

PROTOKOŁY

z III. sesyi VIII. peryodu Sejmu Krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

w roku 1907.

Posiedzenie 1—23

od 14. lutego do 19. marca 1907.

TOM I.

Przytem :

Skorowidz ważniejszych uchwał i Spis petycyj.

Książka
po dezynfekcji

418422

III 1907.1-23

Fyff
III 1907

Skorowidz ważniejszych uchwał

zawartych w protokołach III. sesyi VIII. peryodu Sejmu galic.

(od posiedzenia I—XXIII. tj. od 14. lutego do 19. marca 1907).

(Liczby rzymskie oznaczają posiedzenia, liczby arabskie stronicy protokołów).

Str.	Str
I. Z dnia 14. lutego 1907.	
II. Z dnia 16. lutego 1907.	
Uchwała zezwalająca Reprezentacji pow. w Grybowie na pobór wyższych dodat- ków do podatków na cele powiatowe	3
J. w. w Przemyślanach j. w.	3—4
J. w. w Wadowicach j. w.	4
J. w. w Nisku j. w.	4
J. w. w Turce j. w.	4
Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w Kałuszu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 28.800 K	5
Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w St. Samborze na przyjęcie imieniem powiatu poręki za pow. Kasę oszczędno- ści w St. Samborze za lekowane w niej wkładki i ich oprocentowanie	5
J. w. w Chrzanowie j. w.	6
J. w. Drohobyczu j. w.	6—7
J. w. w Rudkach j. w.	7
Uchwała zezwalająca gminie Liszna na po- bór wyższych dodatków na pokrycie po- trzeb gminnych	7
Ustawa zezwalająca gm Bohorodczany na pobór opłat gminnych od napojów spi- rytusowych, piwa i miodu	7—8
J. w. gminie Buczacz j. w. od miodu i wina	9
J. w. gm. Dynów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu	9—10
Wybór sekretarzy, kwestorów, rewidentów, komisji administracyjnej, budżetowej, re- form agrarnych, bankowej, drogowej,	
gminnej, gospodarstwa kraj, górniczej, kolejowej, petycyjnej, przemysłowej, po- datkowej, prawniczej, szkolnej, solnej, sanitarnej, wodnej, dyscyplinarnej	10—13
III. Z dnia 18. lutego 1907	
Ukonstytuowanie się komisyj	1—2,12
Sprawdzenie i uznanie ważności wyboru pp. Staniszewskiego, Kleskiego, Kuryło- wicza, Pastora, Lukasa, Czeczca	4—5
Ustawa zezwalająca gm. Nisko na pobór opłat gminnych od napojów spirytuso- wych, piwa i miodu	5 6
J. w. gm. Radomyśl j. w.	6
J. w. Tłumacz j. w.	7
J. w. gm. Zborów j. w.	7—8
Ustawa zezwalająca gm. Buczacz na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu ubo- gich miejscowych	9—10
Ustawa zezwalająca gm. Posada olchow- ska pow. sanockiego na pobór opłaty gminnej od psów.	10
Uchwała zezwalająca na pobór opłat my- tnicznych Radzie pow. w Brodach na dro- dze pow. Brody-Leszniów-Szczurowic	10—11
J. w. Wydz. pow. w Rzeszowie od mostu na Wisłoku	11—12
IV. Z dnia 21. lutego 1907.	
Wezwanie rządu do zarządzenia środków ochronnych dla zabezpieczenia gm. Hur- nie i m. Stryja od zalewu przez rzekę Stryj	5

	Str.		Str.
Ustawa zezwalająca gm. Kossów wraz z gm. Morfastersko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu	5-6	J. w. w Tłumaczu j. w.	6-7
Uchwała zezwalająca Repr. pow. w Wadowicach na pobór wyższych dodatków na pokrycie niedoborów budżetowych	6	Ustawa zezwalająca gm. Rudnik powiatu niskiego na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu	7-8
Uchwała w sprawie odbudowy i przeniesienia szpitala w Białej	6	Uchwała zezwalająca na pobór opłat mytniczych Radzie pow. w Chrzanowie od przewozu przez przekop Wisły	8-9
Uchwała w sprawie budowy pawilonu itp. w szpitalu powszechnym w Sanoku	6	Uchwała zezwalająca na pobór wyższych dodatków Repr. pow. w Przemyślanach	9
Ukonstytuowanie się komisji	7	J. w. gminom Bołochów, Jaworówka i Majdan pow. Kałuskiego	9
V. Z dnia 23. lutego 1907.		Ustawa zezwalająca gm. m. Krosna na pobór opłaty gminnej od piwa	9-10
Ustawa zezwalająca gm. Husiatyn na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu	4-5	Ustawa o czasowem uwolnieniu nowych domów w m. Buczaczu od dodatków gminnych i powiatowych	10-11
Uchwała zezwalająca gm. Dymitrów mały, Dzików i Ocice pow. Tarnobrzeskiego na pobór wyższych dodatków gminnych	5	Ustawa zezwalająca Repr. pow. w Limanowej na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 K. na drogi	11
Uchwała w sprawie rozszerzenia szpitala powszechnego w Tarnowie	6	IX. Z dnia 2. marca 1907.	
Wybór komisji dla reformy wyborczej	6	Ustawa zezwalająca Reprezentacji pow. w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki 100 000 K na budowę drogi	3
VI. Z dnia 25. lutego 1907.		J. w. w Trembowli j. w. 120.000 K. na budowę szpitala powszechnego	3-4
Utworzenie posady kraj. inspektora szpitali	4	Uchwała zezwalająca Repr. pow. w Wadowicach na pobór na cele powiatu wyższych dodatków powiatowych	4
Uchwały w przedmiocie zakładu sadowniczego w Zaleszczykach i popierania sadownictwa w kraju	4-5	Rozprawa ogólna nad projektem <i>ustawy o seminariach nauczycielskich</i>	4-10
Uchwały w sprawie założenia kraj. osady dla nieletnich przestępców	5-6	X. Z dnia 4. marca 1907.	
Uchwały w sprawie funduszu pożyczkowego na budowę koszar	6	Uchwalenie ustawy <i>o seminariach nauczycielskich</i>	3-10
Uchwały w spr. szkoły rolniczej i folwarku w Czernichowie	6-7	XI. Z dnia 5. marca 1907.	
VII. Z dnia 27. lutego 1907.		Uchwały w przedmiocie kraj. funduszu sierociego	2-4
Rozprawa ogólna nad projektem <i>ustawy o Radzie szkolnej krajowej</i>	3-5	Ustawa o obowiązku właścicieli domów w m. Bochni połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych	4-8
VIII. Z dnia 1. marca 1907.		J. w. wybudowania kanałów domowych, połączenia ich z kanałami miejskimi i ze-	
Uchwalenie <i>ustawy o Radzie szkolnej krajowej</i> i oświadczenie posłów Rusinów	3-5		
Uchwała zezwalająca Repr. pow. w Dąbrowie na pobór wyższych dodatków na cele powiatu	5-6		
J. w. w Tarnobrzegu j. w.	6		
J. w. w Czortkowie j. w.	6		

Str.	Str.		
zwalająca gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu	6—10	zbowej dla biura melioracyjnego, ustawa	
Uchwały w przedmiocie zakładów naukowych rolniczych w Dublinach i stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie	10	1) o uzupełnieniu regulacji rzeki Bugu; 2) o uzupełnieniu reg. rzeki Białej z dopływami; 3) o regulacji potoku Błozewki z dopływami; 4) o zabudowaniu potoku Krzemionki; 5) o udzieleniu zasiłków na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w pow. mieleckim)	1—22
Uchwały w przedmiocie operacyj agrarnych	10—11	Zwrócenie komisji sanitarnej jej przedłożenia w przedmiocie budowy zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju	22—23
Uchwały w przedmiocie petycji nauczycieli tudzież wdów i sierót po naczycielach o policzenie lat służby, dodatki pięcioletnie, dary z łaski itp.	11—14	Ustawa zmieniająca §. 68 ust. gminnej z r. 1866 N. 19. (użytkowanie dobra gminnego)	23—29
Uchwała nad sprawozdaniem Wydz. kraj. w przedmiocie poboru opłaty konsumcyjnej od piwa	14	J. w. §. 74 ust. gm. z r. 1889 N. 24 (użytkowanie dobra gminnego)	23—29
Ustawa zmieniająca niektóre postanowienia ustawy kraj. z 13/2 1903 Nr. 24. Dz. u. kr. o poborze opłaty konsumcyjnej od piwa	15—16	J. w. §. 69. ust. gm. z r. 1896 N. 55 (użytkowanie dobra gminnego)	23—29
Uchwały w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych	16—17		
Uchwała w sprawie składu publicznego w Krakowie	17	XIII. Z dnia 7. marca 1907.	
Uchwała w przedmiocie podniesienia mleczarstwa w kraju	17	Odstąpienie Wydz. kraj. do zbadania petycji gm. Żabno o zaliczenie jej do rzędu miejscowości podlegających ust. gm. z r. 1896.	2
Podwyższenie subwencji kraj. na dokończenie drogi Brzozów-Wara	17	Uchwały w przedmiocie oddania kopalni soli i warzełń galic. w zarząd lub dzierżawę kraju	2—3
Ustawa w przedmiocie przeniesienia gminy i obszaru dworskiego Hucisko-jawornickie i gm. Widaczów z Reprez. pow. w Rzeszowie do okręgu Reprez. pow. w Łańcucie	18	Uchwały w przedmiocie podniesienia drobiu	3
J. w. w Dąbju z Repr. pow. w Pilźnie do okręgu Reprez. pow. w Mielcu	19	Uchwały w przedmiocie działalności depart. III. Wydz. kraj. (w sprawach rolniczych)	3—4
Ustawa o wyłączeniu przysiółka Kruchel pełkiński w pow. jarosławskim ze związku gm. administr. Pełkinie i wcielenie do gm. Kruchel pawłosiowski tegoż powiatu	19	Uchwały w przedmiocie budowy nowych pawilonów i przeobrażeń w zakładzie kulturalnym	5
Ustawa zmieniająca postanowienia §. 4. ustawy z 17. lutego 1905 Nr. 40. Dz. u. kr. o tworzeniu włości rentowych	20—21	Ustawy 1). o obwałowaniu lewego brzożu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, 2). o podwyższenie lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa; 3). o podwyższenie prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami	5—13
Ustawa urządzająca stosunki <i>źródojowisk i uzdrowisk w kraju</i>	22—28		

XII. Z dnia 6. marca 1907.

Uchwały o *melioracjach* (powiększenie etatu kraj. biura melioracyjnego, zmiana niektórych postanowień instrukcyi słu-

XIV. Z dnia 8. marca 1907.

Uchwały w przedmiocie czynności Wydziału krajowego w sprawach kolejowych 3—5

	Str.
Uchwały w sprawie budowy kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy	5—7
J. w. z Drohobycza do Truskawca	7—8
J. w. ze Strzyżowa przez Brzozów do Sannoka	7—8
J. w. z Niska przez Bojanów, Majdan, Kolbuszową do Rzeszowa z ewentualną odnogą z Majdanu do Tarnobrzegu	9
Ustawa zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Kamionce strumiłowej na przyjęcie gwarancyi dochodu czystego od części kapitału zakładanego kolei lokalnej Lwów-Stojanów	9—12
Uchwały w sprawie podwyższenia płac dozorców melioracyjnych i konduktorów dróg krajowych	12—14
Uchwały w przedmiocie przeobrażeń i robót inwestycyjnych w powszechnym szpitalu we Lwowie	14—15

XV. Z dnia 9. marca 1907.

Uchwała zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w St. Samborze na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych	1—2
Ustawa o regulacyi potoku Rudawy z dopływami	2—3
Uchwalenie §§. od 1—24 <i>ustawy drogowej</i>	3—23

XVI. Z dnia 11. marca 1907.

Uchwała zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Łańcucie na pobór wyższych dodatków na potrzeby powiatowe	2
Uchwalenie reszty paragrafów <i>ustawy drogowej</i>	2—6
Uchwały w przedmiocie <i>utworzenia kraj. funduszu inwestycyjnego i zmiany niektórych postanowień statutu Banku Banku kraj</i>	6—10
Uchwały w przedmiocie czynności krajowego biura sprzedaży soli	10—11
Uchwały w sprawie czynności departamentu sanitarnego (V) Wydz. kraj. i kraj. inspektora szpitali	11—12
Ustawa zmieniająca §§ 11. i 15. ust. z r. 1906 Nr. 116 Dz u. kr. urządzającej <i>prawne stosunki szpitali powszech-</i>	

<i>nych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych</i>	12—14
Przyznanie subwencyi na budowę drogi Biesiadka-Wojśław w wysokości 70% rzeczywistych kosztów budowy	15
Uchwały w przedmiocie spraw górniczych	15
Przekazanie Wydziałowi kraj do zbadania kilkunastu petycyi ze sfer nauczycielskich o policzenie lat służby do emerytury, pensyę wdowią itp.	16
Uchwały w przedmiocie zniżenia kilku gminom prestacyi na płace nauczycieli	16—17
Uchwała w przedmiocie działalności nauczycieli wędrownych rolnictwa i sadownictwa	17

XVII. Z dnia 12. marca 1907.

Uchwały w przedmiocie <i>budowy dróg wodnych</i>	3
Ustawa zmieniająca ustawę z 18 września 1901 Dz. u. kraj. Nr. 103 o <i>regulacyi rzek</i> włączenie regulacyi górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowań potoków górskich)	3—9
Uchwalenie ustawy o <i>policji drogowej na drogach publicznych</i>	9—36
Uchwalenie 6 000 K. dla lekarzy w służbie kraj. na podróże naukowe.	36
Uchwały w przedmiocie zmiany etatu posad i płac personelu lekarskiego i funkcyjnaruszów administracyjnych kraj. szpitala powszechnego we Lwowie i kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie	36—37
Uchwały w przedmiocie niedopuszczenia do otwarcia granicy rumuńskiej dla dowozu żywego bydła i nierogacizny oraz bitego mięsa	37—38
Uchwały w sprawie <i>budowy szkół ludowych</i>	38 39
Uchwały w sprawie budowy kolei Dębica-Jasło	39—40
Uchwały w sprawie urządzeń kolejowych i taryf na kolei lokalnej Tarnów-Szczucin	40
Uchwały w przedmiocie podniesienia hodowli bydła	40
Uchwały w przedmiocie petycyi kilku nauczycieli i nauczycielek o przyznanie dodatków pięcioletnich lub osobistych	41

Str.	Str.
XVIII. Z dnia 17. marca 1907.	
Ustawa zezwalająca gm. Sokołów pow. Kolbuszowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu	2—3
J. w. gm. Mościska na pobór opłaty gminnej od piwa	3—4
Uchwała udzielająca Wydz. pow. w Tarnobrzegu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Alfredówka-Buda stałowska	4
J. w. Radzie pow. w Mielcu jw. powiatowej Radomyśl-Lisia góra	5
Uchwały w sprawie <i>publicznego pośrednictwa pracy</i>	6—7
Uchwały w sprawie budowy zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju.	7
Ustawa o czasowem uwolnieniu od opłaty dodatku kraj. do podatku domowo czynszowego i od wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budowli które w Przemyślu zostaną wybudowane z publicznych względów sanitarnych i komunikacyjnych.	8—9
Uchwały w przedmiocie szkolnictwa handlowego w kraju	9—10
Uchwalenie §§. 1—3. ustawy <i>o języku urzędowym władz autonomicznych</i> 10—13	10—13
XIX. Z dnia 14. marca 1907.	
Ustawa o utworzeniu z rozparcelowanych dóbr tabularnych Dołha wojniłowska pow. Kałusz nowej gminy administracyjnej pod nazwa »Ziemiańska«	2
Uznanie ważności wyboru p. Sarego.	2
Uchwała zezwalająca Reprez. pow. w Kałuszu na pobór wyższych dodatków powiatowych	2—3
Uchwalenie ustawy <i>o języku urzędowym władz autonomicznych</i>	3—5
Ustawa <i>o podwyższeniu płac nauczycieli szkół ludowych</i> (zmieniająca niektóre postanowienia ust. z 11. czerwca 1905 Nr. 73. Dz. u. kr.)	5—14
Uchwały w przedmiocie czynności Wydz. kraj. w zakresie kraj. przemysłu (szkoły zawodowe i kursa majsterskie)	14—15
Wybór pp. Wł. Jahla i Wł. Piwockiego członkami Wydziału galic. Kasy Oszczędności	16
Uchwały w przedmiocie czynności Departamentu VI. Wydziału kraj.	16
Uchwały w przedmiocie założenia szkoły przemysłowej dla rzemieślników budowlanych i szkoły handlowej w Tarnowie	17
Uchwały w przedmiocie państwowych szkół przemysłowych	18
Uchwały w przedmiocie nstanowienia dla niższej służby oddziałowej dla szpitali kraj. we Lwowie i Krakowie rocznych dodatków	18—19
XX. z dnia 15. marca 1907.	
Uchwały w przedmiocie wykształcenia koibiet w gospodarstwie wiejskiem i domowem	2
Przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydz. kraj. o udzielaniu pożyczek bezprocentowych na osuszanie i drenowanie gruntów	3
XXI. Z dnia 16. marca 1907.	
Uchwały w przedmiocie zmiany poborów i stosunków służbowych urzędników i służ przy Wydz. krajowym	2—9
Uchwały w przedmiocie zamknięcia rachunków funduszów krajowych za r. 1905	9
Ustawa o zaciągnięciu pożyczki dla przedsiębiorstwa regulacyi rzeki Pełtwi	9—10
Uchwały w przedmiocie zawarcia układu z c. k. Rządem co do kosztów budowy gmachu dla klinik psychiatryczno-neurologicznej, laryngologicznej, okulistycznej i dermatologicznej we Lwowie	10
Polecenie Wydz. kraj. przeprowadzenia rokowań w sprawie utworzenia izraelskiego instytutu teologicznego we Lwowie	11
Uchwalenie <i>Rub. I. i II. wydat. i odnośnych dochodów budżetu funduszu kraj. na r. 1907</i>	12—16
XXII. Z dnia 18. marca 1907.	
Ustawa zezwalająca gminie Leżajsk na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku itp.	2
Uchwalenie <i>Rub. III—XVI, wydatków i odnośnych dochodów budżetu funduszu kraj. na r. 1907</i>	3—187

	Str		Str
Wybór p. Miecz. Urbańskiego zastępcą członka Wydz. kraj z całego Sejmu .	187	Ustawa zezwalająca gm. m. Krakowa na zaciągnięcie za poręką kraju pożyczki w kwocie 23,600.000 K	3—5
XXIII. Z dnia 19. marca 1907.			
Uchwała zezwalająca Reprezentacji powia- towej w Gródku Jagiellońskim na pobór wyższych dodatków powiatowych na ce- le powiatu	2	Ustawa o poręczeniu przez kraj pożyczki m. Lwowa w sumie 10 milionów koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektry- cznej i uchwała w sprawie zmiany sta- tutu Banku krajowego	5—7
Uchwały w przedmiocie zamknięcia rachun- ków za r. 1904 fund St. hr. Skarbka i stanu tej fundacyi	2—3	Ustawa zmieniająca § 16. ustawy o Repre- zentacji powiatowej z 12. sierpnia 1866 Nr. 21. Dz. u. kr.	7
Uchwała w sprawie petycyi Tow. rolniczego w Krakowie i Tow. gospodarskiego we Lwowie o wprowadzenie zmiany postępo- wania sądowego w sprawach rolniczych .	3	<i>Uchwała finansowa</i> na r. 1907	8—13
		Ustawa zezwalająca gm. m. Lwowa na za- ciągnięcie za poręką kraju pożyczki w su- mie 14,000.000 K	13—14

SPIS PETYCJI.

Wniesione po dzień 16. lutego 1907.

1. L. s. 80. Dyetaryusze Wydziału krajowego p. p. Skalkowskiego o zrównanie plac z placami dyetaryuszów rządowych i zaopatrzenie w razie choroby.
2. L. s. 81. Wydział pow. Kalusz p. p. Wursta o zmianę §. 24. ustawy o Repr powiat.
3. L. s. 82. Wydział pow. Sanok p. p. Laskowskiego jak wyżej.
4. L. s. 83. Wydział pow. Kosów p. p. Zalewskiego j. w.
5. L. s. 84. Wydział pow. Brzozów p. p. Urbańskiego o przyznanie bonifikacji z funduszu propinacyjnego.
6. L. s. 85. Wydział pow. Kalusz p. p. Wursta j. w.
7. L. s. 86. Wydział pow. Sanok p. p. Laskowskiego j. w.
8. L. s. 87. Wydział pow. Kosów p. p. Zalewskiego j. w.
9. L. s. 88. Wydział pow. Kosów p. t. p. o bonifikację z funduszów rządowych.
10. L. s. 89. Mieszkańcy m. Roźniatowa p. p. Bobaczewskiego o budowę kolei z Krechowic do Perehińska.
11. L. s. 90. Rudolf Weill i Leopold Pilzer z Buczkowice p. p. Szweda o budowę kolei z Łodygowice do Buczkowice.
12. L. s. 91. Wydział pow. Brzozów p. p. Mieczysława Urbańskiego j. w. Strzyżów-Sanok.
13. L. s. 92. Przełożonstwo obszaru dw. Niebocko p. p. Władysława Kraińskiego j. w.
14. L. s. 93. Wydział pow. Sanok p. p. Laskowskiego j. w.
15. L. s. 94. Wanda Piżłowa, wdowa po lekarzu okręgowym w Tartakowie p. p. Wine. Kraińskiego o pensję wdową.
16. L. s. 95. Tow. śpiew. „Echo“ Lwów p. p. Wereszczyńskiego o subwencję.
17. L. s. 96. Tow. ochronek chrześc. małych dzieci we Lwowie p. p. Michalskiego j. w.
18. L. s. 97. Tow. pomocy naukowej w Sanoku p. p. Laskowskiego o subwencję.
19. L. s. 98. Komitet opiekujący się domem pracy na Kaźmierzu w Krakowie p. t. p. o subwencję.
20. L. s. 99. Stow. rękodzielników żydow. „Jad Cħaruzim“ we Lwowie p. p. Loewensteina j. w.

21. L. s. 100. Zarząd bursy polskiej w Kałuszu p. p. Wursta o zasiłek.
22. L. s. 102. Tow. dla wspierania żydowskich studentów w Tarnopolu p. t. p. j. w.
23. L. s. 103. Ks. Antoni Podgórski, fundator szpitala matolek w Iwoniezu przez p. p. Trzecieckiego j. w.
24. L. s. 104. S. Marya Kunegunda, przełożona i kierowniczka Zakładu sierót św. Kazimierza w Iwoniezu p. t. p. j. w.
25. L. s. 105. Polska Bursa im. Kopernika w Jarosławiu p. p. Jahla j. w.
26. L. s. 106. Komitet opiekujący się zakładem wychowawczym Rodziny Maryi w Łomnej p. p. Gładziuka j. w.
27. L. s. 107. Komitet paraf. obrz. łac. w Turce p. t. p. o subwencyę na dokończenie odbudowy kościoła.
28. L. s. 108. Stow. „Przytulisko weteranów z r. 1863/4 w Krakowie“ p. p. Męcińskiego o subwencyę.
29. L. s. 109. Przełożona Zgrom. SS. Służebniczek w Starej wsi p. p. St. Jędrzejowicza j. w.
30. L. s. 110. Zarząd główny T. S. L. Kraków p. p. Skałkowskiego j. w.
31. L. s. 111. Zarząd główny T. S. L. Kraków o subwencyę na wydawnictwo „Przewodnika oświatowego“.
32. L. s. 112. „Szarotka“ pracownia ubiorów, haftów i t. d. we Lwowie p. t. p. o subwencyę na zakupno maszyn.
33. L. s. 113. Stow. usług katolickich św. Zyty Kraków p. p. Wład. Jaworskiego o subwencyę.
34. L. s. 114. Zgrom. SS. Augustynek Kraków p. t. p. j. w. na budowę budynku szkolnego.
35. L. s. 115. Towarzystwo lekarskie Kraków p. t. p. o podwyższenie subwencyi.
36. L. s. 116. Tow. Biblioteki Słuchaczy prawa Uniw. Jagiell. Kraków p. t. p. j. w.
37. L. s. 117. Wydz. pow. Brzesko p. p. Götza o ukrajowienie drogi Brzesko-Brzezowiec.
38. L. s. 118. Wydz. pow. Sokal p. p. Wine. Kraińskiego o subwencyę na budowę drogi Cholojów Sieniawy.
39. L. s. 119. Wydz. pow. Mielec p. p. Sękowskiego j. w. Mielec-Biesiadka.
40. L. s. 120. Zarząd centralny Związku katol. Towarzystw dobroczynnych i robotniczych we Lwowie przez Członka Sejmu X. Arcybiskupa Bilczewskiego o subwencyę na budowę domu.
41. L. s. 121. Liga pomocy przemysłowej Lwów p. p. Głabińskiego o zakupienie z fund. kraj. reszty nakładu Skorowidza przemysłowo-handlowego król. Galicyi celem obdzielenia ubogich gmin.
42. L. s. 122. Tow. Biblioteka słuchaczy prawa we Lwowie p. p. Pilata o subwencyę.
43. L. s. 123. Galic. Tow. chowu drobiu Jarosław p. p. Czartoryskiego o subwencyę na Zakład hodowli drobiu.
44. L. s. 124. Rada powiat. Jarosław p. t. p. o zniesienie myt na drogach krajowych.
45. L. s. 125. Mieszkańcy Golejowa Kolonii p. p. Sękowskiego o utworzenie z tejże miejscowości samoistnej gminy.
46. L. s. 126. Wydz. powiat. Brzozów p. p. Mieczysława Urbańskiego o subwencyę na dokończenie drogi Brzozów-Wara.
47. L. s. 127. Zarząd Polskiego Muzeum szkolnego we Lwowie p. p. Głabińskiego o subwencyę.
48. L. s. 128. Polskie akademickie Stow. „Ognisko“ w Graeu p. t. p. j. w.

49. L. s. 129. Zgromadz. SS. Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na restauracyę studni.
50. L. s. 130. Tow. „Sokół“ Borszczów p. p. Głabińskiego o subwencyę.
51. L. s. 131. Tow. „Sokół“ Delatyn p. p. Głabińskiego o subwencyę.
52. L. s. 132. Tow. „Sokół“ Brzesko p. p. Götza o subwencyę.
53. L. s. 133. J. w. Kuty p. p. Moysę j. w.
54. L. s. 134. J. w. Głogów p. p. Jędrzejowicza Stan. j. w.
55. L. s. 135. Zwierz. gm. Głuchów p. p. Winc. Kraińskiego o zniżenie dotacyi nauczycielskiej.
56. L. s. 136. Towarz. „Sokół“ Nowy Sącz p. p. Dunajewskiego o subwencyę.
57. L. s. 137. J. w. Grybów p. p. Marsa j. w.
58. L. s. 138. Marya Karpińska Lwów p. p. Marsa o subwencyę na naukę malarstwa.
59. L. s. 139. Stanisław Gąsienica Jobym p. p. Bednarskiego j. w. rzeźby.
60. L. s. 140. Jerzy Merkel Lwów p. p. Loewensteina j. w. rysunków.
61. L. s. 141. Michał Grzybiński Kraków p. p. Czarkowskiego Golejewskiego o zapomogę na naukę malarstwa.
62. L. s. 142. Wydz. pow. Kałusz p. p. Wursta o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.
63. L. s. 143. Wanda Dziubińska Lwów p. p. Skałkowskiego o powiększenie daru z łaski.
64. L. s. 144. Eleonora Rondewald Lwów p. p. Dańbskiego o pensyę wdowią.
65. L. s. 145. Jędrzej Grymian Lwów p. p. Głidziuka o zaopatrzenie.
66. L. s. 146. Katarzyna Pogorzelska, Lwów p. t. p. o zapomogę.
67. L. s. 147. Wydz. powiat. Kałusz p. p. Głidziuka z petycyą rodziny Barbuszaków o zapomogę z powodu pogorzeli.
68. L. s. 148. Marya Zajączkowska, Lwów p. p. Loewensteina o zopatrzenie wdowie.
69. L. s. 149. Helena Karaczewska, Lwów p. p. Onyszkiewicza o stałe zaopatrzenie.
70. L. s. 150. Przełożęństwo gminy izraelskiej, Lwów p. p. Fruchtmana o subwencyę dla Stow. dla stołowania izrael. chorych w powszechnym szpitalu.
71. L. s. 151. Tow. literackie im. A. Mickiewicza we Lwowie p. p. Głabińskiego o podwyższenie subwencyi na wydanie Pana Tadeusza.
72. L. s. 152. Bolesław Kopystyński, Lwów p. p. Głabińskiego o zapomogę na kształcenie się w grze wiolonczeli.
73. L. s. 153. Antoni Zadarowski, Kraków p. p. Jaworskiego Wład. o subwencyę na kształcenie się w malarstwie.
74. L. s. 154. Piotr Kostruba, nauczyciel ludowy z Jagielnicy starej p. p. Tomaszewskiego o przyznanie i wypłacenie zatrzymanych prawnych poborów w sumie 2.530 K. 41 h.
75. L. s. 155. Naftali Schipper, naucz. religii mojżeszowej w Stanisławowie p. t. p. o wliczenie 9 lat do służby nauczycielskiej.
76. L. s. 156. Jan Sroka, kierownik szkoły w Wopityczach p. t. p. o wliczenie 1 $\frac{1}{2}$ roku j. w.
77. L. s. 157. Ida Stoklassówna, nauczycielka w Roźniatowie p. t. p. o wliczenie 6 lat j. w.

78. L. s. 158. Paulina Sydorowa, wdowa po nauczycielu ludowym w Stanisławowie p. t. p. o podwyższenie pensyi wdowiej.
79. L. s. 159. Faustyna Madeyska, emer. dyrektorka szkoły żeńskiej w Samborze p. t. p. o podwyższenie pensyi.
80. L. s. 160. Marya Chrzanowska, nauczycielka we Lwowie p. t. p. o przyznanie dodatku pięcioletniego.
81. L. s. 161. Piotrowska Rozalia, wdowa po funkcyonaryuszu Wydziału krajowego p. p. Skałkowskiego o dar z łaski.
82. L. s. 162. Wronowski Mieczysław, adjunkt rach. Wydz. kraj. p. Wydz. kraj. o zaliczkę sejmową.
83. L. s. 163. Wojnicz gmina p. p. Götzta o znizzenie zaległych prestacyi na płace naucz. za czas od 1/1 1905 do końca czerwca 1906 z rocznej kwoty 1000 K do 500 K.
84. L. s. 164. Konduktorowie dróg kraj. p. członka Wydz. kraj. Dąbskiego o polepszenie bytn.
85. L. s. 165. Prymaryusze kraj. szpitala powszechn. lwowskiego p. p. Loewensteina o regulacyę poborów.
86. L. s. 166. Marcinkiewicz Ludwik, urzędnik kraj. biura solnego p. Wydz. kraj. o zaliczkę sejmową.
87. L. s. 167. Gembarzewski Dominik, czasowy inżynier asyst. kraj. biura kolej. p. Wydz. kraj. e veniam aetatis.
88. L. s. 168. Kalita Karol, em. oficyał, kasyer Zakł. dla obl. na Kulparkowie p. p. Męcińskiego o przyznanie pełnej emerytury.
89. L. s. 169. Barycka Marya, wdowa po dyet. rach. Wydz. kraj. p. p. Rutowskiego o jednor. dar z łaski.
90. L. s. 170. Wojtyna Anna, wdowa po słudze kanc. p. t. p. j. w.
91. L. s. 171. Buserowa Marya, wdowa po strózu Wydziału kraj. p. t. p. j. w.
92. L. s. 172. Festenburgowa Marya Gerard, wd. po kontr. kraj. zarz. sprzedaży soli p. t. p. j. w.
93. L. s. 173. Schmid Walerya, wd. po rządęcy szpit. powsz. w Przemyślu p. t. p. o podwyższenie dotychczasowego daru z łaski.
94. L. s. 174. Cybulska Marya wd. po maszyniście szpit. św. Łazarza w Krakowie, p. p. Rutowskiego o zapomogę.
95. L. s. 175. Załucka Anna, wd. po strózu Wydz. kraj. p. t. p. j. w.
96. L. s. 176. Strzelecka Marya, sierota po emeryt. oficyale kraj. szp. we Lwowie p. p. Marsa o dożywotnią pensyę i kwartał pośmiertny.
97. L. s. 177. Sapałaczyńska Leontyna, siostra ś. p. Roberta, był. rewid. rach. Wydz. kraj. p. p. Gładziuka o dar z łaski jak w latach poprzednich.
98. L. s. 178. Hanaczewska Marya, wdowa po słudze kancel. Wydz. kraj. p. p. Milewskiego o jednorazową zapomogę.
99. L. s. 179. Stowarzyszenie internatu dla uczniów c. k. Semin. nac. męsk. w Krakowie p. p. Paszkowskiego o zasiłek na utrzymanie wychowanków.
100. L. s. 180. To samo j. w. p. t. p. o subwencyę dla spłacenia długu ciężącego na nabytej realności.
101. L. s. 181. Zarz. głów. Towarz. Szk. Lud. w Krakowie p. p. Głabińskiego o subwencyę.
102. L. s. 182. S. H. Kaintosch, przełożona Zakładu sierót św. Józefa w Stryju, p. p. Sozańskiego o stałą roczną subwencyę w kw. 500 kor.
103. L. s. 183. Ks. Rejtarowskyj Izidor, gr. k. prob. i dziekan w Łudziankach wyższ. p. członka Sen. u A. Sz

- ckiego o stypendyum dla swej córki na kształcenie się w śpiewie za granicą.
104. L. s. 184. Straż wałowa Wisły i Sanu w pow. Tarnobrzeskim p. p. Zdzisława hr. Tarnowskiego o podwyższenie płac.
105. L. s. 185. Stroińska Stefania, córka ś. p. aptekarza szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Marsa o podwyższenie pensyi sieroczej.
106. L. s. 186. „Sokił“ pożarn. filia lwowska rusk. Tow. gimnastycz. w Dyzekowie p. p. Olesnickiego o zapomogę.
107. L. s. 187. „Sokił“ pożarn. filia lwowska rusk. Towarz. gimnast. w Kawsku p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
108. L. s. 188. J. w. w Uhocznie, p. t. p. j. w.
109. L. s. 189. J. w. w Knihyńnicach p. p. Bohaczewskiego j. w.
110. L. s. 190. Towarz. gimnast. „Sokił“ (ruskie) w Stryju p. p. Oleśnickiego j. w.
111. L. s. 192. Gmina Strzelbice p. p. Jana Jaworskiego o budowę kraj. drogi z Strzelbic do Tarła.
112. L. s. 193. Gmina Bielice p. t. p. j. w.
113. L. s. 194. Gmina Wołoszynów p. t. p. j. w.
114. L. s. 195. Gmina Rosochy p. t. p. j. w.
115. L. s. 196. Towarz. „Szkilna pomiecz“ w Kołomyi p. p. Oleśnickiego o jedno razową zapomogę.
116. L. s. 197. Towarz. pedagog. ruskie we Lwowie p. p. Oleśnickiego o subwencyę 10.000 K. na szkołę wydziałową im. Szewczenki (żeńską).
117. L. s. 198. J. w. p. t. p. j. w. 4.000 K. na ruską bursę im. J. Ces. M. Ferdynanda Karola.
118. L. s. 199. J. w. p. t. p. j. w. 800 K na prowadzenie kursu ruskiego języka dla uczenia wydziałowych we Lwowie.
119. L. s. 200. J. w. p. t. p. j. w. 500 K na prowadzenie niedzielnego kursu analfabetów.
120. L. s. 201. J. w. p. t. p. o podwyższenie subwencyi do kwoty 3.000 K. na wydawnictwo „Biblioteki dla młodzieży“.
121. L. s. 202. J. w. p. t. p. o subwencyę 6.400 K na prywatne seminaryum żeńskie z jęz. wykł. ruskim we Lwowie ul. Sykstuska 47.
122. L. s. 203. Tow. pedagog. ruskie we Lwowie p. p. Oleśnickiego o subwencyę 1.500 K na wydawnictwo czasopisma „Uczytel“.
123. L. s. 204. J. w. p. t. p. j. w. 500 K na urządzenie walnego zgromadzenia.
124. L. s. 205. J. w. p. t. p. j. w. 600 K na internat ruski „św. Olgi“ we Lwowie.
125. L. s. 206. J. w. p. t. p. j. w. 600 K na czasopismo „Dzwinok“.
126. L. s. 207. J. w. p. t. p. j. w. 400 K na instytut św. Zofii we Lwowie.
127. L. s. 208. J. w. p. t. p. j. w. 500 K na instytut „św. O. Mikołaja“.
128. L. s. 209. Towarz. (ruskie) „Wzajemna pomoc diaków dycecyi Przemyskiej“ p. członka Sejmu Czechowicza o zapomogę.
129. L. s. 210. Filia rusk. Towarz. pedagogicznego w Brzeżanach p. p. Oleśnickiego o zapomogę dla „Selańskiej Bursy“.
130. L. s. 211. Bursa ruska św. Onufrego w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencyę.

131. L. s. 212. Wydział „Selańska Bursa“ w Turce p. p. Glidziuka o zapomogę.
132. L. s. 213. Bursa ruska rzemieślnicza i przemysł. p. p. Glidziuka o subwencję.
133. L. s. 214. Gmina Kropiwnik p. p. Wursta o wolny pobór surowicy w Landestreu.
134. L. s. 215. Towarz. „Rusko ukraińska powiat. Bursa“ w Brodach p. członka Sejmu Andrzeja Szeptyckiego o zapomogę 1000 K na budowę domu i 500 K na utrzymanie uczniów gimnazjalnych.
135. L. s. 216. Internat S. S. Bazylianek we Lwowie p. t. p. o zapomogę na swoje prywatne żeńskie gimnazjum 1.500 K.
136. L. s. 217. S. Włodzimierza Filewicz, przełożona internatu dla dziewcząt (ruskiego) we Lwowie p. t. p. o zapomogę dla internatu 2.000 K.
137. L. s. 218. Komitet grk. parafii w Haliczu p. p. Andrzeja Szeptyckiego o subwencję na konserwację starej cerkwi w Haliczu.
138. L. s. 219. Towarz. „Narodna licznica u Lwowie“ p. t. p. o subwencję 3.000 K.
139. L. s. 220. Filia Towarz. „Proświta“ w Dolinie, p. p. Oleśnickiego o subwencję dla „Selańskiej Bursy“ w Dolinie.
140. L. s. 221. Komitet ruskiej bursy pedagogicznej im. Kard. Sembratowicza pod wezwaniem św. Michała we Lwowie p. Członka Sejmu Andrzeja Szeptyckiego o zapomogę.
141. L. s. 222. Towarz. dla dopomagania uczniom akad. gimnazjum we Lwowie (Ruslan) p. p. Korola o zapomogę.
142. L. s. 223. Towarz. im. Michała Kaczowskiego (ruskie) we Lwowie p. p. Kuryłowicza o subwencję 12.000 na swoje wydawnictwa.
143. L. s. 224. S. S. Bazylianki w Przemysłu p. członka Sejmu Czechowicza o zapomogę w celu spłacenia długu zaciągniętego na kupno własnego domu na internat uczenie Seminarjum.
144. L. s. 225. J. w. p. t. p. o zapomogę dla internatu uczenie przemyskiego c. k. Seminarjum.
145. L. s. 226. Bursa ruska św. O. Mikołaja w Przemysłu p. t. p. o zapomogę.
146. L. s. 227. Towarz. im. św. Kyryla w Przemysłu p. t. p. o zapomogę.
147. L. s. 228. Filia Towarz. ruskiego św. ap. Piotra, celem wspierania ubogich cerkwi, p. t. p. o zapomogę.
148. L. s. 229. Bractwo św. O. Mikołaja przy katedralnej cerkwi w Przemysłu p. t. p. o zapomogę.
149. L. s. 230. Komitet cerkiewny gr. k. w Drohobyczu p. t. p. o zapomogę na odrestaurowanie cerkwi.
150. L. s. 231. Gmina Bieliez pow. Stary Sambor p. p. Jana Jaworskiego o regulację potoku Jabłonka z dopływami.
151. L. s. 232. J. w. Belejów pow. Dolina p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
152. L. s. 233. Goldas Apolonia, wdowa po komendancie posterunku żandar. w Roźniatowie, p. p. Bohaczewskiego o wsparcie.
153. L. s. 234. Gmina Walin p. t. p. o pobór surowicy dla bydła.
154. L. s. 235. Frisch Chaim, właściciel garbarni w Bolechowie, p. t. p. o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
155. L. s. 236. Mühlberg Józef w Podbereżu i Kornel Münz w Słobodzie dołińskiej p. t. p. o wyjednanie u c. k. Dyrekcyi skarbu sprzedaży drzewa z lasów rządowych do ich tartaku.

156. L. s. 237. Stowarz. rzemieślników i mieszczan chrześcijańskich „Gwiazda“ w Jarosławiu p. p. Jahla o subwencje.
157. L. s. 238. Gmina Żabno p. p. Wilczkiewicza o pokrycie z funduszu krajowego kosztów utrzymania Jana Krycińskiego we Wiedniu.
158. L. s. 239. Tow. Dobroczyńności im. św. Salomei w Żółkwi, p. p. Wereszczyńskiego o subwencję na utrzymanie ochronki dla dzieci i na budowę własnego domu.
159. L. s. 240. Tow. „Ruski Instytut dla dziewcząt“ w Przemyślu p. członka Sejmu Czechowicza o zapomogę.
160. L. s. 259. Gruszecka Helena, wdowa po kierowniku kraj. szk. tkackiej w Krośnie, p. p. Gorayskiego o przyznanie emerytury.
161. L. s. 260. Marmosz Michał, nauczyciel w Zaskówie, p. p. Merunowicza o podwyższenie emerytury.
162. L. s. 261. Bobrzyński Mieczysław, nauczyciel w Krakowie, p. p. Władysława Jaworskiego o przyznanie 3 lat służby nauczycielskiej.
163. L. s. 262. Jaremko Katarzyna, wdowa po nauczycielu lud. w Stanisławowie, p. p. Trzecieckiego o pensję wdowią.
164. L. s. 263. Kobialkiewiczowa Stefania, wdowa po nauczycielu w Krakowie, p. p. Wład. Jaworskiego o wyasygnowanie zaległej podwyżki pensji wdowiej.
165. L. s. 264. Monicowa Teofila, wdowa po naucz. lud. w Pólwsiu zwierzynieckim p. t. p. o zapomogę.
166. L. s. 265. Stowarz. nauczycielek w Krakowie i we Lwowie p. t. p. w sprawie podniesienia płac nauczycielskich.
167. L. s. 266. Stowarz. nauczycielek w Krakowie i we Lwowie, za nauczycielki całego kraju, p. p. Małachowskiego j. w.
168. L. s. 267. Grossmann Rudolf, em. nauczyciel lud. w Podwysokiem, p. p. Jana Gnoińskiego o przyznanie 40 lat służby.
169. L. s. 268. Mandel Szymon, nauczyciel religii mojż. we Lwowie, p. p. Loewensteina o policzenie do emerytury 4 lat 10 miesięcy.
170. L. 269. Gminy powiatu Bialskiego p. p. Schätzla o gimnazjum polskie w Bialej.
171. L. s. 270. Polska Bursa włościańska w Brzeżanach p. t. p. o subwencję na kurs szewstwa, stolarstwa i kraiectwa.
172. L. s. 271. Nauczyciele 6-cio klasowej szkoły męskiej w Przemyślanach, p. p. Schätzla o dodatek drożyzniany.
173. L. s. 272. Sądowa Helena, wdowa po nauczycielu szkół ludowych w Zabłotcach p. Brody, p. p. Małachowskiego o podwyższenie daru z łaski.
174. L. s. 273. Kisielewska Matylda, wdowa po nauczycielu szkoły ludowej w Tarnopolu p. p. Michałowskiego o zapomogę.
175. L. s. 274. Markowska Salomea, naucz. lud. w Sienawie, p. p. Jahla o policzenie lat służby.
176. L. s. 275. Barzycka Emilia, em. naucz. w Wojniczu, p. p. Götza o podwyższenie emerytury.
177. L. s. 276. Hajduczek Jan, emeryt. naucz. lud. p. p. Bohaczewskiego o policzenie lat służby i przyznanie całej emerytury.
178. L. s. 277. Szarantewiczowa Agata, wdowa po naucz. lud. w Swaryczowie, p. t. p. o zapomogę.
179. L. s. 278. Stecura Semen, naucz. lud. w Zuchorzycach, p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.

180. L. s. 279. Sekunda Konstantyn, emer. naucz. w Lesznie, p. t. p. j. w.
181. L. s. 280. Behen Jędrzej, em. naucz. p. czł. Sejmu Czechowicza j. w.
182. L. s. 281. Gada Marya, wdowa po naucz. lud. w Samborze, p. p. Tomaszewskiego o zapomogę.
183. L. s. 282. Towarz. nauczyc. religii mojż. w Stanisławowie, p. t. p. w sprawie remuneracyi nauczycieli religii mojżeszowej.
184. L. s. 283. Szyper Natan, naucz. lud. we Lwowie, p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
185. L. s. 284. Towarz. naucz. religii mojż. w Stanisławowie, p. t. p. j. w.
186. L. s. 285. Towarz. j. w. p. t. p. o subwencyę na czasopismo „Wychowanie i Oświata“.
187. L. s. 286. Kawaska Marcela, naucz. lud. we Lwowie, p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
188. L. s. 287. Kalinowiczówna Wanda, emer. naucz. lud. we Lwowie, p. p. ks. Stojalowskiego j. w.
189. L. s. 288. Dudek Jan, kier. szkoły w Hryniowie p. Bóbrka, p. p. Mycielskiego o zapomogę.
190. L. s. 289. Kapuskiej Stefan, naucz. lud. w Wierzbicy, p. p. Mazikiewicza o policzenie lat służby.
191. L. s. 290. Raczkowa Małgorzata, wdowa po naucz. lud. w Krakowie, p. p. Sękowskiego o pensyę wdowią.
192. L. s. 291. Sawicki Miron, naucz. lud. w Leśniowicach, p. p. Mernnowicza o policzenie 30 lat służby.
193. L. s. 292. Czupka Wawrzyniec, em. naucz. lud. w Krakowie, p. p. Wł. Jaworskiego o wliczenie go do III. kl. plac naucz.
194. L. s. 293. Pększyce Franciszek Józef, naucz. wydz. w Krakowie, p. t. p. o policzenie lat służby do emerytury.
195. L. s. 294. Przełożona Konwentu SS. Felicjanek w Uhnowie, p. p. Mazikiewicza o subwencyę na restauracyę budynku szkolnego.
196. L. s. 295. Pankowa Marya, wdowa po magazynierze zakł. dla obłąkanych w Kułparkowie, p. p. Merunowicza o dar z łaski.
197. L. s. 296. Bisanz Jan, naucz. lud. p. p. Jana Szeptyckiego o dożywotnią pensyę.
198. L. s. 297. Bracia Tercyarze III. Zakonu św. Franciszka we Lwowie p. czł. Sejmu Andrzeja Szeptyckiego o stałą subwencyę.
199. L. s. 298. Gering Juliana, córka konduktora dróg krajowych we Lwowie p. p. Rutowskiego o zapomogę.
200. L. s. 299. Tow. Bratnia pomoc słuchaczy Politechniki we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
201. L. s. 300. Profesorowie i urzędnicy kraj. szkoły rolniczej w Czernichowie, p. p. Głabińskiego o reorganizacyę plac.
202. L. s. 301. Dr. Kruczkiewicz Bronisław, prof. Uniwers. we Lwowie, p. p. Głabińskiego.
203. L. s. 302. Zazula Szymon i Rojek Rafał, stróże Wydz. kraj. o uregulowanie ich plac.
204. L. s. 303. Niedzielski Karol we Lwowie p. t. p. o zasiłek na naukę śpiewa.
205. L. s. 304. Mann Józef we Lwowie, p. t. p. j. w.
206. L. s. 305. Schmidowa Kazimiera, wdowa po zarządcy szpitala powsz. w Śniatynie, p. t. p. o zapomogę.

207. L. s. 306. Adjunkci archiwów krajowych aktów grodzkich i ziemsk. we Lwowie i Krakowie p. t. p. o zrównanie ich poborów z urzędnikami Wydziału krajowego.
208. L. s. 307. Gimnazjum żeńskie prywatne we Lwowie, p. t. p. o zwiększenie subwencji.
209. L. s. 308. Towarzystwo filologiczne we Lwowie, p. t. p. o zasiłek na czasopismo „Eos“.
210. L. s. 309. Gmina Lubienie, p. p. Jana Szeptyckiego o przyjęcie kosztów leczenia Pawła Dumy na fundusz krajowy.
211. L. s. 310. Tow. ruskich pań „Zyzn“ we Lwowie p. p. Mazikiewicza o subwencyę.
212. L. s. 311. Dyetaryusze szpitala powszechnego lwowskiego p. p. Loewensteina o polepszenie bytu.
213. L. s. 312. Członkowie gminy Jagodnik p. p. Bojkę przeciw zamierzonej ustawie łowieckiej.
214. L. s. 313. Członkowie gminy Dąbrowa p. t. p. j. w.
215. L. s. 314. Członkowie gminy Demblin p. t. p. j. w.
216. L. s. 315. Członkowie gminy Jadowniki p. t. p. j. w.
217. L. s. 316. Członkowie gminy Wola rogowska p. p. Bojkę przeciw zamierzonej ustawie łowieckiej.
218. L. s. 317. Członkowie gminy Radgoszcz p. t. p. j. w.
219. L. s. 318. Gmina Perzyce p. p. Bojkę przeciw ustawie dopuszczającej narzucanie gminom przez Starostwa i Wydział pow. policyantów.
220. L. s. 319. Gmina Wola Żelichowska p. t. p. j. w.
221. L. s. 320. Gmina Swiebodzin p. t. p. j. w.
222. L. s. 321. Gmina Bolesław p. t. p. j. w.
223. L. s. 322. Wola rogowska p. t. p. j. w.
224. L. s. 323. Gmina Jadowniki p. t. p. j. w.
225. L. s. 324. Gmina Dęmblin, p. p. Bojkę przeciw ustawie dopuszczającej narzucanie gminom przez Starostwa i Wydz. pow. policyantów.
226. L. s. 325. Gmina Powopol p. t. p. j. w.
227. L. s. 326. Gmina Wola przemyska p. t. p. j. w.
228. L. s. 327. Gmina Sulów p. t. p. j. w.
229. L. s. 328. Gmina Jagodnik p. t. p. j. w.
230. L. s. 329. Gmina Wulka mędrzychowska p. t. p. j. w.
231. L. s. 330. Gmina Rada Nowopol p. t. p. przeciw projektowanej ustawie drogowej.
232. L. s. 331. Członkowie gminy Jagodnik p. t. p. j. w.
233. L. s. 332. Gmina Dęmblin, p. t. p. j. w.
234. L. s. 333. Gmina Jadowniki p. t. p. j. w.
235. L. s. 334. Członkowie gminy Wola rogowska p. p. Bojkę przeciw projekt. ustawie drogowej.
236. L. s. 335. Członkowie gminy Jagodniki p. t. p. przeciw projektowanej zmianie ustawy wyborczej do Sejmu krajowego.
237. L. s. 336. Gmina Nowopol p. Dąbrowa p. t. p. j. w.
238. L. s. 337. Gmina Dęmblin p. t. p. j. w.
239. L. s. 338. Gmina Jadowniki p. t. p. j. w.
240. L. s. 339. Członkowie gminy Wola rogowska p. t. p. j. w.
241. L. s. 340. Gmina Ferla szlachecka p. p. Jana Jaworskiego o budowę drogi kraj. ze Strzebiec do Tarła.

242. L. s. 341. Gmina Tarła rustykalna p. t. p. j. w.
243. L. s. 342. Wytyczakowska Paulina, emerytowana dozorczytni w Zakładzie Kulpark. p. p. Bojkę o podwyższenie emerytury.
244. L. s. 343. Gmina Przytkowice p. t. p. o zasiłek na budowę szkoły.
245. L. s. 344. „Sokół” w Wołoskowie p. t. p. o subwencyę.
246. L. s. 345. Czytelnia akademicka im. A. Mickiewicza w Krakowie p. t. p. j. w.
247. L. s. 346. Zielińska Stanisława, wdowa po nauczycielu p. t. p. j. w.
248. L. s. 347. Gakryela Walerya, wdowa po naucz. ludowym p. t. p. o przyznanie kwartału pośmiertnego.
249. L. s. 348. Gnoińska Wanda z Tuchowa, p. p. Bojkę o subwencyę na pracownię pończosniczą.
250. L. s. 349. Zarząd domu słuchaczy lwowskiej politechniki, p. t. p. o subwencyę.
251. L. s. 350. Towarzystwo „Kapela narodowa” we Lwowie p. t. p. j. w.
252. L. s. 351. Towarz. „Ochronka polska” w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o j. w. na budowę domu.
253. L. s. 352. Komitet parafial. kościoła W. W. świętych w Krakowie p. p. Federowicza o subwencyę na restauracyę kościoła.
254. L. s. 353. Kraj. Związek turystyczny w Krakowie, p. p. Lea o subwencyę.
255. L. s. 354. Lipińska Salomea, wdowa po skrzypku we Lwowie, p. p. Bojkę o dar z łaski.
256. L. s. 355. Konwent SS. Felicyanek w Sokalu p. t. p. o subwencyę na budowę internatu.
257. L. s. 356. S. M. Franciszka Felicyanka, przełożona internatu seminarzystek w Przemyślu, p. p. Bojkę o większą subwencyę.
258. L. s. 357. Gminy Maneczówka wielka, Maneczówka mała, Cicha, Potok wielki, Lenina mała, Lenina wielka i Ławwrów p. p. J. Jaworskiego o regulacyę rzek tamtejszych.

Wniesione po dzień 18. lutego 1907.

260. L. s. 358. Broszówna Anastazyja, naucz. lud. w Tarnowie p. p. Wesolińskiego o policzenie lat służby do emerytury.
261. L. s. 359. Jaworowska Anna z Rożyckich, żona byłego kierownika szkoły lud., p. t. p. o pensyę z łaski.
262. L. s. 360. Czekoński Jan, naucz. lud. w Brzyszczkach, p. t. p. o przyznanie I. kwinkwenum.
263. L. s. 361. Marek Wojciech, naucz. lud. w Skawinie, p. p. Maryewskiego o policzenie lat służby.
264. L. s. 362. Wiszowski Józef, naucz. lud. w Bojance, p. p. Korola j. w.
265. L. s. 363. Nauczyciele i nauczycielki szkoły lud. w Posadzie sanockiej i Posadzie olchowskiej p. p. Kuryłowicza o wliczenie dotyczących szkół do plac. kl. II.
266. L. s. 364. Wójcik Maciej, nauczyciel lud. w Pisarzowicach, p. p. Kramarczyka o zapomogę.
267. L. s. 365. Baslerowa Karolina, wdowa po nauczycielu w Tarnowie, p. p. Buynowskiego o podwyższenie zaopatrzenia.
268. L. s. 366. Nauczyciele lud. powiatu pilzneńskiego p. t. p. o zrównanie po-

- borów z 3 najniższymi rangami urzęd-
ników państwowych.
269. L. s. 367. Witekowa Leopolda z Ale-
xów, naucz. lud. w Tarnowie, p. t. p.
o policzenie lat służby.
270. L. s. 368. Useki Szymon, emer. na-
uczyciel lud. w Zduni p. p. Płockiego
o podwyższenie emerytury.
271. L. s. 369. Szaszkiewicz Marya, wdo-
wa po nauczycielu lud. w Złoczowie
p.p. Tomaszewskiego o stałe wsparcie.
272. L. s. 370. Latocha Walenty, emer.
naucz. lud. w N. Targu, p. t. p. o
podwyższenie pensyi.
273. L. s. 371. Sala Michał, naucz. lud.
w Izdebniku, p. p. Tomaszewskiego
o dożywotnie zaopatrzenie.
274. L. s. 372. Wiatrowska Emilia, wdowa
po naucz. lud. p. t. p. o podwyższe-
nie pensyi.
275. L. s. 373. Rada miasta Stanisławowa
p. t. p. o przyjęcie prywat. semina-
ryum żeńsk. na fundusz krajowy.
276. L. s. 374. Krzyżanowski Józef, em.
naucz. lud. p. t. p. o reaktywowanie
go na posadzie lub całą emeryturę.
277. L. s. 375. Krzyżanowski Józef, em.
naucz. lud. p. t. p. o zapomogę.
278. L. s. 376. Daciowa Anna, wdowa po
naucz. lud. w Przemyśle, p. t. p. j. w.
279. L. s. 377. Pałaszewska Rozalia, wdo-
wa po naucz. w Przemyśle, p. p.
Tomaszewskiego o zapomogę.
280. L. s. 378. Wilinkowa Magdalena,
wdowa po nauczycielu lud. p. t. p.
o wsparcie.
281. L. s. 379. Harasymowicz Zuzanna,
wdowa po naucz. lud. w Buczaczu p.
t. p. o pensyę wdowią.
282. L. s. 380. Janowski Cypryan, b. na-
uczyciel lud. p. t. p. o stałą zapo-
mogę.
283. L. s. 381. Nauczyciele emeryci z Ko-
łomyi p. t. p. o podwyższenie płac
i o przyznanie pensyi dla wdów po
emerytach.
284. L. s. 382. Dowoser Piotr, emer. na-
uczyciel ludowy p. t. p. o podwyż-
szenie płacy emeryt.
285. L. s. 383. Kuncewicz Michał, emer.
naucz. lud. p. t. p. o zapomogę i o po-
liczenie lat do emerytury.
286. L. s. 384. Komitet Towarz. Opieki
nad Internatem dla uczniów c. k. se-
minaryum naucz. w Tarnopolu p. p.
Michałowskiego o subwencję
287. L. s. 385. Dembińska Julia, wd. po
naucz. lud. w Podgórzu, p. p. Gli-
dziuka o zapomogę.
288. L. s. 386. Żurawiecki, emer. naucz.
zam. w Rakowie, p. t. p. j. w.
289. L. s. 387. Lewicka Sydonia, wdowa
po nauczycielu lud., p. t. p. o dar
z łaski.
290. L. s. 388. Skwirczyńska Stefania,
wdowa po prowiz. inspektorze szkol-
nym, p. t. p. o zapomogę.
291. L. s. 389. Fuczek Karol, emer. nau-
czyciel, p. t. p. o policzenie lat służby
do emerytury.
292. L. s. 390. Nauczyciele emeryci z Ko-
łomyi p. t. p. o podwyższenie płac
emeryt.
293. L. s. 409. Martynowa Helena z Jo-
dłowskich, naucz. lud. w Jeżowie, p.
p. Glidziuka o policzenie lat służby.
294. L. s. 410. Zarembina Melania, wd.
po naucz. w Mikołajowie, p. p. Gli-
dziuka o zapomogę.
295. L. s. 411. Sokołowska Rozalia, na-
uczycielka w Bolechowie, p. t. p. o
dodatek pięcioletni.
296. L. s. 412. Gmina Izdebki p. p. Trze-
cieskiego o budowę kolei ze Strzyżowa
do Sanoka ew. do Brzozowa.

297. L. s. 413. Gmina Grabownica p. t. p. j. w.
298. L. s. 414. Gmina Niebacek p. t. p. j. w.
299. L. s. 415. Gmina Starawieś p. t. p. j. w.
300. L. s. 416. Gmina Humniska p. p. Trzecieckiego o budowę kolei ze Strzyżowa do Sanoka ew. do Brzozowa.
301. L. s. 417. Gmina Jasienica p. t. p. j. w.
302. L. s. 418. Gmina Wola Jasieniicka p. t. p. j. w.
303. L. s. 419. Gmina Przysietnica p. t. p. j. w.
304. L. s. 420. Gmina Brzozów, p. t. p. j. w.
305. L. s. 421. Gmina Domaradz p. t. p. o budowę kolei ze Strzyżowa do Brzozowa ew. do Sanoka.
306. L. s. 422. Przełożenie obsz. dwor. w Izdebkach, p. t. p. j. w.
307. L. s. 423. Przełożenie obsz. dwor. w Jasienicy, p. t. p. j. w.
308. L. s. 424. Przełożenie obsz. dwor. w Grabownicy, p. t. p. j. w.
309. L. s. 425. Urz. paraf. w Starejwsi, p. t. p. j. w.
310. L. s. 426. Miasto Strzyżów p. p. M. Urbańskiego j. w.
311. L. s. 427. Gmina Przedmieście Strzyżów p. p. M. Urbańskiego o budowę kolei z Strzyżowa do Brzozowa, ew. do Sanoka.
312. L. s. 428. Gmina Niebylec p. t. p. j. w.
313. L. s. 429. Gmina Gwoźnica górna, p. t. p. j. w.
314. L. s. 430. Gmina Gwoźnica dolna, p. t. p. j. w.
315. L. s. 431. Gmina Bonarówka p. t. p. o budowę kolei Sanok-Brzozów-Strzyżów.
316. L. s. 432. Gmina Zyznów, p. t. p. j. w.
317. L. s. 433. Gmina Lutezy, p. t. p. j. w.
318. L. s. 434. Gmina Godowa, p. t. p. j. w.
319. L. s. 435. Obszar dwor. Bonarówka, p. t. p. j. w.
320. L. s. 436. Obszar dwor. Godowa, p. t. p. j. w.
321. L. s. 437. Witold hr. Łoś, p. t. p. j. w.
322. L. s. 438. Dr. Wład. hr. Michałowski, p. p. Urbańskiego o budowę kolei Sanok-Brzozów-Strzyżów.
323. L. s. 439. Dr. Ignacy Wołkowicki, p. t. p. j. w.
324. L. s. 440. Urz. paraf. gr. kat. Bonarówka, p. t. p. j. w.
325. L. s. 441. Rosenblumówna Ludwika, uczenica szkoły malarstwa kobiet L. Stroynowskiego i J. Rapackiego, p. p. Głębińskiego o zasiłek na kształcenie się w malarstwie.
326. L. s. 442. Langner Marya, wdowa po urzędniku biura kolej. Wydziału kraj. we Lwowie, p. p. Lea o zapomogę.
327. L. s. 443. Gmina Hussów, p. p. Żardeckiego przeciw ustawie łowieckiej.
328. L. s. 444. Gmina Budy p. t. p. o zapomogę z powodu powodzi.
329. L. s. 445. Wydz. pow. Przemyślany, p. p. Torosiewicza o zmianę §. 24. o Repr. powiat.
330. L. s. 446. Tow. bursy jubil. im. Ces. Franc. I. w Sanoku, p. p. Laskowskiego o zasiłek.
331. L. s. 447. Hild Marya, przełożona liceum żeńsk. w Przemyślu, p. p. Tarnawskiego o subwencję.
315. L. s. 431. Gmina Bonarówka p. t. p. o budowę kolei Sanok-Brzozów-Strzyżów.

333. L. s. 449. Stasiakówna Marya, zam. Swigostowa, była naucz. lud., p. p. Maissa o odprawę.
334. L. s. 450. Tow. opieki nad sierotami we Lwowie p. t. p. w spr. sposobu zużytkowania kraj. fund. sieroc.
335. L. s. 451. Tow. Ochronka dla małych dzieci w Dobczycach p. p. Skoły-szewskiego o zasiłek.
336. L. s. 452. Urzędnicy kraj. szp. pow. we Lwowie p. p. Loewensteina o zróż-nowanie poborów z urzędnikami Wy-działu kraj.
337. L. s. 453. Gmina wyzn. izrael. Lwów p. t. p. o subwencyę dla szpitala La-zarusza we Lwowie.
338. L. s. 454. Ksieni klasztoru SS. Kła-rysek St. Sącz, p. p. Pastora o sub-wencyę.
339. L. s. 455. Polskie Tow. gimn. „So-kół“ Chyrów p. p. Skoły-szewskiego o subwencyę.
340. L. s. 456. Czytelnia polska w Białej p. p. Schätzla j. w.
341. L. s. 457. Komitet paraf. obrządku łac. Taurów p. t. p. o zapomogę.
342. L. s. 458. Dozorecy i dozoreczynie kraj. zakładu w Kulparkowie p. p. Bojkę o polepszenie bytu.
343. L. s. 459. Polskie Tow. gimn. „So-kół“ Dąbrowa p. t. p. o subwencyę.
344. L. s. 460. Repr. pow. Buczacz p. p. Viviena w spr. bonifikacyi z opłat szynk.
345. L. s. 461. Repr. pow. Buczacz, p. p. Viviena o bonifikacyę za ubytek do-datków pow. przy podatku osobisto-dochod.
346. L. s. 462. Repr. pow. Buczacz p. t. p. w spr. zmiany §. 24. ust. o Repr. pow.
347. L. s. 463. Gmina Kolińce p. p. Ole-śnickiego z protestem przeciwko nar-zucaniu gminom policyi.
348. L. s. 464. Ruskie tow. pedagogiczne Lwów p. t. p. o subwencyę na bu-dowę domu.
349. L. s. 465. Gmina Żabno p. p. Wilez-kiewicza o zaliczenie do gmin obję-tych ust. gm. z 3. lipca 1896.
350. L. s. 466. Komitet budowy łac. ko-ścioła w Knihininie kolonii p. p. Głą-bińskiego o subwencyę.
351. L. s. 467. Bratnia pomoc słuch. wszech. lwowskiej p. t. p. o pożyczkę i sub-wencyę na dom akad.
352. L. s. 468. Bratnia pomoc słuch. wszechn. lwowskiej p. p. Głębińskiego o subwencyę na cele Towarzystwa.
353. L. s. 469. Bratnia pomoc słuch. wszech. lwowskiej p. t. p. j. w. na prowadzenie kuchni.
354. L. s. 470. Tow. ludoznawcze Lwów p. t. p. o zapomogę.
355. L. s. 471. Zakład św. Józefa dla nie-uleczalnych Lwów, p. p. Głębińskiego o podwyższenie subwencyi.
356. L. s. 472. Bratnia pomoc słuch. wszechn. Lwów p. t. p. o subwencyę na dom akadem.
357. L. s. 473. Tow. gimn. Sokół Tarno-pol p. t. p. o subwencyę.
358. L. s. 474. Komitet budowy kościoła łac. i Ochronki Ławoczne p. t. p. j. w.
359. L. s. 475. Stow. sług „św. Zyty“ Tarnopol p. p. Głębińskiego o sub-wencyę.
360. L. s. 476. Zgromadz. Służebnie Serca Jezusowego Kraków p. t. p. j. w.
361. L. s. 477. Tow. biblioteki uczniów wydz. lekarskiego Kraków p. t. p. j. w.

362. L. s. 478. Stowarz. rękodzielników „Gwiazda“ Rzeszów p. t. p. j. w.
363. L. s. 479. Tow. „Bursy“ im. św. Jadwigi w Dębicy, p. t. p. t. subwencyę.
364. L. s. 480. Internat św. Jana Kantego SS. Felicyanek Lwów p. t. p. j. w.
365. L. s. 481. Filia „Proświty“ w Nowym Sączu p. p. Oleśnickiego o subwencyę.
366. L. s. 482. Tow. Kolonii wakacyjnych p. t. p. j. w.
367. L. s. 483. Tow. „Proświta“ we Lwowie p. t. p. j. w.
368. L. s. 484. Naukowe Towarzystwo im. Szewczenki we Lwowie p. t. p. j. w.
369. L. s. 485. Rada miejska Jarosław, p. p. Czartoryskiego o kolej Jarosław-Sanok.
370. L. s. 486. Wydział Tow. dobroczynności Pań „Dzieciątka Jezus“ w Lisku p. p. Czarkowskiego - Golejewskiego o subwencyę.
371. L. s. 487. Bracia Niemcewsey Okopy p. t. p. j. w. na zakład sadowniczy.
372. L. s. 488. Sokół Bóbrka p. p. Mycielskiego o subwencyę.
373. L. s. 489. Stow. głuchoniemych „Nadzieja“ Lwów p. p. Michalskiego j. w.
374. L. s. 490. Zakład sierót św. Heleny Lwów p. p. Czarkowskiego-Golejewskiego o subwencyę.
375. L. s. 491. Nauczycielki szkoły ludowej P. P. Benedyktynek w Przemyśle p. p. Tarnawskiego o zrównanie płac z placami nauczycielek ludowych.
376. L. s. 492. „Sokół“ w Zagórzcu p. t. p. j. w.
377. L. s. 493. „Sokół“ w Jaworowie p. t. p. j. w.
378. L. s. 494. Konwent P. P. Benedyktynek w Przemyśle p. t. p. j. w. na internat dla seminarzystek.
379. L. s. 495. Stowarzyszenie dwucentowych wkładek w Przemyśle p. t. p. o subwencyę.
380. L. s. 496. „Sokół“ w Kalwaryi p. t. p. j. w.
381. L. s. 497. Konwent P. P. Benedyktynek w Przemyśle p. t. p. o przyjęcie szkoły św. Scholastyki na etat krajowy.
382. L. s. 498. „Sokół“ w Dobromilu p. p. Tarnawskiego o subwencyę.
383. L. s. 499. Wydział pow. Grybów p. p. Huzę o zmianę § 24. ustawy o Repr. powiat.
384. L. s. 500. Gm. m. Myślenice p. p. K. Lubomirskiego o założenie gimnazjum.
385. L. s. 501. Wydział pow. Cieszanów, p. p. Jana Gnoińskiego o budowę drogi z Holojowa do Sieniawy.
386. L. s. 502. Nauczycielstwo w Zawoi p. p. K. Lubomirskiego o przyznanie trzeciej klasy plac.
387. L. s. 503. Gm. m. Myślenice p. t. p. o rekonstrukcyę gościńca państwowego na ul. Sobieskiego.
388. L. s. 504. Adolfina Głowačka, sieroćta po naucz. lud. w Zaleszczykach, p. p. Ochrymowicza o pensyę.
389. L. s. 505. Tow. oświaty ludowej, Lwów, p. p. Głabińskiego o podwyższenie subwencyi.
390. L. s. 506. Józef Kołakowski, Lwów, p. p. Krzysztofowicza o podwyższenie emerytury.
391. L. s. 507. Cyryl Malicki, kier. szkoły w Szczercu, p. p. Merunowicza j. w.
392. L. s. 508. Bronisław Motylewicz, Tarnów, p. p. Tomaszewskiego j. w.
393. L. s. 509. Adolfina Czekońska, wdowa po naucz. ludowym, Lwów, p. t. p. j. w. pensyi wdowiej.

394. L. s. 510. Mieczysław Naganowski w Wolowem p. p. Mycielskiego o podwyższenie datku dla sieroty Stefanii Dekównej.
395. L. s. 511. Urząd miejski Szczerzec p. p. Merunowicza, o zapomogę dla pogorzalców.
396. L. s. 512. Marya Zajączkowska, wdowa po pisarzu Wydz. krajowego p. t. p. o zapomogę.
397. L. s. 513. Aniela Van Roy, wdowa po konduktorze dróg krajowych, p. p. Stan. Jędrzejowicza j. w.
398. L. s. 514. Gmina Bratkowice p. t. p. w sprawie dotacyi na place naucz.
399. L. s. 515. Helena Kryszakowska, naucz. ludowa Strzyżów p. t. p. o przyznanie lat służby.
400. L. s. 516. Antonina Androchowiez, j. w. Horocholin, p. p. Barabasza j. w.
401. L. s. 517. Ta sama p. t. p. j. w.
402. L. s. 518. Anna Woroniecka, j. w. Lwów, p. p. Tomaszewskiego j. w.
403. L. s. 519. Józef Zaki, emer. nauczyciel ludowy, p. t. p. j. w.
404. L. s. 520. Jan Planecki, nauczyciel wydziałowy, Kraków, p. p. Wład. Jaworskiego j. w.
405. L. s. 521. Komitet ochronki dla małych dzieci Kraków, p. p. Głębińskiego o podwyższenie subwencji i o zapomogę na budowę domu.
406. L. s. 522. Niedzielska Helena, Lwów, p. p. Głębińskiego o zapomogę.
407. L. s. 523. Strnad Kornela, wdowa po asystencie rachunkowym Wydziału krajowego, Lwów, p. t. p. j. w.
408. L. s. 524. Stróże gmachu sejmowego p. t. p. o unormowanie plac.
409. L. s. 525. Wydział powiatowy Dobromil p. t. p. o ryczałtową bonifikacyę z funduszu państwowego.
410. L. s. 526. Gmina Stuchinie, p. p. Jana Jaworskiego, o wysuszenie gruntów Błonie
411. L. s. 527. Gmina Strzelbice p. t. p. o regulacyę potoku Jablonka.
412. L. s. 528. Towarzystwo „Ruska Bursa“ Brzeżany p. p. Oleśnickiego o subwencyę.
413. L. s. 529. Gmina Tarnopol p. t. p. j. w.
414. L. s. 530. Humeniuk Magdalena, przełożona instytutu S. S. Bazylianek Stanisławów p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
415. L. s. 531. Podlaszecka Natalia, uczennica konserwatorium we Wiedniu, p. p. Oleśnickiego o stypendyum.
416. L. s. 532. Filia lwowskiego ruskiego Tow. gimn. Sokół Żurawce, p. t. p. o zapomogę.
417. L. s. 533. Rychter Janowska Bronisława w Krakowie, p. p. Tomaszewskiego, o stypendyum na kształcenie się w malarstwie.
418. L. s. 534. Dr. Kunzek Henryk, uczeń akademii sztuk pięknych, Kraków, p. p. Michalskiego o zasiłek.
419. L. s. 535. Towarz. Bursy dla synów nauczycieli szkół ludowych, Kraków, p. p. Wład. Jaworskiego o zapomogę na budowę domu.
420. L. s. 536. Reprezentacya powiatu rzeszowskiego i miasta Rzeszowa p. p. Stan. Jędrzejowicza i Jabłońskiego o budowę kolei Rzeszów-Głogów-Kolbnszowa-Majdan-Tarnobrzeg.
421. L. s. 537. Gmina m. Krakowa p. p. Lea o subwencyę na cele kursów dla kobiet im. A. Baranieckiego.
422. L. s. 538. Skibska Marya, wdowa po dyetaryuszki szpitala im. św. Łazarza Kraków p. t. p. o powiększenie zasiłku.

423. L. s. 539. Gmina Rozdziele p. p. Płockiego o zapomogę.
424. L. s. 540. Wydz. pow. w Chrzanowie p. p. Paszkowskiego w sprawie oświetlenia furmanek nocną porą.
425. L. s. 559. Szeremetowa Bronisława, wdowa po nauczycielu, p. p. Michałowskiego o zapomogę.
426. L. s. 560. Zaremba Czesław we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o zapomogę na kształcenie się w śpiewie.
427. L. s. 561. Polskie Towarzystwo gimn. Sokół w Janowicach p. p. Kramarczyka o subwencyę.
428. L. s. 562. Przełożenstwo Klasztoru SS. Bożej Miłości w Białej p. t. p. o subwencyę.
429. L. s. 563. Gmina m. Brody p. p. Sałę o zmianę przepisu §. 15. ust. z 28. lipca 1897.
430. L. s. 564. Polskie Tow. gimn. Sokół w Brodach p. t. p. o subwencyę.
431. L. s. 565. Bursa polska im. Józefa Korzeniowskiego w Brodach, p. t. p. j. w.
432. L. s. 566. Męskie Koło Tow. im. św. Wincentego a Paulo w Brodach p. t. p. j. w.
433. L. s. 567. Wydział Rady pow. Sokal, p. p. Winc. Kraińskiego o zabezpieczenie ekwiwalentu z fund. kraj. opł. kons. i szynkarskich.
434. L. s. 568. Lekarze szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Federowicza o regulacyę plac.
435. L. s. 569. Urzędnicy Kraj szpitala św. Łazarza w Krakowie, p. p. Federowicza o regulacyę plac.
436. L. s. 570. Zakład dla opuszczonych dzieci im. Felicyty Żurowskiej (w Krakowie) w Półwsiu zwierz. p. t. p. o subwencyę.
437. L. s. 571. Solarz Józef, b. piekarz szpitala św. Łazarza w Krakowie p. p. Federowicza o zasiłek.
438. L. s. 572. Bractwo cerkiewne św. Arch. Michała w Zagórzcu ad Sanok p. p. Kuryłowicza o zasiłek.
439. L. s. 573. Gmina Zagórze p. t. p. o regulacyę rzeki Osławy.
440. L. s. 574. Gminy pow. Sanockiego p. t. p. w spr. regulacyi rzek Wisłoka i Pielnicy.
441. L. s. 575. Gmina Batiatycze, Dalnicz, Zubowmosty i Rożanka w pow. Żółkiewskim p. p. Korola o przydzielenie ich do pow. Kamionka Strumiłowa.
442. L. s. 576. Wydz. pow. Turka p. p. Mazikiewicza w sprawie wydzielenia pewnej części z podatku osob. doch. na cele Repr. pow.
443. L. s. 577. Christelbauer Ludwik, funkcyonaryusz czasowy biura kolej. Wydziału kraj., p. p. Dąbskiego o zwolnienie od studyów.
444. L. s. 578. Markowska Józefa, wdowa po słudze Wydziału kraj. Kleparowska 7. p. t. p. o zapomogę.
445. L. s. 579. Matecka Seweryna, wdowa po dyetar. Wydz. kraj. Lwów p. p. Marsa o zapomogę.
446. L. s. 580. Flakowiczówna Helena w Krakowie p. p. Trzecieckiego o stypendyum względnie o zapomogę.
447. L. s. 581. Członkowie gminy Radgoszcz p. p. Bojkę przeciw ustawie łowieckiej.
448. L. s. 582. Członkowie gminy Tenetnik p. t. p. j. w.
449. L. s. 583. Członkowie gm. Straszecin p. t. p. przeciw narzucaniu gminom policyantów przez Starostwa i Wydziały pow.

450. L. s. 584. Przybyłowicz Michał, b. artysta dram. teatru krakowskiego p. p. Władysł. Jaworskiego o subwencyę.
451. L. s. 585. Nydza Marya we Lwowie, p. p. Bojkę o zaopatrzenie.
452. L. s. 586. Lewicki Jan, em. pisarz etat. szpitalu pow. we Lwowie, p. p. Huryka o wliczenie lat służby do emeryt.
453. L. s. 587. Natkes Leon, rzeń IV. r. konserwatorium lwowskiego, p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek.
454. L. s. 588. Polskie tow. gimn. Sokół Tarnów p. p. Buynowskiego o subwencyę.
455. L. s. 589. Komitet budowy kościoła w Janowicach p. t. p. o zapomogę.
456. L. s. 590. Tow. muz. w Tarnowie p. t. p. o subwencyę.
457. L. s. 591. Gmina wola Lubecka p. p. Buynowskiego o udzielenie funduszu na budowę szkoły.
458. L. s. 592. Polskie tow. Sokół w Pilźnie p. t. p. o subwencyę.
459. L. s. 593. Gmina Rzezawa p. t. p. o utworzenie przystanku kolej. koło Rzeszowa przy strażnicy Nr. 37.
460. L. s. 594. Tow. Szkoły lud Kraków p. p. Maryewskiego o subwencyę.
461. L. s. 595. Gmina m. Wojnicz p. t. p. o niżenie zaległ. prestac. na płace naucz.
462. L. s. 596. Gmina m. Wieniczka p. t. p. o szkołę śred.
463. L. s. 597. Gmina m. Wieliczka j. w. p. t. p. o szkołę koszyk. i szewską.
464. L. s. 598. Gmina m. Przyszowa p. p. Wesolińskiego w spr. utrzymywania Zofii Sikora w ochronie państwowej w Wieszprem na Węgrzech.
465. L. s. 599. Sternalowa Emilia, wdowa po adjunkcie kasy Wydz. kraj., p. t. p. o dar z łaski.
466. L. s. 600. Repr. pow. dąbrowskiego p. p. Męcińskiego w spr. budowy kolei z Tarnowa do Szczucina.
467. L. s. 601. Przeorski Zygm. p. p. Męcińskiego o subwencyę na kształcenie się w muzyce.
468. L. s. 602. Repr. pow. dąbrowskiego p. t. p. w sprawie zaprowadzonych taryf na kol. lok. Tarnów-Szczucin.
469. L. s. 603. Urząd paraf. łac. Brzozdowce p. p. Wesolińskiego o subwencyę na restauracyę kościoła.
470. L. s. 604. Grono c. k. Konserwatorów galic. wsch. p. p. Jana Szeptyckiego o subwencyę.
471. L. s. 605. Lekarze kraj. zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie p. p. Merunowicza o podwyższenie poborów.
472. L. s. 606. Komitet budowy kościoła w Biskowcach p. p. Sozańskiego o zasiłek.
473. L. s. 607. Wydział pow. Sambor p. t. p. popiera petycyę Wydziału pow. w Buczaczu w sprawie rycz. bonifikacyi na cele powiat. z powodu nie nakładania dodatków do podatku osobisto-dochodowego.
474. L. s. 608. Wydział pow. Sambor p. t. p. w sprawie bonifikacyi z tyt. wygaśnięcia prawa propinacyi r. 1910.
475. L. s. 609. Moraczewski Ignacy, em. naucz., p. p. Sękowskiego o podwyższenie pensyi.
476. L. s. 610. Strażyńska Helena, właścicielka pryw. gimnazyum w Krakowie, p. p. Stan. Tarnowskiego o subwencyę.
477. L. s. 611. Komitet parafii św. Florjana w Krakowie p. p. St. Tarnowskiego o subwencyę.

478. L. s. 612. Zgromadzenie Sióstr Miłos. na Kleparzu w Krakowie p. t. p. o stałą zapomogę.
479. L. s. 613. Polskie tow. gimn. „Sokół” w Pnikucie p. p. St. Stadnickiego o subwencyę.
480. L. s. 614. Internat SS. Felicyanek w Przemyśle p. t. p. j. w.
481. L. s. 615. Martynowicz Michał, em. naucz. w Kalinowie, p. t. p. o zapomogę.

Wniesione po dzień 21. lutego 1907.

482. L. s. 616. Czytelnia T. S. L. im. Goldmanna, Lwów, p. p. Loewensteinna o subwencyę.
483. L. s. 617. Baczyński Emilian, były dyrektor teatru ruskiego w Samborze p. p. Oleśnickiego o zapomogę
484. L. s. 618. Tow. „Harmonia” Kraków p. p. Lea o subwencyę.
485. L. s. 619. Tow. techniczne, Kraków, p. t. p. o subwencyę.
486. L. s. 620. Prymaryusze szpitala św Łazarza, Kraków p. t. p. o podwyższenie poborów.
487. L. s. 621. Zakład sierót SS. Miłosierdzia w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
488. L. s. 622. Kolegium OO. Pijarów w Krakowie p. t. p. j. w.
489. L. s. 623. Rada wyzn. Gminy izrajskiej w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
490. L. s. 624. Czytelnia artystów teatru miejskiego w Krakowie p. t. p. o fundusz emerytalny.
491. L. s. 625. Stow. nauczycielek, Kraków p. t. p. o zapomogę.
492. L. s. 626. Prezydent m. Krakowa imieniem gminy p. t. p. o subwencyę na cele wycieczek młodzieży.
493. L. s. 627. Prezydent m. Krakowa imieniem gminy p. t. p. o podwyższenie subwencyi dla kursów handlowych przy szkole im. św. Scholastyki i szkoły robót kobiecych w Krakowie.
494. L. s. 628. Gmina m. Krakowa p. t. p. o subwencyę na Dom i Muzeum Jana Matejki.
495. L. s. 629. Gmina m. Krakowa p. t. p. o polepszenie bytu nauczycielstwa ludowego krakowskiego.
496. L. s. 630. Gmina m. Krakowa p. t. p. o zezwolenie na spłacenie w ratach rocznych zaległych prestacyi na rzecz funduszu szkolnego.
497. L. s. 631. Gmina m. Krakowa p. t. p. o subwencyę na zakupno „Wernyhory” J. Matejki dla Muzeum narodowego.
498. L. s. 632. Wydział pow. Bochnia p. p. Zdz. Włodka o zmianę ustawy o Reprez. pow. i ordynacyi wyborczej, by Rada wybierała 2 zastępców prezesa.
499. L. s. 633. Wydział pow. Bochnia p. t. p. o zmianę §. 24. ust. o Reprez. pow.
500. L. s. 634. Wydział pow. Bochnia p. t. p. o uznanie drogi pow. Bochnia-Limanowa za krajową.
501. L. s. 635. Gil Aleksander p. p. Mazikiewicza o zapomogę dla syna w gimnazjum.
502. L. s. 636. Tow. Ochrona dla małych dzieci w Podgórzu p. p. Maryewskiego o subwencyę.
503. L. s. 637. Dozorecy i dozoreczynie w Zakładzie kulparkowskim p. p. Merunowicza o polepszenie bytu.

504. L. s. 638. Zarząd główny T. S. L. w Krakowie p. p. Buynowskiego o subwencyę.
505. L. s. 639. Billok Franciszka p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
506. L. s. 640. Krzyżowski Marcin i Mateusz w Jeleśni p. p. Szweda o zapomogę z powodu pożaru.
507. L. 670. Repr. gminy m. Żółkiew, Turynka, Soposzyn, Lipiny, Batiatyce, Doroszowa wielk., Wiązowa, Żółtańce, Glińsko, Hucisko, Żełdce, Brzyszcze, Fujna, Prawała, Rożanka, Majdan, Pita, Żubowmosty, Skwarzawa star. Skwarzawa nowa, Mokrotyń wieś, Polany, Biesiada, Zamczek, Wiesenberg, Przedrzyniechy, Derewnia, Sulimów, Kunin, Anda krechowska, Krechów Wola wysocka, Mokrotyna, Przemiwołek, Blyszczywody, Smereków, Macoszyna, Mohylany, Nadyce, Nowe sioło, Uhnów, Mierzwicy, pp. Starzyńskiego w sprawie kreowania Sądu obwodowego w Żółkwi.
508. L. s. 671. Gmina Słotwina p. p. Szweda o subwencyę na budowę szkoły.
509. L. s. 672. Tow. wzaj. pomocy diaków cerk. dyecezyi stanisławowskiej p. p. Barabasza o zapomogę.
510. L. s. 673. Tow. ruskie „Szkilna pomicz“ w Śniatynie p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
511. L. s. 674. Gmina Pletnice p. t. p. o zniesienie prestacyi na płace naucz.
512. L. s. 675. Tow. gimnast. „Sokół“ w Rozdwanach p. t. p. o zapomogę.
513. L. s. 676. Filia rusk. Tow. pedagog. w Zaleszczykach p. t. p. o subwencyę.
514. L. s. 677. Internat im. Reya dla uczniów szkół średnich we Lwowie p. p. Pilata o subwencyę.
515. L. s. 678. Towarz. Zakł. bł. Kune-gundy w Nowym Sączu p. p. Potoczka o subwencyę.
516. L. s. 679. Tow. miłośników historii i zabytków Krakowa p. p. Fedorowicza o subwencyę.
517. L. s. 680. Dyetaryusze kraj. szpitala św. Łazarza p. t. p. o podwyższenie ich plac.
518. L. s. 684. Stow. chrześc. rękodziel-ników „Gwiazda“ Brody p. p. Sałę o zapomogę.
519. L. s. 685. Tow. „Bursa naucz.“ w Tar-nopolu p. p. Michałowskiego o sub-wencyę.
520. L. s. 686. Komitet wystawy przemy-słowej w Wadowicach p. p. Maissa o subwencyę.
521. L. s. 687. Gmina m. Wadowice p. p. Maissa o 2 kl. szk. lud.
522. L. s. 688. Łukawska ze Szczepań-skich Felicya, naucz. lud. p. p. So-zańskiego o policzenie lat do emerytury.
523. L. s. 689. Ks. Horszowski Eugeniusz, przewodniczący komitetu par. w Zbo-iskaeb p. Czł. Sejmu Andrzeja Szep-tyckiego o zapomogę.
524. L. s. 690. Krzymowski Eugeniusz, maszynista szpit. lwowskiego p. p. Maissa o wliczeniu lat służby.
525. L. s. 692. Dyrek. szk. 5 kl. wydz. żeńsk. w Wadowicach p. t. p. o wyż-sze wynagr. za kierownictwo.
526. L. s. 693. Dtto Wydziałowa w Bochni p. t. p. j. w.
527. L. s. 694. Borysławski Dmytro, były dozorca chorych w Zakładzie Kulpark. p. p. Bojkę o podwyższenie emery-tury.
528. L. s. 695. Zakrzewska Marcyanna, wdowa po sekr. Wydziału kraj. p. t. p. o wsparcie.

529. L. s. 696. Błocki Włodzimierz, uczeń Akad. Sztuk pięk. w Krakowie p. p. Merunowicza o zasiłek.
530. L. s. 697. Niezgoda Szymon i Marya małżonkowie p. p. Trzecieckiego o zapomogę.
531. L. s. 698. Bobrowska Walentyna, wdowa po inż. Wydziału kraj. p. p. Lea o zapomogę.
532. L. s. 699. Towarz. muzycz. w Brodach p. p. Loewensteina o subwencję.
533. L. s. 700. Spółka przemysłowa „Trud“ (ruska) we Lwowie p. p. Oleśnickiego o subwencję.
534. L. s. 701. Tow. „Szkilna pomiecz“ w Sokalu p. p. Wine. Kraińskiego o zapomogę.
535. L. s. 702. Wydz. pow. Nadwórna p. p. Mandyczewskiego o zasiłek na cele drogowe.
536. L. s. 703. Komitet wystawy przyrodniczo lek. i higien. X. Zjazdu lekarzy polsk. we Lwowie p. p. Onyszkiewicza o subwencję.
537. L. s. 704. Gmina m. Krościenka nad Dunajcem p. p. Bednarskiego o zapomogę na budowę mostu.
538. L. s. 705. Droźnicy krajowi p. t. p. o przyjęcie ich na etat.
539. L. s. 706. Gmina Dembno p. t. p. o zapomogę dla pogorzalców.
540. L. s. 707. Gmina Szaflary p. t. p. o odwodnienie toru kol. Chabówka-Zakopane.
541. L. s. 708. Obszary dwor. i gminy p. Nisko, p. p. Kostheima o budowę kolei Dębica-Przeworsk.
542. L. s. 709. Gmina Trzemeśna, Poręby i Zasanie, p. p. Kramarczyka o zaprowadzenie składnicy pocztowej w Trzemeśni.
543. L. s. 710. Szpital w Nowosiólkach zahalez. p. p. Gnoińskiego o zapomogę.
544. L. s. 711. Tow. Bursy polsk. Mickiewicza w Drohobyczu, p. p. Wiśniewskiego o subwencję.
545. L. s. 712. Babińska Helena, wdowa, we Lwowie, p. p. Niezabitowskiego o zapomogę.
546. L. s. 713. Bursa polska w Horoden-ce, p. p. A. Teodorowicza o subwencję.
547. L. s. 714. Dtto A. Mickiewicza p. p. Fruchtmana o subwencję.
548. L. s. 715. Reprez. pow. w Stryju p. p. Fruchtmana o zmianę §. 24 ust. o Reprez. pow.
549. L. s. 716. Komitet budowy kościoła w Hłudnie, p. p. Skrzyńskiego o zapomogę.
550. L. s. 717. Reprez. gm. Żabokruki p. p. Mycielskiego o uwolnienie od obowiązku płacenia datku konkurencyjnego na szkołę.
551. L. s. 718. Straż pożarna ochotnicza w Rabce, p. p. A. Lubomirskiego. o zapomogę.
552. L. s. 719. Tow. „Sielskij Hospodar“ we Lwowie, p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
553. L. s. 720. Bursa „Proświty“ w Złoczowie p. t. p. j. w.
554. L. s. 721. Głodt Antoni, emer. naucz. w Krakowie, p. p. Götza o przyznanie pięciolecia.
555. L. s. 722. Nauczyciele emerytowani w Samborze p. p. Głabińskiego o dodatek na mieszkanie.
556. L. s. 723. Lubieniec Jan, emeryt. naucz. w Buczacz, p. t. p. o dodatek sześćioletni.
557. L. s. 724. Balicka Emilia, wdowa po naucz. w Buczacz, p. t. p. o zapomogę.

558. L. 725. s. Derszko Jerzy, naucz. lud. w Łosińcu, p. t. p. o przyznaie lat służby.
559. L. s. 726. Skowroński Józef, emeryt. naucz. w Majdanie, p. t. p. o podwyższenie płacy emeryt.
560. L. s. 727. Kurmanowa Paulina, wdowa po emer. naucz. p. t. p. j. w.
561. L. s. 728. Mielech Walerya, wdowa po naucz. w Krakowie, p. t. p. o wsparcie.
562. L. s. 729. Medwecka Władysława, wdowa po naucz. w Krakowie, p. p. Głabińskiego o zapomogę.
563. L. s. 730. Pocieszyński Michał, emer. naucz. w Zassowie, p. p. Stapińskiego o podwyższenie emerytury.
564. L. s. 732. Adamczykowa Czesława, wdowa po dyrektorze 6 kl. szkoły w Rawie p. p. Białoskórskiego o podwyższenie pensyi.
565. L. s. 733. Ślusarczyk Antoni, naucz. przy szkole w Witkowicach, p. p. Szpondra o zapomogę.
566. L. s. 734. Buraczek Marya, wdowa po naucz. w Kałuszu, p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
567. L. s. 735. Preiseudanz Franciszek, dyrektor pryw. seminarjum naucz. żeńsk. w Krakowie, p. p. Leo o subwencyę.
568. L. s. 736. Jarema Jan, emer. naucz. w Glinianach, p. p. Oleśnickiego o przyznanie lat służby.
569. L. s. 737. Rarogiewicz Katarzyna, wdowa po naucz. lud. w Książoluce p. p. Merunowicza o zapomogę.
570. L. s. 738. Kołodziejówna Janina, naucz. w Mielcu p. p. Sękowskiego o wliczenie lat służby.
571. L. s. 739. Pelzaczyński Karol, emeryt. naucz. lud. w Mielcu p. t. p. o pięciolecie, względnie zapomogę.
572. L. s. 740. Cerkiewicz Kornel, emeryt. naucz. w Kopyczyńcach p. Husiatyn p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
573. L. s. 741. Chominiec Eustachy, emeryt. naucz. w Skolem p. p. Bohaczewskiego o policzenie lat służby.
574. L. s. 742. Harasimowicz Zuzanna, wdowa po naucz. lud. Buczacz p. t. p. o przyznanie pensyi wdowiej.
575. L. s. 743. Naucek Jędrzej, naucz. lud. w Kołomyi p. p. Kleskiego o przyznanie lat służby.
576. L. s. 744. Gottwald Franciszek, Dyrektor szkoły w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o dodatek osobisty.
577. L. s. 745. Cybiak Tomasz, naucz. lud. w Werbiażu niżn. p. p. Kleskiego o pięciolecie.
578. L. s. 746. Kumańc Amalia, wdowa po kier. szkoły lud. w Drohobyczu p. p. Ochrymowicza o dar z łaski.
579. L. s. 747. Kozdrasiowa Stanisława, wdowa po naucz. lud. w Czarnym Dunajcu p. p. Bednarskiego o podwyższenie pensyi.
580. L. s. 748. Myjakowa Józefa, wdowa po naucz. lud. w Nowosielcu p. p. Kostheima o pensyę wdowią.
581. L. s. 749. Macewicz Jan, naucz. lud. w Horodence p. p. Theodorowicza o 2 pięciolecia.
582. L. s. 750. Kuziów Anna, wdowa po naucz. lud. w Hryniowie p. p. Mycielskiego o podwyższenie pensyi.
583. L. s. 751. Gmina m. Brzeska p. p. Götza o zezwolenie użycia zapomogi przeznaczonej dla pogorzalców na budowę ratusza.
584. L. s. 752. Wydział. pow. w Nisku p. p. Kostheima popiera petycyę Wydz. pow. w Buczaczu o bouifikacyę z fund. państw.

585. L. s. 753. Wydz. pow. w Bochni p. p. Zdz. Włodka j. w. o bonifikacyę z funduszu propinac.
586. L. s. 754. Dtto w Stryju p. p. Frucht-
manna o bonifikacyę z funduszu propinac.
587. L. s. 755. Dtto w Brzozowie p. p. Głabińskiego o bonifikacyę z funduszu państw.
588. L. s. 756. Dtto w Żyweu p. t. p. popiera petycyę Wydz. pow. w Buczaczu o bonifikacyę z fund. propin.
589. L. s. 757. Dtto j. w. p. t. p. j. z funduszów państw.
590. L. s. 758. Dtto w Brzesku, p. t. p. o wliczenie drogi gm. I kl. Brzesko-Brzozowiec do dróg krajowych.
591. L. s. 759. Gmina miasta Wojnicz p. p. Głabińskiego, o niżenie zaległych prestaucyi na płace naucz.
592. L. s. 760. Gmina m. Kamionki strum. p. t. p. o sąd obw. w Żółkwi.
593. L. s. 761. Gmina miasta Wieliczka p. p. Głabińskiego o szkołę średnią.
594. L. s. 762. Gmina m. Żółkwi p. p. Starzyńskiego, o gimnazyum w Żółkwi.
595. L. s. 763. Gmina m. Leżajska p. p. Żardeckiego o zapomogę dla pogorzalców.
596. L. s. 764. Naczelnicy i członkowie gmin Żołyńa wieś, Żołyńa miasto, Brzoza stadnicka, Rakszawy z Białobrzegów, Koźniaków p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
597. L. s. 765. Gmina Zalesie p. t. p. o góscinieć od leśniczówki Dąbrowskiej do pow. kolbuszowskiego na Sokołów.
598. L. s. 766. Gmina Zalesie p. p. Żardeckiego przeciw projektowanej przez Wydział kraj. ustawie drogowej.
599. L. s. 767. J. w p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
600. L. s. 768. Daniszewski Franciszek Ksawery, były naucz. rysunk. kraj. szkoły tkackiej w Krośnie p. p. Trzebieskiego o odpisanie reszty zaliczki na płacę.
601. L. s. s. 769. Gmina Zalesie p. p. Żardeckiego przeciw ustawie o utrzymaniu policyantów gminnych.
602. L. s. 770. Gmina m. Leżajsk p. t. p. o ograniczenie prestacyi na koszta lokalu szkolnego do 10% opłacanych podatków.
603. L. s. 771. Gmina m. Leżajsk p. p. Żardeckiego o subwencyę na odbudowanie rzeźalni.
604. L. s. 772. Gmina m. Leżajsk p. t. p. o zmianę Art. 8. ust. z 24. kwietnia 1894 Dz. ust. kr. Nr. 49 o zakładaniu szkół publ.
605. L. s. 773. Gmina m. Rogózno p. p. Żardeckiego o połączenie obszaru dworskiego z gminami.
606. L. s. 774. Wydział pow. Biała p. p. Głabińskiego o przyznanie dotacyi z funduszu krajowego na rzecz drogi Jawiszowice-Wadowice.
607. L. s. 775. Zobokrzycki Aleksander, pens. st. inż. w Cieszanowie p. t. p. o subwencyę dla córki Wandy na kształcenie się w sztukach pięknych.
608. L. s. 776. Polska Bursa lud. im. kr. Jana Sobieskiego w Złoczowie p. t. p. o zasiłek.
609. L. s. 777. Tow. ochronki dla małych dzieci w Chrzanowie p. t. p. o zasiłek pien.
610. L. s. 778. Tow. Bratn. pomocy uczniów Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. t. p. o subwencyę.
611. L. s. 779. Tow. wyrobów druciaskieb w Kańczudze p. p. Żardeckiego o subwencyę i pożyczkę.
612. L. s. 780. Gmina Świątoniów, Gniewczyn Łańcucki i Gniewczyn Trzenie-

- cki p. p. Głębińskiego o bezprocentową pożyczkę dla dotkniętych powodzią.
613. L. s. 784. Gmina Rzeszotary p. p. Czeczka o uwolnienie od zobowiązań na cele szkoły.
614. L. s. 785. Szultz Józef, dozorca meliorac. Wydziału kraj. w Podgórzu p. t. p. o przyjęcie go na etat kraj.
615. L. s. 786. Tow. kuchni akademików wiedeńskich p. p. Głębińskiego o subwencyę.
616. L. s. 787. Zarz. Ochronki polskiej w Knihininie wsi p. t. p. j. w.
617. L. s. 788. Borzewska Marya, ukończ. ucz. konserwatorium muzycz. we Lwowie p. t. p. o subwencyę na kształcenie się w śpiewie.
618. L. s. 789. Związek polsk. tow. gymnastycznych we Lwowie p. p. Głębińskiego o podwyższenie ryczałtu na subwencyonowanie Towarzystw Sokolich polsk. i rusk.
619. L. s. 790. Związek polsk. tow. gymnast. we Lwowie p. t. p. o wyższą subwencyę na r. 1907.
620. L. s. 991. Flasińska Feliksa, wdowa po pisarzu etat. św. Łazarza w Krakowie p. p. Staniszewskiego o wsparcie.
621. L. s. 792. Czyżewicz Marian we Lwowie p. p. Federowicza o zapomogę na kształc. się w śpiewie.
622. L. s. 793. Czuchra Stanisław i Zofia w Suchodole p. p. Stapińskiego o odpisanie koszt. leczenia.
623. L. s. 794. Czytelnia akad. we Lwowie p. czł. Sejmu Gryzieckiego o subwencyę.
624. L. s. 795. Zarząd powsz. wykładów uniwersytetu we Lwowie p. t. p. o podwyższenie subwencyi na r. 1907.
625. L. s. 796. Dr. Ader Leon, Kraków p. p. Marsa o przyjęcie na rzecz kraju budowy kolei N. Sącz-Szczucin.
626. L. s. 797. Dozorcy i dozoreczynie Zakładu kulpark. p. p. Michalskiego o polepszenie bytu.
627. L. s. 798. Romański Wiktor, słuch. fil. Lwów p. p. Głębińskiego o zapomogę z fundacyi Karzykiewicza.
628. L. s. 799. Wydawnictwo czasop. pedagog. Rodzina i Szkoła p. t. p. o subwencyę.
629. L. s. 800. Tow. Wzajemnej pomocy stud. politechniki we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
630. L. s. 801. Strzelbicka Natalia we Lwowie p. p. Glidziuka o subwencyę na naukę śpiewu.
631. L. s. 802. Harasimowicz Teresa w Zakliczynie, wdowa po inspektorze szkoły koszyk. p. p. Götza o zapomogę na utrzymanie sieroty syna.
632. L. s. 803. Bobrowska Alina we Lwowie p. p. Lea o subwencyę na naukę śpiewu
633. L. s. 804. Funkcyonaryusze (rzemieślnicy) zakładu kulpark. p. p. Ochrymowicza o stabilizacyę.
634. L. s. 805. Tow. polskie Sokół w Podgórzu p. p. Maryewskiego o subwencyę.
635. L. s. 806. Tow. polskie Sokół w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego j. w.
636. L. s. 807. Tow. polskie Sokół w Wadowicach p. p. Maissa j. w.
637. L. s. 808. Tow. polskie Sokół w Horodence p. p. Theodorowicza j. w.
638. L. s. 809. Tow. polskie Sokół w Chodorowie p. p. Mycielskiego j. w.
639. L. s. 810. Tow. polskie Sokół w Jordanowie p. p. A. Lubomirskiego j. w.

640. L. s. 811. Tow. polskie Sokół w Kopyczyńcach p. p. Głębińskiego o subwencyę.
641. L. s. 812. Tow. polskie Sokół Macierz Lwów p. p. Głębińskiego o subwencyę.
642. L. s. 813. Tow. polskie Sokół w Stanisławowie p. t. p. j. w.
643. L. s. 814. Tow. polskie Sokół Macierz Lwów p. t. p. o subwencyę na budowę drugiej sali gimnast.
644. L. s. 815. Tow. polskie Sokół w Przemysłu p. p. Tarnaawskiego o subwencyę.
645. L. s. 816. Mieszkańcy m. Lwowa (część) p. p. Stapińskiego w sprawie przepisów dla służby.
646. L. s. 817. Towarz. (ruskie) „Proświta“ we Lwowie p. p. Oleśnickiego o subwencyę.
647. L. s. 818. Towarz. św. Ap. Pawła we Lwowie p. Czł. Sejm. A. Szeptyckiego o zapomogę na wydawnictwa.
648. L. s. 819. Stow. „Schronisko naucz. i nauczycielek“ w Zakopanem p. p. Bednarskiego o subwencyę.
649. L. s. 820. Markowska Klara Karolina we Lwowie p. p. Głębińskiego o wypłacenie jej należności wynikłych z kupna realności na rzecz fund. kraj.
650. L. s. 821. Wydz. pow. Ropeczyce p. p. A. Jędrejowicza o subwencyę na pokrycie przewyżki wydatków za płace lekarzy okręg.
651. L. s. 822. Wydz. pow. Bochnia p. p. Maissa o zmianę ust. o Reprez. pow. co do wyborów zast prezesa.
652. L. s. 823. Wydział pow. Bochnia p. t. p. o zmianę §. 24 ust. o Reprez. pow.
653. L. s. 824. Wydział pow. Bochnia p. p. Maissa w spr. uzuanania drogi Bochnia-Limanowa za drogę kraj.
654. L. s. 825. Gmina Kosów p. p. Hupkę o znizenie dodatków na oplacenie nauczyciela.
655. L. s. 826. Gmina Łowcza p. p. Gli dziuka o uwolnienie od prestacyj szkolnych.
656. L. s. 827. Gminy: Wojaszówka, Cieszyn, Frysztak, Glinnik dolny i górny, Glinnik średni, Gogolów II. cz., Huta gogol., Jaszczurowa, Kobyle, Lubla, Łęki, Łączki, Niewodna, Przybówka, Pstrągówka, Pułanki, Stempina, Twierdza, Szufuarowo, Widacz, Żarnowa, Żyznów, Zawadki, Tułkowice, Tropie, Różanka, Przedmiazście stryżowskie, Połamy, Niebylec, Nałówka, Luteza Korzuchów, Jawornik niebylecki, Gwoźnica górna i dolna, Gwoździanka, Grodzisko, Glinik charzewski, Godowa, Dobrzechów, Czudeci Bonarówka, Blizianka, Baryczka i Stryżów; obszary dworskie: Żyznów, Przeomiescie stryżowskie, Luteza, Godowa, Dobrzechów, Bonarówka; gr. kat. Urząd parafialny w Bonarówce przez p. p. Wesolińskiego i Stanisława Jędrzejowicza o otwarcie gimnazjum w Stryżowie.
657. L. s. 828. Gmina miasta Rohatyn p. p. Torosiewicza o wliczenie do rzędu miast, które po roku 1910 dotowane będą z utworzyć się mającego fund. z opłat szynkowych.
658. L. s. 829. Gmina miasta Krakowa p. p. Lea w sprawie umieszczenia osób um. chorych w miejskim domu kallek.
659. L. s. 830. Lekarze zakładu kulpar-kowskiego p. p. Głębińskiego o podwyższenie plac.
660. L. s. 831. Towarz. (ruskie) „Szkilna pomiecz“ p. p. Glidziuka o zapomogę.
661. L. s. 832. Zarząd szpit. izrael. w Tar-

- nowie p. p. Michałowskiego o subwencyę.
662. L. s. 833. Stowarzyszenie „Polski Związek Niewiast katolickich“ w Krakowie p. p. Włodz. Jaworskiego o założenie w kraju kolonii poprawczej dla nałogowych próżniaków.
663. L. s. 834. Rnska bursa w Nowym Sączu p. p. Kuryłowicza o subwencyę.
664. L. s. 835. Dekkańska, wdowa po dyektaryuszu szpitala powsz. lwowskiego p. p. Maissa o stałe zaopatrzenie.
665. L. s. 836. Kolej lokalna Lwów Jaworów p. p. Dąbskiego o subwencyę dla projektowanej kolei Jaworów - Bobrówka.
666. L. s. 837. Zarząd las. w Krasnej p. p. M. Urbańskiego o budowę kolei Sannok-Brzozów Strzyżów.
667. L. s. 838. Przełoż. obszaru dworskiego w Krasnej, p. t. p. j. w.
668. L. s. 839. Dtto w Lutczy, p. t. p. j. w.
669. L. s. 840. Gmina w Krasnej p. t. p. j. w.
670. L. s. 841. Baran Kazimiera w Sannoku p. p. M. Urbańskiego o pensyę dla swego męża Błażeja, b. konduktora dróg krajowych.
671. L. s. 842. Lekarze pomocnicy kraj. szpitala powszechnego we Lwowie p. p. Loewensteina o pomnożenie posiad i unormowanie poborów.
672. L. s. 843. Towarzystwo przytuliska brata Alberta w Przemyślu p. p. Tarnawskiego o subwencyę.
673. L. s. 844. Baczyński Ferdynand, emerytowany konduktor dróg krajow. p. p. Potoczka o zapomogę.
674. L. s. 845. Komitet wystawy przyrodniczo-lekarskiej i higienicznej we Lwowie p. p. Wursta o subwencyę.
675. L. s. 846. Tow. kolonii wakac. we Lwowie p. p. Bobrzyńskiego o zasiłek.
676. L. s. 847. Wydawnictwo „Kupca polskiego“ w Krakowie p. p. Federowicza o subwencyę.
677. L. s. 848. Ochronka św. Stanisława na Grabówce pod Tarnowem p. p. Buynowskiego o wsparcie.
678. L. s. 849. Czytelnia polska w Śniatynie p. p. Moysę o zapomogę.
679. L. s. 850. Rnska bursa w Stryju p. p. Oleśnickiego o subwencyę.
680. L. s. 851. Zarz. bursy dla młodzieży chrześc. w Brodach p. p. Gniewosza o subwencyę.
681. L. s. 852. Tow. ruskie św. ap. Pawła we Lwowie p. czł. sej. A. Szeptyckiego o subwencyę.
682. L. s. 853. Tow. zapomogowe ubogich cerkwi (ruskie) im. św. ap. Piotra we Lwowie p. t. p. j. w.
683. L. s. 854. Kongregacya Kochawińska pań wiejskich p. p. Gniewosza o uchwalenie jednakowych płac tak dla nauczycieli jak dla nauczycielek.
684. L. s. 855. Tow. higieniczne we Lwowie p. p. Marsa o stałą subwencyę.
685. L. s. 856. Szkoła gosp. domowego we Lwowie p. p. Głabińskiego o subwencyę.
686. L. s. 857. Baranowska Augusta, wd. po inż. Wydz. kraj. p. p. Stanisława Jędrzejowicza o jednorazową zapomogę.
687. L. s. 858. Medwid Paweł, emeryt. naucz. w Nowosiólkach liskich p. p. Stan. Badeniego marsz. kraj. o podwyższenie płacy.
688. L. s. 859. Mayer Ignacy Edward c. k. profesor i właśc. pryw. Seminarjum naucz. w Brodach p. p. Gniewosza o subwencyę na cele zakładu.

689. L. s. 860. Kurkowska Zofia, naucz. lud. w Bratkowcach p. p. Oleśnickiego o przyznanie lat służby.
690. L. s. 861. Rakowski Bazyl, b. naucz. lud. w Jamelnicy p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
691. L. s. 862. Krasucka Marya, emeryt. naucz. lud. w Gorzejowej p. p. Bynowskiego prosi o odprawę zamiast wymierzonej emerytury.
692. L. s. 863. Grono nauczycielskie szk. 5 kl. w Borysławiu p. p. Wisniewskiego o przydzielenie pod wzgl. płacy do kl. III.
693. L. s. 864. Dyrekcya 5 kl. szk. wydz. żeńskiej w Jarosławiu p. p. Jahla o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
694. L. s. 865. Horniatkiewiczowa Marya, wdowa po emeryt. naucz. ludowym w Lisku p. p. Tarnowskiego o podwyższenie pensyi.
695. L. s. 866. Dyrekcya pryw. Seminar. żeńskiego w Zaleszczykach p. p. Tad. Cieńskiego o subwencyę.
696. L. s. 867. Schrottmanówna Aniela, emeryt. naucz. w Bochni p. p. Maissa o policzenie lat służby.
697. L. s. 868. Nauczycielki pow. crzeskiego p. p. Götza w spr. regulacji płac.
698. L. s. 869. Bernadzikiewicz Teodor, emeryt. dyr. szkoły żeńskiej w Jaśle p. p. Bobrzyńskiego o przyznanie dodatku osobistego.
699. L. s. 870. Dąbrowski Władysław, naucz. lud. w Szmajkowcach p. p. Głębińskiego o policzenie lat służby.
700. L. s. 871. Mirkowska Seweryna, wd. po naucz. iud. w Zaleszczykach p. p. Głębińskiego o pensyę dla córki.
701. L. s. 872. Ferusowa Marya, naucz. lud. p. t. p. o przyznanie lat służby.
702. L. s. 873. Dyrekcya i grono naucz. w Seminarjum żeńskiem we Lwowie p. t. p. o zasiłek na ciepłe zasiłki dla ubogich uczenic.
703. L. s. 874. Kierownik Zakładu wychowawczego w Pawlikowcach p. p. Staniszewskiego o pożyczkę na nowy budynek.
704. L. s. 875. Błocki Bronisław p. Wydział kraj. o policzenie lat służby.
705. L. s. 876. Obszary dworskie i gm. pow. Nisko p. Wydział krajowy o budowę kolei z Tarnobrzega do Rzeszowa.
706. L. s. 877. Wydział powiatowy w Tarnowie p. p. Filipa Włodka o część dochodów z podatków osobisto-dochodowych na cele Reprezentacji powiatowej.
707. L. s. 880. „Sokół“ w Husiatynie p. p. Horodyskiego o subwencyę na budowę domu.
708. L. s. 881. Gmina m. Błażowa p. p. Zdzisława Skrzyńskiego o pozwolenie na pobór dodatków do podatków na pokrywanie rat od pożyczki komunalnej Banku krajowego.
709. L. s. 882. Gminy pow. St. Sambor p. p. Jaworskiego Jana o budowę drogi Ławrów-Mszaniec.

Wniesione po dzień 23. lutego 1907.

710. L. s. 894. Gmina miasta Zółkwi p. p. Starzyńskiego o przesunięcie spłaty zaległych prestacyj szkolnych po rok 1902.

711. L. s. 895. Stowarzyszenie „Pracy kobiet“ Lwów p. p. Mycielskiego o subwencyę.
712. L. s. 896. Gmina Grabowica p. p. Zdz. Skrzyńskiego o budowę szkoły 2-klasowej.
713. L. s. 897. Zażalenie rodziców p. p. Stapińskiego na profesora historii w Nowym Sączu.
714. L. s. 898. Gmina Szebnie p. p. Gorayskiego, by kwota 542 K 40 h., mająca być wypłacona przez gminę Ochronca w Budapeszcie, była wypłacona z funduszu krajowego.
715. L. s. 899. Jarocki Władysław, uczeń Akademii sztuk pięknych w Paryżu p. p. Wiśniewskiego o zasiłek.
716. L. s. 900. Gmina miasta Sanoka p. p. Lipińskiego o budowę kolei z Strzyżowa do Sanoka.
717. L. s. 901. Gmina miasta Sanok p. p. Lipińskiego o zastosowanie §. 5. ordynacyi wyborczej powszechnej przy przyszłych wyborach Rady powiatowej.
718. L. s. 902. Tysson Marya we Lwowie p. t. p. o stypendyum na kształcenie się w spiewie.
719. L. s. 903. Wydział Kółka fabrycznego w Sanoku p. t. p. o subwencyę na budowę domu robotniczego.
720. L. s. 904. Towarzystwo imienia Moniuszki w Stryju p. p. Fruchtmanna o subwencyę.
721. L. s. 905. Wydział Bursy gimnazyalnej imienia ks. Feliksa Dymnickiego w Rzeszowie p. p. A. Jędrzejowicza o subwencyę.
722. L. s. 906. Kratochwil Franciszka, wdowa po dyetarynszu Wydziału krajowego p. p. Schnella o dar z łaski.
723. L. s. 907. Andahazy Karolina we Lwowie p. p. Stojalowskiego, by jej nadano trafikę.
724. L. s. 908. Przysiółek Męcینów powiat Ropeczyce p. p. Pastora o utworzenie z niego samostatnej gminy.
725. L. s. 909. Gmina Sadzawa p. p. Barabasza w sprawie kosztów leczenia Weroniki Nadraga.
726. L. s. 910. Wydział powiatowy Lisko p. p. Starucha w sprawie kosztów leczenia Joanny Tymoczko z gminy Bereźnicy.
727. L. s. 911. Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków cerkiewnych diecezji lwowskiej p. p. Barabasza o subwencyę.
728. L. s. 912. Lewakowa Anna, była dozorczyni krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie p. p. Ochrymowicza o odprawę pieniężną.
729. L. s. 913. Mieszkańcy gminy Rudy Kołtowskiej p. p. Obertyńskiego o sporządzenie osobnej mapy katastralnej dla tej gminy.
730. L. s. 914. Wydział powiatowy Myślenice i tegoż powiatu gminy o kolej z Krakowa do Myślenic p. p. Lea.
731. L. s. 915. Zarząd bezpłatnych kursów dla analfabetów „Koła T. S. L.“ imienia B. Goldmanna p. p. Loewensteina o subwencyę.
732. L. s. 916. Wydział „Opieki“ dla wspierania żydowskiej młodzieży gimnazyalnej p. t. p. o zasiłek.
733. L. s. 917. Sekcja oświatowa Koła T. S. L. imienia B. Goldmanna p. t. p. o subwencyę.
734. L. s. 918. Zarząd bezpłatnej uczelni T. S. L. imienia B. Goldmanna p. t. p. j. w.
735. L. s. 919. Koło T. S. L. imienia B. Goldmanna p. p. Loewensteina o subwencyę.
736. L. s. 920. Centralny Związek galicyjskiego przemysłu fabrycznego Lwów

- p. p. Götza w przedmiocie szerszej akcyi na rzecz rozwoju wielkiego przemysłu.
737. L. s. 921. Gminy Hucisko jawornickie, Widaczów i obszar dworski w Hucisku jawornickiem p. p. Żardeckiego o budowę drogi z Dubiecka przez powyższe gminy i o zapomogę dla dotkniętych klęską elementarną.
738. L. s. 922. Towarzystwo Bursy przemyskiej o jednorazową subwencyę p. p. Tarnawskiego.
739. L. s. 923. Stowarzyszenie dla popierania nauki polskiej p. p. Marsa o subwencyę.
740. L. s. 924. Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich „Gwiazda“ p. p. Skalkowskiego o subwencyę.
741. L. s. 925. SS. Miłosierdzia w Przeworsku p. p. Lubomirskiego o stałą subwencyę.
742. L. s. 926. Dyetaryusze krajowego zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie p. p. Merunowicza o ustalenie plac i ustanowienie posad aplikantów.
743. L. s. 927. Urzędnicy krajowego zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie p. p. Merunowicza o podwyższenie plac.
744. L. s. 928. Jurkiewicz Marya, wdowa po portyerze szpitala powszechnego we Lwowie. p. p. Marsa o zapomogę.
745. L. s. 929. Towarzystwo wzajemnej pomocy członków Teatru miejskiego we Lwowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
746. L. s. 930. Towarzystwo Bratniej pomocy słuchaczy akademii weterynaryjnej we Lwowie p. t. p. o subwencyę.
747. L. s. 933. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Grybowie p. p. Huzę o subwencyę.
748. L. s. 934. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Złoczowie p. p. Obertyńskiego j. w.
749. L. s. 935. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół II.“ Lwów p. p. Michalskiego o subwencyę.
750. L. s. 936. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ Żółkiew p. p. Tarnawskiego j. w.
751. L. s. 937. Kuratorya fundacyi bł. p. Ozyasza Gotthelfa w Samborze p. p. Tomaszewskiego o subwencyę dla tamtejszego szpitala izraelickiego.
752. L. s. 938. Przełożona Generalna SS. N. Rodziny z Nazaretu w Rzymie p. p. Paszkowskiego o zapomogę na budowę domu dla biednych dzieci w Wadowicach.
753. L. s. 939. Przełożona Generalna SS. Nazaretanek w Krakowie p. t. p. o subwencyę na internat.
754. L. s. 940. Ruska bursa im. ks. Teodozego Efficnowicza w Brodach p. p. Mazikiewicza o zapomogę.
755. L. s. 941. Ruska bursa im. św. O. Mikolaja w Złoczowie p. p. Korola o zapomogę.
756. L. s. 942. Fanti Stanisław, emerytowany rządca krajowego Zakładu w Kulparkowie, p. p. Abrahamowicza o wliczenie do emerytury dodatku osobistego.
757. L. s. 943. Filipowska Joanna, uczennica c. k. Konserwatorium we Wiedniu, p. p. Mogilnickiego o zapomogę na kształcenie się w śpiewie.
758. L. s. 944. Mieszkańcy Wiśniowczyka p. p. Gładziuka o zapomogę z powodu pożaru.
759. L. s. 945. Gmina Wiśniowa p. p. St. Jędrzejowicza o gimnazyum w Strzyżowie.
760. L. s. 946. Gmina Jasienica p. t. p. j. w.

761. L. s. 947. Gmina Wola jasienicka p. t. p. j. w.
762. L. s. 948. Gmina Orzechówka p. t. p. j. w.
763. L. s. 949. Obszar dworski Jasienica p. t. p. j. w.
764. L. s. 950. Stowarzyszenie „Matek chrześcijanek“ Kraków p. p. Bobrzyńskiego o założenie w kraju kolonii poprawczej i domu przymusowej pracy.
765. L. s. 951. Mieszkańcy gminy Koziary p. p. Oleśnickiego o założenie ruskiego gimnazjum w Brzeżanach.
766. L. s. 952. Mieszkańcy Lipicy górnej p. t. p. j. w.
767. L. s. 953. Pich Antoni i towarzysze w Łaszkach murowanych pow. St. Sambor p. t. p. o zniesienie uchwały Rady gminnej co do podziału gminy.
768. L. s. 954. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne w Przemyśle p. t. p. o zapomogę.
769. L. s. 955. Komitet budowy cerkwi w Miłowcach p. p. Oleśnickiego o subwencyę.
770. L. s. 956. Dyrekcya zakładu głuchoniemych p. czł. S. Bilczewskiego o podwyższenie subwencji.
771. L. s. 957. Ks. A. Słomiński, wizytator XX. Misyonarzy prowincyi Galicyjskiej, p. t. p. o uregulowanie dotacyi ks. Kapelana ob. łac. przy szpitalu lwowskim.
772. L. s. 958. Bursa dla dziewcząt im. Adama Mickiewicza w Kołomyi p. t. p. o subwencyę.
773. L. s. 959. Wydział „Świętojurskiej bursy“ (ruska) w Tarnopolu p. p. Ochrymowicza o zapomogę.
774. L. s. 960. Polska bursa ludowa w Kołomyi p. p. Kleskiego o subwencyę.
775. L. s. 961. Polska bursa gimnazjalna w Kołomyi p. p. Kleskiego o subwencyę.
776. L. s. 962. Schindler Marceli, dyrektor szkoły wydziałowej żeńskiej w Kołomyi, p. t. p. o podwyższenie wynagrodzenia za kierownictwo.
777. L. s. 963. Chodyńska Barbara wdowa po nauczycielu ludowym w Tarnowie, p. p. Buynowskiego o podwyższenie emerytury.
778. L. s. 964. Przełożona zakładu PP. Bazylianek p. p. Jana Szeptyckiego o subwencyę.
779. L. s. 965. Komitet herbaciarni centowej dla ubogich m. Lwowa p. p. Tomaszewskiego o podwyższenie subwencji.
780. L. s. 966. Gmina miasta Mielnica p. p. Czarkowskiego-Golejewskiego o 5 kl. szkołę ludową.
781. L. s. 967. Polska bursa im. Józefa Jakubowicza w Brzeżanach p. p. Traczewskiego o subwencyę.
782. L. s. 968. Ks. Bobrowicz Łukasz, gr. kat. proboszcz w szpitalu lwowskim, o unormowanie jego stosunków służbowych p. p. Niezabitowskiego.
783. L. s. 969. Pautsch Fryderyk, uczeń c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. p. Maissa o zasilek.
784. L. s. 970. Schwechłowicz Teofil j. w. p. p. Sękowskiego j. w.
785. L. s. 971. Polski „Sokół“ w Dolinie p. p. Żardeckiego o subwencyę.
786. L. s. 972. Polski „Sokół“ w Zagórzcu p. Głabińskiego o subwencyę.
787. L. s. 973. Polski „Sokół“ III. Lwów p. t. p. j. w.
788. L. s. 974. Gmina Lubieniec p. p. Oleśnickiego przeciw ustawie o przymusowym utrzymywaniu policji przez gminy.

789. L. s. 975. Gmina Ustianów p. t. p. j. w.
790. L. s. 976. Gmina Dzeduszyce małe p. t. p. o zapomogę z powodu klęsk elementarnych.
791. L. s. 977. Gmina Kosmacz p. t. p. w sprawie nadużyć w gminie.
792. L. s. 978. Czyżewski Tytus, uczeń c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie, p. p. Marsa o zapomogę.
793. L. s. 979. Gmina Studzianie p. p. Zardeckiego w sprawie znizenia opłaty na fundusz szkolny.
794. L. s. 980. Gmina Wygnanka p. p. Bojkę w sprawie obnizenia jazu do poziomu pola markacyjnego.
795. L. s. 981. Komitet Towarzystwa kolonii leczniczej w Rymanowie p. p. Michalskiego o subwencyę.
796. L. s. 982. Spira Genedel w Krakowie p. p. Loewensteina o subwencyę na dalsze jej studia w malarstwie.
797. L. s. 983. Odlewowa Leontyna, wdowa po nauczycielu w Stanisławowie, p. p. Glidziuka o dar z łaski.
798. L. s. 984. Samlicka Wincentyna, emerytowana nauczycielka ludowa, p. p. Głabińskiego o wliczenie lat służby do emerytury.
799. L. s. 985. Danecki Stanisław, nauczyciel ludowy w Gorlicach, p. p. Pastora o policzenie lat służby.
800. L. s. 986. Daniłko Michał, nauczyciel w Woli wielkiej, p. p. Oleśnickiego o policzenie lat służby i pełnej emerytury.
801. L. s. 987. Pezdańska Daniela, nauczycielka ludowa p. p. Staniszewskiego o policzenie lat służby.
802. L. s. 988. Rzeczycka Teofila, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. Stapińskiego o podwyższenie emerytury.
803. L. s. 989. Kubik Marya, nauczycielka w Czarnej II. p. t. p. o policzenie lat służby i zapomogę.
804. L. s. 990. Makarewiczowa Filipina, nauczycielka ludowa w Rozpuciu p. t. p. o zwolnienie jej od opłaty 10%, jaką uiszcza z powodu zamężcia.
805. L. s. 998. Czaprański Aleksander, nauczyciel ludowy p. p. Tomaszewskiego o policzenie lat służby.
806. L. s. 999. Stebnicka Albina, wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie p. t. p. o podwyższenie daru z łaski.
807. L. s. 1000. Nauczyciele emeryci i wdowy po nauczycielach ludowych w Samborze p. t. p. o dodatek na mieszkanie.
808. L. s. 1001. Grono nauczycieli szkoły 4-klasowej w Głogowie p. p. Stanisława Jędrzejowicza o przeniesienie miasta Głogowa do III. klasy plac nauczycielskich.
809. L. s. 1002. Sarmatiuk Jan z żoną, nauczyciel ludowy w Orawie, p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
810. L. s. 1003. Piszowa Helena, nauczycielka ludowa p. p. Wesolińskiego o policzenie lat służby.
811. L. s. 1004. Bienkowska, wdowa po emerytowanym archiwisie Wydziału krajowego we Lwowie, p. p. Ochrymowicza, o stały dodatek dla córki.
812. L. s. 1005. Dmóchowski Ambroży, emerytowany nauczyciel w Żółkwi, p. p. Bojkę, o zapomogę lub przyjęcie do Zakładu nieuleczalnych.
813. L. s. 1006. Łuszipńska Karolina, emerytowana nauczycielka ludowa w Stanisławowie, p. p. Tomaszewskiego, o zapomogę.
814. L. s. 1007. Sajewiczowa Bronisława, wdowa po nauczycielu ludowym, p. t. p. j. w.

815. L. s. 1008. Doliński Hipolit, emerytowany nauczyciel ludowy w Niemiaczach, p. t. p. j. w.
816. L. s. 1009. Chmielowska Marya, wdowa po c. k. profesorze uniwersytetu we Lwowie, p. p. Głębińskiego o dożywotni dar z łaski.
817. L. s. 1010. Filippi Olga we Lwowie, p. t. p. o subwencyę dla swego Zakładu wychowawczego.
818. L. s. 1011. Koroniec Bazyli, nauczyciel ludowy w Stryju, p. p. Fruchtmanna o pięciolecie.
819. L. s. 1012. Nauczycielki ludowe miasta Kalusza, p. p. Wursta z protestem przeciwko niższemu wymiarowi płac, aniżeli nauczycielom ludowym.
820. L. s. 1013. Lecker Abraham, nauczyciel religii mojżeszowej w Gorlicach, p. p. Pastora, o policzenie lat służby.
821. L. s. 1014. Takliński Stefan, emerytowany nauczyciel ludowy w Przemyśle, p. t. p. o zapomogę.
822. L. s. 1015. Picek Klementyna, wdowa po nauczycielu ludowym we Lwowie, p. p. Michalskiego, o zapomogę.
823. L. s. 1016. Dyrekcyja 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. królowej Jadwigi w Przemyśle, p. p. Tarnawskiego, o podwyższenie dodatku za kierownictwo.
824. L. s. 1017. Fox Józef, emerytowany nauczyciel w Lipowej, p. p. Szweda, o podwyższenie emerytury.
825. L. s. 1018. Stępiński Edward, emerytowany zarządca szpitala powszechnego w Jaśle, zamieszkały we Lwowie, p. p. Skalkowskiego o podwyższenie pensyi.
826. L. s. 1019. Wydział Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych we Lwowie p. p. Głębińskiego o podwyższenie subwencyi.
827. L. s. 1020. Górski Józef, nauczyciel ludowy w Zagórze, p. p. Merunowicza o policzenie lat służby.
828. L. s. 1021. Stiasnowa Eleonora, wdowa po nauczycielu ludowym, p. p. Merunowicza o zapomogę.
829. L. s. 1022. Gminy Przewrotne, Przyszów, Huta polańska, Jawornik, Bazar, Medynia, Gnojnik, Pogwizdów, Rzepiennik strzyżewski, Brzezówka, Izdebnik, Czernichów, Łukowica, Wyciąże, Nowojowa góra, Dembina zakrzewska, Iwonicz, Łęg, Glińnik średni, Komorów, Opacianka, Seniów, Chorągiewka, p. p. Stapińskiego przeciw zaprowadzeniu niepodzielności gruntów, o powszechne prawo głosowania i t. d.
830. L. s. 1023. Filie lwowskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ w gminach: Łękawica niższa, Strychańce, Przemyślany, Szmańkowie, Skwarzawa, Strutyn, Koniuszki, Hostów, Towste, Strzeliska uowe, Kleeko, Komliaki, Ciszki, Knibinice, Busk, Hłuboczek, Orzeszkowie, Świszczeluiki, Załanów, Chodowice, Strybańce, Czarnokońce, Zakrzywce, Podbereźce, Zarwanica, Malechów, Kociubińczyce, Iwanie złote, Skniłów, Korszyłowce, Kryweńkie, Kociubińce, Kulczyce, Lubyca kul., Leśniowiec, Nyniów dolny, Opaka, Ożydów, Tatarsko, Łączyńce, Wojuiłów, Stary Sambor, Grzegorzów, Nieżuchów, Strzałki, Romanów, Strybańce p. Kamionka strumiłowa, Waniów, Dzwiniogród, Czosniki, Nałże, Kukizów, Kocurów, Wawrzyńce, Radcze, Mawkowice, Podbuże, Uhnów, Czabarowce, Targowica, Pustomyty, Wisłobok, Stroniatyn, Wasilków, Zastawce, Żydaczów, Żarniska, Sielec, Czarnokońce wielkie, Grabowce, Werbiatyn, Żołyńia, Grzybowice, Horody-

- sławiec, Winniki, Gumienka, Dołpotów, Domażyr, Słoboda złota, Stary Sambor, Środopalec, Tejsarów, Odrzechów, Darachów, Poczapy, Podborce, Pacyków, Płotycze, Rozwadów, Rudniki, Porszna, Tereki, Kolin, Capowce, Koszyłowce, Popowce, Zawadów, Mszana, Zakomorze, Denysów, Podhorce, Załuże, Tyśmienica, Siekierzyńce, Lipowce dolne, Jezierzany, Koźyce, Kupere, Kasperowce, Kotowce, Kozłów, Kobyłowlaki, Kawczykał, Mikołajów, Boszra, Dubno, Lisienice, Przegnojów, Dmytrze, Putiatyńce, Suruchów, Dobrzany, Lisiatycze, Komarów, Harbuzów, Wierzchnia, Zielów, Dobrowody, Ułaszkwce, Olesza, Zużela, Dobrowlany, Antonów, Rzeczyce, Burdiakowce, Wołodnia, Nosów, Sokal, Roszniów, Korczyn szlachecki, Jabłonów, Pauszówka, Kurowice, Wiśła Siemyginów, Sapohów, Pogorzecce, Zalesie, Szulhanowce, Miłowce, Kulaczkwce, Pomorzany, Babuchów, Niwice i Wygnanka, p. pp. Oleśnickiego, Barabasza, Huryka, Kuryłowicza, Starucha i Mogilnickiego o zapomogę na cele towarzystw.
831. L. s. 1024. Urząd parafialny obrządku łacińskiego Jaślany p. p. Krempe o zapomogę na budowę kościoła.
832. L. s. 1025. Gaszyńska Janina we Lwowie, p. p. Marsa o subwencję na kształcenie się w śpiewie
833. L. s. 1026. Bursa im. Tadeusza Kościuszki w Złoczowie p. p. Schätzla o subwencję.
834. L. s. 1027. Bursa im. św. Stanisława Kostki dla uczniów gimnazjalnych w Nowym Targu p. p. Bednarskiego o subwencję.
835. L. s. 1028. Ruskie Towarzystwo Besida we Lwowie p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
836. L. s. 1029. Weilt Rudolf i Pilzer Leopold, właściciele fabryk w Buczkowicach, p. p. Dąbskiego w sprawie projektowanej kolei lokalnej Włodzgowice-Buczkwice.
837. L. s. 1030. Komitet opiekuńczy Zakładu św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie p. p. Laskowskiego o subwencję.
838. L. s. 1031. „Bojan“ ruskie Towarzystwo śpiewackie we Lwowie p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
839. L. s. 1032. Jakiel Jan w Turasówce p. p. Stapińskiego o zwrot straty kwocie 2.400 kor. przy budowie szkoły w Jedliczu.
840. L. s. 1033. Dozorey i dozorcynie krajowego Zakładu w Kulparkowie p. t. p. o polepszenie bytu.
841. L. s. 1034. Zarząd kapeli mieszczańskiej w Przemyślanach, p. t. p. o subwencję.
842. L. s. 1035. Mieszkańcy gminy Giedlarowa, p. p. Stapińskiego przeciw rozdziałowi gminy od dworu.
843. L. s. 1036. Galicyjskie Towarzystwo gospodarze p. p. Brykczyńskiego o subwencję na ogólne cele hodowlane.
844. L. s. 1037. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. t. p. o subwencję na zakładanie obór gminnych.
845. L. s. 1038. Galicyjskie Towarzystwo gospodarze p. t. p. w sprawie premiowania służby gospodarskiej.
846. L. s. 1039. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. t. p. w sprawie założenia krajowego Zakładu hodowli roślin.
847. L. s. 1040. Gminy Lanckorona, Konieczkowa, Góra motyczna, Lipowica, Mazurówka, Szalowa, Podniebyle, Gwoździec, Jaworsko, Nadbrzezie, Wielowieś, Zakrzów, Wróblowiec, Wampierzów, Obroszyn, Czarna, Rozalin, Dęby, Przychojec, Górna wieś,

Głowienka, Giedlarowa, Wola Grębaszowska, Łapce, Koćmierzów, Tworkowa, Sobów, Liszna, Pogórska Wola, Styków, Komorów, Niwka, Łętowice, Rudka, Wierzechosławice, Ujazd, Jastrząbka stara, Stany, Dąbrówka, Tarnowiec, Lipnica dolna, Siedliszowice, Podlipie, Poręby, Kupieńskie, Czelnica, Kobylany, Przybówka, Lubiczko, Sepnica, Procisna, Słuposiany, Miękisz nowy, Partatów, Szerzyny, Dąbie, Modlniczka, Kłodawa, Grębów, Siary, Rudnik, Głęboka, Jawornik, Trześniów, Łososina górna, Łęg, Poray, Łęki, Osieczany, Piotrówka, Strojców, Pławna, Krościenko, Huta komorowska, Opacie, Brzystowa góra, Harta, Długie, Głogoczór, Jasionów, Jareniówka, Łęgorzan, Piekany, Bialigród, Radziejowa, Sawa, Stężnica, Zręcin, Lisów, Kosowy, Zabawa, Wal-Ruda, Wielka wieś, Miłowka, Zamoście, Więckowice, Bojanezyce, Grudna dolna, Huta Przedborska, Hadykowiec, Widełka, Żołynia, Rączna, Świrzowa polska, Jasienica, Duląbka, Wysoka, Nowe miasto, Łacka wola, Rudka, Kielków, Dąbrówka, Róża, Rzepienik strzyżewski, Zachelmno, Dobrynia, Cyranka, Grajów, Niepla, Kąty, Roźniatów, Wola komborska, Surówki, Suchoraba, Zborezyce, Rodatyce, Leśniówka, Wydźno, Libusza, Majdan, Ulanica, Bysina, Dąbie, Biała woda, Cieklin, Iwkowa, Olpiny, Iwonic, Wojtowa, Zboiska, Wulka boryniecka, Skołyszyn, Szebnie, Pustynia, Bojanów, Bredhaim, Kornalowica, Towarnia, Huta komorowska, Obarzyn, Wara, Przyłęk, Wola zarzycka, Jastew, Pustomyty, Roztoka, Zawada, Łukowica, Jasionka, Nart stary, Łężany, Smolarzyny, Siennów, Pisarzowa, Milezyce, Nagnojów, Łukanowice, Rostoki, Dąbrówka infułacka, Gruszów mały, Gruszów, Kawec, Moszanka, Wyzne, Zimnawoda, Borów, Sękowa, Nagawczyn, Hankówka, Biadoliny radłowskie, Tyczyn, Moderówka, Świer-

czów, Nozdrzec, Borowa, Jaszczerowa, Zawada, Stankowa, Wojkówka, Bączal dolny, Brzeźnica, Przyłasek rustecki, Harkłowa, Wola gorecka, Falkenberg, Wyciąże, Zbikowice, Cmołas, Brzeźówka, Siedliska, Zarówka, Bączal górny, Sulistrowa, Pustków, Karnowice, Niedźwiada, Jastrzębia, Kleszczów, Zalesie, Brzegi, Toroszków, Radłów, Wylągowa, Nadole, Brzyski, Paszczyna, Kadłubiska, Narol wieś, Chorkówka, Wielopole moszezeńskie Biesna, Wronowiec, Wietrzno, Kłapówka, Machnówka, Biała Grabie, Skrzynka, Chrzastówka, Ilkowice, Tarnówka, Kombornia, Jodłowa, Brzezowiec, Siedliska, Przeretybów, Przesietnica, Glinik górny, Wroblowa, Strzyżów, Płowce, Płotycz, Tarnawka, Rudnik, Zręcin, Chromohorb, Roźnowa, Koniów, Wzdów, p. pp. Filipa Włodka, i Stapińskiego przeciw projektowi ustawy łowieckiej.

848. L. s. 1041. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. p. Brykezyńskiego w sprawie wydania ustawy o gwarancji i unormowaniu handlu nawozami szlucznymi.
849. L. s. 1042. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie w sprawie podniesienia kobiecego gospodarstwa wiejskiego p. t. p.
850. L. s. 1043. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. t. p. w sprawie ukrajowienia szkoły chmielarskiej w Starem Siole.
851. L. s. 1044. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. t. p. w sprawie kursów wędrownych w celu podniesienia uprawy lnu.
852. L. s. 1045. Galicyjskie Towarzystwo gospodarskie p. pp. Brykezyńskiego i Paygerta w sprawie ubezpieczenia bydła.
853. L. 1046. Towarzystwo wzajemnej pomocy kapłanów obrządku łacińskiego

- we Lwowie p. p. Pastora o subwencyę.
854. L. s. 1047. Powiatowe towarzystwo rybackie w Gorlicach p. t. p. o subwencyę.
855. L. s. 1048. Galicyjskie Towarzystwo ochrony zwierząt Lwów p. p. Pinińskiego o subwencyę.
856. L. s. 1049. Mieszkańcy miasta Chyrowa p. p. Jana Jaworskiego o założenie 5-klasowej szkoły typu wyższego.
857. L. s. 1050. Gmina Posada chrowska p. p. Jana Jaworskiego o założenie 5-klasowej szkoły typu wyższego.
858. L. s. 1051. Gmina Buńkowiec p. t. p. j. w.
859. L. s. 1052. Mieszkańcy miasta Chyrowa p. t. p. j. w.
860. L. s. 1053. Stowarzyszenie „Biuro sprawozdań“ w Krakowie p. p. Władysława Jaworskiego o założenie w kraju kolonii poprawczej.
861. L. s. 1054. Gmina miasta Krakowa p. p. Lea o podwyższenie subwencyi na budowę Akademii handlowej w Krakowie.
862. L. s. 1055. Gmina miasta Krakowa p. t. p. o przyezwnienie się $\frac{1}{3}$ części do budowy Muzeum przemysłowego.
863. L. s. 1056. Centralna komisya instytutu ubogich chrześcijan we Lwowie p. czł. Sejmu Bilczewskiego o subwencyę.
864. L. s. 1057. Ks. Kasper Słomiński, wizytator XX. Misyonarzy p. czł. Sejmu Bilczewskiego i Theodorowicza o subwencyę dla SS. Miłosierdzia w Krakowie na podróż do Parany.
865. L. s. 1058. Leszczyński Jarosław, muzyk we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek na studia.
866. L. s. 1059. Antoniewiczowa Zofia p. p. Głabińskiego o zapomogę na kształcenie córki w rysunkach.
867. L. s. 1060. Młyński Józef, właściciel fabryki pieców kaflowych w Starym Sączu p. p. Bojkę.
868. L. s. 1061. Komisya klimatyczna w Zakopanem p. p. Bednarkiego o zapomogę dla tamtejszego szpitala.
869. L. s. 1062. SS. Serafitki w Nowym Targu p. t. p. o zapomogę na tamtejszą ochronkę.
870. L. s. 1063. Ruskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie p. p. Huryka o zapomogę.
871. L. s. 1064. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Samborze p. p. Tomaszewskiego o subwencyę.
872. L. s. 1065. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Zakopanem p. p. Bednarkiego j. w.
873. L. s. 1066. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ Janowicach p. p. Stapińskiego j. w.
874. L. s. 1067. Wydział powiatowy w Żywcu p. p. Dąbskiego popiera petycyę Rudolfa Weilla i Leopolda Pilzera fabrykantów w Buczkowicach w sprawie kolei Buczkowice-Łodygowice.
875. L. s. 1068. Wydział powiatowy w Jaworowie p. p. Jana Szeptyckiego o pewną część podatku osobisto-dochodowego na cele Reprezentacyi powiatowych.
876. L. s. 1069. Wydział powiatowy w Jaworowie p. t. p. o zmianę przepisów co do pokrywania przez gminy kosztów utrzymania ubogich.
877. L. s. 1070. Wydział powiatowy w Jaworowie p. t. p. o zmianę §. 24 o Reprezentacyach powiatowych.
878. L. s. 1071. Wydział Rady powiatowej w Jarosławiu p. p. Czartoryskiego

- o budowę kolei Jarosław-Pruchnik-Sanok.
879. L. s. 1072. Zawadzka Helena, Kierowniczka internatu dla seminarzystek Le Lwowie p. t. p. o subwencyę.
880. L. s. 1073. Rozalia Jadwiga i Kazimierz Sałamaszyniecy, sieroty we Lwowie p. p. Rutkowskiego o dar z łaski.
881. L. s. 1074 Nosalski Julian, c. k. profesor gimnazyalny w Kołomyi i redaktor „Biblioteki dla ruskiej młodzieży“ p. p. Korola o zapomogę.

Wniesione po dzień 25. lutego 1907.

882. L. s. 1078. Rada powiatowa w Pilźnie, Ropczycach, Jasle, Reprezentacya miasta Jasla, Brzostka, Pilzna i Dębicy p. p. Pastora o budowę kolei Jasło-Dębica.
883. L. s. 1079. Reprezentacya powiatowa w Stryju p. p. Fruchtmana o bonifikacyę z podatku osobisto-doch.
884. L. s. 1080. Wydział powiatowy Stryj p. t. p. w sprawie polepszenia bytu nauczycieli ludowych.
885. L. s. 1081. Gmina Zręcin p. p. Stapińskiego o zaprowadzenie przymusowej asekuracyi od ognia.
886. L. s. 1082. Gmina Świerzowa polska p. t. p. j. w.
887. L. s. 1083. Gmina Lauckorona p. t. p. j. w.
888. L. s. 1084. Gmina Konieczkowa p. t. p. przeciw narzucaniu gminom policyi.
889. L. s. 1085. Gmina Gruszów p. t. p. o zamykanie szynków w niedzielę i święta.
890. L. s. 1086. Gmina Bączal górny p. p. Stapińskiego o zamykanie szynków w niedzielę i święta.
891. L. s. 1087. Gmina Smolarzyny p. t. p. o oddawanie dodatków podatkowych drog. do dyspozycyi gmin.
892. L. s. 1088. Gmina Wylowa p. t. p. j. w.
893. L. s. 1089. Dtto Szalowa p. t. p. j. w.
894. L. s. 1090. Dtto Zawada p. t. p. j. w.
895. L. s. 1091. Dtto Lauckorona p. t. p. j. w.
896. L. s. 1092. Dtto Konieczkowa p. t. p. j. w.
897. L. s. 1093. Dtto Jasionka p. t. p. j. w.
898. L. s. 1094. Dtto Wolica p. t. p. j. w.
899. L. s. 1095. Gmina Krościenko niżne p. p. Stapińskiego o oddawanie dodatków podat. drog. do dyspozycyi gminy.
900. L. s. 1096. Dtto Jawornik p. t. p. j. w.
901. L. s. 1097. Dtto Tęgorbarze p. t. p. j. w.
902. L. s. 1098. Dtto Wietrzno p. t. p. j. w.
903. L. s. 1099. Dtto Bączal górny p. t. p. j. w.
904. L. s. 1100. Dtto Odrzykoń p. t. p. j. w.
905. L. s. 1101. Dtto Wronowice p. t. p. j. w.
906. L. s. 1102. Dtto Stańkowa p. t. p. j. w.
907. L. s. 1103. Dtto Zbikowice p. t. p. j. w.
908. L. s. 1104. Dtto Rudnik p. t. p. j. w.
909. L. s. 1105. Dtto Iwonicz p. t. p. j. w.
910. L. s. 1106. Dtto Przykop p. t. p. j. w.
911. L. s. 1107. Dtto Glinik średni p. t. p. j. w.
912. L. s. 1108. Gmina Olpiny p. p. Stapińskiego o zamykanie szynków w niedzielę i święta.
913. L. s. 1109. Reprezentacya pow. Kolbuszowa p. p. Tyszkiewicza o pokry-

- cie połowy kosztów wybudowanej drogi Kolbuszowa-Przeclaw na fund. kraj.
914. L. s. 1110. Cezaryna Amborska, wdowa po profesorze języka francuskiego we Lwowie p. p. Skalkowskiego o subwencyę na wydawnictwo podęczników języka francuskiego, ułożonych przez jej męża.
915. L. s. 1111. Lwowskie Towarzystwo ratunkowe p. p. Michalskiego o subwencyę.
916. L. s. 1112. Eulalia Brzozowska, wdowa po b. dyrektorze i powstańcu w Krakowie p. t. p. o zapomogę.
917. L. s. 1113. Gminy Stary Żywiec i Zarzecze p. p. Szweda o wybudowanie mostu na Sole.
918. L. s. 1114. Zwierzchność gminna w Czarnym Dunaju p. p. Bednarskiego o zapomogę.
919. L. s. 1115. Wydział powiatowy w Przemyslanach p. p. Torosiewicza o bonifikacyę z funduszu opłat szynkarskich.
920. L. s. 1116. Wydział powiatowy w Buczaczu p. p. Szajera j. w.
921. L. s. 1117. Zwierzchność gminna Budziwój p. t. p. przeciw narzucaniu gminom policyi.
922. L. s. 1118. Ta sama p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
923. L. s. 1119. Zwierzchność gminna Babice, p. p. Kramarczyka, o zasiłek na budowę szkoły.
924. L. s. 1120. Gminy: Blizne, Wysokie, Przedmieście ezudeckie, Gbisk, Konieczkowa, Brzeżanka, Nowa wieś, Pstrągowa, Wyżne, Zaborów, Oparówka, Domaraż, Goleców, Krasne, Zarząd lasowy i obszar dworski w Krasnej, p. p. Szajera o założenie gimnazjum w Strzyżowie.
925. L. s. 1139. Wydział powiatowy Borszów p. p. Czarkowskiego-Golejewskiego o subwencyę na budowę drogi Ofeksińce-Głębocezek.
926. L. s. 1140. Wydział powiatowy Stryj, p. p. Maissa o zmianę §. 24. o Reprezentacyi powiatowej.
927. L. s. 1141. Wydział powiatowy Lisko, p. p. Starucha w sprawie kosztów utrzymania Anastazyi Iwanyk.
928. L. s. 1142. Wydział powiatowy Myślenice p. p. A. Lubomirskiego o pewną część z podatku osobisto-dochodowego na cele Reprezentacyi powiatowej.
929. L. s. 1143. Wydział powiatowy j. w. o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.
930. L. s. 1144. Gmina Dęby p. p. Zdziśława Tarnowskiego o zwolnienie od płacenia dodatku konkurencyjnego na regulacyę Trześniówki.
931. L. s. 1145. Gmina miasta Rozwadów p. t. p. o przyjęcie na fundusz kosztów utrzymania Karola Szypusty.
932. L. s. 1146. Gmina Demblin p. p. Wilezkiewicza o zapomogę na szkołę.
933. L. s. 1147. Gmina Mokrzyzny małe p. p. Władysława Czaykowskiego o zapomogę na budowę szkoły.
934. L. s. 1148. Gmina Przedmieście-Dubiecko, Drohobyczka z Hutą drobobycką, Widaczów p. p. Maissa w sprawie drogi Dubiecko-Jawornik polski.
935. L. s. 1149. Gmina Krzywaczka p. p. A. Lubomirskiego, o zniesienie ewentualnie o wydzielenie jej z rewiru bydłowego.
936. L. s. 1150. Gmina j. w. p. t. p. o subwencyę na budowę drogi gminnej.
937. L. 1151. Gmina Handzlówka, p. p. Żardeckiego, o połączenie obszarów dworskich z gminami.

938. L. s. 1152. Gmina j. w. p. t. p. przeciwstawie łowieckiej.
939. L. s. 1153. Gmina miasta Ropczyce p. p. A. Jędrzejowicza o uwolnienie od płacenia dodatku na płace nauczycieli.
940. L. s. 1154. Magistrat miasta Bucza p. p. Cieleckiego o wynagrodzenie za ułożenie chodników.
941. L. s. 1155. Gmina miasta Żółkiew, p. p. Maissa w sprawie regulacji płac nauczycieli ludowych.
942. L. s. 1156. Boicetta Władimir, emerytowany pułkownik p. p. Głabińskiego o stypendium dla córki na kształcenie się w muzyce.
943. L. s. 1157. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Gródku p. t. p. o subwencyę.
944. L. s. 1158. Drozdowski Jan, nauczyciel konserwatorium w Krakowie, p. t. p. o stypendium dla córki na muzykę.
945. L. s. 1159. Komitet Zakładu Freblowskiego w Tarnopolu, p. t. p. o subwencyę.
946. L. s. 1160. Siostra Marya Kolumba Trzeciecka, przełożona zgromadzenia SS. Felicyanek w Krakowie, p. p. Głabińskiego o subwencyę.
947. L. s. 1161. Marya Kunegunda, przełożona Zakładu sierót pod opieką św. Antoniego w Żywcu, p. p. Głabińskiego o wsparcie.
948. L. s. 1162. Bursa polska w Przemyśle p. t. p. o subwencyę.
949. L. s. 1163. Katolickie Stowarzyszenie „Przyjaźń“ w Tarnopolu o zasilek.
950. L. s. 1164. Ochronka polska w Knihininie kolonii p. t. p. o subwencyę.
951. L. s. 1165. Turczyński Edward, były sługa Wydziału krajowego p. t. p. o zaopatrzenie.
952. L. s. 1166. Konwent SS. Felicyanek w Sokalu p. t. p. o subwencyę.
953. L. s. 1167. Bursa polska A. Mickiewicza w Czerniowcach p. p. Głabińskiego o subwencyę.
954. L. s. 1168. Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ w Stanisławowie p. p. Merunowicza o subwencyę.
955. L. s. 1169. Związek gminy Orzechowce p. p. Maissa o budowę kolei Strzyżów-Sanok.
956. L. s. 1170. Gmina Delawa p. p. Oleśnickiego przeciw projektowi o zaprowadzeniu inspekt. policyjnych w gminach.
957. L. s. 1171. Frommel Julian, emerytowany dyrektor krajowego Zakładu naukowego w Dublinach p. p. Milewskiego o podwyższenie emerytury.
958. L. s. 1172. Bursa polska im. Kraszewskiego w Stanisławowie p. czł. Sejmu Theoderowicza o subwencyę.
959. L. s. 1173. Prymaryusz Szpitala powszechnego w Krakowie p. t. p. o podwyższenie poborów.
960. L. s. 1174. Komitet założycielek „Szkoły gospodyń wiejskich“ w Oleśku p. t. p. o subwencyę.
961. L. s. 1175. Polińska Matylda p. p. Małachowskiego o zaopatrzenie.
962. L. s. 1176. Bursa ruska w Rawie ruskiej p. p. Mazikiewicza o jednorazową zapomogę.
963. L. s. 1177. Miasto Krościenko p. p. Bednarskiego w sprawie polepszenia plac nauczycielskich.
964. L. s. 1178. Poliklinika powszechna Lwów p. p. Laskowskiego o subwencyę.
965. L. s. 1179. „Macierz szkolna“ dla ks.

- Cieszyńskiego p. p. Głabińskiego o subwencyę.
966. L. s. 1180. Austriacki Centralny Wydział dla strzeżenia interesów rolniczych i leśnictwa w Wiedniu p. p. Kozłowskiego o subwencyę.
967. L. s. 1181. X. Sapieżyna Elżbieta przewodniczaca Towarzystwa św. Wincentego à Paulo w Przemyślu p. p. Kozłowskiego o subwencyę.
968. L. s. 1182. Imiał Andrzej Lwów, były urzędnik Biura kolejowego Wydziału krajowego p. p. Głabińskiego o odprawę.
969. L. s. 1183. Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych Lwów p. p. Cieleckiego o subwencyę.
970. L. s. 1184. Towarzystwo pomocy naukowej dla uczniów szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem p. p. J. Szeptyckiego o subwencyę.
971. L. s. 1185. Komitet budowy kościoła w Przemyślu na „Bloniach“ p. p. Wł. Czaykowskiego o zasilek.
972. L. s. 1186. Pisarze gminni powiatu przemyskiego p. p. Wł. Czaykowskiego o unormowanie stosunków.
973. L. s. 1187. Samborska okręgowa Rada towarzystwa politechnicznego p. p. Korola o ruskie gimnazyum w Samborze.
974. L. s. 1188. Towarzystwo „Eleuterya“ w Krakowie p. p. Głabińskiego o subwencyę.
975. L. s. 1189. Ochronka wiedeńskiego uniwersytetu p. t. p. j. w.
976. L. s. 1190. Towarzystwo miłośników przeszłości Lwowa p. p. Rutowskiego j. w.
977. L. s. 1191. Ochronka młodzieży we Lwowie p. p. Gnoińskiego j. w.
978. L. s. 1192. Fryderyk hr. Skarbek, kura-
tor funduszu Skarb. p. p. Kozłowskiego o zmianę statutu i w sprawie ukrajowienia warsztatów drohowyżkich.
979. L. s. 1193. Stablewski Maryan, dyetaryusz rachunkowy Wydziału krajowego p. t. p. o veniam studiorum.
980. L. s. 1194. Czytelnia akademicka imienia Adama Mickiewicza w Krakowie p. z członka Sejmu rektora Morawskiego o subwencyę.
981. L. s. 1195. Towarzystwo wzajemnej pomocy uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie p. t. p. j. w.
982. L. s. 1196. Mierzejewski Jacek, uczeń Akademii sztuk pięknych w Krakowie p. t. p. j. w.
983. L. s. 1197. Towarzystwo imienia Karczковского we Lwowie p. p. Kuryrłowicza o ustanowienie powiatowych agronomów.
984. L. s. 1198. Dr Bar Łucyan we Lwowie p. p. Czartoryskiego o subwencyę na naukę śpiewu.
985. L. s. 1199. Rzerzycka Teofila, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego p. p. Maissa o stałe zaopatrzenie.
986. L. s. 1200. Towarzystwo zabaw ruchomych, Lwów, p. p. Maissa o subwencyę.
987. L. s. 1201. Bursa gimnazyum imienia Adama Mickiewicza w Bochni p. p. Maissa o zasilek.
988. L. s. 1202. Polskie akademickie stowarzyszenie „Ognisko“ we Wiedniu p. t. p. o subwencyę.
989. L. s. 1203. Świtalska Marya we Lwowie p. t. p. o zapomogę na kształcenie się w rysunkach.
990. L. s. 1204. Budowska Aniela w Tarnowie p. t. p. o subwencyę na internat.

991. L. s. 1205. Zakład SS miłosierdzia Bursztyn, p. t. p. o subwencyę.
992. L. s. 1206. Katolickie Stowarzyszenie rękodzielników „Gwiazda“ Saubor p. t. p. o zapomogę.
993. L. s. 1207. Przytulisko polskie, Wiedeń, p. t. p. o zapomogę.
994. L. s. 1208. Grono konserw., Galicya zachodnia, p. t. p. o subwencyę.
995. L. s. 1209. Akademia umiejętności, Kraków, p. p. Maissa o subwencyę.
996. L. s. 1210. Czedekowski Bolesław. słuch. IV. r. c. k. Akademii sztuk pięknych Kraków, p. t. p. o subwencyę na studia.
997. L. s. 1211. Ruska ochronka Drohobycz, p. p. Bobaczewskiego o subwencyę.
998. L. s. 1212. Towarzystwo „Ruski dom narodny“ Kalusz, p. t. p. j. w.
999. L. s. 1213. Filia ruskiego towarzystwa pedagogicznego im. Bursy ruskiej w Czortkowie p. t. p. o zapomogę.
1000. L. s. 1214. Pożarna filia lwowskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokol“ w Perehińsku p. t. p. o subwencyę.
1001. L. s. 1215. Bojdunik Bazyli, były droźnik krajowy w Berezówce p. t. p. o zaopatrzenie.
1002. L. s. 1216. Ruskie Towarzystwo „Stanisławowski Bojan“ p. p. Barabasha o zapomogę.
1003. L. s. 1217. Konieczny Włodzimierz Fryderyk, uczeń Akademii Sztuk pięknych, p. p. Abrahamowicza o zapomogę na kształcenie się w sztukach pięknych.
1004. L. s. 1218. Rektorat kościoła św. Józefa na Kahlenbergu p. t. p. o zasiłek.
1005. L. s. 1219. Stowarzyszenie „Strzecha“ Wiedeń, p. t. p. o subwencyę.
1006. L. s. 1220. Kongregacya Maryańska kolejowa w Nowym Sączu p. p. Stanisława Tarnowskiego o subwencyę.
1007. L. s. 1221. Siemieńska Ludwika, była manipulantka szpitala św. Łazarza zamieszkała w Krakowie, p. p. Tarnowskiego o zaopatrzenie.
1008. L. s. 1222. SS. Dominikanki w Wiewiolsi p. p. Zdzisława Tarnowskiego o subwencyę.
1009. L. s. 1223. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Brzeżany, p. p. Głabińskiego o subwencyę.
1010. L. s. 1224. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Śniatyn, p. p. Krzysztofowicza j. w.
1011. L. s. 1225. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Żywiec, p. p. Szwerda j. w.
1012. L. s. 1226. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Czortków, p. p. Cieleckiego j. w.
1013. L. s. 1227. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Buczacz, p. t. p. j. w.
1014. L. s. 1228. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Busk, p. p. Maissa j. w.
1015. L. s. 1229. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Bochnia, p. t. p. j. w.
1016. L. s. 1230. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Kołomyja, p. t. p. j. w.
1017. L. s. 1231. Polskie Towarzystwo gimnastyczne w Drohobyczu p. p. Głabińskiego o subwencyę.
1018. L. s. 1232. Towarzystwo historyczne we Lwowie, Uniwersytet p. t. p. o subwencyę.
1019. L. s. 1233. Dyrekeya Towarzystwa pomocy naukowej we Lwowie p. t. p. j. w. na cele pomocy naukowej.

1020. L. s. 1234. Dyrekcya Towarzystwa pomocy naukowej p. t. p. j. w. na budowę domu im. Kościuszki.
1021. L. s. 1235. Związek okręgowy T. S. L. Lwów p. t. p. o subwencyę na bursę ludową.
1022. L. s. 1236. Stowarzyszenie rękodzielników chrześcijańskich „Gwiazda“ w Tarnowie p. p. Buynowskiego o subwencyę.
1023. L. s. 1237. Gmina Zakrzów p. p. Skołyśzewskiego o zasiłek na budowę szkoły.
1024. L. s. 1238. Klasztor Urszulanek w Krakowie p. p. Męcińskiego o subwencyę.
1025. L. s. 1239. Konwent braci miłosierdzia Kraków p. p. Lea o subwencyę.
1026. L. s. 1240. Gminy i obszar dworski (tudzież Towarzystwo naftowe) w Humniskach obszar dworski w Niebosku, mieszkańcy gmin Jabłonka, Dydna, Tomaszów, Krzywe, Niebocko, Wzdów, Golcowa, Blizno, Turzepole, Grabownica, Krzemienna, Przysietnica i Jabłonka p. p. Dąbskiego w sprawie budowy kolei Strzyżów-Brzozów.
1027. L. s. 1241. Gmina Koniuszki siem. p. p. Rayskiego o niższenie prestacyi szkolnej.
1028. L. s. 1242. Bielecka Anna, wdowa po nauczycielu, Bielany p. p. Głabińskiego o podwyższenie pensyi.
1029. L. s. 1243. Janowski Cypryan, były nauczyciel Przełbice, p. t. p. o zapomogę.
1030. L. s. 1244. Budziński Franciszek, nauczyciel ludowy w Koziarach p. t. p. o policzenie lat służby.
1031. L. s. 1245. Dziedzie Walenty, emerytowany dyrektor szkół ludowych w Bełzie, p. t. p. o zapomogę.
1032. L. s. 1246. Wasung Anna, wdowa po nauczycielu ludowym Lwów p. t. j. w.
1033. L. s. 1247. Chomin Maksymilia, wdowa po nauczycielu ludowym w Poturzycey p. p. W. Kraińskiego o zapomogę.
1034. L. s. 1248. Sobieski Mieczysław, nauczyciel ludowy w Ropicy polskiej p. p. Płockiego o policzenie 2 pięciolecia.
1035. L. s. 1249. Łopuszański Władysław, emerytowany nauczyciel w Samborze p. p. Stadnickiego o dodatek drożyzniany.
1036. L. s. 1250. Okoński Tomasz, nauczyciel ludowy w Zawoi p. p. A. Lubomirskiego o policzenie 3 pięcioleci.
1037. L. s. 1253. Winiarski Stanisław, emerytowany kierownik szkoły ludowej w Stanisławowie p. p. Horodyskiego o zwrot kosztów wskutek nieprzypuszczenia córki do matury seminaryjalnej.
1038. L. s. 1254. Nauczycielki całego kraju p. cz. Sejmu Morawskiego o równy wymiar plac z nauczycielami.
1039. L. s. 1255. Michalska Apolonia, wdowa po nauczycielu ludowym w Dzikowie p. Tarnobrzeg p. p. Zdzisława Tarnawskiego o zapomogę.
1040. L. s. 1256. Ichór Teodora, emerytowana nauczycielka p. p. Bohaczewskiego o przyznanie 2 dodatków 5 letnich.
1041. L. s. 1257. Ichór Teodora, p. t. p. o podwyższenie placy.
1042. L. s. 1258. Kleidienst Katarzyna Stefania, wdowa po nauczycielu p. p. Michałowskiego o zapomogę.
1043. L. s. 1259. Krupa Jan, emerytowany nauczyciel ludowy w Czarnym Dunajcu p. p. Głabińskiego o zapomogę.
1044. L. s. 1260. Mikulińska Walerya, wdowa po nauczycielu w Złoczowie p. p. Maissa o zapomogę.

1045. L. s. 1261. Kulczycki Dymitr, emerytowany nauczyciel w Czystopadach p. p. Maissa o zapomogę.
1046. L. s. 1262. Baranowa Marya, wdowa po nauczycielu ludowym Lwów, p. t. p. o pensję.
1047. L. s. 1263. Wisz Jan, nauczyciel p. p. Wilczkiewicza o policzenie lat służby.
1048. L. s. 1264. Kolbiarz Bartłomiej, emerytowany nauczyciel p. t. p. o podwyższenie emerytury.
1049. L. s. 1265. Ruska bursa im. św. Włodzimierza we Lwowie p. p. Jabła o subwencję.
1050. L. s. 1266. Towarzystwo historyczne Lwów p. p. Maissa o subwencję.
1051. L. s. 1267. Straż wałowa Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim p. p. Krempe o podwyższenie płac.
1052. L. s. 1268. Reprezentacya gminna miasta Rohatyna p. p. Głabińskiego o przyznanie bonifikacyi po zniesieniu propinacyi.
1053. L. s. 1269. Dttto p. t. p. o przyznanie prawa poboru opłat szynkarskich po r. 1910.
1054. L. s. 1270. Towarzystwo św. Wincentego à Paulo w Podgórzu p. p. Maryewskiego o subwencję.

Wniesione po dzień 27. lutego 1907.

1055. L. s. 1272. Wydział powiatowy w Rawie ruskiej; gminy: Rawa ruska, Machnów biały, Poddubce, Wierzbica, Szezepiatyn, Ławryków, Olszanka, Kamionka wołoska, Niemirów, Huta ziel., Mosty małe, Biała teniatyska, Staje, Wojtowszczyzna, Żurawce, Rzeczycza, Zaslawie, Woronów, Ulicko zarabane, Ostobuż, Parypsy, Techłów, Einsingen, Uhuów, Wróblaczu, Rzyczki, Smolin, Dyniska, Ulicko serek, Wulka mazowiecka, Nowosiółki kard., Ulhowek, Siedliska, Lubyca wieś, Lubyca, Kniazie, Prusie, Przedmieście, Szezerzec, Karowie, Dziewięcierz, Nowosiółki przednie, Huta lubycka, Huta obedyńska, Wasylów, Bełzec, Tarnoszyn, Kornie, Pobylicz, Hrehenne i Magierów p. p. Mazikiewicza o utworzenie sądu obwodowego w Rawie ruskiej.
1056. L. s. 1273. Gminy: Deutschbach, Brusno nowe, Huta stara, Kamionka stumiłowa, Radziechów, Cholojów, Sielec bieńk., Pawłów, Dobrotwór, Kulawa, Staniełówka, Rekliniec, Mcsty wielkie, Różanka, Derewnia, Wo-
- lica, Dworce, Borowe, Butyny, Bojaniec, Przystań, Dzików nowy, Wola wielka, Dzików stary, Moszczanica, Cewków, Folwarki nowosielskie, Nowe sielo, Gorajec, Wola nowosielska, Rudka, Lubliniec nowy, Oleszyce miasto, Lubliniec stary, Cieszanów, Niemstów, Ułożów, Łowcze, Horyniec, Podemszczyzna, Krzywe i Wulka horyniecka p. p. Gnoińskiego i Maissa w sprawie budowy drogi z Cholojowa przez Dobrotwór, Rawę do Sieniawy nad Sanem.
1057. L. s. 1274. Wydział powiatowy w Lisku p. p. Starucha o zmianę §. 24 ustawy o reprezentacyi powiatowej.
1058. L. s. 1275. Ten sam p. t. p. o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.
1059. L. s. 1276. Ten sam p. t. p. o zwolnienie gmin Bezmiczowy dolnej i górnej od opłaty nauczycieli.
1060. L. s. 1277. Wydział powiatowy w Krakowie p. p. Paszkowskiego o zmianę §. 24 o Reprezentacyi powiatowej.

1061. L. s. 1278. Ten sam p. t. p. o bonifikację z funduszu propinacyjnego.
1062. L. s. 1279. Wydział powiatowy w Krakowie p. p. Paszkowskiego o bonifikację z funduszu rządowego.
1063. L. s. 1280. Wydział powiatowy w Horodence p. p. Theodorowicza j. w.
1064. L. s. 1296. Wydział powiatowy Horodenska p. p. Theodorowicza o bonifikację z funduszu propinacyjnego.
1065. L. s. 1297. Wydział powiatowy Rohatyn p. p. Torosiewicza j. w.
1066. L. s. 1298. Wydział powiatowy j. w. p. t. p. w sprawie budowy drogi Monasterzyska-Żurawno.
1067. L. s. 1299. Wydział powiatowy j. w. p. t. p. o przydzielenie gminy z okręgu sądowego w Bnarszynie do okręgu sądowego w Bołszowcach.
1068. L. s. 1300. Gmina miasta Kalwarya Zebrzydowska p. p. Maissa o subwencję na budowę wodociągów.
1069. L. s. 1301. Gmina Przeciszów p. p. Stojałowskiego o spowodowanie zniszczenia tamtejszych 4 stawów.
1070. L. s. 1302. Gmina miasta Głogów p. p. Adama Jędrzejowicza o zaliczenie jej do gmin, które podlegają ustawie z 3. lipca 1906.
1071. L. s. 1303. Gmina miasta Posada dolna p. p. Kuryłowicza o regulację rzeki Taby.
1072. L. s. 1304. Gmina miasta Liduchów p. p. Jana Jaworskiego o budowę drogi ę Strzelbie do Tarła.
1073. L. s. 1305. Gmina miasta Rohatyn p. p. Torosiewicza o szkołę średnią w Rohatynie z językiem wykładowym polsko-ruskim.
1074. L. s. 1306. Gminy powiatu brzeskiego p. p. Götza o założenie w kraju kolonii poprawczej.
1075. L. s. 1307. Gminy powiatu Wola Gręboszowska p. p. Bojkę przeciw ustawie drogowej.
1076. L. s. 1308. Gmina Smęgorzów p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
1077. L. s. 1309. Gmina miasta Dobromila p. p. Wincentego Kraińskiego o uwolnienie od płacenia wdowie po nauczycielu Annie Albrecht pensję.
1078. L. s. 1310. Towarzystwo robotników katolickich „Praca“ w Bochni p. p. Maissa o subwencję.
1079. L. s. 1311. Mieszkańcy gminy Kalwaryi p. p. Maissa o przekształcenie 4 klasowej szkoły ludowej na 5 klasową.
1080. L. s. 1312. Gmina miasta Wadowice p. t. p. w sprawie ordynacji wyborczej powiatowej.
1081. L. s. 1313. Wydział filii Towarzystwa ruskiego im. Michała Kaczkowskiego w Dobromilu p. p. Kuryłowicza o subwencję.
1082. L. s. 1314. Zarząd prywatnego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego Rzeszów p. p. Jabłońskiego o subwencję.
1083. L. s. 1315. Wydział Stowarzyszenia rękodzielniczego „Gwiazda“ w Drohobyczu p. p. Wiśniewskiego o subwencję.
1084. L. s. 1316. Stowarzyszenie wzajemnej pomocy uczestników powstania polskiego 1863/64 we Lwowie p. t. p. o subwencję.
1085. L. s. 1317. Towarzystwo św. Stanisława Kostki we Lwowie p. p. Michalskiego o zasiłek.
1086. L. s. 1318. Obszar dworski Demeszkowce p. p. Torosiewicza o przydzielenie do c. k. Sądu powiatowego w Bołszowcach.

1087. L. s. 1319. Wydział lekarski uniwersytetu Lwowskiego p. p. Marsa w sprawie rekonstrukcji szpitala krajowego we Lwowie.
1088. L. s. 1320. Związek handlowo przemysłowy zjednoczonych hacziarek w Makowie p. p. Federowicza o subwencyę.
1089. L. s. 1325. Zgromadzenie służebnie Serca Jezusowego Lwów p. p. Wesołińskiego o subwencyę.
1090. L. s. 1326. C. k. Towarzystwo gospodarskie p. p. Bryczyńskiego o podwyższenie subwencyi na chów trzody chlewnej.
1091. L. s. 1327. Towarzystwo Domu zdrowia „Pomoc Bratnia“ w Zakopanem p. p. Merunowicza o subwencyę.
1092. L. s. 1328. Komitet rodzicielski w Kołomyi p. p. Kleskiego w sprawie przeciążenia młodzieży gimnazjum polskiego liczbą godzin nauki.
1093. L. s. 1329. Fryz Tomasz z Białoboru, p. p. Kremę w sprawie kosztów leczenia syna swego.
1094. L. s. 1330. Zlatkys Chuny, fabrykant garbarski w Gologórach powiat Zaleszczyki p. p. Obertyńskiego o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
1095. L. s. 1331. Tarnawski Stanisław, syn byłego dyrektora rachunkowego Wydziału krajowego p. Buynowskiego o zapomogę.
1096. L. s. 1332. Schlesingerówna Marya, manipulantka w c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie p. p. Milewskiego o stypendyum na kształcenie się w śpiewie.
1097. L. s. 1333. Schlesingerówna Celina uczennica liceum im. św. Jadwigi we Lwowie p. t. p. o zapomogę.
1098. L. s. 1334. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Jaworzno p. p. Maissa o subwencyę.
1099. L. s. 1335. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Czerniowce p. p. Tarnawskiego j. w.
1100. L. s. 1336. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Obertyn p. p. Theodorowicza j. w.
1101. L. s. 1337. Gmina Łosiniec p. p. Glidziuka o zwolnienie od prestacyi na rzecz nauczyciela.
1102. L. s. 1338. Zarząd Związku okręgowych Kół Towarzystwa „Szkoły ludowej“ Tarnopol p. p. Michałowskiego o subwencyę.
1103. L. s. 1339. Barwiński Wasyl, słuchacz praw Lwów p. członka Sejmu A. Szeptykiewicza o zapomogę na cele artystyczne.
1104. L. s. 1340. Polska bursa ludowa Zaleszczyki p. p. Tadeusza Cieńskiego o subwencyę.
1105. L. s. 1347. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Wojnicz p. p. Buynowskiego o subwencyę.
1106. L. s. 1348. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Zaleszczykach p. p. Tadeusza Cieńskiego j. w.
1107. L. s. 1349. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Skole p. p. Tarnawskiego j. w.
1108. L. s. 1350. Polskie Towarzystwo gimnastyczne Sokół Rohatyn p. p. Torosiewiczza j. w.
1109. L. s. 1351. Zarząd główny polskiego Towarzystwa pedagogicznego Lwów p. p. Małachowskiego o zmianę art. IV. ustawy o Radzie szkolnej krajowej.
1110. L. s. 1352. Komitet internatu dla uczniów c. k. seminarjum nauczycielskiego Zaleszczyki p. p. Tadeusza Cieńskiego o subwencyę na budowę Internatu.

1111. L. s. 1353. Komitet Internatu dla uczniów c. k. Seminarium naucz. Zaleszczyki p. p. Tadeusza Cieńskiego o subwencyę na utrzymanie wychowanków.
1112. L. s. 1354. C. k. Galicyjskie towarzystwo gospodarze p. p. Brykczyńskiego o subwencyę na chów koni roboczych.
1113. L. s. 1355. Rz. k. Komitet par. w Wierzbowcu p. p. Baworowskiego o zapomogę na budowę kościoła.
1114. L. s. 1356. Dyrekcyja prywatnego Seminarium nauczycielskiego żeńskiego Buczacz p. p. Cieleckiego o subwencyę.
1115. L. s. 1357. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie p. p. Zdzisława Tarnowskiego o podwyższenie subwencyi na chów trzody chlewnej.
1116. L. s. 1358. Horoszkiewiczówna Zofia Lwów, sierota po dyrektorze kasy Wydziału krajowego p. p. Filipa Zaleskiego o dar z łaski.
1117. L. s. 1359. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego. Kraków p. p. Zdzisława Tarnowskiego o subwencyę na chów kur.
1118. L. s. 1360. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego Kraków p. t. p. o podwyższenie subwencyi na chów bydła rogatego.
1119. L. s. 1361. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego Kraków p. p. Zdz. Tarnowskiego o subwencyę na tworzenie zawodowych obór gminnych.
1120. L. s. 1362. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego Kraków p. t. p. o podwyższenie subwencyi na wydawnictwo „Tygodnika rolniczego“.
1121. L. s. 1363. Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego Kraków p. t. p. o subwencyę na chów koni roboczych w zachodniej Galicyi.
1122. L. s. 1364. Sikorska Izabela Kraków, córka urzędnika gazowni miejskiej p. t. p. o zasilek z funduszu kształcącej się młodzieży.
1123. L. s. 1365. Albigowa p. p. Żardckiego o połączenie obszarów dworskich z gminami.
1124. L. s. 1366. Gmina miasta Dynów p. p. Zdz. Skrzyńskiego o wcielenie do miast objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896.
1125. L. s. 1367. Gmina Sieniawa p. p. Gnoińskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1126. L. s. 1368. Gmina Zaradawa p. p. Gnoińskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1127. L. s. 1369. Gmina Czerwona wola p. p. Gnoińskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1128. L. s. 1370. Gmina Leżachów p. p. Gnoińskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1129. L. s. 1371. Gmina Mołodycza w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1130. L. s. 1372. Gmina Dobra p. p. Gnoińskiego w sprawie budowy drogi krajowej z Chołojowa do Sieniawy nad Sanem.
1131. L. s. 1373. Gmina miasta Krosno p. p. Głabińskiego o odpisanie zaległości prestaacyi szkoln.
1132. L. s. 1374. Stała delegacya Zjazdu polskich górników p. p. Gorayskiego o subwencyę.

1133. L. s. 1375. **Krakowskie Towarzystwo techniczne** p. p. Wł. Jaworskiego o przyjęcie przez kraj $\frac{1}{3}$ kosztów budowy Domu towarzystwa technicznego w Krakowie.
1134. L. s. 1376. **Zarząd powszechnych wykładów Uniwersyteckich, Kraków** p. t. p. o subwencyę.
1135. L. s. 1377. **Towarzystwo opieki nad internatem dla uczniów c. k. Seminarium nauczycielskiego w Sokalu** p. p. Kraińskiego o subwencyę na budynek.
1136. L. s. 1378. **Towarzystwo opieki nad internatem dla uczniów c. k. Seminarium nauczycielskiego w Sokalu** p. p. Kraińskiego, na utrzymanie internatu.
1137. L. s. 1379. **Bursa im. Adama Mickiewicza Sokal**, p. t. p. o subwencyę na utrzymanie bursy.
1138. L. s. 1380. **Bursa im. Adama Mickiewicza Sokal**, p. t. p. j. w. na budowę gmachu.
1139. L. s. 1383. **Drexlerówna Luna** we Lwowie p. p. Wiśniewskiego o subwencyę na kształcenie się w rzeźbie.
1140. L. s. 1384. **Świdzki Edward z Krośna** p. p. Trzecieckiego o pożyczkę na rozszerzenie zakładu przemysłowego dla obrazów miniaturowych.
1141. L. s. 1385. **Gmina miasta Sokal** p. p. Kraińskiego w sprawie kreowania c. k. Sądu obwodowego w Sokalu.
1142. L. s. 1386 **Polskie towarzystwo gimnastyczne Sokół Gródek Jagielloński** p. p. Brunickiego o subwencyę.
1143. L. s. 1387. **W. Rady Wieliczka** p. p. Skołoszewskiego przedkłada petycyę tamtejszych gmin w sprawie zmiany trasy kolei Swoszowice Mogilany-Mszana.
1144. L. s. 1388. **Towarzystwo prywatne gimnazjum żeńskiego w Stanisławowie** p. p. K. Dzieduszyckiego o zapomogę.
1145. L. s. 1389. **Gorzka Ludwik**, emerytowany nauczyciel ludowy, Lwów p. p. Jahla o przyznanie 2 dodat. 5 letnich.
1146. L. s. 1390. **Morawska Antonina**, emerytowana nauczycielka, p. p. Wesołińskiego o podwyższenie emerytury.
1147. L. s. 1391. **Zub Ludwik**, nauczyciel krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence, p. p. Struszkiewicza o policzenie lat służby.
1148. L. s. 1392. **Zub Ludwik**, nauczyciel krajowej niższej szkoły rolniczej w Horodence, p. p. L. Cieńskiego o policzenie lat służby.
1149. L. s. 1393. **Wróblewski Adolf**, nauczyciel ludowy, p. p. Tomaszewskiego o policzenie lat służby.
1150. L. s. 1394. **Dyrdzińska Karolina**, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. K. Badeniego o zapomogę.
1151. L. s. 1395. **Strumiński Zofia**, emerytowana nauczycielka, p. p. Tarnawskiego o podwyższenie emerytury.
1152. L. s. 1396. **Nauczyciele do nauk ogólnie kształcących przy krajowych niższych szkołach rolniczych** p. p. Struszkiewicza o podwyższenie poborów
1153. L. s. 1397. **Bielecka Ludwika**, wdowa po nauczycielu Lwów p. p. Theodorowicza o zapomogę dla chorego syna.
1154. L. s. 1398. **Kornowa Paweł** nauczyciel ludowy, p. p. Korola o policzenie lat służby.
1155. L. s. 1399. **Zieliński Antoni**, emerytowany nauczyciel, p. p. Brunickiego o podwyższenie emerytury.
1156. L. s. 1400. **Grono nauczycieli szkoły męskiej i żeńskiej w Iwoniezu** p. p.

- Trzecieskiego o zaliczenie go do III. kl. plac nauczycielskich.
1157. L. s. 1401. Janiszewski Waleryan, emerytowany nauczyciel ludowy p. p. Gnoińskiego o reaktywowanie w służbie nauczycielskiej.
1158. L. s. 1402. Czuczyló Józefa, wdowa po nauczycielu ludowym, p. p. Żardeckiego o zapomogę.
1159. L. s. 1403 Radziński Antoni, nauczyciel w Tarnogórze, p. t. p. o wliczenie lat służby.
1160. L. s. 1404. Janiszewska Marya, nauczycielka w Korostowicach p. p. Małachowskiego o policzenie lat służby.
1161. L. s. 1405. Siarczyńska Wanda, nauczycielka, p. t. p. o policzenie lat służby.
1162. L. s. 1406. Olexińska Anysya, wdowa po nauczycielu, p. p. Wiśniewskiego o zapomogę.
1163. L. s. 1407. Powiat rohatyński gmina: Czereze, Potok, Zalipie, Wiszniów, Jawcze, Żurów, Firlejów, Woliniany, Knibinicz, Zagórze, Pomoniata, Załuże, Werbiłowce, Babuchów, Podgórze, Rizdwiane, Fraha, Zelibory, Skomorochy, Świstelniki, Kunaszów, Kołokoljn, Herbutów, Czahrowa, Czesniki, Podmichajłowce, Grzegorzów, Demianów, Wasieczyn, Załawie; powiat przemysłański: Brzuchowice, Przemyslań, Bryhin, Korzelice, Podusilna, Nowosiółki, Podusów, Poluchów, Korostna, Białe, Ładańce, Stanimierz, Wiśniowczyk; powiat podhajecki: Biszów, Nosów, Telacze, Sokółów, Hnilecze, Szumlany, Nowosiółki, Zające podhajeckie, Zawałów, Holicze, Sielec podhaj., Boków, Stare miasto, Podhajece, Wołoszeczyzna, Zastawce, Litwinów, Rudniki, Bohatkowce, Średnie, Bożyków, Kotuzów, Michałówka; powiat brzeżański: Brzeżany, Rohaczyn wieś, Kurzany, Narajów m. i Krzywe, Mieczyszczów, Podwysokie, Baranówka, Pławcze, Strychańce, Rekszyn, Dworce, Hinowice, Zorniówka, Kaplińce, Byszki, Olchowice, Łapszyn, Złoczówka, Ceniów, Pluchów, Wybudów, Szybaliu, Wierzbowa, Wulkan, Raj, Płotycze, Szarańczuki, Potutory, Litiatyn i Trośbiańce p. p. Oleśnickiego o utworzenie gimnazjum ruskiego w Brzeżanach.
1164. L. s. 1408. Wydział Towarzystwa „Opieki“ obywatelskiej nad internatem dla kandydatek seminarium naucz. żeńsk. we Lwowie p. p. Czartoryskiego i członka Sejmu Biiczewskiego o subwencyę na budowę domu.
1165. L. s. 1409. Wydział Towarzystwa „Opieki“ obywatelskiej nad internatem dla kandydatek seminarium naucz. żeńsk. we Lwowie, p. t. p. j. w. na utrzymanie internatu.
1166. L. s. 1410. Lwowskie Towarzystwo właścicieli realności p. p. Głubińskiego przeciw podwyższaniu dodatku do podatku dochodowo-czynszowego.
1167. L. s. 1411. Gmina Dobrzechów p. p. Pastora o przyspieszenie regulacji Wisłoka pod Dobrzechowem.
1168. L. s. 1416. Mayer Jan, zastępca nauczyciela ludowego w Berdnie p. t. p. o zasiłek.
1169. L. s. 1417. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Jasle p. p. Pastora o subwencyę.
1170. L. s. 1418. Dworakowski Henryk, czeladnik krawiecki we Lwowie, p. p. Tomaszewskiego o jednorazową zapomogę.
1171. L. s. 1419. Hruby Jakób, diak cerkwi z Rokietny p. p. Brunickiego o jednorazową zapomogę.
1172. L. s. 1420. Nowicki Maryan, prowi-zoryczny pisarz etatowy krajowego szpitala powszechnego we Lwowie p. Wydział krajowy o veniam studiorum.

1173. L. s. 1421. C. k. Towarzystwo rolnicze krakowskie p. p. Zdzisława Tarnowskiego o subwencyę na szkółkę krajowych odmian roślin uprawnych.
1174. L. s. 1422. C. k. Towarzystwo rolnicze krakowskie p. t. p. o wezwanie c. k. Rządu, aby wprowadzić zmianę postępowania sądowego w sprawie rolniczej.
1175. L. s. 1423. Swoszowska Florentyna, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. Trzecieckiego o zapomogę.
1176. L. s. 1424. Towarzystwo gimnastyczne Sokół, Krosno p. t. p. o subwencyę.
1177. L. s. 1425. Wiederbart Karolina p. p. Effenowicza o zapomogę.
1178. L. s. 1426. Gmina Stare Brody p. t. p. o zaliezenie tej miejscowości pod względem plac nauczycielskich do klasy 2-giej.
1179. L. s. 1427. Obszar dworski w Jaćmierzu i okoliczne gminy p. p. Łaskowskiego o regulacyę Wisłoka i Pielnicy.

Wniesione po dzień 2. marca 1907.

1180. L. s. 1428. Zieliński Józef, emerytowany nauczyciel ludowy w Sasowie p. p. Kleskiego o policzenie lat służby.
1181. L. s. 1429. Wydział powiatowy Kolołomyja p. p. Ochrymowicza o zmianę §. 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej.
1182. L. s. 1430. Wydział powiatowy Chrzanów p. t. p. o polepszenie bytu nauczycieli ludowych.
1183. L. s. 1438. Wydział powiatowy Kolołomyja p. p. Ochrymowicza o pewną część z podatku osobisto-dochodowego.
1184. L. s. 1439. Wydział powiatowy Kolołomyja p. p. Maryewskiego o ukrajowanie drogi Skawina-Radziszów-Krzywaczka.
1185. L. s. 1440. Gmina Węgierska p. p. Ochrymowicza o budowę kolei z Jarosławia przez Pruchnik do Sanoka.
1186. L. s. 1441. Urząd gminny miasta Biecz p. p. Ochrymowicza, o subwencyę na odrestauowanie wieży miejskiej.
1187. L. s. 1442. Gmina j. w. p. t. p. w sprawie szpaśników.
1188. L. s. 1443. Gmina w Bliznem p. t. p. o budowę kolei lokalnej ze Sanoka do Brzozowa.
1189. L. s. 1444. Gmina miasta Wieliczka p. t. p. o zmianę trasy kolei.
1190. L. s. 1445. Gmina Golecowa, p. t. p. o budowę kolei lokalnej ze Strzyżowa do Sanoka.
1191. L. s. 1446. Gmina miasta Pruchnik p. t. p. w sprawie kolei Jarosław-Pruchnik-Sanok.
1192. L. s. 1447. Gmina Bukaczowce i okoliczne p. t. p. w sprawie tamtejszego okręgu sanitarnego.
1193. L. s. 1448. Gmina Uberce i okoliczne p. p. Starucha o subwencyę na budowę mostu na rzece Olszanka.
1194. L. s. 1449. Gmina Bukówka p. p. Jana Jaworskiego o subwencyę na budowę szkoły.
1195. L. s. 1450. Gmina miasta Kraków p. p. Lea w sprawie opodatkowania krajowych Towarzystw asekuracyjnych.
1196. L. s. 1451. Gmina miasta Kraków p. t. p. w sprawie podwyższenia opłat od wkładek totalizatora przy wyścigach.

1197. L. s. 1452. Gmina miasta Bukowa p. p. Korola o gimnazjum ruskie w Samborze.
1198. L. s. 1453. Mieszkańcy wsi Czaszyn p. p. Władysława Jaworskiego o zapomogę na zbudowanie na rzece Osława żelaznej tamy.
1199. L. s. 1454. Strzałkowska Zofia, właścicielka prywatnego żeńskiego Seminarium we Lwowie, p. p. Jabla o subwencyę.
1200. L. 1455. Stowarzyszenie rękodzielniczków „Gwiazda“ w Rzeszowie p. p. Jabłońskiego o subwencyę.
1201. L. s. 1456. Polskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Chrzanowie p. p. Ohrymowicza o subwencyę.
1202. L. s. 1457. Wydział gospodar. Zjazdu X lekarzy i przyrodników polskich p. p. Ohrymowicza o subwencyę.
1203. L. s. 1458. Mieszkańcy Chyrowa i Posady chyrowskiej p. p. Jana Jaworskiego w sprawie obsadzenia wolnej posady nauczycielskiej przy szkole żeńskiej w Chyrowie.
1204. L. s. 1459. Zarząd stow. Rady opiekuńczej w Krakowie p. p. Maryewskiego o założenie kolonii popr. w kraju.
1205. L. s. 1460. Starczewska Regina, wdowa po dyrektorze kraj. składów w Krakowie p. p. Ohrymowicza o zapotrzenie.
1206. L. s. 1461. Kuratorium „Mensa academica“ we Wiedniu p. p. Ohrymowicza o subwencyę.
1207. L. s. 1462. Galicyjskie karpackie naftowe Towarzystwo w Grabownicy i Turzempolu p. p. Ohrymowicza o przedłużenie kolei Przeworsk Dynów.
1208. L. 1463. Członkowie gminy Babice p. t. p. o uwolnienie rolników od opłaty myta w Babicach.
1209. L. s. 1464. Członkowie gminy Filipowice p. t. p. o zapomogę z powodu powodzi.
1210. L. s. 1465. Towarzystwo turystów „Beskid“ w Nowym Sączu p. t. p. o subwencyę.
1211. L. s. 1466. Towarzystwo gospodarskie w Krakowie p. t. p. o subwencyę na zakład sadowniczy „Glinka“.
1212. L. s. 1467. Wydział Towarzystwa ruskiego św. O. Mikołaja dla zapomagania ubogich uczniów gimnazjum Franciszka Józefa w Przemyślu p. p. Jaworskiego o subwencyę.
1213. L. s. 1468. Komitet założenia ruskiej Ochronki pod zarządem SS. służebnic P. Maryi w Peczyńżynie p. t. p. j. w.
1214. L. s. 1469. Towarzystwo katolickich robotników „Przyjaźń“ Rzeszów p. p. Jabłońskiego o zapomogę.
1215. L. s. 1470. Towarzystwo pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo Rzeszów p. t. p. o subwencyę.
1216. L. s. 1471. Towarzystwo sług pod wezwaniem św. Zyty Rzeszów p. p. Jabłońskiego j. w.
1217. L. s. 1472. Komitet chrześc. Ochronek dla małoletnich dzieci im. Leona XIII. Rzeszów p. t. p. o zapomogę.
1218. L. s. 1473. Towarzystwo wzajemnej pomocy kapłanów ob. łac. we Lwowie p. p. Głabińskiego o subwencyę.
1219. L. s. 1474. C. k. galicyjskie Towarzystwo gospodarze p. p. Brykczynskiego w sprawie regulaminu dla sług.
1220. L. s. 1475. Towarzystwo gimnastyczne Sokół Jarosław p. p. Jabla o subwencyę.
1221. L. s. 1476. Wydział Towarzystwa ruskich rzemieślników „Zorya“ we

- Lwowie p. p. Mogilnickiego o zapomogę.
1222. L. s. 1477. Wydział galicyjskiego Towarzystwa leśnego we Lwowie p. p. K. Dzieduszyckiego o subwencyę.
1223. L. s. 1478. Dyrekcya Stowarzyszenia opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie p. p. Pastora o zapomogę.
1224. L. s. 1479. Dyrekcya Towarzystwa Przyjaciół Sztuk pięknych we Lwowie p. p. Głębińskiego o subwencyę.
1225. L. s. 1480. Strommenger Karol, słuchacz praw w Wiedniu, p. p. Wereszczyńskiego o zapomogę na kształcenie się w muzyce.
1226. L. s. 1481. Balasa Wojciech, katecheta w Limanowej p. p. Pastora o zapomogę.
1227. L. s. 1482. Towarzystwo P. P. Ekonomek w Tarnopolu p. p. Michałowskiego o zasiłek na ochronkę polską.
1228. L. s. 1483. Zielińska Zofia, wdowa po dowódcy wojsk. polskich i Archiwisście rachunkowym Wydziału krajowego p. p. Skałkowskiego o zasiłek.
1229. L. s. 1484. Stipalowa Magdalena w Chorońnicy p. p. K. Dzieduszyckiego o zapomogę
1230. L. s. 1485. Zwierzchność gminna w Brniku p. p. Wilezkiewicza o zamknięcie szynków w niedziele i święta
1231. L. s. 1486. Zwierzchność gminna w Brniku p. t. p. przeciw narzucaniu gminom polieyi.
1232. L. s. 1487. Zwierzchność gminna w Wronowicach p. p. Potoczka o zapomogę na pokrycie kosztów leczenia Maryanny Sromek.
1233. L. s. 1488. Reprezentacya gminy miasta Rohatyna p. p. Głębińskiego o założenie w Rohatynie szkoły średniej z językiem wykładowym polsko-ruskim.
1234. L. s. 1489. Jan Kruczek, nauczyciel ludowy w Nieszkowicach, p. p. Z. Włodka o szósty dodatek pięcioletni.
1235. L. s. 1490. Wanda Lorencowa, nauczycielka w Ropnicy polskiej, p. p. Pastora o wliczenie 3 lat służby do emerytury.
1236. L. s. 1509. Balbina Danecka, wdowa po kierowniku szkoły ludowej w Tuchowie p. p. Obrymowicza o pozostawienie dodatku na wychowanie syna.
1237. L. s. 1510. Franciszka Szezudłowska, była nauczycielka ludowa w Wiehczce, p. t. p. o wymiar pensyi za 15 lat służby.
1238. L. s. 1511. Seweryn Gudzio, emeryt. nauczyciel ludowy w Przemyślu p. p. Władysława Czaykowskiego o zapomogę.
1239. L. s. 1512. „Sokil“ w Stanisławowie p. p. Oleśnickiego j. w.
1240. L. s. 1513. Przełożęństwo gmin wyznaniowych we Lwowie i w Krakowie p. p. Loewensteina w sprawie założenia instytutu teologicznego w Krakowie.
1241. L. s. 1514. Komitet budowy kościoła obrz. łac w Lutowiskach przez Członka Sejmu biskupa Pelczara o zapomogę.
1242. L. s. 1515. Emil Hudyma, nauczyciel ludowy w Niemiaczu, p. p. Effinowicza o wliczenie do emerytury 12 lat.
1243. L. s. 1516. Gmina Dobrzechów p. p. Wesolińskiego o założenie tamże krajowej szkoły gospodyń wiejskich.
1244. L. s. 1517. Antoni Zygiel, robotnik chory w Oświęcimiu p. p. Kramarczyka o zapomogę dla dzieci.
1245. L. 1518. Julia Wyrobisz, wdowa po nauczycielu ludowym w Starym Sączu

- p. t. p. o podwyższenie pensji wdowiej.
1246. L. s. 1519. Marya Zawadzka, wdowa po dyrektorze szkoły wydziałowej męskiej im. Kordeckiego we Lwowie, p. p. Małachowskiego o zapomogę.
1247. L. s. 1520. Członkowie gminy Głogoczowa p. p. K. Lubomirskiego o wprowadzenie przymusowej asekuracji od ognia.
1248. L. s. 1521. Wydział powiatowy w Łańcucie p. p. Żardeckiego o zmianę §. 24. ust. o Reprezentacji powiatowej.
1249. L. s. 1522. Ten sam p. t. p. o bonifikację z opłat szynkarskich.
1250. L. s. 1523. Walerya Opiłowa, wdowa po nauczycielu p. t. p. o zapomogę.
1251. L. s. 1524. Zarząd koła T. S. L. w Tarnowie p. p. Buynowskiego o subwencję na kursa przygotowujące nauczycieli do egzaminu wydziałowego.
1252. L. s. 1525. Ten sam p. t. p. j. w. na kursa dla dorosłych analfabetów.
1253. L. s. 1526. Bursa św. Kazimierza w Tarnowie p. t. p. o subwencję.
1254. L. s. 1527. Henryk Mianowski inżynier we Lwowie p. t. p. o stypendyum na kształcenie się w przedzielnictwie.
1255. L. s. 1528. Gmina miasta Pilzua p. t. p. o uwolnienie od niszczenia datku na płacę nauczycieli.
1256. L. s. 1529. Apolonia Sternałowa, wdowa po urzędniku Wydziału kraj. p. p. Michalskiego o jednorazowy datek na spłatę długów.
1257. L. s. 1530. Związek gminy Podczzerwone p. p. Bednarskiego o zapomogę dla pogrzelców.
1258. L. s. 1531. Wydział powiatowy w Kałuszu p. p. Wursta o bonifikację z funduszów rządowych.
1259. L. s. 1532. Komitet budowy cerkwi w Bryńcach cerk. p. p. Mycielskiego o subwencję na budowę cerkwi.
1260. L. s. 1533. Mieszkańcy wsi Okulice p. p. Cieleckiego o utworzenie samostnej gminy.
1261. L. s. 1534. Karolina Liptakowa, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. Szpondra o zapomogę.
1262. L. s. 1535. Antoni Slusarczyk, nauczyciel w Witkowicach p. t. p. o zaliczenie go do II. klasy płac.
1263. L. s. 1536. Stanisław Niedzielski, kierownik szkoły wraz z gronem nauczycielskiem w Liszkach p. t. p. o zaliczenie do III. klasy płac.
1264. L. s. 1537. Wydział Towarzystwa Miłosierdzia „Opatrzność“ we Lwowie p. p. Laskowskiego o zasiłek dla „Domu pracy“.
1265. L. s. 1538. Gmina Cisiec p. p. Szweda w sprawie czyszczenia kanałów kolejowych w obrębie gminy.
1266. L. s. 1539. Krajowe Ognisko nauczycielskie we Lwowie p. p. Tomaszewskiego o subwencję na wydawnictwo organu „Byt“.
1267. L. s. 1540. Krakowskie Towarzystwo techniczne p. p. Lea o przyjęcie przez kraj amortyzacji jednej trzeciej kosztów domu Towarzystwa.
1268. L. s. 1541. Ludwik Sosnowski, polski dzierżawca teatru miejskiego w Krakowie p. p. Lea o subwencję osobistą.
1269. L. s. 1542. Mieszkańcy ulicy Potocznej i Garbarskiej w Knihininie i Stanisławowie p. p. Huryka o zabezpieczenie rowu granicznego.

1270. L. s. 1543. Wydział Filii ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie p. t. p. o zapomogę dla bursy szkolnej.
1271. L. s. 1544. Towarzystwo „Ruska Ochronka“ we Lwowie na żółkiewskim przedmieściu p. p. Oleśnickiego o zapomogę.
1272. L. s. 1545. Towarzystwo „Ruska Ochronka“ na grodeckim przedmieściu p. t. p. j. w.
1273. L. s. 1546. Franciszka Bojkowska, wdowa po portyerze Wydziału krajowego p. p. Bojkę o zapomogę.
1274. L. s. 1547. Towarzystwo upiększenia miasta Krakowa i okolicy p. p. Federowicza o subwencyę.
1275. L. s. 1548. Wydział lekarski Uniwersytetu lwowskiego p. p. Głabińskiego
- w sprawie proponowanej rekonstrukcji szpitala krajowego we Lwowie.
1276. L. s. 1549. Stowarzyszenie kobiet „Pomoc przemysłowa“ we Lwowie p. t. p. j. w.
1277. L. s. 1550. Mieszkańcy Dukli i okolicy p. p. Gorayskiego w sprawie budowy kolei lokalnej z Krosna do Dukli.
1278. L. s. 1551. Zofia Mściwujewska, nauczycielka w Krzyweżycach p. p. Merunowicza o wliczenie lat do emerytury.
1279. L. s. 1554. Włościanie gminy Dąbrowiny p. p. Hupkę przeciw podwyższeniu płac nauczycieli.
1280. L. s. 1555. Romanowa Michalina, wdowa po artyście sceny lwowskiej p. p. Głabińskiego o zapomogę.

Wniesione po dzień 2. marca 1907.

1281. L. s. 1557. Piszklewicz Bronisława, nauczycielka w Starej Soli p. p. Tomaszewskiego o policzenie lat służby.
1282. L. s. 1558. Piszklewicz Teofil j. w. p. t. p. j. w.
1283. L. s. 1559. Poprelowa Eleonora, wdowa po nauczycielu ludowym w Bukowie, zamieszkała w Samborze p. t. p. o zapomogę
1284. L. s. 1560. Topolnicki Jakób, emerytnwany nauczyciel, Sambor p. t. p. j. w.
1285. L. s. 1561. Sokolińska Rozalia, wdowa po nauczycielu, Sambor p. p. Tomaszewskiego o dar z łaski.
1286. L. s. 1562. Marie Artur, nauczyciel szermierki, Lwów p. p. Obertyńskiego o subwencyę.
1287. L. s. 1563. Gmina Jaworów p. p. Jana Szeptyckiego, o gimnazyum w Jaworowie.
1288. L. s. 1564. Sokół w Limanowej p. p. Marsa o subwencyę.
1289. L. s. 1565. Towarzystwo opieki nad młodzieżą szkół średnich w Tarnowie p. p. Buynowskiego o zasiłek.
1290. L. s. 1566. Inglot Stanisław i Lauruk Teodor, wydawcy gazety młynarskiej we Lwowie p. p. Czarkowskiego Gołejewskiego o subwencyę.
1291. L. s. 1567. „Koło młynarzy“ Lwów p. t. p. o założenie krajowej szkoły młynarskiej.
1292. L. s. 1568. Papara Jadwiga jako przewodnicząca domu sierót, Lwów p. p. Wiśniewskiego o subwencyę.
1293. L. s. 1569. Dtto jako przewodnicząca Towarzystwa św. Salomei, Lwów p. t. p. j. w.
1294. L. s. 1570. Sokół Peczyniżyn p. p. Moysę o subwencyę.

1295. L. s. 1574. Sokół w Nowym Targu p. p. Bednarskiego j. w.
1296. L. s. 1575. Ochronka dla dzieci w Krośnie p. p. Tarnawskiego o podwyższenie subwencji.
1297. L. s. 1576. Müllerowa Antonina, wdowa po kierowniku szkoły p. t. p. o podwyższenie pensyi.
1298. L. s. 1577. Organiści galicyjscy p. p. Bojkę o przyznanie stałej pensyi.
1299. L. s. 1578. Mieszkańcy gminy Suchej p. p. Szweda przeciw podwyższeniu płac nauczyciela.
1300. L. s. 1579. Towarzystwo ruska ochronka w Stanisławowie p. p. Mazikiewicza i czł. S. Chomyszyna o subwencję.
1301. L. s. 1580. Wyrwińska Albertyna, Serafińska Bronisława, Wiśniewska Józefa, nauczycielki p. p. Tomaszewskiego o zrównanie ich płac z 3 rangami najniższych urzędników.
1302. L. s. 1581. Pomastko Zofia, wdowa po nauczycielu ludowym, zamieszkała w Ułazowie p. t. p. o dar z łaski.
1303. L. s. 1582. Mermel Antoni, rolnik w Maniawie p. t. p. o zapomogę na prowadzenie szkółki drzewek.
1304. L. s. 1583. Włodyga Franciszek, nauczyciel seminarjum i kierownik internatu św. Stanisława w Tarnowie p. p. Męcińskiego o subwencję na internat.
1305. L. s. 1584. Czep Anna i Wojciech i Józef Krzyżak p. p. Potoczka w sprawie regulacji Dunajca.
1306. L. s. 1585. Przysiółek Korolówka ad Leszniów p. p. Tomaszewskiego o stworzenie z niego osobnej gminy.
1307. L. s. 1586. Towarzystwo budowy takich domów mieszkalnych dla urzędników w Tarnowie p. t. p. o subwencję.
1308. L. s. 1587. Reissowa Amalia, wdowa po nauczycielu p. t. p. o zaopatrzenie.
1309. L. s. 1588. Bałasz Wasyl, rolnik w Lachowicach p. p. Barabasza w sprawie kosztów leczenia jego syna Eliasza.
1310. L. s. 1589. Wydział Rady powiatowej w Bohorodeczanach p. t. p. w sprawie zmiany §. 24. o Reprezentacyi powiatowej.
1311. L. s. 1590. Wydział Rady powiatowej w Bohorodeczanach p. t. p. o bonifikację z funduszu propinacyjnego.
1312. L. s. 1599. Wydział Rady powiatowej w Bohorodeczanach p. t. p. o udział w dochodach podatku osobisto-dochodowego.
1313. L. s. 1600. Wydział Rady powiatowej w Bóbrce p. p. Mycielskiego popiera petycję Wydziału powiatowego w Buczaczu w sprawie udziału w dochodach z podatku osobisto-dochodowego.
1314. L. s. 1601. Wypział Rady powiatowej w Bóbrce p. t. p. o bonifikację z opłat konsumcyjnych.
1315. L. s. 1602. Wydział powiatowy Bóbrka p. p. Mycielskiego o zmianę §. 24. ustawy o Reprezentacyi powiatowej.
1316. L. s. 1603. Bronisława Muraszek, wdowa po nauczycielu w Zalanowie, p. p. Mogilnickiego o przedłużenie poboru dodatku na wychowanie córki.
1317. L. s. 1604. Gmina Rybarzowce p. p. Stojalowskiego przeciw nałożeniu dodatków do podatków na płacę nauczycieli.
1318. L. s. 1605. Gmina Kobiernice p. t. p. j. w.
1319. L. s. 1606. Gmina Gorliczyna p. t. p. j. w.
1320. L. s. 1607. Gmina Baczków p. t. p. j. w.
1321. L. s. 1608. Gmina Łodygowice p. t. p. j. w.

1322. L. s. 1609. Gmina Zielonka i inne, powiat Kolbuszowa p. t. p. j. w.
1323. L. s. 1610. Gmina Przybysławice p. t. p. j. w.
1324. L. s. 1611. Gmina Bulowice p. t. p. j. w.
1325. L. s. 1612. Gmina Maćkówka i Budy przeworskie p. p. Stojalowskiego przeciw nałożeniu dodatków do podatków na piące nauczycieli.
1326. L. s. 1613. Spółka ochrony i pomocy narodowej w Białej p. p. Szpondra o subwencyę.
1327. L. s. 1614. Karol Kozłowski, były nauczyciel w Myszkowicach p. p. Gołuchowskiego o policzenie lat służby.
1328. L. s. 1615. Krakowskie Towarzystwo właścicieli realności p. p. Staniszewskiego przeciw podwyższaniu dalszych dodatków do podatków domowo-czynszowych.
1329. L. s. 1616. Gmina miasta Wieliczki p. p. Skolyszewskiego o utworzenie gimnazjum w Wielicze.
1330. L. s. 1617. Dr. Stefan Czarnecki, sekundaryusz szpitala powszechnego w Kołomyi p. p. Oleśnickiego o wliczenie lat służby prowizorycznej do emerytury.
1331. L. s. 1631. Zarząd przytuliska dla drobnych dzieci pod opieką św. Józefa we Lwowie p. p. A. Lubomirskiego o zapomogę.
1332. L. s. 1632 Zając Michał, emerytowany nauczyciel w Małnowskiej Woli p. p. Stojalowskiego j. w.
1333. L. s. 1633. Urząd miejski Błażowa p. t. p. w sprawie kolei Tyczyn-Błażowa.
1334. L. s. 1634. Gmina Górna p. t. p. przeciw nakładaniu podatków na podwyższenie płac nauczycieli.
1335. L. s. 1635. Mieszkańcy Tyczyna nowego p. p. Głabińskiego o utworzenie samostnej gminy.

Wniesione po dzień 4. marca 1907.

1336. L. s. 1638. Wydział powiatowy Sokal, gminy: Horodyszcze bazyl., Kuliczków, Parchacz, Sielec, Ostrów, Głuchów, Poturzyca, Waniów, Żabcze, Madziarki, Nowy dwór, Zawisznia, Boratyn, Dobraczyn, Klusów, Bobiatyn, Łuczyce, Leszczatów, Szarpańce, Żużel, Worochta. Witków, Tuszków, Przemysłów, Prusinów, Oserdów, Myców. Machnówka, Góra, Cebłów, Budynów, Perespa, Żubków, Rozdziałów, Byśzów, Torki, Zboiska, Leszeków, Piwoszczyzna, Bendinka, Hoholów, Jastrzębica, Korezyn, Tyszyca, Wołowin, Horbków, Kopytów, Tartakowice, Perwiatycze, Spasów, Tartaków wieś, Tartaków miasto, Waręż miasto, Komarów i Wolica komarow. p. p. Wincentego Kraińskiego o utworzenie Sądu obwodowego w Sokalu.
1337. L. s. 1639. Kółko rolnicze w Zatorze p. p. Pastora o rozszerzenie autonomii Galicji i odpowiedzialności Rządu przed Sejmem.
1338. L. s. 1640. Ruska „Selańska Bursa“ w Stanisławowie p. p. Huryka o subwencyę.
1339. L. s. 1650. Polskie Towarzystwo gymnastyczne Sokół w Monasterzyskach p. p. Cieleckiego o subwencyę.
1340. L. s. 1651. Zarząd głównego Towarzystwa pedagogicznego p. p. Małachowskiego o subwencyę na wydawnictwa.
1341. L. s. 1652. Wydział powiatowy Wadowice p. p. Maissa, popiera petycyę Wydziału powiatowego w Buczaczu w przedmiocie zmiany §. 24. o Repräsentacyi powiatowej.

1342. L. s. 1653 Wydział powiatowy Wadowice p. p. Maissa w sprawie udziału w dochodach z podatku osobisto-dochodowego.
1343. L. s. 1654. Wydział powiatowy Wadowice p. p. Maissa w sprawie bonifikacyi z funduszu propinacyjnego.
1344. L. s. 1655. Szydłowski Franciszek, majster kaflarski w Sokalu p. p. Wincentego Kraińskiego o subwencyę lub pożyczkę.
1345. L. s. 1656. Zaleski Wasyl, nauczyciel ludowy p. p. Bohaczewskiego o po-liezenie pięcioleci.
1346. L. s. 1657. Soczyński Jan, nauczyciel ludowy p. p. Michałowskiego o poli-czenie lat służbowych.
1347. L. s. 1658. Karpńska Eugenia, eme-rytowana nauczycielka p. p. Stapiń-skiego o przyznanie lat służby.
1348. L. s. 1659. Oleńska Marya, wdowa po nauczycielu p. t. p. o zapomogę.
1349. L. s. 1660. Żurek Józef i towarzysze, pogorzelcy w Sporyszu p. p. Szweda o wsparcie.
1350. L. s. 1665. Wnękiewicz Franciszka, wdowa po buchalterze krajowym biura kolej. p. p. Milewskiego o zapomogę.
1351. L. s. 1666. Polskie Stowarzyszenie chrześcijańskich robotników i robotnie „Ojczyzna“ we Wiedniu p. p. Głabiń-skiego o subwencyę.
1352. L. s. 1667. Zarząd główny polskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwo-wie p. p. Małachowskiego w sprawie ustawy o Radzie szkolnej krajowej.
1353. L. s. 1668. Zarząd główny polskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwo-wie, p. p. Małachowskiego w spra-wie przeistaczania szkół jednoklaso-wych o klasach nede-tatowych na 2-klasowe.
1354. L. s. 1669. Czytelnia polska w Białej p. p. Schätzla w sprawie zaciągniętej pożyczki w Banku krajowym.
1355. L. s. 1670. Czytelnia polska w Białej p. t. p. o uwoinienie domu Czytelni od podatku krajowego.
1356. L. s. 1671. Filia ruskiego Towa-rzystwa pedagogicznego w Szczercu p. p. Bohaczewskiego o zapomogę.
1357. L. s. 1672. Gmina miasta Bolechów p. t. p. o założenie średniej szkoły ewentualnie przemysłowej.
1358. L. s. 1673. Gmina Mszaniec, p. p. Jana Jaworskiego o regulacyę rzeki Mszanka.
1359. L. s. 1674. Gmina miasta Kuryłówka, p. p. Żardeckiego o przyjęcie kosztów utrzymania Reginy i Józefa Sycz na fundusz krajowy.
1360. L. s. 1675. Gmina Staremiasto, p. p. Żardeckiego w sprawie zmiany usta-wy z 24/4. 1894 co do datków konku-rencyjnych na koszta lokalności.
1361. L. s. 1676. Gmina Głuchów, p. p. Stapińskiego, by dodatek na podwyż-szenie płacy nauczycieli był pokryty z podatku konsumcyjnego.
1362. L. s. 1677. Gmina Głuchów j. w. p. t. p. w sprawie zmiany ustawy ło-wieckiej.
1363. L. s. 1678. Gmina Sonina p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
1364. L. s. 1679. Gmina Siedliska ad Sła-wecin p. t. p. przeciw projektowi u-stawy drogowej.
1365. L. s. 1680 Gmina Lisów, p. t. p. j. w.
1366. L. s. 1681. Gmina Sądkowa p. p. Stapińskiego przeciw projektowi u-stawy drogowej.
1367. L. s. 1682. Gmina Sławęcin p. t. p. j. w.

1368. L. s. 1683. Gmina Siedliska ad Sławęcin p. t. p. o bezpośrednio powszechne i tajne prawo głosowania do Sejmu.
1369. L. s. 1684. Gmina Siedliska j. w. p. t. p. w sprawie zamykania szynków w dniu świąteczne.
1370. L. s. 1685 Gmina Głuchów p. t. p. w sprawie połączenia obszarów dworskich z gminami.
1371. L. s. 1686. Gmina Głuchów p. t. p. przeciw ustanowieniu gmin zbiorowych.
1372. L. s. 1687. Gmina Kadobno p. p. Wursta o pozwolenie na pobór surowicy ze źródeł soli w Landestreu.
1373. L. s. 1688. Gmina Tarnów p. p. Buynowskiego o założenie szkoły przemysłowej.
1374. L. s. 1689. Gmina Tarnów p. t. p. o założenie Seminarjum nauczycielskiego.
1375. L. s. 1690. Wydział Galicyjskiego Towarzystwa lekarzy weterynaryjnych p. p. Brykczyńskiego o subwencyę.
1376. L. s. 1691. Gmina Alwernia p. p. Bojkę o przyjęcie 174 K. 20 h., jakie się należą gminie m. Krakowa jako kosztów utrzymania w domu kalek, na fundusz krajowy.
1377. L. s. 1692. Halin Józef w Busku p. p. St. Badeniego, marszałka krajowego w sprawie zabudowania lewego brzegu rzeki Bug.
1378. L. s. 1693. Stowarzyszenie katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Skala“ we Lwowie p. p. Głębińskiego o subwencyę.

Wniesione po dzień 5. uarca 1907.

1379. L. s. 1695. Kraśnicka z Łukowskich Ttanisława, emerytowana nauczycielka p. p. Kleskiego o policzenie lat służby.
1380. L. s. 1696. Reprezentacya powiatu Tarnobrzeskiego p. p. Tarnowskiego o subwencyę z funduszu krajowego na zaopatrzenie szpitala powszechnego w Tarnobrzegu w dostateczną ilość wody.
1381. L. s. 1697. Ludwik Kaden, Izydor Kormus Tiger i S-ka, Katz i S-ka, fabrykanci w Gródku Jagiellońskim p. p. Federowicza o pożyczkę z funduszu przemysłowego.
1382. L. s. 1698. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Krakowie p. p. Wł. Jaworskiego o subwencyę.
1383. L. s. 1699. Gmina miasta Kołomyi p. p. Kleskiego o traktowanie przy rozdziale nowych mandatów poselskich sejmowych na równi z miastem Stanisławowem, Tarnopolem i Tarnowem.
1384. L. s. 1700. Towarzystwo ogrodnicze Kraków p. p. Tarnowskiego w sprawie subwencyi na zakład sadowniczy „Glinka“.
1385. L. s. 1702. Gminy Stary Łysiec, Radcze, p. p. Oleśnickiego o zapomogę na budowę mostu na Bystrzycy solotwińskiej.
1386. L. s. 1703. Ruska bursa im. św. Jana Chrzciciela w Drohobyczu p. t. p. o zapomogę.
1387. L. s. 1704. Gmina Daszawa p. t. p. o zapomogę na meloracyę pastwiska.
1388. L. s. 1705. Medwiński Piotr, emerytowany nauczyciel p. t. p. o podwyższenie emerytury.
1389. L. s. 1706. Wiec ruski w Rohatynie p. t. p. o założenie ruskiego gimnazjum w Brzeżanach.
1390. L. s. 1707. Pozarna Filia lwowskiego ruskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“ p. t. p. o zapomogę.

1391. L. s. 1708. P. U., którem exhibowa-
no petycyje 19 wmin wniesione p. p.
Szajera przeciw podwyższeniu płac
nauczycielskich.
1392. L. s. 1709. Konwent SS. Dominika-
nek III. Zakonu w Ołpinach p. p.
Wesolińskiego o zasilek.
1393. L. s. 1710. Polskie Towarzystwo gi-
mnastyczne „Sokół“ w Przemyslanach
p. p. Głabińskiego o subwencyę.
1394. L. s. 1711. Towarzystwo gimnasty-
czne „Sokół“ w Nisku p. t. p. o sub-
wencyę.
1395. L. s. 1712. Włościanie gminy Długie
p. p. Stapińskiego w sprawie zamy-
kania szynków w dniu niedzielne.
1396. L. s. 1713. Włościanie gminy Łajsec
p. t. p. j. w.
1397. L. s. 1714. Włościanie gminy Rze-
piennik biskupi p. t. p. przeciw pro-
jektowi zaprowadzenia gmin zbioro-
wych.
1398. L. s. 1715. Włościanie gminy Rze-
piennik biskupi p. t. p. w sprawie
niepodzielności gruntów.
1399. L. s. 1716. Włościanie gminy Wi-
dełka przeciw projektowi zaprowa-
dzenia gmin zbiorowych p. t. p.
1400. L. s. 1717. Włościanie gminy Nad-
brzezie p. t. p. o zniesieniu rewirów
bydła.
1401. L. s. 1718. Włościanie gminy Mę-
cinka p. t. p. w sprawie przymusowej
asekuracyi.
1402. L. s. 1719. Włościanie gminy Płoty-
cze p. t. p. j. w.
1403. L. s. 1720. Włościanie gminy Świercz-
ków p. t. p. o równe, bezpośrednie
i tajne głosowanie.
1404. L. s. 1721. Mieszkańcy gminy Tym-
bark p. t. p. j. w.
1405. L. s. 1722. Mieszkańcy gminy Ra-
kowa p. t. p. j. w.
1406. L. s. 1723. Mieszkańcy gminy Nad-
brzezie p. t. p. przeciw ustanawianiu
dla gmin komisarzy policyjnych.
1407. L. s. 1724. Mieszkańcy gminy Płotycz
p. t. p. o zniesienie rewizorów bydła.
1408. L. s. 1725. Latocko Walenty, były
nauczyciel p. t. p. o wsparcie.
1409. L. s. 1726. Fryderyk hr. Skarbek p.
p. Szajera w sprawie oddania war-
sztatów w Drohowyżu w zarząd kraju.
1410. L. s. 1727. Gmina miasta Bolecho-
wa p. t. p. o założenie średniej
szkoły w Bolechowie.
1411. L. s. 1728. Szajowski Marcin, emery-
towany nauczyciel p. p. Małachow-
skiego o zapomogę.
1412. L. s. 1729. Gmina Bestwina p. p.
Kramarczyka o pokrycie kosztów u-
trzymania kaleki Maryi Wendowej
w domu miejkim w Krakowie.
1413. L. s. 1730. Janicka Michalina, wdo-
wa po nauczycielu ludowym, p. p.
Tomaszewskiego o podwyższenie jej
pensyi.
1414. L. s. 1742. Gmina miasta Wieliczki
p. p. Karola Czecha o utworzenie
szkoły średniej.
1415. L. s. 1743. Gmina miasta Pustków
p. p. Stapińskiego w sprawie niszcze-
nia lasów.
1416. L. s. 1744. Węglarz Franciszek
w Mszanie p. p. Tomaszewskiego
uprasza o zapomogę z powodu powodzi.
1417. L. s. 1745. Polskie towarzystwo So-
kół w Skalacie p. p. Pinińskiego o
subwencyę.
1418. L. s. 1746. Mieszkańcy gminy Pło-
tycz, Widelka, Skołyżyn, Zaborów,
Książnice, Siemianówka, Suchorzów,
Iwla i Damacyny p. p. Stapińskiego
przeciw projektowanej ustawie drogo-
wej.

1419. L. s. 1747. Gminy Książnice, Budzyn, Trzesówka, Alfredówka, Siemianówka, Bachórz, Kościelniki, Domacyn, Suchorzów, Toki Swierczków, Iwla, Rzepiennik i Bażanówka p. t. p. przeciw ustawie łowieckiej.
1420. L. s. 1748. Obszar dworski: Starogród, Tuturkowice, Cieląż, Uhrynów, Dłużnów; gminy: Liski, Wyżłów, Kościaszyn, Dłużnów, Winniki, Chłopiatyn, Zniatyn, Sulimów, Przewodów, Steniątyn, Switarzów, Skomorochy, Ilkowiec, Ulwówek, Horodłowice i Konotopy p. p. Wincentego Kraińskiego w sprawie c. k. Sądu obwodowego w Sokalu.
1421. L. s. 1753. Rada miasta Gródka p. p. Kolischera o założenie gimnazjum.
1422. L. s. 1754. Gm. Łękawica przez posła Filipa Włodka o zapomogę na budowę kościoła.

Wniesione po dzień 6. marca 1907.

1423. L. s. 1757. Gminy Gołogóry p. p. Oberżyńskiego o utworzenie stacyi telegraficznej.
1424. L. s. 1758. Mieszkańcy gminy Zubieńsko p. p. Bohaczewskiego w sprawie unormowania opłaty na utrzymanie nauczyciela.
1425. L. s. 1759. Gmina Tuczapy p. p. Brunickiego o przyłączenie do powiatu Gródeckiego.
1426. L. s. 1760. Gmina Zakopane p. p. Bednarskiego o utworzenie Sądu w Zakopanem.
1427. L. s. 1761. Osadnicy Tyczyna nowego p. p. Baworowskiego o utworzenie samostojnej gminy.
1428. L. s. 1762. Gmina Białka p. p. Szajera przeciw podwyższaniu płac nauczycielskich.
1429. L. s. 1763. Gmina Nowa wieś Czudecka p. t. p. j. w.
1430. L. s. 1764. Gmina Zaborów p. p. Szajera przeciw podwyższaniu płac nauczycielskich.
1431. L. s. 1765. Mieszkańcy miasta Muszyny p. p. Jahla w sprawie budowy kolei i regulacyi rzeki Muszynki.
1432. L. s. 1766. Siostra Zaleska, wizytantorka S. S. miłosierdzia p. t. p. o subwencyę na szpitalu utrzymywane przez S. S. miłosierdzia.
1433. L. s. 1767. Gimnastyczne towarzystwo Sokół w Wieliczce p. p. Skolyszewskiego o subwencyę.
1434. L. s. 1768. Saprúnówna Stefania, ucz. V. kl. wydziałowej w Jaworowie przez członka Sejmu Andrzeja Szeptyckiego o zasiłek na muzykę.
1435. L. s. 1769. Gmina Zbaden - Kuttenberg p. p. Brunickiego o przyłączenie do powiatu gródeckiego.
1436. L. s. 1770. Bardach Izaak, kierownik szkoły głuchoniemych we Lwowie p. p. Tomaszewskiego o podwyższenie subwencyi.
1437. L. s. 1771. Zabierzewska Marya, żona dyrektora szkoły w Uhnowie p. p. Kostheima o zapomogę dla chorego męża.
1438. L. s. 1772. Grupa nauczycieli w Żolyni p. p. Żardeckiego o przeniesienie do III. kl. płac nauczycielskich.
1439. L. s. 1773. Sadowski Klemens, kierownik szkoły w Żolyni p. t. p. o dodatki osobisty.
1440. L. s. 1774. Lekarze pomocnicy krajowego szpitala we Lwowie p. p. Wursta o polepszenie bytu.

1441. L. s. 1775. Czeremszyński Bazyli, emerytowany nauczyciel p. p. Jahla o dar z Jaski.
1442. L. s. 1776. Markowska Paulina, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. Jahla o zapomogę.
1443. L. s. 1777. Komitet internatu imienia św. Jozafata dla uczniów seminaryum nauczycielskiego we Lwowie p. p. Gła-
bińskiego o subwencyę.
1444. L. s. 1778. Nuczelnik gminy Łukawiec p. p. Stojałowskiego w sprawie podwyższenia płac nauczycielskich.
1445. L. s. 1779. Mieszkańcy gminy Pasicki p. t. p. j. w.
1446. L. s. 1780. Gmina Głabowice p. t. p. j. w.
1447. L. s. 1796. Proszianowski Mikołaj i tow. w Podnichalu ad Kalusz p. p. Wursta o utworzenie gminy polskiej.
1448. L. s. 1797. Klimkowiec Jadwiga, emerytowana nauczycielka p. p. Marsa o podwyższenie emerytury.
1449. L. s. 1798. Krajowe Towarzystwo naftowe we Lwowie p. p. Gorayskiego w sprawie zmiany ustawy konkurencyjnej odnosnie do przemysłu naftowego.

Wniesione po dzień 7. marca 1907.

1450. L. s. 1799. Kuratorya Internatu św. Józefa dla uczniów Seminaryum nauczycielskiego w Tarnowie p. p. Buynowskiego o subwencyę.
1451. L. s. 1804. Gmina Huta p. p. Szajera o subwencyę na budowę szkoły.
1452. L. s. 1805. Pietrzykowski Karol, koncesyonaryusz kolei elektr. Grybów-Krynica p. p. Huzę o poparcie budowy tej kolei.
1453. L. s. 1806. Gmina królewskiego wolnego miasta Jaworowa p. p. Szep-tyckiego w sprawie ustawy drogowej.
1454. L. s. 1807. Gmina Magierów p. p. Mazikiewicza o utworzenie sądu powiatowego dla Magierowa i okolicy.
1455. L. s. 1808. Gmina Jachówka p. p. K. Lubomirskiego o zwolnienie od obowiązku dostarczania drzewa opałowego dla szkoły tamtejszej.
1456. L. s. 1809. Starzewska Regina, wdowa po byłym dyrektorze składów publicznych w Krakowie, p. p. Wł. Jaworskiego o pensyę.
1457. L. s. 1810. Magistrat miasta Sanoka, p. p. Lipińskiego w sprawie ustawy drogowej.
1458. L. s. 1813. Kolonia polska Banów p. p. Stapińskiego o utworzenie osobnej gminy.
1459. L. s. 1814. Wice 30 miast we Lwowie p. p. Maryewskiego w sprawie ustawy drogowej.
1460. L. s. 1815. Pożarna filia lwowskiego ruskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół” w Szczytowiecach p. p. Olesnickiego o zapomogę.
1461. L. s. 1816. Ruski narodny Dom j. w. p. t. p. w sprawie fabryki dachówek.
1462. L. s. 1817. Mieszkańcy gminy Bortniki, p. t. p. przeciw ustawie o narzucaniu gminom policyantów.
1463. L. s. 1818. Wydział powiatowy w Bochni p. p. Maissa w sprawie przymusowego zaopatrywania furmanek tabliczkami z oznaczeniem właściciela.
1464. L. s. 1819. Wydział powiatowy w Brzesku, p. p. Götza o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.

- 1465 L. s. 1820. Wydział powiatowy w Brzesku p. t. p. o bonifikacyę z funduszu państwowego.
1466. L. s. 1821. Wydział powiatowy w Żółkwi p. p. Starzyńskiego o zmianę §. 24 o Reprezentacyi powiatowej.
1467. L. s. 1822. Wydział powiatowy w Żółkwi p. t. p. o zniesienie myt na drogach krajowych.
1468. L. s. 1823. Wydział powiatowy w Żółkwi, p. t. p. o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.
1469. L. s. 1824. Wydział powiatowy w Żółkwi p. t. p. o upaństwowienie kolei Lwów-Bełzec.
1470. L. s. 1825. Wydział powiatowy w Żółkwi p. t. p. o bonifikacyę z funduszu państwowego.
1471. L. s. 1826. Wydział powiatowy w Brzeżanach p. p. Traczewskiego o bonifikacyę z funduszu propinacyjnego.
1472. L. s. 1827. Wydział powiatowy w Brzeżanach j. w. p. t. p. o zmianę §. 24. o Reprezentacyi powiatowej.
1473. L. s. 1828. Zarząd „Ochrony dla małych dzieci“ w Nowym Sączu p. p. Trzecieckiego o zapomogę.
1474. L. s. 1829. Kozubowa Małgorzata, wdowa po dozorey szpitala w Bochni p. p. Maissa o zaopatrzenie.
1475. L. s. 1830. Hurezyński Stanisław Zygmunt, uczeń akademii sztuk pięknych, p. p. Rutowskiego o subwencyę.
1476. L. s. 1831. Gmina Zarzecze p. p. Potoczka w sprawie regulacyi rzeki Dunajca.
1477. L. s. 1832. Mieszkańcy gminy Ulanica p. p. Stapińskiego przeciw ustawie drogowej.
1478. L. s. 1833. Mieszkańcy gminy Chrohobrze p. t. p. j. w.
1479. L. s. 1834. Mieszkańcy gminy Ubrzeż p. t. p. j. w.
1480. L. s. 1835. Mieszkańcy gminy Ostrusz p. t. p. j. w.
1481. L. s. 1836. Mieszkańcy gminy Bratkówka p. t. p. j. w.
1482. L. s. 1837. Mieszkańcy gminy Pustkowie p. t. p. j. w.
1483. L. s. 1838. Mieszkańcy gminy Paliówka p. p. Stapińskiego przeciw ustawie drogowej
1484. L. s. 1839. Mieszkańcy gminy Dobieszyn p. t. p. o przymusową asekuracyę.
1485. L. s. 1840. Mieszkańcy gminy Ubrzeż p. t. p. o zniesienie rewizorów bydła.
1486. L. s. 1841. Mieszkańcy gminy Ostrusza, p. t. p. o równe, bezpośrednie i t. d. prawo wyborcze.
1487. L. s. 1842. Mieszkańcy gminy Brzezówka, p. t. p. przeciw projektowi o niepodzielności gruntów chłopskich.
1488. L. s. 1843. Mieszkańcy gminy Wyżne p. t. p. o połączenie gmin z obszarem dworskim.
1489. L. s. 1844. Mieszkańcy gminy Lanczkorna p. t. p. o zamknięcie przewozu drzewa do Prus.
1490. L. s. 1845. Gmina Sołotwina p. p. Moysę o zezwolenie na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych.
1491. L. s. 1846. Towarzystwo opieki nad sługami we Lwowie p. p. Tomaszewskiego o subwencyę
1492. L. s. 1847. Sokół w Tarnobrzegu p. p. Zdzisława Tarnowskiego o subwencyę.
1493. L. s. 1848. Sanatorium w Zakopanem p. t. p. o zwolnienie od dodatków krajowych, powiatowych i gminnych.

1494. L. s. 1849. Habel Eleonora, była nauczycielka robót ręcznych w Muszynie, p. p. Merunowicza o emeryturę.
1495. L. s. 1850. Pini Marya, wdowa po dyetaryuszu Wydziału krajowego p. p. Żardeckiego o zapomogę.
1496. L. s. 1865. Gminy Dymitrów, Stupnica polska, Dobieszyn, Orzechówka, Handzlówka, Koloniści obszaru dworskiego Daszawa, Wyżne, Żarówka i Palikówka p. p. Stapińskiego przeciw ustawie łowieckiej.
1497. L. s. 1866. Gmina: poździej, Cielęż, Siebieczów, Szmiłków, Sawczyn, Moszków, Bojanice, Opulsk, Beżejów, Baranie, Peretoki, Waręż wieś, Łubów, Hatowice, Horodyszcze war., Liweze, Huleze i Rusin p. p. W. Kraińskiego w sprawie c. k. Sądu obwodowego w Sokalu.
1498. L. s. 1867. Gmina Sobów p. p. Zdzisława Tarnowskiego o odpisanie 200 kor. z kwoty, jaką uiszczać ma na płacę nauczyciela.

Wniezione po dzień 8. marca 1907.

1499. L. s. 1871. Gmina Szydłowice p. p. Krempe przeciw ustawie łowieckiej.
1500. L. s. 1872. Wydział Towarzystwa Ochronek w Samborze p. p. Tomaszewskiego o subwencyę na ochronkę im. ks. Mateusza Grochowskiego.
1501. L. s. 1873. Szydłowski Antoni, były nauczyciel ludowy p. p. Bojkę o wsparcie.
1502. L. s. 1874. Petuch Marya, wdowa po nauczycielu ludowym p. t. p. o wsparcie.
1503. L. s. 1875. Niementowski Józef, były nauczyciel p. t. p. o przyznanie emerytury i o zapomogę.
1504. L. s. 1876. Lindnerówna Celina we Lwowie p. p. Bojkę o zasiłek na kształcenie się w śpiewie.
1505. L. s. 1877. Izba lekarska w Krakowie p. t. p. popiera petycyę lekarzy szpitala św. Łazarza w sprawie podwyższenia płac.
1506. L. s. 1878. Gimnastyczne towarzystwo Sokół w Andrychowie p. p. Stapińskiego o subwencyę.
1507. L. s. 1879. Gmina Wyżne p. t. p. o ustawę przymusowej asekuracji.
1508. L. s. 1881. Gmina Trześniów, Buków i okoliczne p. p. Stapińskiego w sprawie regulacji Wisłoka i Pielnicy z dopływami.
1509. L. s. 1882. Skrzyński Stanisław, me-
chanik w Rohatynie p. p. Wereszczyńskiego o przemysłową pożyczkę.
1510. L. s. 1883. Wydział pow. Grybów p. p. Huzę w sprawie budowy kolei elektrycznej z Grybowa do Krynicy.
1511. L. 1884. Górski Aleksander, Hartmy Kazimierz i Rosiński Józef, byli słuchacze szkoły lasowej p. p. Rutowskiego o ponowne przyjęcie ich do szkoły.
1512. L. s. 1885. Kisielewski Zygmunt, właściciel drukarni w Rzeszowie p. p. A. Lubomirskiego o pożyczkę.
1513. L. s. 1889. Gimnastyczne Towarzystwo Sokół w Skawinie p. p. Skołyzewskiego o subwencyę.
1514. L. s. 1890. Zychowa Eufrozyna, wdowa po nauczycielu p. p. Skołyzewskiego o podwyższenie pensyi.
1515. L. s. 1895. Delegaci przysiółków Horosno ad Małodyłów, Będnarówka ad Majdan średni p. p. Krempe o samodzielną gminę.
1516. L. s. 1896. Dyrekcyja Towarzystwa budowy tanich domów mieszkalnych dla urzędników w Jarosławiu p. p. Jahla o pożyczkę.
1517. L. s. 1897. Adolf Nagel, nauczyciel ludowy w Rudnie p. p. Andrzeja Potockiego o policzenie lat służby przedetatowej do emerytury.

Wniesione po dzień 9. marca 1907.

1518. L. s. 1899. Supińska Olga, nauczycielka w Jedliczu p. p. Laskowskiego o policzenie lat służby.
1519. L. s. 1900. Krakowskie towarzystwo Oświaty ludowej p. p. Hupkę o subwencyę.
1520. L. s. 1903. Stowarzyszenie miłosierdzia w Sodalicyi Maryańskiej we Lwowie p. p. Trzecieckiego o subwencyę.
1521. L. s. 1905. Mieszkańcy gminy Tuczapsko p. p. Brunickiego o przyłączeniu do powiatu Gródeckiego.
1522. L. s. 1906. Mieszkańcy gminy Zbaiden Kuttenberg p. t. p. j. w.
1523. L. s. 1907. Rada opiekunicza Kraków p. p. Maryewskiego w sprawie ustawy o swojszczyźnie i krajowych Zakładów sierocych.
1524. L. s. 1908. Rada powiatowa Rzeszów p. p. Pilata o zapomogę z funduszu na klęski elementarne.
1525. L. s. 1909. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Niepołomicach p. p. Maissa o subwencyę.
1526. L. s. 1910. Bobrzecki Mieczysław Karol, były dzierżawca dóbr we Lwowie p. p. Cieleckiego o zapomogę dla syna.
1527. L. s. 1911. Gmina Pieczygóry p. p. Wincentego Kraińskiego w sprawie Sądu obwodowego w Sokalu.
1528. L. s. 1912. Gmina Ubrynów p. t. p. j. w.
1529. L. s. 1913. Gmina Mianowice p. t. p. j. w.
1530. L. s. 1914. Gmina Wojślawice p. t. p. j. w.
1531. L. s. 1915. Gmina Starygród p. p. Wincentego Kraińskiego w sprawie Sądu obwodowego w Sokalu.
1532. L. s. 1916. Gmina Nuśmice p. t. p. j. w.
1533. L. s. 1917. Gmina Bełz p. t. p. j. w.
1534. L. s. 1918. Dworzaczek Edward, nauczyciel p. t. p. o policzenie lat służby.
1535. L. s. 1919. Jaworski Jan, nauczyciel w Pistyniu p. p. Moysę j. w.
1536. L. s. 1920. Marek Apolonia, wdowa po nauczycielu p. p. Jaworskiego o zwrot wkł. emerytalnych.
1537. L. s. 1921. Słuchacze krajowej szkoły gosp. lasowego we Lwowie p. p. Głabińskiego w sprawie nieprzyjętych kolegów na kurs letni.
1538. L. s. 1922. Hendrichówna Wanda, artystka opery lwowskiej p. p. Wereszczyńskiego o zasiłek na kształcenie się w spiewie.
1539. L. s. 1941. Wilimowska Aniela z Kozłowskich, żona likw. galicyjskiej Kasy Oszcz. p. p. Żardeckiego o odpisaniu dodatków autonomicznych od podatku państwowego domowo-czynszowego.
1540. L. s. 1942. Gmina Baranów p. p. Zdz. Tarnowskiego o zezwolenie nakładania dodatków gminnych celem umorzenia zaciągnąć się mającej pożyczki komunalnej w Banku krajowym.
1541. L. s. 1945. Rosenblum Leon, artysta malarz obecnie w Paryżu p. p. Lea o zapomogę na dalsze studia.
1542. L. s. 1946. Wydział ogniska naucz. w Krakowie p. t. p. o zmianę ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli.
1543. L. s. 1947. Gmina Gruszów p. p. Krempe w sprawie ustawy przemysłowej.

Wniesione po dzień 11. marca 1907.

1544. L. s. 1961. Pierwsza krajowa hodo-
wla królików rasowych we Lwowie
p. p. Pilata o subwencyę.
1545. L. s. 1962. Stowarzyszenie robotni-
ków katolickich „Praca“ w Tarnowie
p. p. Buynowskiego o subwencyę.
1546. L. s. 1963. Wydział powiatowy Bor-
szczów p. t. p. popiera petycyę Wy-
działu powiatowego w Buczaczu o bo-
nifikacyę z funduszu propinacyjnego.
1547. L. s. 4964. Wydział powiatowy Bor-
szczów j. w. p. t. p. j. w. o bonifi-
kacyę z funduszu państwowego.
1548. L. s. 1965. Ruski instytut „Narodny
Dom“ w Sanoku p. p. Kuryłowicza
o subwencyę na bursę.
1549. L. s. 1966. Franciszek i Tadeusz
Szpetkowsky, sieroty w Przemyślu,
p. p. Tarnawskiego o za, omogę.
1550. L. s. 1967. Gmina Czermna p. p.
Jana Stapińskiego o zezwolenie od
płacenia kwoty 295 K 62 h. na rzecz
funduszu szkoln. krajowego.
1551. L. s. 1968. Gmina Wyżne i okolice
p. t. p. o wybudowanie drogi przez
gminę Wyżne i mostu na rzece Wi-
słok.
1552. L. s. 1969. Organisei galicyjscy p. t.
p. o wyznaczenie im stałych pensyi.
1553. L. s. 1970. Gmina w Wykotach p.
p. Jaworskiego o zapomogę na bu-
dowę szkoły.
1554. L. s. 1974. Wydział powiatowy Ka-
łusz p. p. Wursta przedkłada prosbę
gminy Myśłów o zapomogę dla ludno-
ści dotkniętej klęską elementarną.
1555. L. s. 1975. Matkowska Matylda, wła-
ścicielka Mołotkowa p. p. Wiśniew-
skiego o melioracyę tamtejszych grun-
tów.
1556. L. s. 1976. Reinisch Paulina, stała
nauczycielka w Miłowanu p. t. p. o
policzenie lat służby.
1557. L. s. 1977. Gmnia Drohobyczka, p. p.
M. Urbańskiego o budowę kolei z Ja-
rosławia do Zagórza.
1558. L. s. 1978. Winiarski Zbigniew, słu-
chacz praw we Lwowie p. p. R. Po-
tockiego o subwencyę na muzykę.
1559. L. s. 1979. Gmina Jarosław p. p.
Jahla o przyznanie co najmniej 12%
z dodatków do podatków na potrze-
by drogowe.
1560. L. s. 1980. Sokół polski w Wiedniu
p. p. Głabińskiego o subwencyę.
1561. L. s. 1984. Wydział powiatowy Ży-
daczów p. p. Kozłowskiego o bonifi-
kacyę z funduszy państwowych.
1562. L. s. 1985. Wydział powiatowy Ży-
daczów p. t. p. j. w. z funduszu pro-
pinacyjnego.
1563. L. s. 1986. Związek nauczycielek we
Lwowie, p. p. Czartoryskiego o sty-
pendya krajowe.
1564. L. s. 1988. Bolesława Bienkowska,
nauczycielka we Lwowie, p. p. Me-
runowicza o policzenie lat służby.
1565. L. s. 1989. Marya Jacykowa, wdowa
po kierowniku szkoły w Brzozdow-
cach p. p. Ochrymowicza o zaopa-
trzenie.

Wniosione po dzień 12. marca 1907.

1566. L. s. 1991. Towarzystwo gimnasty-
czne „Sokół“ i Towarzystwo szkoły
ludowej w Śniatynie p. p. Moysę
w sprawie znanych zajęć na tutej-
szym uniwersytecie.

1567. L. s. 1993. Towarzystwo budowy tanich domów dla urzędników w Straju p. p. Fruchtmanna o otwarciu w Banku krajowym hipotecznego kredytu.
1568. L. s. 1994. Gmina miasta Gorlic p. p. Pastora, o zaprowadzenie bezpośredniego, tajnego, powszechnego, równego prawa głosowania.
1569. L. s. 1995. Gmina miasta Gorlic p. t. p. w sprawie ordynacji wyborczej powiatowej.
1570. L. s. 1996. Towarzystwo pszczelnico-ogrodnicze w Brodach p. p. Sale o subwencyę.
1571. L. s. 1997. Komitet tymczasowy rz. kat. w Żydatyczach p. p. Merunowicza o subwencyę na przebudowę kościoła.
1572. L. s. 1998. Kobasa Józef, stolarz w Dobrej ad Limanowa, p. p. Buynowskiego o pożyczkę na prowadzenie stolarstwa.
1573. L. s. 1999. Stiasny Józef, emerytowany nauczyciel szkół ludowych w Buczaczu p. p. Jahla o zapomogę.
1574. L. s. 2000. Solarski Klaudyusz, nauczyciel ludowy p. p. Rayskiego o policzenie lat służby.
1575. L. s. 2001. Matkowska Eugenia Olga we Lwowie p. p. Merunowicza o subwencyę na zaprowadzenie gospodarstwa rybnego.
1576. L. s. 2002. Tytła Marya, wdowa po nauczycielu ludowym p. t. p. o podwyższenie pensji wdowiej.
1577. L. s. 2003. Wydział powiatowy Dolina p. p. Bohaczewskiego o zapomogę dla powodzią dotkniętej ludności tamtejszego powiatu.
1578. L. s. 2016. Szykarze w Borysławiu, p. p. Leowensteina, o uwolnienie ich od opłat należytości do fundnszu propinacyjnego.
1579. L. s. 2017. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Białej p. p. Szätzla o subwencyę.
1580. L. s. 2018. Czechowicz Magdalena, dyrektorka szkoły koroukarskiej w Kańczudze o zapomogę.
1581. L. s. 2019. Gmina Kuków p. p. Stojalowskiego w sprawie podwyższenia plac nauczycielskich.
1582. L. s. 2020. Jan Sanura w Zabłociu p. t. p. j. w.
1583. L. s. 2021. Gmina Witów p. p. Stojalowskiego w sprawie podwyższenia plac nauczycielskich.
1584. L. s. 2022. Gmina Targowice p. t. p. j. w.
1585. L. s. 2023. Gmina Trzebos p. t. p. j. w.
1586. L. s. 2024. Gmina Pustków p. t. p. j. w.
1587. L. s. 2025. Androchowicz Teofil, nauczyciel ludowy, p. p. Mazikiewicza o zapomogę.
1588. L. s. 2026. Sieroslowski Jan, c. k. nauczyciel gimnazjum w Zloczowie, p. p. Głabińskiego jako opiekun o wsparcie dla sierót.
1589. L. s. 2027. Kutkowska Julia, nauczycielka w Żegiestowie p. p. Bojkę o policzenie lat służby.
1590. L. s. 2028. Polatyński Konstanty, nauczyciel ludowy p. p. Stapińskiego o policzenie lat służby.
1591. L. s. 2029. Wolańska Antonina z Budzanowa, wdowa po sekretarzu miasta Budzanowa p. p. Baworowskiego o zapomogę.
1592. L. s. 2030. Drukowa Antonina, wdowa po nauczycielu p. t. p. o podwyższenie pensji.
1593. L. s. 2033. Towarzystwo muzyczne w Samborze p. p. Tomaszewskiego o subwencyę.

1594. L. s. 2034. Gmina miasta Birezy i obszary dworskie i gminy powiatu sądowego bireckiego p. p. Tarnawskiego o zbadanie projektu kolei w Przemyśle przez Birezę do Sanoka.
1595. L. s. 2035. Mieszkańcy gminy Sołtwin p. p. Wursta przeciw pozwoleniu gminie na pobór opłat od napojów spirytusowych
1596. L. s. 2036. Gmina Furmany, p. p. Stapińskiego przeciw ustawie łowieckiej.
1597. L. s. 2037. Związek kupców w Bialej p. p. Laskowskiego w sprawie sprzedaży soli w tamtejszym powiecie.
1598. L. s. 2038. Urząd gminny Maniowy p. p. Bednarkiego w sprawie regulacji rzeki Dunajca.
1599. L. s. 2039. Redakcja Głosu rolniczego w Tarnowie p. p. Buynowskiego o podwyższenie subwencji.
1600. L. s. 2041. Wydział powiatowy w Dąbrowie p. p. Wilezkiewicza w sprawie obwałowania Wisły w powiecie Dąbrowskim.
1601. L. s. 2042. Wydział powiatowy w Dąbrowie p. t. p. w sprawie regulacji koryta Wisły.
1602. L. s. 2043. Gmina m. Lwowa p. p. Loewensteina o porękę dla 10,000.000 koron pożyczki na kolej elektryczną.

Wniesione po dzień 13. marca 1907.

1603. L. s. 2045. Gmina Krasieczyn p. p. Czaykowskiego, w sprawie kosztów leczenia Jana Wysockiego.
1604. L. s. 2046. Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń Urzędników prywatnych we Lwowie p. p. Z. Tarnowskiego o zasiłek na bursę.
1605. L. s. 2047. Gmina Szalowa p. p. Płockiego w sprawie kosztów utrzymania Zofii Motopolskiej w zakładzie dla kalek w Krakowie.
1606. L. s. 2048. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Gorlicach p. t. p. o subwencyę.
1607. L. s. 2049. Mieszkańcy gminy Olszany p. t. p. w sprawie zamykania szynków w dniu świąteczne.
1608. L. s. 2050. Sterecki Ignacy na Piaskach w Niepołomicach p. p. Maissa o zapomogę jako pogorzela.
1609. L. s. 2051. Karpińska Teofila, wdowa po lekarzu, p. p. Maissa o zapomogę dla jej córki umysłowo chorej, a emerytowanej nauczycielki.
1610. L. s. 2052. Lerh Henryk, nauczyciel ludowy, p. p. Tomaszewskiego o załatwienie jego petycyi z r. 1905.
1611. L. s. 2053. Mieszkańcy przysiółka Lokutek, p. p. Mazikiewicza o zorganizowanie w osobną gminę.
1612. L. s. 2054. Kozłowska Izabela, wdowa po muzyku we Lwowie, p. p. Michalskiego o zapomogę.
1613. L. s. 2055. Wileczyńska Katarzyna wdowa po nauczycielu ludowym, p. p. Kuryłowicza o podwyższenie pensyi.
1614. L. s. 2056. Towarzystwo ruskich dam w Stanisławowie p. p. Oleśnickiego o subwencyę na bursę.
1615. L. s. 2057. Kuźnier Michał, rolnik, p. p. Oleśnickiego w sprawie kosztów leczenia jego syna Piotra.
1616. L. s. 2058. Wydział powiatowy Stary Sambor p. p. Sozańskiego o bonifikacyę z funduszu rządowego.
1617. L. s. 2061. Towarzystwo gimnastyczne Sokół w Haliezu p. p. Jana Urbańskiego o subwencyę.

1618. L. s. 2062. Gmina miasta Lwowa p. p. Loewensteina o porękę dla 14,000.000 pożyczki miejskiej.
1619. L. s. 2063. Komitet internatu pod wezwaniem Św. Stanisława Kostki dla uczniów seminaryum nauczycielskiego w Stanisławowie p. p. Głębińskiego o subwencyę.
1620. L. s. 2064. Stanisławowski Oddział towarzystwa pedagogicznego p. t. p. o subwencyę na prywatne seminaryum żeńskie
1621. L. s. 2065. Stowarzyszenie polskiej bursy włościańskiej imienia Tadeusza Kościuszki w Stanisławowie p. p. Głębińskiego o subwencyę.

Wniesione po dzień 14. marca 1907.

1622. L. s. 2099. Koło miejscowe Towarzystwa Szkoły ludowej w Żółkwi p. p. Głębińskiego o subwencyę.
1623. L. s. 2100. Wiktor Leon Władysław 2 imion p. p. Lipińskiego w sprawie założenia prywatnej szkoły techniczno-dentystycznej.
1624. L. s. 2101. Wydział powiatowy w Rohatynie p. p. Torosiewicza popiera petycyę Wydziału powiatowego w Buczaczu w sprawie bonifikacyi z funduszu państwowego.
1625. L. s. 2102. Urząd miejski Zaleszczyki p. p. T. Cieńskiego o polskie gimnazjum w Zaleszczykach.
1626. L. s. 2103. Grono nauczycieli w Janowie p. p. Tomaszewskiego o przydzielenie Janowa do II. klasy plac nauczycielskich.
1627. L. s. 2104. Sala Michał nauczyciel ludowy, p. p. Bojkę o dożywocie zaopatrzenie
1628. L. s. 2105. Towarzystwo panien ekonomek w Brzeżanach p. p. Schätzla o zapomogę.
1629. L. s. 2106. Gwozdecki Gustaw we Lwowie p. p. Wereszczyńskiego o subwencyę na naukę w malarstwie i rzeźbie.
1630. L. s. 2110. Gminy powiatu mieleckiego p. p. Krempę w sprawie prestatyci szkolnej.

Wniesione po dzień 15. marca 1907.

1631. L. s. 2119. Komitet internatu im. Augusta Gorayskiego w Krośnie p. p. Gorayskiego o subwencyę.
1632. L. z. 2120. Przysiółek Porzeczce powiat Rudki p. p. Brunickiego o przeniesienie do powiatu gródeckiego.
1633. L. s. 2122. Gmina Podberezie p. p. Bohaczewskiego o uwolnienie od prestatyci szkolnej.
1634. L. s. 2123. Wowkowicz Aleksander, były pisarz szpitala w Kołomyi, p. p. Kleskiego o emeryturę.
1635. L. s. 2124. Zarząd ochotniczej straży pożarnej w Kobylu p. p. Maissa o subwencyę.
1636. L. s. 2125. Gmina Sołotwina p. p. Oleśnickiego, w sprawie zakazu budowy domu gminnego.
1637. L. s. 2126. Koło Towarzystwa Szkoły ludowej w Dobromilu p. p. Głębińskiego o subwencyę na założenie ochronki.
1638. L. s. 2127. Sztokało Klementyna, wdowa po nauczycielu Indowym, p. p. Tomaszewskiego o zapomogę.

1639. L. s. 2128. „Sokół“ w Chorostkowie p. p. Bojkę o subwencję.
1640. L. s. 2133. Ks. Jan Szewczyk, proboszcz w Tłuczani, p. p. Stojałowskiego z zażaleniem w sprawie szkolnej.
1641. L. s. 2134. Gmina Maszkienice, p. p. Götza o zasiłek na budowę szkoły.
1642. L. s. 2135. Gmina Rycerka górna, p. p. Szajera, w sprawie ustawy łowieckiej.

Wniesione po dzień 16. marca 1907.

1643. L. s. 2165. Krajewska Franciszka, nauczycielka ludowa w Polanie p. p. Abrahamowicza o policzenie lat służby.
1644. L. s. 2166. Flam Wilhelm z Wiednia p. t. p. o subwencję na śpiew.
1645. L. s. 2167. Rudal Stanisław, koncesyonowany majster murarski w Chrzanowie, p. p. Stojałowskiego o przystanek kolejowy między Chrzanowem a Kościelcem.
1646. L. s. 2168. Grecko-katolicki komitet parafialny w Sanoku p. p. Kuryłowicza o pożyczkę bezprocentową.
1647. L. s. 2169. Wydział pow. Czortków p. p. Rudrofa w sprawie bonifikacyi z funduszów propinacyjnych.
1648. L. s. 2170. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. p. Stanisława Badeniego, w sprawie dostaw dla wojska.
1649. L. s. 2171. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. w sprawie uwolnienia od podatku zarobkowego właścicieli nowo powstających pracowni rzemieślniczych.
1650. L. s. 2172. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. w sprawie rozszerzenia Kamionckiej szkoły przemysłowej.
1651. L. s. 2173. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. w sprawie rozszerzenia warsztatu rur betonowych na Łapajówce.
1652. L. s. 2174. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. o założenie w Kamionce, Radziechowie i Bnsku uzupełniających szkół przemysłowych.
1653. L. s. 2175. Powiatowy wiec przemysłowy w Kamionce strumiłowej p. t. p. o poparcie założenia towarzystwa szewców.

Wniesione po dzień 18. marca 1907.

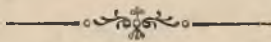
1654. L. s. 2176. Wydział Towarzystwa wzajemnej pomocy studentów politechniki we Lwowie p. p. Viviena o subwencję na kuchnię.
1655. L. s. 2177. Kiernieki Mikołaj, kierownik 2 klasowej szkoły w Romaszówce, p. p. Głabińskiego o przyznanie dodatków pięcioletnich.
1656. L. s. 2178. Towarzystwo gimnastyczne. Sokół w Bełzie p. t. p. o subwencję.
1657. L. s. 2179. Gminy Zbikowice, Wronowice, Stankowa, Ujanowice i sąsiednie p. p. Potoczka w sprawie budowy drogi z Ujanowie do Łososiny dolnej i dokończenie drogi przez Wronowice do Tęgoborzy.

1658. L. s. 2180. Ball Szczepan, kierownik szkoły w Byczynie, p. p. Tomaszewskiego o policzenie lat służby.
1659. L. s. 2182. Gmina Krynica p. p. Potoczka w sprawie udzielenia pożyczki przez Bank krajowy.
1660. L. s. 2191. Bałtarowiczówna Paulina, nauczycielka ludowa p. p. Zdzisława Tarnowskiego o zapomogę.
1661. L. s. 2192. Gminy Miodynia łańcucka i Pogwizdów p. p. Szajera o budowę drogi z Łańcuta do Sokołowic poczta Kolbuszowa.
1662. L. s. 2193. Organiści powiatu kolbuszowskiego imieniem organistów całego kraju p. t. p. o stałe zaopatrzenie.
1663. L. s. 2194. Gmina Zawadów powiat lwowski p. p. Menurowicza o zapomogę na szkołę.
1664. L. s. 2195. Gmina Zawadów powiat lwowski p. t. p. w sprawie kosztów leczenia Jacka Hraba.
1665. L. s. 2196. Gmina Krynica p. p. Struszkiewicza w sprawie udzielania pożyczki przez Bank krajowy.
1666. L. s. 2197. Stowarzyszenie funkcyjnarjuszów autonomicznych w Krakowie p. p. Tomaszewskiego o subwencję.
1667. L. s. 2198. Mikulińska Julia, wdowa po nauczycielu p. t. p. o zapomogę.
1668. L. s. 2199. Rada powiatowa w Brodach p. p. Sałę w sprawie bonifikacyi z funduszu propinacyjnego i rządowego, tudzież o zmianę §. 24 o Reprezentacyi powiatowej.

Wniesione po dzień 19. marca 1907.

1669. L. s. 2202. Polski Związek niewiast katolickich w Wieliczce p. p. Czecza o zapomogę na zakupno maszyn do szycia.
1670. L. s. 2203. Wydział bursy polskiej im. Józefa Korzeniowskiego w Brodach p. p. Sałę o subwencję na budowę domu.
1671. L. s. 2204. Mieszkańcy gminy Rychwałdek p. p. Szweda przeciw podwyższaniu płac nauczycielskich.
1672. L. s. 2205. Mieszkańcy gminy Luby czy Kameraln. p. p. Mazikiewicza o zasuspendowanie wójta.
1673. L. s. 2206. Lewicka Antonina, wdowa po nauczycielu, p. p. Torosiewiczza o zapomogę.
1674. L. s. 2207. Płaczek Kazimiera, wdowa po nauczycielu, p. p. Maissa o przedłużenie dodatku na wychowanie syna.
1675. L. s. 2208. Towarzystwo polskiej młodzieży rękodzielniczej im. Jana Ki lińskiego we Lwowie p. p. Głabińskiego o subwencję.
1676. L. s. 2209. Zwierzchność gminna Osławy białe p. p. Huryka w sprawie zakupywania drzewa z dóbr kameralnych.
1677. L. s. 2210. Gmina Kurów p. p. Potoczka o zapomogę z powodu wylewów rzeki Dunajca.
1678. L. s. 2211. Łucki Piotr, nauczyciel ludowy, p. p. Kuryłowicza o zapomogę.
1679. L. s. 2212. Rusko-ukraińska bursa w Sanoku p. t. p. o zapomogę.
1680. L. s. 2213. Gmina Myseowa p. p. Kuryłowicza w sprawie prestacyi szkolnej.
1681. L. s. 2214. Haniw i Kukulin przy siółki p. p. Ochrymowicza w sprawie pokrzywdzenia ze strony gminy Siemakowicy nad Prutem.

1682. L. s. 2215. Knihinieka Jadwiga, wdowa po nauczycielu p. t. p. o zapomogę.
1683. L. s. 2216. Towarzystwo dla wspierania filozofów Uniwersytetu wiedeńskiego p. t. p. o zapomogę.
1684. L. s. 2220. Gmina miasta Uście solne p. t. p. o zbudowanie mostu na Rابية.
1685. L. s. 2221. Koło Towarzystwa szkoły ludowej w Śniatynie p. p. Ochrymowicza o zapomogę dla bursy.
1686. L. s. 2222. Wójcikiewicz Tomasz, nauczyciel ludowy p. p. Włodka Filipa o przyznanie dodatków 5-cioletnich.
1687. L. s. 2223. Towarzystwo śpiewackie „Lutnia“ we Lwowie p. p. Tomaszewskiego o podwyższenie subwencji.
1688. L. s. 2224. Mieszkańcy gminy Kębłowa p. p. Krempę w sprawie przymusowej asekuracji od ognia.
1689. L. s. 2225. Mieszkańcy gminy Porąbiec p. t. p. przeciw ustawie drogowej.
1690. L. s. 2226. Mieszkańcy gminy Wielowieś p. t. p. w sprawie zobowiązań gmin na rzecz szkół miejscowych.
1691. L. s. 2227. Mieszkańcy gminy Skopanie p. p. Krempę w sprawie zobowiązań gmin na rzecz szkół miejscowych.
1692. L. s. 2228. Mieszkańcy gminy Kębłowa p. t. p. w sprawie rewirów bydła.
1693. L. s. 2229. Gołębowska Petronela, wdowa po nauczycielu ludowym p. p. Głabińskiego o dar z łaski.
1694. L. s. 2230. Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Stryju p. t. p. o subwencję.
1695. L. s. 2233. Dublańskie Koło T. S. L. p. czł. Sejmu Bilczewskiego o zasiłek.
1696. L. s. 2234. Komitet Ochronki dublańskiej p. t. p. o zapomogę na budowę domu.
1697. L. s. 2235. Gmina miasta Lubaczowa p. p. Gnoińskiego w sprawie wydatków na potrzeby szkolne.
1698. L. s. 2257. Gmina Kruszelnica szlachecka i Kruszelnica rustykalna p. p. Bohaczewskiego w sprawie regulacji górskiego potoku Brzyczka.
1699. L. s. 2258. Gmina Kruszelnica szlachecka i Kruszelnica rustykalna p. t. p. o przyspieszenie budowy mostu na rzece Stryju.
1700. L. s. 2259. Kalinowska Jadwiga we Lwowie p. p. Rayskiego o zasiłek na kształcenie się w śpiewie.

Protokół

1. posiedzenia III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 14. lutego 1907.

Początek o godzinie 11-tej minut 45 przed południem.

Przewodniczący: JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni.

Obecnych posłów 113.

Ze strony Rządu: JE. c. k. Namiestnik Andrzej hr. Potocki i c. k. wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś, komisarz rządowy.

Marszałek oznajmia, że Najwyższym patentem z 7-go lutego 1907, Sejm galicyjski zwołanym został na dzień 14. lutego 1907 do Lwowa, a skonstantowawszy dostateczną liczbę posłów otwiera I posiedzenie III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego.

Celem tymczasowego ukonstytuowania biura zaprasza Marszałek na prowizorycznych sekretarzy: pp. Mieczysława Urbańskiego, Kazimierza Lubomirskiego, Mycielskiego i ks. Mazikiewicza.

Marszałek przemawia do Izby i kończy okrzykiem na cześć Najjaśniejszego Pana, którzy to okrzyk Izba trzykrotnie powtarza.

Z kolei przemawia JE. c. k. Namiestnik i przedstawia Izbie jako komisarza rządowego c. k. wiceprezydenta Namiestnictwa Włodzimierza hr. Łosia.

Marszałek poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym posłom śp. Włodzimierzowi Truskołaskiemu, Piotrowi Górskiemu, Janowi Rotterowi, Kazimierzowi Witosławskiemu, Mieczysławowi hr. Borkowskiemu i Stanisławowi Agopsowiczowi.

Marszałek zawiadamia Izbę, że J. Em. Kardynał Puzyna, rektor politechniki p. Kovats, p. Pawlikowski i p. Rapaport z powodu choroby nie mogą brać udziału w obecnej sesyi sejmowej. P. Vayhinger również z powodu choroby przez czas dłuższy, a JE. p. Zalewski przez kilka dni nie będą brać udziału w obradach sejmowych. P. Gołuchowski z powodu przerwy ruchu kolejowego nie może przybyć na pierwsze posiedzenie Sejmu.

Następnie Izba bez rozprawy udzieliła urlopów p. Wodziekiemu na 14 dni, p. Tysszkiewiczowi do końca sesyi, p. Zagórskiemu, na 10 dni i JE. p. Romanowi Potockiemu na 10 dni.

Marszałek oznajmia, że udzielił krótkich urlopów pp. JE. Stanisławowi Tarnowskiemu, Zdzisławowi Tarnowskiemu, Czczowi i Theodorowiczowi.

Marszałek oznajmia, iż wpłynęło pismo Sądu obwodowego w Cieszynie o zezwolenie na karno-sądowe ściganie p. ks. Stoja-

łowskiego z powodu przekroczenia o obrazę czci, tudzież pismo c. k. Sądu powiatowego w Bielsku z zawiadomieniem o wyroku skazującym p. ks. Stojalowskiego na 3 dni aresztu z powodu przekroczenia ustawy o zgromadzeniach.

Sekretarz p. Urbański wnosi o przekazanie pisma c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności urzędowych za czas od 1. lipca 1905 do końca sierpnia 1906.

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński przed przystąpieniem do przedłożenia formalnego wniosku w tym przedmiocie, wnosi imieniem Wydziału krajowego wybór następujących komisji i w następującej ilości członków:

Administracyjna 21 członków, bankowa 17 członków, budżetowa 25 członków, drogową 16 członków, gminną 15 członków, górniczą 9 członków, gospodarstwa kraj. 22 członków, kolejowa 15 członków, petycyjna 23 członków, podatkowa 13 członków, prawnicza 10 członków, przemysłowa 18 członków, reform agrarnych 16 członków, sanitarna 14 członków, solna 11 członków, szkolna 20 członków, wodna 18 członków, dyscyplinarna 6 członków

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

P. Wereszczyński wnosi następnie imieniem Wydziału krajowego, by w myśl przepisów §§. 49 i 50 regulaminu sejmowego, przedłożenia Wydziału krajowego w przedmiotach mniejszej wagi, a należące do administracyjnego zakresu działania, przedkładane i załatwiane były bez drukowania w drugim czytaniu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania Wydziału krajowego z jego czynności urzędowych wnosi na przekazanie sprawozdań:

biura prezydyalnego: komisji budżetowej; departamentu I: komisji gminnej i szkolnej; departamentu II: Komisji budżetowej; departamentu III: komisji gospodarstwa krajowego; departamentu IV: komisji drogowej i kolejowej; departamentu V: komisji sanitarnej; departamentu VI: komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o utworzeniu posady krajowego inspektora szpitali.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 39. ustawy gminnej z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24. i §. 38. ustawy gminnej z 3. lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy zawierającej regulamin dla sług.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych funduszach

pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. lipca 1905 do 30. września 1906.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków fundacyi Stanisława hr. Skarbka za rok 1904.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o fundacyi Skarbkowskiej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie budowy szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji nauczycieli i nauczycielek tndzież wdów i sierót po nauczycielach o policzenie w drodze łaski lat służby do emeretur, przy-

znanie dodatków pięcioletnich lub osobistych, emerytury i t. p.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gmin o uwolnienie, względnie obniżenie lub odpisanie zaległych prestacyj nauczycielskich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie podwyższenia plac nauczycieli szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej w porozumieniu z komisją budżetową

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie odnowienia król. Zamku na Wawelu.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budżecie krajowym na rok 1907.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków funduszków krajowych za rok 1905.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie poboru krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany niektórych postanowień krajowej ustawy z dnia 13. lutego 1903 dz. u. kr. Nr. 24.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o utworzeniu krajowego funduszu inwestycyjnego i o zmianie niektórych postanowień statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej, w porozumieniu z komisją budżetową.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych zakładach naukowych rolniczych, gorzeln i folwarku w Dublinach, tudzież o krajowych stacyach doświadczalnych, chemiczno-rolniczej w Dublinach i botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie za rok 1905/6.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych w Bereżnicy, Horodence, Jagielnicy, Kobiernicach, Suchodole i Miłocinie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie za rok szkolny 1905/6.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie za rok 1905/6.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym Zakładzie

sadowniczym w Zaleszczykach i o popieraniu sadownictwa w kraju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wykształcenia kobiet w zakresie gospodarstwa wiejskiego i domowego.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o działalności nauczycieli wędrownych rolnictwa i sadownictwa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia mleczarstwa w kraju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w roku 1905.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia chowu koni.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia hodowli drobiu.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o szkodach wyrządzonych przez powodzie i śloty w roku 1906.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie krajowym Składem publicznym, połączonym ze Składem wolnym w Krakowie.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o Banku krajowym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wykonywaniu Patronatu nad Spółkami oszczędności i pożyczek i nad innymi Spółkami rolniczymi.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowień §. 68. ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19, §. 74. ust. gm. z 13. marca 1889 Nr. 24. i §. 69. ust. gm. z 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. i rozp. kraj. w kierunku rozszerzenia kompetencji rad gminnych do stanowienia o sposobie użytkowania dobra gminnego.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o melioracjach.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o regulacji rzek kanałowych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowie dróg wodnych.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o regulacji potoku Rudawy z dopływami.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, tudzież o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa i prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym kursie praktycznym dozorców drenarskich.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o przyznaniu stałego daru z łaski byłemu dozorey przy krajowych przedsiębiorstwach melioracyjnych Józefowi Schulzowi.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o udzielaniu pożyczek bezprocentowych na osuszenie i drenowanie gruntów.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o operacjach agrarnych.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji reformy agrarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o projekcie ustawy drogowej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o projekcie ustawy o policyi drogowej.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowie projektowanej kolei ze Lwowa na Kamionkę strumiłową do Stojanowa.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowie kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o budowie kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy za czas od 1. lipca 1905 do końca 1906 r.

Sprawozdawca p. Dmąbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnesi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przeobrażeń i robót inwestycyjnych w głównym gmachu krajowego szpitala powszechnego we Lwowie — budowy pawilonu dla chorych zakaźnych — tudzież o postępie czynności w sprawie budowy nowych klinik przy szpitalu lwowskim.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany etatu posad i plac personalu lekarskiego i funkcyjonaryuszów administracyjnych krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie, tudzież w przedmiocie restytuowania posady chemika przy szpitalu lwowskim.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustanowienia dla niższej służby oddziałowej obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie rocznych dodatków.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o postępie budowy pawilonów i przeobrażeń w krajow. Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego, o zamierzonej budowie Zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji sanitarnej w porozumieniu z komisją budżetową.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z obrad ankiety w przedmiocie podniesienia zdrojowisk i uzdrowisk krajowych — oraz z projektem noweli do ustawy z dnia 4. listopada 1891, Nr. 80 Dz. u. kr. rządzącej stosunki zdrojowisk w Królestwie Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej w porozumieniu z komisją sanitarną.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych w roku 1907.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia i odbudowy szpitala powszechnego w Białej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie zmiany §. 11. i 15. ustawy rządzącej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, oraz w sprawie budowy domu gospodarczego,

pawilonu izolacyjnego i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Brzeżanach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie budowy pawilonu izolacyjnego, budynku gospodarskiego z lodownią i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Sanoku.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z petycji Wydziału powiatowego w Śniatynie w sprawie pokrycia niedoboru kosztów budowy szpitala powiatowego w Śniatynie w kwocie 3.380 K 54 h. z funduszu krajowego.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie rozszerzenia szpitala powszechnego w Tarnowie, przez zbudowanie pawilonu chirurgicznego na 60 łóżek i niezbędnych ulepszeń tegoż szpitala.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz, uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych sprawozdań komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kosztów utrzymania ubogich umysłowo-chorych, przynależnych do Galicji, w francuskim zakładzie prywatnym Hôpital de la Paix w Chichli ohok Konstantynopola.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowym galicyjskiego funduszu propinacyjnego za rok 1905, tudzież o preliminarzu tegoż funduszu na rok 1907.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o krajowym funduszu sierocym.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem zaprowadzenia krajowej Osady poprawczej dla nieletnich przestępców.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem do ustawy o przeniesienie gminy Dąbie z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Pilźnie do okręgu Reprezentacji powiatowej w Mielcu.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem do ustawy o przeniesienie gminy Hucisko jawornickie wraz z obszarem dworskim oraz gminą Widaczów z okręgu Reprezentacji powiatowej w Rzeszowie do okręgu Reprezentacji powiatowej w Łańcucie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Kruhel pelkiński ze związku gminy administracyjnej Pelkinie i wcielenie do gminy Kruhel pawłosiowski.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydzielenia gminy Łonie z okręgu sądu powiatowego w Glinianach a przydzielenie do okręgu sądu powiatowego w Przemyślanach.

Sprawozdawca p. Glidziuk uwolniony od czytania sprawozdań, wnosi na przekazanie tych przedłożeń komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi wzywa c. k. Rząd względnie Radę szkolną krajową, aby poleciła podległym jej c. k. Radom szkolnym okręgowym, iżby nie czyniły żadnych przeszkód nauczycielstwu w odbyciu ogólnego wiecu nauczycielstwa ludowego we Lwowie, 17. lutego 1907.

Lwów, dnia 14. lutego 1907.

Jan Stapiński, w. r.
wnioskodawca.

Oleśnicki, Huryk, Kuryłowicz, Bohaczewski, Jan Jaworski, Mazikiewicz, Barabasz, Effinowicz, Mogilnicki, Staruch, Glidziuk, Ochrymowicz, Filip Włodek, Bojko, Korol.

Przemawia p. Stapiński, uzasadniając nagłość wniosku.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik.

Po przemówieniu JE. c. k. Namiestnika, p. Stapiński cofa swój wniosek.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania dalszych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

Sejm uznaje projektowaną kolej ze Strzyżowa przez Brzozów do Sanoka za użyteczną i potrzebną i poleca Wydziałowi krajowemu, po uzupełnieniu badań pod względem technicznym i komercyjnym, a po przeprowadzeniu rokowań ze stronami interesowanymi i c. k. Rządem, przedło-

żenie sprawozdania z wnioskiem na najbliższej sesyi Sejmowej.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Mieczysław Urbański, w. r.

Sękowski, Piniński, Laskowski, Małachowski, Moysa Zdz. Skrzyński, Trzecieski, Sozański, Cielecki, Wł. Krański, Jan Szepetycki, Baworowski, L. Cieński, Klemens Dzieduszycki, Brykezyński, Jędrzejowicz.

Wniosek

posła Bobrzyńskiego i tow. o zmianę ustawy o Radzie szkolnej krajowej.

Niżej podpisani czynią wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy zmieniającej artykuły II. i III. ustawy krajowej z dnia 15. lutego 1905 nr. 34. Dz. u. kr. o Radzie szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 15. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Bobrzyński, w. r.

Abrahamowicz, Gniewosz, Głabiński, Pastor, Piniński, Brykezyński, Vivien, Czartoryski, Kazimierz Badeni, Gorayski, Stadnicki, Władysław Jaworski, Męciński, Paszkowski, Cielecki, Wiśniewski, Kolischer, Kozłowski, Laskowski, Tadeusz Cieński, Małachowski, Tomaszewski, Michałowski, Buynowski, Loe wenstein, Sękowski, Leo, Staniszewski, Mars, St. Jędrzejowicz, Tarnawski, Bednarski, Sko- łyszewski, Wesoliński, Wilczkiewicz, Szajer, Hupka, Moysa, Żardecki.

Ustawa

z dnia . . . o Radzie szkolnej krajowej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuły II. i III. ustawy krajowej z dnia 15. lutego 1905 Dz. u. kr. Nr. 39

o Radzie szkolnej krajowej uchyla się w ich brzmieniu obecnem, a będą brzmieć, jak następuje:

Artykuł II. Rada szkolna krajowa sprawować ma zarząd szkół i zakładów wychowawczych pod względem pedagogiczno-dydaktycznym i ekonomiczno-administracyjnym w obrębie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

Do jej zakresu działania należy w szczególności:

1) przedstawianie wniosków o mianowanie inspektorów szkolnych krajowych przez Najjaśniejszego Pana.

2) celem nominacyi przez Najjaśniejszego Pana dyrektorów szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych i wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) przedstawianie terna, na podstawie którego następuje zamianowanie, oraz przedstawianie wniosków o przyznanie wyższej rangi, przeniesienie i pensjonowanie tych dyrektorów.

3) mianowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz szkół handlowych i przemysłowych, przełożonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych, dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych, wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych podlegających Radzie szkolnej krajowej, z zachowaniem przepisów ustaw, a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświecenia w ustawach państwowych z 8. czerwca 1892 dz. u. p. Nr. 92 i z 19. września 1898 dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175 co się tyczy przyznawania inspektorom szkolnym okręgowym wyższej rangi, co się tyczy traktowania ich według przepisów obowiązujących każdoceśnie nauczycieli szkół średnich i co się tyczy postanowienia, że nominacya ich stała ma być zależną od najwięcej trzechletniej służby prowizory-

cznej, co się tyczy przyznawania dyrektorom i nauczycielom wyższej rangi i zaliczenia poprzednich lat służby do stabilizacyi i celem podwyższenia płacy.

4) z zachowaniem przepisów ustaw a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświecenia w ustawach państwowych z 19. września 1898 dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175 co się tyczy wstrzymania dodatku pięcioletniego dyrektorom i nauczycielom państwowych szkół średnich, seminaryów nauczycielskich żeńskich i męskich i szkół przemysłowych;

a) zatwierdzanie w zawodzie nauczycielskim, przyznawanie dodatków pięcioletnich względnie wyższych stopni plac, udzielanie urlopów, przenoszenie, pensjonowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz szkół handlowych i przemysłowych, przełożonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych, dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych, wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych podlegających Radzie szkolnej krajowej;

b) przyznawanie dodatków pięcioletnich, udzielanie urlopu i przenoszenie nauczycieli głównych seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich oraz nauczycieli szkół ćwiczeń;

c) przyznawanie dodatków pięcioletnich oraz udzielanie urlopu dyrektorom szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych, wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) i seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich.

5. w obrębie ustaw obowiązujących układanie a po uzyskaniu przyzwolenia Ministra wyznań i oświecenia przeprowadzanie planów naukowych i regulaminów szkolnych i naukowych dla wszystkich szkół Radzie szkolnej podlegających.

6. układanie względnie ocenianie projektów ustaw w sprawach ustawodawstwa szkolnego galicyjskiego. Należy je przedkładać Ministrowi wyznań i oświecenia.

7. zatwierdzanie książek szkolnych i środków naukowych dla szkół średnich, seminariów nauczycielskich, szkół handlowych i przemysłowych, przyczem pozostaje nienaruszone prawo przyznane Radzie szkolnej krajowej Najwyższem postanowieniem z 25. czerwca 1867 wskazywania tekstów naukowych dla szkół ludowych. Książki do nauki religii mogą jednak dopiero wówczas otrzymać zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej, jeżeli zostaną uznane za dopuszczalne przez właściwą wyższą władzę wyznaniową.

8. układanie rocznego budżetu szkół ze skarbu państwa lub z funduszu krajowego utrzymywanych lub zasilanych a Radzie szkolnej krajowej podlegających.

9. ogłaszanie corocznego sprawozdania o stanie szkół Radzie szkolnej krajowej podlegających.

Artykuł III. W sprawach podległych jej szkół i personalu jest Rada szkolna krajowa instancją pierwszą, względnie wyższą, o ile Władze jej podwładne w kraju do rozstrzygnięcia tych spraw w niższej instancji są powołane.

Od orzeczenia Rady szkolnej krajowej służy stronom rekurs do Ministerstwa wyznań i oświecenia w ciągu dni czternastu, które liczą się od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

W sprawach dyscyplinarnych inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów, nauczycieli i sług, Radzie szkolnej krajowej podległych, nie jest jednak rekurs do Ministerstwa wyznań i oświecenia dopuszczalnym w tych przypadkach, w których orzeczenie brzmi na karę nagany. To samo stosuje się do kar porządkowych.

Rekurs wniesiony być ma do Rady szkolnej krajowej bezpośrednio i ma moc

wstrzymującą, o ile ustawa inaczej nie stanowi. Bliższe szczegóły co do wniesienia rekursu będą określone w drodze rozporządzenia.

§. 2.

Postanowienia ustaw krajowych, o ile sprzeczne są z powyższymi postanowieniami, tracą moc obowiązującą.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

M o t y w a.

Ustanowienie Rady szkolnej krajowej przyszło do skutku postanowieniem Najwyższem z 25. czerwca 1867. Tak zwany Statut Rady szkolnej krajowej przyznał jej kompetencję bardzo szeroką, ale tylko w zakresie szkół ludowych i średnich, w wielu punktach sformułowany był bardzo niejasno a znaczenia ustawy nie mógł sobie zdobyć, chociaż ustawy państwowe z d. 25. maja 1868 dz. u. p. Nr. 48 i z d. 14. maja 1869 dz. u. p. Nr. 62 uznały, że pozostaje przez nie nienaruszony. To też rozporządzenie ministerjalne z 25. października 1875 zmieniając ten statut, ograniczyło kompetencję Rady szkolnej krajowej w kilku istotnych punktach a praktyka uczyniła to w wielu innych, gdzie rzecz zależała od interpretacji.

Przywrócić pierwotną kompetencję Rady szkolnej i rozszerzyć ją na inne kategorie szkół, o których statut pierwotny nie wspominał, było też oddawna gorącym życzeniem Sejmu i kraju. Częściowo uczyniła temu życzeniu zadość ustawa krajowa z d. 15. lutego 1905 dz. u. kr. Nr. 39, która zmieniając wewnętrzną organizację Rady szkolnej krajowej, poddała jej wyraźnie nie tylko szkoły ludowe i średnie, lecz także seminaria nauczycielskie (poddane jej ustawą państwową z 25. maja 1868) oraz szkoły handlowe i przemysłowe. Trudnej sprawy nowego określenia i rozszerzenia kompetencji Rady szkolnej krajowej ustawa

ta jednak nie poruszyła, ażeby nie zwiększać przez to trudności sankcyi i dlatego artykuł jej II. orzekł, że ustawy i rozporządzenia, o ile w nich wobec poszczególnych kategorii, szkół określony jest zakres działania Rady szkolnej krajowej, pozostają przez ustawę tę niezaruszone.

Projekt niniejszy zamierza tę lukę wypełnić, kompetencyę Rady szkolnej krajowej rozszerzyć, dokładnie określić i ustawodawczo zabezpieczyć.

W postanowieniach swoich idzie on w pewnym kierunku dalej niż pierwotny Statut z r. 1867 i praktyka dotychczasowa, rozciąga bowiem kompetencyę Rady szkolnej co do układania planów naukowych i regulaminów szkolnych, aprobaty książek szkolnych i środków naukowych a przeważnie także co do nominacyi i stosunków służbowych nauczycieli na szkoły handlowe i przemysłowe i na seminaria nauczycielskie, (co do tych ostatnich, o ile §. 36 ustawy państwowej z 14. maja 1869 dz. u. p. Nr. 62 na to zezwalał), przyznaje też Radzie szkolnej krajowej ważne prawo mianowania inspektorów szkolnych okręgowych.

W innych postanowieniach, mianowicie co się tyczy mianowania nauczycieli szkół średnich i ich stosunków służbowych, projekt ten przywraca postanowienia Statutu z r. 1867 uchylone w r. 1875, o ile to jest dziś możliwem. Zupelnemu przywróceniu pierwotnej kompetencyi stoją bowiem dziś w drodze ustawy państwowe, później wydane, a mianowicie ustawy z d. 19 września 1898 dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175, które pewne atrybucye zastrzegły wyrażnie ministerstwu, a postanowień tych ustaw państwowych ustawa krajowa zmienić nie może.

Nominacyę dyrektorów szkół średnich, handlowych i przemysłowych projekt zastrzega nadal Monarsze, zwłaszcza, że nominacya ta następuje na podstawie ternu przedłożonego przez Radę szkolną krajową, a w ustawie krajowej o szkołach realnych jest już ustawodawczo stwierdzoną.

Co się tyczy postępowania dyscyplinarnego, projekt rozszerza kompetencyę Rady szkolnej przez to, że rekurs do ministerstwa dopuszczony ma być tylko od orzeczeń skazujących na karę cięższą, niż nagana dyscyplinarna.

Wreszcie projekt stara się określić ściśle te postanowienia pierwotnego statutu, które przez niejasność swęj stylizacyi dawały powód do wątpliwości i sporów.

Wniosek

posła Bobrzyńskiego i tow. o wydanie ustawy krajowej o seminariach nauczycielskich.

Niżej podpisani czynią wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

załączony projekt ustawy o kształceniu nauczycieli i uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych.

We Lwowie dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Bobrzyński, w. r.

Abrahamowicz, Gniewosz, Głabiński, Pastor, Piński, Brykczyński, Vivien, Czartoryski, Kazimierz Badeni, Gorayski, Stadnicki, Władysław Jaworski, Męciński, Paszkowski, Cielecki, Kozłowski, Tadeusz Cieński, Michałowski, Wesoliński, Skołoszewski, Wilekiewicz, Laskowski, Szajer, Moysa, Leo, Stanisławski, Mars, St. Jędrzejowicz, Warst, Lipiński, Merunowicz, Hupka, Żardecki.

Ustawa

Z dnia o kształceniu nauczycieli oraz o uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W obrębie postanowień ustaw państwowych o kształceniu nauczycieli i uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych

wydaje się dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące szczegółowe postanowienia:

§. 1.

Zadaniem seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich dla szkół ludowych jest wykształcenie takich sił nauczycielskich, które na podstawie swej ogólnej i zawodowej wiedzy i zdolności oraz pod względem swego wychowania i charakteru sprostać mogą zadaniu nauczyciela ludowego w ogólności a mianowicie z uwzględnieniem urzędzenia szkół ludowych w Galicyi.

§. 2.

Ażeby wykształcić siły nauczycielskie przysposobione specjalnie tak dla szkół ludowych wiejskich jakoteż i dla szkół ludowych miejskich, będą plany naukowe poszczególnych seminaryów męskich uwzględniać specjalne potrzeby jednej lub drugiej z tych kategorii szkół i dla tego kłaść osobliwszy nacisk albo na nauki przyrodniczo rolnicze albo też na naukę języków, wogóle a specjalnie niemieckiego języka, jakoteż na naukę rysunków.

W planach nauczania tych seminaryów męskich, które w myśl tego uwzględniają specjalne potrzeby szkół miejskich, nauka gospodarstwa rolnego ograniczy się do sadownictwa i ogrodnictwa.

Nauka historii uwzględni historię powszechną, austriacką i kraju ojczystego.

Ogólna nauka muzyki i śpiew oraz gra na skrzypcach stanowią we wszystkich seminariach męskich i żeńskich przedmiot nauki obowiązkowej, gra na fortepianie i na organach przedmiot nauki nadobowiązkowej

Nauka przyrody uwzględniać będzie także potrzeby higieny szkolnej.

Nauczanie somatologii i higieny powierzone będzie lekarzowi specjalnie do tego uzdolnionemu, któremu także jako lekarzowi szkolnemu poruczony będzie nadzór nad ogólnemi stosunkami zdrowia wychowanków

i nad higienicznym utrzymaniem lokalów szkolnych. Odpowiednie przepisy wydaje Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu krajowej Rady zdrowia z przyzwoleniem Ministra oświaty.

W seminariach żeńskich przy nauce przyrody uwzględniać się będzie specjalnie warzywnictwo i ogrodnictwo.

§. 3.

Język wykładowy dla każdego seminarij męskiego i żeńskiego ustanawia Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty w myśl obowiązujących przepisów.

Obok seminaryów z językiem wykładowym polskim, względnie polskim i ruskim, może dla przysposobienia nauczycieli niemieckiego języka być założonem seminarij z językiem wykładowym polskim i niemieckim.

Gdzie tego potrzeba wymaga, należy wychowankom seminaryów męskich i żeńskich z polski językiem wykładowym dać także sposobność wykształcenia się w języku ruskim.

Przy nauce języka niemieckiego, która we wszystkich seminariach jest obowiązkową, jest język niemiecki wykładowym.

§. 4.

Seminariom nauczycielskim męskim i żeńskim dodanym będzie jako środek pomocniczy przy nauce przyrody i gospodarstwa ogród szkolny odpowiednio urządzony, tym zaś seminariom, które przeznaczone są do kształcenia nauczycieli szkół wiejskich, dodane będzie nadto pole odpowiednio położone i w odpowiednim wymiarze dla nauczania i ćwiczenia wychowanków w pracach rolniczych.

§. 5.

Liczba wychowanków niema na jednym kursie rocznym przekraczać czterdziestu.

Klasy równorzędne w seminariach mogą być urządzone w razie koniecznym.

§. 6.

Gdzie się okazuje konieczność, może w seminarium męskiem być urządzoną klasa przygotowawcza.

Zadaniem klasy przygotowawczej jest przysposobić wychowanków głównie pod względem językowym i pewności w rachunkach.

§. 7.

Celem wykształcenia nauczycielek robot i nauczycielek ogródków, o ile do tego celu nie służą seminaria publiczne jako takie i połączone z nimi ogródki dziecięce mogą być przy pewnych seminariach założone osobne kursa nauczania jednoroczne.

§. 8.

Celem praktycznego przysposobienia wychowanków istnieje przy każdym seminarium z polskim językiem wykładowym szkoła ludowa jako szkoła ćwiczeń i szkoła wzorowa.

Przy seminariach nauczycielskich urządzonych pod względem języka wykładowego utrakwistycznie, istnieć będzie dla każdego z dwóch języków wykładowych osobna szkoła ćwiczeń.

Szkołę ćwiczeń utrzymywaną przez państwo może wyjątkowo zastąpić także inna szkoła publiczna wzorowo urządzona.

Szkoła ludowa ma w regule cztery klasy, może być jednak urządzoną także jako więcej lub mniej klasowa.

Liczba uczniów w poszczególnych klasach szkoły ćwiczeń nie może przekraczać czterdziestu.

§. 9.

Wszystkie kursa roczne seminarium nauczycielskiego, szkoła ćwiczeń, klasa przygotowawcza, ogródek dziecięcy i specjalne

kursa nauczania tworzą jeden organizm szkolny z jednolitem kierownictwem.

Do kształcenia sił nauczycielskich mogą jednak być urządzone takie seminaria, które obejmują tylko pewne części pełnego seminarium. Do zakładów takich odnoszą się te przepisy, które postanowione są dla odnośnych części pełnych zakładów.

§. 10.

Plany naukowe, rozkład przedmiotów na poszczególne kursa roczne i liczbę godzin nauki dla seminariów oraz dla połączonych z nimi klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów nauczania ustanawia Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, biorąc za podstawę postanowienia ustawy państwowej o szkołach ludowych oraz szczegółowe wskazówki podane w poprzedzających paragrafach niniejszej ustawy.

Blizsze postanowienia o urządzeniu językowym seminariów utrakwistycznych wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Minister oświaty postanawia na wniosek Rady szkolnej krajowej, który plan naukowy ma być zaprowadzonym w poszczególnych seminariach męskich.

Plan naukowy szkoły ćwiczeń układa konferencya nauczycielska z uwzględnieniem planu nauki normalnego przepisanego dla szkół ludowych w kraju i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Pod względem zewnętrznego i wewnętrznego porządku w szkołach ćwiczeń obowiązują normy wydane dla szkół ludowych publicznych, o ile nie będą wydane specjalne przepisy.

§. 11.

O dopuszczeniu książek do nauki i czytania oraz środków naukowych rozstrzyga Rada szkolna krajowa. Wybór pomiędzy zatwierdzonymi książkami do nauki służy

ciałom nauczycielskim i ma być corocznie zawezwany podany do wiadomości Rady szkolnej krajowej.

§. 12.

Co się tyczy roku szkolnego, trwania półroczy i feryj we wszystkich oddziałach seminariów, włącznie z państwowymi szkołami ćwiczeń, obowiązują przepisy wydane dla szkół średnich, o ile nie są wydane specjalne przepisy.

Regulamin szkolny i naukowy dla seminariów wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Co się tyczy zachowania się wychowanków w zakładzie i poza zakładem ciało nauczycielskie układa projekt przepisów dyscyplinarnych i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Wykluczenie z seminarium oraz z seminariów w kraju zarządza Rada szkolna krajowa, wykluczenie ze wszystkich zakładów wymaga zatwierdzenia Ministra oświaty.

§. 13.

Nauka w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich oraz w klasach przygotowawczych i na specjalnych kursach naukowych jest bezpłatną.

Wychowankowie biedni a zdolni mogą otrzymać stypendya państwowe i krajowe, o ile przyjmują zobowiązanie oddania się zawodowi nauczycielskiemu przynajmniej przez sześć lat w publicznych szkołach ludowych.

Korzystanie ze stypendyum z funduszu krajowego, zależne jest od warunku sześciolletniej służby w publicznych szkołach ludowych w kraju.

Korzystanie ze stypendyum może także w ten sposób nastąpić, że odpowiednie kwoty wypłacane będą kierownictwu internatu wychowanków seminariów do tego przez Radę szkolną krajową upoważnionego a to za mieszkanie i utrzymanie wychowanka.

W państwowych szkołach ćwiczeń i ogródkach dziecięcych będzie pobierana opłata szkolna, od której uiszczania ubodzy uczniowie mogą być uwolnieni. Bliższe o tem postanowienia wydaje Minister oświaty.

§. 14.

Zakładanie i utrzymanie seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich z potrzebami szkołami ćwiczeń (§. 8.) jest rzeczą państwa. Zarządza je na wniosek Rady szkolnej krajowej Minister oświaty, która także przyzwala na urządzenie oddziałów równorzędnych na kursach, oraz klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów naukowych.

§. 15.

Świadczenie dojrzałości uprawnia do prowizorycznej służby nauczycielskiej we wszystkich szkołach ludowych bez względu na to, w którym seminarium nyzyskanem zostało, o ile kandydat ze względu na znajomość języków świadectwem tem wykazaną odpowiada wymaganiom szkoły, do której ma być przeznaczony.

Do stałego zamianowania nauczycielem w szkołach ludowych pospolitych wymagane jest świadectwo kwalifikacji nauczycielskiej dla pospolitych szkół ludowych, które uzyskuje się przez egzamin kwalifikacyjny nauczycielski po najmniej dwuletnim zadowalniającem zajęciu w praktycznej służbie nauczycielskiej w szkole ludowej publicznej lub posiadającej prawo publiczności. Do szkół ludowych pospolitych, w których drugi język krajowy lub język niemiecki jest przedmiotem nauki obowiązkowym, wykazać się należy uzdolnieniem nauczania tych języków. Przy egzaminach kwalifikacyjnych do szkół pospolitych należy więc na żądanie kandydata przez wynik egzaminu stwierdzić, czy jest uzdolnionym uczyć także drugiego języka krajowego, względnie języka niemieckiego w szkołach ludowych pospolitych.

§. 16.

Do stałej nominacji nauczycielem w szkole wydziałowej wymagane jest świadectwo kwalifikacji nauczycielskiej do szkół wydziałowych, które uzyskuje się przez złożenie egzaminu specjalnego po najmniej trzechletnim całkiem zadowalniającem zajęciu w szkołach ludowych albo innych zakładach naukowych. Kandydaci, którzy uzyskali absolutorjum ze studiów na uniwersytecie albo w szkole politechnicznej dopuszczani będą do tego egzaminu także bez wykazania się poprzedniem zajęciem w zawodzie nauczycielskim, mogą jednak dopiero wówczas uzyskać stałą nominację, jeżeli wykażą się jednoroczniem zadowalniającem zajęciem nauczycielskiem w szkole wydziałowej publicznej po uzyskaniu kwalifikacji do szkół wydziałowych.

Nauczyciele przedmiotów technicznych na kursach specjalnych naukowych połączonych ze szkołami ludowymi doświadczeni w zawodzie nauczycielskim mogą być przez Ministra oświaty uwolnieni od tego egzaminu.

Egzamin kwalifikacyjny nauczycielski do szkół wydziałowych obejmuje wszystkie przedmioty jednej z trzech następujących grup:

a) Grupa zawodowa językowo-histeryczna: język wykładowy (języki wykładowe), język niemiecki, geografia i historia;

b) Grupa zawodowa przyrodnicza: historia naturalna, fizyka i matematyka.

c) Grupa zawodowa techniczna: rysunek odręczny i kaligrafia, rysunek geometryczny, nauka zręczności (dla kandydatów) nauka robót kobiecych (dla kandydatek).

Oprócz tego pedagogika i język wykładowy jest przedmiotem egzaminu każdej grupy.

§. 17.

Do przedsiębrania egzaminów kwalifikacyjnych Rada szkolna krajowa z przy-

zwoleniem Ministra oświaty ustanawia osobne komisye, przyczem trzymać się należy zasady, że członkami komisji egzaminacyjnych mają być przy egzaminie kwalifikacyjnym do szkół pospolitych przedewszystkiem inspektorowie szkolni okręgowi i wytrawni nauczyciele szkół ludowych, zaś przy egzaminie do szkół wydziałowych dyrektorowie i nauczyciele seminaryów, szkół średnich, zawodowych lub wyższych. Przewodniczy egzaminom dyrektor komisji egzaminacyjnej, o ile inspektor szkolny krajowy nie obejmie przewodnictwa.

Celem egzaminowania kandydatów, co się tyczy ich uzdolnienia do udzielania nauki religii, należy powoływać zastępców stowarzyszeń kościelnych i religijnych.

§. 18.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki szkół ludowych odbywać się będą corocznie przez przeciąg jednego roku szkolnego przy seminariach nauczycielskich lub innych zakładach naukowych dwa kursa wydziałowe dla dwóch z powyżej wymienionych zawodowych grup wydziałowych.

Na kurs wydziałowy przyjmować się będzie abiturjentów seminaryów nauczycielskich męskich, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości z odznaczeniem, bezpośrednio po ukończeniu seminaryum, oraz nauczycieli ludowych, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych pospolitych z odznaczeniem.

Pierwszych utrzymuje się na czas trwania kursu w dalszem pobieraniu stypendyum, które w seminarium nauczycielskiem posiadali; drudzy otrzymują urlop z pełnymi poborami.

Liczba słuchaczyw niema przenosić trzydziestu pięciu.

§. 19.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki

kursów uzupełniających rolniczych a zarazem celem przygotowania do złożenia specjalnego egzaminu z rolnictwa dla tych kursów, urządzony będzie w jednej szkole rolniczej co najmniej co drugi rok kurs nauczycielski rolniczy na przeciąg jednego roku szkolnego.

Na kurs ten przyjmowani będą kandydaci, którzy po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolitych w szkołach ludowych wiejskich najmniej przez trzy lata na samodzielnem stanowisku byli czynni a przez troskliwe pielęgnowanie ogrodu lub pola szkolnego okazali osobliwsze zamiłowanie do robót rolniczych.

Liczba słuchaczy tego kursu niema przekraczać dwudziestu.

Frekwentanci otrzymują na czas kursu urlop z pełnymi poborami.

§. 20.

Nauka we wszystkich kursach nauczycielskich jest bezpłatną.

Wydatek na kursa nauczycieli wydziałowych i na kursa nauczycieli kursów rolniczych uzupełniających pokrywany będzie ze środków państwa.

§. 21.

W miarę rozporządzalnych środków (ze strony państwa, krajn, gminy, lub prywatnych) urządza Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty kursa takie dla poszczególnych przedmiotów szkoły ludowej pospolitej i wydziałowej.

§ 22.

Wszystkie kursa przeznaczone do dalszego kształcenia nauczycieli podlegają organom nadzorczym szkolnym, ustanowionym dla seminaryów nauczycielskich.

Dyrektor odnośnego zakładu naukowego sprawuje za renumeracją bezpośrednie kierownictwo kursu.

Nauczyciele ustanawiani będą przez Radę szkolną krajową a za pracę swoją otrzymują honorarium.

§. 23.

Bliższe postanowienia i plany naukowe dla kursów nauczycielskich wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, przyczem należy się trzymać zasady, ażeby plany te utrzymać w zgodzie z każdoczesnymi przepisami egzaminacyjnymi.

Przy urządzaniu kursu dla poszczególnych przedmiotów nauki uwzględnić należy przedewszystkiem specjalne potrzeby szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, stwierdzone ich planem naukowym.

Artykuł II.

Postanowienia tej ustawy obowiązują od początku roku szkolnego następującego po jej ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

M o t y w a

Ustawa zasadnicza z d. 21. grudnia 1867 r. o Reprezentacji państwa w §. 11. lit. i) zastrzegła dla Rady państwa ustanowienie zasad szkolnictwa ludowego i gimnazyów, oraz ustawodawstwo o uniwersytetach, a temsamem resztę ustawodawstwa szkolnego pozostawiła Sejmom krajowym. Do ustawodawstwa tego pozostawionego Sejmom zaliczano też ustawodawstwo o seminariach nauczycielskich.

Kiedy jednak w r. 1869 przyszło do wydania zasadniczych postanowień o szkole ludowej, pod pojęcie to podeciągnięto także kształcenie nauczycieli szkół ludowych i ustawa państwowa z 14. maja 1869 w §§. 26 do 47 określiła także zasady organizacyi seminariów nauczycielskich i dalszego kształcenia nauczycieli.

Tylko w obrębie tych zasad mogło odtań rozwinąć się ustawodawstwo krajowe o seminariach, ale do wydania takich ustaw szczegółowych w żadnym kraju koronnym

nie przyszło. Nie przyszło do nich nawet w Galicyi, chociaż §. 75. owej ustawy państwowej zezwalał ustawodawstwu galicyjskiemu na postanowienia odbiegające od przepisów §. 28. i 38. ustawy państwowej dotyczących się seminaryów. Powodem tego była może okoliczność, że postulaty kraju na tem polu nie od razu się skryształizowały, więcej jednak od tego niechętnie stanowisko rządu, który organizację seminaryów pragnął mieć w całym państwie przeprowadzoną całkiem jednolicie, a wszystko, czego w tym względzie nie orzekła ustawa państwowa, windykował dla rozporządzeń władzy wykonawczej. W drodze rozporządzenia ministeryalnego przyszedł też do skutku t. z. statut organizacyjny seminaryów austriackich, który aż do najdrobniejszych szczegółów określa ich urządzenie, ich plan naukowy i regulamin szkolny, a który z małymi niezbędnymi wyjątkami obowiązuje także i w Galicyi.

Szablonowe to urządzenie seminaryów liczące się ze stosunkami krajów zachodnich mogło dla nich być odpowiednie. Nie było niem dla nas, bo nie odpowiadało warunkom i stosunkom naszego kraju, naszych szkół i naszej ludności. Głośne też przeciwnemu podnosiły się krytyki i skargi, zarówno w Wys. Sejmie, jakoteż w sferach nauczycielskich i w opinii publicznej, a skargi te zwiększyły się z chwilą, w której szkoły nasze ludowe zorganizowane zostały znacznie odmiennie, niż w innych krajach i wymagały specjalnie do nich przysposobionych nauczycieli. Żądania kraju objawiły się w tym kierunku, aby stworzyć dwa typy seminaryów odpowiadające szkołom wiejskim i miejskim, a żądanie to znalazło wyraz zarówno w uchwałach ankiety zwołanej przed kilku laty przez Wydział krajowy, jakoteż w rezolucjach Wys. Sejmu uchwalonych zeszłego roku.

Projekt niniejszy ustawy krajowej o seminaryach nauczycielskich okupuje teren ten dla ustawodawstwa naszego krajowego, oczywiście tylko w granicach pozostawionych mu przez ustawy państwowe, których

nie powtarza. Postanowienia te nie są jednak tak szczegółowe, aby przeszkodziły urzeczywistnieniu zapatrywań i żądań objawionych przez Wys. Sejm, co się tyczy tych seminaryów.

Zasadnicza myśl pewnej odmienności seminaryów uwzględniających głównie kształcenie nauczycieli wiejskich od seminaryów uwzględniających głównie kształcenie nauczycieli miejskich przeprowadzoną jest w §. 1., 2. i 4. projektu. Różnice te nie mają jednak sięgać poza konieczną potrzebę a w §. 15. określono wyraźnie, że kandydat może otrzymać posadę w szkole wiejskiej lub miejskiej bez względu na to, w którym z dwóch typów seminaryów studia ukończył. Rozdział nauczycieli pomiędzy szkoły wiejskie i miejskie lepiej bowiem pozostawić swobodnej woli i zamiłowaniu każdego kandydata a naturalną jest rzeczą, że kandydaci przysposobieni lepiej do szkół wiejskich, w nich przedewszystkiem szukać będą zajęcia. Potrzebie szkół uczyni się zadość, a uniknie się stanowczego rozgraniczenia między nauczycielami w mieście i na wsi, któreby mogło wywołać niepożądane skutki.

Przeprowadzając tę najważniejszą reformę, projekt nie przeprowadza natomiast drugiej, która obecnie zalecaną jest, zwłaszcza ze sfer nauczycielskich seminaryów, nie przedłuża czasu trwania nauki w seminaryach ani na sześć ani na pięć lat. Chociaż bowiem zrozumiałą jest rzeczą, że nauczyciele seminaryów, widząc braki wykształcenia swych uczniów, pragnęliby ich studia pogłębić i przedłużyć, to szkolnictwo nasze i jego najwyższa reprezentacja Wys. Sejm liczyć się musi z innym faktem. Już dziś dla braku środków finansowych nie jest kraj w stanie zaspokoić wszystkich życzeń nauczycieli ludowych. Życzenia te i żądania musiałyby zaś słusznie rosnąć w miarę tego, im więcej przedłużylibyśmy czas studiów seminaryalnych. Przedłużenie seminaryum o jeden rok pociągnęłoby nadto za sobą ten skutek, że w jednym roku szkoły nasze ludowe nie miałyby żadnego przybytku nauczycieli i mnóstwo szkół lub

klas stanęłoby pustką, jak się to już stało kiedy kurs seminaryów z trzechletniago zamieniono na czteroletni.

Przeprowadzając myśl swoją zasadniczą, projekt w licznych swoich szczegółach zawiera nowe, odmienne dla kraju naszego postanowienia. Mówią one same za siebie. Dla lepszego ich zrozumienia, o ile tego potrzeba, dołączamy następujące uwagi:

§. 2. w ustępie 3. zaprowadza obowiązkową naukę historii kraju ojezystego, w ustępie 5. lekarzy szkolnych.

§. 3. stwierdza ustawodawczo przepisy o języku wykładowym seminaryów, które dotychczas opierały się na rozporządzeniach ministerjalnych a przytem w myśl życzeń oddawna objawianych i we wnioskach Rady szkolnej formułowanych, zastrzega możliwość założenia jednego seminaryum utrakwistycznego polsko-niemieckiego dla kształcenia nauczycieli niemieckiego języka w szkołach ludowych. Wydaje się to jedynym sposobem pozyskania takich nauczycieli, jeżeli uczniów naszych seminaryów nie mamy wysłać do szkół niemieckich zagranicę, jak się to dzieje z kandydatami na nauczycieli języka niemieckiego w szkołach średnich.

§. 10. i 12. orzekają, że plany naukowe i regulaminy szkolne wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty. Ważne to postanowienie zabezpiecza w najistotniejszych punktach odrębność wewnętrznego urządzenia naszych seminaryów, skoro redakcyja tych przepisów oddana jest Radzie szkolnej krajowej a narzucanie szablonych przepisów nie będzie miało miejsca.

§. 11. przyznaje Radzie szkolnej prawo zatwierdzania książek szkolnych i środków naukowych, ktorego dotychczas co się tyczy seminaryów nie posiadała.

§. 13. normuje ustawodawczo dotychczasową praktykę co się tyczy stypendyów dla wychowanków seminaryów.

§. 15. ułatwia absolwentom uniwersytetu i szkoły politechnicznej złożenie egza-

minu wydziałowego a temsamem otwiera dostęp do zawodu jednostkom wyżej wykształconym, pożądanym dla szkół wydziałowych.

§. 16. określa odmiennie trzecią grupę przedmiotów egzaminu wydziałowego, kładąc nacisk na naukę zręczności i roboty kobiece.

§. 17. przekazuje egzamina kwalifikacyjne na nauczycieli szkół pospolitych komisjom złożonym z inspektorów szkolnych okręgowych i wytrawnych nauczycieli. Jest to innowacyja pożądana najpierw dla uwolnienia seminaryów nauczycielskich, które dla tych tłumych egzaminów musiały na miesiące przerywać naukę. Jest ona pożądaną następnie ze względu na rzecz, bo inspektor szkolny i nauczyciele ludowi dają dobrą jeżeli nie lepszą gwarancję przedsiębrania tego egzaminu na wskrós praktycznego. Liczba komisji tych egzaminacyjnych nie jest oznaczoną, ustanowione więc będą w liczbie odpowiadającej warunkom i potrzebie.

§§. 18—23. normują i rozwijają ustawodawczo kursa dalszego kształcenia nauczycieli, które w kraju naszym już tę formę przybrały, ale opierając się tylko na zarządzeniach administracyjnych, nie miały należytej trwałości i ciągłości swego urzędzenia.

Sekretarz ks. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k.

Smutne zajścia, jakie zdarzyły się na Uniwersytecie lwowskim 23. stycznia 1907 i które są dalszym ciągiem poprzednich lat, zwracają dziś żywą uwagę całego społeczeństwa i są w obecnej chwili jedną z najważniejszych i najbardziej zaostzonych kwestyj w kraju.

Jak z jednej strony interes nauki i powagi najwyższej instytucji naukowej w kraju wymaga bezsprzecznie jak najspieszniejszego przywrócenia normalnych stosunków na lwowskim uniwersytecie, tak z drugiej stro-

ny nie może ulegać wątpliwości, że stan ten trwale da się osiągnąć tylko przez spełnienie usprawiedliwionych życzeń, jakie na polu uniwersyteckiej kwestyi podnoszą się ze strony ruskiej młodzieży i ruskiego społeczeństwa — a mianowicie przez danie możliwości choćby stopniowego osiągnięcia ruskiego uniwersytetu we Lwowie — a dopoki to nie nastąpi, zabezpieczenie na teraźniejszym uniwersytecie lwowskim ruskiej młodzieży, liczącej blisko tysiąc słuchaczy — potrzeb naukowych i tych praw narodowych, jakie po myśli obowiązujących ustaw wszystkim obywatelom państwa należą się. Stan ten nie da się osiągnąć bezwarunkowo terrorem i represjami — które doprowadzić mogą tylko do dalszego zaognienia stosunków i do nieobliczalnych stosunków pośród młodzieży i społeczeństwa.

Wobec tego wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby:

1. jak najprędzej wzięwszy pod uwagę narodowościowe stosunki na uniwersytecie we Lwowie, przyznał konieczność założenia osobnego ruskiego uniwersytetu we Lwowie i zajął się przygotowaniem wiodącymi do tego celu;

2. zanim to nastąpi, otworzył na teraźniejszym uniwersytecie we Lwowie potrzebną liczbę katedr z ruskim wykładem i profesorom i słuchaczom, Rusinom zabezpieczył co do urzędowania bodaj te prawa narodowe, jakie po myśli obowiązujących ustaw przysługują wszystkim obywatelom państwa;

3. spowodował jak najspieszniej ukończenie postępowania karnego z przyczyny zajść z dnia 23. stycznia 1907 i prowadzenie go ściśle po myśli ustaw.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, m. p.

A. Szeptycki, K. Czechowicz, Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk,

Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ostapeczuk, Staruch, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy w sprawie zakazu odbycia krajowego wiecu nauczycielskiego, zwołanego na niedzielę dnia 17. lutego 1907.

Jak wszystkie czasopisma zgodnie donoszą i jak telegraficzne wieści z kraju nadchodzą, wydali w ostatnim czasie wszyscy przewodniczący Rad szkolnych okręgowych okólnik, w którym jak najostrzej zakazują nawet w niedzielę i święta bez pozwolenia Rad szkolnych okręgowych z miejsca wydalać się.

Okólnik taki, pozbawiony wszelkiej prawnej podstawy, jest wymierzony na to, ażeby nauczycieli do reszty zgnębić, ogólnych praw obywatelskich pozbawić, a udział nauczycieli w krajowym wiecu nauczycielskim uniemożliwić i utrudnić. Gdy wszystkim dykasteryom urzędników wolno zbierać się, radzić, zastanawiać się nad swoją dolą i praw obywatelskich używać, jedni nauczyciele, jak taki okólnik wskazuje, pozbawieni są tego i zachodzą się w stanie wyjątkowym.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy rzeczywiście wyszedł taki okólnik i jak potrafi Wysoki c. k. Rząd usprawiedliwić go. 2) Czy gotów jest Wysoki c. k. Rząd ten okólnik jak najspieszniej mianowicie telegraficzną drogą odwołać, udział wszystkich nauczycieli w wiecu umożliwić a nadużywających władzy c. k. przewodniczących Rad szkolnych okręgowych do surowej odpowiedzialności pociągnąć.

Bohaczewski,
interpelant

Mazikiewicz, Huryk, Kuryłowicz, J. Jaworski, Glidziuk, Effenowicz, Stapiński, Bojko, Oleśnicki, Staruch, Korol, F. Włodek, Ochrymowicz, Mogilnicki.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tych wniosków, umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, a interpelacyę odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naczając następne na dzień 16. lutego 1907

o godzinie 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 15 popołudniu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

2. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 16. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 115.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 1 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowym do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopów na kilka dni pp. Wiktorowi Czaykowskiemu i Brunickiemu.

Marszałek poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłemu posłowi bł. p. Arnoldowi Rapoportowi.

Marszałek oznajmia, że p. Sękowski złożył mandat zastępcy członka Wydziału krajowego, i że wybór uzupełniający nastąpi na jednym z następnych posiedzeń.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 16-go lutego

1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s. 80, 84, 85, 86, 87, 88, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 113, 114, 115, 116, 120, 122, 123, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 147, 150, 151, 152, 153, 161, 162, 163, 164, 165, 169, 170, 171, 173, 174, 175, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 186, 187, 188, 189, 190, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 232, 23, 237, 238, 239, 240, 264, 271, 273, 277, 281, 285, 288, 294, 295, 297, 298, 299, 300, 301, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 343, 344, 345, 346, 347, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356.

Komisji administracyjnej: L. s. 81, 82, 83, 125, 312, 313, 314, 315, 316, 317.

Komisji kolejowej: L. s. 89, 90, 91, 92, 93.

Komisji petycyjnej: L. s. 94, 144, 145, 146, 148, 149, 167, 168, 176, 185, 236, 302.

Komisji przemysłowej: L. s. 112, 121, 235, 259, 270, 348.

Komisji drogowej: L. s. 117, 118, 119, 124, 126, 192, 193, 194, 195, 340, 341.

Komisji szkolnej: L. s. 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 260, 261, 262, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 272, 274, 275, 276, 278, 279, 280, 282, 283, 284, 286, 287, 289, 290, 291, 292, 293, 296.

Komisji solnej: L. s. 166, 172, 214, 234.

Komisji gospodarstwa krajowego: L. s. 184, 231, 357.

Komisji gminnej: L. s. 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339.

Po odczytaniu petycji L. s. 238 Gminy Żabno o pokrycie z funduszu krajowego kosztów utrzymania Jana Krycińskiego we Wiedniu przemawia p. ks. Wilczkiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 262 Katarzyny Jareńko wdowy po nauczycielu ludowym w Stanisławowie o pensję wdowią przemawia p. Trzeciński popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dobrych petycji które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 269 gmin powiatu bialskiego o gimnazjum polskie w Białej udziela Marszałek głosu zapisanemu dla poparcia tej petycji p. Schätzlowi.

P. Schätzler nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 287 Wandy Kalinowiczówny, emer. nauczycielki ludowej we Lwowie o policzenie lat służby do

emerytury, udziela Marszałek głosu p. ks. Stojalowskiemu dla poparcia tej petycji. P. ks. Stojalowski, nieobecny w Izbie. Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bobrzyńskiego o wydanie ustawy krajowej o seminarjach nauczycielskich.

Przemawia p. Bobrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Bobrzyńskiego o zmianę ustawy o Radzie szkolnej krajowej.

Przemawia p. Bobrzyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego w sprawie Uniwersytetu Lwowskiego.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Mieczysława Urbańskiego w sprawie budowy kolei ze Strzyżowa przez Brzozów do Sanoka.

Przemawia p. Mieczysław Urbański uzasadniając swój wniosek, a pod względem

formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów, tudzież wybór komisji a mianowicie :

Administracyjnej z 21 członków, bankowej z 17, budżetowej z 25, drogowej z 16, gminnej z 15, górniczej z 9, gospodarstwa krajowego z 22, kolejowej z 15 petycyjnej z 23, podatkowej z 13, prawniczej z 10, przemysłowej z 18, reform agrarnych z 16, sanitarnej z 14, solnej z 11, szkolnej z 20, wodnej z 18, dyscyplinarnej z 6.

Przemawia p. Małachowski i stawia wniosek formalny na powiększenie liczby członków sześciu komisji a mianowicie : aby komisja administracyjna zamiast z 21 składała się z 26 członków; komisja drogowa zamiast z 16 z 18; komisja gminna zamiast z 15 z 16; komisja gospodarstwa krajowego zamiast z 22 z 24; komisja przemysłowa zamiast z 18 z 19 i komisja szkolna zamiast z 20 z 21. — P. Małachowski wnosi dalej na zmniejszenie członków komisji sanitarnej z 14 na 13.

Izba popiera ten wniosek p. Małachowskiego a następnie Izba uchwała go bez rozprawy, głosując oddzielnie nad powiększeniem liczby członków, każdej komisji t. j. komisji administracyjnej, drogowej, gminnej, gospodarstwa krajowego, przemysłowej i szkolnej, tudzież nad zmniejszeniem liczby członków komisji sanitarnej.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje obecnie do wyboru sekretarzy, kwestorów i rewidentów, tudzież do wyboru wszystkich komisji, których wybór umieszczono na porządku dziennym, z wyjątkiem komisji dyscyplinarnej, której wybór nastąpi oddzielnie. Marszałek wzywa do oddawania kartek, a do komisji skrutacyjnej

zaprasza pp. Paygerta, Kleskiego, Skołyzewskiego, ks. Jaworskiego i Federowicza.

Posłowie oddają kartki.

Zanim komisja skrutacyjna podała do wiadomości wynik wyborów Izba przystąpiła do następnego punktu porządku dziennego, którym jest sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Grybowie na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Grybowie zezwala się pobierać w roku 1907 dodatki do podatków bezpośrednich na cele powiatowe w wysokości 48%, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba powyższy wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie ten wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach na pobór w r. 1906 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Przemyślanach zezwala się pobierać w r. 1906 pięćdziesięciodwu (52%) procentowy dodatek powiatowy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wadowicach na pobór w r. 1906 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Wadowicach zezwala się pobierać w roku 1906 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% od państwowych podatków bezpośrednich, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Nisku na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Reprezentacji powiatowej w Nisku zezwala się pobierać w roku 1907, siedmiesięć procentowy (70%) dodatek powia-

towy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Turce, na pobór w roku 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Reprezentacji powiatowej w Turce zezwala się pobierać w roku 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 54% od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przepisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Na wniosek sprawozdawcy uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Kałuszu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 28.800 K na pokrycie kosztów uporządkowania zniszczonych powozni dróg gminnych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajowego
zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Re-
prezentacyi powiatowej w Kaluszu na zacią-
gnięcie pożyczki w kwocie 28.800 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Kró-
lestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co
następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Kaluszu
zezwała się w myśl §. 24. ustawy o Repre-
zentacyi powiatowej na zaciągnięcie imie-
niem powiatu pożyczki w kwocie 28.800 kor.
na częściowe pokrycie kosztów uporządko-
wania dróg gminnych.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mo-
jemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mi-
nistrowi Skarbu

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u-
stawy *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie po-
wyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddziel-
nem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy
en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra-
wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania
bez czytania, uchwała Izba powyższy pro-
jekt ustawy w trzecim czytaniu bez czy-
tania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w
przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi po-
wiatowej w Starym Samborze na przyjęcie
imieniem powiatu poręki za wkładki w za-
łożyć się mającej powiatowej Kasie oszczę-
dności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, od-
czytuje sprawozdanie Wydziału krajowego
zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi po-
wiatowej w Starym Samborze na przyjęcie
imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę
Oszczędności w Starym Samborze, tudzież
za lokowane w niej wkładki i ich należyte
oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Kró-
lestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem postanawiam, co
następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Starym
Samborze zezwala się na przyjęcie imie-
niem powiatu poręki za powiatową Kasę
Oszczędności, tudzież za lokowane w niej
wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim
Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u-
stawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej u-
stawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głoso-
waniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra-
wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania
bez czytania, uchwała Izba powyższy pro-
jekt ustawy w trzecim czytaniu bez czy-
tania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w
przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi po-

wiatowej w Chrzanowie na udzielenie imieniem powiatu poręki dla wkładek w założyc się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Chrzanowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Chrzanowie zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi za wkładki i ich należyte oprocentowanie w założyc się mającej powiatowej Kasie Oszczędności w Chrzanowie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy

projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki za wkładki w założyc się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową kasę oszczędności w Drohobyczu, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Drohobyczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności w Drohobyczu, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Rudkach na przyjęcie imieniem powiatu poręki za wkładki w założyć się mającej powiatowej Kasie oszczędności.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . zezwalająca Reprezentacji powiatowej w Rudkach na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności w Rudkach, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Rudkach zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki za powiatową Kasę oszczędności, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, bez czytania uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Liszna (powiat Sanok) na pobór w r. 1907 dodatku gminnego do podatków bezpośrednich w wysokości 120%.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Gminie Liszna (powiat Sanok) zezwala się na pokrycie potrzeb gminnych w r. 1907 pobierać (120%) stu dwudziesto procentowy dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego.

Na wniosek sprawozdawcy, uchwała Izba ten wniosek w drugim czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Boborodeczany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Boborodeczany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie Bohorodeczany zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910, opłaty gmiune od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy :

1) Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 koron.

2) Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, śliwowicy, esensyi pomazowej i innych słodzonych napojów spirytusowych bez względu na zawartość alkoholu, po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4) Od jednego hektolitra miodu po 2 K.

Art. II.

Do niszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Bohorodeczany.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, dz. pp. Nr. 120, część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiesnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Bohorodeczanach, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. fund. propinacyjnego. względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Bohorodeczanach.

Art. VIII.

Ustawa z dnia 17. kwietnia 1895 dz. u. kr. Nr. 35, zostaje niniejszem uchyloną.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Buczacz na pobór opłat gminnych od miodu i od wina naturalnego i sztucznego, niepodlegającego podatкови konsumpcyjnemu.

Sprawozdawca p. Wereszeczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Buczacz na pobór opłat gminnych od miodu i od wina naturalnego i sztucznego nie podlegającego państwowemu podatkowi konsumcyjnemu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Akt I.

Gminie Buczacz zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910:

a) dodatek gminny od miodu w gminie wyrabiauego albo w jej obręb wprowadzonego i także zużywanego, a to po 12 koron od hektolitra czyli 12 hal. od litra.

b) dodatek gminny od wina naturalnego lub sztucznego, przeznaczonego do prywatnego użytku w obrębie gminy, o ile wino to nie podlega państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, a to po 12 koron od hektolitra czyli po 12 hal. od litra.

Art. II.

Do uiszczania opłat ustanowionych w art. I. lit. a) obowiązany jest każdy, kto miód do miejscowego zużycia wyrabia albo też na własny użytek lub na sprzedaż w obręb gminy sprowadza.

Obowiązek uiszczenia podanej w Art. I. lit. b. opłaty od wina naturalnego lub sztucznego, przeznaczonego do prywatnego użytku a nie podlegającego państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, powstaje z chwilą złożenia tego wina do piwnicy, względnie z chwilą przeniesienia go do ubikacyi konsumenta.

Art. III.

Okręgiem poborowym jest gmina Buczacz.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Wino podlegające państwowemu podatkowi konsumcyjnemu i wino przeznaczone do handlu wolnem jest nie tylko od samej opłaty w art. I. lit. b) wymienionej, lecz także od tych wszystkich zarządzeń kontrolnych, które z powodu wymiaru i poboru niniejszej opłaty mają być zaprowadzone.

Art. VI.

Niniejsze opłaty pobierać ma gmina przez swoje własne organa.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Dynów (powiat Brzozów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o zezwoleniu gminie Dynów (powiat Brzozów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Dynów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 koron.

2) Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku i t. p. napojów, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 korony.

4) Od jednego hektolitra miodu po 5 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy tworzy gmina Dynów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Dynowie — a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Dynowie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez bez czytania.

Marszałek wzywa p. Federowicza do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyborów.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 86 posłów. Absolutna większość 44 głosów

Na sekretarzy otrzymali po 86 głosów pp. Mycielski, ks. Mazikiewicz i Mieczysław Urbański. Głosów 66 p. Kazimierz Lubomirski, a głosów 20 p. Andrzej Lubomirski.

Marszałek stwierdza, iż sekretarzami zostali wybrani pp. Mycielski, ks. Mazikiewicz, Mieczysław Urbański i Kazimierz Lubomirski.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru kwestorów.

Głosowało 81 posłów. Absolutna większość 41.

Na kwestorów otrzymali po 81 głosów pp. Korytowski, Michalski, Ochrymowicz i Traczewski.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru kwestorów.

P. Federowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru rewidentów.

Głosowało 81 posłów. Absolutna większość 41.

Na rewidentów otrzymali po 81 głosów pp. Baworowski, Buynowski, Cieński Leszek, Lityński, ks. Mazikiewicz, Merunowicz, Mogilnicki, Puzyna Roman, Rudrof, Tomaszewski, Torosiewicz i ks. Wesoliński.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru rewidentów.

P. Federowicz zdaje następnie sprawę z wyniku skrutynium wyboru poszczególnych komisyj.

Na członków komisyj poszczególnych otrzymali po 86 głosów.

Do komisji administracyjnej: Abrahamowicz, Białoskórski, Bobrzyński, Buynowski, Cieński Leszek, Czajkowski Wł. Wiktor, Głębiński, Hupka, Huryk, Jabłoński, Jaworski Wład. Leop., Jędrzejowicz Adam, Laskowski, Loewenstein, Maiss, Mycielski, Paszkowski, Rozwadowski, Sozański, Staniszewski, Szeptycki Jan, Tarnawski, Tarnowski Zdzisław, Torosiewicz, Trzeciecki, Wesoliński.

Do komisji budżetowej: Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Dunajewski, Głębiński, Jabłoński, Jędrzejowicz Stanisław, Korol, Kozłowski, Laskowski, Leo, Loewenstein, Lubomirski Andrzej, Małachowski, Mars, Milewski, Niezabitowski, Oleśnicki, Pastor, Piniński, Rutowski, Sala, Skalkowski, Skołyszewski, Urbański Mieczysław, Zaleski.

Do komisji reform agrarnych: Cieński Tadeusz, Czecz, Effinowicz, Garapich, Hupka, Kolischer, Mycielski, Paygert, Płocki, Rutowski, Sękowski, Skalkowski, Stojalowski, Struszkiewicz, Trzeciecki, Żardecki.

Do komisji bankowej: Gnoiński Jan, Gorayski, Hupka, Kraiński Władysław, Leo, Lityński, Loewenstein, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Moysa, Niezabitowski Stanisław, Rozwadowski, Sękowski, Skalkowski, Staniszewski, Żardecki.

Do komisji drogowej: Baworowski, Buynowski, Czarkowski, Czaykowski Władysław, Czecz, Gnoiński Wincenty, Jędrzejowicz Stanisław, Kleski, Moysa, Męciński, Ochrymowicz, Sala, Skrzyński, Sozański, Starzyński, Szwed, Urbański Mieczysław, Wiśniewski.

Do komisji gminnej: Bał, Bojko, Brunicki, Buynowski, Fruchtman, Jędrzejowicz Adam, Merunowicz, Mogilnicki, Moysa, Obertyński, Płocki, Potoczek, Stadnicki, Staniszewski, Traczewski, Zaleski.

Do komisji gospodarstwa krajowego: Brykezyński, Cielecki, Czecz, Garapich, Gniwosz Władysław, Gorayski, Kleski, Kraiński Wincenty, Krzysztofowicz, Lubomirski Kazimierz, Mazikiewicz, Paygert, Potoczek, Rayski, Schnell, Sękowski, Skołyszewski, Struszkiewicz, Tarnowski Zdzisław, Theodorowicz Antoni, Urbański Jan, Vivien, Wiśniewski, Zagórski.

Do komisji górniczej: Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Kolischer, Lipiński, Małachowski, Płocki, Skołyszewski, Staruch, Wiśniewski.

Do komisji kolejowej: Federowicz, Głębiński, Jędrzejowicz Stanisław, Kolischer, Korol, Korytowski, Lipiński, Męciński, Pastor, Schätzel, Skrzyński, Struszkiewicz, Traczewski, Vivien, Zaleski.

Do komisji petycyjnej: Baworowski, Bednarski, Bohaczewski, Bojko, Czarkowski, Horodvski, Huza, Kostheim, Lityński, Lukas, Michalski, Michałowski, Rudrof, Staruch, Szponder, Theodorowicz Antoni, Tomaszewski, Traczewski, Tyszkowski, Urbański Jan, Wilczkiewicz, Włodek Filip, Żardecki.

Do komisji przemysłowej: Czarkowski, Federowicz, Götz, Kolischer, Lipiński, Lu-

bomirski Andrzej, Małachowski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Milewski, Mycielski, Ostapczuk, Paygert, Rutowski, Sękowski, Stapiński, Stojałowski, Żardecki.

Do komisji podatkowej: Abrahamowicz, Baworowski, Buynowski, Głabiński, Gołuchowski, Götz, Jędrzejowicz Adam, Kraiński Wincenty, Krempa, Loewenstein, Oleśniki, Szponder, Wesoliński.

Do komisji prawnej: Brunicki, Czaykowski Władysław, Fruchtman, Huza, Jaworski Władysław Leopold, Korol, Paszkowski, Rudrof, Schätzel, Tarnawski.

Do komisji szkolnej: Bilezewski, Bobrzyński, Cielecki, Cieński Tadeusz, Czartoryski, Głabiński, Gryziecki, Jaworski Leopold, Kraiński Władysław, Kramarczyk, Krzysztofowicz, Michałowski, Mogilnicki, Morawski, Piniński, Rayski, Stadnicki, Szeptycki Andrzej, Tarnowski Stanisław, Theodorowicz Józef, Tomaszewski.

Do komisji solnej: Bal, Garapich, Korytowski, Maiss, Mandyczewski, Merunowicz, Potocki Roman, Szajer, Szponder, Włodek Zdzisław, Wurst.

Do komisji sanitarnej: Barabasz, Bednarski, Czaykowski Władysław, Czaykowski Władysław Wiktor, Federowicz, Gołuchowski, Jabłoński, Mars, Michalski, Trzeciński, Wilczkiewicz, Wodzicki, Wurst.

Do komisji wodnej: Bojko, Dzieduszycki Klemens, Gorayski, Kolischer, Kózłowski, Leo, Lubomirski Kazimierz, Mandyczewski, Maryewski, Merunowicz, Michalski, Rutowski, Rozwadowski, Skołyśzewski, Sozański, Staniszewski, Stadnicki, Tarnowski Zdzisław.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru członków wszystkich powyższych komisji i oznajmia, iż obecnie zarządza wybór jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości.

Marszałek zaprasza do skrutynium pp. Marsa, Wincentego Gnoińskiego i Białoskórskiego, wzywa posłów do oddawania kartek,

a sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański czyta spis posłów z kuryi większych posiadłości a posłowie oddają kartki.

Izba przystępuje następnie do wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Tarnawskiego, Wiśniewskiego, i Bojkę, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów z tej kuryi, którzy oddają kartki.

Izba przystępuje do wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Kuryłowicza, Huzę, Czarkowskiego, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kuryi.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów z kuryi mniejszych posiadłości, a posłowie oddają kartki.

P. Wincenty Gnoiński zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości.

Głosowało 28 posłów. Absolutna większość 15. głosów.

Głosów 28 t. j. wszystkie otrzymał p. Mieczysław Urbański.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru i oznajmia, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi większych posiadłości, wybrany został p. Mieczysław Urbański.

P. Tarnawski zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

Głosowało 16 posłów. Absolutna większość 9. Głosów 16 t. j. wszystkie otrzymał p. Maiss.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru i oznajmia, że p. Maiss został wybrany członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi miast i izb handlowych.

P. Huza zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości.

Głosowało 48 posłów. Absolutna większość 25. Głosów 44 padło na p. Kramarczyka, 3 na posła Stapińskiego a 1 na p. Szweda.

Marszałek konstatuje, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kuryi mniejszych posiadłości wybrany został p. Kramarczyk.

Izba przystępuje następnie do wyboru 3 członków komisji dyscyplinarnej z całego Sejmu.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Żardeckiego, Buynowskiego, Krempę i Staniszewskiego, a posłów wzywa do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania zgłoszonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mieczysław Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w terminie nieprzekraczalnym do dnia 23. lutego 1907. przedłożył Sejmowi projekt ustawy wyborczej dla wyborów sejmowych na zasadzie powszechnego, równego, bezpośredniego i tajnego prawa wyborczego.

Liczba posłów sejmowych w tym projekcie nie może przekraczać teraźniejszej cyfry 161.

We Lwowie dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Jan Stapiński, w. r.

Bojko, Filip Włodek, Oleśnicki, Mogilnicki, Jan Jaworski, Kuryłowicz, Krempa, Effino-

wicz, Korol, Huryk, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Bobaczewski, Mazikiewicz.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu dla uzasadnienia nagłości tego wniosku.

P. Stapiński uzasadnia nagłość swego wniosku.

Marszałek otwiera rozprawę nad nagłością tego wniosku.

Przemawiają pp. Rayski, JE. Piniński, ks. Pastor i Oleśnicki.

Przemawia p. Stapiński.

Izba w głosowaniu odrzuca nagłość wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania dalszych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Ponawiając uchwały z dnia 3. listopada 1904 i z dnia 13. listopada 1905, —

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ponownie, ażeby wdrożył z c. k. Rządem układy, zmierzające do objęcia galicyjskich salin przez Wydział krajowy w zarząd albo w dzierżawę, z ustanowieniem takich warunków, któreby ani uszczuplały dochodów skarbu państwa z kopalni i warzelni, ani też nie naruszały urządzeń monopolu solnego.

We Lwowie 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz, m. p.

Małachowski, Tarnawski, Żardecki, Michałowski, Buynowski, Bednarski, Kolischer, Tomaszewski, Jabłoński, Huza, Sala, Kleski, Rayski, Maiss, Jabl.

W n i o s e k.

Od początku istnienia ery konstytucyjnej tj. od czasu, odkąd zastępcem tego kraju wolno swobodnie wypowiadać żądania, leżące w interesie tego kraju, stoi jako niespełniony postulat autonomiczny żądanie, by dobra ziemskie t. z. „kameralne“, tudzież dobra funduszowe, zajęte przez c. k. skarb

państwa i pozostające w zarządzie państwowym, oddane zostały w zarząd kraju. Jest to żądanie, od którego ani Sejm krajowy nigdy nie odstąpił, ani też nie wyrzekła się jego reprezentacya naszego kraju w Radzie państwa.

Wydział krajowy, spełniając polecenie Sejmu i z odwołaniem się na §. 20. statutu krajowego, upomniał się zaraz przy pierwszych rokowaniach o odebranie w zarząd kraju funduszków i majątku krajowego, także o oddanie dóbr kameralnych w zarząd autonomiczny krajowy, opierając się na tem zapatrywaniu prawnem, iż stanowią one część integralną funduszu krajowego. Mianowicie wniesi delegaci Wydziału krajowego w dniu 15. lipca 1861 protokolarnie do c. k. Rządu żądanie, by dobra t. z. „kameralne“ oddane zostały w administracyę Wydziału krajowego jako dobra krajowe.

Rząd ówczesny zajął wobec tego żądania stanowisko odmowne.

Na posiedzeniu sejmowem z 26. listopada 1866 pojawił się wniosek ś. p. posła Mikołaja Zyblikiewicza, zmierzający do objęcia przez kraj dóbr kameralnych. Wniosek ten poparli posłowie: Agopsowicz, Bocheński, Fredro, Golejewski, Grocholski, Gutowski, Laskowski, Kabat, Koczyński, Młocki, Pietruski, Russocki, Rutowski, Sanguszko, Smarzewski i hr. Henryk Wodzicki.

Gdy c. k. Rząd wniósł na posiedzeniu Izby posłów Rady państwa z 17. grudnia 1867 projekt sprzedaży znacznej części dóbr kameralnych, a pomiędzy tem także czteremastu majątków ziemskich w Galicyi dla pokrycia niedoboru budżetowego państwowego — Wydział krajowy galicyjski zaprotestował energicznie przeciwko temu zamiarowi, i w memoryale z 3. kwietnia 1868 l. 3369, opracowanym przez członka Wydziału krajowego, ś. p. posła Maurycego Kraińskiego wznosił żądanie, ażeby dobra kameralne w Galicyi oddane zostały w zarząd kraju.

W rezolucyi sejmowej z roku 1868, streszczającej autonomiczne żądania kraju,

w punkcie 5. zażądał Sejm oddania krajowi dóbr kameralnych.

Ponawiając przeto dawne, a nie spełnione dotąd żądanie kraju,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby ponownie wziął pod rozwagę sprawę objęcia w zarząd kraju domen i lasów państwowych tudzież dóbr funduszowych w Galicyi, pozostających dotąd w administracyi państwa — ażeby przeprowadził w tym kierunku rokowania z c. k. Rządem, i o wyniku ich ażeby złożył Sejmowi sprawozdanie, wraz z odpowiednimi wnioskami.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz, w. r.

Małachowski, Tarnawski, Żardecki, BednarSKI, Buynowski, Mielkowski, Huza, Sala, Kolischer, Tomaszewski, Jabłoński, Jahl, Kleski.

W n i o s e k
posła Tomaszewskiego.

Gminy podmiejskie lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i przemyskie zaliczyły ustawą o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych z dnia 1. stycznia 1889 do czwartej klasy płac nauczycielskich.

Zważywszy, że gminy te są bezpośrednim dalszym ciągiem miast tak dalece, że są nawet częściowo objęte rejonem akcyzowym miast zamkniętych, że gminy te ze względu na stosunki drożyzniane nie różnią się od miast, do których bezpośrednio przylegają, że przeto nauczyciele w tych gminach są bardzo pokrzywdzeni, gdyż pobierają takie same płace, jak nauczyciele wiejscy i małomiasteczkowi,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Nauczycieli gmin podmiejskich lwowskich i krakowskich przenosi się do drugiej klasy płac, a nauczycieli gmin podmiejskich stanisławowskich, kołomyjskich i przemyskich do trzeciej klasy płac.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, o ile podział miejscowości na klasy plac nauczycielskich w myśl ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli z dnia 1. stycznia 1889 odpowiada dzisiejszym stosunkom i aby przedłożył na najbliższej sesji projekt ewentualnej zmiany w tym kierunku.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Dr. Franciszek Tomaszewski, w. r.

Tarnawski, Maiss, Michalski, Maryewski, Kleski, Michałowski, Jabłoński, Loewenstein, Schätzel, Małachowski, Huza, Wiśniewski, Merunowicz, Żardecki, Bednarski, Wurst, Głabiński.

Wniosek

posła Franciszka Tomaszewskiego.

Zważywszy, że od każdego spadku, do którego pertraktacyi powołane są sądy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem pobiera się w myśl ustawy z dnia 6. grudnia 1894 Dz. u. kr. 1896 Nr. 19 opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego;

zważywszy, że ekwiwalent zastępuje należność przenośną od spadków;

zważywszy, że w niektórych krajach koronnych, jak w Czechach (ustawa z 8. czerwca 1898 Dz. rozp. minist. oświaty 1898 str. 318), w Morawii (ustawa z dnia 27. czerwca 1899 Dz. rozp. minist. oświaty 1899 str. 438 i 1902 str. 469), w Styryi (ustawa z 23. grudnia 1901 Dz. rozp. minist. oświaty 1902 str. 117) pobiera się opłatę od majątków, podlegających należności ekwiwalentowej na rzecz szkolnego funduszu krajowego;

zważywszy, że wobec coraz bardziej rosnących potrzeb szkolnictwa ludowego, nawet skromne zasilenie funduszu nie jest bez znaczenia;

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Dr. Franciszek Tomaszewski, w. r.

Tarnawski, Maiss, Michalski, Maryewski, Kleski, Jahl, Huza, Wiśniewski, Jabłoński, Merunowicz, Żardecki, Małachowski, Bednarski, Loewenstein, Wurst, Głabiński.

U s t a w a

z dnia . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o poborze opłat od majątków, podlegających należności ekwiwalentowej na rzecz funduszu szkolnego krajowego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Od majątków, znajdujących się w Królestwie Galicyi i Lodomeryi i w Wielkiem Księstwem Krakowskiem, które podlegają należności ekwiwalentowej, należy pobierać opłatę na rzecz funduszu szkolnego krajowego

§. 2.

Opłata ta ma wynosić 2°/_o rocznie, czyli 20°/_o od całego dziesięcioletniego przez państwo wraz z dodatkiem pobieranego ekwiwalentu.

§. 3.

Opłata ta ma być w ten sam sposób wymierzona i pobierana, jak się wymierza i pobiera państwową należność ekwiwalentową.

Przymusowe ściąganie i ewentualne zabezpieczenie tej opłaty ma się odbywać za pomocą tych samych organów i środków, jak przy podatkach państwowych.

§. 4.

Uwolnione od tej opłaty są:

a) majątki kraju;

b) majątki przeznaczone trwale na cele szkolnictwa ludowego;

c) majątki instytucji humanitarnych.

§. 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie . .

§. 6

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom Wyznań i Oświaty, Finansów i Sprawiedliwości.

W n i o s e k.

Zważywszy, że ustawa państwowa z dnia 12. lipca 1896. Dz. p. p. Nr. 118. o odpisywaniu podatku gruntowego z powodu uszkodzenia plonu wskutek wydarzeń żywiołowych, dla swego wadliwego tłumaczenia i w razie potrzeby zastosowania nie przynosi rolnikom żadnej korzyści;

zważywszy dalej, że klęski elementarne nawiedzają prawie co roku kraj nasz i narażają rolników naszych i wszystkich posiadaczy ziemskich na nieobliczone szkody i straty, a rzeczony opust podatkowy nie stoi w żadnej mierze z odszkodowaniem strat, jakie każdy właściciel ziemi ponosić musi;

zważywszy wreszcie, że dla zapobieżenia tym klęskom co roku się powtarzającym nikt granicy położyć nie może, że te od czasu do czasu i tak powtarzać się będą, a fundusze tak rządowe jak i krajowe w żadnej mierze na przyszłość strat tych pokryć nie potrafią, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Wzywa się c. k. Rząd, aby ustawę państwową z dnia 12. lipca 1896, Dz. p. p. Nr. 118. w zastosowaniu dla kraju koronnego Galicyi w całości zniósł, a na to miejsce przyszedł z nową ustawą, wedle której każdy opodatowany kontrybuent byłby obowiązany w podatku gruntowym płacić pewien procent od podatków stałych specjalnie na cel szkód elementarnych;

II. C. k. Rząd byłby obowiązany co roku bez względu na wyniki szkody elementarne wstawiać do budżetu państwowego dla Galicyi pewien roczny ryczałt;

III. Tak samo Wydział krajowy opłacałby na ten cel z funduszków krajowych pewną stałą roczną kwotą odpowiadającą przynajmniej dzisiejszym udzielanym na ten cel bezwrotnym zapomogom, w razie wydarzonej klęski poszkodowany posiadacz gruntu, bez względu na jego rozmiar po sumiennem oszacowaniu szkody, otrzymałby z tego funduszu nie opust podatkowy, ale przynajmniej połowę faktycznej szkody, lub stosownie do wysokości istniejącego na ten cel funduszu zebranego.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Kramarczyk, w. r.

Glodziuk, Jan Jaworski, Wilezkiewicz, F. Włodek, Bojko, Stapiński, Krempa, Kuryłowicz, Szwed, Effinowicz, Pastor, Oleśnicki, Skolyszewski, Szajer, Korol, Wesoliński, Buynowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przystąpił do założenia szkoły średniej w Lubaczowie.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Jan Gnoiński, w. r.

Schnell, Wincenty Kraiński, Paygert, Torosiewicz, Wincenty Gnoiński, Rozwadowski, Schatzel, Michałowski, Brykczyński, Buynowski, Leszek Cieński, Bał, Sala.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k

w sprawie dostarczenia w większej mierze jak dotąd drzewa opałowego i budulca okolicom bezleśnym kraju z lasów rządowych.

Rezolucją z dnia 3. listopada 1903 r. Wysoki Sejm wezwał c. k. Rząd do roz-

szerzenia zakresu działania c. k. Dyrekcji domen — do ułatwienia ludności wiejskiej i małomiasteczkiej nabywania wprost ze składów rządowych i pojedynczymi wagonami budulca i opał — w tym celu potworzenia nowych składów przy stacyach kolei Podola i Pokucia — wprowadzenia racjonalnego a intensywniejszego wyzyskania drzewostanów, zniżenia taryf kolejowych etc.

Rezolucye te tylko w nieznacznej mierze uwzględnione zostały — natomiast w bieżącym roku dowodnie stwierdzonem zostało, jak straszną klęską dla ludności jest brak, a często zupełna niemożność nabywania i zapatrzenia się w budulec i opał.

Każdy przyznać musi, że obowiązkiem c. k. Rządu jest, o ile możności w tej potrzebie przyjść z pomocą ludności — posiadając tak znaczne przestrzenie leśne. Może się to stać przez racjonalne wyzyskanie zapasów drzewnych, przez urządzenie komunikacji, przez powiększenie etatu wyrębów.

Z tych powodów Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd:

1) ażeby rozszerzając zakres działania c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych we Lwowie umożliwił swobodniejszą a więcej zastosowaną do potrzeb kraju gospodarkę;

2) ażeby przez stosowne melioracye oddał do eksploatacyi przestrzenie zadrzewione, a dotąd zupełnie niedostępne — które bezużytecznie marnieją, kiedy w znacznej części kraju ludność nie może dostać drzewa opałowego i budulca;

3) ażeby stosownie do potrzeb i zasad racjonalnej gospodarki i administracyi pomnożył znacznie etat urzędników i służby lasowej;

4) ażeby za uzyskane fundusze ze sprzedanych dóbr koronnych — za indemnizacyę propinacyi, wreszcie za zwiększone dochody przez pomnożenie etatu wyrębów dażył do zakupna majątków leśnych w Galicyi.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Tadeusz Cieński, w. r.

Leszek Cieński, Traczewski, Moysa, Krzysztofowicz, Jan Szeptycki, Wesoliński, Czarkowski, Golejewski, Trzecieski, Cielecki, Piniński, Vivien, Sala, Paszkowski, Baworowski.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Królestwo Galicyi i Lodoweryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem posiada we Lwowie c. k. Dyrekcję poczt i telegrafów, której kompetencya sięga do wszystkich granic kraju naszego. Dyrekcji tej podlegają również wszystkie znajdujące się w kraju telefony.

Tymczasem wszystkie telefony i urządzenie telefoniczne w mieście Białej i w sąsiednich gminach należących do białskiego powiatu, jakoto w Lipniku, Mikuszowcach, Komorowicach i Leszczynach się znajdujące nie podlegają Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, jako Władzy kompetentnej, lecz z przyczyn niezrozumiałych poddane zostały Dyrekcji śląsko-morawskiej w Bernie morawskiem.

Interesowani w Białej i okolicy zmuszeni są zwracać się z podaniami o zezwolenie na urządzenie telefonicznego połączenia do Dyrekcji poczt w Bernie na Morawie. Zarządzeniu temu poddawać się muszą nie tylko interesowani prywatni, lecz tak samo władze publiczne rządowe i autonomiczne, o ile z połączenia telefonicznego korzystają. W powyższej lokalnej organizacyi sieci telefonicznej zachodzi jeszcze ta anomalia iż centralną stacyę telefoniczną dla telefonów w Białej i okolicy na terytorjum kraju Galicyi urządzonych jest Bielsk na Śląsku, dokąd należy się zgłaszać z każdym wezwaniem telefonicznem, a ponieważ na tej stacyi językiem urzędowym jest niemiecki, przeto posiadacze telefonów w naszym kraju, chcąc korzystać z telefonów, zmuszeni są ze Stacyą centralną w Bielsku porozumiewać się w języku niemieckim.

Gdy stan powyższy uwłacza godności i samodzielności kraju naszego oraz powadze naszej krajowej Dyrekcyi poczt i telegrafów, przeto podpisani wnoszą interpelację:

Co spowodowało Wysoki Rząd, iż część zachodnich kresów kraju naszego poddał w sprawach telefonów pod zarząd Dyrekcyi poczt i telegrafów w Bernie na Morawach i czy stan ten anormalny stale utrzymać zamierza?

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Interpelant:

Dr. Stanisław Schätzel, w. r.

L. Wiśniewski, Fr. Maryewski, E. Michałowski, Tarnawski, Maiss, Buynowski, Jabłoński, Jahl, Traczewski, Sala, Michalski, Pastor, Skołyżzewski, Wilczkiewicz, Huza, Rayski.

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego.

Magistrat miasta Krakowa zarządził, ażeby rzeźnicy z Piastów Wielkich sprowadzane do Krakowa mięso poddawali ponownym oględzinom weterynarskim za opłatą taksy na rzecz gminy miasta Krakowa. Aby tem więcej utrudnić sprowadzanie mięsa, zarządził, że 1) oględziny mają się odbywać nie przy wprowadzeniu na granicy Krakowa, lecz w rzeźalni miejskiej, położonej na odległym, poprzód do gminy Grzegórzki, a od dwóch lat do gminy Krakowa należącym terytorium, 2) że od każdej sztuki mięsa, chociażby ta była minimalną, należy za oględziny po 8 halerzy opłacać, 3) że prócz podatku spożywczego oraz dodatku gminnego od tego podatku przy wstępie do Krakowa na rogatce opłacać się mającego ma każdy złożyć kaucyę, równającą się podwójnej należytości podatku spożywczego i dodatku gminnego.

Zarządzenie powyższe, utrudniające w wysokim stopniu wszelką konkurencyę, spowodowało znaczne podskoczenie cen mięsa w Krakowie, co nader dotkliwie kon-

sumentom, zwłaszcza biedniejszym, czuć się daje, a zarazem podkopuje coraz bardziej egzystencyę ludności w Piaskach Wielkich, która od wieków, bo jeszcze na zasadzie przywilejów królów polskich, trudni się handlem bydła i wyrębem mięsa, co jedyny sposób jej zarobkowania stanowi.

Piaski Wielkie posiadają wzorową rzeźnię i utrzymują własnego dyplomowanego weterynarza, który mięso ogląda, a przeznaczone do wywozu zaopatruje odpowiednim certyfikatem, tudzież wymaganą plombą. Wobec tego zarządzenie, aby mięso w ten sposób certyfikatem i plombą zaopatrzone przy wprowadzeniu do Krakowa ponownym poddawano oględzinom za opłatą taksy, sprzeciwia się rozporządzeniu c. k. Namiestnictwa z dn. 28. czerwca 1888 r. Dz. ust. kraj. nr. 74, wydanemu na podstawie ustawy z 29. lutego 1880 Dz. pr. p. nr. 35. Zaś wedle orzeczenia Trybunału administracyjnego z dnia 2. listopada 1899 nr. 8655 do zaprowadzenia taksy za oględziny wprowadzanego ze zewnątrz mięsa potrzeba ustawy sejmowej i Najwyższej sankcyi. (Sollten nun für derlei amtliche Leistungen, welche an sich unentgeltlich sind, von dem einzelnen, in dessen Interesse sie zunächst erfolgen, Gebühren gefordert werden, so sind diese im technischen Sinne des Wortes „Gebühren“ für Akte der öffentlichen Verwaltung der Gemeinde, beziehungsweise eine besondere Art von zur Deckung der allgemeinen Verwaltungsauslagen der Gemeinde, resp. des daraus sich ergebenden Abganges, bestimmten Auflagen oder Ausgaben, welche in die Kategorie der Zuschläge zu den direkten Steuern oder der Verzehrungssteuer nicht gehören, daher zu deren Einführung der nach der Gemeindeordnung hiezu erforderliche Spezialakt (Landesgesetz, Allerhöchst genehmigter Landtagsbeschluss) erforderlich (ist).

I dlatego Cech zbiorowy rzeźników i masarzy w Piaskach Wielkich wniósł pod datą 26. sierpnia 1906 zażalenie względnie rekurs przeciw zarządzenin Magistratu krakowskiego. Mimo ważności sprawy, mimo

urgensów ze strony Cechu zbiorowego rzeźników i masarzy z Piasków Wielkich, c. k. Namiestnictwo dotąd zażalenia względnie rekursu nie załatwiło, co tem więcej uderza, że w takiej samej sprawie, a mianowicie gdy gmina miasta Podgórze postanowiła uchwałą rady miejskiej z dnia 13. października 1898 zaprowadzić u siebie oględziny mięsa z Piasków Wielkich za opłatą taks, a c. k. Starostwo reskryptem z dnia 18. kwietnia 1899 L. 8439 zakazało wykonania tej uchwały, c. k. Namiestnictwo orzeczeniem z dnia 10. czerwca 1899 L. 46008 nie uwzględniło rekursu gminy miasta Podgórze i utrzymało w mocy zarekurowany reskrypt, opierając swoją decyzję na powołanem powyżej rozporządzeniu z dnia 28. czerwca 1888 Dz. nst. kraj. nr. 74.

Zapytuję więc, dlaczego dotąd zażalenie, względnie rekurs Cechu zbiorowego rzeźników i masarzy z Piasków Wielkich przeciw bezprawnemu zarządzeniu Magistratu krakowskiego, aby mięso ze zewnątrz wprowadzane aż do rzeźalni miejskiej celem oględzin było dostawiane, taksa za oględziny płacona i nie dająca się usprawiedliwić kaucją przy wprowadzaniu mięsa składaną była, nie został załatwiony i czy c. k. Namiestnictwo skłonne jest położyć tamę bezprawnym praktykom Magistratu krakowskiego i tym sposobem uchronić ludność Piasków Wielkich od upadku materialnego, a konsumentów miasta Krakowa od nadużyć pod względem wyśrubowania cen mięsa przez tamtejszych rzeźników.

Interpelant:
Skołyszewski, w. r.

Schätzel, Żardecki, Wesoliński, Wilezkiewicz, Kramarczyk, Potoczek, Maryewski, Tarnawski, Buynowski, Michałowski, Huza, Bojko, F. Włodek, Krempa, Maiss.

Interpelacya

posła Buynowskiego i towarzyszy do c. k. Rządu.

Oplakauym jest stan budynku I. gimnazjum w Tarnowie. Piece ma zwykle żelazne

przed 30 laty postawione; przepalone są w zupełności i grzeją tylko wtedy, gdy ogień w nich bucha; wówczas dochodzi temperatura w salach szkolnych do 24° R., gdy się przestanie palić spada do 12° R., a w południowych godzinach do 8° R. Korytarze są zupełnie nieopalone, podłogi są tego rodzaju, że każde silniejsze stanięcie na niej wywołuje tumany kurzu, żadne drzwi ani okna niedopasowane, a wychodki urągają najskromniejszym wymaganiom nie już higieny, ale porządku zwykłego. Salę gimnastyczną zaś zamknęło c. k. Starostwo w lecie z. r. z urzędu, z powodu, że wcale nie nadaje się do użytku.

Dyrekeya zakładu tego robiła co roku sprawozdania do c. k. Rady szkolnej krajowej o tym stanie budynku, który naraża młodzież naszą i jej wychowawców na choroby, które w skutkach swych mogą im spowodować trwałe uposiedzenie na zdrowiu. Po zamknięciu zaś sali gimnastycznej przez c. k. Starostwo złożyła Dyrekeya zakładu c. k. Radzie szkolnej krajowej sprawozdanie o tem, z wnioskiem na oddanie nauki gimnastyki dla uczniów zakładu, podobnie jak się to dzieje w II. gimnazjum, Towarzystwu gimnastycznemu Sokół w Tarnowie.

Obywatele miasta Tarnowa byli przekonani, że powodem zaniedbania budynku I. gimnazjum była niechęć c. k. Rządu centralnego i dlatego starali się przez posłów swych przedstawić prawdziwy stan rzeczy w c. k. Ministerstwie oświaty, ze zdumieniem jednak dowiedzieli się, że winą tego zaniedbania budynkn, wskutek którego młodzież nasza i jej wychowawcy tak bardzo cierpią, ponosi c. k. Rada szkolna krajowa, która pod tym względem nie robiła Ministerstwu energicznych przedstawień.

Co do nauki gimnastyki zaś, to przez całe I półrocze nie pobierała młodzież nasza tej tak potrzebnej dla zdrowia nauki dlatego, bo Rada szkolna krajowa nie załatwiła sprawozdania Dyrekeyi zakładu mimo przedstawień posłów naszych. I dopiero z chwilą ogłoszenia patentu, zwołującego Sejm nasz,

poleciła c. k. Rada szkolna krajowa Dyrekcji gimnazyum zawrzeć z Sokolem umowę co do udzielania gimnastyki.

Podpisani zapytują tedy, w jaki sposób zdoła c. k. Rząd usprawiedliwić takie nieprzychylnie traktowanie spraw I. gimnazyum w Tarnowie przez c. k. Radę szkolną krajową i co zamierza uczynić, aby tym opłakaynym stosunkom w zakładzie tym koniec położyć.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Interpelant:
Buynowski. w. r.

Tarnawski, Sala, Tomaszewski, E. Michalowski, Traczewski, Maryewski, Kleski, Skołyżewski, L. Wiśniewski, Schätzel, Huza, Maiss, Jabłoński, Pastor, Jahl, Wilczkiewicz, Michalski.

Interpelacya

posła Krempey i tow. do JWPana Komisarza rządowego w sprawie założenia Sądu obwodowego w Mielcu.

Po myśli uchwał sejmowych z dnia 15. lutego 1897, 10. marca 1899 i 28. kwietnia 1900 roku co do kreowania nowych sądów w kraju, sejm wezwał c. k. Rząd do jak najspieszniejszego założenia sądu obwodowego i w Mielcu.

Od owego czasu do dziś, sprawa ta, mająca tak doniosłe znaczenie, nie postąpiła naprzód, mimo iż od szeregu lat cały płac kraju między Wisłą a Sanem domaga się założenia c. k. Sądu obwodowego w wspomnianej miejscowości, a także przeladowania sprawami tak w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnowie jak i Rzeszowie.

Wskutek tego wymiar sprawiedliwości jest utrudnionym, co powoduje niezadowolenie, nienfuosć do Rządu i Sądów, a naraża strony na kolosalną stratę czasu i pieniędzy.

Sprawa założenia c. k. Sądu obwodowego w Mielcu budzi żywe zaniepokojenie między ludnością — dlatego podpisani mają

zaszczyt zapytać JWPana Komisarza rządowego:

1) Co stoi na przeszkodzie, iż wola Sejmu galicyjskiego, wezwania do Rządu do dziś nie zostały nskutechnione?

2) Czy i kiedy uprawnione nadzieje, uzasadnione potrzeby zaspokojone zostaną, a uchwała Sejmu wykonaną będzie.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Interpelant:
Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Stapiński, Buynowski, Wilczkiewicz, Mazikiewicz, Korol, Kramarczyk, Pastor, J. Jaworski, Effinowicz, Oleśnicki, Szwed, Kuryłowicz.

Sekretarz ks. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy nchwalić:

1. załączoną pod 1/. ustawę zmieniającą postanowienia statutu krajowego;

2. załączoną pod 2/. ordynację wyborczą sejmową.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Barabasz, Huryk, Ostapczuk, Mogilnicki, Mazikiewicz, Korol, Stapiński, Krempe, Effinowicz, F. Włodek, Bojko, J. Jaworski, Kuryłowicz, Gładziuk.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 3 i 12. statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem — ogłoszonego jako załącznik II-gi patentu z 26. lutego 1861
Nr. 20. Dz. p. p.

Art. I.

Postanowienia §§. 3 i 12. statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego jako załącznik II-gi patentu z 26.

lutego 1861 Nr. 20. Dz. p. p. tracą w swym dotychczasowym brzmieniu moc obowiązującą i mają na przyszłość obowiązywać w następującem brzmieniu:

§. 3.

Sejm składa się z stu sześćdziesięciu członków — a mianowicie:

a) z Arcybiskupów grecko-rzymsko-ormiańsko-katolickiego we Lwowie, rz. kat. księcia biskupa w Krakowie, gr. kat. biskupów w Przemyślu i Stanisławowie, rz. kat. biskupów w Przemyślu i Tarnowie. Na wypadek opróżnienia miejsc biskupa lub arcybiskupa jest członkiem Sejmu administrator dyccezyi;

b) Rektorów Uniwersytetu we Lwowie i Krakowie i Szkoły politechnicznej we Lwowie;

c) prezesa Akademii Umiejętności w Krakowie;

d) ze stu czterdziestu ośmiu wybranych posłów, a mianowicie:

1. trzydziestu siedmiu posłów z okręgów wyborczych miast i miasteczek.

2. stu jedenastu posłów z okręgów wyborczych złożonych z poszczególnych powiatów sądowych — względnie grup powiatów sądowych.

§. 12.

Dwóch członków Wydziału krajowego wybierają wrylnie członkowie Sejmu i posłowie wybrani z 37 okręgów wyborczych miast i miasteczek, dwóch członków Wydziału krajowego wybierają posłowie wybrani z 111 okręgów wyborczych złożonych z powiatów sądowych, względnie z grup powiatów sądowych, a innych dwóch członków Wydziału krajowego wybiera Sejm z pomiędzy siebie.

Każdy z tych wyborów następuje absolutną większością głosów. Kiedy taka większość nie da się przy pierwszym i drugim wyborze osiągnąć, to należy przeprowadzić ściślejszy wybór między tymi dwoma kan-

dydatami, którzy przy drugim głosowaniu otrzymali najwięcej głosów.

Na wypadek równości głosów rozstrzyga los.

Art. II.

Niniejsza ustawa ma wejść w życie z chwilą rozpisania najbliższych ogólnych wyborów sejmowych.

Sejmowa ordynacya wyboreza dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Ustawa z dnia

Art. I

Sejmowa ordynacya wyboreza dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ogłoszona jako załącznik II. patentu z 26 lutego 1861 Nr. 20 Dz. u. p. traci w dotychczasowym swem brzmieniu moc obowiązującą i ma na przyszłość obowiązywać w brzmieniu następującem:

I. Okręgi i miejsca wyboreze.

§. 1.

Dla wyboru posłów do Sejmu galicyjskiego ustanawia się 140 okręgów wyborczych złożonych z następujących miejscowości i powiatów sądowych, względnie grup miejscowości i powiatów sądowych

a) okręgi wyboreze złożone z poszczególnych miejscowości (miast i miasteczek):

1. Lwów.
2. Kraków.
3. Przemyśl.
4. Stanisławów, Halicz, Tyśmienica.
5. Tarnopol, Mikulińce, Zbaraż.
6. Tarnów-Tuchów-Wojnicz, Radłów, Zakliczyn.
7. Kołomyja, Zabłotów, Peczenizyn.
8. Biała, Żywiec, Kenty, Andrychów, Milówka, Oświęcim, Sucha, Ślemień, Zator.

9. Wadowice, Kalwarya, Chrzanów, Jaworzno, Kszeszowice, Liszki, Jordanów, Maków, Myślenice, Tenczynek, Trzebinia, Sułkowice, Lanckorona, Izdebnik, Zebrzydowice.
 10. Podgórze, Skawina, Wieliczka, Dobczyce, Gdów, Świątniki górne, Mogilany, Bierzanów, Zabierzów, Niepołomice.
 11. Bochnia, Wiśnicz, Brzesko, Okocim, Limanowa, Mszana dolna, Tymbark, Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko, Zakopane, Szezanica.
 12. Nowy-Sącz, Stary-Sącz, Grybów, Muszyna, Krynica, Ciężkowice, Tyliec (?), Bobowa-Gorlice, Biecz, Żmigród, Brzostek, Pilzno.
 13. Rzeszów, Jasło, Frysztak, Strzyżów, Krosno, Dębica, Ropczyce, Tyczyn, Głogów, Korczyn, Dukla.
 14. Łańcut, Przeworsk, Leżajsk, Sokółów, Kolbuszowa, Ulanów, Nisko, Rozwadów, Tarnobrzeg, Mielec, Radomyśl, Dąbrowa, Żabno.
 15. Sanok, Rymanów, Lisko, Bukowsko, Baligród, Ustrzyki, Lutowska, Dynów, Dubiecko, Bircza, Dobromil, Niżankowice, Brzozów, Zarszyn, Nowe miasto.
 16. Jarosław, Sieniawa, Radymno, Próchnik, Cieszanów, Lubaczów.
 17. Sambor, Stary Sambor, Starasól, Turka, Borynia, Chyrów, Łuka, Rudki, Komarno.
 18. Gródek, Mościska, Sądowa Wisznia, Jaworów, Krakowiec, Niemirów, Rawa ruska, Uhnów.
 19. Sokal, Żółkiew, Kulików, Mosty Wielkie, Bełz, Kamionka strumiłowa, Busk.
 20. Brody, Olesko, Łopatyn, Radziechów, Toporów, Zborów, Podkamień, Jeziarna.
 21. Złoczów, Przemyślany, Gliniany, Bóbrka, Założce, Sassów, Gologóry, Biały Kamień.
 22. Drohobycz, Medenice, Podbuż, Borysław, Schodnica, Mikołajów nad Dniestrem.
 23. Stryj, Skole, Rozdół, Żydaczów, Żurawno, Chodorów, Szezerzec.
 24. Kałusz, Różniatów, Dolina, Bolechów, Wojniłów, Bursztyn, Boleszowce, Jezupol.
 25. Śniatyn, Nadwórna, Delatyn, Kosów, Kuty, Bohorodeczany, Sołotwina.
 26. Brzeżany, Kozowa, Kozłów, Podhajce, Wiśniowczyk, Rohatyn, Tlumacz.
 27. Trembowla, Skala, Grzymałów, Tłuste, Podwoleczyska, Kopyczyńce, Chorostków, Husiatyn, Probużna, Suchostaw.
 28. Buczacz, Monasterzyska, Złoty Potok, Jazłowiec, Barysz, Czortków, Jagielnica, Budzanów, Janów koło Trembowli.
 29. Horodenka, Obertyn, Ottynia, Gwoździec, Tłuste, Borszczów, Skala, Jezierzany, Mielnica, Zaleszczyki.
- b) Okręgi wyborcze złożone z poszczególnych powiatów sądowych — względni z grup powiatów, sądowych :
30. Biała-Oświęcim.
 31. Kenty - Andrychów.
 32. Żywiec.
 33. Miłówka - Ślemień.
 34. Chrzanów - Jaworzno.
 35. Krzeszowice, Liszki.
 36. Wadowice - Zator.
 37. Kalwarya - Maków.
 38. Myślenice - Jordanów.
 39. Kraków (powiat sądowy zamiejski).
 40. Podgórze - Wieliczka.
 41. Skawina - Dobczyce.
 42. Bochnia - Niepołomice.
 43. Brzesko - Wojnicz.
 44. Wiśnicz - Zakliczyn.

45. Tuchów - Radłów.	77. Przemyśl.
46. Tarnów.	78. Dobromil - Stara sól.
47. Limanowa.	79. Jarosław - Próchnik.
48. Mszana dolna, Krościenko, Czarny Dunajec.	80. Radymno - Sieniawa.
49. Nowy Targ - Muszyna,	81. Lubaczów - Cieszanów.
50. Stary Sącz, Ciężkowice.	82. Sambor.
51. Nowy Sącz.	83. Stary Sambor - Łnka.
52. Grybów - Biecz.	84. Turka - Borynia.
53. Gorlice.	85. Rudki - Komarno.
54. Pilzno - Brzostek.	86. Gródek - Janów.
55. Jasło.	87. Mościska.
56. Frysztak - Żmigród.	88. Sądowa Wisznia - Krakowiec.
57. Krosno.	89. Jaworów.
58. Strzyżów - Dębica.	90. Rawa ruska - Niemirów.
59. Ropeczyce.	91. Bełz - Uhnów.
60. Rzeszów - Głogów.	92. Żółkiew - Kulików.
61. Kolbuszowa.	93. Sokal.
62. Tyczyn.	94. Kamionka strumiłowa - Mosty wielkie.
63. Mielec - Radomyśl.	95. Busk - Olesko.
64. Dąbrowa - Żabno.	96. Lwów (powiat sądowy zamiejski)
65. Leżajsk - Ulanów.	97. Winniki.
66. Nisko - Sokółów.	98. Radziechów - Łopatyn.
67. Tarnobrzeg - Rozwadów.	99. Brody.
68. Łańcut.	100. Zborów - Załóżce.
69. Przeworsk.	101. Złoczów.
70. Brzozów.	102. Przemyślany.
71. Dukla - Rymanów.	103. Bóbrka - Gliniany.
72. Sanok.	104. Drohobycz.
73. Lisko - Bukowsko.	105. Medenice - Podbuż.
74. Baligród - Lutowiska - Ustrzyki.	106. Stryj.
75. Dynów - Dubiecko.	107. Skole.
76. Bircza - Niżankowice.	108. Zydaczów - Chodorów.

109. Mikołajów - Szczerzec.
110. Żurawno - Bolechów.
111. Kałusz.
112. Dolina - Rożniatów.
113. Rohatyn - Bołszowce.
114. Bursztyn - Wojniłów.
115. Bohorodeczany - Sołotwina.
116. Stanisławów.
117. Halicz Tyśmienica.
118. Nadwórna - Delatyn.
119. Kołomyja - Gwoździec.
120. Peczenizyn Żabie.
121. Kossów - Kutry.
122. Świątyn - Zabłotów.
123. Brzeżany.
124. Kozowa - Wiśniowiezyk.
125. Podhajce.
126. Tłumacz.
127. Tarnopol.
128. Zbaraż - Nowa wieś.
129. Mikulińce Budzanów.
130. Trembowla.
131. Skalań, Grzymałów, Podwołoczyska.
132. Husiatyn - Kopyczyńce.
133. Buczacz.
134. Monasterzyska - Złoty Potok.
135. Czortków.
136. Horodenka.
137. Obertyn - Ottynia.
138. Borszczów.
139. Mielnica.
140. Zaleszczyki - Tluste.

§. 2.

Z okręgów wyborczych 30., — 140., wyłączone są miejscowości. tworzące okręgi wyborcze 1. — 29.

§. 3.

Lwów wybiera sześciu, Kraków czterech, a inne w §. 1. wyliczone okręgi wyborcze po jednym pośle. Wszyscy uprawnieni do wyboru posła z jednego okręgu wyborczego stanowią jedno ciało wyborcze.

§. 4.

Na wypadek utworzenia w przyszłości nowych powiatów sądowych zatrzymują gminy do tych nowych powiatów przydzielone przynależność swoją do tego okręgu wyborczego, w którym są po myśli tej ustawy do głosowania uprawnione.

§. 5.

W każdym okręgu wyborczym jest w zasadzie miejscem wyborczym, każda miejscowość stanowiąca gminę, która wedle ostatniego spisu ludności liczy więcej niż 500 mieszkańców. Z miejscowości tego samego powiatu sądowego, liczących 500 lub mniej mieszkańców, położonych obok siebie w tym samym okręgu wyborczym mogą być utworzone zbiorowe miejsca wyborcze.

Zbiorowe miejsca wyborcze oznaczyć ma namiestnik w porozumieniu z Wydziałem krajowym — drogą rozporządzenia. Jedno zbiorowe miejsce wyborcze nie może obejmować gminy, względnie miejscowości z ludnością razem wyżej dwóch tysięcy mieszkańców. Głównem miejscem wyborczym każdego okręgu wyborczego, jest miejscowość w spisie 1. — 40. na pierwszym miejscu oznaczona.

II. O prawie czynnego i biernego wyboru.

§. 6.

Do wyboru posłów na Sejm krajowy jest uprawniony każdy własnowolny obywatel państwa, który ukończył 24. rok życia, co do którego nie zaszły przyczyny

powodujące wedle obowiązującej ustawy gminnej utratę czynnego prawa wyboru do reprezentacji gminnej, a to w tej gminie w której w dniu rozpisania wyboru jest co najmniej sześć miesięcy zamieszkały.

Osoby zamieszkałe na obszarach dworskich do gmin nieprzyłączonych, wykonują to prawo przy zachodzących tych samych warunkach w tych gminach, z jakimi dotyczący obszar dworski tworzy jedną miejscowość. Gdy takiej gminy niema, oznaczyć ma polityczna władza krajowa, w której gminie osoby na obszarze dworskim z żadną gminą jednej miejscowości nie tworzącym swoje prawo wyboru mają wykonywać.

§. 7.

W stałej lub czasowej służbie pozostający oficerowie i wogóle osoby należące do armii lub żandarmeryi, nie mogą w czasie czynnej służby, jak również w czasie czasowego urlopu ani wybierać, ani być wybranymi. Zakaz ten nie dotyczy jednak osób pozostających w służbie czynnej czasowo dla wypełnienia obowiązku ćwiczeń wojskowych.

§. 8.

Każdy wyborca może swe prawo wyboru wykonać tylko w jednym okręgu wyborczym tylko osobiście.

§. 9.

Posłem sejmowym może być wybrany każdy, który:

- a) jest obywatelem anstryackim;
- b) ma lat 30;
- c) znajduje się w pełnym używaniu wszystkich praw obywatelskich;
- d) ma według postanowień poprzednich tej ustawy prawo wybierać posła sejmowego w którejkolwiek kuryi wyborczej.

§. 10.

Od prawa wybierania i wybieralności wykluczone są te osoby, które zasądzone zo-

stały wyrokiem sądowym za jakąkolwiek zbrodnię, albo za przestępstwo kradzieży sprzeniewierzenia, udziału w nich, oszustwa, lub za przewinienie bankructwa (§§. 460, 461, 463, 464 i 486 ust. karnej).

Ten skutek zasądzenia karnego ma ustąpić co do zbrodni wyszczególnionych w §. 6. pod liczbami 1 do 10 ustawy z 15. listopada 1867 (Nr. 131 Dz. p. p.) po ukończeniu kary, w innych zaś wypadkach po upływie lat pięciu, a co do przestępstw i przewinień wyżej wymienionych po upływie lat trzech, licząc od ukończenia kary.

Osoby, które popadły w konkurs, albo załagodziły swe bankructwa dobrowolną ugodą z wierzycielami przy współudziale sądu, nie mogą być wybrane posłem do Sejmu, jak długo trwa rozprawa konkursowa lub ugodowa.

III. O rozpisaniu i przygotowaniu wyborów.

§. 11.

Do przeprowadzenia wyborów wzywa Namiestnik, ogłaszając dzień, w którym mają się odbyć wybory posłów sejmowych w miejscach wyborczych, przeznaczonych niniejszą ordynacją wyborczą.

Dzień wyborów należy tak ustanowić żeby można było poczynić wszelkie potrzebne przygotowania.

§. 12.

Rozpisanie ogólnych wyborów należy ogłosić w dziennikach krajowych, a także ogłoszeniami we wszystkich gminach kraju.

Między dniem ogłoszenia wyborów, a dniem wyboru musi upłynąć czas co najmniej sześciu tygodni.

§. 13.

W każdej gminie ma burmistrz, względnie naczelnik gminy ułożyć listę wszystkich w tej gminie do wyboru uprawnionych w porządku alfabetycznym z podaniem charakteru i mieszkania każdego uprawnio-

nego. Gdy w jakiejś gminie ma się odbywać wybór w więcej lokalach, a do każdego lokalu ma się przydzielić jakaś terytoryalna część miejscowości, mają listy dla uprawnionych w każdej takiej terytoryalnej części zamieszkałych ułożyć się osobno. Lista wyborcza ma być sporządzona co najmniej w dwóch egzemplarzach — jeden egzemplarz obowiązany naczelnik gminy i po ukończeniu wyborów utrzymywać w ciągłej ewidencji i dozwolić każdemu wgląd i odpisy.

§. 14.

Po ułożeniu listy wyborczej ma naczelnik gminy przedłożyć oba jej egzemplarze swojej bezpośredniej władzy politycznej pierwszej instancji, a prezydent stolicy politycznej władzy krajowej.

Dla miast niestołecznych, mających własne statuty wyznaczy polityczna władza krajowa starostwo, które ma zająć się zbadaaniem ich list wyborczych. Polityczna władza ma dostrzeżone pomyłki w liście z urzędu poprawić i jeden egzemplarz tak poprawionej listy naczelnikowi gminy zwrócić.

§. 15.

Najpóźniej na 30 dni przed dniem wyboru ma w każdej gminie burmistrz, względnie naczelnik gminy poprawioną listę wyborczą wystawić w urzędzie gminnym do przeglądnięcia na przeciąg 14 dni. Zarazem ma to wystawienie listy obwieścić w gminie, a to tak przez publiczne ustne ogłoszenie, jak również przybicie pisemnego obwieszczenia na budynku gminnym i co najmniej w trzech widocznych miejscach w gminie i oznaczyć ośm dni terminu do wniesienia reklamacyj, tak jednakowoż, ażeby pomiędzy ostatnim dniem tego terminu, a dniem wyboru posła było najmniej ośm dni czasu.

W ogłoszeniu tem ma być dokładnie określony lokal, w którym lista do przeglądnięcia jest wyłożona, jak również ma być podanem do powszechnej wiadomości że listę wolno przeglądać każdemu wyborcy każdego dnia od godziny 9-tej rano do 6-ej

po południu. Listy wyborcze wolno każdemu przeglądać i brać sobie z nich odpisy.

W gminach liczących ponad 10.000 mieszkańców ma być lista wyborcza równocześnie z wyłożeniem jej wydrukowana i każdemu w godzinach urzędowych w lokalu gdzie lista jest wyłożona, od dnia wystawienia po cenach druku sprzedawana.

§. 16.

Reklamacje przeciw listom wyborczym mogą wnosić uprawnieni do wyboru w odnośnym okręgu wyborczym z powodu pomieszczenia w liście do wyboru nieuprawnionych lub pominięcia do wyboru uprawnionych do rąk naczelnika odnośnej gminy ustnie albo na piśmie.

Naczelnik gminy obowiązany jest wniesione do rąk jego reklamacje w przeciągu 48 godzin przedłożyć starostwu powiatowemu a w miastach z własnymi statutami temu organowi politycznemu, którego Namiestnik do rozstrzygnięcia reklamacyj wyznaczy.

Starostwo powiatowe, względnie ten organ, obowiązany jest wniesione reklamacje bezzwłocznie rozstrzygnąć tak, żeby rozstrzygnięcie wnoszącemu reklamację w przeciągu dni trzech od jej przedłożenia powołanej do rozstrzygnięcia władzy doręczone było.

Przeciw temu rozstrzygnięciu wolno reklamującemu w przeciągu dni trzech od doręczenia wniesić odwołanie przez Starostwo powiatowe względnie polityczny organ który wydał rozstrzygnięcie do Namiestnika kraju.

Namiestnik rozstrzyga reklamacje ostatecznie, tak jednak, żeby pisemne jego rozstrzygnięcie reklamującemu przed dniem wyboru posła doręczone być mogło.

§. 17.

Listy wyborcze sprostowane wskutek rozstrzygnięcia reklamacji mają być przygotowane w dwu egzemplarzach. Jeden egzemplarz przedłożyć ma naczelnik gminy

Starostwu powiatowemu, a w miastach z własnymi statutami organowi politycznemu do rozstrzygnięcia reklamacyj ustanowionemu a drugi egzemplarz przechowa u siebie. Naczelnicy tych gmin, które są z innymi gminami do jednego zbiorowego miejsca wyborczego przyłączone, mają przesłać listy wyborcze z swych gmin naczelnikowi tej gminy, która jako zbiorowe miejsce wyborcze jest ustanowioną.

§. 18.

Na podstawie przedłożonych list wyborczych Starostwo powiatowe ma wystawić dla wyborców ze wszystkich gmin swego powiatu karty legitymacyjne, w której ma być powołana liczba porządkowa listy wyborczej, imię i nazwisko uprawnionego do wyboru, miejsce, w którym wybór ma się odbyć i oznaczenie czasu, w którym głosowanie ma się rozpocząć i ukończyć.

W miastach z własnymi statutami obowiązana jest do wygotowania kart legitymacyjnych Zwierzchność gminy.

Karty legitymacyjne mają być doręczone każdemu wyborcy za własnoręcznie potwierdzonymi receptisem najpóźniej trzy dni przed dniem wyboru.

Doręczenie może nastąpić przez pocztę lub przez Zwierzchność gminy, w której wyborca zamieszkuje.

Równocześnie poda Starostwo powiatowe, a w miastach z własnymi statutami Zwierzchność gminna do powszechnej wiadomości, że każdy wyborca, któryby z jakiegokolwiek przyczyny karty legitymacyjnej nie otrzymał, może w przeciągu ostatnich dwóch dni przed wyborami otrzymać od tejże władzy duplikat karty legitymacyjnej. Zgłaszającemu się po taki duplikat wyborcy obowiązana jest odnośna władza także bezwarunkowo i bez jakiegokolwiek przeszkody wydać

§. 19.

Równocześnie z kartami legitymacyjnymi ma być doręczona każdemu wyborcy

karta do głosowania, zaopatrzona pieczęcią Starostwa powiatowego, a w miastach z własnymi statutami pieczęcią Zwierzchności gminnej z dodatkiem umieszczonym na karcie legitymacyjnej że głosy oddane na innych, taką pieczęcią nie zaopatrzonych kartach, będą uważane za nieważne.

Co do sposobu doręczania i wydania duplikatów kart do głosowania obowiązują postanowienia §. 18. co do kart legitymacyjnych.

§. 20.

Dla wyborów z każdego ciała wyborczego ustanowiony będzie ze strony c. k. Rządu komisarz wyborczy. Komisarza wyborczego ustanawiać ma dla ciał wyborczych z miast mających własne statuta c. k. Namiestnik kraju — dla wszystkich innych ciał wyborczych naczelnicy powiatowych władz politycznych tych powiatów, w których są główne miejsca wyborcze.

Ustanowienie komisarza wyborczego podane będzie do wiadomości wyborców najmniej na 8 dni przed dniem wyborów przez pisemne ogłoszenie, przybite na zwyyczajnym miejscu ogłoszeń c. k. Starostwa powiatowego — a oprócz tego przez ustne ogłoszenie przed rozpoczęciem samego aktu wyborczego. Urząd komisarza wyborczego jest honorowym urzędem obywatelskim, od którego przyjęcia nikt — z wyjątkiem przeszkód niedających się usunąć — uchylić się nie może.

IV. Wybór posła sejmowego.

§. 21.

Wyborami z każdego ciała wyborczego, kieruje w obecności komisarza wyborczego komisya wyborcza, utworzona z tegoż ciała wyborczego, a składająca się z pięciu, a w gminach, których liczba mieszkańców przewyższa 10.000, z siedmiu członków wybranych przez wyborców w celu przeprowadzania wyborów zebrałych z pomiędzy osób do wyboru w tej gminie uprawnionych. W gminach wyżej

10.000 mieszkańców mogą przy zachodzących wymogach terytoryalnych być ustanowione komisye wyboreze w większej liczbie i każdej z nich odpowiednia terytoryalna część gminy przydzielona.

Rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa, a co do miast mających własne statuty — polityczna władza krajowa.

§. 22.

Komisya wyboreza złożona w powyższy sposób wybiera z pomiędzy siebie absolutną większością głosów przewodniczącego. Gdy absolutnej większości głosów osiągnąć się nie da, oznacza osobę przewodniczącego komisarz wyborezy.

Wszystkie uchwały komisji wyborezej zapadają względną większością głosów bez względu na liczbę głosujących. Przewodniczący głosuje tylko przy równości głosów.

§. 23.

Karta legitymacyjna wydana wyborcom przez Starostwo nadaje im prawo wstępu do miejsca wyboru i zastępuje wezwanie do jawienia się w oznaczonym czasie do głosowania.

Z uderzeniem godziny na kartach legitymacyjnych jako początek aktu wyborczego oznaczonej, ma każdy wyborca wolny wstęp do lokalu wyborczego i nie może być z tegoż przed ukończeniem wyboru wydalonym.

§. 24.

Lokal wyborczy ma być w ten sposób urządzony, ażeby wszyscy do głosowania uprawnieni mogli być pomieszczeni w jednej sali i to w tej samej, w której urzęduje komisya wyboreza i komisarz wyborezy. Pod żadnym warunkiem nie może być miejsce urzędowania tej komisji komisarza w jakikolwiek sposób odosobione, oddzielone albo odgraniczone od miejsca, gdzie znajdują się wyborecy. Stół przy którym komisya i komisarz urzęduje ma być ustawiony w środku lokalu wyborczego tak, ażeby wszyscy wyborecy mieli ze wszystkich stron wolny dostęp do tegoż

i wszystkie czynności komisji mogli wszechstronnie kontrolować.

W lokalu wyborczym musi znajdować się dostateczna ilość rekvizytów do pisania i miejsce, na których można by pisać.

Jak długo wybór nie zostanie skończony musi przy stole znajdować się nieprzerwalnie co najmniej trzech członków komisji.

§. 25.

W oznaczonym dniu i godzinie zaczęją się wybory w przeznaczonym miejscu bez względu na liczbę jawiących się członków w ten sposób, że naprzód wybiera się i unconstytuowuje się w sposób w §. 21. oznaczony komisya wyboreza, której ma być oddana lista wyboreza i przygotowane spisy głosowania.

§. 26.

O ile rozchodzi się o członków komisji wybrać się mających, nastąpi ich wybór przez wszystkich w lokalu wyborczym obecnych wyborców, uprawnionych do głosowania drogą ustnego głosowania. W celu przeprowadzenia tego głosowania złożoną będzie komisya prowizoryczna, złożona z naczelnika miejscowej gminy i jednego członka Rady gminnej, powołanego przez niego i jednego z pomiędzy obecnych wyborców, powołanego przez komisarza wyborczego. Komisya ta odbierze głosy obecnych wyborców w ten sposób, że jeden jej członek odczyta imiona wyborców z listy wyborczej a drudzy dwaj będą zapisywać głosy oddane na członków komisji. Rezultat tego wyboru ogłosi komisarz wyborezy i natychmiast po ogłoszeniu ustąpi komisya prowizoryczna, a miejsce jej zajmie komisya wyboreza.

Bezpośrednio po złożeniu komisji nastąpi wybór jej przewodniczącego.

§. 27.

Przewodniczący komisji wyborezej ma zebranych wyborcom przedstawić treść §§-ów 9. i 10. ordynacji wyborezej co do warunków, potrzebnych na posła, ma im wyja-

ścić sposób głosowania i obliczenia głosów, a w końcu wezwać aby swoje głosy oddawali wedle swobodnego przekonania, bez wszelkich samolubnych celów, tak jak to uważają wedle swojej najlepszej wiedzy i sumienia za najodpowiedniejsze dla ogólnego dobra.

§. 28.

Jeżeli kto przed rozpoczęciem głosowania podniesie zarzuty przeciw którejkolwiek osobie, wciągniętej do listy wyborczej, że ta osoba nie jest uprawnioną do wybierania posła, bo od czasu ułożenia listy wyborców utracił któryś z warunków prawa wyborczego, to co do tego zarzutu ma natychmiast powziąć uchwałę komisya wyborcza i to bez wszelkiego rekursu.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem głosowania ma komisya wyborcza przekonać się, czy urna przeznaczona do wrzucania kartek głosowania jest próżną.

§. 29.

Głosowanie na posła rozpoczyna się tem, że najprzód oddają swoje kartki głosowania członkowie komisji wyborczej.

Następnie wywołuje jeden członek komisji wyborczej do głosowania wszystkich wyborców w porządku, jak ich imiona były wpisane w liście wyborczej.

Wyborcy, którzy przyszli na wybory już po wywołaniu ich imion, muszą po odczytaniu całej listy zgłosić się w komisji wyborczej i oddać swoje kartki głosowania.

§. 30.

Każdy do głosowania przywołany wyborca, okazując swoją kartę legitymacyjną, ma oddać komisji kartkę do głosowania, w której ma być nazwaną dokładnie ta osoba, która ma zostać posłem sejmowym.

Jeżeli jakie ciało wyborcze ma wybrać dwóch lub kilku posłów, ma każdy

wyborca podać tyle imion, ile posłów wybrać należy.

Każdy wyborca, do urny wyborczej przywołany, ma prawo żądać przed oddaniem głosu, ażeby dano mu czystą kartkę do głosowania, zaopatrzoną pieczęcią urzędową. W takim wypadku obowiązany jest komisarz wyborczy, któremu przed wyborem polityczny urząd powiatowy, względnie w miastach o własnych statutach Zwierzchność gminna ma dostarczyć odpowiedniego zapasu kartek do głosowania — bezzwłocznie dać jeden egzemplarz karty do głosowania na żądanie wyborcy, bez względu na to, czy taka karta była mu już przedtem doręczona, a przewodniczący komisji jest obowiązany dać temu wyborcy krótki przeciąg czasu i możność, ażeby albo sam kartkę w lokalu wyborczym wypełnił, albo drugiemu wyborcy porucił ją wypełnić.

§. 31.

Jeżeli przy głosowaniu zajdzie jaka niepewność co do tożsamości wyborcy, to o tem orzeka natychmiast bez rekursu komisya wyborcza.

§. 32.

Imię każdego wyborcy, który oddał swój głos, ma komisya wyborcza wciągnąć do spisu głosowania, mającego się prowadzić w dwu egzemplarzach.

Nieważnymi są te głosy wyborców, któreby oddano z jakimś zastrzeżeniem, albo z jakimś nakazem dla posła wybrać się mającego.

O ważności lub nieważności poszczególnych głosów rozstrzyga natychmiast komisya wyborcza bez rekursu.

§. 33.

Komisya wyborcza obowiązana jest prowadzić protokół z aktu wyborczego, w którym mają być zamieszczone w szczególności wszystkie orzeczenia komisji uchwalone w wypadkach, niniejszą ustawą przewidzianych.

Wybory powinny się odbyć w przeciągu wyznaczonego dnia. Jeżeli jednak zaszło coś takiego, że nie możnaby rozpocząć, dalej prowadzić, albo ukończyć wyboru, to komisya wyborcza może dalszą czynność wyborczą za zgodą komisarza wyborczego odłożyć na następny dzień. O tem należy uwiadomić wyborców w taki sposób, jakiego zwykle używa się w dotyczącem miejscu.

§. 34.

Czas, przeznaczony do głosowania, nie może być krótszym od przeciągu czterech godzin.

Po upływie czasu, przeznaczonego do oddania głosów, ma obwieścić przewodniczący komisji wyborczej, że głosowanie ukończone; jednak wyborcom, którzy w chwili tej jeszcze w lokalu wyborczym się znajdują, a którzy dotychczas jeszcze głosów nie oddali nie może być odjętą możność oddania głosów. Następnie ma komisya sprawdzić zgodność liczby oddanych kartek z liczbą wyborców, zapisanych w spisie głosowania, poczem cała komisya wyborcza i komisarz wyborczy mają podpisać obydwaj spisy głosowania i ma się natychmiast przystąpić do otwarcia kartek i obliczenia głosów.

Czynność ta ma być przeprowadzoną jawnie w obecności i przy wglądzie wszystkich wyborców w następujący sposób:

Przewodniczący komisji wyciąga z urny po jednej kartce, otwiera każdą z osobna i odczytuje imię kandydata na niej umieszczone, poczem podaje odczytaną kartkę drugiemu członkowi komisji, który prawdziwość odczytanego imienia potwierdza — i kartki w takim porządku, jak były oddane, otwarte składa. Równocześnie dwóch innych członków komisji prowadzi listy głosowania w ten sposób, że zapisują przy pierwszym głosie, który otrzymał kandydat na posła, jego imię i nazwisko i przy nim liczbę „1“, — przy drugim liczbę „2“ i t. d.

§. 35.

Gdy kartka do głosowania mieści w sobie więcej imion, niż ma być wybranych posłów — to imiona dalej napisane, o ile liczbę posłów wybrać się mających przewyższają, uważają się jako zupełnie nie napisane i zupełnie się nie uwzględniają. Kiedy na kartce napisano mniej imion, niż wynosi liczba posłów wybrać się mających, to głosy przez napisanie tych imion oddane są ważne. Kiedy imię jednej i tej samej osoby na tej samej kartce kilka razy jest napisane, liczy się przy obliczeniu głosów tylko jako jeden głos.

Imiona nie jasne i niedokładne do tego stopnia, że niema pewności, którą osobę oznaczają — uważają się jako głosy nieważne. Orzeka o tem komisya wyborcza, a orzeczenie jej ma być w protokole zamieszczone.

§. 36.

Po obliczeniu głosów podaje przewodniczący komisji rezultat tegoż do wiadomości wyborców, poczem wszyscy członkowie komisji i komisarz wyborczy podpisują protokół i listy głosowania i przewodniczący komisji oddaje wszystkie akta wyborcze komisarzowi wyborczemu. Członek komisji nie chcący podpisać protokołu, ma prawo umieścić w tymże protokole przyczyny, dla których odmawia podpisu.

Gdy rezultat wyboru posła ma być obliczony w głównem miejscu wyboru — przedsiębierze przewodniczący komisji w obecności wszystkich członków komisji i wyborców znachodzących się w lokalu wyborczym opieczętowanie wszystkich aktów wyborczych razem z kartkami głosowania pieczęcią urzędową miejscowej zwierzchności gminnej, umieszcza na zewnątrz napis oznaczający treść i oddaje tak opieczętowane akta wyborcze komisarzowi wyborczemu, który obowiązany jest odesłać je bezzwłocznie do e. k. Starosty powiatowego głównego miejsca wyboru. Każdemu z członków komisji przysługuje prawo przyłożyć także swoją prywatną pieczęć.

Na zewnętrznej stronie opieczętowanych aktów umieścić ma przewodniczący komisji imię i nazwisko kandydata, który w tem miejscu wyboru otrzymał największą liczbę głosów, jaka na niego padła.

§. 37.

Zbadanie i ogłoszenie ogólnego rezultatu wyboru należy do głównej komisji wyborczej w głównym miejscu wyboru zebrać się mającej.

Komisję tę zwołuje najdalej do trzech dni po nadesłaniu aktów wyborczych ze wszystkich miejsc wyborczych dotyczącego okręgu wyborczego Starosta powiatowy głównego miejsca wyboru. Komisja ta składa się z siedmiu członków, a mianowicie z naczelnika gminy głównego miejsca wyboru, lub jego zastępcy, dwóch członków rady gminnej głównego miejsca wyborczego przez tegoż naczelnika powołanych, dwóch członków z pomiędzy uprawnionych do wyboru tego samego okręgu wyborczego przez komisarza wyborczego głównego miejsca wyboru powołanych, a w końcu z dwu kandydatów na posła w tym okręgu wyborczym, którzy wedle dat na zewnętrznej stronie nadesłanych z poszczególnych gmin aktów wyborczych umieszczonych, w największej liczbie poszczególnych miejsc wyborczych tego okręgu wyborczego największą liczbę głosów otrzymali.

Na wypadek, gdyby we wszystkich miejscach wyborczych danego okręgu wyborczego jeden i ten sam kandydat otrzymał największą ilość głosów — względnie gdyby w dniu urzędowania głównej komisji wyborczej jeden lub oba kandydaci do tegoż nie zgłosili się powołuje jednego względnie i dwóch ostatnich członków komisji z pomiędzy wyborców dotyczącego okręgu wyborczego komisarz wyborczy głównego miejsca wyboru.

Komisja urzęduje w obecności komisarza wyborczego głównego miejsca wyboru — w lokalu możliwie najobszerniejszym, urządzonym w sposób w §. 24 tej

ustawy oznaczonym, przyczem mają wszyscy wyborcy prawo być obecnymi w miarę objętości miejsca.

§. 38.

Komisja przyjmuje z rąk komisarza wyborczego opieczętowane akta, nadesłane ze wszystkich miejsc wyborczych i stwierdza nienaruszenie pieczęci.

Każdemu z członków komisji wyborczych poszczególnych miejsc wyborczych tego okręgu wyborczego, którzy po myśli §. 36 tej ustawy przyłożyli na akta wyborcze swoje prywatne pieczęcie, wolno żądać od komisarza głównego miejsca wyborczego przed rozpakowaniem aktów zbadania, czy przyłożona przez dotyczącego wyborcę pieczęć jest nienaruszoną.

Komisja wybiera z pomiędzy siebie przewodniczącego absolutną większością głosów. Gdyby taka większość nie dała się osiągnąć, mianuje przewodniczącego z pomiędzy członków komisji komisarz wyborczy. Następnie przystępuje komisja do obliczenia głównego rezultatu wyboru na podstawie obliczeń dokonanych przez komisje wyborcze poszczególnych miejsc wyborczych.

Rezultat ogólnego obliczenia ogłosi obecnym przewodniczący komisji.

Co do całej czynności komisji spisany będzie protokół, który podpiszą wszyscy członkowie komisji i komisarz wyborczy.

§. 39.

Za wybranego posłem ma się tu uważać, kto otrzymał więcej jak połowę wszystkich oddanych ważnych głosów.

§. 40.

Gdy przy głosowaniu nie padła na nikogo taka większość głosów, należy zarządzić ściślejszy wybór. Wybór ten ma zarządzić e. k. Starosta powiatowy głównego miejsca wyboru we wszystkich dotyczących miejscach wyborczych, a rezultat tych wyborów będzie obliczony po myśli powyższych postanowień niniejszej ustawy.

§. 41.

Przy ściślejszym wyborze mają wyborcy ograniczyć się tylko na tych kandydatach, którzy po wybranych absolutną większością otrzymali najwyższą liczbę głosów.

Liczba kandydatów przychodzących do ściślejszego wyboru musi być zawsze dwa razy większą niż liczba posłów wybrać się mających. Przy równości głosów rozstrzyga los, kto ma przyjść do ściślejszego wyboru.

Każdy głos, padający przy ściślejszym wyborze na osoby nie przeznaczone do tego wyboru, ma się uważać jako nieważny.

Gdy przy ściślejszym wyborze wszystkie oddane ważne głosy będą podzielone pomiędzy wszystkich do tego wyboru przeznaczonych kandydatów w równych częściach tak, że każdy z nich ma za sobą połowę wszystkich głosów — wtedy rozstrzyga o wyborze los, przez przewodniczącego komisji wyborczej wyciągnąć się mający.

Gdy poza tym wypadkiem głosowanie nie doprowadza do absolutnej większości, należy zarządzić i dalsze wybory ściślejsze aż dopóki nie osiągnie się absolutnej większości, co do wszystkich mających się wybrać posłów, lub wymienionej w poprzednim ustępie równości głosów dla wszystkich osób przeznaczonych do ściślejszego wyboru, w którym to ostatnim wypadku los rozstrzyga ostatecznie o wyborze.

Ci uprawnieni wyborcy, którzy przy pierwszym wyborze zupełnie nie głosowali, nie są jeszcze dlatego wykluczeni od wykonania tego prawa przy wyborze ściślejszym.

§. 42.

Gdy w końcu wybór przepisanej w dotyczącym okręgu wyborczym liczby posłów zostanie należycie przeprowadzony, ma być zamknięty protokół czynności wyborczej

i podpisany przez wszystkich członków komisji wyborczej jak również przez komisarza wyborczego, następnie z dołączeniem wszystkich kartek głosowania opieczętowanymi i komisarzowi wyborczemu w celu przesłania c. k. Namiestnikowi oddany.

§. 43.

Namiestnik ma, przeglądawszy akta wyborcze jemu nadesłane, każdemu wybranemu posłowi, co do którego nie zachodzą przyczyny wykluczające go po myśli niniejszej ustawy od obieralności, doręczyć certyfikat wyborczy.

Certyfikat ten uprawnia wybranego posła wstąpić do Sejmu i niesprawiedliwia domniemanie ważności na tak długo, dopóki Sejm inaczej nie postanowi.

§. 44.

Wszystkie akta wyborcze ma następnie c. k. Namiestnik przestać Wydziałowi krajowemu.

Wydział krajowy jest obowiązany zbadać akta wszystkich wyborów i przedstawić co do wszystkich swoje wnioski Sejmowi, a to najdalej do roku od dnia przeprowadzenia wyborów. Sejmowi przysłuży prawo ostatecznego rozstrzygnięcia o ważności każdego poszczególnego wyboru.

Postanowienia końcowe.

§. 45.

Do ważności uchwały Sejmu o zmianie postanowień tej ustawy potrzeba obecności co najmniej dwóch trzecich części wszystkich posłów.

Gdy taka liczba posłów jest obecną, zmiana może nastąpić absolutną większością głosów obecnych.

Art. II.

Ustawa ta ma wejść w życie z chwilą rozpisania najbliższych ogólnych wyborów sejmowych.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

W Sanoku szkoła 4. klasowa męska połączona z 3 klasową wydziałową, niema dotychczas ruskiego katechety, jak tego wymaga ustawa i liczba uczniów Rusinów (przeszło 100), a tylko gr. kat. wikary parafii udziela religii za wynagrodzeniem. Ten wikary często przeszkodzony sprawami parafialnemi nie może udzielać religii w szkole i dzieci rozpuszcza się do domu.

Szkoła na Posadzie sanockiej 2. klasowa i P. Olchowskiej 4. klasowa nie mają zupełnie ruskiego katechety chociaż w nich wiele dzieci ruskich, a mianowicie w pierwszej 26, a w drugiej 27 dzieci, bo Rada szkolna nie przyznaje za naukę religii żadnego wynagrodzenia.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego, czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie jak najprędzej utworzyć stałą posadę gr. kat. katechety przy męskiej ludowej szkole w Sanoku i udzielić remuneracyę dla gr. kat. księdza za naukę religii w szkołach ludowych w Posadzie sanockiej i olchowskiej?

interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Wesoliński, Skołyszewski, Oleśnicki, Korol, J. Jaworski, Effenowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki Barabasz, Pastor, Glidziuk, Staruch, Huryk, Ochrymowicz Szajer.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

Od wielu lat nie załatwiona sprawa budowy szkoły w Besku. Rada gminna w Besku, jedna z najdzielniejszych w powiecie sanockim gotowa do wszelkich możliwych ofiar na ten cel, jednak energiczne jej starania w sprawie tej szkoły pozostają bez skutku; a mianowicie od 2. lat zalega załatwienie rekursu gminy, wniesione-

go przeciw nieprzychylnemu postanowieniu Rady szkolnej krajowej co do przemiany dwuklasowej szkoły na czteroklasową. Wskutek tego dzieci uczą się w starym, niezdrowym i ciasnym budynku. Ponieważ liczna bardzo inteligentna ludność Beska odczuwa bardzo przykro brak odpowiedniej szkoły, podpisani zapytują c. k. komisarza rządowego: Czy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie raczy sprawę budowy czteroklasowej szkoły w Besku jak najspieszniej załatwić?

interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Glidziuk, Stapiński, Effenowicz, Korol Mazikiewicz, Mogilnicki, Oleśnicki, J. Jaworski, Krempa, Bojko, Barabasz, Staruch, Huryk Ochrymowicz.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

Od 12. lat niezadowolona sprawa budowy szkoły ludowej w Rymanowie. Jeszcze w roku 1898 miała ta szkoła być oddana do użytku publicznego pod nazwą szkoły jubileuszowej imienia Jego Cesarskiej Mości cesarza Franciszka Józefa I. Jednak do teraz niema jeszcze i planów tej szkoły, a głównym winowajcą tej wielkiej niezdarności jest nie c. k. Rada okręgowa w Sanoku lecz miejscowa Rada szkolna w Rymanowie, która nie daje posłuchu poleceniom Rady szkolnej okręgowej. Wskutek jej niezdarności biedne dzieci uczą się od wielu lat w stancyach ciasnych, ciemnych, wilgotnych i tracą zdrowie. Fotografia starej szkoły pod /.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego: Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie doprowadzić jak najspieszniej do końca sprawę budowy szkoły ludowej w Rymanowie?

Kuryłowicz, w. r.
interpelant

Glidziuk, Stapiński, Effenowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki, Krempa, Bojko, Korol Oleśnicki,

J. Jaworski, Staruch, Barabasz, Huryk, Ochrymowicz.

Interpelacya

do c. k. Komisarza rządowego p. Kuryłowicza.

Od długiego czasu niezadowolona sprawa założenia szkoły ludowej w gminie Deszno, powiatu sanockiego. Gmina ta ma już odpowiedni grunt pod budowę, ofiarowany przez właściciela większej posiadłości i od kilku lat puka nadaremnie o rozpoczęcie urzędowej akcyi co do budowy. Jest to jedyna gmina w powiecie sądowym rymanowskim o ludności po połowie mieszanej, która nie ma szkoły.

Podpisani zapytują przeto c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie polecić c. k. Radzie szkolnej okręgowej w Sanoku, ażeby z całą energią przyspieszyła utworzenie szkoły ludowej w Desznie?

Interpelant
Kuryłowicz, w. r.

Glidziuk, Stapiński, Krempa, Effinowicz, Bojko, Oleśnicki, Korol, J. Jaworski, Mazikiewicz, Mogilnicki, Barabasz, Staruch, Huryk, Ochrymowicz.

Wniosek nagły:

Przy regulacyi rzeki Stryj, prowadzonej na podstawie ustawy o budowie dróg wodnych wytworzył się stan rzeczy, który grożąc nadbrzeżnym gminom wielką a w bardzo jnż szybkim czasie nastąpić mogącą katastrofą, wymaga bardzo spieszego a energicznego zaradzenia i środków ochronnych.

Przy wykonaniu przekopu przy kilometrze 53, który jest prowadzony lewą stroną prawie po przy samym gościńcu państwowym Stryj-Skole nie zabezpieczono należycie lewego brzegu przekopu, wskutek czego przekop wykonany na pochyłości szutrowej,

świeżo powstałej nie mógł wytrzymać wielkiej masy wody, wpuszczonej do niego z wielkim spadem i woda ta rozerwała wierzech łuku a zabrawszy i zniszczywszy już przed rokiem część gościńca na przestrzeni około 500 metrów, już w zeszłym roku zalała była część gminy Górne a mianowicie ogrody w pobliżu domów. W obecnej chwili sytuacya stała się jeszcze więcej groźną. Wielkie masy śniegu i lodu wytworzą przy pierwszym roztopie taką ilość wody, że mając przerwaną i już gotową drogę, woda ta zaleje i zniszczy wieś Górne.

Podobne niebezpieczeństwo grozi także samemu miastu Stryjowi. Pod samem miastem zamulila zeszłoroczna powódź kanał wykopany pod nowe koryto i zasypała szutrem go — wskutek tego utworzył się zator na którym osadziły się kry i wysokie góry śniegu, położone znacznie wyżej od miasta tak, że przy roztopie grozi niebezpieczeństwo zalewu w wysokim stopniu miastu Stryjowi.

Wobec tego wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej przesięwził zarządzenia i środki ochronne dla zabezpieczenia gminy Górne i miasta Stryja przed zalewem i zniszczeniem, a równocześnie spowodował jak najspieszniejszą rekonstrukcyę przerwanego już od roku gościńca Stryj-Skole.

Wnioskodawca
Oleśnicki, m p.

Rozwadowski, J. Jaworski, Bojko, Stapiński, F. Włodek, Korol, Effinowicz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Huryk, Staruch, Barabasz, Krempa, Ostapezuk, Mogilnicki, Glidzink.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając nagłość wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwała, a oddzielnie i bez rozprawy uchwała Izba odesłanie tego wniosku nagłego do komisji wodnej z poleceniem przedłożenia

Sprawozdania bez drukowania na najbliższem posiedzeniu.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie wniosków właśnie odczytanych umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacje zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 18. lutego 1907 o godzinie 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 45 popołudniu.

Marszałek krajowy :

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

3. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 18. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Mazikiewicz.

Obecnych posłów 118.

Ze strony Rządu: e. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 1 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 2-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż p. Dunajewski z powodu złego stanu zdrowia nie może jeszcze brać udziału w obradach sejmowych.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopów na 2 dni pp. Czartoryskiemu, Stanisławowi Tarnowskiemu i Zdzisławowi Tarnowskiemu.

Marszałek oznajmia, że ukonstytuowały się następujące komisye a to :

Komisya bankowa: Przewodniczący p. Krański Władysław, zastępca przewodniczącego p. Skalkowski, sekretarz p. Merunowicz.

Komisya drogowa: Przewodniczący p. Męciński, I. zastępca przewodniczącego p. Sala, II. zastępca przewodniczącego p. Urbański Mieczysław, Sekretarz p. Starzyński.

Komisya gospodarstwa krajowego: Przewodniczący p. Gorayski, I. zastępca przewodniczącego p. Brykczyński II. zastępca przewodniczącego p. Zdzisław Tarnowski, sekretarze p. Schnell i p. Paygert.

Komisya górnicza: Przewodniczący p. Gorayski, zastępca przewodniczącego p. Wiśniewski, sekretarz p. Lipiński.

Komisya petycyjna: Przewodniczący p. Michalski, zastępca przewodniczącego p. Michałowski, sekretarze pp. ks. Szponder i ks. Wilezkiewicz.

Komisya prawnicza: Przewodniczący p. Władysław Czaykowski, zastępca przewodniczącego p. Fruchtman, sekretarz p. Huza.

Komisya dla reform agrarnych: Przewodniczący p. Sękowski, zastępca przewodniczącego p. Cieński Tadeusz, sekretarz p. Hupka.

Komisya sanitarna: Przewodniczący p. Gołuchowski, zastępca przewodniczącego p. Mars, sekretarz p. Wurst.

Komisya solna: Przewodniczący p. Mandyczewski, zastępca przewodniczącego p. Garapich, sekretarz p. Merunowicz.

Komisya szkolna: Przewodniczący p. Czartoryski, I. zastępca przewodniczącego p. Stanisław Tarnowski, II. zastępca przewodniczącego p. Piniński, I. sekretarz p. Tomaszewski, II. sekretarz p. Mogilnicki.

Komisya wodna: Przewodniczący p. Kozłowski, zastępca przewodniczącego p. Kolscher, sekretarz p. Merunowicz.

Komisya budżetowa: Przewodniczący p. Dunajewski, I. zastępca przewodniczącego p. Badeni Kazimierz, II. zastępca przewodniczącego p. Abrahamowicz, sekretarz p. Głąbiński.

Marszałek oznajmia, że p. Abrahamowicz będąc wybranym do trzech komisyj korzysta z przysługującego mu według regulaminu prawa i zrzeka się wyboru do komisji budżetowej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 18 lutego 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom a mianowicie:

Komisji budżetowej: L. s. 364, 375 do 378, 383 - 388, 410, 441, 442, 446 - 448, 451 do 461, 464, 466 - 484, 486 - 490, 494 - 496, 498, 505, 511 - 514, 521 - 525, 528 - 535, 537 - 539, 559 - 562, 564 - 572, 576, 578 do 580, 584 - 585, 587 - 592, 594, 595, 599, 601, 603 - 608, 610 - 615.

Komisji szkolnej: L. s. 358 - 363, 365 do 374, 379 - 382, 389, 390, 409, 411, 449, 491 - 493, 497, 500, 502, 504, 506 - 510, 515 - 520, 596, 609.

Komisji gminnej: L. s. 463, 465, 583.

Komisji petycyjnej: L. s. 540, 577, 586, 593, 598.

Komisji administracyjnej: L. s. 443,, 445, 450, 462, 499, 575, 581, 582.

Komisji gospodarstwa krajowego: L. s. 526, 527, 573, 574.

Komisji drogowej: L. s. 501, 503.

Komisji kolejowej: L. s. 412 - 440, 485 536, 600, 602.

Komisji przemysłowej: L. s. 597.

Komisji sanitarnej: L. s. 563.

Po odczytaniu petycji L. s. 454 ksieni klasztoru SS. Klarysek w Starym Sączu, o subwencję, przemawia p. ks. Pastor popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 465 gminy Żabno, o zaliczenie do gmin objętych ustawą z 3. lipca 1896., przemawia p. ks. Wilczkiewicz, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 500 gminy miasta Myslenice o założenie gimnazjum, przemawia p. Kazimierz Lubomirski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 536 Reprezentacyi powiatu rzeszowskiego i miasta Rzeszowa o budowę kolei Rzeszów-Tarnobrzeg.

Przemawia p. Jabłoński, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, Marszałek udziela głosu p. Kozłowskiemu.

P. Kozłowski imieniem komisji wodnej wnosi, ażeby termin dany tej komisji na

ostatniem posiedzeniu sejmowem do przedłożenia sprawozdania w kwestyi załatwienia wniosku p. Oleśnickiego przedłużyć o trzy dni.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż zamierza w tym tygodniu zarządzić pełne posiedzenia tylko w czwartek i sobotę, ażeby wtorek, środa i piątek pozostawić dla prac w komisjach. Marszałek zwraca uwagę Izby na praktykę w innych sejmach krajowych, że w dwa lub trzy dni po zwołaniu Sejmu, komisye przychodzą już ze sprawozdaniami w kwestiach mniejszej wagi lub czysto administracyjnych. — Dałoby się to zastosować i tutaj, ażeby w tych sprawach, gdzie prawdopodobnie dyskusyi nie będzie, gdzie są wyczerpujące sprawozdania Wydziału krajowego, komisye swoje sprawozdania jak najrychlej przedkładały. — W ten tylko sposób umożliwionem zostanie załatwienie wszystkich spraw bez potrzeby przeciążania posłów w ostatnich tygodniach Sejmu posiedzeniami zbyt długo trwającymi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z przedłożenia sprawozdań c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego za rok szkolny 1904/5 i 1905/6.

Sprawozdawca p. Wereszezyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o petycjach byłej służby krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie o dożywotnie zaopatrzenia.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na

przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza w przedmiocie oddania salin w zarząd kraju.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza o oddanie dóbr kameralnych w zarząd kraju.

Przemawia p. Merunowicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż punkt piąty i szósty z powodu nieobecności wnioskodawcy p. Tomaszewskiego, usuwa z porządku dziennego.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka o zaprowadzenie osobnego podatku na pokrycie szkód elementarnych.

Przemawia p. Kramarczyk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Po przemówieniu p. ks. Stojalowskiego, który wnosi na odesłanie powyższego wniosku do komisji dla reform agrarnych, p. Kramarczyk z wnioskiem tym się zgadza.

Izba uchwała przekazanie powyższego wniosku p. Kramarczyka, komisji dla reform agrarnych.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Jana Gnoińskiego o założenie szkoły średniej w Lubaczowie.

Przemawia p. Gnoiński Jan, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tadensza Cieńskiego w sprawie dostarczenia w większej mierze niż dotąd drzewa opałowego i budulca okolicom bezleśnym z lasów rządowych.

Przemawia p. Tadeusz Cieński, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Krakowa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Dra Walentego Staniszewskiego, na posła z kuryi miasta Krakowa uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Kolomyi.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Jana Kleńskiego na posła z kuryi miasta Kolomyi uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu sanockiego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Włodzimierza Kuryłowicza na posła z kuryi gmin wiejskich, powiatu sanockiego uznać za ważny.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Wereszczyński zrzeka się głosu.

Izba uchwała wniosek Wydziału krajowego na uznanie wyboru p. Włodzimierza Kuryłowicza na posła z kuryi gmin wiejskich powiatu sanockiego za ważny.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miast Gorlice-Jasło.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór ks. Leona Pastora na posła z kuryi miast Gorlice-Jasło uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Białej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Rudolfa Lukasa na posła z kuryi miasta Białej uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego.

Sprawozdawca p. Wereszezyński wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Karola Czecha de Lindewald na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozsprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania roty przyrzeczenia.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje rotę przyrzeczenia w języku polskim.

Sekretarz p. ks. Mazikiewicz, odczytuje rotę przyrzeczenia w języku ruskim.

Po odczytaniu roty przyrzeczenia, nowo wybrani posłowie składają przyrzeczenie poselskie w ręce Marszałka.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Nisko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Nisko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Nisko zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszcze-

gólnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy.

1) od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 koron;

2) od jednego hektolitra rozolisu, likieru, runu araku, esenji ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 k.;

4) od jednego hektolitra miodu po 10 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Nisko.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899. dz. p. p. Nr. 120. część II, wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacji w gminie Nisko, a dla przeprowadzenia tej

dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacji w Nisku.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Radomyśl (pow. Tarnobrzeg) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Radomyśl nad Sanem powiat Tarnobrzeg na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Radomyśl nad Sanem powiat Tarnobrzeg zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy

aż do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 2 hal. czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 2 korony.

2) Od jednego hektolitra rumu, rozolu, koniaku, araku, essencyi ponczowej, likieru, sliwownicy i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 3 korony.

3) Od jednego hektolitra piwa po 1 kor.

4) Od jednego hektolitra miodu po 2 kor.

Art. II.

Do niszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Radomyśl nad Sanem.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można ją obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 a. II. wolną jest ona od opłaty państwowej konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Radomyśl n. S., a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Radomyśl n. S.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Tłumacz na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia zmieniająca Art. I. ustawy z 1. września 1901 Nr. 87 dz. u. kr. w sprawie taryfy opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu w gminie Tłumacz.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. postanawiam co następuje:

Art. I.

Ustanowiona w Artykule I. ustawy z dnia 1. września 1901 r. Nr. 87 dz. u. kr. taryfa opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu zostaje uchyloną a na przyszłość taryfa ta ma opiewać:

1) od jednego litra alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 15 hal.

2) od jednego litra ramu, araku, rozolisu, likieru, śliwownicy, ponczowej essencji i innych słodzonych napojów spirytusowych po 11 hal.

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K. 40 h.

4) od jednego litra miodu po 15 hal.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Zborów (powiat Złoczów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Zborów powiat Złoczów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. 1.

Gminie Zborów (powiat Złoczów) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1915 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 b., czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 10 K.

2) Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jakoto: araku, rumu, ponczowej esenyi, rozolisów, i t. d. po 10 K czyli od jednego litra po 10 halerzy.

3) Od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 K 50 hal.

4) Od jednego litra miodu po 6 hal.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumeyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Zborów.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumeyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których

po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. N. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Zborowie, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Zborowie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie petyeyi gminy m. Buczacza o zezwolenie na pobór opłat policyjnych od balów, koncertów, przedstawień teatralnych, widowisk i t. p. na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia gminie m. Buczaeza na pobór opłat policyjnych na rzecz funduszu ubogich miejscowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje :

Art. I.

Gminie m. Buczaeza zezwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowych ubogich następujące opłaty policyjne :

1) Od każdego za opłatą wstępu urządzanego balu, pikniku lub od każdej za opłatą wstępu urządzonej zabawy z tańcami, czy to w publicznym czy też w prywatnym lokalu, opłatę stosownie do uznania Magistratu według trzech klas po dwanaście kor., ośm kor. lub cztery kor.

Bale, pikniki lub zabawy z tańcami, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cel dobroczynny, wolne są od opłaty.

2) Od przedstawień teatralnych, koncertów, produkeyi sztuk konnych, ogni sztucznych, produkeyi prestydygatorskich, magicznych i t. p. za każde przedstawienie opłatę stosownie do uznania Magistratu według trzech klas : po dwanaście kor., ośm kor. lub cztery kor.

Przedstawienia, z których cały czysty dochód przeznaczony jest na cele dobroczynne, wolne są od opłaty.

3) Od menażeryi, panoramy, kosmorama, dioramy, ciemni optycznych (camera obscura), figur woskowych lub innych gabinetów, w miarę ich jakości i stosownie do uznania Magistratu według trzech klas : po dwanaście kor., ośm kor. i cztery kor. za każdy tydzień, zaś po trzydzieścisześć koron, dwadzieścia cztery kor. lub dwanaście kor. za każdy miesiąc.

4) Od panoram przenośnych (skrzynkowych), tudzież od arfistów i iunych mu-

zykantów i kataryniarzy, zarobkujących po ulicach, placach i domach, tudzież w publicznych lokalach – opłatę po pięćdziesiąt halerzy za każdy tydzień.

5) Od produkeyi muzycznych w lokalach publicznych t. j. w restauracyach, piwiarniach, kawiarniach i szynkowniach opłatę po sześćdziesiąt hal. za każdy wieczór.

Od produkeyi zaś muzycznych ze śpiewkami (tingle-tangle, café concert, café chantant) lub z przedstawieniami teatralnemi połączonych, opłatę za każdy wieczór po dwie korony.

Art. II.

Każde uszczuplenie dochodu z powyższych opłat karane będzie grzywną przypadającą funduszowi miejscowych ubogich w wysokości dwu do pięciokrotnej opłaty uszczuplonej a w razie niemożności ściągnięcia tej grzywny aresztem w stosunku jednego dnia za każdych dziesięć koron grzywny.

Art. III.

Postępowanie karne w razie wykroczenia przeciw postanowieniom tej ustawy i orzekanie kar przysłuża burmistrzowi miasta względnie jego zastępcy.

Art. IV

Od wymiaru powyższych opłat tudzież od orzeczeń karnych, można odwołać się w terminie i w sposób przewidziany postanowieniami ustawy z dnia 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Posada olchowska na pobór opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia gminie Posada olchowska powiatu sanockiego na pobór opłaty gminnej od psów.

§. 1.

Gminie Posada olchowska, zezwala się na pobór opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego w wysokości 2 korony rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonym będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy trzymane na uwięzi, oraz utrzymywane do celów wojskowych.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody - Lesznięw-Szczurowice.

Sprawozdawca p. Dąbski, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Brodach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Lesznięw-Szczurowice.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brodach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Brody-Lesznięw-Szczurowice, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. ust. kraj. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta drogowego pobierać należy przy dwóch rogatkach, a to przy każdej z nich według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, traci moc obowiązującą uchwała

sejmowa, zatwierdzona Najwyższem postanowieniem z dnia 7. lutego 1902. (Nr. 25. Dz. u. kr.), którą nadane było Radzie powiatowej w Brodach prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Brody-Leszniów-Szczurowice na jednej rogatee.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie oplaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego, o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na Wisłoku, zbudowanego na publicznym dojeździe kolejowym w Strzyżowie.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat my-

tniczych od mostu na Wisłoku, zbudowanego na publicznym dojeździe kolejowym w Strzyżowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się Wydziałowi powiatowemu w Rzeszowie prawo do pobierania myta od mostu na Wisłoku w Strzyżowie, zbudowanego na publicznym dojeździe kolejowym łączącym stację kolei Rzeszów-Jasło z drogą powiatową Strzyżów-Domaradz, na rzecz funduszu konserwacyjnego tegoż dojazdu, do utrzymania którego obowiązane są strony konkurencyjne w myśl postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1881 (Dz. ust. kraj. Nr. 46) względnie ustawy z dnia 9. marca 1888 (Dz. ust. kraj. Nr. 38).

Art. I.

Opłatę myta mostowego pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzechowych 4 (cztery) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie oplaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej zabiera głos p. Stapiński i wnosi na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem Wydziału krajowego.

Izba popiera ten wniosek.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca p. Dąbski.

Izba odrzuca wniosek p. Stapińskiego i przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek oznajmia, iż na życzenie posłów nastęny punkt t. j. propozycję Wydziału krajowego w sprawie wyboru 3 członków Rady nadzorczej Banku krajowego i 1 zastępcy członka tej Rady, usuwa z porządku dziennego.

Marszałek oznajmia, że komisye ukonstytuowały się w dalszym ciągu w sposób następujący:

Komisya administracyjna: Przewodniczący p. Abrahamowicz, I zastępca przewodniczącego p. Bobrzyński, II zastępca przewodniczącego p. Laskowski, Sekretarze: p. Sozański i p. Mycielski.

Komisya gminna: Przewodniczący p. Stadnicki, zastępca przewodniczącego p. Moysa, sekretarz p. Bal.

Komisya kolejowa: Przewodniczący p. Zaleski, zastępca przewodniczącego p. Męciński, sekretarz p. Schätzel.

Komisya przemysłowa: Przewodniczący p. Lubomirski Andrzej, zastępca p. Rutowski, sekretarz p. Żardecki.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Płace nauczycielstwa ludowego muszą być zrównane z poborami urzędników państwowych XI, X. i IX. rangi.

2. Zaopatrzenie wdów i sierot po nauczycielach winno być zrównane z zaopatrzeniem wdów i sierót po urzędnikach państwowych.

3. Pobory nauczycielskie na tej nowej podstawie plac oparte, mają się liczyć już od 1. kwietnia 1907 roku.

We Lwowie. dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca
Jan Stapiński, w. r.

Filip Włodek, Oleśnicki, Krempa, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki, Bohaczewski, Barabasz, Fffinowicz, Staruch, Huryk, Ostapczuk, Korol, Bojko.

P. Stapiński uzasadnia nagłość swego wniosku.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. ks. Pastor.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. ks. Stojalowski.

Przemawia p. Mogilnicki.

Przemawia p. ks. Bohaczewski.

Izba w głosowaniu odrzuca nagłość wniosku p. Stapińskiego.

Marszałek oznajmia że wniosek ten traktować będzie regulaminowo.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się e. k. Rząd, ażeby wszelkie dokumenta prawne i podania hipoteczne,

dotyczące najmu, lub zakupna gruntów i budynków na cele szkół ludowych, wolne były od opłaty stempli i należności skarbowej za przeniesienie własności.

We Lwowie, 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
W. Szwed, w. r.

F. Włodek, Schätzel, Kramarczyk, Wilczkiewicz, Oleśnicki, Skołyszewski, Barabasz, Huryk, Bohaczewski, Mazikiewicz, Mogilnicki, Kuryłowicz, Effnowicz, Potoczek, Żardecki.

W n i o s e k.

Zważywszy, że §. 9. ustawy państwowej z dnia 29. lutego 1880 r. Dz. p. p. Nr. 37. o środkach zapobiegawczych tępienia zarazy i księgosuszu, a względnie nowela do tegoż §-fu 9-go ogłoszona rozp. ministeryalnym z dnia 12. kwietnia 1880, jest nadzwyczajnie niejasną co do tworzenia pasów pogranicznych, gdyż mówi tylko ogólnikowo, iż w myśl tej ustawy pas pograniczny ma być utworzony w szerokości 30-tu kilometrów od granicy rosyjskiej, a w razie przypadłości do pasu pogranicznego chociażby tylko małej części sąsiedniej gminy, ma być wzięta cała gmina:

zważywszy więc, że wskutek tej niejasności myśli noweli do §-fu 9. ustawy z dnia 29. lutego 1880. Nr. 37. powołano do pasu pogranicznego całe gminy wraz z obszarami dworskimi, pomimo, że przy odmierzaniu na mapach przy ustanawianiu pasu pogranicznego tylko maleńki nieraz skraweczek pustej ziemi bez budynków pewnej gminie zaleciał, co sprawia ludności dotychczas gminy nadzwyczajne utrudnienia jakie wynikają z katastru pogranicznego, a dla samejże myśli ustawy o zapobieganiu rozwleczenia księgosuszu nie mają najmniejszej wartości, dlatego podpisani wnioskują:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Wzywa się c. k. Rząd, by ze względu na ustalony pas pograniczny dla katastru

bydła od lat 20 istniejącej zmniejszył z 30 na 20 kilometrów lub ewentualnie wziął za podstawę szerokości pasu pogranicznego naturalną granicę rzekę Wisłę począwszy od Oświęcimea tj. granicy pruskiej wzdłuż jej biegu aż do Niepołomic, zaś ciąg dalszy granicę suchą, lecz na 20 kilometrów szerokością.

II. wzywa się c. k. Rząd, by w razie nieuwzględnienia pierwszego wniosku uzupełnił nowelę ministeryalną do §. 9. ustawy z dnia 29. lutego 1880 Nr. 37. i wyraźnie orzekł jaka część terytorium gminy sąsiedniej z pasem pogranicznym musi przypaść przy odmierzaniu na mapach krajowych do pasu pogranicznego, na mocy którejby całą gminę sąsiednią w myśl tejże ustawy można uważać za koniecznie należąca do pasu pogranicznego np. $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, i t. p.

III. Wzywa się c. k. Rząd, by obok pierwszych dwóch wniosków pozostawił Władzy politycznej wolność bez naruszenia zasady ustawowej do zmniejszenia lub uwzględnienia lokalnych stosunków terytorjalnych, podeigania lub uwalniania gmin od należenia do pasu pogranicznego.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, by się zastanowił, czy nie byłoby już na czasie zniesienie okręgów rewizyjnych bydła jako za wielkich i nie odpowiadających swojemu celowi, a na to miejsce polecić prowadzenie katastru bydłowego miejscowemu oglądaczowi bydła.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Kramarczyk, w. r.

Effnowicz, Buynowski, Stapiński, Kuryłowicz, Wilczkiewicz, Włodek Filip, Bojko, Krempa, Glidziuk, Oleśnicki, Szajer, Jaworski Jan, Skołyszewski, Wesoliński, Korol, Pastor.

W n i o s e k.

Zważywszy, że instytucja obszarów dworskich istniejąca wyłącznie w Galicyi

i Bukowinie jest przywilejem właścicieli większej posiadłości z niekorzyścią i krzywdą drobnych właścicieli ziemi;

zważywszy, że wskutek wyłączenia obszarów dworskich ze związków gminnych właściciele 2,916.630 ha w okrągłych cyfrach około 5,000.000 morgów powierzchni kraju nie ponoszą ciężarów gminnych, a takowe za nich właściciele drobnej posiadłości wynoszącej 4,932.553 ha, w okrągłych cyfrach 8,000.000 morgów ponoszą, co jest rzeczą niesłuszną i niesprawiedliwą;

zważywszy, że do obszarów dworskich nie ma przynależności, istnieje tylko do gminy, że wskutek tego częstokroć gminy zmuszone są do ponoszenia kosztów leczenia ubogich chorych i do pracy niezdolnych urodzonych i zatrudnionych lub urodzonych z rodziców zatrudnionych na t. zw. obszarach dworskich, co jest dla mieszkańców gminy oczywistą krzywdą;

zważywszy, że wskutek istnienia obszarów dworskich tworzy się w jednej gminie katastralnej dwie władze, z których jedna rozciąga się na parcele t. zw. rustykalne, a druga na tabularne, z których jedne mogą tworzyć enklawy, w drugich powstaje chaos i zamieszanie, sprzeczności interesów obszarów i gmin, co i tak trudne u nas administracyjne stosunki na wsi jeszcze bardziej utrudnia;

zważywszy, że uchwalenie ustawy z r. 1866 o obszarach dworskich nastąpiło wyłączenie wskutek żądań ówczesnych posłów włościańskich, że obecna oświeceniowa generacja włościan jak najenergiczniej zniesienia tej ustawy przez usta swych posłów i setkami petycyj domagała się i domaga;

zważywszy, że opinia nie tylko wśród ludu, ale i wśród najbardziej zachowawczych posłów niedwuznacznie wypowiedzianą została, że instytucja obszarów dworskich na długo utrzymać się nie da. (Przemówienia Piotra Górskiego i Andrzeja Potockiego z dnia 7. lutego 1896 r.);

zważywszy, że wskutek wydzielenia obszarów dworskich osłabiło się gminy siły

finansowej i siły do pracy w samej gminie przydać się mogącej;

zważywszy, że interesa narodowe i społeczne zwłaszcza w dzisiejszych czasach wymagają zbliżenia się warstw społecznych, pracy wśród mniej narodowo uświadomionych, tych którym los pozwolił korzystać z więcej wiedzy;

zważywszy, że przez zniesienie niesprawiedliwej i szkodliwej ustawy o obszarach dworskich usunie się znaczną część niezadowolonia i goryczy i usunie się szkodliwy pod względem narodowym i społecznym wpływ tych, którzy żyją i rozwijają waśnią społeczną;

zważywszy, że wszelkie argumenta, jakoby przez połączenie obszarów dworskich z gminami zniszczyć się musiało te pierwsze, nie są trafne, gdyż sprzeciwia się im stan faktyczny, wykazujący, że w krajach, w których ustawy o obszarach dworskich nie ma, większa własność pomyślnie się rozwija (Królestwo Polskie, Czechy, Morawa, Śląsk), zaś w kraju mającym obszary dworskie t. j. w Galicyi większa własność szybko zanika;

zważywszy, że przez interesowane strony rozpowszechniana opinia, jakoby przez zniesienie obszarów dworskich właściciele tychże pod względem społecznym się poniżyć musiało, nie jest trafną, gdy przeciwnie prawdą jest, że ten kto zniża się do uboższych od siebie, aby ich podnieść, tem samem sam się podnosi;

zważywszy, że argument jakoby przez zniesienie obszarów dworskich narażało się sprawę narodową w Galicyi wschodniej na niebezpieczeństwo, są pozbawione prawdy, przybliży się bowiem właściciela Polaka do Ruskiego ludu, pozwoli mu skuteczniej pracować w kierunku wyrównania rozsiwanej przez wrogów obu narodowości zażyści;

zważywszy, że przez ustawę o obszarach dworskich stworzyło się rzecz sprzeczną w sobie samej, bo gmina bez majątku

gminnego, wydatków gminnych, budżetu, rachunków rocznych, bez publicznej kontroli, bez członków, bez prawa przynależności, nonsens administracyjny, proszący się o jak najszybsze usunięcie;

zważywszy, że potrzeba zmiany administracji gminnej istnieje od lat czterdziestu tj. od chwili wprowadzenia obecnie obowiązującej ustawy i że potrzeba ta została licznymi prawie co roku wnoszonymi wnioskami, rezolucjami do rządu i wezwaniami do Wydziału krajowego poparta;

zważywszy, że Wysoki Sejm uchwałą z dnia 24. marca 1892 r. przekazał wniosek posła Potoczka do Wydziału krajowego do zbadania i przedłożenia projektu zmiany ustawy gminnej, a Wydział krajowy dotychczas temu żądaniu nie uczynił zadość, pomimo upływu 15 lat od chwili zapadnięcia uchwały, —

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy do opracowania i przedłożenia na najbliższej sesji sejmowej ustawy zmierzającej do zmiany ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. Nr. 19 i ustawy o obszarach dworskich z dnia 12. sierpnia 1866, dz. u. kr. Nr. 19 i ustawy o obszarach dworskich z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 20 w kierunku włączenia obszarów dworskich do związku gminnego.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Wiktor Skołyszewski, w. r.

Bojko, Pastor, Stojałowski, Szajer, F. Włodek, Bednarski, Kramarczyk, Szwed, Huza, Buynowski, Wiśniewski, Potoczek, Wesołiński, Maryewski, Żardecki. Szponder.

W n i o s e k.

Przy sposobności omawiania warunków traktatów handlowych rząd rumuński robi usilne starania o zniesienie zakazu importowania bydła i nierogacizny, jakoteż mięsa w granice monarchii austriackiej, jak nie-

mniej o zaprowadzenie ułatwień przy transporcie bydła i mięsa transito do cesarstwa niemieckiego.

Zadośćuczynienie tym żądaniom rządu rumuńskiego naraziłoby hodowlę bydła i nierogacizny w całej monarchii, a w pierwszym rzędzie w Galicyi na nieobliczalne straty.

Wiadomo bowiem, że tak w Rumunii, jak i w innych bałkańskich państwach urzędzenia weterynaryjne są nader niedostateczne i nie dają żadnej gwarancji przeciwko zawleczeniu zarazy, a państwa te mając granice otwarte dla bydła rosyjskiego, naraziłyby nas niewątpliwie na zawleczenie chorób tam między inwentarzem żywym panujących, a to u bydła rogatego księgosuszu i zarazy płucnej, a u nierogacizny pomoru.

Wieloletnie starania obydwóch naszych Towarzystw gospodarskich o podniesienie hodowli bydła i nierogacizny w kraju, znaczne subwencje pieniężne, jakimi tak Rząd, jak i kraj usiłowania te popierały, poszłyby na marne, a wszelkie wysiłki, jakie oba Towarzystwa czynią, by w myśl życzeń Ministerstwa rolnictwa zachęcać hodowców do powiększania ilości tak bydła, jakoteż nierogacizny w celu zadośćuczynienia wzmagającym się potrzebom mięsa w większych miastach monarchii, nie mogłyby odnieść żadnego skutku, bo hodowcy pod groźą zawleczenia przez importowane bydło lub mięso zarazy, nie tylko nie staraliby się o liczne powiększenie stanu hodowlanego materiału, ale zniewoliliby byli do zredukowania go do nieodzownej dla potrzeb rolnictwa ilości.

Tym sposobem mniemanie, jakoby, otwarcie granicy przyczyniłoby się miało do potania mięsa, okazałoby się złudnem, bo nigdy import nie mógłby pokryć strat, jakie nieunikniona za nim idąca w całym państwie redukcya materiału hodowlanego spowodowałaby musiała.

W myśl tych wywodów niżej podpisanu wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by nie dopuścił do otwarcia granicy rumuńskiej tak dla importu żywego bydła i nierogacizny, jakoteż i bitego mięsa, oraz by nie zezwolił na przewóz transito tak bydła, jak i mięsa do cesarstwa niemieckiego inaczej jak tylko w wagonach plombowanych i przy zachowaniu najdalej idących ostrożności.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Brykczyński, w. r.

Stadnicki, Kraiński Władysław, Rozwadowski, Mieczysław Urbański, Męciński, Wincenty Kraiński, Kozłowski, Bał, Białoskróski, Niezabitowski, Struszkiewicz, Bojko, Filip Włodek, Zdzisław Skrzyński, Leszek Cieński, Czarkowski - Golejewski, Bobrzyński, Wiśniewski, Laskowski, Wincenty Gnoiński, Sala, Moysa, Zdzisław Włodek, Schnell, Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Krzysztofowicz, Skołyszewski, Paygert, Torosiewicz, Piniński, Kazimierz Badeni, Barabasz, Staruch, Oleśnicki, Lityński, Jan Urbański, Milewski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby kosztem państwa wybudował w jak najbliższym czasie kolej żelazną nie tylko z Konieczny do Jasła, ale i dalsze przedłużenie jej z Jasła przez Pilzno do Dębicy.

We Lwowie dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Buynowski, w. r.

Małachowski, Głabiński, Michałowski, Tomaszewski, Maryewski, Jabłoński, Tarnawski, Gryziecki, Rayski, Sala, Wiśniewski, Wurst, Bednarski, Maiss, Schätzkel, Merunowicz, Michalski.

W n i o s e k.

Ustawą sejmową z 10. listopada 1905 przyznano miastom, którym przysługuje na

ich obszarze z mocy ustawy z dnia 22. kwietnia 1889 Dz. p. p. Nr. 30 wyłączne prawo propinacyi do końca 1910 r. z uzyskać się mających od r. 1911 opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa, dotacją coroczną w sumie 2,250 000 K., celem umożliwienia tymże spełnianie ciężących na nich ekonomicznych i kulturalnych żądań.

Równocześnie uchwalono w uznaniu, że te same trudności finansowe i zadanie kulturalne posiadają również miasta Brzeżany, Buczaez, Gorlice, Jaworów i Wadowice, jako objęte statutem organizacyjnym z r. 1889, polecić Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, o ile miasta te korzystały pośrednio z prawa propinacyjnego, oraz potrzeby dotacyi tych miast z funduszków krajowych i przedłożył Sejmowi wnioszek odnośny.

Konieczność wydzielenia dotacyi miastom wspomnianym nie ulega wątpliwości, jeśli się zważy, że wszystkie te miasta jako objęte statutem organizacyjnym z r. 1889 mają te same koszta administracyjne, jak jak inne miasta uwzględnione już w dotacyi krajowej. Miasta te posiadają również zupełnie to samo zadanie kulturalne, jak inne miasta kraju tej kategorii i nie ma zgoda żadnej racjonalnej przyczyny, aby tej samej opieki kraju miały być pozbawione.

Miasta te wymagają nawet wydatniejszego uwzględnienia od miast wspomnianych, jeśli ma być utrzymaną zasada równowagi ekonomicznej w całym kraju, gdyż miasta już w dotacyi krajowej uwzględnione mają udział w kapitale propinacyjnym, podczas gdy wspomniane miasta tych korzyści nie uzyskują. Miasta wspomniane opierały dotychczas swe budżetowe wydatki przeważnie na dochodach propinacyjnych, czego dowodem są n. p. budżety miasta Brzeżan, w których od roku 1844 dochód z prawa propinacyi pokrywał 50% ogólnych wydatków. Utrata tych dochodów jest już bliską, a miasta te nie mogą pozostawać dłużej w niepewności co do sposobu załatwienia czekającego już ciężkiego przesilenia ekonomicznego, gdyż od tego zależy cały plan gospodarczy w przyszłości.

Najżywotniejszy interes tych miast wymaga zatem, aby los ich został jak najszybciej zdecydowanym.

Potrzeby miast rzeczonych i dotychczasowa ich gospodarka oparta przeważnie na dochodach z prawa propinacji mogą być z łatwością rozpoznane. Gmina miasta Brzeżan przedłożyła już nawet Wydziałowi Krajowemu udokumentowaną petycję, która stosunki odnośnie gminy od roku 1844 wyczerpująco przedstawia.

Z tych przyczyn wnoszą:

Raczy Wysoki Sejm uchwalić niezwłocznie miastom Brzeżany, Buczacz, Gorlice, Jaworów i Wadowice stosowną dotację z opłat szynkarskich i konsumcyjnych od piwa począwszy od roku 1911 pobierać się mającą.

We Lwowie, dnia 16. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Dr. Schätzel, w. r.

Bednarski, Michałowski, Wurst, Maryewski, Buyuowski, Rutowski, Merunowicz, Michałowski, Sala, Huza, Jabłoński, Wiśniewski, Pastor, Żardecki, Jahl.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w bieżącej sesji sejmowej projekt ustawy o utworzeniu nowej gminy administracyjnej z rozparcelowanych gruntów obszarów dworskich Koniów i Towarnia w powiecie Staro-Samborskim, ułożył, a ułożony projekt na najbliższej sesji sejmowej przedłożył.

Motywa: Załączona do wniosku petycja kolonistów gmin Towarnia i Koniów.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Wiktor Skolyszewski, w. r.

Potoczek, Kramarczyk, Szwed, Żardecki, Szpondor, Pastor, Wesoliński, Rayski, Szajer, Wurst, Jabłoński, Głabiński, Stojalowski, Tarnawski.

Wysoki Sejmie!

My niżej podpisani mieszkańcy na rozparcelowanych obszarach dworskich Towarnia, Koniów i Koniów bronisławowska pow. Stary Sambor, upraszamy Wysoki Sejm o utworzenie z tych obszarów jedną gminę.

Wszystkie trzy obszary są z sobą związane a od gmin Towarnia i Koniów oddzielone i do przyłączenia do gmiu nieodpowiednie.

Obszar dworski Towarnia ma 37 numerów. Obszar dworski Koniów ma 54 numerów, razem 91 numerów, oprócz tego kilka nowych jeszcze będzie wybudowanych, wobec tego taka gmina może być zdolną do utrzymania się.

Obszar dworski Towarnia i Koniów mają wspólną szkołę polską wystawioną przez Towarzystwo S. L. w Przemyślu i mieszkańców obszarów Towarnia i Koniów. Nowa gmina miałaby nazwisko „Jagienka“, powstałe od szkoły nazwiska królowej Jadwigi.

Stanisław Dracz, Stanisław Kajder, Jakób Kajder, Szczepan Zmora, Wojciech Tomaszek, Kazimierz Tomaszek, Józef Wojtowicz, Jakób Frydych, Walenty Długosz, Józef Gay, Antoni Długosz, Paweł Maruszcak, Piotr Lepucki, Tomasz Kustroń, Kazimierz Woźniak, Franciszek Szafran, Jan Długosz, Jan Knśnier, Stanisław Roś, Szymon Ciupek, Walenty Rycaj, Jan Musiał, Antoni Dobraz, Franciszek Goniec, Daniel Okarma, Grzegorz Pinkoś, Kazimierz Zygmunt, Józef Bodzioch, Andrzej Kantor, Wincenty i Jan Wania, Jan Pogorelec, Jakób Chowa, Magdalena Pelz, Jan Szczepanik, Józef Dyrda.

Podpisy obszaru dworskiego gminy Koniów: Jan Rymar, Antoni Gierlach, Józef Obłoj, Michał Myrta, Piotr Masłyk, Walenty Myrta, Franciszek Peldyjak, Jakób Kfolek, Józef Boroń, Jan Rymarz, Franciszek Dydek, Szczepan Sindyla, Jan Jórek, Franciszek Szafran, Jędrzej Noster, Józef Koszarski, Piotr Leśniak, Ignacy Gierlach, Jakób Krzy-

sik, Tomasz Magusiak, Jan Leśniak, Jan Nycz, Marcin Gierlach, Marcin Krzysik, Wojciech Bober, Ignacy Krupa, Jędrzej Maslyk, Franciszek Mrozek, Filip Kostka, Wojciech Fic, Antoni Kostka, Michał Kostka, Wiktor Dyddek, Józef Ząbek, Marcel Ginalski, Józef Jastrzembki, Jędrzej Mrozek, Franciszek Maslyk, Jakób Dudek, Jakób Jantos, Marcin Jara, Ignacy Jara, Maciej Jagielski, Feliks Luśniak, Antoni Barański.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta :

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia art. 5. i 7. ustawy z 22. czerwca 1867 nr. 13. Dz. u. kraj., względnie ustawy z 31. maja 1874 nr. 45. Dz. u. kraj., i ustawy z 8. września 1880 nr. 34. Dz. u. kraj., o języku wykładowym w szkołach ludowych i średnich Królestw Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

§. 1.

Postanowienia art. 5. i 7. ustawy z 2. czerwca 1867 nr. 13. Dz. u. kraj., względnie ustawy z 31. maja 1874. nr. 45. Dz. u. kraj., i ustawy z 8. września 1880 nr. 34. Dz. u. kraj., tracą swą moc obowiązującą, a w miejsce tych wchodzi w życie następujące postanowienia :

Art. 5. a) W szkołach średnich w Galicyi są języki polski i ruski jako języki wykładowe równouprawnione. W każdej poszczególnej szkole średniej może z reguły tylko jeden z tych języków być wykładowym.

Art. 5. b) W szkołach średnich z funduszków publicznych w całości albo w części utrzymywanych, a w czasie wydania niniejszej ustawy istniejących -- będzie językiem wykładowym ten język krajowy, który w czasie wydania niniejszej ustawy jest w tych szkołach językiem wykładowym.

Art. 5. c) O języku wykładowym szkół średnich z funduszków publicznych w przyszłości założyć się mających rozstrzygać będą

w każdym poszczególnym wypadku kompetentne władze szkolne na podstawie ograniczeń następujących :

Jeżeli zaistnieje potrzeba założenia szkoły średniej w miejscowości, w której dotąd żadnej szkoły średniej tego rodzaju nie było -- językiem wykładowym tej szkoły będzie ten, jakiego według rezultatu ostatniej konskrypcyi używa więcej niż 50% ludności powiatu, w którym dana miejscowość jest położoną.

Potrzebę tę ma się uważać za istniejącą, jeżeli na trzy miesiące przed rozpoczęciem roku szkolnego zgłosi u władzy szkolnej krajowej przynajmniej 30 rodziców w dotyczącym powiecie zamieszkałych swój zamiar oddać swe dzieci do pierwszej klasy szkoły średniej, gdy ta w oznaczonej miejscowości tego powiatu założoną będzie.

Gdy zaistnieje potrzeba założenia nowej szkoły średniej w miejscowości, gdzie już jest taka szkoła średnia z polskim językiem wykładowym, ma nowo założona szkoła otrzymać ruski język wykładowy, jeżeli ludność w dotyczącym powiecie jest według rezultatów ostatniej konskrypcyi w liczbie wyższej ponad 50% ruską, lub jeżeli w istniejącej polskiej szkole średniej jest zwyczaj 200 uczniów narodowości ruskiej.

Gdy zaistnieje potrzeba założenia nowej szkoły średniej w miejscowości, gdzie już jest taka szkoła średnia z ruskim językiem wykładowym, ma nowozałożona szkoła otrzymać język wykładowy polski, jeżeli ludność w dotyczącym powiecie jest według rezultatów ostatniej konskrypcyi w liczbie wyższej ponad 50% polską, lub jeżeli w istniejącej ruskiej szkole średniej jest zwyczaj 200 uczniów narodowości polskiej.

Potrzebę założenia nowej szkoły średniej ma się uważać za istniejącą, jeżeli liczba uczniów w istniejącej już takiej szkole średniej dojdzie zwyczaj 500.

Art. 5. d) W szkołach średnich z językiem wykładowym polskim mają być zaprowadzone paralelne klasy z językiem wykładowym ruskim, jeżeli zażąda tego

przynajmniej 25 rodziców uczniów dotychczasowej klasy.

Jak długo ustawa krajowa nie postanowi inaczej, pozostawiony będzie język niemiecki w dotychczasowym zakresie wykładów w e. k. II. gimnazjum we Lwowie.

§. 2.

Wykonanie tej Ustawy porucza się Ministerstwu wyznań i oświaty.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, w. r.

A. Szeptycki, Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Huryk, Jan Jaworski, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ostapeczuk, Staruch, Ochrymowicz.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się e. k. rząd o założenie gimnazjum w Rawie ruskiej

We Lwowie, dnia 18. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Mazikiewicz, w. r.

Oleśnicki, Jan Stapiński, Bohaczewski, Staruch, Barabasz, Kramarczyk, Kuryłowicz, Wilezkiewicz, Huryk, Bojko, Korol, Mogilnicki, Effinowicz.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do e. k. Komisarza rządowego.

Nauczyciel Piotr Ziemiański, który w Sanoku przez 7 lat dosługiwał się stałej posady, został wbrew swojej woli bez żadnej prawnej przyczyny, nawet nie ze względów służbowych, przeniesiony z Sanoka do Beska.

Podpisani podając ten fakt do wiadomości, zapytują e. k. Komisarza rządowego

Czy raczy on wyjaśnić imieniem e. k. Rady szkolnej krajowej ustawową przyczynę przeniesienia nauczyciela Piotra Ziemiańskiego z Sanoka do Beska.

Interpelant:
Kuryłowicz, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Bojko, Mazikiewicz, Barabasz, Oleśnicki, Mogilnicki, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Jan Jaworski, Krempa, Korol, Effinowicz.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do e. k. Komisarza rządowego.

Nauczyciel Michał Hawdiak został orzeczeniem e. k. krajowej Rady szkolnej we Lwowie z 13. grudnia 1904 l. 47231 przeniesiony ze względów służbowych na podstawie art. 9. ustawy z 1. stycznia 1889 z Drohobycza do Sanoka. Właściwą przyczyną jego przeniesienia były tylko względy osobiste, a mianowicie to, że drohobyckiej klice solą w oku była publiczna działalność M. Hawdiaka, który przyczynił się do założenia w Drohobyczu pożytecznych instytucyj, jak bursy włościańskiej, bursy św. Jana Chrzciciela, ruskiej ochronki, kasy Reiffeisena i innych.

Podpisani, uważając tę publiczną, humanitarną działalność nauczyciela jako bardzo chwalebna i nie sprzeciwiającą się przepisom służbowym, zapytują e. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy e. k. Rada szkolna krajowa wyjaśnić, jakimi względami służbowymi usprawiedliwia przeniesienie nauczyciela Michała Hawdiaka z Drohobycza do Sanoka?

Interpelant:
Kuryłowicz, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Bojko, Mazikiewicz, Barabasz, Oleśnicki, Krempa, Mogilnicki, Bohaczewski, Jan Jaworski, Korol, Staruch, Huryk, Effinowicz.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do e. k. Komisarza rządowego.

W gminie Karlikowie, powiatu sanockiego, wystawiał pisarz gminny paszporty dla bydła w ruskim języku. W ostatnich czasach e. k. żandarm, kontrolujący bydło,

zakazał używania ruskiego języka, mimo, że druksorty paszportowe wystawione są w języku ruskim i polecił używać tylko polskiego języka, motywując to tem, że on (żandarm) ruskiego języka nie rozumie.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego: Czy raczy c. k. Rząd przez c. k. krajową Komendę żandarmeryi polecić c. k. żandarmom, ażeby zaniechali krytyki ruskiego języka i nie robili przeszkód w używaniu ruskiego języka przez gminy.

Interpelant:

Kuryłowicz, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Mazikiewicz, Barabasz, Oleśnicki, Mogilnicki, Bojko, Krempa, Korol, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Effinowicz, Jan Jaworski.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

Nauczyciel Stefan Hrehorowicz został przeniesiony na podstawie artykułu 9. ustawy z 1. stycznia 1889 z Głębokiej, powiatu nadwórniańskiego, do Międzyzdrozia, powiatu sanockiego. Przyjechawszy do Międzyzdrozia, zastał tam jeszcze swoją poprzedniczkę, nauczycielkę pannę Filipowicz, która wśród ciężkiej zimy w żaden sposób nie mogła przesiedlić się z rodziną na swoje nowe miejsce do Przyłuk. Przez to Hrehorowicz pozostał bez dachu.

Podpisani zapytują więc c. k. Komisarza rządowego: Czy przeniesienie nauczyciela Hrehorowicza (ze względów służbowych) wśród takich okoliczności na miejsce przez innego nauczyciela zajęte jest usprawiedliwione i czy c. k. Rada szkolna krajowa zaniecha takiego nadużywania artykułu 9. powyższej ustawy, krzywdzącego tak nauczycieli jak i gminy w sprawie prezentowania nauczycieli?

Interpelant:

Kuryłowicz, w. r.

Stapiński, Krempa, F. Włodek, Mazikiewicz, Bojko, Barabasz, Oleśnicki, Bohaczewski,

Jan Jaworski, Mogilnicki, Huryk, Staruch, Effinowicz, Korol.

Interpelacya

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego.

W październiku 1906 przeniesiono po myśli art. 9. ustawy z 1. stycznia 1889 nauczyciela Jana Burbla wraz z jego żoną nauczycielką Heleną Burbel z Horodysławic pow. bobreckiego aż do Komanezy pow. sanockiego za to, że rzekomo mieszał się w sprawy polityczne.

Widać jednak, że obywatelska i oświatowa robota Burbla nie była tak straszna i szkodliwa, skoro mu nie wytoczono śledztwa dyscyplinarnego. A za cóż znowu ukarano żonę Burbla, przenosząc i ją za winy niepopelnione!

Popisani zapytują więc c. k. Komisarza Rządu:

1. Czem uprawdliwia c. k. Rada szkolna przeniesienie nauczyciela Jana Burbla i jego żony Heleny Burbel.

2. Czy c. k. Rada szkolna krajowa raczy na przyszłość artykuł 9. ustawy z 1. stycznia 1889 l. 16. d. u. k. stosować wyłącznie do względów urzędowych t. j. potrzeb szkoły a nie osobistych!

Interpelant:

Kuryłowicz, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Bojko, Mazikiewicz, Barabasz, Oleśnicki, Mogilnicki, Krempa, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Effinowicz, Korol, Jan Jaworski.

Interpelacya do Wysokiego Rządu!

Ministerstwo handlu rozporządzeniem z dnia 10. czerwca 1902 l. 29.687 naznaczyło termin siedmiodniowy do podjęcia pieniędzy z poczty, przysyłanych przekazami pocztowymi, co zastrzono nadto dalszem rozporządzeniem z d. 21. grudnia 1903 l. 59.078. Pieniądze w tym terminie niepodjęte mają być bezwarunkowo napowrót ode-

słane, a na urzędników pocztowych w razie opóźnienia odesłania pieniędzy bywają nakładane kary porządkowe.

Termin powyższy może jest wystarczający w prowincjach zachodnich, gdzie są poczty gęsto rozsiane i gdzie prawie każda miejscowość ma jeżeli już nie urząd pocztowy, to przynajmniej składnicę lub listonosza wiejskiego, dla Galicji jednak, tak bardzo jeszcze na polu komunikacji pocztowej zaniedbanej, termin ten jest stanowczo za krótki; boć istnieją jeszcze u nas miejscowości oddalone o 15—20 klm. od urzędu pocztowego.

W następstwie tego zarządzenia dzieje się, że wiele przesyłek pieniężnych bywa zwracanych, co strony naraża na wiele przykrości i straty materialne.

Wobec tego podpisani zapytują Wysoki Rząd, czy mu te stosunki są wiadome, oraz czy nie byłby skłonny przedłużyć termin do podjęcia pieniędzy z siedmiu do czterech dni, a nadto zaprowadzić więcej urzędów pocztowych, składnic i listonoszów wiejskich?

Lwów, dnia 18. lutego 1907.

Interpelant:

Dr. Bednarski, w. r.

Wurst, Fr. Maryewski, Żardecki, Pastor, Merunowicz, Maiss, Jabłoński, E. Michałowski, Huza, Buynowski, Schätzel, Michalski, Kleski, Rutowski.

Interpelacya do c. k. Rządu!

W gminie Howiłów wielki, powiatu husiatyńskiego, urzęduje rada gminna już 16 lat — a to z przyczyny, ponieważ przeciw wyborom nowej rady wnoszono ciągle protesty, przez co cały szereg lat wybory te nie mogły stać się prawomocnymi.

Wkońcu przed rokiem stał się wybór nowej rady prawomocnym i miał nastąpić wybór zwierzchności gminy.

W ciągu roku 1906 c. k. Starostwo w Husiatynie trzy razy zarządzało ten wy-

bór, zapowiadając zawsze, że na wybór przysze komisarza. Jednak komisarz nigdy nie przyjechał i wybór zwierzchności nie odbywał się.

Wkońcu pozwoliło c. k. Starostwo przeprowadzić ten wybór bez komisarza i odbył się on dnia 13. listopada 1906. Z ośmiastu członków wybranych przez radę jawiło się 16, z których oddało głosy 12, a 4 wstrzymało się od głosowania. Tych 12 głosów padło zgodnie na Andryja Podwysockiego jako naczelnika gminy, Petra Nogę jako zastępcę, a oprócz tego wszystkimi tymi głosami wybrani zostali wszyscy asesorowie. Takim sposobem został wybór zwierzchności prawomocnie dokonany.

Przeciw temu wyborowi wnieśli 4 niegłosujący członkowie rady protest do c. k. Starostwa w Husiatynie, które orzeczeniem z 15. grudnia 1906 unieważniło ten wybór, podnosząc zupełnie bezpodstawnie, że wybór nie nastąpił większością głosów wymaganą ustawą — chociaż wedle §. 36. ord. wyb. gmin. wystarcza obecność $\frac{3}{4}$ wszystkich członków rady, więc w tym wypadku 14, a było rzeczywiście 16 — a wybór ma nastąpić bezwzględną większością głosów, która w tym wypadku wynosi 9, a wybór nastąpił 12 głosami.

Przeciw temu orzeczeniu Starostwa wnieśli członkowie rady gminnej rekurs do c. k. Namiestnictwa. Na rekurs ten zarządziło c. k. Starostwo w dniu 30. stycznia 1907 przesłuchanie naczelnika gminy i dwóch członków komisji i tu komisarz Sowiński w sprzeczności z ich zezwaniem zapisał, że na posiedzeniu rady, na którym wybór zwierzchności był dokonany, było nie 16 a tylko 12 radnych obecnych, dopiero gdy oni odmówili podpisu protokołu, zmienił protokół i zapisał, że rzeczywiście 16 członków rady było obecnych.

Sprawa jednak dotychczas wisi niezatwierdzona — dawna rada urzęduje nieprawnie, bo jest tylko siedm dawnych radnych, a inni w przeciągu 16 lat wymarli, a w gmi-

nie panuje wielki nieład, przez który gmina moralnie i materialnie upada.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd, czy wie o tem bezprawnem postępowaniu c. k. Starostwa w Husiatynie — a równocześnie wzywają c. k. Rząd, ażeby jak najspieszniej spowodował zniesienie nieprawnego orzeczenia c. k. Starostwa w Husiatynie z 15. grudnia 1906 i uznał wybór zwierzchności gminnej w Howiłowie wielkim z 13. listopada 1906 dokonany, prawomocnym.

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Głidziuk, Bohaczewski, Krempa, Ostapczuk, Staruch, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bojko.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Zagóreczko pow. Bobreckiego przejętym został dnia 6. września 1906 zupełnie prawidłowo wybór zwierzchności gminnej, a dnia 8. września 1906, wysłana została do c. k. Starostwa w Bóbrce relacya o tem z prośbą o zawezwanie nowo wybranego naczelnika gminy do złożenia przysięgi.

Dotychczas to podanie nie zostało załatwione i prośba członków gminy do c. k. namiestnictwa pozostała bez skutku, ponieważ urzędująca dawno zwierzchność jest skrajnie indolentną i w gminie powstały wielkie nieporządki, zapytują podpisani:

Czy c. k. Rząd wie o tym fakcie? Czem usprawiedliwi to blisko półroczne niewprowadzenie w urzędowanie legalnie wybranej zwierzchności gminnej i czy gotów jest spowodować c. k. Starostwo w Bóbrce do jak najspieszniejszego przysiężenia i wprowadzenia w urzędowanie tej zwierzchności?

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Głidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Bohaczewski,

Barabasz, Kuryłowicz, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Horozanka pow. Podhajeckiego urzęduje już 13 lat jedna i ta sama rada gminna z naczelnikiem Łuką Hołubiakiem, który swoim urzędowaniem doprowadził gminę do zupełnego bezrządu i upadku.

W lecie roku 1906 przeprowadzone zostały nowe wybory do Rady gminnej, jednak dawny naczelnik gminy wniósł protest, który dotychczas nie jest załatwiony, a przez to przeciąga się w gminie bezrząd i mnożą się co roku większe nieporządki.

Wobec tego podpisani wzywają c. k. Rząd, ażeby zarządził jak najspieszniej załatwienie protestu i wprowadzenie nowej Rady gminnej w urzędowanie.

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Głidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Kobyłowlaki pow. trembo-welskiego odbyły się w dniach 16. i 17. stycznia 1903 roku wybory Rady gminnej. Przeciw tym wyborom wniesiono protest, wskutek czego c. k. Namiestnictwo zarządziło dopełniający wybór 6 członków, który to wybór odbywał się trzy razy, a to na podstawie donosów Jaśka Mazurkiewicza i towarzyszy, który wszelkimi siłami starał się, ażeby jego radnym wybrano. Po ukończeniu dopełniającego wyboru przystąpiła nowo wybrana rada pod przewodnictwem najstarszego wiekiem ks. Teofila Carewicza do wyboru zwierzchności gminnej, a że Jaśko Mazurkiewicz wybrany radnym starał się znowu wejść do zwierzchności gminnej, a gmina temu sprzeciwiała się, przeto wnosił on po każdym wyborze zwierzchności swój protest, a przez to wy-

bory zwierzchności gminnej odbyły się sześć razy, a zawsze ich Starostwo unieważniało, dlatego tylko, że Mazurkiewicz nie był wybrany członkiem zwierzchności gminnej

Ostatni wybór zwierzchności gminnej odbył się 31. grudnia 1906 w obecności delegata c. k. Starostwa, sekretarza Wypiańskiego. Wybór ten został przeprowadzony jak najlegalniej według ustawy, tak że Jaśko Mazurkiewicz i towarzysze nie mogli już znaleźć przyczyny do wnoszenia rekursu; wobec tego użyli oni takiego sposobu, że 10. członków rady i 5. zastępców wniosło rezygnację.

Skoro członkowie gminy dowiedzieli się o tem, wysłali swoich delegatów, a to Jakoba Serchaja, Iwana Olijnyka, Iwana Zbaraszczuka i Karola Dawiskibę do c. k. Starostwa w Trembowli, ażeby dowiedzieli się jaki obrót weźmie sprawa, a mianowicie, czy będzie nowo powołana zwierzchność zawezwana do złożenia przyrzeczenia, czy nie.

Na to komisarz c. k. Starostwa Kudelski w obecności c. k. Starosty Kruszyńskiego w najwyższym oburzeniu powiedział: „Czemuście nie wybrali Michała Dawiskibę na zastępcę? Zbaraszczuk byłby złożył dziś przyrzeczenie i odebrał urzędowanie, a żeście nie chcieli nas słuchać, będzie Rada rozwiązana i ustanowimy dla was komisarza, który was rozumu nauczy“. Delegaci powiedzieli: „Skoro byśmy wybrali byli Michała Dawiskibę zastępcą wójta, to Mazurkiewicz byłby znowu wniósł protest, który c. k. Starostwo byłoby pewnie poparło, tak jak to dla błahych przyczyn robiło przez pięć razy“.

C. k. Starosta Kruszyński oświadczył na to: „Trzeba było słuchać pana komisarza a nie kogo innego“.

Zaznaczyć należy, że na kilka dni przed wyborem jeździli do c. k. komisarza Andrija Antonyszyna, Ilo Łukawy, Iwan Zbaraszczuk i Karol Dawiskiba i wtedy c. k. komisarz

Kudelski nakazał im, ażeby postarali się o to, ażeby zastępcą wójta był wybrany Michał Dawiskiba łaciunik. Ponieważ to się nie stało, c. k. Starostwo przyczyniło się do tego, że część radnych podpisała rezygnację a oprócz nich 5. zastępców.

Wszyscy, którzy zrezygnowali, byli wezwani do c. k. Starostwa do przesłuchania i tym oświadczył c. k. komisarz Kudelski, że Rada będzie rozwiązana, a nadany będzie komisarz.

Pozostało 17 radnych i 10 zastępców (bo 3 radnych umarło), otóż właściwie powinien być zarządzony dopełniający wybór przez starszyznę starej Rady, która jeszcze urzęduje, mimo tego c. k. Starostwo grozi rozwiązaniem Rady i nadaniem komisarza.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd, czy wie o tem stanie rzeczy, a równocześnie wzywają o zarządzenie:

a) ażeby nowo wybrana Rada gminna w Kobylówkach nie była rozwiązana; bo do tego niema prawnej przyczyny;

b) ażeby nie nadawano tejże gminie komisarza rządowego;

c) ażeby dopełniający wybór jak najprędzej był przeprowadzony;

d) ażeby pociągnięto do odpowiedzialności c. k. Starostwo trembowelskie za to, że terroryzuje włościan i że jawnie agituje za przeprowadzeniem takiego wyboru, jaki jednej partyi gminy jest na rękę.

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Bojko, Krempa Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Seneczów powiatu dolińskiego unieważniło c. k. Starostwo z urzędu, wybór wybranych w dniu 11. marca 1906 radnych Petra Czepeniaka i Iwana Żabiaka.

Na tej podstawie, że obaj oni mieli być karani za przekroczenie ust. o pijaństwie.

Ponieważ ta przyczyna nie może według ustawy usprawiedliwiać utratę wybieralności jest powyższe zarządzenie zupełnie przeciwne prawu i podpisani zapytują dlatego:

1) Czy wie c. k. Rząd o tym nieprawnym akcie: c. k. Starostwa w Dolinie?

2) Czy gotów jest c. k. Rząd jak najspieszniej ten nieprawny akt znieść i waznie przeprowadzony wybór tych dwu radnych w Seneczowie restytuować?

Oleśnicki, w. r.
interpelant

Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Bohaczewski, Barabasz, Kuryłowicz, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Krzyweze dolne powiatu borszczowskiego odbyły się jeszcze w roku 1900 wybory do rady gminnej, przy których wybrano 12 radnych. Prawomocność tych wyborów przeciągał protestami były naczelnik gminy Władysław Czernecki, ażeby tym sposobem jak najdłużej utrzymać się przy zarządzie gminą. W końcu jednak wybory te zostały prawomocnie zatwierdzone. Nastąpił wybór zwierzchności i wybrany został Michał Bojezuk naczelnikiem gminy, a Józef Kłuiik zastępcą. Przeciw temu wyborowi wniósł znowu Władysław Czernecki rekurs, a chociaż rekurs ten został odrzucony nie doręczało Starostwo orzeczenia gminie przez dłuższy czas, ażeby Władysław Czernecki mógł jeszcze dłużej urzędować. W ostatnich czasach wybrany wójt Michał Bojezuk wyemigrował do Kanady. Starostwo w Borszczowie kazało mu przy tej sposobności za to że on jako wójt emigruje zapłacić karę 100 koron i zaraz po zaplaceniu jej wydano mu paszport.

Po usunięciu się jego, powinien objąć urzędowanie prawomocnie wybrany zastępca

Józef Kłuiik jednak Starostwo borszczowskie utrzymuje dalej nieprawne urzędowanie Władysława Czerneckiego.

Władysław Czernecki urzęduje już w jednym peryodzie 18 lat jako wójt i literalnie zniszczył gminę tak, że przez niego wielka liczba mieszkańców wyemigrowała do Ameryki. Sam on skupuje grunta i realności i dorabia się na wójtowstwie wielkiego majątku.

Ten sam Władysław Czernecki jest w Krzywezu dolnem równocześnie nietylko wójtem lecz i pisarzem gminnym, kasyerem gminnym i oglądaczem, a oprócz tego jest jeszcze pisarzem gminnym w gminie Krzyweze górne. Jako pisarz w tej gminie dopuszcza się on, kórzystając z ciemnoty gminy wprost zbrodni, a mianowicie wpisuje w budżet gminy wyższe wydatki jak gmina uchwała, a potem otrzymuje te wyższe sumy z urzędu podatkowego i dla siebie zatrzymuje.

W ostatnim budżecie gminy Krzyweze górne zapisał on na nieprzewidziane wydatki gminne 300 koron, chociaż gmina uchwaliła tylko 100 koron, płacę swoją jako zastępca oglądacza zapisał w sumie 200 koron, chociaż gmina uchwaliła tylko 50 koron — pensyę samego oglądacza w sumie 200 koron, chociaż gmina uchwaliła tylko 100 k ron.

W obec tego, na samych bezprawiach i wielkich nadużyciach opartego stanu rzeczy, zapytują podpisani c. k. Rząd:

1) Czy wiadome mu są te fakta?

2) Czy gotów jest usunąć bezprawny stan w gminie Krzywezu dolnem i oddać urzędowanie nowej radzie z zastępcą Józefem Kłuiikiem?

3) Czy gotów jest odjąć Władysławowi Czerneckiemu te liczne urzędy jakie on w obu gminach nieprawnie spełniał?

4) Czy gotów jest pociągnąć z przyczyny powyższych czynów kolidujących

z ustawą karną do odpowiedzialności na sądowo-karnej drodze?

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Gmina Toporów pow. brodzkiego jest od szeregu lat widownią takiego bezprawia i takiej anarchii administracyjnej, że podobne stosunki w praworządnym państwie nie dadzą się nawet pomyśleć.

Sprawa ta była już przedmiotem interpelacyi sejmowej, jednak c. k. Rząd pominał ją zupełnie milezeniem, chociaż fakty naprowadzone tak są jaskrawe, że same przez się dopominają się bliższego zbadania i usunięcia niesłychanych nadużyć. Z tym większym naciskiem podnoszą je podpisani dziś, przedstawiając następujący faktyczny stan rzeczy z przyczyn nieporozumień, które nastąpiły w łonie Rady gminnej Toporowa. Wnieśli na ręce naczelnika gminy niektórzy członkowie Rady gminnej a mianowicie: zastępca naczelnika gminy Marcin Poźniak, radni ks. Józef Tymoczko, Piotr Stećków, Józef Babijczuk, Antoni Dembicki, Marcin Razik, Ignacy Hass, Franciszek Strykowski, i zastępcy radnych: Julian Albert, Marcin Strykowski, Ignac Petekci, Józef Strykowski, Andrzej Babijczuk, Łeśko Nekycha w dniu 16. lutego 1903 pismem rezygnacye.

C. k. Starostwo w Brodach pismem z dnia 22. lutego 1903 l. 6250 i 6251 nakazało zwierzchności gminnej w Toporowie, ażeby zwołała Radę gminną i przedłożyła wszystkie te rezygnacye Radzie gminnej do załatwienia, czy te rezygnacye przyjąć czy nie przyjąć, a potem zarządziła wszystko według ustawy. Naczelnik gminy Pawło Melnyk zwołał Radę gminną na dzień 25. lutego 1903 na posiedzenie, które po odpowiedzialnej naradzie, oprócz rezygnacyi rad-

nych Marcina Razika i Franciszka Strykowskiego, przyjęła wszystką resztę rezygnacyj do wiadomości, poczem na podstawie paragrafu 22. ustawy gmin rozpiisał naczelnik gminy wybory do Rady gminnej na dzień 9. marca 1903 w miejsce tych którzy zrezygnowali i zawiadomił o tem pismem z dnia 27. lutego 1903 l. 147 c. k. Starostwo w Brodach.

C. k. Starostwo w Brodach pismem z dnia 2. marca 1903 l. 7566/903 nakazuje zwierzchności gminnej, by rzezone uzupełniające wybory tymczasowo odwołać, bowiem takowe nie zostały przez tutejszy urząd (c. k. Starostwo) zarządzone. Poczem pismem z dnia 14. marca 1903 l. 8672/903 nakazuje c. k. Starostwo, ażeby zwierzchność gminy przedłożyła imienny wykaz członków Rady gminnej zaproszonych na posiedzenie Rady na dzień 25. lutego 1903, na którym zapadła uchwała co do tych rezygnacyi.

Po przedłożeniu żądanego wykazu c. k. Starostwo pismem z dnia 27. marca 1903 l. 10.235/903 zakazuje na podstawie paragrafu 105 ust. gmin. wykonanie prawomocnej już uchwały Rady gminnej zapadłej na posiedzeniu dnia 22. lutego 1903 co do przyjęcia wyżej wspomnianych rezygnacyj jako przeciwnej ustawie sprawę rekursu do c. k. Namiestnictwa.

C. k. Namiestnictwo pismem z dnia 22. kwietnia 1903 l. 49.218 nie uwzględniło rekursu, i zatwierdziło w całej osnowie powyższe rozporządzenie c. k. Starostwa z prawem rekursu do c. k. Ministerstwa.

Na wniesiony rekurs c. k. Ministerstwo orzeczeniem z dnia 4. lutego 1904 l. 297 zniósło wszystkie powyższe zarządzenia c. k. Starostwa i c. k. Namiestnictwa motywując, że: das k. k. Ministerium des Inneren hat mit Entscheidung vom 4. Februar 1904 z. 297 beide unterinstanzliche Verfügungen wegen Inkompetenz der politischen Behörden behaben, weil der Gemeinde Ratsbeschluss vom 25. Februar 1903 den Wirkungskreis der Gemeinde nicht überschreitet und nicht gesetzwidrig ist zur

Prüfung seiner formellen Gültigkeit aber bloß die autonomen Behörden kompetent sind“.

C. k. Starostwo jednak nie czekając na ostateczne załatwienie rekursu wniesionego do c. k. Ministerstwa, tylko na wniosek wydziału powiatowego w Brodach z dnia 5. maja 1903 l. 1367/03 zaszuspendowało rozporządzeniem z dnia 26. sierpnia 1903 l. 28.537/03 naczelnika gminy Pawła Melnyka i nakazało mu ażeby do 48 godzin oddał urządowanie zastępcy naczelnika gminy Marcinowi Poźniakowi, który wtedy de facto nie był już zastępcą naczelnika gminy lecz nawet z powodu wniesionej i przyjętej rezygnacji i nie zastępcą radnego.

Na wniesione zażalenie przeciw nieprawemu urządowaniu Marcina Późniaka za naczelnika gminy, z powołaniem się na orzeczenie c. k. Ministerstwa spraw we wewnętrznych odpowiedziało c. k. Starostwo pod dniem 2. września 1904 l. 35.414/04, że ta sprawa nie należy do kompetencji c. k. Starostwa lecz mimo tych swoich niekompetentnych zarządzeń! Na rekurs przeciw temu zarządzeniu c. k. Starostwa c. k. Namiestnictwo pismem z dnia 7. listopada 1904 l. 157.068 nie uwzględnia rekursu, motywując swoje zarządzenie tem, że ta sprawa należy do władz autonomicznych lecz także swoich poprzednich niekompetentnych zatwierdzeń i zarządzeń nie odwołała. Wobec tego wniesli interesowani podanie do wydziału powiatowego w Brodach pod dniem 8. listopada 1904 l. 4.286, pod dniem 13. listopada 1904 l. 4.353 i na ostatek pod dniem 6. grudnia 1904 l. 4.828 i każdym razem prosili o usunięcie takiego nieprawego stanu w gminie powołując się na prawomocną uchwałę Rady gminnej z dnia 25. lutego 1903 i z 7. marca 1903 wykazując, że Marcin Poźniak nieprawie urząduje jako naczelnik gminy, a jego towarzysze zasiadają nieprawie w Radzie gminnej. Wydział powiatowy na to pismem z dnia 31. stycznia 1905 l. 4.823 zniósł obie

te już prawomocne uchwały Rady gminnej jako nieprawne.

Na rekurs przeciw zarządzeniu Wydziału powiatowego, Wydział krajowy pod dniem 11. lipca 1905 l. 47.227 nie uwzględnił tego rekursu i utrzymał w mocy orzeczenie Wydziału powiatowego.

Dopiero aż c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu załatwił korzystnie rekursy przeciw tym zarządzeniom i wyrokiem z d. 31. paźdz. 1906 l. 11450/V. G. H./96 zniósł wszystkie zarządzenia niższych instancyj jako przeciwne prawu.

Zaraz po otrzymaniu tego wyroku wniesli interesowani, przy załączeniu odpisu tego wyroku c. k. Trybunału we Wiedniu podanie do c. k. Starostwa w Brodach, naprowadziwszy okoliczności, że Marcin Poźniak, jako prywatna osoba, już czwarty rok nieprawie urząduje jako naczelnik gminy w Toporowie, a nadto i radni, którzy zrezygnowali, także czwarty rok nieprawie zasiadają w Radzie gminnej, że wszelkie zarządzenia Marcina Poźniaka i takiej nielegalnej Rady gminnej są nieważne i nieprawne, że taki anormalny stan wychodzi tylko na niekorzyść gminy i rujnuje wszelki ład i porządek, i prosili ażeby wobec tego na podstawie wyroku c. k. Trybunału usunęło Marcina Późniaka z urzędu naczelnika gminy i oddało to urządowanie prawnie należące się asesorowi i ażeby pismem z dnia 2. marca 1903 l. 7566/903 tymczasowo wstrzymane dopełniające wybory teraz zarządziło, bo brak kompletu w Radzie gminnej wychodzi tylko na szkodę gminy.

Takie same pisma pownoszono do Rady powiatowej i do Wydziału krajowego, lecz c. k. Starostwo do tego czasu niczego nie zarządziło, a Wydział krajowy wydał orzeczenie z 7. grudnia 1906 l. 118386, którem po myśli orzeczenia Trybunału administracyjnego zniósł orzeczenie Wydziału powiatowego z 31. stycznia 1905 l. 4823, a zatwierdził uchwałę Rady gminnej w Toporowie 25. lutego 1903, którem przyjęto do

wiadomości rezygnację Marcina Poźniaka i jego 13-tu towarzyszy z członków Rady.

Pomimo tego zasadniczego orzeczenia Trybunału administracyjnego i orzeczenia Wydziału krajowego na jego podstawie wydanego, dzieje się w Toporowie ta niesłychana i niewidziana anomalia, że jako naczelnik gminy urzęduje nikt inny, jak ten Marcin Poźniak, który zrezygnował, który na 22. stycznia 1907 zwołał posiedzenie Rady, dopuścił do udziału w niem ośmiu takich samych, którzy jak on zrezygnowali radnych, i przy ich pomocy uchwalili budżet gminy!!!

Podając do wiadomości to rzeczywiste naigrawanie się z prawa i porządku prawnego podpisani zapytują:

Czy i w jaki sposób zamyśla c. k. Rząd temu wprost nieprawdopodobnemu stanowi rzeczy koniec położyć?

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Bohaczewski, Barabasz, Kuryłowicz, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Gmina Trybuchowce pow. buczackiego wniosła 9 września 1906 do c. k. Starostwa w Buczaczu, prośbę o koncesyę na budowę młyna motorowego, który ze względu na gospodarskie stosunki jest dla gminy bardzo potrzebny.

Do podania załączyła gmina wymagane prawem plany i inne potrzebne dokumenty, jak również z góry koszta komisji. Pomimo upływu tak długiego czasu, Starostwo w Buczaczu nie zrobiło nic w tej sprawie, nawet nie wysłało komisji, a na kilkakrotne zapytania i prośby interesowanych oświadczone im w Starostwie, że czem częściej będą prosić, tem dłużej Starostwo będzie podanie trzymać nie załatwione. Ponieważ w tym wypadku jest oczywiście, że Starostwo unyślnie, to podanie

trzymać niezałatwione, ponieważ Starostwo robi to oczywiście w interesie właściciela obszaru óworskiego w Trybuchowcach, któremu młyn gminny jest nie na rękę — zapytują podpisani:

„Czy c. k. Rząd wie o tem postępowaniu c. k. Starostwa w Buczaczu i czy i jakim sposobem zamyśla spowodować ażeby została wspomniana sprawa jak naspieszniej wedle sprawiedliwości załatwioną.

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Bohaczewski, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Krempa, Bojko, Ostapczuk, Staruch.

Interpelacya do c. k. Rządu!

W gminie Milówka, powiatu zaleszczyckiego były zapowiedziane na 2 stycznia 1906 wybory do Rady gminnej. Wedle przepisu ustawy wyborczej zawiadomiła zwierzchność gminna c. k. Starostwo w Zaleszczykach o mających odbyć się wyborach. Gminę zawiadomił wójt jeszcze 22 grudnia 1905 gdy ludzie wychodzili z cerkwi, że 2/1 odbędą się wybory i powiedział ażeby ludzie nie wybierali jego, bo on już za stary (77 lat) w sam dzień wyborów wysłał wójt policyanta po wsi, ażeby jeszcze raz przypomnieć ludziom o wyborach jakie naznaczono na 9. godzinę rano. Wybory nie zaczęły się o 9-tej, bo nie było wójta i właściciela wsi Geringera. Koło 12-tej przyjechał pan Geringer i jako przewodniczący szkoły pozwolił robić wybory w sali szkolnej. Przed wyborami wygłosił Geringer ostrą przemowę w jakiej publicznie agitował w sali za wyborem ludzi jakich popierał — a gdy obecny ksiądz powiedział ludziom, że pan nie ma prawa zmuszać ażeby oni głosowali na tego, kogo on chce — wtedy pan Geringer widząc, że nie wygra sprawy, bo ludzie oświadczyli się za swoim kandydatem — oznajmił zebranej gminie, że rozwiązuje zgromadzenie i w tej chwili wyszedł sam, a z nim wójt, który

był z nim w zмовie — i wybory nie mogły się odbyć.

Zebrani ludzie czekali aż do godziny 5 wieczorem. spodziewając się, że wybory odbędą się, lecz nadaremnie, wysłali i telegram do Starostwa na takie pogwałcenie prawa i woli gminy przez jednego człowieka, lecz i to nie pomogło.

Starostwo wzięło w obronę Geringera i oświadczyło, że to było przed wyborcze zgromadzenie, chociaż ustawa takiego zgromadzenia nie zna, a gmina była przez to pokrzywdzona w swoim najważniejszym prawie.

Ostatecznie odbyły się wybory 17. lutego 1906, przy asystencyi komisarza i żandarma — lecz mimo takiej presyi wyszła lista gminna, to Starostwo do dziś nie chce uznać tych wyborów ani nie rozpisuje nowych.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy c. k. Rząd wie o tem bezprawnem postępowaniu c. k. Starostwa w Zaleszczykach?

Czy gotów jest zarządzić jak najspieszniej wprowadzenie w urzędowanie legalnie wybraną radę gminną w Milówce — i c. k. Starostwo w Zaleszczykach z powodu naruszenia ustawy do odpowiedzialności pociągnąć?

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effnowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Knryłowicz, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Ostapeczuk, Staruch.

Interpelacya

do wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie postępowania żandarma Szota w Roźniatowie pow. dolińskiego.

Dnia 30. maja 1906, w nocy zarobnicy Iwan Stasiw, Dmytro Nykoluk, Mychajło

Maryneć, Wasyl Stasiw, Nykola Diril, Iwan Kalmuczyn Hryń Wasyleczka, Wasyl Fedorin syn Dmytra, Wasyl Fedorin syn Mychajła, Mychajło Stasin, Nykola Stasin, Iwan Diril, Denys Komar, Damian Paraszczyj i Hawryło Fedin, wszyscy z Cieniawy wracali z zarobku z dworca kolejowego w Krechowicach, przez Roźniatów do domu. Raptem w Roźniatowie wstrzymuje ich wszystkich żandarm Szot, i pyta się z krzykiem eo oni za jedni. Gdy oni mu jak najspokojniej na to odpowiedzieli, krzyknął mimo to żandarm Szot, na miejskiego wartownika na całe miasto:

„Uważaj na nich i daj pozór, to są łajdaki, huncwoty cieniawskie, jabym ich wszystkich wystrzelał, jak tych psów“.

Wobec tego zapytują podpisani: Czy gotów wysoki c. k. Rząd tę sprawę jak najściślej zbadać, żandarma, który zawinił, jak najostrzej ukarać, oprócz tego raz na zawsze nakazać, ażeby c. k. żandarm po nocy żadnych awantur nie dopuszczał się i spokojnych ludzi niewinnie nie napałstował!

Bohaczewski, w. r.
interpelant.

Stapiński, Kuryłowicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Barabasz, Mazikiewicz, Bojko, Staruch, Effnowicz, Huryk, Ostapeczuk, F. Włodek, Ochrymowicz, Korol.

Interpelacya

do wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie wstrzymania wydawania przyznanego przez komisye serwitutowe drzewa opałowego przez c. k. Zarządy kryminalne w Lisowicach i Kałuszn uprawnionym gminom Lisowice, Wola zaderewacka, Zaderewacz i Nieniów dolny, Doliniańskiego powiatu jak również gminom Zawój, Jaworówka, Rypianka, Mysłowa, Wistowa, Podmichale i Dobrowlany kałuskiego powiatu.

Orzeczeniem komisji serwitutowej z dn. 28. maja 1864 L. 92718, zostały gminy

Lisowice, Wola zaderewacka, Zaderewacz i Nieniów dolny, a orzeczeniem tejże komisji z dnia 12/11 1861 L. 67562 gminy Zawój, Zaworówka, Rypianka, Mysłowa, Wiśtowa Podmichale i Dobrowlały obdarzone prawem poboru drzewa opałowego z dotyczących lasów kameralnych. Ugoda ta została oczywiście także koramizowana i zatwierdzona przez Wysokie c. k. Namiestnictwo. Należytość tę pobierały faktycznie wyżej wspomniane gminy aż do dnia dzisiejszego, a mianowicie: po dwie fury na tydzień na jeden numer domu w zimie, a po jednej furze w lecie. Tymczasem w ostatnim czasie z nieznaney przyczyny wyżej wspomniane zarządy kameralne sprzedają należytość serwitutową żydom, a uprawnione gminy, gdy z furami przyjdą, odprawiają z niczem lub co najmniej ukrócają prawa gmin i wydają mniejszą należytość, jak to ma miejsce w Zawaju, która to gmina miała zabezpieczonych 380 asygnat na kwartał, a teraz otrzymała tylko 87, która to suma na 240 gospodarzy zupełnie nie wystarcza.

Wobec tej wołającej o pomstę samowoli i krzywdy, wobec złamania przez zarządy kameralne dobrowolnej ugody, wobec w końcu ruiny, jaka powyższym gminom grozi, boż teraz zima ostra -- podpisani zapytują:

1) Czy wie o tem Wysoki c. k. Rząd i jak potrafi to usprawiedliwić?

2) Czy gotów Wysoki c. k. Rząd wyżej wspomnianym c. k. Zarządom kameralnym jak najsurowiej polecić, ażeby uprawnionych gmin nie maltretowały, do ostateczności nie doprowadzały, a przynależnym gminom drzewo opałowe punktualnie i rzetelnie wydawały?

Bohaczewski, w. r.

Interpelant.

Stapiński, Kuryłowicz, Oleśnicki, Barabasz, Effinowicz, Mogilnicki, Mazikiewicz, Bojko, F. Włodek, Staruch, Huryk, Ostapczuk, Ochrymowicz, Korol.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie regulacyi rzeki Czezwzy w górnym biegu między Tużyłowem a Swaryczowem.

Regulacyę rzeki Czezwzy pod Tużyłowem rozpoczęto jeszcze w roku 1901 jednak władze krajowe zregulowały Czezwzę tylko poniżej wsi Tużyłowa w dolnym kierunku do sąsiedniej wsi Dolhe, za to górna część rzeki Czezwzy począwszy od połowy wsi Tużyłowa aż do gminy Swaryczowa jeszcze nie jest uregulowana.

Dla tutejszej wsi Tużyłowa bardzo jest pożądanem, ażeby rzekę Czezwę uregulowano i powyżej Tużyłowa, bo gdy dolna część Tużyłowa ze swoimi gruntami jest od wielkich powodzi i od przełomów gruntów jako tako już zabezpieczona, zato górna część wsi Tużyłowa ze swoimi gruntami, gdzie jeszcze regulacya żadnej budowy nie robiła leży w jak najgorszem położeniu, ponieważ tam gdzie jeszcze żadnej regulacyi niema rzeka Czezwza straszne szkody mieszkańcom gminy Tużyłowa wyrządza, bo nie mając stałego koryta przelamuje urodzajne ogrody i grunt, grozi wyłomem dostać się do wsi.

W takim wypadku może rzeka Czezwza także wylamać i popsuć poniżej wykonane regulacye wodne a co najgorzej może utworzyć dla siebie nowe koryto urodzajnymi gruntami, budujący się teraz nowy most na Czezwzie kosztem 22.000 koron może na suchym brzegu pozostawić, mieszkańcy Tużyłowa jak dotychczas biedowali bez mostu tak i potem będą.

Wobec tego zapytują podpisani:

czy Wysoki c. k. Rząd gotów do regulacyi rzeki Czezwzy w górnym biegu jak najspieszniej przystąpić, brzegi tej rzeki w tym biegu odpowiednio ophwarować i takim sposobem gminę Tużyłów od niechybnej ruiny ochronić?

Bohaczewski, w. r.

intepelant.

Stapiński, Kuryłowicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Barabasz, Mazikiewicz, Bojko, Staruch, Effinowicz, Huryk, Ostapezuk, F. Włodek, Ochrymowicz, Korol.

Interpelacya do Wydziału krajowego.

W gminie Żydaczów jest pastwisko, stanowiące ciało hipoteczne objęte wyk. hip. 841 księgi grunt. gmin kat. Żydaczów.

W księdze gruntowej zapisano to pastwisko na rzecz gminy miasta Żydaczowa jako dobro gminne, jednak dodana prztem adnotacya, że używanie ciała hipotecznego tym wykazem objętego, przysługuje oprócz chrześcijańskich członków gminy miasta Żydaczowa tylko tym izraelickim członkom gminy, którzy posiadają grunta gospodarskie, nabyte od chrześcijan.

Ten stan prawny ma za podstawę zasadnicze orzeczenie Wydziału krajowego z dnia 30. maja 1873 L. 9003 wywołany rekuresem żydowskich członków gminy Żydaczów przeciw orzeczeniu Wydziału powiatowego w Żydaczowie z 20. czerwca 1872 L. 386.

Orzeczeniem tem orzekł Wydział krajowy zasadniczo i prawomocnie, że użytkowanie pastwiska tego przysługuje obok chrześcijańskich członków gminy, tylko tym żydowskim członkom gminy, którzy posiadają grunta gospodarskie. Odpowiednio do tego orzeczenia i prawocznego stanu tabularnego nie może użytkowanie tych pastwisk przysługiwać nikomu innemu — w szczególności nie może pożytek z nich w jakiejbądź formie przypadać gminie jako takiej — a tak samo i administracya tych pastwisk powinna nimi administrować tylko na rzecz mieszkańców chrześcijan i żydów, którzy nabyli gospodarstwa od chrześcijan — a których to ostatnich w gminie jest bardzo mała liczba. Tymczasem pod tym względem panuje stan zupełnie bezprawny.

Wspomiane pastwiska administruje gmina jako taka t. j. Zwierzchność gminna,

nadużywając swego uprawnienia do tego stopnia, że rozsprzedaje je poszczególnym ludziom i obraca cenę kupna na korzyść całej gminy z krzywdą dla uprawionych.

Takim sposobem zostały z tego ciała hipotecznego wydzielone i pojedynczym osobom trzecim sprzedane następujące parcele:

1) parc. 1633/2 Wasylowi i Julii Bali ckin, 2) parc. 1638/3 Andryjowi Hubel, 3) parc. 1638/5 Hawryle i Anieli Buciakom, 4) parc. 1638/6 Iwanowi i Katarzynie Posackim, 5) parc. 1638/7 Teodorowi Kosterka, 6) parc. 1638/8 Michałowi i Katarzynie Tyszbir, 7) parc. 1638/9 Antoniemu i Helenie Zaniewicz, 8) parc. 1638/10 Maryi Boryś, 9) parc. 1638/11 Iwanowi Hywel, 10) parc. 1638/12 Antoniemu Serafinowi, 11) parc. 1638/13 Andryjowi Stasyua.

Ponieważ tym sposobem prawo uprawnienia do użytkowania tych pastwisk zostało nadużyte a naruszenie to grozi i dalej i zachodzi niebezpieczeństwo że powoli wszystkie te grunta mogą być sprzedane, dlatego podpisani zapytują:

czy znany jest Wydziałowi krajowemu ten stan rzeczy?

czy i w jaki sposób zamyśla Wydział krajowy zapobiedz dalszemu naruszeniu praw uprawionych?

czy w szczególności gotów jest spowodować nstanowienie osobnego zarządu dla administracyi tym majątkiem części mieszkańców gminy Żydaczów?

Oleśnicki, r. w.
interpelant.

Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Krempa, Ostapezuk, Staruch, Jan Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bobaczewski, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych po-

siedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

o godzinie 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 21. lutego 1907

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 10 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

4 posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 21. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeui.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 2 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 3 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, że udzielił urlopów pp. Stanisławowi Tarnowskiemu, Trzeciowskiemu i Brunickiemu na 3 dni, a p. Kazimierzowi Lubomirskiemu na 1 dzień.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 21-go lutego

1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s: 111, 616 do 628, 630, 631, 633, 634, 635, 638, 639, 640, 671—680, 684—686, 689, 694—701, 703, 706, 710—714, 716, 718—720, 724, 728, 729, 733—735, 737, 740, 746, 752—757, 759, 763, 770, 771, 775—778, 780, 784, 786—795, 797, 799—803, 805—815, 817 do 819, 821, 825, 826, 828, 830—832, 834, 835, 842—844, 846, 848—853, 855—857, 859, 861, 866, 873, 874, 877, 889.

Komisji szkolnej L. s: 629, 687, 688, 692, 693, 717, 721—723, 725, 726, 727, 730, 732, 736, 738, 739, 741—745, 747 do 750, 761, 762, 772, 827, 854, 858, 860, 862—865, 867—872, 875.

Komisji gminnej L. s: 769.

Komisji petycyjnej L. s: 690, 709, 751, 785, 798, 804, 816, 820, 841.

Komisji administracyjnej L. s: 632, 633, 715, 764, 767, 773, 822, 823, 833.

Komisji prawniczej L. s: 670, 760, 845.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s: 707.

Komisji drogowej L. s: 634, 702, 704, 705, 758, 765, 766, 774, 824, 882.

Komisji kolejowej L. s: 708, 796, 836 do 840, 876.

Komisji przemysłowej L. s: 768, 779, 847.

Komisji sanitarnej L. s: 829.

Wydziałowi krajowemu L. s: 881.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 111. Zarządu głównego Towarzystwa szkoły ludowej w Krakowie o subwencyę na wydawnictwo „Przewodnika oświatowego“, przemawia p. Tomaszewski. popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 638 Zarządu głównego Towarzystwa szkoły ludowej w Krakowie o subwencyę, przemawia p. Buynowski, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 671. Gminy Słotwiuły o subwencyę na budowę szkoły, przemawia p. Szwed popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 689, ks. Eugeniusza Horszowskiego, przewodniczącego Komitetu parafialnego w Zboiskach o zapomogę, przemawia p. Oleśnicki, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 716 Komitetu budowy kościoła w Hłudnie o zapomogę, przemawia p. Skrzyński popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 751, Gminy m. Brzeska o zezwolenie zużycia zapomogi dla pogorzeleńców na budowę ratusza, przemawia p. Götzt popierając tę petycyę, i prosząc o przydzielenie jej Komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia, iż wprowadzie biuro sejmowe petycyę tę przydzieliło już Komisji petycyjnej, zgadza się jednak na odesłanie jej do Komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym Komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 819, Stowarzyszenia schroniska dla nauczycieli i nauczycielek w Zakopanem o subwencyę, przemawia p. Bednarski popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 827, kilkunastu gmin o otwarcie gimnazjum w Strzyżowie, przemawia p. ks. Wesoliński popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 845, Komitetu wystawy przyrodniczo-lekarskiej i higienicznej we Lwowie o subwencyę, przemawia p. Wurst popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 877, Wydziału powiatowego w Tarnowie o część

dochodów z podatku osobisto dochodowego na cele powiatu, przemawia p. Filip Włodek popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 882 Gmin powiatu staro-samborskiego o budowę drogi Ławrów-Mszaniec, przemawia p. ks. Jan Jaworski popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem zmiany statutu krajowego i sejmowej ordynacyi wyborczej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia Komisji dla reformy wyborczej, wybrać się mającej z 18 członków.

Przemawia p. Oleśnicki.

Izba uchwała powyższy wniosek Wydziału krajowego głosując odzielnie nad wybraniem Komisji dla reformy wyborczej z 18 członków i przekazaniem tego przedłożenia tej komisji.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tomaszewskiego w sprawie zmiany klas płac nauczycielskich.

Przemawia p. Tomaszewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tomaszewskiego w sprawie opłaty na rzecz funduszu szkolnego krajowego od majątków posiadających należności ekwiwalentowej.

Przemawia p. Tomaszewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o zmianę statutu krajowego i sejmowej ordynacyi wyborczej.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji dla reformy wyborczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Brykezyńskiego w sprawie importu i przewozu bydła i mięsa.

Przemawia p. Brykezyński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda o uwolnienie od opłaty stempli i należności dokumentów prawnych i podań w sprawie najmu lub zakupu gruntów i budynków na cele szkół ludowych.

Przemawia p. Szwed uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka o zmniejszenie pasu pogranicznego dla katastru bydła.

Przemawia p. Kramarczyk uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skoły-szewskiego w sprawie wcielenia obszarów dworskich do związku gminy.

Przemawia p. Skoły-szewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Buynow-skiego w sprawie budowy kolei z Konieczny do Jasła i dalej przez Pilzuo do Dębicy.

Przemawia p. Buynowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Schätzla o uchwalenie dla miast Brzeżany, Buczacz, Gorlice, Jaworów i Wadowice dotacji z opłat szynkarskich i konsumcyjnych.

Przemawia p. Schätzel uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnic-kiego w sprawie zmiany ustawy o języku wykładowym w szkołach średnich.

Przemawia p. Oleśnicki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Ma-zikiewicza o założenie gimnazjum w Rawie rnskiej.

Przemawia p. ks. Mazikiewicz, uzasa-dniając swój wniosek, a pod względem for-malnym, wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż następny punkt, t. j. pierwsze czytanie wniosku p. Stapiń-skiego o zrównanie płac nauczycieli ludo-wych z płacami trzech najniższych rang urzędników państwowych, na życzenie wnio-skodawcy usuwa z porządku dziennego i umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skoły-szewskiego o utworzenie nowej gminy ad-ministracyjnej z rozparcelowanych gruntów obszarów dworskich Koniów i Towarnia.

Przemawia poseł Skoły-szewski, uzasa-dniając swój wniosek, a pod względem for-malnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie (ustne) komisji wodnej o wniosku nagłym p. Oleśnickiego w spra-wie regulacji rzeki Stryja i zabezpieczenia od powodzi.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta spra-wozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby najspieszniej przedsięwziął zarządzenia i środki ochronne dla zabezpieczenia gminy Hurnie i miasta Stryja przed zalewem i zniszczeniem, a równocześnie spowodował we właściwym czasie jak najspieszniejszą konstrukcję przerwanego już od roku gościńca Stryj-Skole.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Kosów na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Kosów razem z wcieloną do niej gminą Monastersko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Gminie Kosów razem z wcieloną do niej gminą Monastersko zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910, opłaty gminne, od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy :

1) Od jednego hektolitra alkoholu, którego stopień da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron.

2) Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, ponczowej essencji i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie

da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 kor.

4) Od jednego hektolitra miodu po 10 kor

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Kosów wraz z wcieloną do niej gminą Monastersko.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozporz. z 17. lipca 1899. dz. p. p. Nr. 120. część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiesnictwo, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacji w Kossowie, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacji w Kossowie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wadowicach na pobór w r. 1907 wyższych podatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Wadowicach zezwala się pobierać w r. 1907, na pokrycie niedoborów budżetowych r. 1907, dodatki powiatowe do podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 44% obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy, uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej w sprawie przeniesienia i odbudowy szpitala powszechnego w Białej.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Trzecieckiego, członek komisji sanitarnej p. Fe-

derowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

1) Sejm uznaje potrzebę budowy nowego szpitala w Białej na 100 łóżek, oraz zabudowań ubocznych na innem odpowiedniejszym miejscu.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia połowy kosztów tych budowli.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie i bez rozprawy powyższe wnioski komisji, które p. sprawozdawca oddzielnie odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie budowy pawilonu izolacyjnego, budynku gospodarskiego z lodownią i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Sanoku.

Sprawozdawca p. Wurst uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

1) Sejm uznaje potrzebę budowy pawilonu izolacyjnego, budynku gospodarskiego z lodownią i trupiarni, tudzież potrzebę zarządzenia odgrzybienia mieszkania Sióstr Miłosierdzia przy szpitalu powszechnym w Sanoku.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia połowy kosztów tych budowli i adaptacji.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie i bez rozprawy powyższe wnioski komisji, które p. sprawozdawca oddzielnie odczytuje.

Marszałek oznajmia, iż komisya podatkowa ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym p. Abrahamowicza, zastępcą

przewodniczącego p. Goluchowskiego, a sekretarzem p. Loewensteina.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby z dniem 1. września 1907 otworzył osobne samoistne gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Brzeżanach.

We Lwowie 21. lutego 1907.

Oleśnicki, w. r.
wnioskodawca:

Szeptycki, Korol, Mazikiewicz, Mogilnicki, Effinowicz, Glidziuk, J. Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Ochrymowicz.

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby z dniem 1. września 1907 otworzył osobne samoistne gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Stryju.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Oleśnicki, w. r.
wnioskodawca.

Szeptycki, Korol, Mazikiewicz, Mogilnicki, Effinowicz, Glidziuk, J. Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Ochrymowicz.

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby jak najprędzej poczynił potrzebne kroki w celu rozszerzenia szpitala powszechnego

w Stryju przez pobudowanie i urządzenie pawilonu wenerycznego, a to przy pomocy funduszków kraju, rządu i czynników miejscowych, analogicznie jak się stało przy szpitalach w Nadwórnie i Kosowie.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Oleśnicki, w. r.
wnioskodawca:

Mogilnicki, Korol, Kuryłowicz, Glidziuk, Bohaczewski, Barabasz, Ochrymowicz, Bojko, Mazikiewicz, Ostapczuk, Staruch, F. Włodek, J. Jaworski, Stapiński.

W n i o s e k.

W miasteczku Chyrowie, powiatu starosamborskiego są dwie szkoły czteroklasowe niższego typu: męska i żeńska. Rada gminna, a z nią i wszyscy mieszkańcy starają się już od szeregu lat o przemianę tych szkół na pięcioklasowe typu wyższego, lecz wszystkie ich starania pozostają bez skutku. Tymczasem za przemianą taką przemawiają wszystkie potrzebne do tego dane.

1. I tak: Gmina Chyrów wraz z Posadą Chyrowską i Bąkowicami jako przyłączonymi do związku szkolnego w Chyrowie liczy ponad 4,500 dusz. Oprócz tego przy dwóch dworcach kolejowych jest tu ponad 100 rodzin kolejowej służby, które dlatego, że szkoły chyrowskie nie dają przygotowania do szkół wyższych, ani nie dają wstępu do żadnej służby państwowej, muszą swoje dzieci posyłać do szkół w Przemysłu. Przez to niektórzy są narażeni na wielkie wydatki, a znowu dzieci biedniejszych, co jeżdżą codziennie koleją do szkoły, psują się na nic.

2. Liczba dzieci w obu szkołach wynosi dziś do 700 tak, że frekwencya w 5. klasie, a ewentualnie i w 6. klasie jest zabezpieczona.

3. Sal szkolnych jest 10 i pracuje w nich 10 sił nauczycielskich. Oprócz tego są jeszcze dwie obszerne kancelarye szkolne, które w razie potrzeby można przemienić na klasy. Zresztą tu można bardzo łatwo

wynając tymczasowo potrzebne sale. Tak więc i z tej przyczyny nie zachodzi żadna przeszkoda.

Dlatego podpisani wnoszą niniejszem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić reorganizację obu czteroklasowych szkół niższego typu w Chyrowie na pięcioklasowe typu wyższego, a tymczasem otworzyć prowizorycznie piątą klasę przy teraźniejszej męskiej czteroklasowej szkole już z rokiem szkolnym 1907/8.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

ks. Jan Jaworski, w. r.
wnioskodawca.

Oleśnicki, Korol, Stapiński, Huryk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Effinowicz, Kuryłowicz, F. Włodek, Staruch, Bojko, Barabasz, Ostapczuk, Glidziuk.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Postanowienia 4. i 7. ustawy z 17. lutego 1905 Nr. 40. Dz. u. kr. zostają w dotychczasowym brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje:

§. 4.

Gospodarstwo, które przez zahipotekowanie na niem prawa zastawu dla pożyczki rentowej staje się włością rentową musi być przedewszystkiem poddane gospodarce rolniczej albo lasowej, nie może posiadać mniejszej przestrzeni jak 3 ha, ani większej przestrzeni jak 60 ha, i nie może wykazywać rocznego czystego dochodu katastralnego więcej jak 1.000 koron.

Wszelkie do gospodarstwa należące nieruchomości muszą być złączone w jedno ciało hipoteczne.

§. 7.

Wysokość pożyczki rentowej wraz z ewentualnie poprzedzającymi ją ciężarami (§. 9.) nie może przewyższać sumy, jaką będą przedstawiać trzy czwarte części war-

tości gospodarstwa, oznaczonej przez osobne jego ocenienie.

W tej granicy należy wymierzyć pożyczkę rentową tylko taką, iżby właściciel włości rentowej mógł — po uwzględnieniu ciężarów, ciężających na włości (§. 9.) wraz z mającą obciążać ją rentą, i po uwzględnieniu kosztów gospodarstwa — mieć w pozostałym czystym przychodzie z włości dostateczne pokrycie kosztów odpowiedniego utrzymania dla siebie i swej rodziny.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Kuryłowicz, w. r.
wnioskodawca:

Oleśnicki, Huryk, Korol, Effinowicz, Jan Jaworski, Mazikiewicz, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Staruch, Mogilnicki, Barabasz, Ostapczuk, Glidziuk.

Sekretarz po Urbański czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że nauki lekarskie wykazują bardzo znaczny postęp i rozwój w kierunku leczenia eborych, i że zapoznanie się z ostatnimi zdobyczami wiedzy, z najnowszymi sposobami badania, z urządzeniami i techniką zawodową jest dla lekarzy koniecznością;

zważywszy, że lekarze w służbie krajowej zatrudnieni, jużto pracują zdala od źródeł nauki i nie mają sposobności do uzupełnienia swej wiedzy, a w miastach stołecznych są pracą i zawodowemi zajęciami przeciążeni, a nadto troska o byt utrzymanie i zabezpieczenie rodziny od kierunku samokształcenia się ich odciąga;

zważywszy, że podniesienie się poziomu naukowego lekarzy jest dla kraju, szpitalnictwa i chorych więcej jak pożądane;

zważywszy, że lekarzy chcących podejmować podróże naukowe, udawać się do Uniwersytetów na kursa uzupełniające powstrzymują względy materyalne, gdyż lekarz wydaje w takim razie nie tylko na

podróż i naukę, ale traci dochody z chwilą wyjazdu z miejsca pobytu;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W celu pogłębienia wiedzy i podniesienia poziomu naukowego lekarzy w służbie krajowej zatrudnionych, oraz w celu specjalnego zawodowego wykształcenia przez podejmowanie podróży naukowych, Sejm wstawia do budżetu na rok 1907 i upoważnia Wydział krajowy do wstawiania w latach następnych do budżetu kwoty 6.000 koron do dyspozycji Wydziału krajowego.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Mars, w. r.
wnioskodawca.

Bobrzyński, Sękowski, A. Jędrzejowicz, Wł. Leopold Jaworski, Wurst, Jabłoński, Federowicz, Hupka, Tomaszewski, Winc. Kraiński, Traczewski, Struszkiewicz, Staniszewski, Leo, Maryewski, Kolischer, Götz, Wik. Czaykowski, Michalski, Gniewosz, Huza, Schätzel, Michałowski, Bednarski, Sala, Głabiński, Loewenstein, Czarkowski-Golejewski, Z. Tarnowski, St. Jędrzejowicz, Lipiński, Wiśniewski, Buynowski, Sozański, Gołuchowski, Morawski, Piętak.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła dr. Korola i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie nieprawego zaprowadzenia wykładowego języka polskiego w szkole ludowej w Strzemieniu powiatu żółkiewskiego.

Orzeczeniem c. k. krajowej Rady szkolnej z dnia 24. września 1906 L. 42404 zorganizowano w gminie Strzemię powiatu żółkiewskiego jednoklasową szkołę ludową z dniem 1. stycznia 1907, które to orzeczenie intymowano Zwierzchności gminnej w Strzemieniu reskryptem c. k. Okręgowej Rady szkolnej w Żółkwi z 13. października 1906 L. 2.722.

Uchwałą z 9. listopada 1906 L. 2819 zawiadomiono miejscową radę szkolną w Strzemieniu, której do dziś jeszcze nie ma, że tymczasowym nauczycielem zamianowała c. k. Okręgowa Rada szkolna w Żółkwi Jana Teichmaua z dniem 1. stycznia 1907.

Ani przy dochodzeniu komisyjnym, ani w dalszych swoich uchwałach c. k. Okręgowa Rada szkolna w Żółkwi względnie c. k. Inspektor Okr. szkolny Niedźwiedzki nie uważali za potrzebne wezwać Radę gminną w Strzemieniu, ażeby ona jako powołany do tego ustawami czynnik oświadczyła się jaki ma być język wykładowy w tej nowo zorganizowanej szkole, chociaż cała rada gminna przy komisyjnym dochodzeniu żądała od c. k. Inspektora szkolnego okręgowego wpisania do protokołu, że ta rada gminna domaga się, ażeby w ich szkole był język wykładowy język ruski.

C. k. Okręgowy Inspektor szkolny zamiast pouczyć radę gminną że ona ma poznać formalną uchwałę co do wykładowego języka w nowo zorganizowanej szkole, która to uchwała ma być zatwierdzona przez c. k. krajową Radę szkolną, zamianował nauczyciela i wprowadzić kazał w urzędowanie nie pytając rady gminnej, jaki chce mieć wykładowy język w swojej szkole.

Z dniem 1. stycznia 1907 rozpoczął nowo mianowany nauczyciel naukę w szkole w Strzemieniu po rusku, jednak już po dwóch tygodniach powróciwszy z nauczycielskiego wiecu w Żółkwi wprowadził naraz polski język wykładowy a w dodatku nakazał ruskim dzieciom modlić się po polsku.

Rodzice dzieci udały się z zażaleniem do naczelnika gminy, a gdy ten z członkami rady gminnej zapytał nauczyciela na jakiej podstawie uczy dzieci po polsku, odpowiedział tenże, że musi tak robić, bo dostał taki rozkaz od swego przełożonego w Żółkwi.

Dnia 9. lutego r. b., naczelnik gminy Oleksa Hodysz, tegoż zastępca Jacko Dawidowicz i członek rady Fed Peniuk udali się z swoim posłem dr. Korolem do c. k. Okręg. Inspektora szkoln. Niedźwiedzkiego z zażaleniem na nauczyciela, że bezprawnie zaprowadził w szkole ludowej w Strzemieniu wykładowy język polski. Ten zamiast spisać protokół z skarżącymi się odpowiedział z uśmiechem na ustach, że nauczyciel postąpił prawidłowo, bo rada gminna nie powzięła dotychczas uchwały co do wykładowego języka w szkole.

Przedstawiciele rady gminnej oświadczyli na to, że jak długo nie będzie zaprowadzony ruski język w ich szkole, członkowie gminy nie będą posyłać dzieci do szkoły, na co tenże Inspektor oświadczył że dzieci posyłać muszą.

Podając nagi fakt do wiadomości c. k. rządowego Komisarza podpisani zapytują:

1) czy c. k. Rząd gotów pociągnąć c. k. Okręgowego Inspektora szkolnego w Żółkwi do surowej odpowiedzialności, i czy zarządzi przywrócenie normalnych stosunków w szkole ludowej w Strzemieniu przez bezzwłoczne zaprowadzenie ruskiego języka wykładowego tamże;

2) jakie środki zamysła przedsięwziąć ażeby na przyszłość uniemożliwić tego rodzaju samowolę okręgowych inspektorów szkolnych, i zapobiedz jawnemu naruszeniu przepisów o wykładowym języku w szkołach ludowych.

We Lwowie dnia 14. lutego 1907.

Korol, w. r.
interpelant.

Oleśnicki, Mazikiewicz, Efficowicz, Mogilnicki, Ostapczuk, Gładziuk, J. Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ochrymowicz Staruch, Stapiński.

I n t e r p e l a c y a .

posła dr. Korola i tow. do c. k. Komisarza rządowego.

Na dzień 2. now. styl. lutego b. r. zwołał c. k. notaryusz w Bełzie Hilary Sawczyński poufne zebranie mężów zaufania powiatu sądowego Bełz za specjalnemi, na osobę każdego obecnego brzmiącemi, zaproszeniami.

W czasie zebrania wszedł do sali c. k. Komisarz rządowy w Bełzie, a wykazując się poleceniem c. k. Starostwa w Sokalu począł przeglądać zaproszenia wszystkich obecnych, z których każdy wykazał się specjalnem zaproszeniem.

Gdy z tego powodu nie mógł rozwiązać legalnie zwołanego zebrania począł tenże c. k. Komisarz na wrywki pytać c. k. notaryusza Sawczyńskiego o imię i nazwisko każdego z zaproszonych, a gdy p. Sawczyński odmówił temu żądaniu jako niemającemu uzasadnienia w ustawie o zgromadzeniach, rozwiązał Komisarz wprost bezprawnie to poufne zebranie.

Podając to wprost bezprawne zarządzenie c. k. Starostwa w Sokalu podpisani zapytują:

1. Czem usprawiedliwi c. k. Rząd to swawolne wprost niezgodne z zasadniczemi ustawami postępowanie c. k. Starostwa w Sokalu?

2. Czy gotów c. k. Rząd pociągnąć do odpowiedzialności państwowego funkcyjaryusza, który zawinił?

3. Jakie środki zamysła przedsięwziąć c. k. Rząd, ażeby zapobiedz na przyszłość tego rodzaju samowoli swoich organów.

Korol, w. r.
interpelant.

Mazikiewicz, Huryk, Oleśnicki, Stapiński, J. Jaworski, Kuryłowicz, Efficowicz, Staruch, Mogilnicki, Barabasz, Bojko, F. Włodek, Ostapczuk, Gładziuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego z powodu nieprawidłowości wyhörów Rady gminnej w Mieczyszczowie.

Od długiego czasu panują nienormalne nieprawne stosunki w gminie Mieczyszczowie, pow. brzeżańskiego.

Wybrana w r. 1898 przeciw woli ludności macherstwem żydów i obszaru dworskiego Rada gminna urządza z szkodą dla gminy do dziesiętyszego dnia bo chociaż w r. 1904 wybrano nową radę wedle woli ludności, to zwolennicy starej rady wstrzymali wprowadzenie jej w życie przez wniesienie protestu, którego załatwienie nastąpiło dopiero po 2 latach. Przeprowadzony zaś 27/12. 1906 nowy wybór jest znowu nieprawny, bo nie wyłożono listy do przeglądu dla członków gminy i nie dano możności do reklamacji, a sekretarz starostwa zamiast utrzymać porządek patrzył obojętnie jak uprawnionych nie dopuszczano do głosowania i terroryzowano przez stronników starego wójta Polaszczuka. Miauowicie komisya nie dopuszczała tych swoich przeciwników, którzy nie mieli kartek z tajemnym znakiem starego wójta (nazwisko i pieczętka na wierzchu kartki), przeciwnie zaś dopuszczała nieuprawnionych do głosowania n. p. Machdara Szamana, karanego za kradzież w r. 1906 który głosował tak za siebie jak i za Kaškę Wierzbicką, która nie dała mu pełnomocnictwa. Tak samo dopuszczono Hawryła Spaka, karanego za kradzież 1906 r. i Iwana Bodnarczuka, postawionego pod kuratelę. Iwaś Tydziak głosował za zmarłego przed dziesięciu laty Łucia Kruka.

Przeciw temu nieprawnemu wyborowi wniesiono protest do teraz niezadowolony.

Przeto podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego (powołując się na świadectwo Szymona Sawczuka, Nykolaja Mydlaka, Mychajła Kalynowycza, Nykolaja Petycha, Hrynia i Wasylia Sawczuka).

Czy raczy c. k. Rząd jak najspieszniej załatwić wniesiony przeciw wyborom Rady gm. w Mieczyszczowie z 27/12. 1906 protest i polecić c. k. Starostwu w Brzeżnach, ażeby ponowny wybór jak najprędzej i wedle ustawy przeprowadziło?

Kuryłowicz w. r.
interpelant.

Oleśnicki, Korol, Effinowicz, Mazikiewicz, Stapiński F. Włodek, Bojko, Staruch, Mogilnicki, Barabasz, Głidziuk, Huryk, J. Jaworski, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 23. lutego 1907 godzina 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 35 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

5. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 23. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnym posłów 125.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 3 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 4-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż wpłynęło pismo sądu powiatowego karnego w Krakowie z 18. lutego 1907. U. I. 227/7 o zezwolenie na ściganie sądowo karne p. Sta-
pińskiego o obrazę czci.

Sekretarz p. Urbański wnosi na odesłanie tego pisma do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji wniesionych po dzień 23 lutego 1907, roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 894, 895, 898, 899, 902—906, 909—911, 915—919, 922 do 941, 943, 944, 954—956, 958—961, 964, 965, 967, 969—973, 976, 978, 979, 981—983, 1002, 1004—1010, 1014, 1015, 1018, 1019, 1021, 1023—1028, 1030, 1031, 1033, 1034, 1036—1039, 1042, 1044, 1046—1048, 1054 do 1059, 1061—1066, 1072—1074.

Komisji szkolnej L. s.: 896, 897, 945 do 949, 951, 952, 962, 963, 966, 984—990, 998—1001, 1003, 1011, 1012, 1013, 1016, 1017, 1020, 1049—1052.

Komisji gminnej L. s.: 908, 953, 974, 975, 977, 1035, 1069.

Komisji petycyjnej L. s.: 907, 912 942, 957, 968, 1022, 1032.

Komisji administracyjnej L. s.: 901, 950, 1040, 1053, 1070.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 980, 1041, 1043, 1045.

Komisji drogowej L. s.: 921.

Komisji podatkowej L. s.: 913, 1068.

Komisji kolejowej L. s.: 900, 914, 1029, 1067, 1071.

Komisji przemysłowej L. s.: 920, 1060.

Po odczytaniu petycji L. s. 909 Gminy Sadowa w sprawie kosztów leczenia Weroniki Nodruga, przemawia p. Barabasz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 910, Wydziału powiatowego w Lisku w sprawie kosztów leczenia Joanny Tymoczko z gminy Bereznicy, przemawia p. Staruch popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 937, Kuratorji fundacji bł. p. Ozyasza Gotthelta w Samborze o subwencję, przemawia p. Tomaszewski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1024 Urzędu parafialnego obrz. łac. w Jaślanach o zapomogę na budowę kościoła, przemawia p. Krempa popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1045, Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego w sprawie ubezpieczenia bydła, przemawia p. Paygert popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1046, Towarzystwa wzajemnej pomocy kapłanów obrz. łac. we Lwowie o subwencję, tudzież petycji L. s. 1047, Powiatowego Towarzy-

stwa rybackiego w Gorlicach o subwencję, Marszałek udziela głosu p. ks. Pastorowi zapisanemu dla poparcia tych petycji.

P. ks. Pastor nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1049, Mieszkańców miasta Chyrowa o założenie 5-cio klasowej szkoły typu wyższego w Chyrowie, przemawia p. ks. Jaworski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Gorayskiemu.

P. Gorayski wnosi, ażeby komisya dla reformy wyborczej zamiast z 18 składała się z 27 członków.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy łowieckiej.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Pilata p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uregulowaniu poborów krajowych dozorców melioracyjnych.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Pilata p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Kamionce strumiłowej na przyjęcie imieniem powiatu gwarancyi czystego dochodu od części kapitału zakładowego kolei lokalnej Lwów-Kamionka strumiłowa-Stojanów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński nwołony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy miasta Bochni co do urządzenia wodociągu i kanalizacji miasta.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego o zrównanie płac nauczycieli ludowych z płacami trzech najniższych rang urzędników państwowych.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba w głosowaniu wniosek ten odrzuca.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kuryłowicza o zmianę ustawy o włościach rentowych.

Przemawia p. Kuryłowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji dla reform agrarnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Jaworskiego o przekształcenie 4 klasowych szkół w Chyrowie na 5 klasowe.

Przemawia p. ks. Jaworski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Marsa w sprawie kredytu na podróże naukowe lekarzy w służbie krajowej.

Przemawia p. Mars uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o utworzenie gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Brzeżanach.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi traktować będzie ten punkt porządku dziennego łącznie z usteżnym t. j. z wnioskiem p. Oleśnickiego o utworzenie gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Stryju.

Nikt się temu nie sprzeciwi, następuje zatem:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o utworzenie gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Brzeżanach, i pierwsze czytanie wniosku p. Oleśni-

ckiego o utworzenie gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Stryju.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając powyższe wnioski, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie obu tych wniosków do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek, głosując oddzielnie nad odesłaniem jednego i drugiego z powyższych wniosków do komisji szkolnej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o rozszerzenie szpitala powszechnego w Stryju przez dobudowanie pawilonu wenerycznego.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Husiatyn na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszeczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Husiatyn na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Husiatyn zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej

obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego litra stustopniowego spirytusu, którego stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 h. czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 8 koron.

2) Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej essencji, likieru, śliwowicy, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych, których stopień alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 koron czyli od jednego litra po 8 halerzy.

3) Od jednego litra miodu po 6 halerzy; a to na czas do końca roku 1910;

4) Na czas do końca r. 1909 od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 korony.

Art. II.

Do niszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg pobrowy stanowi gmina Husiatyn.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 5. ces rozp. z 17. lipca 1899 dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze admini-

stracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Husiatynie a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina użyaska zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego we Lwowie, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Husiatynie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminom Dymitrów mały, Dzików i Ocicie (pow. Tarnobrzeg) na pobór w r. 1907 wyższych dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) Gminie Dymitrów mały (powiat Tarnobrzeg) zezwala się pobierać w r. 1907

na pokrycie wydatków na cele gminne 127% dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich, obok 36% dodatku gminnego do państwowych podatków bezpośrednich na cele szkolne, a to z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

b) Gminie Dzików (powiat Tarnobrzeg) zezwala się pobierać w r. 1907 na pokrycie wydatków na cele gminne 116% dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich obok 21% dodatku gminnego do państwowych podatków bezpośrednich na cele szkolne, a to z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

c) Gminie Ocicie (powiat Tarnobrzeg) zezwala się pobierać w r. 1907 na pokrycie wydatków na cele gminne 128% dodatek gminny do państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Wybór komisji dla reformy wyborczej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Urbańskiego Jana, Skrzyńskiego, Lipińskiego i Krempę i wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Po chwili Marszałek zamyka głosowanie i oznajmia, iż podczas skrutynium wyboru Izba przystępuje do następnego punktu porządku dziennego, a mianowicie:

Do sprawozdania komisji sanitarnej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie rozszerzenia szpitala powszechnego w Tarnowie przez zbudowanie pawilonu chirurgicznego na 60 łóżek i niezbędnych ulepszeń tegoż szpitala.

Sprawozdawca p. Federowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala powszechnego w Tarnowie, a to przez dobudowanie pawilonu chirurgicznego na 60 łóżek i rozszerzenia domu gospodarczego.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże konieczną na pokrycie połowy kosztów tego rozszerzenia i na pokrycie całkowitych kosztów projektowanych adaptacji i niezbędnych ulepszeń tegoż szpitala.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Męciński i stawia następujący dodatkowy wniosek:

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu aby ta budowa i adaptacje rozpoczęte zostały w r. 1907.

Izba popiera ten wniosek p. Męcińskiego.

W rozprawie ogólnej nikt więcej głosu nie żąda. Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca i zgadza się na dodatkowy wniosek p. Męcińskiego z poprawką jednak aby po słowach „rozpoczęte zostały w r. 1907“ dodać „O ile pertraktacje pomiędzy Wydziałem krajowym a gminą w sprawie finansowego przyeznania się do budowy w międzyczasie ukończone zostaną“.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez roz-

prawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje następnie wniosek dodatkowy p. Męcińskiego i poprawkę p. sprawozdawcy zapytując p. Męcińskiego czy zgadza się na poprawkę p. sprawozdawcy.

Przemawia p. Męciński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała następnie wniosek p. Męcińskiego z poprawką p. sprawozdawcy.

P. Ochrymowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru komisji dla reformy wyborczej.

Głosowało 98 posłów. Absolutna większość 50.

Na członków tej komisji otrzymali po 98 głosów:

Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Bobrzyński, Bojko, Buynowski, Czartoryski, Głabiński, Gniewosz, Jabłoński, Jędrzejowicz Adam, Kozłowski, Kraiński Wincenty, Kramarczyk, Laskowski, Leo, Loeweustein, Mogilnicki, Moysa, Niezabitowski, Oleśnicki Pastor, Piniński, Rutowski, Stadnicki, Tarnawski, Urbański Mieczysław, Wodzieki.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru komisji dla reformy wyborczej i wzywa tę komisję, ażeby się ukonstytuowała.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd:

1) Aby część kolei północnej, od Krakowa aż po Bogumin, tudzież od Bielska do Kalwaryi - od Bielska do Cieszyna

i od Bielska do Żywea, jako przechodzącą prowincye przez ludność polską zamieszkałą, przydzielił do Dyrekcji w Krakowie.

2) Aby na kolejach galicyjskich zaprowadził, choćby na próbę, wagony IV-ej klasy.

3) Aby, przy pociągach pospiesznych między Lwowem a Krakowem, pomnożył wagony III-ej klasy do tej liczby, jaka bywa przy pociągach pospiesznych z Krakowa do Wiednia.

4) Aby połączenie Krakowa z Białą i Wadowicami, oraz Żywea z Krakowem ułatwił i ceny kolejowe zrównał.

5) Aby stacje w Spytkowicach, Oświęcimiu i Żywień odpowiednio do potrzeb ruchu rozszerzył.

6) Ażeby przy wydzierżawianiu restauracji kolejowych uwzględniał przede wszystkim inwalidów kolejowych, którzy wskutek wypadków w służbie, do ciężkich robót nie są zdolni, tudzież wdowy po kolejarzach obciążone większą rodziną.

7) Ażeby w porozumieniu z Zarządem pocztowym, na wszystkich stacjach większych, przede wszystkim w Krakowie, urządził sprzedaż marek pocztowych i innych druków pocztowych.

II. Wzywa się Wydział krajowy, aby plany i kosztorysy kolei Kraków-Myslenice, z przydłużeniem do Mszany dolnej, bez zwłocznie wygotował i z c. k. Rządem wszedł w rokowania, a to celem jak najszybszego wybudowania tychże kolei.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1907.

Wnioskodawca :

Ks. Stojałowski, w. r.

Potoczek, Skołyszewski, Szajer, Wesoliński, Kramarczyk, Żardecki, Wilczkiewicz, Szponder, Moysa, Pastor, Szwed, Skrzyński, Antoni Teodorowicz, Gołuchowski.

W n i o s e k

p. Kazimierza Lubomirskiego i tow. o budowę kolei w powiecie Myslenickim.

Wielokrotnemi uchwałami dał Wysoki Sejm wyraz przekonaniu o konieczności

utworzenia połączenia kolejowego miasta Myslenice z istniejącymi kolejami żelaznymi jako użytecznego i potrzebnego ze względu na interes kraju. Uchwałą z 4. lipca 1901 a więc jeszcze z końcem ubiegłej kadencji objął Wysoki Sejm linię Podgórze-Myslenice-Lubień w program krajowej akcji tych kolei, których budowa przeprowadzoną być miała w najbliższej przyszłości z tem, że kolej ta budowaną być ma jako wąskotorowa.

Koleje lokalne objęte w program akcji kraju na podstawie powołanej uchwały z 24. lipca 1901 zostały wszystkie w międzyczasie zrealizowane z wyjątkiem jednej, którą już w następnym roku jako niemożliwą zaniechano. Kolej Myslenicka mimo usilnych wieloletnich starań, przygotowania projektów i odbytych komisji do skutku nie przysłała, gdyż Wydział krajowy pomimo uchwały Wysokiego Sejmu zajął się zrealizowaniem innych później zgłoszonych czterech projektów, zapewniając ich budowę choć ówczesnym programem wcale nie były objęte.

Po wieloletnich zabiegach około zrealizowania tej kolei jako wąskotorowej a w szczególności po uzyskaniu od Rządu bardzo znacznej pomocy finansowej przez kredytowanie kosztów ruchu uznał Wydział krajowy za odpowiednie oświadczając się przeciwko zastosowaniu toru wąskiego kolei mimo, że sfinansowanie takiego projektu było już prawie gotowe i to z bardzo małą ofiarą finansową ze strony kraju.

Natomiast orzekł Wydział krajowy, iż uważa zastosowanie toru normalnego za odpowiednie z tego względu, że kolej normalno-torowa prowadząca na Myslenice stanowić będzie skrócenie znacznie dla połączenia kolei transwersalnej z linią Podgórze-Sucha.

Uniemożliwiwszy w ten sposób przyjęcie do skutku projektu wąskotorowego i nie dopuściwszy do tego, aby projekt ten jako normalnotorowy zamieszczony został w rzędzie tych kolei lokalnych, których budowa zapewnioną została ostatnią ustawą państwową ze stycznia 1907 r. o kolejach lokal-

nych — nie występuje Wydział krajowy obecnie z żadnym pozytywnym wnioskiem odnośnie do kolei normalnotorowej mimo, iż Wydziałowi krajowemu dobrze wiadomo, że wskutek zmiany szerokości toru oraz charakteru kolei z wązkotorowej, dowozowej na kolej transytową, zmieniają się zupełnie i finansowe podstawy całego przedsięwzięcia.

Zaniepokojeni powyższym stanem rzeczy podpisani, uważając jak najszybsze doprowadzenie do skutku kolei Myślenickiej za niezbędne ze względu na ekonomiczny rozwój okolicy i łatwiejsze połączenie Krakowa z Podkarpaciem upraszają, by Wysoki Sejm raczył jeszcze w ciągu tej kadencji zapewnić finansowo budowę tej kolei a to jako kolei krajowej lokalnej po myśli ustawy z 17. lipca 1893 (Dz. u. kr. l. 42.) przez udzielenie gwarancji kraju dla pożyczki pierwszeństwa w wysokości $\frac{2}{3}$ części kapitału potrzebnego, pozostawiając ustalenie tej wysokości Wydziałowi krajowemu na podstawie technicznych badań, które krajowe biuro kolejowe jak najspieszniej przeprowadzić i ukończyć winno.

Podpisani zatem wnoszą:

I. Wysoki Sejm uznaje w myśl ustawy krajowej z 17. lipca 1893 D. u. k. Nr. 42. ze względu na ogólne interesa kraju, kolej lokalną normalnotorową łączącą powiatowe miasto Myślenice z koleją państwową Podgórze-Sucha z jednej strony z koleją transwersalną Chabówka-Nowy Sącz z drugiej strony, za użyteczną i potrzebną.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla kolei powyższej na przeciąg lat 75 począwszy od dnia udzielenia koncesyi, gwarancji rocznego dochodu równającego się rocznej sumie, potrzebnej do oprocentowania najwyżej po 4% i umorzenie pożyczki pierwszeństwa zaciągnąć się mającej przez przedsiębiorstwo kolejowe w wysokości nie wyższej jak $\frac{2}{3}$ części całego kapitału, ustalonego przez Wydział krajowy z tem, że na pokrycie powyższego zobowiązania służby mają rozporządzalne zasoby funduszu kolejowego,

przyczem zastrzega się dla powyższej kolei pierwszeństwo przed każdym innym nowo zgłoszonym projektem z wyjątkiem kolei Lwów-Stojanów.

Udzielenie gwarancji tej zależne jest od warunku, że pozostała $\frac{1}{3}$ część kapitału zostanie zapewnioną przez państwo i interesentów miejscowych za akcyje zakładowe lub pierwszeństwa zawiązać się mającego Towarzystwa akcyjnego.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu wypracowanie projektu szczegółowego powyższej kolei w ciągu r. 1907 przez własne organa bądź też, gdyby siły krajowego biura kolejowego okazały się nie wystarczającymi, przez poruczenie tego wypracowania inżynierowi cywilnemu, pod nadzorem biura kolejowego i upoważnia się Wydział krajowy do zaliczkowania na ten cel potrzebnych funduszy zwrotnych z funduszu budowy kolei, po jej finansowem zapewnieniu.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przeprowadził rokowania z rządem celem wyjednania od tegoż wydatnej subwencji w formie objęcia akcyi zakładowych tejże kolei oraz z interesentami miejscowymi co do ich udziału w kosztach budowy i przedstawił wyniki tych pertraktacyi na jesiennej sesyi sejmowej. O ileby zachodziła potrzeba przyjęcia gwarancji ciał autonomicznych zamiast wpłaty, Wydział krajowy będzie miał prawo zaliczyć odpowiednie sumy w ich miejsce, zapewniając sobie ich gwarancją oprocentowanie i amortyzację tychże.

Wnioskodawca:

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Stadnicki, Jan Urbański, Pastor, Bał, Szwed, Stojatowski, Wincenty Gnoiński, Bednarski, Jabłoński, Winc. Kraiński, A. Lubomirski, Struszkiewicz, Starzyński, Jaworski, Pięta, Schuell, Lipiński, Federowicz, Potoczek, Skołyśzewski, Wilczkiewicz, Miecz. Urbański, Kramarczyk, Stojatowski.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k

posła Sojałowskiego i tow.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w najkrótszym czasie ustanowił dla Białej i okolicy Sąd przemysłowy z siedzibą w Białej.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Ks. Stojałowski, w. r.

Potoczek, Skolyszewski, Szajer, Piniński, Moysa, Szponder, Wilezkiewicz, Kramarezyk, Skrzyński, Szwed, Wesoliński, Paygert, Pastor, Żardecki.

W n i o s e k

posłów Skolyszewskiego, Pastora i tow. w sprawie podwyższenia plac i poborów służbowych nauczycielom szkół ludowych i wydziałowych.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

U s t a w a

z dnia . . . zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z d. 11. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 73 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuły 11, 12, 13, 14, 16, 44, 49 i 57 f) ustawy z d. 11. czerwca 1905 Dz. u. kr. Nr. 73 o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych uchyla się w ich obecnem brzmieniu, a w ich miejsce wchodzi w życie następujące postanowienia:

Art. 11

A) Roczne płace stałych nauczycieli publicznych szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

I. klasa, obejmująca dyrektorów szkół wydziałowych i kierowników szkół pospo-

litych pięcio i sześćo-klasowych, dla połowy posad 1900 K, dla drugiej połowy 2.300 K;

II. klasa, obejmująca nauczycieli szkół wydziałowych, nauczycieli szkół pospolitych pięcio i sześcioklasowych, posiadających egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych i kierowników szkół pospolitych. dwu, trzech i cztero-klasowych, dla połowy posad 1.500 K, dla drugiej połowy 1.900 K.

III. klasa, obejmująca wszystkich innych nauczycieli, dla połowy posad 1.300 K, dla drugiej połowy 1.500 K.

B) Wynagrodzenia nauczycieli tymczasowo ustanowionych wynoszą:

a) dla nauczycieli, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych, 1.000 K.

b) dla nauczycieli, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół pospolitych, 900 K.

c) dla nauczycieli, którzy złożyli egzamin dojrzałości, 800 K;

d) dla nauczycieli pomocniczych bez kwalifikacyi, 700 K.

Art. 12.

Nauczycieli stałych posuwa się z urzędu do wyższej płacy w obrębie każdej klasy, stosownie do ilości lat służby, spędzonych w tej samej klasie, przyczem w III. klasie, przy równej ilości lat służby mają pierwszeństwo nauczyciele, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych.

Nauczyciele tymczasowi, posiadający egzamin dojrzałości i kwalifikacyjny, będą posunięci z urzędu do III. klasy płacy nauczycieli stałych, jeżeli biorąc od dnia złożenia egzaminu dojrzałości, służyli bez przerwy przez lat dziesięć, a nie uzyskali stałej posady.

Art. 13.

Rada szkolna krajowa przyznaje nauczycielom stałym na przedstawienie Rady szkolnej okręgowej, dodatek pięcioletni za każde pięć lat służby, licząc od dnia stałej

nominaey przy publicznych szkołach ludowych.

Dodatków pięcioletnich jest sześć, z których pierwszy i drugi wynoszą po 100 K, trzeci 150 K, czwarty i piąty po 200 K, a szósty 250 K.

Dodatki pięcioletnie zapadłe przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają być przyznane i wymierzone według przepisów obecnej ustawy.

W razie nadania posady nauczycielowi, zajmującemu posadę w innem królestwie lub kraju koronnym w Radzie państwa reprezentowanym, należy mu policzyć do wymiaru dodatków pięcioletnich, lata służby stałej, spędzonej na poprzednich posadach, o ile w owym kraju przestrzega się pod tym względem zasady wzajemności.

Art. 14.

Za kierownictwo pobiera dyrektor szkoły wydziałowej dodatek w kwocie 400 K, kierownik szkoły pospolitej cztero, pięcio lub sześćo-klasowej dodatek w kwocie 200 K, kierownik szkoły 2 i 3-klasowej dodatek w kwocie 100 K.

Zastępcy dyrektora lub kierownika należy się remuneracya w wysokości dodatku za kierownictwo, przywiązanego do tej posady, jeżeli zastępstwo trwa dłużej niż trzy miesiące.

Stałym dyrektorem i stałym kierownikiem dodatek za kierownictwo wlicza się do płacy przy wymiarze emerytury.

Art. 16.

Każdemu nauczycielowi, nie mającemu prawa do wolnego mieszkania, należy się dodatek na mieszkanie, który wynosi:

A) dla nauczycieli stałych:

a) w miastach rządzących się własnym statutem 500 K;

b) w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy z d. 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 400 K;

c) w gminach zorganizowanych na podstawie ustawy z d. 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 300 K;

d) we wszystkich innych gminach 200.

B) dla nauczycieli tymczasowych z kwalifikacyą 15% bez kwalifikacyi 10% ich wynagrodzenia.

Każdemu stałemu dyrektorowi, stałemu kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi szkoły jedno-klasowej, należy się stosowne wolne mieszkanie, o ile możliwości w budynku szkolnym. W braku takiego mieszkania należy się im z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym przypadku, porozumiawszy się ze stronami obowiązany do dostarczania mieszkania nauczycielowi. Wynagrodzenie to nie może być niższe od dodatku na mieszkanie, oznaczonego w pierwszym ustępie niniejszego artykułu.

Czy tymczasowemu dyrektorowi lub kierownikowi szkoły ma być przyznane wolne mieszkanie, czy też wynagrodzenie za mieszkanie i w jakiej wysokości, orzeka również Rada szkolna okręgowa w ten sam sposób w każdym poszczególnym wypadku.

Rada szkolna okręgowa może przeniścić wyjątkowo poszczególne miejscowości, wymienione pod c) i d) w pierwszym ustępie, do grupy bezpośrednio wyższej i stosownie do tego wymierzyć wyższy dodatek na mieszkanie.

Przy wymiarze emerytury wlicza się wszystkim nauczycielom z dodatku na mieszkanie 200 K do płacy. Odnosi się to także do tych nauczycieli, którym należy się wolne mieszkanie.

Art. 44.

Wdowa po nauczycielu, który w chwili zgonu nie miał jeszcze prawa do emerytury, otrzyma odprawę równającą się jednej trzeciej części ostatnich jego poborów, wliczalnych do emerytury.

Wdowa po nauczycielu, który w chwili zgonu miał prawo do emerytury, otrzyma pensję wdowią, wynoszącą jedną trzecią część ostatnich jego poborów, wliczalnych do emerytury.

Pensya ta nie może wynosić mniej niż 600 koron, pensya wdowy po nauczycielu zmarłym w stanie spoczynku nie może jednak wynosić więcej niż emerytura zmarłego męża.

Art. 49.

Jeżeli żona zmarłego nauczyciela również nie żyje lub jeżeli utraciła prawo do pensyi wdowiej, wówczas należy się sierotom po nauczycielu pensya sierocińska, wynosząca dla każdego dziecka 180 koron rocznie, a na wszystkie dzieci razem najwyżej 600 koron.

Ta pensya sierocińska przyznana będzie dzieciom po nauczycielu z chwilą śmierci matki, w zamian za dodatek, który matka ich pobierała na ich wychowanie.

Obecny projekt zbliża się w wysokim stopniu do postulatów nauczycielstwa, gdyż umożliwia nauczycielom stałym istotnie dojście do płacy, równającej się mniej więcej płacy XI, X i IX klasy. Mianowicie nie licząc dodatków na mieszkanie i za kierownictwo, płaca nauczycieli wynosi według niego:

	najniższa	najwyższa				
w I klasie	1.900 i 2.300	3.300	podczas	gdy	płaca IX rangi wynosi	2.800—3.600 K
„ II	1.500 i 1.900	2.900	„	„	„ X	2.200—2.800 „
„ III	1.300 i 1.500	2.500	„	„	„ XI	1.600—2.200 „

Wraz z dodatkiem na mieszkanie nauczyciel może dojść do płacy:

	w I klasie,	w II klasie,	w III klasie,	w IV klasie
	miejsowości			
dyrektor szkoły wydziałowej	4.200	4.100	4.000	3.900
kierownik należący do I klasy płacy	4.000	3.900	3.800	3.700
„ „ „ II „ „	3.500	3.400	3.300	3.200
nauczyciel należący do II „ „	3.400	3.300	3.200	3.100
„ „ „ III „ „	3.000	2.900	2.800	2.700

Strona finansowa projektu przedstawia się w ten sposób, że uwzględniając stan nauczycielstwa z r. 1905/6, ogólny wydatek spowodowany projektowaniem podwyższeniem byłby mniej więcej o 4,820.000 K wyższy na rok obecny niż wynosi przy placach według ustawy z r. 1905 Mianowicie według sprawozdania c. k. Rady szkolnej krajowej było systemizowanych posad stałych 8.146, nauczycieli tymczasowych było 5.276. Nie licząc dodatków za kierownictwo, które w projekcie pozostają prawie bez zmiany, wynosiłyby według dziś obowiązujących norm wydatek na płace nauczycieli stałych 8,500.600, na dodatek na mieszkanie 388.540, na pięciolecia około 900.000 K. Razem w cyfrach okrągłych 9,800.000 K, według projektu obecnego na płace 12,217.200, na mieszkania 1,020.700, na pięciolecia około 1,200.000, razem okrągło 14,440.000 K. Wzrost więc wydatków wyniósłby na nauczycieli stałych 4,640.000, na nauczycieli tymczasowych 1,233.417 (płace 1,006.260, dodatek na mieszkanie 227.157 K), ogółem okrągło 5,870.000 K. Obliczenie to jednak obejmuje 8.146 posad stałych systemizowanych i ogólną cyfrę

Art. 58. lit. f.

f) stale wkładki samych nauczycieli, które w pierwszym roku po zamianowaniu wynoszą 10% pobieranej przez nich płacy, a przy każdym podwyższeniu teje 10% od nadwyżki, oprócz tego corocznie 2 1/2 % od rocznej płacy;

§: 2.

Postanowienia ustaw krajowych, o ile są sprzeczne z powyższymi postanowieniami, tracą moc obowiązująca.

§: 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1907.

§: 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia.

istotnie pracujących nauczycieli tymczasowych. Tymczasem z posad systemizowanych 200 nie było obsadzonych wogóle, a 1.830 obsadzono nauczycielami tymczasowymi, którzy już są liczeni w etacie nauczycieli tymczasowych. Wogóle poprzedni rachunek przeprowadzono na zasadzie 13.422 osób, jakkolwiek było zajętych tylko 11.303 sil nauczycielskich. Ze wzrostu więc wydatków należy potrącić mniej więcej 18% t. zn. okragło 1,050.000 K, tak, że wzrost netto wynosiłby 4,820.000 K. Licząc aż po początek roku 1911 i przyjmując stały roczny wzrost wydatków dla nauczycieli stałych 3%, dla tymczasowych 7%, co odpowiada normalnemu podnoszeniu się ich liczby, wzrost wydatków w porównaniu ze stanem obecnym wynosiłby w r. 1908: 5,013.000, 1909: 5,218.000, 1910: 5,427.000, 1911: 5,644.000.

Żądania nauczycieli, ażeby zrównać ich płace z placami urzędników państwowych trzech klas najniższych są w zasadzie niewątpliwie słuszne, ogromna bowiem większość urzędników tych kategorii, przynajmniej XI i X klasy, należąca do t. zw. personalu manipulacyjnego, nie potrzebuje bynajmniej wyższych od nauczycieli studiów i istotnie ich nie posiada. Z drugiej znowu strony, finansowe położenie kraju nie pozwala, ażeby do plac nauczycieli zastosować bez żadnych ograniczeń norm, ustanowionych dla określenia poborów urzędników XI, X i IX klasy, wywołałoby to bowiem konieczność tak znacznego podniesienia dodatków do podatków, że nasze społeczeństwo nie mogłoby udźwignąć takiego ciężaru.

Zresztą nawet na Szląsku, gdzie płace nauczycielskie ze wszystkich krajów reprezentowanych w austriackiej Radzie Państwa są najwyższe, nie dosięgają takowe wysokością do poborów trzech najniższych rang w służbie rządowej. Wszelki więc projekt polepszenia materialnego bytu nauczycieli winien się liczyć z dwoma okolicznościami i raz ma o ile możności odpowiedzieć słusznym postulatam nauczycielstwa, powtóre powinien zapewnić nauczycielom odpowiedni byt bez podnoszenia ciężarów publicznych, już dzisiaj aż nazbyt wysokich.

Projekt niniejszy odróżnia się tem od projektu wniesionego obecnie przez Wydział krajowy, że znosi podział plac nauczycielskich na klasy przywiązane do miejscowości. System ten mający pod względem teoretycznym pozorne uzasadnienie, w rzeczywistości w praktyce pozbawionym jest racyi. Stosunki drożyzniane nie są w kraju tak ustosunkowane jak w placach przywiązanych do poszczególnych grup miejscowości, w niektórych zaś miejscowościach zaliczonych do IV kl. plac, położonych w bliskości miast Krakowa i Lwowa stosunki drożyzniane są niekorzystniejsze jak w miastach zaliczonych do II kl. plac i t. d.

Dalszą cechą różniącą wniosek niniejszy od obecnie istniejącego systemu i od projektu Wydziału krajowego jest daleko znaczniejsze podwyższenie plac tym, którzy dotychczas byli najsilniej pokrzywdzeni, których płace były najniższe.

Tak samo we wniosku niniejszym projektuje się daleko wyższe dodatki na mieszkania w wysokościach, które przynajmniej na skromny czynsz najmu wystarczyć mogą.

W końcu projektuje się pobory służbowe w równej wysokości dla nauczycieli i nauczycielek, wychodząc z zasady, że za równą pracę należy się równa płaca. Doświadczenie zaś przekonuje dobitnie, że praca nauczycielek jest przynajmniej tak wydatną jak nauczycieli.

Reszta motywów na poparcie niniejszego wniosku przytoczonych mogłaby być może właściwie przy innej sposobności wykazaną, zwłaszcza przy debacie nad sprawo-

zdaniem Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowem lub przy uchwaleniu ustawy finansowej. Ze względu jednak, że proponowane podwyższenie obciąży budżet krajowy o kwotę 500.000 K, która to kwota jak łatwo przewidzieć można będzie miała z roku na rok tendencję zwykłą, a w roku 1911 kwotę 5,600.000 K osiągnie — co jak powszechnie przypuszczają tylko drogą niepopularną i nawet w naszych ciężkich warunkach prawie, że niemożliwą podwyższenia dodatków do podatków osiągnąć można. Przeto, ażeby to błędne i nieprzychylnie dla sprawy usposabiające przypuszczenie uchylić, w motywach wniosku niniejszy rzut na prawdopodobne ukształtowanie się budżetu krajowego przedkładamy:

1. Wydatki krajowe: Jeżeli zestawimy sumę wydatków krajowych za ostatnich lat 11, nie otrzymany wcale linii regularnie się wznoszącej, są już w tym krótkim odstępie czasu wzniesienia i opady dość znaczne i tak suma wydatków wynosiła:

w r. 1895	21,313.308 K
" 1896	21,898.846 "
" 1897	21,167.990 "
" 1899	18,929.458 "
" 1900	20,218.727 "
" 1901	21,741.546 "
" 1902	23 710.443 "
" 1903	25,328.536 "
" 1904	27,071.928 "
" 1905	27,966.018 "

(podług zamknięć rachunkowych Wydziału krajowego).

Biorąc przeciętną arytmetyczną od roku 1895 do r. 1905 t. j. za lat jedenaście, otrzymamy przeciętny roczny wzrost o 523.000 K. Dla wszelkiej jednakże ostrożności w obliczeniu przyszłych t. j. od roku 1906 wydatków (za rok 1906 nie ma jeszcze zamknięcia rachunkowego) przyjęło się wzrost roczny o 1,200.000 K (prócz 5,000.000 K, o jakie wydatki w roku 1908 podniesione zostaną).

2. Dochody w ostatnich latach dwunastu przedstawiają się następująco:

w r. 1894	21,684.260 K
" 1895	23,121.614 "
" 1896	22,414.910 "
" 1897	23,048.338 "
" 1898	19,445.384 "
" 1899	20,218.727 "
" 1900	20,460.602 "
" 1901	21,920.068 "
" 1902	24,593.225 "
" 1903	25,456.675 "
" 1904	27,326.435 "
" 1905	28,429.057 "

Jak widzimy to analogicznie do rozchodów, dochody krajowe również równomiernie wzrostu nie wykazują. Dla oparcia jednakże obliczenia na trawlszej podstawie i z uwagi, że o ile można wydatki, przynajmniej do pewnego stopnia ograniczyć to podniesienie dochodów krajowych złożonych: a) z dodatków do podatków, b) z opłat konsumcyjnych, c) z subwencji państwowych, bonifikacyj ze skarbu państwa, udziału w funduszu

propinacyjnym, mytach i t. d. oprócz dodatków do podatków nie leży w mocy Wysockiego Sejmu, — przeto te trzy kategorie dochodów krajowych niniejszem uwzględniamy.

1. Podatki konsumcyjne:

a) Podatek od piwa. Produkcya piwa wynosiła w roku 1893, 898.858 hl., od tego czasu wykonuje ciągłą prawie zupełnie regularną tendencję zwykłą, tak, że w roku 1905 wynosi 1,265.328 hl. oprócz tego różnica pomiędzy importem a exportem na niekorzyść exportu wy daje ilość 40.042 hl. Przeciętny roczny przyrost produkcji piwa wynosi 30.540 hl. tak, że

w roku przypadnie prawdopodobnie do opłaty		wyniesie	
1906	" "	1,335.910 hl. po 17 K	2,271.047 K
1907	" "	1,366.450 " "	2,322.965 "
1908	" "	1,396.990 " "	2,374.883 "
1909	" "	1,427.530 " "	2,426.801 "
1910	" "	1,458.070 " "	2,478.719 "
1911	" "	1,458.610 hl. po 8 K	11,908.880 "

od tych kwot potrzeba jeszcze odjąć koszta administracyi, które np. w roku 1905 wynosiły 37.711 K 73 h.

b) Od spirytusu. Przyznany od 1. września 1901 r. 28.3423% udział kraju w państwowych opłatach od alkoholu, wynosił:

w r. 1902	. . .	5,093.295 K	
" " 1903	. . .	5,414.673 "	
" " 1904	. . .	5,339.341 "	
" " 1905	. . .	5,390,000 "	przeciętny wzrost

przyjąć można na 100.000 K.

c) Od wina i moszczu 30% podatek krajowy, wynosił:

w r. 1903	. . .	89.038 K	
" " 1904	. . .	95.525 "	
" " 1905	. . .	97.191 "	wzrost przyjmujemy na

1.600 K rocznie.

2. Dodatki do podatków:

Na podstawie wysokości pobieranych dodatków 60% i 66% dla Galicji 49% i 55% dla W. Ks. Krakowskiego, wynosiły:

w r. 1898	. . .	14,346.926 K
" " 1899	. . .	13,689.627 "
" " 1900	. . .	14,891.285 "
" " 1901	. . .	15,485.615 "
" " 1902	. . .	15,502.809 "
" " 1903	. . .	15,346.373 "
" " 1904	. . .	15,196.152 "
" " 1905	. . .	16,986.318 "

Tendencja jest bezsprzecznie zwykłą. Nierówność powstaje głównie wskutek zaległości i odpisów podatkowych. Roczny wzrost wynosi przeciętnie 255.556 K.

3. Reszta dochodów krajowych, jak subwencye państwowe, bonifikacye, myta itd. wykazuje dopiero w ostatnich latach regularniejszy bieg. Progresyi tutaj dostrzedz niepodobna. Najprawdopodobniejsze kryterjum daje arytmetyczna średnia, która wyniesie 3,560.000 K rocznie.

Na powyżej naszkicowanych zasadach ułożyć można następujące zestawienie biorąc przy obliczeniu wysokości dodatków krajowych dotychczasowy wymiar:

Przypuszczalne dochody.

Rok	Podatki konsumcyjne			Opłaty szynkarskie	Dodatki do podatków	Inne dochody	Razem
	wino i moszcz	spirytns	piwo				
1906	98.000	5,400.000	2,150.000	—	16,354.000	3,560.000	27,562 000
1907	99.000	5,500.000	2,200.000	—	16,609.000	3,560.000	27,968.000
1908	100.000	5,600.000	2,250.000	—	16,865.000	3,560.000	28,375.000
1909	101.000	5,700.000	2,300.000	—	17,120.000	3,560.000	28,781.000
1910	102.000	5,800.000	2,350.000	—	17,376.000	3,560.000	29,188.000
1911	103.000	5,900.000	10,000.000	7.000.000	17,631.000	3,560.000	44,194.000

Jak z poprzedniego widoczne zamknięcie rachunkowe za r. 1905 wykazuje w dochodach 28,429 000 K. Ogólnie obliczając dochody dochodzimy do takiego rezultatu dopiero w r. 1908. Tak samo i w r. 1911 spodziewać się należy dochodu z podatku od piwa 11,900.000 K wstawiliśmy 10,000.000 K. Prof. dr. Leo obliczał dochód z opłat szynkarskich na 10,500.000 K, to wzięliśmy dla wszelkiej ostrożności obliczenie Wydziału krajowego t. j. 7.000.000 K.

Przypuszczalne rozchody i dochody w razie uchwalenia niniejszego wniosku:

Rok	W y d a t k i			Dochody	Niedobór	Suma niedoboru bez procentu
	bez podniesienia	z podniesieniem płac	Razem			
1906	29,000.000	—	29,000.000	27,560.000	1,440.000	
1907	30,000.000	2,500.000	32,500.000	27,960.000	4,540.000	
1908	31,000.000	5,000.000	36,000.000	28,370.000	7,630.000	
1909	32,000.000	5,200.000	37,200.000	28,780.000	8,420.000	
1910	33,000.000	5,400.000	38,400.000	29,200.000	9,200.000	31,230.000 K.
1911	34,000.000	5,600.000	39,600.000 2,500.000 42,100.000	44,194.000	—	

Razem z 4% składanym wyniesie niedobór prawdopodobnie 34,000.000 K.

Niedobór będzie mógł być do r. 1911 pokrytym krótkoterminowymi pożyczkami, zaś w r. 1911 prawie zupełnie spłaconym funduszem propinacyjnym. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zamknięciu rachunkowem galicyjskiego funduszu propinacyjnego za r. 1905 wykazuje stan:

funduszu zasobowego	23,516.525 K
funduszu rezerwowego	16.697.612 K
czyli razem z końcem r. 1905	<u>40,214.137 K</u>

Na początku r. 1906 znajdowało się jeszcze 4% obligacyj funduszu propinacyjnego 58,018.600 K. Ponieważ dochód netto z opłat szynkarskich i z czynszów dzierżawnych wynosi podług tego zamknięcia 10,000.000 K, przeto po przeprowadzeniu rachunku — biorąc za podstawę 4%, otrzymamy z końcem r. 1910 przeszło 32,000.000 K.

Od r. 1911 zwiększony przez podwyższenie płac budżet krajowy będzie miał prawdopodobne pokrycie w normalnych dochodach.

Również prawdopodobna jest rzeczą, że w najbliższym czasie, mając tak znany dowód za sobą jak ciągle rosnące deficyty budżetu krajowego, reprezentacya nasza we Wiedniu zdoła wywalczyć dla kraju nowe źródła dochodu.

W końcu przez proponowane w tych granicach podwyższenie, które wysokością we wszystkich szczeblach płac, wyższe będzie jak w którymkolwiek innym kraju koronnym, załatwi się podstawowo piekącą sprawę poprawy bytu nauczycieli na całe lat szeregi.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1907.

Wnioskodawcy:

Skolyszewski i X. Pastor, w. r.

Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Zardecki, Szajer, Wilczkiewicz, Rayski, Maryewski, Maiss, Stojalowski, Szponder, Wesoliński, Buynowski, Michałowski.

W n i o s e k

posła Kramarczyka i towarzyszy w sprawie zniesienia rozporządzenia Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23. grudnia 1904 l. 184.483 odnoszącego się do wydawania paszportów na każdą sztukę trzody chlewnej.

Zważywszy, że wyżej powołane rozporządzenie c. k. Namiestnictwa tamuje w wysokim stopniu chów a zarazem handel lokalny konieczny dla większego rozwoju chowu trzody chlewnej (czyli świń) a rozporządzenie to wcale nie wpływa na bezpieczeństwo zawleczenia zarazy chorób zwierzęcych, gdyż wystawiając jeden paszport na kilka sztuk prosiąt ssących z jednego gniazda pochodzących, czyni się za-

dość przepisom ustawy z dnia 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 35.

Dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby rozporządzenie Wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23. grudnia 1904 l. 184.483 zniósł i uwolnił od paszportowania na każdą sztukę prosiąt ssących z jednego gniazda pochodzących a zadowolił się jednym zbiorowym paszportem.

II. Wzywa się c. k. Rząd, by w razie uznania konieczności na targach lokalnych poświadczenia każdej sztuki obmyślił i zaprowadził obecne paszporta sznurowe

w ten sposób, by kupujący z owego. gniazda i paszportu zbiorowego pojedynczą sztukę, by z tegoż paszportu małe poświadczenie sznurowe zaopatrzone tą samą liczbą exhibitu głównego paszportu i pieczęcią gminną bez dopisywania nazwiska właściciela z łatwością odjąć w palcach można i kupującemu wręczyć.

We Lwowie, dnia 23 lutego 1907.

Wnioskodawca:

Kramarczyk w. r.

Szajer, Krempa, Szwed, Skolyszewski, Bohaczewski, Kuryłowicz, Potoczek, Wilczkiewicz, Oleśnicki, Jan Jaworski, Mogilnicki, Żardecki, Barabasz, Glidziuk, Staruch, Jan Gnoiński.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Interpelacya

do pana Komisarza rządowego p. Buynońskiego i towarzyszy w sprawie aresztowania c. k. notaryusza Floryana Obmińskiego przez c. k. Starostę Jarosza w Nowym Sączu.

W roku 1905 odbyły się wybory do Rady powiatowej w Nowym Sączu, przy których wybrano z kuryi gmin wiejskich i miasteczek Floryana Obmińskiego c. k. notaryusza ze Starego Sącza i z 13-tu jego zwolenników. Partya ta nie miała wcale osobistych ambicyi na oku i chciała tylko w interesie powiatu według swego rozumienia mieć także skład Wydziału powiatowego aby Prezesem był niezależny zupełnie ks. Infułt Góralik a do Wydziału wszedł z całej Rady tenże Floryan Obmiński. Ponieważ partya ta miała stanowczą większość w obranej Radzie pow. przeto decyzya co do składu Wydziału pow. leżała w jego ręku.

Zwolennikom poprzedniego prezesa Rady pow. nowosądeckiej p. Głębockiego chodziło tedy o to, by nie dopuścić do ukonstytuowania się Rady pow. gdyż w międzyczasie będzie urządować dawna Rada pow. i można będzie zjednać sobie dwóch zwolenników, znieprawdzonego przez nich

Floryana Obmińskiego. W każdym razie chodziło tym panom o niedopuszczenie tego ostatniego do Wydziału pow.

Po kilkakrotnych próbach obstrukcyi pod tym względem ze strony reprezentantów większej własności i miasta Nowego Sącza, rezygnacyi, nowych wyborach i t. d. zesła się nareszcie w dniu 20. kwietnia 1906 nowa wybrana Rada powiatowa nowosądecka celem ukonstytuowania się tutaj zaszedł niesłychany fakt aresztowania c. k. notaryusza, członka Rady powiatowej przez c. k. Starostę z powodu czynienia przezeń wniosku przed ukonstytuowaniem się nowo wybranej Rady powiatowej co do sposobu przedsiębrać się mających wyborów.

Floryan Obmiński postawił bowiem pisemny wniosek, aby wszystkie wybory celem ukonstytuowania się Rady powiatowej odbywały się pisemnie i chciał go wręczyć pełniącemu funkcję Komisarza rządowego c. k. staroście Jaroszowi, lecz ten go nie chciał przyjąć. Starosta twierdzi że Obmiński postępował przytem bezwzględnie i obraźliwie wobec niego i wskutek tego zasądził go po myśli §. 12 l. a. ces. rozp. z dnia 20. kwietnia 1854 Nr. 96 dz. p. p. na 3 dni aresztu i kazał go natychmiast po ukonstytuowaniu się Rady powiatowej odprowadzić przez żandarma do więzienia sądowego.

Z uwagi, że przy ukonstytuowaniu się Rady powiatowej ingerencya c. k. Rządu ogranicza się do udzielenia zgromadzeniu wybranych członków Rady pow. aktów wyborczych, wskutek czego p. Starosta Jarosz nie fungował na niem jako komisarz rządowy i nie miał prawa nakładania kary.

Z uwagi, że zastosowanie aresztu jest najostrzejszą karą dyscyplinarną, która stosowaną winna być tylko w ostatecznym wypadku, tylko tam, gdzie inne kary ze względu na osobę winowajcy zdawałyby się za mało dotkliwe.

Z uwagi dalej, że w tym wypadku właśnie stanowisko p. Obmińskiego w życiu

publicznem sprawia, że już sam fakt ukarania stanowi dotkliwą karę, a okoliczność, że wobec c. k. notaryusza a więc funkcyjnotaryusza publicznego zaufania i wobec członka Rady powiatowej uznano za stosowne wymierzyć karę aresztu, wprost ubliża tym stanowiskom, z uwagi ostatecznie, że publiczne odprowadzenie członka autonomicznego ciała reprezentacyjnego i urzędującego notaryusza do aresztu przy asystencji żandarma, musi wywołać w jednych uwłaczające cześci p. Obmińskiego domysły, u drugich poczucie poniżenia godności ciał autonomicznych, a u wszystkich zgorzienie.

Zuwagi, że tedy postępek pana starosty Jarosza był nie tylko prawnie nieuzasadniony, jak to samo Namiestnictwo w swem orzeczeniu załatwiającem rekurs p. Obmińskiego uznało, ale też w wysokim stopniu uwłaczającym stanowi, do którego pan notaryusz Obmiński należy i godności, którą piastuje zapytują podpisani, czy i jak zamierza c. k. Rząd dać zadośćuczynienie c. k. notaryuszowi Floryanowi Obmińskiemu w Starym Sączu, członkowi Rady powiatowej nowosądeckiej a tem samem całemu stanowi notaryalnemu i godności reprezentantów ciał autonomicznych i co zamierza uczynić aby podobne wypadki w przyszłości się nie powtórzyły.

We Lwowie, dnia 19. lutego 1907.

Buynowski, w. r.
interpelujący.

Tomaszewski, Jabłoński, Maryewski, Loewenstein, Tarnawski, Małachowski, Kleski, Kolischer, Schätzel, Rutowski, Huza, Michalski, Maiss, Głabiński, Lipiński, Sala.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie niedogodnego podziału strefowego i szkodliwego zarządzenia kolezykowania trzody chlewnej.

C. k. Namiestnictwo do L. 3067 pod 9. stycznia 1902 zaprowadziło w celu tępienia pomoru świń w Galicyi trzy strefy — ja-

koteż pod 18. maja 1903 do L. 16 715 zarządziło w kilku powiatach kolezykowanie trzody chlewnej.

Zaprowadzenie stref pomorowych, które wcale nie wpłynęło na zmianę w pomorze, a przytem kolezykowanie świń należy do ogromnych uciążliwości jakie ponoszą chodowcy obostrzeniami weterynaryjno-policyjnymi.

Wprawdzie strefy te miały trwać niedługo Sejm krajowy uwzględnił w części narzekania ludności skoro uchwalił rezolucję wzywającą rząd: „Ażeby najrychlej a najpóźniej do 1. stycznia 1905 zniósł zarządzone w obwieszczeniu z dnia 9. stycznia 1902 L. 3067 podział Galicyi na strefy pomorowe świń i wszystkie z tym podziałem połączone ograniczenia tak, aby wewnętrzny obrót handlowy nierogacizną w Galicyi w gminach a względnie w okręgach wolnych od pomoru i zarazy, swobodnie mógł się odbywać ale niestety c. k. Rząd ignoruje uchwały Sejmu bo do dziś ani nie myśli o wykonaniu obowiązków nań przez Sejm nałożonych skoro dotychczas zniesienia stref pomorowych nie zarządzone.

Bardzo łatwem jest wprowadzenie czegoś nowego od zielonego stolika . . . przez ludzi niefachowych jak to obecnie czyni c. k. Rząd, który najmniejszego wyobrażenia o skutkach owych zarządzeń nie ma jako wrzekomo dbały o dobro gminy ale w to, ile kosztuje kolezykowanie i pouawianie kolezykowania, ile kosztuje utrzymanie oglądaczy w celu wydania certyfikatów; prowadzenia kontroli, paszportów, które to wydatki gminy ponoszą -- nie mając względu na przeciążenie podatkowe etc. nie wchodzi.

Nadmienić należy, iż podział strefowy szczególnie dla powiatów mieleckiego i tarnobrzeskiego a w części i kolbuszowskiego które dawniej cieszyły się zakupnem doborowych sztuk na targach w Baranowie Tarnobrzegu i Majdanie jest wprost zabójczym ciosem wymierzonym dla rolnika przeciw handlowi i chowu nierogacizną.

Przed zaprowadzeniem stref — gospodarze powiatu mieleckiego nabywali materiał rozplodowy, do chowu i na opas w miasteczkach: Baranowie, Tarnobrzegu i Majdanie przez co zyskali jedni przy zakupnie doborowych sztuk a drudzy przez korzystniejszą sprzedaż — obecnie jednak pozbawieni są tej możności, która jest przyczyną upadku hodowli nierogacizną.

C. k. Rząd w dzisiejszych czasach klęsk elementarnych przeciążenia podatkami kontrahentów . . . emigracyi do Prus i Ameryki w czasach wyższej świadomości ludu któremu obrożę nałożyć się nie da — źle czyni jeżeli narzuca ludowi ciągle mnożące się rozporządzenia, które go niszczą, utrudniają mu egzystencję nie ochraniającego mienia słowem zmuszają do usunięcia się za morze, aby się uchylić od szykan jakimi się chodowcę chłopa i małowieszczanina datuje.

Wobec tego podpisani zapytują JWPana Komisarza rządowego jako Reprezentanta c. k. Rządu:

1) Czy i kiedy nareszcie nastąpi zniesienie stref pomorowych po myśli uchwały sejmowej z roku 1904.

2) Co JWPan Komisarz rządowy uczynić zamysła z resztą rezolucyami przez Sejm w roku 1904 uchwalonemi, dotyczącymi pomoru zbytu nierogacizny, kontumacyi, utrzymania ewidencji świń, które kosztem skarbu państwa miało być dokonywane i czy zarządzenie kiedy nastąpi?

3) Czy JWPan Komisarz rządowy nie uzna za stosowne w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem uwolnić chodowców z pod tego stanu wyjątkowego domagających się natarczywie zniesienia obostrzeń weterynaryjno-policyjnych, które w praktyce żadnego dodatniego pożytku nie dają.

4) Skoro przez koleczykowanie świń nie uzyskano praktycznego pożytku a jest dla gmin z nadzwyczajnymi wydatkami połączone a dla hodowców z trudnościami połączone i szkodliwe — czy JWPan komisarz

rządowy nie raczy zarządzić zniesienie tych zarządzeń.

We Lwowie, dnia 21. lutego 1907.

Franciszek Krempa, w. r.
interpelant

Bojko, Filip Włodek, Korol, Stapiński, Oleśnicki, Mogilnicki, Barabasz, Ostapczuk, Huryk, J. Jaworski, Bohaczewski, Staruch, Kuryłowicz, Mazikiewicz.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wys. c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie budowy cerkwi w Ottynii powiatu Tłumackiego.

Jeszcze dn. 12. grudnia 1905 uchwaloną została przez stosowny komitet parafialny budowa nowej cerkwi w Ottynii. Pod dn. 12. stycznia 1906 wydało c. k. Starostwo w Tłumaczu orzeczenie na ściągnięcie datków konkurencyjnych lecz wniesiony przez patrona Dra Maryańskiego rekurs do Wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie zalega do dziś, więcej jak rok i sprawa ta z tej przyczyny nie może przyjść do skutku.

Wobec tego zapytują podpisani: Czy gotów Wys. ek. Rząd sprawę budowy cerkwi w Ottynii względem w niesionego rekursu w interesie dobra, wygody i potrzeb religijnych ludności w Ottynii jak najspieszniej rozstrzygnąć?

Bohaczewski, w. r.
interpelant.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Oleśnicki, Krempa, Glidziuk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Korol, Huryk, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie nieodpowiedniego wykonania postanowień obowiązującej ustawy łowieckiej ze strony c. k. starostwa w Dolinie.

C. k. starostwo w Dolinie wykonuje postanowienia ustawy łowieckiej niewłaściwie, a to przez to, że ani nie jest skłonne nigdy przyznawać odszkodowania żadnego poszkodowanym, ani nie chce udzielać nikomu z ludności wiejskiej pozwolenia na używanie broni na obronę swojego majątku od dzikiej zwierzyny.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy gotów Wysoki c. k. Rząd taką praktykę ukrócić, a specjalnie c. k. starostwu w Dolinie polecić, aby przy rozstrzygnięciu podobnych spraw nie tylko pożytek i wygodę uprawnionych dzierżawców polowania lecz i krzywdę włościan i postanowienia sprawy łowieckiej miało zawsze przed oczyma?

Interpelant:
Bohaczewski, w. r.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Oleśnicki, Krempa, Mogilnicki, F. Włodek, Glidziuk, Mazikiewicz, Korol Huryk, Ostapezuk.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie odmowy przyznanej należności drzewa opałowego przez zarząd kameralny w Kałuszu gminom kałuskiego powiatu.

Podobnie jak inne c. k. zarządy kameralne, które ja tu już w dawnej interpelacyi wymieniłem, tak i c. k. zarząd kameralny w Kałuszu wzbrania się wydawać drzewo opałowe uprawnionym gminom Dolhe, Pójło, Siwka kałuska, Kropiwnik, Kadowna i Ugarstal, chociaż te mają dekrety serwitutowe na pobieranie takiego drzewa i chociaż to drzewo dotychczas im regularnie wydawało się; a dnia 19. lutego 1907 400 fur z rzeczonych wsi przyjechawszy po należność opałową, musiało wracać z niczem.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy wie o tem c. k. Rząd, jak może on to usprawiedliwić i co zamierza zrobić,

ażeby ludność wiejska tych gmin w tak ostrej zimie w swoim prawie poboru drzewa nie była w żaden sposób ukrócona?

Interpelant:
Bohaczewski, w. r.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Oleśnicki, Krempa, Korol, Mogilnicki, F. Włodek, Glidziuk, Mazikiewicz, Huryk, Ostapezuk.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie otworzenia szpitala w Dolinie.

Jeszcze 4 lata temu zostało tu uchwalone założenie szpitala w Dolinie, lecz Wysoki c. k. Rząd pomimo upływu 4 lat nie przedkłada tej sprawy do Najwyższej sankeyi.

Wobec tego zapytują podpisani:

Dlaczego to dzieje się i czy gotów Wysoki c. k. Rząd uchwalony szpital w Dolinie do Najwyższej sankeyi jak najspieszniej przedłożyć i w życie wprowadzić?

Interpelant:
Bohaczewski, w. r.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Glidziuk, Mazikiewicz, Korol, Huryk, Ostapezuk, Krempa, Oleśnicki, F. Włodek, Mogilnicki.

Interpelacya

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie postępowania żandarma Minułygi we wsi Romanowie, bobreckiego powiatu.

Dnia 24. stycznia 1907 spadł na chatę Daniły Horbaeza we wsi Romanowie, bobreckiego powiatu, żandarm z posterunku romanowskiego Minułyga i zaczął w niej buszować. Bez podstawy, bez legitymacyi, bez asystencyi wójta i wbrew woli gospodarza zaczął przetrząsać skrzynię i każdy zakamarek, aż w końcu spuścił się do piwnicy,

gdzie znalazł strzelbę, własność Daniły Horbacza i zabrał ją z sobą.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy wie o tem Wysoki e. k. Rząd i jak może takie postępowanie usprawiedliwić? Czy gotów te okoliczności ściśle zbadać i żandarma, który zawinił, jak najostrzej ukarać? Co zamysła zrobić, ażeby podobne wypadki na przyszłość nie powtarzały się?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Oleśnicki, Mogilnicki, Krempa, Kuryłowicz, F. Włodek, Mazikiewicz, Glidziuk, Korol, Huryk, Ostapeczuk.

Interpelacya

do Wysokiego e. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego przez zarządy kameralne ludności wiejskiej, powiatu Dolińskiego.

Już od paru lat wnosił tu podpisany interpelacyę w tej sprawie, mianowicie że e. k. zarządy kameralne wzbraniają się ludności wiejskiej sprzedawać drzewo opałowe i budulcowe a pierwszeństwo u nich mają żydzi. Tymczasem sprawa ta i do dziś na tem samem miejscu stoi, bo na przykład e. k. zarządy kameralne w Bolechowie, Rachiniu, Turzy wielkiej, sprzedają drzewo albo żydom, albo tym, którzy „zasłużyli się“ w kamierze przez wożenie drzewa, albo inną jaką przysługę. Wobec tego zapytują podpisani: Czy gotów Wys. e. k. Rząd e. k. zarządom kameralnym jak najsurowiej polecić ażeby ludności wiejskiej nie maltretowały a drzewo budulcowe i opałowe przynajmniej za pieniądze bez trudności jej sprzedawały.

Bohaczewski, w. r.

interpelant.

Stapiński, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Korol, Krempa, Kuryłowicz, F. Włodek, Ostapeczuk, Mogilnicki, Glidziuk, Mazikiewicz, Huryk, Oleśnicki.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego i e. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie wyboru pisarza gminnego w gminie Jaćwięgi powiatu mościskiego.

Jeszcze dnia 29. grudnia z. r. uchwałała Rada gminna gminy Jaćwięgi, powiatu Mościska na miejsce pisarza gminnego Franciszka Walaszka, który zrezygnował, przyjmując za pisarza Michała Kowalskiego. Lecz ani Wydział powiatowy, ani e. k. Starostwo w Mościskach nie chce tej uchwały zatwierdzić a opiera się, ażeby pisarzem był i dalej Franciszek Walaszek, chociaż tenże urzędowanie prowadził jak najbardziej nieprawidłowo i najnaganniej a księgi urzędowe gminne znajdowały się (i dotychczas znajdują się) ani nie w kancelaryi gminnej ani nie w gminie, lecz u niego w prywatnym domu, w Krukienicach.

Wobec tego zapytują podpisani: Czy znany jest Wysokiemu Wydziałowi krajowemu i Wys. e. k. Rządowi ten wypadek i czy zamysła go zbadać i tej grubej anomalii koniec położyć?

Bohaczewski, w. r.

interpelant.

Stapiński, J. Jaworski, Staruch, Oleśnicki, Krempa, Barabasz, Kuryłowicz, Glidziuk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Korol, Huryk, Ostapeczuk, F. Włodek.

Interpelacya

do Wysokiego e. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie budowie szkoły w Zakrowcach powiatu Tłumackiego.

Jeszcze w czerwcu r. 1906 uchwałała Rada gminna w Zakrowcach pow. Tłumackiego pobudować u siebie odpowiednią szkołę i zaciągnąć na to stosowną pożyczkę, lecz dotychczas sprawa ta nie doczekała się odpowiedniego zatwierdzenia, ani wprowadzenia w życie. Tymczasem szkoła w Grabiezu, do której dzieci z Zakrowiec uczęszczać muszą, jest, jak załączony tu obra-

zek i plan tej szkoły wskazuje, nietylko od Zakrowiec potokiem Molezaki oddzielona, lecz pod względem sanitarnym zupełnie nie nadaje się na szkołę, lecz raczej wygląda jak bardzo licha szopa bardzo lichego gospodarza. Nauczyciel z rodziną musi cisnąć się w 6. metrów obejmującej przestrzeni, do szkoły muszą rodzice dzieci swoje nieść na plecach, a niedawnym czasem, mianowicie 22/2 1906 jeden uczeń, Michaś Romaniuk, idąc niby zamarzłym potokiem Molezaki utopił się!

Wobec tego wszystkiego zapytują podpisani, czy znany jest ten stan rzeczy Wysockiemu c. k. Rządowi, dlaczego cierpi taką anomalię i czy gotów w interesie dobra mieszkańców gminy i bezpieczeństwa dzieci w Zakrowcach powzięta uchwałą rady gminnej co do budowy szkoły tamże jak najspieszniej zatwierdzić i w życie wprowadzić?

Bohaczewski, w. r.
interpelant.

Stapiński, J. Jaworski, Staruch, Barabasz, Kuryłowicz, Gładziuk, Mazikiewicz, Korol, Huryk, Ostapeczuk, Oleśnicki, Mogilnicki, F. Włodek, Krempa.

Interpelacya

posłów Eugeniusza Oleśnickiego i towarzyszy w sprawie wydzierżawienia prawa rybołówstwa na t. z. jeziorze Bołozowskiem z XII. rewiru rybackiego dorzecza Dniestru.

C. k. Namiestnictwo we Lwowie poleciło reskryptem z 9. września 1903 L. 123120 c. k. starostwu w Rudkach przeprowadzić wydzierżawienie prawa rybołówstwa na różnych rewirach rybackich, między innymi na rewirze XII., który obejmuje rzekę Bołozówkę (dopływ rzeki Strywihora, która wpada do Dniestru) razem z t. z. „Bołozowskiem jeziorem“. To jezioro Bołozowskie t. j. parcele gruntowe L. kat. 336, 337 i 338 w Bołozowie dolnej, które stanowią osobne ciało hipoteczne, objęte w wyk. hip. L. 529 gm. kat. Bołozowa

dolna — stanowi wspólną własność 40 gospodarzy z Bołozowy dolnej i jest na ich rzecz zainstalowana, a wygląda w ten sposób, że środek tego kompleksu nazwano Bołozowskim jeziorem — to sianożęcie i pastwiska — a dokoła tych sianożęci i pastwisk, które są jakby wyspą, ciągną się małe jeziora i moczary.

Z tych małych jezior mieli dotychczas wymienieni wyżej właściciele, gospodarze z Bołozowy dolnej, dochody w wysokości 1400 Koron rocznie przeciętnie, z sprzedaży ryb; co do sianożęci, to dochód z nich był jeszcze wyższy, tak, że razem te jezioro Bołozowskie przynosiło im dochodu rocznego co najmniej 3000 koron.

Ażebym należycie prowadzić gospodarkę na tych przestrzeniach zamierzeli gospodarze właściciele powyższych przestrzeni, przeprowadzić regulacyę tego jeziora, ażebym odwodnić i wysuszyć część przestrzeni, a część przestrzeni wodą zalanych przemienić z moczarów i bagnisk (wielkiej części) na rzekę, która nadawałaby się do rybołówstwa więcej niż jezioro w jego obecnym stanie.

Przeprowadzenie takiej regulacyi podniosłoby nietylko wydajność gospodarską sianożęci i pastwisk, lecz i wydajność co do hodowli ryb dotyczących przestrzeni wodnych i to tak bardzo, że bez przesady pięć razy większy dochód byłby tak z jednych i jak z drugich przestrzeni.

Byłoby to niezwykłym postępowaniem tak dla hodowli ryb jak i dla kultury rolniczej rzeczonych przestrzeni. Lecz jeszcze większym postępowaniem byłoby to dla stosunków sanitarnych w sąsiednich wsiach, co przypierają do tych moczarów, bo moczary te są rozsądnikiem i rezerwoarem wszelkich zaraźliwych chorób i regulacya tych przestrzeni byłaby zniszczeniem tego ogniska epidemii.

Motywy te są tak potężne, że już w 1896 roku sprawę tę poruszył Wysoki Sejm i przychylnie do niej odniósł się.

Wysokie c. k. Namiestnictwo reskrytem z 9. września 1903 L. 107836 zarządziło dochodzenia w tym kierunku.

Niestety sprawa ta postępuje bardzo powoli i chociaż w r. 1904 wygotowano plany ewentualnych robót regulacyjnych, to jednak dotychczas jeszcze do regulacji nie przystąpiono.

A tymczasem c. k. Starostwo w Rudkach poleceniem z 8. lutego 1907 L. 864 opierając się na decyzjach c. k. Namiestnictwa i c. k. Ministerstwa Rolnictwa, po myśli powołanego na początku tej interpelacji reskryptu, zamysła wydzierżawić rybołówstwa na jeziorze Bołozowskim. Wydzierżawienie to byłoby powstrzymaniem i opóźnieniem regulacji tego jeziora, regulacji, co jest tak konieczną z wyżej naprowadzonych motywów, i w interesie ogólnym kultury gospodarskiej i higieny, należałoby wyjąć jezioro Bołozowskie z pod zamierzonego wydzierżawienia prawa rybołówstwa a przyspieszyć regulację i wtedy dopiero wydzierżawić wodną, uregulowaną przestrzeń, co będzie nawet pod względem rybołówstwa przedstawiać wyższą wartość i podnieść wysokość czynszu dzierżawnego.

Ze wszystkich tych przyczyn wskazaniem jest uwzględnienie domagania gospodarzy z Bołozowy dolnej, które jest zarazem domaganiem wszystkich sąsiednich wsi, i leży w linii ogólnych interesów.

Podpisani zapytują:

Co zamysła Wysoki c. k. Rząd krajowy robić, ażeby ochronić interesy gospodarskiej kultury i higieny, zagrożone przez natychmiastowe wydzierżawienie prawa rybołówstwa na jeziorze Bołozowskim (XII rewiru rybackiego dorzecza Dniestru) i przez zwlekanie sprawy regulacji tego „jeziora Bołozowskiego”?

Oleśnicki, w. r.
interpelant.

Bohaczewski, Barabasz, Starub, Ochrymowicz, J. Jaworski, Korol, Kuryłowicz, Ostap-

czuk, Huryk, Kramarczyk, Szwed, Potoczek, F. Włodek, Mogilnicki.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza rządowego.

Ponieważ ustawa o ogniotrwałem kryciu dachów przez Sejm uchwalona jest wielkiej doniosłości dla ludności; gdyż daje możliwość zabezpieczenia ludności.

Ponieważ dotąd niema co do sankcyi tej ustawy żadnej odpowiedzi, c. k. Rządu przeto podpisani zapytują c. k. Rząd w jakim stadium ta sprawa się znajduje — czy c. k. Rząd przedłożył tę ustawę do Sankcyi Mouarszej.

Zdzisław Skrzyński w. r.
interpelujący.

Mieczysław Urbański, Bobrzyński, Stadnicki, Baworowski, Korytowski, Horodyski, St. Jędrzejowicz, Kramarczyk, Wiktor Czaykowski, Szwed, Obertyński, Pastor, Gnoiński W., Mycielski, Wł. Czaykowski, Skoły szewski, Leo, Hupka, Moysa, Męciński, Struszkiewicz, Wł. Jaworski, Starzyński, Jan Urbański, A. Jędrzejowicz, Milewski.

I n t e r p e l a c y a

do JWPana Komisarza rządowego w sprawie dziesięcioletniej zwłoki w dopełnieniu obowiązku patronackiego ze strony c. k. Rządu, jako patrona kościoła parafialnego w Tuchowie, pow. Tarnów.

W r. 1897 Komitet kościelny w Tuchowie rozpoczął sprawę restauracji zdezelowanego kościoła parafialnego w Tuchowie, oraz budowy nowej plebanii i organistówki w miejsce walącej się plebanii i zniszczonego domku organisty. Kolatorem kościoła jest c. k. Rząd.

Kościół potrzebował przykrycia nowego gdyż przez dach gontowy woda deszczowa przeciekała do wnętrza kościoła i na wiązania dachowe wieży kościoła, psuła malowa-

Protokół

6. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 25. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obeenyh posłów 125.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 4 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 5 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 25-go lutego 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s: 1079, 1110 do 1112, 1114--1116, 1119, 1141--1143,

1145--1147, 1153, 1156--1168, 1171--1176, 1178--1185, 1188--1192, 1194--1196, 1198 do 1239, 1241, 1243, 1245, 1247, 1249, 1255, 1258--1261, 1265--1270.

Komisji szkolnej L. s: 1080, 1120, 1155, 1177, 1187, 1242, 1244, 1246, 1248, 1250, 1253, 1254, 1256, 1257, 1262--1264.

Komisji gminnej L. s: 1084, 1117, 1151, 1170, 1186.

Komisji petycyjnej L. s: 1085, 1086, 1108, 1154, 1193.

Komisji administracyjnej L. s: 1081 do 1083, 1118, 1140, 1152.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1144, 1149, 1197.

Komisji drogowej L. s.: 1087--1107, 1109, 1113, 1139, 1148, 1150.

Komisji kolejowej L. s.: 1078, 1169, 1240.

Po odczytaniu petycji L. s: 1078 Rad powiatowych i Reprezentacji gminnych w Pilźnie, Ropczycach i Jasle, o budowę kolei Jasło-Dębica.

Marszałek udziela głosu p. ks. Pastorowi zapisanemu dla poparcia tej petycji.

P. Pastor nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1113 Gmin Stary Żywiec i Zarzeze o budowę mostu na Sole. przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1116 Wydziału powiatowego w Buczaczu o bonifikację z funduszu opłat szynkarskich, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1117 Zwierzchności gminnej w Budziwoju przeciw narzucaniu gminom policyi, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1118. Zwierzchności gminnej w Budziwoju, przeciw ustawie łowieckiej, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1119 Zwierzchności gminnej w Babicach o zasilek na budowę szkoły. przemawia p. Kramarczyk, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1120 kilkunastu gmin o założenie gimnazjum w Strzyżowie, przemawia p. Szajer, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1141 Wydziału powiatowego w Lisku z prośbą gminy Hoszowczyk o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Anastazyi Iwanych w Czerniowcach, przemawia p. Staruch, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1153 gminy Ropezyce o zwolnienie od opłaty datków na płace nauczycieli, przemawia p. Jędrzejowicz Adam, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1176 Bursy ruskiej w Rawie ruskiej o zapomogę, przemawia p. ks. Mazikiewicz, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1238 klastoru Urszulanek w Krakowie o subwencję, przemawia p. Męciński, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1267 Straży wałowej Wisły i Sanu w powiecie tarnobrzeskim o podwyższenie płacy, przemawia p. Krempa, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Czartoryskiemu.

P. Czartoryski imieniem komisji szkolnej wnosi, ażeby przydzielone tej komisji petycyje: ls. 492 polskiego Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Zagórze o subwencyę na budowę sokolni i ls. 493 polskiego Towarzystwa gimnastycznego Sokół w Jaworowie o subwencyę, odstąpić komisji budżetowej, a petycyę ls. 270 polskiej bursy włociańskiej w Brzeżanach o subwencyę na kurs szewstwa, stolarstwa i krawiectwa, komisji przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek, głosując oddzielnie nad każdą z powyższych petycyi.

Marszałek udziela głosu p. Oleśnikiemu.

Przemawia p. Oleśnicki i uprasza JE. Marszałka krajowego, ażeby sprawdzenie wyboru posła na Sejm krajowy z kurii gmin wiejskich powiatu żydaczowskiego umieścić na porządku dziennym.

Marszałek oznajmia, iż w myśl uchwały Sejmu Wydział krajowy odesłał akta tego wyboru do ponownego zbadania; jak tylko akta zostaną zwrócone i wynik dochodzenia będzie wiadomy, sprawozdanie z powyższego wyboru umieści na porządku dziennym.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie czasowego uwolnienia od opłaty dodatku krajowego do podatku domowo-czynszowego i wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budynków w Przemyślu, które zostaną przebudowane ze względów zdrowotnych lub komunikacyjnych.

Sprawozdawca p. Jahl uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zaciągnięciu pożyczki krajowej na pokrycie datków państwa do kosztów regulacyi rzeki Peltwi z dopływami.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka w sprawie paszportów dla trzody chlewnej.

Przemawia p. Kramarczyk uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. p.: Skolyszewskiego i ks. Pastora w sprawie podwyższenia płacy nauczycielstwa ludowego.

Przemawia p. Skolyszewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie pierwszej części wniosku t. j. ustawy do komisji szkolnej, dołączonych zaś do tej ustawy motywów do komisji budżetowej.

Marszałek zwraca uwagę wnioskodawcy, iż nie mógłby poddać do głosowania wnioskowi, ażeby część wniosku była odesłana do komisji szkolnej, a część druga z motywami do komisji budżetowej. Zapytuje zatem wnioskodawcę, czy się zgodzi, ażeby cały

wniosek odesłać do komisji szkolnej w porozumieniu z komisją budżetową.

Przemawia p. Skołyszewski i wnosi na odesłanie całego wniosku tylko do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kazimierza Lubomirskiego o budowę kolei w powiecie Myślenickim.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej w sprawie utworzenia posady krajowego inspektora szpitali.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Marsa p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm ustanawia w etacie urzędników Wydziału krajowego posadę krajowego inspektora szpitali w VI. randze urzędników Wydziału krajowego, którą to posadę ma zajmować doktor wszech nauk lekarskich.

Z posadą tą połączone są następujące pobory i prawa:

- 1) Płaca stała o rocznych 6400 koron.
- 2) Dodatek aktywalny o rocznych 1280 koron.
- 3) Prawo do dwóch dodatków pięcioletnich po 800 koron rocznie, pod warunkami,

określonymi w uchwale sejmowej z dnia 17. listopada 1905.

4) Prawo do emerytury, względnie pensji wdowiej, pensji sierocińskiej, dodatków na wychowanie dzieci w myśl postanowień statutu emerytalnego z dnia 15. lutego 1898.

5) W razie wyjazdów w celach urzędowych prawo do dyet i kosztów podróży według przepisów o dyetach i kosztach podróży, uchwalonych na posiedzeniu Sejmu dnia 17. listopada 1905.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie zakładu sadowniczego w Zaleszczykach i popierania sadownictwa w kraju.

Sprawozdawca p. Giniewosz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego LW. 8.721/1907 o krajowym zakładzie sadowniczym w Zaleszczykach i o popieraniu sadownictwa w kraju.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do rozszerzenia ogrodu w krajowym Zakładzie sadowniczym przez dokupno, a w razie niemożności nabycia przez wydzierżawienie powierzchni, która okaże się potrzebna, aby mógł być zachowany konieczny okres wypoczynku gleby przy uprawie drzew owocowych.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wstawienia do budżetu wydatku na rekonstrukcję budynku szpitalnego celem urządzenia w nim uczelni przerobu owoców.

W rozprawie ogólnej przemawia p. ks. Wilczkiewicz i stawia następujące wnioski, jako punkt 4 i 5.

4. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby niebawem wszystkie Rady powiat. w których dotąd nie ma zakładów sadowniczych powiatowych, zapytał, co dotąd w myśl dawniejszej odezwy Wydziału krajowego dla rozszerzenia sadownictwa w powiecie uczyniły, ewentualnie, dlaczego w tym kierunku nie zrobiły.

5. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby ogłosił konkurs na posadę fachowego referenta dla spraw sadowniczych i ogrodniczych przy Wydziale krajowym i tę posadę obsadził w r. 1907.

Marszałek podaje do poparcia powyższe poprawki p. ks. Wilczkiewicza.

Izba obie te poprawki popiera.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje imieniem komisji wniosek 4 p. ks. Wilczkiewicza.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej, i uchwała oddzielnie i bez rozprawy wnioski komisji 1—3, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje wniosek 4 p. ks. Wilczkiewicza.

Izba bez rozprawy wniosek ten uchwała.

Marszałek czyta wniosek 5 p. ks. Wilczkiewicza.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba wniosek 5. p. ks. Wilczkiewicza w głosowaniu odrzuca.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w sprawie założenia krajowej osady dla nieletnich przestępców.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy-

tania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sejm przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości nabycie kontraktem kupna i sprzedaży z dnia 31. grudnia 1906 od funduszu religijnego na rzecz funduszu krajowego za cenę 177.855 K, majątności Przedzielnica na cel urządzenia tamże krajowej osady poprawczej dla nieletnich chłopców, oraz przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości, wypłacenie przez Wydział krajowy powyższej ceny kupna z samoistnego na ten cel przeznaczonego funduszu policyi krajowej.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby po objęciu w fizyczne posiadanie majątności Przedzielnica i po zainstalowaniu prawa własności tejże na rzecz funduszu krajowego — urządził tymczasową administrację tego majątku w sposób, jaki dla dobra funduszu krajowego za odpowiedni uzna.

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przeprowadził z c. k. Rządowi rokowania względem przyczynienia się po myśli §. 2. ustawy z 24. maja 1885 Dz. u. p. Nr. 90. Skarbu Państwa w możliwie wysokim stosunku procentowym do kosztów założenia zakładu poprawczego w Przedzielnicy, obliczonych na podstawie przedłożonych Sejmowi planów, kosztorysów, statutu i regulaminu.

4) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby po zapewnieniu przez c. k. Rząd ze skarbu państwa powyższego odpowiedniego zasiłku wygotował i przedłożył Sejmowi szczegółowe plany i kosztorysy projektowanych budowli i urządzeń zakładowych i folwarcznych, warsztatów rzemieślniczych, tudzież szczegółowe plany i kosztorysy gospodarstwa folwarcznego, przyszłego etatu całego personalu zakładowego i jego płac służbowych w szczególności także plan organizacji zakładu pod względem wychowawczym i program finansowy utrzymania jego i t. d.

5) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ażeby z zastosowaniem się do istotnej potrzeby, a z uwzględnieniem zapewnionego przez c. k. Rząd zasiłku państwowego, przedłożył Sejmowi wniosek co do zaciągnięcia się mającej pożyczki na pokrycie brakującej reszty kosztów założenia krajowej Osady poprawczej dla nieletnich chłopców i przytem dołączył plan umorzenia tej pożyczki, wreszcie

6) ażeby z wykonania powyższych czynności zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesyi.

Sprawozdaniem tem załatwioną zostaje petycja Stowarzyszenia „Polski związek niewiast katolickich“ l. 833.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Maryewski i stawia dodatkowy wniosek jako punkt 7.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby wziął pod rozwagę, założenie osady poprawczej dla nieletnich dziewcząt czy to w Przedzielnicy czy też w innej miejscowości.

Izba powyższą poprawkę p. Maryewskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. Maiss który dodatkowy wniosek p. Maryewskiego przyjmuje.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie i bez rozprawy powyższe wnioski 1—6 komisji, wraz z dodatkowym wnioskiem 7. p. Maryewskiego, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar.

Sprawozdawca p. Tarnawski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1.

lipca 1905 do 30. września 1906 przyjmuje Sejm do wiadomości.

2) Sejm ponawia swe wezwania z 19. września 1903, 3. listopada 1903, 31. października 1904, 18. listopada 1905 i wzywa c. k. Rząd, ażeby krajowy fundusz pożyczkowy dla gmin i osób prywatnych na budowę koszar dla c. i k. wojska zasilął ze Skarbu państwowego.

3) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wdrożoną przez c. k. organy podatkowe sprawę opodatkowania koszar i innych budynków przez kraj na umieszczenie c. i k. wojska dostarczonych podatkiem domowo-czynszowym zbadał i ewentualnie zaniechanie akeyi rozwiniętej w tym kierunku, spowodował.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

Sprawozdawca p. Vivien uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej średniej szkole rolniczej i folwarku w Czernichowie.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w sprawie zużytkowania fundacyj przeznaczonych na naukę rolnictwa, nawiązał z c. k. Rządem odpowiednie rokowania i zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesyi.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w drodze odpowiednich rokowań z c. k. Rządem dołożył usilnych starań o możliwie najrychlejsze zbudowanie trwałego mostu na Wiśle w Czernichowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez

rozprawy powyższe wnioski I—III komisji które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, iż następujący punkt porządku dziennego t. j. sprawozdanie komisji szkolnej w przedmiocie zmiany ustawy o Radzie szkolnej krajowej usuwa z dzisiejszego porządku dziennego.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k

posła Jana Götza i tow. w sprawie zabudowania potoków górskich, zalesienia stoków gór u źródlowisk Dunajca, obwałowania Dunajca i przyspieszenia jego regulacji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał stan zalesienia stoków gór u źródlowisk Dunajca i jego dopływów w powiecie Nowosądeckim i Nowotarskim, oraz postarał się o przeprowadzenie ochronnego zalesienia tychże stoków po myśli ustawy z dnia 15 czerwca 1904 Dz. u. kraj. Nr. 94.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał korzyści i koszty obustronnego obwałowania Dunajca w powiecie Brzeskim i Tarnowskim od granicy powiatu w Będziszynie do ujścia Więckówki i zdał sprawę Wysokiemu Sejmowi względnie przedłożył projekt tego obwałowania na najbliższej sesji sejmowej.

3. Wzywa się e. k. Rząd:

a) aby na przestrzeni Dunajca między Będziszyną a Szczepanowicami, w powiatach Brzeskim i Tarnowskim przyspieszono regulację rzeki w tych miejscowościach, w których ostatnie powodzie przez zerwanie gruntów na znacznych obszarach stworzyły stan grożący dalszą klęską dla właścicieli nadbrzeżnych, jak w Wesołowie, Olszynach, Janowicach i t. d.

b) aby równocześnie z regulacją Dunajca przeprowadzoną była regulacja i zabudowanie wszystkich dzikich jego dopływów w powiecie Brzeskim i Tarnowskim, jak Filipówka, obie Zeliny, Paleśnianka, Siemiechówka, Lubinka, których dziki stan przyczynia się stale do powiększenia zniszczenia w czasie powodzi.

We Lwowie, 21. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Götz, w. r.

Struszkiewicz, Bobrzyński, Z. Tarnowski, Hupka, Sękowski, Staniszewski, K. Badeni, Wł. Jaworski, Gorayski, Z. Włodek, Milewski, Mars, St. Jędrzejowicz, Kozłowski, Czeż.

W n i o s e k.

Zważywszy, że nauczycielstwo ludowe w gminach wiejskich jak i w miastach ma równomierne wykształcenie i kwalifikacje w zawodzie nauczycielskim:

zważywszy, że ludność wiejska czuje się upośledzoną z powodu zaprowadzenia niższego typu nauki w szkołach wiejskich, i narażoną na powtórne koszta posyłania swych dzieci do szkół wyższego typu, bo nie posiadają odpowiedniej kwalifikacji kształcenia się w szkołach wyższych;

zważywszy, że ludność wiejska ogólnie sarka na wyjątki nauki niższego typu w szkołach wiejskich, gdyż dzieci po upływie czteroletniej nauki prawie nie się nie nauczyły i nie posiadają tej wiadomości, jaka im potrzebna, czy to przy gospodarstwie, czy w przemyśle, lub w jakimkolwiek rzemiośle, bo nie nauczyły się ani czytać, ani pisać i rachować — a o geografii i historii kraju nie mają żadnego pojęcia:

z tych powodów Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Znosi się niższy typ nauki w szkołach wiejskich, a obowiązywać ma jeden typ nauki, jaki jest w gminach miejskich —

jako równa miara podniesienia oświaty
pośród ludu.

We Lwowie. dnia 25. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Potoczek, w. r.

Kramarczyk, Szwed, Wilezkiewicz. Szajer,
Pastor, Wesoliński, Żardecki, Skołyszewski,
Mogilnicki, Oleśnicki, Barabasz, Kuryłowicz.
Korol, Staruch, Jan Jaworski, Bohaczewski.

W n i o s e k

posła Szajera i tow.

Zważywszy, że w całym powiecie
Stryżów nie ma szkoły średniej, ze wzglę-
du że obywatele tak miasta Stryżowa
i okolicznych wsi muszą wysyłać swoich
synów do szkoły w Rzeszowie lub Jaśle,
od których to miejscowości szkoły są od-
dalone z górą 40 kilometrów, muszą przeto
ponosić wielkie koszta;

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w naj-
krótszym czasie poczynił kroki celem zało-
żenia szkoły średniej w Stryżowie.

We Lwowie. dnia 23. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Szajer, w. r.

Stojałowski, Pastor, Wesoliński, Potoczek,
Wilezkiewicz, Skołyszewski, Oleśnicki, Kra-
marczyk, Szwed, Bohaczewski, Mazikiewicz,
Korol, Mogilnicki, Glidziuk, Barabasz, Ku-
ryłowicz, Staruch.

W n i o s e k

posła Szajera i tow.

Podpisani posłowie proszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wezwa-
nie do Rządu, aby w powiatach polity-
cznych Rzeszów, Stryżów, Kolbuszowa
w urzędach podatkowych zaprowadzono
urzędowanie jednorazowe do godziny trze-
ciej popołudniu.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Szajer, w. r.

Stojałowski, Pastor, Wesoliński, Potoczek,
Wilezkiewicz, Skołyszewski, Kramarczyk,
Szwed, Oleśnicki, Bohaczewski, Kuryłowicz,
Mazikiewicz, Korol, Barabasz, Staruch, Mo-
gilnicki, Glidziuk.

W n i o s e k.

Niezmierne straty i szkody ponosi lu-
dność włościańska i małomiejska w Gali-
cyi z powodu wadliwych ustaw i rozpo-
rządzeń weterynaryjno-policyjnych. Podział
kraju na strefy istnieje dotychczas i końca
nie widać. A te rozliczne meldunki przy
każdem kupnie i sprzedaży świń i bydła
stają się istną plagą dla gospodarzy. Ka-
żdy sąd ma dużo do czynienia z karami
za przekroczenia przepisów weterynaryjno-
policyjnych.

Do wielkich uciążliwości dla gospoda-
rzy, a zupełnie bezcelowych należą urzą-
dzenia z rewizorami. Czynność, którą spra-
wiają, mogą sprawować i to z lepszym
skutki: gminni oglądacze bydła, którzy
przygotowani do tego przez weterynarzy
powiatowych.

W myśl tego wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby już raz
wreszcie zniósł podział kraju na strefy
i przywrócił wewnątrz kraju wolny obrót
w zakupnie trzody chlewnej tak dla chowu
jak i rzeź.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby upro-
ścił postępowanie paszportowe i meldunko-
we przy kupnie i sprzedaży nierogacizny.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby czyn-
ność rewizorów bydła w pasie pograni-
cznym poruczył gminnym oglądaczom by-
dła, a rewizorów, aby zniósł zupełnie.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Filip Włodek, w. r.

Krempa, Oleśnicki, Kuryłowicz, Bohaczewski, Staruch, Barabasz, Jan Jaworski, Stapiński, Kramarczyk, Mazikiewicz, Huryk, Effinowicz, Bojko, Mogilnicki, Korol.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do jego Excelencyi pana Namiestnika hrabiego Potockiego.

W roku 1898 w gminie Janowicach w powiecie bialskim wybudowano szkołę jednoklasową; przedsiębiorcą tejeże był budowniczy Waleczok z Bielska. Szkoła ta wybudowana poniżej krytyki ponieważ już trzecia podłoga zgnęła. Wina leży po stronie byłego c. k. inspektora szkolnego Pelikana obecnego dyrektora w Krośnie, ponieważ w czasie budowy, a względnie rozpoczęciu tejeże Jan Kubik jako wójt donosił ustnie panu inspektorowi o niedokładnej budowie, na co on się wtenczas oburzył, dalej c. k. rada szkolna krajowa wypłaciła dwieście trzydzieści ośm koron więcej jak oferta budowniczego była. Również c. k. rada szkolna krajowa uchwaliła 400 koron na wybudowanie odhodków przy wymienionej szkole w Janowicach i na tej podstawie pan inspektor Pelikan polecił gminie wybudowanie takowych, a której to sumy gmina dotychczas nie otrzymała, a co więcej akta dotyczące tej sprawy w c. k. radzie szkolnej okręgowej w Białej gdzieś zginęły. Podpisani zapytują czy jego Excelencya pan Namiestnik jest skłonny zarządzić wykonanie uchwały c. k. rady szkolnej krajowej i wypłacenie gminie Janowicom przyznanych 400 koron.

Lwów, 25. lutego 1907.

Interpelant:

Fr. Krempa, w. r.

Jan Stapiński, F. Włodek, Mogilnicki, Oleśnicki, Kuryłowicz, Bojko, Ostapeczuk, Mazikiewicz, Barabasz, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Korol, Effinowicz, Ochrymowicz.

Interpelacya

posła Krempey i tow. do JW. Pana Komisarza Rządowego dotycząca odstąpienia wi-

klin przyległych do gruntów właścicielom, za zwrotem kosztów sadzenia wikliny przez c. k. Rząd poniesionych.

Celem zabezpieczenia brzegów Wisły, Wisłoki, Sanu, etc. etc. w powiecie mieleckim, tarnobrzesckim i innych, wysyłał c. k. Rząd tamy, które następnie obsadził wikliną. Tamy te, z biegiem czasu zamulone, zajęły znaczne przestrzenie, które Rząd za kameralną własność uznał i we własnym zarządzie nad nimi dozór sprawuje

Dla właścicieli przyległych gruntów, sąsiedztwo to — jest bardzo nieciążliwe i kosztowne — gdyż nad brzegiem ciągną się pastwiska gminne, lub prywatnych właścicieli na tak zwanych skrzyniach, trudno więc ustrzec się przed drobnymi szkodami, za które c. k. Starostwa wymierzają dotkliwą karę, najeczęściej stokrotnie wyższą od praktycznej szkody.

Podnieść należy z naciskiem, że przestrzeń, którą dziś zajmuje rządowa wiklina, była własnością owych gospodarzy a tylko z braku wczesnej regulacyi, grunta ich zostały przez wodę zabrane. Za spóźnioną zaś regulacyę gospodarze owi przecież nie mogą odpowiadać. Skoro stracili grunta to przynajmniej należy im oszczędzić podniesionych powyżej przykrości wynikających z sąsiedztwa z c. k. rządową własnością.

Faktem jest, iż przecież za niedostateczną ochronę przed wylewami nikt owych gospodarzy nie wynagradza!!

Zważywszy, gdy dla ochrony ludności przed dokuczliwościami dozorców, koniecznie ten stan rzeczy zmienić należy.

Zważywszy, że aż taka ochrona jaka jest nprawiana tam nie jest konieczną.

Zapytujemy c. k. Rząd, czy nie uznałby za stosowne po tylu dopomnianiach się ludności owych wiklin z zastrzeżeniem jasno określonej powinności ochrony tam, na własność odstąpić właścicielom przyległych gruntów w sposób wykupu za zwrotem ko-

szków sadzenia wikliny przez c. k. Rząd poniesionych.

We Lwowie, dnia 25. lutego 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, Stapiński, F. Włodek, Oleśnicki, Staruch, Effinowicz, Ostapczuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, J. Jaworski, Barabasz, Huryk, Korol.

W n i o s e k

posła Krempey i towarzyszy.

Od czasu jak weszła w życie ustawa szkolna z dnia 24. kwietnia 1904 Nr. 49. Dz. ust. kr. a w szczególności przepisy Art. 4. i 16. tej ustawy unormowały koszta utrzymania szkół ludowych tj. place dla nauczycieli, wedle której przypada od gmin na place nauczyciela 6°/_o.

Oprócz tego gminy opłacają we wewnętrzne utrzymanie szkoły według §. 7. tejże ustawy 10°/_o, w ten sposób mają opłacać gminy ogółem na rzecz szkoły 16°/_o od całej należitości bezpośrednich podatków.

A że art. 4. i 15. ad d) wzmiankowanej ustawy utrzymały w mocy zobowiązania gmin co do ofiar na rzecz szkoły miejscowej, wskutek tego gminy te są niesprawiedliwie przeciążone.

Przeciążenie to li tylko w powiecie mieleckim przedstawia się następująco: Babule opłaca na koszta utrzymania nauczyciela 10°/_o, Borki nizińskie 10°/_o, Borowa 16°/_o, Breń osuchowski 19°/_o, Brzyście 9°/_o, Chorzelów 12°/_o, Chrzastów 13°/_o, Czermin 15°/_o, Dąbrówka wisłocka 11°/_o, Dulcza mała 14°/_o, Dulcza wielka 13°/_o, Gawłuszowice 10°/_o, Gliny wielkie 21°/_o, Golezów 9°/_o, Górki 22°/_o, Grochowe 14¹/₂^o/_o, Izbiska 22°/_o, Jamy 25°/_o, Jaślany 13°/_o, Josefsdorf 23°/_o, Kawenczyn 17°/_o, Kliszów 12°/_o, Książnice 13°/_o, Młodochów 10°/_o, Otałęż 7°/_o, Padew narodowa 16°/_o, Pluty 19°/_o, Pławo 12°/_o, Podleszany 17³/₄^o/_o, Przeclaw 12°/_o, Przykop 11°/_o, Radomyśl 15°/_o, Ruda 10°/_o, Rzę-

dzianowice 17°/_o, Sadekowa góra 10°/_o, Schönanger 23°/_o, Surowa 12°/_o, Szafranów 8°/_o, Trzciana 15°/_o, Tuszów narodowy 10°/_o, Wadowice dolne 32°/_o, Wadowice górne 21°/_o, Wanpierzów 20°/_o, Wojków 11°/_o, Wojśław 14°/_o, Wola mielecka 13°/_o, Wola otałęska 9°/_o, Wola pławska 24°/_o, Wola wadowska 21°/_o, Wola złakowska 11°/_o, Zachwiejów 19°/_o, Żarownie 19°/_o, Złotniki 21°/_o i Zaduszniki 11°/_o. Razem rocznie opłacają gminy wymienione w powiecie mieleckim więcej o 9.191 koron i 98 hal., aniżeli się należy.

Są tedy wypadki, że niektóre gminy płacą aż 84 halerzy na placę nauczyciela od opłacanych bezpośrednich podatków jedynie dlatego, że stanęły pierwsze za szkołą i przyjęły zobowiązania. Natomiast te gminy, które żadnego zobowiązania ofiarności nie przyjęły, płacą ściśle wedle ustawy na koszta utrzymania nauczyciela tylko 6°/_o.

Z przedstawionego stanu rzeczy wypływa, że koszta utrzymania nauczycieli są nierównomiernie na gminy nałożone, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wydanie noweli na zmianę art. 14., 15. ad d) i 16. ustawy z dnia 24. kwietnia 1904 r. Nr. 49. Dz. u. kr. w ten sposób, że zobowiązania gmin do ofiar na rzecz szkoły miejscowej mają być zniesione:

Lwów, dnia 25. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Stapiński, Ostapczuk, Mazikiewicz, Jan Jaworski, Kuryłowicz, Oleśnicki, Staruch, Barabasz, Huryk, Korol, Effinowicz, Mogilnicki.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k.

posła Korola i tow. w sprawie założenia drugiego gimnazjum w Samborze z językiem wykładowym ruskim.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie przystąpił do założenia drugiego gimnazjum w Samborze z wykładowym językiem ruskim.

We Lwowie, dnia 14. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Korol, w. r.

A. Szeptycki, Czechowicz, Oleśnicki, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Ochrymowicz, Staruch, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego z powodu nieprzyjmowania kandydatów adwokatury na praktykę sądową we Lwowie.

Kandydat adwokatury Dr. Leon Hankiewicz wniósł niedawno prośbę do c. k. Prezydium wyższego Sądu krajowego we Lwowie o dopuszczenie do jednorocznej praktyki sądowej. Prośbę tę odrzuciło c. k. Prezydium reskryptem z 26. stycznia 1907 Prez. 2058

..z przyczyny niewłaściwego zachowania się politycznego petenta z powołaniem się na przepis §. 3. cesarskiego patentu z 3. maja 1853 l. 81 D. p. p.

Reskrypt ten jest przeciwny ustawie. Bo §. 3 nazwanego patentu, mówi o osobach sądownie karanych, a jeżeliby wziąć na uwagę przepis §. 1. i 2. rzeczzonego patentu, to ten ma zastosowanie tylko do kandydatów wstępujących do służby państwowej (Staatsdienst) a nie do kandydatów adwokatury, którzy po myśli §. 2. o ordynacji adwokackiej mają odbyć nie państwową służbę sądową, lecz jednoroczną praktykę przy sądzie, która po myśli §. 16 ust. ord. sąd. stanowi różni się od sędziowskiej służby przygotowawczej.

Dlatego podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy on podać do wiadomości c. k. Prezydium lwowskiej Apelacji tę naszą interpretację ustawy do zastosowania w przyszłości względem kandydatów adwokatury.

Interpelant:
Kuryłowicz, w. r.

Mazikiewicz, Korol, Oleśnicki, Jan Jaworski, Ostapczuk, Barabasz, Huryk, Stapiński, Effinowicz, Staruch, Krempa, Bojkó, F. Włodek, Bohaczewski.

I n t e r p e l a c y a

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego w sprawie języka wykładowego w szkole ludowej w Dźwinogrodzie (pow. Borszczów).

W Dźwinogrodzie powiatu borszczowskiego otworzono w r. 1905 1 klasową szkołę a Rada gminna jednogłośnie uchwaliła, że językiem wykładowym w tej szkole ma być ruski, ponieważ tylko 1/3 część mieszkańców jest obrz. łac. a i ci używają przeważnie języka ruskiego jako ojczystego.

Uchwałę tę przesłała gmina we wrześniu 1905 do Rady szkolnej okręgowej, jednak ta zaprowadziła na razie polski język wykładowy a na żądanie gminy mimo urgensów nie reaguje.

Przeto podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa jak najspieszniej zaprowadzić w 1. klasowej szkole ludowej w Dźwinogrodzie pow. borszczowskiego stosownie do żądania wszystkich mieszkańców ruski język wykładowy?

Interpelant:
Kuryłowicz, w. r.

Czechowicz, Oleśnicki, Korol, J. Jaworski, Mazikiewicz, Ostapczuk, Barabasz, Huryk, Bohaczewski, Staruch, Effinowicz, Mogilnicki, Glidziuk, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie przepędu owiec przez cudze powiaty.

Włóścianie powiatu starsamborskiego jak: z Terszowa, Spasa, Busowisk, Strzelbic, Biłych, Lenienia i innych wsi udają się co roku na wiosnę na zakupno owiec do powiatów: dolińskiego, nadwórniańskiego i kałuskiego. W przepędzie jednak narażeni są na wiekie zdzierstwa. Dla udowodnienia naprawadzamy kilka faktów.

W r. 1904 gospodarze z Terszowa: Hryć Dubnicki, Fedko Serniwna i inni zakupili byli 200 sztuk owiec. W Weldzizru przyaresztował ich weterynarz z Doliny pozabierał paszporty i dopiero po 5 dniach po złożeniu 16 koron pozwolił im dalej pędzić. Utrzymanie 200 owiec przez 5 dni kosztowało ich więcej niż 100 koron.

2. W r. 1906 gospodarze z Terszowa: Senko Cehnyka, Fedio Kłebanyk i Kieryło Kłebanyk nakupili owiec w Solotwinie, weterynarz uznał je za zdrowe lecz niepozwoili im samym pędzić je, tylko dał im przewodnika, za którego musieli złożyć 24 K. Oprócz tego musieli go jeszcze przez całą drogę żywić i bilet kolejowy z Terszowa do Doliny kupić.

3. Po przypędzeniu owiec do domu trzeba znowu opłacać się weterynarzowi w Starym Samborze, który nawet nie ogląda owiec tylko paszporty i za to każe sobie grubo płacić jak naprzykład Rafałowi Wojtkowi i Jaekowi Hrybowi, obom z Terszowa kazał dać po 14 koron. To samo było i w Strzelbicach. Owiec nawet nie widział a Pukaczowi Andrzejowi i drugim kazał popłacić po 10 i 12 koron za same oglądnięcie tylko paszportów.

Zważywszy, że owce stanowią dla zakupujących gospodarzy główne źródło dochodu i utrzymania — koszarani uprawiają pola, z wełny wyrabiają sukno na odzież letnikom dostarczają zętyey i w jesieni sprze-

dają z zyskiem — zapytują niniejszem podpisani:

Jak c. k. Rząd usprawiedliwi takie postępowanie weterynarzy i co zamysła na przyszłość zrobić dla zaradzenia takim zdzierstwom.

We Lwowie 25. lutego 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Stapiński, Oleśnicki, Mogilnicki, Bohaczewski, Krempa, Korol, Barabasz, Huryk, Ostapezuk, Bojko, Staruch, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Effenowicz, Gładziuk.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Posel gmin wiejskich pow. Kołomyjskiego Książ Roman Puzyna oddany został dekretem c. k. Sądu obwodowego w Kołomyi z 20. czerwca 1905 pod kuratelę. Wobec tego mandat jego wygasł i powinny być nowe wybory z tego okręgu wyborczego rozpisane. Poieważ od czasu — gdy to powinno było nastąpić minęło już więcej jak półtora roku — zapytują podpisani:

1) Czy znanym jest ten fakt c. k. Rządowi?

2) Czy i kiedy zamysła on wybór posła z okręgu wyborczego gmin wiejskich pow. Kołomyjskiego rozpiścić?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Bojko, F. Włodek, Krempa, J. Jaworski, Staruch, Ostapezuk, Mogilnicki, Barabasz, Huryk, Korol, Kuryłowicz, Gładziuk, Effenowicz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie rozdziału za pomóg w powiecie starsamborskim.

W r. 1906 wskutek wielkich wylewów ucierpiał bardzo gminy, położone blisko rzek. Szczególniej ucierpiał wieś Terszów i Spas. Woda nie tylko pozamulała wszyst-

kie ogrody i co najlepsze przybrzeżne pola, lecz nawet zatopiła była prawie pół wsi. Szkody były olbrzymie. C. k. Rząd przeznaczył dla poszkodowanych 1000 koron, lecz oni do dziś nie otrzymali ani halerza.

Wedle zapewnień c. k. Starostwa w Starym Samborze miało dostać 12.000 K zapomogi dla gmin poszkodowanych przez powódź. Gmin takich w powiecie jest więcej, lecz zapomogi nie dostała żadna. Dlatego niniejszem zapytujemy:

1. Ile zapomogi przeznaczył c. k. Rząd dla poszkodowanych przez powódź w powiecie starosamborskim?

2. Dlaczego zapomóg tych nie rozdzielono pomiędzy gminy rzeczywiście poszkodowane jak Terszów, Spas, Strzelbice, Bilycz i inne?

Lwów, dnia 25. lutego 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Glidziuk, Mogilnicki, Staruch, Bojko, Korol, Stapiński, Oleśnicki, Bohaczewski, Kuryłowicz, Krempa, Efficowicz, Mazikiewicz, Ostapczuk, Barabasz, Huryk.

Interpelacya do c. k. rządowego Komisarza.

W gminie Słobodzie złotej, powiat Brzeżany urządza już 13 lat wójt Paweł Mandziej. Przez pierwsze 4 lata zastępował zmarłego wójta, a potem przy wyborach które odbyły się, został wybrany wójtem. Czas jego urzędowania skończył się jeszcze 26. lipca 1905, jednak wybory według ustawy nie odbyły się, bo wójt Paweł Mandziej nie chciał wyborów rozpisać, a c. k. Starostwo w Brzeżanach, które wedle ustawy jest obowiązane pilnować, ażeby takie wybory odbyły się na czas, tego obowiązku zaniedbało i żadnych prośb członków gminy nie słuchało. Dopiero na silne domaganie się całej gminy zarządził wójt Paweł Mandziej wybory na 29. maja 1906, które zupełnie legalnie odbyły się. Wedle ustawy i liczby mieszkańców, należało wybrać 30

radnych, jednak wójt Paweł Mandziej każał wybrać 24-eh, lecz gdy jego nie wybrano do nowej rady, wyzyskał tę okoliczność, namówił kilku pijaków, ażeby wnieśli na tej podstawie protest, a c. k. Namiestnictwo te wybory z tej przyczyny unieważniło i zarządziło inne. Na podstawie tego zarządzenia odbyły się drugie wybory, 10. października 1906 i chociaż wybory odbyły się legalnie i bez najmniejszych nieporozumień, lecz ponieważ Pawła Mandzieja znowu do nowej rady nie wybrano, namówił on kilku zdemoralizowanych pijaków i ci z jego namowy wnieśli przeciw powyższym wyborom protest, podając przyczyny nieprawdziwe i zupełnie fałszywe i popodpisywali na tem proteście samowolnie ludzi.

Od czasu wniesienia tego protestu upływa już 5 miesięcy a protest ten do dziś nie jest załatwiony. Mieszkańcy Słobody złotej udawali się do c. k. Starostwa w Brzeżanach z prośbą w tej sprawie kilka razy, a potem do c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie, dwa razy pisemnie z prośbą o odrzucenie lub załatwienie tego protestu, lecz sprawa ta do dziś nie jest załatwiona. Na pierwszą do c. k. Prezydium Namiestnictwa przez mieszkańców Słobody złotej wniesioną prośbę, zarządziło c. k. Namiestnictwo przez c. k. Starostwo w Brzeżanach przesłuchanie wyborczej komisji i kilku nieinteresowanych członków gminy: to znaczy, ani tych co wnosili protest, ani tych co kandydowali na radnych. Wójt Paweł Mandziej tego zarządzenia władz nie usłuchał, a wziął do przesłuchania ludzi interesowanych, a to: swego zięcia Ilka Kuziów, Michajła Syrotę i Andrzecha Kaciubkę, a więc tych pierwszych ludzi, którzy podpisali wniesiony protest.

C. k. Starostwo w Brzeżanach zamiast tych ludzi odrzucić i do przesłuchania nie dopuścić, wbrew zarządzeniu c. k. Namiestnictwa przesłuchiło tych ludzi, których wójt przedstawił — a gdy członkowie komisji zrobili c. k. sekretarzowi Starostwa panu Jadzkowskiemu uwagę, że tych ludzi jako

interesowanych nie może przesłuchiwać, p. Jadzkowski jeszcze tem obraził się i zagroził, że członków Komisji a to: Danyła Hołowatego, Wasyla Kinala i Michajłę Szezewuka wyrzuci za drzwi. Na tem cała sprawa spoczęła i do dziś mimo tylu próśb mieszkańców niewiadomo nikomu co dzieje się z wniesionym protestem.

13-letnie urzędowanie wójta Pawła Mandziejca przyprowadziło całą gminę do strasznej ruiny i zniszczenia, a to:

1. Pożyczkowa kasa gminna, składająca się z kilku tysięcy koron zupełnie zaprzepaściła się z winy wójta;

2. Spichlerz gminny, składający się z kilkuset korey zboża z winy tego wójta zupełnie zaprzepaścił się;

3. Gminną kasę budżetową trzyma wójt Pawło Mandziej od czasu swego 13-letniego urzędowania samowolnie u siebie i sam według swego upodobania i bez gminnych kasyerów czyni wydatki — tak, że przez to gmina poniosła wielkie straty. A gdy na domagania mieszkańców Wydział krajowy zesłał w listopadzie 1906 kontrolora do obliczenia kasy gminnej, to pokazało się, że wójt Pawło Mandziej sprzeniewierzył majątek gminny na 2862 kor. — więc wedle ustawy miał być natychmiast z urzędu usunięty, a sprawa ta miała być c. k. Prokuratorji oddaną. Jednak ani Wydział krajowy, ani c. k. Starostwo w powyższej sprawie dotychczas niczego nie zarządziło, a wójt Pawło Mandziej fasuje dalej gminny budżet i gospodaruje w gminie samowolnie;

4. W gminie nie ma żadnego porządku, nie ma żadnych przyborów ogniowych, a gminne studnie znachodzą się w jak największem zaniedbaniu, chociaż gmina na wykopanie studni włożyła do budżetu 1200 K. Lecz i te pieniądze sprzeniewierzył wójt Pawło Mandziej. Publicznego bezpieczeństwa w gminie nikt nie przestrzega, a warty nocnej od stycznia nikt nie pełni. Z byłych radnych większa część zmarła, pisarz i policj gminny zrezygnowali, a w ostatnich

dniach około 25. stycznia 1907 i sam wójt Pawło Mandziej, widząc że cała gmina jest przeciw niemu — sam przedłożył c. k. Starostwu w Brzeżanach rezygnację z wójtostwa. C. k. Starostwo zamiast zarządzić jakiś ład w tej nieszczęśliwej gminie — nakazało wójtowi Pawłowi Mandziejowi dalej urzędować. Tenże wójt urzędować nie chce i już więcej jak od miesiąca nie ma we wsi żadnej władzy.

Z tej przyczyny grozi całej wsi wielkie nieszczęście, a to tem bardziej, że 31. stycznia 1907, wybuchła w tej wsi na obszarze dworskim straszna zaraza na bydło, tak zwana zaraza wąglikowa (wąglik Milzbrand) Te tu naprowadzone okoliczności stwierdzą świadkowie: Tomko Hucal, Tymotej Staruch, Wasyl Kinal, Jurko Bubaj, Leon Wasilkowski, Kieryło Krysa, Antin Paradowski, Jurko Gadacz, Fedko Zawadowski, Iwan Hucal Ilka a w razie potrzeby wszystkie obywatele Słobody złotej.

Niżej podpisani zapytują Wys. c. k. Rząd:

1. Czy gotów on protest gminy Słobody złotej jak najspieszniej załatwić?

2. Czy gotów on wójta Pawła Mandziejca natychmiast z urzędu usunąć, a za sprzeniewierzone pieniądze gminy oddać go c. k. Prokuratorji?

3. Czy gotów on w telegraficznej drodze zarządzić, ażeby urzędowanie w gminie odebrał zastępca wójta Fedko Samaryk z uwagi, że gminie grozi wielkie niebezpieczeństwo?

4. Czy gotów on pociągnąć do surowej odpowiedzialności c. k. Starostę w Brzeżanach hr. Dzieduszyckiego za ignorowanie ustawy o wyborach rad gminnych, jak i za to, że wszystkie nadużycia wójta Pawła Mandziejca pokrywa i mimo wielkiego niebezpieczeństwa jakie grozi wsi z przyczyny zarazy w celu zaprowadzenia ładu w gminie nie nie zarządził?

We Lwowie, dnia 15. lutego 1907.

Interpelant:
Staruch, w. r.

Mazikiewicz, Mogilnicki, Barabasz, Huryk, Kramarczyk, Bojko, F. Włodek, Krempa, Kuryłowicz, Ostapeczuk, Iwan Jaworski, Oleśnicki, Bohaczewsi, Stapiński, Korol.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych po-

siedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 27. lutego 1907 godzina 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 minut 50 popołudniu.

Marszałek :

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

7. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 27. lutego 1907.

Początek o godzinie 10 minut 20 przed południem. 1907, roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski. Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 5 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 6-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż p. Stanisław Tarnowski z powodu złego stanu zdrowia nie może jeszcze brać udziału w obradach sejmowych.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 27 lutego

Komisji budżetowej L. s.: 1275, 1276, 1278—1280, 1296, 1297, 1300, 1310, 1315 do 1317, 1325—1327, 1329, 1331—1340, 1347 do 1350, 1352—1364, 1373—1380, 1383, 1386, 1388, 1394, 1396, 1397, 1402, 1406, 1408—1410, 1416—1419, 1421, 1423, 1424, 1425, 1427.

Komisji szkolnej L. s.: 1305, 1309, 1311, 1328, 1351, 1389—1393, 1395, 1398 do 1401, 1403—1405, 1407, 1426.

Komisji gminnej L. s.: 1303, 1365, 1366.

Komisji petycyjnej L. s.: 1301, 1420.

Komisji administracyjnej L. s.: 1274, 1277, 1306, 1308, 1312.

Komisji prawnej L. s.: 1272, 1299, 1316, 1385, 1422.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1303, 1415.

Komisji drogowej L. s.: 1273, 1298, 1304, 1307, 1367—1372.

Komisji kolejowej L. s.: 1387.

Komisji przemysłowej L. s.: 1320, 1330, 1384.

Komisji sanitarnej L. s.: 1319.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1276 Wydziału powiatowego w Lisku o zwolnienie gmin Bezmichowy dolnej i górnej od prestatycy szkolnej.

Przemawia p. Staruch popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1301 Gminy Preciszów o spowodowanie zniesienia tamt. stawów, udziela Marszałek głosn zapisanemu dla poparcia tej petycyi p. ks. Stojałowskiemu.

P. ks. Stojałowski nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono właściwym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1304 Gminy Libuchów o budowę drogi ze Strzelbie do Tarła.

Przemawia p. ks. Jaworski popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1329, Tomasz Fryza z Białogoboru w sprawie kosztów leczenia syna, przemawia p. Krempa popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1338, Zarządu Związku okręg. Towarzystwa szkoły ludowej w Tarnopolu o subwencyę, przemawia p. Michałowski popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis

dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1471 Towarzystwa „Sokół“ w Jaśle o subwencyę, przemawia p. ks. Pastor popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1425, Karoliny Widerbardt, wdowy po nauczycielu w Brodach o zapomogę przemawia p. ks. Effinowicz popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1426, Gminy stare Brody o zaliczenie do rzędu miejscowości II klasy płac nauczycielskich, przemawia p. ks. Effinowicz popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Filipa Włodka o zniesienie ograniczeń przy sprzedaży nierogacizny.

Przemawia p. Filip Włodek uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Korola o utworzenie gimnazjum z językiem wykładowym ruskim w Samborze.

Przemawia p. Korol uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Götza w sprawie zabudowania potoków górskich, zalesienia stoków gór u źródlowisk Dunajca, obwałowania Dunajca i przyspieszenia jego regulacji.

Przemawia p. Götz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka o zaprowadzenie także w szkołach wiejskich wyższego typu nauki.

Przemawia p. Potoczek uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w sprawie zmiany ustawy o Radzie szkolnej krajowej.

Sprawozdawca p. Wł. Leopold Jaworski uwolniony na wniosek sekretara p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie na stronie 7, w trzecim wierszu od góry, zamiast „dz. u. p. Nr. 173—175“ ma być „dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175“.

U s t a w a

z dnia o Radzie szkolnej krajowej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuły II. i III. ustawy krajowej z dnia 15. lutego 1905 Dz. u. kr. Nr. 39, o Radzie szkolnej krajowej uchyla się w ich brzmieniu obecnem a będą brzmieć jak następuje:

Artykuł II. Rada szkolna krajowa sprawować ma zarząd szkół i zakładów wychowawczych pod względem pedagogiczno-dydaktycznym i ekouomiczno-administracyjnym w obrębie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

Do jej zakresu działania należy w szczególności:

1. przedstawianie wniosków do Najwyższej nominacyi inspektorów szkolnych krajowych;

2. celem Najwyższej nominacyi dyrektorów szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych i wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) przedstawianie terna, na podstawie którego następuje zamianowanie, oraz przedstawianie wniosków o przyznanie wyższej rangi, przeniesienie i pensjonowanie tych dyrektorów.

3. mianowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz szkół handlowych i przemysłowych, położonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych, dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych, wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych podlegających Radzie szkolnej krajowej, z zachowaniem przepisów ustaw a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświaty w ustawach państwowych z 8. czerwca 1892 Dz. u. p. Nr. 92 i z 19 września 1898 Dz. u. p. Nr. 173 — 175 co się tyczy przyznawania inspektorom szkolnym okręgowym wyższej rangi, co się tyczy traktowania ich według przepisów obowiązujących każdorazem nauczycieli szkół średnich i co się tyczy postanowienia, że nominacya ich stała ma być zależną od naj-

więcej trzechletniej służby prowizorycznej, co się tyczy przyznawania dyrektorom i nauczycielom wyższej rangi i zaliczania poprzednich lat służby do stabilizacyi i celem podwyższenia płacy.

4. z zachowaniem przepisów ustaw, a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświaty w ustawach państwowych z 19. września 1898 dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175 co się tyczy wstrzymania dodatku pięcioletniego dyrektorom i nauczycielom państwowych szkół średnich, seminariów nauczycielskich żeńskich i męskich i szkół przemysłowych.

a) zatwierdzanie w zawodzie nauczycielskim, przyznawanie dodatków pięcioletnich względnie wyższych stopni plac, udzielanie urlopów, przenoszenie, pensjonowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz szkół handlowych i przemysłowych, przelożonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych, dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych podlegających Radzie szkolnej krajowej:

b) przyznawanie dodatków pięcioletnich udzielanie urlopu i przenoszenie nauczycieli głównych seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich oraz nauczycieli szkół ćwiczeń ;

c) przyznawanie dodatków pięcioletnich oraz udzielanie urlopu dyrektorom szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych, wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) i seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich.

5. w obrębie ustaw obowiązujących układanie a po uzyskaniu przyzwolenia Ministra wyznań i oświaty przeprowadzanie planów naukowych i regulaminów szkolnych i naukowych dla wszystkich szkół Radzie szkolnej podlegających.

6. układanie względnie ocenianie projektów ustaw w sprawach ustawodawstwa szkolnego galicyjskiego. Należy je przedkładać Ministrowi wyznań i oświaty.

7. Zatwierdzanie książek szkolnych i środków naukowych dla szkół średnich seminariów nauczycielskich, szkół handlowych i przemysłowych, przyczem pozostaje nienaruszone prawo przyznane Radzie szkolnej krajowej Najwyższem postanowieniem z 25. czerwca 1867 wskazywania tekstów naukowych dla szkół ludowych. Książki do nauki religii mogą jednak dopiero wówczas otrzymać zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej, jeżeli zostaną uznane za dopuszczalne przez właściwą wyższą władzę wyznaniową.

8. układanie rocznego budżetu szkół ze skarbu państwa lub z funduszu krajowego utrzymywanych lub zasilanych, a Radzie szkolnej krajowej podlegających.

9. ogłaszanie corocznego sprawozdania o stanie szkół Radzie szkolnej krajowej podlegających.

Artykuł III. W sprawach podległych jej szkół i personalu jest Rada szkolna krajowa instancją pierwszą, względnie wyższą, o ile Władze jej podwładne w kraju dla rozstrzygnięcia tych spraw w niższej instancji są powołane.

Od orzeczenia Rady szkolnej krajowej służy stronom rekurs do Ministerstwa wyznań i oświaty w ciągu dni czterech, które liczą się od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

W sprawach dyscyplinarnych inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów nauczycieli i sług, Radzie szkolnej krajowej podległych, nie jest jednak rekurs do Ministerstwa wyznań i oświaty dopuszczalnym w tych przypadkach, w których orzeczenie brzmi na karę nagany. To samo stosuje się do kar porządkowych.

Rekurs wniesiony być ma do Rady szkolnej krajowej bezpośrednio i ma moc

wstrzymującą, o ile ustawa inaczej nie stanowi. Bliższe szczegóły co do wniesienia rekursu będą określone w drodze rozporządzenia.

§. 2.

Postanowienia ustaw krajowych, o ile sprzeczne są z powyższymi postanowieniami, tracą moc obowiązującą.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną oznajmiając, że zapisali się do głosu pp. Mogilnicki, Korol, ks. Bohaczewski, Piniński i Bobrzyński.

Marszałek udziela głosu p. Mogilnickiemu.

Przemawia p. Mogilnicki i kończy wnioskiem na przejście do porządku dziennego nad sprawozdaniem komisji.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia p. Bohaczewski.

Podczas przemówienia p. Bohaczewskiego, Marszałek wzywa, by posłowie nie prowadzili dyskusji z mową podczas jego przemówienia.

Przemawia dalej p. Bohaczewski.

Po przemówieniu p. Bohaczewskiego, Marszałek udziela głosu reprezentantowi c. k. Rządu, radcy szkolnemu Baranowskiemu.

Przemawia reprezentant c. k. Rządu p. Baranowski.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Podczas przemówienia p. ks. Stojałowskiego, Marszałek ponownie wzywa posłów, by podczas przemówienia nie prowadzili dyskusji z mową.

Przemawia dalej p. ks. Stojałowski.

Na wniosek formalny p. Maissa Izba uchwała zakmnięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, że przeciw wnioskowi komisji zapisali się pp. Staruch, Huryk, Oleśnicki, Bohaczewski, ks. Jaworski i Kuryłowicz, a za wnioskiem komisji pp. Tomaszewski, Stapiński, Stojałowski, Michałowski, Wurst, Buynowski, Tarnawski i Jabłoński.

Marszałek wzywa do wyboru mowców generalnych, — po chwili zaś oznajmia, iż mową generalnym przeciw wnioskowi komisji wybrany został p. Oleśnicki, a za wnioskiem p. Tomaszewski.

Marszałek oznajmia iż z powodu późnionej pory zamierza zamknąć posiedzenie i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby najdalej do końca roku 1907 założył skład drzewa opałowego z lasów rządowych w mieście Kołomyi.

Lwów, dnia 27. listopada 1907.

Wnioskodawca:

Kleski, w. r.

Huza, Krzysztofowicz, Buynowski, Głabiński, Tomaszewski, Jabłoński, Moysa, Tarnawski, Maiss, Bednarski, A. Theodorowicz, Czarkowski-Golejewski, Maryewski, Michałowski, L. Cieński, Wurst, Lipiński, Michalski.

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby z dniem 1. września 1907 otworzył seminarium nauczycielskie żeńskie w Kołomyi.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Kleski, w. r.

Huza, Krzysztofowicz, Buynowski. Głabiński, Tomaszewski, Jabłoński. Moysa, Maiss, Bednarski, Federowicz, Czarkowski-Golejewski, Maryewski, Michałowski, Tarnawski, L. Cieński, Wurst, Michalski, Lipiński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby §. 10. przepisów z 11. listopada 1898 l. 68.658, normujących udzielanie przez Bank krajowy pożyczek w obligacjach komunalnych, w ten sposób zmienił, że pożyczki komunalne spłacalne w 44-letnim okresie udzielać będzie Bank krajowy także 30 miastom podlegającym ustawie z r. 1889.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Tarnawski, w. r.

Huza, Wurst, Michałowski, Małachowski, Michalski, Bednarski, Maryewski, Rutowski, Jabłoński, Buynowski, Sala, Żardecki, Kleski, Maiss, Rayski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby podatek klasowo-domowy od domów z drzewa budowanych, a składających się tylko z jednej mieszkalnej izby, i to bez kuchni, niżony był do kwoty 1 K 50 h.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Szwed, w. r.

Kramarczyk, Schätzel, Szponder, Wilczkiewicz, Potoczek, Oleśnicki, Huryk, Barabasz, Wesoliński, Korol, Effenowicz, Staruch, J. Jaworski, Bohaczewski, Mogilnicki.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w tym roku jeszcze przed zimą założył w Przemysłu skład drzewa opałowego, pochodzącego z najbliższych lasów skarbowych.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Tarnawski, w. r.

Huza, Wurst, Michałowski, Małachowski, Michalski, Bednarski, Maryewski, Żardecki, Jabłoński, Maiss, Kleski, Buynowski, Rayski, Sala, Rutowski.

W n i o s e k

posła Krempe i towarzyszy.

Mimo natarczywego domagania się ludności Galicyi i innych krajów koronnych, mimo powszechnego uznania pożytku i nagłości sprawy, mimo zapewnienia J.E. byłego Prezydenta Ministrów, złożonego w Radzie Państwa w dniu 3. czerwca 1896, że przedłożenie rządowe nastąpi, sprawa ta powszechnego przymusu asekuracyjnego dotąd zalega i nie ma nadziei rychłego urzeczywistnienia.

Aby tedy przyczynić się do załatwienia tej tak ważnej sprawy po myśli i woli ludu, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze właściwej postarał się o jak najrychlejsze wprowadzenie w życie powszechniej, przymusowej asekuracji od szkód ogniowych, na tej zasadzie, aby zarząd asekuracyjny należał do kraju, a opłaty asekuracyjne aby były pobierane wraz z krajowymi dodatkami do podatków.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby dokonanie tej sprawy do skutku dopilnował z największą usilnością.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
Krempa, w. r.

Stapiński, Oleśnicki, F. Włodek, Huryk,

Effinowicz, Bojko, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Mogilnicki, J. Jaworski, Korol, Staruch, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

p. Abrahamowicza i tow. do Pana Komisarza rządowego.

Poważna opinia kraju została w wysokim stopniu zaniepokojona zajściami, które wydarzyły się obecnie we Lwowie w toku śledztwa sądowego przeciw ruskim akademikom z powodu napadu na Uniwersytet lwowski.

Tak zajścia w areszcie śledczym, jak i fałszywe i stronnice, a w wysokim stopniu sądownictwu nasemu uwłaczające wiadomości, podane w publicystyce, zdolne są osłabić powagę i niezawisłość sądów. Czytaliśmy o rozmaitych masowych zebraniach, pijatykach, wiecach i demonstracjach, które podobno odbywały się w aresztach śledczych wrogie zaś krajowi pisma podawały nadto wręcz fantastyczne wiadomości, wywołujące nienastanne presje na sąd. Nie jest też może nieuzasadnionem przypuszczenie, że władze centralne podjęły kroki, które można było pojmować, jako niezgodne z zasadami procedury karnej wpływ na władze sądowe. Nie wchodzimy w to absolutnie, czy i oile trwanie aresztu śledczego, dłuższe lub krótsze było uzasadnione, uważając to za sprawę czysto sądową, ale musimy być przekonania, że tylko obiektywne względy rozstrzygały i rozstrzygać mogły, bo tego rodzaju kwestya ani od jakichś strejków głodowych, ani od stronnicej lub kapryśnej opinii publicystyki zależeć nigdy nie powinna.

Z ubolewaniem wszakże musimy stwierdzić, że stanowisko sądownictwa w kraju wobec terrorystycznych presyj w całej sprawie tego procesu jest a może być w przyszłości jeszcze bardziej trudnem i przykrem.

Nie chcąc wpływać na tok spraw sądowych w żadnym kierunku, musimy to pozostawić inicjatywie i decyzji właściwych władz sądowych, czy uznają za stosowne

wobec tych wypadków zażądać delegacyi pozakrajowego sądu dla wydania orzeczenia w tej sprawie. Zaznaczając, że zależy nam jedynie na wszechstronnem wyświetleniu prawdy w sposób nsnwający wszelkie podejrzenie, my z naszego stanowiska przeciw ewentualnej delegacyi pozakrajowego sądu nie podnieśliśmy żadnego zarzutu.

Musimy tylko z największym naciskiem żądać, by ze strony władz rządowych dano zabezpieczenie zupełne, iż wymiar sprawiedliwości tak w tej, jak i w innych sądowych sprawach będzie wolnym od wszelkich presyj z góry czy z dołu i zawisłem li tylko od motywów obiektywnego, prawdziwego ocenienia zaszłych faktów.

Wobec tego podpisani zapytują:

1) Czy c. k. Rządowi wiadome są fakta podane powyżej;

2) Czy i co zamierzają władze zarządzić, ażeby podobne fakty nie powtórzyły się w przyszłości;

3) Czy Rząd jest skłonny dołożyć wszelkich starań, ażeby zabezpieczyć na przyszłość działalność sądownictwa wymiar sprawiedliwości od wszelkiej niepowołanej presyi.

Interpelujący:

Abrahamowicz, w. r.

Rayski, Wesoliński. Małachowski, Staniszewski, Tomaszewski. Bilezewski, Piniński, Kolischer, Lipiński, Federowicz, Brykczynski, Głabiński, L. Cieński, Sozański, Cielecki, Wł. Jaworski, Gniewosz, Wine. Kraiński, Czarkowski-Gojewski, Struszkiewicz, Rudrof, Gorayski, Rozwadowski, Bruniński, Wine. Gnoiński, Bal, Rutowski, Trzecieski, Sękowski, Vivien, Pilat, Laskowski, Niezabitowski, Stan. Jędrzejowicz, Gütetz, Kramarczyk, Hupka, Milewski, Wład. Czajkowski, Józef Teodorowicz, Pelezar, Mieczysław Urbański, Pastor, Żardecki, Zdzisław Tarnowski, A. Jędrzejowicz, Jahl, Maiss, Kleski, Huza, Męciński, Mars, Michalski, Klemens Dzieduszycki, Sala, Antoni Teodorowicz, Goluchowski, Stadnicki, Białoskór-

ski, Mycielski, Skołyszewski, Wiktor Czaykowski, Starzyński, Stojałowski, Loewenstein, Maryewski, Szajer, Buynowski, Barworowski, Jabłoński, Horodyski, Bednarski, Korytowski, Traczewski, Bobrzyński, Wurst, Krzysztofowicz, Tarnawski, Wilczkiewicz, Michałowski, Szwed, Władysław Kraiński, Paszkowski, Merunowicz, Szponder, Tadeusz Cieński, Lityński, Potoczek, Kazimierz Badeni, Schnell, Andrzej Lubomirski.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i towarz. do JW-go Pana c. k. komisarza Rządu, w sprawie nadużyć urzędowych popełnionych przez Stanisława Juzwę, inspektora szkolnego w Zaleszczykach.

Inspektorem szkolnym w Zaleszczykach jest Stanisław Juzwa. Urzęduje on w taki sposób, jakby jedynym celem jego było znęcanie się nad podwładnym mu nauczycielstwem. Wymieniać wszystkie ofiary nieuczciwego postępowania Juzwy byłoby zbyt trudnym. Wystarczy przytoczyć jeden najdrastyczniejszy przykład jego nieludzkiego postępowania:

Nauczycielką w Szczytowicach była Kazimiera Trembicka. Nauczyciele tej zarzucił Juzwa, iż wskutek cielesnego obcowania z nauczycielem Kwaśnickim zaszła w ciążę. Na podstawie tego pozbawił ją posady i doprowadził do takiej nędzy materialnej, że zrozpaczona dziewczyna popełniła samobójstwo. Przeprowadzona obdukcya zwłok (przez lekarzy dra Sołowskiego, dra Blutreicha i dra Rosena w obecności sędziego Joszta) wykazała, że ś. p. Trembicka była dziewicą nieskalanej czei (virgo intaeta).

Nieludzkie i nieuczciwe postępowanie Juzwy z nauczycielstwem, spowodowało członka rady szkolnej okręgowej w Zaleszczykach, pana Jakóba Skulskiego do wystąpienia przeciwko Juzwie w drodze urzędowej. W tym celu wniósł Skulski w dniu 1. października 1906 do rady szkolnej kra-

jowej skargę (pod 1) w odpisie załączoną, która dotychczas załatwioną nie została.

Poprzednio jeszcze wystąpił Skulski przeciwko Juzwie w drodze publicznej, zarzucając mu, że jest moralnym mordercą nauczycielstwa.

Epilogiem tej sprawy była rozprawa karna przed sądem obwodowym w Tarnopolu (wyrok pod 2) w odpisie załączony. Rozprawa zakończyła się sromotną porażką dla Juzwy. Trybunał uwolnił Skulskiego od oskarżenia wniesionego przez Juzwę o obrazę czei i uznał, że ofiarowany przez Skulskiego dowód prawdy w zupełności się udał i że stwierdzonem zostało, iż Juzwa traktuje podwładne nauczycielstwo nie życzliwie, a nawet złośliwie, zaś postępek Juzwy z Trembicką był wprost nieludzkim.

Ponieważ Juzwa urzęduje nadal, a rada szkolna krajowa nie uznała za stosowne wytoczyć mu dyscyplinarkę, zapytują przeto podpisani WP Komisarza Rządu, czy znane mu są powyższe fakty i czy skłonny jest poczynić odpowiednie zarządzenia, by inspektora Juzwę do odpowiedzialności pociągnięto?

Lwów, dnia 27. lutego 1907.

Interpelant:

Fr. Kremba, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Oleśnicki, Huryk, Bojko, Effinowicz, Kuryłowicz, J. Jaworski, Korol, Starneh, Ostapczuk, Barabasz, Mogilnicki, Bohaczewski.

W n i o s e k

p. Wursta i towarzyszy.

Zważywszy, że w powiecie kałuskim niema szkoły średniej,

zważywszy, że najbliższe szkoły średnie znajdują się w Stryju i Stanisławowie,

zważywszy, że powiaty sąsiednie jak doliniański, żydaczowski, rohatyński szkół

średnich nie posiadają, przeto dostateczna frekwencya szkoły średniej w Kałuszu byłaby zapewnioną.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby jak najrychlej założył szkołę średnią w Kałuszu“.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca :

Wurst, w. r.

Głąbiński, Michałowski, Rutowski, Bednarski, Tomaszewski, Wiśniewski, Jabłoński,

Bynowski, Huza, Lipiński, Piętak, Gryziecki, Kleski, Loewenstein, Michałski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 1. marca 1907, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 50 popołudniu.

Marszałek :

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze :

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

8. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: e. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 6 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 7 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyi wniesionych po dzień 1. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1441, 1449, 1453—1457, 1460, 1461, 1464—1473, 1475 do 1484, 1487, 1511, 1512, 1514, 1517,

1519, 1522—1526, 1528—1532, 1534, 1537, 1539—1541, 1543—1547, 1549, 1554, 1555.

Komisji szkolnej L. s.: 1428, 1430, 1452, 1458, 1488—1490, 1509, 1510, 1513, 1515, 1518, 1535, 1536, 1551.

Komisji gminnej L. s.: 1451, 1486, 1533, 1538, 1542.

Komisji petycyjnej L. s.: 1442, 1485.

Komisji administracyjnej L. s.: 1429, 1459, 1474, 1520, 1521.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1516.

Komisji drogowej L. s.: 1439, 1448, 1463.

Komisji podatkowej L. s.: 1438, 1450.

Komisji kolejowej L. s.: 1440, 1443 do 1446, 1462, 1550.

Komisji przemysłowej L. s.: 1527.

Komisji sanitarnej L. s.: 1447, 1548.

Po odczytaniu petycyi L. s. 1448 Urzędu gminnego w Uhercach o subwencyę na budowę mostu na rzece Olszance, przemawia p. Staruch, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1458 mieszkańców Chyrowa i posady chyrowskiej w sprawie obsadzenia posady nauczyciela przy szkole żeńskiej w Chyrowie, przemawia p. ks. Jaworski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1476 Wydziału Towarzystwa ruskich rzemieślników „Zoria“ we Lwowie o zapomogę, przemawia p. Mogilnicki, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1487 Zwierzchności gminnej we Wronowicach o zapomogę na pokrycie kosztów leczenia Maryanny Szomek, przemawia p. Potoczek, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1528 gminy m. Pilzna o uwolnienie od niszczenia datku na płacę nauczycieli, przemawia p. Buynowski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1538 gminy Cisiec w sprawie czyszczenia kanałów kolejowych w obrębie gminy, przemawia p. Szwed, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. 1542 mieszkańców ulicy Potocznej i Garbarskiej w Knihininie i Stanisławowie o zabezpie-

czenie rowu granicznego, przemawia p. Huryk, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1543 Wydziału Filii ruskiego Towarzystwa pedagogicznego w Stanisławowie o zapomogę dla bursy szkolnej, przemawia p. Huryk, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1546 Franciszki Bojkowskiej, wdowy po portyerze Wydziału krajowego, o zapomogę, przemawia p. Bojko, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Michalskiemu.

P. Michalski imieniem komisji petycyjnej wnosi, ażeby przydzielone tej komisji petycje: ls. 148 Maryi Zajączkowskiej o zaopatrzenie wdowie i ls. 176 Maryi Strzeleckiej o dożywotnią pensję i kwartał pośmiertny odesłać do komisji budżetowej, a petycję ls. 1154 magistratu m. Buczacza o wynagrodzenie za ułożenie chodników do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek, głosując oddzielnie nad każdą petycją z osobna.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Ciąg dalszy rozpraw nad sprawozdaniem komisji szkolnej w sprawie zmiany ustawy o Radzie szkolnej krajowej.

Marszałek udziela głosu mowcy generalnemu przeciw wnioskowi komisji p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki.

Marszałek udziela głosu mowcy generalnemu, za wnioskiem komisji p. Tomaszewskiemu.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Mogilnickiego na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Władysław Leopold Jaworski czyta:

§. 1.

Artykuły II. i III. ustawy krajowej z dnia 15. lutego 1905 Dz. u. kr. Nr. 39. o Radzie szkolnej krajowej uchyla się w ich brzmieniu obecnem, a będą Brzmieć, jak następuje:

Artykuł II. Rada szkolna krajowa sprawować ma zarząd szkół i zakładów wychowawczych pod względem pedagogiczno-dydaktycznym i ekonomiczno-administracyjnym w obrębie obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

Do jej zakresu działania należy w szczególności:

1. przedstawianie wniosków do Najwyższej nominacji inspektorów szkolnych krajowych.

2. celem Najwyższej nominacji dyrektorów szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych i wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) przedstawianie terna, na podstawie którego następuje za mianowanie, oraz przedstawianie wniosków o przyznanie wyższej rangi, przeniesienie i pensjonowanie tych dyrektorów.

3. mianowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz

szkół handlowych i przemysłowych, przełożonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych, dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych. wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych podlegających Radzie szkolnej krajowej, z zachowaniem przepisów ustaw a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświaty w ustawach państwowych z 8. czerwca 1892 Dz. u. p. Nr. 92 i z 19. września 1898 Dz. u. p. Nr. 173, 174 i 175 co się tyczy przyznawania inspektorom szkolnym okręgowym wyższej rangi, co się tyczy traktowania ich według przepisów obowiązujących każdorazem nauczycieli szkół średnich i co się tyczy postanowienia, że nominacja ich stała ma być zależną od najwięcej trzechletniej służby prowizorycznej, co się tyczy przyznawania dyrektorom i nauczycielom wyższej rangi i zaliczania poprzednich lat służby do stabilizacji i celem podwyższenia płacy.

4. z zachowaniem przepisów ustaw, a w szczególności praw zastrzeżonych Ministrowi wyznań i oświaty w ustawach państwowych z 19. września 1898 dz. u. p. Nr. 173 do 175 co się tyczy wstrzymania dodatku pięcioletniego dyrektorom i nauczycielom państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich żeńskich i męskich i szkół przemysłowych.

a) zatwierdzanie w zawodzie nauczycielskim. przyznawanie dodatków pięcioletnich względnie wyższych stopni płac, udzielanie urlopów, przenoszenie, pensjonowanie inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów i nauczycieli szkół ludowych, nauczycieli szkół średnich oraz szkół handlowych i przemysłowych, przełożonych oddziałów zawodowych w państwowych szkołach przemysłowych. dyrektorów szkół zawodowych poszczególnych gałęzi przemysłu i państwowych szkół rzemieślniczych, wreszcie służby zajętej przy wszystkich szkołach państwowych, podlegających Radzie szkolnej krajowej;

b) przyznawanie dodatków pięcioletnich, udzielanie urlopu i przenoszenie nauczycieli głównych seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich oraz nauczycieli szkół ćwiczeń;

c) przyznawanie dodatków pięcioletnich oraz udzielanie urlopu dyrektorom szkół średnich, państwowych szkół przemysłowych, wyższych szkół handlowych (akademii handlowych) i seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich.

5. W obrębie ustaw obowiązujących układanie a po uzyskaniu przyzwolenia Ministra wyznań i oświaty przeprowadzanie planów naukowych i regulaminów szkolnych i naukowych dla wszystkich szkół Radzie szkolnej podlegających.

6. Układanie względnie ocenianie projektów ustaw w sprawach nstawodawstwa szkolnego galicyjskiego. Należy je przedkładać Ministrowi wyznań i oświaty.

7. Zatwierdzanie książek szkolnych i środków naukowych dla szkół średnich, seminariów nauczycielskich, szkół handlowych i przemysłowych, przyczem pozostaje nie naruszone prawo, przyznane Radzie szkolnej krajowej Najwyższem postanowieniem z 25. czerwca 1867 wskazywania tekstów naukowych dla szkół ludowych. Książki do nauki religii mogą jednak dopiero wówczas otrzymać zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej, jeżeli zostaną uznane za dopuszczalne przez właściwą wyższą władzę wyznaniową.

8. Układanie rocznego budżetu szkół ze skarbn państwa lub z funduszu krajowego utrzymywanych lub zasilanych, a Radzie szkolnej krajowej podlegających.

9. Ogłaszanie corocznego sprawozdania o stanie szkół Radzie szkolnej krajowej podlegających.

Artykuł III. W sprawach podległych jej szkół i personalu jest Rada szkolna krajowa instancją pierwszą, względnie wyższą, o ile Władze jej podwładne w kraju dla

rozstrzygania tych spraw w niższej instancji są powołane.

Od orzeczenia Rady szkolnej krajowej służy stronom rekurs do Ministerstwa wyznań i oświaty w ciągu dni czternastu, które liczą się od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

W sprawach dyscyplinarnych inspektorów szkolnych okręgowych, dyrektorów, nauczycieli i sług, Radzie szkolnej krajowej podległych, nie jest jednak rekurs do Ministerstwa wyznań i oświaty dopuszczalnym w tych przypadkach, w których orzeczenie brzmi na karę nagany. To samo stosuje się do kar porządkowych.

Rekurs wniesiony być ma do Rady szkolnej krajowej bezpośrednio i ma moc wstrzymującą, o ile ustawa inaczej nie stanowi. Bliższe szczegóły co do wniesienia rekursu będą określone w drodze rozporządzenia.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następujące poprawki:

1) w ustępie 2. zamiast słowa „terna“ umieścić słowo „wniosku“;

2) w ustępie 3. opuścić słowa „inspektorów szkolnych okręgowych“;

3) w ustępie 4. a) opuścić słowa „nauczycieli szkół średnich“;

4) w artykule III. ustęp trzeci od słów „w sprawach dyscyplinarnych“ do słów „kar porządkowych“ cały opuścić.

Marszałek poddaje do poparcia poprawki p. Oleśnickiego, które odczytuje.

Izba oddzielnie głosząc nad każdą poprawką p. Oleśnickiego z osobna, żadnej z nich nie popiera.

Marszałek udziela głosu wiceprezydentowi Rady szkolnej krajowej p. Płażkowi.

Przemawia wiceprezydent Rady szkolnej krajowej p. Płażek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca poczem Izba uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Postanowienia ustaw krajowych, o ile sprzeczne są z powyższymi postanowieniami, tracą moc obowiązującą.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i ustęp ustawy.

U s t a w a

z dnia o Radzie szkolnej krajowej.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Przed przystąpieniem do trzeciego czytania tej ustawy Marszałek udziela głosu p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki i składa następujące oświadczenie:

Mającą być uchwaloną ustawa o rozszerzeniu kompetencji rady szkolnej krajowej ma być pierwszym aktem prawodawczym galicyjskiego Sejmu, który ma być dokonany drogą wyłomu w prawodawczej kompetencji austriackiej rady państwa na podstawie uchwalonej w r. 1906 rezolucyi w przedmiocie rozszerzenia autonomii krajów.

Uważając ten wyłom za niensprawiedliwiony nawet treścią tej rezolucyi, a tem samem ustawę tę za przekraczającą ramy

kompetencji ustawodawstwa krajowego, a z drugiej strony upatrując wobec istniejących stosunków i politycznego położenia narodu ruskiego w Galicyi, pozbawionego głosu i w krajowej reprezentacji i w organizacji administracji w każdym rozszerzeniu autonomii kraju nowy środek osłabienia i pozbawienia praw narodu ruskiego, środek ostry i szczególnie niebezpieczny i w pierwszym rządzie na polu szkolnictwa, wykazującym cały bezmiar krzywd, bezprawia i pogwałceń praw ruskiego narodu — my ruska reprezentacja sejmowa oświadczamy, że w tym kierunku rozszerzenia autonomii kraju i kompetencji galicyjskiego Sejmu idącym wnioskom jesteśmy zasadniczo przeciwni i wszystkie te wnioski wedle sił naszych będziemy zwalczać, a w szczególności co do ustawy o rozszerzeniu kompetencji rady szkolnej krajowej, w której to sprawie stoimy zasadniczo zawsze za rozdziałem jej na polską i ruską sekcję ulegamy dziś tylko liczebnej polskiej większości Sejmu, a zakładając przeciw tej ustawie inieniem całego narodu ruskiego stanowemy i gromki protest nie weźmiemy udziału w jej trzecim czytaniu.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwalwszy na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania, tej ustawy bez czytania uchwała następnie bez rozprawy jednogłośnie powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Dąbrowie na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Reprezentacji powiatowej w Dąbrowie zezwala się pobierać w roku 1907 na cele powiatu, dodatki powiatowe w wysokości 44% od państwowych podatków bezpośrednich.

nich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Tarnobrzegu na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Tarnobrzegu zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 60% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Czortkowie na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Czortkowie zezwala się pobierać w roku 1907, dodatki powiatowe w wysokości 46% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Tłumaczu na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Tłumaczu zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 46% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego a to obok 10% dodatku ustawowego na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Marszałek otwiera rozprawę nad powyższym wnioskiem Wydziału krajowego.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy, sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba w głosowaniu uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Rudnik (powiat Nisko) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Rudnik (powiat Nisko) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje :

Art. I.

Gminie Rudnik zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy :

1) Od jednego hektolitru spirytusu, którego zawartość alkoholu da się oznaczyć stu-stopniowym alkoholometrem po 11 kor.

2) Od jednego hektolitru rozolisu, likieru, ramu, araku, śliwowiecy, esensyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stu-stopniowym alkoholometrem po 11 koron.

3) Od jednego hektolitru piwa po 1 K.

4) Od jednego hektolitru miodu po 10 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek czy to na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Rudnik.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach w których po myśli §. 6. ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 dz. p. p. Nr. 120. część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Rudnik a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Rudniku.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu na przekopie Wisły pod Jankowicami i od przewozu na starem korycie Wisły w Jankowicach pod Podjarkami.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez przekop Wisły pod Jankowicami i od przewozu przez stare koryto Wisły w Jankowicach pod Podjarkami.

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonania tej uchwały prawo do pobierania myta od przewozu przez przekop Wisły pod Jankowicami i od przewozu przez stare koryto Wisły w Jankowicach pod Podjarkami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

I. Od przewozu przez przekop Wisły pod Jankowicami.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 3 (trzy) h;

II. Od przewozu przez stare koryto Wisły w Jankowicach pod Podjarkami.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego, drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 2 (dwa) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą lub przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czy-

tania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Przemyslanach na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

Reprezentacji powiatowej w Przemyslanach zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 69% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminom Bołochów, Jaworówka i Majdan (powiat Kałusz) na pobór w r. 1907 wyższych dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

Następującym gminom powiatu Kałuskiego zezwala się pobierać w roku 1907 na pokrycie niedoborów budżetowych, dodatki gminne do podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

1) Gminie Bołochów . . . 130%.

2) Gminie Jaworówka . . . 110%.

3) Gminie Majdan . . . 153%,
obok 39% dodatku gminnego na potrzeby szkolne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Krosno na pobór opłat gminnych od piwa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie m. Krosna na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Krosna zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1909, opłatę gminną od piwa w gminie wyrabianego lub w jej obręb wprowadzonego i w niej zużywanego w wysokości po 3 kor. 40 hal. od jednego hektolitra.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy piwo dla kon-

samcy miejscowej wyrabiają lub prowadzą czy to na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Krośna.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumeyi miejscowej w obrębie gminy nie wolno nią obciążać produkeyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie czasowego uwolnienia nowych domów w m. Buczaczu od dodatków gminnych i powiatowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . o czasowem uwolnieniu nowych domów w m. Buczaczu od dodatków gminnych i powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Nowe domy w m. Buczaczu, które w czasie od roku 1907 do końca roku 1909 zbudowane zostaną, uwalnia się od dodatków gminnych i powiatowych na taki sam okres czasu, na jaki te uzyskają czasowe uwolnienie od państwowego podatku domowego.

Art. II.

Nowe domy zbudowane w czasie od roku 1900 do końca roku 1906 uwalnia się od dodatków gminnych, oraz nowe domy zbudowane w czasie od roku 1904 do końca roku 1906 uwalnia się od dodatków powiatowych, za czas ubiegły i na przyszłość na taki sam okres czasu, na jaki domy te uzyskały lub uzyskają czasowe uwolnienie od państwowego podatku domowego.

Art. III.

Właściciele domów wymienionych w Art. I. i II. obowiązani są natomiast przez czas podany we wspomnianych artykułach uiszczać dodatki gminne i powiatowe od 5% państwowego podatku za wolne lata.

Art. IV.

Ustawa niniejsza nie narusza postanowień §. 43. nstawy drogowej z 5. lipca 1897. Nr. 43. dz. u. kr.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Limanowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 K. na cele drogowe.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu Reprezentacji powiatowej w Limanowej pożyczki w kwocie 20.000 kor.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Limanowej zezwala się w myśl postanowień §. 24. ust. o Reprezentacji powiatowej z 12. sierpnia 1866 Nr. 21 Dz. ust. kraj. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki na dalszą budowę drogi gminnej Młynne-Ujanowice oraz na naprawę dróg powiatowych i gminnych zniszczonych klęską powodzi.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i i Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że wszyscy funkcyonaryusze państwowi i autonomiczni mają możność otrzymania zaliczki na płacę, zważywszy, że od tego dobrodziejstwa wykluczeni są jedynie nauczyciele ludowi, zważywszy, że nauczyciel ludowy przy szczupłych, nawet na utrzymanie rodziny w normalnych warunkach niewystarczających poborach w razie choroby lub nieszczęśliwego wypadku w rodzinie, nie mogąc się poratować zaliczką na płacę, popada często w lichwę,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na zaliczki zwrotne na płacę dla nauczycieli ludowych należy wstawiać corocznie do budżetu odpowiednią kwotę począwszy od roku 1908.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Wnioskodawca:

Tomaszewski, w. r.

Michalski, Kleski, Maryewski, E. Michalowski, Jabłoński, Tarnawski, Żardecki, Bed-

narski, Buynowski, Wurst, Maiss, Rutowski, Loewenstein, Wiśniewski, Piętaś.

W n i o s e k.

Zważywszy, że znaczna część środkowo północnej części kraju ponosi ciężary dotkliwe, wynikające z wysokich taryf obowiązujących zarówno dla ruchu osobowego, jak i towarowego na kolei Lwów-Belzec, że zatem ta część kraju w porównaniu do innych, korzystających z kolei państwowych, znacznie jest upośledzona;

zważywszy, że dochody wysokie tej kolei nie usprawiedliwiają analogicznie do innych kolei lokalnych tych wysokich taryf, tembardziej, że kolej ta nie posiada cech kolei lokalnej;

zważywszy, że dochody te rosną tempem bardzo różnym i że wskutek tego każde opóźnienie upaństwowienia w dzisiejszej sytuacji z czasem nieuniknionego, połączone będzie ze znacznym podrożeniem,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się c. k. Rząd, aby jak najszybciej przeprowadził rewizję i obniżenie taryf kolei Lwów-Belzec;

2) aby jak najprędzej przystąpił do upaństwowienia tejże kolei.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Wnioskodawca:

Andrzej Lubomirski, w. r.

Białokórski, Starzyński, Rozwadowski, Stadnicki, Tad. Cieński, Jan Urbański, Milewski, Mycielski, Wł. Kraiński, Gorayski, Bał, Kozłowski, Skalkowski, Kaz. Lubomirski.

Schnell, Abrahamowicz, Moysa.

W n i o s e k

posła Pinińskiego i tow. w sprawie rewizji i zmiany regulaminu obrad Sejmu krajowego.

Zważywszy, że obowiązujący regulamin obrad Sejmu krajowego jest pod wieloma względami niejasny, zawiły i niejednolity, gdyż niejednokrotnie nowelami zmieniany;

zważywszy, że w razie ewentualnego pomnożenia mandatów sejmowych w przyszłości zmiany regulaminu obrad będą potrzebne dla zapewnienia normalnego przebiegu obrad;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa Wydział krajowy, ażeby w ciągu bieżącej sesji wniósł projekt jednolitego odpowiednio zreformowanego projektu regulaminu obrad sejmowych.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Wnioskodawca:

Piniński, w. r.

Abrahamowicz, Stadnicki, Bobrzyński, M. Urbański, Jan Urbański, Skałkowski, La-skowski, Adam Jędrzejowicz, Władysław Kraiński, Krzysztofowicz, Wiktor Czajkowski, Horodyski, Vivien, St. Jędrzejowicz, Lityński, Rudrof.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze właściwej zarządził:

1. Szynki propinacyjne należy zamykać w niedziele i uroczyste święta katolickie od 6. godziny wieczorem dnia poprzedzającego wymienione dni, do 6. rano dni następujących po niedzielach i świętach.

2. Szynki będą zamknięte także w dniu i miejscu wyborów do Rady państwa i Sejmu krajowego.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Wnioskodawca:

Ks. Wileczkiewicz, w. r.

Szwed, Maryewski, Bednarski, Potoczek, F. Włodek, Trzecieski, Mazikiewicz, Lubomirski, J. Jaworski, L. Cieński, Effinowicz, Kuryłowicz, Szajer, Sękowski, Maiss, Tomaszewski, Federowicz

W n i o s e k.

§. 57. ustawy polowej z 17. lipca 1876 Nr. 28. Dz. ust. kraj. postanawia, że kary pieniężne za przestępstwa polowe wpływają do funduszu pożyczkowego gminy, w której przestępstwa te popełnione zostały.

Zważywszy, że postanowienie powyższe ze względu na nieliczną tylko ilość kas pożyczkowych gminnych w wielu wypadkach nie może mieć zastosowania,

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Wnioskodawca:
Brunicki, w. r.

Stadnicki, Starzyński, Winc. Kraiński, Niezabitowski, Schnell, J. Urbański, Kozłowski, Piniński, Krzysztofowicz, Białoskórski, Abrahamowicz, Bał, Rudrof, Wład. Czajkowski.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 57. ustawy z 17. lipca 1876 Nr. 28. Dz. ust. kraj.

Art. I.

§. 57. ustawy z 17. lipca 1876 Nr. 28. Dz. ust. kraj. uchyla się w dotychczasowym brzmieniu a natomiast obowiązywać będą następujące postanowienia:

§. 57.

Kary pieniężne za przestępstwa polowe wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przestępstwa te popełnione zostały.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do JE. Prezydenta Rady szkolnej krajowej w sprawie budowy szkoły w Jaślanach.

Przed 30-tu laty gmina rzeczona wybudowała kosztem własnym, bo 8000 kor. wynoszącym szkołę jednoklasową. A że ta szkoła była za mała i groziła zawaleniem, postanowiła Rada szkolna miejscowa za inicjatywą Rady szkolnej okręgowej nową wymurować.

Szkoła stara z drzewa, ma całej objętości 16 metrów długości a 8 szerokości z tego pomiaru klasa do nauki wynosi 8 metrów długości i 8 szerokości.

Gmina zapożyczyła się w kasie Reiffeisena w Padwi, ale aby dopiąć celu wymurowania nowej szkoły, złożyła naprzód z góry 3400 koron i przy pomocy reszty z funduszu szkolnego została nareszcie w mowie będąca szkoła wymurowaną, jest obecnie już dachem pokrytą; rozumie się wedle planów Rady szkolnej krajowej i sił tejsze Rady — technicznych. No, ale jaka tu szkoła jest bardzo znamienne, ażeby coś podobnego dopuścić t. j. na 200 dzieci uczęszczających wymurowano salę szkolną o długości 7 m. 80 cm. a szerokości 5 m. 70 ctm. a więc krótszą i węższą od klasy w starej szkole.

Charakterystycznymi są pokoje dla nauczyciela: Jest 2 pokoje, z których jeden jest 2 metry 70 cmt. szeroki a 3 metry długi, drugi zaś, zwany większy 3 metry szeroki i 3 mtr. długi, ale zato wysokość tych pokoi 3 metry i 30 cm. wynosi, to znaczy, iż wysokość jest wyższa niż długość lub szerokość tychże ubikacyj. Spiżarki przy szkole lub wewnątrz tejsze nie ma żadnej, mimo, że do szkoły jest 2 morgi gruntu, które używa sam nauczyciel.

Nadmienić należy, że sala naukowa w nowej szkole jest obliczona na 56 dzieci — wobec tego gmina narażona na kolosalną stratę włożywszy swe fundusze w kwocie 3400 koron, obecnie ani pieniędzy, ani szkoły nie ma; ani też należytego pomieszczenia dla nauczyciela; które raczej na kurniki, aniżeli na pokoje dla pedagoga się nadają. Wina leży w Władzach szkolnych,

które w tym wypadku tak postąpiły i dla tego zapytują podpisani:

1) Czy JE. Panu Namiestnikowi jako Prezydentowi Rady szkolnej krajowej wiadomo o wybudowaniu tak fatalnem szkoły w Jaślanach?

2) Co JE. raczy zarządzić, aby krzywda gminie została powetowana?

3) Czy JE. raczy polecić zbadanie na miejscu w Jaślanach tej akeji, jednemu z urzędników Rady szkolnej krajowej i poczynienie kroków, celem uchylenia rzeczzonej gminy od dalszych strat?

Lwów, dnia 29. lutego 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Stapiński, Korol, Effenowicz, Staruch, Ostapeczuk, Kuryłowicz, Barabasz, Huryk, Jan Jaworski Mazikiewicz, Glidziuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i towarz. do WP. c. k. komisarza Rządu w sprawie popierania przez zarząd galicyjskich dóbr i lasów państwowych, interesów barona Poppera z krzywdą galicyjskich drobnych przemysłowców drzewnych, i z uszczerbkiem dla Skarbu Państwa.

Już od dłuższego czasu dąży baron Popper wielki przemysłowiec drzewny, stale we Wiedniu mieszkający, do zmonopolizowania w swem ręku prawa eksploatacji lasów rządowych w Galicyi. W dążeniu tem wspiera go stale, tak galicyjska dyrekcya dóbr i lasów państwowych, jak również i ministerstwo rolnictwa. Dzieje się to z uszczerbkiem skarbu Państwa i z wielką krzywdą materyalną kilkudziesięciu rodzin galicyjskich przemysłowców drzewnych. Baronowi Popperowi wydzielawiono na lat dziesięć prawo kupna drzewa w lasach rządowych Delatyńskich i Nadwórniańskich. Jako cenę sprzedaży i kupna ustanowiono kwotę 8 koron 60

hal. za 1 metr kubiczny włącznie z dostawą do stacyi kolejowej w Delatynie. Ponieważ dostawa jednego metra sześciennego drzewa do stacyi Delatyn kosztuje około pięć (5) koron (i tyle skarb rzeczywiście płaci przedsiębiorcy) okazuje się przeto, że za 1 m³ kłód na pniu (w lesie) płaci baron Popper (po strąceniu kosztów dostawy) zaledwie trzy korony 60 hal. Tak niskie ceny są jednak wyjątkowo dla barona Poppera. Od przemysłowców galicyjskich natomiast żąda dyrekcya domen za to samo drzewo na pniu po 8 koron, a więc o 4 korony 40 hal. za każdy meter kubiczny więcej niż płaci baron Popper.

Szebsel Bloch, właściciel tartaku w Luhu (powiat Nadwórna) wniósł jeszcze z początkiem roku 1901 ofertę, w której zaoferował cenę 8 kor. 60 h. za 1 m³. włącznie z dostawą do tartaku w Luhu. Oświadczył wówczas gotowość zakupna kłoców w rocznem quantum 2.500 m³ na okres lat dziesięciu. Równocześnie w swej ofercie złożył on deklaracyę gwarantującą, imieniem i z upoważnienia innych okolicznych przemysłowców lasowych, zakupno wszystkich kłoców, jakie w odnośnem decenium do sprzedania będą. Oferty tej nie przedłożyła Dyrekcya domen weale ministerstwu, aczkolwiek oferta ta była już wówczas korzystniejszą dla skarbu Państwa niż obecny kontrakt z baronem Popperem, a to z tego powodu ponieważ dostawa drzewa do tartaku w Luhu jest tańszą od dostawy na stacyę Delatyn i kosztuje skarb Państwa na każdym metrze kubicznym o jedną koronę mniej niż dostawa drzewa dla barona Poppera, na stacyę kolejową w Delatynie.

W dwa lata później sprzedano drzewo Popperowi na lat dziesięć, pomimo, iż oferta jego była niższą od oferty Blocha.

Podaniem z dnia 16. sierpnia 1906 r. zaoferował Bloch cenę 9 koron 60 hal. za 1 m³ kłoców jodłowych, świerkowych, loco tartak Luhu. Ponieważ równocześnie wy-

raził on gotowość objęcia wyrobu i dostawy zakupionego przez niego drzewa, z wyznaczonego mu rewiru do tartarku w Luhu po cenie 3 kor. 90 hal. za 1 m³, przeto okazuje się, że zaoferował on tytułem ceny za 1 m³ kłód tartacznych na pniu 5 kor. 70 hal. Cena przeto oferowana przez Blocha przewyższa cenę płaconą przez Poppera o 2 kor. 10 h. na każdym metrze kubicznym. Mimoto jednak rząd oferty Blocha zatwierdzić nie chce.

A przecież na korzyść oferty Blocha przemawiają jeszcze inne okoliczności, nad którymi rząd nie powinien i nie może przejść do porządku dziennego. Bloch należy do rzędu galicyjskich drobnych przemysłowców lasowych, których przodkowie od szeregu wieków całych w kraju tym, a nawet w jednej i tej samej okolicy żyli i pracowali. Przemysł drzewny przechodzi u nich z pokolenia na pokolenie drogą tradycyjnego spadku. Stał się on jedynym źródłem egzystencji dla tych rodzin. Przemysł ten prowadzą oni uczciwie i roztropnie, prowadzą go na korzyść kraju i współmieszkańców, a nie specjalnie dla chciwej spekulacji jak obcokrajowi wiele przemysłowcy.

O ile zaś uczciwiej i skromniej pracują o tyle rzetelniejsza od wielkich przemysłowców dają gwarancję korzyści dla kraju — i o tyle pewniejszą, solidniejszą, przedstawiają siłę podatkową. Rząd jednak tego zrozumieć nie może, czy też nie chce, i popierając wiedeńskiego milionera spekulanta, przykładą rękę do ruiny materialnej naszych krajowych drobnych przemysłowców lasowych.

Podpisani zapytują Pana ek. komisarza Rządu:

I czy znane Mu naprowadzone powyż okoliczności? i

II w jaki sposób zamyśla interweniować aby, galicyjskich przemysłowców drzewnych uchronić przed wyzyskiem i umożliwić im zakupno drzewa w lasach rządowych pod

tymi samymi warunkami pod jakimi kupuje baron Popper?

Lwów, dnia 27. lutego 1907.

Interpelant:

Fr. Krempa, w. r.

Oleśnicki, Stapiński, Huryk, F. Włodek, Effiuowicz, Bohaczewski, Bojko, Barabasz, Kuryłowicz, Mogilnicki, J. Jaworski, Korol, Staruch, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i towarzyszy do JWPana Komisarza Rządu, w sprawie dewastacyjnej gospodarki gminnej w Budzanowie.

Przed dwoma laty rozwiązano, bez żadnych ważniejszych i uzasadnionych powodów, radę gminną w miasteczku Budzanowie (powiat Trembowla), a kierownictwo gminą powierzono komisarzowi rządowemu p. Dobrowolskiemu. Od chwili tej rozpoczął się dla Budzanowa okres ekonomicznego upadku, prowadzący do nieuchronnej ruiny materialnej. Dobrowolski rządzący wbrew najżywotniejszym interesom gminy. Wbrew opinii rady przybocznej, marnotrawi grosz gminny na wydatki nieprzynoszące miastu żadnej korzyści kosztem kilku tysięcy koron wybudował Dobrowolski stadnię w miejscu zupełnie nieodpowiednim; z powodu braku w niej wody nikt ze studni tej nie ma pożytku. Wbrew zatwierdzonym planom i koncensom zarządził Dobrowolski zmiany w budowie rzeźni miejskiej. Zmiany te okazały się fatalnymi, popyły cały budynek i naraziły majątek gminny na kilkutyśieczną stratę. Dobrowolski zezwolił na wybudowanie (na placu gminnym) młyna nad Seretem. Obecnie wprowadził młynarz wodę Sereta w inne koryto, a wyżej młyna założył groblę i podniósł stan wody o 1½ metra, przez co zatopioną została wielka część kępy gminnej, reprezentującej znaczną wartość. Ponadto w razie roztopów wiosennych grozi niebezpieczeństwo zerwania mostu na Serecie, i zatopienia całej kępy gminnej. Mi-

mo protestów i zażaleń mieszkańców, nie zarządza Dobrowolski żadnych środków ochronnych, toleruje samowolą młynarza i naraża miasto na niepowetowaną szkodę materialną. Katolicka gmina wyznaniowa posiada kawałek lasu dębowego, w obszarze około 9 morgów. Las ten przeznaczony jest dla ludności chrześcijańskiej, bądźto dla wsparcia pogorzalców, bądź też dla obdarowania biedniejszych mieszkańców drzewem opałowym. Mimo sprzeciwu całej rady przybocznej sprzedał Dobrowolski samowolnie wyrąb tego lasu na rok 1907 przez co skrzywdził katolickich mieszkańców Budzanowa. Pomimo, że pobiera dycy oznaczone przez namiestnictwo (po 6 kor. dziennie), a płatne przez gminę — ściągą Dobrowolski za owe funkcyje urzędowe od stron opłaty po 2 korony. Gospodarka taka trwa już blisko dwa lata, a doprowadziła do tego, że dodatki gminne wynoszą obecnie 146 proc.

Podpisani zapytują:

1) czy Rząd skłonny jest zarządzić bezzwłocznie dochodzenia w powyższej sprawie pociągając Dobrowolskiego do odpowiedzialności i usunąć go ze stanowiska komisarza rządowego w Budzanowie,

2) czy Rząd skłonny jest rozpisać bezzwłocznie wybory do rady gminnej w Budzanowie.

Lwów, dnia 29. lutego 1907.

Interpelant:
Fr. Krempa, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Huryk, Oleśnicki, Bohaczewski, Effenowicz, Bojko, Barabasz, Ostapczuk, Kuryłowicz, Mogilnicki, Jan Jaworski, Korol, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu!

Już od roku 1894 właściciele nadbrzeżnych gruntów Dunajca wnoszą prośby i zażalenia do Wysokiego c. k. Namiestnictwa w sprawie wyrządzonych szkód przez

złe bicie tam przy regulacyi Dunajca obok chłopskich gruntów. Rok rocznie nadbrzeżni właściciele gruntów ponoszą okropne szkody li tylko przez złą budowę tam ochronnych, i już obecnie woda zabrała im grunta prawie do połowy, a gdy tak dalej będzie, to wodę z całego koryta Dunajca wpakują pod same domy chłopskie. A gdy kto z poszkodowanych właścicieli gruntów uda się do pp. Inżynierów z prośbą o poradę lub pomoc w ochronie swej ziemi, to tylko wydrwiwają i wymyślają strony słowami: „macie Potoczaków posłami, to niech wezmą kijów i bronią waszych gruntów, aby woda nie brała“. I tak w gminie Świniarsku zabrała woda kilkadziesiąt morgów pastwiska i wiklin, w Chelmeu około 80 morgów pastwiska i wiklin z powodu fatalnej regulacyi Dunajca w Rdziostowie puszczono całe koryto wody pod grunta chłopskie, które woda zabiera.

W Łązku ad Dąbrowa zabrała woda Wojciechowi i Annie Czop około pięć morgów gruntu. Marcinkowice, z powodu regulacyi zabrała woda Józefowi Krzyżak 4 morgi gruntu, w Gminie Kurów zabrała woda kilkanaście morgów najlepszego gruntu i t. d. A wszystko to, dzieje się z powodu złej regulacyi, gdyż biją tamy po jednej stronie i odpędzają wodę w chłopskie grunta, a potem te szutrowiska zabierają na skarb państwa. Jest to gwałtowna grabież cudzej własności, popełniona przez władze rządowe na ludzie wiejskim, dla których nie ma praw i słuszności u władz rządowych.

Dlatego podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd:

1) Czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny wziąć pod rozwagę te stosunki krzywdzące rolników nadbrzeżnych i poskromić samowolę Inżynierów przy regulacyi Dunajca i zarządzić czem śpieszniej budowy wodne tam, gdzie rzeka Dunajec użyteczne grunta zabiera.

2) Czy Wysoki Rząd nie byłby łaskaw choć w części wynagrodzić te krzywdy za-

braniem gruntów przez wodę z powodu złej regulacji spowodowanych i przynajmniej oddać te miejsca, z których woda powierzchniową ziemię zgarnęła dawnym właścicielom pod kulturę wikliny.

Lwów, dnia 1. marca 1907.

Interpelant:
Potoczek, w. r.

Stojałowski, Szwed, Szajer, Wilezkiewicz, Pastor, Szponder, Wesoliński, Zardecki, F. Włodek, Krempa, Oleśnicki, Barabasz, Effenowicz, Staruch, Ostapczuk, Korol, Huryk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Jakóba Bojki i tow. do c. k. Rządu w sprawie regulacji rzeki Raby.

W r. 1904 rozpoczęto regulację rzeki Raby pod Osieczanami w powiecie myślenickim. Wedle planu ma mieć ta rzeka po uregulowaniu 20 m. szerokości i mieć wysokie nasypy, zasadzone krzewami. by wezbrana woda znajdowała tamy.

Dla zmniejszenia jednak kosztów regulacji, zamiast sprowadzać szuter i wikliny z miejsc odleglejszych, rozkopano nasyp, utworzony przez wodę na gruntach gospodarzy, zaś wikliny i szuter tego nasypu użyto na regulację rzeki, której jednak nowy nasyp jest tak dalece lichey i niski, zniszczony wał o wiele lepiej ochraniał grunta przed zalewem, teraz zaś lada powódź będzie powodem szeregu klęsk dla ludności tej okolicy.

Zaznaczyć trzeba, że koryto Raby należy znacznie rozszerzyć, usypać wyższy wał, gdyż teraz poziom łożyska rzeki w niektórych miejscach równa się poziomowi gruntów, nadto należy zbudować silnie tamy.

To przedstawwszy, zapytują podpisanii, czy Rząd zechce przedsięwziąć odpowiednie kroki, by zapobiedz grożącemu już z nastaniem tej wiosny niebezpieczeństwu ludności Osieczan.

We Lwowie, dnia 1. marca 1907.

Interpelant:
J. Bojko, w. r.

F. Włodek, Kuryłowicz, Huryk, Oleśnicki, Krempa, Korol, Staruch, Barabasz, Stapiński, J. Jaworski, Potoczek, Effenowicz, Szwed, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Filipa Włodka i tow. do Wydziału krajowego.

W roku 1904 w gminie Janowicach w powiecie białskim przeprowadzono roboty drenarskie na gruntach włościańskich, na które to roboty otrzymała spółka subwencyę 10.536 K. Przewodniczącym wynmienionej spółki był Antoni Kozak, który podniósł pieniądze i zakupywał materyały a mianowicie drenów 4 centymetrowych 169,600 było prelininowane po 32 K. z dowozem za tysiąc, co też Wydział krajowy w zupełności zapłacił, a on zakupił i odebrał tylko 146.000, to jest o 23.000 mniej, co znaczy, że 736 K. zostało w kasie spółki, zaś 5 centymetrowych było preliniuowane 26.200, a odebrane 23.200 po 36 K. 36 h. za tysiąc, wskutek czego znów w kasie zostało 108 K. Również parcela 743 dwa razy w kosztorysie policzoną została, z czego znów zostało 100 K. w kasie spółki, które Wydział krajowy wypłacił. Parcela Michała Ślusarczyka wcale zdrenowaną nie została z czego znów 106 K. 56 b. zostało w kasie, ponadto Franciszek Adamski i Jan Kubik zakupili dreny za własne pieniądze, jak świadczą rachunki przesłane Wydziałowi krajowemu, na parcele objęte planami i kosztorysem, na które to dreny Kozak również podniósł pieniądze, ponieważ subwencyę przyznaną prawie w zupełności wyczerpał. Nadmienić musimy, że zostało kilka wyłotów także mniej dokładnie zbudowanych, z czego znów oszczędność pozostała. W skutek tego powinno znaleźć się w kasie spółki około 1300 K. tymczasem Kozak wykazał przy zakupie materyałów niedobór.

Podpisani zapytną Wydział krajowy czy jest gotów zbadać tę sprawę i fundusze publiczne ocalić.

Lwów dnia 1. marca 1907.

Interpelujący:
Filip Włodek, w. r.

Bojko, Krempa, Oleśnicki, J. Jaworski, Mógilnicki, Effinowicz, Szwed, Potoczek, Szajer, Kuryłowicz, Wilezkiewicz, Mazikiewicz, Korol, Huryk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie niesprawiedliwego sklasyfikowania domów mieszkalnych w gminie Smęgorzów i przeniesienia do wyższej domowo-klasowej taryfy.

Jak załączone pismo gminy Smęgorzów powiatu Dąbrowa świadczy, przybył delegat c. k. Starostwa w Dąbrowie do gminy Smęgorzów celem oględzin na miejscach wszystkich domów mieszkalnych.

Delegat w towarzystwie jednego członka gminy wchodził do domów mieszkalnych i sam klasyfikował. Klasyfikacja ta wypadła zdaniem gminy Smęgorzów — niesprawiedliwie. Domy wiejskie w Smęgorzowie podzielone są na 3 części — sieni, izba mieszkalna i komora.

Skoro tylko w komorze delegat zastał okno, wlezał dom do XV. a nawet XIV klasy, co się sprzeciwia ustawie z dnia 9. lutego 1882 §. 8 taryfie B.

Są także w gminie mieszkalne domki do których jak przewiduje powyżej cytowana taryfa nie można żadnej klasy stosować, gdyż stoją osobno, jedną izdebkę o wysokości niespełna 2 metrów posiadają i które powinny opłacać 75 kr. podatku dom. kl. Te domki wciągnięto do XVI. kl. taryfowej.

Wobec tego podpisani zapytną czy c. k. Rząd nie byłby skłonny wymierzyć tej gminie biednej, na lotnych piaskach o-

siadłej sprawiedliwość, przywracając dawną klasyfikację ich domów mieszkalnych.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1907.

Interpelujący:
Ks. Wilezkiewicz w. r.

Effinowicz, Buynowski, Mazikiewicz, Fedorowicz, Trzeciński, L. Cieński, Sękowski, Tomaszewski, F. Włodek, Szwed, Maryewski, Maiss, Bednarski Potoczek, Szajer.

Wysoki Sejmie!

My włościanie gminy Smęgorzowa pow. Dąbrowskiego wnosimy następujące zażalenie do Wysokiego Sejmu na ręce naszego Posła ks. Wilezkiewicza jak następuje. Z. r. przybył do naszej gminy Smęgorzowa delegat c. k. Starostwa w Dąbrowie celem oględzin na miejscu wszystkich budynków. Delegat ów miał dostać od Zwierzchności gminnej trzech członków i w ten sposób złożona komisya miała obejść wszystkie budynki wchodząc nawet do wnętrza. Gdyż jednak nie tak się stało. Delegat dostał tylko jednego, tylko jako przewodnika i w ten sposób odbyła się klasyfikacja.

My włościanie zostaliśmy tak wysoko opodatkowani w niebywały sposób u. p. nasze wiejskie domy składają się przeważnie z trzech części tj. sieni, izby i komory gdyż z chwilą czasu familia przebywa to w takiej komorze robi okienko i za to okno bierze się taki budynek do klasy XV. a i do XIV. zaś są u nas i takie szczupłe mieszkania o jednem okienku i wchód pochyły, bo takie mieszkanie niema ani dwóch metrów wysokości i takie mieszkania też są zaliczone do XVI. klasy gdy one nie wartają ani połowy tejże klasy w takich mieszkaniach są żebracy bez żadnych dochodów.

Przeto upraszamy, ażeby Wysoki Sejm raczył nas od takiej ustawy uwolnić i krzywdy nasze zwrócić.

Zwierzchność gminna Smęgorzów 18/2. 1907.

L. S. Jan Noga, wójt, w. r.

Jan Bania zast. wójta, Jan Tabór assesor, Wojciech Ryzek radny, Michał Noga radny, Piotr Ryzek radny, Jędrzej Forgiel radny, Andrzej Pycik radny, Dryzna Wojciech radny, Józef Tabor radny, Ludwik Przyby radny, Jan Zych radny.

Interpelacya

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Z uwagi, że dla ćwiczeń wojskowych powołani bywają i tacy rezerwiści i landwerzyści, którzy nie mają żadnego majątku a rodziny swoje utrzymują wyłącznie groszem codziennie zapracowanym — dalej

z uwagi, że przez czas ćwiczeń wojskowych rodzina powołanego pozbawiona jest środków do życia i utrzymania się, a częstokroć przy zdarzających się chorobach jest do ostatecznej nędzy doprowadzona, .

zapytują przeto podpisani, czyli Wysocki c. k. Rząd byłby skłonny na czas ćwiczeń rezerwistów i landwerzystów przyjsię ich rodzinom w pomoc i z funduszków tak wojskowych choć skromne zasilki na ich utrzymanie wyznaczyć?

We Lwowie dnia 1. marca 1907.

Interpelant:
Szwed, w. r.

Kramarczyk, Pastor, Wesoliński, Szponder, Wilezkiewicz, Potoczek, Oleśnicki, Huryk, Barabasz, Effenowicz, Bohaczewski, Staruch, Korol, Jan Jaworski, Mogilnicki.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Interpelacya

posła Kuryłowicza i tow. do c. k. Komisarza rządowego z powodu przeniesienia adjunkta podatkowego St. Sozańskiego, z Dynowa do Liszek.

Adjunkt urzędu podatkowego w Dynowie St. Sozański został w tych dniach przeniesiony z Dynowa do Liszek koło Krakowa bez żadnej słusznej przyczyny służ-

bowej tylko prawdopodobnie ze względów prywatnych.

Z tej przyczyny zapytują podpisani c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy on podać służbowe względy które spowodowały przeniesienie adjunkta podatkowego St. Sozańskiego z Dynowa do Liszek?

Interpelant:
Kuryłowicz, w. r.

Korol, Oleśnicki, Glidziuk, J. Jaworski, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Huryk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Stapiński, Effenowicz, Bohaczewski, F. Włodek, Bojko.

Interpelacya

do c. k. Rządu.

W Radzie powiatowej w Dobromilu — panują takie stosunki, że wprost sprzeciwiają się prawu i sprawiedliwości. Marszałek powiatowy p. Paweł Tyszkowski zupełnie nie urzęduje — wystarczy skonstatować, że ani razu nie pokazał się w Radzie powiatowej. Rządy więc prowadzi p. wicemarszałek Korwin, który wprowadził taki bezrząd i niedbalstwo do wszystkich agend, że będzie trzeba całych lat, ażeby można było tę stajnię oczyścić. Od dwu lat braknie 7 członków, czteru zaś członków zupełnie nie przybywa na posiedzenia z obawy, ażeby odium tej gospodarki nie splamiło ich dobrego imienia. Mimo tego p. Korwin nie stara się o rozpisanie wyborów, obawiając się, ażeby do tego ciała nie weszli ludzie, którzyby napiętnowali marnotrawstwo i rabunek publicznego grosza. Statut dawno uchwalony, jednak dotychczas p. Korwin nie rozpiął konkursu na lustratora, kasyera, kancelistę i inżyniera. Dotychczasowi funkcyonaryusze na tych posadach wiszą na łasce p. Korwina jako podatne narzędzia do jego nadużyć. Kontroli niema żadnej.

Jednych członków rady powiatowej jedna sobie p. Korwin patryotyzmem i sybie z worka powiatowego na różne sokolnie, kapielki, kościoły i tow. szkoły ludowej da-

leko poza granice innych powiatów; drugich zaś jedna sobie kiełbasą i wódką. Nie dziwnego że p. Korwin jako delegat drogi, zabrał przed kilkoma laty z kasy powiatowej 50.000 K na drogę ze swojej wsi.

Rachunków dotychczas nie złożył — gdy zaś komisya lustracyjna w roku 1906 zażądała przedłożenia tych rachunków, oświadczył konduktor drogi, że skutkiem rozkazu przedłożyć ich nie może. Na niewygodnych wójtów nakłada p. Korwin zaco bądź grube kary pieniężne, jeżeli zaś wójt jest zarazem i członkiem rady powiatowej, to tych kar nie ściga, ażeby trzymać ich na rzemyczku.

Kary pieniężne nałożone na wójta z Huczka Husara wynoszą więcej jak 300 K. Gospodarka w gminie Huczka przechodzi wszelkie pojęcie ładu i racjonalności — tak że cała inteligencya która zasiada w radzie złożyła swoje mandaty. P. Korwin jednak głuchy na wszystko bo Husar jest członkiem i rady powiatowej i dla kompletu przybiera go na zastępcę wydziałowego na posiedzenie wydziału.

P. Korwin obrócił kilka najpiękniejszych pokoi w budynku Rady powiatowej na swoje prywatne pomieszkanie, a nory wilgotne przeznaczył na kancelarye dla urzędników, które w dodatku nie każe opalać, tak, że stała temperatura nigdy nie przekracza 10 st. zimna.

Za pieniądze powiatu sprawił p. Korwin dla tych apartamentów drogocenne meble a nawet całe naczynie kuchenne i pościel.

Swego byłego leśniczego p. Janotę ustanowił lustratorem powiatu — wynagradzając go w ten sposób za uporządkowanie swoich własnych lasów.

Oprócz tajnej pensyi, pobiera p. Janota za każdą czynność tajne dyety, które rocznie dosięgają 1600—2000 Kor.

Za każde wydanie kilku sztuk drzewa z lasu gminnego jakiemu bądź pogorzalcowi lub biedakowi, pobiera p. Janota czy to

w miejscu, czy poza Dobromilem dyety, które zawsze są większe niż wartość cehowanego drzewa.

Do budżetu wstawia p. Korwin cyfry i tytuły pozorne lub ryczałtowo i tak: ryczałt na drogę, gdzie nie podano skąd i dokąd, dalej ryczałt na konduktorów drog bez oznaczenia komu i ile. Wszystktem temu dysponuje p. Korwin sam wedle swego własnego uznania.

Jeżeli otwiera się nową drogę, wtedy p. Korwin zabiera grunta chłopskie iure caduco, a następnie — gdy sąd zażąda uporządkowania stanu tabularnego, deleguje się adwokata z urzędnikami powiatowymi — opłaca się koszta komisyjne sądu dla wykupna gruntów i spis aktów prawnych. Taka gospodarka pożarła w poprzednich latach ogromne sumy, a dla tego, że chłopi ex post stawiają przesadne pretensye.

Pism, jakie nadchodzą do rady powiatowej nie wolno nikomu otwierać, muszą one leżeć, aż przyjdzie i przyglądnie je pan wice-marszałek. Potem daje do protokołu wedle swojej woli. Dlatego nie można mieć prawdziwego obrazu i sprawy nie mogą doczekać się załatwienia.

Gdy Wydział krajowy zażądał aktów w roku 1906 i kilka razy o nie pisał i telegrafował, musiał posyłać własnego urzędnika, ażeby akta zabrał i przywiózł z sobą.

Bez planów i kosztorysów, nie odnosząc się zupełnie do kompetentnych władz, rozkazał p. Korwin wybudować w r. 1906 konduktorowi drogowemu, drogę w korycie rzeki z Książypola do Huczka, zabierając per nefas grunta gminne bez odszkodowania, kosztem 65.000 Kor. i do tego użył i subwencyi krajowej. Pierwszy jednak wylew zdmuchnął całą drogę bez śladu, do tego podwyższone koryto załało sąsiednie grunta i chaty i utworzyło się jednostajne szutrowisko.

I tak to ciężka krwawica ludzka, składana jako haracz powiatowi idzie marnie na szkodę mieszkańców.

Listy wypłat robotników sporządza sam konduktor drogi, sam bierze pieniądze z kasy wedle listy i sam wypłaca.

Z końcem roku dopiero delegat drogi zaopatruje te listy klauzulą, coram me. Gdzież kontrola grosza publicznego.

Pan Korwin chcąc przysporzyć Janocie dochodów — nakazał wszystkim gminom założyć księgi kontrolne wedle własnego pomysłu (takie konta gminy prowadziły), a ponieważ szemat miał pisać sam p. Janota — musiała każda gmina — a jest ich 100 kilka, płacić mu po 30 K.

Pan Korwin był kilka razy karany, mimo tego przedłożono jego wybór Najjaś. Panu do zatwierdzenia, a teraz toleruje się go w nrzędzie, chociaż stoi pod zarzutem współwiny w kradzieży skarbowej surowicy.

Ponieważ członkowie Rady chcieli zbroj-cotować Korwina i na posiedzenia nie przychodzili, to Korwin, ażeby zniewolić ich, użył interwencyi c. k. inspektora szkolnego i urzędników sądowych, a braciom i szwagrom tych panów nadał różne posady w radzie powiatowej. Oprócz tego wypłacił więcej jak 500 K. członkom Rady powiatowej tytułem dyet za obecność na posiedzeniu — a nadto członków chłopów tak spoił, że wywoływało to publiczne zgorszenie. Wydział krajowy wysłał dwu urzędników na lustrację gospodarki powiatowej i mimo, że już minęło kilka miesięcy, dotychczas sprawa ta spi w Wydziale krajowym i rezultat czekać się trudno.

Jeżeli u nas panuje zasada prać brudy w domu, to niechaj piorą prędko i radykalnie, bo inaczej pozostaje chyba droga do Ministerstwa i Najjaś. Pana.

C. k. adjunkt sądu Gawlik jak urzędował w Birczy — został wybrany członkiem Rady powiatowej. teraz gdy przeniósł się do Jarosławia stracił swój mandat. Mimo tego sforsował go Korwin, ażeby przyjechał na posiedzenie Rady powiatowej

z obawy, że nie będzie mieć kompletu i wypłacił mu koszta podróży w sumie 50 K.

Komisya z Wydziału krajowego za-suspendowała kasyera Terbandego, a wtedy wydziałowy pan Cipser powiedział, że nie przyjdzie tak długo na posiedzenie Wydziału, dopóki Terband nie będzie restytuowany. Wtedy Korwin, ażeby uzyskać komplet Wydziału, bez odniesienia się do Wydziału krajowego, sam restytuował Terbandego, któremu oddał nazad kasyerstwo w Radzie powiatowej.

Wobec tych faktów zapytują podpisani: czy wiadome są c. k. Rządowi powyższe fakty?

Czy gotów jest c. k. Rząd jak najprędzej Radę powiatową w Dobromilu rozwiązać?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Huryk, Staruch, Ostapeczuk, Barabasz, Koroł, J. Jaworski, Glidziuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Effenowicz, Mogilnicki, Bohaczewski, Bojko, F. Włodek, Krempa.

I n t e r p e l a c y a

p. J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie polowania w powiecie starosamborskim.

W Starym Samborze zawiązało się przed kilkoma laty towarzystwo myśliwskie złożone z samych urzędników c. k. Starostwa i rady powiatowej. Z urzędników starostwa między innymi należą: Eugeniusz Wiśniewski c. k. inspektor podatkowy, Mieczysław Zieliński c. k. konceptista i Sołtys sekretarz c. k. Starostwa. Przez to nikt z pobliskich wsi koło Starego Sambora nie może otrzymać paszportu na broń, ażeby potem nie mógł stanąć do licytacyi polowania.

N. p. Andrzej Pukacz, gospodarz w Strzelbiecach, człowiek trzeźwy i w powiecie bardzo poważany już cztery lata stara się o paszport na broń, lecz ciągle na próżno, a bez paszportu na broń do polowania

w Starym Samborze nikogo nie przypuszczają do licytacji polowania. Dnia 14. grudnia 1906 r. stanął był gospodarz z Bielicza Nycioka Oszczypok, lecz c. k. konceptista Zieliński nie przypuścił go jedynie dlatego, że nie miał paszportu na broń.

Dlatego podpisani niniejszem zapytują:

Jak usprawiedliwi c. k. Rząd takie postępowanie swoich urzędników przy c. k. Starostwie w Starym Samborze, i co wobec tego zamysła zarządzić?

Lwów, dnia 27. lutego 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Stapiński, Krempa, Bojko, F. Włodek, Mazikiewicz, Korol, Mogilnicki, Ochrymowicz,

Effinowicz, Oleśnicki, Bohaczewski, Barabas, Staruch, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 2. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia 1 minut 22 po południu.

Marszałek:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

9. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 2. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 7 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 8 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Izba uchwała bez rozprawy udzielenie urlopu p. Lukasowi do końca sesyi sejmowej.

Marszałek oznajmia, iż p. Maudyczewski z powodu złego stanu zdrowia nie może brać udziału w obradach sejmowych przez kilka dni.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj. wniesionych po dzień 2. marca 1907

roku które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1559—1562, 1564, 1565, 1566, 1568—1570, 1574, 1575, 1579, 1581—1583, 1586—1588, 1590, 1601, 1604—1613, 1634.

Komisji szkolnej L. s.: 1557, 1558, 1563, 1576, 1578, 1580, 1603, 1614, 1616.

Komisji gminnej L. s.: 1635.

Komisji petycyjnej L. s.: 1577, 1617.

Komisji administracyjnej L. s.: 1585, 1589, 1602.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1584.

Komisji podatkowej L. s.: 1599, 1600, 1615.

Komisji kolejowej L. s.: 1633.

Komisji przemysłowej L. s.: 1567.

Po odczytaniu petycji L. s.: 1565, Towarzystwa „Opieka“ nad młodzieżą szkół średnich w Tarnowie o zasiłek, Marszałek udziela głosu zapisanemu dla poparcia tej petycji p. Buynowskiemu.

P. Buynowski nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1579, Towarzystwa ruskiej ochronki w Stanisławowie o subwencję, przemawia p. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1588 Wasyla Bałasza, rolnika w Lachowiczach w sprawie kosztów leczenia jego syna Eliasza, przemawia p. Barabasz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Andrzejowi Lubomirskiemu.

P. Andrzej Lubomirski zawiadamiając Izbę, iż p. Ostapczuk z powodu złego stanu zdrowia nie może brać udziału w pracach komisji przemysłowej, uprasza Marszałka o zarządzenie wyboru jednego członka komisji przemysłowej w miejsce p. Ostapczuka.

Marszałek oznajmia, iż oświadczenie p. Andrzeja Lubomirskiego uważa jako zgłoszenie przez Ostapczuka rezygnacji z mandatu członka komisji przemysłowej i wybór nowego członka tej komisji zarządzi na jednym z najbliższych posiedzeń.

Marszałek udziela głosu p. Czartoryskiemu.

P. Czartoryski imieniem komisji szkolnej uprasza Izbę, ażeby przydzieloną tej komisji petycję Ls. 687 gminy m. Wadowie o utworzenie szkoły średniej handlowej w Wadowicach, przenieść do komisji przemysłowej, a petycję Ls. 875 Bronisława Błockiego, adjunkta szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, o wliczenie lat służby do emerytury, do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek p. Czartoryskiego, głosując oddzielnie nad jedną i drugą petycją z osobna.

Następuje:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektem ustawy regulującej prawo wydobywania mineralów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywie ziemnych.

Marszałek udziela głosu p. Jahlowi.

P. Jahl wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego z projektem ustawy zmieniającej ustawę z dnia 18. września 1901 nr. 103. Dz. u. kr. o regulacji rzek wykonać się mającej w myśl §. 5. ustępu 1. ustawy z 11. czerwca 1901. nr. 66 Dz. u. kr. przez włączenie regulacji górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowań potoków górskich.

Marszałek udziela głosu p. Pilatowi.

P. Pilat wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 K na budowę drogi Tułuków-Steecowa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Przemawia p. Moysa i wnosi na przystąpienie odrazu do drugiego czytania tego sprawozdania.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Moysy, który następnie Izba uchwala bez rozprawy.

Na wniosek p. Urbańskiego sprawozdawca uwolniony od czytania sprawozdania Wydziału krajowego, odczytuje projekt następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Sniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Sniatynie zezwala się w myśl §. 24. ust. o Reprezentacji powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 100.000 koron na budowę drogi Tułuków-Stecowa.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*, Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie regulacji

poborów i stosunków służbowych urzędników i sług etatowych przy Wydziale krajowym.

Sprawozdawca p. Wereszezyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Trembowli na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 120.000 K. na budowę szpitala powszechnego.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującem ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu Reprezentacji powiatowej w Trembowli na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 120.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Akt I.

Reprezentacji powiatowej w Trembowli zezwala się w myśl postanowień §. 24. ust. o Repr. pow. z 12. sierpnia 1866 Nr. 21. dz. u. kr. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 120.000 K. na budowę szpitala w Trembowli.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Wadowicach na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Reprezentacji powiatowej w Wadowicach zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobistodochodowego, a to obok 10% dodatku ustawowego na powiatowy fundusz dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku p. Bobrzyńskiego w sprawie wydania ustawy krajowej o seminarjach nauczycielskich.

Sprawozdawca p. Michałowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego

odeczytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony pod % projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . o kształceniu nauczycieli, oraz o uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje :

Art. I.

W obrębie postanowień ustaw państwowych o kształceniu nauczycieli i uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych wydaje się dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące szczegółowe postanowienia :

§. 1.

Zadaniem seminarjów nauczycielskich męskich i żeńskich dla szkół ludowych jest wykształcenie takich sił nauczycielskich, które na podstawie swej ogólnej i zawodowej wiedzy i uzdolnienia, oraz pod względem swego wychowania i charakteru sprostać mogą zadaniu nauczyciela ludowego w ogólności, a mianowicie z uwzględnieniem urządzenia szkół ludowych w Galicyi.

§. 2.

Ażeby wykształcić siły nauczycielskie przysposobione specjalnie tak dla szkół ludowych wiejskich, jakoteż i dla szkół ludowych miejskich, będą plany naukowe poszczególnych seminarjów męskich uwzględniać specjalnie potrzeby jednej lub drugiej z tych kategorii szkół i dlatego kłaść osobliwszy nacisk albo na nauki przyrodniczo-rolnicze, albo też na naukę języków jakoteż na naukę rysunków.

W planach nauczania tych seminarjów męskich, które w myśl tego uwzględniać mają specjalne potrzeby szkół miej-

skich, nauka gospodarstwa rolnego ograniczy się do sadownictwa i ogrodnictwa a nauka języka niemieckiego będzie udzielaną w obszerniejszym zakresie.

Nauka historii uwzględni historię powszechną, austriacką i kraju ojezystego.

Ogólna nauka muzyki i śpiew, oraz gra na skrzypcach stanowią we wszystkich seminariach męskich i żeńskich przedmiot nauki obowiązkowej, gra na fortepianie i na organach przedmiot nauki nadobowiązkowej.

Nauka przyrody uwzględniać będzie także potrzeby higieny szkolnej.

Nauczanie somatologii i higieny powierzone będzie lekarzowi specjalnie do tego uzdolnionemu, któremu także jako lekarzowi szkolnemu poruczony, będzie nadzór nad ogólnymi stosunkami zdrowia wychowanków i nad higienicznym utrzymaniem lokalów szkolnych. Odpowiednie przepisy wydaje Rada szkolna krajowa, po wysłuchaniu krajowej Rady zdrowia z przyzwoleniem Ministra oświaty.

W seminariach żeńskich przy nauce przyrody uwzględniać się będzie specjalnie warzywnictwo i ogrodnictwo.

§. 3.

Język wykładowy dla każdego seminarium męskiego i żeńskiego ustanawia Rada szkolna krajowa, z przyzwoleniem Ministra oświaty w myśl obowiązujących przepisów.

Obok seminariów z językiem wykładowym polskim, względnie polskim i ruskim, może dla przysposobienia nauczycieli niemieckiego języka być założonem jedno seminarium męskie z językiem wykładowym polskim i niemieckim.

Gdzie tego potrzeba wymaga, należy wychowankom seminariów męskich i żeńskich z polskim językiem wykładowym dać także sposobność wykształcenia się w języku ruskim.

Przy nauce języka niemieckiego, która we wszystkich seminariach jest obowiązkową, jest język niemiecki wykładowym

§. 4.

Seminariom nauczycielskim męskim i żeńskim dodanym będzie jako środek pomocniczy przy nauce przyrody i gospodarstwa ogród szkolny odpowiednio urządzony; tym zaś seminariom, które przeznaczone są do kształcenia nauczycieli szkół wiejskich, dodane będzie nadto pole odpowiednio położone i w odpowiednim wymiarze dla nauczania i ćwiczenia wychowanków w pracach rolniczych.

§. 5.

Liczba wychowanków nie ma na jednym kursie rocznym przekraczać czterdziestu.

Klasy równorzędne w seminariach mogą być urządzone w razie koniecznym.

§. 6.

Gdzie się okazuje potrzeba, może w seminarium męskim być urządzoną klasa przygotowawcza.

Zadaniem klasy przygotowawczej jest przysposobić wychowanków głównie pod względem językowym i pewności w rachunkach.

§. 7.

Celem wykształcenia nauczycielek robot i nauczycielek ogródków, o ile do tego celu nie służą seminaria publiczne jako takie i połączone z niemi ogródki dziecięce, mogą być przy pewnych seminariach założone osobne kursa nauczania jednoroczne.

§. 8.

Celem praktycznego przysposobienia wychowanków istnieje przy każdym seminarium z polskim językiem wykładowym szkoła ludowa jako szkoła ćwiczeń i szkoła wzorowa.

Przy seminariach nauczycielskich urządzonych pod względem języka wykładowego utrakwistycznie, istnieć będzie dla każdego z dwóch języków wykładowych osobna szkoła ćwiczeń.

Szkołę ćwiczeń, utrzymywaną przez państwo, może wyjątkowo zastąpić także inna szkoła publiczna wzorowo urządzona.

Szkoła ćwiczeń ma w regule cztery klasy, może być jednak urządzoną także jako więcej- lub mniejklasowa.

Liczba uczniów w poszczególnych klasach szkoły ćwiczeń nie może przekraczać czterdziestu.

§. 9.

Wszystkie kursa roczne seminarium nauczycielskiego, szkoła ćwiczeń, klasa przygotowawcza, ogródek dziecięcy i specjalne kursa nauczania tworzą jeden organizm szkolny, z jednolitem kierownictwem.

Do kształcenia sił nauczycielskich mogą jednak być urządzone takie seminaria, które obejmują tylko pewne części pełnego seminarium. Do zakładów takich odnoszą się te przepisy, które postanowione są dla odnoszących części pełnych zakładów.

§. 10.

Plany naukowe, rozkład przedmiotów na poszczególne kursa roczne i liczbę godzin nauki dla seminarjów, oraz dla połączonych z nimi klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów nauczania ustanawia Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, biorąc za podstawę postanowienia ustawy państwowej o szkołach ludowych, oraz szczegółowe wskazówki podane w poprzedzających paragrafach niniejszej ustawy.

Bliższe postanowienia o urządzeniu językowym seminarjów utrakwistycznych wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Minister oświaty postanawia na wniosek Rady szkolnej krajowej, który plan naukowy ma być zaprowadzonym w poszczególnych seminariach męskich.

Plan naukowy szkoły ćwiczeń układa konferencya nauczycielska. z uwzględnieniem planu nauki normalnego, przepisanego dla szkół ludowych w kraju i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Pod względem zewnętrznego i wewnętrznego porządku w szkołach ćwiczeń obowiązują normy wydane dla szkół ludowych publicznych, o ile nie będą wydane specjalne przepisy.

§. 11.

O dopuszczaniu książek do nauki i czytania, oraz środków naukowych rozstrzyga Rada szkolna krajowa. Wybór pomiędzy zatwierdzonymi książkami do nauki służy ciałom nauczycielskim i ma być corocznie zawczasu podany do wiadomości Rady szkolnej krajowej.

§. 12.

Co się tyczy roku szkolnego, trwania półroczy i feryj we wszystkich oddziałach seminarjów, włącznie z państwowymi szkołami ćwiczeń, obowiązują przepisy wydane dla szkół średnich, o ile nie są wydane specjalne przepisy.

Regulamin szkolny i naukowy dla seminarjów wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Co się tyczy zachowania się wychowanków w zakładzie i poza zakładem grożą nauczycielskie układy projekt przepisów dyscyplinarnych i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Wykluczenie z seminarium, oraz z seminarjów w kraju zarządza Rada szkolna krajowa, wykluczenie ze wszystkich zakładów wymaga zatwierdzenia Ministra oświaty.

§. 13.

Nauka w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich, oraz w klasach przy-

gotowawczych i na specjalnych kursach naukowych jest bezpłatną.

Wychowankowie biedni, a zdolni mogą otrzymać stypendya państwowe i krajowe, o ile przyjmą zobowiązanie oddania się zawodowi nauczycielskiemu przynajmniej przez sześć lat w publicznych szkołach ludowych.

Korzystanie ze stypendyum z funduszu krajowego, zależne jest od warunku sześcioletniej służby w publicznych szkołach ludowych w kraju.

Korzystanie ze stypendyum może także w ten sposób nastąpić, że odpowiednie kwoty wypłacane będą kierownictwu internatów wychowanków seminaryów do tego przez radę szkolną krajową upoważnionych, a to za mieszkanie i utrzymanie wychowanka.

Blizsze postanowienia o nadawaniu i wypłacaniu stypendyów wydaje Rada szkolna krajowa.

W państwowych szkołach ćwiczeń i ogródkach dziecięcych będzie pobierana opłata szkolna, od której uiszczania ubodzy uczniowie mogą być uwolnieni. Blizsze o tem postanowienia wydaje Minister oświaty.

§. 14.

Zakładanie i utrzymanie seminaryów nauczycielskich męskich i żeńskich z potrzebami szkołami ćwiczeń (§. 8) jest rzeczą państwa. Zarządza je na wniosek Rady szkolnej krajowej Minister oświaty, który także przyzwala na urządzenie oddziałów równorzędnych na kursach, oraz klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów naukowych.

§. 15.

Świadectwo dojrzałości uprawnia do prowizorycznej służby nauczycielskiej we wszystkich szkołach ludowych bez względu na to, w którym seminaryum uzyskanem zostało, o ile kandydat ze względu na zna-

jomość języków świadectwem tem wykazaną odpowiada wymaganiom szkoły, do której ma być przeznaczony.

Do stałego zamianowania nauczycielem w szkołach ludowych pospolitych wymagane jest świadectwo kwalifikacyi nauczycielskiej dla pospolitych szkół ludowych, które uzyskuje się przez egzamin kwalifikacyjny nauczycielski po najmniej dwuletniem zadowalniającem zajęciu w praktycznej służbie nauczycielskiej w szkole ludowej publicznej lub prywatnej posiadającej prawo publiczności. Do szkół ludowych pospolitych, w których drugi język krajowy, lub język niemiecki jest przedmiotem nauki obowiązkowym, wykazać się należy uzdolnieniem nauczania tych języków. Przy egzaminach kwalifikacyjnych do szkół pospolitych należy więc na żądanie kandydata przez wynik egzaminu stwierdzić, czy jest uzdolnionym uczyć także drugiego języka krajowego, względnie języka niemieckiego w szkołach ludowych pospolitych.

§. 16.

Do stałej nominacyi nauczycielem w szkole wydziałowej wymagane jest świadectwo kwalifikacyi nauczycielskiej do szkół wydziałowych, które uzyskuje się przez złożenie egzaminu specjalnego po najmniej trzechletniem całkiem zadowalniającem zajęciu w szkołach ludowych, albo innych zakładach naukowych. Kandydaci, którzy ukończyli studia na uniwersytecie, albo w szkole politechnicznej, dopuszczani będą do tego egzaminu także bez wykazania się poprzedniem zajęciem w zawodzie nauczycielskim, mogą jednak dopiero wówczas uzyskać stałą nominacyę, jeżeli wykazają się jednorocznem zadowalniającem zajęciem nauczycielskiem w szkole wydziałowej publicznej po uzyskaniu kwalifikacyi do szkół wydziałowych.

Nauczyciele przedmiotów technicznych na kursach specjalnych naukowych połączonych ze szkołami ludowymi doświadczeni w zawodzie nauczycielskim mogą być

przez Ministra oświaty uwolnieni od tego egzaminu.

Egzamin kwalifikacyjny nauczycielski do szkół wydziałowych obejmuje wszystkie przedmioty jednej z trzech następujących grup :

a) Grupa zawodowa językowo-historyczna: język wykładowy (języki wykładowe), język niemiecki, geografia i historia;

b) Grupa zawodowa przyrodnicza: historia naturalna, fizyka i matematyka;

c) Grupa zawodowa techniczna: rysunek odręczny i kaligrafia, rysunek geometryczny w połączeniu z geometryą wykreślną, nauka zręczności (dla kandydatów), nauka robót kobiecych (dla kandydatek).

Oprócz tego pedagogika i język wykładowy jest przedmiotem egzaminu każdej grupy.

§. 17.

Do przedsięwzięcia egzaminów kwalifikacyjnych Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty ustanawia osobne komisye, przy czem trzymać się należy zasady, że członkami komisji egzaminacyjnych mają być przy egzaminie kwalifikacyjnym do szkół pospolitych przede wszystkim inspektorowie szkolni okręgowi i wytrawni nauczyciele szkół ludowych, zaś przy egzaminie do szkół wydziałowych dyrektorowie i nauczyciele seminaryów, szkół średnich, zawodowych lub wyższych. Przewodniczy egzaminom dyrektor komisji egzaminacyjnej, o ile inspektor szkolny krajowy nie obejmie przewodnictwa.

Celem egzaminowania kandydatów co się tyczy ich uzdolnienia do udzielania nauki religii, należy powoływać zastępców stowarzyszeń kościelnych i religijnych.

§. 18.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki szkół wydziałowych odbywać się będą corocznie przez przeciąg jednego roku szkol-

nego przy seminariach nauczycielskich lub innych zakładach naukowych dwa kursa wydziałowe dla dwóch w §. 16. wymienionych zawodowych grup wydziałowych

Na kurs wydziałowy przyjmować się będzie abiturjentów seminariów nauczycielskich męskich, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości z odznaczeniem, bezpośrednio po ukończeniu seminarium, oraz nauczycieli ludowych, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych pospolitych z odznaczeniem.

Pierwszych utrzymuje się na czas trwania kursu w dalszem pobieraniu stypendyum, które w seminarium nauczycielskiem posiadali; drudzy utrzymują urlop z pełnymi poborami.

Liczba słuchaczy nie ma przynieść trzydziestu pięciu.

§. 19.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki kursów uzupełniających rolniczych, a zarazem celem przygotowania do złożenia specjalnego egzaminu z rolnictwa dla tych kursów, urządzony będzie w jednej szkole rolniczej co najmniej co drugi rok kurs nauczycielski rolniczy na przeciąg jednego roku szkolnego.

Na kurs ten przyjmowani będą kandydaci, którzy po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolitych w szkołach ludowych wiejskich najmuiej przez trzy lata na samodzielnem stanowisku byli czynni, a przez troskliwe pielęgnowanie ogrodu lub pola szkolnego okazali osobliwsze zamiłowanie do robót rolniczych.

Liczba słuchaczy tego kursu nie ma przekraczać dwudziestu.

Frekwentanci otrzymują na czas kursu urlop z pełnymi poborami.

§. 20.

Nauka na wszystkich kursach nauczycielskich jest bezpłatną.

Wydatek na kursa nauczycieli wydziałowych i na kursa nauczycieli kursów rolniczych uzupełniających pokrywany będzie ze środków państwa.

§. 21.

W miarę rozporządzalnych środków (ze strony państwa, kraju, gminy, lub prywatnych) urządza Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty także kursa tylko dla poszczególnych przedmiotów szkoły ludowej pospolitej i wydziałowej.

§. 22.

Wszystkie kursa przeznaczone do dalszego kształcenia nauczycieli podlegają organom nadzorem szkolnym ustanowionym dla seminarjów nauczycielskich.

Dyrektor odnośnego zakładu naukowego sprawuje za remuneracją bezpośrednie kierownictwo kursu.

Nauczyciele ustanawiani będą przez Radę szkolną krajową a za pracę swoją otrzymują honorarium.

§. 23.

Blizsze postanowienia i plany naukowe dla kursów nauczycielskich wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, przyczem należy się trzymać zasady, ażeby plany te i postanowienia utrzymać w zgodzie z każdoczesnymi przepisami egzaminacyjnymi.

Przy urządzaniu kursu dla poszczególnych przedmiotów nauki uwzględnić należy przede wszystkim specjalne potrzeby szkół ludowych pospolitych i wydziałowych stwierdzone ich planem naukowym.

Artykuł II.

Postanowienia tej ustawy obowiązują od początku roku szkolnego następującego po jej ogłoszeniu.

Artykuł III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną, i oznajmiając że do głosu zapisani są pp. Stapiński, Mogilnicki, Kuryłowicz, Cielecki, ks. Jaworski i Piniński, udziela najpierw głosu zapisanemu przeciw wnioskowi komisji p. Mogilnickiemu.

Przemawia p. Mogilnicki i wnosi na przejście do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Izba wniosek p. Mogilnickiego popiera.

Przemawia p. Stapiński i stawia następujący wniosek:

„Zwraca się przedłożoną ustawę do komisji z poleceniem, aby podział seminarjów nauczycielskich na typy został usunięty z ustawy“.

Izba wniosek ten popiera.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Przemawia p. Cielecki.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Przemawia p. Piniński.

P. Mieczysław Urbański wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba zamknięcie rozprawy ogólnej uchwala bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż przeciw wnioskowi komisji zapisany jest tylko p. Huryk, a za wnioskiem pp. Tomaszewski, Wesołiński, Wilczkiewicz, Stojałowski i Potoczek.

Marszałek udziela głosu p. Hurykowi, a mowców za wnioskiem komisji wzywa do wyboru mowcy generalnego.

Przemawia p. Huryk.

Marszałek oznajmiając, iż mowcą generalnym za wnioskiem komisji wybrany został p. ks. Stojałowski, udziela mu głosu.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Celem sprostowania faktu przemawia p. Tomaszewski.

Marszałek poddaje pod głosowanie najdalej idący wniosek p. Mogilnickiego, przejsięcia do porządku dziennego nad wnioskiem komisji.

Izba odrzuca wniosek p. Mogilnickiego.

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Stapińskiego, którą Izba odrzuca.

Marszałek oznajmia, iż z powodu spóźnionej pory dyskusję szczegółową odkłada do następnego posiedzenia, zawiadamiając Izbę, że poprawki zgłoszone są do §§. 1, 2, 3, 17, 18 i 19 zapytuje, czy nikt więcej nie zgłasza poprawek.

Więcej poprawek nikt nie zgłasza.

Marszałek oznajmia, iż zażądał głosu p. Komisarz rządowy celem odpowiedzi na interpelację.

Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelację p. Abrahamowicza i towarzyszy z dnia 27. lutego 1907 w sprawie toczącego się śledztwa sądowego przeciw akademikom ruskim z powodu zajęć w murach uniwersytetu lwowskiego.

Marszałek udziela głosu p. Buynowskiemu.

P. Buynowski zaczyna przemawiać.

Marszałek przerywa mowę i zwraca jego uwagę, iż skoro życzy sobie otwarcia dyskusji nad odpowiedzią p. komisarza rządowego, to powinien postawić taki wniosek, rozprawa jednak nad takim wnioskiem po myśli §. 79 regulaminu sejmowego jest niedopuszczalną.

Marszałek oświadcza, że jeżeli wniosek o otwarcie dyskusji nad odpowiedzią komisarza rządowego zostanie postawiony, poddaje go do poparcia, a następnie pod głosowanie, rozprawy jednak wobec wyraźnego brzmienia regulaminu dopuścić nie może.

P. Buynowski stawia wniosek na otwarcie dyskusji nad odpowiedzią komisarza rządowego.

Izba wniosek ten popiera.

Przemawia pod względem formalnym, w sprawie interpretowania regulaminu p. ks. Stojalowski.

Przemawia p. ks. Bohaczewski i uprasza o skonstatowanie kompletu.

Marszałek oświadcza, iż interpretowanie regulaminu zastrzeżonem jest Marszałkowi krajowemu, — konstatuując następnie brak kompletu zawiadamia Izbę, iż głosowanie nad wnioskiem p. Buynowskiego umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

p. Szajera w sprawie otwarcia stacyi kolejowej w Strażowie i Swilezy.

Na przestrzeni pomiędzy Łańcutem a Rzeszowem była już przed 10 laty stacya kolejowa w Strażowie, która następnie z niewiadomych powodów została zamknięta. Pomiędzy Łańcutem a Rzeszowem w odległości wynoszącej 20 kilometrów niema żadnego przystanku osobowego, ani stacyi ładunkowej, choć ludność w tej okolicy jest ruchliwa, zamożna i przedsiębiorcza.

Tak samo z drugiej strony Rzeszowa między Rzeszowem Trzycianą również niema żadnego przystanku, którego ludność tamtejsza domaga się od lat wielu.

Z tego powodu wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa Rząd, aby w najkrótszym czasie stosunki miejscowe w okolicy między Łańcutem a Trzycianą na przestrzeni kolei Karola Ludwika zbadał i po stwierdzeniu życzeń i potrzeb okolicznej ludności stacje względnie przystanki kolejowe dla ruchu osobowego a w części i ciężarowego otworzył jeszcze w ciągu bieżącego roku

Wnioskodawca:

Szajer, w. r.

Mogilnicki, Stojałowski, Pastor, Krempa, F. Włodek, Bojko, Wesoliński, Żardecki, Lipiński, Bohaczewski, Jan Jaworski, Szwed, Potoczek, Wilezkiewicz, Korol, Glidziuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz.

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy.

Ze względu, że prawie wszyscy adwokaci nie trzymają się ustawy, która im wyznacza pewne honorarium za czynności adwokackie, ale daleko większe pobierają wynagrodzenia, a nawet często dopuszczają się prawdziwych zdzierstw, a obecna ustawa o taksie adwokackiej jest dla chłopów niejasną i niezrozumiałą,

z uwagi, że ustawa zabrania adwokatom pod karą wnoszenia rekursu do Najwyższego Trybunału, jeżeli nie mają pewności wygrania, a wielu adwokatów wnoszą je, mimo, iż wiedzą, że sprawa stracona a od chłopów już z góry pobierają pieniądze na tę karę,

zważywszy wreszcie, że liczba adwokatów w siedzibach sądów obwodowych i w siedzibach sądów powiatowych nie jest ustawą ograniczona, skutkiem czego wytworzył się prawie proletaryat adwokacki, popychający niektóre jednostki przez konkurencyję do podejmowania się procesów, w których niema żadnej nadziei wygrania, przeto lud popycha się do pieniactwa i wyzysku;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by taryfę adwokacką zreformował i ściśle jej przestrzeganie zabezpieczył, jak również, by ustawowo ograniczył liczbę adwokatów.

We Lwowie, dnia 2. marca 1907.

Wnioskodawca:

Szajer, w r.

Bohaczewski, Effinowicz, Staruch, Potoczek, Kramarczyk, Szponder, Huryk, Barabasz, Skolyszewski, Wilezkiewicz, Szwed, Stoja-

łowski, Krempa, Bojko, Wesoliński, Ostapczuk.

W n i o s e k

posła Szajera i towarzyszy.

Ze względu na to, że nietylko obszary dworskie, lecz i gospodarze wiejszy tak pojedynczy jak i całe gminy coraz więcej pragną zdrenować swoje grunta, które przeważnie w całym powiecie rzeszowskim tak w glebie, jak i w pogłębiu są nieprzepuszczalne i z natury zimne i liehe, a wiele gruntów ornych jak też łąk położonych jest w mokrych kotlinach przeważnie takie niekorzystne położenie mają pastwiska gminne, które z tego powodu są prawie nieużytkami; dla uproszczenia zaś w chodzeniu i staraniu się o przeprowadzenie drenowania gruntów należy zaprowadzić ekspozyturę dla melioracyi gruntów, gdyż nasz powiat jest pod tym względem upośledzony, ekspozytury takie bowiem znajdują się aż w Jasle, Tarnowie lub Jarosławiu.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by w jak najkrótszym czasie założył ekspozyturę dla melioracyi gruntów w Rzeszowie.

Wnioskodawca:

Szajer, w r.

Oleśnicki, Wilezkiewicz, Kramarczyk, Żardecki, Szwed, F. Włodek, Wesoliński, Potoczek, Stojałowski, Bohaczewski, Korol, Ostapczuk, Effinowicz, Krempa, Pastor, Barabasz, Glidziuk, Szponder.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie wypłaty remuneracyi za godziny nadobowiązkowe nauczycielom ludowym powiatu Drohobyckiego.

Okręg Drohobycki jest bardzo zaniedbanym pod względem organizacyi szkół; przepelnienie niesłychane, nauczycielstwo morduje się po norach z wierzchu i wewnątrz

popodpieranych drągami, nadto zmuszeni są mieć godziny nadobowiązkowe, za które władze szkolne nie chcą płacić remuneracyi. I tak wysoka Rada szkolna krajowa nie asygnuje dotychczas remuneracyi za rok szkolny 1905/6; chociaż Rada szkolna okręgowa mówi że wykazy do asygnaty dawno przedłożyła a mianowicie dnia 30. grudnia 1906. Przepisy nakazują, że takie wykazy do asygnaty na remunerację ma Rada szkolna okręgowa przedkładać Radzie szkolnej krajowej najdalej 20. lutego i 20. lipca każdego roku.

Nauczycielstwo drohobyckie skutkiem drożyzny jest strasznie zadłużone, czeka na te kilkadziesiąt koron jak niewiedzieć na co a tymczasem pieniędzy nie ma a nauczycielstwo grzęźnie w lichwiarskich długach.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy znany jest Wysokiemu e. k. Rządowi ten stan rzeczy, dlaczego nauczycielom powiatu Drohobyckiego należytości za godziny nadobowiązkowe dotychczas nie wypłacają i co zamysła Wysoki e. k. Rząd zarządzić, ażeby takie należytości na przyszłość regularnie były wypłacane.

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Barabasz, Stapiński, Bojko, F. Włodek, Mogilnicki, Glidziuk, Huryk, Korol, J. Jaworski, Effenowicz.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego e. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie wyboru zwierzchności gminnej w gminie Czyżywice powiatu Mościskiego.

Wybory do Rady gminnej w Czyżywicach odbyły się jeszcze w jesieni r. 1904. Protestu nie było a przy wyborze zwierzchności gminnej wybrano wójtem Dmytra Szoroburę. Przeciw temu wyborowi wniesiono protest, który uwzględniono a przy wybo-

rze ponownym wybrano 16/4. 1906 naczelnikiem gminy Ignacego Kukurudza, który to wybór znowu został zaprotestowany i protest uwzględniony przy nowym wyborze dnia 11/7. 1906 wybrano wójtem Stefana Szoroburę, przeciw któremu żadnego protestu nie było. Mimo to e. k. Starostwo w Mościskach tego wyboru dla czegoś nie zatwierdza a w gminie urządzuje dalej Dmytro Szorobur.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy wiadomy Wysokiemu e. k. Rządowi ten stan rzeczy, dlaczego tak długą sprawę nie załatwia, i czy gotów e. k. Rząd ten stan rzeczy usunąć a nowo wybraną zwierzchność do przypisanej przysięgi jak najspieszniej zawezwać?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Barabasz, J. Jaworski, Glidziuk, Stapiński, Włodek, Mogilnicki, Effenowicz, Bojko, Huryk, Korol.

I n t e r p e l a c y a

posła Starucha i tow. w sprawie usunięcia kontumacyi w powiecie Liskim.

Do e. k. Komisarza rządowego, podpisani zapytują, dlaczego powiat Lisko, gdy tam w powiecie Liskim nie ma żadnej zarazy na bydło od 2. lat jest trzymany w kontumacyi, że nie wolno puszczać bydła na export do innych krajów koronnych, Austrii, Niemiec i Czech z przyczyny zatrzymania od 2. lat kontumacyi, to gospodarze z powiatu Liskiego ponieśli wielkie straty na bydło dlatego, bo tylko z tego bydła pobierają dochód na opłacenie podatków gruntowych.

Podpisani wzywają e. k. Komisarza rządowego, ażeby powiat Lisko był jak najspieszniej uwolniony od kontumacyi i ażeby i nadal był wolny bez kontumacyi i obserwacyi weterynarzy na export bydła wypuszczać, jeżeli e. k. Starostwo da rezolu-

ęć, że w powiecie nie ma żadnej zarazy na bydło.

Interpelant:
Staruch, w. r.

Mazikiewicz, Mogilnicki, Kuryłowicz, Barabasz, Ostapczuk, Korol, Oleśniński, Bobaczewski, Effinowicz, J. Jaworski, Bojko, F. Włodek, Huryk, Ochrymowicz, Gładziuk.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana c. k. Komisarza rządowego.

W sprawie regulacji Prutu i Czeremosza, orzekło c. k. Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych reskryptem z 31. października 1905. L. 30075 intymowanym Wydziałowi krajowemu odezwą Prezydium c. k. Namiestnictwa z 7. listopada 1905, L. 14134., że z uwagi na niezaprzeczoną ważność uregulowania tych dwóch rzek, zgadza się w zasadzie na przyczynienie się do kosztów budowy z państwowego funduszu melioracyjnego, ponieważ c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zgodziło się również w zasadzie przyczynić się do kosztów budowy z państwowej dotacji wodnej, ze względu na poprawienie spławu na tych rzekach.

Pomiary hydrotechniczne tak na Prucie, jak na Czeremoszu miały się odbyć z upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z wiosną r. 1906. Pomiary te jednak wskutek braku sił, technicznych, o których pomnożenie c. k. Namiestnictwo bezskutecznie prosiło, nie zostały wykonane.

Tymczasem szkody, jakie mieszkańcy nadbrzeżni ponoszą i w r. 1906. ponieśli, nietylko w skutek powodzi, ale niemal jeszcze więcej wskutek spławu nieprawidłowego i wbrew przepisom policyjnym wykonywanego są nieobliczone.

Podpisani zapytują, czy pomiary hydrotechniczne względnie projektu regulacji rzek Prutu i Czeremosza zostaną w naj-

bliższym czasie wykonane i jakie zarządzenia c. k. Rząd w tej mierze poczynił?

We Lwowie, dnia 2. marca 1907.

Interpelant:
Krzysztofowicz, w. r.

Jan Szeptycki, Bal, A. Teodorowicz, Białoskórski, Rozwadowski, Czarkowski-Golejewski, Sala, Schnell, Winc. Kraiński, Cielecki, Miecz. Urbański, Garapich, Zagórski, Trzeciecki. Wład. Czajkowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempe do c. k. Rządu w sprawie pobrania taksy wojskowej od Jana Cząstki powołanego do wojska w Krośnie.

W roku 1888 powołano do wojska w Krośnie Jana Cząstkę, który swą służbę odbył przy 17 pułku obrony krajowej.

Dnia 22. czerwea r. 1906 podczas nieobecności powyż wymienionego, przybył do jego domu egzekutor Gnaza wraz z policyjantem, by zafantować go z powodu niszczenia taksy wojskowej, o czem przedtem wcale nie uwiadomiono go i nie upominano się nigdy.

Żona Jana Cząstki udowodniała egzekutorowi niesłuszność fantowania, przedkładając mu książeczkę wojskową męża lecz egzekutor oświadczył, że ma taki rozkaz, który bez warunkowo wykonać musi i zamierzał zabrać z domu nawet ostatnią poduszkę.

Zrozpaczona kobieta uiściła wówczas żadaną kwotę, która była właśnie przeznaczona na żywność dla pięciorga małych dzieci.

Jan Cząstka zażądał później w starostwie zwrotu niesłusznie pobranych pieniędzy, lecz komisarz starostwa odpowiedział mu, że pieniądze odesłano do urzędu podatkowego i by upominał się o zwrot ich u egzekutora.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd zaopiekuje się tą sprawą i da

na nią odpowiedź, wreszcie czy zwróci Janowi Cząstce bezprawnie pobraną takse wojskową.

Lwów, 2. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Stapiński, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Korol, Huryk, Effinowicz, Barabasz, Bohaczewski, Mogilnicki, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie nieoddania inwentarza plebańskiego ks. proboszczowi Antoniemu Chorążakowi w Żabnie przez lat 10.

Ks. probosz Antoni Chorążak w Żabnie został instytuowany na probostwie w Żabnie w r. 1897. Oddano mu inwentarz niecały prowizorycznie z obietnicą, że niebawem będzie oddany inwentarz w całości.

Ile już starań położył ks. proboszcz, aby przyjść do nżywaniania proboszczowskiego inwentarza — trudno pokrótce zestawić. Kiedy jednak już 10-ty rok idzie, a inwentarz nie jest mu oddany i wobec tego, że proboszcz żabnieński narażony jest wskutek nieoddania inwentarza na liczne szkody i stratę majątkową — nareszcie po-

czynna wątpić, czy wogóle za życia swego ziemskiego będzie w posiadaniu tegoż inwentarza.

Podpisani zapytują, czy c. k. Rząd wie o takim zaniedbaniu obowiązku ze strony podwładnych władz i co zamierza uczynić aby inwentarz plebański nareszcie oddano przed 10-ciu laty instytuowanemu proboszczowi w Żabnie.

We Lwowie, dnia 2. marca 1907.

Interpelant:

Ks. Wilczkiewicz, w. r.

Potoczek, Mazikiewicz, Szwed, Stojałowski,, Bohaczewski, Szajer, Trzecieski, F. Włodek, Effinowicz, Żardecki, Huza, Sękowski Czarkowski-Gojewski, Cielecki, Pastor, Bojko, Wincenty Kraiński.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wuiosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacje zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następane na dzień 4. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 miuut 2 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

10. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 8 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, a protokół 9-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Izba bez rozprawy uchwala udzielenie urlopu p. Fruchtmanowi do końca sesyi sejmowej, a p. Piętakowi na dni 8, głosując oddzielnie nad udzieleniem jednego i drugiego urlopu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 4. marca

1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1640, 1650, 1651, 1653, 1654, 1659, 1660, 1665, 1666, 1671, 1674, 1690, 1691, 1693.

Komisji szkolnej L. s.: 1656—1658, 1667, 1668, 1672, 1675, 1676, 1689.

Komisji gminnej L. s.: 1685, 1686.

Komisji petycyjnej L. s.: 1669, 1684.

Komisji administracyjnej L. s.: 1639, 1652, 1677, 1678.

Komisji prawniczej L. s.: 1638.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1673, 1692.

Komisji drogowej L. s.: 1679—1682.

Komisji podatkowej L. s.: 1670.

Komisji przemysłowej L. s.: 1655, 1688.

Komisji solnej L. s.: 1687.

Komisji dla reformy wyborczej L. s.: 1683.

Po odczytaniu petycji L. s. 1660 Żurka Józefa i tow. o zapomogę, przemawia p. Szwed, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 1688 gminy Tarnów o założenie szkoły przemysłowej, przemawia p. Buynowski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. : 1689, gminy miasta Tarnowa o założenie seminarjum nauczycielskiego, przemawia p. Buynowski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odródnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do. porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest :

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojałowskiego o zaprowadzenie na kolejach rozmaitych dogodnień dla publiczności i o przyspieszenie przygotowań do budowy kolei Kraków-Myslenice z przedłużeniem do Mszany dolnej.

Przemawia p. ks. Stojałowski, uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojałowskiego w przedmiocie utworzenia Sądu przemysłowego w Białej.

Przemawia p. ks. Stojałowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Andrzeja Lubomirskiego o obniżenie taryf kolei Lwów-Belzec i upaństwowienie tej kolei.

Przemawia p. Andrzej Lubomirski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Pinińskiego w przedmiocie reformy regulaminu obrad sejmowych.

Przemawia p. Piniński, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, iż następny punkt porządku dziennego t. j. pierwsze czytanie wniosku p. Krempy o uwolnienie gmin od zobowiązań do ofiar na rzecz szkoły miejscowej, z powodu nieobecności wnioskodawcy usuwa z porządku dziennego.

Następuje :

Głosowanie nad wnioskiem p. Buynowskiego o otwarcie dyskusji nad odpowiedzią c. k. Rządu na interpelację p. Abrahamowicza w sprawie śledztwa sądowego z powodu zajść na Uniwersytecie lwowskim.

Przed zarządzeniem głosowania Marszałek udziela głosu p. Buynowskiemu.

P. Buynowski składa następujące oświadczenie :

Oświadczam, że mimo, iż z odpowiedzi p. komisarza rządowego na interpelację p. Abrahamowicza i tow. nie jestem osobiście zadowolony i mimo, że wedle mojego przekonania zapatrywanie to podzielaają wszystkie polskie stronnictwa tej Wysokiej Izby, cofam mój wniosek o otwarcie dyskusji nad tą odpowiedzią, nie chcąc panującego w kraju rozdrażnienia powiększać.

Następuje:

Ciąg dalszy rozprawy nad sprawozdaniem komisji szkolnej w sprawie wydania ustawy krajowej o seminariach nauczycielskich.

Marszałek oznajmia, iż po zamknięciu rozprawy ogólnej Izba przystępuje teraz do rozprawy szczegółowej, a ponieważ treść §. 1. i 2. projektowanej ustawy wymaga, ażeby dyskusya nad obu paragrafami była razem przeprowadzoną, wzywa p. sprawozdawcę do odczytania §. 1. i 2.

Sprawozdawca p. Michałowski czyta:

Art. I.

W obrębie postanowień ustaw państwowych o kształceniu nauczycieli i uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych wydaje się dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące szczegółowe postanowienia:

§. 1.

Zadaniem seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich dla szkół ludowych jest wykształcenie takich sił nauczycielskich, które na podstawie swej ogólnej i zawodowej wiedzy i uzdolnienia, oraz pod względem swego wychowania i charakteru sprostać mogą zadaniu nauczyciela ludowego w ogólności, a mianowicie z uwzględnieniem urzędzenia szkół ludowych w Galicyi.

§. 2.

Ażeby wykształcić siły nauczycielskie przysposobione specjalnie tak dla szkół ludowych wiejskich, jakoteż i dla szkół ludowych miejskich, będą plany naukowe poszczególnych seminariów męskich uwzględniać specjalnie potrzeby jednej lub drugiej z tych kategorii szkół i dlatego kłaść osobliwszy nacisk albo na nauki przyrodniczo-rolnicze, albo też na naukę języków jakoteż na naukę rysunków.

W planach nauczania tych seminariów męskich, które w myśl tego uwzględ-

nić mają specjalne potrzeby szkół miejskich, nauka gospodarstwa rolnego ograniczy się do sadownictwa i ogrodnictwa a nauka języka niemieckiego będzie udzielaną w obszerniejszym zakresie.

Nauka historii uwzględni historję powszechną, austryacką i kraju ojczystego.

Ogólna nauka muzyki i śpiew, oraz gra na skrzypcach stanowią we wszystkich seminariach męskich i żeńskich przedmiot nauki obowiązkowej, gra na fortepianie i na organach przedmiot nauki nadobowiązkowej.

Nauka przyrody uwzględniać będzie także potrzeby higieny szkolnej.

Nauczanie somatologii i higieny powierzzone będzie lekarzowi specjalnie do tego uzdolnionemu, któremu także jako lekarzowi szkolnemu poruczony, będzie nadzór nad ogólnemi stosunkami zdrowia wychowanków i nad higienicznem utrzymaniem lokalów szkolnych. Odpowiednie przepisy wydaje Rada szkolna krajowa, po wysłuchaniu krajowej Rady zdrowia z przyzwoleniem Ministra oświaty.

W seminariach żeńskich przy nauce przyrody uwzględniać się będzie specjalnie warzywnictwo i ogrodnictwo.

Marszałek otwiera rozprawę nad odczytanym przez sprawozdawcę §. 1. i 2.

Przemawia p. Mogilnicki i stawia poprawkę, aby opuścić słowo „wychowania“ w czwartym wierszu §. 1.

Izba poprawki tej nie popiera.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Tomaszewski.

Po przemówieniu p. Tomaszewskiego, Marszałek udziela głosu radcy szkolnemu p. Zaleskiemu.

Przemawia radca szkolny p. Zaleski.

Przemawia p. Stapiński i wnosi na skreślenie w §. 2. dwóch pierwszych ustępów w całości.

Izba poprawki p. Stapińskiego nie popiera.

Na prośbę p. Stapińskiego o skonstatowanie ilości głosów, Marszałek konstatuje, iż za poparciem poprawki p. Stapińskiego głosowało 11-tu posłów.

Przemawia p. ks. Stojalowski i stawia poprawkę do §. 2. aby w ustępie pierwszym po słowach „poszczególnych seminariów męskich“ dodać słowa: „przy zachowaniu jednakowego poziomu nanki elementarnej“.

Izba powyższą poprawkę p. ks. Stojalowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Artykuł I. z §. 1. tndzież §. 2. w oddzielnem głosowaniu zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie poprawkę p. ks. Stojalowskiego odrzuca, którą Marszałek odczytuje :

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Język wykładowy dla każdego seminarium męskiego i żeńskiego ustanawia Rada szkolna krajowa, z przzwoleniem Ministra oświaty w myśli obowiązujących przepisów.

Obok seminariów z językiem wykładowym polskim względnie polskim i ruskim, może dla przysposobienia nauczycieli niemieckiego języka być założonem jedno seminarium męskie z językiem wykładowym polskim i niemieckim.

Gdzie tego potrzeba wymaga, należy wychowankom seminariów męskich i żeńskich z polskim językiem wykładowym dać także sposobność wykształcenia się w języku ruskim.

Przy nauce języka niemieckiego, która we wszystkich seminariach jest obowiązkową, jest język niemiecki wykładowym.

Przemawia p. Mogilnicki i stawia poprawkę, ażeby w ustępie drugim we wier-

szu pierwszym po słowie „polskim“ dodać słowa „albo ruskim“.

Izba nie popiera poprawki p. Mogilnickiego, którą Marszałek odczytuje.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę, ażeby ostatni ustęp t. j. czwarty cały skreślić.

Izba nie popiera powyższej poprawki, odczytanej przez Marszałka.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia poprawkę, ażeby ustęp drugi skreślić.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Korol.

Izba nie popiera poprawki p. Oleśnickiego.

Przemawia p. ks. Stojalowski i stawia poprawkę, ażeby w ustępie drugim we wierszu drugim opuścić słowa „względnie polskim“.

Izba poprawki p. ks. Stojalowskiego nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta.

§. 4

Seminariom nauczycielskim męskim i żeńskim dodanym będzie jako środek pomocniczy przy nauce przyrody i gospodarstwa ogród szkolny odpowiednio urządzone; tym zaś seminariom, które przeznaczone są do kształcenia nauczycieli szkół wiejskich, dodane będzie nadto pole odpowiednio położone i w odpowiednim wymiarze dla nauczania i ćwiczenia wychowanków w pracach rolniczych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Liczba wychowanków nie ma na jednym kursie rocznym przekraczać czterdziestu.

Klasy równorzędne w seminariach mogą być urządzane w razie koniecznym.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę, ażeby pierwszy ustęp cały skreślić.

Izba nie popiera poprawki p. Stapińskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu, a Izba uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Gdzie się okazuje potrzeba, może w seminarium męskiem być urządzoną klasa przygotowawcza.

Zadaniem klasy przygotowawczej jest przysposobić wychowanków głównie pod względem językowym i pewności w rachunkach.

Izba uchwała §. 6. bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Celem wykształcenia nauczycielek robot i nauczycielek ogródków, o ile do tego celu nie służą seminaria publiczne jako takie i połączone z niemi ogródki dziecięce, mogą być przy pewnych seminariach założone osobne kursa nauczania jednoroczne.

Izba uchwała bez rozprawy §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Celem praktycznego przysposobienia wychowanków istnieje przy każdym seminarium z polskim językiem wykładowym szkoła ludowa jako szkoła ćwiczeń i szkoła wzorowa.

Przy seminariach nauczycielskich urządzonych pod względem języka wykładowego utrakwistycznie, istnieje będzie dla każdego z dwóch języków wykładowych osobna szkoła ćwiczeń.

Szkołę ćwiczeń, utrzymywaną przez państwo, może wyjątkowo zastąpić także inna szkoła publiczna wzorowo urządzona.

Szkoła ćwiczeń ma w regule cztery klasy, może być jednak urządzoną także jako więcej- lub mniejklasowa.

Liczba uczniów w poszczególnych klasach szkoły ćwiczeń nie może przekraczać czterdziestu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 9.

Wszystkie kursa roczne seminarium nauczycielskiego, szkoła ćwiczeń, klasa przygotowawcza, ogródek dziecięcy i specjalne kursa nauczania tworzą jeden organizm szkolny, z jednolitem kierownictwem.

Do kształcenia sił nauczycielskich mogą jednak być urządzone takie seminaria, które obejmują tylko pewne części pełnego seminarium. Do zakładów takich odnoszą się te przepisy, które postanowione są dla oduśnych części pełnych zakładów.

Izba bez rozprawy uchwała §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Plany naukowe, rozkład przedmiotów na poszczególne kursa roczne i liczbę go-

dzin nauki dla seminariów, oraz dla połączonych z nimi klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów nauczania ustanawia Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, biorąc za podstawę postanowienia ustawy państwowej o szkołach ludowych, oraz szczegółowe wskazówki podane w poprzedzających paragrafach niniejszej ustawy.

Blizsze postanowienia o urządzeniu językowym seminariów utrakwistycznych wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Minister oświaty postanawia na wniosek Rady szkolnej krajowej, który plan naukowy ma być zaprowadzonym w poszczególnych seminariach męskich.

Plan naukowy szkoły ćwiczeń układa konferencya nauczycielska, z uwzględnieniem planu nauki normalnego, przepisanego dla szkół ludowych w kraju i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Pod względem zewnętrznego i wewnętrznego porządku w szkołach ćwiczeń obowiązują normy wydane dla szkół ludowych publicznych, o ile nie będą wydane specjalne przepisy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 11.

O dopuszczaniu książek do nauki i czytania, oraz środków naukowych rozstrzyga Rada szkolna krajowa. Wybór pomiędzy zatwierdzonymi książkami do nauki służy ciałom nauczycielskim i ma być corocznie zawczasu podanym do wiadomości Rady szkolnej krajowej.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę ażeby skreślić drugie zdanie od słów „Wybór“ do „Rady szkolnej krajowej“.

Izba poprawki tej p. Stapińskiego nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwala §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 12.

Co się tyczy roku szkolnego, trwania półroczy i feryj we wszystkich oddziałach seminariów, włącznie z państwowymi szkołami ćwiczeń, obowiązują przepisy wydane dla szkół średnich, o ile nie są wydane specjalne przepisy.

Regulamin szkolny i naukowy dla seminariów wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty.

Co się tyczy zachowania się wychowanków w zakładzie i poza zakładem gro-
no nauczycielskie układa projekt przepisów dyscyplinarnych i przedkłada go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Wykluczenie z seminarium, oraz z seminariów w kraju zarządza Rada szkolna krajowa, wykluczenie ze wszystkich zakładów wymaga zatwierdzenia Ministra oświaty.

Izba bez rozprawy uchwala §. 12. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 13.

Nauka w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich, oraz w klasach przygotowawczych i na specjalnych kursach naukowych jest bezpłatną.

Wychowankowie biedni, a zdolni mogą otrzymać stypendya państwowe i krajowe, o ile przyjmą zobowiązanie oddania się zawodowi nauczycielskiemu przynajmniej przez sześć lat w publicznych szkołach ludowych.

Korzystanie ze stypendyum z funduszu krajowego, zależne jest od warunku sześcioletniej służby w publicznych szkołach ludowych w kraju.

Korzystanie ze stypendyum może także w ten sposób nastąpić, że odpo-

wiednie kwoty wypłacane będą kierownictwu internatów wychowanków seminariów do tego przez radę szkolną krajową upoważnionych, a to za mieszkanie i utrzymanie wychowauka.

Blizsze postanowienia o nadawaniu i wypłacaniu stypendyów wydaje Rada szkolna krajowa.

W państwowych szkołach ćwiczeń i ogródkach dziecięcych będzie pobierana opłata szkolna, od której uiszczania ubo-dzy uczniowie mogą być uwolnieni. Blizsze o tem postanowienia wydaje Minister oświaty.

Izba uchwała §. 13. zgodnie z wnioskiem komisji, bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Zakładanie i utrzymanie seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich z potrzebami szkołami ćwiczeń (§. 8) jest rzeczą państwa. Zarządza je na wniosek Rady szkolnej krajowej Minister oświaty, który także przyzwala na urządzenie oddziałów równorzędnych na kursach, oraz klas przygotowawczych, ogródków dziecięcych i specjalnych kursów naukowych.

Izba uchwała §. 14. bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Świadeetwo dojrzałości uprawnia do prowizorycznej służby nauczycielskiej we wszystkich szkołach ludowych bez względu na to, w którym seminarijum uzyskanem zostało, o ile kandydat ze względu na znajomość języków świadeetwem tem wykazaną odpowiada wymaganiom szkoły, do której ma być przeznaczony.

Do stalego zamianowania nauczycielem w szkołach ludowych pospolitych wymagane jest świadeetwo kwalifikacji nauczycielskiej dla pospolitych szkół ludowych,

które uzyskuje się przez egzamin kwalifikacyjny nauczycielski po najmniej dwuletniem zadowalniającem zajęciu w praktycznej służbie nauczycielskiej w szkole ludowej publicznej lub prywatnej posiadającej prawo publiczności. Do szkół ludowych pospolitych, w których drugi język krajowy, lub język niemiecki jest przedmiotem nauki obowiązkowym, wykazać się należy uzdolnieniem nauczania tych języków. Przy egzaminach kwalifikacyjnych do szkół pospolitych należy więc na żądanie kandydata przez wynik egzaminu stwierdzić, czy jest uzdolnionym uczyć także drugiego języka krajowego, względnie języka niemieckiego w szkołach ludowych pospolitych.

Izba uchwała §. 15. bez rozprawy, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Do stalej nominacji nauczycielem w szkole wydziałowej wymagane jest świadeetwo kwalifikacji nauczycielskiej do szkół wydziałowych, które uzyskuje się przez złożenie egzaminu specjalnego po uajmniej trzechletniem całkiem zadowalniającem zajęciu w szkołach ludowych, albo innych zakładach naukowych. Kandydaci, którzy ukończyli studia na uniwersytecie, albo w szkole politechnicznej, dopuszczani będą do tego egzaminu także bez wykazania się poprzedniem zajęciem w zawodzie nauczycielskim, mogą jednak dopiero wówczas uzyskać stałą nominację, jeżeli wykażą się jednorocznem zadowalniającem zajęciem nauczycielskiem w szkole wydziałowej publicznej po uzyskaniu kwalifikacji do szkół wydziałowych.

Nauczyciele przedmiotów technicznych na kursach specjalnych naukowych połączonych ze szkołami ludowymi doświadczeni w zawodzie nauczycielskim mogą być przez Ministra oświaty uwolnieni od tego egzaminu.

Egzamin kwalifikacyjny nauczycielski do szkół wydziałowych obejmuje wszystkie

przedmioty jednej z trzech następujących grup:

a) Grupa zawodowa językowo-historyczna: język wykładowy (języki wykładowe), język niemiecki, geografia i historia;

b) Grupa zawodowa przyrodnicza: historia naturalna, fizyka i matematyka;

c) Grupa zawodowa techniczna: rysunek odręczny i kaligrafia, rysunek geometryczny w połączeniu z geometryą wykreślną, nanka zręczności (dla kandydatów), nauka robót kobiecych (dla kandydatek).

Oprócz tego pedagogika i język wykładowy jest przedmiotem egzaminu każdej grupy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 16. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 17.

Do przedsięwzięcia egzaminów kwalifikacyjnych Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty ustanawia osobne komisje, przy czem trzymać się należy zasady, że członkami komisji egzaminacyjnych mają być przy egzaminie kwalifikacyjnym do szkół pospolitych przedewszystkiem inspektorowie szkolni okręgowi i wytrawni nauczyciele szkół ludowych, zaś przy egzaminie do szkół wydziałowych dyrektorowie i nauczyciele seminariów, szkół średnich, zawodowych lub wyższych. Przewodniczy egzaminom dyrektor komisji egzaminacyjnej, o ile inspektor szkolny krajowy nie obejmie przewodnictwa.

Celem egzaminowania kandydatów co się tyczy ich uzdolnienia do udzielania nauki religii, należy powoływać zastępców stowarzyszeń kościelnych i religijnych.

Marszałek oznajmia, iż do §. 17. zgłosił poseł Mogilnicki poprawkę, ażeby w pierwszym ustępie, we wierszu 5-tym wypuścić słowo „przedewszystkiem“, i koniec ustępu pierwszego od słów we wierszu 7. „zaś przy egzaminie“ skreślić, — natomiast

dodać po słowach „wytrawni nauczyciele szkół ludowych“ słowa „pod przewodnictwem ustanowionego przez Radę szkolną krajową, a przez Ministerstwo zatwierzonego delegata jako dyrektora“.

Marszałek udziela głosu p. Mogilnickiemu.

P. Mogilnicki nieobecny w Izbie.

Marszałek poddaje poprawkę p. Mogilnickiego do poparcia.

Izba poprawki powyższej nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwala §. 17. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 18.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki szkół wydziałowych odbywać się będą corocznie przez przeciąg jednego roku szkolnego przy seminariach nauczycielskich lub innych zakładach naukowych dwa kursa wydziałowe dla dwóch w §. 16. wymienionych zawodowych grup wydziałowych.

Na kurs wydziałowy przyjmować się będzie abiturjentów seminariów nauczycielskich męskich, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości z odznaczeniem, bezpośrednio po ukończeniu seminarium, oraz nauczycieli ludowych, którzy złożyli egzamin kwalifikacyjny do szkół ludowych pospolitych z odznaczeniem.

Pierwszych utrzymuje się na czas trwania kursu w dalszem pobieraniu stypendyum, które w seminarium nauczycielskiem posiadali; drudzy utrzymują urlop z pełnymi poborami.

Liczba słuchaczy niema przynieść trzydziestu pięciu.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę, ażeby opuścić ostatni ustęp od słowa „Liczba“ do końca.

Izba poprawki p. Stapińskiego nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 18. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 19.

Celem dalszego wykształcenia do zawodu nauczycielskiego w przedmiotach nauki kursów uzupełniających rolniczych, a zarazem celem przygotowania do złożenia specjalnego egzaminu z rolnictwa dla tych kursów, urządzony będzie w jednej szkole rolniczej co najmniej co drugi rok kurs nauczycielski rolniczy na przeciąg jednego roku szkolnego.

Na kurs ten przyjmowani będą kandydaci, którzy po złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolitych w szkołach ludowych wiejskich najmniej przez trzy lata na samodzielnym stanowisku byli czynni, a przez troskliwe pielęgnowanie ogrodu lub pola szkolnego okazali osobliwsze zamiłowanie do robót rolniczych.

Liczba słuchaczy tego kursu nie ma przekraczać dwudziestu.

Frekwentanci otrzymują na czas kursu urlop z pełnymi poborami.

Marszałek oznajmia, iż do tego paragrafu zgłosił p. Stapiński poprawkę, aby opuścić przedostatni ustęp od słów „Liczba“ aż do „dwudziestu“.

P. Stapiński cofa swoją poprawkę.

Izba uchwała bez rozprawy §. 19. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 20.

Nauka na wszystkich kursach nauczycielskich jest bezpłatną.

Wydatek na kursa nauczycieli wydziałowych i na kursa nauczycieli kursów rolniczych uzupełniających pokrywany będzie ze środków państwa.

Izba uchwała bez rozprawy §. 20. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 21.

W miarę rozporządzalnych środków (ze strony państwa, kraju, gminy, lub prywatnych) urządza Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty także kursa tylko dla poszczególnych przedmiotów szkoły ludowej pospolitej i wydziałowej.

Izba uchwała bez rozprawy §. 21. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 22.

Wszystkie kursa przeznaczone do dalszego kształcenia nauczycieli podlegają organom nadzorczym szkolnym ustanowionym dla seminaryów nauczycielskich.

Dyrektor odnośnego zakładu naukowego sprawuje za remuneracją bezpośrednie kierownictwo kursu.

Nauczyciele ustanawiani będą przez Radę szkolną krajową a za pracę swoją otrzymują honorarium.

Izba uchwała bez rozprawy §. 22. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 23.

Bliższe postanowienia i plany naukowe dla kursów nauczycielskich wydaje Rada szkolna krajowa z przyzwoleniem Ministra oświaty, przyczem należy się trzymać zasady, ażeby plany te i postanowienia utrzymać w zgodzie z każdorazowymi przepisami egzaminacyjnymi.

Przy urządzaniu kursu dla poszczególnych przedmiotów nauki uwzględnić należy

przedewszystkiem specyjalne potrzeby szkół ludowych pospolitych i wydziałowych stwierdzone ich planem naukowym.

Izba uchwała bez rozprawy §. 23. zgodnie z wnioskiem komisji

Sprawozdawca czyta:

Artykuł II.

Postanowienia tej ustawy obowiązują od początku roku szkolnego następującego po jej ogłoszeniu

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Artykuł III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Izba uchwała bez rozprawy Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

Ustawa

z dnia o kształceniu nauczycieli oraz o uzdolnieniu do nauczania w szkołach ludowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania, uchwała Izba powyższą ustawę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

pośla Kazimierza Lubomirskiego i tow.

Zważywszy, że regulacya rzeki Raby objęta jest ustawą z dnia 18. października 1901 na przestrzeni od ujścia do Lubnia a na przestrzeni Lubień-Chabówka projektem ustawy przedłożonym obecnie Wys. Sejmowi przez Rząd, że jednak według postanowień krajowej komisji dla regulacyi rzek kanałowych roboty obecnie prowadzone przed rokiem 1912 wogóle nie dotkną przestrzeni rzeki między Dobezycami a Mszaną dolną,

zważywszy, że na tej właśnie przestrzeni zdziczenie i spustoszenie koryta rzeki niesłychanie przyspieszonym postępuje tempem i całe kilometry kwadratowe gruntów zamieniają się z roku na rok w bezużyteczne krzemieniece. co tegoroczna komisya ministeryalna stwierdziła, zaznaczając w protokole konieczność jak najspieszniejszego zaradzenia temu stanowi rzeczy,

zważywszy, że także względy komunikacyjne i bezpieczeństwa mieszkań ludzkich przemawiają za wcześniejszą regulacyą, bo wzdłuż rzeki ciągnie się na przestrzeni Mszana dolna-Lubień droga powiatowa (dwa duże mosty — jeden z nich przeszłego roku zerwany) a na przestrzeni Lubień-Myślenice-Dobezyce gościniec rządowy (dwa mosty rządowe jeden powiatowy) a mieszkania ludzkie tak we wsi Lubień jak i w mieście Myślenicach (za Rabą) są narażone na zniszczenie, które to względy zawsze komisję krajową do przedsięwzięcia lokalnych regulacyi powodowały,

zważywszy, że na tej przestrzeni już teraz w kilku miejscach regulacyę się przeprowadza (drogi i gościniec w dwóch miejscach zupełnie zerwane zostały), siła wody jednakoż te częściowe regulacye niszczy, zaś regulacya systematyczna tylko temu zniszczeniu kres położyć może,

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby 1. dla regulacji rzeki Raby oprócz kierownictwa regulacyjnego w Bochni ustanowił drugie w Myślenicach;

2. aby bezzwłocznie drugą systematyczną regulacją na rzece Rabe na przeszczeniu Mszana dolna-Debezyce rozpoczął;

3. aby na ten cel użyto funduszów z innych regulacji zbywających, które i tak wobec obecnego postępu robót przed rokiem 1912 nie zostaną zaczęte.

Lwowie, dnia 4. marca 1907.

Wnioskodawca:

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Stadnieki, Białoskórski, Wład. Czajkowski, Bal, Jan Urbański, Andrzej Lubomirski, Struszkiewicz, Mycielski, Gorayski, Horodyski, Kramarczyk, Potoczek, Loewenstein, Abrahamowicz, Bobrzyński, Zdz. Skrzyński, Zdz. Włodek, Czech, Góetz, Brykczyński.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

Wniosek

posła Abrahamowicza i towarzyszy.

Zważywszy na liczne, a coraz rozszerzające się zadania reprezentacji autonomicznych, pod względem administracyjnym, ekonomicznym i ogólnie kulturalnym;

zważywszy następnie, iż dodatnie a skuteczne spełnianie tych zadań z warunkowane jest w pierwszym rzędzie zapobieganiem i uchylaniem różnie i sporów pod względem językowym, co da się osiągnąć jedynie przez unormowanie ustawodawcze sprawy językowej w zakresie działania i urzędowaniu władz autonomicznych,

Czynię Wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy o języku urzędowym władz autonomicznych.

We Lwowie, dnia 2. marca 1907.

Wnioskodawca:

Abrahamowicz, w. r.

Bobrzyński, Malachowski, Głabiński, Pastor, Mieczysław Urbański, L. Cieński, Rayski, Wurst, Jabłoński, Moysa, Maiss, Antoni Teodorowicz, Wład. Jaworski, Merunowicz, Gniewosz, Schnell, Wiśniewski, Gryziecki, Piniński, Michalski, Wine. Gnoiński, Buynowski, Kleski, Lityński.

U s t a w a

z dnia o języku urzędowym władz autonomicznych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Językiem urzędowym wewnętrznym Wydziału krajowego jest język polski.

Język, w którym uchwały Wydziału krajowego są obwieszane, uregulowany jest ustawą krajową z 10. maja 1866 Nr. 13. dz. u. kr.

Wydział krajowy w korespondencji z Władzami rządowymi używa języka polskiego. Na podania stron i pisma reprezentacji powiatowych odpowiada Wydział krajowy w tym języku w kraju używanym, w którym podanie, względnie pismo wniesiono.

§. 2.

Językiem urzędowym wewnętrznym Reprezentacji powiatowej (Rady powiatowej i Wydziału powiatowego) i Reprezentacji gminnej (Rady gminnej i zwierzchności gminnej) jest ten język, którego Reprezentacja powiatowa względnie gmina jako swego języka urzędowego obecnie używa.

Zmiana tego języka nastąpić może na mocy uchwały Rady powiatowej, względnie gminnej, powziętej na posiedzeniu, w tym celu zwołanem i tylko w obecności trzech czwartych części członków, prostą większością obecnych.

Na posiedzeniach Reprezentacji powiatowej i gminnej mogą członkowie zabierać

głos w każdym języku używanym w powiecie względnie gminie.

§. 3.

Reprezentacya powiatowa i gminna obowiązane są przyjmować i załatwiać pisma i podania bez względu na to, czy zredagowane są w języku polskim, ruskim lub niemieckim.

§. 4.

Językiem urzędowym zewnętrznym, którego Reprezentacya powiatowa i gminna używać będzie w korespondencji ze stronami i innymi władzami autonomicznymi i z władzami rządowymi, w którym na nadesłane jej podania i pisma będzie odpowiadać, jest ten język, względnie są te języki, których Reprezentacya powiatowa i gminna w tym względzie obecnie używa.

Zmiana tego języka, względnie tych języków, nastąpić może w sposób podany §. 2.

§. 5.

Każda uchwała Rady powiatowej, względnie gminnej, która reguluje język urzędowy Reprezentacyi powiatowej, względnie gminnej, ma być obwieszoną w powiecie względnie gminie, a nadto o ile idzie o gminę, przedłożoną Wydziałowi powiatowemu i Starostwu, o ile zaś idzie o reprezentacyę powiatową, Wydziałowi krajowemu i Starostwu z dowodem, że przy powzięciu uchwały zachowano przepisy niniejszej ustawy.

Gdyby, czy to z urzędu, czy też wskutek wniesionych zażaleń stwierdzono, że tych przepisów nie zachowano, to Wydział powiatowy znieśnie uchwałę Rady gminnej, a Wydział krajowy uchwałę Rady powiatowej.

Uprawnień służących w tym względzie Władzom rządowym na mocy przyznanego im ustawami prawa nadzoru nad reprezentacyą gminną i powiatową, postanowienie powyższe nie narusza.

§. 6

Postanowień obowiązujących o języku urzędowym miasta Lwowa i Krakowa zawartych w ustawach krajowych z d. 14. października 1870 dz. u. k. Nr. 79 i z dnia 6. października 1901 dz. u. k. Nr. 108 ustawa niniejsza nie narusza.

§. 7.

Jako język, w którym przełożony obszaru dworskiego zarząd swój sprawuje i którego w korespondencji z Władzami i stronami używa, oznacza posiadacz obszaru dworskiego: język polski, ruski lub niemiecki. Jeżeli obszar dworski należy do kilku współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, to przełożony obszar dworskiego używać będzie tego języka, za którym się oświadczyła część współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, na którą przypada więcej jak połowa rocznej kwoty podatków bezpośrednich opłacanych z obszaru dworskiego.

§. 8.

Wymienione w tej ustawie Władze autonomiczne oznaczają język, w którym zakłady im podległe załatwiać mają swoje czynności.

§. 9.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 dz. u. p. Nr. 24 dotyczące się języka urzędowego c. k. Władz, urzędów i sądów w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem w służbie wewnętrznej i w korespondencji z innymi Władzami, oraz powołane w tem rozporządzeniu i na jego podstawie wydane przepisy o korespondencji c. k. Władz, urzędów i sądów ze stronami, z Władzami nierządowymi, korporacyami i gminami, pozostają jak dotąd tak i nadal w mocy.

§. 10

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi Ministrami, których to tyczą.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

p. Dra Oleśnickiego i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego.

Dziś t. j. dnia 4. marca 1907, napadli słuchacze uniwersytetu lwowskiego polskiej narodowości na zebranych w sali wykładowej tegoż uniwersytetu ruskich słuchaczy teologii i gwałtem wyrzucili ruskich teologów z wykładowych sal uniwersytetu. Potem ustawili się polscy studenci uniwersytetu przed uniwersytetem, wzbraniając ruskim słuchaczom siłą wstępu na uniwersytet. Postawa polskiej młodzieży, zebranej bardzo licznie jest groźna i zachodzi niebezpieczeństwo, że może dojść do rezultatów niezwykle smutnych.

Polscy studenci pod oczywistym wpływem nastroju polskiego wiecu z 3. marca 1907, postanowili nie dopuścić ruskich słuchaczy na uniwersytet i tem zmanifestować jego polskość. Eksces dzisiejszy dzieje się pod okiem profesorów i władz uniwersytetu, które zachowują się zupełnie biernie. Dwóch studentów ruskich jest już ciężko ranionych a wielu lżej, a teologa Kostyka zniewolił jeden polski student groźbą rewolweru.

Ponieważ tego rodzaju gwałtowne postępowanie z ustawami niezgodne, a prawa narodu ruskiego w wysokim stopniu naruszające może w całym kraju do nieobliczalnych doprowadzić rezultatów, dlatego podpisani zapytują:

1. Czy znany jest ten fakt c. k. Rządowi?

2. Jakich środków zamyśla użyć c. k. Rząd, ażeby położyć tamę i koniec gwał-

townemu postępowaniu i przywrócić na uniwersytecie spokój i normalne stosunki?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Chomyszyn, A. Szeptycki, Kuryłowicz, Huryk, Barabasz, Staruch, Mogilnicki, Korol, Mazikiewicz, Bohaczewski, J. Jaworski, Eflinowicz, Glidziuk, Ostapczuk.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Dnia 3. sierpnia 1906 odbyły się wybory do Rady gminnej w gminie Dobrotów, powiatu Nadwórniańskiego. Członkowie tej gminy świadomi tego, że w rękach Rady spoczywa całe dobro gminy i że ludzie, którym powierza się nie tylko inwentarz, lecz i moralno-oświatowe zadania, powinni być zdolnymi, świadomymi i cieszyć się ogólnem zaufaniem, — wybrali aż tego roku właśnie ludzi z takimi przymiotami do Rady, a pozostawili na boku ludzi nie kulturalnych, przestrzegających własnego interesu, sprzedających, lizunów i ogólnie zalienawdzonych.

Te wybory odbyły się wedle przepisów ordynacyi wyborczej, poważnie, a ze względu na świadomość obywateli nawet świątecznie w obecności c. k. komisarza Olpińskiego i wogóle pod czujnym i bystrem okiem autonomicznych i państwowych władz, którym tak naczelnictwo gminy, jak również i dawniejsza Rada ślepo powodowały się — i na żadne przekroczenie nawet za dobro gminy byłiby nie zdobyli się.

Każdy sądziłby, że wobec tego, tak autonomiczne jak i państwowe władze są zadowolone, widząc, że gminia własnymi siłami i świadomością zabezpieczyła sobie dobrą gospodarkę gminną.

Tymczasem dotychczasowi radni z dotychczasowym wójtem, którzy przepadli, wnieśli protest przeciw odbytym wyborom. Wedle zdania podpisanych nie było najmniejszej podstawy do wniesienia protestu, ponieważ nikt nie dopuścił się żadnego przekroczenia ustawy o ordynacyi wyborczej

i to tak ze strony włościan, jak i zwierzechności gminnej. Przeciwnie zwierzechność gminna dołożyła wszelkich starań, ażeby wybory odbyły się legalnie, a to: ogłosiła w zupełnie prawnym terminie o mających odbyć się wyborach i o wystawieniu wyborczych list, jak świadczy ogłoszenie pod A).

W dniu wyborów zeszło się do 120 ludzi, gdzie dawniej przychodziło do głosowania tak mało, — że musieli wybierać do Rady i nieobecnych, — i to nie tylko z Dobrotowa, lecz niektórzy z sąsiedniej wsi Łaneczyna.

Głosowanie odbyło się kartkami. Kto chciał kartkę brał, a komu nie podobało się, to ją zwracał, n. p. Jakim Biłous — Kostyszyn. Sam komisarz p. Olpiński przyznał, że wybory odbyły się bardzo spokojnie i poważnie. Tymczasem mija już siedm miesięcy od czasu wyborów, a końca nie ma, bo rekurenci zawzięli się za wszelką cenę doprowadzić do nowych wyborów, co otwarcie oświadczają. A mają oni w tem osobisty interes, bo wiedzą, że jakby były potwierdzone nowe wybory, to wyjdą na wierzeh wszystkie ich nieprawidłowości, których dopuszczali się, n. p. radny Nykoła Kinaszewski zajął bezprawnie wielki kawałek gminnej łąki. Zwierzechność wytoczyła mu proces, który wyżej nazwany prz grał i musiał zapłacić kilkadziesiąt koron kosztów i odstąpić zabraną łąkę. Tymczasem do dziś on siedzi na tej łące, a kosztów nie zapłacił — przyniósł tylko piwa i wódki. Takich postępów znalazłoby się wiele, a które to oni do teraz kryją. N. p. nikt niewie, gdzie podziewają się pieniądze za surowicę, za licytację łąki i łąk.

W tem pomaga im gminny sekretarz Władysław Nowakowski, który obawia się nowej Rady, bo dotychczas była zawsze taka Rada, że wszyscy siedzieli pozginawszy głowy, a sekretarz robił co chciał, a radni nie wiedzieli o niczem. Każde posiedzenie Rady kończyło się pijatyką i to do takiego stopnia, że radni po pod plotami, albo w fosach i rowach spalali. Nikt nie dostał po-

życzki z kasy gminnej, jak nie zapłacił sekretarzowi kilka koron; n. p. Feduń Bilous zapłacił sekretarzowi za pożyczkę raz 2 K a drugi raz 3 K; Roman Matijczuk 2 K; Jakim Biłous 2 K; Matij Iwaniszak, Andryj Iwaniszak, Jakim Bołous po 2 K. Gdy już opłacił się pożyczający sekretarzowi, to musiał i radnym opłacić się, więc musiał przynieść co najmniej 1 litr wódki, a nato świadków znalazłby pół wsi.

Przeto więc sekretarz stara się różnymi sposobami wybory, które się odbyły, powalić, choć niema najmniejszej podstawy.

C. k. Starostwo w Nadwórnej przeprowadza śledztwo. Zwierzechność i sekretarz wykorzystują swoje dotychczasowe stanowisko, n. p. e. k. Starostwo zażądało podać kilku bezstronnych świadków w celu przesłuchania co do wyborów, które odbyły się. Przy świadkach Matij Iwaniszak Jakim, Biłous, Dmytro Iwaniszak, Josyp Sikoryn i wielu innych Zwierzechności podała 2. lutego 1907 na świadków 4 ludzi; dwóch ze strony rekurentów, a dwóch ze strony podpisanych. Tymczasem dziwne dziwo stało się, bo z e. k. Starostwa przyszło powołanie aż 9 ciu ludziom i to ze strony rekurentów. Ponieważ rekurenci są zienawidzeni w całej wsi, więc nie mieli podać kogo na świadków, otóż podali samych najbliższych krewnych jak braci, a drudzy własnych synów! Niektórzy z powołanych przy wyborach nawet nie byli. Sekretarz powiedział raz do radnego Iwana Daczenka, który był winien 20 K do kasy gminnej: „dajcie mi 3 korey kartofel a ja wam tak zrobię, że tych 20 K nie zapłacicie“. I do dziś wyżej nazwany tych 20 K nie zapłacił i nikt u niego nie upomina się, a Rada, kasjerzy udają, czy nawet nie wiedzą o tem. Rekurentów było ledwie kilkunastu i oni połączyli się z żydami i z ich strony przyszło do nadużycia, bo jeden z nich Abraham Abnsz był karany kilkudniowym aresztem przez e. k. obwodowy Sąd w Stanisławowie dnia 12. listopada 1906.

Do ostatnich granie nieładu dochodzą już takie porządki, jakie we wsi panują za

cały czas poprzedniej Rady. Od tego czasu niema najmniejszego porządku we wsi. Naród rozpił się, nikogo nie słucha. każdy postępuje jak mu się podoba.

Wobec tego podpisani zapytują:

1) Czy znany jest c. k. Rządowi ten stan rzeczy?

2) Czy gotów jest c. k. Rząd jak najspieszniej rozstrzygnięcie protestu i ukonstytuowanie się rady gminnej w Dobrotowie spowodować?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Krempa, Bojko, Gładziuk, Effenowicz, Ostapczuk, Bohaczewski, J. Jaworski, Stapiński, Kuryłowicz, Huryk.

L. 251/06.

Obwieszczenie!

Stosownie do przepisów §. 16. ustawy ordynacji wyborczej dla gmin podaje się do publicznej wiadomości, że spis członków gminy uprawnionych do głosowania, również osobny wykaz członków dla każdego koła wyborczego z dniem 30 czerwca 1906 do przeglądu w kancelaryi nrzędu gminnego w Dobrotowie wyłożone zostały z tą jednak uwagą, że termin reklamacyjny z dniem 1. lipca 1906 upływa.

Dobrotów, dn. 30. czerwca 1906.

L. S. Petro Zawalnik
wójt.

Afigowano.

Dobrotów, dn. 30. czerwca 1906.

Iwan Makowijczuk.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Wołczkowie pow. Śniatynskiego unieważniono przeprowadzone w r. 1905. wybory rady gminnej jeszcze z początkiem roku 1906 — pomimo tego jednak nie zostały dotychczas wybory nowej rady rozpisane. Ponieważ wskutek tej nie-

prawidłowości gmina bardzo cierpi — zapytują podpisani:

Czy wie c. k. Rząd o tym fakecie?

Czy gotów jest c. k. Rząd rozpisanie wyborów do rady gminnej w Wołczkowcach jak najspieszniej zarządzić?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Gładziuk, Effenowicz, Kuryłowicz, F. Krempa, Bohaczewski, Bojko, Huryk, Ostapczuk, J. Jaworski, Stapiński.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Komarówka pow. Brzeżańskiego wybrana została w dniu 17 listopada 1906 zupełnie legalnie i prawidłowo zwierzchność gminna — jednak Starostwo w Brzeżanach nie chce jej dotychczas zaprzysiądz i w urzędowanie wprowadzić. Ponieważ przez to panuje w gminie nieład i nieporządki zapytują podpisani:

1. Czy znany jest c. k. Rządowi ten stan rzeczy?

2. Czy skłonny jest c. k. Rząd zarządzić jaknajspieszniej zaprzysiężenie i wprowadzenie w życie zwierzchności gminnej w Komarówce?

Interpelant.

Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Gładziuk, Effenowicz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Huryk, Ostapczuk, J. Jaworski, Stapiński, Krempa, Bojko.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W roku 1903 pozwoliło c. k. Starostwo w Brzeżanach Iwanowi Belechowi, gospodarzowi w Mieczyszczowie na sprzedaż słodzonych napoi — w krótkim jednak czasie potem zasystowało to pozwolenie aż do tego czasu, dopóki Iwan Pelech wymuruje sklep i pokryje go blachą.

Gdy Iwan Pelech sklep wymurował i blachą pokrył nie chciało mimo tego c. k. Starostwo cofnąć wydanego zakazu. Prze-

ciw orzeczeniu Starostwa wniósł Iwan Pelech rekurs do c. k. Namiestnictwa, które rozporządzeniem z 5. sierpnia 1905 uchyliło zarządzenie Starostwa i nakazało wydać Iwanowi Pelechowi kartę przemysłową.

Pomimo tego nie chce Starostwo Brzeżańskie Iwanowi Pelechowi karty przemysłowej wydać.

Wobec tego zapytują podpisani:

1. Czy wie c. k. Rząd o tym fakcie?

2. Czy gotów jest przez spieszne zarządzenie tej sekaturze kowiec położyć i Starostwu w Brzeżanach jak najspieszniej wydanie Iwanowi Pelechowi konsensu na sprzedaż słodzonych napoi nakazać?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Gładziuk, Effinowicz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Huryk, Stapiński, J. Jaworski, Ostapczuk, Krempa.

Interpelacya do c. k. Rządu.

§. 12 ustawy z 20. sierpnia 1905 d. u. k. l. 100 nałożył na strony obowiązane do konkurencyi cerkiewnej obowiązek składania rocznej sumy pauszalnej na utrzymanie diaka do wysokości rocznie 400 koron, postanawiając równocześnie, że rozłożenie tego datku na strony konkurencyjne ma nastąpić na podstawie postanowień ustawy z 16. kwietnia 1896 l. 25 d. u. k.

Postanowienie to nie da się w praktyce wykonać, a to dla braku rozporządzenia dla władz administracyjnych normującego procedurę i sposób przeprowadzenia go w praktyce, a mianowicie sposób rokrocznego rozkładania datków na strony konkurencyjne i ściąganie ich z tych stron przy zachowaniu możliwie najmniej uciążliwych formalności.

Gdy tym sposobem cel prawomocnie sankcyonowanej ustawy nie został osiągnięty, zapytują podpisani:

1) Czy wiadomy jest ten stan rzeczy Wysokiemu c. k. Rządowi?

2) Czy gotów jest Wys. Rząd rozporządzenie wykonawcze do §. 12 ust. z 20. sierpnia 1905 l. 100 d. u. k. jak najspieszniej wydać?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Stapiński, Huryk, J. Jaworski, Ostapczuk, Gładziuk, Effinowicz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Bojko.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W gminie Milowcach pow. Zaleszczyckiego skończyło się w roku 1905 urzędowanie komitetu parafialnego (cerkiewnego) Gr. kat. urząd parafialny odnosił się w tej sprawie sześć razy do c. k. Starostwa w Zaleszczykach o zarządzenie wyboru nowego komitetu, a mianowicie:

- 1) 7. marca 1906 l. 33.
- 2) 16. maja 1906 l. 74.
- 3) 27. października 1906 l. 158.
- 4) 15. września 1906 l. 131.
- 5) 9. listopada 1906 l. 172.
- 6) 14. lutego 1907 l. 36.

jednak bez skutku.

W dniu 31. grudnia 1906 odniósł się urząd parafialny w Milowcach w tej samej sprawie do c. k. Namiestnictwa, jednak i to nie odniosło skutku.

Ponieważ na tem przewlekaniu się sprawy cierpi znacznie interes cerkwi i parafii, dlatego podpisani zapytują:

1. Czy wiadomy c. k. Rządowi ten stan rzeczy?

2. Czy skłonny jest c. k. Rząd zarządzić, ażeby c. k. Starostwo w Zaleszczykach powyższe żądanie gr. kat. nrzędu parafialnego w Milowcach jak najspieszniej i skutecznie załatwiło?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Staruch, Mazikiewicz, Glidziuk, Effenowicz, Bohaczewski, Huryk, Ostapczuk, J. Jaworski, Kuryłowicz, Bojko, Stapiński.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W miasteczku Skolem powiatu Stryjskiego urzęduje po rozwiązaniu rady gminnej od 1. września 1906 komisarz rządowy z przybocznymi radnymi.

Urzędowanie to nietylko nie jest z korzyścią dla gminy, lecz przeciwnie naraża ją na straty i niekorzyści.

Pomimo, że urzędowanie komisarza jest prowizorycznej natury, przystępuje rada przyboczna, dobrana bardzo nieszczęśliwie w sprzeczności z wnioskiem Wydziału powiatowego, do mianowania urzędników gminnych, jak sekretarza z płacą 1440 koron i czterema kwinkweniami po 120 koron, nadto inspektora policyi z płacą 1000 koron do pełnienia służby policyjnej przez dobranie trzech ludzi co wyniesie od osoby najmniej 600 koron rocznie i mundur. Rozpisano konkurs na oprawę miejskiego (hycła) za wynagrodzeniem 600 koron, które to wydatki obciążają gminę w wysokim stopniu i bez najmniejszej potrzeby, bo n. p. taki policmajster potrzebny co najwięcej dla Demni w celu pilnowania porządku przed napływową ludnością, a nie ma potrzeby powiększać policyę pośród spokojnymi obywatelami, Rada przyboczna naznaczyła 53% dodatków do podatków bezpośrednich co sprzeciwia się ustawie gminnej (§§. 109 i 98 z r. 1896 d. u. k. L. 59), dlatego, że wszystkie sprawy potrzebujące wyższego zatwierdzenia nie należą do dotychczasowego zarządu, a wszelkie dodatki przewyższające 20% potrzebują wyższego zatwierdzenia (§. 82 ust. gmin.).

Rada przyboczna kieruje się w sprawach gminnych nie względem na dobro gminy, a ubocznymi względami osobistymi. Gdy przyszło do obsadzenia miejsca sekretarza i nie podlegało żadnej wątpliwości, że najodpowiedniejszym kandydatem był na to miejsce dotychczasowy prowizoryczny

sekretarz Konstantyn Bobak, który był już upatrzony na tę posadę za 1200 koron rocznie — to komisarz z radą przyboczną usunął go i przyjął innego kandydata za wynagrodzeniem 1440 koron dlatego tylko, że ten kandydat stoi w bliskich konneksjach z jednym z wpływowych mieszkańców Skolego — a Bobak jest Rusinem — co wyraźnie stwierdził komisarz słowami: „Zbadawszy tutejsze stosunki przekonałem się, że tutaj nie ma miejsca dla Rusina“.

Groźną dla gminy Skole jest gospodarka leśna komisarza i nowej rady. Przyjęto mianowicie za podstawę gospodarki lasowej wypracowany przez Boumla, prywatnego zarządcę lasu, plan obejmujący 625 morgów, sporządzony w przeciągu 1 1/2 dnia, którego to obszaru nie był w stanie ani obejść ani należyście oglądać w tak krótkim czasie.

Plan ten wedle orzeczenia fachowców miejscowych jest zupełnie nieodpowiedni, bo nawet nie oznaczono sekcij lasowych liniami na gruncie, a podzielony tak, że w wielu miejscach nie można nawet wywieść drzewa.

Podział na sekcye na papierze obejmuje tylko około 150 morgów lasu, a za swoją pracę zażądał Bouml wynagrodzenia w sumie 1800 koron, przyznanych przez gminę Skole na podział na sekcje całego obszaru lasowego 625 morgów.

Podział miał być na 62 sekcij, każda sekcya miała być oznaczona liniami wyręb, a nadto ma być wiek lasu, drzew, każdej sekcji podany, czego wszystkiego w dotychczasym planie niema.

Wobec tego oczywiście jest że urzędowanie komisarza jest dla gminy bardzo niekorzystne — na każdy sposób daleko gorsze jak dawnej rady, która rozwiązana była z przyczyny zlej gospodarki, a z przyczyn czysto osobistych — zachodzi więc konieczna potrzeba do usunięcia tego prowizoryum — tem więcej, że wedle nowych ustaw lasowych z r. 1904, Skole ma przedsięwziąć zalesienie na wielką skalę co bez urzędującej rady gminnej i silnej zwierzchności przeprowadzić się nie da.

Wobec tego podpisani zapytują c. k. Rząd, czy znane są mu te stosunki a równocześnie wzywają o jak najspieszniejsze rozpoznanie wyborów nowej rady gminnej w Skolem.

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, Glidziuk, J. Jaworski, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, Bohaczewski, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła Korola i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie rozdziału gminy Krynica na dwie osobne gminy.

Jeszcze dnia 18. sierpnia 1904, względnie dnia 24. sierpnia 1904 zapadła na radzie gminnej w Krynicy uchwała na rozdział gminy Krynica na dwie osobne gminy „Krynica wieś“ i „Krynica zdroj“.

Na rozdział ten zgodzili się także reprezentanci funduszu religijnego jako właściciela dworskiego obszaru, poczem całą sprawę przesłano c. k. Ministerstwu handlu do zatwierdzenia. Od tego czasu minęło już dwa i pół roku, a strony interesowane daremnie wyczekują ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy rozdziału Krynicy

na dwie gminy w drodze ustawodawczej, bo sprawa dla niewiadomych przyczyn ugrzęzła w Ministerstwie.

Wobec takiej bezpodstawnej zwłoki podpisani zapytują:

Czem usprawiedliwi c. k. Rząd taką długotrwałą zwłokę w załatwieniu piekającej sprawy rozdziału gminy Krynica na dwie osobne gminy.

Lwów, dnia 4. marca 1907.

Interpelant:
Korol, w. r.

Oleśnicki, Glidziuk, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Effinowicz, Staruch, Huryk, Szajer, Barabasz, Mogilnicki, Bohaczewski, J. Jaworski, Wilczkiewicz, Wesoliński.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 5. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 30 po południu.

Marszałek:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

11. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 5. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 122.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 9 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 10 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż p. Stanisławowi Tarnowskiemu, który z powodu choroby nie może jeszcze brać udziału w posiedzeniach sejmowych, udzielił urlopu do 10-go marca 1907.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycji wniesionych po dzień 5. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1696, 1698, 1700, 1703, 1707, 1709—1711, 1725, 1726, 1728, 1729, 1744, 1745, 1754.

Komisji szkolnej L. s.: 1695, 1705, 1706, 1708, 1727, 1730, 1742, 1753

Komisji gminnej L. s.: 1714, 1723.

Komisji petycyjnej L. s.: 1712, 1713.

Komisji administracyjnej L. s.: 1715, 1716, 1718, 1719, 1747.

Komisji prawniczej L. s.: 1748.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1704, 1717, 1724, 1743.

Komisji drogowej L. s.: 1702, 1746.

Komisji przemysłowej L. s.: 1697.

Komisji dla reformy wyborczej L. s.: 1699, 1720, 1722.

Po odczytaniu petycji L. s. 1699, gminy miasta Kołomyi o traktowanie tego miasta przy rozdziale nowych mandatów poselskich na równi z miastami Stanisławowem, Tarnopolem i Tarnowem, przemawia p. Kleski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1729, gminy Bestwiny o pokrycie kosztów utrzymania Maryi Wendowej, przemawia p. Kramarczyk popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1753, Rady gminnej Gródka o założenie gimnazjum, przemawia p. Kolischer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 1754, gminy Łękowicy o zapomogę na budowę kościoła, przemawia p. Filip Włodek popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kleskiego o założenie w Kołomyi składu drzewa opałowego z lasów rządowych.

Przemawia p. Kleski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kleskiego o utworzenie seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Kołomyi.

Przemawia p. Kleski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Brunickiego o zmianę §. 57. ustawy polowej.

Przemawia p. Brunicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Abrahamowicza z projektem ustawy o języku urzędowym władz autonomicznych.

Przemawia p. Abrahamowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o krajowym funduszu sierocym.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowym funduszu sierocym przyjmuje Sejm do wiadomości.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do użycia od roku 1907 całorocznych odsetek od kapitalizowanej dotąd sumy 250.000 K., na utrzymanie i wychowanie ubogich sierót, tudzież dzieci opuszczonych i zaniedbanych lub na zaniedbanie narażonych:

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę stworzenia po powiatach w kraju domów zaopatrzenia i wychowania ubogich sierót, dzieci zaniedbanych lub na zaniedbanie narażonych wziął pod rozwagę i zbadał, czyżby z funduszków gmin pocho-

dzących z grzywien karnych tego rodzaju instytucje powstawać mogły;

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby — ze względu, że ustawa z dnia 3. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 62 przestaje obowiązywać z końcem roku 1910, przedłożył możliwie jak najrychlej Radzie państwa nowy projekt ustawy o przekazaniu krajom nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych po upływie roku 1910, a to w tym kierunku, iżby wszystkie z końcem roku 1910 urosłe nadwyżki z obrotu — po zatrzymaniu odpowiedniej rezerwy — a następnie corocznie nadwyżki przekraczające tę rezerwę, były w całości przekazywane krajom.

Sprawozdaniem tem załatwioną została także petycja Towarzystwa opieki nad sierotami we Lwowie do l. 450.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Maryewski i stawia następujące rezolucje:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby wziął pod rozwagę stworzenia domów zaopatrzenia i wychowania ubogich sierót niezaopatrzonych i dzieci zaniedbanych i na zaniechanie skazanych, jako zakładów krajowych. — Sejm poleca Wydziałowi krajowemu zbadanie sprawy, czyby nie należało zmienić postanowienia ustawy o swojszczyźnie z dnia 3. grudnia 1863 r. Nr. 105. Dz. p. p. i ustaw przekazujących grzywny polityczne i sądowe na miejscowe fundusze ubogich w tym kierunku, aby gminy od obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania ubogich i niezaopatrzonych dzieci, aż do 14 roku życia zostały zwolnione a obowiązek ten przeszedł na fundusz krajowy, który na pokrycie wydatków z tem połączonych ma partycypować w porborze wszelkich grzywien politycznych sądowych i gminnych.

Przemawia p. Buynowski:

Przemawia p. ks. Stojalowski.

Przemawia p. Filip Włodek i stawia poprawkę aby skreślić punkt 3 wniosków komisji.

Izba poprawkę p. Włodka popiera.

Przemawia p. Kr. marczyk.

Przemawia p. Bojko.

Po zaknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowym funduszu sierocym przyjmuje Sejm do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 1. komisji.

Sprawozdawca czyta:

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do użycia od roku 1907 całorocznych odsetek od kapitalizowanej dotąd sumy 250.000 K., na utrzymanie i wychowanie ubogich sierót, tudzież dzieci opuszczonych i zaniedbanych lub na zaniechanie narażonych;

Izba bez rozprawy uchwala wniosek 2. komisji.

Sprawozdawca czyta:

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę stworzenia po powiatach w kraju domów zaopatrzenia i wychowania ubogich sierót, dzieci zaniedbanych lub na zaniechanie narażonych wziął pod rozwagę i zbadał, czyby z funduszy gmin pochodzących z grzywien karnych tego rodzaju instytucje powstawać mogły.

Marszałek oznajmia, iż do tego punktu jest poprawka p. Filipa Włodka, aby punkt ten opuścić, podda przeto pod głosowanie wniosek komisji, a posłowie, którzy są mu przeciwni, będą mogli dać temu wyraz przez głosowanie przeciw wnioskowi.

Przemawia p. Kramarczyk.

Marszałek wyjaśnia, iż wniosek przejścia do porządku dziennego w rozprawie szczegółowej jest niedopuszczalny można tylko w rozprawie ogólnej postawić wniosek przej-

ścia do porządku dziennego nad wszystkimi wnioskami komisji.

Przemawia p. Maryewski.

Marszałek zwraca uwagę, iż obecnie jest rozprawa nad punktem 3-cim wniosków komisji.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przed przystąpieniem do głosowania przemawia w sprawie formalnej p. Maryewski.

Marszałek zwraca uwagę p. Maryewskiego, iż stawiając swoją poprawkę wyraźnie zaznaczył, iż stawia ją po punkcie 4-ym wniosków komisji, jeżeli jednak p. Maryewski stawia ją obecnie w miejsce wniosku 3-go, to gotów jest otworzyć nad tą poprawką rozprawę.

Przemawia p. Maryewski i uprasza o poddanie pod głosowanie jego poprawki przed głosowaniem nad punktem 3-cim wniosków komisji.

Marszałek poddaje do poparcia poprawkę p. Maryewskiego, którą odczytuje.

Izba poprawki p. Maryewskiego nie popiera, a następnie w głosowaniu uchwała punkt 3-ci zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

4) Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby — ze względu, że ustawa z dnia 3. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 62 przestaje obowiązywać z końcem roku 1910, przedłożył możliwie jak najrychlej Radzie państwa nowy projekt ustawy o przekazaniu krajom nadwyżek z obrotu kas sierocych zbiorowych po upływie roku 1910, a to w tym kierunku, iżby wszystkie z końcem roku 1910 urosłe nadwyżki z obrotu — po zatrzymaniu odpowiedniej rezerwy — a następnie corocznie nadwyżki przekraczające tę rezerwę, były w całości przekazywane krajom.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy miasta Bochni co do urządzenia wodociągu i kanalizacyi miasta.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłki druku, a mianowicie: na stronie 4. sprawozdania, w §. 5 wierszu 6 zamiast słowa „władze“ ma być „władzę“; na stronie 5. w §. 3, wierszu 1 zamiast „wielkości“ ma być „wielkość“; na stronie 6. w §. 4 wierszu 2 i 3 zamiast „przy-guje“ ma być „przysłu-guje“, a we wierszu 9. zamiast słów „tem placu“ ma być „tym placu“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące projekty ustaw:

I.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Bochni połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych.

§ 1.

Każdy właściciel położonego w obrębie gminy miasta Bochni domu obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej nlicy, lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z rzeczonym wodociągiem.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu technicznego (§. 11.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§ 2:

Właściciel domu ponosi kosztą połączenia od granicy swej posiadłości i kosztą

wewnętrznego urządzenia. Koszta doprowadzenia wody do wspomnianej wyżej granicy ponosi gmina.

§. 3.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy, lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 4.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, a w szczególności, gdy koszta połączenia w stosunku do wartości domu będą za wysokie, może Rada miejska uwolnić od obowiązku w §. 1. określonego, jeśli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę jest zapewnione, czy to z powodu bliskości studni publicznej czy też w inny sposób.

Przeciw odmownej uchwale Rady rekurs jest niedopuszczalny.

Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może Rada miejska również zezwolić na urządzenie kosztem właścicieli i dla zakładów przemysłowych lub kolonij robotniczych, położonych w obrębie gminy, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

§. 5.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem wodociągu miejskiego, jego utrzymaniem i administracją, przysługuje gminie prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatku gminnego aż do wysokości pięciu procentów (5%) zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu

lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

§. 6.

Za używanie wody z wodociągu miejskiego może gmina pobierać opłaty według taryfy wydać się mającej (§. 11.).

§. 7.

W granicach zakreślonych w §. 5. i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 6.) ma Rada miejska corocznie ustanowić wysokość gminnego podatku od czynszów najmu.

§. 8.

Podatek gminny (§. 5.) i opłaty za używanie wody (§. 6.) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Za podatek gminny odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności, z prawem regresu do swych lokatorów. Opłaty zaś za używanie wody (§. 6.) ściągane będą wprost od pobierających wodę.

Sposób uiszczania tych należności określi regulamin (§. 11.).

§. 9.

Podatek gminny i opłaty (§. 8.) ściągane będą w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 10.

Odpisanie rządowego podatku domowoczynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 5.).

§. 11.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 6.), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 8.) i wogóle rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak do ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy lub wogóle rozporządzenia wykonawczego.

§. 12

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 13.

Wykonanie niniejszej ustawy peruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Bochni wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami miejskimi i zezwalająca gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje :

§. 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy miasta Bochni obowiązany jest na wezwanie Magistratu odpływ ścieków z opadów atmosferycznych ze swej realności połączyć z pomocą kanału domowego z publicznym kanałem miejskim, do odprowadzania opadów atmosferycznych przeznaczonym, jak również obowiązany jest połączyć z pomocą osobnego kanału domowego odpływ wody użytkowej i nieczystości z publicznym kanałem miejskim na ten cel osobno zbudowanym.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami publicznymi wzdłuż tych frontów.

§. 2.

Koszta budowy kanałów domowych aż do 10 metrów od zewnętrznej linii tej ściany domu, która stoi najbliżej kanału publicznego,

ponosi właściciel domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względów publicznych okazała się potrzeba poprowadzenia kanałów domowych przez obcy grunt lub zabudowaną przestrzeń, właściciel tychże obowiązany jest za odpowiedni odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanałów domowych na swej realności. Odszkodowanie i koszta ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanałów domowych ponosi obowiązany do budowy tychże kanałów domowych właściciel domu, a to w granicach ustanowionych w pierwszym ustępie tego paragrafu. Jeżeli jednak budowa kanałów przez cudzy grunt nastąpiła na żądanie Magistratu, koszta i odszkodowanie ponosi gmina.

§ 3.

Rodzaj konstrukcyi i wielkość domowych kanałów ustanowi Magistrat jako władza budownicza.

Jeżeli właściciel domu lub budujący nie zastosuje się do wydanego w myśl §. 1. wezwania, natenczas przysługują Magistratowi środki z ustawy budowlanej z 28. kwietnia 1882 Nr. 77. Dz. u. k.

§. 4.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem kanalizacyi miejskiej, jej utrzymaniem i administracyą, przysługuje gminie prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt od dnia oddania kanałów na użytek publiczny, podatku gminnego w wysokości 1% zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

Powwyższy podatek gminny mają niszczać właściciele domów, położonych przy tej ulicy publicznej lub przy tym plaen publicznym, gdzie kanał został oddany na użytek publiczny.

Od domów, które później powstaną, jak również od domów, obok których kanał publiczny dopiero później będzie oddany do publicznego nżytku, należy pobierać rze-

czony podatek gminny tylko do końca powyższego pięćdziesięcioletniego czasokresu.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo w wypadkach uwzględnienia godnych przyznać ułatwienia w zastosowaniu niniejszej ustawy.

§. 6.

Podatek gminny (§. 4.) ściągany będzie w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 7.

Odpisanie rządowego podatku domowoczynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 4.).

§. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nad obu ustawami nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej nad ustawą I.

Sprawozdawca czyta ustawę I.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Bochni połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych.

§. 1.

Każdy właściciel położonego w obrębie gminy miasta Bochni domu obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy, lub dotyczącym placu, połączyć dom swój z rzeczonym wodociągiem.

Połączenie domów z wodociągiem nastąpić ma podług przepisów regulaminu

technicznego (§. 11.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego u-zdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Właściciel domu ponosi kosztą połączenia od granicy swej posiadłości i kosztą wewnętrznego urządzenia. Kosztą doprowadzenia wody do wspomnianej wyżej granicy ponosi gmina.

§. 3.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy, lub odnośnym placu.

Jeśli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 4.

W wypadkach na uwzględnienie zasługujących, a w szczególności, gdy kosztą połączenia w stosunku do wartości domu będą za wysokie, może Rada miejska uwolnić od obowiązku w §. 1. określonego, jeśli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę jest zapewnione, czy to z powodu bliskości studni publicznej czy też w inny sposób.

Przeciw odmownejchwale Rady rekurs jest niedopuszczalny.

Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może Rada miejska również zezwolić na urządzenie kosztem właścicieli i dla zakładów przemysłowych lub kolonij robotniczych, położonych w obrębie gminy, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

§. 5.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem wodociągu miejskiego, jego

utrzymaniem i administracją, przysługuje gminie prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatku gminnego aż do wysokości pięciu procentów (5%) zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

§. 6.

Za używanie wody z wodociągu miejskiego może gmina pobierać opłaty według taryfy wydać się mającej (§. 11.).

§. 7.

W granicach zakreślonych w §. 5. i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 6.) ma Rada miejska corocznie ustanowić wysokość gminnego podatku od czynszów najmu

§. 8.

Podatek gminny (§. 5.) i opłaty za używanie wody (§. 6.) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Za podatek gminny odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności, z prawem regresu do swych lokatorów. Opłaty zaś za używanie wody (§. 6.) ściągane będą wprost od pobierających wodę.

Sposób uiszczania tych należności określi regulamin (§. 11.).

§. 9.

Podatek gminny i opłaty (§. 8.) ściągane będą w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 10.

Odpisanie rządowego podatku domowoczynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 5.).

§. 11.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfę opłat (§. 6.), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 8.) i wogóle rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miasta.

Uchwała ta wymaga jednak do ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy lub wogóle rozporządzenia wykonawczego.

§. 12.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 13.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad ustawą II.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia . . . , o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Bochni wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami miejskimi i zezwalająca gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy miasta Bochni obowiązany jest na wezwanie Magistratu odpływ ścieków z opadów atmosferycznych ze swej realności połączyć zapomocą kanału domowego z publicznym

kanalem miejskim, do odprowadzania opadów atmosferycznych przeznaczonym, jak również o obowiązany jest połączyć za pomocą osobnego kanału domowego odpływ wody użytkowej i nieczystości z publicznym kanałem miejskim na ten cel osobno zbudowanym.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami publicznymi wzdłuż tych frontów.

§. 2.

Koszta budowy kanałów domowych aż do 10 metrów od zewnętrznej linii tej ściany domu, która s o i najbliższej kanału publicznego, ponosi właściciel domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względów publicznych okazała się potrzeba poprowadzenia kanałów domowych przez obcy grunt lub zabudowaną przestrzeń, właściciel tychże obowiązany jest za odpowiedni odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanałów domowych na swej realności. Odszkodowanie i kosztą ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanałów domowych ponosi obowiązany do budowy tychże kanałów domowych właściciel domu, a to w granicach ustanowionych w pierwszym ustępie tego paragrafu. Jeżeli jednak budowa kanałów przez cudzy grunt nastąpiła na żądanie Magistratu, kosztą i odszkodowanie ponosi gmina.

§. 3.

Rodzaj konstrukcyi i wielkości domowych kanałów ustanowi Magistrat jako władza budownicza.

Jeżeli właściciel domu lub budujący nie zastosuje się do wydanego w myśl §. 1. wezwania, natenczas przysługują Magistratowi środki ustawy budowniczej z 28. kwietnia 1882 Nr. 77. Dz. u. kr.

§. 4.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem kanalizacji miejskiej, jej

utrzymaniem i administracją, przysługuje gminie prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt od dnia oddania kanałów na użytek publiczny, podatku gminnego w wysokości 1% zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy.

Powwyższy podatek gminny mają uiszczać właściciele domów, położonych przy tej ulicy publicznej lub przy tym placu publicznym, gdzie kanał został oddany na użytek publiczny.

Od domów, które później powstaną, jak również od domów, obok których kanał publiczny dopiero później będzie oddany do publicznego użytku, należy pobierać rzeczony podatek gminny tylko do końca powyższego pięćdziesięcioletniego czasokresu.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo w wypadkach uwzględnienia godnych przyznać ułatwienia w zastosowaniu niniejszej ustawy.

§. 6.

Podatek gminny (§. 4.) ściągany będzie w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§. 7.

Odpisanie rządowego dodatku domowoczynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§. 4.).

§. 8.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 9.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*, Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddziel-

mem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego o zakładach naukowych rolniczych w Dublanach i stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji :

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o kraj. zakładach naukowych rolniczych w Dublanach tudzież o kraj. stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie;

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy, by na pokrycie kosztów rozszerzenia domu zakładowego dla uczniów Akademii rolniczej w Dublanach zaciągnął w r. 1908 dalszą pożyczkę w Banku krajowym w 4% obligacjach komunalnych IV. emisji w nominalnej wysokości 105.000 K spłacalną w 44 ratach rocznych po 5.250 K od r. 1908 począwszy;

3. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 106.000 K na budowę wodociągu od źródeł w M lechowie do zakładów rolniczych w Dublanach i wstawia na poczet tego kredytu kwotę 40.000 koron do budżetu krajowego na rok 1907;

4. Sejm zezwala na przyjęcie dyrektorowi zakładów dublańskich, p. Józefowi Mikulowskiemu Pomorskiemu, części dodatku funkcyjnego, mianowicie kwotę 1.600 K jako policzalną przy ewentualnym wymiarze emerytury;

5. Sejm ustanawia w etacie kraj stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwo-

wie posadę kierownika z płacą w kwocie 4.800 K rocznie, dodatkiem aktywalnym w kwocie 1.120 K rocznie i prawem do pięciu pięcioleci po 600 koron rocznie. Kierownik stacyi jest urzędnikiem krajowym z prawami objętymi ustanową służby krajowej i statutem emerytalnym uchwalonym przez Sejm na posiedzeniu w d. 31. stycznia 1899.

6. Sejm wzywa e. k. Rząd, by do kosztów budowy wodociągu dla kraj. zakładów naukowych rolniczych w Dublanach przyczynił się stosownym datkiem z funduszków państwowych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1-6 komisji które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji agrarnej w przedmiocie operacyj agrarnych.

Sprawozdawca p. Mycielski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji :

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 1. lutego 1907 l. 111.651/06 w przedmiocie operacyj agrarnych, przyjmuje się do wiadomości.

2) Etat personalu technicznego w oddziale technicznym miejscowego komisarza agrarnego składać się ma począwszy od 1. stycznia 1907:

a) z dwóch inżynierów komasacyjnych z płacą roczną po 2.800 koron i dodatkiem aktywalnym po 800 K, razem . 7.200 K

b) z dwóch adiunktów komasacyjnych z płacą po . . 2.200 K
dodatkiem . . . 640 „ 5.680 „

c) z sześciu asystentów komasacyjnych z płacą po . . 1.680 K
dodatkiem . . . 480 „ 12.480 „

d) z dwóch pomoc-
ników technicznych z
płacą 1.680 K 3.360 K

e) z pięciu dyeta-
ryuszy, z tych trzech
z płacą po 3 korony
dziennie 3 235 „
dwóch po 4 korony
dziennie 2.720 „ 6.005 „

3. Na koszt komisji agrarnych
wstawia się do Rubr. X. poz. 82
budżetu krajowego na rok 1907:

A) Na personal techniczny ry-
czałty kancelaryjne dla inspekto-
ra (36) dla 9 techników pod a)
b) i e) po 30 K (270), dla 2 tech-
ników pod d) po 18 K (36) . . . 342 „

Na dodatek osobisty dla asy-
stenta Niesiołowskiego 80 „

Na wsparcia, zapomogi i re-
muneracye, do dyspozycyi Wy-
działu krajowego 1.000 „

Na prenumeratę fachowych
czasopism i na zakupno dzieł
technicznych do podręcznej bi-
blioteki 120 „

Razem 36.267 K

B) Na fundusz podręczny c. k.
komisarza miejscowego 29.340 „

C) Na koszt komisyjne per-
sonalu technicznego 13.193 „

Razem 78.800 K

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Bohaczewski i stawia
następujące wnioski:

I. Wysoki Sejm uchwała pomnożenie
personalu komasacyjnego w myśl żądania
krajowej komisji agrarnej z dnia 4. lipca
1906 i 5 listopada 1906 do liczby 20.

II. Sejm wstawia na ten cel odpowie-
dnią rubrykę wydatku.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu
aby tenże wszedł w pertraktacyę z Rządem
w celu objęcia personalu komasacyjnego na
etat państwowy za odpowiednim ryczałtem.

Przemawia członek Wydziału krajo-
wego p. Pilat.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Bohaczewski celem spro-
stowania faktu.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej Mar-
szałek odczytuje a następnie poddaje do
poparcia 3. poprawki p. Bohaczewskiego,
które Izba oddzielnie nad każdą z nich
głosując popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż Izba przystępuje
do rozprawy szczegółowej, podda jednak
przedewszystkiem pierwsze dwa wnioski p.
Bohaczewskiego pod głosowanie. Jeżeli bo-
wiem wnioski jego uzyskają większość, to
wnioski komisji zupełnie pod głosowanie
nie przyjdą, bo sprawozdawca prawdopo-
dobnie postawi wniosek odesłania całego
sprawozdania napowrót do komisji. — Je-
żeli zaś pierwsze dwa wnioski p. Boha-
czewskiego nie uzyskają większości, podda
pod głosowanie wnioski komisji, a nastę-
pnie trzeci wniosek p. Bohaczewskiego.

Izba w oddzielnem głosowaniu odrzuca
pierwszy i drugi wniosek p. Bohaczewskiego,
a następnie uchwała oddzielnie oraz bez
rozprawy wnioski 1 — 3 komisji, które p.
sprawozdawca odczytuje.

Marszałek poddaje pod głosowanie
trzeci wniosek p. Bohaczewskiego, który
odeczytuje.

Izba wniosek ten p. Bohaczewskiego
odrzuca.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej w przed-
miocie petycji nauczycieli tudzież wdów
i sierót po nauczycielach, o policzenie lat
służby, dodatki pięcioletnie, dary z łaski
i t. p.

Sprawozdawca p. Tomaszewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. 1. Pawłowi Mospaniukowi, nauczycielowi kierującemu w Dereszowie wielkim przyznaje Sejm w drodze łaski trzy dodatki pięcioletnie po 100 K., więc w łącznej kwocie 300 K., począwszy od 1. stycznia 1907;

2. Janowi Wrześniakowi, tymczasowemu nauczycielowi w Brzozie przyznaje Sejm w drodze łaski emeryturę w kwocie 240 K. rocznie, na czas niezdolności do służby, począwszy od 1. stycznia 1907;

3. Marcinowi Rembaczowi, emerytowanemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek osobisty do emerytury w kwocie 200 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

4. Ludwikowi Rożałowskiemu, emerytowanemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek osobisty do emerytury w kwocie 200 K. rocznie począwszy od 1. stycznia 1907;

4. Apolinaremu Staszewskiemu, emerytowanemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek osobisty do emerytury w kwocie 200 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

6. Emilowi Wędziłowiczowi, byłemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski emeryturę w kwocie 300 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

7. Janowi Mrzygłockiemu, byłemu nauczycielowi zwraca Sejm w drodze łaski kwotę 412 K., odpowiadającą dwom trzecim częściom kwoty 620 K. pobranej przez petenta w czasie studyów w seminarjum nauczycielskiem tytułem stypendyum pedagogicznego, a następnie zwróconej funduszowi krajowemu szkolnemu.

8. Hilaremu Liskowackiemu, emerytowanemu nauczycielowi podwyższa Sejm

w drodze łaski emeryturę do kwoty 800 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

9. Julianowi Hankiewiczowi, emerytowanemu nauczycielowi podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę do kwoty 500 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

10. Adamowi Laskowskiemu, nauczycielowi w Jezierzanach wlicza Sejm w drodze łaski do emerytury lata służby nauczycielskiej przed uzyskaniem kwalifikacji przez petenta — na wypadek spensjonowania;

11. Fryderykowi Schöppowi nauczycielowi w Hannuinie przyjmuje Sejm w drodze łaski pięć lat służby nauczycielskiej z czasu nauczania petenta w szkołach prywatnych, i wlicza te lata do emerytury na wypadek spensjonowania petenta;

12. Andrzejowi Myszalowi, emerytowanemu nauczycielowi przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek osobisty do emerytury w kwocie 100 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

13. Stanisławowi Szarkowi, dyrektorowi szkoły dwuklasowej z dopełniającym kursem rolniczym w Dąbiu pod Krakowem przyznaje Sejm w drodze łaski dodatek osobisty w kwocie 200 K. rocznie, na czas czynnej służby petenta, i niewliczalny do emerytury, począwszy od 1. stycznia 1907;

14. Zdzisławowi Misiewiczowi, emerytowanemu nauczycielowi podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę do kwoty 625 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

15. Teodorowi Marszałukowi, emerytowanemu nauczycielowi podwyższa Sejm w drodze łaski emeryturę do kwoty 400 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

16. Leonowi Chlebowickiemu, emerytowanemu nauczycielowi wlicza Sejm w drodze łaski sześć lat służby do emerytury i podwyższa ją z kwoty 810 do kwoty 990 K. rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

17. Maryi Bielowieckiej, wdowie po nauczycielu przyznaje Sejm w drodze łaski

zaopatrzenie wdowie w kwocie 333 K 33 h. rocznie i dodatek dla dwojga małoletnich dzieci w kwocie łącznej 166 K. 67 h. rocznie aż do czasu osiągnięcia przez każde dziecko 20. roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia, począwszy od 1 stycznia 1907:

18. Ludwice Hanulowej, wdowie po nauczycielu przyznaje Sejm w drodze łaski datek na wychowanie dzieci w kwocie 400 K., rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907, aż do czasu, gdy dziewięcioro z rzędu dziecko petentki t. j. syn Mikołaj Bronisław dwojga im. ukończy 20. rok życia t. j. do 8. listopada 1910, lub do wcześniejszego tegoż zaopatrzenia;

19. Konstancyi Palatyńskiej, wdowie po nauczycielu przyznaje Sejm w drodze łaski zaopatrzenie wdowie w kwocie 240 K., rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907;

20. Maryi Hamerskiej, wdowie po nauczycielu przyznaje Sejm w drodze łaski datek na wychowanie trojga dzieci petentki, w kwocie 80 K., dla każdego dziecka rocznie, aż do ukończenia każdego z nich 20. roku życia lub wcześniejszego zaopatrzenia, począwszy od 1. stycznia 1907;

21. Olimpii Janowskiej, nauczycielce szkoły żeńskiej im. ks. Issakowicza we Lwowie przyznaje Sejm w drodze łaski z czasu służby petentki od 22. września 1879 do 31. marca 1895 — dziesięć lat służby, i wlicza te ostatnie lata petentce do emerytury, na wypadek spensjonowania;

22. Paulinie Panieczewskiej, wdowie po nauczycielu podwyższa Sejm w drodze łaski dar na wychowanie czworga dzieci petentki do 240 K rocznie, począwszy od 1. stycznia 1907, aż do czasu, gdy każde z dzieci petentki dojdzie do 20. roku życia, lub uzyska wcześniejsze zaopatrzenie.

II. Jednorazowy zasiłek przyznaje Sejm w drodze łaski:

a) Grzegorzowi Rogowskiemu, emer. naucz. (p. 7) w kwocie stu (100) K;

b) Janowi Lubieńcowi, emeryt. naucz. (p. 23) w kwocie stu (100) K;

e) Antoniemu Głódzowi, emeryt. naucz. (p. 27) w kwocie dwustu (200) K;

d) Maryi Kruszelnickiej, wdowie po naucz. (p. 30) w kwocie dwustu (200) K;

e) Celestynie Ziołowskiej, wdowie po naucz. (p. 36) w kwocie stu (100) K;

f) Katarzynie Kaczorowej, wdowie po naucz. (p. 37) w kwocie stu (100) K;

g) Antoninie Malawskiej, wdowie po naucz. (p. 38) w kwocie stu (100) K;

b) Julii Charężowej, wdowie po naucz. (p. 41) w kwocie stu (100) K;

i) Maryi Baczyńskiej, wdowie po naucz. (p. 42) w kwocie stu (100) K;

j) Tekli Ilasiewiczowej, wdowie po naucz. (p. 43) w kwocie osmdziesiąt (80) K;

k) Kazimierze z Zielińskich Januszewskiej, sierocie po naucz. (p. 46) w kwocie dwustu (200) K;

l) Tekli Lubasowskiej, wdowie po naucz. (p. 47) w kwocie stu (100) K;

m) Julii Wyrobiszowej, wdowie po naucz. (p. 35) sto (100) K;

III. Nad petycjami:

Włodzimierza Borkowskiego (p. 1), Mikołaja Kaudelki (p. 4), Jana Macewieza (p. 6), Piotra Kostruby (p. 10), Władysława Monseua (p. 13), Jana Olchowego (p. 19), Bartłomieja Kolbiarza (p. 22), Józefa Milewskiego (p. 24), Wincentego Momuta (p. 25), Hipolity Sozańskiej (p. 31), Zofii Grünbergowej (p. 40) — przechodzi Sejm do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Marszałek poddaje pod głosowanie punkt I wniosków komisji od poz. 1—20 włącznie, co do których nie zgłosił nikt poprawek.

Izba uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski komisji, od poz. 1—20 które p. sprawozdawca odczytuje:

Sprawozdawca czyta:

21. Olimpij Janowskiej, nauczycielce szkoły żeńskiej im. ks. Issakowicza we Lwowie, przyjmuje Sejm w drodze łaski z czasu służby petentki od 22. września 1879 do 31. marca 1895 — dziesięć lat służby i wlicza te ostatnie lata petentce do emerytury, na wypadek spensjonowania.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następującą poprawkę.

Olimpij Janowskiej, nauczycielce szkoły żeńskiej im. ks. Issakowicza we Lwowie, przyjmuje Sejm w drodze łaski cały czas służby petentki od 22. września 1879 do 31. marca 1895 — szesnaście lat służby, i wlicza te lata petentce do emerytury, na wypadek spensjonowania.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca. Izba popiera poprawkę p. Oleśnickiego, a następnie ją uchwała, w miejsce wniosku komisji.

Izba uchwała następnie oddzielnie oraz bez rozprawy wnioski komisji I. 22., zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta wniosek II. a—m. Marszałek udziela głosu p. Kuryłowiczowi.

P. Kuryłowicz przemawia i stawia poprawkę, po wniosku II. f. aby Katarzynie Kaczorowej, wdowie po nauczycielu dać stały zasiłek roczny w kwocie 200 koron.

Izba poprawkę p. Kuryłowicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca. Marszałek ponownie udziela głosu p. Kuryłowiczowi.

Przemawia p. Kuryłowicz i ogranicza swoją poprawkę do udzielenia Kaczorowej jednorazowej zapomogi w kwocie 200 K.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwała wniosek komisji II od a—e, g—m, i zamiast wniosku II f. wniosek p. Kuryłowicza.

Sprawozdawca czyta:

III. Nad petycjami:

Włodzimierza Borkowskiego (p. 1), Mikołaja Kandelki (p. 4), Jana Macewicza (p. 6), Piotra Kostruby (p. 10), Władysława Monseua (p. 13), Jana Olebowego (p. 19), Bartłomieja Kolbjarza (p. 22), Józefa Milewskiego (p. 24), Wincentego Momuta (p. 5), Hipolity Sozańskiej (p. 31), Zofii Grünbergowej (p. 40) — przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia zapisany do głosu p. ks. Wilczkiewicz, i stawia poprawkę, aby nad wnioskiem komisji odnośnie do Bartłomieja Kolbjarza nie przechodzić do porządku dziennego, lecz udzielić mu jednorazowy zasiłek w kwocie 200 K.

Izba poprawkę p. ks. Wilczkiewicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia w sprawie formalnej p. ks. Wilczkiewicz. Izba w oddzielnym głosowaniu uchwała wniosek komisji wraz z poprawką p. ks. Wilczkiewicza.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie poboru opłaty konsumcyjnej od piwa.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański uwolniony na wniosek p. Mycielskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm przyjmuje z uznaniem do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o porborze opłaty konsumcyjnej od piwa za rok 1905.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego, w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy krajowej z 13. lutego 1903 Nr. 21. Dz. ust. kraj.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański uwolniony na wniosek sekretarza p. Mycielskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Księstwem Krakowskim, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24. o poborze opłaty konsumcyjnej od piwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 8, 9. i 11. ustawy krajowej z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24. zostają w dotychczasowym brzmieniu uchylone i mają opiewać, jak następuje.

§. 8.

O zażaleniach w przedmiocie krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa rozstrzyga Wydział krajowy z wyjątkiem postępowania karnego (§. 9.).

Zażalenie można wносить albo na ręce urzędnika krajowego, sprawującego kontrolę (§. 4.), albo też bezpośrednio do Wydziału krajowego w ciągu 14 dni, licząc od następnego dnia, w którym stronę uwiadomiono o zarządzeniu, przeciwko któremu występuje.

Jeżeli zażalenie było nadane na pocztę, czas biegu pocztowego będzie odliczony

przy obrachowaniu czternastodniowego terminu wówczas tylko, gdy nadanie na pocztę nastąpiło za urzędowym poświadczeniem (recepis).

W razie, gdy ostatni dzień terminowy przypada na niedzielę lub święto, termin upływa dopiero z następnym dniem poprzednim.

Zażalenie nie wpływa jednak odraczająco na obowiązek uiszczenia opłaty.

W razie, gdy zażalenie zostanie uwzględnione, a kwota przypadająca skutkiem tego do zwrotu przenosi 100 K, zapłacone będą stronie także odsetki od całej kwoty do zwrotu przypadającej w stosunku 4% rocznie za czas od dnia uiszczenia aż do dnia, w którym ją zawiadomiono o uwzględnieniu zażalenia.

W takim razie „ależy także zwrócić odsetki zwłoki, uiszczone ewentualnie po myśli czwartego ustępu §. 11, a nadto uiszczyć 4% od całej kwoty do zwrotu przypadającej, jeżeli ona przenosi 100 K.

§. 9.

Przekroczenie tej ustawy i przepisów wykonawczych, o ile nie podpadają pod postanowienia kodeksu karnego, ulegną karze pieniężnej od 5 do 500 K.

Jednakże w wypadkach, w których opłata rzeczywiście ukróconą lub na ukrócenie narażoną była, należy wymierzyć karę pieniężną w wysokości dwu — do ośmiokrotnej należności ukróconej, względnie na ukrócenie narażonej, jednak nie niżej niż 5 K, a nie wyżej niż 1.000 K.

W razie niemożności ściągnięcia kary pieniężnej, nastąpi jej zamiana na karę aresztu od 12 godzin do jednego miesiąca.

Postępowanie karne ma się odbywać według przepisów rozporządzenia ministerjalnego z dnia 3. kwietnia 1855 Dz. p. nr. 61. Przekroczenia tej ustawy przedawniają się po upływie roku.

Dla przedsiębiorców browarów liczy się roczny termin od dnia obrachunku.

Władze polityczne ściągają po myśli cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. nr 96 kary pieniężne na rzecz ubogich tej gminy, w której obrębie nastąpiło przewinienie.

§. 11.

Ściąganie nieuiszczonych opłat następuje na żądanie Wydziału krajowego albo po myśli §. 3. cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. nr. 96, albo też w drodze sądowej.

Krajowej opłacie konsumcyjnej od piwa wraz z przynależnościami przysługuje uprzywilejowane ustawowe prawo zastawu przed wszystkimi prywatnymi prawami, jednakże po uprzywilejowanym prawie, przysługującym państwowym podatkom, na zapasach piwa u osób wymienionych w §. 2. ust. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24, jak długo te zapasy znajdują się w ich przechowaniu.

To uprzywilejowane prawo zastawu przysługuje tylko tym należnościom w opłacie z przynależnościami, które nie dłużej niż rok do czasu egzekucyjnej sprzedaży tych zapasów piwa wstecz licząc zalegają.

Jeżeli zaległość, chociażby z poszczególnych przypisów powstała, przenosi razem 100 K, pobierane będą procenta zwłoki w stosunku cztery od sta rocznie, licząc od dnia zapadłości każdej poszczególnie przypisanej należności.

Właściciel jednego z rodzajów przemysłu, wymienionych w §. 2. ustawy z dnia 13. lutego 1903 Dz. u. kr. nr. 24. odpowiada za opłatę, przypisaną zastępcy, również odpowiada za opłaty, przypisane dzierżawcy a odeń nieściągalne, o ile jednak nie pochodzą z przed roku.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu ministrowi skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następny punkt porządku dziennego, który jest sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o zamierzonej budowie zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju, Marszałek z powodu nieobecności sprawozdawcy usuwa z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych na rok 1907.

Sprawozdawca p. Bednarski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

2. Sejm uchwała pomnożenie liczby okręgów sanitarnych w r. 1907 w powiatach: Borszczów, Dąbrowa, Czortków, Gródek Jagielloński, Mościska, Sanok, Rohatyn, Żywiec, Turka, Nowy Sącz.

3. Sejm zatwierdza wstawiony w Rubr. III. preliminarza budżetu krajowego na rok 1907 kredyt w wysokości 110.000 K, na pokrycie ryczałtów objazdowych, tudzież subwencye dla powiatów, przewidziane §. 12. ustawy z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17 Dz. u. kr. tak dla istniejących jak i nowo utworzyć się mających okręgów sanitarnych w r. 1907.

4. Sejm zatwierdza wstawiony w Rubr. III. preliminarza budżetu krajowego na rok 1907 kredyt w kwocie 10.000 K na zapomogi dla wdów i sierót po lekarzach okręgowych.

5. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby o ile możliwości w roku bieżącym odbyć się mającej sesji jesiennej, przedłożył wnioski w sprawie emerytur dla lekarzy okręgowych i pensyj wdowich.

6. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby wziął pod rozwagę potrzebę i sposób wykonywania kontroli nad czynnościami lekarzy okręgowych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1-6 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o zarządzie krajowym składem publicznym połączonym ze składem wolnym w Krakowie.

Sprawozdawca p. Paygert uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 30. listopada 1906 o zarządzie krajowym składem publicznym połączonym ze składem wolnym w Krakowie. przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Wincenty Kraiński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia mleczarstwa w kraju.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycji Wydziału powiatowego w Brzozowie o podwyższenie subwencji krajowej na budowę drogi Brzozów-Wara z 60% na 70%.

Sprawozdawca p. Czarkowski-Golejewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na dokończenie drogi Brzozów-Wara podwyższa się subwencję krajową począwszy od roku 1907 z 60% na 70%.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Towarzystwa wyrobów drucianych w Kańczudze.

Sprawozdawca p. Żardecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby petycję Towarzystwam dla wyrobów

drucianych w Kańczudze l. s. 779/611 zbałał i stosownie do wyników badań obmyślił skuteczne środki zaradcze zmierzające do ochrony i podniesienia przemysłu druciar- skiego w Kańczudze.

Z wykonania niniejszego polecenia Wy- dział krajowy zda sprawę Sejmowi na naj- bliższej sesyi.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby z fundusów przeznaczonych ze Skarbu pań- stwa na popieranie rękodzieł (Gewerbeför- derungsdienst) zaopatrzył Towarzystwo dla wyrobów drucianych w Kańczudze w po- trzebne maszyny i przybory.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. i II komi- syi, które p. sprawozdawca odczytuje:

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 10. października 1906 LW. 85.375/06 w przedmiocie przeniesienia gminy Hucisko jawornickie wraz z obszarem dworskim oraz gminy Widaczów z okręgu Reprezentacji powiatowej w Rzeszowie do okręgu Repre- zentacji powiatowej w Łańcucie.

Sprawozdawca p. Huza, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy- tania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następu- jącą ustawę:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lo- domeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zmianie obszarów Reprezentacji powia- towej w Rzeszowie i Łańcucie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Ga- licyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Gmina i obszar dworski Hucisko jawor- nickie, jako też gmina Widaczów mają być przeniesione z okręgu Reprezentacji powia- towej w Rzeszowie do okręgu Reprezen- tacji powiatowej w Łańcucie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mo- jemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej u- stawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej u- stawy *en bloc*, poczem w oddzielnem gło- sowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek spra- wozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy pro- jekt ustawy w trzecim czytaniu bez czy- tania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 30. października 1906 LW. 98.964 w przed- miocie wydzielenia gminy Łonie z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Glinianach a przydzielenia do okręgu c. k. Sądu powia- towego w Przemyślanach.

Sprawozdawca p. Huza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy- tania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem udziela

e. k. Rządowi po myśli §. 2. ustawy z 11. czerwca 1868 Nr. 59 Dz. p. p. opinii, że w interesie należytego wymiaru sprawiedliwości i dobra mieszkańców gminy Łonie, leży wydzielenie jej wraz z obszarem dworskim z okręgu Sądu powiatowego w Glinianach, a przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego w Przemyślanach.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 10. października 1906 LW. 97.168/06 w przedmiocie przeniesienia gminy Dąbie z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Pilźnie do okręgu Reprezentacji powiatowej w Mielcu.

Sprawozdawca p. Huza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim o zmianie obszarów Reprezentacji powiatowej w Pilźnie i Mielcu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim rozporządzam:

Art. I.

Gmina i obszar dworski Dąbie mają być przeniesione z okręgu Reprezentacji powiatowej w Pilźnie do okręgu Reprezentacji powiatowej w Mielcu.

Art. II.

Ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie z dniem 1. stycznia roku następnego po jej ogłoszeniu.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 13. kwietnia 1906 LW. 22173 w przedmiocie wyłączenia przysiółka Kruhel pełkiński ze związku gminy administracyjnej Pełkinie i wcielenia do gminy Kruhel pawłosiowski.

Sprawozdawca p. Huza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o wyłączeniu przysiółka Kruhel pełkiński w powiecie jarosławskim ze związku gminy administracyjnej Pełkinie i wcieleniu do gminy Kruhel pawłosiowski tego samego powiatu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Kruhel pełkiński w powiecie Jarosławskim wyłącza się ze związku gminy administracyjnej Pełkinie i wciela się do gminy administracyjnej Kruhel pawłosiowski tegoż samego powiatu.

Art. II.

W trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy mają być Rady gminne w Pełkiniu i Kruhlu pawłosiowskim rozwiązane i mają być przeprowadzone nowe wybory do Rad gminnych w obydwu gminach.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następny punkt porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o melioracyach Marszałek usuwa z porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji dla reform agrarnych o wniosku p. Kuryłowicza w przedmiocie zmiany ustawy o tworzeniu włości rentowych.

Sprawozdawca p. Hupka uwolniouy na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §. 4. ustawy z dnia 17. lutego 1905 r. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 40.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 4. ustawy z dnia 17. lutego 1905. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 40. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu i mają brzmieć, jak następuje:

§. 4.

Gospodarstwo, które przez zahipotekowanie na niem prawa zastawu dla pożyczki rentowej staje się włością rentową, musi być przede wszystkim poddanem gospodarce rolniczej lub lasowej i nie może mieć mniejszej powierzchni niż 5 ha., ani też większej powierzchni niż 60 ha., albo bez względu na powierzchnię nie może wykazywać w rocznym czystym przychodzie katastralnym mniej niż 50 K, a więcej niż 1.000 K.

Wszystkie do gospodarstwa należące nieruchomości muszą być złączone w jedno ciało hipoteczne.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam moim Ministrom: rolnictwa, sprawiedliwości, skarbu i spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kuryłowicz i stawia poprawkę, ażeby w §. 4 projektowanej ustawy

wyeliminować słowa „ani też większej powierzchni niż 60 ha“ a w to miejsce wstawić słowa „w żadnym jednak wypadku powierzchnia ta nie może przenosić 60 ha“

Izba poprawkę tę p. Kuryłowicza popiera.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby w §. 4 projektowanej ustawy skreślić słowa „mniej niż 50 K a“.

Przemawia p. Szajer.

Izba poprawki p. Kramarczyka nie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Art. I.

Postanowienia §. 4. ustawy z dnia 17. lutego 1905. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 40. uchyl- się w dotychczasowem brzmieniu i mają brzmieć, jak następuje :

§. 4.

Gospodarstwo, które przez zahipotekowanie na niem prawa zastawu dla pożyczki rentowej staje się włością rentową, musi być przedewszystkiem poddanem gospodarce rolniczej lub lasowej i nie może mieć mniejszej powierzchni niż 5 ha., ani też większej powierzchni niż 60 ha., albo bez względu na powierzchnię nie może wykazywać w rocznym czystym przychodzie katastralnym mniej niż 50 K, a więcej niż 1.000 K.

Wszystkie do gospodarstwa należące nieruchomości muszą być złączone w jedno ciało hipoteczne.

W rozprawie nikt głosu nie zabiera.

Przemawia p. sprawozdawca, odczytuje poprawkę p. Kuryłowicza i imieniem Komisji zgadza się na nią.

Izba uchwała Art. I. z poprawką p. Kuryłowicza przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta :

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba uchwała Art. II. bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam moim Ministrom: rolnictwa, sprawiedliwości, skarbu i spraw wewnętrznych.

Izba uchwała Art. III. bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §. 4. ustawy z dnia 17. lutego 1905 r. Dz. n. i rozp. kraj. Nr. 40.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisji :

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie podniesienia zdrojowisk i uzdrowisk oraz z projektem nowej ustawy zdrojowej.

Sprawozdawca p. Trzeciecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji sprostawszy omyłki druku a mianowicie : na str. 4 w §. 6. w 10-tym wierszu od dołu zamiast „w §. 12 ma być w §. 13.“, a na stronie 5 w §. 14.

w pierwszym wierszu zamiast „w §. 12 ma być „w §. 13“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm przyjmując do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z obrad ankiety w przedmiocie podniesienia zdrojowisk i uzdrowisk, oczekuje dalszych zarządzeń oraz wniosków na jednej z najbliższych sesyj.

II. Sejm uchwała dołączony pod a) projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . urządzająca stosunki zdrojowisk i uzdrowisk w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każde zdrojowisko lub uzdrowisko (stacya klimatyczna), otwarte dla publicznego użytku na mocy zezwolenia Władzy państwowej, winno mieć swój statut.

Statut wydaje Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem i ogłasza go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

§. 2.

Statut oznacza granice terytoryalne i ustanawia organizację zakładu.

§. 3.

Organami zakładu są:

- a) Komisya zdrojowa lub Komisya klimatyczna;
- b) zarząd zakładu;
- c) lekarz zdrojowy lub lekarz klimatyczny.

§. 4.

Statut określi skład Komisji zdrojowej (klimatycznej), sposób powoływania do komisji i okres urzędowania Komisji.

Statut określi również, w jakich wypadkach członek Komisji utracą swój mandat.

§. 5.

Przewodniczącego Komisji mianuje c. k. Namiestnictwo z pomiędzy członków Komisji. Zastępcę przewodniczącego oraz sekretarza i skarbnika wybiera Komisya.

§. 6.

Zadaniem Komisji w ogólności jest staranie się o jak najpomyślniejszy rozwój zakładu, o wygody i rozrywki dla gości, oraz czuwanie nad tem, aby zakład skądkolwiek szkody nie doznał.

W szczególności:

zawiaduje Komisya funduszem kuracyjnym w granicach przeznaczenia tego funduszu i czuwa nad całością majątku powstałego z funduszu kuracyjnego w zakładach zdrojowych i stacyach klimatycznych.

wymierza i pobiera w granicach przez właściwe władze oznaczonych taksy i opłaty, a mianowicie:

taksy kuracyjne, taksy na muzykę i opłaty od przedsiębiorstwa zabaw, koncertów, teatrów, widowisk, oraz od urzędzeń utrzymywanych kosztem funduszu kuracyjnego;

uwalnia w pojedynczych na uwzględnienie zasługujących wypadkach od obowiązku uiszczania taks i opłat;

czyni wnioski co do ustanowienia wysokości zmiany taks i opłat, co do regulaminu najmu mieszkań, co do utrzymywania dróg i ścieżek, przepisów kąpielowych, cen mieszkań i cenników wogóle i co do stosunków sanitarnych;

wzywa pomocy właściwych władz, gdyby zakładowi skądkolwiek groziła szkoda lub uszczerbek.

Gdyby w zdrojowisku (uzdrowisku) powstał szpital, zawiaduje tym szpitalem Komisya, jeżeli akt fundacyjny inaczej nie postanawia.

Z końcem miesiąca września każdego roku obowiązana jest Komisya zdrojowa (klimatyczna) uchwalić preliminarz dochodów i wydatków na rok następny i wraz z umotywowaniem przedłożyć go Wydziałowi krajowemu, który wspólnie z c. k. Namiestnictwem preliminarz ten zatwierdza.

Gdyby Komisya nie wstawiła do preliminarza bądź to należności, które mają ścisłą łączność z zadaniem Komisji i przeznaczeniem funduszu kuracyjnego, lub też należności, które pokryte być mają na mocy wyroku sądowego, orzeczenia administracyjnego lub też na mocy prawnego dokumentu zobowiązania, wówczas Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem może taką należność z urzędu wstawić do preliminarza wydatków i w razie potrzeby zarządzić pokrycie niedoboru budżetowego dochodem z taks lub opłat przewidzianych w §. 12. niniejszej ustawy.

Z końcem każdego roku, a najpóźniej z końcem miesiąca stycznia następnego roku składa Komisya z zarządu funduszem kuracyjnym rachunek Wydziałowi krajowemu i c. k. Namiestnictwu, a w ciągu sezonu następnego podaje ten rachunek do publicznej wiadomości.

W razie nieodpowiedniego zarządu funduszem kuracyjnym, może być zarząd ten odebrany Komisji i sprawowanie onego powierzonym organowi ustanowionemu przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

§. 7.

Komisya w zakresie działania, służącym jej w moc niniejszej ustawy, wyznacza swoje organa administracyjne i wykonywa swe uchwały, o ile one nie naruszają praw prywatnych.

Przeciw uchwałom i zarządzeniom Komisji służy prawo odwołania się do Wydziału krajowego w ciągu dni czterdziestu, który po wysłuchaniu opinii c. k. Namiestnictwa załatwia takie odwołanie ostatecznie.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem może poruczyć gminie wykonywanie uchwał Komisji zdrojowej (klimatycznej), jeżeli Rada gminna uchwałą — z zachowaniem przepisów ustawy gminnej powziętą — obowiązek wykonywania tych uchwał na siebie przyjęła.

§. 8.

Decyzja co do poczynionych wniosków Komisji służy stosownie do przedmiotu bądź właścicielowi zakładu, bądź władzy, w moc ustaw do tego powołanej.

§. 9.

Właściciel zakładu winien ustanowić zarządcę odpowiedzialnego wobec władz za zachowanie obowiązujących przepisów.

§. 10.

Lekarz zdrojowy (klimatyczny) jest członkiem Komisji klimatycznej, zawiaduje on sprawami sanitaruemi zakładu.

Statut określi, kto mianuje lekarza zdrojowego, kto go opłaca i kto wykonuje nad nim władzę dyscyplinarną.

§. 11.

Instrukcja, wydana przez c. k. Namiestnictwo, określa wymaganą kwalifikację i obowiązki lekarza.

§. 12.

W zakładach liczniej odwiedzanych służy c. k. Namiestnictwu prawo mianowania inspektora w celu państwowego nadzoru nad wykonywaniem policyi miejscowej.

§. 13.

Fundusz kuracyjny powstaje:

- a) z taks kuracyjnych i taks na muzykę;
- b) z opłat pobieranych od przedsiębiorstw, widowisk, zabaw, koncertów i t. d.,
- c) z opłat pobieranych za używanie urządzeń, utrzymywanych kosztem funduszu kuracyjnego:

d) z grzywien, jakieby na rzecz funduszu kuracyjnego przyznano, wreszcie

e) z datków dobrowolnych i zapisów.

Funduszu kuracyjnego używać należy na zapewnienie bezpieczeństwa gościom, na upiększanie zdrojowiska, uzdrowiska, (stacyi klimatycznej), na urządzenia służące do uprzyjemnienia i udogodnienia gościom pobytu w zakładzie, na opłacanie muzyki, na subwencyonowanie szpitala w zdrojowisku (uzdrowisku), na spłaty zobowiązań Komisji, ewentualnie na opłacanie lekarza, urzędników i sług Komisji.

§. 14.

Wysokość taks i opłat, wymienionych w §. 12. lit. a) i b), oznacza Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Ewentualne prywatno-prawne pretensje z powodu dotychczasowego poboru taks i opłat, mają być uregulowane przed wydaniem statutu.

Sposób pobierania taks od gości określi szczegółowo Statut.

Statut może nałożyć na odnajmujących gościom mieszkania obowiązek ściągania taks od gości na rzecz Komisji zdrojowej (klimatycznej).

§. 15.

O przyznaniu okręgu ochronnego poszczególnemu zdrojowisku orzekają c. k. Władze górnicze na podstawie obowiązujących nstaw.

Poszukiwanie na obszarze zdrojowiska za minerałami niezastrzeżonymi, jako też wiercenie lub kopanie głębokich studni na tym obszarze, zależnem jest od zezwolenia Władzy politycznej po wysłuchaniu opinii Władzy górniczej i wysłuchaniu opinii właściciela.

§. 16.

Orzeczenie czy wywłaszczenie na podstawie §. 365. ustawy cywilnej ma być zastosowane na rzecz właściciela poszczególnego zakładu, a względnie na rzecz fundu-

szu kuracyjnego, należy do kompetencji c. k. Władz politycznych.

§. 17.

Ustawa niniejsza w niczem nie narusza służącego administracyi państwa prawa nadzoru zwierzchniczego nad zdrojowiskami i uzdrowiskami.

§. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dni trzydzieści po jej ogłoszeniu.

§. 19.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad projektowaną ustawą.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta.

§. 1.

Każde zdrojowisko lub uzdrowisko (stacya klimatyczna) otwarte dla publicznego użytku na mocy zezwolenia Władzy państwowej, winno mieć swój statut.

Statut wydaje Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem i ogłasza go w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Statut oznacza granice terytoryalne i ustanawia organizacyę zakładu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Organami zakładu są :

- a) Komisya zdrojowa lub Komisya klimatyczna ;
- b) zarząd zakładu ;
- c) lekarz zdrojowy lub lekarz klimatyczny.

Izba uchwała bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 4.

Statut określi skład Komisji zdrojowej (klimatycznej), sposób powoływania do komisji i okres urzędowania Komisji.

Statut określi również, w jakich wypadkach członek Komisji utracą swój mandat.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Przewodniczącemu Komisji mianuje c. k. Namiestnictwo z pomiędzy członków Komisji. Zastępcę przewodniczącego oraz sekretarza i skarbnika wybiera Komisya.

Izba uchwała bez rozprawy §. 5. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 6.

Zadaniem Komisji w ogólności jest staranie się o jak najpomyślniejszy rozwój zakładu, o wygody i rozrywki dla gości, oraz czuwanie nad tem, aby zakład skądkolwiek szkody nie doznał.

W szczególności :

zawiaduje Komisya funduszem kuracyjnym w granicach przeznaczenia tego funduszu i czuwa nad całością majątku po-

wstałego z funduszu kuracyjnego w zakładach zdrojowych i stacyach klimatycznych ;

wymierza i pobiera w granicach przez właściwe władze oznaczonych taksy i opłaty, a mianowicie :

taksy kuracyjne, taksy na muzykę i opłaty od przedsiębiorstwa zabaw, koncertów, teatrów, widowisk, oraz od urządzeń utrzymywanych kosztem funduszu kuracyjnego ;

uwalnia w pojedynczych na uwzględnienie zasługujących wypadkach od obowiązku uiszczania taks i opłat ;

czyni wnioski co do ustanowienia wysokości zmiany taks i opłat, co do regulaminu najmu mieszkań, co do utrzymywania dróg i ścieżek, przepisów kąpielowych, cen mieszkań i cenników wogóle i co do stosunków sanitarnych ;

wzywa pomocy właściwych władz, gdyby zakładowi skądkolwiek groziła szkoda lub uszczerbek.

Gdyby w zdrojowisku (uzdrowisku) powstał szpital, zawiaduje tym szpitalem Komisya, jeżeli akt fundacyjny inaczej nie postanawia.

Z końcem miesiąca września każdego roku obowiązana jest Komisya zdrojowa (klimatyczna) uchwalić preliminarz dochodów i wydatków na rok następny i wraz z unotywowaniem przedłożyć go Wydziałowi krajowemu, który wspólnie z c. k. Namiestnictwem preliminarz ten zatwierdza.

Gdyby Komisya nie wstawiła do preliminarza bądź to należytości, które mają ścisłą łączność z zadaniem Komisji i przeznaczeniem funduszu kuracyjnego, lub też należytości, które pokryte być mają na mocy wyroku sądowego, orzeczenia administracyjnego lub też na mocy prawnego dokumentu zobowiązania, wówczas Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem może taką należytość z urzędu wstawić do preliminarza wydatków i w razie potrzeby zarządzić pokrycie niedoboru budżetowego

dochodem z taks lub opłat przewidzianych w §. 13. niniejszej ustawy.

Z końcem każdego roku, a najpóźniej z końcem miesiąca stycznia następnego roku składa Komisya z zarządu funduszem kuracyjnym rachunek Wydziałowi krajowemu i c. k. Namiestnictwu, a w ciągu sezonu następnego podaje ten rachunek do publicznej wiadomości.

W razie nieodpowiedniego zarządu funduszem kuracyjnym, może być zarząd ten odebrany Komisji i sprawowanie onego powierzonym organowi ustanowionemu przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Izba uchwała bez rozprawy §. 6. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Komisya w zakresie działania, służąc jej w moc niniejszej ustawy, wyznacza swoje organa administracyjne i wykonywa swe uchwały, o ile one nie naruszają praw prywatnych.

Przeciw uchwałom i zarządzeniom Komisji służy prawo odwołania się do Wydziału krajowego w ciągu dni czternastu, który po wysłuchaniu opinii c. k. Namiestnictwa załatwia takie odwołanie ostatecznie.

Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem może poruczyć gminie wykonanie uchwał komisji zdrojowej (klimatycznej), jeżeli Rada gmiuna uchwałą — z zachowaniem przepisów ustawy gminnej powziętą — obowiązek wykonywania tych uchwał na siebie przyjęła.

Przemawia p. Buynowski i stawia następującą poprawkę do ustępu trzeciego powyższego paragrafu, wykreślić słowa „poruczyć gminie wykonywanie uchwał Komisji zdrojowej (klimatycznej)” a natomiast wstawić słowa: „wyznaczyć jako swój organ administracyjny do wykonywania uchwał Komisji zdrojowej (klimatycznej) Zwierzchność gminną“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż ponieważ do 3-go ustępu §. 7. zgłosił p. Buynowski poprawkę, przeto poddaje najpierw pod głosowanie pierwsze dwa ustępy tego paragrafu.

Izba uchwała pierwsze dwa ustępy §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Buynowskiego i poddaje ją do poparcia.

Izba poprawki p. Buynowskiego nie popiera, a następnie uchwała ustęp trzeci §. 7. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Decyzya co do poczynionych wniosków Komisji służy stosownie do przedmiotu bądź właścicielowi zakładu, bądź władzy, w moc ustaw do tego powołanej.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 9.

Właściciel zakładu winien ustanowić zarządcę odpowiedzialnego wobec władz za zachowanie obowiązujących przepisów.

Izba uchwała bez rozprawy §. 9. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 10.

Lekarz zdrojowy (klimatyczny) jest członkiem Komisji klimatycznej, zawiaduje on sprawami sanitarnymi zakładu.

Statut określi, kto mianuje lekarza zdrojowego, kto go opłaca i kto wykonuje nad nim władzę dysecyplinarną.

Izba bez rozprawy uchwała §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 11.

Instrukcja wydana przez c. k. Namiestnictwo, określa wymaganą kwalifikację i obowiązki lekarza.

Izba uchwała bez rozprawy §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

W zakładach liczniej odwiedzanych służy c. k. Namiestnictwu prawo mianowania inspektora w celu państwowego nadzoru nad wykonywaniem policyi miejscowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 12. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Fundusz kuracyjny powstaje:

a) z taks kuracyjnych i taks na muzykę:

b) z opłat pobieranych od przedsiębiorstw, widowisk, zabaw, koncertów i t. d.;

c) z opłat pobieranych za używanie urządzeń, utrzymywanych kosztem funduszu kuracyjnego;

d) z grzywien, jakieby na rzecz funduszu kuracyjnego przyznano, wreszcie

e) z datków dobrowolnych i zapisów.

Funduszu kuracyjnego używać należy na zapewnienie bezpieczeństwa gościom, na upiększania zdrojowiska, uzdrowiska, (stacyi klimat.), na urządzenia służące do uprzyjemnienia i udogodnienia gościom pobytu w zakładzie, na opłacanie muzyki, na subwencyonowanie szpitala w zdrojowisku (uzdrowisku), na spłaty zobowiązań Komisji, ewentualnie na opłacanie lekarza, urzędników i sług Komisji.

Izba bez rozprawy uchwała §. 13. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Wysokość taks i opłat wymienionych w §. 13. lit. a) i b), oznacza Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Ewentualne prywatno-prawne pretensje z powodu dotychczasowego poboru taks i opłat, mają być uregulowane przed wydaniem statutu.

Sposób pobierania taks od gości określili szczegółowo Statut.

Statut może nałożyć na odnajmujących gościom mieszkania obowiązek ściągania taks od gości na rzecz Komisji zdrojowej (klimatycznej).

Izba bez rozprawy uchwała §. 14, zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

O przyznaniu okręgu ochronnego poszczególnemu zdrojowisku orzekają c. k. Władze górnicze na podstawie obowiązujących ustaw.

Poszukiwane na obszarze zdrojowiska za miernotami niezastrzeżonymi, jako też wiercenie lub kopanie głębokich studni na tym obszarze, zależnem jest od zezwolenia Władzy politycznej po wysłuchaniu opinii władzy górniczej i po wysłuchaniu opinii właściciela.

Izba bez rozprawy uchwała §. 15. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Orzeczenie czy wywłaszczenie na podstawie §. 365. ustawy cywilnej ma być zastosowane na rzecz właściciela poszczególnego zakładu, a względnie na rzecz funduszu kuracyjnego, należy do kompetencji c. k. Władz politycznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 16. zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 17.

Ustawa niniejsza w niczem nie narusza służącego administracyi państwa prawa nadzoru zwierzchniczego nad zdrojowiskami i uzdrowiskami.

Izba uchwała bez rozprawy §. 17. zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta :

§. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dni trzydzieści po jej ogłoszeniu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 18 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta :

§. 19.

Wykonanie tej ustawy polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 19 zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp:

U s t a w a

z dnia urządzająca stosunki zdrojowisk i uzdrowisk w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem Komisyi.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu.

Przemawia p. Stapiński i stawia następującą dodatkową rezolucyę :

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby szczególniejszą uwagę zwracał na utrzymanie dojazdów do zdrojowisk w należytym stanie, także i w tym kierunku, iżby właściciele zdrojowisk przyczyniali się w należytym mierze do utrzymania tychże dojazdów.

Izba popiera tę rezolucyę.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąmbski.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

W sprawie formalnej przemawia p. Stapiński i cofa swoją rezolucyę.

Sprawozdawca czyta :

I. Sejm przyjmując do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z obrad ankiety w przedmiocie podniesienia zdrojowisk i uzdrowisk, oczekuje dalszych zarządzeń oraz wniosków na jednej z najbliższych sesyj.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Ustawę krajową z dnia 15. sierpnia 1895 Nr. 62. Dz. u. i r. kr. ograniczającą zwolnienie od przymusu notaryalnego umowy zawarte między stronami (hypoteczne drobiazgowie) do kwoty tylko 100 kor. — chociaż ustawa państwowa z dnia 5. czerwca 1890. Dz. p. p. zwolnienie przyznaje aż do kwoty 200 kor., zmienia się w ten sposób, żeby umowy aż do 200 kor. były wolne od przymusu notaryalnego, — i poczytywane za sprawy hypoteczne drobiazgowie.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:

Ks. Stojałowski, w. r.

Szajer, Wesoliński, Skołoszewski, Wilczkiewicz, Kramarczyk, Szwed, Pastor, Potoczek, Oleśnicki, Żardecki, F. Włodek, Huryk, Staruch, Barabasz.

W n i o s e k

p Szajera i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jeszcze w roku bieżącym założył główny skład drzewa budowlanego i opałowego z domen rządowych mianowicie z puszczy niepołomickiej w Rzeszowie, dla całego powiatu rzeszowskiego i sąsiednich powiatów Kolbuszowa-Strzyżów.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:

Szajer, w. r.

Wilczkiewicz, Żardecki, Oleśnicki, Korol, Kramarczyk, Pastor, Gładziuk, Kuryłowicz, Huryk, Effinowicz, Staruch, Barabasz, Mazikiewicz, Bohaczewski, Ochrymowicz.

W n i o s e k

posła Kazimierza Lubomirskiego i towarzyszy o obronę stanu posiadania w dziedzinie kolejowych taryf eksportowych na drzewo tarte.

Od lat trzech objawia się w ministerstwie kolejowym tendencja stopniowego ukracania ulg taryfowych, które export galicyjskiego i bukowińskiego drzewa tartego do Niemiec a także do zachodnich krajów austriackich dawniej zdołał sobie wyrobić.

Najpierw — przed laty trzema — nie tylko nie uwzględniono prośby galicyjskich interesentów o włączenie pewnej liczby nowych stacji niemieckich do t. zw. „Elbeumschlagsverkehr“ (o którym niżej mowa) oraz do t. zw. uprzywilejowanego okręgu zachodnio-niemieckiego (do którego służą od

lat naszym transportom drzewa tartego via Tetschen-Bodenbach i via Oświęcim stawki bezpośrednio, szczególnie zniżone), lecz przeciwnie przy tej sposobności kilka stacji z owego uprzywilejowanego okręgu wyłączone.

Następnie na nieprzełamany opór napotkały starania, by korzystać z wprowadzonego z 1. stycznia 1905 przerachowania baremu z północno-wschodnich linii kolei państwowych na kolej północną, wynosząca kilkanaście koron na wagonie, znalazła wyraz także w dopieroco zacytowanej taryfie eksportowej via Tetschen-Bodenbach, by zatem po słuszności przypadła w udziale interesentom t. j. by o całą tę różnicę kilkunastu koron bezpośrednio stawki eksportowe z Galicyi do zachodnich Niemiec zostały obniżone. Tem, co kolej północna wówczas straciła przez przerachowanie t. j. ową różnicą kilkunastu koron, podzieliły się inne koleje prywatne, mianowicie kolej północno-zachodnia i towarzystwo kolei państwowych (Staatsseisenbahngesellschaft), podwyższając o tę różnicę swoje udziały w rzeczonych stawkach eksportowych.

Interesenci — a także i sama kolej państwowa — wyszli z kwitkiem.

Austriacki zarząd kolei państwowych ustąpił w tym wypadku niepotrzebnie z jednej strony kolejom pruskim, które w razie zniżenia stawki bezpośredniej o owych kilkanaście koron via Tetschen-Bodenbach byłoby musiały tę zniżkę przejąć na swoją rutę konkurencyjną via Oświęcim, do czego oczywiście nie miały ochoty, z drugiej strony apetytowi wspomnianych kolei prywatnych (P. Z. i T. K. P.) na zwiększenie ich udziałów w owej stawce bezpośredniej.

Nieuwzględnienie przerachowania w rzeczonych taryfach eksportowych było właściwie także niczem innym, jak odebraniem interesowanym tych ulg, które im skądinąd przypadły — zatem naruszeniem stanu posiadania.

Świeżo — z dniem 1. stycznia 1907 — galicyjsey interesenci ze zdumieniem ujrzeli,

że refakcya na drzewo tarte ze stacyj galicyjskich i bukowińskich do szeregu stacyi północno-czeskich via Ołomuniee, przysługująca nam od lat wielu na liniach Towarzystwa kolei państwowych, nie została odnowiona na rok 1907. Zrobiło to znowu różnicę dwudziestu kilku koron na wagonie. Zaniechanie republikacyi tej niżki na rok 1907 nastąpiło rzekomo wskutek tego, iż zarząd kolejowy rzekomo nie mógł oprzeć się naciskowi czeskich producentów surowca, dążących od lat do zniesienia wszelkich ulg, przysługujących konkurencyi galicyjskiej. Skutecznie opierało się Ministerstwo kolejowe nieuzasadnionym skargom producentów czeskich w danym względzie przez szereg lat, naraz bez nowego lub silniejszego powodu zgodziło się na uchylenie rzeczonych ulgi przez Towarzystwo kolei państwowych widocznie tylko dla przyzwyczajenia nas do systematycznego ukrócenia naszego taryfowego stanu posiadania! Dlaczegoż to Ministerstwo kolejowe nie uchyla faworyzacyi taryfowej importu cukru rafinowanego z Moraw i Ślązka do Galicyi mimo naszych nieustannych skarg, mimo uchwały tego Wysokiego Sejmu z przed lat czterech? Zresztą czy racjonalną jest polityka finansowa Ministerstwa kolejowego, pozwalająca wzrostu dochodów Towarzystwu kolei państwowych, w czasie, gdy do lat kilku nastąpi prawdopodobnie upaństwowienie jego linii?

Wymówka Ministerstwa kolejowego, iż na koleje prywatne w danym kierunku nie ma wpływu, płonna jest. Dobrze wiadomo, że jeśli Ministerstwo chce, unie i może nagiąć zarządy kolei prywatnych do swej woli.

Upłynęło zaledwie kilka tygodni od tańtego ukrócenia naszego stanu posiadania, gdy w samym Ministerstwie kolejowym począł przygotowywać się nowy zamach. Zwołanym interesentom drzewnym zapowiedziano w biurze oznaczenia i obliczania taryf (Tariferstellungs- und Abrechnungsbureau) przy Ministerstwie kolejowym, iż niebawem nastąpi podwyżka stawek w t. zw. „Elbeumschlagsverkehr“ t. j. w ruchu, który

idzie via Tetschen-Bodenbach (Laube) do Łaby a stamtąd Łabą do Schönebeck, Magdeburga oraz stacyj nadłabskich na północ od Magdeburga aż do Hamburga i Lubeki. Swego czasu zaprowadzono szczególnie zniżoną taryfę w tym ruchu gwoli poparcia i naszego i zachodnio-austryackiego eksportu drzewa tartego do Niemiec północnych, zapewniając przytem w ten sposób przesyłkę tego artykułu — o ile o galicyjskie proveniencye idzie — na bardzo znacznej przestrzeni liniom kolejowym austryackim. Jako powód obecnego zamiaru podwyższenia taryfy podaje się tę okoliczność, że służy ona de facto nietylko ruchowi do stacyi nadłabskich, lecz że z jej pomocą idą tą drogą także transporty, przeznaczone do dalszych stacyi niemieckich, jak Hanower, Hildesheim i t. d. Kolejom pruskim żał jest nie mieć tych transportów, bez „Elbeumschlagsverkehr“, musiałyby one iść via Oświęcim-Mysłowice, zatem na wielkiej przestrzeni kolejami pruskimi, oczywiście za opłatą znacznie wyższego przewoźnego. Zatem „Elbeumschlagsverkehr“ ma się stać droższym, by nie robił konkurencyi kolejom pruskim! Ministerstwo kolejowe austryackie na to, by dać część transportów i zarobek kolejom pruskim, godzi się na stratę 29 marek, przypadających na rutę upaństwowionej dziś kolei północnej Oświęcim-Ołomuniee. A dzieje się to w chwili, w której Niemcy myślą o zaprowadzeniu wysokiej opłaty od żeglugi na Łabie!

Nawet polityka taryfowa w Austrii robi się dosłownie „pour le roi de Prusse“; Ofiarą tego zapoznania własnych interesów kolejnictwa anstryackiego ma paść oczywiście w pierwszym rządzie galicyjski eksport.

Gdybyśmy obecnie dopuścili do podrożenia taryf w „Elbeumschlagsverkehr“, zachęciłibyśmy tem samem do podwyższenia zniżonych taryf do t. zw. uprzywilejowanego okręgu Niemiec zachodnich via Tetschen-Bodenbach, które od dawna są solą w oku kolei pruskich.

Nie idzie tu już o efekt ekonomiczny i o wpływ rzeczywisty podobnych zmian taryfowych na nasz eksport drzewa tartego; sam system, interesom kraju naszego wrogi z punktu widzenia ogólnie austriackich interesów nierozumny, dyktowany przez Prusy, wymaga energicznego odparcia.

Zatem Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się Rząd, by nie wprowadzał w życie zamierzonego podwyższenia stawek taryfowych dla transportów drzewa tartego w ruchu t. zw. „Elbeumschlagsverkehr“ i wogóle powstrzymał się od dalszego ukrócania stanu posiadania taryfowego galicyjskich interesentów w dziedzinie taryf na wywóz drzewa tartego z Galicji“.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Stadnicki, Męciński, Wł. Jaworski, Brunicki, Struszkiewicz, Wiktor Czaykowski, Jan Urbański, Białoskórski, Zdz. Włodek, Gara-pich, Paygert, Zdz. Skrzyński, Laskowski, Kl. Dzieduszycki, M. Urbański, Czech.

W n i o s e k.

posła Kramarczyka i towarzyszy w sprawie zaprowadzenia przymusowej asekuracji od ognia.

Zważywszy, iż w kraju naszym corocznie ogień czyni straszliwe spustoszenia i na milionowe straty naraża mieszkańców tegoż kraju a w szczególności nieubezpieczoną ludność rolniczą;

Zważywszy, iż obecne Towarzystwa asekuracyjne operujące w Galicji nie odpowiadają potrzebom zabezpieczenia od ognia ludu wiejskiego, gdyż ciągną wysokie premie asekuracyjne, a z drugiej strony w razie pogorzeli krzywdzą dotkniętych pożarem ognia przez niskie oszacowanie szkody, wskutek czego cierpi na takim sposobie postępowania nie tylko pojedynczy właściciel domu ale i cały kraj przez wyrzucanie pieniędzy na zagraniczne towarzystwa asekuracyjne, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższą sesję sejmową przedłożył projekt ustawy krajowej zaprowadzającej przymusowe ubezpieczenie od ognia wszystkich budynków prywatnych i publicznych, jakie ich ziemia galicyjska dźwiga, a wszelki zysk z tego tytułu pochodzący obrócić na pokrycie potrzeb ściśle krajowych.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:

Kramarczyk, w. r.

Potoczek, Szajer, Szwed, F. Włodek, Pastor, Wilezkiewicz, Stojalowski, Oleśnicki, Mogilnicki, Bojko, Effinowicz, Buynowski, Kuryłowicz, J. Jaworski, Huryk, Mazikiewicz, Płocki, Lityński.

Sekretarz p. Mysiński czyta

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempe do c. k. Rządu w sprawie odsetek po legacie śp. Kaspra Małeckiego, kanonika krakowskiego.

Ks. Kasper Małecki, kanonik krakowski, rodem ze Szczepanówki, czując się blizkim śmierci, rozdał swój majątek w r. 1804 na różne cele, a piątą część z niego zapisał swej rodzinie, t. j. Janowi Małeckiemu, Maryi Małeckiej i Katarzynie Małeckiej, którzy od zapisanego kapitału mieli pobierać po wieczne czasy odsetki.

Po śmierci ks. Kaspra Małeckiego, doniesiono jego rodzinie, by każdego roku odbierała te odsetki w Krakowie.

W roku 1830 dowiedział się o tej sprawie hr. Witold Zieliński ze Słotwiny, przyjechał do Krakowa, odszukał ten legat, zaopiekował się nim, pobierał procenta i rozdzielał je między rodzinę Małeckich w Słotwinie. Ten stan trwał aż do r. 1865, t. j. do śmierci hr. Witolda Zielińskiego.

Odtąd nie było komu zaopiekować się tą sprawą. Dopiero znacznie później przyszło zawiadomienie z c. k. Namiestnictwa do rodziny Małeckich, by wybrali sobie ko-

goś, ktoby się tym legatem zaopiekował i procenta od legatu między nich rozdzielał. Opiekę powierzono śp. ks. Bobekowi, ówczesnemu proboszczowi parafii szczepanowskiej i jakkolwiek rodzina Małeckich nie zawsze otrzymywała te odsetki, to w każdym razie ks. Bobek od czasu do czasu małą część jej udzielał.

Odkąd zaś w parafii szczepanowskiej jest proboszczem ks. Kosecki, odtąd rodzina Małeckich nie może nigdzie dowiedzieć się co się dzieje z jej legatem i czy kiedy otrzyma zaległe od 6 lat należne jej odsetki; w sprawie tej pisała po radę do kapituły krakowskiej, posłała nawet znaczek pocztowy na odpowiedź, której nie otrzymała.

Następnie ztubiła rodzina Małeckich prośbę do c. k. Namiestnictwa, by przynajmniej władze rządowe zajęły się tą sprawą, lecz od 6 miesięcy odpowiedzi doczekać się nie mogą.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd zechce zaopiekować się tą sprawą w ten sposób, aby rodzina Małeckich z odsetek jak przed sześciu laty korzystała.

We Lwowie dnia 2. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

Stapiński, Bojko, Korol, Mazikiewicz, Huryk, F. Włodek, Bobaczewski, Oleśnicki, Staruch, Barabasz, Kuryłowicz, Effinowicz, Ostapczuk, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a

do JW. Komisarza rządowego.

Podpisani mają zaszczyt zapytać kiedy c. k. Rząd w myśl wezwania Sejmu z dnia 15. listopada 1905 r. obejmie w zarząd państwowy drogę z Rymanowa do Królika Polskiego i przeprowadzi rekonstrukcję drogi państwowej w mieście Rymanowie?

Interpelant:

Trzeciecki, w. r.

L. Cieński Rudrof, E. Lityński, Moysa, Czarkowski Golejewski, Garapich, M. Tu-

rosiewicz, Paygert, Czaykowski, L. Wilezkiewicz, Bednarski, Wurst, W. Kraiński.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby istniejąca w gminie Synowódzko wyższe pow. Stryjskiego szkołę ludową dwuklasową przemienić na szkołę czteroklasową.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:

Oleśnicki, w. r.

Kuryłowicz, Bobaczewski, Mazikiewicz, Korol, Stojalowski, Szajer, Effinowicz, J. Jaworski, Huryk, Mogilnicki, Kramarczyk, Bojko, F. Włodek, Krempa, Ostapczuk, Staruch.

W n i o s e k

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą:

U s t a w ę

zmieniającą postanowienia §. 16. ustawy o reprezentacyi powiatowej z 12. sierpnia 1866 l. 21. Dz. ust. kraj.

Art. I.

§. 16. ustawy o reprezentacyi powiatowej z 12. sierpnia 1866 l. 21. Dz. ust. kr. przestaje obowiązywać w swoim dotychczasowym brzmieniu, a ma opiewać, jak następuje:

§. 16.

W razie zaszczyt dla członka Wydziału powiatowego przeszkody pełnienia obowiązków, ma być powołany jego zastępca. W miejsce członka Wydziału wybranego przez całą Radę, może Wydział powiatowy w razie nieprzyjęcia zastępstwa przez właściwego zastępcę, powołać innego z zastępców przez całą Radę wybranych (§. 33. ord. wyb. pow.).

Członka Wydziału, który ustąpił, zastąpi Rada na najbliższym swoim posiedzeniu przez nowy wybór na dalszy czas peryodu wyborczego.

Gdy ustąpi prezes Rady lub jego zastępca, ma wybór ten nastąpić do dni 30 od dnia ustąpienia.

Art II.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi spraw wewnętrznych.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, w. r.

Kuryłowicz, Bohaczewski, Mazikiewicz, Korol, Stojalowski, Szajer, Effinowicz, J. Jaworski, Huryk, Mogilnicki, Kramarczyk, Bojko, F. Włodek, Krempla, Ostapczuk, Staruch.

W n i o s e k.

Na linii kolejowej Stryj-Chyrów jest przystanek Zawadów.

Przystanek ten położony jest w miejscu bardzo znacznej frekwencji publiczności, która tu wsiada i wysiada z sąsiednich wielu wsi — a prócz tego frekwencya ta podniesiona jest przez wielką fabrykę cegieł i dachówek, znajdującą się obok tego przystanku.

Przy tym przystanku niema żadnej nawet prymitywniejszej poczekalni, wobec czego liczna publiczność wystawiona jest na deszcz i niepogodę.

Wobec tego wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił zarządowi kolei państwowych jak najrychlejsze wybudowanie poczekalni obok przystanku kolei państwowych Zawadów.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:
Oleśnicki, w. r.

Kuryłowicz, Bohaczewski, Mazikiewicz, Mogilnicki, Stojalowski, Szajer, Effinowicz, Ostapczuk, Barabasz, Staruch, J. Jaworski, Huryk, Kramarczyk, Bojko, Krempla, F. Włodek.

W n i o s e k.

p. Kuryłowicza w sprawie urządzenia poczekalni dla podróżnych na przystankach kolejowych w Besku i Dąbrówce.

Zważywszy, że na przystankach kolejowych (Haltestelle) w Besku i Dąbrówce na szlaku Zagórze, (Neu Zagórze)-Jasło jest bardzo znaczny ruch z powodu, że są to najbliższe stacje dla sąsiednich miast Rymanowa i Bukowska, i że w tej okolicy panuje bardzo wielki ruch emigracyjny, i

zważywszy, że oczekiwanie podróżnych, szczególnie ludzi starych, chorych i drobnych dzieci, pod gołym niebem w porze słotnej i zimowej, przy częstem spóźnianiu się pociągów, jest nietylko niewygodnym, ale wprost zdrowiu szkodliwym.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby Zarządowi kolei państwowych polecił jak najrychlejsze wybudowanie przynajmniej najprymitywniejszych poczekalni dla podróżnych na przystankach Besku i Dąbrówka.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Wnioskodawca:
Kuryłowicz, w. r.

Kramarczyk, Oleśnicki, Korol, Mazikiewicz, Huryk, Effinowicz, Glidziuk, Mogilnicki, Staruch, Bojko, Stapiński, F. Włodek, Ostapczuk, Barabasz.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Dnia 3. marca b. r. po południu odbył się na tak zwanej strzelnicy miasta Lwowa polski wiec w zamkniętem miejscu, a równocześnie drugi taki sam pod gołym niebem.

Na tym wiecu, któremu przewodniczył profesor Dr. Jan Gwalbert Pawlikowski,

wyglaszali ludzie zajmujący w naszym społeczeństwie bardzo wybitne stanowiska między innymi i takie rzeczy, które zmierzają wprost do podburzania przeciw narodowości ruskiej i do użycia przeciw niej czynnego gwałtu. Jeden z panów referentów powiedział między innymi: „Byłby skandal, byłaby hańba dla nas samych, gdybyśmy pozwolili nieprzyjaciółom naszym gospodarować po ulicach naszego miasta“, które to wyrażenie się mieści w sobie zupełnie wyraźne wezwanie do pogromów i do gwałtów na społeczeństwie ruskim gdziekolwiek ono będzie napotkanem. Drugi referent powiedział między innymi: „Lwów jest miastem polskim i innych sztandarów wywieszać nie wolno“.

Wskutek tego podburzania i wskutek ustawicznego jątrzenia pewnej liczby peryodycznej polskiej prasy pewna część społeczeństwa polskiego we Lwowie chwyciła się rzeczywiście gwałtownych środków.

Dnia 4. marca polska młodzież, a po przy niej wielu ludzi będących na stanowisku, przy udziale młodzieży szkół średnich nie dopuściła ruskiej młodzieży akademickiej na uniwersytet. Wdarła się do sal wykładowych teologicznych siłą wywlokła stamtąd ruskich alumnów, z pomiędzy których trzech doznało poważnych uszkodzeń cielesnych.

Potem wieczorem dnia 4. marca b. r. gdy na amatorskiem przedstawieniu w sali tow. „Jad Charuzim“ zebrało się kilkaset ruskiej publiczności, pomiędzy nią prawie połowa kobiet, napadli około 10 godziny w nocy nieznanymi ludźmi na budynek, w którym przedstawienie odbywało się i świstem i obelżywymi słowami, jak również wszelkiego rodzaju groźbami zaczęli wychodzących z przedstawienia insultować. Wskutek tego policja, która oczywiście o zamierzonym atencie była lub została powiadomiona, przybyła w kilku oddziałach na miejsce i podczas gdy jeden oddział trzymał straż przy samym budynku, drugi silniejszy ustawił się na rogu ulicy prowa-

dzącej od budynku „Jad Charuzim“. Naprzeciw tego oddziału ustawił się szereg prowokatorów, którzy tak samo świstem i łajaniem naprzeciw ewentualnie wychodzących z teatru zajęli stanowisko. Tylko w towarzystwie, niejako pod eskortą policji mogła publiczność z pewnem bezpieczeństwem rozejść się do domów przyczem jednakowoż nie obeszło się bez insultacji obraźliwymi słowami, groźbą i innego rodzaju wyzywaniem.

I. Zważywszy, że wedle paragrafu 3. ust. I. i §. 4. ust. I. ust. z dnia 19. października 1867 l. 135 d. u. p. do odbycia zgromadzenia pod gołym niebem koniecznem jest pozwolenie władzy bezpieczeństwa.

II. Zważywszy, że wedle §. 7 tejsze ustawy w czasie obrad Rady państwa lub Sejmu nie może być w tej miejscowości, gdzie te ciała obradują i w okręgu 5 milowym zebranie pod gołym niebem dozwolone.

III. Zważywszy więc, że takie niedozwolone zgromadzenie przecież odbyło się i bezpośrednio za sobą naprowadzone skutki pociągnęło.

IV. Zważywszy w końcu, że przedstawione tu zajścia opisane zostały z wszystkimi szczegółami w niektórych czasopiśmiech polskich, w których i mowy referentów dosłownie zostały podane, zapytują padpisani:

I. Czy e. k. Rządowi znane są wszystkie przedstawione w interpelacji rzeczywiste okoliczności?

II. Co e. k. Rząd zamierza zrobić, ażeby na przyszłość do takich przeciwnych ustawie, a przytem podburzających zgromadzeń nie przyszło?

III. Jakie środki zamysła e. k. Rząd przedsięwziąć, ażeby na przyszłość opisane tu zajścia nie powtórzyły się i ażeby normalny stan prawny i publiczne bezpieczeństwo w stolicy kraju zostało przywrócone.

Interpelujący:
Oleśnicki, w. r.

Chomyszyn, A. Szeptycki, Mogilnicki, Bohaczewski, Kuryłowicz, Korol, Staruch, Barabasz, Huryk, Mazikiewicz, Effenowicz, Gli dziuk, Ostapezuk, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu!

W gminie Harbuzów, pow. zborowskiego odbył się po prawomocnie przeprowadzonych wyborach do rady gminnej wybór zwierzchności gminnej jeszcze w marcu 1906.

Przeciw temu wyborowi wniesiony został jeszcze w kwietniu 1906 rekurs — dotychczas niezadowolony.

Ponieważ prowizoryum tym stanem rzeczy wytworzone naraża gminę na wielkie niekorzyści — dlatego zapytują podpisani:

1) Czy wie c. k. Rząd o tym stanie rzeczy?

2) Czy gotów jest zarządzić jak najspieszniej załatwienie rekursu i ukonstytuowanie rady gminnej?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Kuryłowicz, Szajer, Korol, Mazikiewicz, Stojalowski, Effenowicz, J. Jaworski, Huryk, Mogilnicki, Kramarezyk, Bojko, Krempa, F. Włodek, Barabasz, Ostapezuk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego z przyczyny materialnego pokrzywdzenia nauczyciela Bazylego Perżyły.

1) Nauczyciel Bazyli Perżyła przeniesiony dekretem z 28/8. 1901 L. 294 do Gwoździarki, przyjechawszy tam z rodziną nie zastał tam w szkole pomieszczenia, ponieważ poprzedni właściciel domu wedle kontraktu miał tam mieszkać do 15/9. 1901 potem zaś cały miesiąc trwała adaptacja szkoły. Perżyła musiał więc przewieźć ro-

dzinę do Rzeszowa, gdzie wydał na utrzymanie rodziny i podróż 45 koron.

Prośbę do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Strzyżowie z 3/11. 1901 o zwrot tych 45 koron, ta Rada dotychczas niezadowolona.

2) Na roczny opał szkoły w Gwoździarce jest przeznaczonych 4 sążnie drzewa miękkiego, jednak miejscowa Rada szkolna dostarczyła w roku 1902/3 tylko 2 i 1/2 sążnia i poleciła dalszych 1 1/2 sążnia zakupić nauczycielowi Perżyłe, który na to wydał 33 koron, jednak dotychczas tej sumy nie otrzymał.

3) przy przyniesieniu Perżyły do Gwoździarki polecił Inspektor szkolny okręgowy Perżyłe, pozostawić jego własny obornik na miejscu, obiecując zapłatę ceny przez następcę jego nauczyciela. Zmusiwszy do pozostawienia obornika inspektor do teraz nie postarał się o zapłacenie ceny 70 kor.

4) Sąd powiatowy w Strzyżowie wyrokiem z 2/6. 1905 A. IV. 396/5 zasądził miejscową Radę w Gwoździarce na zapłacenie Perżyłe 39 koron (z kosztami 16 kor 95 hal.) jako zwrot należności stróża szkolnego za rok 1902/3, jednak egzekucji tego wyroku odmówił, dla braku odpowiedniego majątku — koszta egzekucyjne wynosiły 15 kor. 53 hal.

Tym sposobem biedny nauczyciel został pokrzywdzony przez fundusz szkolny na sumy 45 kor., 33 kor., 70 kor., 39 kor., 16 kor. 95 hal. i 15 kor. 53 hal.; co dla niego jest wielką szkodą materialną, którą wynagrodzić powinna właściwa władza szkolna, bo nie uchydzi, ażeby władze szkolne cierpiały pokrzywdzenie biednego nauczyciela.

Przeto podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy c. k. Rada szkolna krajowa po odpowiednich dochodzeniach jak najspieszniej zarządzić wypłacenie nauczycielowi Bazylemu Perżyłe (obecnie w Króliku powiat Sanok) należących się mu, jak wy-

zej, sum razem 218 kor. 48 hal. w drodze administracyjnej?

Interpelant:

Kuryłowicz, w. r.

J. Jaworski, Effnowicz, Korol, Olesnicki, Mogilnicki, Staruch, Barabasz, Huryk, Ochrymowicz, Glidziuk, Ostapezuk, Stapiński, F. Włodek, Bojko.

I n t e r p e l a c y a

J. Jaworskiego i tow. w sprawie wyboru Rady gminnej w Prysowcach powiat Zborów.

Peryod urzędowania Rady gminnej w Prysowcach skończył się w maju 1905. Władze jednak mimo częstych urgensów pisemnych i ustnych rozpiwały nowe wybory aż na 25. czerwca 1906. I zrytem zauważyć należy, że lista uprawnionych do głosowania zupełnie nie była wystawiona do przeglądu a sam termin wyborów był w gminie ogłoszony, za ledwie na 5 dni przed wyborami. Gdy przy wyborze zwyciężyła raska lista, skorzystali z tego przeciwnicy, wnieśli protest przeciw wyborom i wybory zostały unieważnione. Ażeby przy ponownych wyborach mających się rozpiwać ustrzedz się przed ewentualnością, że wybory znowu będą nielegalnie przeprowadzone, ruscy wyborcy wysłali 4 do 5 razy deputację do c. k. Starostwa w Zborowie z żądaniem, ażeby c. k. Starostwo jak najspieszniej nowe wybory rozpiwało, ażeby listy uprawnionych do głosowania w czas były wystawione i ażeby termin wyborów legalnie i faktycznie był ogłoszony. C. k. Starosta każdym razem upewniał deputację, że te uzasadnione zresztą żądania będą do joty wypełnione. Tymczasem 22. lutego 1907 niespodziewanie bez żadnego poprzedniego ogłoszenia przyjechał Komisarz c. k. Starostwa do wsi i w obecności dwudziestu kilku ludzi (na około 180 uprawnionych do głosowania) przeprowadził wybór rady gminnej. A że termin wyborów nie był zupełnie ogłoszony, pokazuje się z następujących faktów:

Nikt we wsi nie widział ażeby ogłoszenie było gdziekolwiek wystawione. Mimo tego że ludzie spodziewając się wyborów pilnie śledzili czy gdziekolwiek ogłoszenie terminu we wsi uie jest wystawione.

W sam dzień wyborów miejscowy policyant Stach Romanków zapytany zeznał że jeszcze o 8 ej godzinie rano tegoż dnia nie nie wiedział o wyborach. Świadcowie Teodor Procyk, Pawło Kaborowski i Onufry Bobko.

Pisarz gminny, gdy udawał się tegoż dnia z pismem pod pachą i kałamarzem w rękę do kancelacji gminnej na wybory zapytany po drodze przez Ilka Pawelkowa co to ma być dziś w kancelaryi gminnej odpowiedział, że przyjechał delegat Rady powiatowej, w celu szkontra kasy gminnej.

Przy samym akcie wyborczym miały miejsce następujące nielegalności:

Głosował dzierzawca prawa propinacyi: w Prysowcach, który stałe mieszka w Zborowie. Do Rady został wybrauy pisarz gminny, chociaż przedtem swego urzędowania nie złożył.

Przeciw tym wyborom został wniesiony w przepisany terminie protest do Wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie za pośrednictwem zwierzchności gminnej w Prysowcach.

Podpisani więc zapytują:

Jak c. k. Rząd usprawiedliwi przeciwne prawu postępowanie c. k. Starostwa w Zborowie i czy na wniesiony protest znie sie nieprawnie przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Prysowcach.

We Lwowie, dnia 5. marca 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Mazikiewicz, Effnowicz, Mogilnicki, Huryk, Kramarczyk, Glidziuk, Korol, Kuryłowicz,

Staruch, Barabasz, Stapiński, F. Włodek,
Bojko, Bohaczewski, Krempa.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 6. marca 1907, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 10 popołudniu.

Marszałek:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

12. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 6. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 50 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 120.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 10 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 11 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż p. Stanisławskiemu i Federowiczowi udzielił urlopu na 2 dni.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 6. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1766, 1767, 1768, 1770, 1771, 1774, 1775, 1776, 1777.

Komisji szkolnej L. s.: 1758, 1762 do 1764, 1772, 1773, 1778—1780, 1797.

Komisji petycyjnej L. s.: 1757.

Komisji administracyjnej L. s.: 1759, 1761, 1769, 1796.

Komisji prawniczej L. s.: 1760.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1765.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o melioracyach.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z d. 4. grudnia 1906 l. 112.481 Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889 w rubr. IX. poz. 13. wydatków na r. 1907 następujące zasiłki:

a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908)	2.800 K	r) na zabudowanie potoku Bieczyczanki (pow. Nowy Sącz) I. rata (z 2-lecia)	15.000 K
b) na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do r. 1914)	1.200 "	s) na zabudowanie Dniestru w gminie Wolecze	18.350 "
c) na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do r. 1925)	1.000 "	t) na osuszenie niwy Dunaj i Klasne w Jaślanach (powiat Mielec)	5.067 "
d) na drenowanie gruntów włościańskich VII. rata (z 10-lecia)	80.000 "	u) na zabudowanie potoku Zabawa (pow. Wieliczka)	14.000 "
e) na zabudowanie potoków Harbutówki i Gościbki (w pow. Myślenickim) III. rata (ostatnia)	—	w) na zabudowanie potoku Dubień w gminie Spas (pow. Stary Sambor) I. rata (z 2-lecia)	12.500 "
f) na zabudowanie potoku Czarnego w gminie Grybów III. rata (ostatnia)	10.800 "	x) na osuszenie gruntów w gminie Łysaków (pow. Mielec)	7.833 "
g) na zabudowanie potoku Dąbrówka (pow. Nowy Sącz) II. rata (ostatnia)	7.729 "	y) na lokalną regulację Białego Dunajca w gminie Biały Dunajec (pow. Nowy Targ)	6.200 "
h) na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie II. rata (z 5-lecia)	6.432 "	z) na obwałowanie Wisły w powiecie Mieleckim, kredyt dodatkowy	24.166 "
i) na osuszenie gruntów w gminie Bojaniec (pow. Żółkiew) II. rata (z 3-lecia)	12.000 "	aa) na osuszenie gruntów w gminie Mazurówka (pow. Żydaczów)	5.300 "
k) na osuszenie gruntów w gminie Żydaczów II. rata (z 3-lecia)	9.367 "	bb) na regulację potoku Strymby w gminie Nadwórna	6.375 "
l) na zabudowanie potoku Piekiełko w gminie Maniowy (pow. Nowy Targ) II. rata (ostatnia)	11.125 "	cc) na zakupno pras drenarskich	17.500 "
m) na zabudowanie potoku Zborowskiego w gminie Sędziszowa (pow. Grybów), kredyt dodatkowy	1.250 "	dd) do dyspozycji Wydziału krajowego	50.000 "
n) na regulację Złotego Potoku w gminie Padew (pow. Mielec) II. rata (ostatnia)	13.333 "	Ogółem	360.002 K.
o) na zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow. Nowy Sącz) I. rata (z 2-lecia)	6.425 "	III. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rub. IX. poz. 14. wydatków na r. 1907 następujące zasiłki :	
p) na lokalną regulację Prutu pod Kołomyją	11.250 "	1. w Jadachach	500 K
		2. w Rzochowie	500 "
		3. w Ohladowie	500 "
		4. w Dmytrowie	500 "
		5. w Połoniczny	500 "

6. w Sielcu (pow. Sokal)	500 K
7. w Kuliczkowie (pow. Sokal)	500 „
8. w Peczeni (pow. Przemyślany)	500 „
9. w Rzęsny polskiej	500 „
10. na nawozy mineralne na grunta torfowe włociańskie:	
w perymetrze bagien Ole- skich i Stojanowskich po 1.000 K, a w perymetrze bagien Rzemień- skich, tudzież regulacji Pustej, Błotni i górnej Trześniówki po 500 K, razem	4.000 „
Ogółem	8.500 K

IV. Sejm powiększa personal techniczny krajowego biura melioracyjnego o jednego etatowego starszego inżyniera, jednego etatowego inżyniera I. klasy, jednego etatowego inżyniera II. klasy i jednego etatowego inżyniera-adjunkta i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1907.

V. Sejm zmienia postanowienia §. 1. i ustępu pierwszego §. 10. instrukcyi służbowej dla biura melioracyjnego z dnia 9. maja 1893. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 67, które zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

„Do zakresu działania krajowego biura melioracyjnego należy:

1. inicjowanie, projektowanie, wykonywanie i nadzór regulacji wód niespławnych, ulepszeń gruntu zapomocą osuszenia i nawodnienia, tudzież budowy wodociągów i kanalizacyi w gminach;

2. konserwacya i nadzór wykonanych przy pomocy funduszu krajowego przedsiębiorstw melioracyjnych;

3. ulepszenie podziału pól i komasacya gruntów wraz z zakładaniem dróg polnych;

4. udzielanie fachowych opinii w sprawach podpadających pod postanowienia ustawy wodnej“.

§. 10. (ustęp pierwszy).

„W miarę przyzwolonych przez Sejm funduszów, oraz sił dyspozycyjnych biura melioracyjnego i jego ekspozytur udziela Wydział krajowy bezpłatnej pomocy technicznej poszczególnym właścicielom gruntów do projektowania, wytyczania i kontroli robót melioracyjnych, niezamożnym zaś gminom do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi“.

VI. Sejm ustanawia w biurze melioracyjnem dwie posady etatowych inżynierów-adjunktów, którzy mają być użyeci do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1907.

VII. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 3.500 K na podróże naukowe dla inżynierów przeznaczonych do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi.

VIII. Sejm uchwała załączone projekty ustaw:

1. o uzupełnieniu regulacji rzeki Bugu;
2. o uzupełnieniu regulacji rzeki Białej z dopływami;
3. o regulacji potoku Błóżewki z dopływami;
4. o zabudowaniu potoku Krzemionki;
5. o udzieleniu dalszych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim;
6. o konserwacyi obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

IX Sejm przyznaje na rok 1907 tytułem I. rat zasiłków krajowych następujące kwoty:

1. na regulację rzeki Peltwi z dopływami 128.222 K;

2. na uzupełnienie regulacji rzeki Bugu 56.089 K;

3. na uzupełnienie regulacji rzeki Białej z dopływami 71.525 K;

4. na zabudowanie potoku Krzemionki 30.000 K;

5. na konserwację obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim 5.750 K.

X. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot preliminowanych w rub. IX. dziale B) na rok 1907 do końca lutego 1909.

XI. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby uchwalony dnia 1. maja 1900 r. projekt ustawy o regulacji Solotwy i Rokity bez względu na prawomocne ustalenie okręgu konkurencyjnego i zawiązanie spółki wodnej przedłożył do Najwyższej sankcji.

XII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby należące się na podstawie ustawy z 30. czerwca 1884 Nr. 116 Dz. p. p. zasiłki z państwowego funduszu melioracyjnego dla ustawowych przedsiębiorstw melioracyjnych wypłacał w duchu tejże ustawy w gotówce, a nie w formie anuitetów pożyczek, któreby obciążały fundusz krajowy.

XIII. a) Petycje L.s. 231 i 527 gmin Bilicz i Strzelbice o regulację potoku Jabłonki; L.s. 573 gminy Zagórz o regulację rzeki Osławy; L.s. 707 gminy Szaflary o zabezpieczenie od szkód spowodowanych wylewem wody sprowadzonej rowami materiałowymi kolei Chabówka-Zakopane; L.s. 980 gminy Wagnanka o obniżenie samowolne jazu na rzece Serecie; L.s. 1.144 gminy Dęba o uwolnienie od datków konkurencyjnych do kosztów regulacji górnej Trześniówki; L.s. 1.415 gminy Dobrzechów o przyspieszenie regulacji Wisłoka odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

b) Petycje L.s. 184 strażników obwałowania Wisły i Sanu o podwyższenie płac; L.s. 357 gminy Lenina mała i wielka, tudzież 5 innych gmin i obszarów dworskich powiatu Starosamborskiego o regulację miej-

seowych potoków; L.s. 526 gminy Słochynie o osuszenie niwy Blonie; L.s. 1.303 gminy Posada dolna o regulację rzeki Taby przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

c) Nad petycją L.S. 574 gmin i obszarów dworskich Bzianka i Besko, tudzież gmin Trześniów i Wzdów o uwolnienie od datków konkurencyjnych do kosztów regulacji Wisłoka przechodzi Sejm do porządku dziennego.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu regulacji rzeki Bugu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacji rzeki Bugu od ujścia Pełtwi do ujścia Raty ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1904, który preliminarzuje kosztą robót na 2,524.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacji włączenie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego;

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6 ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, w wysokości trzydziestu procent prelimitowanych kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) z datku państwowej dotacji budowli wodnych ze względu na zamierzone uszlusowanie całej przestrzeni Bugu od ujścia Peltwi do ujścia Raty, w wysokości trzydziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków krajowych i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulację gruntów, jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3) z dochodów uzyskanych ze sprzedaży wikliny i z wydzierżawiania skarp rzeki;

4. z grzywien nakładanych przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. 1. ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. kraj. Nr. 12.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania administracji funduszu konserwacyjnego i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 6

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy, w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu regulacji rzeki Białej z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacji rzeki Białej z dopływami ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który prelimituje kosztu robót na 530.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą

z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

1. z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent prelimitowanych kosztów regulacji, a pięćdziesięciu procent kosztów obwałowania, tj. w łącznej kwocie 214.575 K;

2. z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6 ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116 w wysokości pięćdziesięciu procent prelimitowanych kosztów w kwocie 265.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

3. z datku państwowej dotacji budowli wodnych w wysokości dziesięciu procent prelimitowanych kosztów regulacji w kwocie 50.425 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków państwa i kraju oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacji, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Administracji państwa zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 21. grudnia 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 7 ex 1894.

§. 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6 ustawy z dnia 1. września 1892 Dz. u. kraj. Nr. 72.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Błóżewki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja potoku Błóżewki od Błóżwi górnej do ujścia do Strwiąza z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45 krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1906, który prelimituje kosztą robót na 1,122.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezwrotnym zastrzeżeniem w wysokości czterdziestu procent prelimitowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 ustępu 2 i §. 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p.

Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

e) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. n. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3 pod e) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie.

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Błóżewki i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl Art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.

3. z corocznych datków kraju i prestatyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestatyj konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział Spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stromom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o zabudowaniu potoku Krzemionka.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Krzemionka w dorzeczu Dniestru w gminach Bereźnica, Koko i Wola koblańska ma być wykonane po myśli §. 4. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśnic-techn.

nieznego dla zabudowania potoków górskich z roku 1905, preliminujący koszta robót na 240.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 50 procent preliminowanych kosztów, t. j. maksymalną kwotą 120.000 koron.

§. 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczane w czasie budowy w miarę rzeczywiście potrzebnej dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38 w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o udzieleniu dalszych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Nadwyżka kosztów uzupełnienia obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim w kwocie 60.415 K. 80 h. ma być pokrytą przez kraj, państwo i powiat mielecki w stosunku unormowanym w §. 3. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138.

Mianowicie pokryć ma:

a) fundusz krajowy czterdzieści procent tej nadwyżki w kwocie 24.166 K. 32 h.;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2a) ustawy z dnia 30. czerwca 1864 Dz. p. p. Nr. 116., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, czterdzieści procent tej nadwyżki w kwocie 24.166 K. 32 h.;

c) powiat mielecki dwadzieścia procent nadwyżki w maksymalnej kwocie 12.083 K. 16 h.

§. 2.

Datki kraju, państwa i powiatu mają być wpłacone do funduszu budowy utworzonego w myśl §. 3 ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138. w ciągu r. 1907.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o konserwacji obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 5. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138, co następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim mają być pokrywane:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tych budowlach w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i powiatu mieleckiego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i powiatu mieleckiego w §. 1 pod 3. wymienionych, wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach od roku 1907 do roku 1909 włącznie po 5.750 K. czyli razem 11.500 K.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jak z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1906 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli §. 5. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138, niemniej też nieużyte nadwyżki doch. dów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożoną zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2, ustanowionych po połowie na kraj i powiat mielecki

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§. 6.

Datki powiatu mieleckiego mają być corocznie wstawiane do budżetu powiatowego.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenia wałów, ubezpieczeń brzegów potoków i rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały, potoki i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. z potoków i rowów w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na wa-

łach ochronnych, tudzież na szkarpach potoków i rowów.

§. 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione:

a) wznoszenie budynków, wałów poprzecznych i jakiegokolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki, tudzież Starego Brnia;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p. zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów włącznie od wałów:

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i potoków, a na pół metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki tudzież Starego Brnia z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie koniecznym dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk. Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki c. k. Namiestnictwo, na Starym Brniu zaś Wydział krajowy.

Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wałów. — Przestrzenie te wymagające ochrony od lodów oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 9.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w terenie narażonym na zalew, na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla poszczególnych sekcji wałów, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materiałów i narzędzi do ochrony wałów.

Sily robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materiały zaś otrzymują strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i Wydziałem powiatowym mieleckim.

Dalsze postanowienia mające na celu ochronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę uregulowanych potoków i rowów, wydane zostaną w osobnym rozporządzeniu wykonawczem przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa i spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

§. 10.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia następującą rezolucję.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by załatwiając przychylnie prośbę gminy Jajkowce pow. Żydaczowskiego o przedsięwzięcie robót melioracyjnych gruntów tej gminy, przystąpił bezzwłocznie do melioracji tych gruntów.

Przemawia p. Stapiński i stawia dwie poprawki, jedną do punktu II. d, a drugą do punktu XIII lit. e). a mianowicie:

Do punktu II. d. „Na drenowanie gruntów włościańskich 200.000 K.“

Do punktu XIII. lit. e. „Załatwienie petycji L. s. 574 gmin i obszarów dwor-

skich Bzianka i Besko, tudzież gmin Trze-
śniów i Wzdów o uwolnienie od datków
konkurencyjnych do kosztów regulacji Wi-
słoka, rozpoczęcia regulacji tej rzeki.“

Izba popiera powyższe poprawki p.
Stapińskiego odczytane przez Marszałka,
oddzielnie nad jedną i drugą głosując.

Przemawia członek Wydziału krajowego
p. Pilat.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia
następującą poprawkę do punktu II. d, aby
na drenowanie gruntów włościańskich za-
miast 80.000 K przeznaczyć 200.000 K.

Izba powyższą poprawkę p. Kramar-
czyka popiera.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. ks. Pastor.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Męcinski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p.
sprawozdawca i stawia wniosek imieniem
komisji gospodarstwa krajowego o odesła-
nie poprawki p. Stapińskiego i Kramarczyka
do komisji budżetowej celem zbadania
i możliwego uwzględnienia, z poleceniem
ażeby komisja budżetowa sprawozdanie
i wnioski swoje przedłożyła bądź przed
budżetem, bądź przy uchwaleniu odnośnych
pozytych budżetowych.

Izba przystępuje do rozprawy szcze-
gółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego
z dn. 4. grudnia 1906 L. 112.481 Sejm przy-
jmuje do wiadomości.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek
I. komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm przyznaje na popieranie mniej-
szych robót melioracyjnych w myśl uchwały

swej z dnia 26. listopada 1889 w rubr. IX.
poz. 13. wydatków na r. 1907 następujące
zasiłki:

a) na konserwację osusze-
nia bagien Rudnickich (do r. 1908) 2.800 K

b) na konserwację osuszenia
bagien Stojanowskich (do r. 1914) 1.200 „

c) na konserwację osuszenia
bagien Oleskich (do r. 1925) 1.000 „

d) na drenowanie gruntów
włościańskich VII. rata (z 10-lecia) 80.000 „

e) na zabudowanie potoków
Harbutówki i Gościłki (w pow.
Mysłenickim) III rata (ostatnia) — „

f) na zabudowanie potoku
Czerwonego w gminie Grybów III.
rata (ostatnia) 10.800 „

g) na zabudowanie potoku
Dąbrówka (pow. Nowy Sącz) II.
rata (ostatnia) 7.729 „

h) na regulację potoku Mi-
koszki w Rzeszowie II. rata
(z 5-lecia) 6.432 „

i) na osuszenie gruntów
w gminie Bojaniec (pow. Żółkiew)
II. rata (z 3-lecia) 12.000 „

k) na osuszenie gruntów
w gminie Żydaczów II. rata (z 3-
lecia) 9.367 „

l) na zabudowanie potoku
Piekietko w gminie Maniowy (pow.
Nowy Targ) II. rata (ostatnia) . 11.125 „

m) na zabudowanie potoku
Zborowskiego w gminie Sędzi-
szowa (pow. Grybów) kredyt do-
datkowy 1.250 „

n) na regulację Złotego potoku
w gminie Padew (pow. Mielec)
II. rata (ostatnia) 13.333 „

o) na zabudowanie potoku
Stańkowskiego (pow. Nowy Sącz)
I. rata (z 2-lecia) 6.425 „

p) na lokalną regulację Prutu pod Kołomyją	11.250 K
r) na zabudowanie potoku Biczyczanki (pow. Nowy Sącz) I. rata (z 2-lecia)	15.000 „
s) na zabudowanie Dniestru w gminie Wołcze	18.350 „
t) na osuszenie niwy Dunaj i Klasne w Jaślanach (pow. Mielec)	8.067 „
u) na zabudowanie potoku Zabawa (pow. Wieliczka)	14.000 „
w) na zabudowanie potoku Dubień w gminie Spas (pow. Stary Sambor) I. rata (z 2-lecia)	12.500 „
x) na osuszenie gruntów w gminie Łysaków (pow. Mielec)	7.833 „
y) na lokalną regulację Białego Dunajca w gminie Biały Dunajec (pow. Nowy Targ)	6.200 „
z) na obwałowanie Wisły w powiecie Mieleckim kredyt dodatkowy	24.166 „
aa) na osuszenie gruntów w gminie Mazurówka (pow. Żydaczów)	5.300 „
bb) na regulację potoku Strymby w gminie Nadwórna	6.375 „
cc) na zakupno pras drenarskich	17.500 „
dd) do dyspozycji Wydziału krajowego	50.000 „
Ogółem	360.002 K

Marszałek oznajmia, iż do wniosku II. komisji litera *d*) postawił p. Stapiński i Kramarczyk poprawkę, aby na drenowanie gruntów włościańskich zamiast kwoty 80.000 koron wstawić 200.000 koron. — Co do tego wniosku postawił również p. sprawozdawca wniosek formalny, aby go odesłać do komisji budżetowej, z poleceniem przed-

stawienia wniosku jeszcze przed uchwaleniem budżetu.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Milewski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek II. komisji, z wyjątkiem pozycyi pod literą *d*), przy której p. Stapiński i p. Kramarczyk wnieśli poprawki.

Izba wniosek II. komisji z wyjątkiem pozycyi pod literą *d*) uchwała.

Izba uchwała następnie wniosek p. sprawozdawcy, by poprawki p. Stapińskiego i Kramarczyka odesłać do Komisji budżetowej z poleceniem, aby komisya ta przedłożyła sprawozdanie i wnioski swoje bądź przed budżetem, bądź przy uchwaleniu odnośnych pozycyi budżetowych.

Sprawozdawca czyta:

III. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rub. IX, poz. 14. wydatków na rok 1907 następujące zasiłki:

1. w Jadachach	500 K
2. w Rzochowie	500 „
3. w Ohladowie	500 „
4. w Dmytrowie	500 „
5. w Połoniczny	500 „
6. w Sielcu (pow. Sokal)	500 „
7. w Kuliczkanie (pow. Sokal)	500 „
8. w Peczeni (pow. Przemyślany)	500 „
9. w Rzęsny polskiej	500 „

10. na nawozy mineralne na grunta torfowe włościańskie: w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K, a w perymetrze bagien Rzemień-

skich tudzież regulacyi Pustej, Błotni i górnej Trześniówki po 500 K, razem 4.000 K
Ogółem 8.500 K.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek III. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

IV. Sejm powiększa personal techniczny krajowego biura melioracyjnego o jednego etatowego starszego inżyniera, jednego etatowego inżyniera I. klasy, jednego etatowego inżyniera II. klasy i jednego etatowego inżyniera-adjunkta i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1907.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek IV. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

V. Sejm zmienia postanowienia §. 1. i ustępu pierwszego §. 10. instrukcyi służbowej dla biura melioracyjnego z dnia 9. maja 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 67, które zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

„Do zakresu działania krajowego biura melioracyjnego należy:

1. inicyowanie, projektowanie, wykonywanie i nadzór regulacyi wód niespławnych, ulepszeń gruntu, zapomocą osuszenia i nawodnienia, tudzież budowy wodociągów i kanalizacyi w gminach;

2. konserwacya i nadzór wykonanych przy pomocy funduszu krajowego przedsięwzięciach melioracyjnych;

3. ulepszenie podziału pól i komasacya gruntów wraz z zakładaniem dróg polnych;

4. udzielanie fachowych opinii w sprawach podpadających pod postanowienia ustawy wodnej“.

§. 10. (ustęp pierwszy).

„W miarę przyzwolonych przez Sejm

funduszków oraz sił dyspozycyjnych biura melioracyjnego i jego ekspozytur udziela Wydział krajowy bezpłatnej pomocy technicznej poszczególnym właścicielom gruntów do projektowania, wytyczania i kontroli robót melioracyjnych, niezamoznym zaś gminom do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi“.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek V. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VI. Sejm ustanawia w biurze melioracyjnem dwie posady etatowych inżynierów-adjunktów, którzy mają być użyeci do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi, i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1907.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek VI. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VII. Sejm otwiera Wydziałowi krajowemu kredyt do wysokości 3.500 K na podróż naukową dla inżynierów przeznaczonych do projektowania i budowy wodociągów i kanalizacyi.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek VII. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

VIII. Sejm uchwała projekty ustaw: ²¹/₂

1. o uzupełnieniu regulacyi rzeki Bugu;

2. o uzupełnieniu regulacyi rzeki Białej z dopływami;

3. o regulacyi potoku Błóżewki z dopływami;

4. o zabudowaniu potoku Krzemionki;

5. o udzieleniu dalszych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim;

6. o konserwacyi obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

U s t a w a

z dnia o uzupełnieniu regulacji rzeki Bugu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacji rzeki Bugu od ujścia Pełtwi do ujścia Raty ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1904, który preliminuje kosztą robót na 2,524.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego;

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) z datku państwowej dotacji budowli wodnych ze względu na zamierzone uszlusowanie całej przestrzeni Bugu od ujścia Pełtwi do ujścia Raty, w wysokości trzydziestu

procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków krajowych i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulację gruntów, jako kapitału zakładowego;

2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;

3) z dochodów uzyskanych ze sprzedaży wikliny i z wydzierżawiania skarp rzeki;

4. z grzywien nakładanych przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. 1. ustawy z dnia 4. stycznia 1903, Dz. u. kraj. Nr. 12.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania administracji funduszu konserwacyjnego i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy, w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania

państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w tytule ustawy zamiast słów „z dopływami“ ma być „i obwałowaniu dolnego brzegu Biały“.

U s t a w a

z dnia . . . o uzupełnieniu regulacji rzeki Biały i obwałowaniu dolnego brzegu Biały.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Uzupełnienie regulacji rzeki Białej z dopływami ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną uzupełnienia tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który preliminuje kosztą robót na 530.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta uzupełnienia tej regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

1. z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów regulacji, a pięćdziesięciu procent kosztów obwałowania, tj. w łącznej kwocie 214.575 K;

2. z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6 ustępu 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116 w wysokości pięćdziesięciu procent preliminowanych kosztów w kwocie 265.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

3. z datku państwowej dotacji budowli wodnych w wysokości dziesięciu procent preliminowanych kosztów regulacji w kwocie 50.425 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków państwa i kraju oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacji, oraz zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Administracji państwa zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do

sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 21. grudnia 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 7 ex 1894.

§. 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6 ustawy z dnia 1. września 1892 Dz. u. kraj. Nr. 72.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Błóżewki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja potoku Błóżewki od Błóźwi górnej do ujścia do Strwiąża z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie §. 45 krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego

z r. 1906, który preliniuje koszta robót na 1,122.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliniowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6 ustępu 2 i §. 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliniowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w §. 3 pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie.

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Błóżewki i dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl Art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostają w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział Spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stromom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w §. 1. drugim wierszu zamiast słowa „Kokło“ powinno być słowo „Kobło“.

U s t a w a

z dnia . . . o zabudowaniu potoku Krzemionka.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-kowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Krzemionka w dorzeczu Dniestru w gminach Bereźnica, Kobło i Wola koblańska ma być wykonane po myśli §. 4. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116 jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich z roku 1905, preliminujący koszta robót na 240.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma tak galicyjski fundusz krajowy, jak i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości 50 procent preliminowanych kosztów, t. j. maksymalną kwotą 120.000 koron.

§. 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczane w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsięwzięcia, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utworzoną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38 w drodze administracyjnej spółka interesowanych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu, czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień §. 65. powołanej ustawy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwalivszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w §. 1. litera b) w czwartym wierszu zamiast „w kwocie“ powinno być „w maksymalnej kwocie“.

U s t a w a

z dnia o udzieleniu dalszych zasiłków z funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego na uzupełnienie obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Nadwyżka kosztów uzupełnienia obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim w kwocie 60.415 K. 80 h. ma być pokrytą przez kraj, państwo i powiat mielecki w stosunku unormowanym w §. 3. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138.

Mianowicie pokryć ma:

a) fundusz krajowy czterdzieści procent tej nadwyżki w kwocie 24.166 K. 32 h.;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116., z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, czterdzieści procent tej nadwyżki w maksymalnej kwocie 24.166 K. 32 h.;

c) powiat mielecki dwadzieścia procent nadwyżki w maksymalnej kwocie 12.083 K. 16 h.

§. 2.

Datki kraju, państwa i powiatu mają być wpłacone do funduszu budowy utwo-

zonego w myśl §. 3 ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. u. kraj Nr. 138. w ciągu r. 1907.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

z dnia o konserwacji obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam na podstawie §. 5. ustawy z dnia 26. października 1899. Dz. ust. kraj. Nr. 138, co następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim mają być pokrywane:

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania wałów ochronnych;

2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tych budowlach w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 12;

3) z corocznych datków kraju i powiatu mieleckiego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i powiatu mieleckiego w §. 1. pod 3. wymienionych, wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach od roku 1907 do roku 1909 włącznie po 5.750 K czyli razem 11.500 K.

Wysokość corocznych datków w latach następnych wynosić ma sumę, jak z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach wypadnie.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1906 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli §. 5. ustawy z dnia 26. października 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 138, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożoną zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i powiat mielecki.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Datki na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry dnia 1. stycznia i 1. lipca każdego roku.

§. 6.

Datki powiatu mieleckiego mają być corocznie wstawiane do budżetu powiatowego.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenia wałów, ubezpieczeń brzegów potoków i rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają:

a) przejazd i przepęd zwierząt przez wały, potoki i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, lodu i t. p. z potoków i rowów, w miejscach niedozwolonych;

c) skopywanie brzegów potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami i wogóle jakiegokolwiek rodzaju uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na wałach ochronnych, tudzież na szkarpach potoków i rowów.

§. 8.

Ze względu bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione:

a) wznoszenie budunków, wałów poprzecznych i jakiegokolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki, tudzież Starego Brnia;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny i t. p. zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów włącznie od wałów;

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i potoków, a na poł metra od rowów;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki, tudzież Starego Brnia z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie koniecznym dla ubez-

pieczenia brzegów i ustalenia odsypisk. Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże w profilu inundacyjnym Wisły i Wisłoki c. k. Namiestnictwo, na Starym Brniu zaś Wydział krajowy.

Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wałów. — Przetrzyenie te wymagające ochrony od lodów oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 9.

Wrazie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w terenie narażonym na zalew, na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla poszczególnych sekcji wałów, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materiałów i narzędzi do ochrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materiały zaś otrzymują strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym i Wydziałem powiatowym mieleckim.

Dalsze postanowienia mające na celu ochronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę uregulowanych potoków i rowów wydane zostaną w osobnym rozporządzeniu wykonawczem przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa i spraw wewnętrznych do zatwierdzenia.

§. 10.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej

ustawy karnej, karane będą według postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 12.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

IX. Sejm przyznaje na rok 1907 tytułem I. rat zasiłków krajowych następujące kwoty:

1. na regulację rzeki Pełtwi z dopływami 128.222 K;

2. na uzupełnienie regulacji rzeki Buga 56.089 K;

3. na uzupełnienie regulacji rzeki Białej z dopływami 71.525 K;

4. na zabudowanie potoku Krzemionki 30.000 K;

5. Na konserwację obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie mieleckim 5.750 K.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek IX. komisji.

Sprawozdawca czyta:

X. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot prelimitowanych

w rub. IX. dziale B) na rok 1907 do końca lutego 1909.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek X. komisji.

Sprawozdawca czyta:

XI. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby uchwalony dnia 1. maja 1900 r. projekt ustawy o regulacji Sołotwy i Rokitny bez względu na prawomocne ustalenie okręgu konkurencyjnego i zawiązanie spółki wodnej przedłożył do Najwyższej sankeji.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek XI. komisji.

Sprawozdawca czyta:

XII. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby należące się na podstawie ustawy z 30. czerwca 1884 Nr. 116 Dz. p. p. zasiłki z państwowego funduszu melioracyjnego dla ustawowych przedsiębiorstw melioracyjnych wypłacał w duchu tejże ustawy w gotówce, a nie w formie anuitetów pożyczek, któreby obciążały fundusz krajowy.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek XII. komisji.

Sprawozdawca czyta:

XIII. a) Petycyje Ls. 231 i 527 gmin Bilicz i Strzelbice o regulację potoku Jabłonki; Ls. 573 gminy Zagórz o regulację rzeki Osławy; Ls. 707 gminy Szaflary o zabezpieczenie od szkód spowodowanych wylewem wody sprowadzonej rowami matoryłowymi kolei Chabówka-Zakopane; Ls. 980 gminy Wagnanka o obniżenie samowolnie podniesionego jazu na rzece Serecie; Ls. 1.144 gminy Dęba o uwolnienie od datków konkurencyjnych do kosztów regulacji górnej Trześniówki; Ls. 1.415 gminy Dobrzechów o przyspieszenie regulacji Wisłoka — odstępuje się c. k. Rządowi do załatwienia.

b) Petycyje Ls. 184 strażników obwałowania Wisły i Sanu o podwyższenie płac; Ls. 357 gminy Lenina mała i wielka, tudzież 5 innych gmin i obszarów dworskich powiatu Starosamborskiego o regulację miej-

scowych potoków; Ls. 526 gminy Słochynie o osuszenie niwy Błonie; Ls. 1.303 gminy Posada dolna o regulację rzeki Taby przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

c) Nad petycją Ls. 574 gmin i obszarów dworskich Bzianka i Besko, tudzież gmin Trześniów i Wzdów o uwolnienie od datków konkurencyjnych do kosztów regulacji Wisłoka przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Marszałek otwiera rozprawę nad wnioskiem XIII. i odczytuje zgłoszoną do tego wniosku poprawkę p. Stapińskiego.

Przemawia p. Stapiński

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek XIII. komisji, odrzuciwszy poprzednio poprawkę p. Stapińskiego.

Marszałek poddaje do poparcia dodatkową rezolucję p. Oleśnickiego, którą odczytuje.

Izba popiera rezolucję p. Oleśnickiego, a następnie bez rozprawy, po zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, ją odrzuca.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o zamierzonej budowie zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju.

Sprawozdawca p. Jabłoński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbńskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o zamierzonej budowie zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju Sejm przyjmuje do wiadomości, a przywiązując szczególniejszą wagę do poruszanej w sprawozdaniu sprawy zaopatrzenia zakładu w wodę zdrową i w dostatecznej ilości i jakości, poleca Wydziałowi krajowemu, aby przed

zakupnem gruntu w Lusinie sprawę tę także stanowiska sanitarnego jak finansowego dokładnie zbadal i do sesji jesiennej bieżącego roku przygotował rzecz całą tak, iżby w r. 1908 budowa zakładu bezwarunkowo rozpoczętą być mogła.

O ileby jednakże sprawa dostarczenia do zakładu dobrej i w dostatecznej ilości wody spowodować miała koszta, nie pozostające w odpowiednim stosunku do ceny nabycia gruntu w Lusinie, Wydział krajowy poczyni bezzwłocznie starania, celem nabycia odpowiedniego gruntu, położonego ile możności w obrębie wodociągu krakowskiego i uwzględni przytem potrzebę takiego usytuowania zakładu, iżby personal zakładowy korzystać mógł z urządzeń naukowych i środków zaopatrzenia wielkiego miasta, a publiczność ułatwioną miała komunikację z zakładem.

Wynik podjętych starań, szczegółowy kosztorys budowy i urządzeń zakładu, oraz wnioski dotyczące zabezpieczenia na ten cel funduszków w drodze amortyzacyjnej pożyczki krajowej, przedłoży Wydział krajowy na jesiennej sesji sejmowej w roku bież. odbyć się mającej, tak, iżby w każdym razie termin rozpoczęcia budowy, przedłożeniem Wydziału krajowego zakreślony na r. 1908, w pełnej mocy utrzymanym został.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrycia wszystkich kosztów wstępnych i przygotowawczych robót przyszłej budowy tego zakładu zaliczkowo z funduszu krajowego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Czeż i stawia poprawkę do wniosku I. komisji, a mianowicie, aby w ustępie drugim po słowach „wodociągu krakowskiego“ dodać słowa „lub w innej miejscowości, mającej odpowiednie warunki“.

Izba poprawkę tę p. Czeża popiera.

Przemawia Członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz, i stawia imieniem Wydziału krajowego następujący wniosek:

Sejm zwraca komisji sanitarnej sprawozdanie w przedmiocie zamierzonej budowy zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju celem sformułowania wniosków z poleceniami do Wydziału krajowego w sposób jasny i nie ulegający dwuznacznemu zrozumieniu.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Wurst.

Przemawia p. Mars.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz, i modyfikuje swój wniosek w następujący sposób:

Sejm zwraca komisji sanitarnej sprawozdanie w przedmiocie zamierzonej budowy zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju z poleceniem konkretnego sformułowania wniosków.

Gdy nikt więcej głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje zmodyfikowany wniosek Członka Wydziału krajowego p. Onyszkiewicza, i poddaje go pod głosowanie.

Izba uchwała wniosek p. Onyszkiewicza.

W sprawie formalnej Marszałek udziela głosu p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski stawia wniosek o skonstatowanie stosunku głosów.

Marszałek oświadcza, iż nie może uczynić zadość życzeniu p. Skołyszewskiego, bo już raz skonstatowszy większość, uważać musi wniosek jego za spóźniony.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej w przedmiocie zmiany §. 68. ustawy gminnej z r. 1866, §. 74. ustawy gminnej z r. 1889 i §. 69. ustawy gminnej z r. 1896 w kierunku rozszerzenia kompetencji Rad gminnych do

stanowienia o sposobie użytkowania dobra gminnego.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. następujące projekty ustaw:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 68. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 68. ustawy gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kraj. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia;

§. 68.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się należy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwali Rada gminna z uwzględnieniem istniejących specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne, przy udziale znawcy przeprowadzone przez Zwierzchność gminną lub Wydział powiatowy, wykaże, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę gminną z powodu nieistnienia zwyczaju, może uszczuplić lub uda-

remnić gospodarcze przeznaczenie dobra gminnego, może Rada gminna ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić:

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić, że dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda część po kolei przez parę lat bądźto poddawana uprawie rolnej, a potem zasiewana trawami, bądźto w inny sposób zagospodarowaną;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasanja na niem pewnych rodzajów inwentarza żywego, n. p. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. p., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada gminna może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego, do zaspokojenia zwyczajowych potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną, wydzierżawiać.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego, pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza wydatków na potrzebną konserwację wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do Kasy gminnej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 74. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 74. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. ust. kraj. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia:

§. 74.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się należy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. ust. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwali Rada gminna z uwzględnieniem istniejących, specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy przeprowadzone przez Magistrat lub Wydział powiatowy wykaże, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę miejską, z powodu nieistnienia zwyczaju, może uszczuplić lub udaremnić gospodarcze przeznaczenie dobra gminnego. może Rada miejska ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić:

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić, że

dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda po kolei przez parę lat bądźto poddawana uprawie rolnej a potem zasiewaną trawami, bądźto w inny sposób zagospodarowaną;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasania na niem pewnych rodzajów inwentarza żywego, np. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. d., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada miejska może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego, do zaspokojenia potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną, wydzierżawiać.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza wydatków na potrzebną konserwację wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do kasy gminnej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 69. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 69. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kraj. uchyla się w dotychczasowym brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia:

§. 69.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się należy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwali Rada gminna z uwzględnieniem istniejących, specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy przeprowadzone przez Zwierzchność gminną lub Wydział powiatowy wykaże, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę gminną z powodu nieistnienia zwyczaju, może uszczuplić lub udaremnić gospodarze przeznaczenie dobra gminnego, może Rada gminna ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić:

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić że dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda część po kolei przez parę lat bądźto poddawana uprawie rolnej, a potem zasiewaną trawami, bądźto w inny sposób zagospodarowaną;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasania na niem pewnych rodzajów inwentarza żywego, np. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. d., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada gminna może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za

żytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego do zaspokojenia zwyczajowych potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną wydzierżawiać:

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza wydatków na potrzebną konserwację wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do Kasy gminnej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych

2. Następującą rezolucję: Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę, czy ze względu na przepisy ustawy cywilnej nie należałoby §§. 65., 66. i 67. ust. z d. 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kr., §§. 71., 72. i 73. ust. z dn. 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr., tudzież §§. 66., 67. i 68. ust. z d. 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr. w ten sposób zmienić, ażeby pojęcie dobra gminnego i majątku gminnego zostało dokładniej określone.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Gnoiński Jan i stawia poprawkę do Art. I. ustawy w przedmiocie zmiany §. 68. ustawy gminnej z r. 1866, a mianowicie, ażeby w ustępie 3. po słowach „wycinaniem drzew“ dodać słowa: „nieprawidłowem wyrębywaniem lasów gminnych“.

Izba poprawkę p. Gnoińskiego popiera.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

§. 68. ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Nr. 19 Dz. u. kraj. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia:

§. 68.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się należy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwali Rada gminna z uwzględnieniem istniejących specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy przeprowadzone przez Zwierzchność gminną lub Wydział powiatowy wykaże, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę gminną z powodu niestnienia zwyczaju, może uszczuplić lub udaremnić gospodarcze przeznaczenie dobra gminnego, może Rada gminna ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić:

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić, że dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda część po kolei przez parę lat bądźto poddawana uprawie rolnej, a potem zasiewana trawami, bądźto w inny sposób zagospodarowaną;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasania na niem pewnych rodzajów inwen-

tarza żywego, np. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. d., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada gminna może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego, do zaspokojenia zwyczajowych potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną, wydzierżawiać.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza wydatków na potrzebną konserwację, wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do Kasy gminnej.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Jana Gnoińskiego i otwiera nad §. 68. i powyższą poprawką rozprawę.

Nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwała §. 68. zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Jana Gnoińskiego.

Sprawozdawca czyta :

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała Art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy.

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 68. ustawy gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 74. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

§. 74. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. u. kraj. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia :

§. 74.

Co do tego, komu i w jakim zakresie służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się należy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1886 Nr. 19. Dz. u. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwała Rada miejska z uwzględnieniem istniejących specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo,

przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy przeprowadzone przez Magistrat lub Wydział powiatowy wykaże, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę miejską z powodu nieistnienia zwyczaju, może uszczuplić lub udaremnić gospodarcze przeznaczenie dobra gminnego, może Rada miejska ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić :

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić, że dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda po kolei przez parę lat bądźto poddawaną uprawie rolnej a potem zasiewaną trawami, bądźto w inny sposób zagospodarowaną ;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasania na niem pewnych rodzajów inwentarza żywego, n. p. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. d., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada miejska może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego, do zaspokojenia potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną, wydzierżawiać.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza

wydatków na potrzebną konserwację wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do Kasy gminnej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie nikt głosu nie żąda.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zmiany §. 69. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51.

Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

§. 69. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. ust. kraj. uchyla się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia :

§. 69.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy prawo uczestniczenia w pożytkach z dobra gminnego, trzymać się uależy niezaprzeczonego zwyczaju istniejącego w czasie wejścia w życie ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. ust. kraj.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj, uchwali Rada gminna z uwzględnieniem istniejących, specjalnych tytułów prawnych postanowienie regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Jeżeli dochodzenie komisyjne przy udziale znawcy przeprowadzone przez Zwierzchność gminną lub Wydział powiatowy wykaze, iż dotychczasowy sposób korzystania z dobra gminnego w myśl zwyczaju, lub też sposób tego korzystania uchwalony przez Radę gminną, z powodu nieistnienia zwyczaju, może uszczuplić lub udaremnić gospodarcze przeznaczenie dobra gminnego, może Rada gminna ustanowić odmienny sposób korzystania z tego dobra gminnego, a mianowicie może postanowić:

1. czas ochronny dla dobra gminnego, to jest postanowić, że można użytkować dobro gminne lub jego część tylko w czasie do tego oznaczonym;

2. sposób stopniowego zagospodarowania dobra gminnego, to jest postanowić, że dobro gminne ma być podzielone na kilka części i każda część po kolei przez parę lat bądźto poddawana uprawie rolnej, a potem zasiewana trawami, bądź to w inny sposób zagospodarowaną;

3. postanowienia zabezpieczające dobro gminne przed wyniszczeniem wskutek pasanja na niem pewnych rodzajów inwentarza żywego, np. gęsi, przed wybieraniem piasku, gliny, kamienia, wycinaniem drzew i t. d., zatem albo zakazujące zupełnie podobnego sposobu używania, albo wyznaczające do tego celu pewną tylko część dobra gminnego.

Rada gminna może również mimo odmiennego zwyczaju zaprowadzić opłaty za użytkowanie dobra gminnego, lub też podwyższyć istniejące tego rodzaju opłaty.

Może też Rada gminna część dobra gminnego do zaspokojenia zwyczajowych potrzeb gospodarczych uprawnionych niepotrzebną wydzierżawiać.

Nadwyżka dochodów z dobra gminnego, pozostająca po opędzeniu podatków i innych wydatków administracyjnych, a zwłaszcza wydatków na potrzebną konserwację wpływa po zaspokojeniu osób uprawnionych do Kasy gminnej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania rezolucyi.

Sprawozdawca czyta:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę, czy ze względu na przepisy ustawy cywilnej nie należałoby §§. 65., 66. i 67. ust. z d. 12. sierpnia 1866 Nr. 19. Dz. u. kr., §§. 71., 72. i 73. ust. z dn. 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr., tudzież §§. 66., 67. i 68. ust. z d. 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr. w ten sposób zmienić, ażeby pojęcie dobra gminnego i majątku gminnego zostało dokładniej określone.

Izba uchwała bez rozprawy powyższą rezolucyę zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

posła Krempy i towarzyszy.

Brak drzewa opałowego i materiałowego staje się wielką i powszechną klęską dla całego kraju, a zwłaszcza dla ludności włościańskiej, a także i małomiasteczkowej.

Prawdą jest, że nawet gminy położone w okolicach obfitych w lasy, nie mogą do stać drzewa odpowiedniego na budowę za żadne pieniądze, a drzewo na opał płacą na wagę złota.

Przyczyną tej dotkliwej klęski dla ludności bywają hurtowne sprzedaże lasów za granicę.

Że to оголоczenie kraju z lasów daje także bardzo ujemny wpływ na stosunki atmosferyczne, a za tem i na klęski rolnicze, tak często się powtarzające w ostatnich czasach, to nie ulega wątpliwości.

Zaradzić temu można tylko w drodze ustaw i rozporządzeń stosownych.

Dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby wszelkimi sposobami zatamował i utrudniał wywóz drzewa z Galicji za granicę

2. Wzywa się c. k. Rząd, aby ludności dotkniętej brakiem drzewa przyszedł z pomocą przez stosowne urządzenie sprzedaży drzewa z lasów państwowych.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wypracował projekt ustawy do zapobieżenia trzebieniu lasów — ewentualnie do wykupna wszystkich lasów w Galicji na własność kraju.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:

Fr Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Barabasz, Effinowicz, Huryk, Mazikiewicz, Jan Jaworski, Mogilnicki, Stapiński, Staruch, Kuryłowicz, Ostapczuk, Korol.

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy, zmieniającej postanowienia §§. 8, 17, 19, 22 i 37 statutu krajowego.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Wnioskodawca:

Głabiński, w. r.

Jabłoński, Rayski, Wurst, Sala, Małachowski, Buynowski, Bednarzski, Michałowski, Tomaszewski, Tarnawski, Michalski, Maiss, Lipiński, Kleski, Huza.

Ustawa

z dnia . . . zmieniająca postanowienia §§. 8, 17, 19, 22 i 37 statutu krajowego dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Nr. 20 Dz. u. p.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I

Postanowienia §§. 8, 17, 19, 22 i 37 statutu krajowego dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Nr. 20 Dz. u. p., opiewać mają jak następuje:

§. 8.

Sejm zbiera się na podstawie Najwyższego zwołania przynajmniej raz do roku, a to w krajowym stołecznem mieście Lwowie, o ile cesarz inaczej nie postanowi co do miejsca zebrania się Sejmu. Sejm obradować będzie corocznie przynajmniej przez czas dwóch i pół miesięcy.

§. 17.

Projekty do ustaw w sprawach krajowych wchodzą do Sejmu bądź jako przedłożenia rządowe, bądź jako przedłożenia Wydziału krajowego, bądź jako wnioski komisji sejmowych, lub jako samoistne wnioski posłów sejmowych (§ 35).

Do każdej ustawy krajowej potrzebną jest uchwała Sejmu i sankcyja cesarska. Prawo przedkładania ustaw do sankcyi cesarskiej i ich kontrasygnowania służy marszałkowi krajowemu wraz z namiestnikiem kraju i ministrem dla Galicyi.

Wnioski względem wydania ustaw, odrzuconych przez cesarza lub przez sejm, nie mogą być przedkładane powtórnie na tej samej sesyi.

§. 19.

Sejm jest powołany:

1. do obradowania i stawiania wniosków;

a) w przedmiocie obwieszonych powszechnych ustaw i urzędzeń ze względów na ich szeregowe oddziaływanie na dobro kraju; i

b) w sprawie wydania powszechnych ustaw i zarządzeń, których wymagają potrzeby i dobro krajowe;

2. do czynienia propozycyji we wszystkich przedmiotach, co do których rząd wzywa jego rady;

3. do kontrolowania całej działalności państwowych władz administracyjnych (szkolnych, skarbowych) i ich organów za pomocą środków regulaminem sejmowym wskazanych, niemniej do pociągania namiestnika do odpowiedzialności za wszelkie naruszenie ustaw. Odpowiedzialność namiestnika określi bliżej osobna ustawa.

§. 22.

Sejm obraduje i uchwała w przedmiocie środków potrzebnych do spełnienia jego zadań.

W tym celu uchwała dodatki do podatków państwowych, samoistne opłaty i podatki, wymagające dla mocy obowiązującej cesarskiego zatwierdzenia. Sejm ma prawo bez zatwierdzenia cesarskiego nakładać i pobierać dodatki do bezpośrednich podatków państwowych, prócz podatku osobisto-dochodowego, aż do wysokości 100% tych podatków.

§. 37.

Namiestnik Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem albo też wyznaczeni przezeń komisarze mają prawo jawienia się w Sejmie i zabierania głosu każdego czasu.

Gdyby przy rozprawach potrzebnem, lub pożądanem było dla udzielenia wiadomości i wyjaśnień delegowanie członków władz rządowych, marszałek zwróci się w tym celu do przełożonych tych władz.

Sejm ma prawo zażądać obecności namiestnika lub komisarza rządowego przy obradach, oraz domagać się od niego wyjaśnień.

Na interpelacye posłów może namiestnik odpowiadać natychmiast, przyrzec odpowiedzieć na następnem posiedzeniu, lub odmówić odpowiedzi z podaniem powodów.

Posłowie mają prawo żądać dyskusyi nad odpowiedzią.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy, zmieniającej postanowienia §§ 16 i 18 statutu krajowego.

Lwów, dnia 6. marca 1907.

Wnioskodawca:
Głabiński, w. r.

Rayski, Sala, Buynowski, Jabłoński, Małachowski, Michałowski, Tarnawski, Michalski, Bednarski, Wurst, Huza, Kleski, Tomaszewski, Maiss, Lipiński.

U s t a w a

z dnia . . . zmieniająca postanowienia §§. 16. i 18. statutu krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Nr. 20. Dz. u. p.

Za zgodą Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienie §§. 16. i 18. statutu krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ogłoszonego ces. patentem z 26. lutego 1861 Nr. 20. Dz. u. p. opiewać mają, jak następuje :

§. 16.

Sejm jest powołany do współdziału w pełnieniu władzy ustawodawczej w miarę postanowień cesarskiego dyploma z 20. października 1860 Nr. 226 Dz. u. p. i Art. III. ustawy zasadniczej z 26. stycznia 1907 Nr. 15. Dz. u. p.

§. 18.

Za sprawy krajowe uznaje się wszystkie przedmioty ustawodawstwa, które nie zostały podstawowemi ustawami zasadniczymi jako wspólne wszystkim królestwom i krajom w Radzie państwa reprezentowanym wyraźnie przekazane ustawodawstwu Rady państwa, a w szczególności:

I. Wszystkie zarządzenia w sprawach:

1. kultury krajowej. Jako sprawy kultury krajowej uznaje się wszystkie sprawy,

których przedmiotem jest produkcya rolnicza i leśna, oraz obrabianie i użytkowanie poświęconego jej obszaru kraju, jak: leśnictwo, polowanie, rybołówstwo, chów bydła, ochrona pól, tępienie szkodników rolniczych i leśnych, użytkowanie, kierowanie i ochrona od wód, melioracye, zabudowania potoków górskich, regulacya i wykupno służebności leśnych i pastwiskowych i t. d., następnie wszelkie sprawy ustroju agrarnego, jak: przepisy o wolnej podzielnosci gruntów lub o jej ograniczeniu, o włościach rentowych, szczególne przepisy o dzieleniu spadków nieruchomości włościńskich, o agrarnych operacyach i t. d. niemniej udział w urządzeniu kredytu rolnego, w organizacji zawodu rolniczego i leśnego, w urządzeniu stosunków robotniczych i czeladzi w rolnictwie i leśnictwie i t. d.

2. gmin i obszarów dworskich, tudzież organizacyi samorządnych władz administracyjnych;

3. rady szkolnej krajowej, szkół politechnicznych, realnych, zawodowych, seminariów nauczycielskich;

4. wewnętrznego urzędzenia ksiąg gruntowych;

5. corocznego uchwalania budżetu krajowego i zamknięć rachunkowych krajowych, oraz uchwalania absolutoryum zaciągania pożyczek krajowych, konwersyi długów krajowych, pozbywania, obciążania i przemiany nieruchomego majątku kraju; nakładania dodatków do podatków państwowych, ustanawiania samoistnych opłat i podatków na rzecz kraju i innych ciał samorządnych;

6. publicznych budowli, zakładów dobroczynnych i innych, uposażonych z funduszy krajowych.

II. Bliższe zarządzenia w ramach ustaw państwowych w sprawach:

1. szkół ludowych i gimnazyów w ramach zasad nauczania ustanowionych w ustawach państwowych;

2. organizacyi państwowych władz administracyjnych, będącej w związku z organizacją autonomicznych władz administracyjnych w ramach zarysów organizacyi władz administracyjnych zastrzeżonych w §. 11. l. 1) ustawy zasadniczej z 21. grudnia 1867 Nr. 141 Dz. u. p. ustawodawstwu państwowemu;

3. kościelnych;

4. dostarczania podwód, tudzież zaopatrzenia i zakwaterowania wojska.

III. Zarządzenie co do innych przedmiotów, dotyczących dobrobytu lub potrzeb kraju, przekazanych reprezentacyi kraju specjaluemi ustawami i zarządzeniami.

Art. II.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam **Mo-**jemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ustawy zmieniającej postanowienia §§. 3., 4., 6., 11. i 12. Statutu krajowego tudzież ordynację wyborczą sejmową dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Wnioskodawca:

Głabiński, w. r.

Małachowski, Buynowski, Maiss, Jabłoński, Bednarski, Michalski, Tomaszewski. Maryewski, Kolischer, Wurst, Jahl, Kleski, Loevenstein, Tarnawski, Lipiński, Sala, Rutowski.

U s t a w a

zmieniająca postanowienia §§. 3., 4., 6., 11. i 12. Statutu krajowego tudzież ordynację wyborczą sejmową dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§. 3.

Sejm krajowy składa się ze stu sześćdziesięciu siedmiu członków, a mianowicie:

a) ze stu piętnastu posłów wybieranych w grupie wyborczej powszechnego prawa głosowania;

b) z czterdziestu posłów dopełniającej grupy wyborczej;

c) z dwunastu członków na mocy piastowanej godności, a w szczególności: z trzech arcybiskupów lwowskich, księcia biskupa krakowskiego, dwóch biskupów przemyskich, biskupa tarnowskiego i biskupa stanisławowskiego;

z rektorów uniwersytetu krakowskiego i lwowskiego, oraz szkoły politechnicznej lwowskiej i z prezesa akademii umiejętności.

W razie wakującej stolicy arcybiskupiej lub biskupiej jest administrator dyecezyi członkiem Sejmu krajowego.

§. 4.

Cesarz mianuje dla kierownictwa Sejmem marszałka krajowego i jego pierwszego zastępcę z grona Sejmu. Sejm wybiera drugiego zastępcę marszałka ze swego grona.

§. 6.

Czas trwania funkcyi marszałka krajowego i jego zastępców tudzież wybranych członków Sejmu krajowego (okres sejmowy) oznacza się na lat sześć.

Wybory posłów sejmowych nie mogą być przez wyborców sejmowych odwołane.

Po upływie zwykłego okresu sejmowego lub po wcześniej dokonaniem rozwiązaniu Sejmu, niemniej w razie ustąpienia poszczególnych posłów, rozpisuje się nowe wybory.

Byli członkowie Sejmu mogą być ponownie wybrani.

§. 11.

Wydział krajowy jako zarządzający i wykonawczy organ Sejmu składa się pod

przewodnictwem marszałka krajowego z ośmiu członków wybranych z łona Sejmu.

Dla kierowania Wydziałem mianuje marszałek krajowy swego zastępcę z pośród członków Wydziału krajowego.

§. 12.

Dwóch członków Wydziału krajowego wybierają posłowie z grupy wyborczej powszechnego głosowania wybrani w okręgach wyborczych od nr. 1. do 38., oznaczonych w ordynacyi wyborczej, dwóch członków wybierają posłowie tej grupy, wybrani w okręgach wyborczych od nr. 39. do 110. włącznie; dwóch członków wybierają posłowie grupy wyborczej dopełniającej; dwóch członków wybiera całe zgromadzenie sejmowe ze swego grona.

Każdy taki wybór przychodzi do skutku bezwzględna większością głosów. Jeżeli nie uzyskano bezwzględnej większości głosów przy głosowaniu pierwszym i powtór-nem, wówczas należy przedsięwziąć wybór ściślejszy pomiędzy temi dwiema osobami, które przy drugim głosowaniu otrzymały największą ilość głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

Ordynacya wyborcza sejmowa.

I. O grupach, okręgach i ciałach wyborczych, oraz o miejscach wyhoru.

§. 1.

Uprawnieni do wyborów posłów w obydwóch grupach wyborczych tworzą w każdym okręgu wyborczym jedno ciało wyborcze, wybierające wyznaczoną na dany okręg wyborczy ilość posłów.

W grupie wyborczej powszechnego prawa głosowania jest w całym kraju sto dziesięć okręgów wyborczych, wybierających stu piętnastu posłów, a mianowicie:

W mieście Lwowie siedm okręgów wyborczych, z których każdy wybiera po jednym posle, a w szczególności:

1. Północna część śródmieścia począwszy od ulicy Ruskiej, Rynku, placu Kapitulnego i placu Św. Ducha aż po dzielnicę Żółkiewską, oraz północną część dzielnicy Łyczakowskiej począwszy od ulicy Czarneckiego i Łyczakowskiej po ulicę Paulinów, Piaskową, Leśną, kościółek św. Wojciecha, ulicę św. Wojciecha, Teatyńską, Kiselki aż do dzielnicy Żółkiewskiej.

2. Część Śródmieścia i dzielnicy krakowskiej między okręgiem pierwszym, ulicą Podwale, Wałową, Halicką, Sobieskiego, placem Maryackim, ulicą Kopernika, Leona Sapiehy, Gródecką, Kazmierzowską, Kołłątaja, placem Smolki, ulicą Jagiellońską i placem św. Ducha.

3. Część dzielnicy drugiej i trzeciej między okręgiem pierwszym i drugim od strony południowej, ulicą Janowską, Kleparowską, Inwalidów, torem kolei państwowej po ulicę Kapielową, Kiselki i po dzielnicę czwartą.

4. Reszta Śródmieścia tudzież część dzielnicy pierwszej i czwartej otoczona okręgiem pierwszym i drugim, placem Maryackim, ulicą Akademicką, Fredry, Batorego, Kochanowskiego, św. Piotra i Łyczakowską.

5. Część dzielnicy pierwszej otoczona okręgiem drugim i czwartym, ulicą Ossolińskich, Kalecza, Gołębią, Mochnackiego, Sopińskiego, Pelczyńską, Stryjską po granicę gminy, ulicą Siebowską, Zieloną, Szewczenki, Kochanowskiego.

6. Część dzielnicy pierwszej, otoczona okręgiem piątym i drugim, ulicą Leona Sapiehy, Polną i Kulparkowską i granicą gminy.

7. Reszta dzielnicy pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej, otoczona granicą gminy i okręgami drugim, trzecim, czwartym, piątym i szóstym.

Kraków ma 5 okręgów wyborczych następujących, z których każdy wybiera po jednym posle:

8. Dzielnica pierwsza i druga (Śródmieście, Wawel).

9. Dzielnica trzecia i siódma (Nowy Świat i Stradom), z czwartej dzielnicy (Piasek) część po ulicę Karmelicką.

10. Reszta dzielnicy czwartej (Piasek) i dzielnica piąta (Kleparz).

11. Dzielnica szósta (Wesoła),

12. Dzielnica ósma (Kazmierz).

13. Przemysł wybiera dwóch posłów.

14. Stanisławów wybiera dwóch posłów.

15. Tarnopol wybiera dwóch posłów.

16. Tarnów wybiera dwóch posłów.

17. Kołomyja wybiera jednego posła.

Następne okręgi wyborcze wybierały po jednym posle.

Gminy :

18. Biała, Kęty, Andrychów.

19. Chrzanów, Oświęcim, Wadowice.

20. Żywiec, Sucha, Maków, Jordanów, Myślenice, Mszana dolna, Limanowa.

21. Podgórze.

22. Wieliczka, Bochnia.

23. Nowy Sącz.

24. Rzeszów.

25. Jarosław.

27. Nowy Targ, Stary Sącz, Zakopane, Krościenko nad Dunajcem.

27. Dębica, Ropeczyce, Sędziszów, Łańcut, Przeworsk, Leżajsk,

28. Mielec, Kolbuszowa, Sokołów, Rozwadów, Tarnobrzeg, Nisko, Rudnik.

29. Jasło, Gorlice, Biecz, Strzyżów, Frysztak, Grybów, Ciężkowice, Pilzno.

39. Sanok wraz z Posadą olchowską i Posadą sanocką, Krosno.

31. Sambor.

32. Drohobycz.

33. Stryj.

34. Gródek Jagielloński, Żótkiew.

35. Rawa ruska, Sokal.

36. Brzeżany, Złoczów.

37. Buczacz, Zaleszczyki, Borszczów, Tlumacz.

38. Brody, Stare Brody, Hucisko brodzkie, Łopatyn, Ruda brodzka, Radziechów, Podkamień.

Powiaty sądowe z wyłączeniem gmin okręgów wyborczych od nr. 13 - 38.

39. Chrzanów, Jaworzno.

40. Oświęcim, Zator, Andrychów.

41. Wadowice, Kalwarya.

42. Biała, Kęty.

43. Myślenice, Skawina.

44. Krzeszowice, Liszki.

45. Żywiec, Milówka.

46. Sucha, Maków, Jordanów.

47. Limanowa, Mszana dolna.

48. Nowy Targ, Czarny Dunajec, Krościenko.

49. Kraków, Podgórze.

50. Bochnia, Niepołomice.

51. Wieliczka, Dobezyce.

52. Brzesko, Wiśnicz.

53. Radłów, Wojnicz, Zakliczyn.

54. Tarnów, Tuchów.

55. Pilzno, Brzostek.

56. Ropeczyce, Dębica.

57. Dąbrowa, Żabno.

58. Mielec, Radomyśl.

59. Tarnobrzeg, Rozwadów.

60. Nisko, Ulanów.

61. Kolbuszowa, Sokołów.

62. Rzeszów, Głogów.
 63. Łañcut, Leżajsk.
 64. Przeworsk.
 65. Nowy Sącz, Stary Sącz, Muszyna.
 66. Grybów, Ciężkowice.
 67. Gorlice, Biecz.
 68. Jasło, Żmigród.
 69. Krosno, Dukla.
 70. Strzyżów, Frysztak.
 71. Brzozów.
 72. Tyczyn.

73. Jarosław, Pruchnik, Radymno z wyłączeniem gmin przydzielonych do okręgów nr. 85.

74. Dynów, Dubiecko i z powiatu sądowego Bircza gminy Bircza, Boguszówka, Huta Brzуска, Jasienica Sufezyńska, Kozienice, Tarnówka.

75. Sanok z wyłączeniem gmin przydzielonych do okręgu nr. 83, Rymanów z wyłączeniem gmin okręgu nr. 83, z powiatu sądowego Bukowsko gminy: Bukowsko miasto, Bukowsko wieś, Nadolany, Nagórzany, Niebieszczany, Nowotaniec i z powiatu sądowego Lisko gminy Lisko, Hoczew, Myczka, Myczkowiec, Olehowa, Orelce, Polaniczek, Średnia Wieś, Tarnawa dolna i Tarnawa górna.

76. Lwów z wyłączeniem gmin okręgu nr. 87; Winniki z wyłączeniem gmin okręgu nr. 87 i z powiatu sądowego Szezerzec gminy Maliezkowice, Nawarya i Siemianówka.

77. Cieszanów z wyłączeniem gmin okręgu nr. 85, Siemawa z wyłączeniem gmin okręgu nr. 85 i z powiatu sądowego Lubaczów gminy: Lubaczów, Burgan, Cewków, Dąbrowa, Lisie Jamy, Oleszyce, Ostrowiec.

78. Mościska z wyłączeniem gmin okręgu nr. 88, Sądowa Wisznia z wyłączeniem gmin okręgu nr. 88, z powiatu sądowego Rudki gminy Rudki, Czernichów, Koniuszki siemianow-

skie, Kupnowice nowe, Milezyce, Podbajczyki, Zagórze, z powiatu sądowego Komarno gminy: Andryanów, Buczały, Chłopy. Katorynice, Komarno, Malpa, Rumno, Tuligłowy. z powiatu sądowego Sambor: Biskowice, Burezyce nowe, Czukiew, Czyszki, Dąbrówka, Głęboka, Kalinów (Kaisersdorf), Łanowice, Nadyby, Radlowice, Sąsiadowice, Strzałkowiec, Stupnieca polska, Uherce zapł.

79. Z powiatu sądowego Bóbrka gminy Bóbrka, Hucisko, Stare Siolo, z powiatu sądowego Gliniany gminy Hanaczów, Hanaczówka. z powiatu sądowego Przemyślany gminy Przemyślany, Białe, Chlebowice świrskie, Ciemierzyńce, Dunajów, Kimirz, Kopañ, Majdan lipowiecki, Niedzieliska, Pleników, Poluchów mały, Świrz, z powiatu sądowego Chodorów gminy: Chodorów, Brzozdowce, z powiatu sądowego Rohatyn gminy Rohatyn i Podhamień, z powiatu sądowego Bolszowce gminy Bolszowce, Słobódka konkolnicka, Zagórze konkolnickie, z powiatu sądowego Bursztyn gminy Bursztyn, Ludwikówka, Wiszniów, Żurów. z powiatu sądowego Żydaczów gminy Żydaczów, Ruda.

80. Z powiatu sądowego Tarnopol gminy Borki wielkie, Bieniów, Chodacków wielki, Czernichow mazowiecki, Czołkańszczyzna, Draganówka, Isypowce, Janówka, Kokutkowce, Łozowa, Obarzańce, Płotycz, Poza pińce, Seredyńce, Zabajka, Zagrobela; z powiatu sądowego Kozowa gminy Budyłów, Dmuchawiec, Helenków, Kozłów, Kozowa, Taurów, Teofipółka, Wiktorówka; z powiatu sądowego Zbaraż gminy Berezowica mała, Hrycowce, Kapuścińce, Kretowce, Kujdańce, Kurniki, Iwańczańskie, Netreba, Oprylowce, Sieniawa, Stryjówka, Tarasówka, Wołachówka Zarudeczko, Zarudzie, Zbaraż stary, Zbaraż miasto; z powiatu sądowego Zająłce gminy Gontowa, Huta pieniacka, Majdan pieniacki, Maleniska, Palikrowy, Pańkowce, Reniów, Trościaniec wielki, Zająłce.

81. Z powiatu sądowego Trembowla gminy Trembowla, Bernardówka, Brzyczówka, Krowinka, Łoszniów, Nałuże, Ostrowczyk, Plebauówka, Pantalicha, Podhaj-

czyki-Justynowe, Strusów, Tintków, Zaści-
nocze; z powiatu sądowego Bułzanów gminy
Budzanów, Janów, Młyniska, Słobódka ja-
nowska; z powiatu sądowego Skalał, Chmie-
liska Haluszyńce, Panasówka, Polupanówka,
Skalał stary, Tarnorada; z powiatu sądo-
wego Grzymałów gminy Grzymałów, Bu-
cyki, Eleonorówka, Hlibów, Krasne, Mazu-
rówka, Podlesie grzymał., Poznanka hetm.;
z powiatu sądowego Podwoleczyska gminy
Podwoleczyska, Kaczanówka Mysłowa, Ro-
sochowańce, Zadniszówka

82. Z powiatu sądowego Buczacz gmi-
ny Bobulińce, Dobropole, Duliby, Dzwino-
gród, Jazłowiec, Podlesie Podzameczek, Żni-
brody; z powiatu sądowego Monasterzyska
gminy Monasterzyska, Barysz, Dubienko,
Folwarki, Huta nowa, Huta stara, Korości-
atyn, Puźniki, Słobódka dolna; z powiatu są-
dowego Czortków gminy Czortków, Biały Po-
tok, Byczkowiec, Jagielnica, Salówka, Sło-
bódka dżucyńska, Wygnanka; z powiatu
sądowego Podhajce gminy Podhajce, Bekers-
dorf, Białokiernica, Dobrowody, Korzowa,
Kotuzów, Mądzelówka, Paniowice, Szwejków,
Toustobaby, Uhrynów, Wolica, Zabajec, Za-
wadówka; z powiatu sądowego Wiśniowczyk
gminy Wiśniowczyk, Małowody, Rosoch-
wacice, Sokolniki, Sokolów.

83. Powiaty sądowe Lisko z wyłącze-
niem gmin okręgu nr. 75, Ustrzyki dolne,
Bukowsko z wyłączeniem gmin okręgu nr.
75, z powiatu sądowego Sapok gminy Czer-
też, Dąbrówka ruska, Dolina Dudyńce,
Hlameza, Hołczków, Kostarowce, Lalin,
Łodzina, Międzybrodzie, Odrzechowa, Ol-
chowce, Rakowa, Sańoczek, Siemuszowa,
Srogów dolny, Srogów górny, Stróże małe,
Stróże wielkie, Trepca, Tyrawa solna, Wie-
lopole, Wola krecowska, Wujskie, Zablotec,
Załuż, Zahutyn, Zasław; z powiatu sądo-
wego Rymanów gminy Rymanów, Balużanka,
Czeremcha, Dalejowa, Kamionka, Krulik wo-
łoski, Lipowice, Polany surowieczne, Ru-
dawka rymanowska, Sieniawa, Szklary, Tar-
nawka, Wisłoczek, Wola niżna, Wola wy-
żna, Wałuszowa, Wróblík szlachecki, Wulka,
Zawadka rymanowska, Zawoje.

84. Powiaty sądowe Przemyśl, Niżan-
kowice, Dobromil, Bireza z wyłączeniem
gmin okręgu nr. 74.

85. Powiaty sądowe Lubaczów z wy-
łączeniem gmin okręgu nr. 77. Rawa ruska
z powiatu sądowego Radymno gminy Bo-
brówka, Korzenica, Mięksiz nowy, Mięksiz
stary, Nienowice, Sośnica, Święte, Tnczla,
Wietlin, Wysocko, Zaleska Wola; z powiatu
sądowego Sieniawa gminy Cetula, Cieplice,
Dąbrowica, Dobra, Leżachów, Mołodycz, Pa-
włowa, Piskorowice, Radawa, Zaradawa;
z powiatu sądowego cieszanów gminy Bru-
sno stare, Gorajec, Krzywiec, Lublinieć nowy,
Lublinieć Stary, Płazów, Podemszczyz
Ulazów, Żuków.

86. Powiaty sądowe Gródek, Janów, Ja-
worów, Krakowiec.

87. Powiaty sądowe Bóbrka z wyłącze-
niem gmin okręgu nr. 79, Żydaczów z wy-
łączeniem gmin okręgu nr. 79, Mikołajów,
Szezerzec z wyłączeniem gmin okręgu nr.
76 i z powiatu sądowego Lwów gminy Borki
Dominikańskie, Ceperów, Grzęda, Krzyw-
czyce, Grzybowice, Jaryczów stary, Kozice,
Laszki murowane, Podliski małe, Podciemno,
Podliski wielkie, Remenów, Rudańce, Rzę-
sua ruska, Sieciechów, Skniłów, Skniłówek,
Sołonka, Sroki lwowskie, Stroniatyn, Wi-
słoboki, Zapytów, Zaszaków, Zawadów, Ży-
rewka; z powiatu sądowego Winniki gminy
Czarnuszowice, Czyżyków, Gaje, Hermanów,
Mikłaszów, Pikulowice, Podbereże.

88. Powiaty sądowe Starasól, Sambor
z wyłączeniem gmin okręgu nr. 78, Rudki
z wyłączeniem gmin okręgu nr. 78, Komarno
z wyłączeniem gmin okręgu nr. 78, z po-
wiatu sądowego Mościńska gminy Bojowice,
Bretowice, Balice, Bolanowice, Chłopie, Czer-
niawa, Czyżowice, Czyszki, Hankowice, Ho-
dynie, Horysławice, Jatwigi, Kalników, Ko-
nuszki naniwskie, Laszki gościnne, Mał-
nów, Monczary, Ostrowiec, Pakość, Myśla-
tycze, Podgac, Radenice, Sokola, Starzawa,
Sudkowice, Tomanowice, Wola małnowska
i z powiatu sądowego Sądowa Wisznia
gminy Bortiatyn, Cborońnica, Dmytrowice,

- Dydiatyczne, Makuniów, Mistyce, Mokrzany małe, Mokrzany wielkie, Orchowice, Podliski, Dolhomosciska, Hołodówka, Księżymost, Saniki, Szeszerowice, Tuligłowy, Wiszenka, Wola Arłamowska, Wołczyszczowice, Zagrody, Zarzecze, Kulmatyczne, Nikłowice.
89. Powiaty sądowe Baligród, Lutowiska, Stary Sambor, Turka, Borynia
90. Powiaty sądowe Drohobycz, Podbuż, Łąka.
91. Powiaty sądowe Stryj, Skole, Medenice.
92. Powiaty sądowe Dolina, Bolechów, Roźniatów, Żurawno.
93. Powiaty sądowe Kałusz, Wojniłów, Sołotwina, Bohorodczany.
94. Powiaty sądowe Nadwórna, Delatyn, Ottynia, Tłumacz.
95. Powiaty sądowe Kołomyja, Gwoździec, Peczeniżyn.
96. Powiaty sądowe Kuty, Kosów, Zabie, Zabłotów.
97. Powiaty sądowe Sniatyn, Horodenka, Obertyn.
98. Powiaty sądowe Zaleszczyki, Tłuste, Czortków z wyłączeniem gmin okręgu nr. 82.
99. Powiaty sądowe Borszczów, Mielnica.
100. Powiaty sądowe Husiatyn, Kopyczyńce, Skałat z wyłączeniem gmin okręgu nr. 81 i Grzymałów z wyłączeniem gmin okręgu nr. 81.
101. Powiaty sądowe Trembowla z wyłączeniem gmin okręgu nr. 81, Budzanów z wyłączeniem gmin okręgu nr. 81, Tarnopol z wyłączeniem gmin okręgu nr. 80, Mikulińce i Wiśniowczyk z wyłączeniem gmin okręgu nr. 82.
102. Powiaty sądowe Buczacz z wyłączeniem gmin okręgu nr. 82, Monasterzyska z wyłączeniem gmin okręgu nr. 82, Podhajce z wyłączeniem gmin okręgu nr. 83: Potok złoty.
103. Powiaty sądowe Stanisławów, Tyśmienica, Halicz.
104. „ „ Rohatyn, Bursztyn, Bolszowce, Chodorów, wszystkie z wyłączeniem gmin okręgu nr. 79.
105. Powiaty sądowe Brzeżany, Złoczów i Kozowa z wyłączeniem gmin okręgu Nr. 80.
106. Powiaty sądowe Zborów, Załóżce z wyłączeniem gmin okręgu nr. 80, Zbaraż z wyłączeniem gmin okręgu nr. 80 i nowe Sioło.
107. Powiaty sądowe Brody, Łopatyn, Radziechów.
108. „ „ Kamionka strum., Busk, Olesko, Przemyślany z wyłączeniem gmin okręgu nr. 79 i Gliniany z wyłączeniem gmin okręgu nr. 79.
109. Powiaty sądowe Sokal, Bełzec, Uhnów.
110. „ „ Żółkiew, Kulików, Mosty wielkie, Niemirów.

W grupie wyborczej dopełniającej jest w całym kraju 34 okręgów wyborczych, wybierających bezwzględna większością głosów czterdziestu posłów, a mianowicie wybierają uprawnieni do głosowania w tej grupie:

1. w mieście Lwowie pięciu posłów.
2. „ „ Krakowie trzech posłów.

Po jednym pośle wybierają uprawnieni do głosowania:

3. w powiecie politycznym Przemyśl.

4. " " Stanisławów.

5. " " Tarnopol.

6. " " Tarnów.

7. " " Kołomyja.

8. " " Drohobycz.

9. W powiatach politycznych Chrzanów i Wadowice.

10. " " Biała, Żywiec, Myslenice.

11. " " Podgórze, Kraków.

12. " " Bochnia, Wieliczka.

13. " " Nowy Sącz, Grybów.

14. " " Nowy Targ, Limanowa, Brzesko.

15. " " Gorlice, Pilzno, Ropczyce.

16. " " Jasło, Krosno.

17. " " Sanok, Brzozów.

18. " " Rzeszów, Strzyżów.

19. " " Dąbrowa, Mielec, Tarnobrzeg.

20. " " Kolbuszowa, Nisko, Łańcut, Przeworsk.

21. " " Jarosław, Cieszanów.

22. " " Jaworów, Mościska, Gródek.

23. " " Sambor, Rudki.

24. " " Lwów, Bóbrka, Przemyślany

25. " " Sokal, Rawa, Żółkiew.

26. " " Brody, Kamionka, Zbaraż.

27. " " Złoczów, Zborów.

28. " " Brzeżany, Rohatyn.

29. " " Buczacz, Czortków.

30. " " Trembowła, Skalał, Podbajce, Husiatyn.

31. " " Borszczów, Zaleszczyki, Horodenka, Tłumacz.

32. " " Śniatyn, Kosów, Nadwórna, Peczeniżyn, Bohorodczany, Kałusz.

33. " " Stryj, Żydaczów.

34. " " Turka, Stary Sambor, Dobromil, Lisko.

§. 2.

Jeśli pewien powiat sądowy, jako taki przydzielony został do okręgu wyborczego, to należy brać ów powiat sądowy w tych rozmiarach terytoryalnych, jakie posiadał w czasie przedsięwzięcia wyboru; w odnośny wszakże powiat sądowy nie wchodzą gminy (część gmin), wyraźnie wcielone do innego okręgu wyborczego. W razie utworzenia nowego powiatu sądowego mają aż do chwili wydania ustawy, zmieniającej ordynacyę wyborczą do Sejmu uprawnieni do wyboru w nowo utworzonym powiecie sądowym wykonać swe prawa wyborcze w tym okręgu wyborczym, gdzie przydzielony jest ów powiat sądowy, do którego należeli przed utworzeniem nowego okręgu sądowego.

Postanowienia poprzedniego ustępu mają analogiczne zastosowanie także do gmin (części gmin).

Jeżeli z miastem (miasteczkiem), które jako takie w dołączonym do tej ustawy tabelarycznym dodatku wcielone jest w pewien okręg wyborczy, łączą się inne miejscowości (części miejscowości) w jedną gminę miejscową, wówczas tylko uprawnieni do wyboru z samego miasta (miasteczka), wybierają w tym okręgu wyborczym, o ile cała gmina miejscowa nie jest w dodatku wyraźnie przydzielona do odnośnego okręgu wyborczego.

§. 3.

W grupie powszechnego głosowania jest każda gmina miejscowa i każda wymieniona część gminy (miejscowość, okręg miejski, miasta), miejscem wyboru.

Gminy miejscowe, które wedle ostatniego powszechnego spisu ludności liczą 1.200 lub mniej mieszkańców, mogą być w drodze rozporządzenia politycznej władzy krajowej złączone z najbliższymi położonymi gminami tego samego okręgu wyborczego w grupy wyborcze.

Poszczególne takie gminy mogą być także przydzielone do najbliższych, ponad

1.200 mieszkańców liczących gmin. W obu jednakże wypadkach nie mogą tworzące jedną grupę gmin liczyć razem ponad 5.000 mieszkańców.

Przy rozporządzeniach w duchu powyższego ustępu należy trzymać się zasady, ażeby miejsce wyboru tak było obrane, iżby wyborcy dostać się tam mogli bez nadmiernej straty czasu.

Zarządzenia, wydane w myśl d ugiego ustępu, należy ogłosić w interesowanych gminach, w przyjęty tam sposób, równocześnie z rozpisaniem wyborów.

W grupie uzupełniającej jest miejscem wyborów siedziba Starostwa powiatowego dla uprawnionych wyborców w jego obrębie.

II. O prawie wyborczem i wybieralności.

§. 4.

Uprawnioną do wyboru jest w grupie powszechnego głosowania każda osoba płci męskiej, jeżeli w dniu rozpisania wyborów jest obywatelem austriackim, ukończyła 24 lat życia, nie jest wyjętą ani wyłączoną od prawa wyborczego wedle ordynacyi sejmowej i w dniu rozpisania wyborów ma swe mieszkanie (§. 66. ustawy z 1. sierpnia 1895 Nr. 111 Dz. p. p.) przynajmniej od roku w gminie (obszarze dworskim), w której prawo wyborcze ma być wykonanem.

W grupie wyborczej dopełniającej jest uprawnioną do głosowania każda osoba płci męskiej lub żeńskiej, jeżeli w dniu rozpisania wyborów jest obywatelem austriackim (obywatelką), ukończyła 24 lat życia, nie jest wyjętą ani wyłączoną od prawa wyborczego wedle ordynacyi sejmowej i nadto:

a) bądź ukończyła studia akademickie i przynajmniej od roku opłaca tytułem państwowego podatku gruntowego lub osobistodochodowego co najmniej kwotę 100 koron rocznie;

b) bądź też opłaca przynajmniej od roku tytułem państwowego podatku grun-

towego lub osobisto-dochodowego conajmniej kwotę 200 koron rocznie.

Uprawnieni do głosowania w grupie wyborczej dopełniającej mogą wykonywać swe prawo wyborcze także w grupie powszechnego głosowania, jeżeli odpowiadają wymogom ustępu pierwszego.

Uprawnienie do głosowania stwierdza się przez zapisanie do listy wyborczej w każdym miejscu wyboru (§. 3.). Dla uprawnionych do głosowania w grupie wyborczej dopełniającej będzie zestawioną listą wyborcza przez starostwo dla każdego powiatu politycznego.

§. 5.

Prawo wyborcze może być wykonywane tylko osobiście. W grupie wyborczej dopełniającej jednak wolno kobietom zamężnym głosować także przez mężów. Każdy uprawniony do wyboru ma w danej grupie wyborczej prawo do jednego głosu.

§. 6.

Uprawniony do wyborów w grupie powszechnego głosowania wykonywa swe prawo wyborcze w gminie, w której w dniu rozpisania wyborów ma przynajmniej od roku stałą siedzibę. Jeżeli części tej gminy przydzielone są do różnych okręgów wyborczych, to uprawniony wykonywa swe prawo wyborcze w tej części gminy, w której mieszka w czasie rozpisania wyboru.

Te osoby, których miejsce zamieszkania znajduje się na obszarze dworskim, niewcielonym do związku gminy, wykonują pod tym samym warunkiem prawo wyborcze w tej gminie, z którą obszar dworski stanowi jedną miejscowość. Tam, gdzie ten ostatni wypadek nie zachodzi, oznacza polityczna władza krajowa tę gminę miejscową, w której mieszkańcy obszaru dworskiego mają wykonywać swe prawo wyborcze.

Jeśli uprawniony do wyboru w dniu rozpisania wyboru przynajmniej od roku

posiadał więcej miejsc zamieszkania, to dla wykonania prawa wyborczego jest to miejsce zamieszkania, rozstrzygające, w którym on w czasie rozpisania wyborów piastuje publiczny urząd, lub też — o ile ów warunek nie zachodzi — ma siedzibę swej działalności zawodowej, albo — skoro i to kryterium nie da się zastosować — gdzie w oznaczonym czasie znajduje się główne miejsce zamieszkania w kraju.

Jeśli rozstrzygnięcia nie można wydać po myśli istniejących postanowień, wolno uprawnionemu do wyboru swobodnie oznaczyć, w której gminie mieszczącej w sobie jego miejsce zamieszkania, chce wykonać swe prawo wyborcze.

W grupie dopełniającej głosuje uprawniony do wyborów w siedzibie starostwa powiatowego przy analogicznem zastosowaniu powyższych postanowień.

§. 7.

Pozostający w stałej lub czasowej czynnej służbie oficerowie, duchowni, wojskowi, gażyści bez klasy rangi i osoby stanu żołnierskiego siły zbrojnej, względnie żandarmeryi, wliczając również czasowo urlopowanych — nie mogą ani wybierać, ani być wybrani.

Od wybieralności wyłączeni są nadto wszyscy, w stałej lub czasowej czynnej służbie pozostający urzędnicy siły zbrojnej.

Nie doznaje wszakże ograniczenia wybieralność tych przynależnych do siły zbrojnej, którzy z powodu ustawowego obowiązku odbywania ćwiczeń wojskowych (służbowych) znajdują się w danej chwili w służbie czynnej.

§. 8.

Od prawa wyboru i wybieralności są wykluczeni:

1. Wszystkie osoby, pozostające pod władzą ojcowską, opieką lub kuratelą.

2. Ci, którzy pobierają zaopatrzenie ubogich z funduszków publicznych lub gmiu-

nych, lub też w roku bezpośrednio poprzedzającym wybór, zaopatrzenie takie pobierali, lub którzy wogóle są ciężarem dla dobroczynności publicznej.

Nie należy wszakże ze względu na prawo wyborcze uważać za takie zaopatrzenie, ani za akt dobroczynności publicznej: wsparcie z kas chorych, rent z powodu wypadku, starości lub nieudolności do pracy, bezpłatnego utrzymania w publicznych zakładach leczniczych, zwolnienia od opłaty szkolnej, udzielenia środków naukowych, lub stypendyów, ani też zapomóg z powodu klęski.

3. Osoby, do których majątku otworzono konkurs, aż do chwili jego ukończenia, a jeśli dłużnik jest kupcem, aż do odzyskania napowrót zdolności do praw określonych w §. 246 ordynacyi konkursowej z 25. grudnia 1868 Dz. u. p. nr. 1 ex 1869.

4. Osoby, które z powodu zbrodni lub z powodu przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia lub udziału w nich, oszustwa, stręczenia do nierządu, (§§. 460, 471, 463, 464, 512 u. k.), z powodu oznaczonych w paragrafie 1. ustawy z d. 28. maja 1881 Dz. u. p. Nr. 47 i w §. 1 ustawy z 25. maja 1883 Dz. u. p. Nr. 78 — czynów karygodnych, lub z powodu przekroczenia z §§. 1, 2, 3, 4 i 5 przedostatni ustęp ustawy z 24 maja 1885 Dz. u. p. Nr. 89 skazane zostały na karę.

Ten skutek zasądzenia ustaje co do zbrodni wyliczonych w §. 61 i do 10 ustawy z dnia 15. listopada 1867 Dz. u. p. N. 131 z końcem kary; co do innych zbrodni po upływie lat 10, jeśli winny skazany został co najmniej na karę lat pięciu zresztą po upływie lat pięciu, co do innych zaś przytoczonych wyżej czynów karygodnych po upływie lat trzech od ukończenia kary.

5. Osoby, które skazane zostały na karę z powodu przekroczenia §§. 45, 47, 48 i 49 ustawy wojsk. z dnia 11. kwietnia 1889 dz. u. p. nr. 41, — na przeciąg lat trzech od ukończenia kary.

6. Osoby, które z powodu przekroczenia przeciwko ustawowym postanowieniom karnym, wydanym dla ochrony wolności wyborczej sądownie skazane zostały na karę, jeśli ów czyn popełniony został przy wyborach do Izby posłów Rady państwa lub Sejmu.

7. Osoby, które oddane zostały pod nadzór policyjny lub do zakładu robót przymusowych, aż po upływie lat trzech po wygaśnięciu nadzoru policyjnego, względnie po wypuszczeniu z zakładu robót przymusowych.

8. Osobom, którym przez sądy odjęta została ojcowska władza nad dziećmi, dopóki owe dzieci pozostają pod cudzą opieką, w każdym razie w ciągu lat trzech po sądownem zarządzeniu.

9. Osoby, które z powodu opilstwa lub nałogowego pijaństwa na podstawie u. k., lub innych postanowień ustawowych więcej niż dwukrotnie skazane zostały na karę aresztu na przeciąg lat trzech od chwili ukończenia tej kary.

III. O rozpisanii i przygotowaniu wyborów.

§. 9.

C. k. Namiestnik oznaczy dnie wyborów w ten sposób, iżby wszystkie potrzebne przygotowania przed nadejściem takiego dnia były ukończone.

§. 10.

Rozpisanie wyborów należy podać do wiadomości za pośrednictwem urzędowej gazety krajowej i plakatami we wszystkich gminach i miejscach wyboru w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rozpisanie poszczególnych wyborów uzupełniających należy ogłosić w urzędowej gazecie krajowej i plakatami w gminach wyboru okręgu wyborczego.

§. 11.

W grupie powszechnego głosowania uprawnieni do wyboru jednej gminy łącznie z uprawnionymi do wyboru obszaru dworskiego, który ewentualnie w myśl §. 6, 2 ustęp, wziąć należy w rachubę, będą przez naczelnika gminy (burmistrza) w alfabetycznym porządku z podaniem charakteru, mieszkania wpisani do specjalnych list wyborczych.

Jeżeli uprawnieni do wyboru w jednej gminie wybierają w różnych okręgach wyborczych, należy dla każdej części gminy, przydzielonej do pewnego okręgu wyborczego sporządzić odrębną listę wyborczą.

Podobnie, jeżeli czynność wyborcza w obrębie jednej gminy dokonywa się w kilku lokalach wyborczych (§. 16 ust. 4), do których przydziela się wyborców według ich terytoryalnej przynależności, należy listę wyborczą sporządzić odrębnie dla każdego z odnośnych terytoryalnych obszarów gmin.

Jeżeli uprawnieni do wyborów z kilku gmin wybierają w miejscu wyboru grupy wyborczej, to listy wyborcze poszczególnych gmin miejscowych, zestawione jako listy częściowe, tworzyć winny podstawę czynności wyborczej, tak jednak, aby nie potrzeba było sporządzać z nich jednej listy wspólnej. Listy wyborcze zakładać należy conajmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden po ukończeniu czynności wyborczej pozostanie w ewidencji u naczelnika gminy, a z końcem każdego roku przez ośmiodniowy termin, który należy ogłosić, będzie wyłożony do przejrzania dla każdego.

§. 12.

Po sporządzeniu listy wyborczej winien naczelnik gminy oba jej egzemplarze przedłożyć swojej bezpośrednio przelozonej państwowej, politycznej władzy. Dla miast z własnym statutem, wyjąwszy stolicę kraju, wyznacza polityczna władza krajowa starostwo, które ma przeprowadzić zbadanie list wyborczych i rozstrzygać reklamacje;

tej władzy ma naczelnik gminy przedłożyć listy wyborcze.

Państwowa władza polityczna winna dostrzeżone usterki w liście wyborczej sprostować z urzędu i jeden egzemplarz sprostowanej listy zwrócić naczelnikowi gminy, ten zaś winien listę wyłożyć do dowolnego przeglądu na dni czternaście w lokalu urzędowym gminy codziennie przez czas, który oznacza władza polityczna, a który należy publicznie ogłosić i wyłożenie listy wyborczej podać do publicznej wiadomości z wyznaczeniem czternastodniowego terminu reklamacyjnego, który się ma liczyć od dnia dokonanego ogłoszenia. Jeśli uprawnieni do wyboru z jednej gminy wybierają w różnych okręgach wyborczych (§. 11, ustęp drugi, zdanie pierwsze), to listy wyborcze wyłożyć należy w obrębie odnośnych okręgów wyborczych.

W gminach, liczących ponad 5.000 mieszkańców, winna być lista wyborcza co dnia przynajmniej na ośm godzin wyłożona do przejrzania; przytem należy listę wyborczą w czasie odbić w dostatecznej liczbie egzemplarzy i każdemu od początku terminu reklamacyjnego na żądanie wydawać za zwrotem przypadających za egzemplarz kosztów sporządzenia.

Kto się domaga wydania mu egzemplarza odbitej listy wyborczej, ma o tem donieść naczelnikowi gminy w ciągu dni ośmiu po rozpisanie wyboru; uskutecznione zgłoszenie obowiązuje zgłaszającego do odbioru i opłacenia kosztów sporządzenia przypadających na zamówione egzemplarze list wyborczych.

Zgłoszenia nadechodzące po upływie tego czasu nie będą uwzględniane.

W ciągu dalszych dni ośmiu należy złożyć 50% przypuszczalnych kosztów sporządzenia u naczelnika gminy, w przeciwnym bowiem razie zgłoszenie będzie bezskuteczne

Resztę kosztów należy uiścić przy odbiorze listy, a w razie nieodebrania listy

przez zamawiającego, mogą być one ściągnięte także w drodze egzekucyi politycznej.

Pod tymi samymi warunkami wydać należy każdemu na żądanie również dodatki do listy wyborczej.

§. 13.

Osoby, którym w odnośnem cieie wyborczem przysługuje prawo wyborcze, mogą reklamacyę przeciwko liście wyborczej z powodu wciągnięcia nieuprawnionych do wyboru, lub niewciągnięcia nprawionych do wyboru, wnosić w grupie powszechnego głosowania ustnie lub pisemnie u naczelnika gminy, w grupie wyborczej dopełniającej w starostwie powiatowem. Jeśli zażądane zostanie wykreślenie kogoś wpisanego do listy wyborczej, to należy do niego wystosować zawiadomienie, aby miał sposobność ustnie lub pisemnie złożyć w przeciągu 24 godzin oświadczenie w tej sprawie wobec naczelnika gminy lub władzy powiatowej do rozstrzygnięcia. W grupie wyborczej dopełniającej rozstrzyga wszelkie reklamacye i zażalenia ostatecznie polityczna władza krajowa.

Przeciwko orzeczeniu starostwa w sprawie reklamacyi może ten, kto wniósł reklamacyę, lub osoba, do której odnosi się wydane rozstrzygnięcie, wnieść w przeciągu dni trzech odwołanie do politycznej władzy krajowej.

Rozstrzygnięcie politycznej władzy krajowej jest w każdym wypadku ostateczne. Reklamacye i odwołania, wniesione po upływie terminu należy jako spóźnione odrzucić. Reklamacye należy w każdym poszczególnym wypadku wnosić oddzielnie, jeżeli reklamacyę wnosi się z powodu opuszczenia uprawnionego do wyboru, należy do niej dołączyć dokumenty potrzebne dla wykazania uprawnienia danej osoby do wyboru. Reklamacye i odwołania, w których nie przestrzegano tych przepisów, należy a limine odrzucić. Dokumenty potrzebne dla wykazania uprawnienia do wybo-

ru wolne są od stempla. Jeśli rozstrzygnięcie czyni zadość żądaniu reklamacyi, ma państwowa władza polityczna wykazana w trzecim ustępie przeprowadzić odpowiadające rozstrzygnięciu sprostowania listy wyborczej.

Pomijając ten wypadek, ma być licząc od chwili ogłoszenia listy wyborczej (§. 12 ustęp drugi) sprostowanie listy wyborczej przedsiębrane tylko o tyle, że państwowa władza polityczna aż do 24 godzin przed terminem wyborów obowiązana jest wykreślić z listy wyborczej te wciągnięte do niej osoby, u których zaszła lub dodatkowo na jaw wyszła utrata austriackiego obywatelstwa lub też okoliczność uzasadniająca w myśl §§. 7 i 8 wyłączenie lub wykluczenie od uprawnienia wyborczego.

O przedsięwziętych przez państwową władzę polityczną sprostowaniach listy wyborczej należy uwiadomić naczelnika gminy, aby owe sprostowania przeprowadzone być mogły także w egzemplarzu listy, znajdującym się w przechowaniu w urzędzie gminnym.

§. 14.

Skoro tylko lista wyborcza po rozstrzygnięciu w sprawie reklamacyi została sprostowana, winna państwowa władza polityczna, wskazana w §. 12 ust. 1, a dla danego miejsca wyboru właściwa, wystawić wyborcom karty legitymacyjne dla wyboru posłów. Jeśli gminy należące do rozmaitych powiatów politycznych, złączone zostaną w grupy wyborcze (§. 31), to listy wyborcze tych gmin po ukończeniu postępowania reklamacyjnego, przesłać należy celem sporządzenia kart legitymacyjnych tej państwowej władzy politycznej, której podlega miejsce wyboru.

Karty legitymacyjne zawierać będą numer bieżący odnośnej listy wyborczej miejsce, dzień i godzinę rozpoczęcia czynności wyborczej, jakoteż godzinę zakończenia oddawania głosów, nakoniec nazwisko i miejsce zamieszkania uprawnionego do wyboru.

W miastach z własnymi statutami można naczelnikowi gminy poruczyć sporządzenie kart legitymacyjnych.

Wyborcom należy karty legitymacyjne doręczać do mieszkania; doręczenie może być poruczone naczelnikowi gminy.

Należy także wezwać wyborców w przyjęty w danym miejscu sposób, aby w wypadkach, gdyby z jakiegokolwiek przyczyny najpóźniej na 24 godzin przed dniem wyboru karty legitymacyjne nie zostały im doręczone, odebrali je sami osobiście w miejscu wskazanem w ogłoszeniu.

W miejsce zgubionych kart legitymacyjnych winna władza powołana do sporządzenia pierwotnej karty wystawić uprawnionemu do wyboru na jego żądanie duplikat.

§. 15.

Dla przeprowadzenia wyboru posłów należy wyborcom wraz z kartami legitymacyjnymi doręczyć karty głosowania, które zaopatrzone być muszą pieczęcią urzędową państwowej władzy politycznej wskazanej w §. 14 następ 1, albo też wystawiającej karty legitymacyjne władzy gminnej (§. 14 ust. 3), nadto zaś uwagą, że każda inna przez władzę niewydawana karta głosowania będzie uważana za nieważną.

W miejsce zgubionych lub uiezdanych do użycia kart głosowania winna władza powołana do wystawiania pierwotnych kart lub też w dniu wyboru komisarz wyborczy wydać na żądanie uprawnionych do wyboru inne karty głosowania. Komisarz wyborczy wydaje także kartki głosowania potrzebne do przedsiębrania ściślejszych wyborów.

Termin i czas trwania oddawania głosowania należy oznaczyć w taki sposób, by wykonanie prawa wyborczego było wyborcom ile możności zapewnione.

IV. O przeprowadzeniu wyborów posłów.

§. 16.

Kierownictwo czynności wyborczej, która ma być przeprowadzona w obecności

komisarza wyborczego, porucza się w grupie powszechnego głosowania komisji utworzonej z wyborców, która składać się ma z siedmiu członków, w gminach zaś liczących mniej niż 1000 mieszkańców — z pięciu członków, w dopełniającej zaś komisji z trzech członków.

Z reguły należy ustanowić dla każdego miejsca wyborczego komisję wyborczą.

Jeśli ze względu na terytoryalną rozległość lub na liczbę ludności jest pożądane, może bezpośrednio przełożona państwowa władza polityczna gminy ustanowić w poszczególnych gminach miejscowych lub miejscowościach kilka komisji wyborczych w obrębie całego terytorium gminy lub miejscowości. Wyborców ma się przytem przydzielać poszczególnym komisjom wyborczym według alfabetycznego porządku lub wedle przynależności terytoryalnej; zarządzenia tego rodzaju należy wcześniej ogłosić w gminie wedle przyjętego tam sposobu. Gmina miejsca wyboru ma dla każdej komisji wyborczej dostarczyć odpowiedniego lokalu.

§. 17.

Komisarza wyborczego wyznacza dla stolicy kraju polityczna władza krajowa dla wyborców zaś poza stolicą kraju to starostwo, w którego obrębie znajduje się miejsce wyboru, albo też któremu polityczna władza krajowa poruczyła wyznaczenie komisarza wyborczego.

Urząd komisarza wyborczego jest bez naruszenia przepisów obowiązujących publicznych urzędników, nrzędem honorowym, a każdy, kto w danym miejscu wyboru posiada uprawnienie do wyboru, obowiązany jest przyjąć ów urząd.

Każdej komisji przydziela komisarz wyborczy prowadzącego pióro, który ma spisać protokół o przebiegu czynności wyborczej i pomieścić w nim wszystkie ważne zajścia, jakie zdarzą się przy czynności wyborczej, zwłaszcza zaś rozstrzygnięcia, wydane przez komisję wyborczą.

§. 18.

W grupie powszechnego głosowania reprezentacya gminna miejsca wyborczego i komisarz wyborczy wyznaczają po trzech, względnie po dwóch członków komisji wyborczej z pośród uprawnionych do wyboru w miejscu wyboru w odnośnem cieie wyborczem.

Wyznaczeni we wskazany powyżej sposób członkowie w liczbie sześciu, względnie czterech, wybierają absolutną większośćią siódmego, względnie piątego członka komisji wyborczej, który w miejscu wyborczem w odnośnem cieie wyborczem musi być uprawniony do wyboru.

Jeśli taka większość głosów także przy drugiem głosowaniu nie dojdzie do skutku wyznacza tego członka komisarz wyborczy. W grupie wyborczej dopełniającej wyznacza dwóch członków komisji Wydział Rady powiatowej, jednego komisarz wyborczy.

§. 19.

Członkowie komisji wyborczej wybierają ze swego grona przewodniczącego względną większośćią głosów.

Przy równości głosów rozstrzyga los, który wyciąguie komisarz wyborczy.

§. 20.

Uchwały komisji wyborczej zapadają bezwzględną większośćią głosów bez względu na liczbę głosujących.

Przewodniczący komisji wyborczej głosuje tylko przy równo podzielonych głosach i roztrzyga w takim wypadku swym głosem.

§ 21.

Rozstrzygnięcie co do dopuszczenia do losowania, lub co do ważności oddanych głosów, przysłuża komisji wyborczej tylko wtedy:

a) jeżeli przy oddawaniu głosów zajdą wątpliwości co do tożsamości wyborcy;

b) jeżeli wyłoni się kwestya co do ważności lub nieważności niektórych oddanych głosów lub

c) jeżeli przeciwko uprawnieniu wyborczemu osoby wciągniętej do list wyborczych podniesione zostaną w ciągu czynności wyborczej zarzuty.

Zarzut w duchu ustępów a) i c). podniesiony być może nie tylko przez komisarza wyborczego i przez członków komisji wyborczej, lecz także przez wyborców, przez tych ostatnich zaś ustnie lub pisemnie i to tylko póty, póki osoba, której uprawnienie wyborcze zostało zakwestyonowane, nie oddała głosu, a w wypadku pod e) wymienionym tylko o tyle, o ile podniesiono twierdzenie, iż odnośna osoba od czasu ustalenia listy wyborczej utraciła uprawnienie do wyboru z przyczyn wyluszczo-nych w §. 4.

Rozstrzygnięcie komisji wyborczej zapasć mnsi w każdym poszczególnym wypadku przed dalszym ciągiem aktu wyborczego.

Rekurs przeciwko takiemu rozstrzygnięciu jest niedopuszczalny.

§. 22.

Komisarz wyborczy winien dbać o utrzymanie spokoju i porządku przy czynności wyborczej i o przestrzeganie przepisów ordynacyi wyborczej, ma on też niedopuszczyć do przekroczenia przez komisję wyborczą jej zakresu działania.

§. 23.

Wydane wyborcom karty legitymacyjne mają być nważane za wezwanie, aby bez żadnego dalszego wezwania jawili się w oznaczonym w nich dniu i w ciągu wyznaczonych w nich godzin, celem dokonania wyboru.

Tylko zaopatrzeni w kartę legitymacyjną wyborcy mają celem oddania głosów wstęp do lokalu wyborczego; po oddaniu głosów winni natychmiast opuścić lokal wy-

borezy. O ile to dla niezamąconego przeprowadzania wyborów okaże się potrzebnem należy wyborców tylko pojedynczo wpuszczać do lokalu wyborczego. Zarządzenie takie wydać może polityczna władza powiatowa lub komisarz wyborczy.

Do obecności przy akcie wyborczym należy na życzenie stron, ubiegających się o wybór, przypuścić do pięciu — w większych miastach do dziesięciu — mężów zaufania z pośród uprawnionych do wyboru. Mają oni prawo być przy akcie wyborczym aż do ogłoszenia wyniku obliczenia głosów.

Tych mężów zaufania przed wyborem strony ubiegające się o wybór wymieniają politycznej władzy powiatowej, która oznacza odpowiednią liczbę z pośród proponowanych, uwzględniając ile możności wszystkie strony ubiegające się o wybór.

Mężowie zaufania mają być jedynie świadkami czynności wyborczej i oprócz możności podnoszenia zarzutów, przysługującej wyborcom wedle § 21. lit. a) i c) nie przysłuża im żaden inny wpływ na tok czynności wyborczej.

Podczas czynności wyborczej zakazane są przemowy do wyborców, jako też wszelkie inne sposoby agitacji wyborczej, tak w lokalu wyborczym jak w budynku, w którym znajduje się ów lokal, a niemniej w bliższem otoczeniu budynku w obrębie który oznacza polityczna władza powiatowa. Należy postarać się o to, by ruch wyborców do i z lokalu wyborczego mógł się odbywać bez przeszkód.

W lokalu wyborczym winny odnośne gminy dostarczyć przyborów do pisania i potrzebnych sprzętów dla wypełniania kart głosowania.

§. 24.

W dzień wyboru o oznaczonej godzinie i w przeznaczonem do tego miejscu zebrania rozpoczyna się czynność wyborczą ukonstytuowaniem się komisji wyborczej która odbiera listę wyborców, tudzież przy-

gotowane wykazy głosowania i arkusze obliczenia głosów.

Jeśli z braku ustawowych warunków nie może odbyć się ukonstytuowanie komisji wyborczej, wykonywa funkcyę jej komisarz wyborczy.

§. 25.

Głosowanie odbywa się zapomocą kart głosowania.

Przy wyborze wolno używać jedynie wydanych przez władzę kart głosowania a to pod rygorem nieważności oddanego głosu.

§. 26.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem głosowania winna komisya wyborcza przekonać się, że urna, przeznaczona do składania kart głosowania, jest próżna.

Głosowanie rozpoczyna się tem, że członkowie komisji wyborczej oddają swe głosy. Następnie oddają głosy wyborcy.

Każdy wyborca winien przy oddaniu głosu okazać swą kartę legitymacyjną.

Osoby, które oddają swe głosy, winny być po nazwisku zapisywane w wykazie głosowania, którego jeden egzemplarz ma spisywać prowadzący pióro, drugi zaś — jeden z członków komisji wyborczej.

§. 27.

Przy głosowaniu przewodniczący komisji wyborczej odbiera od każdego wyborcy złożoną kartę głosowania, wkłada każdą z osobna nicotworzoną do urny wyborczej i czuwa nad tem, by zamiast jednej nie oddano więcej kart głosowania.

§. 28.

W oznaczonej godzinie należy oddawanie głosów ukończyć. Wyborcy jednak, którzy jeszcze przed upływem oznaczonej godziny zamknięcia głosowania zjawili się w lokalu wyborczym i w przeznaczonej

przez komisję wyborczą poczekalni dla wyborców lub bezpośrednio przed lokalem wyborczym, nie mogą być wykluczeni od oddania głosu.

Jeżeli zajdą okoliczności, przeszkadzające rozpoczęciu, dalszemu ciągowi lub też ukończeniu aktu wyborczego, może komisja wyborcza za zezwoleniem komisarza wyborczego odłożyć lub przedłużyć akt wyborczy do dnia następnego.

Każde takie odroczenie lub przedłożenie należy obwieścić wcześniej w sposób w miejscu używany.

Jeżeli rozpoczęło się już oddawanie głosów, ma komisja wyborcza i komisarz wyborczy akty wyborcze i urnę wyborczą wraz ze znajdującymi się w niej kartkami głosowania opieczętować aż do dalszego ciągu aktu wyborczego.

§. 29.

Po ukończeniu oddawania głosów, o czem orzeka przewodniczący komisji wyborczej należy zamknąć lokal wyborczy, w którym mają pozostać: komisarz wyborczy, członkowie komisji wyborczej, oraz prowadzący pióro i mężowie zaufania (§. 23).

Przed skrutynium przewodniczący komisji wyborczej pomięsza kartki wyborcze w urnie wyborczej, poczem wyjmuje je i przelicza. Następnie jeden z członków komisji wyborczej rozwija każdą kartkę głosowania z osobna a przejrzawszy ją oddaje przewodniczącemu, który odczytuje głośno i podaje dalej do oglądnięcia innym członkom komisji.

Dwóch członków komisji wyborczej prowadzić ma co do osób, które otrzymały głosy, po jednym egzemplarzu listy głosowania; w liście tej ma być wymieniony imiennie każdy, kto otrzymał głos na posła, a obok jego nazwiska należy położyć liczbę 1, przy drugim na niego oddanym głosie 2, przy trzecim liczbę 3 i t. d. Obie listy głosowania muszą zgadzać się z sobą i mają być podpisane przez wszystkich

członków komisji i przez komisarza wyborczego.

§. 30.

Głosy, które padły na osobę wykluczoną w myśl §. 8. od wybieralności, głosy przywiązane do warunków, lub do których dodano zlecenie dla osoby mającej być wybraną, wreszcie głosy, z których nie można dokładnie rozpoznać oznaczonej nimi osoby, są nieważne i nie dolicza się ich do głosów oddanych.

Niewypełnionych kart głosowania nie należy doliczać również do oddanych głosów.

Jeżeli karta głosowania zawiera więcej nad jedno nazwisko, należy uwzględnić tylko nazwisko najpierw wymienione w karcie głosowania, względnie w rubryce tejże.

§. 31.

Po ukończeniu aktu wyborczego zamyka się protokół prowadzony z tegoż aktu, poczem podpisują go wraz ze spisem głosowania członkowie komisji wyborczej, komisarz wyborczy i prowadzący pióro; następnie ma być protokół wraz z dołączoną listą wyborczą, ze spisem głosowania, z ważnemi, tudzież z uznaniami za nieważne kartami głosowania wspólnie opieczętowany, zaopatrzony napisem oznaczającym treść i oddany komisarzowi wyborczemu.

Wynik obliczenia głosów ma być ogłoszony przez przewodniczącego komisji wyborczej po ponownem otwarciu lokalu wyborczego.

Jeżeli wybór posła jest już dokonany ma komisarz wyborczy odesłać akt wyborczy politycznej władzy krajowej, jeżeli zaś oddawanie głosów dla jednego i tego samego wyboru odbywa się więcej aniżeli na jednym zgromadzeniu wyborczem, odesłać je ma do komisarza wyborczego ustanowionego dla głównej komisji wyborczej.

Jeżeli nie wszyscy członkowie komisji wyborczej podpiszą akty wyborcze, należy

przyczynę tego uwidocznić w protokole wyborczym.

§. 32.

W wypadkach, w których oddawanie głosów dla jednego i tego samego wyboru odbywa się na więcej, aniżeli na jednym zgromadzeniu wyborczem, winna dokonać zestawienia ogólnego wyniku wszystkich razem aktów głosowania główna komisya wyborcza, która ma odebrać akty wyborcze nadesłane w tym celu przez komisye wyborcze komisarzowi wyborczemu, ustawionemu dla głównej komisji wyborczej.

Główna komisya wyborcza zbiera się w obecności komisarza wyborczego w miejscowości, wyznaczonej przez polityczną władzę krajową, a składać się ma z siedmiu członków, z których po trzech członków wyznacza reprezentacya gminna siedziby głównej komisji wyborczej i komisarz wyborczy z pomiędzy osób, które w tej miejscowości uprawnione są do wyboru w odnośnem ciełe wyborczem; siódmego członka wybiera się albo mianuje po myśli postanowień §. 18. Przewodniczącego głównej komisji wyborczej wybierają członkowie komisji ze swego grona względną większością głosów.

Podczas zestawienia wyniku wyborów dozwolony jest wstęp do lokalu tej komisji tylko komisarzowi wyborczemu i członkom komisji wyborczej.

Stwierdzone przez pojedyncze komisye wyborcze wyniki aktów wyborczych, winna główna komisya wyborcza zestawić, nie wdając się w badanie czynności urzędowych tychże komisji.

Po zestawieniu ogólnego wyniku wyzamyka się prowadzony z tego protokół, który podpiszą członkowie komisji wyborczej, komisarz wyborczy i prowadzący pióro, poczem protokół ten opieczętowany zostanie wraz z dołączonymi aktami wyborczymi, nadesłanymi przez poszczególne komisye wyborcze, zaopatrzoney napisem, oznaczającym treść i oddany komisarzowi wybor-

czemu, który winien wszystkie te akty odesłać do politycznej władzy krajowej.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej ogłasza wynik wyborów po otwarciu lokalu komisji.

§. 33.

Za wybranego należy uważać tego, kto otrzymał więcej niż połowę wszystkich oddanych ważnych głosów.

Jeżeli nie uzyskano absolutnej większości głosów, przystępuje się do ściślejszego wyboru (§. 35.).

§. 34.

Jeżeli przy pierwszym wyborze nie uzyskał nikt absolutnej większości głosów, należy przystąpić do ściślejszego wyboru (§. 35.).

§. 35.

Przy ściślejszym wyborze wolno głosować tylko na te dwie osoby, które otrzymały względnie największą liczbę głosów przy poprzednim wyborze.

Przy równości głosów rozstrzyga o tem, kto ma przejść do ściślejszego wyboru, los który wyciągnie przewodniczący komisji wyborczej.

Każdy głos, który przy ściślejszym wyborze padnie na osobę do wyboru niewyciągniętą, należy uważać za nieważny.

Jeśli przy wyborze ściślejszym równo rozdziela się wszystkie oddane ważne głosy pomiędzy wyciągnięte do wyboru osoby to o tem, kto z nich uznany być ma za wybranego, rozstrzyga los, który wyciągnie przewodniczący komisji wyborczej.

§. 36.

Uprawnionych do wyboru nie można wykluczyć od wykonania prawa wyborczego przy wyborze ściślejszym, z tego powodu, że przy poprzednim wyborze nie wykonali tego prawa.

Jeżeli wybór odbywa się w kilku miejscach wyborczych lub na kilku zgromadzeniach wyborczych, wtedy komisarz wyborczy głównej komisji wyborczej zarządza wybór ściślejszy.

§. 37.

Szef politycznej władzy krajowej ma po przejrzeniu nadeszłych do tej władzy w myśl §§. 31. i 32. aktów wyborczych każdemu wybranemu posłowi wystawić i kazać doręczyć certyfikat wyboru, który to certyfikat uprawnia wybranego do wstąpienia do Sejmu.

Jeśli w braku któregokolwiek wustawowych warunków wybieralności odmówi się wydania certyfikatu wyborczego, to nowy wybór może być tylko w takim razie zarządzony, jeśli Izba sejmowa uzna wybór za nieważny.

Akty wyborcze odesłać należy e. k. Namiestnictwu, które je oddaje Wydziałowi krajowemu.

§. 38.

Przy podwójnych wyborach winien wybrany najpóźniej w ciągu dni ośmiu po ukonstytuowaniu się nowo wybranego Sejmu w razie zaś wyboru uzupełniającego po otwarciu odnośnej sesji oświadczyć, który wybór przyjmuje. Jeśli oświadczenia takiego nie złoży w wymienionym terminie, to zarządzone przez prezydenta Izby posłów losowanie na publicznem posiedzeniu ma rozstrzygnąć, dla którego okręgu wyborczego wybór ma być ważny. Dla wolnego w następstwie okręgu wyborczego należy rozpisać nowy wybór.

§. 39.

Jeżeli okaże się w ciągu dni 90 po wyborze posła konieczność nowego wyboru w jego miejsce, to należy go przeprowadzić na podstawie list wyborczych, użytych przy ostatnim poprzednim wyborze, o ile wybór posła nie został właśnie z powodu nieprawidłowości tych list uznany za nieważny.

§. 40.

Sejm zarządza wstępne obrady nad aktami wyborczymi i po przedłożeniu sprawozdania rozstrzyga o ważności każdego wyboru najpóźniej w ciągu jednego roku, po dokonaniu wyboru.

Jeśli przed upływem tego terminu odnośna komisja dla wstępnych obrad (legitymacyjna) nie przedłoży swojej uchwały, winien marszałek krajowy przedmiot ten wczas postawić na porządku dziennym, a ustanowiony przez komisję lub jeśli to się nie stało, przez marszałka referent ma bez poprzednich obrad zdać sprawę w Izbie i przedłożyć wnioski, Izba zaś na tej podstawie wydaje rozstrzygnięcie. Przedmiot ten nie może być na podstawie uchwały Sejmu usunięty z porządku dziennego.

Póki Sejm nie uzna za nieważny wybór posła opatrzonego certyfikatem wyborczym, który wszedł do Izby, posiada on miejsce i głos.

Jeżeli wybór posła, któremu odmówiono certyfikatu wyborczego, uznany zostanie za ważny, marszałek krajowy ma go wezwać, by wstąpił do Izby sejmowej.

I n t e r p e l a c y a

posła Jerzego Baworowskiego do JW. Pana e. k. Komisarza rządowego.

Wedle urzędowego wykazu należy się gminom powiatu Trembowla z tytułu nadpłaty należności konkurencyjnych do drogi krajowej za czas przeszły przypisanym rozporządzeniem Wysokiego e. k. Namiestnictwa z dnia 1. grudnia 1878 L. 60.711 zwyż 30.000 koron.

Od szeregu lat domagają się tak gminy za pośrednictwem Wydziału powiatowego, jak też Wydział powiatowy za pośrednictwem Wydziału krajowego, od Wysokiego e. k. Rządu zwrotu powyższych należności. Na liczne podania i urgensy Wysoki Rząd udziela wymijające odpowiedzi.

Gdy się to jednak od lat szeregu powtarza, bo od r. 1879 począwszy, a dla materialnych stosunków odnośnych, przeważnie biednych gmin w powiecie, sprawa ta stanowi kwestyę żywotną pierwszorzędną wagi — podpisani przeto zapytują:

1) Dlaczego Wysoki c. k. Rząd nie chce wyasygnować gminom powiatu Trembowla znacznych kwot należących im się z tytułu nadrobionych prestacyi przy budowie drogi krajowej Strusów-Buczacz.

2. Ewentualnie kiedy skłonnym będzie powyższe należitości wyasygnować.

Interpelant:

Jerzy Baworowki, w. r.

Jan Urbanowski, Korytowski, Zagórski, Sękowski, T. Cieński, Götzt, Sozański, Miecz. Urbanowski, St. Jędrzejowicz, Niezabitowski, Białoskórski, Cielecki, Bal, Garapich, Paygert, W. Gnoiński.

I n t e r p e l a c y a

posła Jakóba Bojki i tow. do c. k. Rządu o składnię pocztową.

Gmina Łysa góra, poczta Porabka Uszewska pow. Brzesko wniosła po raz piątą prośbę o składnię pocztową, a gdyby to było niemożliwym, o przyznanie dla gminy listonosza.

Dyrekeya jednak zbywa prośbę mileżeniem, gmina zaś powyż wymieniona znajduje się w potrzebie, gdyż jest oddaloną od poczty Porabki uszewskiej 6 km. i może tylko raz na tydzień odbierać listy.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd eehce rozpatrzyć tę sprawę i polecić odnośnym władzom, by prośbie tej gminy zadość uczyniła.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:

Bojko, w. r.

F. Włodek, Krempla, Oleśnicki, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Bohaczewski, Kramarezyk, Stapiński, Effenowicz, Kuryłowicz, Potoczek, Staruch, Korol.

I n t e r p e l a c y a

posła Stapińskiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie konkurencyi na budowę kościoła rz. kat. w Jedliczu.

Długie lata ciągnie się już sprawa o konkurencyę na budowę kościoła rz. kat. w Jedliczu pow. Krosno ze szkodą nie do powetowania dla ludności parafialnej. Nad wyraz przykro i ujemnie musi oddziaływać na opinię publiczną fakt, że opór jednostek, chcących zagarnąć skarby naftowe i nawet do budowy kościoła się nie przyczynić ustawowo przepisaną częstką. znajduje niewyczerpaną pobłażliwość n c. k. Rządu, obowiązanego dbać w pierwszym rzędzie o dobro ogółu.

Zapytujemy: Czy jest jaka nadzieja ukończenie sporu o zapłatę konkurencyjnych datków na budowę kościoła rz. kat. w Jedliczu i kiedy nareszcie skończy się powolność c. k. Władz w tej sprawie.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:

Jan Stapiński, w. r.

Krempla, F. Włodek, Bojko, Potoczek, Oleśnicki, Huryk, Kramarezyk, Mogilnicki, Korol, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Stapiński-go i tow. do c. k. Rządu.

C. k. Starostwo w Brzozowie nakazało oglądaczom bydła w gminach sporządzić, prowadzić i co miesiąc do kontroli przedkładać kataster zwierząt domowych.

Jest to znowu bardzo znaczny, a weale uie konieczny ciężar, nałożony na gminy już i tak przeciążone przeróżnymi poruczeniami c. k. Rządu.

Zapytujemy się: Czy zechce wreszcie c. k. Rząd powstrzymać się w nakładaniu coraz to nowych ciężarów urzędowania na gminy, a w szczególności czy zechce pole-

cie c. k. Starostwu w Brzozowie, aby nie wykonało swego nakazu co do prowadzenia katastru zwierząt domowych przez gminnych oglądaczy bydła?

We Lwowie 6. marca 1907.

Interpelant:
Jan Stapiński, w. r.

F. Włodek, Bojko, Krempa, Oleśnicki, Huryk, Potoczek, Kramarczyk, Korol, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Jana Stapińskiego i tow. do c. k. Rządu w sprawie komitetu parafialnego w Niebyleu, pow. strzyżowskiego.

W Niebyleu w powiecie strzyżowskim wybrano przed kilkunastu laty komitet parafialny, którego nie chciał uznać były proboszcz śp. Jan Maczyński. Wskutek tego ciągle wnoszono protesty, a komitet nie mógł zająć się gospodarką parafialną. Po objęciu parafii przez terażniejszego proboszcza Jana Drzewieckiego, dokonano w r. 1905 ponownego wyboru. Ponieważ i ks. Drzewieckiemu nie podoba się członek tegoż komitetu, więc wniesiono także protesty i sprawa jest dotychczas niezalatwiona, a komitet, będący w zawieszeniu, nie może sprawować należnych do niego czynności.

Tymczasem budynki parafialne znajdują się w stanie opłakanym, jaki tylko przedstawić sobie można. I tak: dach ze szpichlerza, zbudowanego niegdyś z najlepszego drzewa, spadł, wskutek czego drzewo jest zniszczone i wiele go już brakuje; drugi budynek jest zupełnie przewrócony, a inne czeka ten sam los, gdyż nagląco potrzebują restauracyi.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd rozpatrzy tę sprawę i nakaże odnośnym władzom, by przyspieszyły zatwierdzenie Komitetu, ewentualnie wybór nowego.

Lwów, dnia 6. marca 1907.

Interpelujący:
Jan Stapiński, w. r.

Krempa, F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Huryk, Kramarczyk, Korol, Potoczek, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempe i tow. do c. k. Rządu w sprawie nadużyć popełnianych przez wójta w Krzywczyceach.

Wójtem wsi Krzywczyce jest od roku 1902 Jan Cholewiński.

Cały czas jego urzędowania jest nieprzerwanym łańcuchem i pasmem nadużyć urzędowych, narażających tak gminę jak i poszczególnych jej mieszkańców na dotkliwie straty materialne. Wymienianie wszystkich jego nielegalnych czynności zabrałoby zbyt wiele czasu, ograniczymy się tylko na wyszczególnieniu kilku faktów:

W r. 1903 wydzierzał wójt Jan Cholewiński skarbowi wojskowemu część pastwiska gminnego w obszarze 70 morgów i część pola gminnego w obszarze 12 morgów. Umówiony czynsz dzierżawny za pastwisko wynosił rocznie ryczałtową sumę 200 kor., czynsz zaś za grunta 2400 kor., licząc po cenie jednostkowej 200 koron za 1 morg rocznie. Z pobranych z tego tytułu pieniędzy nie złożył wójt należytego rachunku, nie uwidoczniał ich w dzienniku kasowym, a interpelowany w tej sprawie tłumaczył się, że rozdał je według swego uznania pomiędzy służbę gminną i niektórych gospodarzy. Zbyt to poważna kwota (rocznie około 2600 koron!), by nad podobnem „wyjaśnieniem“ p. wójta można przejść spokojnie do porządku dziennego.

W gminie Krzywczyce istnieje pożyczkowa kasa gminna. Z kasy tej pobrał wójt Jan Cholewiński rzekomo tytułem pożyczki kwotę 400 koron. Na pokrycie atoli tej kwoty nie złożył ani skryptu dłużnego, ani też nie uwidoczniał w księdze kasowej.

Gospodarkę kasową prowadzi Cholewiński zupełnie samowolnie, nie krępując się żadnymi przepisami lub względami nie tylko na dobro gminne, lecz nawet na najprymitywniejszą uczciwość.

W czasie lustracji i szkona kasy gminnej znaleziono trzy fałszywe kwity, wystawione na kwoty: 70 K., 111 K. 50 h. i 45 K. 12 h. Kwity te służyły na pokrycie rzekomych wypłat, które faktycznie miejsca nigdy nie miały.

W maju 1906 r. odbyto lustrację ze strony Wydziału powiatowego. W listopadzie 1906 przeprowadzono rewizję ze strony Wydziału krajowego. Obie lustracje stwierdziły liczne fakty nadużyć popełnionych przez Cholewińskiego. Mimo to jednak i mimo wdrożenie przez c. k. Sąd kraj. karny dochodzeń przeciw Cholewińskiemu o zbrodnię z §. 181. u. karnej, urzęduje on nadal, aczkolwiek ustawa wcale niedwuznacznie orzeka, iż w podobnych wypadkach bezzwłocznie suspensya nastąpić winna.

Wobec tego zapytują niżej podpisani, czy Rząd zechce wydać odnośnym władzom zlecenie, by zapobiegli podobnym przekroczeniom.

We Lwowie, dnia 2. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Korol, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Huryk, Mogilnicki, Effenowicz, Barabasz, Bohaczewski, Stapiński.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempe i tow. do c. k. Rządu w sprawie zabicia zdrowej nierogacizny przez weterynarza z urzędu u Józefa Bilińskiego w Łące szlacheckiej.

U Józefa Bilińskiego w Łące szlacheckiej zaszła jedna świnka, o czem tenże doniósł oglądaczowi. Dnie były gorące, więc Józef Biliński wypuścił świnię z chlewu do sadzawki, która znajduje się na jego obej-

ściu, zamierzał bowiem wykopać je. Nigdy jednak nie puszczał je samopas i podczas kąpienia nie odchodził od sadzawki wcale.

W Łące nie było ogłoszonej w tym czasie kontumacji, co może poświadczyć Piotr Biliński, zresztą wypuszczenia nierogacizny dla świeżego powietrza na własną oborę nie można nazwać puszczeniem samopas. Mimo to żandarm, który spostrzegł świnię w sadzawce, powiadomił odnośne władze o rzekomem puszczeniu samopas.

Wówczas na takie doniesienie przybył tymczasowy zastępca weterynarza, który wkrótce po opisywanym fakecie miał nawet stracić miejsce z powodu niewłaściwego postępowania w urzędowaniu i oglądawszy nierogaciznę Józefa Bilińskiego, kazał jedną sztukę pozostawić, za którą tenże wziął wkrótce 130 kor., natomiast pięć sztuk kazał natychmiast zabić. Po przeprowadzeniu sekcji powiedział ten weterynarz wobec świadków Miebała Łuckiego, Nikodema Czajkowskiego, Stefana Łuckiego i Fedia Salo, że tylko dwie z tych sztuk były dotknięte pomorem, a trzy były zupełnie zdrowe. Wobec tego zażądał Józef Biliński odszkodowania, a nie otrzymawszy go, wniósł rekurs do c. k. Namiestnictwa, które odpowiedziało odmownie.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd weźmie w opiekę tę sprawę, względnie pokrzywdzonego Józefa Bilińskiego w tym kierunku, aby krzywdę mu wynagrodzono.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Korol, Bohaczewski, Huryk, Stapiński, Mogilnicki, Barabasz, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Mazikiewicz, Effenowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempe i tow. do c. k. Rządu w sprawie przepisów weterynaryjnych, którymi niesłusznie skrzywdzono go-

spodarza z Białego Dunajca w powiecie nowotarskim.

Franciszek Cudzieh, gospodarz z Białego Dunajca w powiecie nowotarskim, sprzedał krowę za 254 kor. Ignacemu Papierskiemu z Nowego Targu. Krowa przed sprzedażem była badaną przez oglądacza gminnego i weterynarza i przy obydwu oględzinach uznano ją za zupełnie zdrową.

Po czterech miesiącach odsprzedał ją Ignacy Papierski masarzowi Goldnerowi za 340 kor., który po zabiciu tej krowy sprowadził tego samego weterynarza w mniemaniu, że krowa była chora i weterynarz orzekł, że krowa była najmniej od sześciu miesięcy chora na gruźlicę.

Jakkolwiek urzędowe orzeczenia weterynarza nie były zgodne, mimo to zaskarżono Franciszka Cudzieha wprost do Sądu w Nowym Targu, jako pierwszego właściciela krowy, o całkowity zwrot kwoty 340 K., chociaż sprzedał ją za 254 K.

W tej sprawie było kilka terminów, na których powyż wspomniany weterynarz zeznawał niezgodnie, gdyż na jednym twierdził, że krowa była chora na gruźlicę, zaś na drugim twierdził, że była chora na inną jakąś chorobę zakaźną.

Mimo sprzeczności tych zeznań należy dodać, że pierwszy właściciel tej krowy posiada od niej jałówkę, która jest zupełnie zdrowa, nadto on i późniejszy nabywca Ignacy Pojerski spożywali wraz z rodziną mleko tej krowy i są zupełnie zdrowi.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd zechce tę sprawę rozpatrzyć i zapobiedz na przyszłość podobnym postępowaniom.

Lwów dnia 6. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Stapiński, Mazikiewicz, Oleśnicki, Kuryłowicz, Bohaczewski, Staruch, Ostapczuk, Korol, Barabasz, Huryk, Mogilnicki, Effenowicz.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Wniosek.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby zaprowadził w Galicyi wschodniej w c. k. urzędach pocztowych święcenie dwóch pierwszych dni świąt Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego wedle obrządku gr. kat. tak samo, jak świątkują te dnie świąteczne wedle obrządku łac., to jest z ograniczonymi godzinami urzędowemi.

Lwów, dnia 6. marca 1907.

Wnioskodawca:

Oleśnicki, w. r.

Korol, Huryk, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Mogilnicki, Ochrymowicz, Bohaczewski, Mazikiewicz, Effenowicz, Wileczkiewicz, Potoczek, Kramarczyk, Kuryłowicz, Stapiński, F. Włodek.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 7. marca 1907 o godzinie 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia 2 minut 32 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

13. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 7. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 25 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 122.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 11 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 12 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzeuia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petyeyi wniesionych po dzień 7. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej L. s.: 1799, 1804, 1809, 1815, 1819, 1820, 1823, 1825, 1826, 1828, 1829, 1830, 1846, 1847, 1849, 1850.

Komisji szkolnej L. s.: 1808, 1867.

Komisji gminnej L. s.: 1817.

Komisji administracyjnej L. s.: 1813, 1818, 1821, 1827, 1839, 1842, 1843, 1865.

Komisji prawniczej L. s.: 1807, 1866.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1831, 1840, 1844.

Komisji drogowej L. s.: 1806, 1810, 1814, 1822, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838.

Komisji podatkowej L. s.: 1848.

Komisji kolejowej L. s.: 1805, 1824.

Komisji przemysłowej L. s.: 1816.

Komisji dla reformy wyborczej L. s.: 1841.

Wydziałowi krajowemu jako komisji L. s.: 1845.

Po odczytaniu petyeyi L. s. 1804, gminy Huta o subwencyę na budowę szkoły, udziela Marszałek głosu zapisanemu dla poparcia tej petyeyi p. Szajerowi.

P. Szajer nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petyeyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petyeyi L. s. 1805, Pietrzykowskiego Karola, koncesyonaryusza

kolei elektr. Grybów-Krynica o poparcie budowy tej kolei, przemawia p. Huza, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szweda o niżenie podatku domowo-klasowego od domów drewnianych o jednej izbie mieszkalnej.

Przemawia p. Szwed, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji podatkowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Wilczkiewicza o zamykanie szynków w niedziele i uroczyste święta oraz w dniach wyborów do Rady państwa i Sejmu.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kazimierza Lubomirskiego w sprawie regulacji rzeki Raby.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o petycji Zwierzchności gminnej w Żabnie o za-

liczenie miasteczka Żabna do kategorii gmin objętych ustawą gminną z r. 1896.

Sprawozdawca p. Buynowski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Petycję Zwierzchności gminnej miasta Żabno o zaliczenie gminy tej do rzędu gmin objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. u. kr. odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia w razie pomyślnego wyniku badań Wysokiemu Sejmowi projektu odnośnej ustawy.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji solnej o wniosku p. Merunowicza w przedmiocie oddania kopalń soli i warzelń galicyjskich w Zarząd lub dzierżawę kraju bez naruszenia monopolu solnego.

Sprawozdawca p. Maiss uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu ponownie, ażeby wdrożył z c. k. Rządem układy zmierzające do objęcia galicyjskich solin przez Wydział krajowy w zarząd lub dzierżawę, z ustanowieniem takich warunków, któreby ani uszczuplały dochodów Skarbu państwa z kopalń i warzelni, ani też nie naruszały urządzeń monopolu solnego.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby sprawę oddania w zarząd lub dzierżawę krajowi kopalń i warzelni solnych w Galicyi jak najprzychylniej traktował.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez

rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem porobów dozorców melioracyjnych i o petycji konduktorów dróg krajowych o podwyższenie ich uposażenia.

Z powodu chwilowej nieobecności sprawozdawcy w Izbie, Marszałek ten punkt usuwa z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w przedmiocie podniesienia hodowli drobiu.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie podniesienia chowu drobiu.

2. Sejm a) uchwała dla krajowego Towarzystwa chowu drobiu we Lwowie nadzwyczajną subwencję na budowę wzorowego zakładu chowu drobiu przy c. k. Akademii weterynaryi we Lwowie w kwocie 15.000 K, płatną w dwóch równych ratach rocznych w r. 1907 i 1908 po 7.500 K. pod warunkiem, że c. k. Rząd przyzna na ten cel subwencję państwową w tej samej co najmniej wysokości ;

b) wstawia na ten cel kwotę 7.500 K tytułem pierwszej raty do Rubryki X. budżetu wydatków funduszu krajowego na r. 1907.

3. Sejm a) uchwała dodatkowy kredyt w wysokości 3.000 K na podniesienie hodowli drobiu do rozporządzenia Wydziału krajowego oprócz stałej subwencji rocznej w kwocie 6.000 K, na ten cel przeznaczony w myśl uchwały sejmowej z 11. listopada 1904 r.;

b) wstawia powyższą kwotę 3.000 K do Rubryki X. wydatków funduszu krajowego na r. 1907.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Dep. III.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Depart. III. za czas od sierpnia 1905 do końca października 1906.

2. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby przedłożył Sejmowi projekt zmiany ustawy o rybołóstwie z dnia 31. października 1887.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ponownie wziął pod rozwagę sprawę poparcia i spotęgowania produkcji buraków cukrowych i przedłożył w tej mierze wniosek Sejmowi.

4. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby przedłożył na najbliższej sesji sejmowej projekt ustawy parcelacyjnej.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby udzielił wiadomości co do stanowiska, jakie zajmuje wobec projektu ustawy lasowej Wydziału krajowego z r. 1901.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał Najwyższą sankcję dla ustawy o tępieniu myszy polnych uchwalonej w r. 1903.

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby po myśli uchwały sejmowej i szeregu rezolucyi z dnia 4. listopada 1904 uchylił ograniczenia tamujące handel i wywóz nierogacizny z naszego kraju.

8. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby uczynił zadość rezolucyi sejmowej z dnia 21. listopada 1905, co do przyznania prawa rekspedycyi dla transportów bydła i trzody przeznaczonych na targowicę miejską w Krakowie, co do zaprowadzenia pociągów pospiesznych i pomnożenia liczby wozów dla tych transportów.

9. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby z kwoty przeznaczonej corocznie w budżecie państwowym na poparcie rolnictwa, udzielał dla naszego kraju subwencji w wysokości zostającej w stosunku do obszaru, do ludności i do stanu inwentarzy żywych w kraju.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia wniosek na przejście do porządku dziennego nad 4. wnioskiem komisji.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Depart. III. za czas od sierpnia 1905 do końca października 1906.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby przedłożył Sejmowi projekt zmiany ustawy o rybołóstwie z dnia 31. października 1887.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ponownie wziął pod rozagę sprawę poparcia i spotęgowania produkeyi bura-

ków cukrowych i przedłożył w tej mierze wnioski Sejmowi.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

* Sprawozdawca czyta:

4. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby przedłożył na najbliższej sesji sejmowej projekt ustawy parcelacyjnej.

Przemawia p. Oleśnicki i cofa swój wniosek postawiony przy rozprawie ogólnej, a natomiast stawia następującą poprawkę: ażeby zamiast słowa „projekt“ umieścić słowa „materyały do projektu“.

Izba poprawki tej nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała punkt 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby udzielił wiadomości co do stanowiska, jakie zajmuje wobec projektu ustawy lasowej Wydziału krajowego z r. 1901.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 5. komisji.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał Najwyższą sankcyę dla ustawy o tępieniu myszy polnych uchwalonej w r. 1903.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek 6. komisji.

Sprawozdawca czyta:

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby po myśli uchwały sejmowej i szeregu rezolucyi z dnia 4. listopada 1904 uchylił ograniczenia tamujące handel i wywóz nierogacizny z naszego kraju.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 7. komisji.

Sprawozdawca czyta:

8. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby uczynił zadość rezolucyi sejmowej z dnia 21. listopada 1905 co do przyznania prawa reekspedycyi dla transportów bydła i trzody przeznaczonych na targowicę miejską w Krakowie, co do zaprowadzenia pociągów pospiesznych i pomnożenia liczby wozów dla tych transportów.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 8. komisji.

Sprawozdawca czyta :

9. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby z kwoty przeznaczonej corocznie w budżecie państwowym na poparcie rolnictwa, udzielał dla naszego kraju subwencji w wysokości zostającej w stosunku do obszaru, do ludności i do stanu inwentarzy żywych w kraju.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 9. komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji sanitarnej o postępie budowy nowych pawilonów i przeobrażeń w krajowym Zakładzie dla umysłowo chorych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Wurst uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego o postępie budowy nowych pawilonów i przeobrażeń w krajowym Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie przyjmuje Sejm do wiadomości.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadal uwagi Komisji sanitarnej o brakach i pożądanym ulepszeniach w Zakładzie i przedłożył sprawozdanie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 - 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji wodnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie obwałowania lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, tudzież o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa i prawego wału między Podgórzem a Niepołomicami.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy, członek komisji wodnej p. Maryewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego odczyta sprawozdanie, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące projekty ustaw:

1. o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy;

2. o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa;

3. o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

U s t a w a

z dnia . . . o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy ma być wykonane jako przedsiębiorstwo interesowanych gmin Kraków, Grzegórzki i Dąbie, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje kosztów robót na 400.000 K

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu siedmiu i pół procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. a) ustawy z 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu siedmiu i pół procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane gminy Kraków, Grzegórzki i Dąbie datkiem konkurencyjnym w wysokości pięciu procent kosztów budowy.

Co do rozdziału datku konkurencyjnego na poszczególne gminy ma być zawartą przez te gminy umowa. Gdyby między interesowanymi gminami nie przyszło do skutku porozumienie co do rozdziału datku konkurencyjnego, przeprowadzi ten rozdział Wydział krajowy.

Gminom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. ust. kraj. Nr. 38 według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być ochronione.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, pań-

stwa i gmin interesowanych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i rowów maturalowych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i gmin interesowanych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyi konkurencyjnych na konserwacyą, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i gminom interesowanym, przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Datki interesowanych gmin tak na budowę, jak i na konserwację mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe urzędy podatkowe w ten sam sposób jak podatki, i wpłacane do kasy Wydziału krajowego.

§. 8.

Wysokość procentu dodatków, jakie corocznie uiszczą mają interesowane gminy w myśl §. 7. tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 9.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w §. 7. tej ustawy w poszczególnych lub wszystkich gminach interesowanych może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§. 10.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podwyższenie lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa wraz z podwyższeniem lewego wału Białuchy, obustronnych wałów Dłubni i prawego wału potoku Kościelnickiego ma być wykonane jako przedsiębiorstwo spółki wodnej, związanej w myśl §. 4. ustawy z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajo-

wego z roku 1907, który preliminuje kosztą robót na 800.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów;

c) zawiązana na podstawie ustawy z 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88 spółka wodna datkiem w wysokości dziesięciu procent.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracji państwa podobnie jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do

sposobu wykonania przedsięwzięcia określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. grudnia 1900 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 19 z r. 1901.

§. 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam memu Ministrowi rolnictwa.

U s t a w a

z dnia o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podwyższenie prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami wraz z podwyższeniem i przedłużeniem obustronnych wałów na potokach Srawie, Drwinie, Zabawie i Podłężówce ma być wykonane jako przedsięwzięcie spółki wodnej związanej w myśl §. 4. ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77, subwenyjonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje kosztą robót na 1,000.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak npoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami

zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 2 i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takimże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów;

e) zawiązana na podstawie ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77 spółka wodna datkiem w wysokości dziesięciu procent kosztów.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracji państwa podobnie jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsięwzięcia określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. października 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70.

§. 6.

Co do konserwacji wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 77.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam memu Ministrowi rolnictwa.

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl przyrzeczenia danego w odezwie c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie z dnia 29. września 1903 L. 10.792/Pr. oraz kilkakrotnych urzędowych oświadczeń byłego c. k. Prezydenta ministrów JE. Dra Kőrbera przeprowadził jak najrychlej zabezpieczenie od powodzi lewego brzegu Wisły od klasztoru Zwierzynieckiego do stacji kolejowej w Grzegórkach i prawego brzegu Wisły od pieców wapiennych w Dębnikach do mostu kolei państwowej w Podgórzu, a to na koszt państwowej dotacji wodnej i państwowego funduszu kanałowego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Skolyszewski i stawia poprawkę do wniosku II., a mianowicie w wierszu czwartym zamiast słów: „przeprowadził jak najrychlej zabezpieczenie“, umieścić słowa: „w roku bieżącym rozpoczął roboty zdążające do zabezpieczenia“, jak również stawia następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w roku bieżącym przystąpił do budowy drugiego mostu łączącego Kraków z Podgórzem w miejscu pierwotnie projektowanym.

Izba popiera poprawkę i oddzielnie rezolucję p. Skolyszewskiego.

Marszałek udziela głosu p. ks. Szponderowi, który zapisał się do głosu przy rozprawie ogólnej.

P. ks. Szponder nieobecny w Izbie.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. Czecz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacji kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy ma być wykonane jako przedsięwzięcie interesowanych gmin Kraków, Grzegórzki i Dąbie, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1907, który preliminuje kosztów robót na 400.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu siedmiu i pół procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z 30. czerwca 1884 Dz. u. p. nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu siedmiu i pół procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane gminy Kraków, Grzegórzki i Dąbie datkiem konkurencyjnym w wysokości pięciu procent kosztów budowy.

Co do rozdziału datku konkurencyjnego na poszczególne gminy, ma być zawartą przez te gminy umowa. Gdyby między interesowanymi gminami nie przyszło do skutku porozumienie co do rozdziału

datku konkurencyjnego, przeprowadzi ten rozdział Wydział krajowy.

Gminom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicielii interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38 według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być ochronione.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i gmin interesowanych, oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. Z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i rowów materialowych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i gmin interesowanych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyi konkurencyjnych na konserwacyą, organizacyi obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem,

któremu podobnie jak i gminom interesowanym, przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Blizsze szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Datki interesowanych gmin tak na budowę, jak i na konserwacyę mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe urzędy podatkowe w ten sam sposób jak podatki, i wpłacane do kasy Wydziału krajowego.

§. 8.

Wysokość procentu dodatków, jakie corocznie uiszczają mają interesowane gminy w myśl §. 7. tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 9.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w §. 7. tej ustawy w poszczególnych, lub wszystkich gminach interesowanych może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§. 10.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwalivszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o podwyższeniu lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podwyższenie lewego wału nadwiślańskiego od ujścia Białuchy do granicy państwa wraz z podwyższeniem lewego wału Białuchy, obustronnych wałów Dłubni i prawego wału potoku Kościelnickiego ma być wykonane jako przedsiębiorstwo spółki wodnej, zawiązauej w myśl §. 4. ustawy z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje koszta robót na 800.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów;

c) zawiązana na podstawie ustawy z 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88 spółka wodna datkiem w wysokości dziesięciu procent.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracyi państwa podobnie jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. grudnia 1900 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 19 z r. 1901.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. ustawy z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 88.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam memu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem gło-

sowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia o podwyższeniu prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podwyższenie prawego wału nadwiślańskiego między Podgórzem a Niepołomicami wraz z podwyższeniem i przedłużeniem obustronnych wałów na potokach Srawie, Drwinie, Zabawie i Podłężówce ma być wykonane jako przedsiębiorstwo spółki wodnej związanej w myśl §. 4. ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który prelininuje kosztą robót na 1.000.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent prelininowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 6. ustępu 2 i §. 4. ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 takizże bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu pięciu procent kosztów;

c) zawiązana na podstawie ustawy z dnia 19. października 1892 Dz. u. kraj. Nr. 77 spółka wodna datkiem w wysokości dziesięciu procent kosztów.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Administracyi państwa podobnie jak i spółce wodnej zastrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa rozporządzenie wykonawcze z dnia 19. października 1893 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 70.

§. 6.

Co do konserwacyi wykonanych robót obowiązywać będzie postanowienie §. 6. n-stawy z dnia 19. października 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 77.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm wzywa e. k. Rząd, aby w myśl przyrzeczenia danego w odezwie e. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie z dnia 29. września 1903 L. 10.792 Pr. oraz kilkakrotnych urzędowych oświadczeń byłego e. k. Prezydenta ministrów JE. Dra Kőrbera przeprowadził jak najrychlej zabezpieczenie od powodzi lewego brzegu Wisły od klasztoru Zwierzynieckiego do stacyi kolejowej w Grzegórkach i prawego brzegu Wisły od pieców wapiennych w Dębnikach do mostu kolei państwowej w Podgórzu, a to na koszt państwowej dotacyi wodnej i państwowego funduszu kanałowego.

Marszałek otwiera rozprawę nad II. wnioskiem Komisji tudzież nad poprawką p. Skołyżewskiego, którą odczytuje.

Gdy nikt głosu nie żąda po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, który poprawkę p. Skołyżewskiego przyjmuje.

Izba uchwała wniosek II. komisji z poprawką p. Skołyżewskiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Skołyżewskiego.

Marszałek otwiera rozprawę nad powyższą rezolucją. Gdy nikt głosu nie żąda po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, który rezolucję p. Skołyżewskiego przyjmuje.

Izba uchwała rezolucję p. Skołyżewskiego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji wodnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie regulacyi Rudawy z dopływami.

Z powodu nieobecności sprawozdawcy Marszałek ten punkt usuwa z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w sprawach kolejowych.

Sprawozdawca p. Kolischer uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji :

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego za czas od 1. lipca 1905 do 30. listopada 1906.

2. Sejm uchyla swe uchwały z dnia 4. lipca 1901 r. i z dnia 29. października 1903 w sprawie zapewnienia budowy wązkotorowej kolei lokalnej z Podgórza na Myślenice do Lubnia.

3. Sejm uznaje ze względu na ogólne interesa kraju za potrzebne i użyteczne połączenie kolejowe o torze normalnym między Krakowem a stacją kolei państwowych Mszaną dolną na Myślenice z wyjściem bądź to ze stacyi kolei państwowej Swozowie, bądź też ze stacyi kolei państwowej Wieliczka.

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przeprowadził rokowania z e. k. Rządem celem zapewnienia budowy tej kolei jako lokalnej, gwarantowanej przez państwo przy odpowiednim udziale kraju i interesentów miejscowych i by zdał sprawę Sejmowi z tych rokowań na najbliższej sesyi.

5. Sejm upoważnia Wydział krajowy, by wypracował projekt generalny za zwoltem kosztów z funduszu budowy tej kolei lokalnej i by zaliczył koszt na ten projekt generalny z krajowego funduszu kolejowego.

6. Sejm wzywa e. k. Rząd, aby wobec notorycznie niedostatecznego wyposażenia kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż poczynił inwestycje konieczne do prowadzenia ruchu prawidłowego na tej linii.

Sprawozdawca celem uzupełnienia sprawozdania przemawia.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski i stawia następujące rezolucye:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wypracował program akcji kraju na połu kolejnictwa na przeciąg lat 12-tu i takowy przedłożył Wysokiemu Sejmowi do zatwierdzenia.

II. Aby Wydział krajowy przedstawił na najbliższej sesji wnioski mające na celu umożliwienie Wydziałowi krajowemu wypracowanie większej ilości projektów wstępnych tak, aby takowe zawsze w biurze kolejowem z góry na program lat kilku się znajdowały.

III. Wysoki Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby traktując z Rządem o upaństwowienie kolei Trzebinia-Skawce i Piła-Jaworzna włączył do tej akcji także kolej Chabówka-Zakopane.

P. Kazimierz Lubomirski stawia również następujące poprawki:

Punkt 2 usunąć; do punktu 3 dodać na końcu „bądź też z innego punktu, który przy trasowaniu okaże się najważniejszym ze względu na tranzytowy ruch towarowy i osobowy“; przy punkcie 4 opuścić „jako lokalnej“ i dodać „a w razie, gdyby w roku 1907 układy z Rządem nie doprowadziły do skutku, aby wystąpił z wnioskami zapewnienia tej kolei jako krajowej“; przy punkcie 5 opuścić „lokal-

nej“ i zamiast „generalny“ napisać „generalny i szczegółowy“.

Przemawia p. Bojko i stawia następujące rezolucye:

7) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby co rychlej odłączył ruch towarowy i osobowy na kolei Tarnów-Szczucin.

8) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby co prędzej sprawił na tej kolei nowe wygodniejsze wagony.

9) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czem prędzej usunął niedogodności wypływające z zalewu pól, blisko toru tej kolei położonych.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski.

P. Urbański stawia wniosek na zamknięcie rozprawy.

Izba wniosek ten uchwała.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisanani są jeszcze p. ks. Wilczkiewicz i p. Czecz.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 8. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 7 popołudniu.

Marszałek:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

14. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 8. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 116.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 12 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 13-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Izba uchwała bez rozprawy udzielenie urlopu do końca sesyi sejmowej pp. Bilińskiemu i Starzyńskiemu, głosując oddzielnie nad udzieleniem jednego i drugiego urlopu.

Przemawia sekretarz p. Mieczysław Urbański i wnosi, aby wobec załatwienia już budżetu w komisji wszystkie petycje doty-

czące budżetu na r. 1907 przekazywane były od dnia dzisiejszego Wydziałowi krajowemu.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek formalny p. Mieczysława Urbańskiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 8. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1889.

Komisji szkolnej L. s.: 1890.

Komisji petycyjnej L. s.: 1896.

Komisji administracyjnej L. s.: 1871, 1879, 1895.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1881, 1884.

Komisji kolejowej L. s.: 1883.

Komisji przemysłowej L. s.: 1882, 1885.

Po odczytaniu petycji L. s. 1871 gminy Szydłowice przeciw ustawie łowieckiej, przemawia p. Krempa, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spisdalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje więc do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o zmianę postanowienia §. 16. ustawy o Reprezentacyi powiatowej z 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 21.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o wezwanie Rządu do zaprowadzenia w urzędach pocztowych Galicyi wschodniej święcenia dwóch pierwszych dni świąt Bożego Narodzenia i Zmartwychwstania Pańskiego wedle obrządku grecko-katolickiego.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego w sprawie potrzeby wybudowania poczekalni obok przystanku kolei państwowych Zawadów.

Przemawia p. Oleśnicki uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Oleśnickiego o przemianę dwuklasowej szkoły lu-

dowej w Synowódzku wyżnem na czteroklasową.

Przemawia p. Oleśnicki, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego o zmianę postanowień §§. 3, 4, 6, 11 i 12 statutu krajowego, tudzież ordynacyi wyborczej sejmowej.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi, traktować będzie ten punkt porządku dziennego łącznie z dwoma następnymi, t. j. z wnioskiem p. Głębińskiego o zmianę postanowień §§. 16. i 18. statutu krajowego, tudzież z wnioskiem tego posła o zmianę postanowień §§. 8, 17, 19, 22 i 37 statutu krajowego.

Nikt się temu nie sprzeciwi, następuje zatem:

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego o zmianę postanowień §§. 3, 4, 6, 11 i 12 statutu krajowego, tudzież ordynacyi wyborczej sejmowej.

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego o zmianę postanowień §§. 16 i 18 statutu krajowego.

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego o zmianę postanowień §§. 8, 17, 19, 22 i 37 statutu krajowego.

Przemawia p. Głębiński uzasadniając powyższe wnioski, a pod względem formalnym wnosi na ich odesłanie do komisji dla reformy wyborczej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek, głosując oddzielnie nad odesłaniem każdego z tych wniosków do komisji dla reformy wyborczej.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zatwierdzeniu uchwały Rady nadzorczej Banku krajowego, upoważniającej Dyrekcyę do udzielenia gminie król. stoł. miasta Lwowa pożyczki kolejowej w sumie 10,000.000 koron.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji bankowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji kolejowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w sprawach kolejowych.

Marszałek oznajmia, iż przed zamknięciem rozprawy ogólnej na poprzednim posiedzeniu zapisali się do głosu p. ks. Wilczkiewicz i Czecz, — udziela zatem najpierw głosu p. ks. Wilczkiewiczowi.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz.

P. Czecz zastrzegając sobie głos przy rozprawie szczegółowej, zrzeka się głosu.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Lubomirskiemu dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności Departamentu IV. Wydziału krajowego za czas od 1. lipca 1905 do 30. listopada 1906.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek 1. komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm uchyla swe uchwały z dnia 4. lipca 1901 roku i z dnia 29. października 1903 w sprawie zapewnienia budowy

wązkotorowej kolei lokalnej z Podgórze na Myślenice do Lubnia.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski i cofa swój wniosek zgłoszony w rozprawie ogólnej przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem 2 komisji.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała wniosek 2 komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm uznaje ze względu na ogólne interesa kraju za potrzebne i użyteczne połączenie kolejowe o torze normalnym między Krakowem a stacją kolei państwowych Mszaną dolną na Myślenice z wyściem bądźto ze stacji kolei państwowej Swozowice, bądź też ze stacji kolei państwowej Wieliczka.

Marszałek oznajmia, iż do tego wniosku zgłosił poprawkę p. Kazimierz Lubomirski, któremu udziela głosu.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski i odczytuje zgłoszoną do tego wniosku w rozprawie ogólnej poprawkę, a mianowicie, aby na końcu po słowach „kolei państwowej Wieliczka“ umieszczono słowa „bądź też z innego punktu, który przy trasowaniu okaże się najwłaściwszym ze względu na tranzytowy ruch towarowy i osobowy“.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. Czecz.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Marszałek oznajmia, iż najpierw podda pod głosowanie wniosek komisji, a następnie poprawkę p. Kazimierza Lubomirskiego, którą odczytuje.

Izba uchwała 3 wnioski komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Kazimierza Lubomirskiego.

Sprawozdawca czyta:

4. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przeprowadził rokowania z c. k. Rządem celem zapewnienia budowy tej kolei jako lokalnej, gwarantowanej przez państwo przy odpowiednim udziale kraju i interesentów miejscowych i by zdał sprawę Sejmowi z tych rokowań na najbliższej sesyi.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Lubomirskiemu, który cofa drugą część swojej poprawki, zgłoszonej do tego wniosku w rozprawie ogólnej.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Lubomirskiemu dla faktycznego sprostowania.

Przemawia p. Lubomirski i oświadcza, iż cofnął tylko drugą część swojej poprawki, a podtrzymuje pierwszą część poprawki, t. j. by we wniosku komisyi opuścić słowa „jako lokalnej“.

Izba poprawkę tę p. Kazimierza Lubomirskiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż podda najpierw pod głosowanie wniosek 4. komisyi z opuszczeniem słów „jako lokalnej“, t. j. tych słów, których opuszczenia domaga się p. Kazimierz Lubomirski, a następnie podda pod głosowanie słowa „jako lokalnej“.

Izba uchwała wniosek 4 komisyi, głosując najpierw nad wnioskiem bez słów „jako lokalnej“, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała zatrzymanie słów „jako lokalnej“.

Sprawozdawca czyta:

5. Sejm upoważnia Wydział krajowy, by wypracował projekt generalny za zwrotem kosztów z funduszu budowy tej kolei lokalnej i by zaliczył koszt na ten projekt generalny z krajowego funduszu kolejowego.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Lubomirskiemu, który cofa swoją poprawkę zgłoszoną do tego wniosku w rozprawie ogólnej.

Po zamknięciu rozprawy Izba uchwała wniosek 5. komisyi.

Sprawozdawca czyta:

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wobec notorycznie niedostatecznego wyposażenia kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż poczynił inwestycje konieczne do prowadzenia ruchu prawidłowego na tej linii.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek 6. komisyi.

Marszałek odczytuje dodatkowe 3 rezolucje p. Kazimierza Lubomirskiego, a mianowicie:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby wypracował program akcji kraju na polu kolejnictwa na przeciąg lat 12-tu i takowy przedłożył Wysokiemu Sejmowi do zatwierdzenia.

II. Aby Wydział krajowy przedstawił na najbliższej sesyi wnioski mające na celu umożliwienie Wydziałowi krajowemu wypracowanie większej ilości projektów wstępnych, tak, aby takowe zawsze w biurze kolejowym z góry na program lat kilka się znajdowały.

III. W. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby traktując z Rządem o upaństwowienie kolei Trzebinia-Skawce i Piła-Jaworzno włączył do tej akcji także kolej Chabówka-Zakopane.

Izba popiera wszystkie trzy powyższe rezolucje, oddzielnie głosując nad poparciem każdej z nich.

Marszałek otwiera rozprawę nad I. rezolucją.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca:

Izba odrzuca rezolucję I. p. Kazimierza Lubomirskiego, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek otwiera rozprawę nad II. rezolucją p. Kazimierza Lubomirskiego

Gdy nikt głosu nie żąda po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuca II. rezolucję p. Kazimierza Lubomirskiego, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek odczytuje III. rezolucję p. Kazimierza Lubomirskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuca III. rezolucję p. Kazimierza Lubomirskiego.

Marszałek oznajmia iż w rozprawie ogólnej zgłoszone były jeszcze trzy rezolucje p. Bojki, z których pierwszą odczytuje:

7. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby corychlej odłączył ruch towarowy i osobowy na kolei Tarnów-Szczecin.

Izba popiera tą rezolucję, a Marszałek otwiera nad nią rozprawę.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, który przyjmuje powyższą rezolucję p. Bojki z zastrzeżeniem, że zgodzi się na dodanie słów „o ile możności“ przed słowem „najrychlej“.

P. Bojko zgadza się na powyższy dodatek p. sprawozdawcy.

Izba uchwała powyższą rezolucję p. Bojki z dodatkiem p. sprawozdawcy.

Marszałek czyta drugą rezolucję p. Bojki:

8. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby co prędzej sprawił na tej kolei nowe wygodniejsze wagony.

Marszałek otwiera rozprawę nad tą rezolucją, którą poprzednio Izba popiera.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca — poczem Izba rezolucję powyższą p. Bojki uchwała.

Marszałek czyta trzecią rezolucję p. Bojki.

9. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby czemprędzej usunął niedogodności wpływające z zalewu pól, blisko toru tej kolei położonych.

Izba rezolucję tę popiera, a następnie bez rozprawy po zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę uchwała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie zapewnienia budowy kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy.

Sprawozdawca p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla normalnotorowej kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy na przeciąg 75 lat, licząc od dnia udzielenia koncesyi, gwarancji czystego dochodu potrzebnego do oprocentowania najwyższej cztery od sta rocznie (4%), opłacania bankowego dodatku administracyjnego i umorzenia prawidłowego pożyczki pierwszeństwa, którą zaciągnie koncesyonaryusz tej kolei najwyżej w sumie 750.000 K, słowami siedmset pięćdziesiąt tysięcy koron, celem pokrycia części kosztów budowy tej kolei.

II. Gwarancja ta obowiązuje kraj w ten sposób, że jeżeli dochody kolei nie osiągną gwarantowanej wysokości, brakująca reszta uzupełnioną będzie z krajowego funduszu kolejowego.

Wpłacone przez fundusz kolejowy zaliczki gwarancyjne stanowią bezprocentowy dług przedsiębiorstwa kolejowego.

III. Upoważnienie pod I. Wydziałowi krajowemu udzielone czyni się zależnym od następujących warunków:

a) kapitał zakładowy normalnotorowej kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy ustanowiony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym i nie będzie przekraczać imiennej sumy 1,400.000 K.

b) Reszta kapitału zakładowego ponad pożyczkę pierwszeństwa w kwocie nie wyższej niż 750.000 K (jak uchwała I.) będzie wpłacona przez c. k. Skarb państwowy i interesentów miejscowych.

W zamian za te udziały będą wydane w swoim czasie akcje zakładowe, którym nie przysługują procenta interkalarne przez czas budowy.

c) Warunki udzielenia koncesyi ułożone będą w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego, który ma baczyć, by kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy przyznane zostały przez c. k. Rząd w myśl ustawy z 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 takie ulgi, ułatwienia i uwolnienia, które według uznania Wydziału krajowego są potrzebne i wskazane.

d) Wydział krajowy zawrze z koncesyonaryszem kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy umowę gwarancyjną, w której zastrzeżony będzie Wydziałowi krajowemu bezpośredni wpływ na rozdanie budowy, przeprowadzenie budowy, zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, sprawy finansowe i wogóle zarząd kolei względnie Towarzystwa kolejowego, jak również ułożenie taryf przewozowych — a to na cały czas koncesyi.

e) Rozdział dochodów przyszłego Towarzystwa kolejowego ustanowiony będzie za zatwierdzeniem Wydziału krajowego; w szczególności z dochodów kolei mają być uiszczane wydatki w następującym porządku:

1. koszta ruchu i administracyi Towarzystwa,

2. raty roczne pożyczki pierwszeństwa (jak punkt I.),

3. zwrot dopłat krajowego funduszu kolejowego z tytułu gwarancyi dochodów,

4. umorzenie akcji zakładowych,

5. dywidenda od nieumorzonych akcji zakładowych.

Termin, od którego rozpocznie się umarzanie akcji zakładowych, jak również plan umorzenia dla tych akcji ułożony za zgodą Wydziału krajowego i za zatwierdzeniem c. k. Rządu.

f) Wydział krajowy przeprowadzi rokovania w sprawie warunków, pod którymi obejmie c. k. Zarząd kolei państwowych prowadzenie ruchu na kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy. Jeżeliby porozumienie w tym względzie między Wydziałem krajowym a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie zarządu ruchu na tej kolei zależec będzie od postanowienia Wydziału krajowego.

g) Statut przyszłego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy ułożony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym tak, aby zapewnić dla kraju należyty wpływ w zarządzie Towarzystwa na cały czas trwania koncesyi.

IV. O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcje zakładowe przyszłego Towarzystwa kolei lokalnej z Muszyny do Krynicy przyjąć gwarancyę interesowanych ciał autonomicznych, oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału zakładowego, Sejm upoważnia Wydział krajowy do odbięcia w ich miejsce odpowiedniej liczby akcji zakładowych, wpłacenia na nie w pełnej imiennej wartości i pokrycia tego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego lub z funduszków uzyskanych przez zaciągnięcie na ten cel pożyczki. Dla zabezpieczenia funduszu krajowego od wszelkich strat

z tego powodu zawrze poprzód Wydział krajowy stosowne umowy z gwarantującymi ciałami autonomicznymi.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzyskania koncesyi na budowę i eksploatację normalno-torowej kolei lokalnej z Myszyny do Krynicy, o ileby to Wydział krajowy uznał za stosowne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I.—V. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zapewnienia budowy kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca.

Sprawozdawca p. Traczewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Celem zapewnienia finansowego budowy kolei z Drohobycza do Truskawca raczy Wysoki Sejm uchwalić:

I. Sejm uchyla uchwały swe z dnia 4. lipca 1901, o ile odnoszą się do zapewnienia krajowej gwarancji dochodów dla kolei lokalnej z Borysławia do Stebnika.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla normalno-torowej kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca na przeciąg lat 75, licząc od dnia udzielenia koncesyi, gwarancji czystego dochodu potrzebnego do oprocentowania powyżej po cztery od sta rocznie (4%), opłacania bankowego dodatku administracyjnego i umorzenia prawidłowego pożyczki pierwszeństwa, którą zaciągnie koncesyonaryusz tej kolei najwyżej w sumie imiennej 850.000 słowami: ośmset pięćdziesiąt tysięcy koron, celem pokrycia części kosztów budowy tej kolei.

III. Gwarancya ta obowiązuje kraj w ten sposób, że jeżeli dochody kolei nie do-

sięgną gwarantowanej wysokości, brakująca reszta uzupełniona będzie z krajowego funduszu kolejowego.

Wpłacone przez fundusz kolejowy zaliczki gwarancyjne stanowią bezprocentowy dług przedsiębiorstwa kolejowego.

IV. Upoważnienie pod I. Wydziałowi krajowemu udzielone, czyni się zależnem od następujących warunków:

a) Kapitał zakładowy normalnotorowej kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca ustanowiony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym i nie będzie przekraczać imiennej sumy 1,700.000 K.

b) Reszta kapitału zakładowego ponad pożyczkę pierwszeństwa w kwocie nie wyższej niż 850.000 K (jak uchwała I.) będzie wpłacona przez c. k. Skarb państwowy i interesentów miejscowych.

W zamian za te udziały będą wydane w swoim czasie akcje zakładowe, którym nie przysługują procenta interkalarne przez czas budowy.

c) Warunki udzielenia koncesyi ułożone będą w porozumieniu i za współudziałem Wydziału krajowego, który ma baczyć, by kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca przyznane zostały przez c. k. Rząd w myśl ustawy państwowej z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 takie ulgi, ułatwienia i uwolnienia, które według uznania Wydziału krajowego są potrzebne i wskazane.

d) Wydział krajowy zawrze z koncesyonaryuszem kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca umowę gwarancyjną, w której zastrzeżony będzie Wydziałowi krajowemu bezpośredni wpływ na rozdanie budowy, przeprowadzenie budowy, zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, sprawy finansowe i wogóle zarząd kolei, względnie Towarzystwa kolejowego, jak również ułożenie taryf przewozowych, a to na cały czas koncesyi.

e) Rozdział dochodów przyszłego Towarzystwa kolejowego ustanowiony będzie za zatwierdzeniem Wydziału krajowego; w szczególności z dochodów kolei mają być uiszczane wydatki w następującym porządku:

1. koszta ruchu i administracyi Towarzystwa;

2. raty roczne pożyczki pierwszeństwa (jak punkt I.);

3. zwrot dopłat krajowego funduszu kolejowego z tytułu gwarancyi dochodów;

4. umorzenie akcyi zakładowych;

5. dywidenda od nieumorzonych akcyi zakładowych.

Termin, od którego rozpocznie się umarzanie akcyj zakładowych, jak również plan umorzenia dla tych akcyi ułożony będzie za zgodą Wydziału krajowego i za zatwierdzeniem c. k. Rządu.

f) Wydział krajowy przeprowadzi rokovania w sprawie warunków, pod którymi obejmie c. k. Zarząd kolei państwowych prowadzenie ruchu na kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca. Jeżeliby porozumienie w tym względzie między Wydziałem a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie Zarządu ruchu na tej kolei zależeć będzie od postanowienia Wydziału krajowego.

g) Statut przyszłego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnych z Drohobycza do Truskawca ułożony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym tak, aby zapewnić dla kraju należyty wpływ w Zarządzie Towarzystwa na cały czas trwania koncesyi.

V. O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcyje zakładowe przyszłego Towarzystwa kolejowej z Drohobycza do Truskawca, przyjęc gwarancyę interesowanych ciał autonomicznych, oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału zakładowego, Sejm upoważnia Wydział krajowy

do objęcia w ich miejsce odpowiedniej liczby akcyi zakładowych, wpłacenia na nie w pełnej imiennej wartości i pokrycia tego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego lub z funduszy uzyskanych przez zaciągnięcie na ten cel pożyczki. Dla zabezpieczenia funduszu krajowego od wszelkich strat z tego powodu zawrze poprzód Wydział krajowy stosowne umowy z gwarantującymi ciałami autonomicznymi.

VI. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzyskania koncesyi na budowę i eksploatacyę normalnotorowej kolei lokalnej z Drohobycza do Truskawca, o ileby to Wydział krajowy uznał za stosowne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie powyższych wniosków komisyi *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie tych wniosków *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski komisyi I—VI. *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisyi kolejowej o wniosku p. Mieczysława Urbańskiego w sprawie projektowanej kolei ze Strzyżowa przez Brzozów do Sanoka.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisyi:

I. Sejm uznaje ze względów na ogólne interesa kraju za potrzebne i użyteczne uzupełnienie sieci kolejowej w powiecie Brzozowskim w ten sposób, by miasto powiatowe Brzozów było w możliwie najkrótszym czasie połączone z istniejącą siecią kolejową.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by po zasiągnięciu opinii c. k. Rządu zbadał, które połączenie kolejowe interesom tych okolic najlepiej odpowie, biorąc pod uwagę następujące połączenia kolejowe:

a) z Przemysła na Dynów-Krzemienną, Brzozów do Rymanowa,

b) z Przeworska na Dynów-Brzozów do Rymanowa,

c) z Sanoka na Brzozów do Strzyżowa i

d) z Rymanowa do Brzozowa

i zdał sprawę Sejmowi z tych studyów i rokowań.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Trzecieski.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu sprawozdawcy, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. i II. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji kolejowej o budowie kolei w powiecie kolkuszkowskim odnośnie do petycji L. 536, 708 i 876 powiatów Rzeszów, Kolbuszowa, Tarnobrzeg, Nisko.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Struszkiewicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm uznaje ze względu na ogólne interesa kraju za użyteczną i potrzebną budowę kolei lokalnej z Niska przez Bojanów, Majdan, Kolbuszowę do Rzeszowa wraz z ewentualną odnogą z Majdanu do Tarnobrzegu.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w chwili, gdy stan sił technicznych krajowego biura kolejowego na to zezwoli, opracował projekt wstępny powyższych linii kolejowych, przyczem zaleca się, by przy projektowaniu tej normalnotorowej kolei lokalnej zastosowano typ możliwie najtańszy kolei gospodarczej, zużytkowując ile mo-

żności jako podtorze korpusy dróg istniejących.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w stosownej chwili wdrożył rokovania u Rządu co do wydatnej subwencji państwowej na budowę powyższych kolei lokalnych oraz przeprowadził pertraktacje z interesentami prywatnymi oraz miastami i powiatami co do ich udziału w kosztach budowy i przedstawił w swoim czasie wyniki powyższych pertraktacji i wnioski co do finansowego pokrycia kosztów budowy tej kolei.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I—III komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gminnej w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Kamionce strumiłowej na przyjęcie imieniem powiatu gwarancji czystego dochodu od części kapitału zakładowego kolei lokalnej Lwów-Kamionka strumiłowa-Stojanów.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie oraz następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy :

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Kamionce strumiłowej na przyjęcie gwarancji dochodu czystego od części kapitału zakładowego kolei lokalnej Lwów-Stojanów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. I.

Reprezentacji powiatu w Kamionce strumiłowej zezwala się na przyjęcie imie-

niem powiatu Kamioneckiego wobec funduszu krajowego obowiązku uiszczania przez lat 75, licząc od chwili udzielenia koncesyi na lokalną kolej żelazną Lwów-Stojanów, rat w wysokości 4⁵⁵/₁₀₀ rocznie potrzebnych na oprocentowanie tudzież planem wskazane umorzenie sumy 700.000 K., stanowiącej część kapitału zakładowego rzeczonyj kolei.

Art. II.

Warunki zobowiązania wymienionego w Art. I. określi osobna umowa między Reprezentacją powiatową a Wydziałem krajowym imieniem funduszu krajowego.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następny punkt Marszałek chwilowo usuwa z porządku dziennego, następuje zatem:

Sprawozdanie komisji kolejowej o pracy Towarzystwa kolei lokalnej Lwów-Jaworów co do finansowego poparcia przez kraj projektowanego przedłużenia z Jaworowa do Bobrówki.

Sprawozdawca p. Głębiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm uznaje kolej lokalną Jaworów-Bobrowka ze względu na ogólne interesa kraju za użyteczną i potrzebną.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do objęcia akcji zakładowych istniejącego Towarzystwa akcyjnego kolei Lwów-Kleparów-Jaworów (w razie budowy przedłużenia Jaworów-Bobrowka) w sumie nie wyższej niż 350.000 koron.

Reszta kapitału zakładowego tej kolei dostarczoną być ma częściowo przez interesentów miejscowych a częściowo przez uzyskanie zasobów pieniężnych na podstawie przyznać się mającej przez c. k. Rząd zwłoki dla należytości za prowadzenie ruchu na rzecz oprocentowania i umorzenia kapitałów pierwszeństwa po myśli postanowień art. IX. ustawy z dnia 31. grudnia 1894 Dz. u. p. L. 2 z r. 1895.

III. Upoważnia się Wydział krajowy do zawarcia z Towarzystwem kolei Lwów-Kleparów-Jaworów kontraktu spółkowego, w którym oprócz postanowień powyższych zastrzeżone być mają następujące postanowienia:

a) budowa kolei przysądzoną będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym na zasadzie ograniczonego lub publicznego rozpisania ofert;

b) zmiana statutu Towarzystwa akcyjnego ułożoną będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym, ażeby zapewnić dla kraju należyty wpływ w Radzie zawiadowczej Towarzystwa;

c) rozdział dochodów Towarzystwa ustanowiony będzie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

IV. Objęcie przez kraj czyni się zależnem od warunku, że c. k. Rząd na rzecz tej kolei przyzna w myśl ustawy państwowej z 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. L. 2 z roku 1895) takie ulgi, ułatwienia i korzyści, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I.-IV. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Obejmuje przewodnictwo Zastępcy Marszałka krajowego JE. ks. Metropolita Andrzej hr. Szeptycki.

Następuje usunięte poprzednio z porządku dziennego.

Sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie zapewnienia budowy kolei ze Lwowa na Kamionkę strumiłową do Stojanowa.

Sprawozdawca p. Głabiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy celem zabezpieczenia finansowego budowy kolei lokalnej Lwów-Kamionka strumiłowa-Stojanów uchwalić:

I Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia imieniem kraju dla normalno-torowej kolei lokalnej ze Lwowa na Kamionkę strumiłową do Stojanowa na przeciąg 75 lat, licząc od dnia udzielenia koncesyi, gwarancyi czystego dochodu potrzebnego do oprocentowania najwyżej po cztery od sta rocznie (4%), opłacania bankowego dodatku administracyjnego i umorzenia prawidłowego pożyczki pierwszeństwa, którą zaciągnie koncesyonaryusz tej kolei najwyżej w sumie imiennej 6,480.000 koron, słowami sześć milionów czterysta osmdziesiąt tysięcy koron, celem pokrycia części kosztów budowy tej kolei.

II. Gwarancya ta obowiązuje kraj w ten sposób, że jeżeli dochody kolei nie osiągną gwarantowanej wysokości, brakująca reszta uzupełnioną będzie z krajowego funduszu kolejowego.

Wpłacone przez fundusz kolejowy zaliczki gwarancyjne stanowić będą bezprocentowy dług przedsiębiorstwa kolejowego.

III. Upoważnienie pod I. Wydziałowi krajowemu udzielone czyni się zależnem od następujących warunków:

1. Kapitał zakładowy normalno-torowej kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa u-

stanowiony będzie przez Wydział krajowy i nie będzie przekraczać imiennej sumy 11,300.000 koron.

2. Reszta kapitału zakładowego ponad pożyczkę pierwszeństa w kwocie nie wyższej niż 6,480.000 K. (jak uchwała I.) będzie wpłacona przez c. k. Skarb państwowy i przez interesentów miejscowych w zamian za akcyje zakładowe, którym nie przysługują procenta interkalarne przez czas budowy.

3. Warunki udzielenia koncesyi ułożone będą w porozumieniu i za współdziałaniem Wydziału krajowego, który ma baczyć, by kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa przyznano przez c. k. Rząd w myśl ustawy państwowej z 31. grudnia 1894 r. Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895 takie ulgi. ułatwienia i uwolnienia, które według uznania Wydziału krajowego są potrzebne i wskazane.

4. Wydział krajowy zawrze z przysłem Towarzystwem akcyjnem kolei lokalnej z Lwowa do Stojanowa umowę gwarancyjną, w której zastrzeżony będzie Wydziałowi krajowemu bezpośredni wpływ na rozdanie budowy, przeprowadzenie budowy, zagiągnięcie pożyczki pierwszeństwa, sprawy finansowe i wogóle zarząd kolei, względnie Towarzystwa kolejowego, jak również ułożenia taryf przewozowych, a to na cały czas trwania koncesyi.

5. Rozdział dochodów przyszłego Towarzystwa kolejowego ustanowiony będzie za zatwierdzeniem Wydziału krajowego; w szczególności z dochodów kolei mają być uszczazane wydatki w następującym porządku:

a) koszta ruchu i administracyi Towarzystwa;

b) roczne raty pożyczki pierwszeństwa (jak uchwała I.);

c) zwrot dopłat krajowego funduszu kolejowego z tytułu gwarancyi dochodów;

d) umorzenie akcyj zakładowych;

e) dywidenda od nieumorzonych akcji zakładowych.

Termin, od którego rozpocznie się umarzanie akcji zakładowych, jak również plan umorzenia dla tych akcji ułożony będzie za zgodą Wydziału krajowego i zatwierdzeniem c. k. Rządu.

6. Wydział krajowy przeprowadzi rokovania w sprawie warunków, pod którymi obejmie c. k. Zarząd kolei państwowych prowadzenie ruchu na kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa. Jeżeliby porozumienie w tym względzie między Wydziałem krajowym a c. k. Zarządem kolei państwowych nie przyszło do skutku, ustanowienie zarządu ruchu na tej kolei zależeć będzie od postanowienia Wydziału krajowego.

7. Statut przyszłego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa ułożony będzie za zgodą Wydziału krajowego tak, aby zapewnić dla kraju należyty wpływ w zarządzie Towarzystwa przez cały czas trwania koncesyi.

IV. O ileby według uznania Wydziału krajowego zachodziła potrzeba zamiast wpłaty na akcje zakładowe przyszłego Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa, przyjętą gwarancję interesowanych ciał autonomicznych, oprocentowania i umorzenia pewnej części kapitału akcyjnego, Sejm upoważnia Wydział krajowy do objęcia w ich miejsce odpowiedniej liczby akcji zakładowych, wpłacenia na nie w pełnej imiennej wartości i pokrycia tego wydatku z zasobów krajowego funduszu kolejowego lub z funduszków uzyskanych przez zaciągnięcie na ten cel pożyczki kolejowej. Dla zabezpieczenia funduszu krajowego od wszelkich strat z tego powodu zawrze poprzód Wydział krajowy stosowne umowy z gwarantującymi ciałami autonomicznymi.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uzyskania koncesyi na budowę i eksploatację normalnotorowej kolei lokalnej ze Lwowa do Stojanowa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie wniosków komisji *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski tej komisji od I—V ustawy *en bloc*.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem porobów dozorców melioracyjnych i o petycji konduktorów dróg krajowych o podwyższenie ich uposażenia.

Sprawozdawca p. Skalkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm uchyla postanowienia §. 2. instrukcyi służbowej dla krajowych dozorców melioracyjnych w dotychczasowem brzmieniu i uchwała ten §. w następującej osnowie:

§. 2.

Do wykonania i bezpośredniego dozoru robót w §. 1. wyszczególnionych ustanawia się następujące kategorie służby melioracyjnej:

1. starszych konduktorów melioracyjnych;
2. konduktorów melioracyjnych I., II. i III. klasy;
3. dozorców melioracyjnych;
4. dozorców drenarskich.

Starsi konduktorzy, tudzież konduktorzy I. i II. klasy będą z reguły używani do prowadzenia konserwacji robót publicznych, konduktorzy zaś III. klasy, dozorecy melioracyjni i drenarsey do wykonywania i nadzoru melioracyj publicznych i prywatnych.

Przyjęcie jest zależne od ukończenia kursu praktycznego przy biurze melioracyjnem i złożenia z dobrym skutkiem egzaminu głównego. O liczbie personelu służbowego postanawia Wydział krajowy.

Rangę konduktora otrzymać może dozorca, odznaczający się znajomością rzeczy i gorliwością w służbie, a obeznany z manipulacją kancelaryjną i prowadzeniem rachunków, po kilkuletniej praktyce.

Pobory służbowe wynoszą;

1. starszego konduktora melioracyjnego :

a) płaca 1.800 K.

b) dodatek na mieszkanie 300 K.

c) trzy pięciolecia po 100 K.

2. konduktora melioracyjnego :

a) płaca w I klasie 1.600 K.

płaca w II. klasie 1.400 K.

płaca w III. klasie 1.200 K.

b) dodatek na mieszkanie w I. klasie 250 K.

dodatek na mieszkanie w II. klasie 200 K.

c) dwa pięciolecia w I, II. i III. klasie po sto K.

3. dozorey melioracyjnego płaca 1.080 K.

4. dozorey drenarskiego płaca 900 K.

Przydzieleni do konserwacyi publicznych robót melioracyjnych otrzymają ryczałt na objazdy od 200 do 600 koron rocznie.

W czasie zajęcia w polu otrzymują konduktorzy i dozorey zwrot kosztów podróży, mianowicie należytości trzeciej klasy za podróż koleją, a 30 groszy od jednego kilometra za podróż końmi, mieszkanie i utrzymanie, lub w miejsce tego następujące wynagrodzenie dzienne:

1. starszy konduktor melioracyjny . 4 K

2. konduktor melioracyjny :

I. klasy	3 ¹ / ₂ K
II. klasy	3 .
III. klasy	2 ¹ / ₂ „
3. dozorca melioracyjny	2 „
4. „ drenarski	1 ¹ / ₂ „

Konduktorzy przydzieleni stale do prowadzenia konwersacyi publicznych robót melioracyjnych mają prawo do zaliczania kosztów podróży i dyet tylko za czas poruczonej przez Wydział krajowy czynności poza przydzielonym stale perymetrem melioracyjnym.

Uczniowie krajowego kursu praktycznego dozorców melioracyjnych lub drenarskich otrzymują za czas zajęcia przy robotach w polu oprócz dyet w kwocie 1 K i zwrotu kosztów podróży placę miesięczną w kwocie 30 K (1 K dziennie).

Pobory konduktorów melioracyjnych zajętych przy konserwacyi (płacę dodatek na mieszkanie i ryczałt na objazdy) pokrywają fundusze konserwacyjne publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, płace zaś, wynagrodzenia dzienne (dyety) i koszta podróży konduktorów, dozorców i uczniów za czas ich zajęcia przy robotach w polu odnośne fundusze budowy, względnie właściciele gruntów podejmujących roboty melioracyjne.

Konduktorzy i dozorey przydzieleni do wykonywania melioracyi prywatnych pobierają placę za czas, w którym nie są zajęci w polu, z funduszu krajowego (dotacyi na utrzymanie dozorców).

W razie powołania do służby wojskowej nie otrzymują dozorey żadnego wynagrodzenia z funduszu krajowego.

Wypłata poborów dozorców za czas ćwiczeń wojskowych i wojny zależną będzie od każdorazowej decyzji Wydziału krajowego.

2. Na pokrycie podwyższonych poborów konduktorów i dozorców melioracyjnych,

tudzież dozorców drenarskich, o ile te pobyry obciążają fundusz krajowy, uchwała Sejm jako kredyt dodatkowy do poz. 5. Rubr. II. kwotę 5.000 K.

3. Konduktorzy dróg krajowych otrzymują tytułem zwrotu kosztów podróży za każdy kilometr jazdy końmi 30 hal. zamiast dotychczasowej kwoty 20 hal.

4. Petycję konduktorów drogowych do Ls. 164/1907 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia wniosków.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie wniosków powyższych *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie tych wniosków *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski komisji od 1—4 *en bloc*.

JE. Marszałek krajowy obejmuje napowiót przewodnictwo.

Następny punkt t. j.:

Sprawozdanie komisji wodnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie regulacji Rudawy z dopływami. Marszałek z powodu nieobecności sprawozdawcy usuwa z porządku dziennego.

Następuje zatem:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie przeobrażeń i robót inwestycyjnych w głównym gmachu krajowego szpitala powszechnego we Lwowie, budowy pawilonu dla chorych zakaźnych, tudzież o postępie czynności w sprawie budowy nowych klinik przy szpitalu lwowskim.

Sprawozdawca p. Mars uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie niniejsze do wiadomości.

2. Sejm zatwierdza przedłożony program, przyczem jednak poleca Wydziałowi krajowemu, by zbadał petycję Wydziału lekarskiego Uniwersytetu lwowskiego w sprawie pomieszczenia oddziału obserwacyjnego dla umysłowo chorych i Sejmowi zdał sprawę na najbliższej sesji sejmowej.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zbudowania nowego pawilonu dla chorych zakaźnych obejmującego 60 łóżek.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia w Banku krajowym pożyczki amortyzacyjnej w sumie 520.000 kor. na pokrycie kosztów przeobrażeń w szpitalu lwowskim i budowy nowego pawilonu dla chorych zakaźnych. Pożyczka ta ma być stopniowo w miarę potrzeby realizowaną — a odpowiednie kwoty na oprocentowanie i amortyzację wstawiane do budżetu szpitala lwowskiego.

5. Sejm zatwierdza wstawiony na ten cel w Rubr. XVIII p. 102. preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na r. 1907 kredyt w kwocie 5.000 koron.

6. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na pokrycie ceny kupna pożyczki w Banku krajowym w imiennej wysokości 245.000 K. spłacalnej w 44 latach.

7. Sejm zatwierdza wstawiony do preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na rok 1907 Rubr. XVIII, poz. 103 kredyt w kwocie 12.250 K. na pokrycie I. i II. raty półrocznej tej pożyczki w kapitale i odsetkach i upoważnia Wydział krajowy do wstawiania corocznie do budżetu powyższego szpitala potrzebnego kredytu na raty amortyzacyjne aż do zupełnego umorzenia zaciągniętej pożyczki.

Tym sposobem załatwiona jest oraz pet. l. s. 1319.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Michalski i stawia następującą dodatkową rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby z gminą m. Lwowa traktowano o odstąpienie gruntu pod ewentualną budowę pawilonu dla chorych zakaźnych.

Izba rezolucyę tę p. Michalskiego popiera.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie wniosków komisji od 1—7 *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższych wniosków *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski komisji 1—7 *en bloc*.

Marszałek odczytuje następnie rezolucyę dodatkową p. Michalskiego, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania wniosku nagłego.

Sekretarz p. ks. Mazikiewicz czyta:

Wniosek nagły

p. Kuryłowicza w sprawie uregulowania łożyska potoku górskiego koło Posady olchowskiej i Podgórze ad Sanok

Zważywszy, że potoki górskie płynące od strony Płowiec i Stróżów z jednej strony a rzeki San z drugiej strony, rok rocznie zalewają niżej położone grunta, domy i niszczą majątek ludzki a nawet grożą życiu mieszkańców w Posadzie olchowskiej i Podgórze koło Sanoka;

zważywszy, że 17. maja 1906 potok płynący od Stróżowa zalał całą Posadę olchowską, Podgórze, tor kolejowy i fabrykę wagonów i przez to szkodę na tysiące wyrządził;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wniesioną do c. k. Namiestnictwa we Lwowie

a przedłożoną przez c. k. Starostwo w Sanoku z korzystną opinią dnia 5. marca 1907 do l. 17538/06 prośbę mieszkańców Posady olchowskiej i Podgórze koło Sanoka o uregulowanie łożyska potoków górskich przez te miejscowości płynących i sprowadzenie tego łożyska do Sanu poza fabrykę — jak najspieszniej korzystnie załatwić i zaraz z wiosną 1907 roboty ochronne przedsięwziąć.

Wnioskodawca:

Kuryłowicz, w. r.

Oleśnicki, Wilezkiewicz, Mogilnicki, Huryk, Bojko, Staruch, Barabasz, Stapiński, J. Jaworski, Krempa, Pastor, F. Włodek, Ostapczuk, Mazikiewicz.

Przemawia p. Kuryłowicz nzasadniając nagłość swego wniosku, a pod względem formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji wodnej z poleceniem przedłożenia ustnego sprawozdania na jednym z najbliższych posiedzeń.

Izba bez rozprawy uznaje nagłość tego wniosku, a oddzielnie i bez rozprawy uchwała wniosek formalny na przekazanie tego wniosku nagłego komisji wodnej z poleceniem zdania sprawy ustnie na jednym z najbliższych posiedzeń.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

Według ustawy krajowej z dnia 2. stycznia 1894 Nr. 16. Dz. ust. i rozp. kraj. dozwolone jest wcielenie realności nietabularnych, lub części takich realności, do kompleksu dóbr tabularnych, jeżeli równocześnie lub przedtem wydzielono z tabularnego majątku przestrzeń, której wartość podatkowa równa się wartości gruntu wcielić się mającego, albo też, jeżeli różnica wartości jest nieznaczną.

Przed załatwieniem takiej sprawy sąd właściwy zażądać ma opinii c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego.

Celem tej sprawy jest ułatwienie komasacyi w drodze zamiany gruntów rustykalnych za dominikalne, bez naruszenia siły podatkowej gminy.

Ponieważ postępowanie przy załatwianiu takich spraw doznaje często zwłoki, skutkiem czego zastosowanie tej ustawy nie jest tak rozpowszechnione, jak to w interesie popierania komasacyi i arondacyi byłoby pożądanem, przeto podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wziął pod rozwagę potrzebę wydania rozporządzenia wykonawczego do ustawy z 2. stycznia 1894 Nr. 16. Dz. pr. kraj., w porozumieniu z Wydziałem krajowym, celem przyspieszenia postępowania przy wcielaniu parcel rustykalnych do kompleksu tabularnego, z równoczesnem lub poprzedzającym wydzieleniem z tegoż kompleksu gruntów równej wartości.

We Lwowie, dnia 7. marca 1907.

Wnioskodawca:
Skalkowski, w. r.

Bal, Miecz. Urbański, Laskowski, Wł. Czaykowski, Garapich, Męciński, Białoskórski, Niezabitowski, Sznell, A. Teodorowicz, Stadnicki, Pilat, Jan Urbański, Rozwadowski, Starzyński.

W n i o s e k.

Postępowanie przy parcelacyi, unormowane ustawą państwową z 6. lutego 1869 Nr. 18. Dz. pr. p., wymaga albo wyraźnego zezwolenia osób, mających na majątności parcelowanej prawa rzeczowe, albo też wezwania interesentów do oświadczenia się.

W myśl § 1. tej ustawy wydzielenie nastąpić może bez przyzwolenia wierzycieli hipotecznych, jeżeli ich prawa do stanu biernego nowo utworzonej realności przeniesione zostają; jest jednak wyraźnie przepisane zawiadomienie wszystkich interesentów o takim wydzieleniu.

Whrew tym przepisom rozpowszechniła się w kraju naszym w ostatnich latach

praktyka sądowa niezawiadamiania wierzycieli o dokonanych parcelacyach.

Ponieważ taka praktyka jest oczywiście nielegalna, a przynosi uszczerbek prawom wierzycieli hipotecznych,

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby zarządził co należy celem ścisłego przestrzegania przepisów ustawy z dnia 6. lutego 1869 Nr. 18. Dz. pr. p. o zawiadamianiu wierzycieli hipotecznych o wszelkich wydzieleniach parcel, należących do majątności hipotecznie obciążonych.

We Lwowie, dnia 7. marca 1907.

Wnioskodawca:
Skalkowski, w. r.

Stadnicki, Wł. Czaykowski, Laskowski, Miecz. Urbański, Jan Urbański, Garapich, Białoskórski, Schnell, A. Teodorowicz, Niezabitowski, Męciński, Pilat, Bal, Rozwadowski, Starzyński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony tu pod / . projekt ustawy krajowej o toku instancyi administracyjnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i o krajowym Trybunale administracyjnym.

We Lwowie, dnia 9. marca 1907.

Wnioskodawca:
Tarnawski, w. r.

Rayski, Kolischer, Sala, Jabłoński, Maryewski, Głabiński, Kleski, Michałowski, Wurst, Loewenstein, Buynowski, Merunowicz, Maiss, Huza, Gryziecki, Michalski, Żardecki, Schätzel.

P r o j e k t

nstawy krajowej o toku instancyi administracyjnych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i o krajowym Trybunale administracyjnym.

I. O toku instancyi administracyjnych.**§. 1.**

We wszystkich sprawach, w których ustawy krajowe Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przekazują pewne czynności władzom politycznym i pozwalają wnosić rekurs przeciw orzeczeniom niższych władz administracyjnych do władz wyższych, będzie c. k. Namiestnictwo od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy instancją ostatnią, od której decyzji niema rekursu do właściwego c. k. Ministerstwa.

§. 2.

Tak samo będzie c. k. Namiestnictwo ostatnią instancją w tych wszystkich sprawach, które wprawdzie obecnie jeszcze uormowane są ustawami państwowymi, jednakże na mocy §. 11 ustawy zasadniczej o reprezentacji państwa z 21. marca 1867 Dz. u. p. Nr. 141, oraz §. 18 statutu krajowego Królestwa Galicyi należą do kompetencji ustawodawstwa krajowego.

II. O krajowym trybunale administracyjnym.

Ustanowienie, siedziba i zakres działania krajowego trybunału administracyjnego.

§. 3.

Natomiast ustanawia się dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem c. k. krajowy Trybunał administracyjny z siedzibą we Lwowie. Trybunał ten ma orzekać we wszystkich wypadkach, w których ktoś czuje się naruszonym w swych prawach przez niezgodne z ustawą ostateczne rozstrzygnięcie lub zarządzenie władzy administracyjnej.

§. 4.

Władzami administracyjnymi, przeciw których rozstrzygnięciom lub zarządzeniom można wnosić zażalenie do krajowego Try-

bunału administracyjnego, są zarówno c. k. władze polityczne powiatowe i c. k. Namiestnictwo, jako też organa administracji autonomicznej krajowej, powiatowej i gminnej.

§. 5.

Z zakresu kompetencji krajowego Trybunału administracyjnego są wyłączone:

a) Wszystkie sprawy, które na mocy §. 3 ustawy państwowej z dnia 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/875 są wyłączone z zakresu kompetencji c. k. Trybunału administracyjnego;

b) Wszystkie sprawy, w których na mocy ustaw państwowych, nie mogących być zmienionymi przez ustawy krajowe, dopuszczalnym jest do rozstrzygnięcia lub zarządzenia c. k. Namiestnictwa, rekurs do właściwego c. k. Ministerstwa.

§. 6.

Krajowy Trybunał administracyjny ma z urzędu strzedz swojej kompetencji.

O podniesionym zarzucie niekompetencji rozstrzyga sam Trybunał z zastrzeżeniem zażalenia do c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu.

Ogólne zasady sądownictwa sprawowanego przez krajowy Trybunał administracyjny.

§. 7.

Krajowy Trybunał administracyjny ma postępować tylko na żądanie stron.

Zażalenie w krajowym Trybunale administracyjnym może być wniesione dopiero po zupełnem przeprowadzeniu sprawy na drodze administracyjnej.

Jeżeli zaniedbano toku instancyi administracyjnych, zażalenie do krajowego trybunału administracyjnego jest niedopuszczalne.

§. 8.

Krajowy trybunał administracyjny ma orzekać zazwyczaj na podstawie takiego

faktycznego stanu rzeczy, jaki przyjęła ostatnia instancja administracyjna.

Jeżeli jednak Trybunał uważa, że faktyczny stan rzeczy ustalony został niezgodnie z aktami, lub że on potrzebuje uzupełnienia w istotnych punktach, albo też że nie zważano na dochowanie istotnych form postępowania administracyjnego, natenczas ma on zwrócić akta władzy administracyjnej z wezwaniem do usunięcia tych braków i ponownego przedłożenia aktów Trybunałowi. Może także znieść w takim wypadku rozstrzygnięcie lub zarządzenie będące przedmiotem zażalenia z powodu wadliwego postępowania i zwrócić sprawę władzy administracyjnej z wezwaniem do usunięcia braków i wydania nowego rozstrzygnięcia lub zarządzenia.

§. 9.

Jeżeli krajowy trybunał administracyjny uzna zażalenie za uzasadnione, ma on zmienić zaczęzione rozstrzygnięcie lub zarządzenie i orzec o samej sprawie z podaniem powodów.

W takim orzeczeniu, rozstrzygającym samą sprawę, mogą być również zawarte polecenia lub zakazy do stron lub właściwej władzy administracyjnej, mające na celu wykonanie tego orzeczenia.

§. 10.

Przeciw orzeczeniom krajowego Trybunału administracyjnego po myśli §§. 6, 8 lub 9 niniejszej ustawy wydanym, może zarówno strona jak i władza, której rozstrzygnięcie lub zarządzenie zniesiono lub zmieniono, wnieść w terminie oznaczonym w §§. 14 i 15 ustawy państwowej z dnia 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/876, zażalenie do c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu.

W imieniu władzy państwowej powołana jest do wniesienia tego zażalenia c. k. Prokuratorja skarbu.

Jeżeli skutek tego zażalenia c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu

znieśnie orzeczenie krajowego Trybunału administracyjnego po myśli §. 6 ustawy z 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/876 z powodu wadliwości postępowania zaszej już u władz administracyjnych, w takim razie uważa się tem samem za zniesione także to rozstrzygnięcie lub zarządzenie władzy administracyjnej, które było przedmiotem wyroku krajowego Trybunału administracyjnego, i zwraca się sprawę władzy administracyjnej, która ma usunąć braki, a następnie wydać nowe rozstrzygnięcie lub zarządzenie.

Jeżeli natomiast c. k. Trybunał administracyjny w Wiedniu znieśnie orzeczenie krajowego Trybunału administracyjnego z powodu wadliwości, która miała miejsce w samem postępowaniu przed krajowym Trybunałem administracyjnym, albo z powodu sprzeczności z ustawą po myśli §. 7. ustawy z 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/76, w takim razie sprawa zostaje zwróconą krajowemu Trybunałowi administracyjnemu, który ma usunąć ewentualne wady postępowania i wydać swe rozstrzygnięcie.

W tem nowem rozstrzygnięciu krajowy Trybunał administracyjny jest związany tem zapatrywaniem prawnem, z którego wychodził c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu w swoim orzeczeniu.

§. 11.

Jeżeli przeciw orzeczeniu krajowego Trybunału administracyjnego, wydanemu w sprawie samej po myśli §. 9 niniejszej ustawy, ani władza, ani strona nie wnieśnie zażalenia do c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu, albo też, jeżeli to zażalenie zostanie przez c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu oddalone, jako nieuzasadnione, w takim razie orzeczenie krajowego Trybunału administracyjnego staje się wykonalne tak, jak rozstrzygnięcia lub zarządzenia władz administracyjnych i obowiązuje właściwą władzę administracyjną tak, jakby było wydane przez jej przełożoną władzę.

§. 12.

Pod względem prawa badania ważności ustaw i rozporządzeń stoi krajowy trybunał administracyjny na równi ze zwykłymi sądami.

Skład krajowego Trybunału administracyjnego i przepisy o służbie przy nim

§. 13.

Krajowy trybunał administracyjny składa się z prezydenta, wiceprezydenta i z potrzebnej ilości radców. Służba przy trybunale administracyjnym jest stałym płatnym urzędem, niepołączalnym z piastowaniem innego publicznego urzędu.

Prezydent i wiceprezydent, oraz radcy krajowego trybunału administracyjnego stoją pod względem poborów na równi z takimi urzędnikami wyższych sądów krajowych.

Prezydenta i połowę radców krajowego Trybunału administracyjnego mianuje cesarz na propozycję namiestnika, który ma w tej mierze zasięgnąć opinii prezydenta, lub gdyby tegoż posada była opróżnioną, wiceprezydenta krajowego Trybunału administracyjnego.

Wiceprezydenta i drugą połowę radców krajowego Trybunału administracyjnego wybiera sejm krajowy na podstawie terna, ułożonego przez Wydział krajowy, który ma w tej mierze zasięgnąć opinii prezydenta, lub gdyby tegoż posada była opróżnioną, wiceprezydenta krajowego Trybunału administracyjnego.

Członkowie mianowani przez cesarza są urzędnikami państwowymi, członkowie wybierani przez Sejm urzędnikami krajowymi.

Przynajmniej połowa członków mianowanych i przynajmniej połowa członków wybieranych musi mieć kwalifikację na urząd sędziowski.

§. 14.

Członkowie krajowego Trybunału administracyjnego mają być w ogólności traktowani wedle przepisów istniejących dla urzędników sędziowskich.

W szczególności mają do nich zastosowanie postanowienia artykułu 6 państw. ust. zas. o władzy sędziowskiej i wydanej dla przeprowadzenia tego artykułu ustawy z 25. maja 1868 Dz. u. p. Nr. 46.

Funkeye przekazane w tej ostatniej ustawie sądowi dyscyplinarnemu, sprawuje odnośnie do członków Trybunału administracyjnego on sam.

Inne postanowienia pod względem zastosowania tej ustawy do członków krajowego Trybunału administracyjnego jakoteż bliższe przepisy co do służbowego stanowiska tychże członków, będą wydane w drodze wspólnego rozporządzenia przez namiestnika i Wydział krajowy.

§. 15.

Krajowy Trybunał administracyjny rozprawia i rozstrzyga zazwyczaj w senatach złożonych z czterech radców i przewodniczącego. Przynajmniej dwaj członkowie senatu muszą być powołani z grona radców mianowanych przez cesarza, a przynajmniej dwaj z grona radców wybieranych przez Sejm.

Zarządzenia przygotowawcze i rozstrzygnięcia incydentalne mogą być uchwalane także w senatach, złożonych z dwóch radców i przewodniczącego. Jeden członek takiego senatu musi być powołany z grona radców mianowanych, drugi z grona radców wybieranych; trzeciego członka można powołać z jednej lub drugiej kategorii.

Przynajmniej połowa radców, wezwanych do poszczególnych senatów, musi być wzięta z grona członków Trybunału, mających kwalifikację do urzędu sędziowskiego.

Postępowanie przed krajowym Trybunałem administracyjnym; termin do wniesienia zażalenia.

§. 16.

Zażalenia mają być wniesione do krajowego Trybunału administracyjnego w ciągu czterech tygodni (28 dni) od doręczenia rozstrzygnięcia lub zarządzenia, wydanego w ostatniej instancji (§. 7). W zażaleniu należy wymienić dzień doręczenia.

§. 17.

Do oznaczonego w poprzednim paragrafie terminu nie wlicza się dni biegu pocztowego.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, wtedy termin upływa dopiero z najbliższym dniem powszednim.

Przedłużenie terminu nie jest z reguły (§. 23) dozwolone.

§. 18.

Przywrócenie do pierwotnego stanu przeciw minionemu terminowi oznaczonemu w §. 16 jest niedopuszczalne.

Prośby o takie przywrócenie mają być odrzucane z urzędu.

Skutek prawny wniesionego zażalenia.

§. 19.

Zażalenie do krajowego Trybunału administracyjnego nie ma z mocy samego prawa skutku odraczającego, wykonalności zacepionego orzeczenia lub zarządzenia. Stronie wnoszącej zażalenie, wolno jednak upraszać władzę administracyjną o takie odroczenie, a władza ma się na nie zgodzić, jeśli natychmiastowe wykonanie nie jest nakazane względami publicznymi, a dla strony wynikłaby z tego wykonania niepowetowana szkoda.

Treść i instruowanie zażalenia.

§. 20.

Zażalenie do krajowego Trybunału administracyjnego ma wskazać dokładnie

to rozstrzygnięcie lub zarządzenie, przeciw któremu jest wymierzone, tudzież poszczególne punkta, będące przedmiotem zażalenia.

Do zażalenia należy dołączyć wszystkie środki dowodowe, na których strona je opiera, w oryginale lub odpisie.

Zażalenie musi być zaopatrzone podpisem adwokata.

Strony współpозwane.

§. 21.

Żalącej się stronie wolno w tem pierwszym podaniu pozwać natychmiast, obok władzy administracyjnej, także te osoby, na których niekorzyść wyszłoby zniesienie lub zmiana administracyjnego rozstrzygnięcia lub zarządzenia, zacepionego przez żalącą się stronę.

Odpisy zażalenia wraz z załącznikami.

§. 22.

Do zażalenia należy dołączyć w każdym razie jego odpis, tudzież odpisy wszystkich załączników.

Jeśli znajdują się i współpозwane strony (§. 21), ma żalący się przedłożyć oprócz tego tyle odpisów swego podania i jego załączników, aby każdej z tych stron mógł być doręczony jeden egzemplarz.

Odrzucenie a limine.

§. 23.

Zażalenia, które się przedstawiają jako nie nadające się do rozprawy z powodu oczywistej niekompetencji krajowego Trybunału administracyjnego, z powodu zaniebdania ustawowego terminu lub z powodu braku formalnych ustawowych wymogów (§§. 16, 20, 22) mają być z reguły odrzucone bez dalszego postępowania; toż samo odnosi się do zażeń, przeciw którym powstaje zarzut sprawy sądzonej, lub bra-

ku legitymacji do wniesienia zażalenia, o ile także te braki są oczywiste.

W razie braku formalnych wymogów ustawowych (§§. 20. i 22) może jednakowoż krajowy Trybunał administracyjny zwrócić zażalenie dla uchylenia braków, z wyznaczeniem krótkiego nieprzedłużalnego terminu.

O takim odrzuceniu lub zwróceniu zażalenia postanawia krajowy Trybunał administracyjny na posiedzeniu niejawnem. O uchwale odrzucającej mają być zawiadomione władze administracyjne, przeciw których rozstrzygnięciu lub zarządzeniu zażalenie jest wymierzone.

Przeciw zwróceniu zażalenia dla usunięcia formalnych braków niema żadnego środka prawnego.

Przeciw odrzuceniu zażalenia a limine może strona żaląca się wnieść w terminie, określonym w §§. 14 i 15 ustawy państwowej z dnia 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/876 zażalenie do c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu.

Jeżeli skutek takiego zażalenia c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu zniesie uchwałę krajowego Trybunału administracyjnego, odrzucającą zażalenie a limine, jako przeciwną ustawie po myśli §. 7 ust. państw. z 22 października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/876, lub też po myśli §. 6 tejże ustawy z powodu naruszenia przez krajowy Trybunał administracyjny istotnych form postępowania administracyjnego, w takim razie sprawa zwrócona zostaje krajowemu Trybunałowi administracyjnemu, który winien w takim razie przeprowadzić w przedmiocie tego zażalenia postępowanie po myśli dalszych przepisów niniejszej ustawy i jest w dalszem urzędowaniu związany poglądem prawnym, wypowiedzianym w orzeczeniu c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu.

Jeżeli natomiast c. k. Trybunał administracyjny we Wiedniu zniesie taką uchwałę krajowego Trybunału administra-

cyjnego po myśli §. 6. ustawy z 22. października 1875 Dz. u. p. Nr. 36/876 z powodu zaszłego już u władz administracyjnych wadliwego postępowania, skutkiem którego akta administracyjne nie pozwalają ocenić, czy zachodził oczywisty powód odrzucenia a limine, w takim wypadku znajduje zastosowanie przepis §. 10 alinea 3 niniejszej ustawy.

§. 24.

Jeśli zażalenie opiera się tylko na wadliwości postępowania administracyjnego, c. k. Trybunał administracyjny uznaje je za uienzasadnione, w takim razie winien bez dalszego postępowania odrzucić zażalenie w formie uchwały, zaopatrzonej powodami.

W tej uchwale należy żalącemu się lub jego zastępcy oznajmić, że służy mu prawo przejrzania aktów administracyjnych i sporządzenia z nich odpisów.

Przeciw takiej uchwale może żalący się wnieść w 30-dniowym nieprzedłużalnym czasokresie pisemny sprzeciw i żądać publicznej ustnej rozprawy. Do takiego żądania należy się przychylić.

Postępowanie przedwstępne.

§. 25.

W sprawach nieskomplikowanych, a mianowicie w sprawach, w których przedmiotem sporu nie jest stan faktyczny, przedstawiony w zażaleniu, lecz wyłącznie tylko kwestya prawna, winien krajowy Trybunał administracyjny bez wdrażania pisemnego postępowania przedwstępnego rozpisać publiczną ustną rozprawę.

W innych wypadkach winien krajowy Trybunał administracyjny podać do wiadomości pozwanej władzy, tudzież innym współpozwanym stronom, zapomocą dołączonych przez żalącego się odpisów wraz z załącznikami i ma je wzywać do wniesienia odpowiedzi na zażalenie w czasokresie, który nie może wynosić mniej jak 14 ani więcej jak 30 dni.

Co do obliczenia tego czasokresu obowiązują te same zasady, jak co do terminu wniesienia zażalenia (§§. 17, 18).

Odpowiedź na zażalenie należy wnieść w dwóch egzemplarzach i dołączyć do niej także odpis ewentualnych załączników.

Jeden egzemplarz odpowiedzi wraz z odpisem załączników ma być udzielony wnoszącemu zażalenie.

§. 26.

Jeżeli krajowy Trybunał administracyjny uważa to za potrzebne do należytego przygotowania ustnej rozprawy, może zarządzić wniesienie repliki i dupliki.

Odpowiedź, replika i duplika zaopatrzone być mają w podpis adwokata.

Terminy do wniesienia tych pism oznacza się w każdym wypadku według uznania krajowego Trybunału, nie mogą one jednak wynosić więcej niż 30 dni (§§. 17, 18).

§. 27.

Zaniechanie wniesienia jednego z wyżej wspomnianych pism (§§. 24, 26) nie stoi na przeszkodzie dalszemu prowadzeniu sprawy.

§. 28.

Dla przygotowania rozprawy może krajowy Trybunał administracyjny zarządzić przesłuchanie interesowanych stron i władz w szczególności także przedłożenia aktów przeprowadzonego administracyjnego postępowania.

Przesłuchanie władz ma nastąpić w drodze korespondencji.

§. 29.

Nawet jeżeli zażalenie nie jest zwrócone wyraźnie przeciw innym stronom (§. 21), winien krajowy Trybunał administracyjny baczyć na to, aby w postępowaniu, które ma przed nim być przeprowadzone, wysłuchane były wszystkie osoby, mające

interes w przedmiocie rozstrzygnięcia; by im daną była sposobność ochrony ich praw.

Ustna rozprawa.

§. 30.

Po zamknięciu pisemnego postępowania przedwstępnego ma prezydent krajowego Trybunału administracyjnego, o ile nie chodzi o orzeczenie po myśli §. 8 zarządzić publiczną i ustną rozprawę w sprawie spornej i zawiadzać do niej interesowane władze i strony.

W wezwaniu należy zaznaczyć, że interesowanym i ich zastępcom wolno przejąć zarekwirowane przez c. k. krajowy Trybunał administracyjny akta (§. 28) i sporządzać z nich odpisy. Poszczególne części aktów mogą być w interesie publicznym od przeglądu wyłączone.

Pozwana władza ma przy przesyłaniu aktów krajowemu Trybunałowi administracyjnemu oznajmić, czy i które części aktów muszą być w interesie publicznym od przeglądu wyłączone.

Krajowy Trybunał administracyjny może według swego uznania zaniechać rozpisywania publicznej ustnej rozprawy i orzec bez niej na podstawie aktów, jeżeli żaląca się strona zrzeknie się publicznej ustnej rozprawy, a ani pozwana władza, ani współpozwana lub po myśli §. 29 z urzędu wezwana strona, zapytana o to wyraźnie przez Trybunał przy sposobności wezwania jej do wniesienia odpowiedzi na zażalenie lub też przy sposobności zawiadomienia jej o później wniesionem przez żalącego się zrzeczeniu się ustnej rozprawy -- nie oświadczy wyraźnie, że takiej rozprawy żąda.

Krajowy Trybunał administracyjny może także z urzędu lub na wniosek pozwanej władzy lub strony zawiadzać żalącego się do wyraźnego oświadczenia się czy zrzeka się rozprawy ustnej.

Raz oświadczone zrzeczenie się jest nieodwołalne.

§. 31.

Jawność rozprawy ustnej może być wykluczoną uchwałą Trybunału ze względów obyczajności lub publicznego porządku.

W takim razie ma każdy interesowany prawo żądać, aby dozwolono wstępu trzem osobom jego zaufania.

§. 32.

Zastępców władzy administracyjnej państwowej wyznacza c. k. Namiestnictwo zastępców władzy autonomicznej ta władza autonomiczna, przeciw której rozstrzygnięciu lub zarządzeniu zwraca się zażalenie.

§. 33.

Stronie interesowanej wolno bronić się na rozprawie osobiście lub dać się zastąpić przez adwokata.

Władze wykonywują swe prawo osobistej obrony swych interesów przez urzędników ze swego grona, korporacje i gminy przez pełnomocników lub przez urzędników mających kwalifikację do politycznej służby koncepcyjnej.

Ani strony, ani władze nie są obowiązane jawnie się na rozprawie lub wysyłać zastępców.

§. 34.

Ustna rozprawa rozpoczyna się wykładem referenta z grona Trybunału.

Przewodniczący kieruje rozprawą i sprawuje policję obrad. Ma on i z urzędu starać się o całkowite zbadanie sprawy.

Członkowie senatu mają prawo stawiania pytań.

§. 35.

O zarzutach przeciw postępowaniu, tudzież o wnioskach stawianych podczas postępowania, rozstrzyga Trybunał w drodze uchwały

§. 36.

Niejawienie się stron interesowanych, lub ich zastępców nie przeszkadza przeprowadzeniu rozprawy i rozstrzygnięcia.

§. 37.

Na przełożenie ustnej rozprawy na inny termin można zezwolić w razie, gdy nieprzezwyciężona przeszkoda nie dopuszcza dalszego prowadzenia rozprawy.

Orzeczenia krajowego Trybunału administracyjnego.

§. 38.

Gdy sprawa została dostatecznie rozstrzygnięta, zamyka się rozprawę i przystępuje się do wydania orzeczenia.

Narada i głosowanie nie są jawne.

§. 39.

Orzeczenia krajowego Trybunału administracyjnego zapadają bezwzględna większością głosów.

Przewodniczący oddaje swój głos na końcu.

§. 40.

Orzeczenie ma być ogłoszone ustnie wraz z istotnymi powodami orzeczenia na tem samym posiedzeniu krajowego Trybunału administracyjnego, a jeśliby to nie było wykonalne, to z całkowitymi powodami rozstrzygnięcia na innem posiedzeniu, o którym należy natychmiast uwiadomić strony interesowane.

Ogłoszenie orzeczenia musi nastąpić nawet, gdy strony interesowane się oddaliły lub nie jawiły się na wyznaczonym dla ogłoszenia posiedzeniu.

§. 41.

Orzeczenia krajowego Trybunału administracyjnego mają być wygotowywane w imieniu cesarza.

Wygotowane orzeczenia muszą zawierać nazwiska wszystkich członków krajowego Trybunału administracyjnego, którzy brali udział w ich wydaniu i muszą być podpisane przez przewodniczącego i sekretarza.

Wystawione orzeczenia wraz z powodami rozstrzygnięcia należy doręczyć stronom interesowanym jak najprędzej.

§. 42.

Jeżeli zażalenie zostaje zupełnie odrzucone, to można nałożyć w orzeczeniu na żalącego się obowiązek całkowitego lub częściowego zwrotu kosztów postępowania przeprowadzonego przed krajowym Trybunałem administracyjnym

Ściągnięcie przyznanych kosztów następuje na drodze egzekucyi politycznej lub sądowej.

Jeżeli zażalenie zostaje w całości lub części uwzględnione, można nałożyć na władzę, która zaczęła rozstrzygnięcie lub zarządzenie wydała, obowiązek zwrócenia stronie w całości lub w części kosztów postępowania przed krajowym Trybunałem administracyjnym, a ewentualnie także kosztów postępowania administracyjnego, poniesionych przez żalącą się stronę. Jeśli zaczęte rozstrzygnięcie lub zarządzenie wydane było przez władzę państwową, kosztą te pokryje skarb państwa; jeśli było wydane przez władzę autonomiczną, pokryje je — stosownie do tego, która władza autonomiczna je wydała — kraj, powiat lub gmina pod rygorem egzekucyi sądowej.

§. 43.

Krajowy trybunał administracyjny uprawniony jest do nałożenia na strony, jakoteż wedle okoliczności i na ich zastępców spierających się wbrew jasnemu brzmieniu ustawy lub dopuszczających się jakiegoś oczywiście swawolnego wnoszenia zażaleń, kar pieniężnych od 10 do 2000 kor. Kary pieniężne płyną do funduszu nbogich miej-

sea zwyczajnego zamieszkania żalącej się strony.

§. 44.

Z rozprawy należy sporządzić protokół. Musi on zawierać nazwiska obecnych członków krajowego trybunału administracyjnego, stron interesowanych i ich zastępców, dalej zastępców władzy administracyjnej, i stwierdzać wydarzenia z posiedzenia, mające istotne znaczenie.

Z niejawnej obrady i głosowania należy sporządzić osobny protokół.

Każdy protokół musi być podpisany przez przewodniczącego i sekretarza.

Moc prawna orzeczeń.

§. 45.

Przeciw orzeczeniom krajowego trybunału administracyjnego niema miejsca przywrócenie do pierwotnego stanu; mogą być tylko zaczęte zażaleniem do c. k. Trybunału administracyjnego we Wiedniu (§. 10).

Zaniechanie postępowania.

§. 46.

Jeżeli w jakimkolwiek okresie postępowania przed krajowym trybunałem administracyjnym pozwana władza złoży dowód, że żalący się został po wniesieniu zażalenia zaspokojony, należy zaniechać postępowania w drodze uchwały trybunału po wysłuchaniu wnoszącego zażalenie. Postępowanie raz zaniechane nie może być znowu wznowione.

Wewnętrzne urządzenie i regulamin krajowego trybunału administracyjnego.

§. 47.

Bliższe postanowienia, dotyczące wewnętrznego urządzenia krajowego Trybunału administracyjnego tudzież personalu, który ma być przy nim ustanowiony, wydane bę-

dą w drodze wspólnego rozporządzenia Namiestnika i Wydziału krajowego.

Krajowy Trybunał administracyjny układa sam swój regulamin i przedkłada go za pośrednictwem Namiestnika cesarzowi do zatwierdzenia.

Rozpoczęcie działalności krajowego Trybunału administracyjnego.

§. 48.

Krajowy Trybunał Administracyjny rozpoczyna działalność w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy w Dzienniku ustaw krajowych.

Postanowienia przejściowe i wykonawcze.

§. 49.

Krajowy Trybunał administracyjny jest kompetentny także w sprawach policyjno-karnych, o ile one zostały lub zostaną unormowane ustawami krajowymi, wchodzącymi w zakres kultury krajowej.

§. 50.

Rozstrzygnięcia i zarządzenia, które stały się prawomocnymi przed wejściem niniejszej ustawy w życie, nie mogą być przedmiotem zażalenia w krajowym Trybunale administracyjnym (§. 23).

§. 51.

Przeprowadzenie tej ustawy poleca się całemu Ministerstwu, oraz Namiestnikowi i Marszałkowi krajowemu Królestwa Galicji.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy zmieniającej postanowienia art. IV., V., VI. i VII. ustawy o Radzie szkolnej krajowej z dnia 15. lutego 1905 Nr. 39. Dz. u. kr.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia art. IV., V., VI. i VII. ustawy o Radzie

szkolnej krajowej z dnia 15. lutego 1905 Nr. 39. Dz. u. kr.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia art. IV., V., VI. i VII. ustawy o Radzie szkolnej krajowej z dnia 15. lutego 1905 Nr. 39. Dz. u. kr. opiewać mają, jak następuje:

art. IV.

Rada szkolna krajowa składa się:

1. z przewodniczącego, którym jest Namiestnik kraju, albo Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej, albo, gdy ten funkcji swojej pełnić nie może, zastępca wyznaczony przez Namiestnika;

2. z referentów spraw szkolnych administracyjnych i ekonomicznych;

3. z inspektorów szkolnych krajowych;

4. z trzech delegatów Wydziału krajowego, z których jeden musi być Rusinem, a którzy posiadać mają bierne prawo wyboru do Sejmu krajowego;

5. z trzech duchownych religii katolickiej, a mianowicie jednego obrządku łacińskiego, drugiego obrządku greckiego, trzeciego obrządku ormiańskiego, z jednego duchownego wyznania ewangelickiego i jednego reprezentanta wyznania izraelskiego;

6. z ośmiu zawodowych znawców szkolnictwa, z których trzech ma być powołanych z grona nauczycieli szkół wyższych, jeden z grona nauczycieli szkół gimnazjalnych, jeden z grona nauczycieli szkół realnych, jeden ze szkół ludowych, jeden z seminarjów nauczycielskich, jeden ze szkół handlowych lub szkół przemysłowych;

7. czterech delegatów miast, z których dwóch wybiera Rada miasta Lwowa, dwóch Rada miasta Krakowa.

Delegaci ci posiadać mają bierne prawo wyboru do Rady gminnej.

Przed objęciem czynności mają członkowie Rady szkolnej krajowej złożyć w ręce jej przewodniczącego ślubowanie w miejsce przysięgi na wierność i posłuszeństwo cesarzowi, na zachowanie ustaw zasadniczych i wszystkich innych ustaw, na sumienne spełnianie obowiązków i na zachowanie tajemnicy urzędowej obrad.

art. V.

Członków Rady szkolnej krajowej, wymienionych w artykule IV. pod l. 5., mianuje Cesarz, na wniosek Ministra wyznań i oświecenia, oparty na propozycji namiestnika. W sprawie wniosku o nominację duchownych wyznania katolickiego i ewangelickiego namiestnik porozumie się z Ordynaryjatami metropolitalnymi i z krajową władzą zwierzchniczą wyznania ewangelickiego.

Członków Rady szkolnej krajowej wymienionych w artykule czwartym pod liczbą 6 wybierają po jednym senaty uniwersytetów lwowskiego i krakowskiego, grono profesorów szkoły politechnicznej lwowskiej, delegaci grom profesorów szkół gimnazjalnych i szkół realnych, tudzież seminarjów nauczycielskich, szkół handlowych, wraz z przemysłowcami.

Znawcę zawodowego ze szkół ludowych wyznacza Wydział krajowy z grona nauczycieli ludowych w kraju.

Członkowie Rady wymienieni w artykule IV. pod l. 4, 5, 6, 7 urzędują przez lat trzy, poczem ponownie mogą być wybrani względnie mianowani.

Członkom wymienionym pod l. 4—7 przyzna Sejm odpowiednie wynagrodzenie z funduszków krajowych.

Art. VI.

Rada szkolna krajowa na posiedzeniach pełnych i na posiedzeniach sekcji załatwia kolegialnie sprawy, w których ma powziąć decyzję, albo zdanie swoje i wnioski przedłożyć Ministerstwu Wyznań i Oświecenia.

Sekcji, które w zakresie swego działania samoistnie stanowią, jest trzy: pierwsza dla spraw szkół ludowych i seminarjów nauczycielskich, druga dla spraw szkół średnich, trzecia dla spraw szkół handlowych i przemysłowych. Rozdział czynności pomiędzy posiedzenia pełne sekcyjne określa regulamin wewnętrzny Rady szkolnej krajowej, zachowując przytem zasadę, że sprawy ogólnej natury zastrzeżone być mają pełnej Radzie, ale i te przygotowane przez obrady i wnioski właściwych sekcji.

Wszelkie nominacje nauczycieli tudzież wnioski w sprawie nominacji muszą być uchwalone na posiedzeniach pełnych.

art. VII.

Na posiedzeniach pełnych mają głos stanowczy wszyscy członkowie Rady wymienieni w artykule IV. pod l. 4—7, zaś z członków wymienionych pod l. 2 i 3 tylko ośmiu, a to prócz członka, który o przedmiocie obrad referuje i inspektora szkolnego krajowego, do którego zakresu agend przedmiot obrad bezpośrednio należy, z reszty obecnych starsi służbą w tej samej randze.

Na posiedzeniach sekcyjnych mają głos stanowczy wszyscy członkowie Rady, wymienieni pod l. 4—7 art. IV., wchodzący w skład danej sekcji, z członków zaś wymienionych pod l. 2 i 3 tylko czterech, a to oprócz członka, który o przedmiocie obrad referuje i inspektora szkolnego krajowego, do którego zakresu agend przedmiot obrad bezpośrednio należy, z reszty obecnych starsi służbą w tej samej randze.

Tak na posiedzeniach pełnych jak sekcyjnych nie może być ilość głosujących członków Rady szkolnej krajowej z pośród wymienionych w art. IV. l. 1—3 wyższą, niż członków z pośród wymienionych w art. VI. i VII.

W skład każdej sekcji wchodzi referenci spraw szkolnych administracyjnych i ekonomicznych i inspektorowie szkolni krajowi, za-

łatwiający sprawy należące do danej sekcji, z innych zaś członków ci, których Rada szkolna krajowa do danej sekcji przeznaczyła. Delegaci Wydziału krajowego wejść mogą po jednym, znawcy szkolnictwa po dwóch do każdej sekcji. Każdy członek Rady może głosować tylko w jednej sekcji. Wyjątek pod tym względem zachodzi tylko co do referentów administracyjnych i inspektorów szkolnych krajowych, o ile oni załatwiają sprawy dwóch sekcji. Jeżeli jednak przedmiotem obrad sekcji jest sprawa dotycząca nauki religii, ćwiczeń religijnych lub nauczycieli religii, to reprezentant wyznania i obrządku, do którego dana sprawa się odnosi, chociażby nie był członkiem sekcji, ma prawo do uczestniczenia w posiedzeniach i głosowania nad sprawą.

Rada szkolna krajowa może powołać do poszczególnych spraw znawców zawodowych, którzy obecni będą na posiedzeniu, z głosem doradczym; na posiedzeniu sekcji III. będzie ich zaś w liczbie trzech, również z głosem doradczym, powoływać stale.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i Ministrowi spraw wewnętrznych.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Wnioskodawca:
Głabiński, w. r.

Gryziecki, Rayski, Maryewski, Tarnawski, Merunowicz, Michalski, Buynowski, Miębałowski, Sala, Schätzel, Loewenstein, Maiss, Lipiński, Bednarski, Jabłoński, Żardecki, Tomaszewski, Sala, Wiśniewski.

Wniosek

ks. Wilczkiewicza i tow. w sprawie subwencyonowania ze strony kraju sadowniczego ogrodu włościanina Antoniego Mermela z Maniowa w powiecie Dąbrowa.

Z uwagi, że zakładanie szkół sadowniczych powiatowych najszybciej rozwiązałoby

pomyślnie sprawę podniesienia sadownictwa w naszym kraju;

z uwagi, że w powiecie dąbrowskim takiej szkoły sadowniczej powiatowej niema, a ogród szkoły ogrodn. w Tarnowie nie może w całości uskutecznić zamówienia drzewek owocowych ze strony ludności trzech okolicznych powiatów;

z uwagi, że włościanin Antoni Mermel założył w powiecie dąbrowskim ogród sadowniczy przy pomocy Wydziału powiatowego w Dąbrowie, hoduje piękne drzewa i już kilka tysięcy rocznie tych drzewek wystawia na sprzedaż;

wreszcie z uwagi, że tenże Antoni Mermel nie ma funduszów, aby o własnych siłach mógł ogród swój na wysokości zadania postawić;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Krajowy instruktor sadownictwa zwróci przy sposobności ogród sadowniczy Antoniego Mermela w Maniowie

i 2. jeżeli inspekcya wypadnie pomyślnie, udzieli kraj Antoniemu Mermelowi rocznej subwencji na prowadzenie ogrodu dla dobra ludności w kwocie do pięciuset koron.

We Lwowie, dnia 7. marca 1907.

Wnioskodawca:
Wilczkiewicz, w. r.

Trzeciecki, Buynowski, Cielecki, Potoczek, Rudrof, Baworowski, Bednarski, Szponder, Michalski, Krempa, Bojko, F. Włodek, Michalowski, Białoskórki, Rozwadowski.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Interpelacya

posła ks. Szpondra i towarzyszy do JWP. e. k. Komisarza rządowego w sprawie urządzenia kamieniołomu w gm. Dobranowice, p. Wieliczka i w sprawie zasypania rumowiskiem parcel leśnych tuż obok kamieniołomu położonych.

Dnia 18. maja 1906 r. do gminy Dobranowice p. Wieliczka przybyła komisya złożona z c. k. nadiżyniera w Bochni i z sekretarza c. k. Namiestnictwa w Wieliczce i odebrała parcelę leśną na której znajduje się kamień pierwszorzędnej jakości zdalny tak na gościńce jak i betony. Parcelę tę mimo protestu właściciela oddała komisya przedsiębiorcy Aronowi Jakobesowi do eksploatacyi dla dostarczania kamienia na gościńce Bochnia-Myślenice. Gorliwy przedsiębiorca zabrał się bezwzględnie do poruczonego mu „dzieła“. Urządził kamieniołom do połowy pagórka, a powstające rumowisko odwozi na bok zasypując w ten sposób 24 morgowy las poniżej położony. O tej „postępowej“ gospodarce ujawniającej się w niszczeniu lasu p. Julian Staszewicz właściciel dóbr Wybranowice i wspomnianych parcel, doniósł c. k. Starostwu w Bochni. Nie otrzymawszy na swoje doniesienie żadnej odpowiedzi z c. k. Starostwa w Bochni zwrócił się p. Staszewicz w tej sprawie do Prezydium c. k. Namiestnictwa lecz również bez skutku! Wobec tego co najmniej zadziwiającego faktu mimo woli nasuwa się pytanie, na jakiej podstawie c. k. Komisya wbrew woli właściciela przywłaszczyła sobie rozporządzenie cudzą własnością? Na jakiej podstawie c. k. komisya skonfiskowała 24 morgową parcelę leśną właścicielowi? Jak się da usprawiedliwić wobec obowiązującej ustawy o ochronie lasów ta niszcząca gospodarka kultury leśnej z wiedzą c. k. Władzy mającej stać na straży ustawy?

Podpisani zatem ośmielają się zapytać JWPana Komisarza c. k. Rządu, czy Mu wiadomym fakt wyżej opisany?

Czy skłonny jest poczynić kroki wzięcia w opiekę prawną właściciela niszczonej parceli leśnej i zabezpieczyć mu odpowiednie wynagrodzenie za zrzuczone już szkody.

Interpelant:

Szponder, w. r.

Wilczkiewicz, Skołyśzewski, Kramarczyk, Bojko, Pastor, Wesoliński, Potoczek, Krem-

pa, F. Włodek, Szwed, Stojałowski, Oleśniki, Huryk, Staruch, Ostapeczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Jakóba Bojki i tow. do Wydziału krajowego w sprawie przyznania gminie Brodom pobierania opłat od napojów.

W r. 1903 uchwaliła Rada gminna w Brodach pow. Wadowice pobór od napojów alkoholicznych a to z tego powodu, że na terytorium gminy znajduje się sześć wyszynków i że Brody są obciążone corocznym niedoborem przy zamknięciu rachunków, ponieważ nawiedzają je ciągle kłeski elementarne.

Prócz tego przystąpiono do budowy szkoły o czterech salach kosztem 22.122 kor. i rozłożona jest także konkurencya na budowę plebanii nowej w parafii Zebrzydowiecach.

Wskutek tych wydatków wniosła powyż wymieniona gmina prośbę do Wydziału krajowego o przyznanie jej poboru od trunków lecz sprawa dotychczas nie została załatwiona.

Wobec tego zapytują podpisani, czy Wydział krajowy rozpatrzy tę sprawę i przychyli się do gminy Brodów, która w tych poborach widzi jedyny sposób zaradzenia niedoborowi budżetu gminnego.

Lwów, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:

Bojko, w. r.

F. Włodek, Krempa, Effinowicz, Szwed, Oleśniki, Mogilnicki, Huryk, Barabasz, Bohaczewski, Stapiński, Kramarczyk, Potoczek, Kuryłowicz, Staruch, Korol.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempe do c. k. Rządu w sprawie znęcania się inspektora Juzwy nad podwładnymi nauczycielami.

Bolesław Koźmiński, mając ośm lat nienagannej służby kolejowej przeniesiony został w tym samym charakterze do Zale-

szezyk. Jednak od samego początku pełnienia tamże obowiązków służbowych, okazywały się ciągle braki pieniężne w kasie, tak, że w przeciągu ośm miesięcy był zmuszony dołożyć z własnej kieszeni 916 K. Na podstawie doniesienia naczelnika stacyi o brakach pieniężnych wydalono go ze służby. Rozprawa jednak która odbyła się 22. i 23. lutego br. w sądzie tarnopolskim wykazała że kasę tę okradał stale od roku 1901—1906 niejaki Pindus i w tym czasie wydalono z powodu braków pieniężnych w kasie 4 urzędników, a 25 otrzymało kary dyscyplinarne.

Tak więc i Koźmiński niesłusznie stracił miejsce i po raz pierwszy otrzymał niezastuszoną karę.

Mając maturę seminaryjalną prosił Koźmiński inspektora Juzwę o posadę nauczycielską. Ten kazał mu wyjechać z żoną do Tłustego, gdzie oboje mieli objąć posady. Lecz po przybyciu na miejsce otrzymali nakaz od inspektora, by Koźmiński objął posadę w Lisowcach, a jego żona w Zaleszczykach dokąd musiała oczywiście powrócić.

Koźmiński pełnił swe obowiązki należycie. Do szkoły przychodził zawsze na czas pieszo ze Zaleszczyk, gdzie mieszkał przy żonie. Nie mając jednak ciepłego ubrania przeziębził się i nabawił się choroby, skutkiem czego zmuszony był pozostać w domu. Na ten czas przybył inspektor Juzwa do Lisowiec, a nie zastawszy Koźmińskiego w szkole, wyrzucił go z posady. Nie pomogły prośby ojca, który nie mógł wyżywić małych dzieci, nie pomogło nawet przedłożone świadectwo lekarskie, gdyż inspektor stanowczo wyrzekł, że jak długo żyje, tak długo Koźmiński nie dostanie posady ani w jego okręgu, ani nawet w obcym.

Wobec tego wniósł Koźmiński podanie o posadę do Wieliczki i prosił Juzwę, by mu przynajmniej nie szkodził, lecz inspektor i tego odmówił. Rzeczywiście po 4

dniach zwrócono mu podanie nie uwzględnione.

Koźmiński wniósł zażalenie do Rady szkolnej krajowej, prosząc o protokolarne przesłuchanie. Juzwa otrzymawszy wiadomienie, przyszedł do domu Koźmińskiego i zaoferował mu posadę pod warunkiem, że ten cofnie swą skargę.

Koźmiński, nie chcąc mu szkodzić, przystał na to. Juzwa dał mu wtedy posadę w Berestku, a żonę przeniósł do Hnikowic oddalonych o 4 km. od Berestkowa. Na dzień 19. września 1906 kazał mu przyjść po dekret. Kiedy się Koźmiński zgłosił, oświadczył Juzwa, że otrzyma dekret tylko wtedy, gdy podpisze deklarację, w której zezna, że Skulski namawiał go do wysłania skargi do Rady szkolnej.

Ponieważ Koźmiński nie mógł złożyć deklaracji, któraby obciążała niewinnego człowieka niesłusznie, więc został skazany na nędzę jak największą.

Dnia 19. września 1906 na posiedzeniu Rady szkolnej okręgowej przyznano jednomyślnie nadanie posady Koźmińskiemu w Berestku. Przeciw tej uchwale wniósł votum separatum osobisty przyjaciel Juzwy Dr. Mandybur, a Rada szkolna krajowa uznała je za uzasadnione, wobec czego Koźmiński musiał posadę opuścić!

Nadto przeniesiono jego żonę z Hnikowic do Zborowa. Tak więc kobieta, która wcale nie jest wmieszana w sprawę z Juzwą, mającą kwalifikację, egzamin robót ręcznych i spiewn, zniewolona jest dzielić nieszczęsny los niewinnego męża i bywa przenoszona z miejsca na miejsce.

Zlecenie zaś, nakazujące jej objąć z dniem 1. marca br. posadę w Zborowie, dochodzi szczytu niełudzkości, jest najwyższą samowolą inspektora Juzwy, pragnącego jedynie tylko wykazać swą władzę wobec podległych mu.

Przedstawiwszy jak najbardziej znęcające się nad podwładnymi nauczycielskie-

mi siłami postępowanie inspektora Juzwy zapytują podpisani Rząd, czy zechce zbadać dokładnie sprawę niewinnego nauczyciela Koźmińskiego z inspektorem Juzwą, czy przywróci pokrzywdzonemu nauczycielowi stracone miejsce i czy zapobiegnie i pociągnie inspektora Juzwę do odpowiedzialności?

Lwów, dnia 8. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Stapiński, Korol, Oleśnicki, Potoczek, F. Włodek, Bojko, Kramarezyk, Huryk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Kuryłowicz, Staruch, Barabasz, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do c. k. Rządu w sprawie nadużyć popełnionych przez wójta w Sąsiadowicach pow. Sambor.

W roku 1905 skończyła się w Sąsiadowicach kadencja Zwierzchności gminnej. Za wielkiem staraniem ludzi tej wsi wypełnił wójt Malejka listę wyborczą, a wyłożywszy ją w kancelaryi, pozwolił przeglądać ją tylko w środę i sobotę po południu. Na dzień 17. kwietnia 1905 ogłosił wybory, widząc jednak, że niema nadziei, by został ponownie wójtem, ogłasza w sam dzień wyborów, że wybory odroczone, gdyż komisarz doznał jakiejś przeszkody. Wyborcy zaś niczego nie przeczuwając przyszli pod kancelaryę gminną i przeczekawszy daremnie kilka godzin, odeszli z niczem do domów. Równocześnie jednak wysłano do c. k. Starostwa czterech ludzi z zapytaniem, co spowodowało odroczenie, Starostwo zaś wyjaśniło, że o wyborach wcale nie było powiadomione i komisarz żadnej nie miał przeszkody.

Pod naciskiem gospodarzy wójt ogłosił powtórnie wybory na 10. maja 1905. Policjantowi dał ogłoszenie to i polecił mu, ażeby ogłoszenie to wystawił o jeden dzień później, czyli że wedle ustawy wybory miały być ogłoszone nie na 8 dni tylko na

7 dni przed terminem. Równocześnie powiedział mu, żeby w razie wygranej nikomu o tem nie wspominał, jeśliby zaś Malejka przy wyborach upadł, wtedy będzie miał powód do protestu przeciw rzekomej nieważności. I rzeczywiście Malejka otrzymał podczas wyborów mniejszość, przesłał protest a Namiestnictwo wybory unieważniło. Wysłana deputacya do Namiestnictwa przedstawiła sprawę, mimo to wybory wbrew ustawie ogłoszone unieważniono a deputacyi dano jedynie radę, by wójta zaskarżono do Sądu za nadużycia.

Drugie wybory odbyły się 21. października 1905, przy których podmówił wójt Malejka członek komisji, którym był jego rodzony brat, by w czasie skrutynium wyszedł ze sali i więcej nie wracał. Ponieważ wybory wypadły dla wójta Malejki niepomysłnie, miał znowu punkt oparcia do protestu i Namiestnictwo wybory powtórnie obaliło.

Trzecie wybory odbyły się 20. czerwca 1906. wójt ogłosił wybory pod innym numerem, a ponieważ po raz trzeci nie wybrano go wójtem, zaprotestował znowu i Namiestnictwo przychyliło się do powodów podanych przez Malejkę.

Czwarte wybory odbędą się zapewne w połowie marca 1907, gdyż lista wyborcza jest wystawiona od 12. lutego. Wójt stara się dalej złemu wynikowi zapobiedz, gdyż wieś jest nieprzychylnie dla niego usposobiona. Ponieważ sam nie może dalej popełniać nadużycia, bojąc się odpowiedzialności a to, poleca przeprowadzenie wyborów swemu zastępcy. Dnia 11. lutego br. doniesiono c. k. Starostwu, że lista wykończona i wyłożona do przeglądania. Równocześnie wybrano komisję reklamacyjną. Wyborcy widząc, że ogłoszenia są mylnie wystawione z podpisem zastępcy wójta i bez pieczęci gminnej, donieśli o tem Starostwu, mianowicie, że lista nie jest ukończona, gdyż nie dopisano numerów domu i że komisya reklamacyjna jest nieprawnie wybrana, gdyż w tej sprawie nie było posie-

dzenia Rady gminnej. Starostwo zażądało od gminy protokołu z ostatniego posiedzenia Rady. Wtedy Malejka zwołuje na 13. lutego posiedzenie, wysyła policyanta, by poumieszczał na ogłoszeniach pieczęć, a sekretarz poprawił listę. Jest to dowodem, że Malejka miał znowu zamiar postąpić nielegalnie.

Mimo uzupełniających poprawek lista wystawiona jest nieważną, gdyż umieszczono na niej wiele nazwisk osób już nie żyjących, tak, że suma nazwisk wypisanych wynosi przeszło 700, zatem według ustawy miałyby się wybrać 30 radnych. Po przeprowadzeniu wyborów, które napewno wypadną dla Malejki niekorzystnie, będzie miał znowu powody do protestu i unieważnienia.

Kiedy rozpoczęła się ta walka wyborcza, schodzili się gospodarze po domach i naradzali się w jakoby sposób można wybory przeprowadzić legalnie, a nie według zachcianek wójta. Malejka dowiedziawszy się o tem, zorganizował bandę z młodzieży miejscowej, członków straży pożarnej i ta banda miała na skinienie wójta bić tych gospodarzy, którzy nie chcieli oddać mu swe głosy. Dowództwo nad tą szajką wójta miał niejaki Jan Kozarowicz, a jeśli kto nie chciał do niej należeć, odgrażał się, że go obiją przy lada sposobności. Kiedy w roku 1905 powrócił z wojska Józef Zimmerman, nakłaniał go do wstąpienia do jego bandy, przyszekając mu, że jeśli uda im się przeprowadzić wybór Malejki, będą mieli życie. Zimmerman zawahał się na tę propozycję, wtedy upewniał go Kozarowicz, żeby się nie bał, gdyż robi to z inicjatywy wójta, który daje mu wskazówki, by zaczynali zawsze bić najsilniejszych i to gdziekolwiek go spotkają, a potem słabszych.

Dnia 1. października szli synowie tych gospodarzy, którzy nie chcieli głosować na Malejkę, na wesele. Po drodze wstąpili do Kółka rolniczego po tytoń. Kozarowicz na czele 20 ludzi otoczył sklep i korzystając z ciemnego wieczoru, pobili silnie żerdziami Piotra Pietruszkę, Pawła Pietruszkę, Augusta Susłowicza, Pawła Szepepułę. Do

piero gdy gospodarz Smereka interweniował i zagroził, że wyszle posłańca po żandarmeryę, napastnicy rozeszli się.

Dnia 3. października 1905 wracający ludzie z targu z Felsztyna omawiali pobicie niewinnych ludzi przez bandę Malejki, a ten stojąc obok i usłyszawszy to posłał znowu po swych opryszków, by obili tych, którzy o niedawno zaszłych wypadkach rozprawiali. Świadkowie: Józef Turczyn i Kazimierz Turczyn. Zagrożeń widząc na co się zanosi, uszli i wstąpili po drodze do szynku Steinhausera. Banda z Kozarowiczem i policyantem złożona z 18 ludzi, udała się pod ten szynk. Policyant wszedł do wnętrza szynku, wszystkich tam obecnych powypędział a światła kazał pogasić. Wychodzącego z szynku Marcina Olszewskiego zaraz w sieniach uderzono silnie dwa razy w głowę tak, że ten zemdlął. Kilku wybiegło ze światłem za sprawcami, lecz przytrzymano tylko jednego Jana Synówkę, syna Ignacego, który przyznał się, z kim brał udział w napadzie, reszta rozpierchła się.

W tem zamieszaniu wywołanem przez wspomnianą bandę, otrzymał także Kozarowicz tak silną ranę w głowę, że na drugi dzień umarł. Kto jednak był sprawcą rany, stwierdzić obecni nie mogli, gdyż było bardzo ciemno podczas całej awantury. Mimo to na świadectwo przyjaźni Malejki aresztowano trzech ludzi, Jana Czerwenkę, St. Żuka i Jakóba Fafułę, tych właśnie, którzy pod wodzą Kozarowicza najlepiej bili i po których Malejka najpierw posyłał. Sąd wytoczył śledztwo. Jakkolwiek świadkowie nie wskazali, kto zadał śmiertelną ranę Kozarowiczowi, mimo to skazano podejrzanych na karę więzienia 2 $\frac{1}{2}$ —10 miesięcy. Wytoczono także śledztwo i tym, którzy byli zupełnie niewinni, a Olszewski, prócz pobicia silnego, otrzymał karę 14 dni aresztu. Obrona obwinionych kosztowała ponad 800 koron.

Dowody mściwości Malejki są jeszcze inne. Mikołaja Olszewskiego, samouka sto-

larskiego, przedstawił władzom, że ten prowadzi warsztat stolarski, chociaż właściwie nie ma żadnych zamówień i robót żadnych nie wykonuje. Kiedy mu kazano płacić podatek zarobkowy, Olszewski prosił o przesłuchanie świadków, że władze są mylnie poinformowane. Władze nie uczyniły zadość prośbom Olszewskiego, a ten, chociaż nic na warsztacie nie robi, musi płacić podatek. Szewca również samouka' kalekę, który żyć nie ma z czego, oskarżył także i ten sam los go spotkał.

U Józefa Cieślickiego służyła dziewczyna, która po pewnym czasie zasłabła tak ciężko, że musiano ją oddać do szpitala. Chociaż Cieślicki jest bardzo biednym, mimo to musiał szpital sam płacić, urząd gminny pomódz mu nie chciał, gdyż nie dał głosu na Malejkę. Natomiast kiedy zachorowała córka gosp. Szczep. Szwuja, który posiada 14 morgów pola, Urząd gminy za staraniem Malejki opłacił szpital, ponieważ Szwuj jest stronnikiem wójta.

We Lwowie, dnia 8. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Stapiński, Oleśnicki, Hurryk, Potoczek, Korol, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Kramarczyk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Migilnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie nadużyć wójta gminy Cmolasa w powiecie kołbuszowskim.

Na jednym z posiedzeń rady gminnej w Cmolasie wybrali jej członkowie w r. 1906 kasyerem Józefa Mokrzyckiego, pokładając w nim zaufanie, gdyż znany jest w całej gminie jako człowiek nieczyny, a nadto ukończył kurs pisarzy gminnych, istniejący przy Wydziale krajowym.

Przeciw temu wyborowi występują wrogo wójt i jego pisarz Michał Kulik, gdyż nie chcą, by ktoś znajdujący się na rachun-

kowości prowadził księgi kasowe i mimo uchwały Rady gminnej, istniejącej w odpowiedzi księdze, nie wezwano wybranego kasyera do sprawdzenia i dalszego prowadzenia ksiąg i czynności kasowych.

Jakkolwiek wójt tej gminy sam obwołał się kasyerem i zaznaczył, że sam odpowiadać będzie za kasę gminną, mimo to rada gminna traci do jego osoby zaufanie z następujących powodów.

1) Na jednym z posiedzeń rady gminnej w roku 1905 wybrano taksatorem szkód polowych Filipa Mokrzyckiego, wbrew jednak tej uchwale zaprzysiężonym taksatorem jest policyant gminny Józef Czerw.

2) Z powodu braku dobrego kasyera jest gmina Cmolas zdana na łaskę i niełaskę naczelnika jej, który swój samorząd posunął do tego stopnia, że każe pisarzowi podpisywać w księgach assesorów, jakkolwiek ci są przy tem nieobecni.

3) Rada gminna stanowczo nic nie wie o rachunkowym stanie gminy, o czem świadczy fakt, że przy licytacji siana z łąk gminnych czwartą część zabiera dla siebie naczelnik, a członkowie rady gminnej nie wiedzą, czy naczelnik za siano płaci.

4) Do urzędu podatkowego idzie naczelnik po pieniądze, sam je odbiera i wcale sprawy nie zdaje.

5) Szkontrnm kasowe nigdy nie bywa przeprowadzanem.

6) Bez uchwały rady gminnej płacił naczelnik zwózkę drzewa i robocizną ręczną po wysokich cenach i to blizkim swoim znajomym.

7) bez uchwały rady gminnej wyciął 4 sosny w młodym lasku, nienadającym się jeszcze do wyrębywania, nadto poobcinano gałęzie na drzewach innych.

8) Rada gminna wystawiła budynek, przeznaczony na pomieszczenie kancelaryi, lecz budynek ten stoi pustką, gdyż naczelnik uzyskał w dawniejszych latach od

sprzyjającej mu rady, że u niego wynajęto dom na kancelaryę gminną i teraz gmina płaci dzierżawę jego domu, opał, światło, a nadto asekurację wszystkich jego budynków, podczas gdy budynek gminny nie jest asekurowany.

Kiedy na jednym z posiedzeń rady gminnej pouczał Józef Mokrzycki radnych, że nie powinni wydzierżawiać budynki od wójta, mając swój własny, a głównie że nie powinni asekurować budynków naczelnika, lecz zaasekurować gminny, naczelnik oburzył się na to i to jest jednym z głównych powodów, dla których naczelnik nie chce, by Józef Mokrzycki sprawował urząd kasyera.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy rząd zechce zaopiekować się tą sprawą, dać na nią odpowiedź i zarządzić jak najspieszniej, aby gmina uwolnioną być mogła od samowoli wójta.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Stapiński, Bojko, Korol, Oleśnicki, Mogilnicki, Barabasz, Huryk, F. Włodek, Bohaczewski, Staruch, Ostapczuk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Effinowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie nieuiszczenia zarobnikom umówionej kwoty w powiecie Pilzno.

W r. 1901 zniszczyła powódź drogę zwaną pod Skurową koło Błaszkowej w powiecie pilzneńskim.

Zawiadomione o tem starostwo tarnowskie wysłało na miejsce wypadku inżyniera p. Kartela, który uznał drogę za niemożliwą do przejazdu.

By komunikacya nie została przerwana zgodził powyż wymieniony inżynier Jana Krajewskiego i Wojciecha Węgrzyna, którzy dostarczyli na naprawę tej drogi szntru po 1 kor. 20 hal. od metra.

Starostwo tarnowskie przyznało im wynagrodzenie swem pismem z dnia 15. lipca 1901 l. 25.597 z oznajmieniem, by upomnieli się o swe wynagrodzenie u odnośnego rewidenta.

Rewident przyjął ich żądanie do wiadomości, pismo powyższe z c. k. starostwa wciagnał do protokołu i miał odesłać je do c. k. Namiestnictwa; sprawa jednak dotychczas nie została załatwioną.

To przedstawivszy, proszą podpisani Rząd, by nakazał odnośnym władzom wypłacić powyż wymienionym osobom kwotę, zaległą od lat pięciu.

We Lwowie, dnia 6. marca 1907.

Interpelant:
Fr. Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Kuryłowicz, Staruch, Ostapczuk, Korol, Huryk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Effinowicz, Barabasz, Bohaczewski, Stapiński.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i towarzyszy do J. W. Pana Komisarza rządowego w sprawie nieślubnego Józefa Dudy z mieleckiego powiatu, któremu c. k. Starostwo w Ropezycach jego potrzeb metrykalnych od 5-ciu lat nie załatwia.

Józef Dudek nieślubny syn Maryi Dudkowej, obecnie zamężnej Buczkowej, zamieszkałej w Tuszynie powiatu mieleckiego, urodzony w Czarny powiatu ropezyckiego, a chrzczony w parafii Niwiska powiatu Kolbuszowa, obecnie przeszło 40 lat liczący, w Tuszynie zamieszkały — nie został zapisany do ksiąg metrykalnych po chrzcie i przez to nie ma metryki urodzenia.

Do asenterunku stawał za gminę Kamionka powiatu ropezyckiego i dotąd wcale nie wiedział, że metryki nie ma, dopiero gdy przed pięciu laty chciał się żenić — dowiedział się o tem... zrobił zaraz podanie immatrykulacyjne do c. k. Starostwa w Ropezycach, które do dziś dnia

podania jego nie załatwiło i o załatwienie go wcale się nie troszczy.

Tymczasem Dudyk, powziąwszy zamiar zenić się z Maryanną z Miodonów Kamińską, z którą ma córkę... chodzi już 3 lata bez spowiedzi, za co jest przez ks. Mleczkę proboszcza przez cały ten czas w najohydniejszy sposób sekowany, tak, że go z kancelaryi parafialnej wyrzuca — i sędownie oskarża (już był karany przez 3 dni) za to że z narzeczoną żyje — choć chce się z nią ożenić — lecz tego dla braku metryki uczynić nie może, bo c. k. Starostwo w Ropczycach jego próśby o immatrykulację przez 5 lat załatwić nie ma czasu.

Z tego powodu zapytują podpisani J. W. Pana Komisarza rządowego: kiedy narzecie c. k. Starostwo załatwi prośbę Józefa Dudka zalegającą od 5 lat w ropczyckim Starostwie celem umożliwienia mu wyjścia z przykrego położenia.

We Lwowie, dnia 7. marca 1907.

Interpelant:
Franciszek Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Stapiński, Korol, J. Jaworski, Mazikiewicz, Huryk, Mogilnicki, Kramarczyk, Effinowicz, Kuryłowicz, Barabasz, Bohaczewski, Staruch, Ostapczuk.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Wniosek

w sprawie utworzenia posady gr. kat. katechety przy szkołach ludowych w Chyrowie.

Przy dwóch czteroklasowych szkołach w Chyrowie powiatu starsamborskiego do dziś jeszcze niema osobnego katechety. Nauki religii udziela miejscowy wikary, który w parafii ma bardzo wiele zajęć, bo parafia obejmuje aż 5 osobnych gmin, przez co nauka nie może odbywać się prawidłowo i podług wymagań rzeczywistej potrzeby. Do utworzenia osobnej posady są wszystkie potrzebne dane.

Do obu czteroklasowych szkół w Chyrowie chodzi 250 dzieci obrządku gr. kat. Obie szkoły obejmują 8 klas a 10 oddziałów. Nauka religii więc według regulaminu szkolnego powinna obejmować 16 godzin tygodniowo, co z 2 godzinami egzorty czyni razem 20 godzin. Oprócz tego udzielający nauki religii w Chyrowie musi jeszcze udzielać jej w szkole jednoklasowej w Słochiniach Rada szkolna okręgowa w Starym Samborze na posiedzeniu swem w czerwcu 1906 r. sama uznała potrzebę osobnej posady gr. kat. katechety. Ponieważ jednak posada ta do dziś jeszcze nie została kreowaną, dlatego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić kreowanie osobnej posady gr. kat. katechety przy dwóch czteroklasowych szkołach w Chyrowie.

We Lwowie, dnia 27. lutego 1907.

Wnioskodawca:
J. Jaworski, w. r.

Kuryłowicz, Huryk, Glidziuk, Mogilnicki, Barabasz, Korol, Ochrymowicz, Staruch, Ostapczuk, Oleśnicki, Mazikiewicz, Effinowicz, Pastor, Wilczkiewicz.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Dnia 7. marca 1907 spotkał w Belzie tamtejszy komisarz rządowy c. k. koncepista Namiestnictwa Smoleń na ulicy Grzegorza Zińka słuchacza teologii, a ponieważ ten stał na trotoarze w miejscu, którądy Smoleń chciał przechodzić, krzyknął do niego Smoleń słowem „marsz“!

Na uwagę Zińka, że urzędnik państwowy powinien grzeczniej z nim obchodzić się, zawołał Smoleń dwóch policyantów, kazał Zińka przyaresztować i odprowadzić do aresztu. Potem jednak zawołał go do kancelaryi gminnej, przytrzymał go tam jeszcze całą godzinę i aż potem wypuścił na wolność.

Podając ten fakt do wiadomości c. k. Rządu zapytują podpisani:

Czy gotów jest c. k. Rząd c. k. komisarza Smolenia z przyczyny tego rażącego nadużycia jego urzędowego stanowiska do przykładowej odpowiedzialności pociągnąć?

Interpelant:
Oleśniki, w. r.

Kuryłowicz, Huryk, Bobaczewski, Ostapczuk, F. Włodek Effenowicz, Glidziuk, Mogilnicki, Stapiński, Mazikiewicz, J. Jaworski, Barabasz, Staruch, Korol.

I n t e r p e ł a c y a

do Wydziału krajowego.

Powiat horodeński znajduje się w położeniu prawdziwie oplakanem. Od trzech lat faktycznym kierownikiem jego stał się sekretarz powiatowy, Czesław Niewiadomski, dymisjonowany c. k. starosta, który rządzi powiatem samowolnie dla wielkiej korzyści swojej a na wielką szkodę samego powiatu. Dopomaga mu w tem ta okoliczność, że marszałek powiatu mieszka daleko od Horodenki i nie może wglądać w jego sprawy, a do tego jeszcze przez szereg lat byli w Horodence poprzedni starostowie albo chorzy (ś. p. Wyczółkowski) lub skrajnie niedołężni (Strasser), tak, że Niewiadomski „iure caduco“ począł za ich rządów weiskać się w urządowanie polityczne, buszować po biurach starostwa, by na wszelki sposób odwrócić uwagę władzy politycznej od swoich sprawek i pokryć je pełną nietykalnością.

Gospodarstwo Niewiadomskiego powoduje wielkie zniszczenie powiatu i gmin. Jest on specjalistą w wynajdywaniu komisyj i czynności, przynoszących dyety. Mając brata geometrę, Niewiadomski skłonił Wydział powiatowy, ażeby zniewolić gminę do pomiaru gminnych gruntów, t. zw. uzurpów, któreto pomiary oczywiście przeprowadza jego brat.

Ażeby skłonić gminę do tego, Niewiadomski używa podstępów i przewrotności. Gminie Potoczyska przedstawił, że ma wiele gruntów do odebrania od bar. Romaszkana, które trzeba pomierzyć, a koszta pomiaru

pokryje ten, kto nieprawnie te grunta posiada. Gmina uwierzyła i przystała na pomiar, za który brat Niewiadomskiego policzył 3330 kor., którą to sumę Wydział powiatowy pospiesznie wypłacił mu z swoich funduszów — a potem sam Niewiadomski począł wkładać raty tej sumy w budżet gminy.

Takim samym sposobem przydabł Niewiadomski dla swego brata zarobek od gminy Horodnica w sumie 800 kor., od gminy Jasionów polny 3.000 kor., razem około 11 000 kor. Jedna gmina Serafince oparła się i wniosła przeciw samowolnemu obciążaniu jej budżetu rekurs — zato jednak pomścił się Niewiadomski na naczelniku tej gminy i spowodował Wydział powiatowy do postawienia wniosku na jego suspenzę. Lecz temu sprzeciwił się nowy starosta i skończyło się na suspenzyi sekretarza gminnego.

Niewiadomski mści się takim sposobem na wszystkich wójtach i delegatach Rady powiatowej do Rad szkolnych miejscowych, którzy nie chcą być jego ślepym narzędziem, jak to miało miejsce w Głuszkowie, Horodnicy. „Pan mnie zdradzasz“, argumentuje zwykle wtedy p. Niewiadomski i w ślad za tem idzie suspenza.

Na prywatny dom Niewiadomskiego wyasygnował Wydział powiatowy z funduszów swoich poza budżetem kor. 4 000, z kasy oszczędności 5.000 kor. i nigdzie w budżecie powiatowym nie wykazuje się tego.

Żydowi Gruberowi w Horodnicy oddał wbrew woli gminy do eksploatacyi wszystkie kamieniołomy, chociaż chrześcijanie 1½ raza tyle dawali za ten kamień. Podobnie w Daleszowie.

Na drodze Horodenka-Czernelica wśród pola, w oddaleniu około 5 km. od wsi Daleszowa-Dąbki, gdzie w 5 km. promieniu niema ani jednej chaty na polu, zamierzył Mendel Preszel pobudować chatę a właściwie karcznię. Zwierzchność gminna sprzeciwiła się temu — lecz p. Niewiadomski udzielił przeciw woli gminnej Preszłowi kon-

sens na budowę, motywując to tem, że karczma buduje się na obszarze dworskim. Zwierzchność gminna zarekurowała przeciw temu i wykazała nieprawdziwość motywowania tego urzędowym wyciągiem tabularnym.

Wtedy p. Niewiadomski z innego motywu zignorował wolę gminy i znowu imieniem Wydziału powiatowego przyzwolił na budowę karczmy pośród pola.

Zwierzchność gminna w Daleszowie i przeciw temu wniosła rekurs do Wydziału krajowego. Wydział krajowy nakazał zbać oddalenie karczmy od chat ludzkich.

Teraz p. Niewiadomski zamilkł, sprawę schował, a żyd chatę wykańcza. Mówią, że ta sprawa (bo tak opowiada sam p. Preszel) kosztowała go 200 kor. tytułem „komisyjnego“.

Wobec tych niezdrowych stosunków i skrajnie rabunkowej gospodarki Niewiadomskiego, zapytują podpisani Wydział krajowy:

1) Czy znane mu są te smutne stosunki w powiecie horodeńskim?

2) Co zamyśla zrobić dla ich sanacyi?

3) Czy nie uzna Wydział krajowy za konieczne, spowodować bezzwłoczne usunięcie Czesława Niewiadomskiego z posady sekretarza Rady powiatowej w Horodence?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Korol, Mogiłuński, Kuryłowicz, J. Jaworski, Staruch, Barabasz, Mazikiewicz, Ochrymowicz, Ostapczuk, Bohaczewski, Huryk, Bojko, Krempa, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a

posła J. Jaworskiego i towarzyszy do c. k. Komisarza rządowego w sprawie nadużycie c. k. żandarmeryi w Sądowej Wiszni.

Dnia 13. lutego 1907 odbywało się poufne zebranie w Nikłowicach okręgu sądowego Sądowa Wisznia w chacie gospodarza Hryńka Hopiaka, który wraz z kandydatem na

posła ks. Stefanem Onyszkiewiczem, proboszczem w Chyszewicach, był na zaproszeniach podpisany.

Zaproszenia były rozesłane na dwa dni przed zebraniem. W czasie zebrania wszedł wachmistrz c. k. żandarmeryi w Sądowej Wiszni i zażądał, aby mu pokazano pozwolenie na zgromadzenie, gdy zaś ks. Onyszkiewicz oświadczył, że to zebranie za zaproszeniami, zażądał spisu zaproszonych. Na to znowu zażądał ks. Onyszkiewicz od niego, ażeby wykazał się legitymacją od c. k. Starostwa do kontrolowania poufnych zebrań, a gdy takiej legitymacyi nie mógł pokazać, to poprosił go, ażeby jako niemający zaproszenia opuścić lokal zebrania.

Wtedy wachmistrz zdjął karabin i powiadziawszy do ks. Onyszkiewicza: „w imieniu prawa proszę za mną“, zaarrestował tegoż.

Gdy zaś ks. Onyszkiewicz zaświadczył, że wachmistrz c. k. żandarmeryi zebranie rozbił, puścił ks. Onyszkiewicza pod tym tylko warunkiem, że miejscowy paroch ks. Malarkiewicz zaręczył tożsamość osoby areztowanego i odszedł.

Po jakimś czasie wrócił z miejscowym wójtem, wysłał wójta do chaty, gdzie odbywały się zbory, ażeby oglądnać czy wszyscy mają zaproszenia i przekonał się, czy zapraszający znają zaproszonych. Przy drzwiach do chaty stał gospodarz z Nikłowie, Jantek Tkaczek i nie wpuszczał nikogo bez zaproszenia. Z żandarmem jednak weszło dwóch ludzi do sieni bez zaproszeń i nawet w chacie, gdzie odbywało się zgromadzenie nie byli. — Wójt znalazł na zgromadzeniu wszystko w porządku. Jemu pokazano spis zaproszonych i on skonstatował, że wszyscy zaproszeni mieli kartki i zapraszający zuali zaproszonych. Mimo tego wachmistrz żandarmeryi doniósł do c. k. sądu w Sądowej Wiszni, że zgromadzenie było nielegalne, opierając swoje doniesienie na tych dwóch, co byli w sieniach pod zamkniętymi drzwiami i teraz będą ludzi ciągać na terminy po sądach zupełnie niepotrzebnie.

Dnia 22. lutego 1907 roku było przedwyborecze zgromadzenie w Dmytrowicach. Na to zgromadzenie przyszli dwaj żandarmi z Sądowej Wiszni i wzywali ks. Onyszkiewicza przez Zwierzchność gminną do przesłuchania. Następnie wypytywali ostentacyjnie ludzi, co ks. Onyszkiewicz mówił, zapisywali ludzi, którzy byli na zgromadzeniu, wogóle robili wszystko, ażeby pokazać, że to zgromadzenie jakieś nielegalne i podejrzane i przez to krępowali swobodę przedwyboreczego zgromadzenia, chociaż wybory do Rady państwa już były rozpisane i na kilka dni przed tem ogłoszone. Dlatego podpisani niniejszem zapytują:

Czy c. k. Rządowi znane są naprowadzone fakty, jak zamysła zabezpieczyć swobodę zgromadzeń i czy pociągnie do odpowiedzialności żandarmów w Sądowej Wiszni, którzy zawinili?

Lwów, dnia 8. marca 1907.

Interpelant:
J. Jaworski, w. r.

Kuryłowicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Huryk, Bojko, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Mazikiewicz, Effenowicz, Stapiński, Krempa, F. Włodek. Korol.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 9. marca 1907, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 37 popołudniu.

Marszałek:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

15. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 9. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 13 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 14 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj. wniesionych po dzień 15. października 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu jako komisji L. s.: 1900, 1902, 1908—1910, 1922, 1942, 1945.

Komisji szkolnej L. s.: 1899, 1918 do 1920, 1946.

Komisji administracyjnej L. s.: 1905, 1906.

Komisji prawniczej L. s.: 1907, 1911 do 1917.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1921.

Komisji podatkowej L. s.: 1941.

Komisji przemysłowej L. s. 1947.

Po odczytaniu petycji L. s. 1947 gminy Gruszów w sprawie ustawy przemysłowej przemawia p. Krempa popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Starym Samborze na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Starym Samborze zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu 51% dodatki powiatowe do

państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% dodatku ustawowego na powiatowy fundusz dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji wodnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie regulacji Rudawy z dopływami.

Sprawozdawca p. Staniszewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy o regulacji potoku Rudawy z dopływami:

U s t a w a

z dnia o regulacji potoku Rudawy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Rudawy od mostu w Woli justowskiej do mostu drogowego w Dulowy z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1906, który preliminuje koszta budowy na 3,600.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym pro-

jeckie w porozumieniu z Administracją państwa, w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów w kwocie 1,620.000 koron;

b) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl § 6. ust. 2. i §. 4. ust. 2. a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu pięciu procent preliminowanych kosztów, w maksymalnej kwocie 1,620.000 koron;

c) z datków interesowanych powiatów w wysokości dziesięciu procent preliminowanych kosztów, a mianowicie z datku krakowskiego w kwocie 202.500 koron i z datku chrzanowskiego w kwocie 157.500 koron.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków konkurencyjnych od właścicieli nieruchomości i zakładów, które od wylewów mają być ochronione, a to po myśli §. 66. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Nr. 38 Dz. u. kraj. według wartości tych nieruchomości i zakładów.

Jeżeli po ukończeniu robót objętych projektem okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, pozostałość ta ma być zwróconą kontrybującym czynnikiem w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności datków kraju, państwa i powiatów oznaczy

Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulację gruntów;

2. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Rudawy i dopływów;

3. z corocznych datków kraju, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i powiatów na konserwację i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa po skończeniu budowy.

§. 6.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której podobnie jak reprezentacyom powiatów krakowskiego i chrzanowskiego przyznany zostanie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi rolnictwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Wybór uzupełniający jednego członka komisji przemysłowej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Kostheima, Schätzla i ks. Jana Jaworskiego.

Marszałek wzywa posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek po chwili zamyka głosowanie i wzywa komisję skrutacyjną do przeprowadzenia skrutypium.

Izba przystępuje tymczasem do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji drogowej o projekcie ustawy drogowej.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłki druku, a mianowicie:

W §. 1. projektowanej ustawy w trzecim ustępie zamiast „odmienne“ ma być „odmiennie“, w 4-tym zaś ustępie zamiast „któremy“ ma być „któremi“; w §. 2. w przedostatnim ustępie zamiast „przełożonego“ ma być „przełożonego“; w §. 3. w drugim

ustępie zamiast „podnoszenia“ ma być „podoszenia“; w §. 4. w pierwszym ustępie zamiast „pulicznej“ ma być „publicznej“; w §. 5. w pierwszym ustępie zamiast „pозwoleń“ ma być „przyzwoleniem“; w §. 5. w pierwszym wierszu zamiast „w sprawie“ ma być „w sprawach“.

I. Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy drogowej i uznać petycje L. 766, 1087—1107 i 1307 za załatwione.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa o budowie i utrzymaniu dróg publicznych niepaństwowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

I. Ogólne postanowienia.

§. 1.

Drogi publiczne, niepaństwowe, dzielą się na:

1. drogi krajowe, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi krajowe uznane zostaną (§. 2.);

2. drogi powiatowe, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi powiatowe uznane zostaną (§§. 2. i 21. punkt 5.);

3. publiczne dojazdy kolejowe, do których ustawa ta ma o tyle zastosowanie, o ile specjalnymi przepisami ustawodawczymi stosunki prawne tej kategorii dróg nie są odmiennie uregulowane;

4. drogi gminne I. klasy, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi gminne I. klasy uznane zostaną (§§. 2. i 21. punkt 5.);

5. drogi gminne II. klasy, któremi są wszystkie inne drogi, istniejące w granicach

gminy i obszaru dworskiego, do publicznego użytku przeznaczone, a do powyższych kategorii nienależące, oraz te, które za drogi gminne II. klasy uznane zostaną (§. 2., §. 5. ustęp końcowy, §. 23. punkt 3. i §. 21. punkt 5.).

§. 2.

Do zakładania drogi krajowej i do przeistoczenia drogi innej kategorii na drogę krajową potrzeba uchwały sejmowej.

Do zakładania drogi powiatowej lub gminnej I. klasy oraz do przeistoczenia drogi innej kategorii na powiatową lub gminną I. klasy potrzeba uchwały Rady powiatowej i przyzwolenia Wydziału krajowego.

Przed założeniem drogi krajowej, powiatowej lub gminnej I. klasy porozumie się Wydział krajowy z c. k. Namiestnictwem co do ogólnego kierunku drogi ze względów wojskowych i publicznych. Szczegóły trasy i planu jak i porządek wykonania robót przy budowie drogi oznaczy dla drogi krajowej Wydział krajowy, a dla drogi powiatowej lub gminnej I. klasy Wydział powiatowy we własnym zakresie działania

Za drogi powiatowe lub gminne I. klasy uznane być mają drogi ważniejsze dla gospodarczego, handlowego lub przemysłowego ruchu w powiecie, szczególnie zaś te, które zostały albo mają być budowane lub przebudowane przy zasilku z funduszu krajowego (§. 15).

Do zakładania drogi gminnej II. klasy potrzeba uchwały Rady gminnej, oświadczenia przełożonego obszaru dworskiego i przyzwolenia Wydziału powiatowego.

O ile droga uznana za krajową, powiatową lub gminną I. klasy nie została jeszcze objętą przez odpowiedni dla tej kategorii dróg zarząd drogowy, komunikacya po tej drodze utrzymywana będzie kosztem i pod odpowiedzialnością czynników, które do jej utrzymania były dotąd obowiązane.

§. 3.

Mosty, ławy i przewozy, nie mniej też budowy sztuczne i wszelkie urządzenia,

przeznaczone do uzupełnienia ochrony lub bezpieczeństwa dróg, uważane będą za przynależności tej drogi, na której lub przy której się znajdują; ze względu jednak na szczególną ważność lub kosztowność budowy albo utrzymania mogą być uznane w sposób przepisany §. 2 za samoistne objekty wyższej kategorii i budowane względnie utrzymywane z dotyczącego funduszu.

Co do ponoszenia kosztów budowy i utrzymania grobel i wałów, po których drogi publiczne prowadzą, jakoteż obiektów robót i urządzeń wodnych, z istnieniem drogi w związku będących, obowiązują postanowienia ustawy wodnej z d. 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 wraz z odnośnymi ustawami i przepisami.

§. 4.

Własność nieruchoma, stale lub czasowo potrzebna w celu budowy i utrzymania drogi publicznej a względnie jej założenia, rozszerzenia, przełożenia, przebudowania, odwodnienia, ochrony i t. p., może być nabytą w drodze wywłaszczenia.

Również w drodze wywłaszczenia nabyte być mogą grunta potrzebne do produkcji kamienia łamanego, żwiru, piasku, gliny itp., nie mniej też do urządzania placów składowych i dojazdów, do stawiania domków mytniczych i wogóle wznoszenia budynków dla potrzeb, wywołanych budową lub utrzymaniem drogi publicznej.

Orzeczenie ekspropriacyjne, które ma wydać c. k. Namiestnictwo, winno zawierać zarazem postanowienie co do wysokości odszkodowania, które należy wypośrodkować na podstawie oszacowania zaprzysiężonych znawców nieinteresowanych.

Strona interesowana, która czuje się pokrzywdzoną wynagrodzeniem, oznaczonym przez władzę administracyjną w orzeczeniu ekspropriacyjnym, może udać się do właściwego sądu o przeprowadzenie sądowego oszacowania przy analogicznem stosowaniu przepisów ustawy z dnia 18. lutego 1878

Dz. u. p. Nr. 30, mimo to jednak prawomocne orzeczenie ekspropriacyjne nadaje zarządowi drogi prawo objęcia w posiadanie przedmiotu wywłaszczonego, jeśli złoży do depozytu politycznego wynagrodzenie, oznaczone przez władzę administracyjną.

Jeśli w interesie komunikacji publicznej zachodzi potrzeba uskutecznienia robót pilnych, które czynią koniecznem bezwzględne wykonanie prawa wywłaszczenia, może nastąpić skrócone postępowanie ekspropriacyjne według zasad przyjętych w §. 40 i 41 wyżej wymienionej ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30.

§. 5.

Zaniechanie drogi krajowej może nastąpić tylko na mocy ustawy krajowej, — drogi powiatowej lub gminnej I. klasy na podstawie uchwały Rady powiatowej i za przyzwoleniem Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa; zaś drogi gminnej II. klasy na podstawie uchwały Rady gminnej, oświadczenia przełożonego obszaru dworskiego, tudzież przyzwolenia Wydziału powiatowego i c. k. Starostwa, a w razie niezgodności rozstrzyga Wydział krajowy po porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Wszelako jeżeli miejscowa gmina i miejscowy obszar dworski zgodnie oświadczą się przeciw zaniechaniu drogi gminnej II. klasy, droga ta zaniechaną być nie może.

Przed zaniechaniem drogi krajowej, powiatowej lub gminnej I. klasy należy przesłuchać reprezentantów gmin i obszarów dworskich, przez których terytorium ta droga prowadzi.

Postanowienia, poprzednimi ustępami objęte, nie tyczą się częściowego zaniechania drogi publicznej, spowodowanego jej przełożeniem, sprostowaniem lub zmianą kierunku, jeżeli droga i nadal prowadzić ma bez przerwy przez miejscowości, które przedtem z sobą łączyła.

Zaniechana droga krajowa, powiatowa lub gminna I. klasy staje się drogą gminną

II. klasy, o ile według swobodnego uznania czynników, powołanych do jej zaniechania, jest potrzebna do użytku publicznego, a nie została przeznaczona do założenia lub urządzenia drogi publicznej innej kategorii.

§. 6.

Grunt drogi, w całości lub w części zaniechanej, niepotrzebny do założenia lub urządzenia drogi publicznej tej samej lub innej kategorii, albo też do zamiany za inny grunt, potrzebny dla drogi, sprzedanym będzie na korzyść funduszu budowy względnie przebudowy nowej drogi.

W tym celu Wydział krajowy dla dróg krajowych, Wydział powiatowy dla dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy, po zadecydowaniu zaniechania drogi, zarządzi jej oszacowanie przez znawców nieinteresowanych i zawezwie o zapłacenie ceny szacunkowej w regule tych właścicieli, których grunta z drogą się stykają, w miarę ich z nią stykania się.

Jeżeli przez nich cena ta w przeciągu dni 30 od zawezwania złożoną nie zostanie, nastąpi sprzedaż przez licytację.

W ten sam sposób ma być przeprowadzona sprzedaż także każdego innego gruntu, niepotrzebnego dla drogi publicznej, wszelako na korzyść funduszu tej kategorii dróg, do której należy (§§. 9 i 11).

§. 7.

Ustanowienie zasad, na podstawie których odbywa się pobór myta na drogach publicznych niepaństwowych, należy do ustawodawstwa krajowego.

Co do poboru myta na drogach krajowych, obowiązuje ustawa z dnia 25. grudnia 1871 Dz. u. kr. Nr. 18 z r. 1872.

Postanowienia wymienionej ustawy mają zastosowanie także do innych dróg publicznych niepaństwowych, objętych we własny zarząd Wydziału krajowego.

Poza tem strony interesowane mogą pobierać myto mostowe, drogowe lub przewozowe na drogach powiatowych, gminnych lub publicznych dojazdach kolejowych na podstawie uchwały Sejmu krajowego i za cesarskiem zezwoleniem.

Do udzielenia koncesyi na pobór myta kopytkowego potrzeba ustawy krajowej.

Udzielona koncesya mytnicza, której termin upływa, może być przedłużoną, ilekroć zachodzi potrzeba, przez Wydział krajowy po porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, jednak za każdym razem nie na dłużej, jak na czas ustanowiony w koncesyi, jeżeli istnieją te same warunki, z powodu których udzielenie koncesyi nastąpiło.

Jeżeliby nie przyszło do porozumienia między Wydziałem krajowym i c. k. Namiestnictwem, sprawa odnowienia koncesyi winna być przedłożoną Sejmowi krajowemu na sesyi najbliższej dla powzięcia uchwały w myśl postanowień o udzielaniu koncesyj mytnicznych.

Strona prywatna, która ma prawo do poboru opłat mytnicznych, bez względu na to, czy z prawa korzysta lub nie, winna przedmiot omycony utrzymywać dla komunikacji publicznej w należytych stanie i własnym kosztem aż do wygaśnięcia koncesyi.

Zezwolenie na postawienie lub przeniesienie rogatki, również jak rozstrzygnięcie sporów co do uwolnienia od myta, objęzdzania rogatek i t. p. należy do władz politycznych.

§. 8.

Niniejsza ustawa nie narusza praw i obowiązków, opartych na dobrowolnych ugodach lub innych specjalnych tytułach prawnych co do dróg wszelkich kategorii.

II. Szczegółowe postanowienia.

A) Pokrycie kosztów.

§. 9.

Koszta budowy i utrzymania dróg krajowych ponosi fundusz krajowy, do którego

wpływają także dochody ze źródeł, przepisanych tą ustawą.

Sejm krajowy przy uznaniu drogi za krajową (§. 2.) może określić świadczenia powiatów, przez których terytoryum ta droga ma prowadzić, na rzecz jej budowy i przyszłego utrzymania. W takim razie wykonanie uchwały sejmowej zależnem będzie od uiszczenia przez odnośne Reprezentacye powiatowe zastrzeżonych świadczeń.

§. 10.

Koszta budowy i utrzymania dróg powiatowych i gminnych I. klasy ponosi fundusz powiatowy, zaś dróg gminnych II. klasy fundusz miejscowy.

§. 11.

Do funduszu powiatowego wpływają na cele drogowe:

1. dochody ze sprzedaży niepotrzebnych gruntów i budynków drogowych, starych materiałów i narzędzi, z wydzierżawienia trawy, odsetki od własnych kapitałów i t. p.;

2. datki na budowę i utrzymanie dróg

3. datki z powodu niezwykłego zużycia dróg;

4. dochody z myt;

5. dochody z wynagrodzenia szkód zrządzonych na dotyczących drogach;

6. dotacye i subwencye;

7. należności, uiszczane na mocy specjalnych tytułów prawnych;

8. grzywny, nałożone na członków miejscowego zarządu drogowego;

9. dodatki do podatków bezpośrednich.

Takie same dochody z wyjątkiem wymienionych pod poz. 8. i 9. wpływają na rzecz dróg gminnych II. klasy w danej miejscowości do funduszu miejscowego.

Jeżeli dochód funduszu powiatowego lub funduszu miejscowego ma specjalne przeznaczenie dla pewnej drogi lub pewnego przedmiotu drogowego, winien być w całości na ten cel użyty.

§. 12.

Każdy opodatkowany opłaca rocznie na rzecz funduszu powiatowego na cele drogowe powiatu 18% podatków bezpośrednich.

Wobec uwolnienia ustawodawstwem krajowem w myśl art. XIII. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 podatku osobisto-dochodowego od wszelkich dodatków kompetencyi ustawodawstwa krajowego podlegających, podatek ten jest także wolny od wszelkich dodatków na cele drogowe.

§. 13.

Z funduszu powiatowego pokrywane być mają wszystkie potrzeby dróg powiatowych i gminnych I. klasy.

Z tego funduszu także udzielane być mają dotacye dla funduszy miejscowych na pokrycie potrzeb dróg gminnych II. klasy.

Dotacye te w miarę rzeczywistej potrzeby winne wynosić corocznie przynajmniej 8% podatków bezpośrednich, przypisanych w gminie i na obszarze dworskim (w gminie katastralnej).

Wyjątek stanowią gminy, objęte postanowieniami §. 25., które otrzymywać będą na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy stałą dotacyę roczną w wysokości 9% podatków bezpośrednich w tej gminie opłacanych.

§. 14.

Jeżeli zasoby powiatowego funduszu nie pokrywają wydatków, poprzednim paragrafem przepisanych, obowiązana jest Rada powiatowa uchwalić na ten cel stosowne dodatki do podatków bezpośrednich.

Jeżeliby Rada powiatowa nie wykonała tego obowiązku, a stąd sprawa utrzymania komunikacji publicznej doznawała uszczerbku, natenczas Wydział krajowy, po zbadaniu i stwierdzeniu takiego stanu rzeczy, wstawi w budżet powiatowy potrzebną na cel powyższy kwotę i nałoży na jej pokrycie dodatki do podatków bezpośrednich a to w granicach zakreślonych §. 23. ustawy o Reprezentacyi powiatowej.

§. 15.

Do budowy albo przebudowy drogi powiatowej lub gminnej, mającej doniosłe znaczenie pod względem komunikacji, udzielony być może z funduszu krajowego zasiłek bezzwrotny lub zwrotny z zastrzeżeniem dopełnienia warunków, przepisanych ustawą (§. 2.) i zastrzeżonych przez Wydział krajowy.

Jeżeli droga, zbudowana lub uregulowana przy pomocy zasiłku z funduszu krajowego, nie jest utrzymywana w należyłym stanie, zaradzi temu Wydział krajowy i w razie potrzeby zastosuje środki przewidziane w §§. 14. i 21.

Wyjątkowo udzielonym być może zasiłek z funduszu krajowego także na rzecz utrzymania dróg powiatowych lub gminnych, zbudowanych przy pomocy funduszu krajowego, a ważnych dla zakładów przez kraj utrzymywanych, dla zdrojowisk krajowych lub stacyi klimatycznych.

Jeżeli powiatowe dodatki do podatków bezpośrednich, uchwalone przez Radę powiatową na utrzymanie dróg w powiecie, łącznie z 18% stałym dodatkiem przenoszą 28% tychże podatków, a mimo to niezbędne potrzeby na ten cel tymi dochodami oraz zasobami powiatu z innych źródeł pokryte być nie mogą, natenczas przyzna Wydział krajowy po zbadaniu stanu rzeczy, w miarę rozporządzalnej dotacyi (§. 20.), stosowną pomoc z funduszu krajowego dla zasilenia funduszu powiatowego (§. 11.).

§. 16.

Wydział krajowy co do drogi krajowej, a Wydział powiatowy co do drogi powiatowej lub gminnej winien przeprowadzić rokowania ze stronami interesowanymi (osobami fizycznymi lub moralnymi) co do datków dobrowolnych bądź w pieniądzu bądź też w robociźnie, materyale albo gruntach na rzecz jej budowy lub przebudowy i przyszłego utrzymania.

Na strony interesowane, które z wybudowania lub rekonstrukcyi potrzebnej dla nich drogi powiatowej lub gminnej, względnie mostu na takiej drodze odniosą znaczne korzyści, nałożony być może, na wniosek Wydziału powiatowego i po zbadaniu stanu rzeczy, osobny datek przymusowy, a to orzeczeniem, wydanem przez Wydział krajowy w porozumieniu z e. k. Namiestnictwem.

Do obowiązkowego udziału w kosztach powyższych powołani być mogą tylko interesowani, korzystający z drogi lub mostu, bez względu na granice osad i powiatów.

Stopień korzyści z drogi i wysokość datku przymusowego oznaczone będą z uwzględnieniem okoliczności, miarę interesu komunikacyjnego wykazujących, a przede wszystkim na podstawie przybliżonego obliczenia fur względnie średniej wagi ładunków, po drodze lub moście przewożonych względnie przewozić się mających.

Wysokość datków przymusowych, nałożonych na strony interesowane, razem wziętych, nie może przenosić 30% całego kosztu połączonego z budową lub rekonstrukcją drogi lub mostu.

Do powyższych 30% nie wlicza się datków dobrowolnie przez inne strony interesowane ofiarowanych. Wszelako stronom interesowanym, którym nakłada się datek przymusowy, należy wliczyć do 30% datki, które one już dobrowolnie zobowiązały się uiścić.

Pierwszeństwo budowy lub przebudowy przy równych zresztą warunkach służy tym

drogom, dla których ofiarność stron interesowanych okaże się największą.

§. 17.

Jeżeli przedsiębiorstwo wyłącznie fabryczne lub użytkowanie kopalń lub kamieniołomów albo też eksploatacja lasów albo wreszcie dostawa materiałów budowlanych nieomyślną drogą niezwykle zużywa lub psuje, obowiązany będzie odnośny przedsiębiorca do osobnych datków na rzecz tej drogi.

Powwyższe datki mają być opłacane także za zużycie drogi omyczonej, jeżeli fura nie przejeżdżają przez rogatkę, postawioną dla poboru myta drogowego.

Znajdujące się na drodze myto mostowe lub przewozowe nie uwalnia od datków z powodu niezwykłego zużycia drogi samej.

Transporty wolne od myta są także wolne od datków z powodu niezwykłego zużycia drogi.

Jeżeli nie przyjdzie do porozumienia między stroną interesowaną i Wydziałem krajowym co do datków dobrowolnych dla drogi krajowej, lub Wydziałem powiatowym dla drogi powiatowej, gminnej lub publicznego dojazdu kolejowego, natenczas o wysokości tych datków i sposobie ich uiszczenia orzeka Wydział krajowy w porozumieniu z e. k. Namiestnictwem.

Jeżeli dojdzie do wydania formalnego orzeczenia, strona interesowana jest obowiązana ponieść także wszystkie koszty dochodzeń, potrzebnych według uznania władzy orzekającej, dla ustalenia powyższych datków.

W regule za podstawę do obliczenia datków przyjąć należy przybliżoną ilość fur, drogę zużywających, z uwzględnieniem przypuszczalnego dochodu, jakiby mógł być nyskany w razie zaprowadzenia na niej opłat mytnicznych w stosunku do jej długości.

Jeżeli znana jest nie ilość fur lecz przybliżona ilość ciężarów, natenczas przyjąć

można wagę ciężaru 1.500 kg. dla przewozu jedną furą parokonną lub parobydlaną.

Przed wydaniem orzeczenia stronie interesowanej musi być daną możność poznania obliczenia mającego służyć za podstawę do oznaczenia wysokości datków i wniesienia przeciw temu obliczeniu swoich zarzutów.

§. 18.

Jeżeli droga krajowa, powiatowa, gminna I. lub II. klasy przechodzi przez miejską lub wiejską osadę i jedynie z powodu szczególnych potrzeb tych osad wymaga większych kosztów na budowanie ścieków, kanałów, bruków i t. p., całą stąd wynikającą nadwyżkę kosztów budowy i utrzymania ponosi miejscowa osada analogicznie do postanowień ustawy gminnej względnie ustawy o obszarach dworskich co do zakładania i utrzymywania ulic, placów i t. p., tudzież pokrycia kosztów odnośnych.

Wyjątek od powyższego pravidła zrobić może Wydział krajowy co do dróg krajowych, przyjmując część onych kosztów na fundusz krajowy w wypadku uwzględnienia godnym, a Wydział powiatowy co do dróg powiatowych i gminnych I. lub II. klasy, przyjmując ją w takimże razie na fundusz powiatowy.

§. 19.

Jeżeli komunikacja przez wypadki elementarne, jak n. p. zasy py śniegowe, powodzie i t. p., została zagrożoną lub całkowicie przerwana, natenczas obowiązani są do robót nie cierpiących zwłoki za wynagrodzeniem mieszkańcy osad (gminy i obszaru dworskiego) najbliższych miejsca, w którym robota ma być wykonaną.

Rada powiatowa oznaczy okręg osad, które i kolejny porządek, w jakim osady te mają być powoływane do wykonania takich robót, oraz stosunek, w jakim mają być dostarczeni robotnicy z gminy i obszaru dworskiego, stanowiących jedną miejscowość.

Wynagrodzenie za robotę oznaczy Wydział krajowy co do dróg krajowych, a Wydział powiatowy co do dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy.

B) Zakres działania Reprezentacji i Władz, o ile nie jest oznaczony w paragrafach poprzednich.

§. 20.

Sejm krajowy uchwała:

1. fundusze potrzebne do budowy i utrzymania dróg krajowych;

2. dotację z funduszu krajowego na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych (§. 15.).

§. 21.

Wydział krajowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg krajowych oraz naczelną nadzór nad kierunkiem, budową i utrzymaniem wszystkich innych dróg publicznych niepaństwowych, tudzież nad ich funduszami, wydaje potrzebne w tym celu rozporządzenia i instrukcje, które może ogłaszać w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i czuwa nad ściśłem wykonywaniem przepisów istniejących;

2. przeznacza w granicach dotacji przez Sejm uchwalonej (§. 20. punkt 2.) zasiłki bezzwrotne i pożyczki na rzecz dróg powiatowych i gminnych (§. 15.);

3. może objąć, w razie potrzeby przez siebie uznanej, w zarząd własny budowę i utrzymanie drogi powiatowej lub gminnej I. albo II. klasy, przy czem oznaczy kwotę, która w takim razie z funduszu powiatowego w czasie trwania tego zarządu ma być oddaną do dyspozycji Wydziału krajowego wraz z dochodami, przeznaczonymi specjalnie na rzecz drogi odnośnej;

4. ustanowi, w razie potrzeby przez siebie uznanej, na koszt powiatu własny organ w celu zastępowania Wydziału po-

wiatowego, jeśli Wydział powiatowy zaniebduje bądź drogi powiatowe bądź drogi gminne I. lub II. klasy, albo nie wykonuje należycie nadzoru nad drogami gminnymi (§. 25. punkt a), lub w sposób nieodpowiedni używa funduszków drogowych;

5. rozstrzyga spory między Radami powiatowymi co do potrzeby i kierunku dróg powiatowych lub gminnych I. klasy, dalej rozstrzyga w razie niezgodności zdań między gminą i obszarem dworskim względnie gminami i obszarami dworskimi z jednej, a Wydziałem powiatowym względnie Wydziałami powiatowymi z drugiej strony co do potrzeby nowej drogi gminnej II. klasy i

6. wogóle rozstrzyga spory drogowe, w drodze odwołania się doń wniesione.

§. 22.

Rada powiatowa wydaje potrzebne uchwały w sprawach dróg powiatowych i gminnych, a w szczególności uchwała także potrzebne dla tych dróg fundusze, orzeka o budowie i kierunku dróg powiatowych lub gminnych I. klasy i czuwa nad ściśłem wykonaniem przepisów obowiązujących.

§. 23.

Wydział powiatowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg powiatowych i gminnych I. klasy bezpośrednio, a gminnych II. klasy przy współdziałaniu miejscowego zarządu drogowego (§. 24);

2. kieruje budową i sprawuje nadzór nad utrzymaniem drogi krajowej, jeżeli ta czynność przez Wydział krajowy została mu powierzona;

3. orzeka w braku porozumienia między gminą a obszarem dworskim, tudzież między sąsiednimi gminami i obszarami dworskimi co do potrzeby nowej drogi gminnej II. klasy;

4. rozstrzyga spory i rekursy w sprawach dróg gminnych II. klasy;

5. orzeka w sprawach naruszenia całości drogi publicznej i przywrócenia jej do pierwotnego stauu ;

6. sporządza i utrzymuje w ewidencji kataster dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy, co do tych ostatnich przy współudziale gmin i obszarów dworskich. Do katastru dróg gminnych II. klasy wciągnięte być mają wszystkie drogi gminne, do użytku publicznego przeznaczone.

§. 24.

Miejscowy zarząd drogowy (§. 23. punkt 1.) jest organem wykonawczym Wydziału powiatowego dla administracji dróg gminnych II kl. w danej miejscowości.

Miejscowy zarząd drogowy składa się z naczelnika gminy względnie jego zastępcy i przełożonego obszaru dworskiego lub jego zastępcy.

Zastępcę przełożonego obszaru dworskiego wyznacza pod własną odpowiedzialnością analogicznie do postanowień §. 8. ust. o obsz. dworsk. właściciel tegoż obszaru z pośród miejscowych mieszkańców (obszaru dworskiego lub gminy) i nazwisko tegoż podaje do wiadomości c. k. Starostwa i Wydziału powiatowego.

Kto nie może być przełożonym obszaru dworskiego, ten nie może być jego zastępcą w zarządzie drogowym.

W miejscowościach, w których obszar dworski wcielony jest do gminy, oraz w tych wszystkich gminach, w których obowiązują wyjątkowe postanowienia §. 25., miejscowy zarząd drogowy należy do zakresu działania Zwierzchności gminnej względnie magistratu.

Miejscowy Zarząd drogowy dogląda, czy drogi gminne II. klasy są w stanie dla komunikacji publicznej przydatnym i jest obowiązany zawiadamiać Wydział powiatowy o potrzebach tych dróg.

Miejscowy zarząd drogowy przedkłada Wydziałowi powiatowemu preliminarz po-

trzeb dróg gminnych II. klasy i wykonuje wszelkie polecenia Wydziału powiatowego, a w szczególności na polecenie Wydziału powiatowego prowadzi także rachunki dochodów i wydatków i przedkłada Wydziałowi powiatowemu coroczne zamknięcie rachunkowe.

Wydziałowi powiatowemu służy też prawo wydawania poleceń w sprawach dróg gminnych II. klasy do poszczególnych członków miejscowego zarządu drogowego.

Członkowie miejscowego zarządu drogowego, w ustępie 2. i 3. wymienieni, winni porozumieć się ze sobą co do sposobu wspólnego wykonywania swych czynności w zarządzie dróg gminnych II. klasy, a w szczególności ułożyć sposób zwoływania zebrań zarządu drogowego, prowadzenia kasy i rachunków, oraz odbierania, wysyłania i podpisywania pism urzędowych.

O wyniku porozumienia winien zarząd drogowy donieść Wydziałowi powiatowemu w czasie, przez tenże Wydział oznaczonym.

W braku porozumienia wyda odpowiednie zarządzenie Wydział powiatowy.

Na każdego członka miejscowego zarządu drogowego, przekraczającego lub zaniedbującego swoje obowiązki, nakładać może Wydział powiatowy kary pieniężne (porządkowe) aż do 40 K.

Kary te wpływają do funduszu powiatowego (§. 11. punkt 8.).

Każdy członek miejscowego zarządu drogowego jest odpowiedzialny za szkodę, wyrządzoną funduszowi wskutek zaniedbania swego obowiązku lub nadużycia prawa.

Jeżeliby miejscowy zarząd drogowy nie wypełniał należycie obowiązków poruczonych mu ustawą lub poleceniami władz, natenczas Wydział powiatowy ma zarządzić temu w sposób stosowny, a w szczególności winien w miarę potrzeby przez siebie uznanej usunąć tenże zarząd, w którymto razie rozporządzać będzie dochodami z myta

i wszystkimi innymi funduszami, dla dotyczących dróg przeznaczonymi.

§. 25.

W gminach miejskich, dla których wydaną została ustawa gminna z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24, oraz w gminach Oświęcim, Lipnik, Czarna wieś, Dąbie, Krowdza i Nowa wieś narodowa, obowiązuje niniejsza ustawa z następującymi zmianami:

a) gminy te prowadzić będą pod kontrolą władz nadzorczych (§§. 21. i 24.) cały zarząd techniczny i ekonomiczny wszystkich dróg gminnych I. i II. klasy, w obrębie gminy i obszaru dworskiego (gminy katastralnej) położonych, nie wyłączając czynności z §. 6. tej ustawy wpływających;

b) z ustanowionego w §. 12. ośmiu procentowego dodatku od podatków bezpośrednich, opłacanych w tych gminach katastralnych, 9% tychże podatków wpływać będzie do kasy miejscowej na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy, a 9% do kasy Rady powiatowej na cele drogowe powiatu;

c) jeżeli powyższy dodatek wraz z innymi dochodami (§. 11.), przeznaczonymi na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy, nie wystarcza na opędzenie wydatków połączonych z budową i należytem utrzymaniem dróg pomienionych, natenczas Rada gminna jest obowiązana na pokrycie niedoborów wyznaczyć dotację z innych funduszy, a w braku tychże uchwalić odpowiedni dodatek do podatków bezpośrednich.

Jeżeli przy gminie jest samoistny obszar dworski, w pokryciu niedoborów winien i on partycypować kwotą w stosunku po atków bezpośrednich opłacanych przez gminę i obszar dworski.

W tym celu Wydział powiatowy, przy załatwieniu preliminarza, nałoży na obszar dworski stosowny dodatek do podatków bezpośrednich.

Przepisy tego paragrafu zastosować można także do innych gmin wraz z obszarami dworskimi, po wysłuchaniu Reprezen-

tacyi gminnej i przełożonego obszaru dworskiego, uchwałą Rady powiatowej i Wydziału krajowego.

§. 26.

Władze polityczne mają prawo i obowiązek czuwania, aby dróg publicznych każdy bez przeszkody mógł używać, nie mniej, aby przez zaniedbanie drogi bezpieczeństwo osób i własności nie cierpiało. W razie więc takiego zaniedbania zażądają zarządzenia od organu, sprawującego dozór bezpośredni, a w razie niebezpieczeństwa, gdy krok ten zostanie bezskutecznym, zarządzą stosowne środki do naprawy drogi na koszt zobowiązanych i właściwy organ bezzwłocznie o tem zawiadomią.

§. 27.

Wszelkie należności, przypadające na podstawie tej ustawy, tudzież koszta postępowania wykonawczego, gdy nie są uiszczone w terminie, ściągnięte będą drogą egzekucyi politycznej podług istniejących ustaw i przepisów.

Prawomocne uchwały, orzeczenia i rozporządzenia, wydane na podstawie niniejszej ustawy, egzekwowane będą na żądanie właściwej władzy autonomicznej przez polityczną władzę powiatową.

§. 28.

Wszystkie przedstawienia i odwołania się do wyższej władzy autonomicznej winne być wniesione w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu lub doręczeniu, na ręce tej władzy, która zarządzenie lub orzeczenie wydała, albo jest organem wykonawczym reprezentacyi, która uchwałę powzięła. Jeśli reprezentacya lub władza, która zarządzenie lub orzeczenie wydała, uważa odwołanie się do wyższej władzy za słuszne, natenczas przyjmując je może jako przedstawienie i zmienić swą pierwotną decyzję.

Przeciw zarządzeniom I. instancyi, których wykonanie w interesie bezpieczeństwa publicznego jest pilnem, odwołanie się nie ma mocy wstrzymującej.

Koszta komisji, wywołane przez zwołanie się, ponosi tenże, jeśli zażalenie w całości za niesłuszne uznane zostało. W przeciwnym razie ponosi je dotyczący fundusz.

Od orzeczeń politycznej władzy powiatowej, wydanych na mocy §. 26., odwołać się można w myśl przepisów obowiązujących do c. k. Namiestnictwa, które rozstrzyga sprawę ostatecznie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 29.

Ustawa ta obowiązywać będzie od dnia 1. stycznia po ogłoszeniu w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Równocześnie utraci moc obowiązującą ustawa z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43. o prestacyach, funduszach i kompetencji co do dróg publicznych nierządowych, tudzież ustawa z dnia 17. kwietnia 1874 Dz. ust. kraj. Nr. 35 odnosząca się do postępowania przy udzielaniu koncesji na pobór opłat mytniczych na rzecz funduszów powiatowych, gminnych jako też na rzecz stron prywatnych i ustawa z dnia 7. czerwca 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 74 o nakładaniu i pobieraniu myta na drogach powiatowych i gminnych I. klasy, objętych w zarząd Wydziału krajowego.

§. 30.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby, po wejściu w życie nowej ustawy drogowej zabezpieczył w budżecie krajowym odpowiednią dotację na zasiłki powiatom udzielając się mające z tytułu utrzymania dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy.

Wysokość tej dodatki ma być zabezpieczoną przynajmniej na pierwsze sześć lat w wysokości jednego miliona koron rocznie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby z uwzględnieniem możliwości finansowej

kraju opracował projekt ukrajowienia pewnej sieci dróg czy to nowo zbudować się mających, czy też jako powiatowe lub gminne I. klasy już zbudowanych i by przeprowadził z c. k. Rządem rokowania, któreby miały na celu uzyskanie wydatniejszej jak dotychczas pomocy państwa na rzecz budowy i utrzymania autonomicznych dróg w kraju.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną i oznajmia, iż zapisani są do głosu p. Merunowicz przeciw, a pp. Buynowski. Mieczysław Urbański, Hupka, Huryk, Korol i Jabłoński za wnioskiem komisji, udziela zatem głosu p. Merunowiczowi.

Przemawia p. Merunowicz.

Przemawia p. Mieczysław Urbański.

Przemawia p. Buynowski i stawia następującą rezolucję jako punkt 3. II. wniosku:

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby drogi krajowe, przez miasta przebudowane, kosztem funduszu krajowego przy pomocy funduszów dotyczących miast w szybszym, jak dotąd, tempie brukował.

Przemawia p. Hupka.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Korol.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Izba nehwała na wniosek sekretarza p. Urbańskiego zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż zapisany jest do głosu tylko p. Męciński, któremu głosu udziela.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Urbańskiemu Mieczysławowi do faktycznego sprostowania.

Przemawia p. Urbański Mieczysław.

Do faktycznego sprostowania udziela Marszałek głosu p. Jabłońskiemu.

Przemawia p. Jabłoński.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Ogólne postanowienia.

§. 1.

Drogi publiczne, niepaństwowe, dzielą się na:

1. drogi krajowe, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi krajowe uznane zostaną (§. 2.);

2. drogi powiatowe, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi powiatowe uznane zostaną (§§. 2. i 21. punkt 5.);

3. publiczne dojazdy kolejowe, do których ustawa ta ma o tyle zastosowanie, o ile specjalnymi przepisami ustawodawczymi stosunki prawne tej kategorii dróg nie są odmiennie uregulowane;

4. drogi gminne I. klasy, któremi są drogi obecnie pod tą nazwą istniejące, i te, które za drogi gminne I. klasy uznane zostaną (§§. 2. i 21. punkt 5.);

5. drogi gminne II. klasy, któremi są wszystkie inne drogi, istniejące w granicach gminy i obszaru dworskiego, do publicznego użytku przeznaczone, a do powyższych kategorii nienależące, oraz te, które za drogi gminne II. klasy uznane zostaną (§. 2., §. 5. ustęp końcowy, §. 23. punkt 3. i §. 21. punkt 5.).

Przemawia p. Maryewski i stawia do ustępu 1. następującą poprawkę: jak nie mniej drogi powiatowe znajdujące się na obszarach 30 miast ustawą z 13. marca 1889 objętych.

Izba poprawki tej nie popiera.

Zapisany do głosu przy powyższym paragrafie p. Jabłoński zrzeka się głosu.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę, Izba uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Do zakładania drogi krajowej i do przeistoczenia drogi innej kategorii na drogę krajową potrzeba uchwały sejmowej.

Do zakładania drogi powiatowej lub gminnej I. klasy oraz do przeistoczenia drogi innej kategorii na powiatową lub gminną I. klasy potrzeba uchwały Rady powiatowej i przyzwolenia Wydziału krajowego.

Przed założeniem drogi krajowej, powiatowej lub gminnej I. klasy porozumie się Wydział krajowy z e. k. Namiestnictwem co do ogólnego kierunku drogi ze względów wojskowych i publicznych. Szczegóły trasy i planu jak i porządek wykonania robót przy budowie drogi oznaczy dla drogi krajowej Wydział krajowy, a dla drogi powiatowej lub gminnej I. klasy Wydział powiatowy we własnym zakresie działania.

Za drogi powiatowe lub gminne I. klasy uznane być mają drogi ważniejsze dla gospodarczego, handlowego lub przemysłowego ruchu w powiecie, szczególnie zaś te, które zostały albo mają być budowane lub przebudowane przy zasiłku z funduszu krajowego (§. 15).

Do zakładania drogi gminnej II. klasy potrzeba uchwały Rady gminnej, oświadczenia przełożonego obszaru dworskiego i przyzwolenia Wydziału powiatowego.

O ile droga uznana za krajową, powiatową lub gminną I. klasy nie została jeszcze objęta przez odpowiedni dla tej kategorii dróg zarząd drogowy, komunikacyja po tej drodze utrzymywana będzie kosztem i pod odpowiedzialnością czynników, które do jej utrzymania były dotąd obowiązane.

Izba uchwała bez rozprawy §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Mosty, lawy i przewozy, nie mniej też budowy sztuczne i wszelkie urządzenia, przeznaczone do uzupełnienia ochrony lub bezpieczeństwa dróg, uważane będą za przynależności tej drogi, na której lub przy której się znajdują; ze względu jednak na szczególną ważność lub kosztowność budowy albo utrzymania mogą być uznane w sposób przepisany §. 2 za samoistne objekty wyższej kategorii i budowane względnie utrzymywane z dotyczącego funduszu.

Co do ponoszenia kosztów budowy i utrzymania grobel i wałów, po których drogi publiczne prowadzą, jakoteż obiektów robót i urządzeń wodnych, z istnieniem drogi w związku będących, obowiązują postanowienia ustawy wodnej z d. 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 wraz z odnośnymi ustawami i przepisami.

Izba uchwała bez rozprawy §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Własność nieruchoma, stale lub czasowo potrzebna w celu budowy i utrzymania drogi publicznej a względnie jej założenia, rozszerzenia, przełożenia, przebudowania, odwodnienia, ochrony i t. p., może być nabytą w drodze wyłączenia.

Również w drodze wyłączenia nabyte mogą grunta potrzebne do produkcji kamienia łamanego, żwiru, piasku, gliny itp., nie mniej też do urządzania placów składowych i dojazdów, do stawiania domków mytniczych i wogóle wznoszenia budynków dla potrzeb, wywołanych budową lub utrzymaniem drogi publicznej.

Orzeczenie ekspropriacyjne, które ma wydać c. k. Namiestnictwo, winno zawierać zarazem postanowienie co do wysokości odškodowania, które należy wypośredkować na podstawie oszacowania zaprzysiężonych znawców nieinteresowanych.

Strona interesowana, która czuje się pokrzywdzoną wynagrodzeniem, oznaczonym przez władzę administracyjną w orzeczeniu ekspropriacyjnym, może udać się do właściwego sądu o przeprowadzenie sądowego oszacowania przy analogicznem stosowaniu przepisów ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30, mimo to jednak prawomocne orzeczenie ekspropriacyjne nadaje zarządowi drogi prawo objęcia w posiadanie przedmiotu wyłączonego, jeśli złoży do depozytu politycznego wynagrodzenie, oznaczone przez władzę administracyjną.

Jeśli w interesie komunikacji publicznej zachodzi potrzeba uskutecznienia robót pilnych, które czynią koniecznem bezwzględne wykonanie prawa wyłączenia, może nastąpić skrócone postępowanie ekspropriacyjne według zasad przyjętych w §. 40 i 41 wyżej wymienionej ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30.

Izba uchwała bez rozprawy §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Zaniechanie drogi krajowej może nastąpić tylko na mocy ustawy krajowej, — drogi powiatowej lub gminnej I. klasy na podstawie uchwały Rady powiatowej i za przyzwoleniem Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa; zaś drogi gminnej II. klasy na podstawie uchwały Rady gminnej, oświadczenia przełożonego obszaru dworskiego, tudzież przyzwolenia Wydziału powiatowego i c. k. Starostwa, a w razie niezgodności rozstrzyga Wydział krajowy po porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Wszelako jeżeli miejscowa gmina i miejscowy obszar dworski zgodnie oświadczą się przeciw zaniechaniu drogi gminnej II. klasy, droga ta zaniechaną być nie może.

Przed zaniechaniem drogi krajowej, powiatowej lub gminnej I. klasy należy przesłuchać reprezentantów gmin i obszarów dworskich, przez których terytorjum ta droga prowadzi.

Postanowienia, poprzednimi ustępami objęte, nie tyczą się częściowego zaniechania drogi publicznej, spowodowanego jej przełożeniem, sprostowaniem lub zmianą kierunku, jeżeli droga i nadal prowadzić ma bez przerwy przez miejscowości, które przedtem z sobą łączyła.

Zaniechana droga krajowa, powiatowa lub gminna I. klasy staje się drogą gminną II. klasy, o ile według swobodnego uznania czynników, powołanych do jej zaniechania, jest potrzebna do użytku publicznego, a nie została przeznaczona do założenia lub urządzenia drogi publicznej innej kategorii.

Izba uchwała bez rozprawy §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Grunt drogi, w całości lub w części zaniechanej, niepotrzebny do założenia lub urządzenia drogi publicznej tej samej lub innej kategorii, albo też do zamiany za inny grunt, potrzebny dla drogi, sprzedanym będzie na korzyść funduszu budowy względnie przebudowy nowej drogi.

W tym celu Wydział krajowy dla dróg krajowych, Wydział powiatowy dla dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy, po zadecydowaniu zaniechania drogi, zarządzi jej oszacowanie przez znawców nieinteresowanych i zawezwie o zapłacenie ceny szacunkowej w regule tych właścicieli, których grunta z drogą się stykają, w miarę ich z nią stykania się.

Jeżeli przez nich cena ta w przeciągu dni 30 od zawezwania złożoną nie zostanie, nastąpi sprzedaż przez licytację.

W ten sam sposób ma być przeprowadzona sprzedaż także każdego innego gruntu, niepotrzebnego dla drogi publicznej, wszelako na korzyść funduszu tej kategorii dróg, do której należy (§§. 9 i 11).

Izba uchwała bez rozprawy §. 6. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Ustanowienie zasad, na podstawie których odbywa się pobór myta na drogach publicznych niepaństwowych, należy do ustawodawstwa krajowego.

Co do poboru myta na drogach krajowych, obowiązuje ustawa z dnia 25. grudnia 1871 Dz. u. kr. Nr. 18 z r. 1872.

Postanowienia wymienionej ustawy mają zastosowanie także do innych dróg publicznych niepaństwowych, objętych we własny zarząd Wydziału krajowego.

Poza tem strony interesowane mogą pobierać myto mostowe, drogowe lub przewozowe na drogach powiatowych, gminnych lub publicznych dojazdach kolejowych na podstawie uchwały Sejmu krajowego i za cesarskiem zezwoleniem.

Do udzielenia koncesyi na pobór myta kopytkowego potrzeba ustawy krajowej.

Udzielona koncesya mytnicza, której termin upływa, może być przedłużoną, ilekroć zachodzi potrzeba, przez Wydział krajowy po porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, jednak za każdym razem nie na dłużej, jak na czas ustanowiony w koncesyi, jeżeli istnieją te same warunki, z powodu których udzielenie koncesyi nastąpiło.

Jeżeliby nie przyszło do porozumienia między Wydziałem krajowym i c. k. Namiestnictwem, sprawa odnowienia koncesyi

winna być przedłożoną Sejmowi krajowemu na sesyi najbliższej dla powzięcia uchwały w myśl postanowień o udzielaniu koncesyj mytniczych.

Strona prywatna, która ma prawo do poboru opłat mytniczych, bez względu na to, czy z prawa korzysta lub nie, winna przedmiot omycony utrzymywać dla komunikacji publicznej w należytych stanie i własnym kosztem aż do wygaśnięcia koncesyi.

Zezwolenie na postawienie lub przeniesienie rogatki, równie jak rozstrzygnięcie sporów co do uwolnienia od myta, objężdżania rogatek i t. p. należy do władz politycznych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 8.

Niniejsza ustawa nie narusza praw i obowiązków, opartych na dobrowolnych ugodach lub innych specjalnych tytułach prawnych co do dróg wszelkiej kategorii.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

II. Szczegółowe postanowienia.

A) Pokrycie kosztów.

§. 9.

Koszta budowy i utrzymania dróg krajowych ponosi fundusz krajowy, do którego wpływają także dochody ze źródeł, przepisanych tą ustawą.

Sejm krajowy przy uznaniu drogi za krajową (§. 2.) może określić świadczenia powiatów, przez których terytoryum ta droga ma prowadzić, na rzecz jej budowy i przyszłego utrzymania. W takim razie wykonanie uchwały sejmowej zależnem będzie od uiszczenia przez odnośne Repre-

zentacye powiatowe zastrzeżonych świadczeń.

Izba uchwała bez rozprawy §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 10.

Koszta budowy i utrzymania dróg powiatowych i gminnych I. klasy ponosi fundusz powiatowy, zaś dróg gminnych II. klasy fundusz miejscowy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 11.

Do funduszu powiatowego wpływają na cele drogowe :

1. dochody ze sprzedaży niepotrzebnych gruntów i budynków drogowych, starych materiałów i narzędzi, z wydzierżawienia trawy, odsetki od własnych kapitałów i t. p.;
2. datki na budowę i utrzymanie dróg;
3. datki z powodu niezwykłego zużycia dróg;
4. dochody z myt;
5. dochody z wynagrodzenia szkód zrządzonych na dotyczących drogach;
6. dotacje i subwencje;
7. należności, uiszczane na mocy specjalnych tytułów prawnych;
8. grzywny, nałożone na członków miejscowego zarządu drogowego;
9. dodatki do podatków bezpośrednich.

Takie same dochody z wyjątkiem wymienionych pod poz. 8. i 9. wpływają na rzecz dróg gminnych II. klasy w danej miejscowości do funduszu miejscowego.

Jeżeli dochód funduszu powiatowego lub funduszu miejscowego ma specjalne przeznaczenie dla pewnej drogi lub pewnego przedmiotu drogowego, winien być w całości na ten cel użyty.

Izba uchwała bez rozprawy §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 12.

Każdy opodatkowany opłaca rocznie na rzecz funduszu powiatowego na cele drogowe powiatu 18% podatków bezpośrednich.

Wobec uwolnienia ustawodawstwem krajowym w myśl art. XIII. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 podatku osobisto-dochodowego od wszelkich dodatków kompetencji ustawodawstwa krajowego podlegających, podatek ten jest także wolny od wszelkich dodatków na cele drogowe.

Izba uchwała bez rozprawy §. 12. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 13.

Z funduszu powiatowego pokrywane być mają wszystkie potrzeby dróg powiatowych i gminnych I. klasy.

Z tego funduszu także udzielane być mają dotacje dla funduszy miejscowych na pokrycie potrzeb dróg gminnych II. klasy.

Dotacje te w miarę rzeczywistej potrzeby winne wynosić corocznie przynajmniej 8% podatków bezpośrednich, przypisanych w gminie i na obszarze dworskim (w gminie katastralnej).

Wyjątek stanowią gminy, objęte postanowieniami §. 25., które otrzymywać będą na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy stałą dotację roczną w wysokości 9% po-

datków bezpośrednich w tej gminie opłacanych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 13. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 14.

Jeżeli zasoby powiatowego funduszu nie pokrywają wydatków, poprzednim paragrafem przepisanych, obowiązana jest Rada powiatowa uchwalić na ten cel stosowne dodatki do podatków bezpośrednich.

Jeżeliby Rada powiatowa nie wykonała tego obowiązku, a stąd sprawa utrzymania komunikacji publicznej doznawała uszczerbku, natenczas Wydział krajowy, po zbadaniu i stwierdzeniu takiego stanu rzeczy, wstawi w budżet powiatowy potrzebną na cel powyższy kwotę i nałoży na jej pokrycie dodatki do podatków bezpośrednich a to w granicach zakreślonych §. 23. ustawy o Reprezentacji powiatowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 14. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 15.

Do budowy albo przebudowy drogi powiatowej lub gminnej, mającej doniosłe znaczenie pod względem komunikacji, udzielony być może z funduszu krajowego zasiłek bezzwrotny lub zwrotny z zastrzeżeniem dopełnienia warunków, przepisanych ustawą (§. 2.) i zastrzeżonych przez Wydział krajowy.

Jeżeli droga, zbudowana lub uregulowana przy pomocy zasiłku z funduszu krajowego, nie jest utrzymywaną w należyтым stanie, zaradzi temu Wydział krajowy i w razie potrzeby zastosuje środki przewidziane w §§. 14. i 21.

Wyjątkowo udzielonym być może zasiłek z funduszu krajowego także na rzecz utrzymania dróg powiatowych lub gminnych,

zbudowanych przy pomocy funduszu krajowego, a ważnych dla zakładów przez kraj utrzymywanych, dla zdrojowisk krajowych lub stacyi klimatycznych.

Jeżeli powiatowe dodatki do podatków bezpośrednich, uchwalone przez Radę powiatową na utrzymanie dróg w powiecie, łącznie z 18% stałym dodatkiem przenoszą 28% tychże podatków, a mimo to niezbędne potrzeby na ten cel tymi dochodami oraz zasobami powiatu z innych źródeł pokryte być nie mogą, natenczas przyzna Wydział krajowy po zbadaniu stanu rzeczy, w miarę rozporządzalnej dotacyi (§. 20.), stosowną pomoc z funduszu krajowego dla zasilenia funduszu powiatowego (§. 11.).

Izba uchwała bez rozprawy §. 15. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 16.

Wydział krajowy co do drogi krajowej, Wydział powiatowy co do drogi powiatowej lub gminnej winien przeprowadzić rokowania ze stronami interesowanymi (osobami fizycznymi lub moralnymi) co do datków dobrowolnych bądź w pieniądzu bądź też w robociznie, materyale albo gruntach na rzecz jej budowy lub przebudowy i przyszłego utrzymania.

Na strony interesowane, które z wybudowania lub rekonstrukcyi potrzebnej dla nich drogi powiatowej lub gminnej, względnie mostu na takiej drodze odniosą znaczne korzyści, nałożony być może, na wniosek Wydziału powiatowego i po zbadaniu stanu rzeczy, osobny datek przymusowy, a to orzeczeniem, wydanem przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Do obowiązkowego udziału w kosztach powyższych powołani być mogą tylko interesowani, korzystający z drogi lub mostu, bez względu na granice osad i powiatów.

Stopień korzyści z drogi i wysokość datku przymusowego oznaczone będą z u-

względnieniem okoliczności, miarę interesu komunikacyjnego wykazujących, a przede wszystkim na podstawie przybliżonego obliczenia fur względnie średniej wagi ładunków po drodze lub moście przewożonych względnie przewozić się mających.

Wysokość datków przymusowych, nałożonych na strony interesowane, razem wziętych, nie może przenosić 30% całego kosztu połączonego z budową lub rekonstrukcją drogi lub mostu.

Do powyższych 30% nie wlicza się datków dobrowolnie przez inne strony interesowane ofiarowanych. Wszelako stronom interesowanym, którym nakłada się datek przymusowy, należy wliczyć do 30% datki, które one już dobrowolnie zobowiązały się uiścić.

Pierwszeństwo budowy lub przebudowy przy równych zresztą warunkach służy tym drogom, dla których ofiarność stron interesowanych okaże się największą.

Izba uchwała bez rozprawy §. 16. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 17.

Jeżeli przedsiębiorstwo wyłącznie fabryczne lub użytkowanie kopalni lub kamieniołomów albo też eksploatacja lasów albo wreszcie dostawa materyałów budowlanych nieomyconą drogę niezwykle zużywa lub psuje, obowiązany będzie odosobny przedsiębiorca do osobnych datków na rzecz tej drogi.

Powyższe datki mają być opłacane także za zużycie drogi omyconej, jeżeli fury nie przejeżdżają przez rogatkę, postawioną dla poboru myta drogowego.

Znajdujące się na drodze myto mostowe lub przewozowe nie uwalnia od datków z powodu niezwykłego zużycia drogi samej.

Transporty wolne od myta są także wolne od datków z powodu niezwykłego zużycia drogi.

Jeżeli nie przyjdzie do porozumienia między stroną interesowaną i Wydziałem krajowym co do datków dobrowolnych dla drogi krajowej, lub Wydziałem powiatowym dla drogi powiatowej, gminnej lub publicznego dojazdu kolejowego, natenczas o wysokości tych datków i sposobie ich uiszczenia orzeka Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Jeżeli dojdzie do wydania formalnego orzeczenia, strona interesowana jest obowiązana ponieść także wszystkie koszty dochodzeń, potrzebnych według uznania władzy orzekającej, dla ustalenia powyższych datków.

W regule za podstawę do obliczenia datków przyjąć należy przybliżoną ilość fur, drogę zużywających, z uwzględnieniem przypuszczalnego dochodu, jakiby mógł być uzyskany w razie zaprowadzenia na niej opłat mytniczych w stosunku do jej długości.

Jeżeli znana jest nie ilość fur lecz przybliżona ilość ciężarów, natenczas przyjąć można wagę ciężaru 1.500 kg. dla przewozu jedną furą parokonną lub parobylaną.

Przed wydaniem orzeczenia stronie interesowanej musi być dana możność poznania obliczenia mającego służyć za podstawę do oznaczenia wysokości datków i wniesienia przeciw temu obliczeniu swoich zarzutów.

Izba uchwała bez rozprawy §. 17. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 18.

Jeżeli droga krajowa, powiatowa, gminna I. lub II. klasy przechodzi przez miejską lub wiejską osadę i jedynie z powodu szczególnych potrzeb tych osad wymaga większych kosztów na budowanie ścieków, kanałów, bruków i t. p., całą stąd wynikającą nadwyżkę kosztów budowy i utrzymania ponosi miejscowa osada analogicznie do postanowień ustawy gminnej wzglę-

dnie ustawy o obszarach dworskich co do zakładania i utrzymywania ulic, placów i t. p., tudzież pokrycia kosztów odnośnych.

Wyjątek od powyższego pravidła zrobić może Wydział krajowy co do dróg krajowych, przyjmując część onych kosztów na fundusz krajowy w wypadku uwzględnienia godnym, a Wydział powiatowy co do dróg powiatowych i gminnych I. lub II. klasy, przyjmując ją w takimże razie na fundusz powiatowy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 18. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 19.

Jeżeli komunikacja przez wypadki elementarne, jak n. p. zasypanie śniegowe, powodzi i t. p., została zagrożoną lub całkowicie przerwana, natenczas obowiązani są do robót nie cierpiących zwłoki za wynagrodzeniem mieszkańcy osad (gminy i obszaru dworskiego) najbliższych miejsca, w którym robota ma być wykonana.

Rada powiatowa oznaczy okręg osad, które i kolejny porządek, w jakim osady te mają być powoływane do wykonania takich robót, oraz stosunek, w jakim mają być dostarczeni robotnicy z gminy i obszaru dworskiego, stanowiących jedną miejscowość.

Wynagrodzenie za robotę oznaczy Wydział krajowy co do dróg krajowych, a Wydział powiatowy co do dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą poprawkę na końcu pierwszego ustępu: by w razie wielkich zasp śnieżnych mieszkańcy gminy każdy pod swoim obciążeniem śnieg bezpłatnie usuwali.

Izba powyższej poprawki p. Kramarczyka nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała §. 19. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

B) Zakres działania Reprezentacji i Władz, o ile nie jest oznaczony w paragrafach poprzednich.

§. 20.

Sejm krajowy uchwała:

1. fundusze potrzebne do budowy i utrzymania dróg krajowych;

2. dotację z funduszu krajowego na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych (§. 15.).

Izba bez rozprawy uchwała §. 20. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 21.

Wydział krajowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg krajowych oraz naczelny nadzór nad kierunkiem, budową i utrzymaniem wszystkich innych dróg publicznych niepaństwowych, tudzież nad ich funduszami, wydaje potrzebne w tym celu rozporządzenia i instrukcje, które może ogłaszać w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i czuwa nad ściśłem wykonywaniem przepisów istniejących;

2. przeznacza w granicach dotacji przez Sejm uchwalonej (§. 20. punkt 2.) zasiłki bezwrotne i pożyczki na rzecz dróg powiatowych i gminnych (§. 15.);

3. może objąć, w razie potrzeby przez siebie uznanej, w zarząd własny budowę i utrzymanie drogi powiatowej lub gminnej I. albo II. klasy, przy czem oznaczy kwotę, która w takim razie z funduszu powiatowego w czasie trwania tego zarządu ma być oddaną do dyspozycji Wydziału krajowego wraz z dochodami, przeznaczonymi specjalnie na rzecz drogi odnośnej;

4. ustanowi, w razie potrzeby przez siebie uznanej, na koszt powiatu własny

organ w celu zastępowania Wydziału powiatowego, jeśli Wydział powiatowy zaniebduje bądź drogi powiatowe bądź drogi gminne I. lub II. klasy, albo nie wykonuje należycie nadzoru nad drogami gminnymi (§. 25. punkt a), lub w sposób nieodpowiedni używa funduszków drogowych;

5. rozstrzyga spory między Radami powiatowymi co do potrzeby i kierunku dróg powiatowych lub gminnych I. klasy, dalej rozstrzyga w razie niezgodności zdań między gminą i obszarem dworskim względnie gminami i obszarami dworskimi z jednej, a Wydziałem powiatowym względnie Wydziałami powiatowymi z drugiej strony co do potrzeby nowej drogi gminnej II. klasy i

6. wogóle rozstrzyga spory drogowe, w drodze odwołania się doń wniesione.

Izba uchwała bez rozprawy §. 21. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 22.

Rada powiatowa wydaje potrzebne uchwały w sprawach dróg powiatowych i gminnych, a w szczególności uchwała także potrzebne dla tych dróg fundusze, orzeka o budowie i kierunku dróg powiatowych lub gminnych I. klasy i czuwa nad ściśłem wykonaniem przepisów obowiązujących.

Izba uchwała bez rozprawy §. 22. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 23.

Wydział powiatowy:

1. prowadzi cały techniczny i ekonomiczny zarząd dróg powiatowych i gminnych I. klasy bezpośrednio, a gminnych II. klasy przy współudziale miejscowego zarządu drogowego (§. 24);

2. kieruje budową i sprawuje nadzór nad utrzymaniem drogi krajowej, jeżeli ta

czynność przez Wydział krajowy została mu powierzona;

3. orzeka w braku porozumienia między gminą a obszarem dworskim, tudzież między sąsiednimi gminami i obszarami dworskimi co do potrzeby nowej drogi gminnej II. klasy;

4. rozstrzyga spory i rekursy w sprawach dróg gminnych II. klasy;

5. orzeka w sprawach naruszenia całości drogi publicznej i przywrócenia jej do pierwotnego stanu;

6. sporządza i utrzymuje w ewidencji kataster dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy, co do tych ostatnich przy współudziale gmin i obszarów dworskich. Do katastru dróg gminnych II. klasy wciągnięte być mają wszystkie drogi gminne, do użytku publicznego przeznaczone.

Izba uchwała bez rozprawy §. 23. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 24.

Miejscowy zarząd drogowy (§. 23. punkt 1.) jest organem wykonawczym Wydziału powiatowego dla administracji dróg gminnych II kl. w danej miejscowości.

Miejscowy zarząd drogowy składa się z naczelnika gminy względnie jego zastępcy i przełożonego obszaru dworskiego lub jego zastępcy.

Zastępcę przełożonego obszaru dworskiego wyznacza pod własną odpowiedzialnością analogicznie do postanowień §. 8. ust. o obsz. dworsk. właściciel tegoż obszaru z pośród miejscowych mieszkańców (obszaru dworskiego lub gminy) i nazwisko tegoż podaje do wiadomości e. k. Starostwa i Wydziału powiatowego.

Kto nie może być przełożonym obszaru dworskiego, ten nie może być jego zastępcą w zarządzie drogowym.

W miejscowościach, w których obszar dworski wcielony jest do gminy, oraz w tych wszystkich gminach, w których obowiązują wyjątkowe postanowienia §. 25., miejscowy zarząd drogowy należy do zakresu działania Zwierzchności gminnej względnie magistratu.

Miejscowy Zarząd drogowy dogląda, czy drogi gminne II. klasy są w stanie dla komunikacji publicznej przydatnym i jest obowiązany zawiadamiać Wydział powiatowy o potrzebach tych dróg.

Miejscowy zarząd drogowy przedkłada Wydziałowi powiatowemu preliminarz potrzeb dróg gminnych II. klasy i wykonuje wszelkie polecenia Wydziału powiatowego, a w szczególności na polecenie Wydziału powiatowego prowadzi także rachunki dochodów i wydatków i przedkłada Wydziałowi powiatowemu coroczne zamknięcie rachunkowe.

Wydziałowi powiatowemu służy też prawo wydawania poleceń w sprawach dróg gminnych II. klasy do poszczególnych członków miejscowego zarządu drogowego.

Członkowie miejscowego zarządu drogowego, w ustępie 2. i 3. wymienieni, winni porozumieć się ze sobą co do sposobu wspólnego wykonywania swych czynności w zarządzie dróg gminnych II. klasy, a w szczególności ułożyć sposób zwoływania zebrań zarządu drogowego, prowadzenia kasy i rachunków, oraz odbierania, wysyłania i podpisywania pism urzędowych.

O wyniku porozumienia winien zarząd drogowy donieść Wydziałowi powiatowemu w czasie, przez tenże Wydział oznaczonym.

W braku porozumienia wyda odpowiednie zarządzenie Wydział powiatowy.

Na każdego członka miejscowego zarządu drogowego, przekraczającego lub zaniedbującego swoje obowiązki, nakładać może Wydział powiatowy kary pieniężne (porządkowe) aż do 40 K.

Kary te wpływają do funduszu powiatowego (§. 11. punkt 8.).

Każdy członek miejscowego zarządu drogowego jest odpowiedzialny za szkodę, wyrządzoną funduszowi wskutek zaniedbania swego obowiązku lub nadużycia prawa.

Jeżeliby miejscowy zarząd drogowy nie wypełniał należycie obowiązków poruczonych mu ustawą lub poleceniami władz, natenczas Wydział powiatowy ma zarządzić temu w sposób stosowny, a w szczególności winien w miarę potrzeby przez siebie uznać usunąć tenże zarząd, w którymto razie rozporządzać będzie dochodami z myta i wszystkimi innymi funduszami, dla dotychczasowych dróg przeznaczonymi.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwala §. 24. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek udziela głosu w sprawie formalnej p. Jabłońskiemu, który uprasza o skonstatowanie kompletu.

Marszałek skonstatował, iż w Izbie jest tylko 73 posłów, przystępuje do zamknięcia posiedzenia i wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy, normujący stosunki prawne między pracodawcami rolnymi a robotnikami sezonowymi.

We Lwowie, dnia 9. marca 1907.

Wnioskodawca:

Z. Tarnowski, w. r.

Brykczyński, Cielecki, Hupka, Czecz, Wł. Jaworski, Roman Potocki, Dąbski, Gorajski, Staniszewski, Kramarczyk, Potoczek, St. Jędrzejowicz, Mycielski, Męciński, Federowicz.

Projekt ustawy krajowej normującej stosunki prawne między pracodawcami a rolnymi robotnikami sezonowymi.

§. 1.

Stosunki prawne wynikające z umów między pracodawcami a robotnikami sezonowymi mają być oceniane wedle przepisów niniejszej ustawy, o ile przepisy tej ustawy były przestrzegane przy zawarciu umowy.

Stosunek z umów z robotnikami, którzy mają stałe miejsce zamieszkania poza granicami Galicyi, mają być traktowane wedle przepisów tej ustawy, jeżeli robotnicy ci w dokumencie umowy wyraźnie oświadczyli, że się jej postanowieniom poddają.

§. 2.

Robotnikami sezonowymi w znaczeniu tej ustawy są te osoby, które nie wchodząc w stosunek służbowy, podlegający przepisom o czeladzi służebnej, obowiązują się wykonywać roboty gospodarskie w jednym gospodarstwie rolnem na nieprzerwany przeciąg czasu nie krótszy jak 6 dni roboczych.

§. 3.

Każdy robotnik sezonowy ma posiadać legitymację robotniczą wystawioną bezpłatnie według przepisanej formularza przez zwierzchność gminy miejsca stałego pobytu.

Zwierzchności gminne nie będą interweniowały przy zawieraniu umów, względnie nie będą widymowały umów zawartych z robotnikami nieposiadającymi legitymacyi.

O zgubieniu legitymacyi ma być niezwłocznie zawiadomiona zwierzchność gminna, która dokument wystawiła. Po zbadaniu i ocenieniu zachodzących okoliczności może ta sama zwierzchność gminna wystawić nową legitymację z wyraźnym napisem „duplikat“.

Zwierzchności gminne obowiązane są utrzymywać spis wystawionych legitymacyj.

§. 4.

Z chwilą stawienia się do pracy mają być legitymacye robotników złożone u pracodawcy aż do ukończenia umówionych robót.

§. 5.

Warunki umowy o robotę w gospodarstwie rolnem zależą od swobodnego porozumienia stron.

Warunki sprzeciwiające się obowiązującym przepisom unieważniają umowę.

Warunki nie objęte dokumentem umowy mogą być dochodzone tylko w zwyczajnej drodze prawnej.

§. 6.

Dokument umowy ma zawierać:

1) dokładne wymienienie stron kontraktujących,

2) oznaczenie okresu i rodzaju pracy tudzież wyszczególnienie, czy praca ma być wykonywana na wydział, czy na dniówkę,

3) oznaczenie dnia rozpoczęcia robót względnie podanie sposobu zawiadomienia robotników, kiedy się roboty rozpoczną,

4) oznaczenie długości dnia roboczego i przerw w pracy,

5) oznaczenie wysokości płacy oraz terminów wypłaty,

6) oznaczenie, jaka część płacy może być przez pracodawcę zatrzymaną tytułem kaucyi,

7) określenie świadczeń w naturze ze strony pracodawcy z podaniem depntatu według wagi — tylko mleka w litrach, oraz terminów ich wydawania,

8) postanowienia co do przerw w pracy spowodowanych przeszkodami elementarnymi,

9) oświadczenie robotników, że umówioną pracę wykonać umieją i wolni są od dolegliwości, któreby im w pracy przeszkadzały. Robotnicy płci męskiej mają nadto oświadczyć, że od chwili zawarcia umowy nie im nie wiadomo o powołaniu do służby wojskowej,

10) postanowienia co do kosztów podróży robotników na miejsce pracy oraz ich powrotu.

§. 7.

Umowa o robotę sezonową ma być zawarta na piśmie wobec Zwierzchności gminnej tej miejscowości, w której robotnik względnie większość robotników przebywa, albo wobec dwóch świadków, a przez Zwierzchność gminną widymowana.

Zwierzchność gminna obowiązana jest utrzymywać ewidencję umów wobec niej zawartych i przez nią widymowanych.

§. 8.

Osoby występujące przy zawieraniu umowy imieniem nieobecnych robotników muszą się wykazać ich pełnomocnictwem potwierdzonem przez właściwą Zwierzchność gminną.

§. 9.

Umowę w dwóch równobrzmiących egzemplarzach wygotowaną należy (§. 10) przed jej podpisaniem stronom odczytać, w razie potrzeby wyjaśnić i zwrócić uwagę stronom na przewidziane tą ustawą skutki złamania umowy, poczem obie strony umowę podpisują. Strona nieumiejąca pisać, kładzie znak ręczny a funkcjonaryusz Zwierzchności gminnej lub jeden ze świadków wpisuje nazwisko tej strony i dołącza swój podpis.

§. 10.

Interweniująca Zwierzchność gminna względnie jeden ze świadków lub stronom interesowanych zaopatruje następnie oba egzemplarze umowy klauzulą stwierdzającą odczytanie i wyjaśnienie umowy tudzież

uwierzytelniającą podpisanie umowy, poczem uwidacznia w legitymacyach poszczególnych robotników imię i nazwisko pracodawcy, rodzaj i okres trwania pracy, tudzież uwagę, że posiadacz legitymacyi tę umowę przed Zwierzchnością gminną względnie wobec świadków zawarł.

Jeden egzemplarz zacpatrzony w klauzulę umowy należy wręczyć natychmiast względnie po zawidymowaniu przez Zwierzchność gminną pracodawcy, a drugi robotnikowi, względnie pełnomocnikowi robotników.

§. 11.

Jeżeli strony za obopólnem porozumieniem w czasie obowiązywania umowy chcą zmienić warunki tejże, mnszą postąpić w sposób przepisany dla zawierania umów.

§. 12.

Zadatek lub zaliczka dana przy umowie ma być potrącona ze zarobku, a zwrot jej przez robotnika nie znosi ważności umowy.

§. 13.

Pracodawca obowiązany jest za nadejściem czasu w umowie oznaczonego robotnika do pracy przyjąć, wynagrodzenie regularnie wypłacać, deputat w umówionej ilości i dobrej jakości punktualnie wydawać, tudzież inne umowne zobowiązania dokładnie wypełniać, a po ukończeniu roboty poświadczyć w legitymacyi wykonanie umowy i legitymacyę wydać.

Jeżeli pracodawca naruszy w jakikolwiek sposób obowiązki nstawowe lub umówione, władza zmusi go przez zastosowanie kary z §§. 34, 36, do dopełnienia obowiązków wynagrodzenia robotnikowi pełnej wyrządzonej szkody oraz kosztów postępowania.

Jeżeli naruszenie umowy, albo postanowień i zakazów niniejszej ustawy nastąpiło ze strony zarządzającego funkcyonaryusza pracodawcy, karę należy nałożyć na funkcyonaryusza, a obowiązek odszkodowania także na pracodawcę.

§. 14.

Na zabezpieczenie dotrzymania umowy pracodawca może zatrzymać tytułem kaucyi część zarobku robotnika do wysokości 25% a to po umorzeniu zaliczki. Kaucya ta zostanie robotnikowi wydana po prawidłowem wykonaniu umówionej pracy, a w razie bezprawnego zerwania umowy przez robotnika przepada na rzecz pracodawcy.

§. 15.

Wynagrodzenia robotników nie wolno uiszczać czyto w napojach wysokokowych czy to w innych towarach w całości lub częściowo, ani wypłacać jakimikolwiek przekazami, ani zmuszać robotników, aby artykuły pożywienia, używki, ubrania i narzędzia kupowali u pracodawcy lub u osoby przezeń wskazanej. Nie wolno od wypłacanej zaliczki pobierać odsetek, brać weksle na zaliczki, przemie ubezpieczenia zbiorów strącać z płacy robotników.

Robotnikowi natomiast nie wolno swego deputatu sprzedać ani w inny sposób innej osobie odstąpić.

§. 16.

Pracodawca jest obowiązany dla robotnika najętego z obcej gminy, który w czasie robót zachorował, postarać się na własny koszt o pomoc i opiekę lekarską, tudzież żywić i pielęgnować go a to do ośmiu dni. W razie dłuższego trwania choroby należy o tem zawiadomić Zwierzchność gminną, która postąpi z nim jak z każdym ubogim chorym.

Za czas choroby nie należy się robotnikowi płaca.

§. 17.

Przyjęci robotnicy są obowiązani w terminie umówionym przybyć na miejsce wskazane przez pracodawcę, w porze przezeń oznaczonej z potrzebnymi narzędziami, ewentualnie z pomocnikami — jeżeli tak się umówiono — i pracę zacząć, spełniać ją dokładnie według wskazówek pracodawcy, prze-

strzeżać porządku ustanowionego w gospodarstwie przez pracodawcę i wogóle spełniać obowiązki umowne.

§. 18.

Robotnicy podejmujący robotę w jednej partyi na podstawie jednego dokumentu umowy są odpowiedzialni solidarnie za przedmioty oddane im do wspólnego użytku, każdy zaś z osobna odpowiada za szkody przez siebie zrządzone w innych przedmiotach.

§. 19.

Jeżeli wynagrodzenie za pracę ustanowioną w części zbiorów ułamkowo oznaczonej, a pracodawca życzy sobie rozpocząć zwózkę podczas trwania roboty, należy udział robotników wytyczyć sposobem na miejscen praktykowanym. Do czynności tej należy wezwać przedstawiciela robotników. Jeżeli do wytyczenia nie jawi się przedstawiciel robotników, może pracodawca sam uskutečnić wytyczenie.

§. 20.

Jeżeli robotnicy nie jawią się do pracy w terminie, winno c. k. Starostwo na żądanie pracodawcy za okazaniem umowy — po zbadaniu powodu niejawienia się w jak najkrótszej drodze bez prowadzenia formalnych dochodzeń — sprowadzenie robotników na miejsce pracy natychmiast zarządzić. Rekurs przeciw takiemu zarządzeniu doprowadzenia nie ma mocy wstrzymującej.

§. 21.

Jeżeli robotnicy wbrew umowie jawią się do pracy bez narzędzi lub pomocników, wolno pracodawcy koszt dostarczonych im narzędzi lub pomocy potrącić ze zarobku.

§. 22.

Pracodawca może wogóle do wysokości szkody zrządzonej przez robotnika a niepokrytej kaucją, przewidzianą w §. 14 zatrzymać zapłatę i deputat robotnika. Musi

jednak celem ustalenia wysokości odszkodowania wdrożyć przed kompetentną władzą postępowanie w przeciągu 3 dni po zatrzymaniu.

Zatrzymane wynagrodzenie nie może służyć na pokrycie roszczeń pracodawcy do robotnika pochodzących z innego tytułu.

§. 23.

Jeżeli robotnicy po zjawieniu się na miejsce roboty mają skargę przeciw pracodawcy, mogą ją zgłosić u właściwego c. k. Starostwa przez dwóch pełnomocników. — Władza jest obowiązana w 48 godzinach po otrzymaniu skargi wdrożyć postępowanie.

Wnieсение skargi nie uprawnia robotników do niewykonywania umowy.

§. 24.

Jeżeli w osobie przedsiębiorcy gospodarstwa rolnego (pracodawcy) zajdzie zmiana z jakiegokolwiek powodu, natenczas jego następcą prawny może od zawartej przez poprzednika umowy odstąpić za wypowiedzeniem najpóźniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem roboty i za zwrotem kosztów, jakie robotnicy ponieśli przez zawarcie umowy.

Nawzajem robotnicy mają z tego samego powodu prawo odstąpienia od umowy za wypowiedzeniem najpóźniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem pracy, a to bez roszczenia do jakiegokolwiek odszkodowania.

Jeżeli takie wypowiedzenie z żadnej strony nie nastąpi, umowa w całej pełni ma być wykonana na rachunek osoby, która gospodarstwo objęła.

Jeżeli zmiana w osobie przedsiębiorcy gospodarstwa nastąpi w ciągu wykonywania umowy, natenczas prawonabywca przejmuje z zastrzeżeniem regresu względem pierwotnego pracodawcy wobec robotników wszystkie obowiązki wynikające z umowy, choćby się odnosiły do czasu przed zmianą przed-

siębiorecy gospodarstwa, i jest wobec nich bezpośrednim dłużnikiem.

Przepisy tego paragrafu mają także zastosowanie w wypadku zaprowadzenia zarządu przymusowego.

§. 25.

Wierzytelności robotników należą w razie sprzedaży licytacyjnej do kategorii uprzywilejowanych po myśli §§. 120 l. 3 i 216 l. 3 ordynacyi egzekucyjnej.

§. 26.

Pracodawca ma prawo rozwiązać jednostronnie umowę z tym robotnikiem, który po zawarciu umowy:

a) pracodawcę, członka jego rodziny, funkcyonaryusza zarządu lub nadzoru czynnie znieważy, albo przeciw życiu, zdrowiu lub majątkowi tych osób popełni czyn karygodny, względnie popełni usiłuje;

b) we własności osób pod a) wymienionych umyślnie szkodę wyrządzi;

c) zostanie skazany za zbrodnię lub występki pochodzący z chciwości zysku, albo za przekroczenie z §. 38. niniejszej ustawy;

d) do wykonania pracy okaże się niezdolnym.

§. 27.

Chcąc uczynić użytek z prawa wymienionego w poprzednim §., musi pracodawca zawiadomić o tem robotnika najpóźniej w ciągu 24-ch godzin po otrzymaniu wiadomości o podstawie do rozwiązania umowy.

§. 28.

W wypadkach rozwiązania umowy na podstawie §. 26. pracodawca obowiązany jest zarobioną płacę robotnika w 3 dniach złożyć gotówką w c. k. Starostwie, i w tym samym terminie zgłosić roszczenie o odszkodowanie.

Stwierdzoną wysokość odszkodowania Władza strąci z kaucyi, ewentualnie i ze zarobku, a resztę wyda robotnikowi.

§. 29.

Zakontraktowany robotnik ma prawo jednostronnie umowę rozwiązać:

a) jeżeli po zawarciu umowy pracodawca, członek jego rodziny lub jego funkcyonaryusz usiłuje nakłonić robotnika do czynów karygodnych lub niemoralnych, znieważa go czynnie. popełnia czyn karygodny przeciw życiu, zdrowiu lub majątkowi robotnika, względnie czyu taki usiłuje popełnić;

b) jeżeli w czasie między zawarciem umowy a rozpoczęciem pracy zajęty był u tego samego pracodawcy jako sługa lub robotnik, a pracodawca bezprawnie zatrzymuje przypadającą za te usługi płacę lub deputat;

c) jeżeli po zawarciu umowy wskutek choroby staje się niezdolnym do wykonywania podjętej pracy;

d) jeżeli na czas objęty umową zostanie powołany do służby wojskowej.

§. 30.

Chcąc uczynić użytek z prawa wymienionego w §. 32., robotnik obowiązany jest swój zamiar oznajmić pracodawcy w ciągu 24-ch godzin po zajęciu uzasadniającem przyczynę rozwiązania.

§. 31.

Jeżeli rozwiązanie na podstawie §. 29. nastąpi w czasie wykonania umowy, to pracodawca w wypadku pod a) wymienionym ma zapłacić robotnikowi zarobek i deputat za cały czas umówionej pracy, w wypadkach zaś pod b), c), d) wymienionych płacę i deputat już zarobioną.

§. 32.

W razie wypadku śmierci lub ciężkiej choroby w najbliższej rodzinie robotnika,

albo w razie innego ważnego powodu, zmuszającego robotnika do powrotu do domu uprawnionym jest robotnik do żądania odpowiedniego, czasowego zwolnienia od pracy. Jeżeli pracodawca nie zgadza się na czasowe zwolnienie, jeżeli co do czasu trwania takiego czasowego zwolnienia nie nastąpi dobrowolne porozumienie, wówczas e. k. Starostwo orzec ma po zbadaniu powodu w jak najkrótszej drodze, czy i na jak długo zwolnienie od pracy ma nastąpić.

Ten przepis ma także zastosowanie w razie, jeżeli robotnik żąda z ważnych powodów zupełnego uwolnienia przed wykonaniem umówionej pracy, a pracodawca uwolnić go nie chce.

Przeciw rozstrzygnięciu e. k. Starostwa niema środka prawnego. Gdyby się następnie okazało, że robotnik uzyskał zwolnienie przez podanie nieprawdziwych okoliczności, postąpi się z nim, jak z łamiącym umowę.

§. 33.

Pracodawca jest obowiązany, jeżeli umowę sam lub za wspólnem porozumieniem rozwiązał, jakoteż, gdy nie chce podnosić skargi z powodu odstąpienia robotnika od umowy — wpisać fakt rozwiązania umowy bez podania powodu — do legitymacyi robotniczej i legitymacyę wydać.

§. 34.

Pracodawca lub jego funkcyonaryusz, który:

a) spowoduje bez prawnej podstawy przymusowe dostawienie robotnika,

b) przekroczy zakaz z §. 15. alinea 1. niniejszej ustawy,

ma być karany grzywną do wysokości 300 K względnie aresztem do dni 15.

Karze w równej wysokości podlega funkcyonaryusz pracodawcy, który za przyjęcie robotników wynawia sobie lub przyjmuje materyalne korzyści.

Pracodawca, który względem robotnika zaopatrzonego legitymacyą nie dopełni obowiązków z §. 33. lub §. 28. alinea 1., ulega grzywnie do wysokości 150 koron względnie karze aresztu do dni 8.

§. 35.

Robotnik, który wynajmuje się kilku pracodawcom na ten sam okres czasu, będzie karany aresztem do dni 8. W wypadku tym obowiązany jest robotnik wypełnić tę umowę, którą najpierw zawarł, innym zaś pracodawcom wynagrodzić szkodę, wyjąwszy gdyby wiedzieli o zawarciu przezeń poprzedniej umowy.

Robotnik, który wykracza przeciw przepisom §. 17 będzie karany aresztem do 30 dni.

§. 36.

Niezastosowanie się do innych postanowień niniejszej ustawy podlega grzywnie do 100 koron względnie karze aresztu do 10 dni.

Przytem przestrzegać należy zasady, że na pracodawcę, względnie jego funkcyonaryusza mają być z reguły nakładane grzywny, a na robotnika kara aresztu.

§. 37.

Kto:

a) najmuje robotnika, wiedząc, iż tenże na ten sam czas z kim innym zawarł umowę, albo przez korzystniejsze obietnice stara się go odciągnąć od pierwszego pracodawcy;

b) legitymacyę robotniczą bierze w zastaw, albo udziela na nią kredytu,

ulega grzywnie do wysokości 150 kor., względnie karze aresztu do 15 dni.

W wypadkach pod a) należy za każdego w ten sposób od pierwotnej umowy odwiedzonego robotnika grzywnę osobno orzec, a nadto nałożyć na winnego solidarny z robotnikiem obowiązek odszkodowania pierwszego pracodawcy.

§. 38.

Umowy robotników, mające na celu zmuszenie pracodawcy przez gromadnie zaprzestanie pracy do podwyższenia płacy lub wymuszenie innych korzyści, jakoteż mające na celu wspieranie tych, którzy przy takich umowach trwają, a szkoderie tym, którzy się do nich nie stosują, są nieważne.

Kto zawarcie lub wykonanie takich umów albo trwanie w tychże spowoduje lub spowodować usiłuje agitacją, groźbami lub przymusem, będzie karany grzywną do wysokości 300 K., względnie aresztem do do dni 30, o ile czyn nie podpada pod postanowienia ustawy karnej.

§. 39.

Orzeczone przeciw robotnikom kary aresztu mają być na żądanie pracodawcy wykonane dopiero po ukończeniu umówionych robót.

Robotników skazanych w myśl §§. 35 i 36, o ile skłonni są do podjęcia roboty, a pracodawca gotów jest ich zatrzymać, może Władza na prośbę wspólną pracodawcy i robotników pozostawić na wolności. — Jeżeli ci robotnicy robotę umówioną należycie wykonają, względnie ukończą, należy zaniechać wykonania orzeczonej kary.

§. 40.

Zapłacone grzywny przypadają funduszowi ubogich tej gminy, w której skazany ma stałe miejsce zamieszkania. Gdyby miejsce zamieszkania skazanego leżało poza granicami kraju, grzywna przypada gminie miejsca umówionej pracy.

§. 41.

Do wydawania zarządzeń, które są wymagane przepisami niniejszej ustawy, do orzekania w razie zachodzących przekroczeń, tudzież do rozstrzygania rozszczeń o odszkodowanie nie przenoszących kwoty 100 kor. od poszczególnej osoby, powołane

są jako I. instancya właściwe c. k. Starostwa, a jako II. i ostatnia instancya c. k. Namiestnictwo we Lwowie, do którego można się odwołać w przeciągu 3 dni, licząc od chwili ogłoszenia orzeczenia I. instancyi.

Rekurs można wnieść na piśmie lub podać ustnie do protokołu u Władzy I. instancyi.

§. 42.

Sprawy należące po myśli niniejszej ustawy do kompetencji władz administracyjnych należy załatwiać w obu instancjach bezzwłocznie.

Postępowanie winno być w I. instancyi ustne. Z reguły należy się starać o załatwienie sprawy na jednym terminie. Do protokołu wpisuje się tylko istotne szczegóły sprawy i ustnie ogłoszone orzeczenie, a odpis protokołu takiego należy stronom na ich żądanie wydać.

W postępowaniu z powodu złego wykonywania roboty należy wysłuchać rzeczoznawców wymienionych przez strony.

Władza wydająca orzeczenia winna pouczyć strony o prawie, sposobie wniesienia i terminie rekursowym.

§. 43.

W wypadkach, gdy robotnicy po przybyciu na miejsce wzbraniają się wypełnić obowiązki umowne, może c. k. Starostwo na żądanie pracodawcy wydelegować na miejsce urzędnika. Orzeczenie, które jak najrychlej wydać należy, jest wykonalne bez względu na możliwy środek prawny, a zawierać ma także postanowienie co do ponoszenia kosztów dochodzenia.

§. 44.

Blizsze normy co do wykonania niniejszej ustawy wyda c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu opinii głównych korporacji rolniczych i po porozumieniu się z Wydziałem krajowym.

§. 45.

Wszystkie dokumenty, protokoły, skargi i inne akta sporządzane względnie wnoszone w myśl postanowień niniejszej ustawy są wolne od należytości stempowych.

Wniosek

posła Szajera i towarzyszy.

Zważywszy, że państwa sąsiadujące z Galicyą żądają otwarcia granicy dla importu bydła i nierogacizny do naszego kraju i państwa;

zważywszy, że gdyby granica naszego państwa dla importu obcego bydła i nierogacizny otwartą została, przeto nieuniknionem byłoby zawleczenie zarazy bydłowej, a nasz kraj narażonoby na nieobliczalne szkody i straty:

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd krajowy jako też Wydział krajowy, aby wspólnie poczyniły możliwe skuteczne kroki u c. k. Rządu centralnego, aby tenże pod żadnym pozorem i względem granicy nie otwierał.

We Lwowie dnia 9. marca 1907.

Wnioskodawca:
Szajer, w. r.

Wesoliński, Wilczkiewicz, Potoczek, Bojko, Bal, Hupka, Szwed, Stojalowski, Szponder, Kramarczyk, F. Włodek, Krenpa, W. Krański, Skolyszewski, Zdz. Skrzyński, A. Jędrzejowicz, Schätzel.

Wniosek

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w roku bieżącym na koszt funduszu krajowego zarządził opracowanie projektu regulacji potoków: Rydelówki, Czarnego i Kołomyjki, od ujścia do Prutu w górę aż powyżej terytorium miasta Kołomyi, z uwzględnieniem projektu kanalizacji miasta.

We Lwowie dnia 9. marca 1907.

Wnioskodawca:
Kleski, w. r.

L. Wiśniewski, Michałowski, Buynowski, Bednarski, Jabłoński, Wurst, Lipiński, Maiss, Tarnawski, Michalski, Maryewski, A. Theodorowicz, Tomaszewski, Kolischer, Głabiński, Cieński, Schätzel, Moysa.

Wniosek

Zważywszy, że §. 92. ust. gm. dla 30 miast z 13. marca 1889 Nr. 24. opiewa; „Dodatki do podatków mają być ściągane za pomocą tych samych środków co podatki“ w zastosowaniu do dodatków gminnych do podatku konsumcyjnego od mięsa, wina i moszczu naraża gminy na dotkliwą stratę,

zważywszy, że w miastach statutem z 13. marca 1889 objętych, z rokiem każdym wydatki wzrastają w nadmierny sposób nieproporcjonalnie do dochodów, zmuszając zarządy miast do szukania nowych źródeł dochodu;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu po porozumieniu się z c. k. Rządem uzupełnić §. 92. ust. gm. z 13. marca 1889 Nr. 24. D. u. k. w tym kierunku, że w razie poboru rządowych podatków w drodze dzierżawy, gminie przysługuje prawo poboru dodatków czyto przez własne organa, czy też w drodze wydzierżawienia.

Wzywa się c. k. Rząd, aby podatek konsumcyjny od mięsa, wina i moszczu wydzierżawiał z wolnej ręki gminom objętym statutem z 13. marca 1889 na tych samych warunkach, jak miastom zamkniętym.

We Lwowie 9. marca 1907.

Wnioskodawca:
Maryewski, w. r.

Tomaszewski, Tarnawski, Jabłoński, Bednarski, Wiśniewski, Wurst, Jahl, Maiss, Merunowicz, Lipiński, Sala, Loewenstein, Kleski, Buynowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i towarzyszy do JWPana Komisarza rządowego w sprawie pokrzywdzonego Michała Sołtysa przez naczelnika stacyi Grodzisko.

Michał Sołtys od lat młodych zarabkował przy kolei, a 12-cie lat służył przy kolei w różnych miejscach a wreszcie na stacyi jako robotnik w Grodzisku.

Nieszczęście chciało, iż naczelnik stacyi Rudolf Bechloss, schrzesnik przed 4-ma laty WP. Horoszkiewicza Dyrektora e. k. kolei państwowych, pogniwał się na Sołtysa i postarał się o to, iż po 12-tu latach służby odprawiony został z dniem 1. maja 1906 rzezony robotnik.

Naczelnik Bechloss postarał się jako taki, że Sołtys został zupełnie oddalony bez żadnych dochodzeń dyscyplinarnych ze służby mimo tyloletniej pracy nienagannej przy kolei.

Naczelnik Bechloss pozbył się tego robotnika dlatego: jakoby tenże mówił publicznie o kradzieżach, a nadto, że Sołtys miał kłótniwą żonę, która obrazić miała jeden tylko raz drugiego strażnika kolejowego Pawła Badurę.

Doszło do tego, że chociaż nie wiele o kradzieżach Bechlossa Michał Sołtys poufnie powiedział, zaskarżony został za oszczerstwo, o które przy rozprawie głównej w obwodowym e. k. Sądzie rzeszowskim, do której powołano 50-ciu świadków, uwolnionym robotnik został; a dowód prawdy co do kradzieży został przeprowadzony, mimo to Bechlossowi włos z głowy nie spadł.

Sołtys obecnie na bruku, bez utrzymania i życia, złożył egzamin służbowy na strażnika zwrotniczego w dniu 7. kwietnia, 23. kwietnia 1906 złożył przysięgę, został mimo to ze zemsty naczelnika stacyi Bechlossa suspendowany, a mimo prośb kilkakrotnych o udzielenie posady, do dziś ten biedak otrzymać nie może.

Wobec tego zapytują podpisani JWPana Komisarza rządowego z prośbą o zarządzenie, aby zemsta naczelnika stacyi w Grodzisku więcej nie obijała się o robotników kolejowych i pociągnięcie tegoż naczelnika, skoro dowód się udał, do odpowiedzialności, nadto przyjęcie Sołtysa do służby.

Lwów, dnia 9. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Mazikiewicz, Mogilnicki, Kramarczyk, Effenowicz, Kuryłowicz, Barabasz, Potoczek, Bohaczewski, Staruch, Ostapezuk, Stapiński.

I n t e r p e l a c y a

posła Bojki i towarzyszy do Pana Komisarza rządowego.

Korzystając z §-fu 12. ustawy z dnia 26. stycznia 1907 roku l. 17. Dz. ust. p. p. zgłosiło się grono wyborców do Magistratu w Brzeżanach o doręczenie im 22 drakowanych egzemplarzy listy wyborczej.

Lista ta mieści się na 27 arkuszach pisma, a obejmuje 2.300 niespełna wyborców. W zwykłych więc warunkach koszt druku tejże nie może więcej kosztować, aniżeli sto koron.

Tymczasem drukarz tamtejszy postawił żądanie, by mu za nakład zapłacono 768 koron. Magistrat zaś brzeżański zażądał złożenia zaliczki wyrównywającej połowie tej kwoty, i zamiast postarać się o wydrukowanie listy na warunkach możliwie przystępnych gdzieindziej, oświadczył, że inaczej wydrukowanie listy nie zarządzi.

Żądanie kilkunastu wyborców, by listę posłano do druku którejkolwiek drukarni lwowskiej, nie zostało uwzględnione, co oczywiście w mieście wywołuje rozgorzyczenie. Tym sposobem bowiem nasuwa się podejrzenie, jakoby szukano sposobu do obejścia ustawy zapewniającej obywatelom skuteczną kontrolę list wyborczych.

Zaznacza się, że na kosztu druku gotowi byli i są petenci złożyć połowę odpowiadającą zwykłym warunkom i ofiarowali kwotę 50—60 koron.

Wobec tego faktu podpisani zapytują:

Co e. k. Rząd uważa za stosowne przedsięwziąć, by zapewnić ogółowi wyborców korzystanie w pełni z przepisów ustawy zapewniającej kontrolę wyborów, i czy zechce wystosować pouczenie do wszystkich gmin kraju, by życzeniom obywateli starały się zadosyć uczynić w sposobie najmniej kosztownym.

Lwów, dnia 9. marca 1907.

Interpelujący:
J. Bojko, w. r.

F. Włodek, Krempa Stapiński, Kramarczyk, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Barabasz, Szwed, Staruch, Oleśnicki, I. Jaworski, Glidziuk, Korol, Szajer, Potoczek, Szwed.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 11. marca 1907 godzina 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 35 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Mieczysław Urbański, w. r.

Protokół

16. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 11. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecných posłów 126.

Ze strony Rządu: e. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 14 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 15 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyi wniesionych po dzień 11. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 1961, 1962—1966, 1970, 1974, 1978, 1980, 1984 do 1986.

Komisji szkolnej L. s.: 1967, 1976, 1988, 1989.

Komisji administracyjnej L. s.: 1969

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 1975.

Komisji drogowej L. s.: 1968, 1979.

Komisji kolejowej L. s.: 1977.

Po odczytaniu petycyi L. s. 1968 gminy Wyżne i okolicznych gmin o wybudowanie drogi przez gminę Wyżne i o most na Wiśtoku przemawia p. Stapiński popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s. 1969, organistów galicyjskich o wyznaczenie im stałych pensyj przemawia p. Stapiński, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego p. Schätzel zdaje sprawę z wyniku skrutynium z przeprowadzonego na ostatnim posiedzeniu wyboru 1 członka komisji przemysłowej.

Głosowało 92 posłów. Absolutna większość 47. Głosów 92, zatem wszystkie otrzymał p. Kuryłowicz.

Marszałek stwierdza, że p. Kuryłowicz został wybrany członkiem komisji przemysłowej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie przyzwolenia Reprezentacji powiatowej w Łańcucie na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Łańcucie zezwala się w roku 1907 pobierać 65% dodatek powiatowy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie odnowienia królewskiego zamku na Wawelu.

Sprawozdawca p. Piniński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sprawozdanie niniejsze wraz ze sprawozdaniem Wydziału krajowego tyczącem się restauracji królewskiego zamku na Wawelu przyjmuje Sejm do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji drogowej o projekcie ustawy drogowej.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta:

§. 25.

W gminach miejskich, dla których wydana została ustawa gminna z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24, oraz w gminach Oświęcim, Lipnik, Czarna wieś, Dąbie, Krowodża i Nowa wieś narodowa, obowiązuje niniejsza ustawa z następującymi zmianami:

a) gminy te prowadzić będą pod kontrolą władz nadzorczych (§§. 21. i 24.) cały zarząd techniczny i ekonomiczny wszystkich dróg gminnych I. i II. klasy, w obrębie gminy i obszaru dworskiego (gminy katastralnej) położonych, nie wyłączając czynności z §. 6. tej ustawy wpływających;

b) z ustanowionego w §. 13. ośmnasto-procentowego dodatku od podatków bezpośrednich, opłacanych w tych gminach katastralnych, 9% tychże podatków wpływać będzie do kasy miejscowej na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy, a 9% do kasy Rady powiatowej na cele drogowe powiatu;

c) jeżeli powyższy dodatek wraz z innymi dochodami (§. 11.), przeznaczonymi na rzecz dróg gminnych I. i II. klasy, nie wystarcza na opędzenie wydatków połączonych z budową i należytem utrzymaniem dróg pomienionych, natenczas Rada gminna jest obowiązana na pokrycie niedoborów wyznaczyć dotację z innych funduszy, a w braku tychże uchwalić odpowiedni dodatek do podatków bezpośrednich.

Jeżeli przy gminie jest samoistny obszar dworski, w pokryciu niedoborów winien i on partycypować kwotą w stosunku po atków bezpośrednich opłacanych przez gminę i obszar dworski.

W tym celu Wydział powiatowy, przy załatwieniu preliminarza, nałoży na obszar dworski stosowny dodatek do podatków bezpośrednich.

Przepisy tego paragrafu zastosować można także do innych gmin wraz z obszarami dworskimi, po wysłuchaniu Reprezentacji gminnej i przłożego obszaru dworskiego, uchwałą Rady powiatowej i Wydziału krajowego.

Przemawia p. Maryewski i stawia poprawkę do ustępu b), a mianowicie ażeby ustęp ten od słów: „9% tychże podatków“ do końca skreślić, a natomiast wstawić słowa: „11% tychże podatków wpływać będzie do kasy miejscowej na rzecz dróg gminnych I i II klasy, a 7% do kasy Rady powiatowej na cele drogowe powiatu“.

Izba poprawkę tę posła Maryewskiego popiera.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Dąbski.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Tomaszewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Męcińskiemu dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Męciński.

Izba uchwała najpierw §. 25 z opuszczeniem ustępu b), do którego wniósł p. Maryewski poprawkę, w oddzielnem zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Maryewskiego, którą Marszałek odczytuje, a następnie uchwała ustęp b) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 26.

Władze polityczne mają prawo i obowiązek czuwania, aby dróg publicznych każ-

dy bez przeszkody mogli używać, nie mniej, aby przez zaniedbanie drogi bezpieczeństwo osób i własności nie cierpiało. W razie więc takiego zaniedbania zażądataj zarządzenia od organu, sprawującego dozór bezpośredni, a w razie niebezpieczeństwa, gdy krok ten zostanie bezskutecznym, zarządzają stosowne środki do naprawy drogi na koszt zobowiązanych i właściwy organ bezzwłocznie o tem zawiadomia.

Izba bez rozprawy uchwała §. 26, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 27.

Wszelkie należności, przypadające na podstawie tej ustawy, tudzież koszta postępowania wykonawczego, gdy nie są uiszczone w terminie, ściągnięte będą drogą egzekucyi politycznej podług istniejących ustaw i przepisów.

Prawomocne uchwały, orzeczenia i rozporządzenia, wydane na podstawie niniejszej ustawy, egzekwowane będą na żądanie właściwej władzy autonomicznej przez polityczną władzę powiatową.

Izba bez rozprawy uchwała §. 27, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 28.

Wszystkie przedstawienia i odwołania się do wyższej władzy autonomicznej winne być wniesione w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu lub doręczeniu, na ręce tej władzy, która zarządzenie lub orzeczenie wydała, albo jest organem wykonawczym reprezentacji, która uchwałę powzięła. Jeśli reprezentacja lub władza, która zarządzenie lub orzeczenie wydała, uważa odwołanie się do wyższej władzy za słuszne, natenczas przyjąć je może jako przedstawienie i zmienić swą pierwotną decyzję.

Przeciw zarządzeniom I. instancyi, których wykonanie w interesie bezpieczeństwa

publicznego jest pilnem, odwołanie się nie ma mocy wstrzymującej.

Koszta komisji, wywołane przez żalącego się, ponosi tenże, jeśli żalenie w całości za niesłuszne uznanem zostało. W przeciwnym razie ponosi je dotyczący fundusz.

Od orzeczeń politycznej władzy powiatowej, wydanych na mocy §. 28., odwołać się można w myśl przepisów obowiązujących do c. k. Namiestnictwa, które rozstrzyga sprawę ostatecznie w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Izba bez rozprawy uchwała §. 28. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 29.

Ustawa ta obowiązywać będzie od dnia 1. stycznia po ogłoszeniu w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Równocześnie utraci moc obowiązującą ustawa z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 43. o prestacyach, funduszach i kompetencyi co do dróg publicznych nierządowych, tudzież ustawa z dnia 17. kwietnia 1874 Dz. ust. kraj. Nr. 35 odnosząca się do postępowania przy udzielaniu koncesyi na pobór opłat mytniczych na rzecz funduszów powiatowych, gminnych jako też na rzecz stron prywatnych i ustawa z dnia 7. czerwca 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 74 o nakładaniu i pobieraniu myta na drogach powiatowych i gminnych I. klasy, objętych w zarząd Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 29. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 30.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 30. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa o budowie i utrzymaniu dróg publicznych niepaństwowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Izba uchwała na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej ustawy bez czytania.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Buynowskiego głosowanie imienne przy trzecim czytaniu tej ustawy, uchwała Izba w imiennem głosowaniu ustawę powyższą w trzecim czytaniu wszystkimi głosami przeciw jednemu.

Za ustawą (przez „tak”) głosowali pp. Abrahamowicz, Bał, Baworowski, Bednarski, Białokórski, Bohaczewski, Bojko, Brunicki, Brycezyński, Buynowski, Cieński Leszek, Czarkowski-Golejewski, Czartoryski, Czaykowski Wiktor, Czaykowski Władysław, Czeż, Dąbski, Dzieduszycki Klemens, Federowicz, Gliński, Głabiński, Gnoiński Jan, Gnoiński Wincenty, Gorayski, Götz, Gryziecki, Horodyski, Hupka, Jabłoński, Jabł, Jaworski Jan, Jędrzejowicz Adam, Jędrzejowicz Stanisław, Kleski, Korol, Kostheim, Kraiński Wincenty, Kraiński Władysław, Kramarczyk, Krzysztofowicz, Kuryłowicz, Laskowski, Leo, Lipiński, Lityński, Lubomirski Andrzej, Mars, Maryewski, Mazikiewicz, Męciński, Michalski, Michałowski, Milewski, Morawski, Moysa, Mycielski, Niezabitowski, Ochrymowicz, Oleśnicki, Pastor, Paygert, Pilat, Piniński, Płocki, Potocki Roman, Potoczek, Rayski, Rudrof, Sala, Schätzel, Schnell, Sękowski, Skałkowski, Skołyzewski, Skrzyński, Stapiński, Staruch, Stojałowski, Struskiewicz, Szponder, Szwed, Tarnawski, Tarnowski Zdzisław, Traczewski,

Teodorowicz Antoni, Tomaszewski, Trzeciński, Urbański Jan, Urbański Mieczysław, Vivien, Wereszczyński, Wesoliński, Wilczkiewicz, Włodek Filip, Włodek Zdzisław, Zagórski, Żardecki.

Przeciw ustawie (przez „nie“) głosował p. Merunowicz.

Sprawozdawca czyta:

II. Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby po wejściu w życie nowej ustawy drogowej, zabezpieczył w budżecie krajowym odpowiednią dotacyę na zasiłki powiatom udzielając się mające z tytułu utrzymania dróg powiatowych i gminnych I. i II. klasy.

Wysokość tej dotacyi ma być zabezpieczoną przynajmniej na pierwsze sześć lat w wysokości jednego miliona koron rocznie.

Przemawia p. Maryewski i stawia poprawkę do drugiego ustępu powyższej rezolucyi, a mianowicie, ażeby zamiast słów „jednego miliona koron“ wstawić „500.000 K“.

Izba popiera tę poprawkę p. Maryewskiego.

Przemawia p. Leo i stawia następującą poprawkę zamiast ustępu drugiego proponowanej przez komisję rezolucyi:

Wysokość tej dotacyi ma być wstawioną do budżetu krajowego począwszy od 1908 r. w wysokości 500.000 K. Z chwilą uzyskania przez kraj nowego dochodu podatkowego podniesioną być winna bezzwłocznie powyższa dotacya do kwoty 1 miliona koron.

Przemawia p. Urbański.

Przemawia p. Hupka i stawia następujące poprawki do rezolucyi: zamiast słów „na zasiłki powiatom udzielając się mające“, wstawić słowa: „na pomoc dla powiatów“; dalej wnosi: opuścić słowa w ostatnim wierszu „powiatowych“ oraz łącznik „i“ wreszcie „I. i II. klasy“.

Przemawia p. Moysa.

Przemawia p. Michalski.

Przemawia p. ks. Stojalowski.

Przemawia p. Męciniński.

Przemawia p. Urbański.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek poddaje do poparcia poprawkę p. Hupki, którą odczytuje.

Izba poprawki p. Hupki nie popiera.

Marszałek poddaje do poparcia poprawkę p. Leo, którą odczytuje.

Izba poprawkę p. Leo popiera.

Przemawia p. sprawozdawca

Przemawia pod względem formalnym p. Maryewski i cofa swoją poprawkę.

Marszałek poddaje pod głosowanie ustęp pierwszy rezolucyi, co do którego niema żadnej poprawki.

Izba uchwała ustęp pierwszy rezolucyi zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi, podda najpierw pod głosowanie ustęp drugi rezolucyi w brzmieniu proponowanem przez komisję, gdyż zawiera cyfrę wyższą niż poprawka p. Lea, którą odczytuje, gdyby zaś ustęp drugi rezolucyi, w brzmieniu proponowanem przez komisję, nie uzyskał większości, podda pod głosowanie poprawkę p. Lea.

Gdy nikt się takiemu sposobowi głosowania nie sprzeciwi, Marszałek poddaje pod głosowanie ustęp drugi rezolucyi.

Izba uchwała ustęp drugi rezolucyi zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby z uwzględnieniem możności finansowej kraju opracował projekt ukrajowienia pewnej sieci dróg czyto nowo zbudować się mających, czy też jako powiatowe lub gminne I. klasy już zbudowanych i by przeprowadził z c. k. Rządem rokowania, któreby

miały na celu uzyskanie wydatniejszej jak dotychczas pomocy państwa na rzecz budowy i utrzymania autonomicznych dróg w kraju.

Marszałek otwiera rozprawę.

P. Hupka cofa swoją poprawkę wniesioną do tej rezolucyi przy rozprawie ogólnej.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwała rezolucyę 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Buynowskiego:

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby drogi krajowe, przez miasta przechodzące, kosztem funduszu krajowego przy pomocy funduszków dotyczących miast w szybszem, jak dotąd tempie brukował.

Marszałek otwiera nad powyższą rezolucyą rozprawę.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba uchwała rezolucyę p. Buynowskiego.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Kuryłowicza:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby rozpatrzył sprawę koniecznych zmian w ustawie o publicznych dojazdach kolejowych i na najbliższej sesji Sejmu krajowego przedłożył projekt nowej ustawy o tych dojazdach w miejsce ustawy z 15. kwietnia 1881 Nr. 46. Dz. u. kr., względnie poweli z 9. marca 1888 Nr. 38 Dz. u. kr.

Marszałek otwiera nad powyższą rezolucyą rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Kuryłowicz i cofa swoją rezolucyę.

Marszałek udziela głosu p. Jabłońskiemu.

Przemawia p. Jabłoński i stawia następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby celem wybrukowania dróg powiat. obszary miast rządzących się ustawą z 13. marca 1889 r. przecinających, używał odnośnym radom powiat. zasiłków i wszelkiej możliwej pomocy.

Izba rezolucyę powyższą p. Jabłońskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała rezolucyę tę p. Jabłońskiego, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek udziela głosu p. Marsowi.

Przemawia p. Mars i stawia następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby dla przyznawać się mających subwencji na cele utrzymania dróg w powiatach, ułożył odpowiednią instrukcyę.

Izba powyższą rezolucyę p. Marsa popiera, a następnie bez rozprawy po zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę ją uchwała.

Marszałek oznajmia, iż czyniąc zadość życzeniu, wyrażonemu przez reprezentantów wszystkich niemal stronnictw, aby obrady sejmowe przyspieszyć, ma zamiar od dnia jutrzejszego zarządzić dwa posiedzenia dziennie, a mianowicie pierwsze rano od godziny 10-tej rano do 1/2 3-ciej, a drugie wieczór od godziny 7-mej do 12-tej i uprasza p. p. posłów o jawienie się w komplecie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie utworzenia krajowego funduszu inwestycyjnego i zmiany niektórych postanowień statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Leo uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. 1. Sejm ustanawia krajowy fundusz inwestycyjny w wysokości pięciu milionów koron, przeznaczony na popieranie gospodarczego rozwoju kraju na polu przemysłu rolnictwa, górnictwa i handlu bądź to przez dostarczanie zakładowego kredytu lub kapitału dla przedsiębiorstw krajowych, bądź przez tworzenie lub popieranie organizacji kooperacyjnych, bądź też wogóle przez działanie w celach rozwoju i popierania ogólnej wytwórczości gospodarczej kraju.

2. Sejm przeznacza z bilansów Banku krajowego poczynszy od bilansu za r. 1907 na dotację tego funduszu tę coroczną nadwyżkę dochodów Banku, która służyć miała na powiększenie kapitału zakładowego, a która po dojściu tego kapitału do kwoty 4,400.000 K miała być oddawaną do dyspozycji Sejmowi.

3. Przekazywanie tej nadwyżki do krajowego funduszu inwestycyjnego ma się odbywać tak długo, dopóki fundusz ten z samych tylko nadwyżek, bez doliczania jakichkolwiek odsetek i ewentualnych zysków nie urośnie do kwoty pięciu milionów koron.

4. Fundusz inwestycyjny będzie osobno administrowany, zarachowywany i bilansowany przez Bank krajowy na podstawie przepisów, wydanych przez Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania Dyrekeyi Banku krajowego.

II. Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj aż do dalszej wysokości dwudziestu milionów koron imiennej wartości, czyli razem z dotychczas przyjętą gwarancją do wysokości pięćdziesięciu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiada-

czom obligacyj komunalnych poręcza w pierwszym rzędzie specjalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero, o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

III. Kraj gwarantuje dopełnienia zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj kolejowych, aż do dalszej wysokości dwudziestu milionów koron imiennej wartości, czyli razem z dotychczas przyjętą gwarancją do wysokości pięćdziesięciu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacjach kolejowych, jakoteż nabyte w myśl §. 64. lit. b walory kolejowe, specjalny fundusz rezerwowy, utworzyć się mający dla obligacyj kolejowych (§. 76.), następnie cały majątek Banku krajowego (§. 67.), a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczony aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

IV. Sejm uchyla postanowienia §§. 3. B. C. D. n., 4., 2., 36., 43., 102., 109. B. 2., 112., 2. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała je w osnowie następującej:

§. 3. B. Oddział komunalny obejmuje udzielanie pożyczek spłacalnych ratami:

1. Państwu, funduszowi krajowemu, powiatom i gminom;

2. towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873 Nr. 70. Dz. p. p. i kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucjom za poręką gmin lub powiatów przyjętą zgodnie z ustawą;

3. spółkom wodnym na cele w ich zakres statutowy wchodzące (§. 36.);

4. wszelkim innym prawnie publicznym korporacyom, mającym swą siedzibę w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, a wyposażonym w prawo nakładania danin dla pokrycia swoich potrzeb.

Wszystkie te pożyczki udzielane będą w obligacyach komunalnych, wydawanych do wysokości udzielanych pożyczek.

Pożyczki udzielane funduszowi krajowemu wymagają Najwyższego zatwierdzenia.

Oprócz tych pożyczek, udzielanych bezpośrednio wymienionym wyżej osobom prawnym, wolno Bankowi krajowemu nabywać w drodze cesyi preteusye osób trzecich, przysługujące im do Państwa, kraju i innych prawnie publicznych korporacyj w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem i na podstawie tak nabytych pretensyj obligacye komunalne emitować. Wszystkie obligacye komunalne wszelkich emisyj, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać sumy 50,000.000 (pięćdziesięciu milionów) koron imiennej wartości.

Do emisji obligacyj komunalnych ponad ogólną sumę pięćdziesięciu milionów koron imiennej wartości potrzebnem jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj komunalnych pierwszej i następnych emisyj, aż do łącznej wysokości pięćdziesięciu milionów koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału posiadaczom obligacyj komunalnych poręcza w pierwszym rzędzie specjalny fundusz rezerwowy, utworzony dla obligacyj komunalnych, następnie Bank krajowy całym swoim majątkiem, a dopiero, o ileby wyżej wymienione fundusze nie pokrywały zobowiązań wynikłych z wydania obligacyj komunalnych, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

§. 3. C. Oddział kolejowy obejmuje udzielanie spłacalnych ratami pożyczek Pań-

stwu, krajowi i prywatnym przedsiębiorstwom kolejowym w kraju.

Pożyczki te udzielane będą odbiorcom w obligacyach kolejowych, wydawanych do wysokości udzielanych pożyczek. Wszystkie obligacye kolejowe, będące równocześnie w obiegu, nie mogą łącznie przekraczać kwoty 50,000.000 koron imiennej wartości.

Do emisji obligacyj kolejowych ponad powyższą sumę potrzebne jest zezwolenie c. k. Rządu.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań, wypływających z wydania obligacyj kolejowych aż do wysokości 50,000.000 koron imiennej wartości w ten sposób, iż regularną opłatę procentów i spłatę kapitału poręczają w pierwszym rzędzie wierzytelności Banku krajowego, pochodzące z pożyczek udzielonych w obligacyach kolejowych, jako też nabyte w myśl §. 64. lit. b walory kolejowe, specjalny fundusz rezerwowy utworzyć się mający dla obligacyj kolejowych (§. 76.), następnie cały majątek Banku krajowego (§. 67.), a dopiero wówczas i o tyle, o ileby rzeczony aktywa na pokrycie w mowie będących zobowiązań nie wystarczały, wchodzi w zastosowanie gwarancya kraju.

§. 3. D. u. przyjmowanie poręki za kredytowane przez Rząd podatki spożywcze i kredytowaną Wydziałowi krajowemu należytość za sól.

§. 4. 2) na zapisane w księgach hipotecznych domy murowane mieszkalne, mogące podlegać podatkowi domowo-czynszowemu w miejscowościach, które oznaczy Wydział krajowy.

§. 36. Bank udzielać będzie pożyczki w obligacyach komunalnych :

1. Państwu, funduszowi krajowemu, powiatom i gminom :

a) na spłatę lub ułatwienie spłaty wysoko oprocentowanych długów ;

b) na inwestycje i przedsiębiorstwa produkcyjne, oraz na zakładanie lub zasi-

anie powiatowych lub gminnych zakładów kredytowych;

c) na cele użyteczności publicznej, nie wchodzące w zakres bieżącej gospodarki.

2. Towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z 9. kwietnia 1873 Nr. 70 Dz. p. p. i kasom oszczędności powiatowym lub gminnym, wszystkim tym instytucjom za poręką gmin lub powiatów, przyjętą zgodnie z ustawą, celem dostarczenia obrotowego funduszu, szczególnie dla udzielania pożyczek na realności włościańskie, pod warunkami odpowiadającymi potrzebom kredytu włościańskiego, jednak przy przestrzeganiu istniejących dla tych instytucyj statutowych i odnośnych prawnych postanowień.

3. Spółkom wodnym, utworzonym na podstawie ustawy państwowej z 30. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 93 i ustawy krajowej z 14. marca 1875 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38 na cele wskazane statutem Spółki. Pożyczka nie może przekraczać wysokości kosztów robót, na których pokrycie zaciągniętą zostaje. Jeżeli pożyczkę zaciąga spółka wodna, subwenyonowana przez kraj lub państwo, pożyczka nie może przekraczać wysokości kosztów niepokrytych subwenyją.

4. Wszelkim innym prawno publicznym korporacyom, mającym swoją siedzibę w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. ks. Krakowskiem, a wyposażonym w prawo danin dla pokrycia swoich potrzeb.

Przyznanie pożyczki w obligacyach komunalnych nastąpić może tylko za uchwałą Rady nadzorczej Banku krajowego, powziętą na wniosek Dyrekcyi, a zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

Udzielanie pożyczek komunalnych gminom wiejskim, tudzież gminom miasteczek i miast, nieposiadających osobnych statutów, zależne jest od uchwały Rady powiatowej, uznającej istotną użyteczność i potrzebę zaciągnięcia pożyczki na jeden z celów powyżej wymienionych.

O każdej pożyczce komunalnej, kwotę 200.000 (dwakroć sto tysięcy) koron przynoszącej, tudzież o każdej pożyczce komunalnej, udzielonej gminie lub powiatowi, przedtem już jakąś zaliczką lub pożyczką obciążonym, Wydział krajowy składać będzie Sejmowi szczegółowe sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej.

§. 43. Bank krajowy wydawać może obligacye komunalne na podstawie i do wysokości pożyczek komunalnych, udzielonych państwu, funduszowi krajowemu, powiatom i gminom, dalej towarzystwom zaliczkowym, utworzonym na podstawie ustawy z 9. kwietnia 1873 r. Dz. p. p. Nr. 70, powiatowym lub gminnym kasom oszczędności, wszystkim tym instytucjom za poręką gmin lub powiatów, przyjętą zgodnie z ustawą, wreszcie spółkom wodnym, utworzonym na podstawie ustawy państwowej z dnia 30. maja 1869 Dz. p. p. Nr. 93 i ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38, a to do wysokości tych pożyczek (§. 36), wreszcie wszelkim innym prawno publicznym korporacyom, mającym siedzibę w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, a wyposażonym w prawo nakładania danin dla pokrycia swych potrzeb.

§. 102. Gdy kapitał zakładowy Banku dojdzie do czterech milionów czterechkroć stu tysięcy koron, nadwyżka coroczna przychodów Banku krajowego, która dotąd służyła na powiększenie kapitału zakładowego Banku, o ile nie będzie potrzebną na utrzymanie go w powyższej wysokości, oddawaną będzie na utworzenie krajowego funduszu inwestycyjnego, którego przeznaczeniem będzie: popieranie gospodarczego rozwoju kraju na polu przemysłu, rolnictwa, górnictwa i handlu, bądźto przez dostarczanie zakładowego kredytu lub kapitału dla przedsiębiorstw krajowych, bądź przez tworzenie lub popieranie organizacyi kooperacyjnych, bądźto wogóle przez działanie w celach rozwoju i popierania ogólnej wytwórczości gospodarczej kraju.

Krajowy ten fundusz inwestycyjny ma być tak długo rzeczonymi nadwyżkami dochodów Banku krajowego stopniowo i co-roczenie dotowanym, dopóki z samych tych nadwyżek nie urośnie do kwoty pięciu milionów koron, poczem o przeznaczeniu i sposobie użycia dalszych nadwyżek Banku krajowego — Sejm postanowi.

Krajowy fundusz inwestycyjny będzie wedle przepisów, wydanych przez Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania Dyrekcji Banku krajowego, osobno administrowany przez Bank krajowy, zarachowywany i bilansowany.

§. 109. B. 2. przyznawanie na wniosek Dyrekcji pożyczek komunalnych (§. 36.) i potwierdzanie na obligacjach komunalnych, że zostały wydane na podstawie pożyczki udzielonej państwu, funduszowi krajowemu, gminie, powiatowi, względnie towarzystwu zaliczkowemu, kasie oszczędności powiatowej lub gminnej za poręką gminy lub powiatu, przyjętą zgodnie z ustawą, dalej spółce wodnej lub też jakiegokolwiek innej korporacji prawno publicznej w kraju, mającej prawo nakładania danin dla pokrycia swych potrzeb — albo, że wydano je na podstawie nabytych przez Bank w drodze cesji pretensyi osób trzecich, przysługujących im do którejkolwiek z powyższych osób prawnych (§. 47. lit. g).

§. 112. 2. ustanowienie stopy procentowej dla pożyczek hipotecznych i kolejowych i wysokości dodatku na koszt zarządu (§§. 11., 37. i 58) oraz ustanowienie stopy procentowej prowizyi zwłoki (§. 14.).

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Rutowski.

Przemawia p. Milewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

P. Merunowicz wnosi na przyjęcie wniosków komisji *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższych wniosków *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski te *en bloc*.

Sprawozdawca wnosi na przyjęcie postanowień zmieniających statut Banku krajowego, zawartych w IV. wniosku komisji w trzeciem czytaniu bez czytania

Izba uchwała przystąpić do trzeciego czytania uchwały IV. bez czytania, a następnie przyjmuje powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji solnej o czynnościach krajowego biura sprzedaży soli.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odeczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie sprzedaży soli Sejm przyjmuje do wiadomości.

2. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby przyznał Wydziałowi krajowemu dłuższy kredyt niż półroczny w rachunku sprzedaży soli kamiennej.

3. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby utrzymywane dotąd pod zarządem e. k. kolei państwowych magazyny dla sprzedaży soli na niektórych stacjach e. k. kolei państwowych zwinął i odstąpił tę sprzedaż Wydziałowi krajowemu.

4. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby przyznał Wydziałowi krajowemu galicyjskiemu odpowiedni kontyngent soli do poboru z e. k. saliny w Kaczyce na Bukowinie.

5. Sejm ponawia wezwanie, ażeby e. k. Rząd starał się o ogólne zniżenie cen soli, tak warzonki, jako też i soli bydłowej.

6. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby nie ustawał w staraniach o zaprowadzenie w Galicyi fabrykacyi skoncentrowanych soli potasowych — ewentualnie przy współdziałaniu Wydziału krajowego.

7. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przyzwolił na pewne świadczenia c. k. salin na rzecz tych gmin, w których żupy solne istnieją.

8. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielenia adjunktowi biura solnego, p. Ludwikowi Marcinkiewiczowi z funduszu solnego zaliczki na płacę w kwocie 4.000 K, splacalnej w 120 ratach miesięcznych i zabezpieczonej policą asekuracyjną.

9. Sejm przyznaje p. Maryi Gerard-Festenburgowej, wdowie po urzędniku krajowego zarządu sprzedaży soli, jednorazowy dar z łaski w kwocie 400 K.

10. Petycyje Ls. 214 i 234 gmin Hołyń i Kropiwnik w sprawie pozwolenia na czerpanie surowicy solnej hodowcom bydła z tychże gmin odstępuje się c. k. Rządowi do uwzględnienia.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Stapiński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. Merunowicz.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—10 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Departamentu V-go Wydziału krajowego za czas od 1. lipca 1905 do 30. listopada 1906 i o sprawozdaniu Pana Inspektora szpitali krajowych za rok 1906.

Sprawozdawca p. Mars uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Przyjmuje się sprawozdanie Departamentu V. Wydziału krajowego do wiadomości.

2. Poleca się wstawić do budżetu krajowego na rok bieżący potrzebne kredyty na elektryczne oświetlenie szpitala św. Łazarza.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby po zbadaniu sprawy i uznaniu warunków za odpowiednie przedstawił Sejmowi wnioski co do przyjęcia w zarząd kraju szpitala św. Zofii i przejęcia jego zobowiązań.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę potrzebę nadzoru i kontroli lekarzy okręgowych zapomocą odpowiedniej siły zawodowej lekarskiej i przedstawił na najbliższej sesji odpowiednie wnioski.

5. Wzywa się c. k. Rząd, aby udzielił potrzebnych funduszy do powstania zakładu położniczego w Krakowie i przyspieszył sprawę.

6. Wzywa się c. k. Rząd, aby podjął akcyę w celu doprowadzenia do skutku budowy pawilonu dla wenerycznych chorych w Stryju.

7. Wzywa się c. k. Rząd, aby polecił swoim organom szybsze i energiczne ściąganie zalegających taks za leczenie chorych.

Tem samem załatwiony zostaje wniosek p. Oleśnickiego w sprawie szpitala w Stryju.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Jabłoński i stawia następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w szpitalach prowincjonalnych zbadał stosunek procentowy chorych z odnośnych miast a powiatów z ostatnich lat pięciu. Po skutecznionem badaniu zastanowi się Wydział krajowy, czy nie byłaby wskazana zmiana §. 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 13. lipca 1906 Dz. n. kr. Nr. 116 nrządzącej prawne stosunki szpitali powszech. i publicz. i odnośne zmiany ustawy względnie sprawozdanie przedłoży Sejmowi.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Jabłońskiego.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Onyszkiewicz.

Przemawia p. Stapiński

Przemawia p. Trzecieski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—7 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Jabłońskiego, którą następnie Izba uchwała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie zmiany §. 11 i 15 ustawy zarządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych oraz w sprawie budowy domu gospodarczego, pawilonu izolacyjnego i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Brzeżanach.

Sprawozdawca p. Władysław Czaykowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 13. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 116, zarządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragrafy 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, zmienione ustawą z dnia 13. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 116, zarządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładu dla położnic i obłąkanych, uchyla się niniejszem, a natomiast obowiązować będą następujące postanowienia:

§. 11. Krajowe zakłady lecznicze powszechne i publiczne mają własne, przez Sejm uchwalone statuta. Zakłady te zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego.

W przyszłości uchwałać będzie statuta dla krajowych zakładów publicznych i powszechnych Sejm krajowy, na podstawie wniosku Wydziału krajowego, przedstawionego w porozumieniu z e. k. Namiestnictwem.

Innymi szpitalami powszechnymi i publicznymi zawiadują Komitety szpitalne. Komitet szpitalny składa się w Białej, Brzeżanach, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyslanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywiec:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z prezesa Rady powiatowej lub jego zastępcy;

c) z delegata Wydziału powiatowego;

d) z dyrektora szpitala.

W szpitalach zaś w Bochni, Brodach, Drohobyczu, Jasle, Kołomyi, Przemysłu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Strzyju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z naczelnika gminy lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady gminnej;

d) z dyrektora szpitala.

W przyszłości ustawa, uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2), oznaczy w każdym poszczególnym wypadku skład Komitetu szpitalnego.

§. 15. Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części w szpitalach, już zużycyjących za powszechne i publiczne, pokrywane będą przede wszystkim ze specjalnych na ten cel przeznaczonych funduszków i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszków, połowę potrzebnej kwoty pokryje szpital pożyczką umorzoną z taksy leczenia, jeżeli Sejm potrzebę tej budowy uzna, drugiej połowy dostarczy dla szpitala w Bochni, Brodach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Strypu, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółtkwi ta gmina, zaś dla szpitala w Białej, Brzeżanach, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu ten powiat, w której, względnie w którym dotyczący szpital się znajduje.

W przyszłości ustawa uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2) oznaczy w każdym poszczególnym wypadku, kto (powiat czy gmina) do ponoszenia połowy niepokrytych własnymi środkami nadzwyczajnych wydatków będzie obowiązany.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

2. Sejm uznaje potrzebę budowy domu gospodarskiego, pawilonu izolacyjnego i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Brzeżanach.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w takiej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia połowy kosztów budowy i urządzenia wymienionych budowli, oraz zapłacenia

całkowitej ceny kupna budynków szpitalnych w sumie trzydziestu tysięcy koron.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Art. I.

Paragrafy 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, zmienione ustawą z dnia 13. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 116, zarządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych, uchyla się niniejszem, a natomiast obowiązujące będą następujące postanowienia :

§. 11. Krajowe zakłady lecznicze powszechne i publiczne mają własne, przez Sejm uchwalone statuta. Zakłady te zostają pod bezpośrednim zarządem Wydziału krajowego.

W przyszłości uchwalać będzie statuta dla krajowych zakładów publicznych i powszechnych Sejm krajowy, na podstawie wniosku Wydziału krajowego, przedstawionego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Innymi szpitalami powszechnymi i publicznymi zawiadują Komitety szpitalne. Komitet szpitalny składa się w Białej, Brzeżanach, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Śniatynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu :

- a) z delegata Wydziału krajowego ;
- b) z prezesa Rady powiatowej lub jego zastępcy ;
- c) z delegata Wydziału powiatowego ;
- d) z dyrektora szpitala.

W szpitalach zaś w Bochni, Brodach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu No-

wym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z naczelnika gminy lub jego zastępcy;
- c) z delegata Rady gminnej;
- d) z dyrektora szpitala.

W przyszłości ustawa, uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2), oznaczy w każdym poszczególnym wypadku skład Komitetu szpitalnego.

§. 15. Koszta budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu, tudzież wewnętrznego urządzenia do budowanej części w szpitalach, już uznanych za powszechne i publiczne, pokrywane będą przede wszystkim ze specjalnych na ten cel przeznaczonych funduszków i zobowiązań.

W braku lub niedostateczności takich funduszków, połowę potrzebnej kwoty pokryje szpital pożyczką umorzoną z taksy leczenia, jeżeli Sejm potrzebę tej budowy uzna, drugiej połowy dostarczy dla szpitala w Bochni, Brodach, Drohobyczu, Jaśle, Kołomyi, Przemyśle, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sączu Nowym, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi ta gmina, zaś dla szpitala w Białej, Brzeżanach, Lubaczowie, Podhajcach, Przemyślanach, Światynie, Sokalu, Zaleszczykach, Złoczowie i Żywcu ten powiat, w której, względnie w którym dotyczący szpital się znajduje.

W przyszłości ustawa uznająca szpital za publiczny i powszechny (§. 2) oznaczy w każdym poszczególnym wypadku, kto (powiat czy gmina) do ponoszenia połowy niepokrytych własnymi środkami nadzwyczajnych wydatków będzie obowiązany.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mójemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp:

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 11 i 15 ustawy krajowej z dnia 13. lipca 1906 Dz. u. kr. Nr. 116, urządzającej prawne stosunki szpitali powszechnych i publicznych, tudzież zakładów dla położnic i obłąkanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

2. Sejm uznaje potrzebę budowy domu gospodarskiego, pawilonu izolacyjnego i trupiarni przy szpitalu powszechnym w Brzeżanach.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek 2. komisji.

Sprawozdawca czyta:

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w takiej wysokości, jaka okaże się potrzebną do pokrycia połowy kosztów budowy i urządzenia wymienionych budowli, oraz zapłacenia całkowitej ceny kupna budynków szpitalnych w sumie trzydziestu tysięcy koron.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek 3. komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o pe-tycyi Wydziału Rady powiatowej w Mielcu

z 15. lutego 1907 L. 119/40, żądającego 75% subwencji na budowę drogi gm. I. klasy Wojsław-Biesiadka, 6 kilometrów 457 m. długiej.

Sprawozdawca p. Czarkowski-Golejewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Na budowę drogi Biesiadka-Wojsław przyznaje się subwencję od roku 1907 począwszy w wysokości 70% kwoty rzeczywistych kosztów budowy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji L. 1109 Wydziału powiatowego w Kolbuszowej o objęcie subwencją krajową 50% wydatków na wybudowaną już własnymi funduszami część drogi Kolbuszowa-Przeclaw.

Sprawozdawca p. Czarkowski - Golejewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Upoważnia się Wydział krajowy do wypłacenia powiatowi Kolbuszowskiemu subwencji 50% od kwoty wydanej na budowę części drogi powiatowej Kolbuszowa-Przeclaw od profilu 0 do profilu 5669'50.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o petycji Wydziału Rady powiatowej w Stryju w przedmiocie przepisów normujących obowiązków gmin do utrzymania zubożałych i niezdolnych do pracy przynależnych, tudzież przepisów odnoszących się do postępowania z rekonwalescentami i chorymi nieuleczalnymi, którzy nie mogą pozostawać w szpitalach.

Sprawozdawca p. Bojko uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy-

tania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Petycję Wydziału Rady powiatowej w Stryju odstępuje się Wydziałowi krajowemu z ponownem poleceniem, by podniesione w niej uciążliwości zbadał i odpowiednie wnioski Sejmowi na najbliższej sesji przedłożył.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Buynowski.

Po zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności górniczych w roku 1906 przyjmuje się do wiadomości.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu:

a) Aby po przeprowadzeniu rokowań z c. k. Rządem zmienił statut krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu, podnosząc poziom nauki odpowiednio do dzisiejszych wymogów kopalnictwa naftowego.

b) Aby od początku nowego roku szkolnego zamianował dla szkoły trzeciego nauczyciela i wstawił na ten cel do poz. 2. rubr. XI-tej kwotę 670 K.

c) Przedłożył na najbliższej sesji Sejmowi krajowego wniosek organizacji krajowego zakładu dla Geologii stosowanej.

3. Wzywa się c. k. Rząd, ponawiając uchwałę z dnia 13. lutego 1894, aby w najkrótszym czasie urządził w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie V-ty górniczo-hutniczy Wydział.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—5 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w przedmiocie petycji czynnych i emerytowanych nauczycieli oraz nauczycielek, jako też wdów i sierót po nauczycielach o policzenie w drodze łaski lat służby do emerytury, o przyznanie względnie podwyższenie emerytury, pensji wdowiej, daru z łaski i t. p.

Sprawozdawca p. Władysław Kraiński nwołniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm podwyższa w drodze łaski emeryturę Emilii Barzyckiej do kwoty 300 kor.

2. Petycji Jana Bisanza (L. 296), Pauliny Sydorowej (L. 158), Michała Marmosza (L. 260), Szymona Usckiego (L. 365), Walentego Latochy (L. 370), Michała Sali (L. 371), Cyprjana Janowskiego (L. 380); Nauczycieli emerytów w Kołomyi (L. 381, 390), Dowostera Piotra (L. 382), Cyryla Malickiego (L. 507), Bronisława Motylewicza (L. 508), Ignacego Moraszewskiego (L. 609), Józefa Skowrońskiego (L. 726), Michała Pociężyńskiego (L. 730), Pawła Medwida (L. 858) Sejm przekazuje Wydziałowi krajowemu celem zbadania w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i przedłożenia Sejmowi sprawozdania wraz ze swymi wnioskami.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski, które p. sprawozdawca odczytuje

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gmin o uwolnienie względnie obniżenie lub odpisanie zaległych prestaeyj na płace nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kramarczyk uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Począwszy od 1. stycznia 1907 zniżyć się w drodze łaski dotychczas uiszczane prestaey na placę nauczycieli gminom:

Dębno pow. brzeskiego z 10⁰/₀ na 6⁰/₀ dodatków do podatków,

Leszczowate pow. Lisko z 12⁰/₀ na 6⁰/₀ dodatków do podatków,

Padew narodowa pow. Mielec z 15⁰/₀ na 10⁰/₀ dodatków do podatków,

Ostrusza pow. grybowskiego z 23⁰/₀ na 10⁰/₀ dodatków do podatków,

Kozłówek pow. strzyżowskiego z 22⁰/₀ na 10⁰/₀ dodatków do podatków,

Jazowa pow. strzyżowskiego z 14⁰/₀ na 10⁰/₀ dodatków do podatków,

Grochowce pow. przemyskiego z 16⁰/₀ na 10⁰/₀ dodatków do podatków,

Przysiółek Tyczyn nowy ad Zazdrość powiatu trembowelskiego uwalnia się od obowiązku uiszczania prestaeyj w naturze na rzecz nauczyciela miejscowej szkoły, wynoszącej 18 korcy zboża, 1 sąg kubiczny drzewa rocznie.

2. Nad petycjami gmin: Zapytów pow. lwowskiego; Buczacz, Huta Różaniecka pow. cieszanowskiego, Zator pow. wadowickiego, Gorzyce, Motycze poduchowne. Zalesie gorzyckie pow. tarnobrzskiego, Bratkowice pow. rzeszowskiego, Ropczyce, Liszna pow. sanockiego, Peczenin, Dolina, Budzanów pow. trembowelskiego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy

szczególowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego co do petycji Wydziału powiatowego w Śniatynie w sprawie pokrycia niedoboru kosztów budowy szpitala powiatowego w Śniatynie w kwocie 3.388 K. 54 h. z funduszu krajowego.

Sprawozdawca p. Władysław Czaykowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do zarządzenia, aby kwota 3.388 K. 54 h., pożyczona przez Reprezentację powiatu śniatyńskiego z funduszu szpitala powszechnego w Śniatynie, przez odpisanie umorzoną została.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie przyznania stałego daru z łaski byłemu dozorczy melioracyjnemu Józefowi Schultzowi.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm przyznaje byłemu dozorczy przy publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych, Józefowi Schultzowi, dożywotni dar z łaski w kwocie 720 K. rocznie i poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wstawiał tę kwotę do budżetów krajowych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek następny punkt usuwa na razie z porządku dziennego, następuje zatem :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie praktycznego kursu dozorców drenarskich.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sprawozdanie Wydziału krajowego z 10. listopada 1906 l. 92.692 o praktycznym kursie dozorców drenarskich przyjmuje się do wiadomości.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Izba powraca do opuszczonego przed chwilą punktu porządku dziennego. Następuje więc:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o działalności nauczycieli wędrownych rolnictwa i sadownictwa.

Sprawozdawca p. Cielecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego o działalności nauczycieli wędrownych rolnictwa i sadownictwa do wiadomości.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz i stawia następującą rezolucję jako dodatek do wniosku komisji :

a oraz wzywa Wydział krajowy, aby przyczyni, dlaczego szkoły zimowe rolnicze oraz praca wędrownych nauczycieli nie cieszą się dobrym wynikiem, zbadał i ocenił i w przyszłym sprawozdaniu uwzględnił.

Izba rezolucję tę p. ks. Wilczkiewicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji przyjmuje rezolucję p. ks. Wilczkiewicza.

Izba uchwała następnie powyższy wniosek wraz z rezolucją p. ks. Wilczkiewicza, przyjętą przez sprawozdawcę.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za rok 1905/06.

Sprawozdawca p. Skołyszewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego przyjmuje się do wiadomości.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek następny punkt, którym jest sprawozdanie komisji drogowej o projekcie ustawy o polityce drogowej, usuwa z porządku dziennego.

Następuje :

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Pinińskiego w przedmiocie reformy regulaminu obrad sejmowych.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby w ciągu bieżącej sesji wniósł projekt jednolitego odpowiednio zreformowanego regulaminu obrad sejmowych.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Urbański Mieczysław.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia wniosek na przejście do porządku dziennego nad sprawozdaniem komisji.

Izba wniosek p. Oleśnickiego popiera.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek z powodu braku kompletu odkłada głosowanie nad wnioskiem komisji do następnego posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta :

W n i o s e k

Z uwagi na to, że

a) ubezpieczenie ludności robotniczej na wypadek starości i niezdolności do pracy ma szczególnie doniosłe znaczenie w naszym kraju, nie mającym wielkich przedsiębiorstw fabrycznych i urządzonych dla robotników zakładów asekuracyjnych; że

b) sprawa ubezpieczenia robotników ściśle się wiąże z organizacją racjonalnej opieki nad ubogimi i ulgą dla finansów krajowych i gminnych;

podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył pracę nad przygotowaniem projektu ubezpieczenia robotników na wypadek starości i niezdolności do pracy i projekt taki za przyczynieniem się c. k. Skarbu Państwa do kosztów ubezpieczenia na najbliższej sesji parlamentu przedłożył.

Lwów, dnia 7. marca 1907.

Wnioskodawca:
Głąbiński, w. r.

Tomaszewski, Rayski, Buynowski, Schätzel, Gryziecki, Maryewski, Kleski, Merunowicz, Tarnawski, Bednarski, Sala, Wurst, Jabłoński, Michałowski, Lipiński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy pociągach osobowych jazdy koleją żelazną zaprowadził wagony IV. klasy, i odpowiednio do tejże ustanowił niższą taryfę biletową.

We Lwowie, dnia 11. marca 1907.

Wnioskodawca:
W. Szwed, w. r.

Potoczek, Kramarczyk, Pastor, Wilczkiewicz, Szponder, Bojko, Krempa, F. Włodek, Wesoliński, Stojalowski, Żardecki, Stapiński, Skołyżewski, Ochrymowicz.

I n t e r p e l a c y a
do Pana Komisarza rządowego.

Wedle obowiązującej ustawy krajowej z dnia 22. czerwca 1867 Nr. 13, Dz. u. kr. Art. 5. w szkołach średnich w Galicyi, w części lub w całości utrzymywanych z funduszów publicznych, jest językiem wykładowym język polski z wyjątkami tamże wymienionymi.

Wedle art. 7. o zmianach eo do języka wykładowego w szkołach średnich, a w szczególności mających na celu stopniowe rozszerzanie wykładów w języku ruskim przez zaprowadzenie go stale, bądź w pojedynczych klasach głównych lub równoległych, bądź z czasem w całych gimnazyach lub szkołach realnych stanowić będzie Sejm po wysłuchaniu Rad powiatowych.

Tylko orzeczenie o czasowej potrzebie i możliwości zaprowadzenia obok wykładów w języku polskim także wykładów ruskich w poszczególnych przedmiotach nauki należy wedle art. 5. ustęp b) w każdym danym wypadku do władzy szkolnej krajowej na żądanie rodziców przynajmniej 25 uczniów.

Wbrew tym wyraźnym postanowieniom ustawy krajowej została kompetencya Sejmu zarządzeniami Ministerstwa i Rady szkolnej

krajowej w rażący sposób pogwałconą, albowiem:

1) Otwarto bez pytania Sejmu pod nazwą samoistnej filii drugie gimnazjum we Lwowie z językiem wykładowym ruskim i rozpisano już konkurs na posadę kierownika;

2) Otwarto dwie klasy niższego gimnazjum ruskiego w Brzeżanach pod formą klas równoległych gimnazjum polskiego, nazwanych eufemistycznie utrakwistycznemi dlatego, że prócz języka polskiego jeden przedmiot wyklada się po polsku. W klasach tych umieszczono samych uczniów Rusinów, utworzono zatem odrębne klasy, nie paralelki.

Wobec tego, że zarządzenia te mają cechę stałych postanowień i znalazły swój wyraz także w budżecie państwowym na rok 1907;

wobec tego, że c. k. Rząd nie usprawiedliwił dotychczas tych zarządzeń przed Sejmem i nie poczynił żadnych kroków, aby nadać im sankcyę legalną,

podpisani zapytują:

1) w jaki sposób usprawiedliwić zamierza c. k. Rząd to jawne i bezprzykładne w naszym kraju naruszenie ustawy z r. 1867?

2) czy c. k. Rząd jest skłonny zarządzenia powyższe wstrzymać aż do czasu sankcyonowania ich przez kompetentny, obecnie obradujący Sejm?

Interpelujący:
Głabiński, w. r.

Rayski, Buynowski, Kleski, Sala, Gryziecki, Wurst, Jabłoński, Bednarski, Michałowski, Schätzel, Maryewski, Tarnawski, Tomaszewski, Lipiński.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

I n t e r p e l a c y a
do pana Komisarza rządowego.

W październiku r. 1906 zwróciły się Towarzystwa polskie w Czerniowcach do

lwowskiego zarządu powszechnych wykładów uniwersyteckich z prośbą o urządzenie szeregu wykładów w Czerniowcach z dziedziny polskiej literatury i historii. Ze względu na to, że działalność statutowa zarządu wykładów uniwersyteckich rozciąga się tylko na Galicyę, zwrócił się zarząd poparty przez władze akademickie do Ministerstwa o pozwolenie na urządzenie tych wykładów. Ministerstwo nie udzieliło jednak tego pozwolenia, pomimo, że wykłady miały być czysto fachowej natury, że zresztą względy społeczne polityczne wymagają tego, aby liczna kilkunastotysięczna ludność polska na Bukowinie mogła przynajmniej od czasu do czasu korzystać z rzetelnego pokarmu duchowego, jakie daje nauka nie zaprawiona ubocznymi tendencjami.

Ta niczem nieuzasadniona odmowa Ministerstwa wskazuje na to, że Polaków w Austrii mierzy się inną miarą aniżeli inne narodowości w tem państwie, i że nie względy rzeczowe ale zgoła inne były powodem owej odmowy. Domagając się równouprawnienia dla swej narodowości w państwie, zapytują podpisani pana Komisarza rządowego:

Czem usprawiedliwia rząd powyżej wspomniane zarządzenie, sprzeczne z zasadą równouprawnienia narodowości.

Wnioskodawca:
Głabiński, w. r.

Rayski, Buynowski, Kleski, Sala, Wurst, Jabłoński, Bednarski, E. Michałowski, Schätzel, Maryewski, Tomaszewski, Lipiński, Tarnawski, Gryziecki.

I n t e r p e l a c y a

do c. k Komisarza rządowego w sprawie ruchu kolejowego na kolejach wschodnio-galicyjnych.

Jeżeli w ruchu kolejowym przeszkadają są zasy lub tym podobne elementarne klęski, nikt zato ani odpowiada ani odpowiadać może; obecnie zasy usunięte, komunikacją przywrócono, a ład i porządek

w ruchu pociągów urąga wszelkim wymogom cywilizacji. Pociąg żaden nie przyjdzie na miejsce przeznaczenia bez dwu lub trzygodzinnego spóźnienia. Podróżni na tych kolejach, to nie turyści dla przyjemności, to przeważnie ruchliwi kupcy, którym czas drogi i którego nie wynagrodzi im nikt, gdy pociąg się spóźni i nie dosięgnie drugiego połączenia.

Na dniu 6. b. m. pociąg wieczorny z Tarnopola zdążył w oznaczonym czasie do stacji Wygnanka, tutaj stanął: stał zamiast do godziny 9:26 do 12:30 w nocy. Podróżni zniecierpliwieni, zwłaszcza, że wiele drobnych dzieci jechało, poszli do naczelnika stacji z prośbą o danie im książki zażaleń, której nie tylko im nie dał, nie tylko że ich za drzwi wyrzucił, lecz nadto groził, że każe ich aresztować.

Część podróżnych podają: p. Fruda, Blumentahl ze Szmunkowczyk z malutkiem dzieckiem, p. Henryk Hoffman zarządca lasów ze Skały, p. Worandiakowa żona adwokata z Borszczowa, p. Julia Kondratowicz z Nirony, p. Michał Tichy ze żoną i dwójkiem drobnych dzieci z Mielnicy, p. Bernard Gottesmann z Borszczowa, p. Abraham Leiba Teifer z Jezierzan, P. Markus Kaufmann z Husiatyna, p. Boruch Kurz z Husiatyna, p. Salamon Heller z Jezierzan, p. Józef Feldschuh z Jezierzan, p. Eliasz Woliner ze Skały, p. Rosa Feldschut z trojgiem dzieci z Jezierzan i w. i.

Naczelnik stacji w Wygnance nie ułatwi lecz na każdym kroku utrudnia podróż pasażerom zmuszonym jeździć temi kolejami.

P. notaryusz Postępski z Borszczowa kupił bilet do Lwowa via Tarnopol, nie zastawszy już pociągu w Wygnance, prosi naczelnika stacji, by mógł jechać na Stanisławów do Lwowa za tym samym biletem nie puścił, go dopóki nowego biletu nie kupił. Vice prezes Rady powiat. w Borszczowie p. Edmuud Dzierzek znalazł się w tem samym położeniu, lecz pojechał o jedną stację dalej do Czortkowa i tu naczelnik sta-

cyi potwierdził mu na bilecie powód zmiany kierunku podróży i oświadczył, że może jechać na Stanisławów.

Czy dla dwóch naczelników stacyi odrębne istnieją przepisy?

Wobec tego podpisani zapytują, co Rząd zamierza zrobić, aby:

1) ruch pociągów na kolejach wschodnio-galicyjskich odbywał się normalnie i bez przeszkód i

2) aby obywatele kraju upominający się o swoje prawa nie byli ze strony naczelnika stacyi w Wygnance na niegrzeczności narażeni.

Interpelant:

Czarkowski-Golejewski.

Cieński, A. Theodorowicz, Moysa, Trzeciński, Krzysztofowicz, Rudrof, Baworowski, Dzieduszycki, Horodyski, Korytowski, J. Urbański, Vivien, Zagórski, Zdz. Skrzyński, Kleski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do c. k. Rządu w sprawie przymusowej pańszczyzny, odrabianej przez włościan w Święcanach na rzecz proboszcza.

W gminie Święcanach jest dotąd jeszcze trzech gospodarzy, mianowicie Grabkowie i Dziedzicowie i Jajkowie, którzy każdego roku obrabiają dla proboszcza pańszczyznę przez 20—25 dni. Proboszcz tamtejszy zniwala sam tych gospodarzy do wykonywania pańszczyzny lub płacenia czynszu dzierżawnego od gruntów, na których od czasów niepamiętnych są osiedleni.

Kiedy w r. 1905 gospodarze ci postanowili więcej nie pracować bezpłatnie dla proboszcza teraźniejszego ks. Śliwińskiego ten starał się przez wypowiedzenie sądowe usunąć ich z gruntów, zajmowanych jeszcze przez ich pradziadków. Sąd jednak oddalił roszczenia proboszcza wyrokiem w Jaśle z dnia 23. maja 1905, gdyż na podstawie zeznań świadków przyjął sąd za udowodnione, że właściciele ci nie używają gruntów plebań-

skich na podstawie dzierżawy, podlegającej wypowiedzeniu.

Proboszcz jednak po raz wtóry zapo-
zwał tych gospodarzy do sądu powiatowego w Jaśle o odrobienie dni pieszych pańszczyżnianych lub zapłatę równowartościową w pieniądzech.

W skutek ustawicznych skarg sądowych, przedstawiających niestuszne żądania, zmusza ks. Śliwiński tych włościan do narażania się na koszta procesowe i tracenie dni, tak dla nich drogich.

To przedstawivszy, zapytują podpisani, czy Rząd zechce tę sprawę rozpatrzyć, która wykazuje jasno, że żądania księdza są niestuszne i karygodne, i czy zechce zapobiedz, by ksiądz zaprzestał narażać niewinnych na koszta procesowe.

We Lwowie, dnia 9. marca 1907.

Interpelant:

Krempea, w. r.

F. Włodek, Stapiński, Bojko, Oleśnicki, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Staruch, Ostapczuk, Mogilnicki, Barabasz, J. Jaworski, Huryk, Ochrymowicz, Gładziuk.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a do Wydziału krajowego.

Gmina Podhorce powiatu bobrzeckiego, będąc właścicielką l. k. 485, na której stoi pobudowana przez mieszkańców gr. kat. obrządku kaplica, zeznała akt prawny jeszcze w roku 1904, którym zgodziła się na przeniesienie prawa własności tej parceli na gr. kat. cerkiew w Podhorceach i podała akt ten do zatwierdzenia Wydziałowi powiatowemu w Bóbrce. Wydział powiatowy już więcej jak dwa lata trzyma tę sprawę niezalatwioną, powołując się na prowadzące się pertraktacye ze stronami interesowanymi w celu nadania tej kaplicy charakteru fundacyjnego. Ponieważ w sprawie tej wszelkie pertraktacye są bezprzedmiotowe, bo kaplica zbudowana jest przez samych mieszkańców gr. kat. obrządku i wię-

cej nikt do niej nie ma prawa, a zwłoka Wydziału powiatowego w załatwieniu tej sprawy w oczywistym interesie przeciwnej strony dzieje się, dlatego zapytują podpisani:

1) Czy wiadomym jest Wydziałowi krajowemu fakt powyższy?

2) Jakich środków zamyśla użyć Wydział krajowy, ażeby spowodować merytoryczne załatwienie tej sprawy przez Wydział powiatowy w Bobree.

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bojko, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Gładziuk, J. Jaworski, Stapiński, F. Włodek, Krempa, Mazikiewicz, Effinowicz.

I n t e r p e l a c y a
do Wydziału krajowego.

W gminie Horożanka pow. podhajeckiego urzęduje od 14. lat jako naczelnik gminy Łuka Hołubiak.

Dopuszczał się on wielkich nadużyć na szkodę gminy, mianowicie wyniszczył do 30 morgów gminnego lasu, z którego rok rocznie zupełnie bez tytułu pobierał dla siebie po 25 fur drzewa, ściąga nieprawnie i wbrew uchwale rady gminnej należytości za podwoły od pojedynczych członków gminy — a oprócz tego są u niego wielkie manka w kasie gminnej.

Nowe wybory odbyły się w r. 1906, jednak przeciw nim wniósł Łuka Hołubiak protest — który dotychczas jest niezadowolony i Hołubiak urzęduje dalej.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy wiadomym jest powyższy fakt Wydziałowi krajowemu?

2) Co zamyśla Wydział krajowy zarządzić, ażeby Łukę Hołubiaka jak najspieszniej od urzędowania usunąć.

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Bojko, Gładziuk, J. Jaworski, Stapiński, Krempa, F. Włodek, Bohaczewski, Effinowicz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

Mieszkańcom gminy Stopczatów pow. kołomyjskiego przysłuża na podstawie dekretu serwitutowego prawo do poboru drzewa z lasów kameralnych.

W tym roku odmówił zarząd c. k. lasów państwowych wydania drzewa uprawnionym, przez co szczególnie wobec bardzo ciężkiej tegorocznej zimy mieszkańcy ci na wielkie przykrości i szkody są narażeni.

Ponieważ skarga interesowanych w c. k. Namiestnictwie żadnego nie odniosła skutku, zapytują popisani:

1) Czy znany jest c. k. Rządowi ten fakt?

2) Co zamyśla c. k. Rząd zrobić, ażeby te pokrzywdzenia usunąć?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Bojko, Kuryłowicz, Gładziuk, J. Jaworski, Bohaczewski, Stapiński, Krempa, F. Włodek, Effinowicz, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Komisarza rządowego

W jesieni 1904 roku odbyły się w Niemirowie wybory do rady gminnej, przeciw którym wniesiono protest.

Lecz c. k. Namiestnictwo protestu nie uwzględniło, rzeczone wybory zatwierdziło. Zatwierdzający reskrypt nadszedł do gminy Niemirow w miesiącu lutym 1906 roku z wezwaniem, ażeby nowa rada gminna czem prędzej ukonstytuowała się przez wybór zwierzchności gminnej.

Lecz wybory zwierzchności gminnej w Niemirowie przewlekły się aż do mie-

siąca czerwca 1906. W tym miesiącu naznaczono przeprowadzenie wyborów zwierzchności gminnej, jednak stało się dziwo, bo takie wybory nie odbyły się. Przyczyną tego było to, że większość radnych chciała wybrać burmistrzem miasteczka Rusina p. Dymitra Pisarzewskiego, wysłużonego komendanta żandarmeryi zamieszkałego w Niemirowie, a zastępcą burmistrza aptekarza pana Joachima Kaczkę inteligentnego i postępowego Żyda, a nie protegowanych przez Starostę w Rawie ruskiej Jana Skorupskiego i Borucha Klingera. Obecny na wyborach rządowy komisarz Reinold w porozumieniu z Janem Skorupskim i Boruchem Klingeringem postarali się o to, że radę zdekompletowano.

Ponownych wyborów zwierzchności gminnej dotychczas jeszcze nie było, i nikt z powołanych władz o nie nie troszczy się. Zato stara rada gminna z Janem Skorupskim i Boruchem Klingeringem na czele urzęduje dalej wbrew postanowień ustawy gminnej. Odbywają się posiedzenia starej rady gminnej, zapadają nielegalne uchwały pomimo że nawet i stara rada silnie już zdziśiatkowana to przez zasuspendowanie, to przez śmierć radnych.

Jednem słowem obecna stara gminna rada w Niemirowie nie ma żadnego prawa urzędować w gminie, gdy nowo wybrana została zatwierdzona.

Pomimo pisemnych przedstawień i urgensów mieszkańców Niemirowa i członków nowo wybranej rady gminnej c. k. Starostwo w Rawie ruskiej toleruje to bezprawie w Niemirowie, bo widać życzy sobie przez ten czyn pozostawić swoich zwolenników, szczególnie Jana Skorupskiego i Borucha Klingera przy dalszem kierownictwie w gminie Niemirowie.

Podpisani zapytują c. k. Namiestnictwo:

1) czy wie ono o tem bezprawiu w gminie Niemirow?

2) jakie kroki zamysła ono poczynić ażeby w Niemirowie prawnie wybrana

i przez nie potwierdzona rada gminna objęła należące się jej urzędowanie w rzeczonoj gminie?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Mazikiewicz, Stapiński, Bojko, Krempa, Bohaczewski, F. Włodek, Kuryłowicz, Staruch Barabasz, Ostapczuk, Mogilnicki, Huryk, Korol, Ochrymowicz, J. Jaworski.

Interpelacya

do c. k. Rządu posłów Dr. Eugeniusza Oleśnickiego i tow.

W miasteczku Sokołówka, zloczowskiego powiatu, złożyły się w ostatnich latach, a szczególnie w ostatnim czasie, z chwilą ustanowienia komisarza rządowego w miejsce rozwiązanej rady i zwierzchności gminnej, okolicznosci społeczno-gospodarskiego życia tej gminy w taki sposób, że nie tylko interesy znacznej większości mieszkańców tegoż miasteczka, lecz i interesy ogółu narażone będą na wielkie niebezpieczeństwa, jeżeli te interesy nie znajdą uwzględnienia w miarodajnych sferach naszego zarządu krajowego.

Punkt konfliktów sięgających głęboko w najżywośniejsze potrzeby i prawa mieszkańców Sokołówki stanowi to co następuje:

Chrześcijańska gmina miasteczka Sokołówki jest właścicielką gruntów, głównie pastwisk i lasów, które stanowią dobro gminy chrześcijańskiej, względnie chrześcijan-mieszkańców w Sokołówce.

Na rzecz chrześcijańskiej gminy w Sokołówce zaindebentowane są posiadłości gruntowe objęte wyk. hip. L. 245 i 247 gm. kat. Sokołówka i wyk. hip. L. 957 gm. kat. Turze.

Te posiadłości gruntowe znachodziły się od niepamiętnych czasów w posiadaniu chrześcijańskiej gminy w Sokołówce, względnie w posiadaniu chrześcijańskich członków tejże gminy i przy zakładaniu ksiąg

gruntowych z upoważnienia rady gminnej w Sokołowiec przyznał naczelnik gminy, względnie zwierzchność gminna, że te grunta znajdowały się w posiadaniu chrześcijan mieszkańców Sokołówki i grunta te zainstabulowano wobec faktycznego i prawnego stanu rzeczy na rzecz chrześcijańskiej gminy w Sokołowiec.

Ten rzeczywisty i prawny stan rzeczy stwierdzono i ustalono przy sposobności uregulowania i wykupu ciężarów gruntowych, a z osobna prawomocnem orzeczeniem c. k. Namiestnictwa jako Komisji krajowej dla spraw wykupu i uregulowania ciężarów gruntowych z 28. lipca 1876 L. 1363 przyznano „Mieszczanom wyznania chrześcijańskiego gminy Sokołówki“ jako dobro gminne cały szereg parcel gruntowych wyżej nazwanych, które właśnie w ostatnich czasach stanowią przedmiot konfliktów w gminie miasteczka Sokołówki. Konflikty te zaczęły się z tą chwilą, gdy do miasteczka Sokołówki zaczęła napływać w większej liczbie ludność żydowska i gdy do rady gminnej w Sokołowiec zaczęli wchodzić w większej liczbie reprezentanci żydowskiej ludności.

Zarząd wyżej wymienionymi gruntami, które stanowią dobro gminne chrześcijańskiej gminy w Sokołowiec, wykonywała rada gminna w Sokołowiec do roku 1904, a gdy z początkiem 1905 roku ukonstytuowała się rada chrześcijańskiej gminy w Sokołowiec oddzielnie od rady gminy politycznej, to zarząd powyższych gruntów oddano chrześcijańskiej radzie gminnej, która dochody z gruntów tych włożyła w budżet chrześcijańskiej gminy na rok 1905, i ten preliminarz budżetowy zatwierdzono uchwałą wydziału powiatowego w Złoczowie z 30. marca 1905 L. 862.

Teraz zaczęły się konflikty: żydowska ludność bowiem, a właściwie niektórzy bogatsi i bardziej wpływowi mieszkańcy izraelskiego wyznania, zaczęli teraz zaprzeczać prawa chrześcijańskiej gminy do wyżej wymienionych gruntów, co stanowiły dobro

gminne chrześcijańskiej gminy. Domagania prowodyrów żydowskiej ludności są zupełnie bezpodstawne, pomimo tego bowiem, że naczelnik zarząd nad tymi gruntami wykonywała do 1904 roku rada politycznej gminy, to jednak działo się to tylko dlatego, że dawniej rada gminna ogólna była prawie wyłącznie z samych chrześcijan złożona i chrześcijańska zwierzchność gminna zarządzała gruntami gminy chrześcijańskiej, a później dopiero z początkiem roku 1905 nastąpił rozdział chrześcijańskiej gminy od rady ogólnej gminy w Sokołowiec, przytem wszystkie dawniejsze rady gminne przyznawały wyłączne prawa chrześcijańskiej gminy do wspomnianych wyżej gruntów. Okazywało się to między innymi w takich okolicznościach, jak n. p. w tem, że chrześcijanie mieszkańcy dawali mniejsze opłaty za pobór ziemi; dochód z dotyczących gruntów oddawano na potrzebę wyłącznie chrześcijańskiej gminy, na cerkiew i parafialne budynki i t. p.

Następnie przewodcy żydowskiej ludności wystąpili ze swojemi nieuzasadnionemi żądaniami na drogę sądową, — jednak wszystkie te spory, o ile zostały ukończone, wypadły niekorzystnie dla nich, a korzystnie dla chrześcijańskiej gminy w Sokołowiec. Dotyczy to mianowicie sporów prowizoryalnych, przeprowadzonych przed c. k. sądem powiatowym w Olesku do L. cz. C. 163/5, C. 365/5, C. 366/5, w których chrześcijańską gminę w Sokołowiec utrzymano w posiadaniu jednego z większych pastwisk z pomiędzy wyżej wymienionych. Tak samo w sporze prowizoryalnym do L. cz. C. 83/6 utrzymano chrześcijańską gminę przeciw gminie politycznej w posiadaniu jednego z wymienionych pastwisk, a w sporze prowizoryalnym do L. cz. C. 262/5 przeciw politycznej gminie w Sokołowiec utrzymała się w posiadaniu jednego z wyżej nazwanych gruntów grecko katolicka cerkiew w Sokołowiec, której prawo posiadania udzieliła chrześcijańska gmina w Sokołowiec.

W ten sposób w drodze sądowej ustalono, że wszystkie napastliwe próby prze-

wódców ludności żydowskiej, ażeby wyprzeć chrześcijańską gminę z jej prawa posiadania gruntów, na jej rzecz jako dobro gminne zainstabulowanych są nieuzasadnione.

Pomimo tego jednakowoż przewodocy ci starali się w innej drodze wydrzeć gminie chrześcijańskiej jej prawa. Nie zważając na to, że Wydział powiatowy w Złoczowie zatwierdził preliminarz budżetowy rady chrześcijańskiej gminy w Sokołowie; nie zważając na to, że delegat Wydziału powiatowego z Złoczowie w roku 1905 przeprowadził dokładne zbadanie finansowej gospodarki rady chrześcijańskiej gminy w Sokołowie i rachunki wszystkie i całą gospodarkę chrześcijańskiej rady gminnej uznał za dobrą; nie zważając na to, że z ramienia Wydziału krajowego we Lwowie sekretarz Teodorowicz przeprowadził w dniach 4. do 8. kwietnia 1906 r. ponowne zbadanie rachunków chrześcijańskiej rady gminnej i wszystko znalazł w porządku; Wydział rady powiatowej w Złoczowie potem w sprzeczności ze swoją prawomocną uchwałą z 30. marca 1905 L. 862, późniejszymi uchwałami z 16 lutego 1906 L. 706 i z 2. maja 1906 L. 1920, które zatwierdzone zostały reskryptem Wydziału krajowego z 17 sierpnia 1906 LW. 65402, stanął po stronie żydowskiej gminy, względnie politycznej gminy w Sokołowie, wobec czego chrześcijańska gmina zniewolona była wnieść przeciw takiemu postępowaniu władz administracyjnych zażalenie do c. k. Administracyjnego Trybunału we Wiedniu.

Co więcej, przewodocy ludności żydowskiej doprowadzili swoją gospodarką, względnie swoim wpływem w gospodarce rady gminnej w Sokołowie do tego, że radę gminną w Sokołowie rozwiązano i z dniem 27. grudnia 1906 oddano zarząd gospodarki komisarzowi rządowemu Emilowi Brandsteterowi z Oleska.

Ten cios zadany autonomii gminnej był skutkiem szkodliwej gospodarki przewodców żydowskiej ludności, co w radzie

gminnej i zwierzchności gminnej zdobyli wpływ przeważający. W czerwcu 1905 roku ustąpił Łuc Bartosz z urzędu naczelnika gminy; potem w październiku 1905 roku rzekł się swego urzędu Wasyl Supranowski zastępca naczelnika gminy, a następnie oddało c. k. Starostwo w Złoczowie zarząd gminny w ręce Mendla Horowitza i Srula Einstendiga, asesorów gminnych. Jak znakomicie prowadzono akcję w celu zaprzeczenia autonomii, wynika z tego, że jednego z tych kierowników gminy politycznej Srula Einstendiga dnia 20. stycznia 1906 r. aresztowano i za zbrodnię przekupstwa zasądzono wyrokiem c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie, a drugi z kierowników, któremu władza polityczna oddała zarząd gminą, Mendel Horowitz nigdy nie zwoływał rady gminnej, nie wyjednał dopełnienia zwierzchności gminnej, co zresztą było obowiązkiem władzy politycznej i końcem tego stanu bezrządu, do którego świadomie zmierzali przewodnicy żydowskiej ludności, było rozwiązaniem rady gminnej, zniszczeniem życia autonomicznego w Sokołowie!

Że taką była robota tych przewodców, wypływa widocznie z tego rozstrzygającego momentu, że gospodarka chrześcijańskiej rady gminnej była nienaganną, jak to stwierdziła administracja zarządzona przez Wydział powiatowy i przez Wydział krajowy; natomiast nie była nienaganną gospodarka politycznej rady gminnej, jaką prowadzili w ostatnich czasach nielegalnie asesorowie gminni, żydzi.

A jakież był rezultat tej celowej akcji? Radę gminną rozwiązano i ustanowiono komisarza rządowego, który zaczyna w gospodarstwie gminnym kierować się tym samymi zasadami, któremi kierowali się Mendlowie Horowitzowie i Srule Einstendigowie! Komisarz rządowy Emil Brandsteter nie uznaje zupełnie praw chrześcijańskiej gminy w Sokołowie do wyżej wymienionych posiadłości gruntowych i w swojej gospodarce popiera przewodców żydowskiej ludności, prowadząc dalej sprawę w tym kierunku,

w którym ją prowadzili ci, co doprowadzili do ruiny gminną gospodarkę i zaprzepaścili autonomiczne życie gminy.

I tak dnia 5. lutego 1907 roku wysłał rzezony komisarz rządowy Demka Skoryka i Stefana Łudygę do lasu gminy chrześcijańskiej (parc. gr. L. kat. 1584 w Sokołówce) i kazał tam wyrąbać sosnę, przyczem całą tą czynność wykonano w zakresie działania i na rzecz ogólnej t. j. politycznej gminy w Sokołówce, z zupełnem ignorowaniem praw chrześcijańskiej gminy w Sokołówce.

Ten postępek komisarza rządowego jest zamachem na prawa chrześcijańskiej gminy w Sokołówce i dlatego nabiera znaczenia daleko sięgającego i pierwszorzędnego w życiu gminy miasteczka Sokołówki.

Faktem jest, jak stwierdziły lustracye władz autonomicznych — że gospodarka chrześcijańskiej rady gminnej w Sokołówce była nienaganną, że nienagannym był zarząd powyższemi gruntami jako dobrem gminnem wykonywan przezy chrześcijańską radę gminną.

Również faktem jest, — jak stwierdza cały szereg prawomocnie załatwionych sporów sądowych przed c. k. Sądem powiatowym w Olesku, — że zarząd powyższych gruntów i posiadanie tego dobra gminnego przysługuje prawnie chrześcijańskiej gminie względnie radzie chrześcijańskiej gminy w Sokołówce.

W końcu faktem jest, — jak to stwierdziły miarodajne władze, — że do zaprzepaszczenia autonomii gminnej w Sokołówce doprowadził zarząd gminy który znajdował się naprzód pod przemożnym wpływem Mendłów Horowitzów, a potem przeszedł w ich ręce, i którego ciągiem dalszym jest obecny zarząd komisarza rządowego, co stale przebywa w Olesku, a zarząd gminnej gospodarki oddał w ręce swojej „przybocznej rady“, złożonej z tychże Mendłów Horowitzów i tow.

Z faktów tych wynika jasno, że idzie tu planowa konsekwentna akcyja do zdławienia autonomii gminnej, do zniszczenia praw chrześcijańskiej gminy w Sokołówce. Zamiast rozpisać nowe wybory i dać możność ludności miasteczka Sokołówki wybrać nową radę gminną, ponieważ prawdziwą była gospodarka chrześcijańskiej rady gminnej w Sokołówce, oddano zarząd gospodarki tej w ręce rady przybocznej, tj. tych samych ludzi, co sprowokowali wyżej wymienione spory sądowe.

Nie wspominamy już tu o wyrokach wydawanych w drodze karno-administracyjnej przez c. k. Starostwo w Złoczowie, którymi zasądzono tych mieszkańców, którzy z polecenia chrześcijańskiej gminnej rady imieniem chrześcijańskiej gminy w Sokołówce strzegli stanu posiadania tejże gminy, bronionego przez prawomocne uchwały sądowe! Oczywiście, że wyroki te były bezpodstawne ponieważ tu rozchodziło się o cywilnoprawne stosunki i prawa posiadania przez sąd przyznane i bronione, a odnośni reprezentanci chrześcijańskiej gminy tylko wykonywali prawnie uzasadnione polecenia chrześcijańskiej rady gminnej w Sokołówce.

Nie wspominamy o tem, że wbrew powyższemu prawu chrześcijańskiej gminy w Sokołówce, samozwańczy reprezentanci politycznej gminy w Sokołówce z końcem 1906 wzywali nawet asystencyi c. i k. żandarmeryi, skutki takiego przeciwnego prawu lekceważenia praw chrześcijańskiej gminy mogłyby przynieść nieobliczalne szkody. Wskutek tego wytworzyła się w gminie miasteczka Sokołówki atmosfera wprost niemożliwa, przepełniona całą masą groźnych następstw.

Wytworzona sytuacyja jest tem więcej niebezpieczna, że nie jest jasno załatwioną sprawa, czy przez rozwiązanie ogólnej rady gminnej rozwiązano i reprezentacyę chrześcijańskiej gminy w Sokołówce, lecz ta sprawa tak przedstawia się i takim jest ogólne przekonanie pośród ogromnej większości mieszkańców Sokołówki, że rozwią-

zanie Rady gminnej jest tylko dalszem ogniwem jednego wielkiego łańcucha zamachów na prawa ogromnej większości mieszkańców Sokołówki, na prawa chrześcijańskiej gminy, na prawa autochtonów, a w interesie napływowej ludności, i to nie w interesie ogółu tej napływowej ludności żydowskiej, lecz w interesie spekulantów, co dla swojej osobistej korzyści wyzyskać chcą i wyzyskują swoje rządy w Sokołowie.

Z tych przyczyn przeto podpisani stawiają zapytanie:

Co zamysła zarządzić c. k. Rząd wraz z Wydziałem krajowym, ażeby ochronić prawa i interesy znacznej większości mieszkańców miasteczka Sokołówki, a osobno prawa chrześcijańskiej gminy w Sokołowie do posiadłości gruntowych, które stanowią dobro gminne tejże gminy, i przywrócić prawidłowy rozwój autonomicznego życia gminnego i gospodarki gminnej w miasteczku w Sokołowie?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Kuryłowicz, Korol, Huryk, Barabasz, Bojko, Staruch, Mogilnicki, J. Jaworski, Ostapczuk, Glidziuk, Stapiński, Krempla, Effenowicz, Mazikiewicz, F. Włodek, Bohaczewski.

I n t e r p e l a c y a

do Jego Exc. pana Namiestnika jako prezydenta rady szkolnej krajowej.

Reskryptem z dnia 27. czerwca 1906 L. 24990 nakazała c. k. krajowa rada szkolna otworzyć od 1 września 1906 szkołę w Petrykowie i uwzględniając tę okoliczność, że w Petrykowie jest dwa razy tyle Rusinów co Polaków (raczej Łacinników mówiących po rusku) i że na 81 szkolnych dzieci jest 41 ruskich, uchwaliła jednogłośnie zaprowadzić w Petrykowskiej szkole ruski wykładowy język. Tę uchwałę przedłożono okręgowej radzie szkolnej. Okręgowa rada szkolna, opierając się na jakiejś prywatnej prośbie wniesionej przez przeciwnika obec-

nego Petrykowskiego wójta, nie zważa na uchwałę rady gminnej i rozporządzeniem z dnia 26. października L. 2581 zaprowadza w Petrykowskiej szkole polski język wykładowy. Nato dnia 29. listopada 1906 zbiera się rada gminna i po raz drugi uchwała jednogłośnie zaprowadzić w miejscowej szkole ruski wykładowy język i poleca wójtowi wnieść przeciw rzeczonemu rozporządzeniu okręgowej rady szkolnej rekurs. Wójt w przepisany terminie wnosi przez okręgową radę szkolną rekurs do krajowej rady szkolnej i dołącza osobną prośbę w nim od gminy Petrykowa, zaopatrzoną podpisami 10 radnych, 36 ojców dzieci szkolnych i 80 mieszkańców Petrykowa o zaprowadzenie w miejscowej szkole ruskiego wykładowego języka.

Tego rekursu i tej prośby do dziś rada szkolna okręgowa nie przedłożyła radzie szkolnej krajowej. Starostwo, widząc że z obecną radą gminną nie da się przeformować język wykładowy polski, powołuje do rady i takich, którzy już dawno zrezygnowali, n. p. Stanisława Hoszowskiego, który jeszcze w 1905 zrezygnował i przeniósł się do Lwowa

Zarazem unieważnia uchwałę rady z dnia 1/9. i 10/11. 1906 i pozwala wnieść rekurs przeciw temu, aż jak rada gminna uchwali rekurs.

Wójt zwołuje radę na 19/2. 1907 i ta znowu uchwała język wykładowy ruski, a przeciw zarządzeniu Starostwa upoważnia wójta wnieść rekurs. Wójt wnosi rekurs 20/2. 1907 a 21/2. raniutko spada z Wydziału powiatowego komisya na szkcontro kasy gminnej, czyby nie dało się na czem wójta złapać i usunąć, bo mówią wójt wszystkiemu winien, że rada gminną uchwała język ruski. Również i w Starostwie powiedziano wójtowi, że ta uchwała z kolei trzecia będzie odrzucona, (bo rozumie się uchwalono język wykładowy ruski.)

Dlatego podpisani zapytują Ex. Pana Namiestnika:

1. Czy wiadomem Mu nieprawne postępowanie c. k. Starostwa i Rady szkolnej okręgowej w Tarnopolu?

2. Czy zamyśla Excelencya zażądać od Starostwa czempredziej dotyczących aktów i w szkole w Petrykowie zaprowadzić język wykładowy ruski, jak tego wymaga dobro $\frac{4}{5}$ części dzieci szkolnych?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Kuryłowicz, Glidziuk, J. Jaworski, Ostapczuk, Krempa, Bobaczewski, Effenowicz, Mazikiewicz, Morigilnicki, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 12. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 3 minut 20 popołudniu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

17. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 12. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, Ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obeenyh posłów 124.

Ze strony Rządu: e. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 15. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 16-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 12. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 1996, 1997, 1999, 2003, 2016—2018, 2025, 2026, 2029, 2033, 2035, 2039.

Komisji szkolnej L. s.: 2000, 2002 2019—2024, 2027, 2028, 2030.

Komisji budżetowej L. s.: 2043.

Komisji petycyjnej L. s.: 1991, 1998.

Komisji administracyjnej L. s.: 1995, 2036.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 2001, 2038.

Komisji kolejowej L. s.: 2034.

Komisji bankowej L. s.: 1993.

Komisji solnej L. s.: 2037.

Komisji wodnej L. s.: 2041, 2042.

Komisji dla reformy wyborczej L. s.: 1994.

Po odczytaniu petycji L. s. 1995 gminy m. Gorlic w sprawie ordynacyi wyborczej powiatowej przemawia p. ks. Pastor, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 2039 redakcyi „Głosu rolniczego“ w Tarnowie o

podwyższenie subwencji przemawia p. Buynowski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji L. s. 2041 Wydziału powiatowego w Dąbrowie w sprawie obwałowania Wisły w powiecie dąbrowskim przemawia p. ks. Wilczkiewicz, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje petycję L. s. 2042 Wydziału powiatowego w Dąbrowie w sprawie regulacji koryta Wisły.

Po odczytaniu tej petycji Marszałek udziela głosu zapisanemu do jej poparcia p. ks. Wilczkiewiczowi.

P. ks. Wilczkiewicz zrzeka się głosu.

Sekretarz p. Lubomirski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono oddzielnym komisjom, jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku posła Kazimierza Lubomirskiego i tow. o obronę stanu posiadania w dziedzinie kolejowych taryf eksportowych na drzewo tarte.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kuryłowicza w sprawie urządzenia poczekalni dla podróżnych na przestankach kolejowych w Besku i Dąbrowce.

Przemawia p. Kuryłowicz, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kramarczyka w sprawie zaprowadzenia przymusowej asekuracji od ognia.

Przemawia p. Kramarczyk, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Stojałowskiego w sprawie uwolnienia umów do kwoty 200 kor. od przymusu notaryalnego.

Przemawia p. ks. Stojałowski, uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawnej.

P. Buynowski prosi o głos dla sprostowania faktu.

Marszałek nie udziela głosu p. Buynowskiemu, zwracając jego uwagę, iż dyskusja przy motywowaniu wniosku w pierwszym czytaniu jest niedopuszczalna.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek p. ks. Stojałowskiego.

Następny punkt porządku dziennego, t. j. pierwsze czytanie wniosku p. Krempy o zmianę postanowień ustawowych co do kosztów utrzymania szkół ludowych — Marszałek z powodu nieobecności wnioskodawcy usuwa z porządku dziennego.

Następuje głosowanie nad wnioskiem komisji administracyjnej w przedmiocie reformy regulaminu obrad sejmowych.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz odczytuje wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa Wydział krajowy, aby w ciągu bieżącej sesji wniósł projekt jedno-

tego odpowiednio zreformowanego regulaminu obrad sejmowych.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie wniosek p. Oleśnickiego przejścia nad powyższym wnioskiem komisji do porządku dziennego.

Izba wniosek ten p. Oleśnickiego odrzuca, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji wodnej w przedmiocie budowy dróg wodnych.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Leo uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego z 31. grudnia 1906 l. 130.918 o budowie dróg wodnych Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby w ciągu roku 1907 zarządził rozpoczęcie robót około budowy spławnego połączenia Wisły z Odrą na przestrzeni trasy, pod względem technicznym i administracyjnym zupełnie już do budowy przygotowanej.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie zwołał istniejącą przy c. k. Ministerstwie handlu Radę przyboczną dla budowy dróg wodnych.

IV. Sejm przyznaje w rubr. IX. poz 6. wydatków funduszu krajowego na rok 1907 kwotę 7.362 K. tytułem 12 $\frac{1}{2}$ % datku kraju na oprocentowanie i umorzenie obligów, które mają być emitowane w roku 1907 przez państwo na budowę kanałów spławnych w Galicyi.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Kozłowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I-IV komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji wodnej o przedłożeniu rządowem z dnia 26. lutego 1907, zawierającym projekt ustawy zmieniającej ustawę z dnia 18. września 1901 D. u. k. Nr. 103 przez włączenie regulacyi górnych biegów rzek i ich dopływów tudzież zabudowań potoków górskich.

Sprawozdawca p. Kazimierz Lubomirski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm uchwała następujący projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia zmieniająca ustawę z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, o regulacyi rzek wykonać się mającej w myśl §. 5. ustępu 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przez włączenie regulacyi górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowań potoków górskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya niżej wymienionych górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowanie niżej wymienionych potoków górskich, które po myśli ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek (§. 5. ust. 1.) mają szczególne znaczenie dla dróg wodnych mających się zbudować wedle §. 1. lit. d) tej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, mają być wykonane na wspólny koszt państwa i kraju.

1. regulacja i zabudowanie dopływów górskich Soły wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;
2. regulacja Skawy od Jordanowa do miejscowości Skawy i uzupełnienie potoków górskich w jej dorzeczu wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;
3. regulacja Raby od Lubienia do Chabówki wraz z korekcyą i zabudowaniem dopływów górskich;
4. regulacja Białego Dunajca od nowego Targu do Zakopanego, Czarnego Dunajca od Nowego Targu do Kościelisk, Białki tatrzańskiej od ujścia do Dunajca do Jurgowa, Brzegów, tudzież korekcy i zabudowanie dopływów Dunajca wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;
5. korekcy i zabudowanie dopływów Popradu;
6. uzupełnienie zabudowań potoków górskich w dorzeczu Biały wraz z regulacyą górnego biegu Biały od Grybowa do Izb;
7. regulacja Wisłoki od Żmigrodu do Rozstajnego;
8. regulacja Ropy od ujścia do Wisłoki aż do ujścia potoku Zdyni;
9. regulacja Wisłoki od Frysztaka do Haczowa wraz z zabudowaniem potoków Ryjak, Kosina i Lubatówka;
10. regulacja potoków Mlecзки od ujścia do Wisłoka aż do połączenia obu potoków Mleczek;
11. regulacja Sanu od Liska do Rajskiego wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków Olszanki, Osławy, Stupnicy i Sanozka;
12. regulacja Wiaru od Niżankowic do ujścia potoku Łomny, tudzież regulacja potoku Wyrwy z dopływami;
13. regulacja Dniestru od Kornalowic do ujścia potoku Mszańca wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków Jabłonki, Leniny, Mszańca, Bystrzycy, i Czerchawy;
14. regulacja Strwiąża od Biskowic do Ustrzyk dolnych, wraz z zabudowaniem potoku Łodynka i debry pod Chyrowem;
15. regulacja Stryja od Turki do Wysocka, wraz z zabudowaniem potoków Borynka i Brzyeczka, i budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;
16. regulacja Oporu od ujścia Stryja aż do Tnehli wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków górskich, tudzież budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;
17. korekcy i zabudowanie potoku Witwicy w dorzeczu Świcy;
18. zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Łomnicy;
19. zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Bystrzycy Sołotwińskiej i Nadwórniańskiej;
20. budowle w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie stołecznego miasta kraju, Lwowa.

Przy powyżej wymienionych przedsiębiorstwach mają być odpowiednio zastosowane postanowienia ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, z następującymi zmianami:

§. 2.

Postanowienie §. 14. ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103 zostaje uchylone.

§. 3.

Dla przeprowadzenia regulacyj, zabudowań i zapór w §. 1. wymienionych ułoży Namiestnictwo wspólnie z Wydziałem krajowym program generalny, który ma zawierać porządek wykonania, termin rozpoczęcia i czas trwania poszczególnych przedsiębiorstw, oraz postanowienie, które przedsiębiorstwa zaprojektować i wykonać ma Administracya Państwa, a które Wydział krajowy.

Program ten ma być poddany uchwale Komisji ustanowionej w myśl §. 8 ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, a następnie przedłożony c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami.

Sporządzone przez Wydział krajowy na podstawie generalnego programu projekty generalne i kosztorysy dla poszczególnych regulacji poddać należy po tymczasowem ich udzieleniu Namiestnictwu. uchwale wspomnianej Komisji, a następnie przesłać do zatwierdzenia Ministerstwu spraw wewnętrznych.

§. 4.

Koszta poszczególnych przedsięwzięć, wymienionych w §. 1, ustalone zostaną ostatecznie przez Administrację Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie projektów.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) Skarb Państwa datkiem 60% z zastrzeżeniem, że wydatek przypadający na czas po roku 1912 zostanie w myśl §. 9 ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, przyzwolony w drodze konstytucyjnej;

b) fundusz krajowy datkiem 40%.

§. 5.

W okresie do roku 1912 uiścić ma Państwo na częściowe pokrycie kosztów robót w §. 1 wyszczególnionych z kredytu przeznaczanego na regulacje rzek w myśl ustępu trzeciego §. 8 ustawy z 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66:

kwotę	4,500.000 K,
kraj zaś	3,000.000 K.

Te datki państwowe i krajowe wpłynąć mają do funduszu budowy utworzonego po myśli § 4 ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, dla regulacji przepro-

wadzić się mających wspólnymi kosztami państwa i kraju.

§. 6.

Wydział krajowy zostaje upoważnionym do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzałnej na pokrycie datku kraju w §. 5. wyszczególnionego.

Pokrycie datków kraju na roboty mające się wykonać po roku 1912 winno być w drodze ustawodawstwa krajowego w czasie właściwym zapewnione.

§. 7.

Co do utrzymania robót wykonanych na przestrzeniach rzek, potokach górskich i zaporach wymienionych w §. 1. po upływie czasu budowy oznaczonego dla odnośnego przedsięwzięcia wydane będą osobne ustawy krajowe.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa.

Sprawozdawca czyta dalej:

II. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby jak najrychlej przeniósł sekcję c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich ze Sambora do Lwowa, przydzielając takową do Namiestnictwa i utworzył ekspozyturę tej sekcji w Krakowie dla wykonania zabudowań potoków w dorzeczu Wisły;

b) ażeby jak najrychlej powiększył personal galicyjskiej sekcji c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich o potrzebną ilość techników lasowych;

c) ażeby wzmocnił sekcję galicyjską c. k. oddziału leśno-technicznego specjalnie w tym celu wykształconymi inżynierami i utworzył osobne stypendya dla ukończonych słuchaczy inżynierii celem umożliwienia im uzupełnienia studyów w sekcji leśnej e.

k. akademii rolniczej w Wiedniu, podobnie jak dla inżynierów melioracyjnych;

d) aby projekty regulacyjno-techniczne regulacyi, zabudowania potoków i zapór wypracowywał w formie jednolitej, obejmującej części rzek ze sobą złączone i całość tworzące;

e) aby ewentualne rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy w najkrótszym czasie w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydał w takiej formie, aby roboty były prowadzone pod jednolitym zarządem razem z regulacją innych przestrzeni rzek.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i prostuje omyłkę druku, a mianowicie w sprawozdaniu na stronie 4. w 13. wierszu od góry zamiast słów „w czasie powstania“ mają być słowa „uważa powstanie“, zaś we wniosku II. e) komisji. po słowach „aby roboty“ wstawić należy słowa „o ile nie będą oddane Wydziałowi krajowemu“.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Regulacya niżej wymienionych górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowanie niżej wymienionych potoków górskich, które po myśli ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, o budowie dróg wodnych i wykonaniu regulacyi rzek (§. 5. ust. 1.) mają szczególne znaczenie dla dróg wodnych mających się zbudować wedle §. 1. lit. d) tej ustawy w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, mają być wykonane na wspólny koszt państwa i kraju:

1. regulacya i zabudowanie dopływów górskich Soły wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;

2. regulacya Skawy od Jordanowa do miejscowości Skawy i uzupełnienie potoków górskich w jej dorzeczu wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;

3. regulacya Raby od Lubienia do Chabówki wraz z korekcyą i zabudowaniem dopływów górskich;

4. regulacya Białego Dunajca od Nowego Targu do Zakopanego, Czarnego Dunajca od Nowego Targu do Kościelisk, Białki tatrzańskiej od ujścia do Dunajca do Jurkowa, Brzegów, tudzież korekcy a i zabudowanie dopływów Dunajca wraz z budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;

5. korekcy a i zabudowanie dopływów Popradu;

6. uzupełnienie zabudowań potoków górskich w dorzeczu Biały wraz z regulacją górnego biegu Biały od Grybowa do Izb;

7. regulacya Wisłoki od Żmigrodu do Rozstajnego;

8. regulacya Ropy od ujścia do Wisłoki aż do ujścia potoku Zdyni;

9. regulacya Wisłoka od Frysztaka do Haczowa wraz z zabudowaniem potoków Ryjak, Kosina i Lubatówka;

10. regulacya potoków Mleccki od ujścia do Wisłoka aż do połączenia obu potoków Mleczek;

11. regulacya Sanu od Liska do Rajskiego wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków: Olszanki, Osławy, Stupnicy i Sanoeczka;

12. regulacya Wiaru od Nizankowie do ujścia potoku Łomny, tudzież regulacya potoku Wyrwy z dopływami;

13. regulacya Dniestru od Kornalowie do ujścia potoku Mszańca wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków Jabłonki, Leniny, Mszańca, Bystrzycy i Czerchawy;

14. regulacya Strwiąża od Biskowie do Ustrzyk dolnych, wraz z zabudowaniem potoku Łodynka i debry pod Chyrowem;

15. regulacya Stryja od Turki do Wysocka, wraz z zabudowaniem potoków Boryńka i Brzyczka i budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;

16. regulacya Oporu od ujścia do Stryja aż do Tuchli wraz z korekcyą i zabudowaniem potoków górskich, tudzież budową zapór dla urządzenia zbiorników wody;

17. korekcy a i zabudowanie potoku Witwicy w dorzeczu Świcy;

18. zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Łomuicy;

19. zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Bystrzycy Sołotwińskiej i Nadwórniańskiej;

20. budowle w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie stołecznego miasta kraju, Lwowa.

Przy powyżej wymienionych przedsiębiorstwach mają być odpowiednio zastosowane postanowienia ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, z następującymi zmianami:

Przemawia p. Szwed i stawia poprawkę, aby w §. 1 w ustępie 1 po słowach „dopływów górskich Soły wraz“ dodać słowa „z potokiem Pewel mała i“.

Izba poprawkę powyższą p. Szweda popiera.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. ks. Pastor.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 1 zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Szweda, którą Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Postanowienie §. 14 ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103 zostaje uchylone.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Dla przeprowadzenia regulacyj, zabudowań i zapór w §. 1 wymienionych ułoży Namiestnictwo wspólnie z Wydziałem krajowym program generalny, który ma zawierać porządek wykonania, termin rozpoczęcia i czas trwania poszczególnych przedsiębiorstw, oraz postanowienie, które przedsiębiorstwa zaprojektować i wykonać ma Administracya Państwa, a które Wydział krajowy.

Program ten ma być poddany uchwale Komisji ustanowionej w myśl §. 8 ustawy z dnia 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, a następnie przedłożony e. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami.

Sporządzone przez Wydział krajowy na podstawie generalnego programu projekty generalne i kosztorysy dla poszczególnych regulacji poddać należy po tymczasowem ich udzieleniu Namiestnictwu, uchwale wspomnianej komisji, a następnie przesłać do zatwierdzenia Ministerstwu spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Koszta poszczególnych przedsiębiorstw wymienionych w §. 1 ustalone zostaną ostatecznie przez Administracyę Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym na podstawie projektów.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić;

a) Skarb Państwa datkiem 60% z zastrzeżeniem, że wydatek przypadający na czas po roku 1912 zostanie w myśl §. 9

ustawy z dnia 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66 przyzwolony w drodze konstytucyjnej;

b) fundusz krajowy datkiem 40%.

Izba bez rozprawy uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

W okresie do roku 1912 uścić ma Państwo na częściowe pokrycie kosztów robót w §. 1. wyszczególnionych z kredytu przeznaczanego na regulacye rzek w myśl ustępu trzeciego §. 8. ustawy z 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66: kwotę 4,500.000 K. kraj zaś 3,000.000 K.

Te datki państwowe i krajowe wpływają mają do funduszu budowy utworzonego po myśli §. 4. ustawy z dnia 18. września 1901. Dz. ust. kraj. Nr. 103, dla regulacyi przeprowadzić się mających wspólnymi kosztami państwa i kraju.

Izba bez rozprawy uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Wydział krajowy zostaje upoważnionym do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzałnej na pokrycie datku kraju w §. 5. wyszczególnionego.

Pokrycie datków kraju na roboty mające się wykonać po roku 1912 winno być w drodze ustawodawstwa krajowego w czasie właściwym zapewnione.

Izba bez rozprawy uchwała §. 6. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Co do utrzymania robót wykonanych na przestrzeniach rzek, potokach górskich

i zaporach wymienionych w §. 1. po upływie czasu budowy oznaczonego dla odnośnego przedsięwzięcia wydane będą osobne ustawy krajowe.

Izba bez rozprawy uchwała §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa.

Izba bez rozprawy uchwała §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp.

U s t a w a

z dnia zmieniająca ustawę z dnia 18. września 1901, Dz. ust. kraj. Nr. 103, o regulacyi rzek wykonać się mającej w myśl §. 5. ustępu 1. ustawy z dnia 11. czerwca 1901, Dz. p. p. Nr. 66, w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przez włączenie regulacyi górnych biegów rzek i ich dopływów, tudzież zabudowań potoków górskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm wzywa e. k. Rząd:

a) ażeby jak najrychlej przeniósł sekcję e. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich ze Sambora do Lwowa, przydzielając takową do Namiestnictwa i utworzył ekspozyturę tej sekcji

w Krakowie dla wykonania zabudowań potoków w dorzeczu Wisły;

b) ażeby jak najrychlej powiększył personal galicyjskiej sekcji c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich o potrzebną ilość techników lasowych;

c) ażeby wzmocnił sekcję galicyjską c. k. oddziału leśno-technicznego specjalnie w tym celu wykształconymi inżynierami i utworzył osobne stypendya dla ukończonych słuchaczy inżynierii celem umożliwienia im uzupełnienia studyów w sekcji leśnej c. k. akademii rolniczej w Wiedniu, podobnie jak dla inżynierów melioracyjnych;

d) aby projekty regulacyjno-techniczne regulacji, zabudowania potoków i zapór wypracowywał w formie jednolitej, obejmującej części rzek ze sobą złączone i całość tworzące;

e) aby ewentualne rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy w najkrótszym czasie w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydał w takiej formie, aby roboty, o ile nie będą oddane Wydziałowi krajowemu, były prowadzone pod jednolitym zarządkiem razem z regulacją innych przestrzeni rzek.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o projekcie ustawy o policyi drogowej.

Sprawozdawca p. Wiśniewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy o policyi drogowej na drogach publicznych:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim

z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa o policyi drogowej na drogach publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

I. Przepisy dla zapobieżenia uszkodzeniom drogi.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Wszelkie z umysłu lub z braku należytej ostrożności wyrządzone uszkodzenie drogi samej albo jej przynależności (§. 74.), jeśli nie podpada pod ogólne prawo karne, będzie uważane jako przekroczenie policyi drogowej i karane podług przepisów tej ustawy.

Włóczenie po drodze.

§. 2.

Nie wolno włóczyć po drodze przedmiotów, pokład drogowy wyrywających (narzędzi lub maszyn rolniczych, tramów, pni, kłoców i t. p.).

Dojazd do drogi.

§. 3.

Z reguły nie wolno przejeżdżać przez rowy i szkarpy drogowe wozami gospodarczymi lub narzędziami rolniczemi, ani w tym celu skopywać burty (pobocza) albo szkarpy, lub zapełniać rowy jakimkolwiek materiałem.

W miejscach, w których do drogi publicznej wpada inna droga publiczna, droga prywatna lub dojazd z pól albo od zabudowań, rów drogowy ma być wybrukowany lub nad nim mostek względnie przepust zbudowany.

Bruk lub mostek względnie przepust ma być zbudowany według wskazówek zarządu drogi odnośnej.

W wyjątkowych razach, za zgodą zarządu drogi odnośnej, można pominąć budowę mostku względnie przepustu lub brukowanego przejazdu, jeśli prawidłowy odpływ wody da się w inny sposób zabezpieczyć.

Budowa i utrzymanie mostku względnie przepustu lub bruku należy do tego, kto do utrzymania drogi prywatnej jest obowiązany, względnie do właściciela odnośnego gruntu lub budynku.

Przy zetknięciu się dróg publicznych należy budowa i utrzymanie mostku względnie przepustu lub bruku do zarządu tej drogi, w której kierunku mostek względnie przepust lub bruk jest położony.

§. 4.

Najbliższa przestrzeń nieszutrowanej drogi publicznej, wpadającej do innej szutrowanej drogi publicznej, ma być wybrukowana lub żwirem wysypana na długości co najmniej 25 metrów od zetknięcia się obu dróg.

Obowiązek brukowania względnie szutrowania drogi dojazdowej ciąży na utrzymującym drogę pomienioną.

Tratowanie rowów.

§. 5.

Nie wolno tratować rowów lub szkarp drogowych podczas uprawy roli.

Pasanie lub pędzenie bydła.

§. 6.

Wzbronionem jest paść lub pędzić bydło po szkarpach i rowach drogowych.

Trawy do drogi należącej nie wolno nikomu samowolnie kosić i wogóle sobie przywłaszczać.

Zanieczyszczanie drogi.

§. 7.

Zabronionem jest wyrzucać na drogę śmiecie, gruzu, zdechłe zwierzęta lub sa-

mowolnie składać na niej drzewo, kłocę, kamień, cegły, ziemię, piasek, beczki, towary i inne przedmioty, wylewać nieczystości, wprowadzać do drogi odpływy ze stajen, gnojowisk, dołów kloacznych, browarów, gorzelń, fabryk, kopalń i innych urządzeń, zatykać kanały i przepusty drogowe.

Również nie wolno zanieczyszczać założonych kosztem funduszu drogowego rowów odpływowych, ani też samowolnie wstrzymywać lub zmieniać kierunku odpływającej nimi wody.

Na zmianę odpływu wody lub składowanie na drodze n. p. materiału budowlanego jest koniecznem w każdym wypadku zezwolenie zarządu drogi odnośnej.

Budowle na drodze.

§. 8.

Budowle i urządzenia na drodze względnie nad nią lub pod nią, jak n. p. kanały, rowy, rury do przeprowadzenia wody, ropy lub gazu, mosty, przepusty, słupy, druty, przewody i t. p., projektowane do celów innych, aniżeli tych, które wymienia ustawa z dnia 23. stycznia 1891 Dz. u. kr. Nr. 20., mogą być wykonane tylko wtedy, jeśli na podstawie prośby zaopatrzonej w dokładny plan zezwoli na to zarząd drogi odnośnej.

Budowle przy drogach.

§. 9.

Odległość budynku od drogi państwowej, krajowej, powiatowej, gminnej I. klasy lub od publicznego dojazdu kolejowego ma wynosić przynajmniej trzy metry, a od drogi gminnej II. klasy przynajmniej dwa metry.

Odległość wszelkiego rodzaju ogrodzeń od powyższych dróg ma wynosić najmniej 60 centymetrów.

Wyjątek stanowią drogi, posiadające ustalone linie regulacyjne.

Jednak bez względu na wyżej przepisana odległość lub linię regulacyjną następujące budowle muszą mieć większe odległości od każdej drogi publicznej :

A mianowicie ma odległość wynosić przy :

1. kuźni najmniej 6 metrów ;
2. cegielni (budynku przeznaczonego do wypalania cegły) przynajmniej 10 metrów ;
3. wapiarce (piecu do wypalania wapna) co najmniej 10 metrów ;
4. wiatraku przynajmniej 20 metrów ;
5. szybie dla ropy lub wosku ziemnego najmniej 30 metrów, licząc od środka otworu świdrowego ;
6. zbiorniku na ropę o pojemności ponad 20 cystern najmniej 40 metrów. Dla mniejszych zbiorników ma to oddalenie wynosić co najmniej 20 metrów.

Przy budowach w rejonie fortyfikacyjnym mają być zastosowane przepisy w tej mierze obowiązujące.

Kamieniołomy.

§. 10.

Przed otwarciem kamieniołomu przy drogach bez względu, czy kamień ma być wydobywany zwykłym sposobem, czy też rozsadzany materiałami wybuchowymi, w tych wszystkich wypadkach, w których nie rozebodzi się o przedsięwzięcie przemysłowe, zarząd drogi odnośnej ma podać warunki mające na celu ochronę i bezpieczeństwo komunikacji publicznej.

Kopalnie gliny lub piasku.

§. 11.

Przy kopaniu gliny lub piasku ma być zostawiony wzdłuż drogi nietknięty pas ziemi, przynajmniej 2 metry szeroki.

W każdym razie ze względu na całość drogi ściana kopalni od strony tejże ma mieć odpowiednią pochyłość lub stosowne ubezpieczenie.

Pas przydrożny.

§. 12.

Grunta, przyległe drogom, mają być wolne od uprawy na przestrzeni najmniej 60 centymetrów. Właściciel tego pasu jest obowiązany zezwolić bezpłatnie na składanie na nim ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z korpusu drogowego.

Powyzszy pas przydrożny nie jest konieczny, jeśli wzdłuż drogi już znajduje się przynajmniej taki sam pas ziemi, stanowiący własność funduszu drogi.

Rozświetlanie drogi w lesie.

§. 13.

W wypadkach, gdzie droga publiczna przecina las, właściciel jego, jeżeli osuszenie drogi niezbędnie tego wymaga, może być orzeczeniem krajowej władzy politycznej zniewolonym za stosownem wynagrodzeniem utrzymywać po obu stronach drogi pas ziemi odpowiednio szeroki, wolny od drzew i krzaków.

Mierzenie odległości od drogi

§. 14.

Wszystkie odległości, przepisane §§. 9, 11, 12. i 13. mają być mierzone od górnej krawędzi przeciwskarp rowu, a gdzie go niema, od dolnej krawędzi skarpy nasypu drogowego, a gdzie wreszcie i tego niema, od granicy pasu drogowego.

Dzwona u kół.

§. 15.

Dzwona u kół wszystkich wozów ciężarowych, których waga ładunku wynosi ponad 2.000 kilogramów, muszą mieć najmniej 10 centymetrów szerokości, a jeśli waga ładunku przewyższa 3.500 kilogra-

mów, muszą mieć przynajmniej 15 centymetrów szerokości.

Postanowienia te wchodzi w życie w pół roku po ogłoszeniu ustawy i nie mają zastosowania do wozów gospodarskich.

Plaszczyna obręczy.

§. 16.

Plaszczyna obręczy na każdym kole u wszystkich wozów bez wyjątku ma być równa i płaska oraz bez wystających gwóździ lub główek od śrub.

Hamulce.

§. 17.

Zjeżdżając po większym spadku, należy koła hamować.

Do hamowania nie wolno używać łańcuchów, ani też haków, lub innych przyrządów, któreby pokład drogowy dary.

Wyjątkowo dozwala się nżycia takich przyrządów podczas gołoledzi.

Rozjeżdżanie przym.

§. 18.

Wzbronionem jest rozjeżdżać lub roztrałowywać stosy kamienia, szutru lub piasku, przeznaczonego do utrzymania drogi.

Zapobieżenie powstaniu kolei.

§. 19.

Gdzie pewna przestrzeń drogi, dla zapobieżenia tworzeniu się kolei, jest założona np. kamieniami lub drzewem, przejeżdżnym nie wolno ich usunąć lub przejechać, lecz mają zjeżdżać na wolną przestrzeń drogi.

Służba drogowa jest obowiązana te znaki na noc usunąć.

Jazda po mostach.

§. 20.

Jazda po mostach, których cała konstrukcyja nie jest z żelaza lub z kamienia, tudzież bez względu na konstrukcyę po wszystkich takich, po których szybka jazda jest zabroniona tablicą ostrzegającą, jest tylko stępo dozwolona.

Również tylko stępo wolno jechać po mostach, które są w naprawie lub przebudowie.

W czasie naprawy lub przebudowy mostu może być wydane zarządzenie, że po nim może iść naraz tylko oznaczona ilość bydła lub jechać tylko ograniczona liczba wozów.

Podczas robót mają być przy moście umieszczone znaki, które przejeżdżnym zwracają na nie uwagę.

Przewóz ciężarów przez mosty.

§. 21.

Wozy, które wraz z ładunkiem nie przenoszą 3.000 kilogramów wagi, można przewozić przez wszystkie mosty bez zezwolenia zarządu drogi odnośnej. Zarząd drogi może zezwolić stale lub czasowo na przewożenie jeszcze większych ciężarów po pewnych mostach.

Przy każdym takim moście będzie umieszczona tablica, która zarazem wskaże odnośną wagę ładunku, jaka po nim może być przeprowadzona.

Jeśli przez most ma być przeprowadzona czy to fura niepodzielnym ciężarem, czy też jaka lokomotywa, lokomobila, samochód albo inna maszyna o wadze większej, aniżeli ustanowiono, natenczas o zamiarze przesyłki ciężaru winien być zawiadomiony zarząd mostu odnośnego, który przez swe organa spowoduje potrzebne wzmocnienie mostu.

Koszta stąd powstałe ma ponosić ten, w którego interesie roboty uskuteczniłono.

Przed uzyskaniem zezwolenia zarządu nie wolno przeprowadzać ciężaru przez odnośny most.

O zezwolenie na przewóz przez most krajowy można prosić także inżyniera krajowego, który sprawuje bezpośredni nadzór techniczny nad odnośnym mostem (inżyniera okręgowego).

II. Przepisy dla uregulowania i zabezpieczenia komunikacji.

Postanowienia ogólne.

§. 22.

Komunikacja na drodze nie może być tamowana ani w dzień, ani w nocy:

Każda przeszkoda w komunikacji, spowodowana z nmysłu lub z braku ostrożności, jeśli nie podpada pod ogólne prawo karne, będzie uważana jako przekroczenie policyi drogowej i karana podług przepisów tej ustawy.

Oświetlenie wozu i rogatki.

§. 23.

Podczas ciemnej nocy najpóźniej w godzinę po zachodzie słońca do godziny przed wschodem słońca każda fura na drodze, z wyjątkiem wózków ręcznych, musi mieć zapaloną latarkę o bezbarwnem szkle, która tak ma być umieszczona, aby ją z daleka można spostrzedz.

Rogatka w nocy winna zawsze być oświetlona, a to w ten sposób, aby z odpowiedniej odległości była widoczna.

Oznaczenie wozu tabliczką.

§. 24.

Wszystkie wozy, przeznaczone do przewożenia ciężarów lub frachtów, jak długo

znajdują się na drodze, muszą być zaopatrzone w tabliczkę, na której ma być zamieszczone imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania właściciela wozu.

Właściciele dóbr, fabrykanci i przedsiębiorcy zamiast swego nazwiska mogą mieć na tabliczce nazwę dóbr względnie folwarku, fabryki lub przedsiębiorstwa.

Tabliczka, 18 centymetrów wysoka i 30 centymetrów szeroka, ma być przymocowana po lewej stronie wozu między przednimi i tylnymi kołami, w miejscu łatwo dostrzegalnem.

Tabliczka ma być czarna, a pismo białe; litery mają mieć najmniej 5 centymetrów wysokości.

Jeśli na wozie tabliczka nie da się zamieścić, można nawet mniejszą tabliczkę powiesić na lewej stronie konia siodłowego.

Przepisy te nie dotyczą wozów gospodarskich w obrębie gminy lub obszaru dworskiego, do którego należą.

Postanowienia tego paragrafu wchodzą w życie w pół roku po ogłoszeniu ustawy.

Jazda sankami.

§. 25.

Jazda sankami bez dzwonek jest bezwarunkowo wzbroniona.

Szerokość ładunku.

§. 26.

Szerokość ładunku wozu nie może przenosić 3 metrów. Jeśli taki przedmiot ma być przesłany, którego szerokość nie da się podzielić na części najwyżej trzy metrowe, ma właściciel starać się, aby przez szerszy ładunek komunikacja nie była tamowana ponad potrzebę i aby obiekty drogowe nie były uszkodzane.

Na każdym wozie siedzenie nie może wystawać poza szerokość wozu względnie ładunku przewożonego.

Przymocowanie ładunku do wozu.

§. 27.

Przymocowanie do wozu drzewa lub innych ciężarów albo wzmocnienia wozu samego zapomocą w kabłąk naprężonych żerdzi, nie wolno tak uskutecznić, aby te żerdzie sterczały poza ładunek względnie poza literki, półkoszki lub drabinki wozu.

Przyczepianie wozów.

§. 28.

Nie wolno jechać po drodze dwoma lub więcej wozami, ze sobą spojonymi. Wyjątkowo jest dozwolone przyczepienie wozu, przeznaczonego do przesyłki, lub wozu ręcznego do bryki, albo spojenie próżnych dwóch bryk lub wozów gospodarskich.

Przedmioty, mogące wywołać przestrach lub obrzydzenie.

§. 29.

Koło budynków od strony drogi albo na wozach, znajdujących się na drodze, jest wzbronionem wieszać lub kłaść bez przykrycia surowe mięso, skórę zwierzęcą i inne przedmioty, które mogą albo płoszyć konie i inne zwierzęta, albo też wywołać u ludzi przestrach lub obrzydzenie.

Szybkość jazdy wozem.

§. 30.

W miejscowościach zamkniętych wolno jechać tylko miernym klusem, zaś na skrętach, przechodach i w miejscach krzyżowania się dróg tylko stępo.

Wymijanie wozów.

§. 31.

Każdy wóz, jeśli jakieś szczególne okoliczności nie zmuszają do wyjątku, ma wymijać na lewo, a wyprzedzać na prawo.

W tym celu winien jadący bez oporu zrobić miejsce wymijającemu lub wyprzedzającemu. Wyprzedzać wolno tylko wtedy, jeśli jest droga dostatecznie szeroka, wóz wyprzedzany toczy się powoli, jest przed nim znaczna przestrzeń wolna i żaden inny wóz nie nadjeżdża.

Na mostach i skrętach nie wolno wyprzedzać.

Na wąskich drogach o jednym torze jezdnym, przy zachowaniu powyższych zasad, ma ustępować próżny wóz wozowi z ludźmi lub ładunkiem, wóz z ludźmi wozowi ciężko naładowanemu; przy równych wozach, wóz jadący z góry wozowi jadącemu pod górę, wreszcie wozy tego samego rodzaju i na równej przestrzeni mają sobie ustąpić wzajemnie, w równych częściach.

Wozom Najwyższego Dworu tudzież pocztowym, ogniowym i ratunkowym bezwarunkowo ma ustąpić na bok każdy wóz, czy on jedzie w przeciwnym, czy też w tym samym kierunku.

Jeśli natychmiastowe ustąpienie z drogi jest niemożliwe z powodu oczywistego niebezpieczeństwa, należy wóz zatrzymać na miejscu, póki te wozy nie przejadą.

Wymijanie bydła.

§. 32.

Wóz, przy spotkaniu się z bydlęciem pędzonym, ma jechać stępo, póki bydła nie minie.

Poganiacz bydła jest obowiązany, nie zatrzymując go, zrobić odpowiednie miejsce wozom nadjeżdżającym lub wyprzedzającym.

Zostawienie i stawanie wozów.

§. 33.

Wóz niezaprężony nie może stać na torze jezdnym; gdzie to jednak skutek wypadku, jest konieczne, wóz powinien być

odsunięty na kraj drogi, a w nocy oświetlony latarką.

Żaden wóz nie może stawać na przepustach, mostach, przechodach, na środku drogi, na skrajach, ani tam, gdzie się drogi krzyżują.

Zajazdy koło karczem.

§. 34.

Koło karczem, szynkowni i gospod mogą stać fury tylko na placu na to przeznaczonym.

Jeśli plac przed zabudowaniem ze względów miejscowych nie da się założyć, może być urządzony dla stawiania fur inny plac za zabudowaniem lub obok tegoż.

Właściciel względnie dzierżawca lub inny użytkujący zabudowania jest obowiązany powyższy plac własnym kosztem wybrukować lub wyszutrować i zawsze czysto i w dobrym stanie utrzymywać.

Zachowanie się woźnicy.

§. 35.

Woźnicy podczas jazdy nie wolno opuszczać wozu bez dozoru.

§. 36.

Woźnica jadąc z góry, jeśli powozi tylko jednym lejcem, a nie eugłami krzyżowymi, ma iść pieszo obok zaprzęgu.

§. 37.

Jednemu woźnicy nie wolno równocześnie powozić kilkoma wozami.

§. 38.

Woźnicy jest wzbronionem spać na wozie podczas jazdy i wogóle na zaprzężonym wozie, znajdującym się na drodze.

Popasanie zwierząt.

§. 39.

Popasanie zwierząt na drodze tak wewnątrz jak i zewnątrz miejscowości jest zabronione.

Pędzenie zwierząt.

§. 40.

Do pędzenia zwierząt, stosownie do ich gatunku, ma być ustanowiona odpowiednia liczba poganiaczy, przyczem należy przyjąć za zasadę, że na transport 10 do 15 sztuk koni lub bydła rogatego powinien być liczony jeden poganiacz.

Przy pędzeniu mniejszej ilości zwierząt wolno zająć tylko połowę przestrzeni drogowej.

Pojedyncze sztuki mają być prowadzone na linie lub uzdzienicy.

Jazda na kole.

§. 41.

Koło każdego typu uważa się pod względem przepisów policyjnych za wóz lekki, wobec czego kolarzy obowiązuje porządek jazdy, przepisany dla tych wozów.

§. 42.

Do jazdy na kole można używać tylko toru jezdnego.

§. 43.

Kolarzowi, jadącemu po torze jezdnym, pieszy ma ustąpić tak, jak innej furze.

§. 44.

Kolarz, przy wyprzedzaniu i spotykaniu, ma uważać na pieszych i na kolarzy tudzież na konie i inne zwierzęta. Jest on obowiązany, jeśli chce wyprzedzić ludzi lub zwierzęta, w razie potrzeby dawać znaki dzwonkiem zawsze w czasie właściwym. Jeśli przewodnik zwierząt nawołuje do ostrożności, ma zsiąść z koła.

§. 45.

Przy wspólnych jazdach kolarze mają jechać jeden za drugim i w odpowiednim oddaleniu od siebie, jeśli spotykają wozy, zwierzęta lub ludzie idących pieszo albo jadących konno.

§. 46.

Nie wolno jechać na kole w tempie, przewyższającym chyżość rażnego kłusu.

Wyścigi mogą być dozwolone tylko w każdym poszczególnym wypadku przez polityczną władzę powiatową za zgodą zarządu drogi odnośnej.

§. 47.

Jeśli tor jezdny jest nie całkiem równy i wolny, jeśli kolarz spotyka lub chce wyprzedzić pieszo idących lub jeźdźców na koniach, fury albo zwierzęta pędzone, dalej na skrętach i na skrzyżowaniu dróg, wreszcie wogóle wewnątrz zamkniętych miejscowości, ma być szybkość jazdy na kole odpowiednio zmniejszona.

Koła powinny być używane tylko takie, które mają hamulce tego rodzaju, że natchmiast zatrzymane być mogą.

§. 48.

W porze nocnej wolno jechać tylko na takim kole, które ma latarkę ze światłem białym, jasnym, świecącym się w kierunku jazdy i już z daleka widzialnem.

Używanie latarek ze szklami kolorowymi jest bezwarunkowo wzbronione.

§. 49.

W gminach miejskich, zdrojowiskach lub stacyach klimatycznych zarząd gminy w wykonaniu polieyi miejscowej na podstawie ustawy gminnej może wydać jeszcze dalej idące przepisy, a szczególnie jazdę na kole po ożywionych lub wązkich drogach do pewnych godzin ograniczyć albo je całkiem zabronić.

Tego rodzaju postanowienia mają być w stosowny sposób ogłoszone.

Jazda samochodem lub motocyklem.

§. 50.

Samochody (automobile) lub motocykle stosownie do całkowitej wagi (wagi pojazdu i ładunku) mają być uważane za lekkie lub ciężkie wozy. Dlatego przepisy tej ustawy, dla wozów wydane, mają mieć analogiczne zastosowanie także do jazdy samochodami (motocyklami), o ile specjalne przepisy prawne, dla samochodów (motocyklów) wydane, nie zawierają odmiennych postanowień.

Drogoskazy.

§. 51.

W miejscu, gdzie drogi się rozchodzą, mają być ustawione drogoskazy kosztem odnośnego funduszu drogowego, na których oznaczone ma być miejsce, do którego droga prowadzi, tudzież jego odległość.

Budowa drogi.

§. 52.

Jeżeli zarząd drogowy wykonuje na drodze roboty, n. p. budowę mostu, winien zostawić dla przejezdnych dostatecznie szeroką przestrzeń, albo jeśli to jest niewykonalne, urządzić inną prowizoryczną komunikację.

Miejsce budowy musi być odpowiednio zamknięte i z nadejściem nocy, według potrzeby, oświetlone.

Zgartywanie i uprzątnanie błota, kurzu i ziemi.

§ 53.

Zgartywanie błota lub kurzu z toru jezdnych oraz czyszczenia rowów i bankie-

tów przydrożnych należy do zarządu drogi odnośnej.

Zgarnięte stąd błoto, kurz lub ziemię, jak daleko ciągną się zabudowania wzdłuż drogi zwartym szeregiem, są obowiązane gminy względnie obszary dworskie własnymi środkami niezwłocznie uprzątnąć.

Sprzątanie śniegu.

§. 54.

Gminy miejskie w obrębie zabudowanego obszaru są obowiązane własnym kosztem i staraniem nprzątnąć śnieg z drogi publicznej, o ile według ich uznania jest to potrzebnem dla udogodnienia komunikacji wewnętrznej w osadzie.

Przepis ten nie narusza postanowień ogólnej ustawy drogowej o uprzątnięciu zasp śniegowych

Wymienione w ustępie pierwszym roboty dla udogodnienia komunikacji wewnętrznej w osadzie nie mogą być wzięte na rachunek funduszów ustawą drogową przepisanych.

III. Wykonywanie przepisów policyi drogowej i postanowienia karne.

Drogowe organa nadzorcze.

§. 55.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów policyi drogowej, tudzież badanie i donoszenie przekroczeń tychże należy w pierwszym rzędzie do obowiązków służby drogowej, dalej organów policyi miejscowej, oraz c. k. żandarmeryi.

Każdy zatrzymany przez te organa z powodu przekroczenia postanowień niniejszej ustawy ma im być posłuszny, jeśli chce uniknąć skutków prawem przepisanych.

Zaprzyięzenie służby drogowej.

§. 56.

Organa, którym dozór nad drogą powierzyła władza nią zarządzająca, a szerególniej drożnicy mają być zaprzyiężeni przez swoją władzę przełożoną.

§. 57.

Zaprzyiężone organa zarządu drogowego w służbie muszą nosić oznaki służbowe.

Wstrzymanie jazdy.

§. 58.

W razie przekroczenia przepisów policyi drogowej co do zbyt szerokiego (§. 26.) lub zbyt ciężkiego (§. 21.) ładunku, albo nieodpowiednio zrobionych obręczy i dzwonów u kół (§§. 15. i 16.), lub niedozwolonych przyrządów do hamowania (§. 17.), albo zabronionego przyczepiania wozów (§. 28), lub wreszcie kierowania przez jednego woźnicę dwoma lub więcej wozami (§. 37.), można pozwolić na dalszą jazdę niezgodną z przepisami tylko do tej miejscowości, w której jest możliwe usunięcie nieprawidłowości.

Woźnica, jadąc do tej miejscowości, za to samo przekroczenie ponownie nie może być karany, jeśli udowodni urzędowem poświadczeniem, że już raz za to samo przekroczenie został do odpowiedzialności połączony (§. 68.).

Karanie przekroczeń.

§. 59.

Winny przekroczenia przepisów policyi drogowej ma być karany, o ile to przekroczenie nie podlega powszechnej ustawie karnej lub postanowieniom karnym ustawy budowniczej, grzywną od 2 do 50 koron, a w razie niemożności uiszczenia grzywny, aresztem aż do dni ośmiu.

Przy tej zamianie należy przy karach niżej 10 koron za pierwszą koronę wyznaczyć 6 godzin aresztu, za każdą dalszą koronę po 2 godziny; przy karach wyżej 10 koron należy nałożyć za każdym 5 koron areszt po 12 godzin, a wogóle niewyżej niż 8 dni.

Użycie grzywny.

§. 60.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której orzeczenie karne wydane zostało, względnie, jeśli orzeczenie karne w pierwszej instancji zostało wydane przez polityczną władzę powiatową, do funduszu ubogich tej gminy, w której przestępstwo popełnione zostało.

Wynagrodzenie szkody.

§. 61.

Przekraczający przepisy policyi drogowej, niezależnie od kary, jest obowiązany na własny koszt przywrócić drogę do pierwotnego stanu, przeszkody w komunikacji usunąć i wszelką wyrządzoną szkodę wynagrodzić.

§. 62.

Do oceny szkody wyrządzonej na drodze jest powołaną przedewszystkiem służba drogowa zaprzysiężona (§. 56.).

§. 63.

Za szkodę wyrządzoną przez dzieci odpowiadają rodzice, za służbę niżej lat 14 służbodawcy.

§. 64.

Za szkodę wyrządzoną przez zwierzęta odpowiada właściciel lub solidarnie współwłaściciele zwierząt.

Użycie odszkodowania.

§. 65.

Kwota przypadająca tytułem wynagrodzenia szkody wpływa na rzecz funduszu drogi odnośnej.

Wydanie orzeczenia.

§. 66.

Prawo dochodzenia i karania tudzież skazywania na wynagrodzenie szkody z powodu przekroczeń przepisów policyi drogowej, a popełnionych na drogach publicznych niepaństwowych, czyli w gminie czy na obszarze dworskim, stanowiącym z nią jedną miejscowość, wykonuje, z wyjątkiem przekroczeń na drogach w §. 75. ustęp 2. tej ustawy wymienionych, w poręczonym zakresie działania naczelnik tejże gminy z dwoma assessorami, zaś w miastach, w których obowiązują przepisy ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i w gminach, w których obowiązują przepisy ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., burmistrz względnie naczelnik gminy.

Jeśli obwinionym o przekroczenie jest właściciel albo przełożony obszaru dworskiego lub jeżeli obwinioną jest jedna z osób do przeprowadzenia dochodzenia i wymiaru kary powołanych, wówczas przeprowadzi postępowanie karne polityczna władza powiatowa.

§. 67.

Jeżeli przekroczenie przepisów tej ustawy popełnił przejezdny nieznanym organom służby drogowej i zachodzi obawa, że nie będzie można pociągnąć go później do odpowiedzialności, może przeprowadzić dochodzenie i wydać orzeczenie analogiczne do postanowień §. 66. naczelnik (burmistrz) sam względnie z dwoma assessorami gminy sąsiedniej w kierunku drogi jadącego.

W tym celu należy się udać z winnym do urzędu wspomnianej gminy.

§. 68.

Naczelnik gminy (burmistrz), skoro dowie się o przekroczeniu przepisów policyi drogowej, ma sam względnie z dwoma assessorami (§. 66.) przeprowadzić sumaryczne dochodzenie co do winy i szkody. stosownie do wyniku wydać orzeczenie i je wykonać.

W orzeczeniu należy szczegółowo wymienić kwotę, jaka przypada na grzywnę i osobno kwotę, jaka przypada na wynagrodzenie szkody.

Jeżeli poszkodowany żąda wynagrodzenia przenoszącego 30 koron, wtedy w orzeczeniu karnem można mu przyznać tylko wynagrodzenie do 30 koron, a co do reszty wynagrodzenia należy go odesłać do zwyczajnej drogi sądowej.

Tok instancyi.

§. 69.

Od orzeczeń wydanych według §§. 66 do 68 służy prawo odwołania się do politycznej władzy powiatowej.

Każdy rekurs ma być wnoszony na ręce naczelnika (burmistrza) tej gminy, w której orzeczenie wydane zostało, w nieprzekraczalnym terminie 8 dni, licząc od dnia ogłoszenia względnie doręczenia wyroku.

W przypadkach, w których polityczna władza powiatowa jest pierwszą instancją, obowiązują co do dalszego rekursu ogólne przepisy.

Przeciw dwom równobrzmiącym orzeczeniom niema dalszego rekursu.

IV. Różne postanowienia.

§. 70.

Co do zarządzeń, orzeczeń i rekursów w sprawach policyi drogowej, należących do własnego zakresu działania władz autonomicznych, obowiązują przepisy w tej mierze istniejące.

§. 71.

Zwierzchność gminna względnie Rada gminna ma prawo we własnym zakresie działania wydawać jeszcze osobne postanowienia policyjno-drogowe, które tą ustawą nie są objęte, a które w pewnym czasie lub dla pewnego miejsca mogą być potrzebne.

Wszelako takie zarządzenia mogą gminy wydawać wogóle tylko za zgodą odnośnego zarządu drogi, a w razach nagłych i nie cierpiących zwłoki za uzyskaniem dodatkowego zezwolenia tego zarządu.

§. 72.

Za przekroczenia przepisów o policyi drogowej wydanych przez gminy w zakresie własnym, w myśl zasady wyrażonej w §§. 49. i 71. niniejszej ustawy, Zwierzchność gminna względnie Rada gminna ustanowi karę w granicach postanowionych w §. 59. niniejszej ustawy.

§. 73.

Odwołania od postanowień wydanych na podstawie §. 71. nie mają mocy odraetzającej.

§. 74.

Pod ogólną nazwą „droga“, której używa się w tej ustawie, rozumieć należy nie tylko tor jezdny lub koronę drogi, ale także mosty, kanały, przepusty, tamy, szluzy, rowy, szkarpy, burty (pobocea), rowy odpływowe, poręcze, zapory mytnicze, drogowskazy, znaki drogowe, graniczniki, domki mytnicze i drożnicze i wogóle wszystkie przynależności drogi, na której lub przy której się znajdują.

Drogi państwowe.

§. 75.

Przepisy tej ustawy o policyi drogowej mają mieć zastosowanie do dróg państwowych, wszelako tylko o tyle, o ile nimi nie

nałożono na skarb państwa jakiegoś zobowiązania i o ile dla ochrony dróg państwowych i dla komunikacji na nich nie istnieją lub nie zostaną wydane odmiennie postanowienia.

Wykonywanie przepisów dotyczących się utrzymywania dróg, jako też postanowień karnych i postanowień co do wynagrodzenia szkód przy przekroczeniach tych postanowień należy co do dróg państwowych oraz tych niepaństwowych, które zostają w bezpośrednim zarządzie państwa i są utrzymywane z funduszków państwowych, do politycznych władz powiatowych.

§. 76.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, o ile w samej ustawie nie postanowiono inaczej.

§. 77.

Z dniem wejścia w życie postanowień tej ustawy tracą moc obowiązującą wszystkie inne przepisy w sprawach, obecną ustawą uregulowanych, które nie są zgodne z jej postanowieniami.

§. 78.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

I. Przepisy dla zapobieżenia uszkodzeniom drogi.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Wszelkie z umysłu lub z braku należytej ostrożności wyrządzone uszkodzenie

drogi samej albo jej przynależności (§. 74.), jeśli nie podpada pod ogólne prawo karne, będzie uważane jako przekroczenie policyi drogowej i karane podług przepisów tej ustawy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Włóczenie po drodze.

§. 2.

Nie wolno włóczyć po drodze przedmiotów, pokład drogowy wyrwywających (narzędzi lub maszyn rolniczych, tramów, pni, kłoców i t. p.).

Izba bez rozprawy uchwała §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dojazd do drogi.

§. 3.

Z reguły nie wolno przejeżdżać przez rowy i szkarpy drogowe wozami gospodarczymi lub narzędziami rolniczymi, ani w tym celu skopywać burty (pobocza) albo szkarpy, lub zapełniać rowy jakimkolwiek materiałem.

W miejscach, w których do drogi publicznej wpada inna droga publiczna, droga prywatna lub dojazd z pól albo od zabudowań, rów drogowy ma być wybrukowany lub nad nim mostek względnie przepust zbudowany.

Bruk lub mostek względnie przepust ma być zbudowany według wskazówek zarządu drogi odnośnej.

W wyjątkowych razach, za zgodą zarządu drogi odnośnej, można pominąć budowę mostku względnie przepustu lub brukowanego przejazdu, jeśli prawidłowy odpływ wody da się w inny sposób zabezpieczyć.

Budowa i utrzymanie mostku względnie przepustu lub bruku należy do tego, kto do utrzymania drogi prywatnej jest obowiązany, względnie do właściciela odnośniego gruntu lub budynku.

Przy zetknięciu się dróg publicznych należy budowa i utrzymanie mostku względnie przepustu lub bruku do zarządu tej drogi, w której kierunku mostek względnie przepust lub bruk jest położony.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Najbliższa przestrzeń niesztutowanej drogi publicznej, wpadającej do innej sztutowanej drogi publicznej, ma być wybrukowana lub żwirem wysypana na długości co najmniej 25 metrów od zetknięcia się obu dróg.

Obowiązek brukowania względnie sztutowania drogi dojazdowej ciąży na utrzymującym drogę pomienioną.

Izba bez rozprawy uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Tratowanie rowów.

§. 5.

Nie wolno tratować rowów lub szkarp drogowych podczas uprawy roli.

Izba bez rozprawy uchwała §. 5. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pasanie lub pędzenie bydła.

§. 6.

Wzbronionem jest paść lub pędzić bydło po szkarpach i rowach drogowych.

Trawy do drogi należącej nie wolno nikomu samowolnie kosić i wogóle sobie przywłaszczać.

Izba bez rozprawy uchwała §. 6. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zanieczyszczanie drogi.

§. 7.

Zabronionem jest wyrzucać na drogę śmiecie, gruzy, zdechłe zwierzęta lub samowolnie składać na niej drzewo, kłocę, kamień, cegły, ziemię, piasek, beczki, towary i inne przedmioty, wylewać nieczystości, wprowadzać do drogi odpływy ze stajen, gnojowisk, dolów kloaczych, browarów, gorzelń, fabryk, kopalń i innych urządzeń, zatykać kanały i przepusty drogowe.

Również nie wolno zanieczyszczać założonych kosztem funduszu drogowego rowów odpływowych, ani też samowolnie wstrzymywać lub zmieniać kierunku odpływającej nimi wody.

Na zmianę odpływu wody lub składanie na drodze n. p. materiału budowlanego jest koniecznem w każdym wypadku zezwolenie zarządu drogi odnośnej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 7. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Budowle na drodze.

§. 8.

Budowle i urządzenia na drodze względnie nad nią lub pod nią, jak n. p. kanały, rowy, rury do przeprowadzenia wody, ropy lub gazu, mosty, przepusty, słupy, druty, przewody i t. p., projektowane do celów innych, aniżeli tych, które wymienia ustawa z dnia 23. stycznia 1891 Dz. u. kr. Nr. 20., mogą być wykonane tylko wtedy, jeśli na

podstawie prośby zaopatrzonej w dokładny plan zezwoli na to zarząd drogi odnośnej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 8. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Budowle przy drogach.

§. 9.

Odległość budynku od drogi państwowej, krajowej, powiatowej, gminnej I. klasy lub od publicznego dojazdu kolejowego ma wynosić przynajmniej trzy metry, a od drogi gminnej II. klasy przynajmniej dwa metry.

Odległość wszelkiego rodzaju ogrodzeń od powyższych dróg ma wynosić najmniej 60 centymetrów

Wyjątek stanowią drogi, posiadające ustalone linie regulacyjne.

Jednak bez względu na wyżej przepisana odległość lub linię regulacyjną następujące budowle muszą mieć większe odległości od każdej drogi publicznej :

A mianowicie ma odległość wynosić przy :

1. kuźni najmniej 6 metrów ;
2. cegielni (budynek przeznaczony do wypalania cegły) przynajmniej 10 metrów ;
3. wapiarce (piecu do wypalania wapna) co najmniej 10 metrów ;
4. wiatraku przynajmniej 20 metrów ;
5. szybie dla ropy lub wosku ziemnego najmniej 30 metrów, licząc od środka otworu świdrowego ;
6. zbiorniku na ropę o pojemności ponad 20 cystern najmniej 40 metrów. Dla mniejszych zbiorników ma to oddalenie wynosić co najmniej 20 metrów.

Przy budowach w rejonie fortyfikacyjnym mają być zastosowane przepisy w tej mierze obowiązujące.

Izba bez rozprawy uchwała §. 9. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Kamieniołomy.

§. 10.

Przed otwarciem kamieniołomu przy drogach bez względu, czy kamień ma być wydobywany zwykłym sposobem, czy też rozsadzany materiałami wybuchowymi, w tych wszystkich wypadkach, w których nie rozebodzi się o przedsiębiorstwo przemysłowe, zarząd drogi odnośnej ma podać warunki mające na celu ochronę i bezpieczeństwo komunikacji publicznej

Izba bez rozprawy uchwała §. 10. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Kopalnie gliny lub piasku.

§. 11.

Przy kopaniu gliny lub piasku ma być zostawiony wzdłuż drogi nietknięty pas ziemi, przynajmniej 2 metry szeroki.

W każdym razie ze względu na całość drogi ściana kopalni od strony tejże ma mieć odpowiednią pochyłość lub stosowne ubezpieczenie.

Izba uchwała bez rozprawy §. 11. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pas przydrożny.

§. 12.

Grunta, przyległe drogom, mają być wolne od uprawy na przestrzeni najmniej 60 centymetrów. Właściciel tego pasu jest obowiązany zezwolić bezpłatnie na składanie na nim ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z korpusu drogowego.

Powyższy pas przydrożny nie jest konieczny, jeśli wzdłuż drogi już znajduje się przynajmniej taki sam pas ziemi, stanowiący własność funduszu drogi.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby w drugim wierszu zamiast „60 centymetrów“ wstawić „30 centymetrów“.

Izba powyższą poprawkę p. Kramarczyka popiera.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Urbański Mieczysław.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, którą Marszałek odezytuje, a w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 12. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rozświetlanie drogi w lesie.

§. 13.

W wypadkach, gdzie droga publiczna przecina las, właściciel jego, jeżeli osuszenie drogi niezbędnie tego wymaga, może być orzeczeniem krajowej władzy politycznej zniewolonym za stosownem wynagrodzeniem utrzymywać po obu stronach drogi pas ziemi odpowiednio szeroki, wolny od drzew i krzaków.

Izba uchwała bez rozprawy §. 13. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Mierzenie odległości od drogi.

§. 14.

Wszystkie odległości, przepisane §§. 9, 11, 12. i 13. mają być mierzone od górnej krawędzi przeciwskarp rowu, a gdzie go niema, od dolnej krawędzi skarpy nasypu

drogowego, a gdzie wreszcie i tego niema, od granicy pasu drogowego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 14. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Dzwona u kół.

§. 15.

Dzwona u kół wszystkich wozów ciężarowych, których waga ładunku wynosi ponad 2.000 kilogramów, muszą mieć najmniej 10 centymetrów szerokości, a jeśli waga ładunku przewyższa 3.500 kilogramów, muszą mieć przynajmniej 15 centymetrów szerokości.

Postanowienia te wchodzi w życie w pół roku po ogłoszeniu ustawy i nie mają zastosowania do wozów gospodarskich.

Izba uchwała bez rozprawy §. 15. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Płaszczyzna obręczy.

§. 16.

Płaszczyzna obręczy na każdym kole u wszystkich wozów bez wyjątku ma być równa i płaska oraz bez wystających gwoździ lub główek od śrub.

Izba uchwała bez rozprawy §. 16. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Hamulce.

§. 17.

Zjeżdżając po większym spadku, należy koła hamować.

Do hamowania nie wolno używać łańcuchów, ani też haków, lub innych przyrządów, któreby pokład drogowy dały.

Wyjątkowo dozwala się użycia takich przyrządów podczas gołoledzi.

Izba uchwała bez rozprawy §. 17. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rozjeżdżanie przym.

§. 18.

Wzbronionem jest rozjeżdżać lub roztrącać stopy kamienia, szutru lub piasku, przeznaczonego do utrzymania drogi.

Izba uchwała bez rozprawy §. 18. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Zapobieżenie powstaniu kolei.

§. 19.

Gdzie pewna przestrzeń drogi, dla zapobieżenia tworzeniu się kolei, jest założona np. kamieniami lub drzewem, przejeżdżnym nie wolno ich usunąć lub przejechać, lecz mają zjeżdżać na wolną przestrzeń drogi.

Służba drogowa jest obowiązana te znaki na noc usunąć.

Izba uchwała bez rozprawy §. 19. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Jazda po mostach.

§. 20.

Jazda po mostach, których cała konstrukcja nie jest z żelaza lub z kamienia, tudzież bez względu na konstrukcję po wszystkich takich, po których szybka jazda jest zabroniona tablicą ostrzegającą, jest tylko stępo dozwolona.

Również tylko stępo wolno jechać po mostach, które są w naprawie lub przebudowie.

W czasie naprawy lub przebudowy mostu może być wydane zarządzenie, że po nim może iść naraz tylko oznaczona ilość bydła lub jechać tylko ograniczona liczba wozów.

Podczas robót mają być przy moście umieszczone znaki, które przejeżdżnym zwracają na nie uwagę.

Izba uchwała bez rozprawy §. 20. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Przewóz ciężarów przez mosty.

§. 21.

Wozy, które wraz z ładunkiem nie przenoszą 3.000 kilogramów wagi, można przewozić przez wszystkie mosty bez zezwolenia zarządu drogi odnośnej. Zarząd drogi może zezwolić stale lub czasowo na przewożenie jeszcze większych ciężarów po pewnych mostach.

Przy każdym takim moście będzie umieszczona tablica, która zarazem wskaże odnośną wagę ładunku, jaka po nim może być przeprowadzona.

Jeśli przez most ma być przeprowadzona czy to fura niepodzielnym ciężarem, czy też jaka lokomotywa, lokomobila, samochód albo inna maszyna o wadze większej, aniżeli ustanowiono, natenczas o zamiarze przesyłki ciężaru winien być zawiadomiony zarząd mostu odnośnego, który przez swe organa spowoduje potrzebne wzmocnienie mostu.

Koszta stąd powstałe ma ponosić ten, w którego interesie roboty uskutecznił.

Przed uzyskaniem zezwolenia zarządu nie wolno przeprowadzać ciężaru przez odnośny most.

O zezwolenie na przewóz przez most krajowy można prosić także inżyniera krajowego, który sprawuje bezpośredni nadzór techniczny nad odnośnym mostem (inżyniera okręgowego).

Izba uchwała bez rozprawy §. 21. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Przepisy dla uregulowania i zabezpieczenia komunikacji.

Postanowienia ogólne.

§. 22.

Komunikacja na drodze nie może być tamowana ani w dzień, ani w nocy.

Każda przeszkoda w komunikacji, spowodowana z umysłu lub z braku ostrożności, jeśli nie podpada pod ogólne prawo karne, będzie uważana jako przekroczenie policyi drogowej i karana podług przepisów tej ustawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 22. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Oświetlenie wozu i rogatki.

§. 23.

Podczas ciemnej nocy najpóźniej w godzinę po zachodzie słońca do godziny przed wschodem słońca każda fura na drodze, z wyjątkiem wózków ręcznych, musi mieć zapaloną latarkę o bezbarwnem szkle, która tak ma być umieszczona, aby ją z daleka można spostrzedz.

Rogatka w nocy winna zawsze być oświetlona, a to w ten sposób, aby z odpowiedniej odległości była widoczna.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę, aby między pierwszym a drugim ustępem powyższego paragrafu wstawić następujący ustęp:

„Przepis ten nie dotyczy wozów gospodarskich w obrębie gminy lub obszaru dworskiego, do którego należą“.

Izba popiera powyższą poprawkę p. Stapińskiego, którą Marszałek odczytuje.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Włodek Filip.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji drogowej przyjmuje poprawkę p. Stapińskiego.

Izba uchwała następnie §. 23. zgodnie z wnioskiem komisji, wraz z poprawką p. Stapińskiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Oznaczenie wozu tabliczką.

§. 24.

Wszystkie wozy, przeznaczone do przewożenia ciężarów lub frachtów, jak długo znajdują się na drodze, muszą być zaopatrzone w tabliczkę, na której ma być zamieszczone imię i nazwisko tudzież miejsce zamieszkania właściciela wozu.

Właściciele dóbr, fabrykanci i przedsiębiorcy zamiast swego nazwiska mogą mieć na tabliczce nazwę dóbr względnie folwarku, fabryki lub przedsiębiorstwa.

Tabliczka, 18 centymetrów wysoka i 30 centymetrów szeroka, ma być przymocowana po lewej stronie wozu między przednimi i tylnymi kołami, w miejscu łatwo dostrzegalnym.

Tabliczka ma być czarna, a pismo białe; litery mają mieć najmniej 5 centymetrów wysokości.

Jeśli na wozie tabliczka nie da się zamieścić, można nawet mniejszą tabliczkę powiesić na lewej stronie konia siodłowego.

Przepisy te nie dotyczą wozów gospodarskich w obrębie gminy lub obszaru dworskiego, do którego należą.

Postanowienia tego paragrafu wchodzi w życie w pół roku po ogłoszeniu ustawy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 24. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Jazda sankami.

§. 25.

Jazda sankami bez dzwonek jest bezwarunkowo wzbroniona.

Przemawia p. Stapiński i stawia następującą poprawkę jako drugi ustęp powyższego paragrafu:

„Przepis ten nie dotyczy sań gospodarskich w obrębie gminy i obszaru dworskiego, do którego należą“.

Izba poprawkę tę p. Stapińskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje imieniem komisji powyższą poprawkę.

Izba uchwała §. 25. zgodnie z wnioskiem komisji. wraz z poprawką p. Stapińskiego, przyjętą przez sprawozdawcę, a odczytaną przez Marszałka.

Sprawozdawca czyta:

Szerokość ładunku.

§. 26.

Szerokość ładunku wozu nie może przenosić 3 metrów. Jeśli taki przedmiot ma być przestany, którego szerokość nie da się podzielić na części najwyżej trzy metrowe, ma właściciel starać się, aby przez szerszy ładunek komunikacja nie była tamowana ponad potrzebę i aby objekty drogowe nie były uszkodzane.

Na każdym wozie siedzenie nie może wystawać poza szerokość wozu względnie ładunku przewożonego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 26. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Przymocowanie ładunku do wozu.

§. 27.

Przymocowanie do wozu drzewa lub innych ciężarów albo wzmocnienia wozu samego zapomocą w kabłąk naprężonych żerdzi, nie wolno tak skutecznie, aby te żerdzie sterczały poza ładunek względnie poza literki, półkoszki lub drabiuki wozu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 27. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Przyczepianie wozów.

§. 28.

Nie wolno jechać po drodze dwoma lub więcej wozami, ze sobą spojonymi. Wyjątkowo jest dozwolone przyczepienie wozu, przeznaczonego do przesyłki, lub wozu ręcznego do bryki, albo spojenie próżnych dwóch bryk lub wozów gospodarskich.

Izba uchwała bez rozprawy §. 28. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Przedmioty, mogące wywołać przestrach lub obrzydzenie.

§. 29.

Koło budynków od strony drogi albo na wozach, znajdujących się na drodze, jest wzbronionem wieszać lub kłaść bez przykrycia surowe mięso, skórę zwierzęcą i inne przedmioty, które mogą albo płoszyć

konie i inne zwierzęta, albo też wywołać u ludzi przestrach lub obrzydzenie.

Izba uchwała bez rozprawy §. 29. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Szybkość jazdy wozem.

§. 30.

W miejscowościach zamkniętych wolno jechać tylko miernym kłusem, zaś na skrętach, przechodach i w miejscach krzyżowania się dróg tylko stępo.

Izba uchwała bez rozprawy §. 30. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wymijanie wozów.

§. 31.

Każdy wóz, jeśli jakieś szczególne okoliczności nie zmuszają do wyjątku, ma wymijać na lewo, a wyprzedzać na prawo.

W tym celu winien jadący bez oporu zrobić miejsce wymijającemu lub wyprzedzającemu. Wyprzedzać wolno tylko wtedy, jeśli jest droga dostatecznie szeroka, wóz wyprzedzany toczy się powoli, jest przed nim znaczna przestrzeń wolna i żaden inny wóz nie nadjeżdża.

Na mostach i skrętach nie wolno wyprzedzać.

Na wązkich drogach o jednym torze jezdnym, przy zachowaniu powyższych zasad, ma ustępować próżny wóz wozowi z ludźmi lub ładunkiem, wóz z ludźmi wozowi ciężko naładowanemu; przy równych wozach, wóz jadący z góry wozowi jadącemu pod górę, wreszcie wozy tego samego rodzaju i na równej przestrzeni mają sobie ustąpić wzajemnie, w równych częściach.

Wozom Najwyższego Dworu tudzież pocztowym, ogniowym i ratunkowym bez-

warunkowo ma ustąpić na bok każdy wóz, czy on jedzie w przeciwnym, czy też w tym samym kierunku.

Jeśli natychmiastowe ustąpienie z drogi jest niemożliwe z powodu oczywistego niebezpieczeństwa, należy wóz zatrzymać na miejscu, póki te wozy nie przejadą.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą poprawkę jako dodatek do powyższego paragrafu:

„Zaś na szerokich gościńcach rządowych i powiatowych ze względu, że coraz więcej w życie wchodzi samochody, automobile i motocykle, jeżdżenie środkiem gościńca jakichkolwiek wozów jest bezwarunkowo zabronionem. Na drogach tych około środka gościńca mają być utrzymane w dobrym stanie dwa tory, tak aby każdy jadący w tę lub przeciwną stronę, trzymając się stale lewego toru, nigdy na zderzenie narażonym nie był i aby przez to wymijanie wozów i samochodów na prawą stronę było łatwe i udogodnione, o ile prawy tor w tej chwili jadącymi w przeciwną stronę wozami lub samochodami zajęty nie jest“.

Izba poprawkę powyższą p. Kramarczyka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Kramarczyk.

Izba uchwała §. 31. zgodnie z wnioskiem komisji, w oddzielnym zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, którą sekretarz p. Urbański na wezwanie Marszałka odczytuje.

Sprawozdawca czyta :

Wymijanie bydła.

§. 32.

Wóz, przy spotkaniu się z bydłem pędzonym, ma jechać stępo, póki bydła nie minie.

Poganiacz bydła jest obowiązany, nie zatrzymując go, zrobić odpowiednie miejsce wozom nadjeżdżającym lub wyprzedzającym.

Izba bez rozprawy uchwała §. 32. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zostawienie i stawanie wozów.

§. 33.

Wóz niezaprzężony nie może stać na torze jezdnym; gdzie to jednak wskutek wypadku, jest konieczne, wóz powinien być odsunięty na kraj drogi, a w nocy oświetlony latarką.

Żaden wóz nie może stawać na przepustach, mostach, przechodach, na środku drogi, na skrętach, ani tam, gdzie się drogi krzyżują.

Izba bez rozprawy uchwała §. 33. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zajazdy koło karczem.

§. 34.

Koło karczem, szynkowni i gospod mogą stać fury tylko na placu na to przeznaczonym.

Jeśli plac przed zabudowaniem ze względów miejscowych nie da się założyć, może być urządzony dla stawiania fur inny plac za zabudowaniem lub obok tegoż.

Właściciel względnie dzierżawca lub inny użytkujący zabudowania jest obowiązany powyższy plac własnym kosztem wybrukować lub wysztrować i zawsze czysto i w dobrym stanie utrzymywać.

Izba bez rozprawy uchwała §. 34. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zachowanie się woźnicy.

§. 35.

Woźnicy podczas jazdy nie wolno opuszczać wozu bez dozoru.

Izba bez rozprawy uchwała §. 35. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 36.

Woźnica jadąc z góry, jeśli powozi tylko jednym lejcem, a nie eugłami krzyżowymi, ma iść pieszo obok zaprzęgu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 36. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 37.

Jednemu woźnicy nie wolno równocześnie powozić kilkoma wozami.

Izba bez rozprawy uchwała §. 37. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 38.

Woźnicy jest wzbronionem spać na wozie podczas jazdy i wogóle na zaprzężonym wozie, znajdującym się na drodze.

Izba bez rozprawy uchwała §. 38. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Popasanie zwierząt.

§. 39.

Popasanie zwierząt na drodze tak wewnątrz jak i zewnątrz miejscowości jest zabronione.

Izba bez rozprawy uchwała §. 39. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pędzenie zwierząt.

§. 40.

Do pędzenia zwierząt, stosownie do ich gatunku, ma być ustanowiona odpowiednia liczba poganiaczy, przyczem należy przyjąć za zasadę, że na transport 10 do 15 sztuk koni lub bydła rogatego powinien być liczony jeden poganiacz.

Przy pędzeniu mniejszej ilości zwierząt wolno zająć tylko połowę przestrzeni drogowej.

Pojedyncze sztuki mają być prowadzone na linee lub uzdzienicy.

Izba bez rozprawy uchwala §. 40. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Jazda na kole.

§. 41.

Koło każdego typu uważa się pod względem przepisów policyjnych za wóz lekki, wobec czego kolarzy obowiązuje porządek jazdy, przepisany dla tych wozów.

Izba bez rozprawy uchwala §. 41. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 42.

Do jazdy na kole można używać tylko toru jezdnygo.

Izba bez rozprawy uchwala §. 42. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 43.

Kolarzowi, jadącemu po torze jezdny, pieszy ma ustąpić tak, jak innej furze.

Izba bez rozprawy uchwala §. 43. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 44.

Kolarz, przy wyprzedzaniu i spotykaniu, ma uważać na pieszych i na kolarzy tudzież na konie i inne zwierzęta. Jest on obowiązany, jeśli chce wyprzedzić ludzi lub zwierzęta, w razie potrzeby dawać znaki dzwonkiem zawsze w czasie właściwym. Jeśli przewodnik zwierząt nawołuje do ostrożności, ma zsiąść z koła.

Izba bez rozprawy uchwala §. 44. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 45.

Przy wspólnych jazdach kolarze mają jechać jeden za drugim i w odpowiednim oddaleniu od siebie, jeśli spotykają wozy, zwierzęta lub ludzi idących pieszo albo jadących konno.

Izba bez rozprawy uchwala §. 45. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 46.

Nie wolno jechać na kole w tempie, przewyższającym chyżość rażnego kłusn.

Wyścigi mogą być dozwolone tylko w każdym poszczególnym wypadku przez polityczną władzę powiatową za zgodą zarządu drogi odnośnej.

Izba bez rozprawy uchwala §. 46. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 47.

Jeśli tor jezdny jest nie całkiem równy i wolny, jeśli kolarz spotyka lub chce wyprzedzić pieszo idących lub jeźdźców na koniach, fury albo zwierzęta pędzone, dalej na skrętach i na skrzyżowaniu dróg, wreszcie wogóle wewnątrz zamkniętych

miejsowości, ma być szybkość jazdy na kole odpowiednio zmniejszona.

Koła powinny być używane tylko takie, które mają białe tego rodzaju, że natychmiast zatrzymane być mogą.

Izba bez rozprawy uchwała §. 47. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 48.

W porze nocnej wolno jechać tylko na takim kole, które ma latarkę ze światłem białym, jasnym, świecącym się w kierunku jazdy i już z daleka widzialnym.

Używanie latarek ze szklami kolorowymi jest bezwarunkowo wzbronione.

Izba bez rozprawy uchwała §. 48. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 49.

W gminach miejskich, zdrojowiskach lub stacyach klimatycznych zarząd gminy w wykonaniu policyi miejscowej na podstawie ustawy gminnej może wydać jeszcze dalej idące przepisy, a szczególnie jazdę na kole po ożywionych lub wązkich drogach do pewnych godzin ograniczyć albo ją całkiem zabronić.

Tego rodzaju postanowienia mają być w stosowny sposób ogłoszone.

Izba bez rozprawy uchwała §. 49. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Jazda samochodem lub motocyklem.

§. 50.

Samochody (automobile) lub motocykle stosownie do całkowitej wagi (wagi pojazdu i ładunku) mają być uważane za lekkie lub ciężkie wozy. Dlatego przepisy

tej ustawy, dla wozów wydane, mają mieć analogiczne zastosowanie także do jazdy samochodami (motocyklami), o ile specjalne przepisy prawne, dla samochodów (motocyków) wydane, nie zawierają odmiennych postanowień.

Izba bez rozprawy uchwała §. 50. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Drogoskazy.

§. 51.

W miejscu, gdzie drogi się rozchodzą, mają być ustawione drogoskazy kosztem odpowiedniego funduszu drogowego, na których oznaczone ma być miejsce, do którego droga prowadzi, tudzież jego odległość.

Izba bez rozprawy uchwała §. 51. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Budowa drogi.

§. 52.

Jeżeli zarząd drogowy wykonuje na drodze roboty, n. p. budowę mostu, winien zostawić dla przejezdnych dostatecznie szeroką przestrzeń, albo jeśli to jest niewykonalne, urządzić inną prowizoryczną komunikację.

Miejsce budowy musi być odpowiednio zamknięte i z nadejściem nocy, według potrzeby, oświetlone.

Izba bez rozprawy uchwała §. 52. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Zgartywanie i uprzątnięcie błota, kurzu i ziemi.

§. 53.

Zgartywanie błota lub kurzu z toru jezdni oraz czyszczenia rowów i bankie-

tów przydrożnych należy do zarządu drogi odnośnej.

Zgarnięte stąd błoto, kurz lub ziemię, jak daleko ciągną się zabudowania wzdłuż drogi zwartym szeregiem, są obowiązane gminy względnie obszary dworskie własnymi środkami niezwłocznie uprzątnąć.

Izba bez rozprawy uchwała §. 53. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Sprzątanie śniegu.

§. 54.

Gminy miejskie w obrębie zabudowanego obszaru są obowiązane własnym kosztem i staraniem uprzątnąć śnieg z drogi publicznej, o ile według ich uznania jest to potrzebnem dla udogodnienia komunikacji wewnętrznej w osadzie.

Przepis ten nie narusza postanowień ogólnej ustawy drogowej o uprzątnaniu zasp śniegowych

Wymienione w ustępie pierwszym roboty dla udogodnienia komunikacji wewnętrznej w osadzie nie mogą być wzięte na rachunek funduszków ustawą drogową przepisanych.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby w pierwszym wierszu po słowach „Gminy miejskie“ dodać „i wiejskie“.

Izba poprawkę p. Kramarczyka popiera.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Urbański Mieczysław.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Dąbski.

Przemawia p. Huryk.

Na wniosek posła Skołyszewskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż przed zamknięciem rozprawy zapisali się do głosu pp. Jabłoński i Kramarczyk — udziela więc głosu p. Jabłońskiemu.

Przemawia p. Jabłoński i stawia poprawkę, aby w pierwszym ustępie §. 54. po słowach „z drogi publicznej“ wstawić słowa „kosztem władz autonomicznych utrzymywanej“.

Izba poprawkę powyższą p. Jabłońskiego popiera.

Przemawia p. Kramarczyk.

Podczas przemówienia p. Kramarczyka, Marszałek wzywa posłów, aby mowcy nie przerywali.

P. Kramarczyk przemawia dalej.

Przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji drogowej zgadza się na poprawkę p. Kramarczyka, tudzież na poprawkę p. Jabłońskiego.

Izba uchwała §. 54 zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie w oddzielnych głosowaniach uchwała poprawki pp. Kramarczyka i Jabłońskiego, które Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta :

III. Wykonywanie przepisów policyi drogowej i postanowienia karne.

Drogowe organa nadzorcze.

§. 55.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów policyi drogowej, tudzież badanie i donoszenie przekroczeń tychże należy w pierwszym rzędzie do obowiązków służby drogowej, dalej organów policyi miejscowej, oraz c. k. żandarmeryi.

Każdy zatrzymany przez te organa z powodu przekroczenia postanowień niniejszej

ustawy ma im być posłuszny, jeśli chce uniknąć skutków prawem przepisanych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 55 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Zaprzyśiężenie służby drogowej.

§. 56.

Organa, którym dozór nad drogą powierzyła władza nią zarządzająca, a szczególnie droźnicy mają być zaprzyśiężeni przez swoją władzę przełożoną.

Izba bez rozprawy uchwała §. 56. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 57.

Zaprzyśiężone organa zarządu drogowego w służbie muszą nosić oznaki służbowe.

Izba bez rozprawy uchwała §. 57. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wstrzymanie jazdy.

§. 58.

W razie przekroczenia przepisów policji drogowej co do zbyt szerokiego (§. 26.) lub zbyt ciężkiego (§. 21.) ładunku, albo nieodpowiednio zrobionych obręczy i dzwonów u kół (§§. 15. i 16.), lub niedozwolonych przyrządów do hamowania (§. 17.), albo zabronionego przyczepiania wozów (§. 28), lub wreszcie kierowania przez jednego woźnicę dwoma lub więcej wozami (§. 37.), można pozwolić na dalszą jazdę niezgodną z przepisami tylko do tej miejscowości, w której jest możliwe usunięcie nieprawidłowości.

Woźnica, jadąc do tej miejscowości, za to samo przekroczenie ponownie nie może

być karany, jeśli udowodni urzędowym poświadczeniem, że już raz za to samo przekroczenie został do odpowiedzialności pociągnięty (§. 68.).

Izba bez rozprawy uchwała §. 58. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Karanie przekroczeń.

§. 59.

Winny przekroczenia przepisów policji drogowej ma być karany, o ile to przekroczenie nie podlega powszechnej ustawie karnej lub postanowieniom karnym ustawy budowniczej, grzywną od 2 do 50 koron, a w razie niemożności uiszczenia grzywny, aresztem aż do dni ośmiu.

Przy tej zamianie należy przy karach niżej 10 koron za pierwszą koronę wyznaczyć 6 godzin aresztu, za każdą dalszą koronę po 2 godziny; przy karach wyżej 10 koron należy nałożyć za każdych 5 koron areszt po 12 godzin, a wogóle niewyżej niż 8 dni.

Izba bez rozprawy uchwała §. 59 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Użycie grzywny.

§. 60.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której orzeczenie karne wydane zostało, względnie, jeśli orzeczenie karne w pierwszej instancji zostało wydane przez polityczną władzę powiatową, do funduszu ubogich tej gminy, w której przestępstwo popełnione zostało.

Izba bez rozprawy uchwała §. 60. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Sprawozdawca czyta:

Wynagrodzenie szkody.

§. 61.

Przekraczający przepisy policyi drogowej, niezależnie od kary, jest obowiązany na własny koszt przywrócić drogę do pierwotnego stanu, przeszkody w komunikacji usunąć i wszelką wyrządzoną szkodę wynagrodzić.

Izba bez rozprawy uchwała §. 61. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 62.

Do ocenienia szkody wyrządzonej na drodze jest powołaną przedewszystkiem służba drogowa zaprzysiężona (§. 56.).

Izba bez rozprawy uchwała §. 62. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 63.

Za szkodę wyrządzoną przez dzieci odpowiadają rodzice, za służbę niżej lat 14 służbodawcy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 63. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 64.

Za szkodę wyrządzoną przez zwierzęta odpowiada właściciel lub solidarnie współwłaściciele zwierząt.

Izba bez rozprawy uchwała §. 64. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Użycie odszkodowania.

§. 65.

Kwota przypadająca tytułem wynagrodzenia szkody wpływa na rzecz funduszu drogi odnośnej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 65. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wydanie orzeczenia.

§. 66.

Prawo dochodzenia i karania tudzież skazywania na wynagrodzenie szkody z powodu przekroczeń przepisów policyi drogowej, a popełnionych na drogach publicznych niepaństwowych, czyto w gminie czy na obszarze dworskim, stanowiącym z nią jedną miejscowość, wykonuje, z wyjątkiem przekroczeń na drogach w §. 75. ustęp 2. tej ustawy wymienionych, w poruczonym zakresie działania naczelnik tejże gminy z dwoma assessorami, zaś w miastach, w których obowiązują przepisy ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i w gminach, w których obowiązują przepisy ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., burmistrz względnie naczelnik gminy.

Jeśli obwinionym o przekroczenie jest właściciel albo przełożony obszaru dworskiego lub jeżeli obwinioną jest jedna z osób do przeprowadzenia dochodzenia i wymiaru kary powołanych, wówczas przeprowadzi postępowanie karne polityczna władza powiatowa.

Przemawia p. Stapiński i stawia poprawkę, aby ustęp drugi powyższego paragrafu opuścić.

Izba poprawkę tę p. Stapińskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Stapińskiego, poczem Izba w oddzielnem głosowaniu uchwała ustęp pierwszy i drugi §. 66. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 67.

Jeżeli przekroczenie przepisów tej ustawy popełnił przejezdny niezuany organom służby drogowej i zachodzi obawa, że nie będzie można pociągnąć go później do odpowiedzialności, może przeprowadzić dochodzenie i wydać orzeczenie analogiczne do postanowień §. 66. naczelnik (burmistrz) sam względnie z dwoma assesorami gminy sąsiedniej w kierunku drogi jadącego.

W tym celu należy się udać z winnym do urzędu wspomnianej gminy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 67. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 68.

Naczelnik gminy (burmistrz), skoro dowie się o przekroczeniu przepisów policyi drogowej, ma sam względnie z dwoma assesorami (§. 66.) przeprowadzić sumaryczne dochodzenie co do winy i szkody. stosownie do wyniku wydać orzeczenie i je wykonać.

W orzeczeniu należy szczegółowo wymienić kwotę, jaka przypada na grzywnę i osobno kwotę, jaka przypada na wynagrodzenie szkody.

Jeżeli poszkodowany żąda wynagrodzenia przenoszącego 30 koron, wtedy w orzeczeniu karnem można mu przyznać tylko wynagrodzenie do 30 koron, a co do reszty wynagrodzenia należy go odesłać do zwyczajnej drogi sądowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 68. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Tok instancyi.

§. 69.

Od orzeczeń wydanych według §§. 66 do 68 służy prawo odwołania się do politycznej władzy powiatowej.

Każdy rekurs ma być wnoszony na ręce naczelnika (burmistrza) tej gminy, w której orzeczenie wydane zostało, w nieprzekraczalnym terminie 8 dni, licząc od dnia ogłoszenia względnie doręczenia wyroku.

W przypadkach, w których polityczna władza powiatowa jest pierwszą instancją, obowiązują co do dalszego rekursu ogólne przepisy.

Przeciw dwom równobrzmiącym orzeczeniom niema dalszego rekursu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 69. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

IV. Różne postanowienia.

§. 70.

Co do zarządzeń, orzeczeń i rekursów w sprawach policyi drogowej, należących do własnego zakresu działania władz autonomicznych, obowiązują przepisy w tej mierze istniejące.

Izba bez rozprawy uchwała §. 70. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 71.

Zwierzchność gminna względnie Rada gminna ma prawo we własnym zakresie działania wydawać jeszcze osobne postanowienia policyjno-drogowe, które tą ustawą nie są objęte, a które w pewnym czasie lub dla pewnego miejsca mogą być potrzebne.

Wszelako takie zarządzenia mogą gminy wydawać wogóle tylko za zgodą odnośnego zarządu drogi, a w razach nagłych i nie cierpiących zwłoki za uzyskaniem dodatkowego zezwolenia tego zarządu.

Izba bez rozprawy uchwała §. 71. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 72.

Za przekroczenia przepisów o policyi drogowej wydanych przez gminy w zakresie własnym, w myśl zasady wyrażonej w §§. 49. i 71. niniejszej ustawy, Zwierzchność gminna względnie Rada gminna ustanowi karę w granicach postanowionych w §. 59. niniejszej ustawy.

Izba bez rozprawy uchwała § 72. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 73.

Odwolania od postanowień wydanych na podstawie §. 71. nie mają mocy odra-
czającej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 73. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 74.

Pod ogólną nazwą „droga“, której używa się w tej ustawie, rozumieć należy nie tylko tor jezdny lub koronę drogi, ale także mosty, kanały, przepusty, tamy, szluzy, rowy, szkarpy, burty (pobocza), rowy odpływowe, poręcze, zapory mytnicze, drogowskazy, znaki drogowe, graniczuiki, domki mytnicze i drożnicze i wogóle wszystkie przynależności drogi, na której lub przy której się znajdują.

Izba bez rozprawy uchwała §. 74. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Drogi państwowe.

§. 75.

Przepisy tej ustawy o policyi drogowej mają mieć zastosowanie do dróg państwowych, wszelako tylko o tyle, o ile nimi nie

nałożono na skarb państwa jakiegoś zobowiązania i o ile dla ochrony dróg państwowych i dla komunikacji na nich nie istnieją lub nie zostaną wydane odmienne postanowienia.

Wykonywanie przepisów dotyczących się utrzymywania dróg, jako też postanowień karnych i postanowień co do wynagrodzenia szkód przy przekroczeniach tych postanowień należy co do dróg państwowych oraz tych niepaństwowych, które zostają w bezpośrednim zarządzie państwa i są utrzymywane z funduszków państwowych, do politycznych władz powiatowych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 75. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 76.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, o ile w samej ustawie nie postanowiono inaczej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 76. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 77.

Z dniem wejścia w życie postanowień tej ustawy tracą moc obowiązującą wszystkie inne przepisy w sprawach, obecną ustawą uregulowanych, które nie są zgodne z jej postanowieniami.

Izba bez rozprawy uchwała § 77. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 78.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała §. 78. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa o policyi drogowej na drogach publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Izba uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku p. Marsa i tow. w sprawie dotacji dla lekarzy w służbie krajowej na podróże naukowe.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W celu pogłębienia wiedzy i podniesienia poziomu naukowego lekarzy w służbie krajowej zatrudnionych, oraz w celu specjalnego zawodowego wykształcenia przez podejmowanie podróży naukowych, Sejm wstawia do budżetu na rok 1907 i upoważnia Wydział krajowy do wstawiania w latach następnych do budżetu krajowego kwotę 6.000 koron do dyspozycyi Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany etatu posad i płac personelu lekarskiego i funkcyjnych administracyjnych krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie, tudzież o dotyczących petycyach.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sejm ustanawia płace prymaryuszy krajowego szpitala powszechnego we Lwowie, tudzież krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie w kwocie 3.000 K rocznie i dodatki pięcioletnie w kwocie po 600 K rocznie każdy.

II. Sejm ustanawia w etacie krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie wysokość dodatków pięcioletnich połączonych z posadą dyrektorów tych szpitali na kwotę 800 K rocznie w miejsce dotychczasowych dodatków pięcioletnich po 600 K rocznie.

III. Sejm ustanawia napowrót w etacie służby lekarskiej krajowego szpitala powszechnego we Lwowie posadę chemika szpitala z płacą 2.400 K rocznie, oraz z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 300 K rocznie.

IV. Sejm przyznaje kierownikom oddziału chorób zakaźnych krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie charakter i pobory prymaryuszów, przy równoczesnem jednak odjęciu dodatku osobistego przyznanego kierownikowi szpitala lwowskiego w kwocie 800 K rocznie.

V. Sejm ustanawia :

a) w etacie służby lekarskiej pomocniczej krajowego szpitala powszechnego we Lwowie jeszcze jedną posadę sekunda-

ryusza I. klasy i 3 posady sekundaryuszów II. klasy;

b) w etacie służby lekarskiej pomocniczej krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie jeszcze jedną posadę sekundaryusza I. klasy.

VI. Sejm ustanawia w etatach służby lekarskiej pomocniczej krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie place:

a) sekundaryuszy I. klasy w kwocie 1.600 K rocznie;

b) sekundaryuszy II. klasy w kwocie 1.400 K rocznie — i prawa do poboru relutum za pomieszkanie w kwocie 400 K rocznie bez względu na klasę, a to do czasu, zanim sekundarynszom tym oddane zostanie pomieszkanie z opałem i światłem w relutum.

VII. Sejm zatwierdza wstawione do preliminarza budżetu krajowego szpitala powszechnego we Lwowie i krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie kredyta na dalsze dwa adjuta dla każdego z tych szpitali.

VIII. Adjuta ustanowione dla praktykantów lekarskich w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie i krajowym szpitalu św. Łazarza w Krakowie przyznawane w miarę stwierdzonej w służbie użyteczności praktykanta dla szpitala, winny być corocznie w ciągu służby podwyższane o kwotę 200 K. Suma adjutum pobieranego przez praktykanta lekarskiego nie może przenosić 1.400 K rocznie.

IX. Sejm ustanawia w etacie służby administracyjnej szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie placę aptekarzy po 2 200 K rocznie przy równoczesnem odjęciu obecnie

pobieranych przez tychże dodatków osobistych, a to we Lwowie w kwocie 400 K, w Krakowie zaś w kwocie 200 K rocznie.

Dotychczasowe dodatki aktywalne i pięcioletnie tych funkcyjaryuszów pozostają nadal niezmienione.

X. Sejm zatwierdza wniosek Wydziału krajowego na zrównanie płac aplikantów kancelaryjnych w szpitalach krajowych we Lwowie i w Krakowie z płacami aplikantów rachunkowych i manipulacyjnych Wydziału krajowego, o ile aplikanci przy szpitalach, skutkiem przydzielenia ich do czynności w Izbach przyjęcia, nie otrzymują prócz płacy przywiązanych do tych czynności emolumentów w naturze.

XI. Petycyje urzędników krajowego szpitala powszechnego we Lwowie, urzędników krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie, dyetaryuszy krajowego szpitala we Lwowie i dyetaryuszy krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie Ls. 452, 569, 311 i 650 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie wniosków komisji od I—XI *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższych wniosków *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski komisji od I—XI. *en bloc*.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7. po południu.

Przerwa posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 12. marca 1907.

Początek o godzinie 7 minut 30 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o wniosku p. Brykczyńskiego w sprawie niedopuszczenia do otwarcia granicy rumuńskiej dla dowozu żywego bydła i nierogacizny oraz bitego mięsa.

Sprawozdawca p. Brykczyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by nie dopuścił do otwarcia granicy rumuńskiej dla importu żywego bydła i nierogacizny, jako też i bitego mięsa oraz by nie zezwolił na przewóz transito z Rumunii tak bydła jak i mięsa do Cesarstwa Niemieckiego inaczej, jak tylko w wagonach plombowanych i przy zachowaniu najdalej idących ostrożności.

Przemawia p. Michalski i stawia następujący dodatek do wniosku komisji.

Ze względu jednak na aprowizacyę większych miast należy otworzyć granicę rosyjską i rumuńską dla wprowadzenia, przynajmniej do końca b. r. bydła rzeźnianego wprost do rzeźni z wyraźnem zastrzeżeniem, że bydło to służyć ma li tylko do celów rzeźnianych, a nie hodowlanych.

Izba powyższą poprawkę p. Michalskiego popiera.

Przemawia p. Maryewski.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Kozłowski.

Sekretarz p. Urbański stawia wniosek na zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Stapiński, Leo, Huryk, Włodek Filip i Kramarczyk.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Marszałek udziela głosu p. Stapińskiemu.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Leo.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Włodek Filip.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy, Izba uchwała wniosek komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Michalskiego, którą Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji dla reform agrarnych o petycji c. k. galic. Towarzystwa gospodarskiego w sprawie ubezpieczenia bydła.

Sprawozdawca p. Paygert uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Wzywa się c. k. Rząd, aby opracował zmiany dotychczasowych ustaw weterynaryjnych w tym kierunku, iżby zabezpieczono rolników przed skutkami wyrządzanymi przez zarazy temi ustawami obecnie objęte.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w możliwie najbliższym czasie, a więc już w jesieni roku bieżącego przedłożył Sejmowi projekt ustawy o ubezpieczeniu bydła rogatego, który opierać się będzie na dobrowolnych lokalnych związkach pod patronatem zakładu krajowego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Męciński.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Oleśnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1. i 2. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej z przedłożenia Wydziału krajowego o budowie szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Kozłowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od

czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostowawszy poprzednio omyłki druku w sprawozdaniu, a mianowicie na stronie 3 w piątym ustępie zamiast 58191 ma być 221999, a następnie zamiast 24·7% ma być 19·6%:

1. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie przyspieszenia budowy szkół ludowych Sejm przyjmuje do wiadomości.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki aż do wysokości 10 milionów koron, przeznaczonej na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych w myśl Art. 9. ustawy z 24. kwietnia 1894 Nr. 49 Dz. u. kr., wyłącznie na budowę nowych szkół w tych gminach:

a) gdzie rozprawa konkurencyjna co do budowy nowej szkoły została już przeprowadzoną, strony konkurencyjne złożyły w całości lub w przeważnej części 120% datki konkurencyjne w myśl Art. 9. wspomnianej wyżej ustawy na nie przypadające, a grunta pod budowę szkoły są już zainstalowane na własność funduszu szkolnego miejscowego;

b) gdzie szkoły dotychczas nie zorganizowano jedynie dla braku budynku szkolnego, albo gdzie szkołę wprowadzić zorganizowano, ale dla braku budynku szkolnego dotychczas w życie nie weszła.

3. Zaciągnięcie powyższej pożyczki nastąpi w drodze stopniowej emisji 4% obligacyj dłużnych w takiej kwocie, jaką Wydział krajowy na podstawie szczegółowych dat przez Radę szkolną krajową mu dostarczanych na budowę poszczególnych szkół co roku uchwali.

4. Na oprocentowanie i umorzenie zaciągniętej pożyczki wstawiać będzie Wydział krajowy odpowiednią kwotę do każdego rocznego preliminarza funduszu szkolnego krajowego.

5. a) Do budżetu funduszu krajowego przy rubryce V. poz. 5 na rok 1907 wstawia się:

kwotę 100.000 K na oprocentowanie i umorzenie tej części pożyczki, jaka w drugim półroczu 1907 na cel budowy szkół w punkcie 2. pod a i b wymienionych, emitowaną zostanie;

b) Do budżetu funduszu szkolnego przy rubr. V. poz. 17:

kwotę 200.000 K na zasiłki dla funduszów szkolnych miejscowych w myśl Art. 9. ustawy z 24. kwietnia 1894 Nr. 49 Dz. u. kr., na cele budowy szkół w gminach nieobjętych punktem 2. niniejszej uchwały.

6. Ażeby c. k. Rząd zorganizował odpowiedni nadzór techniczny przy władzach szkolnych.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Gorayski.

Przemawia p. Tomaszewski.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—6 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku p. Buynowskiego i o petycjach w sprawie budowy kolei Dębica-Jasło.

Sprawozdawca p. Traczewski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Sejm uznaje projektowaną kolej Dębica-Jasło ze względu na ogólne interesy kraju za potrzebną i użyteczną.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził z c. k. Rządem definitywne rokowania w sprawie budowy kolei z Dębicy do Jasła, jako kolei państwowej i zdał sprawę z wyniku tych rokowań na następnej sesji.

III. Sejm wzywa Rząd, aby wstawił w preliminarz państwowy na r. 1908 kwotę potrzebną na koszt wypracowania projektu kolei Dębica-Jasło, oraz aby zarządził wypracowanie tego projektu przez organa rządowe o ile możliwości jeszcze w ciągu roku 1908.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. ks. Pastor.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. ks. Pastor.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I—III komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o petycjach Reprezentacji powiatu dąbrowskiego w sprawie urządzeń kolejowych i taryf na kolei lokalnej Tarnów-Szczucin.

Sprawozdawca p. Męciński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości niniejsze sprawozdanie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu aby z całym naciskiem domagał się u c. k. Rządu, żeby przyobiecany pociąg osobowy niezawodnie kursował od 1. maja b. r. i aby statut Towarzystwa akcyjnego kolei Tarnów-Szczucin jak najprędzej uzyskał zatwierdzenie c. k. Rządu i wszedł w życie.

3. Aby stosunki wodne przy współudziale i wedle opinii Biura melioracyjnego Wydziału krajowego zbadane i tak poprawione zostały, żeby na wypadek praktykowanych u nas często tzw. „Wód Świętojańskich“ interesowani na szkodę wskutek możliwej zwłoki narażeni nie byli.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie, oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w 1905 roku.

Sprawozdawca p. Schnell uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do hodowli bydła w r. 1905.

2. Sejm postanawia powiększenie stałego funduszu hodowlanego do kwoty koron 150.000 w pięciu ratach rocznych od roku 1907—1911 po 10.000 kor.

3. Sejm wstawia na cel powyższy 10.000 kor. tytułem pierwszej raty do rubryki X. budżetu wydatków funduszu krajowego na r. 1907.

4. Sejm wzywa Wydział krajowy, by w sprawie szybszego podniesienia hodowli bydła w kierunku opasowym w myśl żądań c. k. Rządu wziął pod rozwagę, jakimi funduszami krajowymi tej mógłby przyjąć z pomocą, wdrożyć rokowania z c. k. Rządem, przy układaniu preliminarza na rok 1908 wstawił w rubrykę wydatków funduszu krajowego odpowiednią kwotę i przedłożył Sejmowi odnośne wnioski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—4 komisji które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w przedmiocie petycji nauczycieli i nauczycielek

o przyznanie dodatków pięcioletnich lub osobistych.

Sprawozdawca p. Michałowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1) Petycyę Maryi Chrzanowskiej, Anastazyi Broszównej, Rozalii Sokołowskiej, Karola Pełzaczyńskiego, Franciszka Gottwalda, Teodora Bernadzikiewicza, Franciszka Budzińskiego i Tomasza Okońskiego o przyznanie dodatków pięcioletnich lub osobistych, odstępuje się Wydziałowi krajowemu z wezwaniem, aby zbadał je w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową i przedłożył w tym przedmiocie sprawozdanie wraz ze swymi wnioskami na najbliższem zebraniu Sejmu.

2) Nad petycyami: Tomasza Cybiaka, Jana Macewicza, Teodora Ilkowa, Jana Czekańskiego, Maryi Kubik, Mieczysława Sobieskiego, Ludwika Gorzki, Wawrzyńca Czupka, Bazylego Koreńca, Jana Kruczka, Antoniego Głodta, Jana Lubieńca, Stanisława Winiarskiego przechodzi Sejm do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje :

Sprawozdanie komisji prawniczej o petycyach zwierzchności gminnej i przełożenstwa obszaru dworskiego w Demeszkowcach o wyłączenie gminy Demeszkowce z obszarem dworskim z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bursztynie i przydzielenie do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bołszowcach.

Sprawozdawca p. Huza uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Petycyę gminy Demeszkowce L. s. 1299/07 i obszaru dworskiego tamże L. s. 1318/07 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia w swoim czasie wniosku.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycyi Ludwika Christilbauera, czasowego funkcyjonyusza krajowego Biura kolejowego, o udzielenie mu dyspenzy w wykazaniu się dowodem ukończonych studyów technicznych, celem uzyskania stałej posady w służbie krajowej.

Sprawozdawca p. E. Michałowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Ludwikowi Christilbauerowi, czasowemu funkcyjonyuszowi krajowego Biura kolejowego we Lwowie, przyznaje się w drodze łaski dyspenzę w wykazaniu się dowodem wiadomości technicznych przepisanych w ustanowie służby krajowej dla starających się o stałe pomieszczenie w tej służbie.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji petycyjnej dotyczące petycyi Dominika Gembarzewskiego, czasowego inżyniera - asystenta krajowego biura kolejowego o udzielenie mu veniam aetatis.

Sprawozdawca p. Michałowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Dominikowi Gembarzewskiemu, czasowemu inżynierowi-asystentowi w krajowym biurze kolejowym udziela się w drodze łaski veniam aetatis celem umożliwienia mu uzyskania stałej posady.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycji gmin Stary Żywiec i Zarzecze o budowę mostu na rzece Sole.

Sprawozdawca p. Baworowski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję gmin Stary Żywiec i Zarzecze odstępuje się c. k. Rządowi do najrychlejszego zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następny punkt, którym jest sprawozdanie komisji administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w sprawie publicznego pośrednictwa pracy, Marszałek usuwa z porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o żądaniu c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie o zezwolenie na dalsze sądowo-karne ściganie posła ks. Stanisława Stojalowskiego o obr. zę czei popełnioną drukiem.

Sprawozdawca p. Tarnawski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Załatwiając wezwanie c. k. Sądu obwodowego w Cieszynie z 24. września 1906 l. cz. Pr. VIII 9/1 Sejm Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem odmawia żądaniu zezwolenia na dalsze postępowanie karne przeciw posłowi ks. Stanisławowi Stojalowskiemu o występki z §§. 488, 493 u. k. podczas obecnej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej c. k. Sądu powiatowego oddz. I. w Krakowie o zezwolenie na sądowo-karne ściganie posła Stapińskiego o przestępstwo prasowe.

Sprawozdawca p. Tarnawski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odmawia żądaniu c. k. Sądu powiatowego karnego w Krakowie z 18. lutego 1907 l. cz. U 1228/7 o zezwolenie na

sądowe ściganie posła Jana Stapińskiego o przekroczenie prasowe §. 19 ust. pras.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. ks. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a

do Wys. c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie niezatwierdzenia wybranych delegatów stanu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Kałuszu i Dolinie.

Jeszcze dnia 14. lipca 1906 na konferencji okręgowej w Kałuszu wybrany został Józef Głodkiewicz, kierownik szkoły w Podgórkach delegatem nauczycielstwa do Rady szkolnej okręgowej w Kałuszu 64 głosami na 70 głosujących, a tak samo Antoni Petryna, kierownik szkoły w Ceniowie, delegatem do Rady szkolnej okręgowej w Dolinie, mimo to oba te wybory dotychczas dlaczegoś nie zostały zatwierdzone. Dlatego podpisani zapytują: czy wiadomy ten fakt c. k. Rządowi i dlaczego Wys. c. k. Rząd pozbawia nauczycielstwo obu tych powiatów reprezentantów i obrońców swoich spraw w Radach szkolnych okręgowych?

Interpelujący:
Bohaczewski, w. r.

Oleśnicki, Kuryłowicz, Barabasz, Korol, Mogilnicki, Effenowicz, Ostapezuk, Mazikiewicz, Krempa, Bojko, J. Jaworski, Stapiński, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a

do Wys. c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie niezatwierdzenia przez c. k. Starostwo w Dolinie wybranej Rady szkolnej miejscowej jak i Zwierzchności gminnej w gminie Strutyn niżny powiatu dolińskiego.

Jeszcze trzy lata temu wybrana została w gminie Strutyn niżny Rada szkolna miejscowa a we wrześniu zeszłego roku nowa Rada gminna i Zwierzchność gminna — mimo to obie te sprawy nie mogą doczekać się aprobaty ze strony c. k. Starostwa w Dolinie.

Podpisani zapytują:

Czy wiadomy ten stan rzeczy Wys. c. k. Rządowi, który ciężko odbija się na gminie Strutyn niżny i czy gotów Wysoki c. k. Rząd ten anormalny stan usunąć a wybraną w gminie Strutyn niżny Zwierzchność gminną jak i Radę szkolną miejscową jak najspieszniej zatwierdzić?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Staruch, Oleśnicki, Kuryłowicz, Barabasz, Korol, Mogilnicki, Effenowicz, Ohrymowicz, Bojko, J. Jaworski, Mazikiewicz, Stapiński, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu p. ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie nielegalnego zabrania ksiązek kupieckich kramarzowi Stachowi Ohorodnyk z Czyżewic przez c. k. Starostwo w Mościskach.

Stach Ohorodnyk kramarz z Czyżewic, był chociaż niesłusznie obwiniony o zbrodnię gwałtu publicznego przez rzekomo niebezpieczne groźby w czasie strejku. C. k. Prokuratorya nie znalazła jednak podstawy

do oskarżenia i śledztwo zastanowiono. Mimo to zabranych przy rewizji ksiązek kupieckich szczególnie notatek i ksiąg dłużników c. k. Sąd obwodowy w Przemyśle nie zwrócił, tylko zawiadomił, że je odstąpił c. k. Starostwu w Mościskach. Jednocześnie i to Starostwo zwleka z wydaniem ksiązek, wskutek czego Stach Ohorodnyk narażony jest na materyalne straty i zniszczenie egzystencyi. Wobec tego zapytują podpisani:

Czy znany jest Wysokiemu Rządowi ten fakt maltretowania Stacha Ohorodnyka przez c. k. Starostwo w Mościskach? Czy gotów Wysoki Rząd oddanie ksiąg kupieckich Stachowi Ohorodnykowi jak najspieszniej zarządzić?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Oleśnicki, Kuryłowicz, Barabasz, Staruch, Korol, Ostapezuk, Effenowicz, Mogilnicki, Mazikiewicz, Bojko, Krempa, F. Włodek, J. Jaworski, Ohrymowicz, Stapiński.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu p. ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie zgubnej gospodarki komisarza rządowego w mieście Kałuszu.

Rada miejska w Kałuszu została rozwiązana, a zarząd miasta oddano w ręce komisarza rządowego p. Fusa i złożonego z 5. członków beiratu. Ten komisarz rządowy zaczął swoją gospodarkę od ułożenia zanadto wielkiego budżetu, który na rok 1907 wynosi 216 procent dodatku od podatku. Między pozycjami budżetu znajdują się rzeczy wprost luksusowe, jak ogród spacerowy umieszczony za miastem i nie wiedzieć dla kogo przeznaczony. Mieszczanie kałuscy obciążeni są i tak nadzwyczajnymi długami i wydatkami, jako to: na budowę cerkwi, repartyeya 149 tysięcy kor., dług za pastwisko 5 tysięcy kor., a teraz przychodzą jeszcze i ogród spacerowy i wodociąg kosztami 160 tysięcy kor. Całego tego

ciężaru nie odczuwają członkowie beiratu, bo są to ludzie nieposiadający żadnej realności i nieponoszący żadnych ciężarów. Taka gospodarka może i do reszty zniszczyć i tak niezamożnych mieszczan miasta Kalusza i ciężko odbić się na mieście i dlatego podpisani zapytują:

Czy wiadoma Wysokiemu c. k. Rządowi powyższa zgubna gospodarka w mieście Kalusza i czy gotów c. k. Rząd w myśl obowiązującej ustawy komisarza rządowego odwołać, a nowe wybory do Rady miasta w Kaluzu jak najspieszniej rozpisać?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

J. Jaworski, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Korol, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Krempla, Oleśnicki, Mogielnicki, Effinowicz, Ostapczuk, Barabasz, Staruch i Huryk.

I n t e r p e l a c y a

do Wys. c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie wyboru Zwierzchności gminnej w gminie Raków powiatu dolińskiego.

Już dawno wybrana została we wsi Raków powiatu dolińskiego nowa Rada gminna i nowa Zwierzchność gminna, a chociaż oba te akty wyborcze odbyły się w obecności wydelegowanego c. k. Komisarza z Doliny, mimo to c. k. Starostwo w Dolinie dotychczasowej Zwierzchności gminnej nie zawywa do przysięgi, ani jawiącym się delegatom gminy nie podaje ustnie przyczyn tego swego postępowania.

Podpisani zapytują: Czy wiadomy ten stan rzeczy Wys. c. k. Rządowi, dlaczego tenże toleruje i czy gotów Wys. c. k. Rząd ten stan usunąć, a wybraną Zwierzchność gminy w gminie Raków jak najspiesznie zatwierdzić?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

Oleśnicki, Kuryłowicz, Barabasz, Korol, Staruch, Ostapczuk, Mogielnicki, Effinowicz, J.

Jaworski, Ochrymowicz. Krempla, Mazikiewicz, Stapiński, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

W gminie Kasperowce pow. zaleszczyckiego jest nauczycielem przy miejscowej szkole N. Feret, który dopuszcza się ciężkich nadużyć.

Na usprawiedliwienie tego twierdzenia posłużą następujące fakty:

1) Ucznia Jakowa Stihar, syna biednej wdowy Maryi, uderzył nauczyciel w twarz tak, że błonka uszna lewa pękła i na to ucho chłopczyca nie słyszy; teraz uwolnił go na własną rękę od szkoły, ażeby biedną matkę skłonić do milczenia.

2) Na miejscowego księdza chodzącego z kropidłem mówił, że to nie ksiądz chodzi z kropidłem lecz czart — i to mówił przy dzieciach.

3) Rozalię Góral Rusinkę za to, że powiedziała po rusku „sława Isusu Chrystu“ sto razy zawracał od drzwi szkoły, dopóki nie powiedziała „pochwalony“ i ciągle ją męczy, że ona musi być Polką.

4) Chłopca Dyzia Spodaryk z dopełniającej nauki, co powiedział: „Sława Isusu Chrystu“ jemu na drodze i nie zdjął ni ziutko czapki zawołał do swego pokoju i bił po twarzy i głowie, co drudzy chłopcy widzieli i słyszeli.

5) Dziecko Hawryły Hyna pobił, a gdy ojciec upomniał się u wszystkich władz, wtedy Feret wypędzał dziecko ze szkoły, a zapisywał absencje i podał ojca na karę, którą tenże musiał zapłacić.

6) Dzieci używa do wszelkich robót i posług, bo stróża nie trzyma.

Fakty te mogą być każdego czasu stwierdzone licznymi świadkami.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy znane te nadużycia c. k. Rządowi?

2) Czy zamysła c. k. Rząd nauczyciela tego do odpowiedzialności pociągnąć i ewentualnie na inne miejsce przenieść?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Huryk, Bohaczewski, Effinowicz, Kuryłowicz, Barabasz, Staruch, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Krempa, J. Jaworski, Ostapeczuk, Korol, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

W szkole ludowej w Jelenkowatym pow. Stryj panują nieprawidłowości, które dotkliwie odbijają się na interesach ubogiej górskiej gminy.

Na pokrycie stałego ryczałtu na rzezone potrzeby szkoły w Jelenkowatym na rok 1906 w ogólnej kwocie 142 kor. ma dać gmina 83 kor. 46 hal., obszar dworski 13 kor. 67 hal., a Rada szkol. kraj. miała dać z funduszu szkol. krajow. 44 kor. 85 hal., lecz kwotę tę, którą miała w początku roku 1906 wyasygnować — nie wyasygnowała dotychczas! Na rok 1907 rozumie się jeszcze także nie wyasygnowano. Rada szk. krajowa oprócz tego przerzuca nieprawie na tę gminę cały ciężar ponoszenia wydatku na opał szkoły, w ilości 60-ciu fur, płacąc wszystkiego 44 kor.; chociaż tych 60 fur, jeślibyśmy policzyli na 150 kor. to na fundusz szkol. kraj. wypadłoby dać na szkołę w Jelenkowatym kwotę 92 kor. 77 hal. A tego Rada szkolna kraj. nie daje. Gmina obowiązana jest dostarczyć opalu tylko dla sali szkolnej — każdoczesna nauczycielka ma w dekrecie wyznaczoną roczną płacę i wolne pomieszkanie — drzewa jej żadna władza nie przyznaje. Tymczasem nauczycielka bierze sobie do swego pomieszkania, t. j. do kuchni i do pokoju, drzewa ile zechce, tak, że dla niej wychodzi dwa razy tyle drzewa, co na opał sali szkolnej.

Oprócz tego ponosi szkoła w Jelenkowatym dotkliwą krzywdę przez to, że Rada szkol. okręg. w Stryju nie chce zwrócić jej pieniędzy pochodzących z kar za nieposyłanie dzieci do szkoły, a przeznaczonych na potrzeby biednej szkolnej młodzieży, a na urgensy Rady szkol. miejscowej odpowiedziała pismem z 25. września 1905 L. 2533, że pieniądze te użyte zostały na inne cele.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy wie c. k. Rząd o tych anormalnych stosunkach?

2) Czy gotów c. k. Rząd przez c. k. Administrację szkolną nieprawidłowości te jak najspieszniej usunąć?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Huryk, Bohaczewski, Effinowicz, Kuryłowicz, Barabasz, Staruch, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Krempa, J. Jaworski, Ostapeczuk, Korol, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu w sprawie nadużyć wyborczych w powiecie starsamborskim.

Przy dopełniającym wyborze posła w Starym Samborze, który odbył się dn. 24. stycznia 1907 r., dopuszczono się bardzo wielu nadużyć, z których przytaczamy tu tylko niektóre. I tak:

I. W Turzem, które daje 5-ciu wyborców, wybory zapowiedziane na 11. godzinę przed południem w kancelaryi gmiunej odbyły się o 7 $\frac{1}{2}$ godz. rano we dworze pana Franciszka Włodka. O zmianie godziny i lokalu wyborczego nie wiedział nikt, oprócz żydów i kilku popleczników wójta. Tem to da się wyjaśnić, że na 15-stu żydów uprawnionych we wsi do głosowania, głosowało 13-stu a na wyżej jak 300-tu chrześcijan prawyborców tylko 12 tu. Wszystko to zrobił komisarz wyborczy Eugeniusz Wiśniewski, c. k. inspektor podatk., który dnia 10. stycznia w noc przyjechał do

dworu, natychmiast przywołał do siebie wójta, a następnie wójt powiadomił o wszystkim zaraz w nocy żydów i najbliższych swoich stronników. Przeciw tym wyborom wniesiono protest do c. k. Starostwa w Starym Samborze, a oprócz tego zażalenie telegraficzne i pisemne do c. k. Namiestnictwa. Wyborów jednak nie unieważniono i aż po przeprowadzonym wyborze posła przesłało c. k. Starostwo orzeczenie z dnia 18. stycznia 1907 L. 734 i z poniżeniem nawet urzędowej władzy zaprzeczyło fakta, które w żaden sposób nie dadzą się zaprzeczyć. Przeciw orzeczeniu c. k. Starostwa pokrzywdzeni wyborcy wnieśli rekurs do c. k. Namiestnictwa dnia 28. stycznia 1907 r. i naprowadzili najpoważniejszych gospodarzy na świadków, którzy oświadczyli gotowość przysięgi na stwierdzenie podniesionych zarzutów. Dodamy jeszcze i to, że żydzi: Chaim Horman i Dawid Nistel nie mieli prawa do głosowania, a c. k. Starostwo w rozstrzygnięciu protestu uznało ich głosy za ważne z tej przyczyny, że byli zamieszczeni na liście wyborczej.

Przeciwstawimy temu:

W Strzelbicach c. k. Starostwo unieważniło wybory jedynie dlatego, że wybory nie odbyły się u wójta, jak były zapowiedziane, lecz w sali szkolnej, w domu czytelnianym. A nie mogły odbyć się u wójta dlatego, bo woda była wielka, przez którą w żaden sposób nie można było przejechać. Na tę zmianę zgodzili się wszyscy: c. k. Komisarz wyborczy, wójt i wyborcy. W Koble znowu znieważniono dlatego, że wybory odbyły się kilka minut przedziej bo trochę przedziej przyjechał komisarz wyborczy, lecz on po skończonem głosowaniu czekał jeszcze długo i posyłał na wieś za wyborcami. Lecz w jednym i drugim miejscu chodziło o powalenie niezawisłych wyborców, a w Turzem chodziło znowu o to, ażeby nie dopuścić do wyboru takich wyborców.

II. W Laszkach murowanych pierwsze wybory przeprowadzone jak najlegalniej, u-

nieważniono jedynie dlatego, że zostali wybrani niezawisli wyborcy. Przy drugich prawyborach, które przeprowadzał koncepista przy c. k. Starostwie Mieczysław Zieliński dopuszczono się największych nadużyć i tak:

1) Nowe wybory odbyły się dnia 17. stycznia, a ogłoszenie przybito dopiero w nocy z dnia 16. na 17., tak, że ludzie o nowych wyborach nie byli na czas powiadomieni.

2) Do głosowania nie dopuszczono miejscowego duszpasterza wikarego zarządzającego ks. Józefa Sawickiego i komisarz wyborczy wypędził go nawet z lokalu wyborczego, przez co wywołał pośród parafian wielkie oburzenie.

3) Pisarza gminnego usunięto, a urząd pisarza sprawował lustrator powiatowy Romuald Halka, który przez to, że nie było kontroli, wpisywał głosy, jak mu się podobało. Na 87 głosujących oddało swoje głosy 50 prawyborców na Nykołaja Myketę i Waśka Kozyra, a wyborcami zostali ogłoszeni Dominik Lewicki i Hryć Pich, a nadto Iwan Kozyr dostał 15 głosów, na którego nikt nie głosował. Za taki wynik wyborów 50 prawyborców gotowało się wnieść skargę do c. k. Prokuratury, lecz c. k. Starostwo, a względnie główni winowajcy c. k. koncepista Mieczysław Zieliński i lustrator powiat. Romuald Halka terroryzowali ludzi groźbami, ażeby dali sobie spokój, bo powiadają ich za oszczerstwo do kryminału.

Na wniesiony rekurs c. k. Starostwo wszystkie te nadużycia zatwierdziło, przyznając tylko w części pofalszowanie oddanych głosów. Przytem podnosimy, że podczas, gdy żydom w Turzem: Chaimowi Hormanowi i Dawidowi Nistlowi c. k. Starostwo przyznało prawo głosowania z tytułu, że byli umieszczeni na liście, to z tego nawet samego tytułu to samo c. k. Starostwo w Starym Samborze nie przyznało takiego prawa ks. Józefowi Sawickiemu w Laszkach murowanych, chociaż tam tenże sprawuje obowiązki samodzielnego duszpasterza.

III. W Suszycy wielkiej pierwsze wybory naznaczone były w kancelaryi gminnej. Komisarz wyborczy c. k. koncepista Mieczysław Zieliński, dowiedziawszy się od żydów, że w kancelaryi zebrało się wielu ludzi, nie jechał już tam, lecz niby nagle zachorował i zajechał do wójta, gdzie przyszło także kilku żydów. Tu kazał wójtowi, ażeby zawołał ze 3-ech sąsiadów do głosowania, tylko prędko, bo on chory na krzyże i nie może długo siedzieć, a gdy wójt odpowiedział, że pobiegnie zawołać ludzi z kancelaryi gminnej, powiedział mu, ażeby na-przód oddał głos, a dopiero potem szedł ludzi wołać. Tymczasem ktoś dał ludziom znać, przyszli sami i wybory odbyły się już u wójta. Ponieważ wybrano wyborców niezawisłych, wybory te unieważniono a jako przyczynę podano, że nie odbyły się w kancelaryi gminnej, jak były zapowiedziane.

Dzień przed drugimi wyborami chodził wójt z żydem leśniczym po rewizyi od chaty do chaty przez całą wieś i grozili każdemu, że jeżeli nie będzie głosować tak, jak oni mówią, to będzie siedzieć w kryminale za kradzież z lasu. Na drugi dzień wybory odbyły się we dworze u żyda na samym końcu wsi, pisarza gminnego usunięto a urząd pisarza znowu sprawował lustrator pow. Romuald Halka.

IV. Na Posadzie Chyrowskiej przy głosowaniu komisarz wyborczy c. k. koncepista Mieczysław Zieliński kazał głosy oddane na parocha ks. Jana Olszańskiego dzielić na różne osoby i tem unieważnił jego wybór.

V. Podczas samego wyboru posła dnia 24. stycznia znajdowało się 4-ech żandar-mów w środku w lokalu wyborczym i to z naflancowanymi bagnetami. Tak samo i przy prawyborach wszędzie byli żandarmi i podczas wyboru byli w lokalach wyborczych. W Leninie wielkiej aż na żądanie parocha ks. Danily Kucija żandarmi opu-ścił lokal wyborczy.

Niniejszem więc podpisani zapytują:

1) Czy wie o tem c. k. Rząd?

2) Czy pociągnie winowajców do odpowiedzialności po myśli ustawy?

We Lwowie, dnia 12. marca 1907.

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Korol, Mazikiewicz, Szponder, Bohaczewski, Effinowicz, J. Jaworski, Kuryłowicz, Huryk, Staruch, Ostapczuk, Ochrymowicz, Stojałow-ski, Barabas, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a
do Wydziału krajowego

w sprawie zasystowania przez Wydział po-wiatowy w Dobromilu pieniędzy uzyska-nych z sprzedaży lasu na cerkiew w Ło-pusznicy.

Członkowie Rady gminnej w Łopusz-nicy, powiatu dobromilskiego, wnieśli bezpo-średnio rekurs do Wysokiego Wydziału kra-jowego dnia 23. lutego 1906 przeciw nie-legalnie zasystowanym przez Wydział po-wiatowy w Dobromilu 1000 mówię tysiąc koron — uzasadniając swoją odmowę ja-koby tych 1000 koron było majątkiem za-kładowym, a nie ich prywatnym majątkiem. Mylna jednak interpelacja Wydziału po-wiatowego nie ostoł się, gdy podamy ge-nezę tych 1000 koron. W roku 1901 miało się rozdać z lasu gminnego w Łopusz-nicy na podstawie uchwały Rady gminnej a za-twierdzonej przez Wydział powiatowy mię-dzy poszczególnych członków gminy od 1—2 jodeł. Ponieważ w tym czasie rozpo-częto budowę cerkwi w Łopusznicy, a na jej dokończenie nie wystarczało pieniędzy — przeto Rada gminna, porozumiewszy się z wszystkimi uprawnionymi członkami, u-chwaliła nie wydawać drzewa na sztuki, lecz sprzedać przypadający cały drzewostan w drodze licytacyi a pieniędzmi z sprze-danego drzewa dopomódz dokończyć cer-kiew. O tej licytacyi rozstrzygał swojego czasu Wysoki Wydział krajowy.

Należałoby jeszcze wyjaśnić, dlaczego członkowie Rady gminnej w Łopusz-nicy za-

niechali drogi pośredniej i odnieśli się wprost do Wysokiego Wydziału krajowego. Pierwsze bowiem zredagowanie rekursu, wniesione na ręce Wydziału powiatowego w Dobromilu — po poprzednim steroryzowaniu wójta — wrzucono do kosza. Pozostała dlatego członkom Rady gminnej druga droga, chociaż nielegalna — wysłać rekurs bezpośrednio do Wydziału krajowego — co i zrobili dnia 23. lutego 1906 — jak receptis pocztowy potwierdza.

I. Zważywszy, że drzewo, za które gmina 1000 kor. otrzymała, nie było już majątkiem gminnym, lecz własnością uprawnionych członków, którym wolno było niem rozporządzać na jakikolwiek cel, a nie, to na cerkiew;

II. zważywszy, że Rada powiatowa w pierwszej linii ma obowiązek z funduszków powiatowych dopomagać ubogim gminom, a nie zatrzymywać ich własny grosz na tak bogobojno dzieło jak cerkiew;

III. zważywszy, że Wydział powiatowy nie jest skąpym, lecz przeciwnie rok rocznie rozrzucą pieniędzmi publicznymi na nieprodukcyjne cele, a w powyższym wypadku z czystej animozji do ruskiej cerkwi stoi na straży majątku gminnego, — zapytują podpisani:

I. Czy raczy Wysoki Wydział krajowy zbadać samowolę Wydziału powiatowego w Dobromilu nad majątkiem gmin?

II. Czy Wys. Wydział krajowy zechce wydać orzeczenie do Wydziału powiatowego w Dobromilu, ażeby nieprawnie zagrabionych 1000 kor. wydał gminie Łopuszniekiej na wewnętrzne przyozdobienie cerkwi.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Bohaczewski, Effinowicz, Huryk, Oleśnicki, Korol, Kuryłowicz, Stojałowski, Szponder, Staruch, Barabasz, Mazikiewich, Mogilnicki, Ostapczuk, Ochrymowicz.

I n t e r p e ł a c y a

p. J. Jaworskiego i tow. do c. k. komisarza rządowego w sprawie rozdziału szkoły w Ładyeczynie pow. tarnopolskiego.

Wieś Ładyczyn w powiecie tarnopolskim tworzy z Konopkówką jeszcze od roku 1848 jedną gminę szkolną. Z początkiem roku szkolnego 1906/7 inspektor otworzył osobną szkołę jednoklasową w Konopkówce, bez żadnych prawnych wymogów, bez żadnej rozprawy konkurencyjnej i bez pytania nawet interesowanych stron. Z naciskiem podnosimy, że Konopkówka nie jest oddalona 4 klm. od Ładyeczyna i nie ma nawet 45 dzieci szkolnych.

W dodatku inspektor zabrał inwentarz szkoły w Ładyeczynie do Konopkówki i z budżetu szkoły ładyeczyńskiej pokrywa wydatki szkolne w Konopkówce. Tak samo zabrał wszystkie dzieci szkolne konopkowieckie ze szkoły ładyeczyńskiej z I, II i III kl. i wszystkie kazał wpisać do szkoły w Konopkówce, a że w Ładyeczynie jest szkoła trzyklasowa, a w Konopkówce jednoklasowa, to dla dzieci wielka strata pod względem naukowym.

Gmina Ładyczyn wniosła przeciw tym nadużyciom inspektora szkolnego protest do c. k. Rady szkol. kraj., lecz do dziś nie ma odpowiedzi; dlatego podpisani zapytują:

1) Jakie motywy spowodowały inspektora szkol. do rozdziału szkoły?

2) Czy c. k. Rada szkol. kraj. przywróci dawny stan rzeczy szkoły w Ładyeczynie, żeby i konopkowieckie dzieci mogły tamże pobierać naukę w szkole trzyklasowej, a nie u siebie jednoklasowej.

We Lwowie, dnia 7. marca 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Kuryłowicz, Mogilnicki, Huryk, Glidziuk, Effinowicz, Stojałowski, Mazikiewicz, Barabasz, Staruch Korol, Ostapczuk, Ochrymowicz, Bohaczewski, Oleśnicki.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W szkole ludowej w Sławsku powiatu Stryckiego panują stosunki zupełnie niemoralne, których winę ponosi w znacznej części c. k. Rada szkolna okręg. w Stryju, a przede wszystkim c. k. inspektor okręgowy.

Rada szkolna miejscowa miała słuszne przyczyny być niezadowoloną z nauczycielki miejscowej Zofii Clankowej, która nie wyczerpywała planu naukowego, nie trzymała się podziału godzin, nie trzymała nauki dłużej nad 2 i 2½ godz. dziennie, do tego bardzo biła dzieci, a między innymi pobiła raz Annę Stragan do krwi, a drugi raz haczkim żelaznym pobiła tak, że dziecko aż spuchło i długi czas chorowało.

Nauczycielka ta brała sobie dzieci szkolne do swojej posługi bezpłatnej, a nawet kazała im wieczorami przychodzić do siebie i wieczorami posyłała dzieci pomiędzy żydów za swoimi sprawunkami. Wszystko to zostało zeznaniami dzieci w sądzie stwierdzone. Tymczasem c. k. inspektor w drodze dochodzenia tak protokół spisał, że przedstawił wszystko to jako nieprawdę — chociaż sprawy wyżej podane nie tylko akta sądowe, lecz zeznania wielu świadków przed nim stwierdziły.

Prny takim zachowaniu się inspektora nie mogła Rada szkolna miejscowa urzędować i rozwiązała się w marcu 1906 i dopiero w lipcu c. k. Rada szkol. okręg. kazała nową radę wybrać i ta nowa zebrała się dn. 14/7. i ukonstytuowała się wybrawszy ks. Eust. Karczmarzkiego jednogłośnie przewodniczącym. Na tem posiedzeniu byli wszyscy członkowie oprócz reprezentanta obszaru dworskiego, który z reguły nie jawi się. Rada szkol. okręg. unieważniła ten wybór i zarządziła drugi. Ukonstytuowanie po raz drugi odbyło się dn. 18/10. 1906 — lecz zaledwie w drugiej połowie lutego 1907, Rada szkol. okręg. zatwierdziła wybór przewodniczącego. Za ten czas „interregnum“ inspektor sam samowolnie bez wiadomości kogokolwiek z Rady szkol. miejscowej ułożył budżet nadzwyczajny w wysokości po-

nad 500 kor., sam ten budżet zatwierdził i nałożył ciężar tak wielki na gminę. W ostatnich miesiącach przeznaczyła Rada szkol. okręg. do Sławska parę nauczycielską Zienkiewiczów pochodzącą z Rosyi, która nie umie po rusku, chociaż szkoła jest z językiem wykładowym ruskim i inaczej nikt w gminie nie umie mówić.

Terażniejszy nauczyciel Zienkiewicz sekuje gminę nakładaniem kar za nieposyłanie dzieci do szkoły, kary te nałożył on w wysokości do 500 kor., a Rada gminna postanowiła wdać się w tę sprawę i przedstawienie zrobić.

Lecz c. k. Rada szkol. okręg. przedstawienie odrzuciła jako nieprawdziwe, chociaż inspektor sam nie przekonał się o prawdzie a tylko zażądał sprawozdania od nauczyciela. Lecz ten nauczyciel sam nawet nie ma pojęcia o położeniu wsi a tylko z ganku szkoły obserwuje wieś. I tak znowu najsluszniejsze żądania już Rady gminnej zostały przez inspektora zignorowane, chociaż idzie tu o dzieci, które mieszkają pod szczytami gór około 5 doklm. od szkoły i w porze zimowej absolutnie nie mogą do szkoły chodzić.

Mimo kilkakrotnych prośb nie chce Rada szkol. okręg. zwrócić sumę wpłaconych kar szkolnych na potrzeby miejscowych biednych uczniów.

Wobec tych faktów zapytują podpisani;

1) Czy c. k. Rządowi wiadome te niewesołe stosunki szkolne w Sławsku?

2) Czy zamysła c. k. Rząd spowodować kompetentne władze szkolne, ażeby wejrzały w te stosunki i usunęły nadużycia i niepotrzebne sekatury?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Kuryłowicz, Korol, Staruch, Huryk, Barabasz, J. Jaworski, Mogilnicki, Ostapezuk, Effinowicz, Ohrymowicz, Pastor, Kramarczyk, Potoczek, Stojalowski.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Wedle rozporządzenia Ministerstwa wojny mają się odbyć w galijskich korpusach ćwiczenia wojskowe rezerwy w miesiącu maju i czerweu 1907 r., a w szczególności:

I. W pierwszym korpusie.

a) W artyleryi polnej ćwiczenia rezerwistów i zapasowych rezerwistów w czasie od 1—13., 14—26. maja. ćwiczenia rezerwistów w czasie od 1—20. maja i od 22. maja do 10. czerwea.

b) W artyleryi wałowej w czasie od 6—18. maja;

c) W oddziale pionierów przy 9 batalionie pionierów, ćwiczenia rezerwistów od 14—26. maja i od 27. maja do 8. czerwea, a zapasowych rezerwistów od 1—30. maja od 14. maja do 3. czerwea;

d) W oddziałach sanitarnych przy 15. oddziale od 2—14. maja i od 22. maja do 3. czerwea;

II. W dziesiątym korpusie:

a) W piechocie i strzelcach ćwiczenia rezerwistów od 27. maja do 8. czerwea, zapasowych rezerwistów od 13—15. maja;

b) W artyleryi polnej przy 10. pułku artyleryi korpusnej ćwiczenia rezerwistów i rezerwistów zapasowych od 13. maja do 1. czerwea, przy 28, 29 i 30 pułku art. dyw. ćwiczenia rezerwistów i zapasowych rezerwistów od 13—25. maja i od 27. maja do 8. czerwea;

c) Przy oddziale pionierów od 13—25. maja;

d) W oddziałach sanitarnych od 13—25. maja i od 27. maja do 10. czerwea;

III. W jedenastym korpusie:

a) W piechocie i strzelcach ćwiczenia zapasowych rezerwistów w czasie od 13—27. maja;

b) W artyleryi pol. przy 31 p. art. dyw. ćwiczenia rezerwistów i zapasowych rezer-

wistów od 21. maja do 2. czerwea; Przy 33 p. art. dyw. ćwiczenia rezerwistów od 6—18. maja i od 21. maja do 1. czerwea;

c) W oddziałach sanitarnych od 2—14. maja.

Ćwiczenia powyższe wyznaczone na dnie w których w Galicyi mają się odbyć wybory do Rady państwa, a ponieważ wszyscy rezerwiści są w tym wieku, że przysługuje im prawo czynnego wyboru, więc powołanie ich na ten czas do ćwiczeń pozbawia w kraju naszym ogromną liczbę obywateli prawa wykonania tego wyboru.

Wobec tego podpisani zapytują:

1) Czy wie c. k. Rząd o tym fakcie?

2) Czy zamierza c. k. Rząd spowodować c. k. administracyę wojskową do odwołania ćwiczeń na powyższe dnie przeznaczonych względnie do przełożenia ich na inny czas?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Kuryłowicz, Korol, Staruch, Huryk, Barabasz, J. Jaworski, Mogilnicki, Ostapczuk, Effenowicz, Oebrymowicz, Pastor, Kramarczyk, Potoczek, Stojalowski.

Interpelacya do c. k. Rządu.

Zarząd c. k. lasów kameralnych w powiecie nadwórniańskim zamknął sprzedaż drzewa materiałowego dla wiejskich gmin i gminy te, a w szczególności mieszkańcy gmin Osławy czarne i Osławy białe i Zarzecze nie mają możności kupić sobie drzewa na konieczne potrzeby budowlane.

Prośby gmin wnoszone do c. k. Dyrekcyi dóbr państwowych we Lwowie pozostały bez skutku.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy znane są c. k. Rządowi te fakta?

2) Czy gotów jest c. k. Rząd wydać jak najspieszniej zarządzenia, aby te gminy w lasach kameralnych mogły kupować drzewo materiałowe na swoje potrzeby?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Kramarczyk, Mogilnicki, J. Jaworski, Bohaczewski, Korol, Barabasz, Ostapeczuk, Huryk, Staruch, Kuryłowicz, Effinowicz, Ochrymowicz, Potoczek, Pastor, Stojalowski.

Interpelacya do c. k. Rządu.

W roku 1902 zasuspendowało c. k. Starostwo w Żydaczowie prezesa kahału żydowskiego w Żurawnie Leona Lemperta. Przeciw temu zarządzeniu wniosła część gminy żydowskiej w Żurawnie rekurs do c. k. Namiestnictwa, który od roku 1902 dotychczas przez 5 lat jest niezalutowany a to pomimo dziesięciu prośb interesowanych o przyspieszenie.

Wobec tego podpisani zapytują:

1) Czy wie o tem c. k. Rząd?

2) Czy gotów jest c. k. Rząd zarządzić, ażeby rekurs powyższy był już raz zalutowany a na przyszłość ażeby tak długie zwłoki w zalutowaniu spraw nie trafiały się?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bohaczewski, Staruch, Huryk, Barabasz, Kuryłowicz, J. Jaworski, Mogilnicki, Ostapeczuk, Potoczek, Effinowicz, Ochrymowicz, Pastor, Kramarczyk.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, by zbadał rentowność i użyteczność budowy kolei łączącej Brody na Żałoście z Tarnopolem i zbadał sprawę na następnem zebraniu sejmowem.

Wnioskodawca:
Vivien, w. r.

Baworowski, Korytowski, Piniński, Garapich, Jan Urbański, Gołuchowski, Schnell, Sala, Paygert, T. Cieński, Kolischer, Skalkowski, Cielecki, Torosiewicz.

W n i o s e k.

Wzywa się Wysoki Wydział krajowy, aby na następnej sesji wniósł projekt zmiany statutu krajowego, tudzież reformy wyborczej sejmowej na następujących podstawach:

1. Zatrzymanie dotychczasowych kuryi, natomiast ustanowienie dla kuryi miejskiej i wiejskiej jednakowych warunków prawa wyborczego czynnego, obejmujących: a) obywatelstwo austriackie, b) płeć męską, wiek lat 24, roczne zamieszkanie i brak powodów prawnych, wykluczających od wykonania prawa głosowania.

2. Zaprowadzenie w kuryi miejskiej i wiejskiej głosowania równego, tajnego i bezpośredniego.

3. Pomnożenie liczby mandatów miejskich do 36 -- wiejskich do 82, tj. tu i tam o ośm mandatów.

4. Zniesienie w kuryi większej własności warunku tabularności.

We Lwowie, dnia 11. marca 1907.

Wnioskodawca:
X. Leon Pastor, w. r.

Skołyszewski, Wilczkiewicz, Wesoliński, Stojalowski, Szajer, Bojko, Krempa, Potoczek, Stapiński, F. Włodek, Kramarczyk, Szwed, Zardecki, Ostapeczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Jakóba Bojki do c. k. Rządu w sprawie wyborów, przeprowadzonych do Rady szkolnej miejscowej w Dąbiu.

W gminie Dąbiu, pow. Mielec, przeprowadzono dnia 30. sierpnia 1905 wybór do Rady szkolnej miejscowej.

Ponieważ ludzie wchodzący w skład tej Rady mają na oku przedewszystkiem własny zysk, przeto wniesiono przeciw temu wyborowi protest. Do dnia jednak dzisiejszego sprawa ta nie jest zalutowana.

To przedstawivszy, zapytują podpisa- ni e. k. Rząd, czy zechce tę sprawę roz- patrzyć i polecić odnośnym władzom, by jak najrychlej tę sprawę załatwiono.

Lwów, dnia 12. marca 1907.

Interpelujący:
J. Bojko, w. r.

Krempa, Stapiński, F. Włodek, Potoczek, Oleśnicki, Bohaczewski, Barabasz, Szwed, Kuryłowicz, Szponder, Huryk, Effinowicz, Jan Jaworski, Staruch, Kramarczyk.

Interpelacya do Wysokiego e. k. Rządu.

W roku 1906 z końcem czerwca i przez lipiec powódzie zniszczyły w okolicach po- łożonych nad rzekami: Dunajca, Popradu, Kamienicy, Smolnika, Ososiny i Bere- zianki prawie wszystkie plony przez wy- lew wody. Zostały przymulone i zniszczone grunta i plony.

Długotrwałe deszcze nie pozwoliły zbo- porośniętego i nadpsutych sian i konieczów zebrać.

O tej klęsce elementarnej na rolników wiedział Wysoki Rząd z nadesłanych wyka- zów przez powiaty obiecał przyjść pomocą rolnikom. Tymczasem rząd przyszedł wpra- wdzie z pomocą dla powiatów na klęski ele- mentarne i udzielił po kilka tysięcy koron na roboty dróg publicznych. Była to pomoc ze strony Rządu dla robotników a nie dla poszkodowanych rolników, bo robotnicy mie- li pracę i zarobek a rolnicy jeszcze ucier- pieli przy zbiorze zepsutych plonów, gdyż robotnicy poodchodzili do robót publicznych i rolnicy nie mieli żadnej pomocy przy gos- podarstwach rolnych.

Woda pozabierała grunta wraz z plo- nami, a na pozostałych gruntach pozosta- wiła kamienie i piasek. Rolnicy nadbrzeżni powyż wymienionych rzek oczekują pomocy ze strony e. k. Rządu, jedni nie mają pa- szy dla bydła, a drudzy nie mają zboża i ziemniaków na rozsiewy wiosenne i nie mają pieniędzy na zakupno tych potrzeb.

Podpisani zapytują Wysoki e. k. Rząd:

1) Czy nie byłby skłonnym jak naj- rychlej przyjść z pomocą przynajmniej tym rolnikom najbardziej dotkniętym klęskami elementarnymi nadbrzeżnych rzek i czy nie byłby skłonnym zakupić zboża i ziemni- ków i rozdać rolnikom na zasiewy wio- senne.

2) Czy Wysoki Rząd nie byłby skłon- nym wstrzymać roboty publiczne przy re- gulacyi rzek i dróg na czas żniw i nie za- bierać robotników od pracy i pomocy w gospodarstwach rolnych.

Lwów, dnia 12. marca 1907.

Interpelant:
St. Potoczek, w. r.

Kramarczyk, Szwed, Wilczkiewicz. Pastor F. Włodek, Oleśnicki, Stojałowski, Bara- basz, Staruch, Korol, Mogilnicki, Ochry- mowicz, Jaworski, Bohaczewski, Mazikie- wicz, Effinowicz, Wesoliński, Żardecki, Kuryłowicz, Huryk, Cielecki, Bojko, Krem- pa, Szponder, Skolyszewski.

I n t e r p e l a c y a

do e. k. Komisarza rządowego w sprawie obwałowania Małej Wisły od Jawiszo- wie do Ujścia Przemszy.

Według zawiadomienia e. k. Namie- stnictwa, przytoczonego na stronie 9 spra- wozdania Wydziału krajowego o meliora- cyach al. 39 LW. 112481/06 roboty około obwałowania Małej Wisły od Jawiszowie do ujścia Przemszy mianowicie na prze- strzeni 18 kilometrów, a od ujścia potoku Dańkówka aż do ujścia Przemszy mogą być rozpoczęte dopiero po wykonaniu prze- kopów na tej przestrzeni, a terminu wy- kończenia tej roboty oznaczono na 4 lata a więc po rok 1910. Wprawdzie istnieje już projek obwałowania tej przestrzeni; jednak wykazuje on poważne braki, bo nie podaje obszaru gruntów należących do te- renu inundacyjnego, nie wykazuje odpo- wiednio obliczanych przepustów dla obje- któw wałowych i niema projektu rowów

dopływowych do tych obiektów, jak również nie zawiera obliczenia niwelety wielkiej wody.

Uzupełnienia te, których się domaga Wydział krajowy w powołanem sprawozdaniu, a o których odezwą swoją z dnia 23. lipca 1906 L. 48071 c. k. Namiestnictwu dał wiadomość — mogą być sądzimy w ciągu krótkiego czasu dokonane. Gdy zaś podpisanym wiadomo, że król. pruski Rząd obwałowanie tej przestrzeni rzeki po swojej stronie forsuje i przeprowadzi w roku bieżącym, wskutek czego najwyższe niebezpieczeństwo mieszkańcom naszego niżej położonego brzegu zagraża — przeto zapytujemy :

1) Czy c. k. Rząd nie mógłby spowodować przyspieszenie projektów wspomnianych na tej tak stosunkowo niewielkiej przestrzeni?

2) Czy nie zachodziłaby konieczna potrzeba, by równocześnie z wykonaniem przekopów — także i sypanie wałów następowało?

Do zapytania tego powoduje nas ta okoliczność, że jak już wspomnieliśmy, przez wykonanie przez Rząd król. pruski wałów po drugiej stronie niebezpieczeństwo dla ludności po naszej stronie, która w ostatnich latach tak często i dotkliwie cierpieć zmuszoną i na kilkakrotne ciężkie wylewy narażoną była, jest spotęgowanym.

Interpelant :

Karol Czech, w. r.

Bobrzyński, Wł. Jaworski, Milewski, Fedorowicz, Schnell, Tad. Cieński, Staniszewski, Mars, A. Jędrzejowicz, Kozłowski, Sala, Z. Tarnawski, Lubomiski, Struszkiewicz, Leo.

I n t e r p e l a c y a

posła Jerzego Baworowskiego i tow. do JWnego Pana c. k. Komisarza rządowego.

Piekąca sprawa budowy c. k. Sądu powiatowego w Budzanowie (pow. Trembowla) poszła w zapomnienie i nie może się doczekać załatwienia.

Pomieszczenie c. k. Sądu w Budzanowie uraga wszelkim najprymitywniejszym wymogom higieny, nie wspominając już o tem, że bynajmniej nie licuje z powagą urzędu. Przyjąć należy, że c. k. Władze nie mają zapewne wiadomości o tak wielce opłakanym, a niestety rzeczywistym stanie rzeczy — w razie bowiem przeciwnym, wątpićby należało, aby podobny stan dłużej cierpiały.

Wobec tego podpisani zapytują :

1) Czy wiadomo c. k. Rządowi, w jakim budynku urzęduje c. k. Sąd w Budzanowie?

2) Kiedy, c. k. Rząd skłonny będzie zle usunąć i dostarczyć wreszcie odpowiedniego pomieszczenia dla c. k. Sądu powiatowego w Budzanowie?

Interpelant :

Baworowski, w. r.

Piniński, Obertyński, Schnell, Urbański, Paygert, Garapich, Czarkowski-Golejewski, A. Theodorowicz, Vivien, Skalkowski, Krzysztofowicz, Zagórski, Sękowski, Trzeciecki, Kl. Dzieduszycki.

I n t e r p e l a c y a

posła Filipa Włodka i tow. do c. k. Rządu w sprawie zawieszenia uchwały gminnej Rady w Janowicach pow. Biała.

W roku 1905 zrezygnował na posiedzeniu Rady gminnej w Janowicach pow. Biała Antoni Kozak z wójta i radnego a Rada gminna jednogłośnie rezygnację tę przyjęła.

C. k. starosta Biesiadecki z niewiadomych powodów zawiesił uchwałę Rady gminnej rezolucją z 24. maja 1905 i pomimo rekursu i protestów Rady gminnej i rozmaitych zażaleń do Wydziału powiatowego i c. k. Starostwa, Kozak dalej urzęduje. pomimo tego, że popełnił w ostatnich czasach wiele nadurzyć.

To przedstawivszy, zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce tę sprawę zbadać i wydać odnośnym władzom polecenie, by nadużycie to natychmiast usunęły.

Lwów, dnia 12. marca 1907.

Interpelanti:

Filip Włodek, w. r.

Bojko, Bohaczewski, Oleśnicki, Korol, Potoczek, Szwed, Staruch, Szponder, Wilczkiewicz, Huryk, Effinowicz, Kuryłowicz, Jaworski, Stapiński, Kramarczyk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 13. marca 1907, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 25 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

18. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 13. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 127.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 16. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 17. posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Izba bez rozprawy udziela urlopu p. Stanisławowi Tarnowskiemu do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 13. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2045, 2046—2048, 2050, 2051, 2054, 2056—2058, 2061, 2063—2065.

Komisji budżetowej L. s.: 2062.

Komisji szkolnej L. s.: 2052, 2055.

Komisji administracyjnej L. s.: 2049, 2053.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zawarcia układu z c. k. Rządem co do kosztów budowy gmachów dla klinik psychiatryczno-neurologicznej, laryngologicznej, tudzież okulistycznej i dermatologicznej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Zdzisława Tarnowskiego o uchwalenie ustawy normu-

jącej stosunki prawne między pracodawcami rolnymi a robotnikami.

Przemawia p. Zdzisław Tarnowski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego jako do komisji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Sokółów (powiat Kolbuszowa) na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszezyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Sokółów powiat Kolbuszowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Sokółów (powiat Kolbuszowa) zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 22 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego 22 koron.

2. Od jednego hektolitra rumu i słodzonych napojów spirytusowych, których wzartość alkoholu nie da się oznaczyć stu-

stopniowym alkoholometrem, po 11 koron czyli od jednego litra po 11 halerzy.

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 korony.

4. Od jednego hektolitra miodu po 22 koron.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumpcji miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czyto na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Sokółów powiat Kolbuszowa.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcji miejscowej w obrębie gminy, nie można ją obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacji w Sokółowie, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacji w Sokółowie.

Art. VIII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IX.

Z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 26. marca 1895 Nr. 19 Dz. u. kr.

Art. X.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Mościska na pobór opłaty gminnej od piwa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Mościska na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Mościska zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłatę gminną od piwa w gminie wyrabianego lub w jej obręb wprowadzonego i w niej zużywanego, a to w wysokości po 2 korony od hektolitra.

Art. II.

Do uiszczania powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy piwo dla konsumpcyi miejscowej wyrabiają lub sprzedają, czyto na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Mościska.

Art. VI.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. V.

Blizsze postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tej opłaty ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w Mościskach — a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Mościskach.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania

bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej II. klasy Alfredówka-Buda stalowska.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej II. klasy Alfredówka-Buda stalowska.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej II. klasy Alfredówka-Buda stalowska Wydziałowi powiatowemu w Tarnobrzegu jako władzy nadzorującej, a to na rzecz tej drogi, z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25. i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. (Dz. u. kr. Nr. 43) przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyczonej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy należytego nadzoru nad utrzymywaniem drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należyt. ści.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy pobo ze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejże. Również mają być wolne od opłaty tego myta wszelkie fury gospodarcze obszaru dworskiego w Dzikowie i Mokrzeszowie, przechodząc do tych dóbr, a to w czasie jak długo te dobra tworzą jedną całość administracyjną.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania i bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Mielcu kon-

cesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radomyśl-Lisia góra.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Mielcu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Radomyśl-Lisia góra.

Art. I.

Radzie powiatowej w Mielcu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Radomyśl-Lisia góra, powiatu mieleckiego, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy w Janowcu według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzcho ych 2 (dwa) h;

e) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h;

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cieleta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie uzupełniającego wyboru dwóch członków Wydziału galic. Kasy oszczędności we Lwowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje następujące sprawozdanie Wydziału krajowego:

Wysoki Sejmie!

Wybrani uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 18. listopada 1905 członkami Wydziału Galic. Kasy oszczędności na trzechlecie, upływające z dniem 18. listopada 1903, pp. Stefan Sękowski, poseł na Sejm krajowy i Jan Schultz, architekt, złożyli mandaty.

Z tego powodu proponuje Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi na podstawie postanowień §. 49. ustępu pierwszego statutu kasy —

Wysoki Sejm raczy w miejsce P. P. Stefana Sękowskiego i Jana Schultza wybrać członkami Wydziału Galic. Kasy oszczędności na czas do końca powyższego trzechlecia:

1. Dr. Władysława Jahla, członka Wydziału krajowego;

2. Władysława Piwockiego, radcę e. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Kleskiego, Sarego i Effenowicza i wzywa posłów do oddawania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek wzywa po chwili komisję skrutacyjną do przeprowadzenia skrutynium.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w sprawie publicznego pośrednictwa pracy.

Sprawozdawca p. Zdzisław Tarnowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o publicznych biurach pracy z 3. lutego 1907 L. 12.181.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę potrzebę pomnożenia sił kraj. biura pracy i tej potrzebie możliwie najrychlej zadosyć uczynił.

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał dokładnie braki w funkcjonowaniu publicznych biur pośrednictwa pracy i ażeby na podstawie wyniku badań oraz zebranych doświadczeń przedstawił na najbliższej sesji odpowiednie wnioski, a gdyby tego potrzeba zachodziła ewentualnie także wnioski, zmierzające do zmiany ustawy o publicznych biurach pracy.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby ponownie wydał odpowiednie i skuteczne zarządzenia względem ścigania i karania pokątnych pośredników pracy, jako też właścicieli tych koncesjonowanych biur, którzy wykraczają przeciw istniejącym rozporządzeniom i ustawom.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. ks. Wesoliński i stawia następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę budowę domu dla wychodźców w Oświęcimiu i przedłożył w tym względzie Sejmowi odpowiednie wnioski.

Izba popiera tę rezolucję p. ks. Wesolińskiego.

Przemawia p. Szajer.

P. Urbański Mieczysław wnosi na zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są pp. Stapiński, Huryk i Dąbski.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Dąbski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca czyta:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o publicznych biurach pracy z 3. lutego 1907 L. 12.181.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek I. komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wziął pod rozwagę potrzebę pomnożenia sił kraj. biura pracy i tej potrzebie możliwie najrychlej zadość uczynił.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał dokładnie braki w funkcjonowaniu publicznych biur pośrednictwa pracy i ażeby na podstawie wyniku badań oraz zebranych doświadczeń przedstawił na najbliższej sesji odpowiednie wnioski, a gdyby tego potrzeba zachodziła ewentualnie także

wnioski, zmierzające do zmiany ustawy o publicznych biurach pracy.

Przemawia p. Czartoryski.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. Czartoryski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek III. komisji.

Sprawozdawca czyta:

IV. Sejm wzywa e. k. Rząd, aby ponownie wydał odpowiednie i skuteczne zarządzenia względem ścigania i karania pokątnych pośredników pracy, jako też właścicieli tych koncesjonowanych biur, którzy wykraczają przeciw istniejącym rozporządzeniom i ustawom.

Przemawia p. Merunowicz i stawia dodatkową rezolucję:

V. Sejm wzywa e. k. Rząd, ażeby starał się jak najusilniej o szybkie uchwalenie w Radzie państwa ustawy emigracyjnej.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Merunowicza.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek IV komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała rezolucję V. p. Merunowicza, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucją p. ks. Wesolińskiego, którą odczytuje.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca przyjmuje rezolucję p. ks. Wesolińskiego, poczem Izba rezolucję tę uchwała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o zamierzonej budowie zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju.

Sprawozdawca p. Jabłoński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby co potrzeba zarządził dla stanowczego zbadania, czy zakładowi mającemu się zbudować w Lusinie, zabezpieczoną być może dostateczną ilość zdrowej wody.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by równocześnie z zarządzeniami, co do stwierdzenia, czy dla Lusiny może być zabezpieczoną dostateczną obfitość zdrowej wody, wdrożył poszukiwania za innym odpowiednim miejscem na zakład dla obłąkanych w zachodniej części kraju, w obrębie wodociągów krakowskich i wielkich, albo w innym na ten cel nadającym się miejscu w pobliżu Krakowa;

III Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrycia powyżej wymienionych robót i badań przyszłej budowy tego zakładu zaliczkowo z funduszu krajowego;

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wykonanie powyższych poleceń przyspieszył, tak, aby w roku 1908 budowa zakładu dla obłąkanych w zachodniej części kraju mogła być rozpoczęta.

V. Wreszcie ze względu na ważność i nagłość tej sprawy poleca się Wydziałowi krajowemu, by z poruczonego niniejszemi uchwałami zadania zdał sprawę na początku jesiennej sesji r. b.

Przemawia p. Gołuchowski.

Przemawia p. Władysław Czaykowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I—V. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie czasowego uwolnienia od opłaty dodatku krajowego do podatku domowo-czynszowego i wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budynków w Przemyśle, które zostaną przebudowane ze względów zdrowotnych lub komunikacyjnych.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański uwolniony na wniosek sekretarza p. Mycielskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o czasowym uwolnieniu od opłaty dodatku krajowego do podatku domowo-czynszowego i od wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budowli, które w obrębie kr. wolnego miasta Przemyśla zostaną dokonane z publicznych względów zdrowotnych lub komunikacyjnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Budowle, które w obrębie król. wolnego miasta Przemyśla z publicznych względów zdrowotnych, lub komunikacyjnych na miejsce obiektów, zburzonych aż do powierzchni ziemi, zostaną nowo wybudowane na obszarze dawnego obiektu w obrębie już oznaczonej lub dopiero oznaczyć się mającej linii regulacyjnej ulicy, nawet gdyby obszar ten został przez linię budowy albo przez przebudowanie zmniejszony lub rozszerzony, — będą na wypadek, jeżeli i o ile przyznanem będzie ustawą państwową wyjątkowo przedłużone uwolnienie od podatku domowo-czynszo-

wego, — na czas tego uwolnienia, określonego ustawą państwową — uwolnione także od dodatku krajowego do podatku domowo-czynszowego i od wszelkich podatków i dodatków gminnych.

§. 2.

Określone w §. 1. uwolnienie od podatku krajowego i podatków i dodatków gminnych przysługuje tylko takim przebudowom, które w czasie obowiązywania ustawy państwowej zostaną rozpoczęte i w zupełności ukończone, względnie w stanie złołnym do używania wykonane.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie równocześnie z ustawą państwową, wymienioną w §. 1.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Budowle, które w obrębie król. wolnego miasta Przemyśla z publicznych względów zdrowotnych, lub komunikacyjnych na miejsce obiektów, zburzonych aż do powierzchni ziemi, zostaną nowo wybudowane na obszarze dawnego obiektu w obrębie już oznaczonej lub dopiero oznaczyć się mającej linii regulacyjnej ulicy, nawet gdyby obszar ten został przez linię budowy albo przez przebudowanie zmniejszony lub rozszerzony, — będą na wypadek, jeżeli i o ile przyznanem będzie ustawą państwową wyjątkowo przedłużone uwolnienie od podatku domowo-czynszowego, — na czas tego uwolnienia, określonego ustawą państwową — uwolnione także od dodatku

krajowego od podatku domowo-czynszowego i od wszelkich podatków i dodatków gminnych.

Przemawia p. Tarnawski i stawia następujące poprawki do tego paragrafu:

W §. 1. w wierszu czwartym po słowach „nowo wybudowane“ opuścić słowa „na obszarze dawnego obiektu“, natomiast we wierszu 6-tym zamiast słowa „ten“ umieścić słowa „zabudować się mający“.

Przemawia p. Sare.

Przemawia p. Tarnawski i cofa swoje poprawki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. spra. ozdawca i wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o stanie szkolnictwa handlowego w kraju w roku szkolnym 1904/5 oraz 1905/6.

Sprawozdawca p. Federowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół handlowych w r. 1904/5 oraz 1905/6 do wiadomości.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przeprowadził bezzwłocznie rokowania z interesowanymi czynnikami w sprawie budowy nowego gmachu dla c. k. Akademii handlowej we Lwowie.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, by przeprowadził jak najrychlej upaństwowienie Wyższej szkoły handlowej w Krakowie.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przy pertraktacjach z c. k. Rządem o upaństwowienie tego zakładu miał na uwadze konieczność należytego wyposażenia szkoły w sprzęty i zbiory naukowe. Potrzebne na ten cel ewentualne wydatki z funduszu krajowego należy uwzględnić w budżecie na r. 1908.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby przystąpił bezzwłocznie do założenia dwuklasowej szkoły handlowej przy c. k. Akademii handlowej we Lwowie, oraz jednej takiej szkoły w Krakowie przy Wyższej szkole handlowej.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w myśl §. 5. ustawy z dnia 24. sierpnia 1899 o szkołach realnych w Królestwie Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, założył dwuklasowe szkoły handlowe na razie przy dwu szkołach realnych.

6. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przy współdziałale funduszków państwowych zajął się bezzwłocznie sprawą kształcenia sił nauczycielskich dla wyższych i niższych szkół handlowych.

7. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by w porozumieniu z c. k. Radą szkolną krajową przeprowadził z gminą m. Krakowa rokowania co do przeniesienia kursów handlowych żeńskich ze szkoły św. Scholastyki do Wyższej szkoły handlowej w Krakowie, przyczem zabezpieczyć należy tym kursom potrzebne na ich utrzymanie fundusze, tudzież, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową i gminą m. Krakowa kursa te zorganizował.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Urbański wnosi przyjęcie powyższych wniosków komisji *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie wniosków tych *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała wnioski komisji 1—7 *en bloc*.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Abrahama i towarzyszy o języku urzędowym władz autonomicznych.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy o języku urzędowym władz autonomicznych.

U s t a w a

z dnia o języku urzędowym władz autonomicznych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Językiem urzędowym wewnętrznym Wydziału krajowego jest język polski.

Język, w którym uchwały Wydziału krajowego są obwieszczane, uregulowany jest ustawą krajową z 10. czerwca 1866 Nr. 13. Dz. u. kr.

Wydział krajowy w korespondencji z Władzami rządowymi używa języka polskiego. Na podania stron i pisma Reprezentacji powiatowych odpowiada Wydział krajowy w tym języku w kraju używanym, w którym podanie względnie pismo wniesiono.

§. 2.

Językiem urzędowym wewnętrznym Reprezentacji powiatowej (Rady powiatowej i Wydziału powiatowego) i Reprezentacji gminnej (Rady gminnej i Zwierzchności gminnej) jest ten język, którego Reprezen-

tacja powiatowa względnie gminna jako swego języka urzędowego obecnie używa.

Zmiana tego języka nastąpić może na mocy uchwały Rady powiatowej, względnie gminnej, powziętej na posiedzeniu, w tym celu zwołanem i tylko w obecności trzech czwartych części członków, prostą większością obecnych.

Na posiedzeniu Reprezentacji powiatowej i gminnej mogą członkowie zabierać głos w każdym języku używanym w powiecie względnie gminie.

§. 3.

Reprezentacja powiatowa i gminna obowiązane są przyjmować i załatwiać pisma i podania bez względu na to, czy zredagowane są w języku polskim, ruskim lub niemieckim.

§. 4.

Językiem urzędowym zewnętrznym, którego Reprezentacja powiatowa i gminna używać będzie w korespondencji ze stronami i innymi władzami autonomicznymi i z władzami rządowymi, i w którym na nadesłane jej podania i pisma będzie odpowiadać, jest ten język, względnie są te języki, których Reprezentacja powiatowa i gminna w tym względzie obecnie używa.

Zmiana tego języka, względnie tych języków, nastąpić może w sposób podany w §-ie 2.

§. 5.

Każda uchwała Rady powiatowej, względnie gminnej, która reguluje język urzędowy Reprezentacji powiatowej, względnie gminnej, ma być obwieszczoną w powiecie, względnie w gminie, a nadto, o ile idzie o gminę, przedłożoną Wydziałowi powiatowemu i Starostwu, o ile zaś idzie o Reprezentację powiatową, Wydziałowi krajowemu i Starostwu z dowodem, że przy powzięciu uchwały zachowano przepisy niniejszej ustawy.

Gdyby, czyto z urzędu, czy też wskutek wniesionych zażaleń stwierdzono, że

tych przepisów nie zachowano, to Wydział powiatowy znieś uchwałę Rady gminnej, a Wydział krajowy uchwałę Rady powiatowej.

Uprawnień służących w tym względzie Władzom rządowym na mocy przyznanego im ustawami prawa nadzoru nad Reprezentacją gminną i powiatową, postanowienie powyższe nie narusza.

§. 6.

Postanowień obowiązujących o języku urzędowym miasta Lwowa i Krakowa zawartych w ustawach krajowych z d. 14. października 1870 Dz. u. k. Nr. 79 i z dnia 6. października 1901 Dz. u. k. Nr. 108 ustawa niniejsza nie narusza.

§. 7.

Jako język, w którym przełożony obszar dworskiego zarząd swój sprawuje i którego w korespondencji z Władzami i stronami używa, oznacza posiadacz obszaru dworskiego: język polski, ruski lub niemiecki. Jeżeli obszar dworski należy do kilku współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, to przełożony obszar dworskiego używać będzie tego języka, za którym się oświadczy ta część współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, na którą przypada więcej niż połowa rocznej kwoty podatków bezpośrednich opłacanych z obszaru dworskiego.

§. 8.

Wymienione w tej ustawie Władze autonomiczne oznaczają język, w którym za-

kłady im podległe załatwiać mają swoje czynności.

§. 9.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 Dz. u. kr. Nr. 24 tyżące się języka urzędowego c. k. Władz, urzędów i sądów w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w służbie wewnętrznej i w korespondencji z innymi Władzami, oraz powołane w tem rozporządzeniu i na jego podstawie wydane przepisy o korespondencji c. k. Władz, urzędów i sądów ze stronami, z Władzami nierządowymi, korporacyami i gminami, pozostają jak dotąd tak i nadal w mocy.

§. 10.

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi Ministrami, których to tyczy.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną, oznajmiając zarazem, iż do rozprawy tej zapisała się większa ilość mowców, a mianowicie pp.: Oleśnicki, Kuryłowicz, Jaworski, Korol, Bończewski, Huryk, Mogilnicki, odracza posiedzenie do godziny 7-mej wieczór.

Przerwa posiedzenia o godzinie 2 minut 10 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 13. marca 1907.

Początek o godzinie 7. minut 30. wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozpraw ogólnych nad sprawozdaniem komisji administracyjnej o wniosku posła Abrahamowicza i towarzyszy o języku urzędowym władz autonomicznych.

Marszałek udziela głosu pierwszemu mowcy przeciw wnioskowi komisji, p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki, i wnosi przejście do porządku dziennego nad całym projektem ustawy.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Przemawia p. Władysław Leopold Jaworski.

Przemawia pod względem formalnym p. Cieński Leszek i wnosi zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek oznajmia, iż za wnioskiem komisji zapisani są do głosu pp. Bobrzyński, Tadeusz Cieński i Czecz, zaś przeciw wnioskowi pp. Korol, Bohaczewski, Huryk i Mogilnicki — wzywa zatem posłów zapisanych do głosu, aby wybrali mowców generalnych.

P. Oleśnicki oznajmia, iż mowcą generalnym przeciw wnioskowi komisji wybrany został p. Mogilnicki.

P. Cieński Tadeusz oznajmia, iż za wnioskiem komisji jako mowca generalny przewiać będzie p. Bobrzyński.

Marszałek udziela głosu p. Mogilnickiemu.

Przemawia p. Mogilnicki.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. sprawozdawca, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku w §. 7. ustawy, a mianowicie w pierwszym wierszu po słowach „obszaru dworskiego“ zamiast słowa „zarząd“ ma być słowo „urząd“.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Oleśnickiego przejścia do porządku dziennego nad sprawozdaniem komisji.

Izba wniosek ten p. Oleśnickiego odrzuca i przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Językiem urzędowym wewnętrznym Wydziału krajowego jest język polski.

Język, w którym uchwały Wydziału krajowego są obwieszane, uregulowany jest ustawą krajową z 10. czerwca 1866 Nr. 13 Dz. ust. kraj.

Wydział krajowy w korespondencji z Władzami rządowymi używa języka pol-

skiego. Na podania stron i pisma Reprezentacyi powiatowych odpowiada Wydział krajowy w tym języku w kraju używanym, w którym podanie względnie pismo wniesiono.

Izba bez rozprawy uchwała §. 1. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 2.

Językiem urzędowym wewnętrznym Reprezentacyi powiatowej (Rady powiatowej i Wydziału powiatowego) i Reprezentacyi gminnej (Rady gminnej i Zwierzchności gminnej) jest ten język, którego Reprezentacya powiatowa względnie gminna jako swego języka urzędowego obecnie używa.

Zmiana tego języka nastąpić może na mocy uchwały Rady powiatowej, względnie gminnej, powziętej na posiedzeniu, w tym celu zwołanem i tylko w obecności trzech czwartych części członków, prostą większością obecnych.

Na posiedzeniach Reprezentacyi powiatowej i gminnej mogą członkowie zabierać głos w każdym języku używanym w powiecie względnie gminie.

Przemawia p. Korol i stawia poprawkę, aby przy końcu pierwszego ustępu po słowach „języka urzędowego obecnie używa“ dodać słowa „lub w przyszłości jako swój język urzędowy uchwali“, a drugi ustęp cały skreślić.

Izba poprawki powyższej p. Korola nie popiera.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. Kuryłowicz i stawia poprawkę, aby w ustępie drugim §. 2. zamiast słów: „trzech czwartych“ wstawić słowa „dwóch trzecich“.

Izba poprawki tej p. Kuryłowicza nie popiera.

Przemawia p. Mogilnicki i stawia poprawkę, aby po drugim ustępie dodać:

Naczelnik gminy obowiązany jest na żądanie $\frac{1}{2}$ części Rady gminnej zwołać w tym celu posiedzenie.

W razie przeciwnym będzie odnośny wniosek mógł być postawiony na najbliższem zwyczajnem posiedzeniu Rady.

Przemawia w sprawie formalnej p. Buynowski.

Izba poprawki powyższej p. Mogilnickiego odczytanej przez Marszałka, nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca zrzeka się głosu, poczem Izba uchwala §. 2. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 3.

Reprezentacja powiatowa i gminna obowiązane są przyjmować i załatwiać pisma i podania bez względu na to, czy zredagowane są w języku polskim, ruskim lub niemieckim.

Izba bez rozprawy uchwala §. 3. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 4.

Językiem urzędowym zewnętrznym, którego Reprezentacja powiatowa i gminna używać będzie w korespondencji ze stronami i innymi władzami autonomicznymi i z władzami rządowymi, i w którym na nadesłane jej podania i pisma będzie odpowiadać, jest ten język, względnie są te języki, których Reprezentacja powiatowa i gminna w tym względzie obecnie używa.

Zmiana tego języka, względnie tych języków, nastąpić może w sposób podany w §-ie 2.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia poprawkę o odmienną stylizację §. 4., a mianowicie proponuje następującą stylizację tego paragrafu:

Językiem urzędowym zewnętrznym, którego Reprezentacja powiatowa i gminna używać będzie w korespondencji z innymi

władzami autonomicznymi i rządowymi, jest jej język urzędowy w myśl §. 2. tej ustawy. Na podania i pisma stron odpowiadać winna Reprezentacja powiatowa i gminna w tym języku krajowym, w którym podanie zostało wniesione.

Na wniosek p. Abrahamowicza Izba uchwała zamknięcie posiedzenia.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania wniesionej interpelacji.

Sekretarz p. Urbański czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie nadużyć wójta gminy Biłohorszcze w powiecie lwowskim.

Na jednym z posiedzeń Rady gminnej w Biłohorszczu imieniem przysiółka Lewandówka zwanego ad Biłohorszcz upomniał się Piotr Seibert i Jan Kulaś radni o pieniądze za wydzierżawienie pastwiska gminnego, z którego sama gmina Biłohorszcz pobiera 5000 koron rocznego czynszu od zarządu wojskowego, takowemi dzieli się stosownie do opłacanych podatków gruntowych między sobą, a przysiółkowi ani centa nie udziela.

Pastwisko jest intabulowane na gminę do której przysiółek Lewandówka od niepamiętnych czasów należy, przysiółek ten opłaca podatki, obrabia szarwarki, wszystkie ciężary ponosi etc. w budżecie gminnym Biłohorszcze; wójt bezprawnie temi pieniędzmi na rzecz prywatnych obywateli z wykluczeniem obywateli Lewandówki zarządza; które to pieniądze z majątku gminnego należy obrócić t. j. włożyć do kasy gminnej a dzieje się to już kilkanaście lat z uszczerbkiem rzeczoności przysiółka.

Przysiółek liczy 180 numerów, a że nie ma dostatecznej ilości radnych w Radzie gminnej, bywa majoryzowany przez

obecną Radę gminną i wójta postępujących bezprawnie i samowolnie.

Wobec tego zapytują podpisani JW Pana Komisarza rządowego: 1) czy mu jest wiadomem o tem? czy nie uznaje wydać stosowne zarządzenie, aby samowola wójta i Rady gminnej w Biłohorszezu ustała.

2) zapytać się godzi, czy JW Pan Komisarz rządowy będzie laskaw polecić odnośnym organom przeprowadzenie w tej gminie szkoleń, a następnie rachunków z pobranych pieniędzy rocznych 5000 K. za lat kilkanaście.

Lwów, dnia 13. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Mazikiewicz, Stapiński, Mogilnicki, Effenowicz, Kramarczyk, Kuryłowicz, Barabasz, Bohaczewski, Starneh, Ostapczuk, Potoczek.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 14. marca 1907 godzinę 11 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 35 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

19. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 14. marca 1907.

Początek o godzinie 11 minut 10 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 17. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 18-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 14. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2099, 2101, 2105, 2106.

Komisji szkolnej L. s.: 2102, 2103, 2104, 2110.

Komisji sanitarnej L. s.: 2100.

Po odczytaniu petycji L. s. 2110 gmin powiatu mieleckiego o zniesienie prestacyi na płace nauczycieli przemawia p. Krempa, popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia z rozparcelowanej posiadłości tabularnej Dołha wojniłowska nowej gminy administracyjnej pod nazwą Ziemianka.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Przemawia p. Wurst i stawia wniosek na przystąpienie do drugiego czytania tego sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek ten p. Wursta i przystępuje do drugiego czytania powyższego sprawozdania Wydziału krajowego.

Marszałek wzywa p. sprawozdawcę do odczytania sprawozdania Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbąskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek Wydziału krajowego:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o utworzeniu z posiadłości pozostałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Dolha wojniłowska powiat Kałusz nowej gminy administracyjnej pod nazwą Ziemiańska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe wskutek rozparcelowania majątności tabularnej Dolha Wojniłowska powiat Kałusz, a stanowiące zwarty w swych granicach i zaokrąglony obszar, tworzyć mają nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą Ziemiańska.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jednego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Józefa Sarego na posła Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie uznać za ważny.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Kałuszu na pobór w r. 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Kałuszu zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 56% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Przemawia p. Bohaczewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek Wydziału krajowego.

Uchwalwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania

tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wursta w sprawie założenia szkoły średniej w Kałuszu.

Przemawia p. Wurst uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego o zmianę postanowień art. IV., V., VI. i VII. ustawy o Radzie szkolnej krajowej z 15. lutego 1905 Dz. u. kr. Nr. 39.

Przemawia p. Głębiński uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji szkolnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Głębińskiego w sprawie ubezpieczenia robotników na wypadek starości i niezdolności do pracy.

Przemawia p. Głębiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Viviena w sprawie budowy kolei łączącej Brody na Załóżce z Tarnopolem.

Przemawia p. Vivien uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi

na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skalkowskiego w sprawie przyspieszenia postępowania przy wcieleniu parcel rustykalnych do kompleksu tabularnego, z równoczesnym lub poprzedzającym wydzielaniem z tego kompleksu gruntów równej wartości.

Przemawia p. Skalkowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skalkowskiego o ścisłe przestrzeganie ustawy z dnia 6. lutego 1869 Dz. u. p. Nr. 18 co do zawiadamiania wierzycieli hipotecznych o wydzielaniu parcel.

Przemawia p. Skalkowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji administracyjnej o wniosku p. Abrahamowicza i tow. o języku urzędowym władz autonomicznych.

Marszałek oznajmia, iż p. Oleśnicki postawił poprawkę co do zmiany w stylizacji §. 4, a mianowicie stylizacja tego paragrafu według wniosku p. Oleśnickiego ma być następującą:

Językiem urzędowym zewnętrznym, którego Reprezentacya powiatowa i gminna

używać będzie w korespondencji z innymi władzami autonomicznymi i rządowymi, jest jej język urzędowy w myśl §. 2. tej ustawy.

Na podania i pisma stron odpowiadać winna Reprezentacya powiatowa i gminna w tym języku krajowym, w którym podanie zostało wniesione.

Izba poprawkę p. Oleśnickiego popiera.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Buynowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca

Izba uchwała §. 4. zgodnie z wnioskiem Komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Oleśnickiego.

Sprawozdawca czyta:

§. 5.

Każda uchwała Rady powiatowej, względnie gminnej, która reguluje język urzędowy Reprezentacji powiatowej, względnie gminnej, ma być obwieszoną w powiecie, względnie w gminie, a nadto, o ile idzie o gminę, przedłożoną Wydziałowi powiatowemu i Starostwu, o ile zaś idzie o Reprezentację powiatową, Wydziałowi krajowemu i Starostwu z dowodem, że przy powzięciu uchwały zachowano przepisy niniejszej ustawy.

Gdyby, czyto z urzędu, czy też wskutek wniesionych zażaleń stwierdzono, że tych przepisów nie zachowano, to Wydział powiatowy znieś uchwałę Rady gminnej, a Wydział krajowy uchwałę Rady powiatowej.

Uprawnień służących w tym względzie Władzom rządowym na mocy przyznanego im ustawami prawa nadzoru nad Reprezentacją gminną i powiatową, postanowienie powyższe nie narusza.

Przemawia p. Mogilnicki, stawiając poprawkę, aby w ustępie pierwszym opuścić końcowe słowa:

„z dowodem, że przy powzięciu uchwały zachowano przepisy niniejszej ustawy“,

tudzież aby opuścić cały ustęp drugi.

Izba powyższej poprawki p. Mogilnickiego nie popiera.

Przemawia p. Bobrzyński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 5 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 6.

Postanowień obowiązujących o języku urzędowym miasta Lwowa i Krakowa zawartych w ustawach krajowych z d. 14. października 1870 Dz. u. k. Nr. 79 i z dnia 6. października 1901 Dz. u. kr. Nr. 108 ustawa niniejsza nie narusza.

Izba uchwała bez rozprawy §. 6 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 7.

Jako język, w którym przełożony obszar dworskiego zarząd swój sprawuje i którego w korespondencji z Władzami i stronami używa, oznacza posiadacz obszaru dworskiego: język polski, ruski lub niemiecki. Jeżeli obszar dworski należy do kilku współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, to przełożony obszar dworskiego używać będzie tego języka, za którym się oświadczy ta część współposiadaczy lub posiadaczy częściowych, na którą przypada więcej niż połowa rocznej kwoty podatków bezpośrednich opłacanych z obszaru dworskiego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 7 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 8.

Wymienione w tej ustawie Władze autonomiczne oznaczają język, w którym za-

kłady im podległe załatwiać mają swoje czynności.

Izba uchwała bez rozprawy §. 8 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 9.

Rozporządzenie całego ministerstwa z dnia 5. czerwca 1869 Dz. u. kr. Nr. 24 tyżące się języka urzędowego c. k. Władz, urzędów i sądów w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w służbie wewnętrznej i w korespondencyi z innymi Władzami, oraz powołane w tem rozporządzeniu i na jego podstawie wydane przepisy o korespondencyi c. k. Władz, urzędów i sądów ze stronami, z Władzami nierządowymi, korporacyami i gminami, pozostają jak dotąd tak i nadal w mocy.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia poprawkę, aby cały §. 9 opuścić.

Izba poprawki tej p. Oleśnickiego nie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 9 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 10.

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem jej ogłoszenia.

Izba bez rozprawy uchwała §. 10 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z innymi Ministrami, których to tyczy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 11 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy.

U s t a w a

z dnia o języku urzędowym władz autonomicznych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej w porozumieniu z komisją budżetową o sprawozdaniu Wydziału krajowego i o wniosku posłów Skolyszewskiego, Pastora i tow. w przedmiocie podwyższenia płac nauczycielstwa szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Władysław Leopold Jaworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. następujący projekt ustawy, zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z d. 11. czerwca 1905 l. 73 D. u. kr.

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 11 czerwca 1905 Nr. 73 Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

§. 1.

Artykuły 11., 13., 14., 16., 18., 26. i 63. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 Nr. 73. Dz. ust. kr. o stosunkach prawnych

nauczycieli w publicznych szkołach ludowych znosi się w ich dotychczasowym brzmieniu, a mają brzmieć, jak następuje:

Art. 11.

A) Roczne place nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdym mieście 2.300 K, a dla drugiej połowy posad 2.100 K;

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. ust. kraj. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 2.100 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.900 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.700 K;

III. klasa w gminach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. ust. kraj. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.700 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.500 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.300 K;

IV. klasa w reszcie gmin dla $\frac{1}{4}$ części posad w każdym powiecie 1.400 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.200 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.000 K;

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdym mieście 2.500 K, dla drugiej połowy 2.300 K;

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 2.300 K. dla drugiej połowy 2.100 K.

B) Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak:

a) dla nauczyciela, który złożył egzamina dojrzałości i kwalifikacyjny wynosić mniej, niż 900 K;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który

złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspensą od egzaminu dojrzałości, wynosić mniej niż 700 K;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacji wynosić mniej, niż 500 K.

Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. 13.

Oprócz płacy przyznaje Rada szkolna krajowa nauczycielom stałym na przedstawienie Rady szkolnej okręgowej z funduszu szkolnego krajowego dodatek pięcioletni za każde pięć lat nienagannej i skutecznej służby, licząc od dnia stałej nominacji przy publicznych szkołach ludowych.

Rok lub lata służby nieskutecznej lub nagannej nie będą wliczane do lat uprawniających do przyznania dodatku pięcioletniego. Lata służby w ten sposób potrącić się mające oznaczone być mają w każdym przypadku przy służbie nagannej orzeczeniem Rady szkolnej krajowej, skazującym nauczyciela na karę dyscyplinarną, a przy nieskuteczności służby orzeczeniem Rady szkolnej okręgowej, opierającym się na wizytacji szkoły co najmniej dwukrotnej w ciągu jednego roku i stwierdzającym, że nieskuteczność służby nastąpiła z winy nauczyciela.

Dodatek pięcioletni przyznany być może najwięcej sześć razy i wynosi za pierwsze dwa pięciolecia (po 5 i 10 roku służby) po 100 K., za następne dwa pięciolecia (po 15 i 20 r. służby) po 150 K., za ostatnie dwa pięciolecia (po 25 i 30 r. służby) po 200 K.

Dodatki pięcioletnie zapadłe przed wejściem w życie niniejszej ustawy mają być utrzymane według postanowień ustaw wówczas obowiązujących, jednak podwyższone stosownie do postanowień niniejszej ustawy.

W razie nadania posady w szkołach galicyjskich nauczycielowi, zajmującemu posadę w innym królestwie lub kraju koron-

nym, w Radzie państwa reprezentowanym, należy mu policzyć stosownie do powyższych postanowień lata służby stałej spędzonej na poprzednich posadach, do wymiaru dodatków pięcioletnich, o ile w owym kraju bywa przestrzegana pod tym względem zasada wzajemności.

Art. 14.

Za kierownictwo pobiera dyrektor szkoły wydziałowej samoistnej lub połączonej z gminą dodatek do płacy w kwocie 500 K., nauczyciel kierujący szkołą ludową gminną 5 i 6 klasową także dodatek w kwocie 400 K., nauczyciel kierujący szkołą 3 i 4 klasową w kwocie 300 K., nauczyciel kierujący szkołą 2 klasową 100 K. rocznie, przyczem liczone będą tylko klasy etatowe.

Dodatek ten ma być uważany przy wymiarze emerytury tylko stałych dyrektorów, a względnie stałych nauczycieli kierujących, za część ich płacy.

Zastępcy dyrektora lub nauczyciela kierującego należy się remuneracja w wysokości dodatku za kierownictwo, przywiązanego do tej posady, jeżeli zastępstwo trwa dłużej niż trzy miesiące.

Art 16.

Każdemu stałemu dyrektorowi, stałemu kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi szkoły jednoklasowej należy się stosownie wolne mieszkanie, ile możliwości w budynku szkolnym.

W braku takiego mieszkania należy się im z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym przypadku, porozumiewszy się ze stronami obowiązanymi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele stali pobierają dodatek na mieszkanie wynoszący:

a) przy pierwszej klasie płac 500 K. dla nauczycieli, 300 K. dla nauczycielek, tak w szkołach wydziałowych, jako też w pospolicznych;

b) przy drugiej klasie płac 400 K. dla nauczycieli, 250 K. dla nauczycielek, tak w szkołach wydziałowych, jako też w pospolicznych;

c) przy trzeciej klasie płac 300 K. dla nauczycieli, 200 K. dla nauczycielek;

d) przy czwartej klasie płac 200 K. dla nauczycieli, 100 K. dla nauczycielek.

Jeżeli jednak zabudowania gminy, graniczącej z miastem zaliczonym do I. i II. klasy płac nauczycielskich, stanowią dalszy bezpośredni ciąg zabudowań miejskich, to nauczycielom takiej gminy przyznany będzie wyższy dodatek na mieszkanie, a mianowicie:

a) w gminach graniczących ze Lwowem i Krakowem 400 K. nauczycielowi, 250 K. nauczycielce;

b) w gminach graniczących z miastem zorganizowanym na podstawie ustawy krajowej z d. 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr. 300 K. nauczycielowi, a 200 K. nauczycielce.

Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu Wydziału krajowego oznaczy gminy, które podpadają pod to określenie.

Czy tymczasowemu dyrektorowi lub kierownikowi szkoły ma być przyznane mieszkanie, czy też wynagrodzenie za mieszkanie i w jakiej wysokości, orzeka Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym wypadku, porozumiewszy się ze stronami obowiązanymi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele tymczasowi, o ile nie mają wolnego mieszkania w budynku szkolnym, pobierają dodatek na mieszkanie, wynoszący 10% ich wynagrodzenia.

Art. 18.

Nauczyciel pobiera pół procent płacy miesięcznej za każdą godzinę nauki, udzielanej ponad obowiązkowe trzydzieści godzin tygodniowo z polecenia Rady szkolnej okręgowej, jeżeli nauka udzielana ponad

obowiązek trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Za każdą godzinę nauki religii, udzielaną w myśl §. 5. ustawy państwowej z dnia 14. maja 1869 Nr. 62 Dz. u. p. z polecenia Rady szkolnej okręgowej ponad obowiązkowe trzydzieści godzin pobiera nauczyciel świecki jeden procent płacy miesięcznej; za udzielanie nauki religii w obrębie owych trzydziestu godzin połowę tegoż wynagrodzenia, jeżeli nauka trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Art. 26.

Po upływie trzech lat dobrego zachowania się każda z kar wymienionych w artykuł 24. pod lit. a), b), c), traci swoje znaczenie przy posuwaniu nauczycieli na wyższy stopień płacy.

Jeżeli nauczyciel po otrzymaniu kary nagany dyscyplinarnej lub uznania nieskuteczności służby przez trzy lata zachował się pod każdym względem wzorowo, może Rada szkolna krajowa policzyć mu do przyznania najbliższego dodatku pięcioletniego rok lub lata służby, które w myśl art. 13. miały być potrącone.

Dodatek pięcioletni w ten sposób przyznany może być jednak wypłacany tylko za czas od chwili przyznania.

Art. 63.

Postanowienia tej ustawy, w których mowa jest o nauczycielu, odnoszą się także do nauczycielek, z wyjątkiem art. 9. ustęp a) i b), art. 16. ustęp czwarty, oraz art. 36., 43—49., 52., 54. i 55.

§. 2.

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem 1. lipca 1907 r.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

II. Wzywa się c. k. Radę szkolną krajową, ażeby na podstawie ostatniego ustępu

art. 11 ustawy tymczasowym nauczycielom religii, którzy posiadają studia uniwersyteckie, a nie są zajęci w duszpasterstwie, przyznawała wynagrodzenie równające się płacy nauczyciela stałego, którego miejsce zastępują, wraz z 10°/_o dodatkiem na mieszkanie.

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z Radą szkolną krajową zbadał możliwość zmiany ustawy krajowej z dnia 1. grudnia 1889 Nr. 71 Dz. u. kr. o wynagrodzeniu za nauczanie religii w następujących kierunkach:

a) co do wynagradzania nauczycieli religii za godziny nadobowiązkowe (§. 1. ustawy);

b) co do przyznawania duszpasterzom wynagrodzenia za naukę religii przekraczającą 7 godzin tygodniowo (§. 5.);

c) co do podwyższenia wynagrodzenia za tę naukę (§. 6.);

d) co do lepszego uregulowania wynagrodzenia kosztów podróży i podwód (§. 8.) i wynik tego badania oraz wnioski swoje za ścisłym wykazaniem efektu finansowego Sejmowi na najbliższej sesji przedłożył.

Tem samem uznaje się za załatwione: wniosek p. Tomaszewskiego o przeniesienie nauczycieli gmin podmiejskich do drugiej klasy plac, tudzież petycje l. 265, 266, 271, 363, 366, 491, 502, 629, 692, 693, 722, 854, 863, 864, 868, 962, 1000, 1001, 1012, 1016, 1080, 1155, 1177, 1254, 1396, 1400, 1426, 1430, 1535, 1536, 1554, 1578, 1580, 1676, 1708, 1762, 1763, 1764, 1772, 1778, 1779 i 1780.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Małachowski.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. ks. Pastor.

Przemawia p. Stapiński.

Na wniosek p. Urbańskiego Mieczysława Izba uchwała zamknięcie rozprawy z tem, że wszyscy posłowie do głosu zapisani mają przemawiać.

Marszałek oznajmiając, iż do głosu zapisani są pp. ks. arcybiskup Bilezewski, Skałkowski, Kolischer i Abrahamowicz, odracza posiedzenie do godziny 7 wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 3 minut 10 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 14. marca 1907.

Początek o godzinie 7 minut 30 wieczorem.

Marszałek konstataje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji szkolnej w porozumieniu z komisją budżetową o sprawozdaniu Wydziału krajowego i o wniosku posłów Skolyszewskiego, Pastora i tow. w przedmiocie podwyższenia płac nauczycielstwa szkół ludowych.

Przemawia ks. arcybiskup Bilezewski.

Przemawia p. Skałkowski.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

§. 1.

Artykuły 11., 13., 14., 16., 18., 26. i 63. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 Nr. 73. Dz. ust. kr. o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych znosi się w ich dotychczasowym brzmieniu, a mają brzmieć, jak następuje:

Izba bez rozprawy uchwała §. 1 zgo dnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. 11.

A) Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdym mieście 2.300 K, a dla drugiej połowy posad 2.100 K;

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 Nr. 24. Dz. ust. kraj. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 2.100 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.900 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.700 K;

III. klasa w gminach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51. Dz. ust. kraj. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.700 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.500 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.300 K;

IV. klasa w reszcie gmin dla $\frac{1}{4}$ części posad w każdym powiecie 1.400 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.200 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.000 K;

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdym mieście 2.500 K, dla drugiej połowy 2.300 K;

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 2.300 K; dla drugiej połowy 2.100 K.

B) Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak:

a) dla nauczyciela, który złożył egzamina dojrzałości i kwalifikacyjny wynosić mniej, niż 900 K;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspensą od egzaminu dojrzałości, wynosić mniej niż 700 K;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacji wynosić mniej, niż 500 K.

Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. Maryewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała Art. 11 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. 13.

Oprócz płacy przyznaje Rada szkolna krajowa nauczycielom stałym na przedstawienie Rady szkolnej okręgowej z funduszu szkolnego krajowego dodatek pięcioletni za każde pięć lat nienagannej i skutecznej służby, licząc od dnia stałej nominacji przy publicznych szkołach ludowych.

Rok lub lata służby nieskutecznej lub nagannej nie będą wliczane do lat uprawniających do przyznania dodatku pięcioletniego. Lata służby w ten sposób potrącić się mające oznaczone być mają w każdym przypadku przy służbie nagannej orzeczeniem Rady szkolnej krajowej, skazującym nauczyciela na karę dyscyplinarną, a przy nieskuteczności służby orzeczeniem Rady

szkolnej okręgowej, opierającym się na wizytacji szkoły co najmniej dwukrotnej w ciągu jednego roku i stwierdzającym, że nieskuteczność służby nastąpiła z winy nauczyciela.

Dodatek pięcioletni przyznany być może najwięcej sześć razy i wynosi za pierwsze dwa pięcioletnia (po 5 i 10 roku służby) po 100 K., za następne dwa pięcioletnia (po 15 i 20 r. służby) po 150 K., za ostatnie dwa pięcioletnia (po 25 i 30 r. służby) po 200 K.

Dodatki pięcioletnie zapadłe przed wejściem w życie niniejszej ustawy mają być utrzymane według postanowień ustaw wówczas obowiązujących, jednak podwyższone stosownie do postanowień niniejszej ustawy.

W razie nadania posady w szkołach galicyjskich nauczycielowi, zajmującemu posadę w innem królestwie lub kraju koronnym, w Radzie państwa reprezentowanym, należy mu policzyć stosownie do powyższych postanowień lata służby stałej spędzonej na poprzednich posadach, do wymiaru dodatków pięcioletnich, o ile w owym kraju bywa przestrzegana pod tym względem zasada wzajemności.

Przemawia p. Tomaszewski i stawia następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową obliczył efekt finansowy następującej poprawki pośła Tomaszewskiego do art. 13 ustawy „Dodatek pięcioletni może być przyznany najwięcej 5 razy i wynosi za pierwsze dwa pięcioletnia (po 5 i 10 roku służby) po 100 K, za następne dwa pięcioletnia (po 15 i 20 r. służby) po 200 K, za dalsze pięcioletnie 300 K. Lata służby tymczasowej od czasu uzyskania zupełnej kwalifikacji wliczają się do pięcioletni. Jednakże najwyżej może być policzonych pięć lat“ i zaproponował ewentualną zmianę tego artykułu na najbliższej sesji Sejmu.

Izba powyższą rezolucję p. Tomaszewskiego popiera.

Marszałek oznajmia, iż dyskusję nad tą rezolucją otworzy po uchwaleniu całej ustawy, gdyż podczas dyskusji szczegółowej przy pojedynczych artykułach rezolucja jest niedopuszczalna.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwala Art. 13 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. 14.

Za kierownictwo pobiera dyrektor szkoły wydziałowej samoistnej lub połączonej z pospolitą dodatek do płacy w kwocie 500 K, nauczyciel kierujący szkołą ludową pospolitą 5 i 6 klasową takież dodatek w kwocie 400 K., nauczyciel kierujący szkołą 3 i 4 klasową w kwocie 300 K., nauczyciel kierujący szkołą 2 klasową 100 K. rocznie, przyczem liczone będą tylko klasy etatowe.

Dodatek ten ma być uważany przy wymiarze emerytury tylko stałych dyrektorów, a względnie stałych nauczycieli kierujących, za część ich płacy.

Zastępcy dyrektora lub nauczyciela kierującego należy się remunercya w wysokości dodatku za kierownictwo, przywiązanego do tej posady, jeżeli zastępstwo trwa dłużej niż trzy miesiące.

Izba bez rozprawy uchwala Art. 14. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. 16.

Każdemu stałemu dyrektorowi, stałemu kierownikowi szkoły, tudzież nauczycielowi szkoły jednoklasowej należy się stosowne wolne mieszkanie, ile możliwości w budynku szkolnym.

W braku takiego mieszkania należy się im z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym przypadku, porozumiawszy się ze

stronami obowiązzanymi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi

Wszyscy inni nauczyciele stali pobierają dodatek na mieszkanie wynoszący :

a) przy pierwszej klasie płac 500 K. dla nauczycieli, 300 K. dla nauczycielek, tak w szkołach wydziałowych, jako też w pospolitych;

b) przy drugiej klasie płac 400 K. dla nauczycieli, 250 K. dla nauczycielek, tak w szkołach wydziałowych, jako też w pospolitych ;

c) przy trzeciej klasie płac 300 K. dla nauczycieli, 200 K. dla nauczycielek ;

d) przy czwartej klasie płac 200 K. dla nauczycieli, 100 K. dla nauczycielek.

Jeżeli jednak zabudowania gminy, graniczącej z miastem zaliczonym do I. i II. klasy płac nauczycielskich, stanowią dalszy bezpośredni ciąg zabudowań miejskich, to nauczycielom takiej gminy przyznany będzie wyższy dodatek na mieszkanie, a mianowicie :

a) w gminach graniczących ze Lwowem i Krakowem 400 K. nauczycielowi, 250 K. nauczycielce ;

b) w gminach graniczących z miastem zorganizowanym na podstawie ustawy krajowej z d. 13. marca 1889 Nr. 24 Dz. u. kr. 300 K. nauczycielowi, a 200 K. nauczycielce.

Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu Wydziału krajowego oznaczy gminy, które podpadają pod to określenie.

Czy tymczasowemu dyrektorowi lub kierownikowi szkoły ma być przyznane mieszkanie, czy też wynagrodzenie za mieszkanie i w jakiej wysokości, orzeka Rada szkolna okręgowa w każdym poszczególnym wypadku, porozumiawszy się ze stronami obowiązwanymi do dostarczenia mieszkania nauczycielowi.

Wszyscy inni nauczyciele tymczasowi, o ile nie mają wolnego mieszkania w hu-

dyunku szkolnym, pobierają dodatek na mieszkanie, wynoszący 10% ich wynagrodzenia.

Izba bez rozprawy uchwała Art. 16. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. 18.

Nauczyciel pobiera pół procent płacy miesięcznej za każdą godzinę nauki, udzielanej ponad obowiązkowe trzydzieści godzin tygodniowo z polecenia Rady szkolnej okręgowej, jeżeli nauka udzielana ponad obowiązek trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Za każdą godzinę nauki religii, udzielaną w myśl §. 5. ustawy państwowej z dnia 14. maja 1869 Nr. 62 Dz. u. p. z polecenia Rady szkolnej okręgowej ponad obowiązkowe trzydzieści godzin pobiera nauczyciel świecki jeden procent płacy miesięcznej; za udzielanie nauki religii w obrębie owych trzydziestu godzin połowę tegoż wynagrodzenia, jeżeli nauka trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Izba bez rozprawy uchwała Art. 18. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. 26.

Po upływie trzech lat dobrego zachowania się każda z kar wymienionych w art. 24. pod lit. a), b), c), traci swoje znaczenie przy posuwaniu nauczycieli na wyższy stopień płacy.

Jeżeli nauczyciel po otrzymaniu kary nagany dyscyplinarnej lub uznania nieskuteczności służby przez trzy lata zachował się pod każdym względem wzorowo, może Rada szkolna krajowa policzyć mu do przyznania najbliższego dodatku pięcioletniego rok lub lata służby, które w myśl art. 13. miały być potrącone.

Dodatek pięcioletni w ten sposób przyznany może być jednak wypłacany tylko za czas od chwili przyznania.

Izba bez rozprawy uchwała Art. 26. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Art. 63.

Postanowienia tej ustawy, w których mowa jest o nauczycielu, odnoszą się także do nauczycielek, z wyjątkiem art. 9. ustęp a) i b), art. 16. ustęp czwarty, oraz art. 36., 43—49., 52., 54. i 55.

Izba bez rozprawy uchwała Art. 63. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 2.

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem 1. lipca 1907 r.

Izba bez rozprawy uchwała §. 2 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Izba bez rozprawy uchwała §. 3 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 11. czerwca 1905 Nr. 73. Dz. ust. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania projektu powyższej ustawy bez czytania, uchwała Izba cały projekt powyższej ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Po głosowaniu Marszałek stwierdza, iż ustawa jednomyślnie została przyjęta.

Sprawozdawca czyta:

II. Wzywa się c. k. Radę szkolną krajową, ażeby na podstawie ostatniego ustępu art. 11 ustawy tymczasowym nauczycielom religii, którzy posiadają studia uniwersyteckie, a nie są zajęci w duszpasterstwie, przyznawała wynagrodzenie równające się płacy nauczyciela stałego, którego miejsce zastępują, wraz z 10% dodatkiem na mieszkanie.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z Radą szkolną krajową zbadał możliwość zmiany ustawy krajowej z dnia 1. grudnia 1889 Nr. 71 Dz. u. kr. o wynagrodzeniu za nauczanie religii w następujących kierunkach:

a) co do wynagradzania nauczycieli religii za godziny nadobowiązkowe (§. 1. ustawy);

b) co do przyznawania duszpasterzom wynagrodzenia za naukę religii przekraczającą 7 godzin tygodniowo (§. 5.);

c) co do podwyższenia wynagrodzenia za tę naukę (§. 6.);

d) co do lepszego uregulowania wynagrodzenia kosztów podróży i podwód (§. 8.) i wynik tego badania oraz wnioski swoje za ścisłym wykazaniem efektu finansowego Sejmowi na najbliższej sesji przedłożył.

Przemawia p. ks. Bohaczewski stawiając poprawkę, aby w pierwszym ustępie powyższej rezolucji opuścić słowa „możliwość“, a natomiast dodać słowa „i na najbliższej sesji sejmowej jesiennej przedłożył“.

Marszałek zwraca uwagę p. Bohaczewskiego, że ze względów formalnych poprawki jego w powyższy sposób postawionej nie

może poddać pod głosowanie, albowiem w końcowym ustępie III. rezolucji komisji jest już polecenie Wydziałowi krajowemu, aby „na najbliższej sesji sejmowej wnioski w tej sprawie sejmowi przedłożył“. Dwie rzeczy identycznych pod głosowanie poddawać nie może, i tylko może być przedmiotem głosowania kwestya opuszczenia względnie zmiany słowa „możliwość“.

P. Bohaczewski cofa swoją poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała wniosek III. komisji.

Sprawozdawca czyta:

Tem samem uznaje się za załatwione: wniosek p. Tomaszewskiego o przeniesienie nauczycieli gmin podmiejskich do drugiej klasy plac, tudzież petycje l. 265, 266, 271, 363, 366, 491, 502, 629, 692, 693, 722, 854, 863, 864, 868, 962, 1000, 1001, 1012, 1016, 1080, 1155, 1177, 1254, 1396, 1400, 1426, 1430, 1535, 1536, 1554, 1578, 1580, 1676, 1708, 1762, 1763, 1764, 1772, 1778, 1779 i 1780.

Przemawia p. Tomaszewski, stawiając rezolucję, aby Wydział krajowy zbadał, czy zaliczenie miejscowości do klas poszczególnych jest odpowiednie, i aby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył ewentualną zmianę ustawy.

Izba rezolucję tę p. Tomaszewskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i stawia wniosek formalny o odesłanie powyższej rezolucji p. Tomaszewskiego do komisji szkolnej.

Marszałek przed poddaniem powyższego wniosku sprawozdawcy zwraca uwagę Izby, iż w razie przyjęcia tego wniosku odpadną w końcowym ustępie rezolucji komisji słowa „wniosek p. Tomaszewskiego o przeniesienie nauczycieli gmin podmiejskich do drugiej klasy plac, tudzież“.

Izba uchwała wniosek formalny sprawozdawcy, w oddzielnem zaś głosowaniu przyjmuje resztę rezolucyi komisji w następującem brzmieniu:

„Tem samem uznaje się za załatwione petycje l. 265, 266, 271, 363, 366, 491, 502, 629, 692, 693, 722, 854, 863, 864, 868, 962, 1000, 1001, 1012, 1016, 1080, 1155, 1177, 1254, 1396, 1400, 1426, 1430, 1535, 1536, 1544, 1578, 1580, 1676, 1708, 1762, 1763, 1764, 1772, 1778, 1779 i 1780“, którą Marszałek odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Tomaszewskiego, postawioną przy artykule XIII., i otwiera nad nią dyskusyę.

Przemawia p. Michałowski.

Przemawia p. Tomaszewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i stawia imieniem komisji wniosek na odesłanie powyższej rezolucyi p. Tomaszewskiego do komisji szkolnej.

Przed przystąpieniem do głosowania przemawia pod względem formalnym p. Kolischer i uprasza Marszałka o zarządzenie głosowania najpierw nad wnioskiem p. Tomaszewskiego, jako dalej idącym, a następnie dopiero, jeżeli ten upadnie, nad wnioskiem sprawozdawcy.

Marszałek powołując się na regulamin, oznajmia, iż najpierw poddać musi pod głosowanie, wniosek komisji jako odraczający.

Przemawia pod względem formalnym p. Tomaszewski.

Przemawia p. sprawozdawca dla sprostowania faktu.

Izba uchwała następuie wniosek formalny komisji odesłania rezolucyi p. Tomaszewskiego do komisji szkolnej.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności w zakresie krajowego przemysłu (szkoły zawodowe i kursa majsterskie).

Sprawozdawca p. Żardecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 29. stycznia 1907 L. 9.800/07, i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół zawodowych.

II. 1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby wdrożył rokowania z c. k. Rządem w celu uregulowania stosunku z rządem biurem dla popierania rękodzieł, istniejącem przy c. k. Ministerstwie handlu a komisją krajową dla spraw przemysłowych, zwłaszcza co do urządzania fachowych kursów majsterskich w Galicyi i obdzielania rękodzielników maszynami i narzędziami.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przeprowadził układy z c. k. Rządem względem uregulowania stosunku dotacyi ze skarbu państwa na szkolnictwo przemysłowe w Galicyi, tudzież na bezpośrednie popieranie przemysłu i rękodzieł odpowiednio do wydatków funduszu krajowego na te cele.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby obracał większe niż dotychczas kwoty z przyznanych na ten cel funduszków państwowych na popieranie rękodzieł i przemysłu w Galicyi, jużto w formie udzielania maszyn pomocniczych, jużto w formie pożyczek i subwencyi bezzwrotnych;

2. ażeby znosił się w sprawach tego popierania i w sprawie urządać się mających specjalnych kursów dla rękodzielników z Wydziałem krajowym i krajową komisją dla spraw przemysłowych, celem uzyskania jednolitości w działaniach kraju i państwa.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do nabycia na fundusz krajowy realności,

objętej lwh. 163 ks. gr. gm. kat. Gliniany, kosztem 28.000 K tudzież do przeprowadzenia kosztem 6.000 K adaptacji, niezbędnych do pomieszczenia tam szkoły tkackiej.

Na pokrycie tego wydatku zaciągnie Wydział krajowy w Banku krajowym pożyczkę komunalną w wysokości 35.000 K imiennej wartości w 4% obligach IV. emisji, zwrotną w przeciągu 34½ lat. Potrzebną na amortyzację i oprocentowanie kwotę wstawiać będzie Wydział krajowy do budżetu krajowego.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrywania z funduszu krajowego począwszy od 1. stycznia 1907 procentów i rat anuitetowych od pożyczki w maksymalnej sumie 100.000 K, jaką gmina stoł. miasta Lwowa zaciągnie na pokrycie wydatku budowy muzeum przemysłowego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Maryewski, i stawia następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, w której miejscowości w powiecie wielickim ma być założoną szkoła koszykarska.

Izba rezolucją tę p. Maryewskiego popiera.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. ks. Stojałowski i stawia następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu założenie szkoły tkackiej w Białej.

Izba rezolucję tę p. ks. Stojałowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—5 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek odczytuje rezolucję p. Maryewskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Przemawia p. Skołyszewski stawiając następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby sprawę założenia szkoły koszykarskiej w Dobczycach zbadał, możliwie uwzględnił i złożył sprawozdanie na najbliższej sesji sejmowej.

Izba rezolucję tę p. Skołyszewskiego popiera.

Marszałek po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę poddaje najpierw pod głosowanie odczytaną przez siebie rezolucję p. Maryewskiego, którą Izba przyjmuje, a następnie odczytuje rezolucję p. Skołyszewskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Izba powyższą rezolucję p. Skołyszewskiego bez rozprawy uchwała.

Marszałek odczytuje rezolucję p. ks. Stojałowskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl, oświadczając się za przyjęciem rezolucji p. ks. Stojałowskiego z tem jednak zastrzeżeniem, że zostanie ona zmienioną w następujący sposób:

Poleca się Wydziałowi krajowemu zbadanie sprawy założenia szkoły tkackiej w Białej i przedstawienie wniosku.

P. ks. Stojałowski zgadza się na taką stylizację swej rezolucji.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała rezolucję p. ks. Stojałowskiego w stylizacji proponowanej przez członka Wydziału krajowego p. Jahl.

Marszałek zwraca uwagę posłów, że według statutu krajowego odpowiedzialnym jest za wszystkie czynności Wydziału krajowego Wydział krajowy jako taki, a nie poszczególni jego członkowie.

Przed przystąpieniem do następnego punktu porządku dziennego p. Sare zdaje sprawę z wyniku skrutynium wyboru 2-ech członków Wydziału gal. kasy Oszczędności.

Głosowało 106 posłów. Absolutna większość 54. Po 106 głosów otrzymali pp. Władysław Jahl i Władysław Piwocki.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyboru.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności Departamentu VI. za czas od 1. lipca 1905 do końca sierpnia 1906.

Sprawozdawca p. Schätzel uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności Departamentu VI. za czas od 1. lipca 1905 do końca sierpnia 1906.

2. Sejm ponawia uchwały swoje z dnia 2. lipca 1901, 19. października 1903, 27. października 1904 i z 14. listopada 1905 dotyczące otwarcia nowych sądów obwodowych i powiatowych i wzywa ponownie c. k. Rząd, aby:

a) zarządził bezwzględnie otwarcie sądu obwodowego w Czortkowie,

b) poczynił jak najspieszniej przygotowania do utworzenia sądów obwodowych w Białej, Bochni, Nowym Targu, Mielcu, Jarosławiu i Żółkwi, tudzież sądów powiatowych w Baranowie, Majdanie, Rudniku, Jagielnicy, Jezierzanaeh, Krasnej, Podkamieniu, Strzeliskach nowych, Uścierykach i Zawałowie,

c) aby zbadał stosunki miast Sokala i Rawy ruskiej, o ile nadają się do założenia w jednym z nich sądu obwodowego,

d) aby zbadał, czyli zachodzi potrzeba utworzenia sądów powiatowych w miasteczkach Kozłowie i Magierowie.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby jak najszybciej przystąpił do podziału wielu przedludnionych powiatów politycznych w kraju, tworząc nowe urzędy Starostw.

4. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby wniósł na zmianę dotychczasowej ustawy o kwaterunkach c. k. żandarmeryi w tym duchu, aby koszta tego kwaterunku ponoszone były przez Skarb państwa.

5. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby przy zakupie przedmiotów dla żandarmeryi potrzebnych uwzględniał wyłącznie przemysł krajowy.

6. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby wprowadził język polski w urzędowaniu c. k. żandarmeryi w kraju.

7. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, aby przystąpił do obniżenia opłat za telegramy wysyłane do Rosyi i zrównał ją z należnością opłacaną za telegramy wysyłane do Niemiec.

Tym sposobem załatwia się petycyje do Ls. 670, 1272 i 1385/1907.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—7 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o wniosku p. Skołysewskiego o utworzenie nowej gminy administracyjnej z rozparcelowanych gruntów obszarów dworskich Koniów i Towarnia powiat Stary Sambor.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek pośła Skołyaszewskiego o utworzenie nowej gminy administracyjnej z rozparcelowanych gruntów obszarów dworskich Koniów i Towarnia powiat Stary Sambor odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej w sprawie poparcia finansowego projektowanej kolei lokalnej Łodygowice-Buczkwice.

Sprawozdawca p. Federowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę pp. Rudolfa Weilla i Leopolda Pilzera, właścicieli fabryki mebli z drzewa giętego w Buczkwicach w sprawie poparcia projektowanej kolei lokalnej Łodygowice-Buczkwice odstępuje się Wydziałowi krajowemu, by po zbadaniu i wysłuchaniu opinii krajowej Rady kolejowej przedłożył Sejmowi wnioski na najbliższej sesyi.

Tem samem załatwione zostały petycyę Wydziału powiatowego w Białej L. 1029/836 oraz Wydziału powiatowego w Żywcu L. 1067/874.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej w sprawie petycyi gminy miasta Tarnowa o założenie szkoły przemysłowej dla rzemieślników budowlanych i szkoły handlowej w Tarnowie.

Sprawozdawca p. Götz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czy-

tania sprawozdania odczytuje następujące wnioski komisji:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył rokowania z rządem o założenie szkoły dla rzemieślników budowlanych w Tarnowie, a następnie porozumiał się z czynnikami lokalnymi co do ich udziału w kosztach, co zaś do udziału finansowego kraju w tym względzie, oraz co do charakteru krajowego, względnie państwowego tej szkoły przedstawił Sejmowi wniosek na najbliższej sesyi.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by wdrożył rokowania z rządem o założenie dwuklasowej szkoły handlowej przy szkole realnej w Tarnowie, porozumiał się z czynnikami lokalnymi co do udziału tychże w kosztach założenia i utrzymania, co zaś do udziału finansowego kraju przedstawił Sejmowi wnioski na najbliższej sesyi.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Buynowski i stawia następującą rezolucyę:

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby między ośmiu oddziałami handlowymi przy uzupełniających szkołach przemysłowych przez c. k. Radę szkolną krajową w porozumieniu się z Wydziałem krajowym utworzyć się mającymi uwzględnił także Tarnów.

Izba popiera powyższą rezolucyę p. Buynowskiego.

Po zamknięciu rozprawy p. sprawozdawca imieniem komisji przyjmuje rezolucyę p. Buynowskiego.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy wnioski 1 i 2 komisji, tudzież rezolucyę p. Buynowskiego, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następny punkt 17 jak również punkt 19 Marszałek usuwa z porządku dziennego.

Następuje zatem:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku pośła ks. Jana Jaworskiego w sprawie otwarcia prowizorycznego 5. klasy przy te

rażniejszej 4. klasowej szkole męskiej w Chyrowie.

Sprawozdawca p. Cielecki, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm odstępuje wniosek posła ks. Jaworskiego Radzie szkolnej krajowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o państwowych szkołach przemysłowych.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o czynnościach jej w zakresie państwowych szkół przemysłowych w Galicji przyjmuje się do wiadomości.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, ażeby przyspieszył wprowadzenie w życie przy c. k. Szkole przemysłowej we Lwowie oddziałów dla nauki elektrotechniki i keramiki, a zanim to nastąpi, ażeby znaczniejsze dotacje wyznaczał na stypendya dla kształcenia kandydatów z Galicji na maszynistów i werkmistrzów w tych zawodach w obcokrajowych zakładach fachowych.

3. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby koniecznie już w roku szkolnym 1907/8 urządził przy c. k. wyższej szkole przemysłowej w Krakowie kurs specjalny dla kształcenia dozorców do budowli wodnych.

4. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby zaprowadził w państwowych szkołach przemysłowych, w których dotąd niema nauki religii, naukę tego przedmiotu obowiązkowo.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przyspieszył sfinalizowanie sprawy budowy no-

wych gmachów odpowiednich dla państwowych szkół przemysłowych we Lwowie i w Krakowie.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd ażeby przyspieszył otwarcie fachowej szkoły dla nauki budowy maszyn rolniczych w Tarnopolu.

7. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby po wysłuchaniu zdania komisji krajowej dla spraw przemysłowych wdrożył rokowania w kierunku zakładania nowych szkół fachowych dla nauki przemysłowej w naszym kraju — w pierwszym rzędzie centralnej szkoły tkackiej i szkoły dla kształcenia nauczycielek do robót kobiecych, tudzież instruktorek do robót w zakresie przemysłu, które mogą rozszerzyć zakres zarobkowej pracy kobiet.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—7 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie ustanowienia dla niższej służby oddziałowej obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie rocznych dodatków.

Sprawozdawca p. Loewenstein uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm zatwierdza przedstawiony sprawozdaniem z dnia 24. listopada 1906 L. 115.265 (L. s. 57.) wniosek Wydziału krajowego corocznego podwyższania służbie oddziałowej obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie po pierwszym roku nienagannej i użytecznej pracy po 12 koron rocznie do czasu, gdy pobory dozorców (z doliczeniem owych rocznych dodatków) osiągną kwoty 30 koron miesięcznie, a dozorczyń 24 koron miesięcznie.

II. Sejm wstawia na cel powyższy do preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na rok 1907 do Rubryki II. poz. 29 f kwotę 624 koron, z czego przypadnie 372 koron dla 70 osób oddziałowej służby szpitalnej, a 252 koron dla 49 osób oddziałowej służby klinicznej — a do preliminarza budżetu szpitala św. Łazarza w Krakowie do Rubr. II. poz. 29 e kwotę 636 koron, z czego przypadnie 552 koron dla 69 osób oddziałowej służby szpitalnej, a 84 koron dla 9 osób oddziałowej służby klinicznej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I i II komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, iż porządek dzienny został wyczerpany i wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacji.

Sekretarz p. Mysielski czyta:

W n i o s e k.

posła Franciszka Krempey i tow.

Palenie tytoniu przez niedorośliych stwierdzone przez wszystkich lekarzy i uczonych jest dla zdrowia w wysokim stopniu szkodliwym.

Jest to rzecz zupełnie naturalna, bo tytoń zawiera w sobie składnik chemiczny nikotyne, która jest trucizną nawet bardzo gwałtowną. Prawdziwość tego można zbadać na osobach, które zaczynają palić, u których można zauważyć bardzo wyraźne oznaki zatrucia, jak: ból głowy, wymioty ogólne osłabienie ciała i t. p.

Wprawdzie ludzie stopniowo przyzwyczajają się do palenia cygar, po którym objawy gwałtowne zatrucia nie występują ale swoją drogą zatrucie organizmu postępuje dalej. O ile u starszych ludzi organizm jest bardziej odporny, to u niedorośliych nikotyne szerzy straszne skutki — objawiające się u suchotników.

Oprócz tego, wskutek palenia tytoniu przez niedoroślików, trafiają się i to dość

często, z nieostrożności wypadki pogorzeli które przynoszą przerażające spustoszenia. Palą się nieraz całe wsie lub pojedyncze gospodarstwa włościańskie.

Zważywszy, że palenie niedoroślikom do 17-tu lat powinno być surowo zabronionem.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał nową ustawę, na podstawie której trafikantom nie wolno będzie sprzedawać tytoniu małoletnim niżej lat 17.

2) Wzywa się c. k. Rząd, aby na podstawie nowej ustawy zabraniano dawania lub pożyczania niedoroślikom tytoniu pod karą do 100 koron, lub odpowiedniego areztu.

3) Poleca się Wydziałowi krajowemu ab: w porozumieniu z c. k. Rządem opracował jak najwcześniej taką ustawę, aby niedoroślikom stanowczo wzbroniono palenie tytoniu, nad którem miałyby prawo czuwać Zwierzchność gminna i żandarmerya.

We Lwowie, dnia 14. marca 1907.

Wnioskodawca:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Kramarczyk, Sponder, Wilczkiewicz, Skołyśzewski, Szwed, Stapiński, Oleśnicki, Korol, Huryk, Staruch, Ostapczuk, Barabasz, Mogilnicki, Potoczek.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempey i tow. do Wydziału krajowego w sprawie myt w pow. krakowskim.

W krakowskim powiecie dzierżawili myta krajowe od lat piętnastu włościanie tegoż powiatu. W tym jednak roku oddano je w dzierżawę żydom.

Należałoby jednak pozostawić je w dzierżawie chłopom chociażby z tego względu, że oni głównie opłacają te myta. O tem świadczy dobitnie przykład: weźmy pod uwagę wieś, w której gmina posiada 500

morgów pola. Chłopi utrzymują na tych polach około 60 par koni, które przewożąc rozmaite produkta spożywcze do miasta, przejeżdżają przez dane myto przynajmniej raz na tydzień, a zatem opłata wynosiłaby 499 K 20 h. Obszar zaś dworski mający także 500 morgów, sprzedaje swe płody nie w takim rozdrobnieniu jak chłopi, tylko wszystko razem, przeto konie dworskie przejeżdżają przez myta najwięcej dwa razy na kwartał, co czyni rocznie 15 K 36 h.

Zważywszy także, że włościanie powiatu krakowskiego dzierżąc myta krajowe przez 15 lat, wypełniali swe zobowiązania zupełnie zadowalniająco, zapytują podpisani Wydział krajowy, co spowodowało go do oddania myt tegoż powiatu w ręce żydowskie i czy w przyszłości będzie miał na uwadze przedewszystkiem ludność najbardziej temi mytami obciążoną.

Lwów, dnia 14. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Oleśnicki, Kuryłowicz, Staruch, Kramarczyk, Korol, Barabasz, Huryk, Mazikiewicz, Mogilnicki, Effinowicz, Bobaczewski, Stapiński, Ostapczuk.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Wniosek

posła Kuryłowicza w sprawie udzielania urlopów w czasie żniw czynnym wojskowym.

Zważywszy, że kraj nasz wyłącznie rolniczy;

zważywszy, że z powodu licznej emigracji włościan poza granice kraju jest wielki brak robotników rolnych;

zważywszy, że kwiat młodości zdolnej do pracy gospodarskiej w czasie służby wojskowej odjęty jest od obowiązków swego gospodarskiego zawodu ze szkodą gospodarstw wiejskich;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby czynnie służących wojskowych, potrzebnych koniecznie do robót gospodarskich, uwalniał na czas tych robót, przynajmniej przez 6 tygodni letnich, od służby wojskowej.

We Lwowie, dnia 14. marca 1907.

Wnioskodawca:
Kuryłowicz, w. r.

Huryk, Bobaczewski, Barabasz, Mogilnicki, Stapiński, Kramarczyk, Oleśnicki, Effinowicz, Szajer, Staruch, Korol, Mazikiewicz, Glidziuk, Szwed, Ostapczuk.

Interpelacya

do Wydziału krajowego i c. k. Rządu w sprawie wydzierżawienia folwarków fundacyi Stanisława hr. Skarbka Opary, Dothe i Szwydka pp. Frajom, przez co naruszono wolę testatora i pokrzywdzono fundacyę.

Stosownie do postanowień testamentu Stanisława hr. Skarbka rozpiął c. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie oddział VII licytacyę dzierżawy folwarków fundacyi hr. Skarbka Opary, Dothe i Szwydka razem 1289 morgów na dzień 9. listopada 1906 do l. Succ. 9050.

Przy tej sądowej licytacji — złożywszy żądane wadyum — wnieśli ofertę dotychczasowi dzierżawcy pan Juliusz Fraj na Opary 11.500 K, pan Józef Fraj na Szwydkę 4.000 K, pan Rudolf Fraj na Dothe 6.500 K, a zarejestrowana spółka włościan z Ropezyc, Opar i Dothe mająca wtedy 126 członków pod firmą „Ruski Narodny Dom, zarejestrowane stowarzyszenie gospodarskie z ograniczoną poręką w Ropezycach“ wniosło ofertę na Opary 16.000 K, na Szwydkę 4 700 K, na Dothe 7.600 K.

Mimo tego, że oferta zarejestrowanego towarzystwa miejscowych włościan była na każdy folwark wyższą, a razem suma oferowana przewyższała sumę oferowaną przez panów Frajów rocznie o 6.300 K. Rada administracyjna fundacyi hr. Skarbka uchwaliła oddać dzierżawę folwarków nie

spółce włościan, a panom Frajom za grubo niższą cenę, a nawet, ażeby zbałamucić opinię publiczną zamieściła kuratorya fundacyi hr. Skarbka w Nr. 315 Kuryera lwowskiego z dnia 18. listopada 1906, że nieprawdą jest, jakoby zarejestrowana spółka włościan złożona z 126 włościan oferowała za Opary 16.000 K za Szwydkę 7.600 K, a za Dołhe 4.500, że taka spółka nie istnieje i nigdy zarejestrowana nie była.

Pomimo tego, że deputacya włościan do spółki należących była u Eks. p. Namiestnika, u Eks. p. Marszałka krajowego i u członków Wydziału krajowego, którzy są członkami Rady administracyjnej fundacyi, przedstawiając dokumentami zarejestrowanie, zamiar folwarcznego gospodarowania przez spółkę włościan na tych folwarkach, i pomimo tego, że pan Fraj będąc na tych folwarkach do teraz dzierżawcą nie wypełniał warunków kontraktu dzierżawy, nie płacił rat regularnie, że jego majątkowe stosunki mogły Radzie administracyjnej fundacyi hr. Skarbka dać poważne wątpliwości co do dotrzymania kontraktu, że w ostatnich latach nie nawoził więcej jak 10 morgów, że siał oziminę w jednej orce i wogóle nieracyjalnie gospodarował i że zajmował się raczej niefowem sprawami i dostawą szutru na drogi powiatowe, jak gospodarką, o czem była powiadomiona Rada administracyjna fundacyi — pomimo tego wszystkiego oddano dzierżawę tych folwarków na 12 lat panom Frajom, a Wydział krajowy, który także był o całej sprawie dobrze poinformowany, potwierdził tę uchwałę Rady administracyjnej fundacyi hr. Skarbka — przez co fundacyę Stanisława hr. Skarbka i biednych zakładu drochowyskiego pokrzywdzono na sumę roczną 6.800 K, a za lat 12 na 75.600 K.

Wobec tego, że w tym wypadku zaszło oczywiście pokrzywdzenie woli testatora Stanisława hr. Skarbka, który testamentem polecił rozpisywanie publicznej licytacji przy oddawaniu w dzierżawę folwarków fundacyi i to przez c. k. Sąd kra-

jowy cywilny we Lwowie w nadziei, że w ten sposób usunie wszelkie nadużycia na korzyść protegowanych jednostek i wobec tego, że pokrzywdzono i narażono na materialne straty fundusze fundacyi, przez co skrzywdzono biednych całego kraju na 75.600 K, że pokrzywdzono materialnie włościan Ropezyc, Opar i Dołhego związanych w zarejestrowaną spółkę, która przystąpiła do licytacji i narażała się na koszt — zważywszy że takie odrzucanie oferty dzierżawy przez miejscowych włościan na korzyść pojedynczych protegowanych wywołuje rozgoryczenie u włościan i musi doprowadzić do większego rozdziału między dziedzicem i dzierżawcą a miejscowymi włościanami i wobec tego, że na to daje Wydział krajowy — a więc najwyższa autonomiczna władza swoje placet — zapytują podpisani:

1) Jak usprawiedliwi Wydział krajowy odnośną swoją uchwałę potwierdzającą oddanie dzierżawy folwarków Opary, Dołhe i Szwydka panom Frajom przez radę administracyjną fundacyi hr. Skarbka z wielką krzywdą funduszy fundacyi i biednych całego kraju?

2) Jakich środków wobec tego faktu zamysła użyć c. k. Rząd, ażeby wola testatora fundacyi Stanisława hr. Skarbka nie była samowolnie łamana przez radę administracyjną centralną tej fundacyi i ażeby na korzyść jednostek protegowanych, nie cierpieli włościanie konkurencji, a szczególnie ażeby nie cierpiały fundusze fundacyi i biedni z całego kraju, dla których ta fundacya ustanowiona?

Interpelant
Oleśnicki, w. r.

Mogilnicki, Korol, Barabasz, Huryk, Staruch, Ostapeczuk, Bohaczewski, Effinowicz, Kuryłowicz, J. Jaworski, Ochrymowicz, Stapiński, F. Włodek, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

W gminie Œwitowa, powiat buczacki jest wójtem Zachar Iwanycki notoryczny

pijak i demoralizator. Urzędowanie jego skończyło się w roku 1905, jednak wybory rady gminnej odbyły się dopiero 27. lutego 1906. Wybory te są prawomocne i dnia 11. sierpnia 1906 odbył się wybór nowej zwierzchności gminnej — jednak rekurs przeciw temu wyborowi wniesiony dotychczas nie jest załatwiony, wskutek czego urzęduje dotychczas dawny wójt, a w gminie panuje zupełna anarchia.

Wobec tego zapytują podpisani:

1) Czy c. k. Rząd wie o tym fakcie?

2) Czy gotów jest natychmiast zarządzić załatwienie rekursu i wprowadzenie wójtę w urzędowanie?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Mogilnicki, J. Jaworski, Ostapczuk, Bojko, F. Włodek, Krempa, Kuryłowicz, Gładziuk, Staruch, Ochrymowicz, Mazikiewicz, Effinowicz.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

W gminie Pozdiacz pow. przemyskiego odbyły się wybory do rady gminnej 27. grudnia 1905.

Przeciw temu wyborowi wniesiony został protest, który dotychczas mimo upływu więcej jak roku nie został załatwiony.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy zamysła c. k. Rząd zarządzić bezwzględne załatwienie tego protestu?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Mogilnicki, J. Jaworski, Gładziuk, Staruch, Ostapczuk, Ochrymowicz, Effinowicz, Kuryłowicz, Mazikiewicz, Bojko, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

C. k. Starosta w Husiatynie zarządził usunięcie z list wyborczych do Rady państwa

wszystkich osób, które chodziły na zarobek do Ameryki lub Niemiec i stamtąd wróciły, a nawet i tych, którzy wrócili z wojska.

Ponieważ to przeciwne prawu postępowanie pozbawia prawa wyborczego około 8 procent wyborców w powiecie, dlatego zapytują podpisani: Czy c. k. Rząd gotów jest jak najspieszniej to bezprawne zarządzenie uchylić?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Mogilnicki, J. Jaworski, Gładziuk, Staruch, Ostapczuk, Ochrymowicz, Effinowicz, Kuryłowicz, Bojko, F. Włodek, Krempa, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

Gmina Milowce pow. zaleszczyckiego została przydzielona ze względu na głosowanie przy wyborach do Rady państwa do gminy Lisowce tegoż powiatu. Ponieważ gmina Milowce liczy 1272 mieszkańców, dlatego zapytujemy:

Czy c. k. Rząd gotów jest to zarządzenie zmienić i w tej gminie samodzielne miejsce wyboru utworzyć?

Interpelant:
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bohaczewski, Huryk, Barabasz, Mogilnicki, J. Jaworski, Gładziuk, Staruch, Ostapczuk, Ochrymowicz, Effinowicz, Kuryłowicz, Bojko, F. Włodek, Krempa, Mazikiewicz,

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

Od niepamiętnych czasów istnieje w Starym Samborze domowy przemysł kuśnierstwa, którym mieszkańcy tamtejsi, niezamożni rolnicy pomagają sobie w swojej gospodarskiej egzystencji — szerząc przytem produkcję dla całej okolicy potrzebną i pożyteczną.

Zadaniem każdej administracji byłoby przemysł ten wspierać i dawać mu wszelkie ulgi, ażeby mógł on rozwijać się.

Tymczasem władze miejscowe w Starym Samborze od kilku lat rozpoczęły formalne prześladowanie tego przemysłu przez wynachodzenie trudności i środków, które rozwój jego uniemożliwiają i ludności Starego Sambora to jedno źródło wzmocnienia jej gospodarczej siły odejmują. I tak mianowicie rozporządziło c. k. Starostwo w Starym Samborze pod dniem 20. lipca 1905 L. 13416 z powołaniem się na § 25. ust. przemysłowej z 15. marca 1883 r. L. 39 Dz. p. p., że każdy kuśnierz musi mieć osobne pozwolenie na suszenie i wyprawianie skóry, a to z przyczyny, ponieważ suszenie i wyprawianie skór wydziela nieprzyjemną woń, a w ślad za tem rozpoczęło to c. k. Starostwo nakładać na jednego po drugim, trudniących się kuśnierstwem mieszkańców Starego Sambora kary, począwszy od 30 kor. i ściągając te kary, a c. k. Namiestnictwo potwierdza te wyroki z tem, że niema już dalszej instancyi.

Zważywszy, że przepis § 25 ust. przemysł. nie może tu mieć zastosowania, bo tu nie idzie o jakąbądź fabrykę, lecz o drobny przemysł domowy, który każdy mieszkaniec rolnik w Starym Samborze w małym zakresie w swoim prywatnym domu wykonuje;

zważywszy, że w ten sam sposób wykonywano suszenie i wyprawianie skór w Starym Samborze od niepamiętnych czasów i ten sposób sanitarnym stosunkom miejscowym nigdy nie szkodził i wogóle nigdy dla nikogo nie przedstawia jakiegokolwiek niebezpieczeństwa;

zważywszy, że tego rodzaju postępowanie zabija i niszczy ten pożyteczny domowy przemysł i mieszkańców Starego Sambora na oczywistą wystawia ruinę, zapytują podpisani:

1) Czy znane jest c. k. Rządowi to postępowanie władz, a mianowicie c. k. Starostwa w Starym Samborze?

2) Czy gotów c. k. Rząd spowodować uchylenie mylnego zastosowania § 25 ustawy przemysł. w tym wypadku i zarządzić, ażeby kuśnierstwo w Starym Samborze mogło jako przemysł domowy korzystać ze wszystkich tych ulg przemysłowych i skarbowych, które wedle obowiązujących ustaw dla przemysłu domowego są przyznane?

Interpelant
Oleśnicki, w. r.

Korol, Bobaczewski, Huryk, Barabasz, Mogilnicki, J. Jaworski, Gładziuk, Staruch, Ostapezuk, Ochrymowicz, Elfinowicz, Bojko, F. Włodek, Krempa, Mazikiewicz, Kuryłowicz.

I n t e r p e l a c y a.

Do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bobaczewskiego i tow. w sprawie regulacji rzeki Łomnicy.

Rzeka Łomnica grozi strasznym niebezpieczeństwem nadbrzeżnym gminom Jasień, Perebińsko, Duba, Roźniatów i Ceniawa, w których rok rocznie nie tylko setki morgów pola zabiera, lecz nawet dobiega się do budynków i domów mieszkalnych, a jeżeliby ją bez zabezpieczenia pozostawiono zamiast poza Perebińskiem, jak teraz płynie, popłynęła środkiem wsi. Z ciężką biedą udało się dotyczące władze nakłonić, że w jesieni roku 1906 wzięły się do regulacji tej rzeki powyżej gminy Jasień. Na protest tej gminy zjechała odpowiednia komisja i uchwaliła puścić Łomnicę środkiem dawnego koryta, który to plan zatwierdzony został przez c. k. Ministerstwo, zarazem uchwalono do dalszych robót regulacyjnych wziąć się z początkiem kwietnia 1907.

Zważywszy, że już kwiecień zbliża się, a na żadne mimo tego roboty regulacyjne nie zanosi się;

zważywszy, że tego roku w zimie spadło i jeszcze teraz leży w górach wiele śniegu, który stajawszy rzekę Łomnicę jeszcze straszniejszą może zrobić, zważywszy wkońcu, że zarobkowa ludność górską nie

tylko w strachu o swoje życie i majątek znajduje się, lecz i bez sposobu zarobkowania z tej przyczyny pozostaje, podpisani zapytują:

Czy gotów Wysoki c. k. Rząd w myśl powyższego planu i uchwały do regulacji rzeki Łomnicy jak najspieszniej przystąpić i tem ludność powyższych gmin od zagłady i zniszczenia ochronić?

Interpelant:

Bohaczewski, w. r.

A. Szeptycki, Huryk, Korol, Oleśnicki, Ostapczuk, Kuryłowicz, Barabasz, Stapiński, Krempa, Bojko, Effenowicz, F. Włodek, Gli-

dziuk, J. Jaworski, Ochrymowicz, Mazikiewicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 15. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 10 minut 48 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Kazimierz Lubomirski, w. r.
Mieczysław Urbański, w. r.

Protokół

20. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 15. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy
J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 126.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent
Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 18 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 19 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 15. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2119, 2123, 2124, 2126—2128, 2134.

Komisji szkolnej L. s.: 2122, 2133.

Komisji administracyjnej L. s.: 2120, 2125, 2135.

Po odczytaniu petycji L. s.: 2135 gminy Rycerka górna w sprawie ustawy łowieckiej.

Przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki 23,600.000 koron przez gminę król. stoł. miasta Krakowa za gwarancją kraju.

Sprawozdawca p. Wereszczyński nwołany od czytania sprawozdania, sprostawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w Art. IV projektowanej ustawy, we wierszu czwartym zamiast „konwersją“ ma być „konwersyę“ — wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tarnawskiego o uchwalenie ustawy krajowej o toku instancji administracyjnych w Król. Galicyi i Łodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i o krajowym Trybunale administracyjnym.

Przemawia p. Tarnawski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następny punkt, t. j. sprawozdanie komisji wodnej o wniosku naglącym posła Kuryłowicza i tow. w sprawie szkód zrządzonych przez potoki górskie w miejscowościach Posada olchowska i Podgórze pod Sanokiem, Marszałek z powodu nieobecności sprawozdawcy usuwa z porządku dziennego.

Następuje zatem:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie wykształcenia kobiet w zakresie gospodarstwa wiejskiego i domowego.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

I. Do budżetu krajowego na r. 1907 wstawia się 10.000 koron do dyspozycji Wydziału krajowego na subwencyonowanie szkół gospodarstwa wiejskiego dla kobiet, założonych przez powiaty, gminy, towarzystwa rolnicze, zakony żeńskie lub osoby prywatne — wreszcie na stypendya dla kandydatek na nauczycielki w tych szkołach.

Warunkiem udzielania subwencji powyższym szkołom będzie dostarczanie przez czynniki miejscowe pomieszczenia dla szkoły oraz potrzebnych dla niej urządzeń (ogrodu, stajni, kurnika i t. p.), a następnie przyjęcie statutu organizacyjnego i planu nauk zatwierdzonego przez Wydział krajowy.

W statucie winno być przepisaniem, że szkoła podlega nadzorowi Wydziału krajowego i że mianowanie sił nauczycielskich wymaga zgody Wydziału krajowego.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę wydatniejsze po-

parcie szkoły gospodarstwa dla kobiet w Olesku ewentualnie przeniesienie jej przy pomocy kraju do Zanku Oleskiego i przedłożył Sejmowi na przyszłej sesji wnioski w tej mierze.

Niniejszem sprawozdaniem załatwioną zostaje petycja z dnia 28. lutego L. 1516/1243 o założenie w Dobrzeczkowie szkoły gospodyń wiejskich.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. ks. Wesoliński i wnosi następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ponownie wziął pod rozwagę założenie krajowej szkoły dla gospodyń wiejskich w jednym z powiatów środkowej części naszego kraju i przedłożył Sejmowi odpowiednie wnioski.

Izba popiera powyższą rezolucję p. ks. Wesolińskiego.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. ks. Wesoliński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji rezolucję p. ks. Wesolińskiego przyjmuje.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. i II. komisji, tudzież przyjętą przez p. sprawozdawcę rezolucję p. ks. Wesolińskiego, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego ze sprawozdania Wydziału krajowego o udzielaniu pożyczek bezprocentowych na osuszanie i drenowanie.

Sprawozdawca p. Cielecki uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 25 sty-

cznia 1907 l. 9.550 o udzielaniu pożyczek bezprocentowych na osuszanie i drenowanie gruntów.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Piłat.

Przemawia p. Gorayski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie na rok 1907.

Sprawozdawca generalny p. Milewski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski Komisji.

Wyseki Sejm raczy uchwalić:

I. Na rok 1907 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w kwocie 41,072 458 K a dochody własne tegoż funduszu w kwocie 20,983.801 „

II. 1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1907 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo - czynszowego, domowo - klasowego i pięcio-procentowego podatku od domów wolnych po 65 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobistodochodowego, w wysokości 71 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrza-

nowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1 ad a) wymierzonych w wysokości 57 h.

zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymierzonych, po 63 h. od każdej korony całej należności tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1907 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego, jako też wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6 i 7 i między pozycją 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a, d, e, f, pozycyi 18;

c) w rubryce VIII. między pozycjami 6 i 7, tudzież między pozycjami 11, 12, 13 i 14;

d) w rubryce X. między pozycjami 27 e) i 29, dalej 32, 39 i 40, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły mleczarskiej w Rzeszowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych zakładów;

e) w rubryce XI. między pozycjami: 1, 2 i 6;

f) w rubryce XII. między pozycjami 57 i 100; 98 i 153 a); 142 i 144, wreszcie między pozycjami grupy I. dział A, tudzież grupy I. dział B, a, b, c, w granicach każdego z tych działów, t. j. A i B z osobna i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej na pokrycie reszty niedoboru w kwocie 3,794.588 K i przypadających od tej kwoty odsetek za pół roku w kwocie 75.892 „ a zatem w ogólnej kwocie 3,870.480 K z tem jednakże zastrzeżeniem, że pożyczka ta ma być oprocentowaną najwyżej po 4% od sta, a zwróconą najpóźniej 1. stycznia 1911.

Na wypadek uchwalenia regulacji płac nauczycielskich według wniosków komisji szkolnej od 1. lipca 1907, wnosi komisya budżetowa :

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy również do pokrycia tego wydatku przez zaciągnięcie krótkoterminowej pożyczki w kwocie 1,744.975 K i przypadających od tej kwoty 4% odsetek za pół roku w kwocie 34.900 K.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, by bez dalszej zwłoki przeprowadził w drodze ustawodawczej organiczną reformę skarbowości publicznej, a to przez przekazanie krajom koronnym takich źródeł dochodu podatkowego, któreby swoją wydajnością i elastycznością odpowiadały wzrastającym potrzebom skarbu krajowego.

Sprawozdawca dalej czyta :

Petycyje Rad powiatowych o uzyskanie udziału w podatku osobisto - dochodowym z powodu zrzeczenia się nakładania doń dodatków powiatowych L. s. 88, 461, 525, 576, 607, 752, 755, 757, 877, 1079, 1116, 1142, 1279, 1280, 1531, 1820 i 1825, — dalej

petycyje Rad powiatowych o przyznanie im z przyszłych opłat szynkarskich bonifikacyi L. s. 84, 85, 86, 87, 142, 460, 567, 608, 753, 754, 756, 1115, 1143, 1275, 1278, 1296, 1297, 1522, 1590, 1601, 1819, 1823 i 1826, — wreszcie

petycyje gminy miasta Rohatyna o bonifikacyje z opłat szynkarskich L. s. 828, 1268 i 1269, —

odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu.

Nad petycyą L. s. 1410/1166 Towarzystwa właścicieli realności we Lwowie, w sprawie niepodwyższania dodatków do podatku domowo - czynszowego, —

Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Piniński.

Przemawia p. Oleśnicki.

Przemawia p. Garapich.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Korol.

Marszałek oznajmiając, iż do głosu zapisani są jeszcze pp. Leo, Stapiński, Mogilnicki, Loewenstein, Głabiński, Schätzel, Pastor i Kozłowski, odracza posiedzenie do godziny 7 wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 2 minut 45 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 15. marca 1907.

Początek o godzinie 7 minut 25 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje :

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o budżecie krajowym na r. 1907.

Marszałek udziela głosu p. Leo.

Przemawia p. Leo.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Loewenstein i stawia następującą rezolucyę:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby przystąpił niezwłocznie do zbadania przyczyn zaubożenia szerzącego się wśród

ludności żydowskiej w kraju, na jednej z najbliższych sesji zdał sprawę o wyniku swych dochodzeń, a zarazem w porozumieniu z c. k. Rządem przedłożył Sejmowi wnioski dążące do podniesienia zarobkowości ludności żydowskiej i do niesienia doraźnej pomocy dotkniętej nędzą ludności.

JE. c. k. Namiestnik Andrzej hr. Potocki żąda udzielenia mu głosu.

Marszałek udziela głosu JE. c. k. Namiestnikowi.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik hr. Andrzej Potocki.

Przemawia p. Głabiński.

Podczas mowy p. Głabińskiego marszałek wzywa p. ks. Bohaczewskiego, aby nie przerywał mowy.

Przemawia dalej p. Głabiński i stawia następujący wniosek:

„Na pokrycie niedoboru budżetowego na rok 1907 nakłada się na podatek domowo-czynszowy dodatki o 3% niższe, niż na inne podatki bezpośrednie”,

tudzież następującą rezolucję:

„Wzywa się Wydział krajowy, ażeby sprawę dotychczasowego wysokiego obciążenia podatku domowo-czynszowego dodatkiem krajowym zbadał i wnioski swoje w tym przedmiocie Sejmowi przedłożył”.

Przemawia p. Schätzel.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby na najbliższej sesji przedłożył Radzie państwa:

a) projekt nowej ustawy regulującej przemysł budowlany;

b) projekt ustawy zabezpieczającej prentensye przemysłowców i rękodzielników budowlanych

We Lwowie, dnia 15. marca 1907.

Wnioskodawca:

Małachowski, w. r.

Rayski, Michalski, Michałowski, Sala, Wiśniewski, Maiss, Maryewski, Jabłoński, Bednarski, Huza, Wurst, Kleski, Tarnawski, Głabiński, Rutowski, Gryziecki, Schätzel, Buynowski.

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby bezzwłocznie przystąpił do przebudowy dworca towarowego we Lwowie i zastosowania go do potrzeb handlu i przemysłu galicyjskiego.

We Lwowie, dnia 16. marca 1907.

Wnioskodawca:

Małachowski, w. r.

Rayski, Sala, Michalski, Wiśniewski, Maryewski, Maiss, Bednarski, Michałowski, Huza, Wurst, Jabłoński, Gryziecki, Kleski, Tarnawski, Głabiński, Rutowski, Schätzel, Buynowski, Loewenstein.

I n t e r p e l a c y a

posła Filipa Włodka i tow. do c. k. Rządu w sprawie niedotrzymania umowy przez gminę Tuchów.

W Tuchowie pow. tarnowski ośmiu obywateli tegoż miasta, a mianowicie: Antoni Blechacz, Jan Pauch, Anna Dudek, Anna Łabędź, Eleonora Nalepka, Anna Stanczykiewicz, Tomasz Igielski i Julia Wacławska mają w używaniu parcele miejskie, które łącznie wynoszą blisko pięć morgów.

Na parcelach tych osiedli się i zabudowali za dobrą wiedzą gminy miasta Tuchowa dziadkowie w czasie bardzo dawnym i niepamiętnym dla zamieszkałych

tamże obecnie ich potomków. Stosunek wzajemny miasta do owych ośmiu mieszkańców nie był oparty na peryodycznym zawieraniu lub też zmienianiu kontraktów dzierzawnych, lecz parcele te były nadane owym ośmiu na mocy stanowiącej umowy ustnej, mocą której ci ludzie mieli za te parcele spłacić gminie wartającą sumę. W tym też sensie zredagowała i powzięła Rada miejska miasta Tuchowa uchwałę w roku 1872 na dniu 11. lipca, w której zezwala urzędownie na sprzedaż tych parcel za cenę po 20 groszy za sąg □. Nadmieniam jednakże, iż wie, że zamieszkali na swych parcelach są biedni, nie będą więc mogli na zawołanie spłacić łącznej sumy za te parcele, uchwała więc dalej, iż kiedy kto będzie mógł, wtedy przystąpi do zawarcia kontraktu kupna i sprzedaży.

Zamieszkali więc obywatele na tych parcelach od samego początku mieli tę moralną pewność, że te parcele staną się ich własnością, w czem utwierdziła ich uchwała z roku 1872.

Mając więc tę pewność, nie szczędzili trudów i mozola, aby parcele te przyprawić do stanu umożliwiającego zbieranie plonów. Parcele te bowiem powstały na dawnym łożysku rzeki Białej, która kilkadziesiąt kroków dalej łożysko swe przesunęła. Wiadomo każdemu, co jest na dnie rzeki, a więc kamienie, żwir i piasek. Chcąc mieć jakikolwiek pożytek z tych parcel, musieli kamienie wywozić, na to miejsce zaś nawieźli ziemi i stawarki. Również z roku na rok muszą pilnie nawozić i każdy cent zarobiony gdzie indziej w te parcele włożyć, aby mózdz jako tako wegetować i nie być ciężarem społeczeństwa.

W roku 1894 wnieśli wyżej wymienieni prośbę do Zwierzchności gminnej miasta Tuchowa, aby ta w myśl uchwały Rady miejskiej z r. 1872 przystąpiła do zawarcia kontraktu kupna i sprzedaży, były burmistrz jednakże sam, własnowolnie, bez wiedzy Rady, która była za sprzedażą, zniszczył ową prośbę. Sprawa przewlekła się do roku

1906, w którym to roku kilkakrotnie wniesione podania w tej sprawie tenże sam burmistrz usiłował zniszczyć, lecz zmuszony nakazem Wydziału Rady powiatowej w Tarnowie, przedłożył na posiedzeniu. Wpiew jednakże ujął sobie radnych, którzy wprawdzie oświadczyli się za sprzedażą, lecz po cenie 40 ct. za sąg □, wobec czego petenci znaleźli się między młotem a kowadłem: albo kupią owe parcele po cenach wysoko prześcigłych rzeczywistą wartość, albo nie mogąc złożyć wygórowanej sumy, zostaną wyrzuceni na bruk, bez dachu i chleba, z parcel pracą, potem i krwawicą ich nasiąknięch.

To przedstawivszy, zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce interweniować w tej sprawie, by Rada miasta Tuchowa sprzedała powyżz wymienionym obywatelom parcele po cenie uchwalonej na posiedzeniu Rady miejskiej m. Tuchowa w r. 1872.

Lwów, dnia 15. marca 1907.

Interpelant:

Filip Włodek, w. r.

Bojko, Krempa, Potoczek, Kramarczyk, Oleśnicki, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Jaworski, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Bohaczewski, Korol, Mogilnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Bojki Jakóba i tow. do c. k. Komisarza rządowego w sprawie istniejących nieporządków w gminie Suszno.

W gminie Suszno pow. Kamionka Strumiłowa dopuścił się wójt Teodor Sałahub i sekretarz gminny wielu nadużyć.

Wydział powiatowy wdrożywszy śledztwo dyscyplinarne, wydał w dniu 22. sierpnia 1906 l. 2560 rezolucję, że wójta i pisarza należy złożyć z godności, akta zaś odstąpić prokuratorowi państwa, celem wdrożenia śledztwa karnego

Wniosek Wydziału powiatowego został przedłożony c. k. Starostwu w Kamionce

Str., które jednak do dnia dzisiejszego sprawy tej weale nie załatwiło.

To przedstawivszy, zapytują podpisani; czy c. k. Rząd zechce wydać odnośnym władzom zlecenie, by jak najrychlej usunęły nieporządkii. panujące w powyż wv-mienionej gminie.

We Lwowie, dnia 14. marca 1907.

Interpelujący:
Bojko, w. r.

Krempa, F. Włodek, Oleśnicki, Korol, Bchaczewski, Huryk, Effinowicz, Barabasz. Mazikiewicz. Jaworski, Stapiński. Kramarczyk, Szwed. Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Krempy i tow. do J. E. Pana Namiestnika w sprawie różnvh nadużyć Dra Antoniego Surowieckiego jako byłego wicemarszałka rady powiatowej w Tarnobrzegu i niezatwierdzenia jego wyboru na rzeczone stanowisko.

W Tarnobrzegu ukonstytuowała się nowa Rada powiatowa. Tamtejsza partya konserwatywna pokierowała wyborami w ten sposób, że wicemarszałkiem obrano ponownie tamtejszego adwokata Dra Surowieckiego. Ponieważ wybór te ma być w tym czasie przedłożony do sankcyi Monarszej, by ułatwić JE. Panu Namiestnikowi sporządzenie odnośnego wniosku, pozwolimy sobie sprezentować kilka kwiatków z adwokackiej działalności wicemarszałka i przedstawić we właściwem świetle następujące fakta:

I. Dawid Wiesenfeld wytoczył spór o uznanie go za właściciela parceli 513/4, wchodzącej w skład posiadłości lwh. w Dzikowie, Michała Bogonia własnej Już po wytoczeniu tego sporu postarał się Surowiecki, adwokat w Tarnobrzegu (jako prawny doradca Michała Bogonia), o wydzielenie tej parceli z ciała hipotecznego 132, utworzenie z niej osobnej posiadłości wbl. 272 gm. Dzików zainstabulowanej na rzecz Michała Bogonia. Gdy Dawid Wiesen-

feld spór wygrał i zamierzał w drodze egzekucyi objąć w posiadanie przedmiot sporu wówczas Dr. Antoni Surowiecki namówił Michała Bogonia, by tenże pozornym kontraktem kupna sprzedał tę nowo utworzoną posiadłość lwh 272 niejakiemu Kazimierzowi Wojtalewiczowi, dawnemu pisarzowi Dra Surowieckiego, a przebywającemu obecnie gdzieś około Dębicy. Bez współdziałania a nawet wiedzy Wojtalewicza sporządzono fikcyjny kontrakt kupna i sprzedaży i Wojtalewicza za właściciela realności lwh. 272 zainstabulowano. Dawid Wiesenfeld, dowiedziawszy się o tej całej oszukańczej manipulacyi, wniósł za pośrednictwem Dra Rudolfa Frühlinga doniesienie karne przeciw Drowi Surowickiemu i spółnikom o zbrodnień oszustwa.

Prokuratorya państwa zarządziła śledztwo karne w tej sprawie. Wówczas Dr. Antoni Surowiecki, widząc wiszący nięcz Damoklesa nad sobą, postarał się wyszukać osobę tego Kazimierza Wojtalewicza a przedstawivszy mu grożące niebezpieczeństwo dla siebie, uprosił go, iż tenże kontraktem kupna ddo Dębica 26. lipca 1893, przeniósł własność tej posiadłości wbl. 272 gm. Dzików na Kazimierza i Agnieszkę małżonków Rajów, a wreszcie prześlągawszy Dawida Wiesenfelda i zapłaciwszy mu z nawiązka jego wszelkie szkody, uprosił go iż tenże deklaracyę, ddo Tarnobrzeg 1. październik 1893 (Zbiór dok. XVIII. pag. 2618.) uznał przeniesienie własności za ważne. Poczem Prokuratorya państwa uznała za stosowne zaniechać dalszego śledztwa karnego.

II. Przed pięciu laty Karol Pyżowicz, jako opiekun swego małoletniego brata Tomasza Pyżowicza, sprzedał jego dom w Siedleszczanach a cenę kupna 300 koron wręczył Drowi Antoniemu Surowieckiemu, który kontrakt kupna sporządzał z poleceniem, aby ją złożył bezzwłocznie do sądu na rzecz tegoż małoletniego. Sądząc, że Dr. Antoni Surowiecki dopełnił tego obowiązku nie starał się tenże opiekun dowiadywać w sądzie, czy Dr. Antoni Surowiecki owe pieniądze tam złożył. W roku 1904, gdy To-

masz Pyżowicz został usamowolnionym i chciał swoje pieniądze z depozytu sądowego podjąć, przekonał się, że tam ich wcale nie składano. (Vide akta I. cz. IV. 267/91). Dr. Antoni Surowiecki pytany o pieniądze udawał, jakoby nie pamiętał, że mu owe pieniądze pozostawiono celem złożenia ich do sądu — i dopiero, gdy Karol Pyżowicz przypomniał mu, że mu sam osobiście te pieniądze wręczył, wtedy Dr. Antoni Surowiecki chciał mu te pieniądze zwrócić, jednak bez żadnego procentu, chociaż sam je fruktyfikował dla siebie przez pięć lat — i gdy mu o procencie wspomiano, pokazał drzwi interesentom. Wtedy Tomasz Pyżowicz wniósł doniesienie karne przeciw Drowi Antoniemu Surowieckiemu o zbrodnię sprzeniewierzenia (akta Z. V. 8/4. 1904). Prokuratorya Państwa zarządziła śledztwo karne i dopiero wówczas Dr. Antoni Surowiecki, złożył gotówkę do depozytu sądowego, a Prokuratorya Państwa postanowiła zaniechać dalszego śledztwa karnego.

III. Gitla Pomeranz, odjeżdżając do Nowego Yorku, udzieliła Dr. Surowieckiemu pełnomocnictwo do przeprowadzenia sporu o uznanie jej za właścicielkę książeczki wkładowej kupieckiego „Towarzystwa eskontowego“ w Tarnobrzegu, na kwotę 658 kor. opiewającej. Już w toku sporu (jeszcze niewygranego) uprosił Dr. Surowiecki adwokata dr. Rebena, dyrektora tegoż towarzystwa, iż tenże wypłacił mu z tej książeczki kwotę 200 kor., następnie zaś, gdy Dr. Surowiecki proces wygrał, zrealizował w zupełności rzeczoną książeczkę wkładową i uzyskaną gotówkę zatrzymał do swego użytku.

Gitla Pomeranz wzywała listami o nadesłanie jej gotówki, przysyłała Drowi Surowieckiemu dolary jako honorarium za odpowiedź, nasyłała znajomych, lecz Dr. Surowiecki pieniędzy nie odsyłał.

Wkońcu przyjechała Gitla osobiście do Tarnobrzegu i zgłosiła się u Surowieckiego po pieniądze, a wówczas oznajmił jej Surowiecki, że pieniądze posłał już dawno do

Ameryki, receptysu pocztowego atoli pokazać nie chciał.

Dopiero, gdy na podstawie doniesienia karnego zarządziła Prokuratorya dochodzenie śledcze, zwrócił Surowiecki Pomeranzowej (ratami!) przywłaszczoną sobie bezprawnie sumę, poczem prokuratorya państwa postanowiła zaniechać śledztwa karnego (zawiadomienie tejże władzy z dnia 31. maja 1904 str. III. $\frac{1388/4}{2}$).

Jak dalece Dr. Antoni Surowiecki wykorzystywał potrafi funkcję swą w każdym a i w urzędzie autonomicznym, w którym rej wodzi, niechaj posłużą po części następujące dalsze fakta:

IV. Dr. Antoni Surowiecki będąc zastępcą komisarza rządowego w Zarządzie miasta Tarnobrzegu wyjednał sobie, iż na jego wniosek powzięto dnia 26. lutego 1906 uchwałę Rady przybocznej, w myśl której tenże Dr. Surowiecki za sporządzenie podania o wypłacenie zaległego datku gminnego od funduszu propinacyjnego otrzymał od gminy Tarnobrzeg 25% tej zaległości, t. j. około 1000 K.

V. W czasie kiedy Dr. Surowiecki był wiceprezydentem Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu, wpłynęło do tegoż Wydziału oraz do e. Starostwa w Tarnobrzegu mnóstwo zażaleń przeciw ówczesnemu Naczelnikowi gminy Dzików niejakiemu Stali, o różne nadużycia a szczególnie o bezład w kasowościach.

Gdy jednak ów naczelnik gminy Stala był Benjaminskiem Dr. Surowieckiego, dlatego, że sam był klientem i przysparzał mu także klientel innych osób, oraz oddał mu procesa gminne do prowadzenia; przeto starał się Dr. Surowiecki temuż naczelnikowi gminy odwdziżyć w ten sposób, że dla zatuszowania pomienionych zażaleń przeciw temuż naczelnikowi gminy wniesionych, udał się sam wraz z swoim krewnym i poufym ówczesnym byłym sekretarzem Rady powiatowej Setmajerem do przeprowadzenia lustracji w gminie Dzików, a po przeprowa-

zeniu tejże uznał i potwierdził, że wszystko znaleziono w porządku nie przesłuchując nawet żalących, którzy byli wstanie wskazać szczegóły defraudacyi.

Obecnie gdy sytuacja się całkiem zmieniła, mianowicie urządowanie gminy Dzików objął nowo wybrany wójt, w Wydziale powiatowym zaś poprzestał Dr. Surowiecki urządować a krewny jego sekretarz Setmajer został z Rady powiatowej wydany do którego to oczyszczenia przyczynił się c. k. Starosta, przeprowadzono ponowną lustrację w urzędzie gminnym w Dzikowie przez nowego sekretarza Rady powiatowej, która to lustracja wykryła defraudację poprzedniego wójta Stali wynoszącą kwotę 664 K.

Były wójt Stala dla uniknięcia odpowiedzialności przed sądem, a nie posiadając gotówki na wyrównanie wykazanej defraudacyi zeznał skrypt dłużny na kwotę 664 K i dla tej kwoty zainstalowano od razu prawo zastawu w stanie biernym realności Stali na rzecz gminy Dzików.

VI. Miehał Światowiec z Wielowisi wystawił budynek na podstawie prawomocnego konsensu Zwierzchności gminnej.

A że Dr. Surowiecki był wobec ówczesnego wójta w Wielowisi wrogo usposobiony przeto jedynie z powodu, że powyższy budynek był tylko o 1 metr mniej oddalony od granicy sąsiada, aniżeli ustawą budowlaną przepisano, zarządził tenże Dr. Surowiecki jako wiceprezydent Wydziału powiatowego zniesienie pomienionego budynku.

Natomiast z powodu, że Dr. Surowiecki był bezwzględny wrogiem Szabsy Nusbauma i wójta gminy Wielowisi, zezwolono przez Wydział powiatowy, w którym rej wodził Dr. Surowiecki, ażeby Stanisław Czech wystawił budynek w oddaleniu za ledwie 1 metra od granicy sąsiada Szabsy Nusbauma a to pomimo sprzeciwienia się tegoż sąsiada oraz Zwierzchności gminnej i pomimo, że wedle §. 20 ustawy budowlanej z 13/10. 1899 Nr. 133 Dz. u kr. należało się usunąć przynajmniej na 5 metr. od granicy sąsiada.

VI. Schulim Bergstein prowadził budowę kamienicy na podstawie konsensu Zwierzchności gminnej. Sąsiad jego Chunc Perlmann wytoczył przez Dr. Surowieckiego spór przeciw Schulimowi Bergsteinowi.

Przy rozprawie w c. k. Sądzie w Tarnobrzegu odbytej Dr. Surowiecki widząc, że sprawę swego klienta Permana przegrywa, odgrażał Bergsteinowi mścić się na nim czego w istocie dotrzymał, gdyż nazajutrz zaraz zarządził Dr. Surowiecki jako wicemarszałek Rady powiatowej zasystowanie budowy Szulima Bergsteina i wyjednał sobie, iż c. k. Starostwo zarekwirowało c. k. Żandarmeryę do czuwania nad wstrzymaniem tej budowy.

VII. Przeciw konsensowi na budowę Bazaru w Tarnobrzegu udzielonemu wniosła sąsiadka Estera Stecher rekurs.

Bez względu na nieprawomocności konsensu rozpoczął Bazar budowę.

Gdy jednak wedle §. 7 powołanej ustawy bud. można budowę rozpocząć dopiero po prawomocności konsensu, przeto wniosła Estera Stecher zażalenie do Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu, powołując się na powyższy przepis, prosiła o zarządzenie wstrzymania budowy aż do prawomocności konsensu.

Z powodu jednak, że wicemarszałek Dr. Surowiecki był członkiem Bazaru i z powodu, że Bazar jest klientem jego — odrzucono zażalenie Stecherowej.

VIII. Jan Robak posiadał udział w Towarzystwie zaliczkowem w Tarnobrzegu do Nr. 174 wynoszący 71 K 90 h.

Jan Robak odstąpił ten udział w drodze cesyi swojemu synowi Franciszkowi Robakowi na własność, który takowy wypowiedział, a ówczesna Dyrekcyja wydała temuż Franciszkowi Robakowi pisemną rezolucyę z dnia 13. października 1903 l. 233 t treści, że wypowiedziany udział będzie temuż w myśl statutu wypłacony tyezniu 1906.

W międzyczasie umarł jeden z Dyrektorów, a w jego miejsce wszedł Dr. Antoni Surowiecki. Franciszek Robak zgłosił się wprawdzie w styczniu 1906 po odbiór wypowiedzianego udziału, nie chciał mu go jednak Dr. Surowiecki wypłacić i nie wypłacił pod pozorem, jakoby cedent Jan Robak miał mu niby zalegać honorarium adwokackie w jego biurze.

Do zatrzymania Franciszkowi Robakowi wypłaty wypowiedzianego przezeń udziału nie ma Dr. Surowiecki żadnego prawa, bo cesya, mocą której Jan Robak odstąpił ten udział Franciszkowi Robakowi, została jeszcze w roku 1903 przyjętą do wiadomości, skutkiem czego majątkiem cesjonariusza za dług cedenta pokrywać nie można. Ale Dr. Surowiecki korzysta z swej keyi jako dyrektor i chce sobie pokryć swej mniemanej należytości funduszem osoby trzeciej w towarzystwie się znajdujacego.

IX. Nie inaczej też zrobił Dr. Surowiecki z Tomaszem Sawarskim, dawnym wójtem z Machowa obecnie zamieszkałym w Kozielnikach pow. Lwów. Prowadzi on proces imieniem gminy Machowa o kwotę 177 kor. jako funduszu ubogich, mimo, że ten biedny chłop i jako wójt wyrachował się w gminie Machowie uzyskawszy absolutoryum, a na rachunek tego funduszu ubogich utrzymywał przez 6 miesięcy kalekę ciemną, której jako przynależnej nikt nie chciał chować, mimo tego ten rzeczony adwokat i wicemarszałek rujnuje biedaka egzekucjami najniewinniej — a poznawszy że źle robi, każe się mu starać, a „Wydział uwzględni i odpisze nawet cały dług“ tak pisze doń pod dniem 4 marca 1907 Dr. Antoni Surowiecki, z którego zciągnął już 60 kor. na rachunek honoraryum.

Jeżeli Dr. Surowiecki jest takim wyzyskiwaczem i potrafi każde swoje urządowanie tak korzystać, to nie można takim powierzyć Zwierzchnictwo tak ważnego urzędu jak wicemarszałkowsstwo Rady i Wydziału powiatowego, zatwierdzenie

którego to wyboru pozostawiono sankcyi cesarskiej, zwłaszcza, jeżeli się zważy, że Marszałkiem Rady powiatowej jest właściciel obszaru dworskiego zamieszkały w oddalonej miejscowości i do Urzędu Rady powiat bardzo rzadko uczęszcza.

Jakkolwiek Prokuratora państwa we wszystkich wstępnych trzech wypadkach zaniechała śledztwa karnego przeciw Drowi Antoniemu Surowieckiemu, to krok ten łatwym jest do wytłumaczenia tem, iż tu w grę wchodzi osoba adwokata, który po zasądzeniu go za zbrodnię oszustwa lub za zbrodnię sprzeniewierzenia, oprócz kary więzienia, musiałby stracić na przyszłość prawo wykonywania adwokatury, a więc zostałaby zachwiana na całe życie egzystencya jego — dalej sprawę każdą łagodziło to, że Dr. Antoni Surowiecki w toku zarządzonych śledztw karnych wynagrodził poszkodowanym wszelkie szkody — te więc wyższe względy, a dalej wpływy różnych osób rozstrzygnęły o zaniechaniu śledztw karnych. To jednak wcale nie zmniejsza, ani nie wyklucza winy Dra Antoniego Surowieckiego i człowiek o podobnie splamionej przeszłości nie powinien piastować takich godności autonomicznych, do piastowania których potrzebne jest zatwierdzenie cesarskie. Jeżeli korona zastrzegła sobie prawo zatwierdzenia ludzi na takich stanowiskach, to zapewne myślała obdarzać niem tylko ludzi zupełnie czystych, niesplamionych i nieposzlakowanych.

Wobec naprowadzonych faktów zapytujemy Jego Ekscelencyę Pana Namiesznika:

1) Czy JE. skłonny jest przedstawić Monarsze powyż przytoczone fakta celem niezatwierdzenia Dra Antoniego Surowieckiego jako zastępcy prezesa Rady powiatowej w Tarnobrzegu?

2) Czy nie uznaje J. E. za stosowne przedłożyć e. k. Prokuratorowi Państwa celem przeprowadzenia śledztwa przeciw temu adwokatowi zapodane fakta.

3) Czy i kiedy nareszcie rząd autonomiczny rozpocznie pracę w Tarnobrzeszkiej

Radzie powiatowej i powoła do czynności wzorowych obywateli: Jana Frankiewicza, Walerego Wryka czł. wybranych do Rady powiatowej radców, których wybór zakwestyonował Dr. A. Surowiecki i ta autonomiczna gwiazda w Tarnobrzegu?

Lwów, dnia 15. marca 1907.

Interpelant:

Fr. Krempa, w. r.

Stapiński, Bohaczewski, F. Włodek, Bojko, Effinowicz, Mazikiewicz, J. Jaworski, Kuryłowicz, Oleśnicki, Staruch Korol, Barabasz, Ostapeczuk, Mogilnicki.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks. Bohaczewskiego i tow. w sprawie niewłaściwie pobudowanych młynów w gminie Wola Zaderewacka, dolińskiego powiatu.

Młyn Dmytra Nykołyn z Zaderewacza, młyn i tartak Iwana Seniów jak i młyn Marcina Kilera jest wbrew wszelkim przepisom pobudowany, woda, co spada na te młyny, nie jest dostatecznie zabezpieczona, a grobla tej młynówki raz wraz przerywa się i niszczy drogi, pastwiska, pola i t. d. Zwierzchność gminy Wola Zaderewacka już dwa razy, ostatni raz dnia 29. września 1906 l. 286 zwracała się do c. k. Starostwa w Dolinie o jak najszybsze zarządzenie, jednak bezskutecznie.

Wobec tego zapytują podpisani: Czy gotów c. k. Rząd tę sprawę jaknajprędzej zbadać, komisję na miejsce bez żadnego kosztu ze strony pokrzywdzonej gminy wydelegować i ludność od samowoli i opustoszenia ochronić?

Interpelant:

Bohaczewski w. r.

Mazikiewicz, Stapiński, Kuryłowicz, F. Włodek, Effinowicz, Korol, Oleśnicki, Huryk, J. Jaworski, Krempa, Bojko, Barabasz, Ostapeczuk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

P. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego w sprawie organizacyi 4. klasowej szkoły w Siedlecu (pow. Sokal).

We wsi Siedlec, pow. sokalskiego, liczącej 4000 dusz a przeciętnie 500 dzieci szkolnych jest tylko dwuklasowa szkoła o 7 (!) siłach nauczycielskich.

Od trzech lat gmina ta stara się o organizację tej szkoły na 4. klasową, jednak sokalska Rada szkolna okręgowa mimo urgensów nie chce zabrać się do tej sprawy.

Podpisani dołączając dotyczącą petycję gminy zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy c. k. Rząd polecić okręgowej Radzie szkolnej w Sokalu rychłe przedłożenie krajowej Radzie szkolnej sprawę organizacyi dwuklasowej szkoły w Siedlecu bełzkim na 4 klasową?

Interpelant:

Kuryłowicz w. r.

Bohaczewski, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Effinowicz, Mogilnicki, Huryk, Mazikiewicz, J. Jaworski, Korol, Oleśnicki, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk.

Wysoki Sejmie krajowy!

Gmina Siedlec bełzki, powiatu Sokal, licząca blisko 4000 dusz posiada dwuklasową szkołę męską i żeńską o 7 siłach nauczycielskich, która oprócz tego ma ekspozyturę. Liczba dzieci uczęszczających do szkoły, wynosi zwyj 500.

Już od dłuższego czasu ludność Siedlea jak również okolicznych wsi odczuwa potrzebę szkoły, która dawałaby dzieciom możność przechodzić na studia do średnich szkół, a potrzeba ta okazała się tem więcej piekącą od czasu założenia gimnazjum w Sokalu. Dlatego zrobiła gmina Siedlec podanie do okręgowej Rady szkolnej w Sokalu, ażeby na miejsce dotychczasowej dwuklasowej zorganizować w Siedlecu czteroklasową szkołę. Okręgowa Rada szkolna w Sokalu zażądała opinii miejscowej Rady szkolnej, do której wchodzi delegaci gmin:

Siedlec, Parchacz i Kuliczków. Miejscowa Rada szkolna tych trzech gmin uchwaliła znaczną większością głosów organizację czteroklasowej szkoły w Siedlecu.

Wszystcy delegaci włościanie i paroch Siedleca głosowali za wnioskiem, a tylko dziedzic Parchacza i trzech nauczycieli założyli swoje votum separatum.

Od czasu rzezonego podania gminy Siedlec i uchwały miejscowej Rady szkolnej w tej sprawie minęło już trzy lata, a okręgowa Rada szkolna w Sokalu nie tylko że niczego w tej sprawie nie zrobiła, lecz nie brała jeszcze tego podania nawet pod obrady.

Wobec tego mieszkańcy gminy Siedlec zwracają się do Wysokiego Sejmu, ażeby Wysoki Sejm raczył wglądać w tę sprawę i zażądać od Rady szkolnej okręgowej w Sokalu załatwienia tej sprawy.

Siedlec belzki dnia 11. marca 1907

Szczęśny Rastawiecki
paroch w Siedlecu i towarzysze.

I n t e r p e l a c y a

p. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego w sprawie konkurencyjnej parafii Wołowiec pow. gorlickiego.

Od 3 lat nie załatwiony rekurs gmin Krzywa Banica i Jasionka wniesiony przeciw orzeczeniu c. k. Namiestnictwa, którem te gminy zobowiązano do konkurencyi na budowę probostwa w Wołowcu.

Ponieważ sprawa ta jest bardzo pilna, bo stare probostwo w Wołowcu wali się i grozi życiu parocha i jego rodziny, zapytują podpisani:

Czy raczy c. k. Rząd jak najspieszniej rozstrzygnąć rekurs wniesiony do III. instancyi w sprawie konkurencyi na budowę probostwa w Wołowcu?

Interpelant:
Kuryłowicz w. r.

Bohaczewski, Stapiński, F. Włodek, Bojko, Effinowicz, Huryk, J. Jaworski, Mazikiewicz, Korol, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Mogilnicki, Oleśnicki.

I n t e r p e l a c y a

P. Kuryłowicza do c. k. Komisarza rządowego w sprawie aresztowania strejkujących włościan.

W czasie strejków agrarnych w Galicyi wschodniej aresztowano pod pretekstem pozornych zbrodni całe dziesiątki włościan i osadzano w więzieniu śledczym, najwięcej w sądzie brzeżańskim. Areszt śledczy zarządzone przeważnie tylko na podstawie 4. ustępu §. 175 pr. kar. i zatrzymano włościan w areszcie przez wiele tygodni. Prośby obwinionych o wypuszczenie na wolną stopę rozstrzygała izba radna przeciętnie dopiero po 14 dniach, bo przedtem przesłuchiowano obwinionych, czy naprawdę te prośby od nich pochodzą a sędzia w jednym wypadku (sprawa Iwana Bodnarczuka i towarzyszy) napisał w protokole że „obwiniony nie żąda (!) wypuszczenia na wolność“ — rezultatem późniejszych 59 rozpraw głównych było, że prawie we wszystkich wypadkach obwinieni byli zasądzeni tylko za przekroczenie (przeważnie ustawy koalicyjnej) na kilkudniowy areszt. Wystarczy jako smutny przykład przytoczyć, że 36 włościan z Szczepanowa przesiedziało w areszcie śledczym razem 379 dni, a przy rozprawie uwolniono 11 — innych zaś zasądzono na krótki areszt — razem 216 dni. Mianowicie zaś Nykola Jaciuk zasądzony na 24 godz. aresztu, w śledztwie przesiedział 5 tygodni. Z powodu strejków prowadziły się śledztwa także w lwowskim trybunale, nie było tam jednak tak nieuzasadnionego stosowania § 175 pr. kar. a także i w innych krajach przy strejkach nie stosuje się z taką lekkomyślnością przepisu o areszcie śledczym.

Przepis bowiem ustępu 4. §. 175 pr. kar. pozwala na areszt „wenn besondere Umstände die Befürchtung rechtfertigen, dass der Beschuldigte die angedrohte Tat

ausführen werde“ a rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 12. grudnia 1900 l. 45 zb. rozp. Min. spr. mówi: „Es wird stets strenge darauf zu achten sein, dass die Untersuchungshaft überhaupt nur dann zu verhängen ist, wenn die gesetzlichen Voraussetzungen zweifellos vorliegen und dass die Haft sofort aufzuheben ist, wenn diese Voraussetzungen in der Folge entfallen. Die Erwägungen, welche die Sicherheitsbehörden und die k. k. Gendarmerie in vielen Fällen leiten müssen, die vorläufige Verwahrung verdächtiger Personen zu bewerkstelligen, sind nicht auf die Haftbeschlüsse der Gerichte übertragbar. Der Haftgrund des §. 175. 4. Str. P. O. wird bei Verbrechen aus Leidenschaft sehr häufig in wenigen Tagen beseitigt sein, wenn die Aufregung des Täters ruhigeren Erwägungen gewichen ist. Keinesfalls ist es zulässig, sich bei Beantwortung der Frage, ob Haft zu verhängen sei oder nicht, durch äussere Erscheinungen, etwa durch das mit der Tat verbundene Aufsehen, durch eine allfällige Entrüstung des Publikums über die Tat bestimmen zu lassen“.

A jakżeż inaczej postąpiono w Trybunale brzeżańskim? Zupełnie przeciwnie, jak powyższy reskrypt mówi. Uwzględniono rzekome rozgoryczenie publiczności (żydowskich dzierżawców), a nie uwzględniono z czysto ludzkiego stanowiska tego, że włościanin, prowadzony w kajdanach, o głodzie, wiele mil, już po paru dniach (jak mówi reskrypt) uspokoi się, straci pierwotny afekt i straci ochotę dawać przyczynę do ponownego uwięzienia. Nie wdajemy się tu w pytanie, czy strajk był uzasadniony i legalny, nie wykluczamy tego, że przestępców powinna osiągnąć ręka sprawiedliwości i odpowiednia kara, lecz musimy zastrzedz się przeciw temu, ażeby ta kara już naprzód, przed wyrokiem, w czasie śledztwa była w formie aresztu śledczego nałożona wbrew wyraźnemu postanowieniu ustawy i wbrew cytowanemu wyżej zarządzeniu najwyższej magistratury sądowej, szczególnie ażeby sędziowie byli używani

do szerzenia terroryzmu a nie wymiaru sprawiedliwości.

Dlatego podpisani zapytują c. k. Komisarza rządowego:

Czy raczy on podać powyższe fakty do wiadomości Jego Eks. Pana Prezydenta lwowskiej Apelacji z tem, ażeby Jego Eks. z znaną energią i bezstronnością raczył przypomnieć wszystkim sędziom śledczym treść reskryptu Ministerstwa sprawiedliwości z 12. grudnia 1900 l. 45 zb. rozp. Min. spr. i nakazać im ściśle stosowanie się do tego?

Interpelant:

Kuryłowicz, w. r.

Bohaczewski, Stapiński, Bojko, Effinowicz, Huryk, Korol, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Mogiluicki, J. Jaworski, Oleśnicki, F. Włodek, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

W gminie Kapuścińce odbyły się 21. sierpnia 1906 wybory gminne zupełnie legalnie — jednak przeciw nim wniesiono protest. Ponieważ protest dotychczas nie został załatwiony, przez co panują w gminie nienormalne stosunki i nieporządki, dlatego podpisani zapytują c. k. Rząd:

1. Czy wie o tym fakecie?

2. Czy gotów jest zarządzić jak najszybsze załatwienie tego protestu:

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Bohaczewski, Korol, Kuryłowicz, Huryk, Effinowicz, Mazikiewicz, Stapiński Krempa, F. Włodek, J. Jaworski, Bojko, Barabasz, Ostapczuk, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła ks Bohaczewskiego i tow. w sprawie remuneracji za godziny nadobowiązkowe nauczycieli bobreckiego powiatu.

Jeszcze w maju zeszłego roku wnieśli nauczyciele powiatu bobreckiego prośbę o przyznanie im przez Wysoką Radę szkolną krajową remuneracyi za godziny nadobowiązkowe. Prośbę tę przedłożyła Rada szkolna okręgowa Radzie szkolnej krajowej, a ta przyznała część remuneracyi za religię i za naukę szycia i tę część nauczycielstwu wypłacono. Na resztę nauczyciele czekają blisko rok.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy gotowa Rada szkolna krajowa remuneracyę za godziny nadobowiązkowe nauczycielom bobreckiego powiatu jak najspieszniej wypłacić?

Interpelant:

Bobaczewski, w. r.

Kuryłowicz, Mazikiewicz, J. Jaworski, Oleśnicki, Korol, Barabasz, Huryk, Staruch, Ostapczuk, Stapiński, Bojko, Krempa, F.

Włodek, Ochrymowicz.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby celem skutecznej obrony wychodźców naszych do północnej Ameryki wysłał tamże kosztem funduszu krajowego dwóch delegatów celem zbadania położenia tychże wychodźców pod względem kulturalnym, narodowym i ekonomicznym i przedłożenia Sejmowi sprawozdania i odpowiednich wniosków.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z Bankiem krajowym starał się o założenie filii tegoż banku w Nowym Jorku lub w Chicago.

III. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dla ochrony wychodźców z Galicyi, udających się na sezonowe zarobki do Niemiec, ustanowił przy c. i k. austro-węgierskich konsulatach we wschodniej części państwa

niemieckiego specjalnych dla tego celu agentów.

We Lwowie, dnia 13. marca 1907.

Wnioskodawca:

Buynowski, w. r.

Rayski, Maiss, Malachowski, Tarnawski, Kleski, Bednarski, Wurst, Maryewski, Jahl, Huza, Gryziecki, Michalski, Sala, Tomaszewski, Żardecki, Rutowski, Jabłoński, Michałowski, Merunowicz, Lipiński, Schätzel, Loewenstein.

W n i o s e k.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na jednej z najbliższych sesji przedłożył Sejmowi projekt reformy ustawy gminnej na zasadach połączenia obszarów dworskich z gminami z zastrzeżeniem dla obszarów dworskich odpowiedniego udziału w zarządzie.

We Lwowie, dnia 15. marca 1907.

Wnioskodawca:

Buynowski, w. r.

Maryewski, Rayski, Kleski, Huza, Maiss, Jabłoński, Bednarski, Michałowski, Wurst, Jahl, Sala, Malachowski, Schätzel, Loewenstein, Tarnawski, Lipiński, Merunowicz, Rutowski, Tomaszewski, Żardecki, Gryziecki, Michalski.

W n i o s e k

posła Szweda w sprawie urządzenia poczekalni na przystanku kolejowym Pewel mała.

Na przystanku osobowym Pewel mała c. k. kolei państwowej Zwardoń-Sucha nie ma dotąd poczekalni i wskutek tego oczekiwanie podróżnych, szczególnie ludzi starych, chorych i małych dzieci pod gołym niebem w porze słotnej i zimowej przy częstem spóźnianiu się pociągów jest nie

tylko niewygodnem, ale wprost zdrowiu szkodliwym

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się e. k. Rząd, ażeby polecił Zarządowi kolei państwowych wybudowanie choćby mniejszej poczekalni na przystanku kolejowym Pewel mała.

We Lwowie, dnia 14. marca 1907.

Wnioskodawca:

Szwed, w. r.

Pastor, F. Włodek, Oleśnicki, Kramarczyk, Szajer, Potoczek, Wesoliński, Bohaczewski,

Kuryłowicz, Bojko, Korol, Mogilnicki, Stapiński, Mazikiewicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 16. marca 1907, godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

21. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 16. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 120.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 19. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 20. posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 16. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2166, 2168, 2169.

Komisji szkolnej L. s.: 2165.

Komisji kolejowej L. s.: 2167.

Komisji przemysłowej L. s.: 2170 do 2175.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Komisarzowi rządowemu celem dania odpowiedzi na interpelację.

Komisarz rządowy c. k. wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś odpowiada na interpelacje:

1. Posła Skołyszewskiego i tow. z 16. lutego 1907 w sprawie zarządzeń Magistratu miasta Krakowa co do sprowadzania mięsa z Piasków wielkich do Krakowa.

2. P. Trzecieskiego i tow. z 5. marca 1907, w sprawie drogi z Rymanowa do Królika polskiego.

3. P. Buynowskiego i tow. z 23. lutego 1907. w sprawie aresztowania notaryusza Obmińskiego przez starostę Jarosza w Nowym Sączu.

4. P. Oleśnickiego i tow. z 18. lutego 1907, w sprawie podania gminy Trybuchowce o koncesję na motorowy młyn.

5. P. Bochaczewskiego i tow. z 18. lutego 1907 w sprawie regulacji Czezwy w górnym jej biegu między Tużyłowem a Swaryczowem.

6. P. Kuryłowicza i tow. z 16. lutego 1907 w sprawie otworzenia szkoły ludowej w Deszni.

7. P. Dra Oleśnickiego i tow. z 5. marca 1907 w sprawie usunięcia ruskich słuchaczy teologii z wykładowych sal uniwersytetu lwowskiego przez słuchaczy tegoż uniwersytetu narodowości polskiej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. Leona Pastora w przedmiocie reformy wyborczej sejmowej, tudzież zmiany statutu krajowego.

Przemawia p. ks. Pastor uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym

W Randze VI. płaca 6400, dodat. akt. 1472 K, 2 dodatki 5-let. po 800 K, jeden dod. 3-letni 800 K

„ VII. „	4800	„ „	1288 „	„ „ „	600 „	„ „ „	400 „
„ VIII. „	3600	„ „	1104 „	„ „ „	400 „	„ „ „	400 „
„ IX. „	2800	„ „	960 „	4 dod. 3-let.	200 „		
„ X. „	2200	„ „	768 „	3 dod. 3-let.	200 „		
„ XI. „	1600	„ „	576 „	„ „ „	200 „		
„ XII. „	1200	„ „	576 „	3 „ „ „	200 „		

i oprócz tego po 12 latach . . . 200 K

a po 15 latach dalszych . . . 200 K

Woźny kas. „ 1200 „ „ 480 „ dod. 5-letn. „ 60 „ jak dotychczas bez ograniczenia liczby 5-leci.

Inni woźni „ 1000 „ „ 400 „ dod. pięciol. „ 60 K jak dotychczas bez ograniczenia lic. pięciol.

Te dodatki aktywalne przyznane są urzędnikom Wydziału krajowego urzędującym we Lwowie lub Krakowie.

W razie przeniesienia ich stałej siedziby urzędowej do innej miejscowości w kraju, Wydział krajowy wyznaczy dodatk aktywalny w miarę tego, do której klasy dodatków aktywalnych na podstawie postanowień ustawy państwowej z 19. lutego 1907 Dz. pr. p. Nr. 34 dana miejscowość zaliczać się będzie.

wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji dla reformy wyborczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie komisji budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem zmiany poborów i stosunków służbowych urzędników i sług przy Wydziale krajowym.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania odczytuje następujące wnioski Komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Zmieniając częściowo dawniejsze uchwały etatowe, Sejm postanawia:

Od 1. lipca 1907 pobory służbowe urzędników Wydziału krajowego i sług etatowych wynosić będą:

Dla wszystkich urzędników Wydziału krajowego rangi VI. i VIII. przyznaje się prawo do dwóch dodatków pięcioletnich, a z kolei prawo do jednego trzechletniego o tej samej co poprzednie wysokości, tj. po 800 K względnie po 400 koron, urzędnikom VII. rangi przyznaje się prawo do dwóch dodatków pięcioletnich po 600 kor., a z kolei prawo do jednego trzechletniego w wysokości rocznych 400 koron, urzędnikom IX. rangi przyznaje się prawo do czterech dodatków trzechletnich w wysokości rocznych 200 koron, urzędnikom rangi X. i XI. prawo do trzech dodatków trzechletnich po 200 koron, wreszcie urzędnikom rangi XII. przyznaje się prawo do dwóch dodatków trzechletnich, a nadto tylko dla urzędników tej rangi prawo do dwóch dodatków z tytułu starszeństwa, mianowicie: po 12 latach służby w tej samej randze 200 koron rocznie, po 15 latach służby w tej samej randze również 200 koron rocznie, które to dodatki wliczać się będzie do emerytury.

Przy uzyskaniu płacy wyższego stopnia z tytułu pięcio- lub trzechletniego dodatku

w randze	VI.	kwotę	640	koron
"	"	VII.	"	.	.	.	560	"
"	"	VIII.	"	.	.	.	480	"
"	"	IX.	"	.	.	.	400	"
"	"	X.	"	.	.	.	320	"
"	"	XI.	"	.	.	.	240	"
"	"	XII.	"	.	.	.	240	"

Po przeniesieniu sługi etatowego w stan spoczynku będzie Wydział krajowy przy wymiarze emerytury doliczał do ostatniej płacy z płacy sługi etatowego jeszcze 20%.

Doliczania kwot z tytułu dodatku aktywalnego co tylko wspomniane nie mają miejsca przy wymiarze odpraw i poborów zaopatrzenia, które z mocy statutu emerytalnego z dnia 15. lutego 1898 należą się urzędnikom i sługom etatowym Wydziału krajowego, jako też pozostałej po nich rodzinie.

wliczać się ma czas służby uprawniającej odbytej w służbie Wydziału krajowego przed 1. lipca 1907.

Jeżeli urzędnik przechodzi do najbliższej wyższej rangi, a na posadzie w poprzedniej randze pobierał już płacę najwyższego stopnia, czas służby z peryodu pobierania tej płacy będzie mu się także liczył do pozyskania płacy drugiego stopnia w randze, do której się posunął.

O ile dla urzędników mianowanych przed 1. lipca 1907 postanowienia niniejszej uchwały etatowej byłyby mniej korzystne, upoważnia się Wydział krajowy, by do tych urzędników stosował przepisy dotychczas obowiązujące.

Wszystkie przepisy etatowe, niniejszą uchwałą nie uchylone, pozostają nadal w mocy.

Upoważnia się Wydział krajowy, by poczynawszy od 1. lipca 1907 roku przy przeniesieniu urzędnika w stan spoczynku, doliczał przy wymiarze emerytury do ostatniej płacy z pobieranego przezeń dodatku:

Prócz dotychczasowych wkładek jednorazowych i bieżących, oznaczonych w statucie emerytalnym z dnia 15. lutego 1898 wnosić będą od dnia 1. lipca 1907 do funduszu krajowego na cele etatowe od poborów aktywalnych policzalnych do wymiaru emerytury urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przyczynku od części pobieranego dodatku aktywalnego do emerytury policzalnego 0.80% rocznie, a również z tego tytułu służy etatowi, którzy dotychczas obowiązani byli tylko do

opłaty jednorazowej wkładki, płacić będą od 1. lipca 1907 wkładkę bieżącą roczną 1·60 od sta od poborów aktywalnych do wymiaru emerytury policzalnych, powiększonych o 20% płacy.

W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacić będą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej przyczynek (wkładkę bieżącą) w stosunku rocznych 3·80%, od innych poborów tylko 0·80%. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·6% rocznie.

II. Statnt emerytalny z 15. lutego 1898 zmienia się, jak następuje:

do §. 15.

do ustępu przedostatniego po słowach „płace ostatnią“ (§. 29.) dodaje się słowa „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 18.

w ustępie pierwszym po słowie „pobierali“ dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 20.

na końcu po słowie „mężu“ dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 21.

po ustępie pierwszym dodaje się; „Przy obliczeniu kwartału pośmiertnego urzędnika lub sługi zmarłego w czynnej służbie nie uwzględnia się dodatku aktywalnego, przy obliczeniu zaś kwartału pośmiertnego po urzędniku lub słudze zmarłym w stanie spoczynku strąca się z emerytalnej płacy miesięcznej kwotę wliczoną z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 28.

po słowach „normalnej emerytury zmarłego“ dodaje się „zatem nie powiększonej przez doliczenie przy jej wymiarze kwoty z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 29.

dodaje się po ustępie pierwszym: „Przy przeniesieniu urzędnika w stan spoczynku do licza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z pobieranego przezeń dodatku aktywalnego:

w randze	VI.	kwotę	640 K.
„	VII.	„	560 „
„	VIII.	„	480 „
„	IX.	„	400 „
„	X.	„	320 „
„	XI.	„	240 „
„	XII.	„	240 „

Przy przeniesieniu sługi etatowego do licza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z tytułu pobieranego przezeń dodatku aktywalnego 20% jego płacy.

do §. 34.

ustęp trzeci pod 2) opiewać będzie:

„2. Urzędnicy Wydziału krajowego i konduktorowie drogowi bieżącą wkładkę roczną wynoszącą 3% od płacy czynnej służby do wymierzenia emerytury policzalnej, która będzie pobieraną w ratach miesięcznych przy wypłacie płacy.

Podczas spłacania wkładki jednorazowej w przepisany czas konduktorowie nie uiszczają wkładki bieżącej.

3. Nadto od poborów aktywalnych, policzalnych do wymiaru emerytury (§. 29.) wnosić będą urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przyczynku od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej 0·80 od sta, a słudzy etatowi z tego samego tytułu 1·60%. Opłatę przyczynku pobierać się będzie w ratach miesięcznych. W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej przyczynek w stosunku rocznych 3·80%, od innych poborów tylko 0·80%. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·60%.

do §. 38.

w miejsce słów „i korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej“ wstawia się ustęp „w którym to razie konduktorowie drogowi będą korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej, natomiast urzędnicy Wydziału krajowego płacić będą przyczynki bieżące w granicach ulgi przyznanej w §. 34“.

III. Wobec osnowy art. IV. §. 1 ustawy państwowej z dnia 19. lutego 1907 Nr. 34. Dz. pr. p., którym przyznano urzędnikom państwowym pełną emeryturę po 35 latach służby, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wziąć pod rozwagę, czy nie należałoby wprowadzić analogicznych postanowień do obowiązującego statutu emerytalnego urzędników i sług etatowych Wydziału krajowego i przedłożyć Sejmowi odpowiednie wnioski, o ile Wydział krajowy uzna to za stosowne.

IV. Na pokrycie wydatku spowodowanego uchwałą ad I. wstawia Sejm na rok 1907 w rubryce II. kwotę 27.000 K. w dziale wydatków, zaś z wkładek emerytalnych tem podwyższeniem spowodowanych, w rubryce XIV. w dziale dochodów, kwotę 4.000 K.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. ks. Stojałowski, stawia poprawkę aby we wniosku I. przy słowie „woźny“ skreślić słowo „kas.“, tudzież opuścić ustęp od słów „Inni woźni, płaca 1000“ aż do słów „ograniczenia licz. pięciol.“ —

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Zmieniając częściowo dawniejsze ustawy etatowe, Sejm postanawia:

Od 1. lipca 1907 pobory służbowe urzędników Wydziału krajowego i sług etatowych wynosić będą:

W Randze VI. płaca 6400, dodat. akt. 1472 K, 2 dodatki 4-let. po 800 K, jeden dod. 3-letni 800 K

„ VII.	„	4800	„	„	1288	„	„	„	600	„	„	„	„	400
„ VIII.	„	3600	„	„	1104	„	„	„	400	„	„	„	„	400
„ IX.	„	2800	„	„	960	„	4 dod.	3-let.	„	200	„	„	„	„

P. Stojałowski wnosi dalej następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wziął pod rozwagę zrównanie plac sług krajowych z placami sług państwowych“.

Izba poprawkę i rezolucję tę p. ks. Stojałowskiego popiera, oddzielnie nad jedną i drugą głosując.

Na wniosek p. Buynowskiego uchwała Izba zamknięcie rozprawy.

Przemawia zapisany przedtem do głosu p. Głąbiński.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela głosu p. Abrahamowiczowi dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Marszałek udziela głosu p. ks. Stojałowskiemu dla sprostowania faktu.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. Małachowski dla sprostowania faktu.

Izba przystępuje następnie do rozprawy szczegółowej.

Marszałek zwraca uwagę posłów, że przy rozprawie szczegółowej nie będzie mógł dopuścić do rozwinięcia się dyskusji ogólnej i zezwoli jedynie na dyskusję nad poszczególnymi postanowieniami, które są przedmiotem obrad.

Sprawozdawca czyta:

W Randze X. płaca 2200 dodat. akt. 768 K 3 dodatki 3-let. po 200 K

" XI. " 1600 " " 576 " " " " 200 ,

" XII. " 1300 " " 576 " 2 " " " 200 „ i oprócz tego po 12
latach . . . 200 K

a po 15 latach dal-
szych . . . 200 K

Woźny kas. " 1200 " 480 " dod 5-letn. " 60 „ jak dotychczas bez o-
graniczenia liczby 5-leci.

Inni woźni " 1000 " 400 " dod. pięciol. " 60 K jak dotychczas bez o-
graniczenia licz pięciol.

Te dodatki aktywalne przyznane są urzędnikom Wydziału krajowego urzędują-
cym w Lwowie lub w Krakowie.

W razie przeniesienia ich stałej sie-
dziby urzędowej do innej miejscowości w
kraju, Wydział krajowy wyznaczy dodatek
aktywalny w miarę tego, do której klasy
dodatki aktywalne na podstawie postano-
wień ustawy państwowej z 19. lutego
1907 Dz. pr. p. Nr. 34 dana miejscowość
zaliczać się będzie.

Dla wszystkich urzędników Wydziału
krajowego rangi VI. i VIII. przyznaje się
prawo do dwóch dodatków pięcioletnich,
a z kolei prawo do jednego trzechletniego
o tej samej co poprzednie wysokości, tj.
po 800 K względnie po 400 koron, urzęd-
nikom VII. rangi przyznaje się prawo do
dwóch dodatków pięcioletnich po 600 koron,
a z kolei prawo do jednego trzechletniego
w wysokości rocznych 400 koron, urzędni-
kom IX. rangi przyznaje się prawo do
czterech dodatków trzyletnich w wysokości
rocznych 200 koron, urzędnikom rangi X.
i XI. prawo do trzech dodatków trzechlet-
nich po 200 koron, wreszcie urzędnikom
rangi XII. przyznaje się prawo do dwóch
dodatki trzechletnich a nadto tylko dla
urzędników tej rangi prawo do dwóch do-
datków z tytułu starszeństwa, mianowicie:
po 12 latach służby w tej samej randze
200 koron rocznie, po 15 latach służby w tej
samej randze również 200 koron rocznie,

które to dodatki wliczać się będzie do e-
merytury.

Przy uzyskaniu płacy wyższego stop-
nia z tytułu pięcio- lub trzechletniego do-
datku wliczać się ma czas służby upraw-
niającej odbytej w służbie Wydziału krajo-
wego przed 1. lipca 1907.

Jeżeli urzędnik przechodzi do najbliższej
wyższej rangi, a na posadzie w poprzedniej
randze pobierał już płacę najwyższego stop-
nia, czas służby z peryodu pobierania tej
płacy będzie mu się także liczył do pozy-
skania płacy drugiego stopnia w randze,
do której się posunął.

O ile dla urzędników mianowanych przed
1. lipca 1907 postanowienia niniejszej u-
chwały etatowej byłyby mniej korzystne, u-
poważnia się Wydział krajowy, by do tych
urzędników stosował przepisy dotychczas
obowiązujące.

Wszystkie przepisy etatowe, niniejszą
uchwałą nie uchylone, pozostają nadal w
mocy.

Upoważnia się Wydział krajowy, by
począwszy od 1. lipca 1907 r. przy prze-
niesieniu urzędnika w stan spoczynku, do-
liczał przy wymiarze emerytury do ostat-
niej płacy z pobieranego przezeń dodatku:

w randze VI. kwotę	640	koron
„ „ VII. „	560	„
„ „ VIII. „	480	„
„ „ IX. „	400	„
„ „ X. „	320	„
„ „ XI. „	240	„
„ „ XII. „	240	„

Przy przeniesieniu sługi etatowego w stan spoczynku będzie Wydział krajowy przy wymiarze emerytury doliczał do ostatniej płacy z płacy sługi etatowego jeszcze 20%.

Doliczania kwot z tytułu dodatku aktywalnego co tylko wspomniane, nie mają miejsca przy wymiarze odpraw i poborów zaopatrzenia, które z mocy statutu emerytalnego z d. 15. lutego 1898 należą się urzędnikom i sługom etatowym Wydziału krajowego, jako też pozostałej po nich rodzinie.

Prócz dotychczasowych wkładek jednorazowych i bieżących, oznaczonych w statucie emerytalnym z d. 15. lutego 1898 wnosić będą od 1. lipca 1907 do funduszu krajowego na cele etatowe od poborów aktywalnych policzalnych do wymiaru emerytury urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przychynku od części pobieranego dodatku aktywalnego do emerytury policzalnego 0·80% rocznie, a również z tego tytułu słudzy etatowi, którzy dotychczas obowiązani byli tylko do opłaty jednorazowej wkładki, płacić będą od 1. lipca 1907 wkładkę bieżącą roczną 1·60 od sta od poborów aktywalnych do wymiaru emerytury policzalnych powiększonych o 20% płacy.

W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacić będą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej przychynek (wkładkę bieżącą) w stosunku rocznych 3·80%, od innych poborów tylko 0·80%. Słudzy mają nawet w tym okresie płacić przychynek 1·6% rocznie.

Marszałek otwiera rozprawę szczegółową.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. ks. Stojałowskiego, którą Marszałek odczytuje, a następnie uchwała wniosek I. komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Statut emerytalny z 15. lutego 1898 zmienia się, jak następuje:

do §. 15.

do ustępu przedostatniego po słowach „płacę ostatnią“ (§. 29) dodaje się słowa „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 18.

w ustępie pierwszym po słowie „pobierali“ dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 20.

na końcu po słowie „mężu“ dodaje się „bez uwzględnienia jednak dodatku aktywalnego“.

do §. 21.

po ustępie pierwszym dodaje się: „Przy obliczeniu kwartału pośmiertnego urzędnika lub sługi zmarłego w czynnej służbie nie uwzględnia się dodatku aktywalnego, przy obliczeniu zaś kwartału pośmiertnego po urzędniku lub słudze zmarłym w stanie

spoczynku, strąca się z emerytalnej płacy miesięcznej kwotę wliczoną z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 28.

Po słowach „normalnej emerytury zmarłego“ dodaje się „zatem nie powiększonej, przez doliczenie przy jej wymiarze kwoty z tytułu dodatku aktywalnego“.

do §. 29.

dodaje się po ustępie pierwszym: „Przy przeniesieniu urzędnika w stan spoczynku dolicza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z pobieranego przezeń dodatku aktywalnego:

w randze VI.	kwotę 640 K.
„ VII.	„ 560 „
„ VIII.	„ 480 „
„ IX.	„ 400 „
„ X.	„ 320 „
„ XI.	„ 240 „
„ XII.	„ 240 „

Przy przeniesieniu sługi etatowego dolicza się do wymiaru emerytury do ostatniej płacy z tytułu pobieranego przezeń dodatku aktywalnego 20°/_o jego płacy.

do §. 34.

ustęp trzeci pod 2) opiewać będzie:

„2. Urzędnicy Wydziału krajowego i konduktorowie drogowi bieżącą wkładkę roczną wynoszącą 3°/_o od płacy czynnej służby do wymiarzenia emerytury policzalnej, która będzie pobieraną w ratach miesięcznych przy wypłacie płacy.

Podczas spłacania władki jednorazowej w przepisany czas konduktorowie nie uiszczają wkładki bieżącej.

3. Nadto od poborów aktywalnych, policzalnych do wymiaru emerytury (§. 29.) wnosić będą urzędnicy Wydziału krajowego tytułem dodatkowego rocznego przyczynku

od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej 0·80 od sta, a służy etatowi z tego samego tytułu 1·60°/_o. Opłatę przyczynku; pobierać się będzie w ratach miesięcznych. W czasie spłacania wkładki jednorazowej płacą urzędnicy Wydziału krajowego od części dodatku aktywalnego do emerytury policzalnej przyczynek w stosunku rocznych 3·80°/_o, od innych poborów tylko 0·80°/_o. Służy mają nawet w tym okresie płacić przyczynek 1·60°/_o“.

do §. 38.

w miejsce słów „i korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej“ wstawia się ustęp „w którymto razie konduktorowie drogowi będą korzystać przez rok z wolności niepłacenia wkładki bieżącej, natomiast urzędnicy Wydziału krajowego płacić będą przyczynki bieżące w granicach ulgi przyznanej w §. 34“.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta:

III. Wobec osnowy art. IV. §. 1. ustawy państwowej z dnia 19. lutego 1907 Nr. 34. Dz. pr. p., którym przyznano urzędnikom państwowym pełną emeryturę po 35 latach służby, Sejm poleca Wydziałowi krajowemu wziąć pod rozwagę, czy nie należałoby wprowadzić analogicznych postanowień do obowiązującego statutu emerytalnego urzędników i sług etatowych Wydziału krajowego i przedłożyć Sejmowi odpowiednie wnioski, o ile Wydział krajowy uzna to za stosowne.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek III. komisji.

Sprawozdawca czyta:

IV. Na pokrycie wydatku spowodowanego uchwałą ad 1. wstawia Sejm na rok 1907 w rubryce II. kwotę 27.000 K w dziale wydatków, zaś z wkładek emerytalnych tem podwyższeniem spowodowanych, w rubryce XIV. w dziale dochodów, kwotę 4.000 koron.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek IV. komisji.

Marszałek odczytuje rezolucję wniesioną przez p. ks. Stojałowskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Gdy nikt głosu nie żąda, po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba rezolucję p. ks. Stojałowskiego odrzuca.

Następny punkt Marszałek usuwa chwilowo z porządku dziennego — następuje zatem:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszy krajowych za rok 1905.

Sprawozdawca p. Głabiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wydaje Wydziałowi krajowemu absolulutoryum z rachunków funduszy budżetem objętych za rok 1905.

2. Powyższa uchwała obejmuje także absolutoryum dla c. k. Rady szkolnej krajowej, z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego i funduszu szkolnego emerytalnego za rok 1905.

3. Rachunki funduszy samoistnych budżetem nieobjętych, funduszu propinacyjnego 37 miast, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę koszar dla c. i k. wojska, funduszu krajowych koszar wojskowych, funduszu byłego galicyjskiego korpusu ochotników z roku 1859, funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę szkół ludowych, funduszu kolejowego, stałego funduszu hodowlanego, stałego funduszu przemysłowego, funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego, funduszu pożyczkowego dla Kolek rolniczych i funduszu pożyczkowego dla spółek oszczędności i pożyczek systemu Raiffeisena, przyjmuje Sejm do wiadomości.

4. Sprawdzone nadwyżkę z rachunków funduszu krajowego za rok 1905 w kwocie 463.039 koron przenosi się na rok 1907 i wstawia się do budżetu r. 1907 w rubr. XIII. dochodów.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1—4 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje poprzednio usunięte z porządku dziennego sprawozdanie komisji budżetowej o zaciągnięciu pożyczki na regulację Pełtwi.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Głabiński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy o zaciągnięciu pożyczki dla przedsiębiorstwa regulacji rzeki Pełtwi.

U s t a w a

z dnia o zaciągnięciu pożyczki dla przedsiębiorstwa regulacji rzeki Pełtwi.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Wydział krajowy zostaje upoważniony zaciągnąć dla przedsiębiorstwa regulacji Pełtwi, które zostało ustanowione ustawą z dnia 23. lipca 1906 Dz. ust. kraj. Nr. 125, w miarę potrzeby pożyczkę umarzalną do takiej maksymalnej sumy, która jest potrzebną do uzyskania gotówki w kwocie 2,885.000 K.

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa z datków, jakie mają być uiszczone dla tego przedsiębiorstwa, a to w wysokości 80% z państwowego funduszu melioracyjnego, a 20% z państwowej dotacji wodnej.

§. 2.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom skarbu, rolnictwa, i spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 10. marca 1907 LW. 25.321/07 w przedmiocie zawarcia układu z c. k. Rządem co do kosztów budowy gmachu dla klinik psychiatryczno-neurologicznej, laryngologicznej, tudzież okulistycznej i dermatologicznej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Laskowski uwołniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyjęcia propozycji c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty co do pokrycia z funduszu krajowego połowy kosztów budowy gmachów dla wyżej wymienionych klinik i rozszerzenia budynku administracyjnego, obliczonych na ogólną sumę 1,545.000 K., z której pierwsza połowa w kwocie 772.500 K. pokrytą będzie z c. k. Skarbu państwa, a to pod następującymi warunkami:

a) iż szczegółowe plany i kosztorysy, tudzież program budowy wypracowane przez organa c. k. Rządu tak co do budynków głównych jak i ubocznych udzielone zostaną Wydziałowi krajowemu do zbadania i zatwierdzenia:

b) iż ustalony i zatwierdzony program budowy nie może być zmienionym, a w szczególności pod względem ustanowionych ryczałtowo na ten cel kredytów.

O ileby jednak po opracowaniu szczegółowych planów kosztorysy wykazały wyższą cyfrę, aniżeli to reskrypt c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z d. 8. marca b. r. do l. 7.312 przewiduje, nadwyżka ponad preliminowaną kwotę 1,545.000 K. przyjęta być ma w połowie na c. k. Skarb Państwa;

c) iż ewentualne przekroczenie wydatków kosztorysowych spowodowane nadzwyczajnymi zdarzeniami (jako to strejki, niekorzystne warunki atmosferyczne i tp.) przypadnie do pokrycia również po połowie na c. k. Skarb państwa i fundusz krajowy.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrycia z funduszu krajowego wydatków na wewnętrzne urządzenie zbudować się mających klinik w kwocie 110.000 K., stanowiącej drugą połowę ogólnych kosztów tych urządzeń, z których pierwszą połowę w takiej samej wysokości pokryje c. k. Skarb Państwa.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki na pokrycie udziału funduszu krajowego w kosztach budowy nowych klinik, ich wewnętrznego urządzenia tudzież rozszerzenia budynku administracyjnego w ogólnej sumie 882.500 K., ewentualnie w takiej wysokości, jaka po ostatecznym zatwierdzeniu szczegółowych planów, kosztorysów i programu budowy okaże się potrzebną i przedłożeniu planu amortyzacyjnego tej pożyczki na najbliższej sesji sejmowej.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I—III komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej w przedmiocie petycji prełożenia gmin wyzna-

niowych we Lwowie i w Krakowie o założenie izraelskiego instytutu teologicznego we Lwowie.

Sprawozdawca p. Władysław Leopold Jaworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził rokowania z c. k. Ministerstwem wyznań i oświaty i ze zborami izraelskimi celem stworzenia izraelskiego instytutu teologicznego we Lwowie z okazji jubileuszu Najjaśniejszego Pana i złożył o tem sprawozdanie na sesji jesiennej

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji podatkowej o petycji Dyrekeyi sanatoryum dla piersiowochorych w Zakopanem o uwojnienie na przeciąg 15-tu lat od dodatków krajowych, powiatowych i gminnych.

Sprawozdawca p. Buynowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Dyrekeyi Sanatoryum dla chorych piersiowych w Zakopanem o uwolnienie na 15 lat od dodatków krajowych, powiatowych i gminnych do dodatków państwowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedłożenia odpowiedniego wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 16. marca 1907.

Początek o godzinie 7 minut 30 wieczorem.

Marszałek skonstatowawszy dostateczną ilość posłów, otwiera napowrót odroczone posiedzenie.

Następuje:

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o budżecie na rok 1907 (Wniosek większości i mniejszości komisji).

Marszałek udziela głosu p. ks. Pastorowi.

Przemawia p. Pastor.

Na wniosek p. Federowicza Izba uchwała zamknięcie rozprawy ogólnej. Marszałek oznajmia, iż do głosu zapisani są przeciw wnioskowi komisji pp. ks. Jaworski, Bohaczewski, Mogilnicki, Staruch, Mazikiewicz, Kuryłowicz i Effinowicz, zaś za wnioskami pp. Kozłowski, Rutowski, Jędrzejowicz Adam, Jędrzejowicz Stanisław, Skałkowski, Stojałowski, Filip Włodek, Kramarczyk i Stadnicki.

Marszałek wzywa posłów zapisanych do głosu o wybranie mowców generalnych.

Marszałek oznajmia po chwili, iż mowcą generalnym przeciw wnioskowi komisji wybrany został p. Mogilnicki, zaś mowcą generalnym za wnioskiem komisji p. Kozłowski, — ndziela więc najpierw głosu p. Mogilnickiemu.

Przemawia p. Mogilnicki.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7-mej wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej o budżecie na rok 1907.

Marszałek udziela głosu generalnemu mowcy za wnioskami komisji p. Kozłowskiemu.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. generalny sprawozdawca.

Przemawia p. ks. Bohaczewski dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Kramarczyk dla faktycznego sprostowania.

Przemawia p. Stapiński dla faktycznego sprostowania.

Marszałek odpowiadając p. ks. Bohaczewskiemu na zarzut, że nie przywołał p. Kozłowskiego do porządku za obrazę duchowieństwa, oświadcza, iż w mowie p. Kozłowskiego, której stenogram ma przed sobą i z którego odnośny ustęp odczytuje, nie tylko nie było obrazę duchowieństwa, ale przeciwnie były tam wyrazy uszanowania dla tego duchowieństwa. Odpiera więc zarzut p. ks. Bohaczewskiego i oznajmia, iż w każdym podobnym wypadku postąpi tak samo.

Marszałek podaje dalej do wiadomości Izby, że zamierza otwierać rozprawę ogólną

nad każdą rubryką budżetu, następnie pp. sprawozdawcy będą odczytywać poszczególne rubryki dochodów i wydatków wraz z ewentualnymi wnioskami komisji, i że wszystkie te pozycje, względnie wnioski, do których nie zażąda nikt głosu, poddawać będzie łącznie pod uchwałę Izby, osobno zaś będzie poddawać pod obrady i głosowanie te pozycje, względnie wnioski komisji, do których zażąda kto głosu.

Marszałek zapytuje, czy Izba zgadza się na ten sposób postępowania.

W Izbie nikt nie sprzeciwia się takiemu postępowaniu.

Na wniosek formalny sekretarza p. Urbańskiego Izba uchwała uwolnić pp. sprawozdawców budżetu od czytania odnośnych sprawozdań.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad preliminarzem budżetu na r. 1907.

Następuje:

R u b r y k a I.

Reprezentacya kraju.

Sprawozdawca p. Skalkowski.

W rozprawie ogólnej przemawia p. ks. Stojalowski i p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

następujące pozycje wydatków w rubryce I. budżetu na rok 1907:

Pozycya 1. Koszta podróży pp. posłów	8.972 K.
„ 2. Dyety pp. posłów	72.000 „
„ 3. Koszta druków	51.000 „
„ 4. Spisywanie sprawozdań	12.000 „
„ 5. Pisarze dzienni	1.200 „
„ 6. Remuneracye urzędników	2.400 „
„ 7. Służba	2.400 „

Pozycya 8. Opal	3.000 K.
„ 9. Zapuszczanie i mycie podłóg	200 „
„ 10. Potrzeby kancelaryjne	2.000 „
„ 11. Na bibliotekę	400 „
„ 12. Rozmaite drobne wydatki	1.000 „
Razem	<u>156.672 K.</u>

D o c h o d y :

Pozycya 1. Dochód ze sprzedaży druków sejmowych 200 K.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu przedłożyć na najbliższej sesyi sejmowej odpowiednie wnioski względem umieszczenia swojej biblioteki, tudzież podręcznej biblioteki sejmowej w taki sposób, aby korzystanie z takich bibliotek było umożliwione posłom bez tych niedogodności i przeszkód, jakie obecnie istnieją.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. pozycya 1--12 wydatków i pozycya 1 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

R u b r y k a II.

Zarząd.

Sprawozdawca p. Skałkowski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Podezas przemówienia p. ks. Jaworskiego Marszałek zwraca jego uwagę, iż przedmiotem rozprawy jest zarząd kraju i można tylko mówić o tem, co stoi w związku z tym zarządem.

Przemawia dalej p. ks. Jaworski.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Kozłowski dla faktycznego sprostowania.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

W y d a t k i.

A) Kierownictwo :

Pozycya 1. Płaca Marszałka krajowego	12.000 K.
dodatek na reprezentację	<u>8.000 „</u> 20.000 K

Pozycya 2. Płace sześciu członków Wydziału krajowego po	<u>12.000 K.</u>	72.000 K.
Pozycya 3. Wynagrodzenie zastępców		4.000 „

B) Biura Wydziału krajowego :

Płace urzędników z dodatkami :

Pozycya 4. W oddziale koncepcyjnym		167.742 „
Pozycya 5. W oddziale melioracyjnym		298.840 „
i na podwyższenie poborów konduktorów i dozorców melioracyjnych (w myśl uchwały sejmowej z 8. marca 1907)		5.000 „
Pozycya 6. W oddziale techniczno-drogowym		255.405 „
Pozycya 7. W oddziale kolejowym		102.234 „
Pozycya 8. W oddziale rolniczym		11.480 „
Pozycya 9. W oddziale sanitarnym		11.680 „
Pozycya 10. Referent górniczy		3.328 „
Pozycya 11. Architekt		6.160 „
Pozycya 12. W oddziale rachunkowym		189.758 „
Pozycya 13. W oddziale kasowym		47.420 „
Pozycya 14. W oddziale manipulacyjnym		63.797 „
Pozycya 15. W oddziale statystycznym		10.160 „
Pozycya 16. W oddziale poboru opłat konsumcyjnych od piwa		28.000 „
Pozycya 17. W biurze pośrednictwa pracy		8.170 „
Pozycya 17. a) na podwyższenie dodatków aktywalnych, dodatków 5. i 3. letnich dla urzędników i służby Wydziału krajowego w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z 16. marca 1907		27.000 „
Pozycya 18. a—f) dyurna		89.854 „
Pozycya 18. g) jako wydatek nadzwyczajny		14.000 „
na polepszenie wynagrodzenia dyurnistów zajętych w biurach Wydziału krajowego.		
Pozycya 19. a) Zasługi, wydatek zwyczajny		12.610 „
Pozycya 19. b) zasługi, nadzwyczajny wydatek na polepszenie poborów sług niestałych		2.000 „
Pozycya 20. Emolumenta, zgodnie z preliminarzem tej pozycyi lit. a), b), c), d), e)		2.008 „
lit. f) dodatki osobiste i funkcyjne		12.902 „

lit. g) utrzymanie expozytur biura melioracyjnego i biur inżynierskich	4.600 „
Pozycya 21. Remuneracye	31.100 „
Pozycya 22. Koszta podróży i diety	20.000 „
Pozycya 23. a) Zaliczki na płace dla urzędników i służby, w wydatkach zwyczajnych	40.500 „
b) jako wydatek nadzwyczajny w załatwieniu petycyi Mieczysława Wronowskiego L. s. 162, tytułem zaliczki splacalnej w 120 ratach	1.775 „
Pozycya 24. Na należytości stemplowe od dekretów nominacyjnych	4.500 „
Pozycya 25. a- h) Na potrzeby kancelaryjne i opał	47.300 „
Pozycya 26. a—o) Koszta utrzymania gmachu sejmowego, z oświetleniem elektrycznym i opłatą za wodę z miejskiego wodociągu, tudzież z ratą amortyzacyjną pożyczki bankowej i kosztem donajęcia lokalu na pomieszczenie biur	50.654 „
Suma wydatków zwyczajnych	1,648.202 K.
do tego wydatki nadzwyczajne	17.775 „
Suma wydatków rubryki II.	1,665.977 K.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę L. s. 80. dyetaryuszy Wydziału krajowego przekazuje Sejm do załatwienia Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby przedłożył odpowiednie wnioski w sprawie uregulowania wynagrodzenia dyurnistów od 1. stycznia 1908, z uwzględnieniem obecnych stosunków drożyznianych.

Petycyę L. s. 524. stróżów gmachu sejmowego o unormowanie płacy, z uwzględnieniem obecnej drożyzny, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem przedłożenia wniosków względem polepszenia wynagrodzenia pententów od 1. stycznia 1908.

Izba uchwała Rubr. II. pozycya 1—26 o) wydatków zgodnie z wnioskiem komisji, tudzież wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

D o c b o d y

przedstawia komisya do uchwalenia zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego, mianowicie:

Pozycya 1. Subwencye ze skarbu państwa:

a) dla biura melioracyjnego	16.000 K.
b) na technika dla kultury torfowisk	2.000 „

Pozycya 2. Zwroty poborów inżynierów melioracyjnych od spółek wodnych

91.040 „

Pozycya 3. Zwroty poborów urzędników krajowego biura kolejowego od interesowanych	16.000 „
Pozycya 4. Zwroty zaliczek udzielonych urzędnikom	46.600 „
Pozycya 5. Zwroty dyurnów od funduszków propinacyjnych miast	4.180 „
Pozycya 6. Dochód stacyi elektrycznej	3.000 „
Pozycya 7. Sprzedaż druków	300 „
Pozycya 8. Przygodne	200 „
Suma dochodów rubryki II.	179.320 K.

Izba uchwała Rubr. II. poz. 1—8 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek wzywa p. sekretarza do odczytania wniosku nagłego.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Wniosek nagły

w sprawie dworca kolei w Krakowie.

Wzywa się Rząd :

1) aby przystąpił w możliwie najkrótszym czasie do budowy nowego centralnego dworca kolejowego, tak dla ruchu towarowego, jak i osobowego w Krakowie, któryby odpowiadał wszystkim wymogom nowoczesnej techniki, oraz potrzebom handlu i przemysłu i uwzględniał znaczenie Krakowa jako głównego węzła komunikacyjnego dla obrotu towarami między zachodem a wschodnią częścią kraju ;

2) aby niezależnie od równoczesnej budowy nowego dworca wystawiono bezwzględnie na obecnym dworcu prowizoryczne magazyny zbożowe, powiększono magazyny na towary krajowe i zagraniczne i zaprowadzono wszelkie urządzenia, niezbędne dla utrzymania normalnego ruchu towarowego.

Wnioskodawca :

Sare w. r.

Leo, Abrahamowicz, Michałowski, Koli-scher, Męciński, Żardecki, Lccwenstein, F. Włodek, Götz, Skołyszewski, Kuryłowicz, Tarnawski, Milewski, Maryewski, Małachowski, Wł. Kraiński, Jabłoński, Federowicz, Wł. Jaworski, Effinowicz, Staniszewski, Laskowski, Sękowski, Hupka, St. Jędrzejowicz, Gołuchowski, Baworowski, Buy-

nowski, A. Jędrzejowicz, Maiss, M. Urbański, Rozwadowski, Schätzel.

Przemawia p. Sare, uzasadniając nagłość tego wniosku, następnie zaś sam wniosek, poczem Izba bez rozprawy powyższy wniosek uchwała.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytaniu wniesionych interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta :

Interpelacya

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie rabunku dokonanego przez leśnych obszaru dworskiego w Dębie pow. Tarbrzeg.

Z końcem lutego przybyło trzech leśnych obszaru dworskiego do wdowy Maryi Nowak w Dębie, matki czworga drobnych dzieci i zabrali resztki drzewa z jej domu.

Zabrali także sanki, gdyż powiadali, że są sporządzone z tego drzewa. Wpadli także do domu wyrobnika Wojciecha Rębisza i zabrano mu drzewo, które kupił u handlarza. Drzewo zabierano pod pozorem, że zostało nieprawnie nabyte z lasu dworskiego, kiedy Rębisz tłumaczył się, że drzewo nabył w drodze kupna, odpowiedziano mu, że tak nakazuje postępować obowiązująca ustawa.

Wobec takiego postępowania leśnych obszaru dworskiego równającego się jawnemu rabunkowi zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce tę sprawę nalezyeic zbadać i wydać odnośnym władzom zlecenie, by zapobiegły podobnym wypadkom i zmusiły obszar dworski do wynagrodzenia pokrzywdzonych.

We Lwowie, dnia 13. marca 1907.

Interpelant:

Franciszek Krempa, w. r.

J. Bojko, F. Włodek, Oleśnicki, Kramarczyk, Bohaczowski, Szajer, Karol, Huryk, Mogilnicki, Barabasz, Ostapezuk, Staruch, Stapiński, Kuryłowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempe i tow. do JE. Pana Namiestnika jako Prezydenta c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie pokrzywdzonych kolonistów przez c. k. Radę szkolną okręgową w Nadwórnie.

W roku 1883 rozparcelował śp. Józef Mrozowiecki swą własność tabularną w Majdanie średnim o przestrzeni 700 morgów pola pomiędzy kolonistów Polaków w Zachodniej Galicyi przybyłych. Z obszaru tego powstało 127 samoistnych gospodarstw, położonych w przysiółku Bednarówce starej i nowej z wyjątkiem kilku parcelantów miejscowych, narodowości ruskiej, reszta jest narodowości polskiej obrządku rz. katolickiego. I już przed kilkunastu laty powstała myśl założenia szkoły czysto polskiej, a po wielu trudach i ofiarach ze strony kolonistów — Rada szkolna okręgowa w Nadwórnej zezwoliła na utworzenie tymczasowej szkoły w budynku wynajętym u miejscowego gospodarza Pawła Sitka i tamże odbywała się nauka; a tymczasem koloniści, pragnąc wymurować szkołę odpowiednią celowi, zebrali na ten cel w drodze dobrowolnych składek kwotę 2000 kor. i gotowi są dalsze pretensye ponosić. Pod budowę projektowanej szkoły aktem darowizny z dnia 14. listopada 1906 do L. resp. 9247 darował Jan Bystryk parc. gr. lwh. 270/2 położoną w samym centrum osady

„Bednarówka“, bo grunt przeznaczony przez śp. Justyna Mrozowieckiego, położony a odległy o 5 kilometrów jest z uwagi na zbytnią odległość pod budowę szkoły nieodpowiedni, bowiem zaledwo kilku osadników mogłoby porą zimową swe dzieci poselać do tej szkoły. Koloniści przysiółka Bednarówka nie poczuwają się do obowiązku ponoszenia ofiar na dalszą budowę szkoły w gminie Majdan średni, z którejby z powodu zbyt dalekiej odległości nie mogli korzystać. Tymczasem ks. proboszcz miejscowy Jan Borezyk, ulegając niektórym osadnikom Bednarówki starej, na własną rękę kupił gotowy dom wbrew woli kolonistów polskich, dom pod szkołę i opiera się, aby koloniści konkurowali do budowy tej szkoły, która celowi wcale nie odpowiada.

Poza tem Majdan średni względnie Rada szkolna miejscowa wybrana z łona tejże gminy czyni trudności kolonistom polakom przedstawieniami c. k. Radzie szkolnej okręgowej, by na gruncie obdarowanym przez Jana Bystryka do budowy szkoły nie dopuścić. Koloniści Bednarówki Przysiółka, starają się u Władz o utworzenie samoistnej gminy pod nazwą „Bednarówka polska“ z połączonemi już terytoryalnie osadami mazurskimi „Horosno strykowski i Horosno-chołowski“, przedstawiając $\frac{4}{5}$ części wszystkich osadników, postanowili i uchwalili jedynie pod tym warunkiem wymurować szkołę z własnych funduszów wedle przepisanych planów, jeżeli c. k. Rada szkolna w Nadwórnie uwzględni słuszne żądania kolonistów „Bednarówki polskiej“ i zezwoli, aby szkoła wybudowana została w miejscu najstosowniejsem na gruncie darowanym przez Bystryka.

„Bednarówka polska“ utworzyć się mająca liczy 234 rodzin polskich, która z jednej strony do gminy Modyłowa ma 7 kilometrów, zaś z drugiej strony do Majdanu średniego 10 kilometrów drogi odległości o objętości powierzchni 1500 morgów ziemi, pomyślała o domie murowanym i włożyła w tę czynność jak wyżej nadmienionem już 2000 koron, ale że ks. Borezyk nie chce

się zgodzić na darowany plan pod budowę na środku wioski; robi ogromne przeszkody, a co najważniejsze, zmusza rozłożenie konkurencyi — a na dobitkę tego ksiądz Jan Borezyk z Radą miejscową Majdanu średniego zabrał w sposób rabunkowy ławki i wszelkie ruchomości szkolne przez kolonistów „Bednarówki“ sprawione i do dziś dzień 234 rodzin polskich są bez szkoły.

Wobec naprowadzonych faktów zapytują podpisani:

1) Czy JE. Pan Prezydent Rady szkolnej jest wiadomy o tem, w jaki sposób nasi koloniści polscy na wschodzie są maltretowani przez ks. Borezyka?

2) Czy JE. raczy zezwolić na wyłączenie rzeczonyj osady ze związku szkolnego Mołodyłów, a ustanowienie związku w Bednarówce polskiej i wydać w tym celu stosowne zarządzenie; nadto poczynić kroki stosowne, aby osobistości, które wzięły sobie za zadanie maltretowanie Polaków, pościągnięto ich do surowej odpowiedzialności?

Lwów, dnia 15. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Stapiński, F. Włodek, Bojko, Rayski, Tarnawski, Michalski, Michałowski, Huza, Maryewski, Kramarczyk, Tomaszewski, Potoczek, Szwed, Bednarski, Buynowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do Wysokiego c. k. Rządu dotycząca pokrzywdzenia kilkunastu gmiu powiatu tarnobrzeskiego w sprawie serwitutowej.

Uprawnieni kilkunastu gmiu, a mianowicie: Skopanie, Suchoszków, Wola Gołtego, Knapy, Duzdy, Smykle, Dymitrów mały z Kolem, Dymitrów duży, tudzież miasteczko Baranów, posiadają na zasadzie dobrowolnej ugody z dnia 30. sierpnia 1861, następnie z 22. lipca 1862 wobec c. k. komisji cyrkularnej pomiędzy pełnomocnikami gmiu z jednej, a p. Wła-

dyśławem Szymonowskim, pełnomocnikiem hr. Krasickiego, właściciela dóbr Baranowa z przyległościami z drugiej strony, a przez c. k. komisję krajową dla wykupna służebności w Krakowie dnia 28. października 1862 potwierdzoną, a dalej na dobrach Baranów zainstabulowaną, prawo do zbierania drzewa na opał grubości pięć cali w przecięciu od grubszego końca rachując, t. j. każdy 20 fur zbieraniny.

Od owych czasów aż do czasu kiedy p. Stanisław Dolański zakupił dobra Baranowskie włościanie korzystali ze zbiórki, gdyż dawny właściciel p. hr. Karol Krasicki i jego sukcesorowie byli przychylni dla ludu prawo to uszczuplonem nie było, bo w myśl umowy uprawnieni „dostateczną ilość zbiórki znaleźć mogli“ i taką pobierali; przez 30 lat z górą i nigdy nie było sprzeczki pomiędzy dworem a prawno-właścicielami.

Skoro p. Stanisław Dolański nabył rzeczony dobra, rozpoczął akcyę trzebień lasów i w tych miejscowościach, gdzie właśnie prawo serwitutowe dla prawnowłaścicieli jest intabulowanem; utrudnia, uszczupla i wywłaszcza wszelkimi środkami to prawo uprawnionym, a nawet od niektórych wyludził po 20 guldenów to prawo.

A w jaki sposób w przeciągu ostatnich lat znikło z powierzchni kilkaset morgów młodego, bo 30-letniego lasu, nie biorąc w rachubę dawne niechaj posłużą fakta z ostatnich lat: W roku 1897 do 1898 wyniszczył Stanisław Dolański 200 morgów młodego lasu, który zakupił Bigeleisen i Lieblich.

W roku 1899—1900 wyniszczył Stanisław Dolański 100 morgów młodego lasu, zakupionego przez Nuchyma Lōwa z Sędziszowa. W roku 1901 wyrąbał takiego samego lasu 150 morgów zakupionego przez Salomona Korna. W roku 1902 wyrąbał młodego lasu 60 morgów zakupionego przez Biegeleisena i Lieblieba. W roku 1903 kupił Salomon Korn 35 morgów, a obecnie traktuje się sprzedaż ofertowo 60 mor-

gów młodego lasu i tam, gdzie chłopci mają serwitut.

Oprócz tego p. Stanisław Dolański sprzedaje na swoją rękę rąbiąc sęgi w tem miejscu, gdzie jest chłopski serwitut sprzedaje wszystko, tak dalece, że uprawieni nie są w stanie uzbierać na opał zbiórki.

Faktem jest, że w tych miejscowościach, gdzie las ten aczkolwiek młody wyniszczony zostaje, na zbiórkę uprawionych nie puszcza gałęzie składowe w półcządkach, a nawet tak zwaną choinę na kupach sprzedaje, nadto uprawionych z furami w lesie i na drodze każe swym sielakom leśnikom fantować, z lasu wypędzać, grzywnami karać takimi, że cała fura tego nie warta, pomimo najmniejszego śladu przekroczenia. Faktem jest, że zbiórka, jaką datuje Stanisław Dolański uprawionych, więcej do słomy, na ściółkę zdalna niż do opalu, którą umyślnie na miejscu w Dymitrowie i Skopaniu oglądałem, gdzie koszt roboty przenoszą wartość tejże. W jaki sposób szykanuje i dręczy p. Stanisław Dolański ludzi przez służbę leśną — niechaj posłużą niektóre tylko z roku 1902—1903 wypadki: Wojciechowi Chwałkowi z Suchorzowa w czerwcu 1902 na drodze zabrano lejce, praszelniki, obdarło go z odzieży do koszuli i tak puszczono z lasu dwie mile drogi do domu za wrzekomie przekroczenie lasowe. Zwrot odzieży nastąpił dopiero po zapłaceniu leśniczemu Kołotyło 1 kor. Wykonawcami doraźnymi na osobie Chwałka byli leśni Stanisław Smyka i Antoni Durda.

Janowi Chwałkowi z Woli gołego w październiku 1902 pomimo, że tenże, jak każdy miał bardzo cienkie gałązki, leśni: Jan Rydel, Stanisław Smyka, Jan Wołosz, Wojciech Kondle i Antoni Durda przewrócili wóz, połowę wozu zabrali, trzymali dotąd, dopóki 4 kor leśniczemu nie zapłacił. Temu samemu w listopadzie 1902 tak samo ci sami leśni ze satysfakcyi wywalili wóz z rzeczoną zbiórką i do zapłacenienia 1 kor. zmusili.

Franciszkowi Szezuskiemu z Dymitrowa dużego w listopadzie 1902 ci sami leśni wywalili wóz z gałęziami i zmusili do zapłacenienia leśniczemu 2 K. W tym samym miesiącu ściągnięto ze wspomnianego gospodarza, pomimo, że to był czas zimowy, sukmanę i tak puszczono dwie mil drogi do domu.

Wydano mu sukmanę dopiero za dwa tygodnie po złożeniu leśniczemu 1 kor. Temu samemu na wiosnę w roku 1902, gdy posłał po zbiórkę żonę z synem dorosłym, za to, że konie ruszyły 20 kroków od fur, zabrano lejce i zmuszono do zapłacenienia leśniczemu Kołotyło 1 kor.

Od Jana Wolaka z Dymitrowa dużego w październiku 1903 najniewinniej, bo miał same śmiecie na wozie, ściągnięto na rzecz leśn czego 1 kor.

Jędrzejowi Przybyłe z Dymitrowa dużego w czerwcu 1903 ściągnęli leśni buty z wozu i zmusili do zapłacenienia 1 kor. leśniczemu. W czerwcu 1902 zabrano mu lejce, powrozy, jakie miał i nie oddano aż przepadłv.

Gerwazemu Łukasikowi z Dymitrowa dużego w październiku 1903 zabrali leśni lejce, naszelniki, płótnią, wyrzuciwszy z niej owies i nie wydali dotąd, aż tenże zapłacił leśnemu Kondłowi 1 k.

Tak samo w czerwcu 1903 zabrano Łukasikowi lejce i naszelniki i zmuszono do zapłacenienia 1 kor. leśniczemu.

Wojciecha Białka z Woli gołego w czerwcu 1903, w sierpniu 1903 i w roku 1902 zmuszono najniewinniej do zapłacenienia 4 kor. do rąk leśniczego.

Wincentemu Gułce z Suchorzowa w czerwcu 1903 zabrano z wozu odzież, czem zmuszono do zapłacenienia leśnemu Kondłowi 1 kor.

Temu samemu gospodarzowi w październiku b. r. zabrano z wozu kozuch i zmuszono tem do zapłacenienia leśnemu Kondłowi 25 ct.

Walentemu Partyce z Dymitrowa dużego w roku 1902 kazano leśniczemu zapłacić 1 kor.

Wojeiechowi Furdynie z Knapów w październiku 1903 za to, że ten nie potrafił wołami jechać tak, jak się jedzie końmi i pozostał nieco opodał za furami, zabrano dwie liny; dokonał tego leśniczy z leśnymi, które przypadły i nie oddano mu takich.

Józefowi Smykli ze Smyklów w październiku 1903 za to, że zjechał 50 kroków dalej w las, zabrano mu odzież leżącą na ziemi i zmuszono do zapłacenia 1 kor. leśniczemu. Oprócz tego zapłacił tenże 2 kor. w październiku, a 1 kor. w listopadzie 1903 za zjazd z drogi, którego nie miał żadnego znaczenia, leśnym Kondłowi i Durdzie.

Antoniemu Kopciowi z Durdów w październiku 1902 wywalono zbiórkę dwa razy i nie dozwolono zabrać, w tym samym miesiącu zabrano mu zuowu jarzmo z wołów i po zapłaceniu 1 kor. leśniczemu oddano. Tak samo w październiku 1903 zabrano Kopciowi jarzmo z wołów i zmuszono do zapłacenia leśniczemu 1 kor.

Tomaszowi Czechrze z Durdów w czerwcu 1903 zabrano buty i jarzmo, a w listopadzie 1903 płachtę płótnianą, takowych nie zwrócono, aż przypadły.

Janowi Gilowi z Durdów w listopadzie 1903 zabrano jarzmo po dwa razy, za których wykupno 2 kor. bez żadnego powodu leśniczemu zapłacił.

Wojeiechowi Wojtowiczowi z Durdów w październiku b. r. chciano wywalić zbiórkę, po upłaceniu jednak leśniczemu 1 kor. odstąpiono od tego.

Andrzejowi Babuli ze Smyklów zabrano naszelniki za zjazd z drogi i zmuszono do zapłacenia leśniczemu 1 kor.

Kuśnierzowi Wojeiechowi z Suchorzowa zabrali leśni sukmanę i kurtkę w czerw-

cu b. r., czem zmusili go do zapłacenia leśniczemu 1 kor.

Kaźmierzowi Durdzie z Durdów w październiku 1902 zabrano jarzmo, a w roku 1903 ściągnięto od niego po 1 kor.

Pawłowi Durdzie z Durdów w październiku b. r. zabrano uzdy i płótnią, czem zmuszono do zapłacenia leśniczemu 1 kor.

Stanisławowi Tyńcowi ze Smyklów 7. listopada b. r. zabrano najnieśluszej kamizelę, która leży u leśniczego jako fant.

Piotrowi Grazdajowi z Dymitrowa dużego 1. listopada b. r. kazano 40 ct. leśnemu Kondłowi zapłacić i dotąd z drogi go nie puszczono, aż to uczynił.

Stanisławowi Pitrze ze Skopania w październiku 1903 i 7. listopada b. r. zabrano naszelniki i powrozy, czem zmuszono go do zapłacenia leśnikom 2 kor.

Stanisławowi Obarze ze Suchorzowa w roku 1902 zabrano lejce i naszelniki i zmuszono do zapłacenia leśnemu Durdzie 1 kor.

Jędrzejowi Leszkowiczowi zabrano w maju 1902 naszelniki, za zwrot których ściągnął 1 kor. leśny Kwaśnik.

Jakóbowi Pisarskiemu w kwietniu 1902 zabrano lejce i naszelniki, czem zmuszono go do zapłacenia 1 kor. leśnemu Ryglowi.

Temu samemu w listopadzie 1902 zabrano kaftan, a w listopadzie 1903 zabrano mu lejce i naszelniki, czem zmuszono go do zapłacenia 1 kor. 80. hal leśnemu Kondłowi.

Mikołajowi Ukleji ze Suchorzowa zafantowano lejce i powrozy mu przerwano, czem zmuszono go do zapłacenia leśnemu Ryglowi 1 kor.

Wacławowi Pitrze zabrali leśni lejce i poprzerynali mu powrozy na wozie, którymi były przywiązane owe gałązki, w maju 1902 i zmusili do zapłacenia leśnemu Durdzie 1 kor.

Janowi Ukleji zabrano odzież, czem zmuszono do zapłacenia leśniczemu 1 kor. Temu samemu gospodarzowi leśni przewrócili w październiku 1902 furę z gałęziami i zmusili próżno jechać do domu.

W roku 1903 zmuszono go do zapłacenia 1 kor. leśniczemu.

Wacławowi Pitrze w roku 1903 w czerwcu zabrano lejce, czem zmuszono do zapłacenia leśnemu Durdzie 80 h.

Faktem jest że grabieże te, o których nadmieniałem, są w bardzo małej ilości faktów wykazane ale odbywały się jeszcze w inny sposób:

Uprawnie zmuszani bywają przez leśniczego Kołotyłę do daremnych usług osobistych, a mianowicie: wywożenia gnoju na grunt leśniczego, do wożenia piasku do jego domu, wożenia drzewa do Krasieczyna, do wożenia dębów z chłopskich łąk etc. Kto tych usług nie uczyni, bywa zawsze na oku pana leśniczego. Leśniczy gnębił ludzi i tem, że nie puści fur do lasu, zostawiając wszystkie na drodze, dotąd nie wydając im zbiórki, dopóki fury tych, którzy usługiwali leśniczemu, nie powróciły od roboty.

Wszystkim zaś tym uprawnionym, za osobiste leśniczemu usługi, leśniczy wydawał zbiórki w lepszym miejscu w lesie, natomiast wszystkie inne fury pędzi w takie miejsce, gdzie absolutnie niema zbiórki przyczem nieposłusznych grabi fantowaniem i pieniężnie.

Kwestya ta oprócz wspomnianych faktów była już przedmiotem interpelacji w w Sejmie i Radzie Państwa.

Wprawdzie skutek tego wydelegowano komisję, w skład której wchodzili nadleśniczy Mokrzynowski, nadinspektor lasów z Kolbuszowy c. k. komisarz Hendryk z Tarnobrzegu, inżynier rządowy i jeden urzędnik z c. k. Namiestnictwa — w celu uregulowania między dworem baranowskim a nprawnionymi stosunków serwitutowych

a względnie w celu wysłuchania skarg ewentualnie usunięcia krzywd.

Komisya ta zjawiała się w zamku p. Stanisława Dolańskiego w dniach 11., 12. i 13. listopada 1903, a wszyscy pkrzywdzeni sądzili, że sprawiedliwości stanie się zadość. Ale niestety. Zamiast bezstronnego zastosowania się, zamiast uregulowania serwitutowego i wysłuchania krzywd, jakie uprawnieni ze strony p. Dolańskiego doznają, komisya ta w haniebny sposób, będąc w lesie, nakazywała wywalać fury, pomimo, że nikt z uprawnionych wiedząc o tem, przekroczenia się nie dopuścił, wypędzono tedy 24 fur do domu, ażeby niejako zadokumentować, że uprawnieni dopuszczali się popierw i przy komisji bezprawia na własności p. Dolańskiego.

Nie dosyć na tem. Wobec komisji z p. Dolańskim na czele leśni rozjuszeni prowokowali spokojnych ludzi i omal do czynnego oporu nie przyszło, podczas gdy najniewinniej przy wywalaniu wozów zabierano fanty, a od innych pieniądze ściągano, a wreszcie zapisywano w celu ukarania przestępców przez Starostwo, pomimo, że uprawnieni mieli na wozach nie gałęzie ale śmiecie.

Pod okiem tedy delegatów Rządu chciało udowodnić, że chłopci nadużywają swych praw.

Reprezentacya Rządu jak ongi — nie żałowała trudu, by obszar dworski uniewinnić okazała się zupełnie stroniczą dla dworu; pracowała z wysiłkiem, ażeby p. Dolańskiego w zupełności zadowolić zakazała wbrew dobrowolnej ugody uprawnionym niżej 5 cali zabierać zgniłą leżaninę. Zapowiedziano dalej urzędownie pełnomocnikom gmin: „że wolno jest Dolańskiemu morgi sprzedawać, wolno kupcom zabierać i te gałęzie niżej 5 cali, chłop tylko ma zgrabki wziąć kupcowi lasu grabić nie wolno lecz tym, którzy prawo do zbiórki posiadają“.

Wprawdzie w pierwszy dzień komisji t. j. 11. listopada 1903 wybrano pełnomo-

ników z gmin, którzy mieli podnosić swe krzywdy, jednak upomnień się nie było wolno, bo gdy wójt z gminy Durdy przed komisją dowodził, że zbiórka bywa dawną nędzniejsza aniżeli akt — serwitutowy przyznaje, że niesłusznie komisya 24 wozów za wrzekome przekroczenie zbiórki kazała wywalić i że ani jednej fary nie było by pobrała gałązki wedle aktu z 28. paź. 1862 — c. k. komisarz Hendrych wezwał wójta do odpowiedzialności, mówić mu nie dał, wniesiono tedy memoriał ale niestety do dziś nie jest załatwiony.

Charakterystycznym jest gdy w ów dzień uprawniczni jechali do lasu — leśni a nawet leśniczy podmawiali gospodarzy, iż „dziś mogą mieć dobrą zbiórkę i mogą brać jak chcą“.

Czem zachęcali włościan do korzystniejszego drzewobrania, działano tedy podstępnie, aby komisji udało się uchylić z zarzutów p. Dolańskiego.

Pozostawiono tedy do dziś sprawę nie załatwioną — komisya była, aby zabawić się w zamku z p. Dolańskim, zostało tylko oburzenie przeciw rządowi, który zamiast strony pogodzić, sprawy serwitutowej wcale nie uregulował.

Wobec tego zapytują podpisani c. k. Rząd :

1) Czy i kiedy nareszcie sprawiedliwości stanie się zadość, kwestya serwitutowa pomiędzy dworem p. Dolańskiego a gminami uregulowaną zostanie?

2) Czy c. k. Rząd zechce jeszcze raz wydelegować komisję, aby była na stanowisku bezstronnem nie do obejrzenia przepysznego zamku, ale do załatwienia może jednej jeszcze w kraju sprawy serwitutowej.

Lwów, 15. marca 1907.

Interpelant.

Fr. Krempa, w. r.

Bojko, Włodek, Mazikiewicz, Oleśnicki, Mogilnicki, Effinowicz, Korol, Huryk, Bara

basz, Ostapeczuk, Staruch, Bohaczewski, Sta-
piński, Ks. Jaworski.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyra :

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu posła Starucha i tow. w sprawie postępowania żandarmeryi w Lutowiskach, liskiego powiatu.

Dnia 10. marca b. r. powracali rusecy włościanie do Maramarozsu na Węgry z roboty w Dwernickich lasach w liczbie 17 osób przez miasteczko Lutowiska.

Tam poczęli napastować ich żydzi za rzekomy dług 60 halerzy i rzucili się na nich z toporami, polanami, orezykami masą około 1000 głów. Maramarozsanie, lud piśmienny, spokojny, trzeźwy i pobożny — zachowywali się defenzywnie i opędzając się cepami i toporami jak przed stadem wilków, eheieli wydostać się poza miasto. co im udawało się. W tem jeden żyd za-jeżdża sankami przed staeyę żandarmeryi i wzywa ich, żeby łapali Maramarozszan, bo oni biją żydów, jednego żyda już zabili. Żandarmerya idzie czem prędzej (w pospiechu tylko jeden wziął szablę, dwaj inni nawet bez bronii) i zastępuje drogę uciekającym przed żydostwem Maramarozszanom. I stała się rzecz niesłychana. W obecności trzech żandarmów tłum żydów rozpoczął masakrę. I polała się chrześcijańska ruska krew. Jeden w kilka godzin zmarł, dwóch bez nadziei zmasakrowanych, a 11 więcej lub mniej pokaleczonych.

Wobec tego zapytują podpisani :

1) Czy wiadomy ten fakt Wys. c. k. Rządowi, jak on może go usprawiedliwić?

2) Czy gotów Wys. c. k. Rząd ten fakt zbadać, żandarmeryę, która zawiniła, jak najostrzej ukarać, a pokrzywdzonej ludności satysfakcyę dać?

Interpelant:

Staruch, w. r.

Bohaczewski, Huryk, Ostapeczuk, Barabasz, Bojko, J. Jaworski, Mogilnicki, Kuryłowicz,

F. Włodek, Krempa, Glidziuk, Korol, Stapiński, Oleśnicki.

I n t e r p e l a c y a

Posła Dra Egeniusza Oleśnickiego i towarzyszy w sprawie zawieszenia działalności czytelnicy „Proświty“ w Kopyczyńcach na Kontku.

Wysoki e. k. Rządzie!

Orzeczeniem z dnia 12. kwietnia 1904 l. 10826 zawiesiło e. k. Starostwo działalność czytelnicy „Proświty“ w Kopyczyńcach na Kontku za rzekome podburzanie przeciw członkom uznanej w państwie wiary, jak również, że odbywają się tam rzeczy przeciwne prawom, które ze względu na porządek i bezpieczeństwo ludzkie nie mogą być cierpiane.

Przeciw temu orzeczeniu e. k. Starostwa w Husiatynie wniósł Wydział rzeczony czytelnicy „Proświty“ dnia 5. maja 1904 rekurs do e. k. Namiestnictwa, dowodząc bezpodstawność zarządzenia e. k. Starostwa w Husiatynie, ponieważ inkryminowanych czynności, któreby jej statutem zakreśloną działalność przekraczały — czytelnicy nie popełniła. Ze względu na wielkie znaczenie takiej oświatowej instytucji, jaką jest czytelnicy „Proświty“ we wsi, i z uwagi na niezwykle niekorzystne skutki, chociażby nawet najkrótszego powstrzymania jej oświatowej działalności prosił Wydział zawieszony czytelnicy w Kopyczyńcach na Kontku w swoim rekursie e. k. Namiestnictwo o możliwie najspieszniejsze załatwienie rekursu i zniesienie bezpodstawnego zarządzenia e. k. Starostwa w Husiatynie.

Mimo upływn prawie trzech lat rekurs ten do dzisiejszego dnia nie został załatwiony i to mimo dwurazowych ponagleń, jakie rekursujący Wydział czytelnicy wniósł dnia 16. sierpnia 1904 i 27. lutego 1905 do Prezydium e. k. Namiestnictwa.

Dlatego, że stan taki jest jakawem bezprawiem, ponieważ ustawa z dnia 15. listopada 1867 D. p. p. l. 134 pozwala na

zawieszenie działalności towarzystwa tylko możliwie na najkrótszy czas i domaga się od władzy politycznej jak najspieszniejszego, definitywnego załatwienia sprawy, dalej dlatego, że wszystkie postanowienia, szczególnie zaś wszystkie przepisy §§. 46, 48, 80 i nast. instrukcji służbowej dla politycznych władz państwowych z dnia 17. marca 1855 D. p. p. l. 52 nakładają na e. k. polityczne władze obowiązek jak najspieszniejszego załatwienia sprawy — zapytują podpisani e. k. Rząd: czy wie on o tym fakcie i czy e. k. Rząd gotów załatwić tę sprawę jak najspieszniej?

Interpelant:

Oleśnicki, w. r.

Stapiński, Starob, Barabasz, Effenowicz, J. Jaworski, Ochrymowicz, Korol, Huryk, Ostapczuk, F. Włodek, Krempa, Glidziuk, Stojalowski, Kuryłowicz.

I n t e r p e l a c y a

do e. k. Rządu posła Huryka i tow.

Przed dwoma laty kupiła firma Safrin i Ska od e. k. Zarządu kameralnego w Szeszorach las do wyrabiania. W tym celu udała się Spółka do gminy Kosmacz powiatu kosowskiego, z którejto gminy gruntami ten las graniczy, ażeby pozwoliła na swoich gruntach wybudować kłauzę na rzece Pistynka. Rada gminna wybrała 10 pełnomocników do mającej się zawrzeć ugody, z tem zastrzeżeniem, ażeby pozwolili wybudować tylko jedną kłauzę za odpowiedniem odszkodowaniem i zabezpieczeniem gruntów i budynków gminnych od szkody i ażeby rzeczona Spółka spławiła tylko drzewo opałowe, a nigdy kłoce. E. k. Zarząd kameralny powołał do ugody tylko samego naczelnika niepiśmiennego Wasyla Kobinka z pominięciem rzeczonych 10 pełnomocników, gdzie w obecności e. k. komisarza Starostwa p. Tyszkowskiego, gdzie powołał się na uchwałę Rady gminnej i podpisał protokół pod naporem e. k. Zarządu i komisarza tylko na jedną kłauzę dla spławiania drzewa opałowego i wierz-

chów na dwa metry długich za mającem się wypłacić odpowiedniem odszkodowaniem za grunta gminne i pojedynczych gospodarzy i obmurowaniem brzegów grubym kamieniem i koszami. Spółka i do teraz gminie nie zapłaciła powyższego odszkodowania, ani brzegów nie zabezpieczyła a klanżę już drugą buduje a jeszcze dwie zamierza budować i grozi ludziom, ażeby rozbierali chaty, wycinali drzewo na gruntach, przytykających do wody.

Podpisani zapytują c. k. Rząd:

I. Czy wie o naprowadzonych w interpelacyi faktach?

II. Czem usprawiedliwi takie bezprawne postępowanie c. k. Zarządu lasów kameralnych w Szeszorach i c. k. komisarza pana Tyszkowskiego?

III. Czy gotów zbadać sprawę na miejscu przez powołane do tego organy?

IV. Co zamierza zrobić, ażeby gminie Kosmacz i pojedynczym gospodarzom zrobioną szkodę za zabrane grunta i przerwane komunikacye odszkodować a splawiania kłoców zabronić?

Interpelant:
Huryk, w. r.

Bohaczewski, Korol, Mogilnicki, Staruch, Barabasz, Ostapeczuk, Glidziuk, Effenowicz, Kramarczyk, Potoczek, Szwed, Stojałowski, Szajer, Krempa, Bojko.

Marszałek oznajmia, że odczytane interpelacye odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 18. marca 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 12 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

22. posiedzenia, III. sesyi. VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 18. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 123.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 20 posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 21 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 18. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2176, 2178, 2191, 2193, 2194, 2195, 2197, 2198, 2199.

Komisji szkolnej L. s.: 2177, 2180.

Komisji drogowej L. s.: 2179, 2192.

Komisji bankowej L. s.: 2182, 2196.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 2192 gminy Medynii Łańcuckiej i Pogwizdowa o budowę drogi z Łańcuta do Sokolowin przemawia p. Szayer, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi L. s.: 2193 Organistów powiatu kolbusowskiego imieniem organistów całego kraju o stałe zaopatrzenie, przemawia p. Szayer popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono oddzielnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Leżajsk na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia o zezwoleniu gminie Leżajsk na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku, poziomeczaku i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Leżajsk zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) Od jednego hektolitra alkoholu, którego stopień da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 K.

2) Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, śliwowicy, esencji ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 koron.

3) Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4) Od jednego hektolitra maliniaku, wiśniaku, poziomeczaku i miodu po 8 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumeyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czyto na własny użytek czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Leżajsk.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumeyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ces. rozporz. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120, część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia eo do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w Leżajsku, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcją gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Leżajsku.

Art. VIII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 14. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 95 oraz ustawa z dnia 23. grudnia 1903 dz. u. kr. Nr. 144.

Art. IX.

Wykonanie tej ustawy poruczam memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie ustne komisji wodnej o wniosku naglącym p. Kuryłowicza i tow. w sprawie szkód zrządzonych przez potoki górskie w miejscowościach Posada olchowska i Podgórze pod Sanokiem.

Przemawia sprawozdawca p. Merunowicz i stawia imieniem komisji następujący wniosek:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby bezwzględnie zarządził techniczne zbadanie powodów szkód, zrządzonych przez potoki górskie, płynące ku Sanowi przez miejscowości Posada olchowska i Podgórze pod Sanokiem i ewentualnie aby przeprowadził regulację tych potoków w możliwie jak najkrótszym czasie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, iż następne dwa punkty usuwa z porządku dziennego i umieści je na porządku dziennym jutrzejszego posiedzenia, — następuje zatem:

Wybór zastępcy członka Wydziału krajowego (z całego Sejmu). Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Trzecieckiego, Maryewskiego i Mogilnickiego, a sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad sprawozdaniem komisji budżetowej o budżecie krajowym na r. 1907.

Marszałek oznajmia, że następuje:

R u b r y k a III.

Sprawy zdrowotne.

Sprawozdawca p. Jabłoński.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis posłów.

Posłowie oddają kartki.

Po odczytaniu spisu posłów Marszałek wzywa tych posłów, którzy jeszcze nie głosowali, aby kartki oddali:

Marszałek wzywa po chwili komisję skrutacyjną do przeprowadzenia skrutynium, oznajmia zarazem, iż tymczasem przystępuje Izba do następnego punktu porządku dziennego, którym jest:

Sprawozdanie komisji gminnej o petycji gminy miasteczka Dynowa o zaliczenie jej do rzędu miejscowości, rządzących się ustawą gminą z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 Dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Buynowski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Petycję gminy miasteczka Dynowa odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i do przedłożenia na wypadek, gdyby wyniki badań były dla petentów korzystne, Wysokiemu Sejmowi odpowiedniego projektu ustawy.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca prostując w pierw omyłkę druku, a mianowicie przy pozycyi 30. po słowach „gminy izr.“ opuszczono wyrazy „w Krakowie“ - czyta:

W y d a t k i.

Dział I. Koszta leczenia ubogich chorych i wydatki na szpitala.

Pozycya	1. Koszta leczenia w szpitalach krajowych, prowincjonalnych i zagranicznych	2,970.000 K.
Pozycya	2. Zapomogi na koszta leczenia w sanatoriach dla tuberkulicznie chorych	10.000 „
Pozycya	3. Krajowy szpital powszechny we Lwowie (wedle osobnego sprawozdania)	909 532 „
Pozycya	4. Krajowy zakład dla obłąkanych w Kulparkowie (wedle osobnego sprawozdania)	716.955 „
Pozycya	5. Krajowy szpital powszechny św. Łazarza w Krakowie (wedle osobnego sprawozdania)	661.394 „
Pozycya	6. Koszta utrzymania różnych osób w szpitalach, przyjęte na fundusz krajowy w zastępstwie gmin (ryczałtowo)	25.000 „
	Suma działu I.	<u>5,292.881 K.</u>

Dział II. Koszta utrzymania podrzutków.

Pozycya	7. Fundusz podrzutków w Krakowie	— K
Pozycya	8. Koszta utrzymania podrzutków (wraz z utrzymaniem podrzutków we Lwowie), a więc w całym kraju i zagranicą	61.000 „
	Suma działu II.	<u>61.000 K.</u>

Dział III. Publiczna służba zdrowia.

Pozycya	9. Na koszta podróży dla lekarzy okręgowych, oraz subwencye dla powiatów na pokrycie przewyżki wydatków na płace ponad 1% podatków bezpośrednich, przypisanych do poboru w całym powiecie (w myśl uchwały Sejmu z 5. marca 1907)	110.000 K.
Pozycya	10. 1/8 część kosztów lekarstw dla epidemicznie chorych	12.200 „
Pozycya	11. Utrzymanie i odświeżanie krowianki	24.000 „
Pozycya	12. Koszta podróży i diety lekarzy z powodu szczepienia ospy ochronnej	126.500 „

Pozycya 12. a) Na stypendya dla lekarzy, celem podróży naukowych do rozporządzenia Wydziału krajowego	6.000 K.
<u>Suma działu III.</u>	<u>278.700 K.</u>

Dział IV. Zasiłki dla zakładów sanitarnych.

Pozycya 13. Szpitale Sióstr Miłos. w Czerwonogrodzie, Rozdole, Bursztynie, Przeworsku i Nowosiólkach	3.600 K.
Pozycya 14. Dla szpitalu św. Zofii we Lwowie subwencya na utrzymanie kolonii leczniczej w Iwoniczu	1.600 „
Pozycya 15. Szpital komisji klimatycznej w Zakopanem	600 „
Pozycya 16. Dla OO. Bonifratrów w Krakowie na amortyzacyę pożyczki 60.000 K. na dokończenie budowy szpitala w Krakowie VI. rata z 33-lecia w myśl uchwały Sejmu z 10. lipca 1902	3.598 „
Pozycya 17. Dla OO. Bonifratrów w Krakowie celem ulżenia w kosztach utrzymania chorych	2.500 „
Pozycya 18. Zakład św. Józefa dla chorych nieuleczalnych i wyzdrowieńców we Lwowie	2.000 „
Pozycya 19. Szpital izrael. we Lwowie, celem ulżenia w kosztach utrzymania chorych	4.000 „
Pozycya 20. Lecznica powszechna we Lwowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego	2.500 „
Pozycya 21. „Narodna lecznica“ we Lwowie, subwencya	1.000 „
Pozycya 22. Kolonia lecznicza w Rymanowie	1.000 „
Pozycya 23. Kolonia lecznicza w Rabce na utrzymanie dzieci w lecznicy	600 „

Izba uchwała bez rozprawy rubr. III. poz. 1—23 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji z wyjątkiem pozycyi 3, 4 i 5, objętych osobnemi sprawozdaniami.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 24. Towarzystwo ochotnicze ratunkowe we Lwowie	600 K.
Pozycya 25. Towarzystwo ochotnicze ratunkowe w Krakowie	600 „

Marszałek oznajmia, że do pozycyi 24. i 25. udziela głosu p. Merunowiczowi.

Przemawia p. Merunowicz i stawia poprawkę, aby Wydziałowi krajowemu do rozporządzenia na cele powyższych Towarzystw ochotn. ratunkowych dać kwotę 5000 kor. zamiast tak, jak to proponuje komisya, po 600 kor.

Izba poprawkę p. Merunowicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba poprawkę p. Merunowicza odrzuca, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała pozycyę 24. i 25. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 26. Towarzystwo higieniczne we Lwowie, celem ułatwienia szerzenia zasad higieny i dopomożenia w wydawaniu „Przeglądu higienicznego“	600 K.
Pozycya 27. Szpital dla matolek w Iwoniczu	2.000 „
Pozycya 28. Towarzystwu lekarskiemu w Krakowie	300 „

Izba bez rozprawy uchwała pozycyę 26—28 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 29. Komitet zjazdu lekarzy i przyrodników na Wystawę lekarską (subwencya)	400 K.
---	--------

Marszałek udziela głosu zapisanemu przy tej pozycyi p. Wurstowi.

Przemawia p. Wurst, stawiając poprawkę, by pozycyę 29. podwyższyć do kwoty 1500 kor.

Izba poprawkę powyższą p. Wursta popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Wursta, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała poz. 29. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 30. Radzie wyznaniowej gminy izr. w Krakowie celem ulżenia w utrzymaniu chorych	2.000 K.
Pozycya 31. Kuratorji szpitala izr. w Samborze celem ulżenia w utrzymaniu chorych	600 „
Pozycya 32. Zarządowi szpitala i przytuliska izr. w Tarnopolu celem ulżenia w utrzymaniu chorych	600 „

Suma działu IV. 30.698² K

Ogółem suma wydatków rubr. III. . 5.663.279 K.

D o c h o d y.

Pozycya 1. Dochody krajowego szpitala powszechnego we Lwowie (według osobnego sprawozdania)	800.665 K.
Pozycya 2. Dochody krajowego zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie (wedle osobnego sprawozdania)	671.201 „

Pozycya 3. Dochody krajowego szpitala św. Łazarza w Krakowie (wedle osobnego sprawozdania)	575.122 K.
Pozycya 4. Zwroty zaliczek od szpitali powszechnych z rachunków kwartalnych	57.000 „
Pozycya 5. Zwroty od gmin za dawniejsze koszta leczenia	100 „
Pozycya 6. Zwroty od szpitali powszechnych za sprawdzanie ra- chunków aptekarskich	1.020 „
Pozycya 7. Zwrot od c. k. Rządu nadwyżki kosztów utrzymania chorych w klinikach za lata ubiegłe	100.000 „
Suma dochodów	<u>2,205.108 K.</u>

Uchwałami temi zostały załatwione petycye do L. s. 1766/1432, 1457/1202, 925/741, 710/543, 1061/868, 1239/1025, 471/355, 453/337, 845/674, 832/661, 219/139, 937/751, 1178/964, 981/795, 1111/915, 855/684, 103/24, 115/36, 623/489, 703/536.

Petycę L. s. 1696/1380 Rady powiatowej i gmin powiatu tarnobrzeskiego o subwencyę na zaopatrzenie szpitala w Tarnobrzegu w dostateczną ilość wody odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Petycę L. s. 150/71 Przełożenia gminy wyznaniowej izr. we Lwowie o subwencyę na rok 1907 dla Stowarzyszenia, dla stołowania izr. chorych w powszechnym szpitalu i klinice odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Petycę L. s. 821/650 Wydziału powiatowego w Ropczycach o zwrot za lata ubiegłe od roku 1889 naddatków nad 1% dochodu na utrzymanie lekarzy okręgowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Petycę L. s. 1327/1071 Towarzystwa „Domu zdrowia“ w Zakopanem o subwencyę odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Petycę L. s. 819/648 „Schroniska nauczycieli i nauczycielek w Zakopanem“ odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i właściwego załatwienia

Nad petycyami: L. s. 129/50 SS. Miłosierdzia o restauracyę studni zakładowej, jako też L. s. 1588/1309 Wasyla Balata o zwolnienie z zapłacenia kosztów leczenia za syna, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Dalej komisya budżetowa wnosi:

Petycę gminy Besturna L. s. 1729/1412 o pokrycie kosztów utrzymania kaleki w domu miejskim w Krakowie w sumie 609 koron 70 hal.;

Petycję gminy Alwerni L. s. 1691/1376 o przyjęcie na fundusz krajowy 174 kor. 20 hal. należnych Krakowowi jako zwrot kosztów utrzymania kaleki Edwarda Wysockiego ;

Petycję gminy Kuryłówki o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania w Krakowie Reginy i Józefa Sycz w kwocie 1.190 kor. 20 hal ;

Petycję gminy Hoszowczyk L. s. 1141/927 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Anastazy Iwanyk w kwocie 232 koron ;

Petycję gminy miasta Rozwadów L. s. 1145/931 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Karola Szypuły w kwocie 2933 kor. 60 hal ;

Petycję gminy Sadżawa L. s. 909/725 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Weroniki Nadrawa w kwocie 547 kor. 68 hal ;

Petycję gminy Żabno L. s. 238/158 o pokrycie z funduszków krajowych kosztów utrzymania we Wiedniu Jana Krycińskiego w kwocie 1769 kor. 54 hal ;

Petycję gminy Wronowice L. s. 1487/1232 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia Maryanny Sromyk w kwocie 504 kor. 80 hal ;

Petycję gminy Bereźnicy wyżnej L. s. 910/726 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Joanny z Różyckich Tymoczko w kwocie 111 kor. 20 hal ;

Petycję gminy Szebnie L. s. 898/714 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania sieroty Józefy Warzolek w kwocie 542 kor. 40 hal.

Petycję gminy Lubienie L. s. 309/211 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania za Pawła Dumę w kwocie 414 kor. 20 hal.

przesyła się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, ewentualnie sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwala. poz. 30—32 wydatków, tudzież poz. 1—7 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz odczytane przez sprawozdawcę powyższe wnioski.

Sprawozdawca czyta :

Petycję L. s. 1329/1093 Tomasza Fryza o zapłacenie i przyjęcie na fundusz krajowy kwoty 345 kor. 60 hal. jako kosztów utrzymania i leczenia syna w Kulpar-kowie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do właściwego załatwienia.

Przemawia p. Krempa i stawia poprawkę, by po słowach „do właściwego załatwienia“ dodać słowa „i możliwego uwzględnienia“.

Izba poprawkę tę p. Krempy popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwala wniosek komisji, poprawkę zaś p. Krempy w oddzielnem głosowaniu odrzuca.

Następuje:

R u b r y k a III.

Pozycya 3. wydatków i pozycya 1. dochodów funduszu krajowego.

Krajowy szpital powszechny we Lwowie.

Sprawozdawca p. Loewenstein.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

1) Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący preliminarz szpitala powszechnego we Lwowie na rok 1907.

W y d a t k i.

Rubryka I. pozycya 1—22. Płace i emolnmenta etatowe 119.828 K.

Rubryka II. pozycya 23—31. Koszta utrzymania osób nieetatowych 107.580 „

Rubryka III. pozycya 32—52. Pensye i emerytury 29.462 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. I. poz. 1—22, Rubr. II. poz. 23—31, i Rubr. III. poz. 32—52 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubryka IV. pozycya 53—58 b). Zaopatrzenia i dary z łaski. 1.208 K.

Przemawia p. Krzysztofowicz, wnosząc o podwyższenie powyższej rubryki o 200 kor na zapomogę dla Józefa Kołakowskiego.

Izba poprawkę tę p. Krzysztofowicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji budżetowej poprawkę powyższą p. Krzysztofowicza przyjmuje.

Izba uchwała Rubr. IV. poz. 53—58 b) zgodnie z wnioskiem komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała poprawkę p. Krzysztofowicza, przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Maryi Nydza, hylej posługaczce szpitala, w załatwieniu jej petycyi do L. s. 585 udziela się jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 K.

II .Eugeni Dekañskiej, wdowie po dyetaryuszu szpitala w załatwieniu jej petycji do L. s. 835 udziela się jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 K.

Rubryka	V. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych, pozycya 59	200 K.
Rubryka	VI. Remuneracye i zapomogi pozycya 60—62	6.200 „
Rubryka	VII. Koszta gospodarcze, pozycya 63—74 1) zwyczajne	337.099 „
	2) nadzwyczajne	20.954 „
Rubryka	VIII. Koszta sanitarne, pozycya 75—84 1) zwyczajne	100.212 „
	2) nadzwyczajne	800 „
Rubryka	IX. pozycya 85. Koszta kancelaryjne	4.800 „
Rubryka	X. pozycya 86. Koszta kapliczne	600 „
Rubryka	XI. Utrzymanie budynków, poz. 87—91 1) zwyczajne	36.000 „
	2) nadzwyczajne	63.599 „
Rubryka	XII. Odsetki od kapitałów dłużnych, pozycya 92—93	3.520 „
Rubryka	XIII. Podatki i daniny pozycya, 94	400 „
Rubryka	XIV. Rozmaite, pozycya 95—97	3.150 „
Rubryka	XV. Zapomogi dla położnic, pozycya 98	14.000 „
Rubryka	XVI. Koszta utrzymanie dzieci zrodzonych na bezpłatnym oddziale położnic pozycya 99	100 „
Rubryka	XVII. Ryczałt za utrzymanie dzieci w szpitalu św. Zofii, pozycya 100	37.500 „
Rubryka	XVIII. Spłata pożyczek, pozycya 101—103	22.320 „
	Suma wydatów	909.732 K.

D o c h o d y.

Rubryka	I. pozycya 1—2 Dodatki	69.430 K.
Rubryka	II. pozycya 3. Oplaty pośmiertne	21.000 „
Rubryka	III. pozycya 4—6. Zwroty kosztów leczenia	430.500 „
Rubryka	IV. pozycya 7—8. Dochody z realności i ogrodu	2.500 „
Rubryka	V. pozycya 9—10. Rozmaite	3.200 „

Rubryka VI. pozycya	11.	Subwencye i zwroty od c. k. Skarbu	190.162 K.
Rubryka VII. pozycya	12.	Pożyczka inwestycyjna	83.873 „
		Suma dochodów	800.665 K.
		W porównaniu z wydatkami	909.732 „
		Okazuje się niedobór	109.067 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. V.—XVIII. wydatków, tudzież Rubr. I.—VII. Dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz odczytane przez sprawozdawcę wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta :

2) Petycyę: Maryi Strzeleckiej L. s. 176 o przyznanie w drodze łaski dożywotniej pensyi i Maryi Jurkiewicz wdowy po portyerze szpitala powszechnego we Lwowie L. s. 928 o udzielenie jednorazowej zapomogi odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

3) Petycyę: Janiny Zajączkowskiej, wdowy po sekundaryuszu szpitala powszechnego we Lwowie do L. s. 148 o przyznanie zaopatrzenia wdowiego i sierocęgo odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, sprawozdania i ewentualnego postawienia wniosku na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Następuje:

R u b r y k a III.

Pozycya 4. wydatków i pozycya 2. dochodów funduszu krajowego.

Krajowy Zakład dla obłąkanych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Laskowski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

W y d a t k i :

Rubryka I. Płace i emolumenta etatowe		64.868 Koron
„ II. Koszta utrzymania osób nie-etatowych	{ 1. zwyczajne { 2. nadzwyczajne	124.475 „
„ III. Pensye i emerytury		13.982 „
„ IV. Zaopatrzenie, odstawnne i dary z łaski		664 „
„ V. Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych		80 „

Rubryka VI. Remuneracye i zapomogi		3.020	Koron
„ VII. Koszta gospodarcze zakładu	{ 1. zwyczajne 2. nadzwyczajne	315.258	„
		20.190	„
„ VIII. „ „ folwarku		40.226	„
„ IX. Koszta sanitarne	{ 1. zwyczajne 2. nadzwyczajne	15.800	„
		2.000	„
„ X. „ kancelaryjne		1.700	„
„ XI. „ kapliczne	{ 1. zwyczajne 2. nadzwyczajne	500	„
		—	„
„ XII. „ utrzymania budynków, dróg dojazdowych i urzędzeń	{ 1. zwyczajne 2. nadzwyczajne	23.480	„
		—	„
„ XIII. Podatki z ekwiwalentem i daniny		80	„
„ XIV. Rozmaite		6.260	„
„ XV. Wydatki z prawa patronatu i konkurencyi wynikłe		120	„
„ XVI. Spłata pożyczek		84.252	„
	Razem { 1. zwyczajne 2. nadzwyczajne	694.765	„
		22.190	„
	Suma wydatków	716.955	„

D o c h o d y,

Rubryka I. Odsetki od kapitałów i efektów		196	Koron
„ II. Dodatki		1.500	„
„ III. Dochody z dóbr		49.265	„
„ IV. Zwroty kosztów leczenia		613.500	„
„ V. Rozmaite		6.740	„
	Suma dochodów	671.201	„
	W porównaniu z wydatkami	716.955	„
	Okazuje się niedobór	45.754	„

Na tej podstawie Komisya budżetowa wnosi :

„Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie na rok 1907“.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki i dochody zgodnie z wnioskiem komisji, oraz ten wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. Sejm wyznacza Franciszce Kubrakiewicz dożywotnie zaopatrzenie z łaski w rocznej kwocie 400 koron.

2. Sejm wyznacza Onufremu Kuźmisze, b. dozorecy Zakładu kulparkowskiego dożywotni dar z łaski w rocznej kwocie 72 koron.

3. Sejm przechodzi do porządku dziennego nad petycjami Rozalii Mroczo i Jana Kamińskiego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Sejm upoważnia Wydział krajowy, ażeby od wypadku do wypadku według własnego uznania pokrywał koszta utrzymania przynależnych do Galicji ubogich umysłowo chorych, narosłe w prywatnym Zakładzie Hospital de la Paix w Chichli, obok Konstantynopola.

III. 1. Petycę L. 605/471, 830/659 lekarzy krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie o podwyższenie poborów służbowych,

2. Petycę L. 458/342, 637/502, 797/626, 1033/240 dozorców i dozorecyń krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie o polepszenie bytu i podwyższenie emerytury,

3. Petycę L. 294/X Maryi Semkowej, wdowy po szewcu i magazynierze Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie o dożywotnie zaopatrzenie w drodze łaski,

4. Petycę L. 694/527 Dmytra Borystawskiego, byłego dozorecy chorych w krajowym Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie, o podwyższenie emerytury,

5. Petycę L. 793/622 Stanisława i Zofii Czudrów z Suchodolu o odpisanie kosztów leczenia w Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie Zofii Czudru 70 K 40 h.,

6. Petycę L. 926/782 dyetaryuszów kraj. Zakładu dla obłąkanych o podwyższenie wynagrodzenia i ustanowienie posad aplikantów,

7. Petycę L. 727/743 urzędników kraj. Zakładu dla obłąkanych o podwyższenie plac, wliczenie do emerytury dodatków osobistych i relutum za wikt oraz o znizienie lat służby z 40 na 35,

przesyła się Wydziałowi krajowemu do sprawozdania.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta :

Folwark Zakładu kulparkowskiego.

W y d a t k i.

Rubryka	I.	Na gospodarstwo rolne	36.286	Koron
„	II.	Na ogród warzywny	3.400	„
„	III.	Podatek gruntowy z ekwiwalentem	370	„
„	IV.	Asekuracja od ognia i nieprzewidziane	170	„
		<u>Suma wydatków</u>	<u>40.226</u>	„

D o c h o d y.

Rubryka	I.	Z gospodarstwa rolnego etc.	44.765	Koron
„	II.	Z ogrodów warzywnych	4.500	„
		<u>Suma dochodów</u>	<u>49.265</u>	„

Z e s t a w i e n i e.

Dochody	49.265	Koron
W porównaniu z wydatkami	<u>40.226</u>	„
	<u>Preliminuje się czysty dochód</u>	<u>9.039</u> „

Na tej podstawie wstawiła Komisya budżetowa do preliminarza krajowego Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie:

w Rubr. VIII. poz. 51—54 wydatków sumę 40.226 K.

w Rubr. III. poz. 4—5 dochodów sumę 49.265 K.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki i dochody folwarku Zakładu kulparkowskiego zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Rubryka III. poz. 5 wydatków i poz. 3 dochodów funduszu krajowego.

Krajowy szpital św. Łazarza w Krakowie.

Sprawozdawca p. Mars.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Z e s t a w i e n i e s u m a r y c z n e.

W y d a t k i:

Rubr.	I.	Poz. 1— 22.	Płace i emolumenta etatowe	103.344	Kor.
„	II.	„ 23— 30.	Koszta utrzymania osób nieetatowych	83.713	„

Rubr.	III.	Poz.	31— 45.	Pensye i emerytury	19.266 Kor.
"	IV.	"	46— 60.	Zaopatrzenia, odstawnne i dary z łaski	3.813 "
"	V.	"	61.	Odprawy i spłaty kapitałów pośmiert.	100 "
"	VI.	"	62— 63.	Remuneracye i zapomogi	4.600 "
"	VII.	"	64— 75.	Koszta gospodarcze	240.020 "
"	VIII.	"	76— 83.	Koszta sanitarne	55.118 "
"	IX.	"	84.	Koszta kancelaryjne	2.400 "
"	X.	"	85.	Koszta kapliczne	904 "
"	XI.	"	86— 90.	Utrzymanie budynków	36.900 "
"	XII.	"	91.	Podatki i daniny	2.292 "
"	XIII.	"	92— 94	Rozmaite	2.590 "
"	XIV.	"	95	Zapomogi dla położnic	6.000 "
"	XV.	"	96	Koszta utrzym. dzieci zrodzon. na oddz. poł.	1.300 "
"	XVI.	"	97— 98.	" utrzym. dzieci i mamek w szp. ś. Ludw.	46.000 "
"	XVII.	"	99—101.	Zapisy	214 "
"	XVIII.	"	102.	Wydatki z prawa patronatu i konkuren.	100 "
"	XIX.	"	103.	Dyety, koszta podróży i różne inue	200 "
"	XX.	"	104—107.	Spłata pożyczek	52.520 "
<u>Suma wydatków</u>					<u>661.394 "</u>

D o c h o d y.

Rubr.	I.	Poz.	1—3.	Odsetki od efektów kapitał i fuud.	39.563 Kor.
"	II.	"	4— 12a.	Dochody z dóbr i realności	24.113 "
"	III.	"	13— 15.	Zwroty kosztów leczenia	465.000 "
"	IV.	"	16— 17.	Dochody rozmaite	20.800 "
"	V.	"	18— 23.	Zwroty od c. k. skarbu Państwa	25.646 "
<u>Suma dochodów</u>					<u>575.122 Kor.</u>
W porównaniu z wydatkami					<u>661.390 "</u>
okazuje się niedobór					<u>86.272 Kor.</u>

Komisya budżetowa wnosi:

I. Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz budżetu św. Łazarza w Krakowie na rok 1907.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe dochody i wydatki szpitala św. Łazarza w Krakowie, zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

II. Wysoki Sejm raczy odstąpić petycyę :

L. 538 Skibskiej Maryi, wdowy po dyetaryuszu szpitala św. Łazarza o udzielenie jednorazowej zapomogi,

L. 791 Flasińskiej Felicyi, wdowy po pisarzu szpitala św. Łazarza o udzielenie jednorazowej zapomogi

Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W uchwalonym przez Sejm krajowy 10. października 1878 etacie posad i płac szpitala św. Łazarza w Krakowie ma być :

w etacie płac :

1. jako pozycya I. „Dyrektor“:

a) płacy 5.800 K.

b) relutum za mieszkanie 1.200 K.

c) dodatku pięcioletniego po 800 K.

2. jako pozycya II. „5 prymaryuszów“:

a) płacy po 3.000 K.

b) dadatku pięcioletniego po 600 K.

3. jako pozycya IV. „kierownik oddziału chorób zakaźnych“:

a) płacy 3.000 K.

b) dodatku pięcioletniego po 300 K.

c) pomieszkanie w szpitalu z opałem i światłem.

4. jako pozycya V. „7 sekundaryuszów I. kl.“:

a) płacy po 1.600 K.

b) pomieszkanie w szpitalu z opałem i światłem, względnie relutum po 400 K.

5. jako pozycya VI. „7 sekundaryuszów II. kl.“:

a) płacy po 1.400 K.

b) pomieszkanie w szpitalu z opałem i światłem, względnie relutum po 400 K.

6. jako pozycya VII. „10 praktykantów lekarskich“:

a) adjutum po 600 K.

b) dodatku rocznego po 200 K. po upływie każdego roku służby — aż do wysokości łącznych poborów 1.400 K.

7. jako pozytywa IX. „Aptekarz“

- a) płacy 2.200 K.
- b) dodatku na pomieszkanie 400 K.
- c) dodatku pięcioletniego 200 K.

8. jako pozytywa XVII. „2 aplikantów“:

- a) płacy po 1.000 K.
- po 3 latach służby 1.200 K.
- po 5 latach służby 1.500 K.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„I. Jadwidze Maryi Cybulskiej, sierocie po maszyniście szpitala św Łazarza udziela się jednorazowy dar z łaski w kwocie 75 K.“;

„II Józefowi Solarzowi, b. piekarzowi szpitala św. Łazarza, udziela się jednorazowy dar z łaski w kwocie 100 K.“;

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Poleca się Wydziałowi krajowemu zaprowadzenie światła elektrycznego w krajowym szpitalu św. Łazarza w Krakowie.

2) Na pokrycie kosztów urządzeń dla światła elektrycznego wyznacza się Wydziałowi krajowemu kredyt w kwocie 18.000 K.

3) Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia z majątku zarodowego krajowego szpitala św Łazarza w Krakowie pożyczki w kwocie 18.000 K., splacalnej przez majątek obrotowy tegoż szpitala z 4% odsetkami w ciągu lat dziesięciu, począwszy od roku 1907.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Następuje:

R u b r y k a IV.

Dobroczynność.

Sprawozdawca p. Niezabitowski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i.

		zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya	1. Dom ubogich i sierót w Krakowie	10.848 K.	
Pozycya	2. Zakład św. Józefa dla osieroconych chłopców w Krakowie	2.000 „	
Pozycya	3. Towarzystwo miłosierdzia pod godłem „Opatrzność“ we Lwowie	2.400 „	
Pozycya	4. Zakład dla osieroconych dziewcząt imienia ks. Józefa Ziemiańskiego w Przemysłu	1.000 „	
Pozycya	5. Towarzystwo opieki nad niemowlętami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie	400 „	
Pozycya	6. Towarzystwo j. w., rata amortyzacyjna pożyczki 65.000 K., udzielonej fuu- dacyi domu podrzutek w Lwowie na budowę zakładu opieki nad niemo- włętami pod wezwaniem „Dzieciątka Jezus“ we Lwowie, V. i VI. półroczna rata z 35-lecia, do 1. października 1938 włącznie		3.575 K.
Pozycya	7. Ryczałt na zasiłki dla ochronek, do rozporządzalności Wydziału krajowego. Do tej pozycyi przekazuje się petycye o zapomogi dla ochronek Wydziałowi krajowemu do rozdziału wedle uznania. Mianowicie petycye l. s. 96, 182, 229, 239, 351, 451, 474, 521, 636, 777, 787, 848, 1062, 1161, 1164, 1211, 1222, 1468, 1472, 1544, 1545, 1575, 1579.	10.000 „	
Pozycya	8. Towarzystwo kolonii wakacyjnej dla dziewcząt we Lwowie	200 „	
Pozycya	9. Zarząd główny Towarzystwa pedago- gicznego na lwowską kolonię waka- cyjną zasiłek stały	400 „	
Pozycya	10. Towarzystwo imienia św. Salomei, opie- ki nad wdowami i sierotami we Lwowie	200 „	
Pozycya	11. Zgromadzenie SS. Służebnic Serca Je- zusowego w Krakowie	200 „	
Pozycya	11 a. Zgromadzenie SS. Służebnic Serca Je- zusowego we Lwowie — na przytu- lisko dla slug	200 „	

		zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 12.	Towarzystwo opieki nad sługami im. św. Jadwigi we Lwowie	400 K.	
Pozycya 13.	Zakład staruszek i kalek w Krakowie na Bli-hu, im. hr. Soltykowej	300 „	
Pozycya 14.	Komitet „Domu pracy“ na Kaźmierzu w Krakowie	1.000 „	
Pozycya 15.	Zakład św. Jadwigi w Krakowie (stała subwencya)	1.200 „	
Pozycya 16.	Przytulisko Brata Alberba we Lwowie i w Krakowie	10.000 „	
Pozycya 17.	Ks. Siemiaszki Kazimierza „Do n schronienia i dobrowolnej pracy dla opuszczonych i moralnie zaniedbanych chłopców“ w Krakowie	1.600 „	
Pozycya 18.	Na opłatę procentów (4 ⁰ / ₀) od pożyczki 40.000 K. zaciągniętej przez Towarzystwo budowy tanich mieszkań dla robotników katolickich w Krakowie (VII. rata z 30-lecia w myśl uchwały sejmowej z 12. lipca 1903)		1 600 K.
Pozycya 19.	Na zasiłki dla weteranów z r. 1831 i dla uczestników powstania z r. 1863, do dyspozycyi Wydziału krajowego	4.500 „	
Pozycya 20.	Dla księży unitów chełmskich ich wdów i sierót	2.000 „	
Pozycya 21.	I. Towarzystwo głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie	200 „	
Pozycya 22.	Stowarzyszenie opieki nad uwolnionymi więźniami we Lwowie	200 „	
Pozycya 22 a.	Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków gr.-kat archidiecezyi lwowskiej		200 „
Pozycya 22 b.	Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków gr.-kat. dyecezyi stanisławowskiej		200 „
Pozycya 22 c.	Towarzystwo wzajemnej pomocy diaków gr.-kat. dyecezyi przemyskiej	— „	„
Pozycya 23.	Kongregacya ruska Sióstr Służebniczek w Krystonopolu (do rozporządzalności Wydziału krajowego, w porozumieniu z gr.-kat Ordynaryatami)	1.000 „	

		zwyczajne	nadzwyczaj.
Pozycya 23 a.	Zgromadzenie Sióstr Służebniczek Najśw. Rodziny Maryi w Starej Wsi .	2.000 K.	
Pozycya 24	Gminie Kolbuszowa na opłatę odsetek od pożyczki zaciągniętej dla pogorzalców (VIII. rata z 10-lecia, w myśl uchwały sejmowej z 10. kwietnia 1900 r).		3.000 K.
Pozycya 25.	Gminie m. Nowego Sącza na opłatę odsetek (4%) od pożyczki 400.000 K., zaciągniętej na odbudowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulację ulic i inne inwestycje (XIII. rata z 20-lecia)		16.000 „
Pozycya 26.	Gminie m. Mikuliniec IV. rata na opłatę odsetek od pożyczki 20.000 K. na lat 10 zaciągnąć się mającej, na odbudowanie zniszczonych pożarem budynków miejskich, regulację ulic i inne inwestycje		850 „
Pozycya 27.	Dla pogorzalców ryczałt do rozporządzałości Wydziału krajowego	10.000 „	

Do tej pozycyi przekazuje się następujące pozycje: l. s. 147, 288, 511, 640, 697, 706, 763, 944, 1114, 1530, 1660.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 1--27 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 27 a.	Zakład opieki nad opuszczonemi dziećmi w Krakowie (zakład p. Żurowskiej)	zwyczajne	nadzwyczaj.
			400 K.

Przemawia p. Maryewski i stawia poprawkę, by pozycję 27 a) podwyższyć do kwoty 700 koron.

Izba poprawkę tę p. Maryewskiego popiera.

Przemawia p. Leo.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwała poprawkę p. Maryewskiego.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 27 b.	Przytulisko dla drobnych sierót pod opieką św. Józefa we Lwowie, jednorazowo	zwyczajne	nadzwyczaj.
			400 K

Przemawia p. ks. Wesoliński i stawia poprawkę, by pozycję 27b podnieść do kwoty 700 koron.

Izba poprawkę tę p. ks. Wesolińskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba poprawkę powyższą p. ks. Wesolińskiego uchwała.

Sprawozdawca czyta:

	zwyczajne nadzwycz.
Pozycya 27 c. Dom sierót Niepokalanego Poczęcia Najśw. Panny Maryi we Lwowie	200 K.
Pozycya 27 b. Komitet kolonij wakacyjnych we Lwowie	200 K.
Pozycya 28. Zgromadzenie X. X. Redemptorystów w Podgórzu, na budowę kościoła i klasztoru (z przyznanych 10.000 K. II. rata z 5-lecia)	2.000 „
Pozycya 28 a. Przytulisko polskie we Wiedniu	200 „
Pozycya 29. Stowarzyszenie kobiet ku wychowaniu sierót izraelskich w Krakowie, zasiłek jednorazowy	200 „
Pozycya 30. Zakład dla sierót im. Modesty Zagórskiej w Śniatynie	100 „
Pozycya 31. Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia im. św. Wincetego à Paulo we Lwowie IV. i V. rata umorzenia reszty pożyczki 20.000 K. zaciągniętej w galicyjskiej Kasie oszczędności	1.230 „
Pozycya 32. Dyrekcya i grono nauczycielskie Seminarjum nauczycielskiego we Lwowie na ciepły posiłek dla ubogich uczenie jednorazowo	200 „
Pozycya 33. Zarząd centralny Związku katolickich Towarzystw i Zakładów dobroczynnych, rata amortyzacyjna pożyczki 120.000 K. zaciągniętej na budowę domu dla wszystkich stowarzyszeń robotniczych katolickich we Lwowie, 1-sza rata półroczna z 39-lecia od 1. lipca 1907. Wydatek nadzwyczajny	3.150 „
Suma wydatków rubr. IV.	66.078 K. 30.375 K.
Ogółem	96.453 K.

Izba bez rozprawy uchwała poz. 27 c—33 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego sprawozdania petycje: l. s. 482 ruskiego Komitetu kolonij wakacyjnych, l. s. 621 Zakładu sierót SS. Miłosierdzia w Krakowie, l. s. 622 Kolegium XX. Pijarów w Krakowie o subwencyę na restauracyę kościoła i domu, l. s. 818 Towarzystwa św. Apostoła Pawła

o zapomogę, l. s. 843 Przytuliska Brata Alberta w Przemyślu, l. s. 849 Wydziału Czytelni polskiej w Śniatynie o zasilek na budowę domu, l. s. 874 Kierownika Zakładu wychowawczego w Pawlikowicach o pożyczkę, l. s. 903 Wydziału Kółka fabrycznego o subwencję na budowę domu, l. s. 938 Przełożonej generalnej Siostr Najsw. Rodziny z Nazaretu w Krakowie, l. s. 1046 Towarzystwa wzaj. pomocy Kapłanów obrz. rz. kat. we Lwowie, l. s. 1056 Centralnego instytutu ubogich chrześcijan we Lwowie, l. s. 1189 Asylverein der Wiener Universität, l. s. 1218 Rektoratu kościoła św. Józefa na Kablenbergu, l. s. 1310 Towarzystwa robotników „Praca“ w Bochni, i. s. 771 Zwierzchności gminnej w Leżajsku na odbudowanie rzeźni.

2. Przechodzi się do porządku dziennego nad petycjami: l. s. 107 Komitetu paraf. rz. kat. w Turce, l. s. 113 Stowarzyszenia Sług św. Zyty w Krakowie, l. s. 228 Filii Towarzystwa św. Apostoła Piotra, l. s. 232 Gminy Belejów o zapomogę z powodu wylewu rzeki, l. s. 457 Komitetu parafialnego w Tarnowie, l. s. 466 Komitetu budowy kościoła w Knihyninie, l. s. 475 Stowarzyszenia Sług św. Zyty w Tarnopolu, l. s. 486 Towarzystwa dobroczynności Pań w Lisku, l. s. 495 Stowarzyszenia dwucentowych wkładek w Przemyślu, l. s. 539 Zwierzchności gminnej Rozdziele o zaponogę na utrzymanie własnego parocha, l. s. 566 Męskiego Koła Towarzystwa św. Wincentego a Paulo, l. s. 572 Bractwa cerkiewnego św. Michała Archanioła, l. s. 589 Członków Komitetu budowy kościoła w Janowicach, l. s. 635 Aleksego Gila o wsparcie, l. s. 716 Komitetu budowy kościoła w Hłuckiem, l. s. 718 Ochotniczej straży w Rabce, l. s. 853 Towarzystwa zapomóg dla ubogich cerkwi, l. s. 955 Komitetu budowy cerkwi w Milowcach, l. s. 965 Komitetu herbaciarni centowej we Lwowie, l. s. 1024 parafii Jaślany na budowę kościoła, l. s. 1163 Stowarzyszenia Przyjaźń w Tarnopolu, l. s. 1185 Komitetu budowy kościoła w Przemyślu, l. s. 1205 SS. Miłosierdzia w Bursztynie, l. s. 1220 Kongregacji maryjańskiej kolejowej w Nowym Sączu, l. s. 1270 Towarzystwa św. Wincentego a Paulo w Podgórzu, l. s. 1355 Komitetu paraf. rzym. kat. w Wierzbowcu, l. s. 1419 Jakóba Hrubego dyaka w Rokitnie, l. s. 1212 Domu narodnego w Kaluszu, l. s. 1213 Tow. Kaczko-wskiego w Dobromilu, l. s. 1465 Tow. turystycznego „Beskid“ w Nowym Sączu, l. s. 1469 Przyjaźń w Rzeszowie, l. s. 1470 Tow. Pań św. Wincentego a Paulo w Rzeszo-wie, l. s. 1471 Tow. opieki nad sługami św. Zyty w Rzeszowie, l. s. 1482 Tow. Pań ekonomek w Tarnopolu, l. s. 1514 Komitetu budowy kościoła w Lutowiskach, l. s. 1517 Antoniego Zygła w Oświęcimie o wsparcie, l. s. 1532 Komitetu budowy cerkwi w Bogucach, l. s. 1754 gm. Łukawica na budowę kościoła.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Włodek Filip i wnosi, aby petycję l. s. 1754 wyłączyć z petycyj objętych wnioskiem 2. komisji i udzielić gm. Łukawica na budowę kościoła jednorazowej subwencji w kwocie 500 kor.

Izba popiera ten wniosek p. Włodka Filipa.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Marszałek poddaje pod głosowanie najpierw wniosek komisji, jako dalej idący, przejścia do porządku dziennego nad petycją l. s. 1754.

Izba wniosek ten komisji uchwała.

Przemawia p. Krempa i stawia wniosek, by petycję l. s. 1024 wyłączyć z petycyj objętych wnioskiem 2. komisji i na budowę kościoła w Jaślanach udzielić subwencji w kwocie 500 kor.

Izba wniosek ten p. Krempy popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy Izba uchwała wniosek komisji przejścia nad petycją l. s. 1024 do porządku dziennego.

Przemawia p. Michałowski i wnosi na wyeliminowanie petycji l. s. 1482 Towarzystwa Pań ekonomek w Tarnopolu z wniosku 2. komisji, i przekazanie jej Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Izba popiera ten wniosek p. Michałowskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała wniosek p. Michałowskiego zamiast wniosku komisji co do powyższej petycji.

Przemawia poseł Buynowski i stawia wniosek o wyeliminowanie petycji l. s. 589 członków komitetu budowy kościoła w Janowcach z wniosku 2. komisji i przekazanie jej Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Izba wniosek ten p. Buynowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuca wniosek p. Buynowskiego, a w oddzielnem głosowaniu uchwała wniosek komisji co do powyższej petycji.

Rzemawia p. Czecz, stawiając następujący wniosek co do petycji l. s. 874 kierownika Zakładu w Pawlikowicach o pożyczkę:

Petycję l. s. 874 przekazuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego udzielenia pożyczki z funduszów sierocińskich.

Przemawia p. Trzeciecki.

Izba wniosek ten p. Czecza popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek zwraca uwagę p. Czecza, iż odmiennie wniosek sformułował ustnie a odmiennie przedłożył na piśmie do głosowania.

Przemawia p. Czecz pod względem formalnym i uprasza o opuszczenie słów „do zbadania i ewentualnego“.

Marszałek oznajmia, iż wniosek w takim razie będzie opiewać:

„Petycję l. s. 874 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do udzielenia pożyczki z funduszów sierocińskich.“

Przemawia p. Struszkiewicz.

Przemawia p. Czecz, oświadczając, iż jemu chodzi o to, aby petycję odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego udzielenia pożyczki.

Marszałek stwierdza, iż tak właśnie wniosek ten i przedtem był postawiony ustnie, na piśmie zaś inaczej opiewa, gdyż mieści się w nim katogoryczne polecenie „do udzielenia pożyczki“ co jest już meretorycznem załatwieniem sprawy.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała powyższy wniosek p. Czecza, który Marszałek odczytuje.

Przemawia p. Tarnawski i stawia wniosek, aby petycją l. s. 495 Stowarzyszenia dwucentowych wkładek w Przemyślu wyeliminować z wniosku 2 komisji i udzielić temu Towarzystwu subwencji w kwocie 400 kor.

Izba wniosek p. Tarnowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie wniosek komisji przejścia do porządku dziennego nad powyższą petycją.

Gdy wniosek komisji nie uzyskał większości, Marszałek poddaje pod głosowanie wniosek p. Tarnowskiego o udzielenie powyższemu Towarzystwu subwencji 400 kor.

Wniosek p. Tarnowskiego nie uzyskał również większości.

Przemawia p. Tarnawski i wnosi na przekazanie powyższej petycji l. s. 495 Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia.

Izba wniosek powyższy p. Tarnowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba wniosek ten p. Tarnowskiego uchwała.

Izba uchwała następnie wnioski 1 i 2 komisji obejmujące resztę petycyj, co do których nie zgłoszono żadnych odmiennych wniosków.

Następuje :

R u b r y k a V.

Pozycya 1—7 wydatków i pozycya 1—2 dochodów.

Oświata i sztuka.

Dział I. Akademia Umiejętności i Rada szkolna krajowa.

Dział II. Wydatki na publiczne szkoły ludowe.

Sprawozdawca p. Kozłowski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. Tarnawski.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Bobrzyński.

Przemawia p. ks. Bohaczewski dla faktycznego sprostowania.

Przemawia p. Głębiński.

Marszałek udziela głosu wiceprezydentowi Rady szkolnej krajowej p. Płazkowi.

Przemawia wiceprezydent Rady szkolnej krajowej p. Płazek.

Przemawia p. Buynowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udzielając następnie głosu p. Bohaczewskiemu do faktycznego sprostowania, uprasza go, aby prostował jedynie fakta.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. Jabłoński w sprawie formalnej i zwraca uwagę Marszałka, iż z ust p. ks. Jaworskiego padły słowa, że „z największą radością i całkiem sprawiedliwie wsadziłbym was wszystkich do kryminału“.

Marszałek oświadcza, iż zażąda stenogramu, tymczasem udziela głosu p. ks. Jaworskiemu w sprawie formalnej.

Przemawia p. ks. Jaworski i oświadcza, iż swoich słów nie zwracał do posłów.

Marszałek uprasza p. ks. Jaworskiego o powtórzenie słów, jakich użył.

P. ks. Jaworski oświadcza, iż słowa swe zwrócił tylko do tych, którzy dopuszczają się nadużyć i demoralizują lud.

Marszałek ponownie wzywa p. ks. Jaworskiego do powtórzenia słów przez niego użytych.

P. ks. Jaworski obstaje przy tem, że słowa swe zwrócił do tych wszystkich, którzy demoralizują lud.

Przemawia pod względem formalnym p. ks. Bohaczewski.

Przemawia p. ks. Jaworski oświadczając, iż zarzuconych mu słów przez p. Jabłońskiego nie wypowiedział.

Marszałek oznajmia, iż wobec oświadczenia złożonego przez p. ks. Jaworskiego, uważa sprawę tę za załatwioną.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Kozłowski czyta:

Pozycja 1. Akademia umiejętności w Krakowie:

a) zasiłek stały	70.000 K.	
b) zasiłek na utrzymanie wyprawy naukowej pod kierownictwem profesorów Abrahama i Zakrzewskiego w Archiwum Watykańskiem (na trzechlecie 1907/8 – 1910/11)	4.000 „	
c) na wydanie atlasu geologicznego wraz z tekstem (do rozporządzalności Wydziału krajowego)	5.000 „	79.000 K

Uchwałą powyższą załatwia Sejm petycyę Akademii Umiejętności 1209/495.

Pozycja 2. Szesnastu członków Rady szkolnej krajowej (stałe pobory)	32.000 K.	
i na koszt podróży zamiejscowych członków Rady szkolnej krajowej (do jej rozporządzenia)	3.500 „	35.500 K.
Suma wydatków działu I.		<u>114.500 K.</u>

Dział II. Wydatki na publiczne szkoły ludowe.

		zwyczajne nadzwycz.
Pozycja 3. Wydatki funduszu szkolnego krajowego (wedle osobnego sprawozdania)	15,300.667 K.	261.176 K.
Pozycja 4. Wydatki funduszu szkolnego emerytalnego (wedle osobnego sprawozdania)	1,343.100 „	— „
Pozycja 5. Na oprocentowanie i amortyzację pożyczki 10,000.000 K. zaciągniętej się mającej na budowę nowych szkół ludowych w drugim półroczu r. 1907	— „	100.000 „
Pozycja 6. Na subwencje dla istniejących już internatów	22.000 „	— „
Pozycja 7. Na budowę domów dla internatów	— „	50.000 „
Suma wydatków działu II.	<u>16,665 767 K.</u>	<u>411.176 K.</u>

D o c h o d y.

Pozycja 1. Dochody funduszu szkolnego krajowego (wedle osobnego sprawozdania)		3,554.541 K.
Pozycja 2. Dochody funduszu szkolnego emerytalnego (wedle osobnego sprawozdania)		296.498 „
Suma		<u>3,851.039 K.</u>

I. Wysoki Sejm raczy odesłać petycje:

L. s. 1409/1165 Wydziału Towarzystwa opieki obywatelskiej nad internatem c. k. Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie,

L. s. 494/378 Konwentu Panien Benedyktynek w Przemyśle,

L. s. 1378/1136 Towarzystwa Opieki nad internatem dla uczniów c. k. Seminarjum nauczycielskiego w Sokalu,

L. s. 7963/1369 Anieli Budowskiej,

L. s. 1583/1304 Franciszka Włodygi, kierownika Internatu św. Stanisława w Tarnowie,

L. s. 939/753 Przełożonej Sióstr Nazaretanek.

L. s. 120/186, 513/180 Zarządu Internatu św. Jana Kantego, Sióstr Felicyanek we Lwowie,

L. s. 1238/1024 Klasztoru Urszulanek o subwencyę na utworzenie internatu dla kobiet kształcących się w Krakowie,

L. s. 179/100, 180/101 Stowarzyszenia Internatu dla uczniów c. k. Seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krakowie,

L. s. 1224/1094 Komitetu Towarzystwa Opieki nad Internatem w Tarnopolu,

L. s. 1354/1111 Komitetu Internatu dla uczniów Seminarjum nauczycielskiego w Zaleszczykach,

L. s. 356/258 Siostry Franciszki Felicyanki, Przełożonej Internatu Seminarzystek w Przemyślu,

L. s. 1072/879 Heleny Zawadzkiej, kierowniczki internatu dla Seminarzystek we Lwowie,

L. s. 217/137 Sióstr Bazylianek we Lwowie o zapomogę na internat dziewcząt,

L. s. 677/514 Internat im. Reja we Lwowie,

L. s. 245/145 Sióstr Bazylianek w Przemyślu o zasiłki na utrzymanie internatów oraz petycye:

L. s. 224/144 Panien Bazylianek w Przemyślu o zapomogę na kupno domu i petycye Wydziału Towarzystwa Opieki obywatelskiej nad Internatem dla kandydatek c. k. Seminarjum nauczycielskiego we Lwowie,

L. s. 614/418 Internatu Sióstr Bazylianek w Przemyślu,

L. s. 355/257 Konwentu Sióstr Felicyanek w Sokalu.

L. s. 1352/1110 Komitetu Internatu dla uczniów c. k. Seminarjum nauczycielskiego w Zaleszczykach,

Siostry Maryi Franciszki Felicyanki, przełożonej Internatu Panien Seminarzystek w Przemyślu,

L. s. 1977/1443 Komitetu zarządzającego internatem im św. Józafata dla uczniów seminarjum we Lwowie,

L. s. 1166/952 Konwentu Sióstr Felicyanek w Sokalu,

L. s. 1238/1034 Klasztoru Urszulanek o subwencyę na utworzenie internatu dla kobiet kształcących się w Krakowie,

L. s. 1377/1135 Towarzystwa Opieki nad internatem dla uczniów Seminarjum nauczycielskiego w Sokalu.

L. s. 535/411 Towarzystwa Bursy dla synów nauczycieli szkół ludowych w Krakowie o zasiłki na budowy domów dla internatów.

do Wydziału krajowego do zbadania w porozumieniu z Radą szkolną krajową i ewentualnego uwzględnienia w granicach ryczałtu.

II. Sejm upoważnia Wydział Krajowy do ewentualnego podwyższenia w miarę potrzeby zasiłku na subwencye i na budowę domów dla internatów w preliminarzu na rok 1908.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 1—7 wydatków z wyjątkiem pozycji 5 i 4 objętych osobnemi sprawozdaniami, zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższe I i II wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

Rubr. V. poz. 3. wydatków i poz. 1 dochodów funduszu krajowego:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

I. Wydatki funduszu szkolnego.

	Zwyczajne	Nadzw.	Razem
	Korony		
Rubr. I. poz. 1—7. Płace, remuneracye za udzielanie nauki religii, dodatki pięcioletnie, wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe i na zastępstwo nauczycieli urlopowanych .	14,065.675	—	14,065.675
Rubr. II. poz. 8—11. Remuneracye i zapomogi, zasiłki na urządzenie kursów wakacyjnych rolniczych i specjalnych, oraz remuneracye na roboty ręczne	142.600	200.000	342.600
Rubr. III. poz. 12. Koszta podróży i diety nauczycieli przeniesionych ze względów służbowych .	53.966	—	53.966
Rubr. IV. poz. 13—16. Dodatek do funduszu emerytalnego, interkalarya, emerytury dla tracących posady i dary z łaski .	61.878	5.000	66.878
Rubr. V. poz. 17. Zasiłki dla funduszy szkolnych miejscowych na budowę szkół	200.000	—	200.000
Rubr. VI. poz. 18—21. Na zasiłki do funduszy szkolnych miejscowych na			

	Zwyczajne	Nadzw.	Razem
	Korony		
utrzymanie szkół, utrzymanie budynku szkolnego w Tarnowie, mniejsze potrzeby szkolne i rządowe oraz koszta nadzoru funduszów szkolnych miejscowych	389.348	640	389.988
Rubr. VII. poz. 22. Na przybory naukowe ogólnej natury i dla nauk praktycznych	51.000	—	51.000
Rubr. VIII. poz. 23. Na biblioteki okręgowe	10.000	—	10.000
Rubr. IX. poz. 24. Na konferencye okręgowe	101.600	—	101.600
Rubr. X. poz. 25. Na stypendya dla uczniów i uczenie Seminarjów nauczycielskich	200.000	—	200.000
Rubr. XI. poz. 26. Na rozmaite wydatki	24.600	—	24.600
Rubr. XII. poz. 27. Na zasiłki dla szkół utrzymywanych przez korporacye	—	55.536	55.536
Suma wydatków	15,300.667	261.176	15,561.843

II. Dochody funduszu szkolnego.

Rubr. I. poz. 1—7. Odsetki od kapitałów	70.635	—	70.635
Rubr. II. poz. 8--15. Dochody z dóbr, realności i innych praw	43.496	—	43.496
Rubr. III. poz. 16—26. Dodatki	3,144.704	—	3,144.704
Rubr. IV. poz. 27. Zysk ze sprzedaży książek szkolnych	5 670	—	5.670
Rubr. V. poz. 28. Zapisy i darowizny	—	—	—
Rubr. VI. poz. 29. Taksy od spadków	180.000	—	180.000
Rubr. VII. poz. 30. Rozmaite wpływy	—	—	—
Rubr. VIII. poz. 31. Dodatek z c. k. Skarbu Państwa	109.886	—	109.886
Rubr. IX. poz. 32. Zwroty zaliczek udzielonych gminom na budynki szkolne z lat dawniejszych	150	—	150
Suma dochodów własnych z porównania ze sumą wydatków	3,554,541	—	3,554,541
	15,300.667	261.176	15,561.843

Zwyczajne Nadzw. Razem
Korony

okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu kra- jowego	11,746.126	261.176	12,007.302
---	------------	---------	------------

Izba uchwała bez rozprawy wydatki i dochody funduszu szkolnego zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wydatki funduszu szkolnego w kwocie 15,561.843 K wstawić przy Rubryce V. poz. 3. wydatków funduszu krajowego, a dochody w kwocie 3,554.541 K przy Rubryce V. poz. 1. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm wzywa e. k. Rząd:

1. ażeby powiększył liczbę inspektorów krajowych i okręgowych, oraz ażeby utworzył posadę krajowego inspektora kursów i szkół rolniczych;

2. ażeby ał Radzie szkolnej do rozporządzenia dostateczną liczbę sił koncepcyjnych, pomocniczych i kancelaryjnych i ażeby powiększył liczbę sił pomocniczych dla Rad szkolnych okręgowych;

3. ażeby wydatki na powyższe cele wstawił do preliminarza budżetu państwowego na r. 1908.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisja zaleca Wysokiemu Sejmowi odesłać do Rady szkolnej krajowej do załatwienia w granicach ryczałtu następujące petycje:

A) L. s. 1481/1226 ks. Wojciecha Balasa, katechety z Limanowej, o zapomogę celem kuracji;

B) nauczycieli:

L. s. 1002/809 Jana Sarmatiuka,

L. s. 740/572 Kornela Serdziewicza,

L. s. 1259/1043 Jana Krupy,

L. s. 1261/1045 Dymytra Kulezyckiego,

L. s. 1249/1035 Władysława Łopuszańskiego,

L. s. 1243/1029 Cyprjana Janowskiego,

L. s. 1245/1031 Walentego Dziedzica,

L. s. 1728/1411 Marcina Szajowskiego.

- L. s. 1632/1332 Michała Zająca,
L. s. 1560/1284 Jakóba Topolnickiego,
L. s. 1725/1408 Walentego Latochy,
L. s. 1775/1441 Bazylego Czeremszyńskiego,
L. s. 13402/62104 Michała Kuncewicza,
L. s. 103187/15312 Józefa Krzyżanowskiego,
L. s. 1511/1238 Seweryna Gudzia,
L. s. 364/266 Macieja Wójcika,
L. s. 861/690 Bazylego Rakowskiego,
L. s. 1018/815 Hipolita Dolińskiego,
L. s. 1014/821 Stefana Jaklińskiego,
L. s. 615/481 Michała Martynowicza,
L. s. 1416/468 Jana Magera,
L. s. 386/288 Feliksa Żurawieckiego,
L. s. 753/565 Antoniego Ślusarczyka,
L. s. 1005/812 Ambrożego Dmochowskiego,
C) Wdów po nauczycielach:
L. s. 1247/1037 Maksymilii Chominowej,
L. s. 1110/914 Cezaryny Amborskiej,
L. s. 1258/1042 Katarzyny Stefanii Kleidienst,
L. s. 1260/1044 Waleryi Mikulińskiej,
L. s. 1255/1039 Apolonii Michalskiej,
L. s. 1559/1283 Eleonory Popielowej,
L. s. 1587/1308 Amalii Reissowej,
L. s. 1581/1302 Zofii Pornastkowej,
L. s. 1561/1281 Rozalii Sokolińskiej,
L. s. 1776/1442 Pauliny Markowskiej,
L. s. 1771/1437 Maryi Zabierzowskiej,
L. s. 273/145 Matylidy Kisielewskiej,
L. s. 1523/1250 Waleryi Opiotowej,
L. s. 1534/1261 Karoliny Liptakowej,
L. s. 1519/1246 Wandy Zawadzkiej,
L. s. 105175/15604 Rozalii Potaszewskiej,

- L. s. 113288/16820 Magdaleny Willimkowej,
 - L. s. 559/425 Bronisławy Szeremetkowej,
 - L. s. 281/183 Maryi Gada,
 - L. s. 264/166 Teofili Monicowej,
 - L. s. 105174/1560 Anny Daciowej,
 - L. s. 410/294 Melanii Zarembiny,
 - L. s. 387/289 Sydonii Lewickiej,
 - L. s. 385/287 Julii Dembickiej,
 - L. s. 347/249 Waleryi Gabryelskiej.
 - L. s. 346/248 Stanisławy Zielińskiej,
 - L. s. 1006/813 Karoliny Łuszczyńskiej,
 - L. s. 1007/814 Bronisławy Sajewiczowej,
 - L. s. 1015/822 Klementyny Pieykowej,
 - L. s. 1021/828 Eleonory Stiasnowej,
 - L. s. 1659/1348 Maryi Oleńskiej,
 - L. s. 983/797 Leontyny Odlewanej,
 - L. s. 746/578 Amalii Kunańcowej,
 - L. s. 737/569 Katarzyny Rarogiewiczowej,
 - L. s. 724/557 Emilii Balickiej,
 - L. s. 728/561 Waleryi Mielechowej,
 - L. s. 729/562 Władysławy Medveckiej,
 - L. s. 1406/1162 Anysyi Olexińskiej,
 - L. s. 1402/1158 Józefy Czuczyłowej,
 - L. s. 1397/1153 Ludwiki Bieleckiej,
 - L. s. 277/179 Agaty Szaraniewiczowej,
 - L. s. 1394/1150 Karoliny Dydzińskiej,
 - L. s. 1423/1175 Florentyny Swoszowskiej,
 - L. s. 1425/1177 Karoliny Wiederbart,
 - L. s. 734/566 Maryi Barączkowej,
 - D) L. s. 1418/1170 Henryka Dworkowskiego, sieroty po nauczycielu
- Izba uchwala bez rozprawy powyższy wniosek Komisji.

Sprawozdawca czyta:

Komisya zaleca Wysokiemu Sejmowi odesłanie do Rady szkolnej krajowej do załatwienia w granicach przyzwołonych w tym celu funduszów petycyę o zasiłki na budowę a względnie odnowienie szkół:

L. s. 16622/62503. Gminy Bukowy,

L. s. 1147/923. Gminy Makrzany małe,

L. s. 1146/932 Gmin Dęblin i Nowopole,

L. s. 1119/923 Zwierzchności gminnej w Babicach,

L. s. 1237/1023 Gminy Zakrzów,

L. s. 591/457 Gminy Woli Lubeckiej,

L. s. 671/508 Gminy Słotwiny,

L. s. 343/245 Zwierzchności w Przytkowiecach.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya wnosi:

Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd do podwyższenia subwencyi na stypendya dla kandydatów szkół ludowych.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek Komisyi.

Sprawozdawca czyta:

Komisya zaleca Wysokiemu Sejmowi odesłać petycyę:

965/878 Przełożonej Zakładu Panien Bazyliańek w Jaworowie o udzielenie jednorazowej subwencyi w kwocie 5.000 K na utrzymanie szkoły zakładowej i spłaceniu długu,

114/39 Zgromadzenia Sióstr Augustyjanek w Krakowie o udzielenie zapomogi na pokrycie kosztów budowy nowego budynku szkolnego,

612/478 Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia na Kleparzu o stałą zapomogę na utrzymanie istniejącej w Krakowie szkoły żeńskiej,

294/196 Przełożonej konwentu Sióstr Felicjanek w Uhnowie o subwencyę na restauracyę dachu i budynku szkolnego,

111536/17492 Siostry Maryi Kolumby Trzecieskiej, Prowincjonalnej Przełożonej Zgromadzenia Sióstr Felicjanek, o zasiłek w celu utrzymania nowicyatu dla dostarczenia krajowi nauczycielek zdolnych do pracy w szkołach, ochronkach, zakładach sierót itd.,

104/25 Siostry Maryi Kunegundy, Przełożonej Zgromadzenia Zakładu Sióstr Felicjanek w Iwoniczu, o zasiłek dla rzeczzonego zakładu,

1709/13902 Konwentu Panien Dominikanek w Olpinach o zasiłek na dokończenie budowy szkoły żeńskiej,

113586/16367 Magdaleny Humeniukowej, Przełożonej Instytutu pod zarządem Panien Bazyliank w Stanisławowie.

do Wydziału krajowego w celu zbadania i ewentualnego uwzględnienia przy układaniu budżetu na r. 1908.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Sejm odsyła petycje o zwolnienie od prestacyi szkolnych, a względnie o rozłożenie zaległych prestacyi na raty :

- L. s. 630/496 Gminy miasta Krakowa,
- L. s. 1528/1255 Gminy miasta Pilzna,
- L. s. 894/710 Gminy miasta Żółkwi,
- L. s. 1153/939 Gminy miasta Ropeczyce,
- L. s. 1483/1131 Gminy miasta Krosna,
- L. s. 1276/1059 Wydziału powiatowego w Lisku,
- L. s. 163/84 59⁵/461, 759/59. Gminy miasta Wojnicza,
- L. s. 514/398 Gminy Bratkowice,
- L. s. 770/602 Gminy miasta Leżajska,
- L. s. 1241/1027 Zwierzchności gminnej w Koniuszkach Ziemiańskich,
- L. s. 979/793 Zwierzchności gminnej w Studzianie,
- L. s. 135/56 Zwierzchności gminnej w Głuchowie,
- L. s. 825/654 Gminy Kossowej,
- L. s. 826/655 Gminy Łówezy,
- L. s. 784/613 Zwierzchności gminnej w Rzeszotarach,
- L. s. 1337/1101 Gminy Łosyniec,
- L. s. 674/511 Gminy Pletenice

do Wydziału krajowego do zbadania i zdania sprawy na przyszłej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Rubryka V. pozycya 4. wydatków i pozycya 2. dochodów funduszu krajowego.

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

I. Wydatki funduszu szkolnego emerytalnego.

Rubryka	I. Emerytury czasowe nauczycieli i nauczycielek	120.000 K.
Rubryka	II. Emerytury dożywotnie nauczycieli i nauczycielek	770.000 „

Rubryka	III. Pensye dla wdów po nauczycielach	320.000 K*
Rubryka	IV. Dodatki na wychowanie sierót po nauczycielach	80.000 „
Rubryka	V. Odprawy i kwartały pozgonne	50.000 „
Rubryka	VI. Zwroty z wkładek emerytalnych nauczycieli i nauczycielek	3.000 „
Rubryka	VII. Koszta zarządu	100 „
Rubryka	VIII. Rozmaite wydatki	—
	Suma wydatków	<u>1,343.100 K.</u>

II. Dochody funduszu szkolnego emerytalnego.

Rubryka	I. Odsetki od kapitałów	2.680 K.
Rubryka	II. Datki stałe z krajowego funduszu szkolnego	25.600 „
Rubryka	III. Zapisy i darowizny	—
Rubryka	IV. Interkalarya od opróżnionych posad nauczycielskich	18.218 „
Rubryka	V. Stałe wkładki nauczycieli i nauczycielek	220.000 „
Rubryka	VI* Wkładki dwuprocentowe za czas służby przedetatowej	30.000 „
Rozmaite	VII. Rozmaite dochody	—
Rubryka	VIII. Zwroty z emerytur czasowych	—
Rubryka	IX. „ „ dożywotnich	—
Rubryka	X. „ z pensyi wdów	—
Rubryka	XI. „ z dodatków na wychowanie dzieci	—
Rubryka	XII. „ z odpraw i kwartałów pozgonnych	—
	Suma dochodów	<u>296.498 K.</u>

W porównaniu ze sumą wydatków 1,343.100 „

okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego 1,046.602 K.

III. Wysoki Sejm raczy wstawić do rubryki V. pozycya 4. budżetu na rok 1907 wydatki funduszu emerytalnego do pokrycia z funduszu krajowego 1,343.100 K.

a dochody z funduszu emerytalnego : 296.498 „

do pozycyi 2. Rubryki V. funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki i dochody funduszu szkolnego emerytalnego zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek III. komisji.

Następuje:

R u b r y k a V.

Oświata i sztuka.

Dział III. Prywatne zakłady naukowe i wychowawcze.

Poz. 8—29 wydatków.

Dział IV. Stowarzyszenia ku krzewieniu nauk i oświaty. — Wydawnictwa.

Poz. 30—65. wyd. i 3. dochody.

Dział VI. Rozmaite.

Poz. 92—97. wydatków.

Sprawozdawca p. Głębiński.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Dział III. Prywatne zakłady naukowe i wychowawcze.

	zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 8. Na utrzymanie szkoły żeńskiej w Białej i w Leszczynach, stała subwencya w myśl uchwały Sejmu z dnia 11. lipca 1902 i wskutek petycyi do l. 594	40.000 K.	K.
Pozycya 9. Prywatne seminaryum nauczycielskie żeńskie Zofii Strzałkowskiej we Lwowie, wskutek petycyi do l. 1454.	2.000 „	
Pozycya 10. Prywatne seminaryum nauczycielskie żeńskie Franciszka Preisendanza w Krakowie wskutek petycyi do l. 735	2.000 „	
Pozycya 11. Dla kursów wyższych dla kobiet im. Adryana Baranieckiego wskutek petycyi do l. 537	2.000 „	
Pozycya 12. Ruskie prywatne seminaryum żeńskie, utrzymywane przez ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową wskutek petycyi do l. 202	1.000 „	

zwyczajne nadzwyczajne

Pozycya 13. Prywatne seminaryum nauczycielskie żeńskie w Brodach wskutek petycyi do l. 859 1.500 K.

Pozycya 14. Prywatna szkoła średnia żeńska we Lwowie, utrzymywana przez Towarzystwo „Gimnazyum żeńskie“, wskutek petycyi do l. 307 1.000 „

Pozycya 15. Prywatna szkoła średnia w Krakowie pod zarządem pp. Browieza, Czubka i Treliaka, zasiłek stały 1.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 8—15 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 15 a) Na subwencye dla innych żeńskich seminaryów i gimnazyów i liceów, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego w załatwieniu sprawozdania Wydziału i petycyi do l. 216, 447, 562, 610, 866, 1.010, 1.314, 1.356 i 1.388 3.000 K.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby poz. 15 a) podnieść do kwoty 4.500 K.

Izba poprawkę tę p. Kramarczyka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuca poprawkę powyższą p. Kramarczyka, a w odzielnem głosowaniu uchwała poz. 15 a) zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 16. Kurs naukowy żeński w Tarnowie w myśl uchwały Sejmu z dnia 11. lipca 1902 800 K.

Pozycya 17. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na utrzymanie szkoły wydziałowej żeńskiej we Lwowie w załatwieniu petycyi do l. 197 8.000 „

Pozycya 18. Zakład sierót im. św. Heleny we Lwowie w załatwieniu petycyi do l. 490 200 „

Pozycya 19. Ruski instytut dla dziewcząt w Przemysłu

a) stała subwencya 400 K.

b) jednorazowy zasiłek na spłatę długów, w załatwieniu petycyi do l. 240 2.000 K.

Pozycya 20.	Zakład wychowawczy dla ubogich dziewcząt pod nazwą „Rodzina Maryi“ w Łomnej w załatwieniu petycyi do l. 106	1.000	K.	zwyczajne nadzwycz.
Pozycya 21.	Ryczałt na zasiłki burs mieszczących młodzież polską i ruską, do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową	25.000	„	
	W załatwieniu petycyj do l. 100, 105, 198 210, 211, 212, 213, 215, 220, 221, 226, 446, 464, 479, 481, 528, 529, 565, 676, 685, 711, 713, 714, 720. 766, 834, 850, 851, 905, 922, 940, 941, 954, 958, 959, 960, 961, 967, 1.026, 1.027, 1.162, 1.167, 1.172, 1.176, 1.201, 1.213, 1.234, 1.235, 1.265, 1.340, 1.379, 1.380, 1.526, 1.543, 1.640, 1.671 i 1.703.			
Pozycya 22.	Zakład dla głuchoniemych we Lwowie :			
	a) na stypendya dla 100 wychowanków po 250 K.	25.000	K.	
	b) na utrzymanie Zakładu	5.000	„	
	c) na amortyzacyę pożyczki 36.000 K. na budowę II. piętra VIII. rata amortyzacyjna (aż do I-go półroczu 1934 r.) 1.990 „	31.990	„	
	W załatwieniu petycyi do l. 770.			
Pozycya 23	Szkoła dla głuchoniemych Izaka Bardacha we Lwowie	1.000	„	
Pozycya 24.	Zakład dla ciemnych we Lwowie			
	a) na utrzymanie zakładu	7.600	K.	
	b) na stypendya dla 10 wychowanków po 240 koron	2.400	„	10 000 „
Pozycya 25.	Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie w załatwieniu petycyi do l. 812	2.000	„	
Pozycya 26.	Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie	2.000	„	
Pozycya 26.	Dla polskich i ruskich Towarzystw gimnastycznych „Sokół“ we Lwowie, na prowincyi, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego	8.000	„	
	W załatwieniu petycyi do l. 130, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 186, 187, 188, 189, 190, 344, 455, 459, 473, 488, 492, 493, 496, 498, 532, 561, 564, 588, 592, 613, 675, 789, 790, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 813, 814,			

zwyczajne nadzwyczaj

815, 880, 933, 934, 935, 936, 971, 972, 973,
1023, 1063, 1064, 1665, 1066, 1214, 1223,
1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230,
1231, 1334, 1335, 1336, 1347, 1348, 1349,
1350, 1386, 1417, 1424, 1456, 1475, 1512,
1564, 1570, 1574, 1650, 1698, 1707, 1710,
1711, 1745, 1767, 1815, 1847.

Pozycja 28. Związek polskich gimnastycznych Towarzystw sokolich we Lwowie na cele Towarzystwa i na wydawnictwa	1.000 K.
Pozycja 29. Zgromadzenie Sióstr Felicjanek na utrzymanie domu głównego w Krakowie	2.000 „
Suma działu III.	132.390 K. 16 500 K.
 Dział IV. Stowarzyszenia ku krzewieniu nauk i oświaty. Wydawnictwa.	
Pozycja 30. Dla zarządu powszechnych wykładów uniwersyteckich we Lwowie w załatwieniu petycji do l. 795	1.000 K.
Pozycja 31. Dla zarządu powszechnych wykładów uniwersyteckich w Krakowie (W załatwieniu petycji do l. 1376).	1.000 „
Pozycja 32. Towarzystwo „Oświaty Ludowej“ we Lwowie, do rozporządzenia Wydziału krajowego w załatwieniu petycji do l. 505	3 500 „
Pozycja 33. Towarzystwo „Oświaty Ludowej“ w Krakowie zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	3.500 „
Pozycja 34. Towarzystwo „Oświaty Ludowej“ w Tarnowie zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	200 „
Pozycja 35. Polskie Stowarzyszenie „Strzecha“ we Wiedniu w załatwieniu petycji do l. 1219	200 „
Pozycja 36. Polskie Stowarzyszenie „Przytulisko“ we Wiedniu zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	200 „
Pozycja 36 a) Polskie Stowarzyszenie chrześc. robotników „Ojczyzna“ we Wiedniu w załatwieniu petycji do l. 1606	200 „
Pozycja 37. Biblioteka polska we Wiedniu zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	400 „

	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 38. Stowarzyszeniu rzemieślniczemu we Wiedniu i w kraju ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego	3.000	K.
W załatwieniu petycyi do l. 99, 237, 478, 684, 924, 1157, 1168, 1206, 1236, 1315, 1455, 1476, 1693.		
Pozycya 39. Towarzystwo „Związek rodzicielski“ we Lwowie zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego		500 K.
Pozycya 40. Dla fundacyi „Macierz Polska“ na wydawnictwo dzieł: peryodycznych pism ludowych zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	10.000	
Pozycya 41. Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na wydawnictwa zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	2.300	„
Pozycya 41 a). Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie na wydawnictwo mapy Polski, jednorazowo w załatwieniu petycyi do l. 1651.		2.000 „
Pozycya 42. Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie, II. rata na umorzenie części pożyczki hipotecznej na budowę własnego domu, (z ogólnej sumy przyznanej 10.000)	1.000	„
Pozycya 42 a). Towarzystwo nauczycieli szkół ludowych we Lwowie jednorazowo w załatwieniu sprawozdania Wydziału krajowego		2.000 „
Pozycya 42 b). Towarzystwo nauczycieli religii mojżeszowej w Stanisławowie w załatwieniu petycyi do l. 285	100	„
Pozycya 43. Zasiłek dla czasopisma „Muzem“ w załatwieniu petycyi do l. 1019	2.000	„
Pozycya 44. Na wydawnictwo czasopisma „Kosmos“ zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	1.000	„
Pozycya 45. Wydawnictwo dziełek ludowych zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	2.000	„
Pozycya 46. Towarzystwo historyczne we Lwowie, na wydawnictwo w załatwieniu petycyi do l. 1266	1.400	„
Pozycya 47. Towarzystwo im. Adama Mickiewicza na wydawnictwo dzieł tegoż do rozporządzenia Wydziału krajowego w załatwieniu petycyi do l. 151	800	„

zwyczajne nadzwyczaj.

Pozycya 48. Towarzystwo ludoznawcze na wydawnictwo czasopisma „Lud“ w załatwieniu petycyi do l. 470	500 K.
Pozycya 49. Towarzystwo miłośników historii i zabytków Krakowa na wydawnictwo zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	800 „
Pozycya 50. Redakcyja dwutygodnika katechetycznego i duszpasterskiego w Tarnowie zgodnie z wnioskiem Wydziału Krajowego	300 „
Pozycya 51. Redakcyja pisma dla dzieci „Mały Świątek“ we Lwowie	200 „
Pozycya 51 a). Towarzystwo ruskich kobiet „Żyźń“ we Lwowie na wydawnictwa w załatwieniu petycyi do l. 310	100 „
Pozycya 52. Na wydawnictwo:	
a) polskich podręczników dla szkół średnich	2.000 K.
b) ruskich książek szkolnych	<u>8.000 „</u>
	10.000 „
Pozycya 53. Wydawnictwo dwutygodnika „Rodzina i Szkoła“ z dodatkiem naukowym „Wiedza i Praca“ we Lwowie w załatwieniu petycyi do l. 799	300 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 16—53 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 54. Polskie „Muzeum szkolne“ we Lwowie w załatwieniu petycyi do l. 127 500 K.

Przemawia p. Tomaszewski i stawia poprawkę, by poz. 54 podnieść do kwoty 1000 kor.

Izba poprawkę tę p. Tomaszewskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy Izba poprawkę p. Tomaszewskiego uchwała.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 55. Ruskie Towarzystwo pedagogiczne na wydawnictwa w załatwieniu petycyi do l 199, 208 2,300 K.

Pozycya 56. Towarzystwo „Proświta“ na wydawnictwo dzieł ludowych do rozporządzenia Wydziału krajowego (z zastrzeżeniem wypłaty z dołu

zwyczajne nadzwycz.

	po przekonaniu się, że wszystkie wydawnictwa Towarzystwa są pożyteczne i nie zawierają szkodliwych tendencji, tudzież odpowiadają wnioskowi uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 13. lutego 1897), w załatwieniu petycji do l. 483	6.000 K.	
Pozycya 57.	Towarzystwo im. Szewczenki na wydawnictwa w załatwieniu petycji do l. 484.	12.000 „	
Pozycya 58.	Towarzystwo im. Michała Kaczkowskiego na wydawnictwo dzieł ludowych (z zastrzeżeniem wypłaty z dołu po przekonaniu się, że wszystkie wydawnictwa Towarzystwa są pożyteczne i nie zawierają szkodliwych tendencji), w załatwieniu petycji do l. 223	6.000 „	
Pozycya 59.	Bezpłatna „Uczelnia“ w zarządzie Tow. Szkoły ludowej im. B. Goldmana we Lwowie w załatwieniu petycji do l. 918	600 „	
Pozycya 59 a.	Koło Szkoły ludowej im. B. Goldmana, do rozporządzenia Wydziału krajowego w załatwieniu petycji do l. 616, 917 i 919	2.000 „	
Pozycya 60.	Towarzystwo dla popierania nauki polskiej we Lwowie w załatwieniu petycji do l. 923	1.000 „	
Pozycya 61.	Ks. Dziudyński gr. kat. proboszcz w Łapszynie na wydawnictwa ruskie „Posłannik“ i książeczki misyjne do rozporządzenia Wydziału krajowego	800 „	
Pozycya 62.	OO. Bazylianie na wydawnictwa pism religijno-moralnej treści	400 „	
Pozycya 63.	Krakowskie Towarzystwo techniczne na wydawnictwo czasopisma „Architekt“ w załatwieniu petycji do l. 619		400 K
Pozycya 64.	Towarzystwo numizmatyczne w Krakowie na wydawnictwo „Wiadomości numizmatyczno-archeologicznych“		400 K.
Pozycya 65.	Na wydawnictwo „Biblioteki politechnicznej“ III rata z subwenyi 10.000 K. płatnej w 10 latach	1.000 „	
	Suma wydatków działu IV.	78.800 K.	5.600 K.

D o c h o d y.

Pozycya 3.	Dochód ze sprzedaży ruskich książek szkol.	<u>8.000 K.</u>
------------	--	-----------------

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. V. poz. 55—66 wydatków, tudzież poz. 3 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Dział IV. Rozmaite.

Pozycya 92. Dla Stowarzyszeń akademickich, ryczałt do rozporządzenia Wydziału krajowego 3.300 K.
W załatwieniu petycyi do l. 116, 122, 128, 222, 299, 345, 468, 469, 477, 778, 794, 800, 930, 1194, 1195, 1202, 1461 i 786.

Przemawia p. Vivien i stawia poprawkę, by pozycyę 92. podwyższyć do kwoty 3.800 kor., z poleceniem, by Wydział krajowy przy rozdawnictwie uwzględnił Towarzystwo pod nazwą „Wzajemna pomoc“ przy politechnice co najmniej w wysokości 500 koron.

Izba poprawkę tę popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała poz. 92. z poprawką powyższą p. Viviena.

Sprawozdawca czyta:

		zwyczajne nadzwycz.
Pozycya 93.	Na zasiłki dla polskich i ruskich Towarzystw dla wspierania ubogich uczniów ryczałt do rozporz. Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową	2.000 K.
	W załatwieniu petycyi do l. 97, 102, 196, 209, 227, 349, 701, 831, 916, 1233, 1467 i 1565.	
Pozycya 94.	Towarzystwo im. św. Stanisława Kostki, opieki nad terminatorami we Lwowie	200 K.
Pozycya 95.	Stowarzyszenie nauczycielek we Lwowie	600 „
Pozycya 96.	Na cele budowy schroniska dla nauczycielek we Lwowie IV rata subwencyi 40.000 koron płatnej w 20 ratach rocznych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 31. października 1904)	2.000 „
Pozycya 96 a.	Stowarzyszenie nauczycielek w Krakowie, pierwsza rata subwencyi 20.000 koron płatnej w 20 ratach rocznych na budowę domu dla nauczycielek	1.000 „
Pozycya 96 b.	Zasiłki dla szkół zakładanych i utrzymywanych przez Towarzystwa, do rozporządzenia Wydziału krajowego w załatwieniu petycyi do l. 110, 111, 181, 1179 i 1338	30.000 K.

zwyczajne nadzwycz.

Pozycya 97. Funduszowi szkolnemu krajowemu odsetki od efektów im. wartości 584,659 kor. 70 gr. wydanych z majątku zarodowego Radzie szkolnej krajowej na fundusz pożyczkowy dla gmin na budowę szkół 26.775 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. V. poz. 93 - 97 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 98. Towarzystwo „Eleuterya“ w załatwieniu petycji do l. 1188 400 K.

Przemawia p. Buynowski, stawiając następującą rezolucję :

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby petycję Towarzystwa „Eleuterya“ zbadał i w budżecie na r. 1908 subwencję dla Towarzystwa „Eleuterya“ znacznie podwyższył.

Izba popiera powyższą rezolucję p. Buynowskiego.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Przemawia p. ks. Buynowski.

Przemawia p. ks. Stojałowski dla sprostowania faktu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i oświadcza się za przyjęciem rezolucji p. Buynowskiego, jeżeli skreśli słowo „znacznie“, a natomiast doda słowa „wedle możności“.

P. Buynowski zgadza się na powyższą modyfikację swojej rezolucji.

Izba uchwała rubr. V. poz. 98 zgodnie z wnioskiem komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała rezolucję p. Buynowskiego zmodyfikowaną przez sprawozdawcę, którą Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 99. Galie. Towarzystwo ochrony zwierząt w załatwieniu petycji do l. 1048 200 K.

Suma wydatków działu VI. . 36.975 K. 30.000 K.

Komisja budżetowa wnosi :

Poleca się Wydziałowi krajowemu wstawiać do budżetu począwszy od roku 1908 kwotę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie pożyczki w kwocie 50.000 koron zaciągnąć się mającej na rzecz budowy polskiego domu Akademickiego im. Adama Mickiewicza we Lwowie.

(W załatwieniu petycji do l. 467 i 472).

Izba uchwała bez rozprawy poz. 99. wydatków oraz rezolucję zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Petycyje: Towarzystwa zabaw ruchowych we Lwowie do l. 1200, Towarzystwa wzaj. pomocy kapłanów obrz. łac. we Lwowie do l. 1473, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia wniosków.

Przemawia p. ks. Stojałowski, stawiając wniosek o udzielenie Towarzystwu zabaw ruchowych we Lwowie subwencji w kwocie 300 K.

Izba wniosek ten p. ks. Stojałowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała wniosek komisji, w oddzielnem zaś głosowaniu wniosek p. ks. Stojałowskiego odrzuca.

Sprawozdawca czyta:

Petycyę Szkoły gospodarstwa domowego we Lwowie do l. 856 przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do załatwienia w rubr. X. poz. 36 budżetu.

Petycyje: Towarzystwa historycznego we Lwowie do l. 1232, Zarządu Koła Tow. Szkoły ludowej w Tarnowie do l. 1524, p. Stanisława Krukiewicza do l. 301, Krajowego Ogniska nauczycielskiego do l. 1539, Juliana Nasalskiego do l. 1074, Czytelni polskiej w Białej do l. 456, przekazuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego sprawozdania.

Nad petycyami: Wydziału Towarzystwa filologicznego we Lwowie do l. 308 i Artura Mosie do l. 1562 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7-ej wieczór.

Przerwa posiedzenia godzina 3. popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 18. marca 1907.

Początek godzina 7 minut 40 wieczorem.

Marszałek skonstatowawszy dostateczną liczbę posłów, otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Następuje:

R u b r y k a V.

Oświata i sztuka.

Dział V. Teatry i sztuki piękne.

Zastępuje nieobecnego sprawozdawcę p. Pinińskiego p. Głabiński.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

	zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 66. Teatr polski w Krakowie (subwencya stała)	16.000 K.	
Pozycya 66a). Dyrektorowi teatru miejskiego w Krakowie, p. Ludwikowi Solskiemu, zasiłek nadzwyczajny na rok 1907, do rozporządzalności Wydziału krajowego		4.000 K.
Pozycya 67. Budowa teatru w Krakowie XXIV. i XXV. półroczna rata na opłatę procentów od pożyczki 300.000 K., zaciągniętej przez gminę miasta Krakowa (aż do I. półroczna 1945)	15.000 „	
Pozycya 68. Teatr polski i opera polska we Lwowie do rozporządzalności Wydziału krajowego		
a) dramat i komedya	28.400 K.	
b) opera polska	<u>20.000 „</u>	48.400 „
Pozycya 68 a). Dyrektorowi teatru miejskiego we Lwowie, p. Ludwikowi Hellerowi, zasiłek nadzwyczajny na rok 1907 do rozporządzalności Wydziału krajowego		8.000 „
Pozycya 69. Budowa teatru we Lwowie. na pokrycie XVI. i XVII. raty amortyzacyjnej od pożyczki 600 000 K., zaciągniętej przez gminę miasta Lwowa (aż do I. półroczna 1934)	33.696 „	
Pozycya 70. Na nagrody konkursowe dla utworów scenicznych polskich		2.000 „
Pozycya 71. Teatr ruski pod zarządem Towarzystwa „Ruska Besida“ do rozporządzalności Wydziału krajowego	18.500 K.	

Towarzystwo „Ruska Besida“ uprasza w petycyi (do l. 1028/535) o nadzwyczajną subwencję niezbędną dla wielec pożądanego skompletowania orkiestry teatru ruskiego. W uznaniu tej potrzeby komisya budżetowa wniosł:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Towarzystwu „Ruska Besida“ przeznacza się na cele skompletowania orkiestry teatru ruskiego kwotę 8.000 koron, płatną w dwóch ratach jako subwencję nadzwyczajną.

Pozycya 71 a). Towarzystwu „Ruska Besida“ na cele skompletowania orkiestry subwencya nadzwyczajna I. rata (z 8.000 K.)	4.000 K.
Pozycya 72. Na koszta inspekyi ruskiego teatru narodowego na prowincyi, do rozporządzalności Wydziału krajowego	500 K.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Towarzystwa wzaj. pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie (l. 929/745) i Czytelnii artystów teatru miejskiego w Krakowie (l. 624/490) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Pozycya 73. Towarzystwu teatru ludowego we Lwowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego	zwyczajne nadzwycz.	2.000 K
Pozycya 74. Dla teatru ludowego w Krakowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego		2.000 „
Pozycya 75. Na nagrody konkursowe dla utworów odpowiednich dla włościańskich teatrów		500 „
Pozycya 76. Akademia sztuk pięknych w Krakowie XVIII. rata umorzenia pożyczki 200.000 K. na budowę gmachu (aż do r. 1911 włącznie)		14.000 „
Pozycya 77. Towarzystwu sztuk pięknych w Krakowie, na budowę własnego gmachu (na czas amortyzacji pożyczki IX. rata z 33-lecia)		1.000 „
Pozycya 78. Towarzystwu przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, na urządzenie nowego lokalu wystawy, III. rata rozdzielonej na 3 lata subwencji nadzwyczajnej		2.000 „

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę Tow. przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, (do l. 1479/1224) o użyczenie dalszej subwencji, odstępuje się Wydziałowi kraj. do zbadania i uwzględnienia przy budżecie na rok 1908.

Pozycya 79. Gminie miasta Krakowa, na zarząd domu imienia Jana Matejki w Krakowie . . . 1.000 K.

Tem samem załatwioną jest petycyę do l. 628/494.

Wpłynęła do Wysokiego Sejmu petycyę miasta Krakowa w imieniu zarządu Muzeum narodowego o przyczynienie się do funduszów na zakupno obrazu „Wernyhora“ Jana Matejki do Muzeum narodowego. Z uwagi, że cena obrazu (18.000 K.) stosunkowo nie jest wygórowaną, dzieło zaś to należy do najlepszych i najbardziej charakterystycznych prac wielkiego mistrza, a normalna subwencya pobierana przez Muzeum na ten cel nie wystarcza, w przypuszczeniu wreszcie, że i rząd w odpowiedni sposób do zakupna tego się przyczyni, wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przeznacza się na zakupno „Wernyhory“ Matejki, dla Muzeum narodowego, kwotę 6.000 koron płatną w dwóch ratach, z których pierwszą wstawia się do budżetu na rok bieżący jako subwencyę nadzwyczajną.

Pozycya 79 a). Gminie miasta Krakowa na fundusz zakupna „Wernyhory“ Matejki dla Muzeum narodowego w Krakowie, I rata (z 6.000 K.) 3.000 K.

Pozycja 80. Dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach, ryczałt do rozporządzalności Wydziału krajowego	zwyczajne nadzwycz.	6.000 K.
---	---------------------	----------

Do tej pozycji raczy Wysoki Sejm odesłać liczne petycje osób prywatnych proszących o subwencje na kształcenie się w sztukach pięknych. Z tych petycji odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu petycje rzeźbiarki Luni Drexlerówniej (do l. 1383/1139), rzeźbiarza dra Henryka Kunzeka (do l. 534/418), malarki Bronisławy Rychter Janowskiej (do l. 533/417) do uwzględnienia, zwracając nadto uwagę na petycje malarzy Jerzego Merkla i Jacka Mierzejewskiego, oraz muzyków Jarosława Leszczyńskiego, Wasyla Barwińskiego i Bolesława Kopystyńskiego.

Z uwagi, że ryczałt 6.000 koron na subwencje dla kształcących się artystów jest bardzo szczupły, zwłaszcza, że stypendjów na te cele jest bardzo mało, wnosi komisya:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu zastanowić się bliżej nad kwestyą, czy ryczałt na subwencje dla młodzieży kształcącej się w naukach i sztukach nie należałoby nieco podwyższyć.

Pozycja 81. Towarzystwu muzycznemu we Lwowie w myśl uchwały Sejmu z d. 10. lipca 1902		10.000 K.
Pozycja 82. Towarzystwu muzycznemu we Lwowie, na budowę własnego domu na pomieszczenie Konserwatorium wraz z salą koncertową, II. rata subwencji nadzwyczajnej 75.000 K. z 25-lecia		3.000 K.
Pozycja 83. Towarzystwu muzycznemu w Krakowie .	1.600 „	
Pozycja 84. Konserwatorium Towarzystwa muzycznego w Krakowie	8.400 „	
Pozycja 85. Towarzystwu „Wyższy instytut muzyczny“ we Lwowie	2.500 „	
Pozycja 86. Towarzystwo muzyczne w Brodach .		400 „
Pozycja 87. Towarzystwo muzyczne w Samborze .		200 „
Pozycja 88. Towarzystw. muzyczne „Harmomia w Krakowie	600 „	
Pozycja 89. Towarzystwo przyjaciół muzyki w Tarnopolu	600 „	
Pozycja 90. Towarzystwo „Kapeli narodowej“ we Lwowie, do rozporządzalności Wydziału krajowego	400 „	
Pozycja 91. Wydziałowi krajowemu do rozporządzalności i przyznania zasiłków po zbadaniu istotnych potrzeb, działalności i pożyteczności pod względem nauki śpiewu i		

zwyczajne nadzwyczaj.

muzyki Towarzystwu muzycznemu „Lutnia, „Bojan“ i „Echo“ we Lwowie, „Lutnia“ w Krakowie, Towarzystwom im. Moniuszki w Kołomyi, Stanisławowie i Stryju, „Harmonii“ w Jaśle, oraz ewentualnie Towarzystwu muzycznemu w Tarnowie, ryczałt w kwocie 3.500 „

Komisya budżetowa zaleca tedy Wysokiemu Sejmowi podniesienie ryczałtu dla wymienionych Towarzystw w stosunku do lat ubiegłych o 500 kor. z powodu postępu w rozwoju Towarzystw „Lutnia“, „Echo“ i „Bojan“ oraz powstaniu nowych Towarzystw muzycznych w ostatnich latach.

Tem'samem załatwione są odnośne petycyje

Suma wydatków . . .	166.696 K.	46.100 K.
Ogółem . . .	212.796 K.	

W załatwieniu poniżej podanych petycyi

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyje: a) „Towarzystwa miłośników przeszłości Lwowa (do l. 1190/976); oraz b) „Towarzystwa upiększenia miasta Krakowa i okolicy“ (do l. 1547/1274) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania, ewentualnie uwzględnienia przy przedłożeniu budżetu na rok 1908. Petycyę Michała Przybyłowicza, właściciela szkoły dramatycznej w Krakowie o subwencyę (do l. 584/450) odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Petycyę ks. Porfirego Bazańskiego, wydawcy ruskich narodowych pieśni, o subwencyę na te wydawnictwa, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy.

Petycyę zarządu Kapeli mieszczańskiej w Przemyślanach o subwencyę (do l. 1024/841), odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy rubr. V. poz. 66—90 zgodzie z wnioskiem komisyi, tudzież powyższe wnioski komisyi z wyjątkiem wniosku komisyi co do petycyi l. s. 929 Towarzystwa wzaj. pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie.

Przemawia p. Tomaszewski do poz. 91.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwała poz. 91 zgodnie z wnioskiem komisyi.

Przemawia p. Michalski i wnosi poprawkę, aby do rezolucyi o petycyach Towarzystwa wzajemnej pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie (l. s. 929/745) i Czytelnii artystów teatru miejskiego w Krakowie (l. s. 624/490) dodać słowa „i możliwego uwzględnienia“.

Izba poprawkę tę p. Michalskiego popiera.

Przemawia p. Leo.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwała wniosek komisji wraz z poprawką p. Michalskiego.

Następuje:

R u b r y k a V I.

Poz. 1—22 wydatków, poz. 1—2 dochodów.

Pomniki historyczne

Sprawozdawca p. Leo.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Gdy nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

a) W y d a t k i :

		zwyczajne	nadzwyczaj.
W pozycyi 1.	Na utrzymanie kancelaryi konserwatorskich we Lwowie i Krakowie, sporządzanie i publikacye naukowych i urzędowych spisów pomników znajdujących się w naszym kraju	8.000 K.	
W pozycyi 1 a).	Dla grona e. k. konserwatorów Galicji zachodniej na wydawnictwo „Teki konserwatorów” z przyznanych jednorazowo 2.000 K I-sza rata, wydatek nadzwyczajny		1.000 K.
W pozycyi 2.	Na badania i ocalenie zabytków starożytnych piśmiennych i archeologicznych dla Zakładu narodowego im. Ossolińskich we Lwowie	1.000 „	
W pozycyi 3.	Dla Muzeum narodowego w Krakowie:*		
	a) stała subwencya, wydatek zwyczajny	10.000 „	
	b) na reorganizacyę, adaptacye i rozszerzenie Muzeum narodowego V. rata z przyznanych 30.000 K., wydatek nadzwyczajny		6.000 „
W pozycyi 4.	Krajowe Archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i w Krakowie, zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego	24.772 „	

zwyczajne nadzwyczaj.

Petycyę adjunktów obu archiwów krajowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do sprawozdania i przedstawienia wniosków na najbliższej sesyi sejmowej.

W pozycyi 4a).	Na restauracyę zabytków artystycznych w kościele św. Floryana w Krakowie z przyznanych 20.000 K. rata II-ga, wydatek nadzwyczajny	4.000 K.
W pozycyi 4b).	Na restauracyę kościoła św. Piotra i Pawła w Krakowie, wydatek nadzwyczajny	4.000 „
W pozycyi 5.	Na restauracyę kościoła parafialnego w Drohobyczu z przyznanych 15.000 K. II. rata, wydatek nadzwyczajny	3.000 „
W pozycyi 6.	Na konserwacyę zamku w Olesku, wydatek zwyczajny	600 K.
W pozycyi 7.	Na restauracyę starożytnej synagogi w Chodorowie, z przyznanych 2.000 K. II. rata, wydatek nadzwyczajny	1.000 „
W pozycyi 8.	Na restauracyę kościoła OO. Franciszkanów w Krośnie, z przyznanych 12.000 K. IV. rata, wydatek nadzwyczajny	2.000 „
W pozycyi 9.	Na restauracyę kościoła Bożego Ciała w Krakowie z przyznanych 12.000 K., IV. rata. wydatek nadzwyczajny	3.000 „
W pozycyi 10.	Na restauracyę kościoła św. Trójcy w Okopach, III. rata (ostatnia), wydatek nadzwyczajny	2.000 „
W pozycyi 11.	Gronu konserwatorów Galicyi zachodniej na studia i wydawnictwo przygotowawcze do restauracyi Zamku Wawelskiego, z przyznanych 14.000 K., III. rata, wydatek nadzwyczajny	4.000 „
W pozycyi 12.	Na restauracyę Katedry ormiańskiej we Lwowie III. rata, z 5 rat, wydatek nadzwyczajny	4.000 „
W pozycyi 13.	Na restauracyę Wieży Maryackiej w Krakowie z przyznanych 70.000 K., III. rata, wydatek nadzwyczajny	7.000 „

	zwyczajne	nadzwycz.
W pozycyi 14. Na restaurację kościoła pojezuickiego w Przemyśle z przyznanych 20.000 K., II. rata, wydatek nadzwyczajny		4.000 K
W pozycyi 15. Na restaurację kościoła św Katarzyny w Krakowie, z przyznanych 35.000 K., II. rata, wydatek nadzwyczajny		7.000 „
W pozycyi 16. Na restaurację starożytnej cerkwi w Miechowicach, wydatek nadzwyczajny		500 „
W pozycyi 17. Na restaurację kościoła w Starym Wiśniczu, z przyznanych 10.000 K., I. rata. wydatek nadzwyczajny		4.000 „
W pozycyi 18. Na restaurację rz.-kat. kościoła w Brzozdowcach, jednorazowo		3.000 „
W pozycyi 19. Na restaurację starożytnej cerkwi w Brodach jednorazowo		2.000 „
W pozycyi 20. Na restaurację kościoła św. Anny w Krakowie, wydatek nadzwyczajny		10.000 „
W pozycyi 21. Na kościół polski we Wiedniu XIII i XIV. rata półroczna, wydatek nadzwyczajny		3.000 „
W pozycyi 22. Na koszt restauracji Zamku królewskiego na Wawelu, rata roczna 100.000 K. i dotacja Najwyższego Dworu 100.000 K., razem wydatek nadzwyczajny		200.000 „

W rubryce VI. proponuje zatem komisya tytułem wydatków zwyczajnych kwotę 44.372 K.

zaś tytułem wydatków nadzwyczajnych kwotę 274.500 K.

Ogółem 318.872 K.

Petycje wniesione: 1) do l. s. 218/138 grecko katolickiego Komitetu parafialnego w Haliczu, 2) do l. s. 230/150 Komitetu parafialnego w Drohobyczu, 3) urzędu parafialnego rzymsko-katol. w Brzozdowcach do l. s. 603/469, 4) Grona konserwatorów Galicyi wschodniej do l. s. 604/470, 5) Komitetu budowy kościoła w Biskowicach do l. s. 606/472, 6) ks. Eugeniusza Horszowskiego w Zboiskach do l. s. 689/523, 7) gminy

Brez do l. s. 1441/1186 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania.

b) D o c h o d y :

		zwyczajne	nadzwyczaj.
W pozycyi 1.	Taksy krajowych Archiwów, dochód zwyczajny	450 K.	
W pozycyi 2.	Dotacya Najwyższego Dworu na restauracyę zamku król. na Wawelu, dochód nadzwyczajny		100.000 K.
Suma dochodów w kwocie 100.450 K.			

Izba uchwała bez rozprawy rubr. VI poz. 1-22 wydatków, tudzież poz. 1 i 2 dochodów zgodnie z wnioskiem komisyi, oraz powyższe wnioski komisyi.

Następuje:

R u b r y k a V I I.

Bezpieczeństwo publiczne.

Sprawozdawca p. Skołyszewski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną nad rubr. VII.

Przemawia p. Schätzel i stawia następującą rezolucyę:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał skutki przeprowadzania szupaśnictwa w naszym kraju i przedłożył wniosek, czyli nie należałoby go przy użyciu ponoszonych przez kraj i gminy kosztów na przeprowadzania szupaśnictwa zastąpić je domami pracy.

Izba rezolucyę p. Sebätzla popiera.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

W y d a t k i

Rubryka VII. I. Żandarmerya.

Pozycya 1. Ryezalty:

	zwyczajne	nadzwyczaj.	razem
a) Czyszczenie koszar i innych mieszkań, zapalanie lamp i dostarczanie mioteł	25.652 K.		
b) Oświetlenie koszar	9.274 „		
c) Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla niższych stopni	156 „		

	zwyczajne	nadzwyczaj.	razem
d) Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów dla żołnierzy	8.118 K.		
e) Utrzymanie i uzupełnienie sprzętów kuchennych	3.187 „		
f) Pranie bielizny pościelnej dla wachmistrzów rachunkowych, woźnych i służących	8.803 „		
g) Naprawa bielizny pościelnej	790 „		
h) Pranie koców zimowych i letnich, sienników i poduszek słomianych i włosianych	2.107 „		
i) Świeże napełnianie i dopełnianie sienników i poduszek słomianych	4.938 „		
k) Uzupełnienie bielizny pościelnej, koców, sienników i poduszek	19.680 „		
l) Opał i oświetlenie kancelaryi oddziałowych	6.675 „		
m) Opał i oświetlenie mieszkań oficerów, wachmistrzów i woźnych	12.518 „		
n) Rekwizyta kancelaryjne	802 „		
o) Różne inne wydatki	<u>2.054 „</u>	104.754 K.	— 104.754 K.
Pozycya 2. Najem mieszkań i koszar		506 370 „	— 506.370 „
Pozycya 3. Wartość czynszowa :			
a) dawnego gmachu lwowskiego	25.872 „		
b) dobudowanego skrzydła gmachu lwowskiego	11.486 „		
c) realności w Czortkowie	<u>1.400 „</u>	38.758 „	— 38.758 „
Pozycya 4. Na urządzenie nowych koszar dla utworzyć się mających posterunków		2.000 „	— 2.000 „

	zwyczajne	nadzwyczaj	razem
Pozycya 5. Na podwyższenie czynszów najmu i pomnożenie ilości posterunków	4.000 K.	—	4.000 K.
Pozycya 6. Na koszt administracyi i konserwacyi gmachu c. k. żandarmeryi we Lwowie i budynku w Czortkowie	8.712 „	—	8.712 „
Pozycya 7. Wynagrodzenie za wodę dostarczaną z wodociągów miejskich	8.000 „	—	8.000 „
Pozycya 8. Umorzenie pożyczki 200.000 K. na dobudowanie domu dla c. k. żandarmeryi we Lwowie XXI. i XXII. rata:			
w kapitale	3.174 K. 03 gr.		
4% odsetkach	6.895 „ 02 „		
$\frac{1}{8}$ % na administracyę	430 „ 95 „		
stemple do kwitu	40 „ —		
	10.540 „	—	10 540 „
Pozycya 9. Na zakupno na własność funduszu krajowego realności dla posterunku żandarmeryi w Skalacie		16.000 K.	16.000 K.
Suma działu I.	683.134 K.	16.000 K.	699.134 K.
Pozycya 10. II. Wydatki funduszu koszar krajowych	236.306 „		236.306 „
Pozycya 11. III. Na szkołę kadetów we Lwowie, X. rata z przyznanych gminie m. Lwowa przez lat 28, od roku 1898 poczynawszy w myśl uchwały Wys. Sejmu z dnia 5. lutego 1898 po	5.000 „		5.000 „
Pozycya 12. IV. Szupaśnictwo. Ryczałt na pokrycie wydatków szupasowych	45 000 „		45.000 „
Pozycya 14. V. Wydatki funduszu policyi krajowej	10.010 „		10.010 „
Ogółem suma wydatków	979.450 K.	16.000 K.	995.450 K.

D o c h o d y

I. Żandarmerya.

	zwyczajne	nadzwyczaj.	razem
Pozycya 1. Kwaterunkowe żandarmeryi	58.472 K.		58.472 „
Pozycya 2. Noclegowe żandarmeryi	98.813 „		98.813 „
Pozycya 3. Udział administracyi politycznej za kwatunek żandarmeryi	26.515 „		26.515 „
Pozycya 4. Dochód :			
a) z gmachu lwowskiego dla c. k. żandarmeryi (dawnego)	25.872 K.		
b) z gmachu lwowskiego dla c. k. żandarmeryi (dobudowanego skrzydła)	11.486 „		
c) z realności dla c. k. żandarmeryi w Czortkowie	1.400 „	38.758 „	38.758 „
Pozycya 5. Dochód ze sprzedaży zużytych sprzętów	1.400 „		1.400 „
Pozycya 6. Odsetki od kapitału 100.000 K. pozostałego z oszczędności z lat ubiegłych	2.880 „		2.880 „
Pozycya 7. Dochód z czynszów za mieszkanie ponad kompetencję	8.900 „		8.900 „
Suma działu I.	235.738 „		235.738 „
Pozycya 8. II. Dochody funduszu koszar krajowych	167.686 „		167.686 „
Pozycya 9. III. Zwrot wydatków szupasowych :	11.500 „		11.500 „
Pozycya 10. IV. Dochody funduszu policyi krajowej	3.779 „		3.779 „
Ogółem suma dochodów	418.703 „		418.703 „

Izba uchwała bez rozprawy Rubr VII. poz. 1—13 wydatków, tudzież poz. 1—10 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz również bez rozprawy rezulucyę p. Schätzla, którą Marszałek odczytuje.

Następuje :

R u b r y k a VIII.

Komunikacye.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm uchwalić raczy :

wydatki na drogi, jak następuje :

W y d a t k i.

I. Na drogi.

A) Koszta zarządu.

Pozycya 1. Drożnicy :

	zwyczajne	nadzwyczaj.
a) Zasługi drożników	103.000	—
b) Ryczałt na wynagrodzenie dla drożników więcej zasłużonych i zamieszkałych w okolicach, gdzie panuje drożyzna	—	46.000
	<u>103.000</u>	<u>46.000</u>

Pozycya 2. Ryczałty.

a) na obowiązkowe objazdy dróg krajowych :		
1. dla 12 inżynierów okręgowych 18.600 K.		
2. dla 42 konduktorów <u>22.682 „</u>	41.282	—
b) na pomieszczenie biura okręgowego :		
1. dla inżyniera w Krakowie 240 K.		
2. dla 9 inżynierów okręgowych po 120 K. <u>1.080 „</u>	1.320	—
c) na przybory kancelaryjne :		
1. dla 10 inżynierów okręgowych po 96 K. 960 „		
2. dla 42 konduktorów po 32 K. <u>1.344 „</u>	2.304	—
	<u>44.906</u>	—

Pozycya 3. Instrumenty, wzory, naczynia i przybory rysunkowe. Naprawa, sprawienie i uzupełnienie

9.000

	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 4. Koszta komisyjne dla inżynierów, konduktorów i komisyj nadzwyczajnych	25.000	—
Pozycya 5. Koszta kursu praktycznego dla konduktorów drogowych	13.200	—
Suma kosztów zarządu	195.106	46.000

B) Nowe budowy i rekonstrukcyje dróg.

Pozycya 6. a) Koszta rekonstrukcyi dróg krajowych i koszta budowy większych mostów	—	170.000
b) Na budowę mostu na Dniestrze w Haliczu III. rata	—	100.000
c) Na budowę mostu na Dunajcu pod Zbyszycami II. rata	—	100.000
d) Na ukończenie drogi krajowej Lwów-Stojanów II. rata	—	20.000
e) Na rekonstrukcyę mostu na Prucie pod Śniatynem	—	190.000
	—	580.000

C) Utrzymanie dróg krajowych.

Pozycya 7. Koszta utrzymania dróg krajowych długości 1.829 km.	900.000	—
--	---------	---

D) Zasiłki.

Pozycya 8. a) Na bezzwrotne zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych	920.000	—
b) Na zasiłki dla powiatów, na utrzymanie i naprawę dróg powiatowych i gminnych w myśl §. 28. ustawy drogowej, stały roczny zasiłek	120.000	—
c) Subwencya c. k. Rządu na budowę drogi:		
a) Dobrosin - Magierów - Niemirów-Hruszów II. rata	—	25.000
b) Przemysłany-Pomorzany	—	6.000
c) Jaworów-Niemirów-Rawa	—	—
Pozycya 9. Na utrzymanie i budowę dojazdów kolejowych	80.000	—

zwyczajne nadzwycz.

Pozycya 10. Dotacya dla funduszu pożyczkowego drogowego na pożyczki bezprocentowe dla Wydziałów powiatowych na budowę dróg (przez lat 15) IX. rata	—	40.000
	<hr/>	<hr/>
	1,120.000	71.000

E) Wydatki na myta:

Pozycya 11. Koszta utrzymania i budowy domków mytniczych	7.000	—
Pozycya 12. Koszta komisyjne, i ogłoszenia licytacyi	2.700	—
Pozycya 13. Podatki i ekwiwalenta od własności funduszu drogowego	1.300	—
Pozycya 14. Przerwy z powodu wypadków elementarnych	300	—
	<hr/>	<hr/>
	11.300	—
	<hr/>	<hr/>
Suma wydatków na drogi	2,226.406	697.000
	<hr/>	<hr/>
	2,923.406	

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

wydatki na koleje żelazne jak następuje:

II. Na koleje żelazne.

Pozycya 15. Instrumenta, przybory rysunkowe, wzory i sprzęty. Naprawa, uzupełnienie i sprawienie	2.400	—
Pozycya 16. Koszta komisyjne:		
a) dla urzędników i funkcyonaryuszów		
α) w sprawach funduszu krajowego	10 000 K.	
β) zaliczkowo w sprawach Towarzystw kolejowych	25.000 K.	35.000
b) dla członków krajowej Rady kolejowej	1.500	—
	<hr/>	<hr/>
	36.500	—
Pozycya 17. Na badanie techniczne i komercyalne nowo zgłoszonych projektów kolejowych	—	8.000
Pozycya 18. Koszta zakupu dzieł i czasopism fachowych, oraz map i planów	1.480	—
Pozycya 19. Koszta kancelaryjne. Druki, portorya, inseraty, przybory kancelaryjne itp. wydatki	4.000	—

	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 20. Koszta utrzymania personelu nieetatowego	--	28.000
Pozycya 21. Wynagrodzenie za roboty akordowe, uskuteczniane przez obcych funkcyonaryuszy	6.250	—
Pozycya 22. Utrzymanie lokalu na biuro		
a) koszta najmu lokalu wraz z podatkiem wodociągowym	6.250	—
b) Opał i oświetlenie	1.600	—
	7.850	—
Pozycya 23. Dotacya dla funduszu kolejowego na cele budowy kolei lokalnych, IX. rata po myśli uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 17. marca 1899 przez lat 71	750.000	—
Pozycya 24. a) Subwencya dla c. k. Rządu na budowę kolei od stacyi Palabiczce do Tłumacza	—	—
Suma wydatków na koleje	808.480	36.000
do tego: Suma wydatków na drogi:	2,226.406	697.008
Ogółem suma wydatków:	3,034.886	733.000
	3,767.886	
D o c h o d y:		
Pozycya 1. Czysnz z myt na drogach krajowych	513.000	—
Pozycya 2. Odsetki zwłoki i kary konwencyonalne	2.600	—
Pozycya 3. Grzywny za przestępsta drogowe	550	—
Pozycya 4. Datki dobrowolne od stron prywatnych na budowę drogi krajowej Lwów-Stożanów	1.500	—
Petycya 5. Subwencye z c. k. Skarbu państwa na budowę dróg:		
a) Dobrosin Magierów-Niemirów-Hruszów (powiat Rawa)	25.000 K.	
b) Przemysłany-Pomorzany-Nestinki (powiat Złoczów)	6.000 „	31.000
Pozycya 6. Od stron rozmaitych ze spraw drogowych	4.500	—
Pozycya 7. Zwroty od Towarzystw kolejowych:		
a) ryczałt za sprawowanie zarządu w zastępstwie Towarzystwu kol.	15.950 K.	

b) koszta komisyjne personelu krajowego biura kolejowego w sprawach budowy i eksploatacji	25.000 K.	zwyczajne nadzwycz.	
c) wydatki za roboty akordowe wykonane w krajowym biurze kolejowym .	6.250 „	47.200	—
Pozycya 8. Datki deklarowane przez Wydziały powiatowe na wykupno gruntów pod kolej transwersalną (c. k. państwową):			
a) Buczacz, rata roczna	2.000 K.		
b) Sanok, „ „	1.592 „		
c) Stanisławów, rata roczna .	— „	3.592	—
Pozycya 8 a). Czynnysz za użycie rowu drogi krajowej Gorlice-Konieczna, na ułożenie rurociągu			
		—	—
	Ogółem suma dochodów	572.942	31.000
		<u>603.942</u>	

Izba bez rozprawy uchwala Rubr. VIII. poz. 1—23 a) wydatków i poz. 1—8 a) dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

R u b r y k a IX.

Budowy wodne i melioracje.

Sprawozdawca p. Rutowski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący preliminarz wydatków i dochodów na rok 1907.

W y d a t k i.

A) Studya przygotowawcze.

Pozycya 1. Sprawienie uzupełnienie i naprawa przyrządów, oraz zakupno wzorów i potrzeb rysunkowych	12.000 K.
Pozycya 2. Na utrzymanie kursu praktycznego dozorców drenarskich	11.000 „

Pozycja 3. Zasilek krajowy dla galicyjskiego oddziału państwowego biura hydrograficznego		16.000 K.
Pozycja 14. Na zdjęcia i projekty :		
a) dla publicznych robót melioracyjnych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 27. września 1882)	30.000 K.	
b) dla melioracji prywatnych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 6. kwietnia 1892)	45.000 „	
c) dla wyzyskania sił wodnych	<u>5.000 „</u>	80.000 „
Pozycja 15. Koszta komisyjne :		
a) z powodu inspekcji robót przez c. k. Rząd prowadzonych (potoków górskich i kanałów)	2.000 „	
b) z powodu konserwacji publicznych robót melioracyjnych	<u>4.500 „</u>	<u>6.500 „</u>
Suma działu A.		<u>125.000 K.</u>

B) Wykonanie budowli wodnych.

Pozycja 6. 12½% ^o datek kraju na oprocentowanie i umorzenie obligów, mających się emitować przez państwo na budowę kanałów splawnych (w myśl ustawy z dnia 2. marca 1904 roku Dz. ust. kraj. Nr. 36)		7.362 „
Pozycja 7. IV. rata annuitetowa na umorzenie pożyczki 7,000.000 K. zaciągniętej na pokrycie 40% ^o datku kraju do kosztów regulacji rzek kanałowych (w myśl ustawy z dnia 22. stycznia 1904 Dz. ust. kraj. Nr. 23)		123.659 „
Pozycja 8. 40% ^o datek kraju do kosztów regulacji 12 rzek kanałowych w I. okresie budowy w myśl sprawozdania Wydziału krajowego z dnia 7. września 1904 LW. 89.093. IV rata (z -9lecia)		773.600 „
Pozycja 9. III. rata annuitetowa na umorzenie pożyczki 6,150 000 K zaciągniętej na pokrycie datków kraju do kosztów system. regulacji rzek karpaccich (w myśl ustawy z dnia 25. stycznia 1905 Dz. ust. kraj. Nr. 22.)		117.454 „
Pozycja 10. Na systematyczną regulację rzek karpaccich (wydatek pod b), c), d) i e), pokryty pożyczką, wstawia się do dochodów):		

a) na uzupełnienie regulacji Biały I. rata (z 3-lecia):

1. datek kraju	71.525 K	
2. „ państwowy	105.142 „	176.667 „

b) na regulację Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem, XV. rata (ostatnia) 85.334 K

c) na regulację górnego Dniestru z dopływami, IX. rata (z 28-lecia):

1. datek kraju 131.428 K.

2. „ państwowy 197.142 „ 328.570 „

d) na regulację Soly VIII. rata (z 18-lecia) 79.556 „

e) na regulację Łomnicy VIII. rata (z 24-lecia) 79.616 „

f) na regulację Prutu od Śniatyna do granicy bukowskińskiej III. rata z 12¹/₂% zasiłku (z 5-lecia) 14.050 „ 763.793 „

Pozycya 11. Na popieranie przedsięwzięć melioracyjnych (na zasadzie ustawy z dnia 30 czerwea 1884 Dz. p. p. Nr. 116):

a) na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru, XII. rata (z 15-lecia):

1. datek kraju 40.400 K

2. „ państwowy 40.400 „ 80.800 „

b) na obwałowanie lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa, VIII. (ostatnia) rata:

1. datek kraju 43.548 K

2. „ państwowy 32.661 „

3. datki konkurencyjne 32.661 „ 108.870 K

c) na regulację potoku Pustej (Radosławki), VI. rata z (10-lecia):

1. datek kraju 33.280 „

2. „ państwowy 24.960 „

3. datki konkurencyjne 24.960 „ 83.200 „

d) na regulację potoku Sołotwy i Rokitny II. rata — „

e) na regulację rzeki Łęgu w powiatach: Niżańskim i Kolbuszowskim, VI. rata (z 8-lecia):

1. datek kraju 30.000 K

2. „ państwa 30.000 „ 60.000 „

f) na obwałowanie Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim, V. rata (z 11-letnia):

1. datek kraju	90.000 K	
2. „ państwa	90.000 „	
3. datki konkurencyjne	<u>20.000 „</u>	200.000 K.

g) na obwałowanie Wisły od Niepołomic do ujścia Raby, IV. rata (z 15-letnia):

1. datek kraju	92.832 K	
2. „ państwa	92.832 „	
2. „ datki konkurencyjne	<u>46.416 „</u>	232.080 „

h) na obwałowanie Wisły od Ujścia Raby do Woli rogowskiej, IV. rata (z 20-letnia):

1. datek kraju	90.000 K	
2. „ państwa	90.000 „	
3. datki konkurencyjne	<u>45.000 „</u>	225.000 „

i) na umorzenie 4% pożyczki 150.000 K zaciągniętej na pokrycie I. raty 50% zasiłku krajowego, na podwyższenie wałów nadwiślańskich od ujścia Białuchy do granicy państwa i od Podgórza do Niepołomic, tudzież na obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórkach do ujścia Białuchy, IV. rata

520 „

k) na regulację potoku Błotni z dopływami, III. rata (z 14-letnia):

1. datek kraju	36.800 K	
2. „ państwa	27.600 „	
3. datki konkurencyjne	<u>27.600 „</u>	92.000 „

l) na kolmatacyę bagien naddniestrzańskich III. rata (z 19-letnia):

1. datek kraju	80.000 K	
2. „ państwa	80.000 „	
3. datki konkurencyjne	<u>40.000 „</u>	200.000 „

m) na regulację rzeki Wereszyey z dopływami, II. rata (z 10-letnia)

— „

n) na regulację górnej Trześniówki z dopływami, II. rata (z 10-letnia):

1. datek kraju	70.000 „	
2. „ państwa	70.000 „	
3. datki konkurencyjne	<u>35.000 „</u>	175.000 K.

o) na osuszenie bagien Rzemieńskich, II. rata
(z 4-lecia).

1. datek kraju	25.333 K.	
2. datek państwa	25.333 „	
3. datki konkurencyjne	<u>25.333 „</u>	75.999 „

p) na uzupełnienie regulacji Bugu, I. rata
(z 18-lecia):

1. datek kraju	56.089 „	
2. „ państwa	<u>84.133 „</u>	140.222 „

r) na regulację Peltwi z dopływami, I. rata
(z 18-lecia):

1. datek kraju	128.222 „	
2. „ państwa	160.277 „	
3. datki konkurencyjne	<u>32.056 „</u>	320.555 „

s) na zabudowanie potoku Krzemionki (powiat
Stary Sambor), I. rata (z 4-lecia):

1. datek kraju	30.000 „	
2. „ państwa	<u>30.000 „</u>	60.000 „

t) na uzupełnienie regulacji Wisłoka i Pieluicy,
I. rata (z 8-lecia):

1. datek kraju	40.000 K.	
2. „ państwa	<u>40.000 „</u>	<u>80.000 „</u> 2,134.246 K.

Pozycja 12. Na konserwację publicznych robót melioracyjnych:

a) regulacji Trześniówki:

1. datek kraju	1.000 K	
2. „ konkurencyjny	<u>1.000 „</u>	2.000 K

b) regulacji Łęgu

1. datek kraju	1.500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>1.500 „</u>	3.000 „

c) regulacyi Przegnojówki:

1. datek kraju	1.000 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>1.000 „</u>	2.000 K

d) zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy (do r. 1910):

1. datek kraju	1.000 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>1.000 „</u>	2.000 „

e) regulacyi Krzemienicy:

1. datek kraju	2.500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>2.500 „</u>	5.000 „

f) regulacyi Gnilej Lipy (sekcji górnej):

1. datek kraju	500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>500 „</u>	1.000 „

g) regulacyi Złotej Lipy:

1. datek kraju	1.000 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>1.000 „</u>	2.000 „

h) regulacyi potoku Dumnego:

1. datek kraju	750 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>750 „</u>	1.500 „

i) obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim:

1. datek kraju	4.500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>4.500 „</u>	9.000 „

k) obwałowania lewego brzegu Dunajca od ujścia Więćkówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach:

1. datek kraju	500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>500 „</u>	1.000 „

l) obwałowania lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupie radłowskich:

1. datek kraju	500 K.	
2. „ konkurencyjny	<u>500 „</u>	1.000 „

n) obwałowania Wisły i Wisłoki w pow. Mieleckim:

1. datek kraju	5.750 K.		
2. datek konkurencyjny	<u>5.750 „</u>	11.500 K.	41.000 K.

Pozycya 13. Na popieranie mniejszych robót melioracyjnych (w myśl uchwały sejmowej z dnia 26. listopada 1889):

a) na konserwację osuszenia bagien Rudnickich (do r. 1908):

1. zasiłek kraju	2.800 K.		
2. „ państwa	<u>2.800 „</u>	5.600 „	

b) na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do roku 1914):

1. zasiłek kraju	1.200 K.		
2. „ państwa	<u>1.200 „</u>	2.400 „	

c) na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do roku 1925):

1. zasiłek kraju	1.000 K.		
2. „ państwa	<u>670 „</u>	1.670 „	

d) na drenowanie gruntów włościąńskich VII. rata z 10-lecia):

1. zasiłek kraju	200.000 K.		
2. „ państwa	200.000 „		
3. datki konkurencyjne	<u>200.000 „</u>	600.000 „	

e) na zabudowanie potoków Harbutówki i Gościbki w pow. Myślenickim, III. rata (ostatnia)

f) na zabudow. potoku Czerwonego w gminie Grybów, III. rata (ostatnia):

1. zasiłek krajn	10.800 K.		
2. „ państwa	<u>10.800 „</u>	21.600 „	

g) na zabudowanie potoku Dąbrówka (pow. Nowy Sącz), II. rata (ostatnia):

1. zasiłek kraju	7.729 K.		
2. „ państwa	<u>7.729 „</u>	15.458 „	

h) na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie.
II. rata (z 5-lecia) 6.432 „

i) na osuszenie gruntów w gminie Bojanice (pow.
Żółkiew), II. rata (z 3-lecia):

1. zasiłek kraju	12.000 K.	
2. „ państwa	12.000 „	
3. datki konkurencyjne	<u>12.000 „</u>	36.000 „

k) na osuszenie gruntów w gminie Żydaczów II
rata (z 3-lecia):

1. zasiłek kraju	9.367 K.	
2. „ państwa	9.367 „	
3. datki konkurencyjne	<u>9.367 „</u>	28.101 „

l) na zabudowanie potoku Piekielko w gminie
Maniowa (pow. Nowy Targ), II. rata (ostatnia):

1. zasiłek kraju	11.125 K.	
2. „ państwa	<u>11.125 „</u>	22.250 „

m) na zabudowanie potoku Zborowskiego w gmi-
nie Sędziszowa (pow. Grybów) kredyt dodatkowy:

1. zasiłek kraju	1.250 K.	
2. „ państwa	<u>1.250 „</u>	2.500 „

n) na regulację Złotego potoka w gminie Padew
(pow. Mielec), II. rata (ostatnia):

1. zasiłek kraju	13.333 K.	
2. „ państwa	13.333 „	
3. datek gminny	<u>13.333 „</u>	39.999 „

o) a zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow.
Nowy Sącz), I. rata (z 2-lecia):

1. zasiłek kraju	6.425 K.	
2. „ państwa	<u>6.425 „</u>	12.850 „

p) na lokalną regulację Prutu pod Koło-
myją 11.250 K.

r) na zabudowanie potoku Bieryczanki (pow.
Nowy Sącz), I. rata z 2-lecia:

1. zasiłek krajowy	15.000 K.	
------------------------------	-----------	--

2. zasiłek państwowy 15.000 „ 30.000 K

s) na zabudowanie Dniestru w gminie Wołcze:

1. zasiłek krajowy 18.350 K.

2. zasiłek państwowy 18.350 „ 36.700 „

t) na osuszenie niwy Dunaj i Klasne w Jaślanach
(pow. Mielec):

1. zasilek krajowy 8.067 K.

2. zasiłek państwowy 8.067 „

3. datek gminy 8.067 „ 24.201 „

u) na zabudowanie potoku Zabawa (pow. Wieliczka):

1. zasiłek krajowy 14.000 K.

2. zasiłek państwowy 14.000 „ 28.000 „

w) na zabudowanie potoku Dubień w gminie Spas
(pow. Stary Sambor), I. rata (z 2-lecia):

1. zasiłek krajowy 12.500 K.

2. zasiłek państwowy 12.500 „ 25.000 „

x) na osuszenie gruntów w gminie Łysaków
(pow. Mielec):

1. zasilek krajowy 7.833 K.

2. zasilek państwowy 7.833 „

3. datek konkurencyjny 7.833 „ 23.499 „

y) na lokalną regulację Białego Dunajca w gminie Biały Dunajec (pow. Nowy Targ):

1. zasiłek krajowy 6.200 K.

2. zasiłek państwowy 6.200 „ 12.400 „

z) na obwałowanie Wisły w powiecie Mieleckim
(kredyt dodatkowy):

1. z funduszu krajowego 24.166 K.

2. z funduszu państwowego 24.166 „

3. z funduszu powiatowego 12.083 „ 60.415 „

aa) na osuszenie gruntów w gminie Mazurówce
(pow. Żydaczów) w myśl uchwały Wydziału
krajowego z 24. stycznia 1905 L.W. 24.812/1904
i 68.309/1906 :

1. zasiłek krajowy	5.300 K.	
2. zasiłek państwowy	5.300 „	
3. datek konkurencyjny	<u>5.300 „</u>	15.900 K.

bb) na zakupno pras drenarskich pędzonych parą
(w myśl uchwały Wydziału krajowego z 12.
czerwca 1906 do L.W. 123.688/1905):

1. zasiłek krajowy	17.500 K.	
2. zasiłek państwowy	<u>17.500 „</u>	35.000 „

cc) na lokalną regulację potoku Strymby :

1. datek krajowy	6.375 K.	
2. datek państwowy	6.375 „	
3. datek krajowego funduszu budowy dojazdu kolejowego w Nadwórnice	<u>12.750 „</u>	25.500 „

dd) do dyspozycji Wydziału krajowego 50.000 „ 1,172.725 K.

Pozycya 14. Na popieranie doświadczeń z kulturą tor-
fowisk :

1. w Jadachach:

a) zasiłek krajowy	500 K.	
b) zasiłek państwowy	<u>500 „</u>	1.000 K.

2. w Rzochowie:

a) zasiłek krajowy	500 K.	
b) zasiłek państwowy	<u>500 „</u>	1.000 „

3. w Ohladowie:

a) zasiłek krajowy	500 „	
b) zasiłek państwowy	<u>500 „</u>	1.000 „

4. w Dmytrowie:

a) zasiłek krajowy	500 „	
b) zasiłek państwowy	<u>500 „</u>	1.000 „

5. w Połoniczy:

a) zasiłek kraj.	500 K.	
b) „ państw.	<u>500 „</u>	1.000 K.

6. w Sielcu:

a) zasiłek kraj.	500 K.	
b) „ państw.	<u>500 „</u>	1.000 „

7. w Kuliczkowie:

a) zasiłek kraj.	500 K.	
b) „ państw.	<u>500 „</u>	1.000 „

8. w Peczeni:

a) zasiłek kraj.	500 K.	
b) zasiłek państw.	<u>500 „</u>	1.000 „

9. w Rzęśni polskiej na gruntach Dr. Tadeusza Marsa:

a) zasiłek kraj.	500 K.	
b) „ państw.	<u>500 „</u>	1.000 „

10. na nawozy mineralne na grunta torfowe włościańskie w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K., a w perymetrze bagien Rzemieńskich tudzież regulacyi Pustej, Błotni i górnej Trześniówki po 500 K. czyli razem:

a) z fund. kraj.	4.000 K.	
b) „ państw.	<u>4.000 „</u>	8.000 „ 17.000 K.

Pozycya 15. Na powiększenie fuduszu pożyczkowego dla spółekwodnych IV. rata z 10-lecia.

Suma działu B.	5,150.839 K.
Suma działu A.	<u>125.500 „</u>
Ogółem suma wydatków	<u>5,276.339 K.</u>

D o c h o d y.

Pozycya 1. Zwrot kosztów zdjęć i opracowania projektu regulacyi Pełtwi	31.932 K.
Pozycya 2. Subweneya c. k. Skarbu państwa na utrzymanie kursu dozorców drenarskich	4.000 „

Pozycya 3. Dochód z pożyczki 7,000.000 na regulację rzek kanałowych (pozycya 8 wydatków)		773.600 K.
Pozycya 4. Dochód z pożyczki 6,150.000 K. na regulację rzek karpackich (poz. 10 lit. b) c) d) e) wydat.		375.934 „
Pozycya 5. Datki państwowe na regulację rzek karpackich:		
a) Biały (poz. 10 a) wydat.)	105.142 K.	
b) Dniestru górnego (poz. 10 c) wydatków	<u>197.142 „</u>	302.284 „
Pozycya 6. Datki państwowe i konkurencyjne na popieranie ustawowych przedsiębiorstw melioracyjnych (poz. 11 wydatków), a mianowicie:		
a) na zabudowanie potoków górskich w dorzeczu Dniestru datek państwa		40.400 K.
b) na obwałowanie lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa:		
1. datek państwa	32.661 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>32.661 „</u>	65.322 „
c) na regulację potoku Pustej (Radosławski):		
1. datek państwa	24.960 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>24.960 „</u>	49.920 „
d) na regulację Solotwy i Rokitny		-- „
e) na regulację Łęgu w powiatach Nizańskim i Kolbuszowskim, datek państwa		30.000 „
f) na obwałowanie Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w pow. Dąbrowskim:		
1. datek państwa	90.000 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>20.000 „</u>	110.000 „
g) na obwałowanie Wisły od Niepołomic do ujścia Raby:		
1. datek państwa	92.832 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>46.416 „</u>	139.248 „

k) na obwałowanie Wisły od Ujścia Raby do Woli rogowskiej:

1. datek państwa	90.000 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>45.000 „</u>	135.000 K.

i) na regulację potoku Błotni z dopływami:

1. datek państwa	27.600 K.	
2. datki konkurencyjne	27.600 „	55.200 „

k) na kolmatacyę bagien nadniestrzańskich:

1. datek państwa	80.000 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>40.000 „</u>	120.000 „

l) na regulację Wereszycy z dopływami

m) na regulację górnej Trześniówki z dopływami:

1. datki państwa	70.000 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>35.000 „</u>	105.000 „

n) na osuszenie bagien Rzemieńskich:

1. datek państwa	25.333 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>25.333 „</u>	50.666 „

o) na uzupełnienie regulacji Bugu:

datek państwa		89.133 „
-------------------------	--	----------

p) na regulację Peltwi z dopływami:

1. datek państwa	160.277 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>32.056 „</u>	192.333 „

q) na zabudowanie potoku Krzemionki:

datek państwa		30.000 „
-------------------------	--	----------

s) na uzupełnienie regulacji Wisłoka i Pielnicy:

datek państwa	<u>40.000 „</u>	1,247.222 K.
-------------------------	-----------------	--------------

Pozycya 7. Datki konkurencyjne na konserwacyę publicznych robót melioracyjnych (poz. 12 wydatków), a mianowicie:

a) regulacyi Trześniówki	1.000 K.
b) „ Łęgu	1.500 „
c) „ Przegnojówki	1.000 „

d) zabudowań potoków górskich w dorzeczu Skawy	1.000 K.	
e) regulacyi Krzemienicy	2.500 „	
f) „ Gnilej Lipy (górnjej sekyi)	500 „	
g) „ Złotej Lipy	1.000 „	
h) „ potoku Dumnego	750 „	
i) obwałowanie Wisły i Sanu w pow. tarno- brzeskim	4.500 „	
k) obwałowania lewego brzegu Dunajca od ujścia Więckówki do mostu kolejowego w Bogumił- wicach	500 „	
l) obwałowania lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic ra- dłowskich	500 „	
m) obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim	5.750 „	20.500

Pozycya 8. Zasiłki państwowe i datki konkurencyjne
na popieranie mniejszych robót meliorac.
(poz. 13. wydat.):

a) na konserwacyę osuszenia bagien Rudnickich, zasilek państwowy	2.800 „	
b) na konserwacyę osuszenia bagien Stojanow- skich zasilek państwowy	1.200 „	
c) na konserwacyę osuszenia bagien Oleskich, zasilek państwowy	670 „	
d) na drenowanie gruntów włościańskich:		
1. zasiłki państwa	200.000 K	
2. datki konkurencyjne	200.000 „	400.000 „
e) na zabudowanie potoków Harbutówki i Go- ścibki	— „	
f) na zabudowanie potoku Czerwonego w gminie Grybów, zasilek państwowy	10.800 „	
g) na zabudowanie potoku Dąbrówka, zasilek państwowy	7.729 „	
na regulacyę potoku Mikoszki w Rzeszowie	— „	

i) na osuszenie gruntów w gminie Bojaniec (powiat Żółkiew):

1. zasilek państwa	12.000 K	
2. datki konkurencyjne	<u>12.000 „</u>	24.000 K.

k) na osuszenie gruntów w gminie Żydaczów:

1. zasilek państwa	9.367 K	
2. datki konkurencyjne	<u>9 367 „</u>	18.734 „

l) na zabudowanie potoku Piekiełko w gminie Maniowa, zasilek państwowy

11.125 „

m) na zabudowanie potoku Zborowskiego w gminie Sędziszowa (pow. Grybów), zasilek państwowy

1.250 „

n) na regulację Złotego potoku w gminie Padew:

1. zasilek państwa	13.333 K	
2. datek gminy	<u>13.333 „</u>	26.666 „

o) na zabudowanie potoku Stańkowskiego (pow. Nowy Sącz), zasilek państwowy

6.425 „

p) na lokalną regulację Prntu

— „

r) na zabudowanie potoku Bierzczanki (pow. Nowy Sącz), zasilek państwowy

15.000 „

s) na zabudowanie Dniestru w gminie Woleże, zasilek państwowy

18.350 „

t) na osuszenie niwy Dunaj i Klasne w Jaślanach (pow. Mielec):

1. zasilek państwa	8.067 K.	
2. datek konkurencyjny gminy	<u>8.067 „</u>	16.134 „

u) na zabudowanie potoku Zabawa (pow. Wieliczka), zasilek państwowy

14.000 „

w) na zabudowanie potoku Dubień w gminie Spas (pow. Stary Sambor), zasilek państwowy

12.500 „

x) na osuszenie gruntów w gminie Łysaków (pow. Mielec):

1. zasilek państwa	7.833 K.	
2. datki konkurencyjne	<u>7.833 „</u>	15.666 „

y) na lokalną regulację Białego Dunajca w gminie Biały Dunajec (pow. Nowy Targ), zasilek państwowy		6.200 K.	
z) na obwałowanie Wisły w pow. Mieleckim :			
1. zasilek państwa	24.166 K.		
2. datek konkurencyjny pow.	<u>12.083 „</u>	36.249 „	
aa) na osuszenie gruntów w gminie Mazurówce (pow. Żydaeczów):			
1. zasilek państwa	5.300 K		
2. datki konkurencyjne	<u>5.300 „</u>	10.600 „	
bb) na zakupno pras drenarskich pędzonych parą, zasilek państwowy			
		17.500 „	
cc) na lokalną regulację potoku Strymby:			
1. zasilek państwa	6.375 K.		
2. datek krajowego funduszu budowy dojazdu kolejowego w Nadwornie	<u>12.750 „</u>	<u>19.125 „</u>	692.723 K.
Pozyccya 9. Zasiłki państwowe na popieranie kultury torfowisk (poz. 14. wydatków):			
1. w Jadachach		500 K.	
2. w Rzochowie ,		500 „	
3. w Ohładowie		500 „	
4. w Dmytrowie		500 „	
5. w Pełoniczny		500 „	
6. w Sielcu		500 „	
7. w Kuliczkowie		500 „	
8. w Peczeni		500 „	
9. w Rzęśni Polskiej na gruntach Dra Tadeusza Marsa		500 „	
10. na nawozy mineralne, na grunta torfowe włościańskie, w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K., a w perymetrze bagien Rzemieńskich, tudzież regulacji Pustej, Błotni i górnej Trześniówki po 500 K =		<u>4.000 „</u>	<u>8.500 K.</u>
Ogółem suma dochodów			3,456.695 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. IX. poz. 1—15 wydatków, tudzież poz. 1—9 dochodów.

Następuje :

R u b r y k a X.

Rolnictwo.

Dział A) Krajowe zakłady naukowe rolnicze, stypendya i zasiłki na naukę rolnictwa.

Pozycya 1--38 wydatków i poz. 1--31, 25 i 33 dochodów, oraz z działu B) pozycya 55 wydatków i pozycya 20 dochodów (skład publiczny w Krakowie).

Sprawozdawca p. Milewski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Tomaszewski.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Sejm wzywa c. k. rząd o przyznanie znacznie wyższej dotacyi na stacye rolniczo-doświadczałne w kraju.

W y d a t k i.

A) Krajowe Zakłady naukowe rolnicze, stypendya i zasiłki na naukę rolnictwa.

		zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 1.	Akademia rolnicza w Dublinach .	226.956 K.	26.070 K.
Pózyeya 2.	Szkoła niższa rolnicza w Dublinach	35.950 „	2.320 „
Pozycya 3.	Szkoła gorzelnicza w Dublinach .	13.130 „	1.100 „
Pozycya 4.	Gorzelnia szkolna w Dublinach .	12.380 „	—
Pozycya 5.	Folwark w Dublinach	44.334 „	12.350 „
Pozycya 6.	Stacya doświadczałna chemiczno-rolnicza w Dublinach	45.258 „	1.320 „
Pozycya 7.	Inwestycye w krajowych zakładach naukowych w Dublinach :		
a)	na budowę wodociągu ze źródeł w Malechowie do Zakładów w Dublinach I. rata (w myśl uchwały Sejmu z 5. marca 1907)	—	40.000 „
b)	na wewnętrzne urządzenie stacyi doświadczałnej chemiczno-rolniczej i szkoły gorzelniczej w nowym budynku, I. rata z 28.000 K	—	18.000 „

Pozycya 8.	Stacya doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie	31.916 K.	800 K.
Pozycya 9.	Szkoła gospodarstwa lasowego we Lwowie	45.227 „	2.660 „
Pozycya 10.	Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie	145.175 „	3.620 „
Pozycya 11.	Folwark w Czernichowie	16.108 „	7.800 „
Pozycya 12.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Bereźnicy	42.880 „	1.000 „
Pozycya 13.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Horodence	30.783 „	3.200 „
Pozycya 14.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Jagielnicy	39.730	2.000 „
Pozycya 15.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Kobiernicach	39.590	1.650 „
Pozycya 16.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Suchodole	44.170	462 „
Pozycya 17.	Krajowa niższa szkoła rolnicza w Miłocinie	43.060	— „
Pozycya 18.	Koszta założenia kraj. niższej szkoły rolniczej w Miłocinie:		
	a) koszta urządzenia szkoły i gospodarstwa (II. zarazem ostatnia rata)	—	9.620 „
	b) należność skarbowa od kontraktu kupna i sprzedaży Miłocina	—	8.000 „
	c) na budowę drogi do Miłocina	—	5.000 „
Pozycya 19.	Szkoły zimowe rolnicze:		
	a) utrzymanie szkoły w Niewiarowie	2.122 „	— „
	b) utrzymanie szkoły w Lubezy	1.910 „	— „
	c) pobory dwóch nauczycieli wędrownych rolnictwa, pełniących zarazem obowiązki kierowników szkół zimowych w Niewiarowie i w Lubezy po 4.000 K. (patrz poz. 23)	8.000 „	— „
Pozycya 20.	Szkoła mleczarska w Rzeszowie, koszta utrzymania (wedle osobnego sprawozdania) .	15.850 „	4.430 „
Pozycya 20 a)	Umerzenie ostatniej raty pożyczki zaciągniętej w funduszu pożyczkowym dla przemysłu rolniczego, na pokrycie kosztów założenia szkoły mleczarskiej w Rzeszowie	—	6.382 „

wedle osobnych sprawozdań

		zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycja 21.	Krajowa szkoła ogrodnicza w Tarnowie (wedle osobnego sprawozdania)	29 500 K	10.000 K.
Pozycja 22.	Krajowy zakład sadowniczy w Zaleszczykach (wedle osobnego sprawozdania)	22.320 „	11.100 „
Pozycja 23.	Na utrzymanie dwóch nauczycieli wędrownych rolnictwa, pełniących obowiązki instruktorów ogrodnictwa i sadownictwa po 4.000 K. (patrz poz. 19 c)	8.000 „	— „
Pozycja 24.	Na środki demonstracyjne przy nauce wędrownej rolnictwa 1.600 K. i koszta kancelaryjne dla instruktora sadownictwa 300 „	1.900 „	— „
Pozycja 25.	Dla Towarzystwa „Proświta“ na cele rolnictwa i sadownictwa, do rozporządzenia Wydziału krajowego	15.000 „	— „
Pozycja 26.	Galic. Towarzystwo gospodarskie, na szkołę ogrodniczą w Wulce kapitańskiej	2.000 „	— „
Pozycja 27.	Akademia weterynaryi we Lwowie :		
	a) subwencya e. k. Rządowi	4.000 K.	
	b) asekuracja budynku	82 „	
	c) stała subwencya na utrzymanie internatu dla podkuwaczy kształcących się w szkole kucia koni	1.500 „	
		<u>5.582 „</u>	— „
Pozycja 28.	Krajowy nauczyciel weterynaryi :		
	płaca	3.000 K.	
	podatek aktywalny	600 „	
	ryczałt na koszta podróży	1.000 „	
	2 dodatki pięcioletnie	800 „	
		<u>5.400 „</u>	— „
Pozycja 29.	Na stypendya dla uczniów Akademii weterynaryi we Lwowie	3.500 „	— „
Pozycja 30.	Stypendya dla kandydatów na nauczycieli szkół rolniczych	8.000 „	— „
Pozycja 31.	Stypendya dla uczniów i abiturjentów krajowej szkoły gospodarstwa krajowego we Lwowie	6.400 „	— „
Pozycja 32.	Na wydawnictwo podręczników dla uczniów niższych szkół rolniczych	2.000 K.	— „

		zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 33.	Na podróże naukowe nauczycieli szkół rolniczych	2.000 „	— K.
Pozycya 34.	Na remuneracye i zapomogi dla nauczycieli szkół rolniczych	2.000 „	— „
Pozycya 35.	Zaliczki na płace dla nauczycieli szkół rolniczych	6.000 „	— „
Pozycya 36.	Zasiłki dla gospodyń wiejskich i stypendya dla kandydatek kształcących się na nauczycielki w szkołach gospodyń wiejskich, ryczałt do dyspozycyi Wydziału kraj.	10.000 „	— „
Pozycya 37.	Zakład błog. Kunegundy w Nowym Sączu dla kształcenia wzorowych gospodyń	600 „	— „
Pozycya 38.	Galicyskiemu Towarzystwu gospodarskiemu na szkołę chmielarską w Starem Siole	2.000 „	— „
	Suma wydatków działu A	1.016.731 K.	178.884 K.
	Razem	1,195.615 K.	
Pozycya 55. (z działu B.).	Na utrzymanie krajowego składu publicznego w Krakowie (wedle osobnego sprawozdania)		35.282 K.
	Suma		1,230.896 K.

D o c h o d y.

		zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 1.	Akademia rolnicza w Dublanach	116.357 K.	— K.
Pozycya 2.	Szkoła niższa rolnicza w Dublanach	8.290 „	— „
Pozycya 3.	Szkoła gorzelnicza	5.500 „	— „
Pozycya 4.	Gorzelnia krajowa	9.800 „	— „
Pozycya 5.	Folwark	48.000 „	— „
Pozycya 6.	Stacya doświadczalna chemiczno - rolnicza w Dublanach	19.700 „	— „
Pozycya 7.	Stacya doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie	6.000 „	— „
Pozycya 8.	Szkoła gospodarstwa lasowego we Lwowie	14.780 „	— „
Pozycya 9.	Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie	63.700 „	6.000 „
Pozycya 10.	Folwark w Czernichowie	17.840 „	— „
Pozycya 11.	Szkoła niższa rolnicza w Bereźnicy	20.286 „	— „
Pozycya 12.	„ „ „ „ Horodence	8.800 „	— „
Pozycya 13.	„ „ „ „ Jagielnicy	17.760 „	— „

	zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 14. „ „ „ „ Kobiernicach . . .	18.610 K.	— K
Pozycya 15. „ „ „ „ Suchodole . . .	19.052 „	— „
Pozycya 16. „ „ „ „ Miłocinie . . .	12 360 „	— „
Pozycya 17. Szkoła mleczarska w Rzeszowie . . .	6.400 „	— „
Pozycya 18. Szkoła ogrodnicza w Tarnowie . . .	11.020 „	— „
Pozycya 19. Zakład sądowniczy w Zaleszczykach . . .	15.700 „	— „
Pozycya 20. Krajowy skład publiczny w Krakowie . . .	35.350 „	— „
Pozycya 21. Zwroty zaliczek na płace od nauczycieli szkół rolniczych	5.400 „	— „
Pozycya 25. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na utrzy- manie 4 nauczycieli wędrownych rol- nictwa dla włościan	8.000 „	— „
Pozycya 33. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na zało- żenie szkoły mleczarskiej w Rzeszowie	— „	10.000 „
Suma dochodów poz. 1—21, 25 i 33	488.699 K.	16.000 K.
Razem	<u>504.699 K.</u>	

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. Dz. A. poz. 1—38 wyd. i poz. 1—19, 25 i 33 doch., tudzież z Dz. B. poz. 55 wyd. i poz. 20 doch. zgodnie z wnioskiem komisji z wyjątkiem pozycyj objętych osobnemi sprawozdaniami, będących przedmiotem oddzielnych obrad i uchwały.

Sprawozdawca czyta :

„Sejm wzywa c. k. Rząd o przyznanie znacznej wyższej dotacyi na stacye rolniczo-doświadczałne w kraju“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższą rezolucyę zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 1. wydatków i poz. 1. dochodów. Akademia rolnicza w Dublanach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace profesorów i docentów:

	zwycz.	nadzwycz.	zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 1. Dyrektor, płaca . . .	4.800 K.	—	K.	
dodatek aktywalny	720 „	—	„	
„ pięcioletni	600 „	—	„	

			zwycz.	nadzwycz.
	osobisty	— „ 6.000 K.		
	na utrż. koni	— „ 1.200 „	6.120 K.	7.200 K.
Pozycya 2.	6 profesorów fachowych :			
	płace po 4.800 K.	28.800 „		
	dodatki aktywalne po 720 K.	4.320 „		
	dodatki pięcioletnie	600 „	33.720 „	
Pozycya 3.	4 profesorów fachowych :			
	płace po 3.400 K.	13.600 K.		
	dodatki aktywalne po 480 K.	1.920 „		
	dodatki pięcioletnie	500 „	16.020 „	
Pozycya 4.	2 profesorów adjunktów :			
	płace po 2.800 K.	5.600 K.		
	dodatki aktywalne po 400 K.	800 „		
	dodatki pięcioletnie	400 „	6.800 „	
Pozycya 5.	Asystent botaniki		1.200 „	
Pozycya 6.	„ rolnictwa		1.200 „	
Pozycya 7.	„ zoologii		1.200 „	
Pozycya 8.	Docent weterynaryi		960 „	
Pozycya 9.	„ leśnictwa		480 „	
Pozycya 10.	„ ogrodnictwa		400 „	
Pozycya 11.	„ melioracyi		700 „	
Pozycya 12.	„ historyi i lite- ratury polskiej		1.200 „	
Pozycya 13.	Docent hodowli ryb		400 „	
Pozycya 14.	„ higieny		200 „	
	Suma rubryki I.		<u>70.600 K.</u>	<u>7.200 K.</u>

Rubryka II. Płace urzędników administracyjnych :

Pozycya 15.	Kasyer, zarazem rach- mistrz, płaca	2.400 K.		
	dodatki pięcioletnie	600 „	3.000 „	
Pozycya 16.	Sekretarz dyrekeyi, za- razem magazyn., płaca	2.000 K.		
	dodatki pięcioletnie	480 K.	2.480 K.	
	Suma rubryki II.		<u>5.480 K.</u>	

Rubryka III. Place funkcyonaryuszów nieetatowych :

Pozycya 17. Kapelan, płaca	600 K.	
dodatek osobisty	200 „	800 K.
Pozycya 18. Lekarz zakład., płaca	1.200 „	
Pozycya 19. Dyetayrusz w kance- laryi dyrekeji	800 „	
Pozycya 20. Ogrodnik, płaca	1.200 „	
Pozycya 21. Pomocnik ogrodnika	480 „	
Pozycya 22. Zawiadujący biblioteką	400 „	
		<hr/>
Suma rubryki III.		4.880 K.

Rubryka IV. Koszta utrzymania służby szkolnej :

Pozycya 23. Służba wyższa :

a) Tercyan szkoły za- razem woźny, płaca	720 K.	
na ubiór	120 „	840 K.
b) Laborant w pracow- ni botaniki	600 „	
c) Laborant mechaniki i fizyki	600 „	
d) Laboranci w prac- owniach rolniczych, dwóch po 600 K.	1 200 „	
e) Laborant w pracow- ni chemii	600 „	
f) Laborant w prac- wni zoologii i hodowli	600 „	4.440 K.

Pozycya 24. Służba niższa :

a) Dozorca domu i ma- gazynu	480 K.	
b) 2 stróżów domowych po 432 K.	864 „	
c) stróż nocny	600 „	1.944 „

Pozycya 25. Gratyfikacya służbie
(do rozporządzalności
dyrekeji)

250 „

Suma rubryki IV. 6.634 K.

zwycz. nadzwycz.

Rubryka V. Koszta administracyjne:

Pozycja 26. Zarząd:

a) potrzeby kancelar.	1.400 K.	200 K.
b) koszta podróży w interesach zakładu	200	„
c) druk sprawozdań	250	„
opał gmachu szkolnego	3.400	„

Pozycja 28. Oświetlenie:

a) zwrot funduszowi stacyi chem. roln. za produkcję gazu do oświetlania gmachu i do użytku w pracowniach Akademii	3.000 K.		
b) za oświetlenie obejść	<u>300</u> „	3.300 K.	4.470 K.

Pozycja 29. Utrzymanie budynków i ogrodzeń 6.500 „ 5.000 „

Pozycja 30. Utrzymanie dziedzińców i ścieżek 600 „ 1.600 „

Pozycja 31. Utrzymanie parku 400 „

Pozycja 32. Ubezpieczenie budynków 1.300 „

Pozycja 33. Dowóz wody do zakładu 2.000 „

Pozycja 34. Najem mieszkań:

a) dla asystenta botan.	192 K
b) „ „ rolnic.	192 „
c) „ „ zoolog.	192 „
d) „ sekretarza dyrekcji	480 „
e) dla dyetaryusza w kanc. dyr.	192 „
f) dla laboranta przy katedrze chemii	192 „
g) dla laboranta przy katedrze mechaniki	192 „
h) dla laboranta przy katedrze rolnictwa	192 „

	zwyczaj.	nadzwyczaj.	zwyczaj.	nadzwyczaj.
h) dla profesora rolnictwa	1.200 „	500 „		
i) dla profesora hodowli	1.200 „	— „		
k) dla docenta weterynaryi	200 „	— „		
l) dla profesora administracyi	100 „	180 „		
m) dla prof. mechaniki rolniczej i budownictwa	750 „	— „		
λ) na ćwiczenia w użyciu narzędzi rolniczych	200 „	900 „		
n) dla docenta melioracyi	100 „	— „		
o) dla docenta ogrodnictwa	100 „	— „		
p) dla doc. leśnictwa	100 „	— „	9.580 K.	4.430 K

Pozycya 42. Utrzymanie mleczarni:

a) laborant, płaca	720 K.	— K.		
dodatek na mieszkanie	<u>240 „</u>	960 „		
b) dokupno i naprawa przyrządów i naczyń		200 „		
c) dowóz wody i lodu		60 „		
d) światło i opał		<u>450 „</u>	1.670 „	—

Pozycya 43. Biblioteka i czytelnia:

a) przykupno dzieł		1.200 K.		
b) oprawa książek		200 „		
c) czasopisma		<u>1.000 „</u>	2.400 „	— „

Pozycya 44. Utrzymanie pól doświadczalnych 2.000 „ — „

Pozycya 45. Wycieczki naukowe uczniów 1.500 „ — „

Pozycya 46. Utrzymanie pasieki 120 „ — „

Pozycya 47. Ogród:

	zwyczaj.	nadzwyczaj.
a) botaniczny	1.500 K.	750 K.

	zwycz.	nadzwycz.	zwycz.	nadzwycz.
b) owocowy	200 K.	— K.		
c) druk katalogu	50 „	— „	1.750 K.	750 K.

Pozycja 48. Wynagrodzenie dla folwarku dublańskiego za zastosowanie do potrzeb akademii	2.000 „	— „		
Suma rubryki VII.	21.020 „	— „	5.180 „	

Rubryka VII. Spłata długów i podatki:

Pozycja 49. Bankowi krajowemu we Lwowie IX. i X. rata kapitału z odsetkami 4 ⁰ / ₀ od pożyczki hipotecznej 100.000 K.	4.665 K.	— K.		
Pozycja 50. Na spłatę pożyczki inwestycyjnej	12.500 „	— „		
Pozycja 51. Podatek gruntowy i domowy	200 „	— „		
Suma rubryki VII.	17.365 K.	— K.		

Rubryka VIII. Pozycja 52. Utrzymanie 12-tu uczniów w domu zakładowym na miejscach funduszowych po 800 K.	9.600 K.	— K.		
--	----------	------	--	--

Rubryka IX. Pozycja 53. Rozmaite nieprzewidziane	1.000 K.	— K.		
--	----------	------	--	--

Rubryka X. Utrzymanie domu zakładowego:

Pozycja 54. a) Administrator domu zakł., płaca	960 K.			
wikt	588 „			
opał i światło	200 „	1.748 K.	— K.	
b) Portyer, płaca	300 K.			
wikt	360 „			
opał i światło	80 „			
ubranie	120 „	860 „	— „	
c) Magazynier (jak pobory portyera)	860 K.			
dwa dodatki pięcioletnie po 80 K.	160 „	1.020 „	— „	
d) Czterech służących, pobory po 740 K.	2.960 „	— „	— „	
e) Trzech stróżów pobory po 408 K.	1.224 „	— „	— „	
f) Dwóch pomocników na zimę pobory po 210 K.	420 „	— „	— „	
Pozycja 55. Wikt 80 uczniów przez 10 miesięcy po 57 K.	45.600 „	— „	— „	
Pozycja 56. Pranie i naprawa pościeli	1.200 „	— „	— „	
Pozycja 57. Opał domu zakładowego	3.675 „	— „	— „	

Rubryka VI. Pozyeya 10. Dochody rozmaite	400 K.
Suma dochodów	116.357 K.
W porównaniu z wydatkami	<u>253.026 „</u>
Okazuje się niedobór	<u>136.669 K.</u>

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz Akademii rolniczej w Dublanach i wstawić wydatki w sumie 253.026 K. do rubr. X poz. 1 wydatków, dochody w sumie 116.357 K. do rubr. X. poz. 1 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz Akademii rolniczej w Dublanach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 2. wydatków i poz. 2. dochodów.

Szkola niższa rolnicza w Dublanach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i:

Rubryka I. Płace nauczycieli:

Pozyeya 1. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych

	zwycz.	nadzwycz	zwycz.	nadzwycz.
płaca	2.400 K.			
dodatek aktywalny	240 „			
pięcioletni	450 „			
„ za nadzór nad internatem		<u>300 K.</u>	3.090 K.	300 K.

Pozyeya 2. Drugi nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	2.400 K.
dodatek aktywalny	<u>240 „</u> 2.640 K.

Pozyeya 3. Nauczyciel do nauk elementarnych

płaca	1.400 K.
dodatek aktywalny	200 „
2 dodatki pięcioletnie	<u>320 „</u> 1.920 „

		zwyczajne	nadzwyczaj.
Pozycya 4.	Docent weterynaryi	300 K.	
Pozycya 5.	Koszta nabożeństwa i nauki religii dla uczniów obu obrządków	1.600 „	
Pozycya 6.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów	1.200 K.	
	<u>Suma rubryki I.</u>	<u>10.750 K.</u>	<u>300 K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyjne:

Pozycya 7.	Zarząd: Remuneracya dyrektora akademii rolniczej	800 K.	
Pozycya 8.	Opał i oświetlenie	750 K.	
Pozycya 9.	Utrzymanie budynków, ubezpieczenie i kominiarz	1.000 „	1.320 K.
Pozycya 10.	Dowóz wody	350 „	
Pozycya 11.	Sprzęty i ruchomości	300 „	
	<u>Suma rubryki III.</u>	<u>3.200 K.</u>	<u>1.320 K.</u>

Rubryka III. Utrzymanie uczniów:

Pozycya 12.	Stołowanie 40 uczniów po 376 K.	15.040 K.	
Pozycya 13.	Odzież, pościel i pranie dla 40 uczniów po 120 K.	4.800 „	
Pozycya 14.	Koszta leczenia uczniów	200 „	
	<u>Suma rubryki III.</u>	<u>20.040 K.</u>	

Rubryka IV. Potrzeby naukowe:

Pozycya 15.	Zaprzęgi do demonstracyi	160 K.	
Pozycya 16.	Przybory do pisania i nauki uczniów	400 „	
Pozycya 17.	Przykupno modeli, machin i narzędzi	400 „	
Pozycya 18.	Biblioteka i czytelnia	200 „	
	<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>1.160 K.</u>	

Rubryka V. Kursy specjalne.

Pozycya 19.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.	— K.
Pozycya 20.	Kurs stelmachstwa i kołodziejstwa	500 „	700 „
	<u>Suma rubryki V.</u>	<u>600 K.</u>	<u>700 K.</u>

	zwyczajne	nadzwycz.
Rubryka VI. Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane .	200 K.	- K.
Suma wydatków .	35.950 K.	2.320 K.
Razem .	<u>38.270 K.</u>	

D o c h o d y.

Rubryka I. Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu państwa	6.000 „	— „
Rubryka II. Pozycya 2. Zarobek 40 uczniów po 36 K.	1.440 „	— „
Pozycya III. Pozycya 3. Opłata od uczniów :		
a) Opłaty za utrzymanie (od jednego pełna, od jednego pół opłaty)	450 K.	
b) wpisowe od 30 uczniów po 10 K.	300 K.	750 „
Rubryka IV. Pozycya 4. Rozmaite nieprzewidziane .	100 „	— „
Suma dochodów .	<u>8.290 K.</u>	
W porównaniu z wydatkami .	<u>38.270 „</u>	
Okazuje się niedobór .	<u>29.980 „</u>	

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz szkoły niższej rolniczej w Dublanach i wstawić wydatki w sumie K. 38.270 do rubr. X. poz. 2 wydatków, dochody w sumie K. 8.290 do rubr. X. poz. 2 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz szkoły niższej rolniczej w Dublanach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka X. pozycya 3. wydatków i pozycya 3 dochodów.

Szkoła gorzelnicza w Dublanach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i :

Rubryka I. Płace nauczycieli:		
Pozycya 1. Kierownik szkoły zarazem profesor, płaca	3.600 K.	
dodatek aktywalny	720 „	4.320 K.
Pozycya 2. Asystent płaca	1.200 K.	

		zwyczajne	nadzwycz.
	dodatek na mieszkanie	<u>318 K.</u>	1.518 K.
Pozycyja 3. Docenci:			
a)	matematyki, fizyki i rysunków	600 „	
b)	nauki o kotłach i maszynach	400 „	
c)	nauki o opodatkowaniu	400 „	
d)	administracyi i rachunkowości	<u>180 „</u>	
	Suma rubryki I.	<u>7.418 „</u>	
Rubryka II. Koszta administracyjne:			
Pozycyja 4.	Druki, inseraty, portorya itp.	120 K.	
Pozycyja 5.	Służący, płaca	480 K.	
	dodatek na mieszkanie	<u>192 „</u>	672 „
Pozycyja 6.	Opał	200 „	
Pozycyja 7.	Zwrot funduszowi stacyi za gaz	400 „	
Pozycyja 8.	Koszta przewozu prelegentów	200 „	
Pozycyja 9.	Kurs dla straży skarbowej	500 „	
Pozycyja 10.	Koszta podróży kierownika w sprawach szkolnych	<u>120 „</u>	
	Suma rubryki II.	<u>2 212 K.</u>	
Rubryka III. Potrzeby naukowe:			
Pozycyja 11.	Dotacyja dla pracowni gorzelniczej	1.200 K.	1.100 K.
Pozycyja 12.	Książki i czasopisma	300 „	
Pozycyja 13.	Wycieczki naukowe z uczniami	<u>200 „</u>	
	Suma rubryki III.	<u>1.700 K.</u>	1.100 K.
Rubryka IV. Pozycyja 14. Zapomogi dla uczniów:			
a)	z funduszków krajowych	600 K.	
b)	z subwencyi państwowej	<u>1.000 „</u>	1.600 K.
Rubryka V. Pozycyja 15. Rozmaite nieprzewidziane			
		<u>200 K.</u>	
	Suma wydatków	<u>13.130 K.</u>	1.100 K.
	Razem	<u>14.230 K.</u>	

D o c h o d y.

Rubryka I. Pozyceya 1. Subwencya z e. k. Skarbu państwa:

a) na utrzymanie szkoły	3.000 K.
b) na zapomogi dla uczniów	1.000 „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>4.000 „</u>

Rubryka II. Pozyceya 2. Opłaty od uczniów 1.300 K.

Rubryka III. Pozyceya 3. Dochód z analiz 200 „

Suma dochodów 5.500 K.

W porównaniu z wydatkami 14.230 „

okazuje się niedobór 8.730 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

powyższy preliminarz szkoły gorzelniczej w Dublanach i wstawić wydatki w sumie K. 14.230 — do rubryki X. poz. 3. wydatków, dochody w sumie K. 5.500 — do rubr. X. poz. 3. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała preliminarz szkoły gorzelniczej w Dublanach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka X. pozycya 4. wydatków i pozycya 4. dochodów.

Gorzelnia krajowa w Dublanach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i:

Rubryka I. Płace:

Pozycya 1. Gorzelnik	1.200 K.
Pozycya 2. 2 robotników po 30 K. miesięcznie przez 4 miesiące i jeden przez cały rok	<u>600 „</u>
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>1.800 K.</u>

Rubryka II. Koszta wyrobu spirytusu:

Pozycya 3. Opał	1.600 K.
Pozycya 4. Ziemniaki (1.800 q. po 3 K.)	5.400 „
Pozycya 5. Jęczmień (80 q. po 14 K.)	1.120 „

Pozycya 6.	Żyto, kukurudza i proso (40 q. po 14 K.)	560 K.
Pozycya 7.	Światło, smarowidło, drożdże i t. p.	400 „
Pozycya 8.	Naprawa maszyn i uzupełnienie przyrządów	600 „
Pozycya 9.	Ubezpieczenie budynków, urządzeń i robotników	400 „

Suma rubryki II. 10.080 K.

Rubryka III. Rozmaite:

Pozycya 10.	Utrzymanie budynków i podwórza	200 K.
Pozycya 11.	Podatek zarobkowy	200 „
Pozycya 12.	Koszta komisij lustracyjnych, posyłki i wyjazdy w spra- wach gorzelni	100 „

Suma rubryki III. 500 K.

Suma wydatków 12.380 K.

D o c h o d y:

Rubryka I. Pozycya 1. Ze sprzedaży spirytusu (200 hl. po 36 K.) 7.200 K.

Rubryka II. Pozycya 2. Ze sprzedaży wywarów (2500 hl. po 24 g.) 600 K.

Rubryka III. Pozycya 3. Bonifikacja za 200 hl. spirytusu po 10 K. 2.000 K.

Suma dochodów 9.800 K.

W porównaniu z wydatkami 12.380 K.

okazuje się niedobór 2.580 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

powyższy preliminarz gorzelni krajowej w Dublinach i wstawić wydatki w sumie K. 12.380 do rubr. X. poz. 4. wydatków, dochody w sumie K. 9.800 do rubr. X. poz. 4. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała preliminarz gorzelni krajowej w Dublinach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 5. wydatków i poz. 5. dochodów.

Folwark w Dublinach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szezegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

a) Wydatki folwarku.

Rubryka I. Wydatki na gospodarstwo:

		zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 1. Płace i zasługi	6.400 K.	—	—
Pozycya 2. Najem robotnika	10.000 „	—	—
Pozycya 3. Zmiana i dokupno nasienia	600 „	—	—
Pozycya 4. Dokupno nawozów dopełniających :			
a) na pole	2.500 K.		
b) na łąki	<u>500 „</u>	3.000 „	
Pozycya 5. Dokupno karmy (owsa, makuchów, kiełków)	8.600 „	—	—
Pozycya 6. Wymiana zużytych koni i uprzęży	1.500 „	—	—
Pozycya 7. Utrzymanie budynków	1.200 „	—	—
Pozycya 8. Utrzymanie i naprawa maszyn i narzędzi, oraz kucie koni	1.000 „	—	2.350 K.
Pozycya 9. Utrzymanie dróg i rowów	200 „	—	—
Pozycya 10. Melioracye łąk :			
a) Utrzymanie narzędzi zwyczajne nadzwycz. melioracyjnych i do- kupno materiałów	300 K.	10.000 K.	
b) Wynagrodzenie łąko- wego	<u>400 „</u>	—	700 K. 10.000 „
Pozycya 11. Zabezpieczenie od pożaru i gradu	1.500 „	—	—
Pozycya 12. Kuchnia folwarczna	700 „	—	—
Pozycya 13. Koszta kancelaryjne	160 „	—	—
Pozycya 14. Światło i smarowidło	100 „	—	—
Pozycya 15. Kultura lasu i utrzymanie stawów	400 „	—	—
Pozycya 16. Posyłki i jazdy w sprawach folwarku	200 „	—	—
Pozycya 17. Koszta leczenia czeladzi i dobytku	<u>300 „</u>	—	—
Suma rubryki I.	36.560 K.		12 350 K
Rubryka II. Pozycya 18. Podatki, daniny i opłaty	<u>1400 K.</u>	—	—
Rubryka III. Pozycya 19. Rozmaite nieprzewidziane	<u>300 K.</u>	—	—

	zwyczajne	nadzwycz.
Suma działu A)	38.260 K.	12.350 K.
<hr/>		
Razem	50.610 K.	
<hr/>		
Rubryka IV. B) Ekwiwalent, spłata długów i renty.		
Pozycya 19. Ekwiwalent za VI. dziesięciolecie	1.055 K.	—
Pozycya 20. Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu we Lwowie:		
a) 55 i 56 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 10.000 K.	600 K.	
b) 43 i 44 rata kapitału z odsetkami od pożyczki 23.200 K.	<u>1.219 „</u>	1.819 „
Pozycya 21. Renta wieczysta e. k. galic. Towarzystwu gospodarczemu.	<u>3.200 „</u>	—
	Suma działu B)	6.074 K.
<hr/>		

Z e s t a w i e n i e.

Suma działu A)	50.610
„ „ B)	<u>6.074</u>
Suma wszystkich wydatków	<u>56.684</u>

D o c h o d y.

Rubryka I. Dochody z gospodarstwa.

Pozycya 1. Ze sprzedaży ziemiopłodów	21.000 K.	—
Pozycya 2. Z wynajętych łąk i pastwisk	3.300 „	—
Pozycya 3. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych:		
a) Krowiarnia:		
a) mleko	10.000 K.	
β) przychówek	<u>5.000 „</u>	15.000 K.
b) Nierogaczna	500 „	
c) Owce	150 „	
d) Braki i opasy	<u>4.000 „</u>	19.650 „
Pozycya 4. Ryczałt od szkół za straty wynikające z zastosowania inwentarza do potrzeb tych- że szkół	2.000 „	—
Pozycya 5. za wynajęte konie	1.000 „	—
Pozycya 6. Z lasu i stawów	<u>800 „</u>	—
	Suma rubryki I.	<u>47.750 „</u>

Rubryka II. Z dzierżaw.	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 7. Z polowania	50 „	—
Rubryka III. Pozycya 8. Rozmaite nieprzewidziane .	200 „	—
Suma dochodów	48.000 K.	
W porównaniu z wydatkami folwarku	50.610 K.	
okazuje się nadwyżka wydatków	2.610 K.	
a po uwzględnieniu spłaty długów i renty	6.074 „	
okaże się niedobór	8.684 „	

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz folwarku w Dublanach i wstawić wydatki w sumie K. 56.684— do rubr. X. poz. 5. wydatków, dochody w sumie K. 48.000— do rubr. X. poz. 5. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz folwarku w Dublanach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 6. wydatków i poz. 6. dochodów.

Stacya doświadczalna chemiczno-rolnicza w Dublanach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace personalu.

Pozycya 1. Kierownik stacyi 2.400 K.

Pozycya 2. 5 asystentów:

a) Asystent pierwszy (etatowy),

płaca	2.000 K.	
dodatek aktywalny	200 „	
dodatek pięcioletni	400 „	
dodatek osobisty	400 „	3.000 K.

b) 2 asystentów (nieeta-

towych płaca po	1.600 K.	3.200 K.
na mieszkanie po	240 „	480 „
na opał po	78 „	156 „
		<u>5.836 K.</u>

Pozycya 19. Palacz, wynagrodzenie	600 K.	
Pozycya 20. Olej	1.400 „	—
Pozycya 21. Koks	1.650 „	—
Pozycya 22. Utrzymanie aparatów, pieców i rurociągów	1.000 „	—
Pozycya 23. Ubezpieczenie budynków i robotników .	400 „	—
	<hr/>	
Suma rubryki III.	6.490 K.	—
	<hr/>	
Suma wydatków .	45.258 K.	1.320 K
	<hr/>	
Razem .	46.578 K.	
	<hr/>	

D o c h o d y :

Rubryka I. Pozycya 1. Subwencya z e. k. Skarbu państwa	6.000 K.	—
	<hr/>	
Rubryka II. Pozycya 2. Dochód z analiz	10.000 K.	—
Rubryka III. Pozycya 3. Ze sprzedaży mazi pogazowej	300 „	—
	<hr/>	
Rubryka IV. Zwroty od zakładów za gaz :		
Pozycya 4. Od Akademii rolniczej w Dublinach	3.000 K.	—
Pozycya 5. Od szkoły gorzelniczej w Dublinach	400 „	—
	<hr/>	
Suma rubryki IV.	3.400 K.	—
	<hr/>	
Suma dochodów .	19.700 K.	
	<hr/>	
W porównaniu z wydatkami	46.578 „	
	<hr/>	
Okazuje się niedobór .	26.878 „	
	<hr/>	

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz stacyi doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublinach i wstawić wydatki w sumie K. 46.578.— do rubr. X. poz. 6 wydatków, dochody w sumie K. 19.700.— do rubr. X. poz. 6 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz stacyi doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublinach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następnie:

Rubr. X. poz. 8. wydatków i poz. 7. dochodów.

Stacya doświadczalna botaniczno-rolnicza we Lwowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta.

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace personalu:

zwyczajne nadzwycz.

Pozycja 1. Kierownik stacyi:

płaca	4.800 K.		
dodatek aktywalny	1.120 „		
dodatek osobisty	<u>3.760 „</u>	9.680 K.	—

Pozycja 2. Asystenci:

a) Asystent pierwszy eta- towy, płaca	2.000 K.		
dodatek aktywalny	<u>200 „</u>	2.200 K.	

b) dwóch asystentów nieetatowych, płaca
po 1.200 K. 2.400 K.

na mieszkanie po 400 K. 800 „			
na opał po 78 K.	<u>156 „</u>	3.356 „	5.556 „ —

Pozycja 3. Laborant, płaca 1.100 K.

na mieszkanie	<u>360 „</u>	1.460 „	—
-------------------------	--------------	---------	---

Suma rubryki I. 16 696 K. —

Rubryka II. Koszta administracyi:

Pozycja 4. Zarząd:

a) koszta kancelaryjne	800 K.		
b) służący	<u>720 „</u>	1.520 K.	—

Pozycja 5. Najem pomieszkania 3.000 „ —

Pozycja 6. Oświetlenie i opał 900 „ —Suma rubryki II. 5.420 K. —

Rubryka III. Utrzymanie stacyi:

Pozycja 7. Koszta utrzymania stacyi 3.500 K. 800 K.

Pozycja 8. Koszta utrzymania ogrodu górskiego na
połoninach 2.000 „ —Pozycja 9 Utrzymanie pól doświadczalnych i analizy z
pól utrzymywanych kosztem Towarzystwa
gospodarczego 1.200 „ —

	zwyczaj.	nadzwyczaj.
Pozycya 10. Założenie i prowadzenie pól selekcyjnych przy szkołach rolniczych	600 K.	—
Pozycya 11. Koszta druków i wydawnictw	400 „	—
Pozycya 12. Prenumerata pism i zakupno dzieł fachowych	600 „	—
Pozycya 13. Koszta podróży kierownika i asystentów	1.500 „	—
<u>Suma rubryki III.</u>	<u>9.800 K.</u>	<u>800 K.</u>
<u>Suma wydatków</u>	<u>31.916 K.</u>	<u>800 K.</u>
<u>Razem</u>	<u>32.716 K.</u>	

D o c h o d y.

Rubryka I. pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	4.000 K.	—
Rubryka II. pozycya 2. Dochód z analiz	1.600 „	—
Rubryka III. pozycya 3. Dochód z pól i ogrodu	400 „	—
<u>Suma dochodów</u>	<u>6.000 K.</u>	
W porównaniu z wydatkami	<u>32.716 K.</u>	
<u>Okazuje się niedobór</u>	<u>26.716 K.</u>	

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz stacyi doświadczalnej botanicznej w Dublanach i wstawić wydatki w sumie K. 32.716— do rubr. X pozycyi 8. wydatków, dochody w sumie K. 6.000— do rubr. X. poz. 7. dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała preliminarz stacyi doświadczalnej botaniczno-rolniczej we Lwowie zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 9. wydatków i poz. 8. dochodów.

Szkoła gospodarstwa lasowego we Lwowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace nauczycieli:

Poz. 1. Profesor fachowy, zarazem dyrektor,
płaca 4.800 K.

dodatek aktywalny . . .	840 „	
dodatek osobisty . . .	1.200 „	
dodatek pięcioletni . . .	<u>400 „</u>	7.240 K.

Poz. 2. Trzech profesorów fachowych :

a) dla dwóch, płaca po 3.280 . . .	6.560 K.	
dodatki aktywalne po 720 . . .	1.440 „	
dodatki 5-letnie dla jednego . . .	1.200 „	
b) dla jednego extra statum płaca . . .	3.280 „	
dodatek aktywalny . . .	<u>720 „</u>	13.200 „

Poz. 3. Trzech nauczycieli-adjunktów

a) dla dwóch, płaca po 2.470 . . .	4.800 K.	
dodatki aktywalne po 600 . . .	1.200 „	
dodatek osobisty dla jednego . . .	300 „	
dodatki 5-letnie dla jednego . . .	<u>900 „</u>	7.200 „
b) dla jednego płaca . . .	2.400 K.	
dodatek aktywalny . . .	600 „	

Poz. 4. Docenci (nauczyciele pomoenicy):

a) języka polskiego i niemieckiego . . .	1.600 „	
b) fizyki eksperymentalnej . . .	600 „	
c) matematyki . . .	900 „	
d) zarysu inżynierii, konstrukcji i rysunków . . .	2.000 „	
e) chemii ogólnej :		
α) za wykłady . . .	600 K.	
β) za prowadzenie ćwiczeń w laboratorium chemii . . .	<u>400 „</u>	1.000 „
d) ekonomii społecznej . . .	400 „	
g) encyklopedyi rolnictwa . . .	600 „	
h) zarysu prawa i administracji . . .	500 „	

i) nauki o pomocy w nagłych wypadkach	200 „	zwyczajne	nadzwyczaj.
		7.800 K.	

Suma rubryki I. 35.440 K.

Rubr. II. Koszta administracyi:

Poz. 5. Koszta kancelaryjne, druki i portorya		600 K.	
Poz. 6. Dyetaryusz w kancelaryi dyrekcji		480 „	
Poz. 7. Ubezpieczenie budynk. i zbiorów		80 „	
Poz. 8. Opał, oświetl. i należytość za wodę		880 „	
Poz. 9. Utrzymanie budynków		400 „	
Poz. 10. Sprzęty i ruchomości		100 „	
Poz. 11. Dozorca domu i pomoc. dozorecy		1.800 „	
Poz. 12. Podatki		45 „	
		<u>4.885 K.</u>	

Rubr. III. Środki naukowe:

Poz. 13. Biblioteka		600 K.	200 K.
Poz. 14. Laboratoria :	zwycz.	nadzw.	
a) chemii ogólnej i technologicz.	280 K.	— K.	
b) botaniczno - fizyologiczne	120 „	— „	
c) urządzenie laboratorium	— „	800 „	400 K. 800 K.
Poz. 15. Muzea, zbiory i środki do demonstracyi i ćwiczeń :			
a) do geografii fizycznej i politycznej	20 K.	— K.	
b) do fizyki	40 „	200 „	
c) „ meteorologii i klimatologii	40 „	— „	
d) „ inżynierii leśnej	300 „	250 „	
e) „ botaniki, fizjologii, geognozy i mineralogii	120 „	50 „	

	zwycz.	nadzwycz.	zwycz.	nadzwycz.
f) do zoologii	40 K.	— K.		
g) „ technologii technicznej	100 „	100 „		
h) „ leśnictwa wogóle i u- prawy lasu	300 „	60 „	960 K.	660 K.
Poz. 16. Na utrzymanie szkółki drzewek w Win- nikach i Brzechowicach			— „	1.000 „
Poz. 17. Wycieczki naukowe z uczniami			2.000 „	— „
Poz. 18. Utrzymanie ogrodu przy szkole			300 „	— „
Suma rubryki III.			4.260 K.	2.660 K.

Rubr. IV. Spłata pożyczki.

Poz. 19. Gal. Kasie oszczędności we Lwowie, 59 i 60 rata na kapitał i odsetki			1.042 K.	— K.
--	--	--	----------	------

Rubr. V. Poz. 20. Rozmaite nieprzewidziane			100 K.	— K.
--	--	--	--------	------

Suma wydatków			45.227 K.	2.660 K.
--------------------------------	--	--	------------------	-----------------

Razem			47.887 K.	
------------------------	--	--	------------------	--

D o c h o d y.

Rubr. I. Poz. 1. Subwencya z e. k. Skarbn Państwa			14.000 K.	— K.
---	--	--	-----------	------

Rubr. II. Poz. 2. Opłaty od uczniów :

a) wpisowe od 20 uczniów po 4 K.	80 K.			
b) ezesne od 30 uczniów po 20 K.	600 „	680 „	— „	— „

Rubr. III. Poz. 3. Rozmaite nieprzewidziane			100 „	— „
---	--	--	-------	-----

Suma dochodów			14.780	
--------------------------------	--	--	---------------	--

W porównaniu z wydatkami			47.887	
---	--	--	---------------	--

okazuje się niedobór			33.107	
---------------------------------------	--	--	---------------	--

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie i wstawić wydatki w sumie K. 47.887.-- do rubr. X. poz 9 wydatków, dochody w sumie K. 14.780.— do rubr. X. poz. 8 dochodów funduszu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwala preliminarz szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 10 wydatków i poz. 9. dochodów.

Szkoła średnia rolnicza w Czernichowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta.

W y d a t k i.

zwyczajne nadzwyczajne

Rubryka 1. Płaca nauczycieli.

Pozycya 1. Dyrektor, płaca	4.000 K.	
dodatek aktywalny	640 „	
dodatek osobisty	800 „	
dodatek pięcioletni	<u>400 „</u>	5.840 K.
Pozycya 2. Kapelan i katecheta, oraz docent jednego z przedmiotów ogólnie kształcących,		
płaca	2 800 K.	
dodatek aktywalny	520 „	
„ pięcioletni	<u>800 „</u>	1.120 „
Pozycya 3. 8 profesorów po 2.800 K.		
dodatki aktywne po 520 K.	4.160 „	
„ pięcioletnie	<u>6.297 „</u>	32.857 „
Pozycya 4. Docent weterynaryi		
	1.600 „	
Pozycya 5. „ leśnictwa		
	800 „	
Pozycya 6. „ higieny i nauki o pomocy w nagłych wypadkach		
	200 „	
Pozycya 7. Nauczyciel muzyki i śpiewu		
	1.000 „	
Pozycya 8. Nauczyciel-instruktor do robót praktycznych		
płaca	2.400 K.	
dodatek aktywalny	<u>240 „</u>	2.640 „

Pozycya 9. 3 prefektów internatu, zarazem nauczy-
cieli gimnastyki i szermierki:

płace po 1.600 K.	4.800 K.	
dodatki pięcioletnie	600 „	
wikt po 700 K.	2.160 „	
światło po 20 K.	60 „	7.620 K.
		<hr/>
Suma rubryki I.	56.677 K.	—

Rubryka II. Płace urzędników administracyjnych etatowych.

Pozycya 10. Kasyer zarazem rachmistrz,

płaca	2.400 K.	
dodatek pięcioletni	380 „	2.780 K.

Pozycya 11. Pisarz dyrekcji a zarazem magazynier,

płaca	1.200 „	
-----------------	---------	--

Suma rubryki II. 3.980 K.

Rubryka III. Płace funkcyonaryuszów nieetatowych.

Pozycya 12. Lekarz zakładowy, płaca 1.000 K.

opał	100 „	1.100 K.
----------------	-------	----------

Pozycya 13. Ogrodnik zakładowy, płaca 1.000 „

Suma rubryki III. 2.100 K. —

Rubryka IV. Koszta utrzymania służby szkolnej.

Pozycya 14. Służba wyższa:

a) Tercyan szkoły zarazem woźny:

płaca z wikttem	800 K.	
na ubiór	100 „	900 K.

b) Woźny dyrekcji, zarazem obsługujący
infirmeryę i kaplicę zakładową:

płaca z wikttem	500 K.	
na ubiór	100 „	600 „

c) Portyer bramy głównej:

płaca z wiktem 600 K.
 na ubiór 100 „ 700 K.

d) Portyer drugiej bramy zakładowej:

płaca 350 K.
 na ubiór 100 „ 450 „

e) Lampiarz, zarazem służący przy kasie i pokoju gościnnym:

płacz z wiktem i ubranie . 550 „ 3.200 K.

Pozycya 15. Służba niższa:

a) Służący przy laboratorium chemii:

płaca z wiktem 372 K.

b) 3 chłopców przy muzeach, zbiorach i salach wykładowych:

płace z wiktem po 372 K. 1.116 „

c) stróż domowy, płaca z wiktem 372 „

d) stróż, zarazem ogrodniczek przy parku, płaca z wiktem 420 „ 2.800 „

Pozycya 16. Gratyfikacya służbie (do rozporządzenia dyóceyki) 300 „

Suma rubryki IV. 5.780 K.

Rubryka V. Koszta administracyjne.

Pozycya 17. Zarząd.

zwycz. nadzw.

a) pomoc kancelaryjua dla Knratoryi szkoły . 400 K. — K.

b) potrzeby kanc. szkoły 300 „ — „

c) druki i inseraty . 200 „ 250 „

d) portorya i przesyłki 300 „ — „

e) koszta podróży i interesach zakładu i przywóz środków naukowych 900 „ — „

	zwyczajne	nadzwyczaj.	zwyczajne	nadzwyczaj
f) koszt przyjazdu do- centa weterynaryi	300	K. — K.		
g) utrzymanie koni ad- ministracyjnych	600	„ — „		
h) zaprzysiężony stra- żnik obszaru dwor- skiego	300	„ — „	3.300 K.	250 K.
Pozycya 18. Opał w gmachu szkolnym i internacie			3.000 „	—
Pozycya 19. Oświetlenie „ „ „			2.200 „	—
Pozycya 20. Utrzymanie budynków i ogrodzeń			3.500 „	2.000 „
Pozycya 21. Wywóz nieczystości, popiołów, mycie po- dłóg i okien i t p.			900 „	100 „
Pozycya 22. Zabezpieczenie budynków i zbiorów			800 „	—
Pozycya 23. Najem pomieszczeń dla funkcyonaryuszów szkoły			988 „	—
Pozycza 24. Płaca kominiarza			400 „	—
Pozycya 25. Sprzęty i ruchomości			400 „	390 „
Pozycya 26. Koszta lustracyi zakładu			400 „	—
Pozycya 27. Koszta nabożeństwa			240 „	70 „
Pozycya 28. Na aptekę			400 „	—
Pozycya 29. Utrzymanie dziedzińców i parku			800 „	—
Suma rubryki V.			17.328 K.	3 210 K

Rubryka VI. Utrzymanie uczniów.

Pozycya 30. Żywność dla uczniów	35.000	K.	—
Pozycya 31. Pranie za ryczałtorem wynagrodzeniem	1.000	„	—
Pozycya 32. Służba internatu:			
a) 4 chłopców do obsługi uczniów: płaca z wiktem po 372 K.	1.488	K.	
b) palacz do obsługi kaloryferów i łazienki: płaca z wiktem	800	K.	
mieszkanie, opał i światło <u>240</u> „	1.040	„	

c) pomocnik palacza i stróż nocny
w internacie 420 K. 2.948 „

Pozycja 33. Sprzęty:	zwyczaj.	nadzw.		
a) do sal sypialnych	200 K.	— K.		
b) „ infirmeryi	60 „	150 „		
c) „ sali rekreacyjnej i gimnastycznej	<u>100 „</u>	<u>— „</u>	360 „	150 K.
Pozycja 34 Odzież dla 60 uczniów po 120 K.			7.200 „	—
Pozycja 35. Pościel			<u>200 „</u>	—
			<u>47.200 K.</u>	<u>150 K.</u>

Suma rubryki VI. 47.200 K. 150 K.

Rubryka VII. Pozycja 36. Utrzymanie czterech uczniów
na koszt funduszu krajowego 2.940 K. —

Rubryka VIII. Potrzeby naukowe.

Pozycja 37. Eksperymenta przy wy- kładach:	zwyczaj.	nadzw.		
a) dla profesora rolnictwa	60 K.	— K.		
b) „ „ hodowli	50 „	— „		
c) „ „ zootomii	40 „	— „		
d) „ „ weterynaryi	50 „	— „		
e) „ „ botaniki	60 „	— „		
f) „ „ fizyki	40 „	— „		
g) „ „ miernictwa	50 „	— „		
h) „ „ chemii ogólnej	100 „	— „		
i) „ „ mleczarstwa	100 „	— „		
j) „ „ rybactwa	50 „	— „		
k) narzędzia ręczne do praktyki gospodarskiej	100 „	— „		
l) dla profesora administracyi — „	200 „		700 K	200 K.

Poz. 38. Zbiory i muzea:

a) zbiór rolniczy	200 K.	— K.
b) „ hodowlany	100 „	— „
c) „ fizyczny	200 „	— „

	zwycz.	nadzwycz.	zwyczajne	nadzwycz.
d) zbiór geograficzny	50	K. — K.		
e) „ botaniczny	100	„ — „		
f) „ zoologiczny	100	„ — „		
g) „ zootomiczny	50	„ — „		
h) „ mechaniczny	100	„ — „		
i) „ mineralogiczny	40	„ — „		
j) „ technologiczny	100	„ — „		
k) „ okazów leśnych	60	„ — „		
l) „ okazów weterynaryjn.	60	„ — „		
m) „ narzędzi rolniczych	200	„ — „		
n) „ modeli do budownictwa	50	„ — „		
o) „ przyrządów mierniczych	100	„ — „		
p) „ młeczarski	50	„ — „		
r) „ ogrodniczy	100	„ — „		
s) „ melioracyjny	50	„ — „		
t) „ rybacki	50	„ — „		
u) Staeya meteorologiczna	60	60	1.820 K.	60 K.

Poz. 39. Laboratoria :

a) chemii ogólnej i gabinet	600 K.		
b) chemii rolniczej	400 „		
c) chemii technologicznej	100 „		
d) zootomiczne	100 „		
e) roślinno-fizyologiczne	200 „		
f) rolnicze	200 „	1.600 „	

Poz. 40. Biblioteka :

a) przykupno dzieł	800 K.		
b) oprawa książek	200 „		
c) czasopisma naukowe i polityczne	600 „	1.600 „	— „

Poz. 41. Utrzymanie i uzupełnienie ogrodu pomologicznego i warzywnego 1.500 „ — „

Poz. 42. Ogród botaniczny 200 „ — „

	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 43. Utrzymanie pola doświadczanego	400 K.	— K.
Poz. 44. Wycieczki naukowe uczniów z profesorami	1.000 „	— „
<u>Suma rubryki VIII.</u>	<u>8.820 K.</u>	<u>260 K.</u>
Rubr. IX. Poz. 45. Rozmaite nieprzewidziane	350 K.	— K.
<u>Suma wydatków</u>	<u>145.175 K.</u>	<u>3.620 K.</u>
<u>Razem</u>	<u>148.795 K.</u>	

D o c h o d y.

Rubr. I. Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	14.000 K.	6.000 K.
Rubr. II. Poz. 2. Opłaty od uczniów.		
Poz. 2. Opłaty na utrzymanie:		
a) od 56 uczniów po 735 K.	41.160 K.	
b) od 4 uczniów przyjętych na koszt fund. kraj. (obacz rub. VIII. wyd.) po 735 K.	<u>2.940 „</u>	44.100 K. — K.
Poz. 3. Czesne szkolne od 60 uczniów po 100 K.	6.000 K.	
po straceniu czesnego od 20 uczniów, uwolnionych od opłaty przez Wydział krajowy	<u>2.000 „</u>	4.000 „ — „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>48.100 K.</u>	<u>— K.</u>
Rubr. III. Poz. 4. Ze sprzedaży płodów z ogrodów	1.000 K.	— K.
Rubr. IV. Poz. 5. Zwrot z funduszu folwarku za administracyę	400 K.	—
Rubr. V. Poz. 6. Rozmaite nieprzewidziane	<u>200 „</u>	<u>—</u>
<u>Suma dochodów</u>	<u>63.700 K.</u>	<u>6.000 K.</u>
<u>Razem</u>	<u>69.700</u>	
W porównaniu z wydatkami	<u>148.795</u>	
<u>okazuje się niedobór</u>	<u>79.095</u>	

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz szkoły średniej rolniczej w Czernichowie i wstawić wydatki w sumie 148.795 K. do rubryki X. poz. 10. wydatków, dochody w sumie 69.700 K. do rubr. X. poz. 9. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy ten preliminarz kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka X. pozycya 11. wydatków i pozycya 10. dochodów.

Folwark w Czernichowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

A) W y d a t k i f o l w a r k u.

Rubryka I. Wydatki na gospodarstwo:

Pozycya		zwyczaj.	nadzwyczaj
a) Nauczyciel-instruktor za administracyę folwarku	400 K		
b) służba folwarczna (zasługa i ordynarya)	<u>2.800 „</u>	3.200 K.	
Pozycya 2. Najem robotnika		2.000 „	
Pozycya 3. Dokupno i zmiana nasienia		600 „	
Pozycya 4. „ nawozów dopełniających		500 „	
Pozycya 5. „ słomy i karmy		1.800 „	
Pozycya 6. Inwentarz użytkowy (naprawa uprzęży)		450 „	250 K.
Pozycya 7. Utrzymanie budynków folwarcznych		250 „	
Pozycya 8. Naprawa narzędzi i sprzętów, oraz kucie koni		300 „	500 „
Pozycya 9. Utrzymanie rowów		200 „	
Pozycya 9a Dokupno koni		— „	800 „
Pozycya 10. Zabezpieczenie od pożarów i gradobicia		120 „	
Pozycya 11. Potrzeby kancelaryjne, światło, opał i smarowidło		120 „	
Pozycya 12. Gratyfikacye służbie (do rozporządzalności dyrekeji)		<u>100 „</u>	
Suma rubryki I.		9.640 K.	1.550 K.

Rubryka II. Las i plantacye wikla.	zwyczajne	nadzwyczajne
Pozycya 13. Służba, roboty i zalesienie	1.700 K.	
Pozycya 14. Utrzymanie wikli i uzupełnienie plantacyi	1.000 „	
Pozycya 15. Wynagrodzenie ogrodnika	400 „	
Suma rubryki II.	3.100 K.	

Rubryka III. pozycya 16. Utrzymanie brzegów
Wisły 400 K. 300 K.

Rubryka IV. pozycya 17. Podatki i daniny 960 K.

Rubryka IV. a) pozycya 17 a) Naprawa pieca
wapiennego 1.200 K.

Rubryka V. pozycya 18. Utrzymanie zaprzysię-
żonego strażnika obszaru dworskiego 300 K.

Rubryka VI. Rozmaite nieprzewidziane.

Pozycya 19. Koszta drenażowania pól na Zakówcu 4.750 K.

Pozycya 20. Rozmaite 400 K

Suma rubryki VI. 400 K. 4.750 K.

Suma działu A). 14.800 K. 7.800 K.

Razem 22.600 K.

Rubryka VII. B) Ekwiwalent, spłata kapitałów
i odsetek dłużnych:

Pozycya 21. Ekwiwalent za VI. dziesięciolecie 700 K.

Pozycya 22. Bankowi krajowemu we Lwowie 20. i 21.
rata, wraz z 4°/_o (odsetkami od pożyczki
13.000 koron 608 K.

Suma działu B). 1.308 K.

Z e s t a w i e n i e .

Suma działu A) 22.600 K.

„ B) 1.308 „

Suma wszystkich wydatków 23.908 K.

D o c h o d y.

Rubryka I. Z gospodarstwa.	zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 1. Ze sprzedaży płodów rolnych i chmielarni	3.200 K.	— K.
Pozycya 2. Ze sprzedaży płodów zwierzęcych (krowiarnia)	2.800 „	— „
Pozycya 3. Z wynajętych ról i pastwisk	1.300 „	— „
Pozycya 4. Za wynajęte konie	700 „	— „
Pozycya 5 i 6. Zwrot z funduszu szkoły za utrzymanie koni	600 „	— „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>8.600 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka II. Z lasu i wikła.

Pozycya 7. Ze sprzedaży drzewa opałowego i budulcowego	3.400 K.	— K.
Pozycya 8. Z wikła i trawy wśród wikła	5.000 „	— „
<u>Suma rubryki II.</u>	<u>8.400 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka III. Pozycya 9. Z piec wapiennego	600 K.	— K.
---	--------	------

Rubryka IV. Inne dochody.

Pozycya 10. Olborne za łamanie kamienia	100 K.	— K.
Pozycya 11. Z dzierżawy placu targowego, zwanego „Rynek“	40 „	— „
<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>140 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka V. Pozycya 12. Rozmaite nieprzewidziane	100 K.	— K.
---	--------	------

Suma dochodów 17.840 K.

W porównaniu z wydatkami folwarku 22.600 „

okazuje się niedobór 4.760 K.

a z uwzględnieniem ekwiwalentu i spłaty długów 1.308 „

okaże się niedobór 6.068 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz folwarku w Czernichowie i wstawić wydatki w sumie K. 23.908 do rubr. X. poz. 11. wydatków, dochody w sumie K. 17.840 do rubr. X. poz. 10. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz folwarku w Czernichowie zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka X. pozycyã 12. wydatków i pozycyã 11. dochodów

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Bereźnicy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	3.000 K.		
datek aktywalny	300 „		3.300 K.
		<u> </u>	
Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:			
płaca	2.400 K.		
dodatek aktywalny	240 „		
„ pięcioletni	300 „		2.940 „
		<u> </u>	
Pozycya 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów			
płaca	1.200 „		
Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
płaca	1.400 „		
dodatek aktywalny	140 „		
dodatek pięcioletni	160 „		1 700 „
		<u> </u>	
Pozycya 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.:			
płaca	960 K.		
wydatki z powodu nabożeństwa	400 „		1.360 „
		<u> </u>	
			<u>10.500 K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyjne.

Pozycya 6. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna 240 K.

	b) koszta kancelaryjne	200 K.	zwyczajne	nadzwycz.
	c) służa szkolny i stróż nocny	600 „	1.040 K.	
Pozycya 7.	Opał		1 200 „	
Pozycya 8.	Oświetlenie		350 „	
Pozycya 9.	Utrzymanie budynków		1.200 „	600 K.
Pozycya 10.	Sprzęty i ruchomości		400 „	
Pozycya 11.	Utrzymanie koni do posług administracyjnych.		800 „	
Pozycya 12.	Podatek i opłata myta		400 „	
	Suma rubryki II.		5.390 K.	600 K.

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13.	Stołowanie	} dla 45 uczniów po 300 K.	13.500 K.	
Pozycya 14.	Odzież, pościel i pranie			
Pozycya 15.	Lekarz i apteka		400 „	
Pozycya 16.	Uczeń praktykant		300 „	
	Suma rubryki III.		14.200 K.	

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.

Pozycya 17.	Przybory do nauki i pisanie dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)		240 K.	
Pozycya 18.	Srodki naukowe:			
	a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstraeyi	300 K.		
	b) biblioteka i czytelnia	250 „		
	c) ogród szkolny	300 „	850 „	
Pozycya 19.	Wycieczki naukowe z uczniami		100 „	
	Suma rubryki IV.		1.190 K.	

Rubryka V. Kursy specjalne.

Pozycya 20.	Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej		100 K.	
Pozycya 21.	Kurs mleczarstwa		100 „	400 K.
Pozycya 22.	Kurs stelmachstwa i koszykarstwa		200 „	
	Suma rubryki V.		400 K.	400 K.

Rubryka VI. pozycya 23. Gospodarstwo:	zwyczajne	nadzwycz.
a) Wydatki na gospodarstwo	10.000 K.	
b) Czynnosc na dodzierżawienie 40 morgów gruntu	1.000 „	11.000 K.
Rubryka VII. pozycya 24. Rozmaite nieprzewidziane		200 K.
Suma wydatków	42 880 K.	1.000 K.
Razem	43 880 K.	

D o c h o d y.

Rubryka I. pozycya 1. Subweneya z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.
Rubryka II. pozycya 2 zarobek 45 uczniów po 24 K.	1.080 K.
Rubryka III. pozycya 3. Dochód z gospodarstwa:	
a) Dochód z gospodarstwa szkolnego	12.500 K.
b) Dochód z ogrodu	300 „ 12.800 K.
Rubryka IV. pozycya 4. Opłaty od uczniów	400 K.
Rubryka V. pozycya 5. Rozmaite nieprzewidziane	
Suma dochodów	20.280 K.
W porównaniu z wydatkami	43.880 „
okazuje się niedobór	23.600 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy i wstawić wydatki w sumie K. 43.880 do rubryki X. pozycya 12 wydatków, dochody w sumie K. 20.280 do rubryki X. pozycya 11 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Bereźnicy zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubr. X. por 13. wydatków i poz. 12 dochodów.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Horodence.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli.	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik :		
płaca	3.000 K.	
dodatek aktywalny	<u>300 „</u>	3.300 K.
Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych :		
płaca	2.400 K.	
dodatek aktywalny	<u>240 „</u>	2.640 „
Pozycya 3. Instruktor do robót ręcznych i dozorca niezniów, płaca		1.200 „
Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementarnych :		
płaca	1.400 K.	
dodatek aktywalny	140 „	
dodatek pięcioletni	<u>213 „</u>	1.753 „
Pozycya 5. Katecheta obrz. łac. i gr. kat		<u>600 „</u>
	<u>Suma rubryki I.</u>	<u>9.493 K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyjne.

Pozycya 6. Zarząd :		
a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne	200 „	
c) sługa szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K.
Pozycya 7. Opał		1.600 „
Pozycya 8. Oświetlenie		300 „
Pozycya 9. Utrzymanie budynków (uaprawy, ubezpieczenie, kominiarz)		1.000 „
		2.900 K.
Pozycya 10. Sprzęty i rzedoowści		300 „
		200 „

	zwyczajne	nadzwycz.
Pozycya 11. Dowóz wody do zakładu	400 K.	100 K.
Pozycya 12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	800 „	
Pozycya 13. Utrzymanie bydła i chlewni	600 „	
Pozycya 14. Ekwiwalent i podatek od gruntu szkolnego .	100 „	
Suma rubryki II.	6.140 K.	3.200 K

Rubryka III. Utrzymanie uczniów. ☺

Pozycya 15. Stołowanie	} dla 42 uczniów po 300 K.	
Pozycya 16. Odzież, pościel i pranie		12.600 K.
Pozycya 17. Lekarz i apteka		400 „
Pozycya 18. Uczeń praktykant		300 „
Suma rubryki III.		13.300 K.

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.

Pozycya 19. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty, i t. p.)		240 K.
Pozycya 20. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych		300 K.
b) biblioteka i czytelnia		200 „
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	300 „	800 „
Pozycya 21. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu .		40 „
Pozycya 22. Wycieczki z uczniami		100 „
Suma rubryki IV.		1.180 K.

Rubryka V. Kursy specjalne.

Pozycya 23. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej .		100 K.
Pozycya 24. „ mleczarstwa		100 „
Pozycya 25. „ uprawy tytoniu		120 „
Pozycya 26. „ stelmachstwa		150 „
Suma rubryki V.		470 K.

Rubryka VI. Pozycya 27. Rozmaite nieprzewidziane . 200 K.

Suma wydatków . 30.783 K. 3.200 K.

Razem . 33.983 K.

D o c h o d y.	zwyczajne nadzwyczaj.
Rubryka I. Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	<u>6.000 K.</u>
Rubryka II. Pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów :	
a) Rada powiatowa horo- deńska 3 stypendya po 200 K. i 1. stypen- dyum 300 K.	900 K.
b) Gmina miasta Horo- denki 1 stypendyum	<u>200 „ 1.100 K.</u>
Rubryka III. Pozycya 3. Opłaty na utrzymanie uczniów	<u>600 K.</u>
Rubryka IV. Pozycya 4. Dochód z ogrodu (pola) szkolnego i z ogródka doświadczalnego tyto- niowego	<u>300 K.</u>
Rubryka V. Pozycya 5. Dochód z bydła i chlewni	<u>800 K.</u>
<u>Suma dochodów</u>	<u>8.800 K.</u>
W porównaniu z wydatkami	<u>33.983 „</u>
<u>okazuje się niedobór</u>	<u>25.183 K.</u>

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rol-
niczej w Horodence i wstawić wydatki w sumie K. 33.983 — do rubr. X. poz. 13
wydatków, dochody w sumie K. 8.800 — do rubr. X. poz. 12 dochodów funduszu
krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Ho-
rodence zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka X. pozycya 14. wydatków i pozycya 13. dochodów.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Jagielicy.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kie-
rownik, płaca 3.000 K.
dodatek aktywalny 300 „

		zwyczajne	nadzwycz.
	dotatki pięcioletnie	1.400 K.	
	dotatek osobisty	400 „	5.100 K.
Pozycya 2.	Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych; płaca	2.400 K.	
	dotatek aktywalny	240 „	
	dotatki pięcioletnie	<u>1.400 „</u>	4.040 „
Pozycya 3.	Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów, płaca		1.200 „
Pozycya 4.	Nauczyciel do nauk elementarnych: płaca	1.400 K.	
	dotatek aktywalny	140 „	
	„ pięcioletni	<u>120 „</u>	1.660 „
Pozycya 5.	Katecheta obrz. łac. i gr. kat.		<u>500 „</u>
Suma rubryki I.			<u>12.500 K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyi.

Pozycya 6.	Zarząd:		
	a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
	b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „	
	c) służa szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K.
Pozycya 7.	Opał		1.200 „
Pozycya 8.	Oświetlenie		200 „
Pozycya 9.	Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)	700 „	2.000 K.
Pozycya 10.	Sprzęty i ruchomości	400 „	
Pozycya 11.	Ekwiwalent i podatki	<u>50 „</u>	
Suma rubryki II.			<u>3.590 K. 2.000 K.</u>

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

Pozycya 12.	Stołowanie	}	dla 40 uczniów po 300 K.	
Pozycya 13.	Odzież, pościel i pranie			12.000 K.
Pozycya 14.	Lekarz i apteka			400 „
Pozycya 15.	Uczeń praktykant			<u>300 „</u>
Suma rubryki III.				<u>12.700 K.</u>

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.	zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 16. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty, itp.)	200 K.	
Pozycya 17. Środki naukowe :		
a) modele, maszyny, i inne przyrządy do demonstracji i ćwiczeń prak- tycznych	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	200 „	
c) ogród szkolny	<u>100 „</u>	600 „
Pozycya 18. Ogródki doświadczalne do uprawy tytoniu	40 „	
Pozycya 19. Wycieczki z uczniami	<u>100 „</u>	
	<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>940 K.</u>

Rubryka V. Kursy specjalne.

Pozycya 20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.
Pozycya 21. „ uprawy i suszenia tytoniu	<u>200 „</u>
	<u>Suma rubryki V.</u> 300 K.

Rubryka VI. pozycya 22. Gospodarstwo :

a) Wydatki na gospodarstwo	8.000 K.
b) Czynnosc dzierżawny za grunta odstąpione szkole przez skarb jagielnicki	1.000 K.
c) Czynnosc za budynki	<u>500 „</u> 9.500 K.

Rubryka VII. pozycya 23. Rozmaite nieprzewidziane 200 K.

Suma wydatków 39 730 K. 2.000 K.

Razem 41.730 K.

D o c h o d y :

Rubryka I. pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	<u>6.000 K.</u>
Rubryka II. pozycya 2. Opłaty od uczniów	<u>200 K.</u>
Rubryka III. pozycya 3. Zarobek 40 uczniów po 24 K.	<u>960 K.</u>

Rubryka IV pozycya 4. Dochody z gospodarstwa szkolnego	10.600 K.	
Rubryka V. pozycya 5. Rozmaite nieprzewidziane	—	
	<u>Suma dochodów</u>	17.760 K.
	W porównaniu z wydatkami	<u>41.730 „</u>
	okazuje się niedobór	<u>23.970 K.</u>

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy i wstawić wydatki w sumie K. 41.730 do rubr. X. poz. 14 wydatków, dochody w sumie K. 17.760 do rubr. X. poz. 13 dochodów fundusza krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Jagielnicy zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka X. pozycya 15 wydatków i pozycya 14 dochodów.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Kobiernicach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace nauczycieli.		zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:			
płaca	3.000 K.		
dodatek aktywalny	300 „		
dodatek pięcioletni	<u>400 „</u>	3.700 K.	— K.
Pozycya 2. Nauczyciel pomocniczy do robót fachowych:			
płaca	2.400 K.		
dodatek aktywalny	<u>240 „</u>	2.640 „	— „
Pozycya 3. Instruktor robót ręcznych i dozorca uczniów,			
płaca	1.300 „	— „	— „
Pozycya IV. Nauczyciel do nauk elementarnych:			
płaca	1.400 K.		
dodatek aktywalny	140 „		
dodatek pięcioletni	<u>160 „</u>	1.700 „	„

		zwycz.	nadzwycz.
Pozycya 5. Katecheta obrz. łac., płaca	500 K.		
wydatki z powodu nabożństwa	200 K.	700 K.	— „
		<hr/>	
Suma rubryki I.	9.940 „		

Rubr. II. Koszta administracyi.

Pozycya 6. Zarząd: a) pomoc kancelaryjna:	240 K.		
b) koszta kancelaryjne, inseraty, druki i portorya	200 „		
c) sługa szkolny i stół nocny	600 „	1.040 K.	
Pozycya 7. Opał		1.200 „	
Pozycya 8. Oświetlenie		350 „	
Pozycya 9. Utrzymanie budynków		1.000 „	1.100 K.
Pozycya 10. Sprzęty i ruchomości		300 „	400 „
Pozycya 11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych		1.000 „	
		<hr/>	
Suma rubryki II.	4.890 K.	1.500 K.	

Rubr. III. Utrzymanie uczniów.

Poz. 12. Stołowanie	} dla 40 uczniów po 300 K.		
„ 13. Odzież, pościel i pranie		12.000 K.	— K.
„ 14. Lekarz i apteka		400 „	— „
„ 15. Uczeń praktykant		300 „	— „
		<hr/>	
Stan rubryki III.	12.700 „		— „

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.

Poz. 16. Przybory do nauki i pisanía dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)	240 K.		
„ 17. Środki naukowe:			
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przy- rzędy do demonstracyi i ćwiczeń prak- tycznych	300 K.		
b) biblioteka i czytelnia	250 „		
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, na- wozy i t. p.)	250 „	800 „	

	zwycz.	nadzwycz
Pozycya 18. Wycieczki naukowe z uczniami	100 K.	
Suma rubryki IV.	1.140 K.	

Rubryka V. Kursy speeyalue.

Pozycya 19. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.	
Pozycya 20. Kurs mleczarstwa	100 „	150 K.
Pozycya 21. Kurs stelmachstwa	200 „	
Suma rubryki V.	400 K.	150 K.

Rubryka VI. pozycya 22. Gospodarstwo:

a) Wydatki na gospodarstwo	8.200 K.	
b) Czynsz dzierżawuy:		
a) za folwark z inwentarzem	2.000 K.	
β) za wynajęte mieszkanie dla służby	120 „	2.120 „ 10.320 K.

Rubryka VII. pozycya 23. Rozmaite nieprzewidziane	200 K.	
Suma wydatków	39.590 K.	1.650 K.

Razem 41.240 K.

D o c h o d y :

Rubryka I. pozycya 1. Subwencya z e. k. Skarbu Państwa 6.000 K.

Rubryka II. pozycya 2. Opłaty na utrzymanie uczniów :

a) Rada powiatowa bialska	900 K.	
b) Od ucznia na własnem utrzymaniu	300 „	
c) Opłaty od uczniów	600 „	1.800 K.

Rubryka III. pozycya 3. Zarobek 40 uczniów po 24 K. 960 K.

Rubryka IV. pozycya 4. Dochód z ogrodu szkolnego 250 K.

Rubryka V. pozycya 5. Dochody z gospodarstwa :

Dochód z folwarku 960 K.

Suma dochodów 18.610 K.

W porównaniu z wydatkami 41.240 „

Okazuje się niedobór 22.630 K*

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach i wstawić wydatki w sumie K. 41 240— do rubr. X. poz. 15 wydatków i dochody w sumie K. 18,610— do rubr. X. poz. 14 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Kobiernicach, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka X. pozycja 16 wydatków i pozycja 15 dochodów.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Suchodole.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta: zwyczajne nadzwycz.

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli:

Pozycja 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik:

płaca	3.000 K.	
dodatek aktywalny	300 „	
dodatek pięcioletni	<u>400 „</u>	3.700 K. —

Pozycja 2. Nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	2.400 K.	
dodatek aktywalny	<u>240 „</u>	2.640 „ —

Pozycja 3. Drugi nauczyciel pomocniczy do nauk fachowych:

płaca	1.600 K.	
dodatek aktywalny	<u>160 „</u>	1.760 „ —

Pozycja 4. Instruktor do robót ręcznych i dozorca uczniów:

płaca	1.200 „	
-----------------	---------	--

Pozycja 5. Nauczyciel do nauk elementarnych:

płaca	1.400 K.	
dodatek aktywalny	<u>140 „</u>	1.540 „ —

Pozycja 6. Katecheta obrz. łac. i gr. kat.

900 „ —

Suma rubryki I. 11.740 K. —

Rubryka II. Koszta administracyi.

Pozycya 7. Zarząd:

a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne	200 „	
c) sługa szkolny i stróż nocny	<u>600 „</u>	1.040 K. —
Pozycya 8. Opał	1.200 „	—
Pozycya 9. Oświetlenie	400 „	—
Pozycya 10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie, kominiarz)	1.000 „	—
Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości	400 „	—
Pozycya 12. Utrzymanie koni do posług administracyjnych	<u>800 „</u>	—
Suma rubryki II.	4 840 K.	—

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

Pozycya 13. Stołowanie	} dla 48 uczniów po 300 K.	14.400 K.	—
Pozycya 14. Odzież, pościel i pranie			
Pozycya 15. Lekarz i apteka		400 „	—
Pozycya 16. Uczeń praktykant		<u>300 „</u>	—
Suma rubryki III.		15.100 K.	—

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.

Pozycya 17. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papier, zeszyty i t. p.)	240 K.	—
Pozycya 18. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	200 „	
c) ogród szkolny (nasiona, o-kazy roślin, nawozy i t. p.)	<u>200 „</u>	700 „ —
Pozycya 19. Wycieczki naukowe z uczniami	<u>100 „</u>	—
Suma rubryki IV.	1.040 „	—

Rubryka V. Kursy specjalne.

Pozycya 20. Kurs mleczarstwa	100 K.	—
Pozycya 21. „ ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 „	—

	zwyczajne	nadzwyczaj.
Pozycya 22. Kurs wyprawy lnu i konopi	100 K.	—
Pozycya 23. „ stelmachstwa i koszykarstwa	150 „	—
Suma rubryki V.	450 K.	—

zwyczaj. nadzw.

Rubryka VI. pozycya 24. Gospodarstwo:

a) Wydatki na gospodarstwo 9.800 K. — K.

b) Czyszn dzierżawny za grun-
ta dzierżawione od gminy 1.000 „ 462 „ 10.800 K. 462 K.

Rubryka 7. pozycya 25. Rozmaite nieprzewidziane	200 K.	—
Suma wydatków	44.170 K.	462 K.
Razem	44.632 K.	

D o c h o d y.

Rubryka I. Subwencye.

Pozycya I. Z c. k. Skarbu Państwa 6.000 K. —

Rubryka II. pozycya 2. Opłaty od uczniów 150 K. —

Rubryka III. pozycya 3. Zarobek 45 uczniów po 24 K. 1.152 K. —

Rubryka IV. pozycya 4. Dochód z gospodarstwa szkol-
nego 11.750 K. —

Suma dochodów 19.052 K.

W porównaniu z wydatkami 44.632 „

Okazuje się niedobór 25.580 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Suchodole i wstawić wydatki w sumie K. 44.632 do rubr. X. poz. 16. wydatków, dochody w sumie K. 19.052 do rubr. X. poz. 15. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Suchodole zgodnie z wnioskiem komisji, tudzież powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 17 wydatków i poz. 16 dochodów.

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Milocinie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.	zwycz.	nadzwycz.
Poz. 17. Przybory do nauki i pisania dla uczniów (książki, papiery, zeszyty itp)	240 K.	— K.
Poz. 18. Środki naukowe:		
a) modele, maszyny, narzędzia i inne przyrządy do demonstracyi i ćwiczeń praktycznych	300 K.	
b) biblioteka i czytelnia	300 „	
c) ogród szkolny (nasiona, okazy roślin, nawozy i t. p.)	600 „	1.200 „ — „
Poz. 19. Wycieczki z uczniami	100 „	— „
<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>1.540 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubr. V. Kursy specjalne.

Poz. 20. Kurs ćwiczeń dla szkolnej straży pożarnej	100 K.	— K.
Poz. 21. Kurs młeczarstwa	100 „	— „
Poz. 22. „ stelmachstwa i koszykarstwa	300 „	— „
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>500 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubr. VI. Gospodarstwo.

Poz. 23. Dokupno nasienia	1.000 K.	— K.
„ 24. „ nawozów	800 „	— „
„ 25. „ karmy	4.000 „	— „
„ 26. Najem robotnika	2.000 „	— „
„ 27. Utrzymanie dróg i rowów	500 „	— „
„ 28. Naprawa statków gospodarskich, ubezpieczenie ziemiołódów	600 „	— „
<u>Suma rubryki VI.</u>	<u>8.900 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubr. VII. Spłata długu.

Poz. 29. Fundacyi Dra Jana Towarnickiego I. rata z pięćdziesięciolecia na spłatę ceny kupna Miłocina	4.000 K.	— K.
--	----------	------

Rubr. VIII. Poz. 30. Rozmaite nieprzewidziane	200 K.	K.
<u>Suma wydatków</u>	<u>43.060 K.</u>	<u>— K.</u>
<u>Razem</u>	<u>43.060 K.</u>	

D o c h o d y.		zwyczajne	nadzwycz.
Rubr. I. Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa		6.000 K.	— K.
Rubr. II. Poz. 2. Opłaty od uczniów		100 K.	— K.
Rubr. III. Poz. 3. Zarobek 40 uczniów po 24 K		960 K.	— K.
Rubr. IV. Dochody z gospodarstwa :			
Poz. 4 Sprzedaż ziemiopłodów		2.500 K.	— K.
„ 5. Krowiarnia i chlewnia		2.500 „	— „
„ 6. Dochód z ogrodu szkolnego		300 „	— „
Suma rubryki IV.		5.300 K.	— K.
Suma dochodów		12.360 K.	
W porównaniu z wydatkami		43.060 „	
okazuje się niedobór		30.700 K.	

Komisya budżetowa wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Miłocinie i wstawić wydatki w sumie K. 43.060 — do rubr. X. poz. 17. wydatków, dochody w sumie K. 12.360 — do rubr. X. poz. 16. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej niższej szkoły rolniczej w Miłocinie, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka X. poz. 20 wydatków i poz. 17 dochodów.

Szkoła mleczarska w Rzeszowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta :

W y d a t k i.

Rubr. I. Płace nauczycieli.

Poz. 1. Nauczyciel do nauk fachowych i kierownik płaca	3.000 K.		
dodatek aktywalny	300 „	3.300 K.	— K.
„ 2. Serkarz, płaca		1.800 „	— „
„ 3. Instruktor-mleczarz do robót ręcznych, zara- zem dozorca uczniów, płaca		1.200 „	— „

		zwyczajne nadzwycz.	
Poz. 4. Nauczyciel do nauk elementarnych	wynagrodzenie	480 K.	— K.
" 5. Docent do nauki o kotłach parowych		200 "	— "
" 6. Katecheta		200 "	— "
<u>Suma rubryki I.</u>		<u>7.180 K.</u>	<u>— K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyjne.

Poz. 7. Zarząd:

a) Koszta kancelaryjne	200 K.		
b) Sługa szkolny i stróż nocny	600 "	800 K.	— K.
" 8. Utrzymanie budynków, ogrodu i podwórza.	ubezpieczenie robotników i kominiarz	700 "	2.000 "
" 9. Sprzęty i ruchomości		250 "	270 "
" 10. Opał		700 "	— "
" 11. Oświetlenie		200 "	— "
<u>Suma rubryki II.</u>		<u>2.650 K.</u>	<u>2.270 K.</u>

Rubr. III. Utrzymanie uczniów.

Poz. 12. Stołowanie 12 uczniów po 360 K.		4 320 K.	— K.
" 13. Pościel i pranie		200 "	160 "
" 14. Lekarz i apteka		100 "	— "
<u>Suma rubryki III.</u>		<u>4.620 K.</u>	<u>160 K.</u>

Rubr. IV. Potrzeby naukowe.

Poz. 15. Potrzeby do nauki i pisania dla uczniów		150 K.	— K.
Poz. 16. Środki naukowe:			
a) modele i maszyny do demon-	stracyi	250 K.	
b) chemikalia i środki naukowe		300 "	
c) biblioteka i czytelnia		250 "	800 "
			2.000 "
Poz. 17. Ćwiczenia w ślusarstwie i montowaniu		150 "	— "
Poz. 18. Na wycieczki z uczniami		100 "	— "
<u>Suma rubryki IV.</u>		<u>1.200 K.</u>	<u>2.000 K.</u>

Rubryka V. Poz. 19. Rozmaite nieprzewioziane 200 K. — K.

Suma wydatków 15.850 K. 4.430 K.

Razem 20.280 K.

D o c h o d y.	zwyczajne	nadzwycz.
Rubr. I. Poz. 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	5.000 K.	— K.
Rubr. II. Poz. 2. Czysty zysk z mleczarni szkolnej	1.000 K.	— K.
Rubr. III. Poz. 3. Opłaty od uczniów	400 K.	— K.
<u>Suma dochodów</u>	6.400 K.	
W porównaniu z wydatkami	20.280 K.	
<u>Okazuje się niedobór</u>	13.880 K.	

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowej szkoły mleczarskiej w Rzeszowie i wstawić wydatki w sumie K. 20.280, do rubr. X. poz. 20 wydatków, dochody w sumie K. 6.400 do rubr. X. poz. 17 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz szkoły mleczarskiej w Rzeszowie zgodnie z wnioskiem komisyi, oraz powyższy wniosek komisyi.

Następuje:

Rubr. X. poz. 21. wydatków i poz. 18. dochodów.

Krajowa szkoła ogrodnicza w Tarnowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Pozycja 1. Nauczyciel fachowy i kierownik:

płaca	3.000 K.	
dodatek aktywalny	300 „	
dodatki pięcioletnie	<u>1.400 „</u>	4.700 K.

Pozycja 2. Nauczyciel fachowy pomocniczy:

płaca	2.400 K.	
dodatek aktywalny	240 „	
dodatki pięcioletnie	600 „	
ryczałt na mieszkanie	<u>400 K.</u>	3.640 „

Pozycja 3. Nauczyciel pomocniczy do mierzniactwa i ry-

sunków, płaca	480 „	
-------------------------	-------	--

Pozycya 4. Nauczyciel do nauk elementarnych :

płaca	1.400 K.	
dodatek aktywalny	140 „	
dodatki pięcioletnie	320 „	
ryczałt na mieszkanie	<u>360 „</u>	2.220 K.

Pozycya 5. Ochmistrz i instruktor, płaca 1.200 K.

dodatek na mieszkanie	<u>440 „</u>	1.640 „
---------------------------------	--------------	---------

Pozycya 6 Kapelan i katecheta : płaca 300 K.

wydatki z powodu nabożeństwa	100 „	400 „
--	-------	-------

Suma rubryki I. 13.080 K.

Rubryka II. Koszta administracyjne.

Pozycya 7. Zarząd :

a) pomoc kancelaryjna	240 K.	
b) koszta kancelaryjne, inseraty, dru- ki i portorya	250 „	
c) sługa szkolny i stróż nocny	<u>720 „</u>	1.210 K.

Pozycya 8. Opał 900 „

Pozycya 9. Oświetlenie 300 „

Pozycya 10. Utrzymanie budynków (naprawy, ubezpieczenie,
 kominiarz) 400 „Pozycya 11. Sprzęty i ruchomości 200 „

Suma rubryki II. 3.010 K.

Rubryka III. Utrzymanie uczniów.

Pozycya 12. Stołowanie	} dla 28 uczniów po 330 K.	
Pozycya 13. Odzież, pościel i pranie		9.240 K.
Pozycya 14. Lekarz i apteka		400 „
Pozycya 15. Uczeń praktykant		<u>600 „</u>

Suma rubryki III. 10.240 K.

Rubryka IV. Potrzeby naukowe.

Pozycya 16. Przybory do nauki 300 K.

Pozycya 17. Zbiory środków do demonstracyi 200 „

Pozycya 18. Biblioteka i czytelnia 200 „

Pozycya 19. Wycieczki naukowe 200 „

	zwyczajne nadzwycz.
Pozycya 20. Na utrzymanie ogrodu szkolnego	2.000 K.
Czynsz dzierżawny na 7 morg. ogrod.	210 „ 2.210 „
<u>Suma rubryki IV.</u>	<u>3.110 K.</u>
Rubryka V. Pozycya 21. Rozmaite nieprzewidziane	60 K.
Pozycya 22 Koszta urzãdzenia 7 morg. gruntu	10 000 K.
<u>Suma rubryki V.</u>	<u>60 K. 10.000 K.</u>
<u>Suma wydatków</u>	<u>29.500 K. 10.000 K.</u>
<u>Rasem</u>	<u>39.500 K.</u>

D o c h o d y .

Rubryka I. Subwencye.

Pozycya 1. Z c. k. Skarbu Państwa	6.000 K.
Pozycya 2. Od gminy miasta Tarnowa	500 „
Pozycya 3. Od Rady powiatowej w Tarnowie	600 „
<u>Suma rubryki I.</u>	<u>7.100 „</u>
Rubryka II. Pozycya 4. Opłaty na utrzymanie uczniów	660 K.
Rubryka III. Pozycya 5. Dochód z ogrodu szkolnego	3.200 K.
Rubryka IV. Pozycya 6. Rozmaite nieprzewidziane	60 K.
<u>Suma dochodów</u>	<u>11.020 K.</u>
W porównaniu z wydatkami	39.500 „
<u>okazuje się niedobór</u>	<u>28.480</u>

Komisya budżetowa wniosł :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

powyższy preliminarz krajowy szkoły ogrodniczej w Tarnowie i wstawić wydatki w sumie K. 39.500 — do rubr. X. poz. 21 wydatków, dochody w sumie K. 11 020 — do rubr. X. poz. 18 dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubr. X. poz. 22. wydatków i poz. 19. dochodów.

Krajowy zakład sadowniczy w Zaleszczykach.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

zwyczajne nadzwyczaj.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubryka I. Płace nauczycieli.

Pozycya 1. Nauczyciel do nauk fachow. i kierownik:

płaca	:	2.600	K.
dodatek aktywalny	280	„
dodatek pięcioletni	400	„ 3.280 K.

Pozycya 2. Inspektor ogrodu, zarazem nauczyciel fachowy:

płaca	2.000	K.
dodatek aktywalny	200	„ 2.200 „

Suma rubryki I. 5.480 K.

Rubryka II. Koszta administracyjne.

Pozycya 3. Zarząd:

a) koszta kancelaryjne	250	K.
b) pomoc kancelaryjna	240	„ 490 K.

Pozycya 4. Dwóch stróżów:

a) stróż przy bramie zakładu	480	K.
b) stróż w gmachu szkolnym	360	„ 840 K.

Pozycya 5. Furman 480 „

Pozycya 5. Opał 800 „

Pozycya 7. Oświetlenie 250 „

Pozycya 8. Utrzymanie budynków 200 „ 500 K.

Pozycya 9. Wynagrodzenie za użytkowanie wody . . . 1.200 „

Pozycya 10. Sprzęty i ruchomości 100 „

Pozycya 11. Utrzymanie koni do posług administracyjnych 800 „

Pozycya 12. Ubezpieczenie budynków i zbiorów oraz podatki 240 „

Suma rubryki II. 5 400 K. 500 K.

Rubryka III. Potrzeby zakładu.

Pozycya 13. Pomocnik ogrodnika, płaca 720 K.

na mieszkanie	120	„ 840 K.
---------------	---	---	---	---	---	-----	----------

	zwyčajnie	nadzwyczaj.
Pozycya 14.) Najem robotnika	2.500 K.	
b) Zapłata za robociznę uczniom	<u>2.000 „</u>	4.500 „
Pozycya 15. Materyały do opakowania		700 K.
Pozycya 16. Materyały i drobne wydatki na ogród		700 „
Pozycya 17. Nawozy		800 „
Pozycya 18. Nasiona		700 „
Pozycya 19. Środki do nauki i pracy:		
a) narzędzia	300 K.	
b) biblioteka	<u>100 „</u>	400 „
Pozycya 20. Budowa wodociągów		1.000 K
Pozycya 21. Fabrykacya przeróbek owocowych	<u>2.000 „</u>	
Suma rubryki III.	<u>10.640 K.</u>	1.000 K.

Rubryka IV. Rozmaite.

Pozycya 22. Koszta objazdów	600 K.	
Pozycya 23. Dokupno gruntu poszpitalnego (II. rata)		8.000 K.
Pozycya 24. Oparkanienie		1.600 „
Pozycya 25. Wydatki nieprzewidziane	<u>200 „</u>	
Suma rubryki IV.	<u>800 K.</u>	9.600 K.
Suma wydatków	<u>23.320 K.</u>	11.100 K.
Razem	<u>33.420 K.</u>	

D o c h o d y.

Rubryka I. Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu Państwa	<u>5.000 K.</u>
Rubryka II. Pozycya 2. Dochód z ogrodu szkolnego	<u>8.000 „</u>
Rubryka III. Pozycya 3. Zwrot kosztów opakowania	<u>700 „</u>
Rubryka IV. Pozycya 4. Zwrot kosztów prowadzenia przeróbek owocowych	<u>2.000 K.</u>
Suma dochodów	<u>15.700 K.</u>
W porównaniu z wydatkami	<u>33.420 „</u>
okazuje się niedobór	<u>17.720 K.</u>

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

powyższy preliminarz krajowego zakładu sadowniczego w Zaleszczykach i wstawić wydatki w sumie K. 33.420. — do rubr. X. poz. 22. wydatków, dochody w sumie K. 15.700 — do rubr. X. poz. 19. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowego zakładu sądowiczego w Za-
leszczykach zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Rubryka X. pozycya 20. dochodów i 55. wydatków.

Krajowy skład publiczny w Krakowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej.

Sprawozdawca p. Milewski czyta:

W y d a t k i.

Rubryka I. Koszta zarządu i służby.

Pozycya 1. Dyrektor	3.000 K.
Pozycya 2. Likwidator	2.400 „
Pozycya 3. Buchalter	1.360 „
Pozycya 4a. Praktykant	720 „
Pozycya 4b. Dyurnista	450 „
Pozycya 5. Magazynier	2.000 „
Pozycya 6. Woźny	990 „
Pozycya 7. Odźwierny	580 „
Pozycya 8. Stróż	<u>600 „</u>
Suma rubryki I.	<u>12.100 K.</u>

Rubryka II. Koszta administracyi.

Pozycya 9. Podatki:

a) zarobkowy	1.000 K.
b) gruntowy	1.720 „
c) należytość ekwiwalentowa	1.281 „

Pozycya 10. Utrzymanie zabudowań i urządzeń:

a) budynków administracyjnych	125 „
b) magazynów zbożowych	1.500 „

Pozycya 11. Zabezpieczenie:

a) budynków od ognia	420 K.
b) robotników od wypadków i w kasie chorych	350 „

Pozycya 12. Potrzeby kancelaryjne:

a) ogłoszenia i dzienniki	35 „
b) księgi i druki	500 „
c) telefon	100 „
d) rozmaite kancelaryjne	230 „

Pozycya 13. Opał i światło 650 „

Pozycya 14. Opłata drogi dojazdowej 300 „

Pozycya 15. Remuneraeye 1.700 „Suma rubryki II. 9.911 K.

Rubryka III. Ekspozytura słowa.

Pozycya 16. Ryczałt c. k. Skarbowi Państwa 600 K.

Rubryka IV. Koszta manipulacyi zbożowej.

Pozycya 17. Robocizna 10.000 „

Pozycya 18. Szpagat : 500 „

Pozycya 19. Asekuracya 750 „

Pozycya 20. Stemple i porta 740 „

Pozycya 21. Rozmaite 180 „Suma rubryki IV. 12.170 K.Rubryka V. Odsetki od dotacyi 500 K.Suma wydatków 35.281 K.

D o c h o d y:

Rubryka I. Składowe od zboża i towarów 15.500 K.

Rubryka II. Manipulacye przy zbożu, względnie towarach.

Pozycya 2. Dostawa wagonów 1.300 K.

Pozycya 3. Ekspedycya 200 „

Pozycya 4. Wyładowanie	4.000 K.
Pozycya 5. Załadowanie	3.000 „
Pozycya 6. Asekuracya	1.200 „
Pozycya 7. Stemple	1.200 „
Pozycya 8. Odsetki	1.250 „
Pozycya 9. Rozmaite:	

a) czyszczenie i wietrzenie	5.000 „
a) załatwianie formalności cłowych	1.000 „
c) wypożyczanie worów	800 „
d) szpagat	500 „
e) zawiadomienia odbiorcze	400 „

Suma rubryki II. 19.850 „

Suma dochodów 35.350 K.

W porównaniu z wydatkami 35.281 K.

Nadwyżka dochodów 69 K.

Komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

powyższy preliminarz krajowego składu publicznego w Krakowie i wstawić wydatki w sumie K. 35.281 — do rubr. X. poz. 55. wydatków, dochody w sumie K 35.350 — do rubryki X. poz. 20. dochodów funduszu krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy preliminarz krajowego składu publicznego w Krakowie zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka X. „Rolnictwo“.

Dział B (pozycya 39. do 54. i 56. do 58. wydatków),

Dział C (pozycya 59. do 74. wydatków),

Dział D (pozycya 75. do 81. wydatków),

tudzież (pozycya 22. i 26. do 32. dochodów).

Sprawozdawca p. Andrzej Lubomirski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W y d a t k i.

Dział B) Wydatki na ogólne cele rolnictwa.

Pozycja 39.	Krajowa komisya dla spraw rolniczych, komisye naukowe i konferencye nauczycieli niższych szkół rolniczych (do dyspozycji Wydziału krajowego)	6.000 K.
Pozycja 40.	Na rozmaite zasiłki, mające na celu podniesienie rolnictwa i przemysłu rolniczego tudzież wiedzy rolniczej, do dyspozycji Wydziału krajowego	10.000 „
Pozycja 41.	Towarzystwu gospodarskiemu galicyjskiemu we Lwowie	16.000 „
Pozycja 42.	Towarzystwu rolniczemu w Krakowie	12.000 „
Pozycja 43.	Towarzystwu rolniczemu w Krakowie na zasilenie działalności towarzystw okręgowych	10.000 „
Pozycja 44.	Galic. Towarzystwu gospodarskiemu we Lwowie, na zasilenie działalności oddziałów	14.000 „
Pozycja 45.	Galic. Towarzystwu gospodarskiemu na utrzymanie i koszty podróży referenta dla spraw rolniczych	5.000 „
Pozycja 46.	Towarzystwu rolniczemu krakowskiemu, na utrzymanie i koszty podróży instruktora rolnictwa i referenta dla spraw rolniczych	5.000 „
Pozycja 47.	Na subwencyonowanie konkursów i wystaw maszyn rolniczych, urządzanych przez krajowe Towarzystwo rolnicze	2.500 „
Pozycja 48.	Towarzystwu rolniczemu w Krakowie, na utrzymanie biura rachunkowego dla rolników	1.000 „
Pozycja 49.	Towarzystwu gospodarskiemu galicyjskiemu we Lwowie, na utrzymanie biura handlowego	2.000 „

Pozycya 50. Towarzystwu rolniczemu krakowskiemu dla syndykatu towarzystw rolniczych w Krakowie 1.000 K.

Pozycya 51. Obydwu Towarzystwom rolniczym, na premie dla sług 1.000 „

Rozdział tej kwoty między oba krajowe Towarzystwa rolnicze ma nastąpić w stosunku przybliżonym do ich obszaru działania, tj. wedle zwyczajnie zastosowywanego klucza, czyli $\frac{2}{3}$ dla Galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego a $\frac{1}{3}$ dla Krakowskiego Towarzystwa rolniczego.

Równocześnie proponuje komisya:

Wzywa się e. k. Rząd, aby w stosunku do subwencji krajowej na premie dla sług udzielił odpowiedniej subwencji.

Uchwałą tą załatwi Sejm petycję Galic. Towarzystwa Gospodarskiego L. 1038/845.

Pozycya 52. Towarzystwu rolniczemu w Krakowie, na doświadczenia polowe 2.000 „

Petycję L. 1039/846 Galic. Towarzystwa Gospodarskiego, tudzież petycję L. 1421/1173 Krakowskiego Towarzystwa rolniczego o udzielenie subwencji w kwocie 15.000 K. na założenie przy Akademii rolniczej w Dublanach zakładu hodowli i uszlachetnienia roślin uprawnych, względnie o udzielenie subwencji w kwocie 5.000 K. na założenie i prowadzenie szkółek krajowych odmian roślin uprawnych, Sejm odstępuje Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedłożenia wniosków przy następnym budżecie. Sejm wzywa e. k. Rząd, aby analogiczne żądania obydwóch Towarzystw rolniczych krajowych uwzględnił z funduszków państwowych.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. poz. 39—52 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższe wnioski komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 53. Dla Kółek rolniczych:

a) na koszta zakładania i lustrację tychże 15.000 K.

b) na koszta administracyjne 4.000 „

c) na utrzymanie lustratorów handlowych sklepików wiejskich 8.000 „

d) na utrzymanie praktycznych kursów handlowych dla sklepikarzy Kółek rolniczych 4.000 „

e) na ogólne cele rozwoju rolniczej i handlowej działalności Kółek rolniczych, pod kierunkiem i kontrolą Zarządu	12.000 K.
f) na utrzymanie i kosztą podróży jednego inspektora rolnictwa	5.000 „
g) na lustratora rolniczego	4.000 „
h) na instruktorów dla zarządów powiatowych	6.000 „
i) na tworzenie nowych zarządów powiatowych	3.000 „
k) na specjalne kursa i utrzymanie instruktora organizacyjnego	5.000 „

Niniejszem zostaje załatwiona petycja Towarzystwa Kółek rolniczych L. 1183.

Przemawia p. Cielecki i wnosi następującą rezolucję:

„Sejm wzywa Rząd, aby Towarzystwo Kółek rolniczych w tej samej wysokości subwencyonował, w jakiej kraj to czyni“.

Izba rezolucję powyższą p. Cieleckiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca oznajmiając, iż rezolucję p. Cieleckiego przyjmuje.

Izba uchwała poz. 53. wydatków zgodnie z wnioskiem komisji, oraz rezolucję p. Cieleckiego przyjętą przez p. sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

Pozycja 54 Na wydawnictwa czasopism:

a) Towarzystwu rolniczemu w Krakowie na wydawnictwo „Tygodnika rolniczego“	2.000 K.
b) na wydawnictwo „Rolnika“	4.000 „
c) na wydawnictwo „Przewodnika Kółek rolniczych“	3.000 „
d) Galicyjskiemu Towarzystwu leśnemu na wydawnictwo czasopisma „Sylwan“	400 „
e) Na wydawnictwo innych czasopism, ryczałt do dyspozycji Wydziału krajowego	3.500 „

Petycję Krakowskiego Towarzystwa rolniczego L. 1362/1120, zawierającą życzenie podwyższenia subwencji na wydawnictwo „Tygodnika Rolniczego“ o 2.000 K. zaleca komisja odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia w następnych latach.

Petycję Galicyjskiego Towarzystwa lekarzy weterynaryjnych L. 1690/1375 wnosi komisja odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia z ryczałtu pod lit. e) tejże pozycji.

Petycja Galicyjskiego Towarzystwa leśnego L. 1477/1222 znajduje załatwienie pod lit. d) tej pozycji.

Pozycya 56. Umorzenie pożyczki 800.000 K. zaciągniętej w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, na założenie składów publicznych we Lwowie i w Krakowie:

- a) XXVII. i XXVIII. rata kapitału . 39.873 K. 96 g
 b) $4\frac{1}{2}\%$ odsetki z góry 13.110 „ 04 „ 52.984 K.

Pozycya 57. Na zalesienia ochronne w myśl ustawy z dnia 15. czerwca 1904 (Dz. u. kraj. Nr. 94) 5.000 „

Pozycya 58. Austriacki centralny Komitet dla ochrony interesów rolniczych i lasowych, przy zawieraniu układów handlowych 1.000 K.

Niniejszem zostaje załatwiona petycja tegoż Komitetu L. 1180/966.

	Suma działu B. (z wyłączeniem poz. 55) . 224.384 K.	1.000 K.
	225.384 K.	

C. Wydatki na podniesienie hodowli i gospodarstwa nabiałowego.

Pozycya 59. Na podniesienie hodowli bydła, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 11. lipca 1902, z dnia 14. i 22. listopada 1905:

a) dziesiąta i jedenasta półroczna rata z 10-lecia od 1. lipca 1902 100.000 K.

b) na koszt komisji licencyonujących, po myśli §. 4. ustawy z d. 10. lipca 1902 (z uwzględnieniem subwencji rządowej w nrbr. X. poz. 26. dochodów) . 25.000 „

c) na wystawy targowe bydła rozplodowego:

α) Towarzystwu gospodarskiemu galicyjskiemu we Lwowie 2.500 „

β) Towarzystwu rolniczemu w Krakowie 1.500 „

d) na kontrolę mleczności:

α) Towarzystwu gospodarskiemu galicyjskiemu 4.000 „

β) Towarzystwu rolniczemu w Krakowie 2.500 „

e) na ogólne cele hodowlane, a mianowicie na wzmoczenie hodowli bydła mięsnego 30.000 „

Petycje obydwóch Towarzystw rolniczych L. 1031/844 i 1361/1119 w sprawie tworzenia zarodowych obór gminnych kosztem 50.000 K, wzgl. 21.000 K. zaleca komisya odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego przedłożenia wniosków na następne lata.

- Pozycya 60. Na zwiększenie stałego funduszu hodowlanego o 50 000 K. do kwoty 150.000 K. (I. rata z pięciolecia) 10.000 K.
- Pozycya 61. Na rozszerzenie targowicy miejskiej dla bydła wywozowego w Krakowie (II. rata z dziesięciolecia), w myśl uchwały Sejmu z dnia 21. listopada 1905 20.000 „
- Pozycya 62. Na utrzymanie instruktora hodowli bydła w Towarzystwie gospodarskiem lwowskiem, płaca 3.000 K.
ryczałt na kosztą podróży 1.000 „ 4.000 „
- Pozycya 63. Na utrzymanie instruktora hodowli bydła w Towarzystwie rolniczem krakowskiem (pod warunkiem, ażeby mianowanie instruktora zawisłem było od zatwierdzenia Wydziału krajowego) 4.000 „
- Pozycya 64. Na akcyę tępienia gruźlicy u bydła 5.000 K.
i subwencya rządowa 5.000 „ 10.000 „
- Pozycya 65. Towarzystwu hodowców czerwonego bydła 4.000 „
- Pozycya 66. Na podniesienie chowu koni roboczych i włościańskich 25.000 „

Nie mogąc zalecać ze względów finansowych wstawienia już w tym roku wyższej kwoty na chów koni roboczych, komisya uznając potrzebę intensywnej pracy nad podniesieniem chowu inwentarza roboczego, zaleca Wysokiemu Sejmowi odstąpienie petycyi L. 1354/1112 i L. 1363/1121 obydwóch Towarzystw, rolniczych w których proszą o znaczne podwyższenie subwencji z tej pozycyi, Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia w następnym latach :

- Pozycya 67. Na kursa kucia koni obydwom Towarzystwom krajowym po 1.000 K. 2.000 „
- Pozycya 68. Na podniesienie chowu owiec i kóz dla galie. Towarzystwa gospodarskiego 1.000 „
- Pozycya 68 a) Towarzystwu rolniczemu krakowskiemu na chów kóz 1.000 „

Uchwałą tą załatwia Wysoki Sejm petycyę Krakowskiego Towarzystwa rolniczego L. 1359/1117.

- Pozycya 69. Na podniesienie chowu świń obydwom Towarzystwom rolniczym 35.000 „

zwyczajne nadzwyczajne

Tę uchwałą zatwierdza Sejm petycje obydwóch Towarzystw rolniczych — L. 1336/1690 i 1357/1115.

Pozycya 70. Na podniesienie gospodarstwa nabiałowego w Galicyi:

a) krajowy instruktor mleczarstwa	4.000 K	
b) instruktor-adjunkt	2.000 „	
c) pomocnik instruktora	1.440 „	
d) ryczałt na kosztą podróży służbowych instruktorów mleczarstwa	4.500 „	
e) stypendya mleczarskie i serkarskie	2.000 „	
f) na potrzeby biura mleczarskiego	1.000 „	
g) subwencya dla galicyjskiego Towarzystwa mleczarskiego w Krakowie:		
α) na utrzymanie biura handlowego	1.000 K.	
β) na utrzymanie sekretarza zarazem fachowego konsultanta Towarzystwa mleczarskiego	1.200 „	

Pozycya 71. Na podniesienie chowu drobiu, ryczałt do dyspozycyi Wydziału krajowego (II. rata z trzechlecia), w myśl uchwały Wysockiego Sejmu z 11. listopada 1904 i 7. marca 1907

	6.000 „	3.000 K.
--	---------	----------

Petycję Towarzystwa chowu drobiu w Jarosławiu L. 123/44, o udzielenie pożyczki bezprocentowej, lub subwencji na założenie zakładu hodowli drobiu zaleca komisya odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

Pozycya 72. Na założenie kurnika zarodowego Towarzystwa chowu drobiu we Lwowie (I. rata z 15.000 koron) w myśl uchwały Wysockiego Sejmu z 7. marca 1907

		7.500 „
--	--	---------

Pozycya 73. Zakład produkeyi narybku w Oparach, IV. rata z pięciolecia

	2.450 „	
--	---------	--

Pozycya 74. Towarzystwo rybackie w Krakowie

	800 „	
--	-------	--

Suma działn C)	307 890 K.	10.500 K.
--------------------------	------------	-----------

Petycję L. 1047/854 powiatowego Towarzystwa rybackiego w Gorlicach o udzielenie subwencji na podniesienie gospodarstwa rybneego w powiecie zaleca komisya

odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i uwzględnienia z funduszu rybackiego w kwocie co najmniej 300 koron i ewentualnego uwzględnienia w następnym budżecie.

D) Na podniesienie innych gałęzi gospodarstwa domowego.

Pozycya 75. Towarzystwo dla podniesienia uprawy tyto- niu II. rata z sześćościa od roku 1906 (u- chwała Sejmu z 4. listopada 1904) 6.000 K.		
i subwencya rządowa (jak po- zycya 30 dochodów)	2.000 „	8.000 „
Pozycya 76. Na popieranie celów Zjednoczonego To- warzystwa dla ogrodnictwa i pszczel- nictwa we Lwowie		600 „
Pozycya 77. Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie sub- wencya		2.000 „
Pozycya 77 a) Towarzystwo ogrodnicze w Krakowie na Zakład sadowniczy „Glinka“		2.000 „

Tą uchwałą załatwia Sejm petycyę Towarzystwa ogrodn. w Krakowie L. 1466/1211 i 1700/1384.

Petycyę galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego L. 1044/851 o subwencyę na podniesienie uprawy lnu, petycyę Towarzystwa Selskij Hospodar we Lwowie L. 719/552 o subwencyę w kwocie 12.000 koron i petycyę Antoniego Mermela w Maniowie L. 1582/1303 zaleca komisya odstąpić Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia.

Pozycya 78. Subwencye na cele sadownictwa:	zwyecz.	nadzwycz.
a) Towarzystwu rolniczemu w Jaśle na utrzymanie instruktora sadownictwa	1.000 K.	
b) Wydziałowi powiatowemu w Limanowej na utrzymanie instruktora sadownictwa	1.500 „	
c) na utrzymanie instruktorów sadownictwa w innych powiatach, ryczałt do dyspozycyi Wydziału krajowego	2.000 „	
d) na utrzymanie szkółki drzew owocowych w Olesku	1.000 „	
e) na utrzymanie szkółki drzew owocowych Towarzystwa „Selski Hospodar“ w Olesku		1.000 „
f) na utrzymanie szkółki drzew owocowych w Łańcucie	400 „	
g) na utrzymanie szkółki drzew owocowych w innych powiatach, ryczałt do dyspozycyi Wydziału krajowego	2.000 „	

	zwycz.	nadzwycz.
Pozycja 79. Zasiłek dla zakładu sadowniczego pp. Niem- czewskich w Okopach		1.000 K
Tą uchwałą zatwierdza Wysoki Sejm petycję Braci Niem- czewskich w Okopach L. 487/371.		
Pozycja 80. Dołkowskiemu Henrykowi na produkcję ziemniaków nasiennych		2.000 „
Pozycja 81. Na produkcję nasion traw na łąki tor- fowe w Moszczanach (pow. Jarosław)	1.000 K.	
Suma działu D)	<u>21.500 K.</u>	<u>4.000 K.</u>
Ogółem wydatki działów B), C), D) (z wyłączeniem pozycji 55. z działu B) zwyczajne		
	553.774 K.	— K.
nadzwyczajne	— „	<u>15.500 „</u>
Razem	<u>569.274 K.</u>	

Petycję Komitetu wystawy przemysłowej w Wadowi-
cach L. 686.520 zaleca komisya odstąpić Wydziałowi kra-
jowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia.

D o c h o d y.

Pozycja 22. Dochód ze sprzedaży kart myśliwskich	27.000 K.
Pozycja 26. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na koszta licencyonowania buhajów	12.500 „
Pozycja 27. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na 2 instruktorów hodowli bydła	4.000 „
Pozycja 28. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na utrzymanie instruktora mleczarstwa	2.000 „
Pozycja 29. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na utrzymanie pomocnika instruktora mle- czarstwa	1.200 „
Pozycja 30. Subwencya c. k. Skarbu państwa na podniesienie uprawy tytoniu	2.000 „
Pozycja 31. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na utrzymanie nauczyciela wędrownego we- terynaryi	2.000 „
Pozycja 32. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na akcję tępienia gruzlicy u bydła	<u>5.000 „</u>
Razem	<u>55.000 K.</u>

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. X. poz. 54, 56—81 wydatków, tudzież poz 22, 26—32 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz odczytane przez sprawozdawcę powyższe wnioski komisji.

Następuje:

Rubryka X. Rolnictwo.

Dział E. Na koszt komisji agrarnych (poz. 82 wydatków).

Dział F. Na organizację spółek kredytowych wśród ludności rolniczej (poz. 83 i 84 wyd. i poz. 23 doch.).

Dział G. Włości rentowe (poz. 85 i 86 wydatków).

Dział H. Zapobieganie kłęskom elementarnym (poz. 86 a) do 88 wyd. i poz. 24 doch.).

Dział I. Fundusz kultury krajowej (poz. 89 wyd. i 34 doch.).

Sprawozdawca p. ks. Pastor.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

Dział E. Na koszt komisji agrarnych.

Pozycja 82. A) Personal techniczny.:

a) dwóch inżynierów komasacyjnych z płacą roczną po	2.800 K.	
i dodatkiem aktywalnym po	<u>800 „</u>	7.200 K.
b) dwóch adjunktów komasacyjnych z płacą po	2.200 K.	
i dodatkiem aktywalnym po	<u>640 K.</u>	5.680 „
c) sześciu asystentów komasacyjnych z płacą po	1.600 K.	
i dodatkiem aktywalnym po	<u>480 „</u>	12.480 „
d) dwóch pomocników technicznych z płacą po	1.680 K.	3.360 „
e) pięciu dytaryuszów, z tych trzech z płacą po 3 korony dziennie	3.285 „	
dwóch z płacą po 4 korony dziennie	<u>2.720 „</u>	6.005 „
f) Na dodatek osobisty dla asystenta komasacyjnego Stanisława Niesiołowskiego		80 „

g) Na ryczałty dla personelu technicznego	342 K.
h) Na wsparcia, zapomogi i remuneracye, do dyspozycji Wydziału krajowego	1.000 „
i) Na prenumeratę czasopism fachowych i na zakupno dział technicznych	<u>120 „</u>
	Razem . 36.267 K.
B) Fundusz podręczny	29.340 „
C) Na koszta komisyjnie personelu technicznego	<u>13.193 „</u>
	<u>Suma działu E. . 78.800 K.</u>

Dział F. „Na organizację spółek kredytowych wśród ludności rolniczej“.

W y d a t k i :

Pozycja 83 a) Na utworzenie funduszu pożyczkowego dla
spółek oszczędności i pożyczek do wysokości
2,000,000 K., IX. rata z pięćdziesięciolecia
od r. 1899 (w myśl uchwały sejmowej z dnia
16. września 1899)

40,000 K.

Pozycja 84. Na koszta zakładania spółek oszczędności i po-
życzek utrzymania biura patronatu i kursa prak-
tyczne dla funkcyjnarjuszy spółek :

a) utrzymanie biura :

1. Dyrektor, płaca	6.400 K.	
dodatek aktywalny	960 „	
dodatek osobisty	<u>800 „</u>	8.160 K.
2. Korespondent, płaca	2.400 K.	
dodatek aktywalny	<u>600 „</u>	3.000 „
3. Trzech lustratorów, stała płaca po 2.600 K.	7.800 K.	
dodatek aktywalny po 400 K.	<u>1.200 „</u>	9.000 „
4. Trzech lustratorów młodszych, płace po 2.400 K.	7.200 K.	
oraz dodatek osobisty dla lu- stratora spółek mleczarskich	<u>400 „</u>	7.600 „

B) Utrzymanie biura:		zwycz. nadzwycz.
1. Kierownik biura	5.920	K.
2. Referent rolniczy, wynagrodzenie	5.000	„
3. Referent hipoteczny, ryczałt	3.600	„
4. Pisarz, wynagrodzenie	1.000	„
5. Ryczałt za czasowo potrzebną pomoc kancelaryjną	400	„
6. Służący, zasługa	600	„
7. Sprzęty i przybory kancelaryjne	1.000	„
8. Druki	1.000	„
9. Portorya	500	„ 19.020 „
C) Dyety i koszta podróży		10.000 „
Razem poz. 85		32.020 K.
Pozycya 86. Dotacja funduszu na oprocentowanie listów rentowych, II. rata z 10-lecia, w myśl uchwały Sejmu z dnia 26. października 1905		25.000 „
Suma działu G.		57.020 K.

Dział H. Zapobieganie klęskom elementarnym.

W y d a t k i.

Pozycya 86 a). Na koszta strzeżenia granic kraju w czasie wybuchu zarazy na bydło. Komisya budżetowa zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego żadnej nie wstawia kwoty, gdyż od szeregu lat zarazy niema	—	K.
Pozycya 86 b). Na subwencyonowanie tępienia myszy polnych i dalsze doświadczenia nie wstawia się żadnej kwoty, gdyż zapasy z dawniejszych lat wynoszą około 20.000 K.	—	„
Pozycya 87. Na raty amortyzacyjne od pożyczki 700.000 K. zaciągniętej dla ludności dotkniętej klęskami elementarnymi w roku 1903	85.190	„
Pozycya 88. Na spłatę procentów od pożyczek zaciągniętych przez powiaty i Spółki wodne na naprawę dróg i budowli wodnych, zniszczonych przez powódzie w roku 1906	15.000	„
Suma wydatków działu H.		100.190 K.

Izba bez rozprawy uchwała Dział E. poz. 82 wydatków, dział F. poz. 83 a) i 84 wydatków, tudzież poz. 23 dochodów, Dział G. poz. 85 i 86 wydatków, Dział H poz. 86 a—87 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Przemawia p. Żardecki i stawia poprawkę do poz. 88, a mianowicie, aby stylizacja tej pozycyi była następującą:

Na spłatę procentów od pożyczek zaciągniętych przez gminy, powiaty i spółki wodne w celu przyjsia z pomocą dotkniętym klęską powodzi jaka miała miejsce w 1906 roku i na naprawę dróg i budowli przez powódź zniszczonych.

Izba poprawkę powyższą p. Żardeckiego popiera

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Żardeckiego, którą odczytuje.

Izba poprawkę tę p. Żardeckiego odrzuca, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje poz. 88 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Tem sprawozdaniem uważa się za załatwione następujące petycje: L. s. 780/612 gminy Świętoniowa, L. s. 444/328 gminy Budy przeworskie, L. s. 976/790 gminy Dzieduszyce małe, L. s. 1464/1209 gminy Filipowice p. Brzesko, L. s. 1.744/1.416 Franciszka Węglarza z Mszany górnej, mianowicie Sejm przechodzi nad temi petycjami do porządku dziennego.

Przemawia p. Żardecki i stawia poprawkę, by z powyższego wniosku komisji wyeliminować petycje L. s. 780 gminy Świętoniowa i L. s. 444 gminy Budy przeworskie i przekazać je Wydziałowi krajowemu do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba poprawkę tę p. Żardeckiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy Izba uchwała powyższą poprawkę p. Żardeckiego, a następnie wniosek komisji o ile dotyczy przejścia do porządku dziennego nad petycjami L. s. 976/790, 1464/1209 i 1744/1416.

Sprawozdawca czyta:

D o c h o d y :

Pozycya 24. Zwroty pożyczek dotkniętym klęską elementarną w r. 1903, udzielonych w myśl uchwały Sejmu z dnia 26. października 1903:

a) od powiatów	7.300 K.
b) od gmin	19.050 „
c) od osób prywatnych	<u>13.750 „</u> 40.100 K.

Dział I. Fundusz kultury krajowej.

Pozycya 89. Wydatki funduszu kultury krajowej	14.551 K.
Pozycya 34. Dochody funduszu kultury krajowej	14.551 „

Izba uchwała bez rozprawy dział H. poz. 24 dochodów, tudzież dział I. poz. 89 wydatków i poz. 34 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje :

Rubryka XI.

„Górnictwo“.

Sprawozdawca p. Korol.

W rozprawie ogólnej przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Po wyjaśnieniu Marszałka i zamknięciu rozprawy ogólnej Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

W y d a t k i.

Pozycya 1. Na badanie kraju w celu zestawienia użytecznych kopalin i popularnego opisu ich występowania	5.000 K
Pozycya 2. Utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	20.230 „
Pozycya 3. Na stację doświadczalną produktów naftowych	3.400 „
Pozycya 4. Na nagrody konkursowe za prace z dziedziny technologii nafty i wosku ziemnego	600 „
Pozycya 5. Na zbieranie i ogłaszanie dat statystycznych o produkcji i handlu nafty i wosku ziemnego	1.000 „
Pozycya 6. Stypendya i zasiłki dla górników i słuchaczy górnictwa w wyższych szkołach, lub praktycznych szkołach wiertniczych	5.000 „
Pozycya 7. Na potrzeby muzeum górnictwa nafty i wosku ziemnego w c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	300 „
Ogólna suma wydatków	35.530 K.

D o c h o d y.

Pozycya 1. Subwencya z c. k. Skarbu państwa na utrzymanie krajowej szkoły górniczej i wiertniczej w Borysławiu	9.000 K.
--	----------

Petycją stałej Delegacji Zjazdu polskich górników L. 1374/1132 o subwencję na mającą się założyć prywatną szkołę górniczą na wschodnim śląsku dla potrzeb wschodnio-Śląskiego i zachodnio-galicyskiego okręgu węglowego, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i sprawozdania.

Izba uchwała Rubr. XI. poz. 1—7 wydatków tudzież poz. 1 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powiększy wniosek komisji.

Następuje :

Rubryka XII.

Przemysł i rękodzieła.

Sprawozdawca p. Małachowski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Baworowski i stawia następującą rezolucję:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by zbadał potrzebę utworzenia w Trembowli szkoły kamieniarskiej, ewentualnie w razie uznanej potrzeby wdrożyć w tej mierze rokowania z c. k. Rządem i zdał sprawę na jednej z najbliższych sesji.

Izba poprawkę tę p. Baworowskiego popiera.

Przemawia p. Mycielski.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu poczynienie badań zdążających do wyświeślenia przyczyn ciągłego zubożenia i proletaryzacji ludności rzemieślniczej małomiejskiej. Oraz by po wyświeśleniu przyczyn przedstawił na jednej z najbliższych sesji sejmowych środki zdążające do ekonomicznej sanacji tej warstwy ludności dotychczas w zastosowaniu nie będące i obecnym budżetem nie objęte.

Izba poprawkę p. Skołyszewskiego popiera.

Przemawia p. Maryewski.

Przemawia p. Rutowski i stawia imieniem komisji przemysłowej następującą rezolucję:

Sejm uznaje konieczność podniesienia krajowego funduszu przemysłowego z 5,000.000 koron na 7,000.000 koron i w tym celu podnosi roczną dotację budżetową ze 100.000 K na 150.000 K.

Na podstawie zwiększonej dotacji funduszu przemysłowego Bank krajowy zaliczy funduszowi przemysłowemu w latach 1907 i 1908 sumę 1 miliona koron.

Izba rezolucję p. Rutowskiego popiera.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i.

I. Szkolnictwo przemysłowe i handlowe.

A) Szkoły przemysłowe i uzupełniające.

Pozycja		zwycz.	nadzwycz.	razem
1	W Białej	6.880 K.	— K.	6.880 K.
2	„ Bochni	3.034 „	— „	3.034 „
3	„ Brodach	4.102 „	— „	4.102 „
4	„ Brzesku	2.555 „	— „	2.555 „
5	„ Brzeżanach	3 092 „	— „	3.092 „
6	„ Buczaczu	3.300 „	— „	3.300 „
7	„ Chrzanowie	3.170 „	— „	3.170 „
8	„ Drohobyczu	5.621 „	— „	5.621 „
9	„ Gorlicach	3.618 „	— „	3.618 „
10	„ Jarosławiu	3.754 „	— „	3.754 „
11	„ Jaśle	3.335 „	— „	3.335 „
12	„ Kałuszu	3.020 „	— „	3.020 „
13	„ Kętach	2.583 „	— „	2.583 „
14	„ Kołomyi I. im. Sobieskiego .	4.380 „	— „	4.380 „
15	„ „ II. „ St. Szczepanow- skiego	5.006 „	— „	5.006 „
16	„ Krakowie na Kleparzu	8.805 „	— „	8.805 „
17	„ „ przy ul. Lubomirskiego . .	4.730 „	— „	4.730 „
18	„ „ na Smoleńsku	4.010 „	— „	4.010 „
19	„ „ na Kazimierzu	5.300 „	— „	5.300 „
20	„ „ przy ul. Dietla	4.350 „	— „	4.350 „
21	„ Krośnie	3.315 „	— „	3.315 „
22	„ We Lwowie im. św. Anny . . .	6.035 „	— „	6.035 „
23	„ „ „ „ Antoniego	4.745 „	— „	4.745 „

			zwyczaj.	nadzwyczaj.	razem
Pozycya	24	We Lwowie im. króla Sobieskiego	5.600 K.	— K.	5.600 K
"	25	" " " Elżbiety	2.865 "	— "	2.865 "
"	26	" " " Konarskiego	4.820 "	— "	4.820 "
"	27	" " " św. Marcina	5.695 "	— "	5.695 "
"	28	" " " Mickiewicza	3.905	— "	3.905 "
"	29	" " " Piramowicza	2.865 "	— "	2.865 "
"	30	" " " Staszica	5.695 "	— "	5.695 "
"	31	" " " Bernsteina (izr.)	4.700 "	— "	4.700 "
"	32	W Łańcucie	2.626 "	— "	2.626 "
"	33	" Myślenicach	2.606 "	— "	2.606 "
"	34	" Nowym Sączu	5.812 "	— "	5.812 "
"	35	" Nowym Targu	2.804 "	— "	2.804 "
"	36	" Podgórzu	4.934 "	— "	4.934 "
"	37	" Przemysłu I. w śródmieściu .	4.882 "	"	4.882 "
"	38	" " II. na przedmieściu lwowskim .	3.462 "	— "	3.462 "
"	39	" Rzeszowie	5.036 "	— "	5.036 "
"	40	" Samborze	3.351 "	— "	3.351 "
"	41	" Sanoku	3.040 "	— "	3.040 "
"	42	" Stanisławowie	6.280 "	— "	6.280 "
"	43	" Starym Samborze	2.748 "	— "	2.748 "
"	44	" Starym Sączu	2.892 "	— "	2.892 "
"	45	" Stryju	3.582 "	— "	3.582 "
"	46	" Tarnopolu	3.390 "	— "	3.390 "
"	47	" Tarnowie	5.570 "	— "	5.570 "
"	48	" Tarnobrzegu	2.832 "	— "	2.832 "
"	49	" Turce (nad Stryjem)	3.056 "	— "	3.056 "

		zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycja 50	„ Wadowicach	3.100 K.	— K.	3.100 K
„ 51	„ Wieliczce	3.300 „	— „	3.300 „
„ 52	„ Złoczowie	4.232 „	— „	4.232 „
„ 53	„ Żółkwi	2.760 „	— „	2.760 „
„ 54	„ Żywcu	3.200 „	— „	3.200 „
	<u>Suma wydatków poz. 1—54</u>	<u>220.380 K.</u>	<u>— K.</u>	<u>220.380 K</u>
„ 55	Na uzupełnienie przybo- rów i na druki 1.500 K. subwencya państwowa <u>1.000 „</u>	2.500 „	— „	2.500 „
„ 56	Na nagrody za najlepsze rysunki	1.000 „	— „	1.000 „
„ 57	Na nowo założyc się mające szkoły i kursa handlowe 3.000 K. subwencya państwowa <u>4.000 „</u>	7.000 „	— „	7.000 „
„ 58	Na nieprzewidziane oddziały równo- rzędne	1.000 „	— „	1.000 „
„ 59	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli dla szkół	— „	2.400 „	2.400 „
	<u>Suma grupy A</u>	<u>231.880 K.</u>	<u>2.400 K.</u>	<u>234.280 K.</u>

B. Szkoły zawodowe, warsztaty naukowe i kursa majsterskie.

a) Zakłady krajowe.

Pozycja 60	Kraj. szkoła koszykarska w Brze- zowcu	4.382 K	— K.	4.382 K.
„ 61	Kraj. szkoła koszykarska w Brzost- ku (przeniesiona z Warzyc)	4.000 „	500 „	4.500 „
„ 62	Kraj. szkoła koszykarska w Dynowie	3.740 „	— „	3.740 „
„ 63	„ „ „ „ Dżurowie	4.700 „	— „	4.700 „
„ 64	„ „ „ „ Leżajsku	5.632 „	— „	5.632 „
„ 65	„ „ „ „ Niznano- wicach	12.940 „	— „	12.940 „

		zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 66	Kraj. szkoła koszykarska w Niżniowie	6.470 K.	— K.	6.470 K.
„ 67	„ „ „ „ Tarno- brzegu (przeniesiona z Wielowsi)	3.300 „	500 „	3.800 „
„ 68	Kraj. szkoła koszykarska w Woj- sławiu	3.370 „	— „	3.370 „
„ 69	Kraj. szkoła koszykarska w Zatorze	5.860 „	— „	5.860 „
„ 70	Kraj. centralny kurs koszykarski we Lwowie	16.580 „	— „	16.580 „
Pozycya 71.	Kraj. nauk. warsztat kołodziejski w Grybowie:			
	a) na utrzymanie	16.770 K.		
	b) na budowę IV. i V. rata pożycz. kom. 54.000 K. <u>3.240 „</u>	16.770 K.	3.240 K.	20.010 K
Pozycya 72.	Kraj. nauk. warstat kołodziejski w Grzymałowie	16.634 „		16.634 „
Pozycya 73.	Kraj. szkoła kołodziejska i ciesielska w Kamionce strumiłowej	25.360 „		25.360 „
Pozycya 74.	Kraj. szkoła zawodowa kołodziejska w Tłumaczu	18.510 „	532 „	19.042 „
Pozycya 75.	Kraj. szk. stolarska w Stanisławowie:			
	a) na utrzymanie	25.370 K.		
	b) na budowę szkoły IV. i V. rata pożycz. hipote- cznej 50.000 K. <u>3.000 „</u>	25.370 „	3.000 „	28370 „
Pozycya 76.	Kraj. szkoła stolarska w Kalwaryi :			
	a) na utrzymanie	24.550 K.		
	b) na urządzenie maszyn. III. i IV. rata pożycz. hipot. 34.000 K. <u>1.870 „</u>	24.550 „	1.870 „	26420 „
Pozycya 77.	Kraj. warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie :			
	a) na utrzymanie	37.940 K.		
	b) na budowę szkoły VII. i VIII. rata pożyczki komun. 56.000 K. <u>3.360 „</u>			

	zwycz.	nadzwycz.	razem
c) na dalsze urząd. masz. 3.200 K.			
d) na bud. szopy i szusz. <u>6.200</u> „	37.940 K.	12.760 K.	50.700 K.
Pozycya 78. Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi:			
a) na utrzymanie	{ 20.380 K.		
	{ 300 „		
b) na rozszerzenie budynku I. półr. rata pożycz. <u>2.500</u> „	20.380 „	2.800 „	23.180 „
Pozycya 79. Kraj. kursa dla przem. ceramicznego w Podgórzu	16.028 „		16.028 „
Pozycya 80. Kraj. warsztat szewski w Witkowie	9.672 „		9.672 „
Pozycya 81. Kraj. warsztat szew. w Starym Sączu	16.296 „		16.296 „
Pozycya 82. Kraj. szkoła szewska w Dobezycach (względnie w Kopyczyńcach)	10.210 „	600 „	10.810 „
Pozycya 83. Kraj. szkoła szewska w Kołomyi	8.260 „	250 „	8.510 „
Pozycya 84. Kraj. szkoła tkacka w Krośnie	18.150 „		18.150 „
Pozycya 85. Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach:			
a) na utrzymanie	5.399 K.		
b) na zakupno realności rata wstępna od pożycz. 35.000 K.	<u>2.475</u> „	5.399 „	2.475 „
			7.874 „
Pozycya 86. Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach	4.138 „		4.138 „
Pozycya 87. Kraj. nauk. warsztat tkacki w Kosowie	6.240 „		6.240 „
Pozycya 88. Kraj. nauk. warsztat tkacki w Łańcucie	6.380 „		6.380 „
Pozycya 89. Kraj. nauk. warsztat tkacki w Rychwałdzie	3.680 „		3.680 „
Pozycya 90. Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:			
a) na utrzymanie	22.500 K.		
b) na budowę piwnic, kadź do farbowania i dynamometr	<u>2.550</u> „	22.500 „	2.550 „
			25 050 „
Pozycya 91. Kraj. szk. koronkarska w Zakopanem	11.910 „		11.910 „

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 92. Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej	3.690 K.		3.690 K.
Pozycya 93. Kraj. szkoła hafciarska w Makowie	6.600 „		6.600 „
Pozycya 94. Kraj. ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	10.460 „		10.460 „
Pozycya 95. Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	5.140 „		5.140 „
Pozycya 96. Kraj. szkoła rzemiosł w Drohowyżu	<u>33.000 „</u>		<u>33.000 „</u>
Suma wydatków poz. 60—96	454.241 K.	31.077 K.	485.318 K.
Pozycya 97. Na druki dla szkół zawodowych i na wydawnictwo wzorów	3.000 „		3.000 „
Pozycya 98. Koszta inspekcji i nadzoru szkół prz ϕ myślowych	6.000 „		6.000 „
Pozycya 99. Zaliczki na płace funkcyonaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Komisji przem.	4.000 „		4.000 „
Pozycya 100. Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1907	6.000 „		6.000 „
Pozycya 101. Nauczyciel wędrowny dla majster. kursów szewskich	2.400 „		2.400 „
Pozycya 102. Nauczyciele wędrowni dla tkactwa, koszykarstwa i innych	4.000 „		4.000 „
Pozycya 103. Na kursa majsterskie	<u>14.000 „</u>		<u>14.000 „</u>
Razem	493.641 K.	31.077 K.	524.718 K.

b) Zakłady subwencyonowane.

Pozycya 104. Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli	2.400 K.		
subwencya państwowa	<u>2.200 „</u>	4.600 K.	4.600 K.
Pozycya 105. Subwencya dla pracowni koszykarskiej w Albigowej	500 K.		
subwencya państwowa	<u>400 K.</u>	900 „	900 „

		zwyczaj.	nadzwyczaj.	razem
Pozycya 106.	Subwencya dla pracowni koszykar- skiej w Bilince . . . 600 K.			
	subwencya państwowa . <u>400</u> „	1.000 K.		1.000 K.
Pozycya 107.	Subwencya dla pracowni koszykar- skiej w Chyszewicach . . 500 K.			
	subwencya państwowa . <u>300</u> „	800 „		800 „
Pozycya 108.	Subwencya dla pracowni koszykar- skiej w Miłzycach . . . 500 K.			
	subwencya państwowa . <u>300</u> „	800 „		800 „
Pozycya 109.	Subwencya dla Towarzystwa Mu- zeum przemysłowego w Rzeszowie na pracownię koszykarską w Prze- wrotnem . . . 600 K.			
	subwencya państwowa . <u>300</u> „	900 „		900 „
Pozycya 110.	Subwencya dla szkoły koszykar- skiej w Rudkach . . . 1.200 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.300</u> „	2.500 „		2.500 „
Pozycya 111.	Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Siekierzycach . . . 400 K.			
	subwencya państwowa . <u>400</u> „	800 „		800 „
Pozycya 112.	Subwencya dla szkoły koszykarskiej w Trembowli . . . 400 K.			
	subwencya państwowa . <u>300</u> „	700 „		700 „
Pozycya 113.	Subwencya dla pracowni koszykar- skiej w Warzycach	800 „		800 „
Pozycya 114.	Subwencya dla krajow. Związku przemysłowego na pracownię ko- szykarską w Wielowśi	800 „		800 „
Pozycya 115.	Subwencya dla pracowni koszykar- skiej w Żurawnie . . . 600 K.			
	subwencya państwowa . <u>400</u> „	1.000 „		1.000 „
Pozycya 116.	Subwencya dla pracowni garncar- skiej w Toustem . . . 800 K.			
	subwencya państwowa . <u>300</u> „	1.100 „		1.100 „

		zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycja 117.	Subwencya dla Tow. tkackiego św. Sylwestra w Korczynie . 1.100 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.400</u> „	2.500	K.	2.500 K.
Pozycja 118.	Subwencya dla kraj. Związku przemysłowego na warstat tkacki w Wilamowicach . . . 1.760 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.200</u> „	2.960	„	2.960 „
Pozycja 119.	Subwencya dla produkcyjnego warstatu tk. w Budzanowie 880 K.			
	subwencya państwowa . <u>400</u> „	1.280	„	1.280 „
Pozycja 120.	Subwencya dla pracowni powroźniczkiej w Stryju	800	„	800 „
Pozycja 121.	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze . . . 1.800 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.400</u> „	3.200	„	3.200 „
Pozycja 122.	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie . . . 1.200 K.			
	subwencya państwowa . <u>500</u> „	1.700	„	1.700 „
Pozycja 123.	Subwencya dla szkoły koronkarskiej SS. Miłosierdzia w Przeworsku .	600	„	600 „
Pozycja 124.	Subwencya dla szkoły praktycznych robót kobiecych przy szkole św. Scholastyki w Krakowie 5.000 K.			
	subwencya państwowa . <u>2.400</u> „	7.400	„	7.400 „
Pozycja 125.	Subwencya dla szkoły robót utrzymywanej przez Towarzystwo „Pracy kobiet“ we Lwowie . 1.400 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.600</u> „	3.000	„	3.000 „
Pozycja 126.	Subw. dla szkoły robót u PP. Benedyktynek w Przemyślu . 1.000 K.			
	subwencya państwowa . <u>700</u> „	1.700	„	1.700 „
Pozycja 127.	Subwencya dla Towarzystwa „Pracy kobiet“ w Kołomyi . 1.600 K.			
	subwencya państwowa . <u>1.500</u> „	3.100	„	3.100 „

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 128. Subwencya dla Stowarzyszenia „Pracy kobiet“ w Przemysłu 600 K. subwencya państwowa . <u>700 „</u>	1.300 K.		1.300 K.
Pozycya 129. Subwencya dla Spółki przemysłowej robót kobiecych „Trud“ we Lwowie	1.000 „		1.000 „
Pozycya 130. Subwencya dla Stowarzyszenia konfekeyi damskiej im. św. Józefa we Lwowie	1.000 „		1.000 „
Pozycya 131. Subwencya dla warstata kapeluszniczego w Myślenicach	1.680 „		1.680 „

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. XII. poz. 1 131 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 132. Subwencya dla szkoły rzemieślniczej OO. Salezjanów w Oświęcimiu . 4.000 K. 4.000 K.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby pozycyę tę podnieść do kwoty 5.000 K.

Izba poprawkę tę p. Kramarczyka popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, a następnie uchwała poz. 132. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 133. Subwencya dla Tow. „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem 3.000 K. — 3.000 K.

Pozycya 134. Subwencya dla Muzeum przemysłowego we Lwowie :

a) na utrzymanie	8.000 „	—	8.000 „
b) na umorzenie pożyczki 100.000 K. na budowę	—	5.000 „	5.000 „

Pozycya 135. Subwencya dla Muzeum przemysłowego w Krakowie 8.000 K. — 8.000 „

Razem b) 72.920 K. 5.000 K. 77.920 K.

c) C. k. szkoły państwowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.

Pozycya 136. C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi 2.200 K. — 2.200 K.

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycja 137. C. k. szkoła da przemysłu drzewnego w Zakopanem	3.600 K.	—	3.600 K.
Pozycja 138. C. k. szkoła ślusarska w Świątnikach:			
a) na utrzymanie	3.108 „	—	3.108 „
b) na kurs majsterski	800 „	—	800 „
Pozycja 139. C. k. szkoła zawodowa przemysłu żelaznego w Sułkowiecach:			
a) na utrzymanie	1.024 „	—	1.024 „
b) na kurs majstrów	1.000 „	—	1.000 „
c) spłata pożyczki 8.000 K. na budowę hali maszynowej:			
a) w kapitale V. i VI. rata	1.600 K.		
b) 3% ₀ odsetki	108 K.	— „	1.708 „
			<u>1.708 „</u>
Razem c)	11.732 K.	1.708 K.	13.440 K.
Do tego suma a)	493.641 „	31.077 „	524.718 K.
Do tego suma b)	<u>72.920 „</u>	<u>5.000 „</u>	<u>77.920 K.</u>
Suma grupy B	<u>578.293 K.</u>	<u>37.785 K.</u>	<u>616.078 K.</u>

C) Szkoły handlowe.

Pozycja 140. Wyższa szkoła handlowa w Krakowie:

a) na utrzymanie	16.000 K.	—	16.000 K.
b) na umorzenie pożyczki 70.000 K. na budowę	—	3.500 K.	3.500 „
c) na pokrycie niedoboru funduszu emerytalnego nauczycieli	1.414 „	—	1.414 „
Pozycja 141. Akademia handlowa we Lwowie	<u>16.000 „</u>	—	<u>16.000 „</u>
Suma grupy C	<u>33.414 K.</u>	<u>3.500 K.</u>	<u>36.914 K.</u>

D) Stypendya przemysłowe i handlowe.

Pozycja 142. Na stypendya przemysłowe:

a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych i handlowych uzupełniających	4.000 K.	—	4.000 K.
b) stypendya przemysłowe	35.000 „	—	35.000 „

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 143. Stypendya dla młodzieży handlowej	6.000 K.	—	6.000 K.
Suma grupy D	45.000 K.	—	45.000 K.

II. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe i handlowe.

Pozycya 144. Zasiłki bezwrotne na cele przemysłowe	40.000 K.	—	40.000 K.
Pozycya 145. Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	2.000 „	—	2.000 „
Pozycya 146. Dotacya krajowa funduszu przemysłowego (IV. rata z 35-lecia)	—	150.000 „	150.000 „
Pozycya 147. Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	30.000 „	—	30.000 „
Pozycya 148. Subwencya dla „Ligi pomocy przemysłowej“ we Lwowie	—	10.000 „	10.000 „
Pozycya 149. Liga pomocy przemysłowej na urządzenie ruchomych wystaw	—	6.000 „	6.000 „
Pozycya 149a. Na zakupno „Skorowidza przemysłowo-handlowego Król. Galicyi“ wydanego przez Ligę pom. przem.	—	5.000 „	5.000 „
Pozycya 150. Na cele lustracyi spółek przemysłowo-wytwórczych, do rozporządzalności Wydziału krajowego	4.800 „	—	4.800 „
Pozycya 151. Zasiłki na wystawy przemysłowe	—	8.000 „	8.000 „
Suma działu II.	76.800 K.	179.000 K.	255.800 K.

III. Komisya kraj. dla spraw przemysłowych.

Pozycya 152. Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	400 K.	—	400 K.
Pozycya 153. Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych:			
a) koszta podróży, diety i inne wydatki członków i urzędników komisyj	10.000 „	—	1.0000 „

	zwyczaj.	nadzwyczaj.	razem
b) sekretarz :			
α) płaca	4.800 K.		
β) dodatek aktywalny	<u>840 „</u>	5.640 K.	— 5.640 K.
c) referent techniczny :			
α) płaca	3.600 K.		
β) dodatek aktywalny	<u>720 „</u>	4.320 „	— 4.320 „
d) aplikant	1.400 „	—	1.400 „
e) mundant	600 „	—	600 „
f) referent dla oddziału statystycznego (z porobami adjunkta koncepcyjnego):			
α) płaca	2.800 K		
β) dodatek aktywalny	<u>600 „</u>	3.400 „	— 3.400 „
g) pomoc kancelaryjna w oddziale statystycznym	1.200 „	—	1.200 „
h) ryczałt na badanie ankiety i t. p.	<u>1.000 „</u>	—	1.000 „
Suma działu III.	27.960 K.	—	27.960 K.

Ogółem suma wydatków . . . 993.347 K. 222.685K. 1,216.032K.

D o c h o d y.

I. Szkolnictwo przemysłowe i handlowe.

A) Szkoły przemysłowe uzupełniające.

	Subwenc. czynników miejsc.	Subwenc. państwowa	zwyczajne	nadzwyczaj.	razem
	Korony		Korony		
Pozycya 1. W Białej	2.760	2.060			4.820
Pozycya 2. „ Bochni	1.000	1.090			2.090
Pozycya 3. „ Brodach	1.800	1.134			2.934
Pozycya 4. „ Brzesku	800	800			1.600
Pozycya 5. „ Brzeżanach	700	1.170			1.870
Pozycya 6. „ Buczaczu	1.100	1.100			2.200
Pozycya 7. „ Chrzanowie	1.100	1.100			2.200

				zwyczajne nadzwyczaj.	razem
Pozycya	8. W Drohobyczu	1.470	2.230		3.700
Pozycya	9. „ Gorlicach	1.200	1.250		2.450
Pozycya	10. „ Jarosławiu	1.088	1.400		2.488
Pozycya	11. „ Jaśle	840	1.170		2.010
Pozycya	12. „ Kałuszu	400	1.260		1.260
Pozycya	13. „ Kętach	816	950		1.766
Pozycya	14. „ Kołomyi I.				
im. Sobieskiego	.	1.800	1.350		3.150
Pozycya	15. W Kołomyi II.				
im. S. Szczepanowskiego	.	1.803	1.500		3.303
Pozycya	16. W Krakowie				
na Kleparzu	.	2.852	3.100		5.952
Pozycya	17. W Krakowie				
przy ulicy Lubomirskiego	.	1.415	1.900		3.315
Pozycya	18. W Krakowie				
na Smoleńsku	.	1.380	1.290		2.670
Pozycya	19. W Krakowie				
na Kazmierzu	.	1.825	1.650		3.475
Pozycya	20. W Krakowie				
przy ulicy Dietla	.	1.474	1.402		2.876
Pozycya	21. W Krośnie	700	1.346		2.046
Pozycya	22. We Lwowie				
im. św. Anny	.	2.027	1.980		4.007
Pozycya	23. We Lwowie				
im. św. Antoniego	.	1.630	1.480		3.110
Pozycya	24. We Lwowie				
im. Sobieskiego	.	1.900	1.800		3.700
Pozycya	25. We Lwowie				
im. św. Elżbiety	.	952	960		1.912
Pozycya	26. We Lwowie				
im. Konarskiego	.	1.585	1.650		3.235
Pozycya	27. We Lwowie				
im. św. Marcina	.	1.952	1.790		3.742

			zwyczajne	nadzwycz.	razem
Pozycya 28. We Lwowie					
im. Mickiewicza	1.292	1.320			2.612
Pozycya 29. We Lwowie					
im. Piramowicza	952	960			1.912
Pozycya 30. We Lwowie					
im. Staszica	1.912	1.870			3.782
Pozycya 31. We Lwowie					
im. M. Bernsteina (izr.)	2.800	950			3.750
Pozycya 32. W Łańcucie	540	1.015			1.555
Pozycya 33. W Myślenicach	800	920			1.720
Pozycya 34. W Nowym					
Sączu	1.600	2.060			3.660
Pozycya 35. W Nowym					
Targu	844	1.000			1.844
Pozycya 36. W Podgórzu	1.781	1.670			3.451
Pozycya 37. W Przemyśle					
I. w śródmieściu	1.200	1.730			2.930
Pozycya 38. W Przemyśle					
II. na przed. lwow.	800	1.320			2.120
Pozycya 39. W Rzeszowie	950	1.590			2.540
Pozycya 40. W Samborze	500	1.490			1.990
Pozycya 41. W Sanoku	738	1.130			1.868
Pozycya 42. W Stanisła-					
wowie	984	2.560			3.544
Pozycya 43. W Starym					
Samborze	800	950			1.750
Pozycya 44. W Starym					
Sączu	1.100	920			2.020
Pozycya 45. W Stryju	1.480	1.110			2.590
Pozycya 46. W Tarnopolu	1.200	1.172			2.372
Pozycya 47. W Tarnowie	1.580	1.960			3.540
Pozycya 48. W Tarnobrzegu	1.000	898			1.898

			zwyczajne	nadzwycz.	razem
Pozycya 49. W Turce (nad Stryjem)	800	950			1.750
Pozycya 50. W Wadowicach	1.400	882			2.282
Pozycya 51. W Wieliczce	850	1.225			2.075
Pozycya 52. W Złoczowie	800	1.620			2.420
Pozycya 53. W Żółkwi	1.000	880			1.880
Pozycya 54. W Żywcu	800	1.200			2.000
Suma dochodów poz. 1—54	68.872	75.264	144.136	—	144.136
Pozycya 55. Subwencya państwowa na uzupełnienie przyborów i druki			1.000	—	1.000
Pozycya 56. Subwencya państwowa na nowo założyć się mające szkoły i kursa handlowe			4.000	—	4.000
Suma grupy A)			149.136	—	149.136

B) Szkoły zawodowe, warsztaty naukowe i kursa majsterskie.

a) zakłady krajowe.

	Ze sprzedaży wyrobów i inne	Subwenc. czynnik. miejsce.	Subwenc. państwowa	zwyczajne	nadzwyczajne	Razem
	K o r o n y			Korony		
Pozycya 57 Krajowa szkoła koszykarska w Brzezowcu	1.500	800	800			3.100
Pozycya 58 Krajowa szkoła koszykarska w Brzostku (przeniesiona z Warzyc)	1.500	400	1.500			3.400
Pozycya 59 Krajowa szkoła koszykarska w Dynowie	1.300	200	800			2.300
Pozycya 60 Krajowa szkoła koszykarska w Dzurowie	1.700	300	1.000			3.000

			zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 61 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Leżajsku	2.800	500	1.000		4.300
Pozycya 62 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Nieznanowi- cach	9.300	800	1.000		11.100
Pozycya 63 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Niżniowie	3.300	500	1.200		5.000
Pozycya 64 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Tarnobrzegu (przeniesiona z Wie- lowski)	1.500	300	900		2.700
Pozycya 65 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Wojsławiu	1.000	500	1.000		2.500
Pozycya 66 Kra- jowa szkoła koszykar- ska w Zatorze	2.900	560	1.200		4.660
Pozycya 67 Kra- jowy Centralny kurs koszykarski we Lwo- wie	4.200	—	2.400		6.600
Pozycya 68 Kraj. naukowy warsztat ko- łodziejski w Grybowie	8.500	200	3.400		12.100
Pozycya 69 Kra- jowy naukowy war- stat kołodz. w Grzy- małowie	7.000	1.000	3.400		11.400
Pozycya 70 Kra- jowa szkoła kołodziej- ska i ciesielska w Ka- mionce strum.	9.860	—	3.600		13.460
Pozycya 71 Kra- jowa szkoła zawodo- wa kołodz. w Tłuma- czu	6.100	1.000	3.000		10.300

			zwyczajne	nadzwycz.	razem
Pozycya 72 Kra- jowa szkoła stolarska w Stanisławowie	8.000	2.000	5.000		15.000
Pozycya 73 Kra- jowa szkoła stolarska w Kalwaryi	4.100	200	4.400		8.700
Pozycya 74 Kra- jowy naukowy war- stat dla wyrobu za- bawek w Jaworowie	21.800	1.200	4.000		27.000
Pozycya 75 Kra- jowa szkoła garncar- ska w Kołomyi	2.500	—	6.000		8.050
Pozycya 76 Kra- jowe kursa dla prze- mysłu ceramicznego w Podgórzu	—	200	4.000		4.200
Pozycya 77 Kra- jowy naukowy war- stat szewski w Wit- kowie	3.300	—	1 600		4.900
Pozycya 78 Kra- jowy naukowy war- stat szewski w Sta- rym Sączu	11.000	600	1.400		13.000
Pozycya 79 Kra- jowa szewska szkoła w Dobzyczach	6.000	200	1.000		7.200
Pozycya 80 Kra- jowa szkoła szewska w Kołomyi	3.120	300	1.400		4.820
Pozycya 81 Kra- jowa szkoła tkacka w Krośnie	800	—	8.000		8.800
Pozycya 82 Kra- jowy naukowy war- stat tkacki w Glinia- nach	—	340	2.500		2.840

			zwyczajne	nadzwyczaj.	razem
Pozycya 83 Kra- jowy naukowy war- stat tkacki w Gorli- cach	—	1.160	900		2.060
Pozycya 84 Kra- jowy naukowy war- stat tkacki w Koso- wie	—	380	1.700		2.080
Pozycya 85 Kra- jowy naukowy war- stat tkacki w Łańcu- cie	—	1.100	1.500		2.600
Pozycya 86 Kra- jowy naukowy war- stat tkacki w Rych- wałdzie	—	—	1.000		1.000
Pozycya 87 Kra- jowa szkoła sukienni- cza w Rakszawie	50	1.000	7.000		8.050
Pozycya 88 Kra- jowa szkoła koronkar- ska w Zakopanem	4.000	—	1.600		5.600
Pozycya 89 Kra- jowa szkoła koronkar- ska w Bobowej	1.200	350	1.000		2.550
Pozycya 90 Kra- jowa szkoła hafciarska w Makowie	2.300	146	1.200		3.646
Pozycya 91 Kra- jowa keramieczna sta- cya doświadczalna we Lwowie	800	—	—		800
Pozycya 92 Kra- jowa mechaniczna sta- cya doświadczalna we Lwowie	2.000	—	—		2.000
Pozycya 93 Kra- jowa szkoła rzemiośł w Drohowyżu	—	5.000	—		5.000
Suma dochodów pozycyi 57—93	132.980	21.236	81.600	235.816	235.816

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 94. Zwroty zaliczek na yłace od funkcyonaryuszy w kraj. szkołach przemysłowych i w biurze kraj. komisji przemysłowej	2.000 K.	—	2000 K.
Razem a)	237.816 K.	—	237.816 K.

b) Zakłady subweneyonowane (subweneye państwowe).

Pozycya 95. Dla szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli 2.200 K.

Pozycya 96. Dla pracowni koszykarskiej w Albigowej 400 „

Pozycya 97. Dla pracowni koszykarskiej w Bilince 400 „

Pozycya 98. Dla pracowni koszykarskiej w Chyszewicach 300 „

Pozycya 99. Dla pracowni koszykarskiej w Milezycach 300 „

Pozycya 100. Dla Muzeum przemysłowego w Rzeszowie na pracownię koszykarską w Przewrotnem 300 „

Pozycya 101. Dla szkoły koszykarskiej w Rudkach 1.300 „

Pozycya 102. Dla szkoły koszykarskiej w Siekierzycach 400 „

Pozycya 103. Dla szkoły koszykarskiej w Trembowli 300 „

Pozycya 104. Dla pracowni koszykarskiej w Żurawnie 400 „

Pozycya 105. Dla pracowni garncarskiej w Toustem 300 „

Pozycya 106. Dla Tow. tkac. św. Sylwestra w Korezynie 1.400 „

Pozycya 107. Dla kraj. Związku przemysłowego na warsztat tkacki w Wilamowicach 1.200 „

Pozycya 108. Dla produkcyjnego warsztatu tkackiego w Budzanowie 400 „

Pozycya 109. Dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze 1.400 „

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 110. Dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie	500 K.		
Pozycya 111. Dla szkoły praktycznych robót kobiecych i kursów handlowych przy szkole św. Scholastyki w Krakowie	2.400 „		
Pozycya 112. Dla szkoły robót utrzy- mywanej przez Towarzystwo „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.600 „		
Pozycya 113. Dla szkoły robót u PP. Benedektynek w Przemyślu	700 „		
Pozycya 114. Dla Towarz. „Pracy ko- biet“ w Kołomyi	1.500 „		
Pozycya 115. Dla Towarz. „Pracy ko- biet“ w Przemyślu	700 „		
	<u>18.400 K.</u>		
Razem b)	18.400 K.	—	18.400 K.
Do tego suma a)	<u>237.816 „</u>	—	<u>237.816 „</u>
Suma grupy B	<u>256.216 K.</u>	—	<u>256.216 K.</u>

II. Zwroty pożyczek na cele przemysłowe.

Pozycya 116. Przemyśl, Konwent PP. Benedykty- nek zwrot pożyczki na budowę szkoły robót kobiecych w kwocie 10.000 K. spłacalnej w 17 ratach od roku 1897 po 600 K. rocznie (17 i ostatnia rata w r. 1913 w kwocie 400 K) XI. rata	—	600 K.	600 K.
Pozycya 117. Śniatyn, Wydział powiatowy, zwrot pożyczki na zakupno realności dla kraj. szkoły koszy- karskiej w Dźurowie w kwocie 6.000 K. spłacalnej w 15 ratach od r. 1898 po 400 K. rocznie X. rata	—	400 „	400 „
Pozycya 118. Stary Sącz, krajowy naukowy warsztat szewski, zwrot pożyczki na fundusz obroto- towy w kwocie 800 K. spłacalnej w 10 ratach od r. 1903 po 80 K. półrocznie IX. i X. i ostatnia rata	—	160 „	160 „
Pozycya 119. Rudki, Wydział powiatowy, zwrot pożyczki na poparcie produkeji wyrobów okolicznych w kwocie 1.000 K. spłacalnej w 5 ratach od r. 1905 po 200 K. rocznie III. rata	—	200 „	200 „
Pozycya 120. Świątniki c. k. szkoła ślusarska, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 2.000 koron spłacalnej w 5 ratach od r. 1906 po 400 K. rocznie, II. rata	—	400 „	400 „

	zwycz.	nadzwycz.	razem
Pozycya 121. Maków, krajowa szkoła hafciarska, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 1.000 K. spłacalnej w 5 ratach od r. 1907 po 200 K rocznie, I. rata	—	200 „	200 K.
Pozycya 122. Jaworów, kraj. naukowy warsztat dla wyrobu zabawek, zwrot pożyczki na fundusz obrotowy w kwocie 5.000 K, spłacalnej w 10 ratach od r. 1907 po 500 K. rocznie, I. rata	—	500 „	500 „
Suma działu II.	—	2.460 K.	2.460 K.
<u>Ogółem suma dochodów</u>	. 405.352 K.	2.460 K.	407.812 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. XII. poz. 133—153 wydatków, tudzież poz. 1—122 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Do tej rubryki wpłynęło cały szereg petycji, a w szczególności :

a) petycja Stanisława Ingłota i Teodora Lauruka o subwencyę na wydawnictwo gazety młynarskiej;

b) petycja stowarzyszenia kobiet „Pomoc Przemysłowa“ we Lwowie o jednorazową subwencyę w kwocie 6.000 K., jako też przyznanie stałej rocznej subwencyi po 1.000 K;

e) Zofii Antonowiczowej o zapomogę na kształcenie córki w rysunkach ;

Komisja nie mogła zbadać o ile petycyje te zasługują na uwzględnienie i dlatego wnosi: na przekazanie ich Wydziałowi krajowemu do odpowiedniego załatwienia ;

d) petycja „Towarzystwa św. Stanisława Kostki, Opieka nad terminatorami“ o jednorazowy zasilek. — Komisja budżetowa, znając dodatnią działalność tego Towarzystwa, nie mogąc jednak ocenić stanu funduszków i potrzeb tegoż, wnosi przekazać tę petycyę Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia ;

e) dwie równobrzmiące petycyje krakow. Towarzystwa technicznego L. s. 1375 i 1540 o przyjęcie przez kraj amortyzacji $\frac{1}{3}$ części kosztów budowy domu Towarzystwa technicznego i nieustającej wystawy przemysłu budowlanego w Krakowie komisja budżetowa, uznając w zasadzie pożyteczność takiego przedsięwzięcia, a nie mogąc dokładnie zbadać dat cyfr i faktów w petycyjach przytoczonych, wnosi na przekazanie tych petycji do zbadania i przedstawienia odpowiedniego wniosku ;

f) petycyę Teresy Harasymowicz, wdowy po instruktorze szkoły koszykarskiej w Jurkowie o pensyę miesięczną na utrzymanie syna ;

g) tudzież Towarzystwa pomocy naukowej dla uczniów szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem o znaczniejszą subwencyę na budowę internatu, wnosi komisja budżetowa z tych samych powodów, które ad e) przytoczono, przekazać Wydziałowi krajowemu do zbadania i przedstawienia wniosku ;

h) petycja gminy m. Krakowa o podwyższenie subwencyi krajowej dla kursów handlowych przy szkole wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki i szkoły robót kobiecych w Krakowie załatwiona jest w poz. 124 ;

i) petycja „Stowarzyszenia pracy kobiet“ we Lwowie o subwencyę jest załatwiona w pozycyi 125;

j) petycja Stowarzyszenia „Trud o subwencyę załatwiona jest w pozycyi 129;

k) petycja gm. m. Krakowa o przyczynienie się do kosztów zamierzonej budowy muzeum przemysłowego w Krakowie załatwiona jest w pozycyi 135;

l) petycja gm. m. Krakowa o podwyższenie subwencyi na koszta budowy akademii handlowej w Krakowie załatwiona w pozycyi 140 b;

m) petycyę Towarzystwa „Muzeum przemysłowe“ w Rzeszowie o subwencyę ze względu na pożyteczny cel Towarzystwa wnosi komisya przekazać Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia.

Izba bez rozprawy uchwala powyższe wnioski komisji co do petycji wymienionych pod literami a) — m).

Sprawozdawca czyta:

n) petycyę nowego, dopiero od 1. stycznia b. r. wychodzącego w Krakowie wydawnictwa „Kupiec polski“ komisya wnosi przekazać Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Przemawia p. Maryewski i stawia poprawkę, aby dodać do tego wniosku słowa „i możliwego uwzględnienia“.

Izba poprawkę tę p. Maryewskiego popiera.

Przemawia p. Federowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwala wniosek n) komisji, a w oddzielnem zaś głosowaniu poprawkę p. Maryewskiego.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Baworowskiego i otwiera nad nią rozprawę.

Izba rezolucyę tę p. Baworowskiego bez rozprawy uchwala.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Skołyszewskiego.

Przemawia p. ks. Stojalowski.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba rezolucyę p. Skołyszewskiego uchwala.

Marszałek odczytuje rezolucyę p. Rutowskiego, którą Izba następnie bez rozprawy uchwala.

Następuje:

Rubryka XIII.

Długi krajowe.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Oleśnickiego p. Małachowski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Posel Małachowski czyta:

W y d a t k i.

Pozycya 1. Umorzenie pożyczki z roku 1893	2,735.090 K.
Pozycya 2. Spłata obligacyi i kuponów byłego funduszu indemnizacyjnego	1.500 „
Pozycya 3. Rozmaite wydatki tych funduszków indemnizacyjnych	100 „
Pozycya 4. Odsetki bierne od chwilowych pożyczek	75.000 „
Pozycya 5. Odsetki 4% od pożyczki zaciągnąć się mającej na wystawienie koszar i szpitali wojskowych w zamian za ustąpienie z Wawelu	67.514 „
Pozycya 6. Odsetki 4% od pożyczki 2,225.000 koron zaciągniętej na pokrycie niedoboru w roku 1906	89.000 „
Pozycya 7. Odsetki 4% od pożyczki zaciągnąć się mającej 1.500.000 kor. w myśl uchwały Sejmu z 16. listopada 1906 na ułatwienie krycia dachów materiałem ogniotrwałym	60.000 „
<u>Suma wydatków rubryki XIII.</u>	<u>3,028.204 K.</u>

D o c h o d y.

Pozycya 1. Dochody byłych funduszków indemnizacyjnych:

a) wpłata kapitału i rent od obowiązanych	94 K.
b) odsetki zwłoki i rozmaite inne dochody	300 „
c) Dochód z zaległych dodatków indemnizacyjnych od kontrybuentów	4.000 „
Pozycya 2. Z aktywów funduszu 6% pożyczki krajowej z roku 1873	400 „
Pozycya 3. Odsetki od pieniędzy chwilowo lokowanych	24.000 „
Pozycya 4. IV-ta roczna rata pożyczki bezprocentowej 14.000 K. udzielonej Czytelni polskiej w Białej	500 „
Ogółem suma dochodów tej rubryki	29.294 K.

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. XIII. poz. 1—7 wydatków i poz. 1—4 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Rubryka XIV.

Pensye emerytalne, zaopatrzenia, dary z łaski.

Sprawozdawca p. Skalkowski.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta:

W y d a t k i:

I. Dotacje dla wdów po członkach Wydziału krajowego, pozycya 1 do 4	9.600 K.
II. Emerytury urzędników i służ Wydziału krajowego pozycya 5 do 45 (z uwzględnieniem nadwyżki powstałej wskutek policzenia całego czasu służby po emeryturze Konstantemu Olszewskiemu, Edmundowi Dąbrowskiemu i Epifaniuszowi Jaremowiczowi)	97.891 „
III. Pensye emerytalne urzędników zakładów krajowych, pozycya 46 do 57	34.041 „
IV. Pensye dla wdów i sierót po urzędnikach i służach Wydziału krajowego pozycya 58 do 127	76.924 K.
V. Pensye dla wdów i sierót po urzędnikach zakładów krajowych, pozycya 128 do 140	13.630 K.
VI. Dary z łaski dla funkcyonaryuszów krajowych, tudzież ich wdów i sierót, poz. 141 do 200	14.006 K.

W załatwieniu petycyi przekazanych komisji budżetowej, wnosi komisya:

Pozycya 201. załatwiając petycyę L. 143. Wandy Dziubińskiej	400 „
„ 202. na petycyę Rozalii Piotrowskiej L. 161. dla niej i głuchoniemej córki	500 „
„ 203. na petycyę Maryi Baryckiej L. 169.	300 „
„ 204. na petycyę Anny Wojtynowej L. 170.	200 „
„ 205. „ „ Maryi Bubesowej L. 171.	100 „
„ 206. „ „ Leontyny Sapałaczyńskiej L. 177.	300 „
„ 207. „ „ Julianny Gering L. 298.	200 „
„ 208. „ „ Maryi Langnerowej L. 442.	500 „
„ 209. „ „ Sabiny Niewjadomskiej L. 448.	180 „
„ 210. „ „ Anieli Van Roy L. 513.	200 „
„ 211. „ „ Kornelii Strnad L. 523.	200 „
„ 212. „ „ Józefy Markowskiej L. 578	150 „
„ 213. „ „ Seweryny Mateckiej L. 579.	100 „
„ 214. „ „ Emilii Sternałowej L. 599.	300 „
„ 215. „ „ Maryanny Zakrzewskiej L. 695.	200 „
„ 216. „ „ Heleny Babińskiej L. 712.	300 „
„ 217. „ „ Ferdynanda Baczyńskiego L. 844.	100 „

Pozycya 218. na petycyę Augusty Baranowskiej L. 857.	100 K.
„ 219. „ „ Franciszki Kratochwilowej L. 906.	200 „
„ 220. „ „ Matyldy Polińskiej L. 1175.	400 „
„ 221. „ „ Teofili Rzezyckiej L. 1199.	200 „
„ 222. „ „ Ludwiki Siemieńskiej L. 1221.	200 „
„ 223. „ „ Stanisława Tarnawskiego L. 1331	500 „
„ 224. „ „ Zofii Horoszkiewiczówny L. 1358.	500 „
„ 225. „ „ Zofii Zielińskiej L. 1483.	300 „
„ 226. „ „ Magdaleny Stipałowej L. 1484.	300 „
„ 227. „ „ Apolonii Sternalowej L. 1529.	200 „
„ 228. „ „ Małgorzaty Kozubowej L. 1829.	100 „

Następujące petycyę wnosi komisya odesłać Wydziałowi krajowemu do zbadania :

L. 173. Waleryi Schmidt, wdowy po zarządecy szpitala w Przemyśle ;

L. 175. Anny Załuckiej wdowy po sędze kancelaryjnym ;

L. 178. Maryi Hanaczewskiej, wdowy po sędze kancelaryjnym ;

L. 305. Kazimiry Schmidowej, wdowy po zarz. szpitala w Śniatynie ;

L. 512. Maryi Zajączkowskiej, wdowy po pisarzu etatowym ;

L. 522. Heleny Niedzielskiej, wdowy po dyetaryuszu ;

L. 698. Walentyny Bobrowskiej, wdowy po inżynierze ;

L. 1004. Waleryi Bienkowskiej, wdowy po archiwście ;

L. 1018. Edwarda Stapińskiego, emerytowanego zarz. szpit. w Jaśle ;

L. 1073 Sierót po Kazimierzu Sałamaszyńskim, sędze kancelaryjnym ;

L. 1165. Edwarda Turczyńskiego, byłego sługi kancelaryjnego ;

L. 1215. Bazylego Bojdunika, emerytowanego drożnika ;

L. 1267. Straży wałowej nad Wisłą i Sanem w pow. Tarnobrzeskim ;

L. 1546. Franciszki Bojkowskiej, wdowy po portyerze.

W załatwieniu petycyi E. Jaremowicza, emer. kancelisty, Sejm zezwała, aby petentowi policzono przy wymiarze emerytury cały czas w służbie krajowej faktycznie spędzony.

W załatwieniu petycyi E. Dąbrowskiego, em. asystenta rachunkowego, Sejm zezwała, aby mu przy wymiarze emerytury policzono cały czas, w służbie krajowej faktycznie spędzony.

Przychylając się częściowo do petycyi K. Olszewskiego, zezwała Sejm, aby mu wymierzono pełną emeryturę od jego poborów służbowych, nie biorąc jednak w rachubę dodatku osobistego w czynnej służbie pobieranego.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby sprawdził przytoczone przez petenta S. Krogulskiego okoliczności co do utraty zdrowia w służbie krajowej i przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski.

Pozycya 229 Karolowi Kalicie jako uzupełnienie płacy emerytalnej stały dar z łaski 507 K.

Suma działu IV. poz. 141 229 21.743 K.

VII. Rozmaite zaopatrzenia i dary z łaski.

Komisya wnosi zgodnie z Wydziałem:

Pozycya 230. Na zapomogi dla wdów i sierót po lekarzach okręgowych (w myśl uchwały Sejmu z 5. marca 1907) 10.000 K.

Pozycya 231 Waleryi Schmidowej 200 „

„ 232. Maryi Rampeltowej 400 „

„ 233. Józefie Grabaszewskiej 200 „

„ 234. Maryi Ilnickiej 720 „

„ 235. Salomei Lipińskiej 300 „

„ 236. Felicyi Korosteńskiej 160 „

„ 237. Falinie Ogonowskiej 720 „

„ 238. Annie Szaraniewiczowej 720 „

„ 239. Jadwidze Gołuchowskiej 500 „

„ 240. Eulalii Brzozowskiej 200 „

„ 241. Michalinie Romanowej 200 „

„ 242. Emilowi Baczyńskiemu 400 „

„ 243. Chmielowskiej Maryi wdowie po profesorze Uniwersytetu 600 „

Komisya budżetowa proponuje przyznać dożywotni dar z łaski dla p. Reginy Starzewskiej w kwocie 700 K. jako odpowiadający stanowisku i poborom służbowym ś. p. męża patentki, i wnosi, aby wstawić do budżetu:

Pozycya 244. Reginie Starzewskiej 700 „

Suma działu VII. poz. 230 do 244 16.020 K.

Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby p. Bronisławowi Błockiemu, profesorowi krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, policzył w razie przeniesienia go na emeryturę, do wymiaru płacy emerytalnej także lata służby nauczycielskiej spędzone na posadzie nieetatowej.

Sejm odstępuje do załatwienia e. k. Radzie szkolnej krajowej petycję
L. 388. Stefani Skwirzyńskiej o zapomogę lub dar z łaski.

Suma wydatków Rubr. XIV. 269.849 K.

D o c h o d y :

Pozycya 1. Z wkładek emerytalnych od plac urzędników 36.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XIV. poz. 1—244 wydatków, tudzież poz. 1 dochodów zgodnie z wnioskiem komisji, oraz wszystkie wnioski komisji przy tej rubryce przez sprawozdawcę odezytane.

Następuje :

Rubryka XV. Opłaty konsumcyjne.

Sprawozdawca p. Mieczysław Urbański.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta :

W y d a t k i :

Pozycya 1. Koszta komisyjne	1.000 K.
Pozycya 2. Koszta manipulacji i prowizji e. k. pocztowej Kasy oszczędności	2.000 „
Pozycya 3. Koszta kancelaryjne	2.500 „
Pozycya 4. Papier i druki	5.000 „
Pozycya 5. Rozmaite wydatki tudzież remuneracye i zasiłki	3.000 „
Pozycya 6. Doradca prawny	— „
<u>Ogółem suma wydatków</u>	<u>13.500 K.</u>

D o c h o d y .

Pozycya 1. Dochody krajowych opłat konsumcyjnych :

- od piwa, (w myśl ust. z 13. lutego 1903 Nr. 24 Dz. ust. kr.) 1,900 000 K.
- 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina (w myśl ust. z 4. lipca 1899 Nr. 93. Dz. u. kr.) 90.000 „
- udział kraju w nadwyżce dochodów z podwyższonego państwowego podatku konsumcyjnego od spirytusu (w myśl ust. z 8. lipca 1901 Nr. 86. Dz. p. p.) 5,300.000 „

Ogółem suma dochodów 7,290.000 K.

Izba uchwała bez rozprawy wydatki i dochody Rubryki XV. zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Rubryka XVI. Rozmaite wydatki

Sprawozdawca p. Skołyszewski.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Jan Gnoiński.

Marszałek przerywając mowę, zwraca jego uwagę, że obecnie toczy się dyskusja i mogą być stawiane wnioski tylko odnośnie do petycji przekazanych komisji lub też odnośnie do wniosków komisji, objętych sprawozdaniem. Innych wniosków obecnie nie może poddać pod głosowanie, z wyjątkiem, jeżeli postawiony zostanie samoistny wniosek nagły.

P. Gnoiński Jan przemawia dalej stawiając wniosek, ażeby do rubryki XVI. jako poz. 16 wstawić kwotę 2.000 koron na subwencyonowanie wycieczek młodzieży szkolnej po kraju.

Marszałek powołując się na regulamin oznajmia, iż wniosku tego nie może poddać pod głosowanie, gdyż co do tej sprawy nie było wogóle żadnej uchwały przekazującej ten wniosek komisji.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku na stronie 4. sprawozdania, gdzie słowa „Petycję l. 1300 1068 gminy miasta Kalwaryi o udzielenie subwencji na budowę wodociągu“ przestawić należy poza następujące zaraz słowa „Wysoki Sejm raczy uchwalić“.

W y d a t k i.

Pozycya 1. Do rozporządzalności Wydziału krajowego 60.000 K.

Pozycya 2. Na fundacyę wieczystą im. Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości Cesarza Franciszka Józefa I. 24.000 „

Izba bez rozprawy uchwała Rubrykę XVI. pozycya 1 i 2 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Pozycya 3. Na misye katolickie do rozporządzalności Wydziału krajowego 6.000 K.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz.

Przemawia p. ks. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż ponieważ pozycya 3. nie została zakwestyjonowana, osobnego nad nią głosowania nie zarządza.

Sprawozdawca czyta.

Pozycya 4. Na pokrycie 71% dodatku krajowego do podatku zarobkowego, opłacać się mającego przez galic. fundusz propinacyjny, w myśl §. 100 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220 i uchwały Sejmu z 29. stycznia 1888 r. . . . 140.059 K.

Pozycya 5. Na bonifikację dla funduszów powiatowych za ubytek w dochodach, opłacanych do końca roku 1897 z galic. funduszu propinacyjnego w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 29. stycznia 1898 r. . . . 100.000 „

Pozycya 6. Na koszt urzędzenia i utrzymania dwóch kursów dla pisarzy gmin wiejskich (w myśl uchwały sejmowej z dnia 2. listopada 1903) 16.000 „

Pozycya 7. Na cele „Domu polskiego“ w Morawskiej Ostrawie . 1.000 „

Pozycya 8. Towarzystwo tatrzańskie, stała subwencya 1.000 „

Pozycya 9. Krajowy Związek ochotniczych straży pożarnych, zasilek stały 10.000 „

Pozycya 10. Na biura pośrednictwa pracy 14.830 „

Izba uchwala bez rozprawy Rubr. XVI. poz. 3—10 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

Pozycya 11. Dla spółki ochrony i pomocy narodowej w Białej, na cele „Domu polskiego“ nadzwyczajne
2.000 K.

Przemawia p. ks. Stojałowski, stawiając poprawkę, aby przyznać dla powyższej spółki na cel budowy „Domu polskiego“ coroczną subwencję w kwocie 2.000 koron, aż do umorzenia pożyczki na budowę sali, t. j. do r. 1912.

Izba poprawkę tę p. ks. Stojałowskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Głębiński, stawiając wniosek, by poprawkę p. ks. Stojałowskiego odesłać do Wydziału krajowego do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Izba powyższy wniosek p. Głębińskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwała powyższy wniosek p. Głębińskiego. w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała poz. 11 wydatków zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawodawca czyta:	zwyczajne	nadzwycz.	razem
Pozycya 12. IV. i V. rata od gwarantowanej przez kraj pożyczki dla gminy Zakopane w kwocie 400.000 K. na budowę wodociągów.	20.061 K.		
Pozycya 13. Dotacya dożywotnia dla Władysława Mickiewicza, w myśl uchwały sejmowej z 2. listopada 1904 roku	4.000 „		
Pozycya 14. Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie, stała subwencya nadzwyczajna aż do umorzenia pożyczki na budowę schroniska, t. j. do roku 1956 włącznie		2.500 K.	
Pozycya 15. Gminie miasta Krakowa na kosztą przyjęcia wycieczek młodzieży włościańskich		1.500 „	
Ogólna suma wydatków.	396.950 K.	6.000 K.	402.950 K.

Izba bez rozprawy uchwała Rubr. XVI. poz. 12—15 wydatków, zgodnie z wnioskiem komisji.

Przemawia p. Federowicz i stawia następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

W rubryce XVI. wydatków budżetu krajowego wstawić nową pozycję 16:

Pozycya 16. „Krajowemu Związкови turystycznemu“ na kosztą wydawnictw i reklamy turystycznej	nadzwyczajne 1.500 K.
---	--------------------------

Tem samem załatwioną została petycja L. s. 353/255 krajowego Związku turystycznego o subwencję.

Izba wniosek ten p. Federowicza popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu p. sprawozdawcy, który imieniem komisji budżetowej wniosek powyższy p. Federowicza przyjmuje, Izba wniosek ten uchwała.

Sprawozdawca czyta

D o c h o d y.

Pozycya 1. Pozostałość z rachunków z lat ubiegłych	zwyczajne	nadzwycz.	razem
			463.039 K.
Pozycya 2. Odsetki zwłoki od dodatków krajowych do podatków państwowych	40.000 K.		
Pozycya 3. Bonifikacya z e. k. Skarbu państwa za zrzeczenie się poboru dodatku krajowego do podatku osobisto-dochodowego	720.000 „		
Pozycya 4. Bonifikacya z galicyjskiego funduszu propinacyjnego za ubytek w dochodach z dodatków od podatków opłacanych przez ten fundusz do r. 1898:			
a) dla kraju	300.000 K.		
b) dla powiatów	<u>100.000 „</u>	400.000 „	
Pozycya 5. Udział kraju w czystym dochodzie Banku krajowego po myśli §. 102 statutu Banku krajowego		80.000 „	
Pozycya 6. Na uzupełnienie rat annuitetowych pożyczki 400.000 K. zaciągniętej na budowę wodociągu w Zakopanem:			
a) z dzierżawy opłat gminnych od napoi spirytusowych	7.000 K.		
b) z datku od stacyi klimatycznej	5.000 „		
c) z 20% dodatku gminnego w Zakopanem	<u>—</u>	12.000 „	
Pozycya 7. Rozmaite zwroty i inne nieprzewidziane dochody		<u>1.520 „</u>	
Ogółem summa dochodów	<u>1,253.520 K.</u>	<u>463.039 K.</u>	<u>1,716.559 K.</u>

Odnośnie do przekazanych komisji budżetowej petycji, dotyczących rubr. XVI, przedkłada komisya następujące sprawozdania i wnioski.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. 1300/1068 gminy miasta Kalwaryi o udzielenie subwencji na budowę wodociągu przekazuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem sprawdzenia rzeczy na miejscu, sprawdzenia plan'w i kosztorysów, ewentualnie sporządzenia nowych planów i kosztorysów, przeprowadzenia rokowania z c. k. Rządem i przedłożenia wniosków o ile możności na najbliższej sesji sejmowej.

Petycja L. 626/492 znajduje uwzględnienie w pozycyi 15 wydatków.

Petycja L. 852/681 znajduje częściowe uwzględnienie w pozycyi 6 wydatków.

Petycja L. 1613/1326 znajduje uwzględnienie w pozycyi 11 wydatków.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję L. 1586/1307 Towarzystwo budowy tanich domów dla urzędników w Tar-uowie o subwencyę;

Petycję L. 1057/864 ks. Kaspra Słonińskiego o poparcie polskiego wychodźstwa w Paranie, — odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy Rubr. XVI. dochody poz. 1—7 zgodnie z wnioskiem komisji, oraz powyższe wnioski komisji.

Marszałek oznajmia, iż cały budżet został już załatwiony, na następnem zaś posiedzeniu Izba przystąpi do rozprawy nad uchwałą finansową.

Marszałek oznajmia, iż wniesiony został przez p. Jana Gnoińskiego i towarzyszy następujący wniosek nagły:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na subwencyonowanie wycieczek młodzieży szkolnej po kraju przezuacza Sejm kwotę 2.000 koron.

Marszałek udziela głosu p. Janowi Gnoińskiemu dla uzasadnienia nagłości odczytanego wniosku.

Przemawia p. Jan Gnoiński, uzasadniając nagłość swego wniosku.

Izba bez rozprawy odrzuca nagłość wniosku p. Jana Gnoińskiego.

Marszałek wzywa p. Maryewskiego do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru zastępcy członka Wydziału krajowego z całego Sejmu.

P. Maryewski zdaje sprawę z wyniku skrutynium tego wyboru.

Głosowało 88 posłów. Absolutna większość 45. — P. Mieczysław Urbański otrzymał 65 głosów, reszta głosów rozstrzelona.

Marszałek stwierdza, iż zastępcą członka Wydziału krajowego wybrany został p. Mieczysław Urbański.

Marszałek wzywa sekretarzy do odezrania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek.

Zważywszy, że ludzie samoistnych zawodów, żyjący z pracy, powinni korzystać na równi z innymi warstwami z opieki i urządzeń państwowych;

zważywszy, że w Galicyi wedle ostatniego spisu ludności jest na 176.910 osób zajętych w przemyśle i handlu około 70.000 samoistnych, drobnych kupców i rękodzielników;

zważywszy, że w całym państwie ogólna ilość samoistnych drobnych kupców i rękodzielników wynosi nie więcej jak 350 tysięcy osób, a zatem nieznaczny stosunkowo procent w porównaniu z liczbą robotników;

zważywszy, że wobec tego zapewnienie ubezpieczenia dla samoistnych rękodzielników i kupców oraz ich rodzin od wypadków, choroby, na czas starości i niezdolności do pracy nie pomnożyłoby zbyt ogólnych kosztów obowiązkowego ubezpieczenia ludzi pracujących, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby na najbliższej sesyi parlamentu przedłożył projekt obowiązkowego ubezpieczenia wszystkich żyjących z pracy samoistnych rękodzielników i drobnych kupców od wypadków, choroby, na czas starości i niezdolności do pracy, oraz rozszerzenia tego ubezpieczenia na ich wdowy i sieroty.

We Lwowie, dnia 19. marca 1907.

Wnioskodawca:
Głabiński, w. r.

Rayski, Buynowski, Schätzel, Michałowski, Michalski, Tarnawski, Kleśki, Tomaszewski,

Gryziecki, Huza, Malachowski, Jabłoński, Bednarski, Wurst, Lipiński.

Interpelacya

do Wys Wydziału krajowego.

Mieszkańcy gminy Szaflary powiatu nowotarskiego od chwili wybudowania kolei Chabówka-Zakopane doznają ogromnych szkód, które im wyrządza woda odpływająca z rowów kolejowych jużto zamulając najlepsze grunta i łąki względnie zamieniając je w szutrowiska i nieużytki, a co się powtarza po każdym większym deszczu.

Woda z rowów kolejowych spadając ze znacznym spadkiem zniszczyła także w obrębie wsi Szaflary na znacznej przestrzeni drogę gminną prowadzącą do Muszyny, tak że obecnie przejazd na tej drodze jest bardzo utrudniony a nadto zagraża tej drodze całkowite zniszczenie i przerwa w komunikacji między wymienionymi gminami.

Poszkodowani mieszkańcy Szaflar od kilku już lat wnoszą do władz prośby o zarządzenie złemu, które powstało jedynie wskutek założenia rowów kolejowych bez równoczesnego uregulowania odpływu wody, jednak jak dotąd bezskutecznie. Z ramienia Dyrekcji kolejowej w Krakowie, miała tam być na miejscu komisya, do której ani naczelnika gminy ani poszkodowanych nie wewano, lecz sprawa gdzieś ugrzęzła.

Podpisani wobec tego zapytują Wysocki Wydział krajowy, czy Mu naprowadzone wyżej okoliczności są znane i czy nie byłby skłonny powyższy stan rzeczy rychło na miejscu zbadać oraz wydać odpowiednie zarządzenia, celem zapobieżenia niszczeniu gruntów i drogi przez wylew wody z rowów kolejowych

We Lwowie, dnia 17. marca 1907.

Interpelant:
Bednarski, w. r.

Huza, Maryewski, Loewenstein, Kleski, Michalowski, Tomaszewski, Jabłoński, Żardecki, Meranowicz, Wiśniewski, Wurst, Schätzl, Buynowski, Rutowski, Tarnawski, Michalski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do Wydziału krajowego w sprawie ulżenia gminie Szalowej.

Magistrat m. Krakowa zażądał od gminy Szalowy, pow. gorlicki uiszczenia kwoty 1458 K 60 h. tytułem utrzymania Zofii Małopolskiej w miejskim zakładzie kalek w czasie od 29 września 1902 do 5. sierpnia 1906 z przerwami ogółem za 1122 dni na podstawie, że powyższa wymieniona jest przynależną do Szalowej.

Sprawa miejsca przynależności Zofii Małopolskiej była w toku od r. 1903. C. k. Starostwo w Gorlicach orzekło, że Zofia Małopolska jest przynależną do gminy Szalowej na tej podstawie, że mąż jej Piotr Małopolski miał być przynależnym do tej gminy. Orzeczenie to jednak zapadło mylnie gdyż gmina Szalowa nie mogła podać dowodów, stwierdzających właściwe miejsce przynależności i wkrótce okazało się, że Piotr Małopolski służył w Krakowie przez kilkanaście lat jako trębacz na wieży maryackiej.

Na tej podstawie wniosła gmina Szalowa rekurs do c. k. Namiestnictwa, które załatwiło go odmownie po upływie trzech lat t. j. w r. 1906, zatem przez zbyt długie niezłatwienie rekursu spowolano gminę Szalową do tak wielkich kosztów, których ta gmina stanowczo ponieść nie może, gdyż jest zbyt ubogą. Szalowa nie posiada żadnego gminnego majątku, wydatki gminne i szkolne pokrywa 54% dodatkiem, a niedobory, spowodowane odpisem podatków w ubiegłych trzech latach na klęski elementarne, pokrywa tymczasową pożyczką. Na rok przyszły zaś czeka gminę nowy datek 30% na konkurencyę kościelną.

To przedstawivszy, zapytują podpisani Wydział krajowy, czy zechce ulżyć tej gmi-

nie przez pokrycie kosztów 1458 K 60 h. z funduszu krajowego.

We Lwowie, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, Stapiński, J. Jaworski, Korol, Kuryłowicz, F. Włodek, Effenowicz, Mogilnicki, Mazikiewicz, Oleśnicki, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapeczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do Wydziału krajowego w sprawie nadużyć urzędu gminnego w Zimnej wodzie pow. Lwów.

Z Zimnej wody, powiatu lwowskiego dochodzą nas następujące wieści o nieporządkach panujących w tej gminie:

Narady posiedzeń gminnych bywają bardzo burzliwe, gdyż radni przychodzą podpieni! wyrabiają gwałty. skutkiem czego uchwały zapadają złe, nadto nigdy nie są wykonane.

Jakkolwiek posiada gmina 2000 kor. rocznego dochodu, mimo to jest zadłużona. Podatek gminny jest od dłuższego czasu niezapłacony, obecnie wynosi już 1400 kor.

Na ludność wywożącą na sprzedaż drób, bydło i t. p. nakłada urząd gminny wielkie opłaty. Od pięciu lat niema rachunku za pobrane płatowe cementarne.

Naczelnik gminy nałożył za pewne przekroczenie na gospodarza Stefana Piscockiego karę 10 K na Bronisława Wayszola 20 K. za sprzedaż wierzby pobrano 12 K za sprzedaż piasku 12 K, które to pieniądze wcale nie znajdują się w kasie gminnej, kwoty nie są wciągnięte do ksiąg.

Naczelnik gminy zobowiązał się wyczyścić sikawkę pożarną pobrał za to 32 K lecz sikawka do dnia dzisiejszego znajduje się w stanie jak najgorszym

W gminie jest dom ubogich, dawny szpital, który przywłaszczył sobie obecny proboszcz, wynajmuje go i pobiera czynszowe.

Jeżeli zaś trafi się biedny, to idzie od gospodarza do gospodarza, by noc przepędzić.

To przedstawivszy, zapytują podpisaną, czy Wydział krajowy zechce wydać polecenie, by w gminie tej przywrócono ład i porządek?

Lwów, dnia 8. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Stapiński, Bojko, Korol, Oleśnicki, Barabas, Mogilnicki, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Effinowicz, Ostapczuk, Huryk, Potoczek, F. Włodek, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do c. k. Rządu w sprawie postępowania Rady gminnej Płaszowa szkodliwego dla tejże gminy.

Gmina Płaszów w powiecie politycznym podgórskim położona, należała aż do roku 1905 do gmin stosunkowo majątnych, oprócz bowiem majątku w nieruchomościach miała kilkadziesiąt tysięcy koron gotówki.

Nagle zwrócił na tę gminę swoją uwagę p. Karol Czecz marszałek powiatu wielickiego i tak się nią zaopiekował, że gmina Płaszów jest obecnie doszczętnie majątkowo zrujnowana.

P. Karol Czecz, który w tymże Płaszowie miał własną cegielnię i dachówkarnię, którą z powodu nierentowności wkrótce pozbył, zapragnął ponownie przyjsć do takiego samego przedsiębiorstwa, ale już nie z własnej kieszeni, lecz kosztem gminy Płaszowa. W tym celu wystarał się w c. k. Starostwie w Podgórzu o konsens na budowę cegielni i dachówkarni na pastwisku, należącym do gminy Płaszów, którego atoli nie kupił, ani nie wydzierżawił. Jako przewodnicząc Wydziału powiatowego w Wieliczce, mającego czuwać nad majątkiem Płaszowa, skłonił on Radę gminną w tymże Płaszowie, skutkiem czego Rada gminna postanowiła kosztem gminy wystawić ową cegielnię, o której konsens p. Czecz na własne imię się

starał. Ponieważ fundusze gminne na takie blisko pół miliona kosztujące przedsiębiorstwo nie pozwalały, p. Czecz, jako prezes powiat. Kasy oszczędności w Wieliczce, wystarał się o pożyczkę dla gminy dwukrotnie po 100.000 K.

Tymi funduszami rozpoczęto niezwłocznie w r. 1906 budowę cegielni kosztem gminy mimo, iż p. Czecz wcale jeszcze konsensu na budowę tej cegielni nie miał, a zachodziła możność zaprzeczenia całego tego kapitału, wydanego na nieproduktywne budowle, gdyby p. Czecz konsensu nie uzyskał. Pożyczka obciążyła cały majątek gminny i to tak dalece, że nawet ci biedni mieszkańcy Płaszowa, którzy przed laty od gminy kawałeczki gruntu pod budowę domu zakupili, tam się podbudowali ale zakupionych przestrzeni nie wydzielili, jęczą teraz pod ciężarem niesłychanej pożyczki, która im zupełną zagładą majątkową grozi.

Owa dwudziestotysięczna pożyczka okazała się jednak niewystarczającą i dlatego Rada gminna w Płaszowie, zabrnąwszy już w nieszczęście, zaciągnęła dalszą pożyczkę 300.000 K w jakimś banku czeskim.

Od tych pół miliona koron wynoszących pożyczek zalega już kilka rat pożyczkowych, za które gmina pójdzie wnet na licytację, a tymczasem przedsiębiorstwo dla p. Czecza kosztem gminy zbudowane nie przynosi i przynieść nie może żadnej korzyści, gdyż dostało się tytułem dziwnej bardzo dzierżawy w ręce właścicieli sąsiedniej cegielni, którzy ze względów zrozumiałej konkurencji postarają się niewątpliwie o odebranie cegielni p. Czecza kosztem gminy zbudowanej wszelkiej realnej wartości. Obecna Rada gminna nie czyni nic, coby zupełnemu bankructwu gminy zapobiedz mogło, nie płaci rat procentowych ani nawet stara się o fundusze na zapłatę tych rat procentowych, gdyż z wyjątkiem kilku geszefciarzy, którzy przypadkowo korzystną dla p. Czecza uchwałę Rady gmin-

nej przeparli, wszyscy właściciele realności w Płaszowie zapomocą wszystkich możliwych sposobów, jak podań do Wys. Wydz. kraj., bronili się przed tym złowrogim pomysłem p. Czeczca.

P. Czecz ze swej strony pchając gminę w przedsięwzięcie, na którym sam zbankrutował i wyrabiając jej co raz to większe pożyczki, spowodował bezpośrednio całe nieszczęście i to nie jako osoba prywatna, lecz jako marszałek powiatu.

Takie postępowanie nawet w Galicyi rzadkie zasługuje na szczególną uwagę władz naczelných naszego kraju.

Zapytujemy tedy c. k. Namiestnictwo, czy zechce niezwłocznie rozwiązać Radę gminną w Płaszowie jako na szkodę dla gminy działającą?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Stapiński, Mazikiewicz, Mogilnicki, Staruch, Ostapeczuk, Effenowicz, Huryk, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Barabasz, J. Jaworski.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do c. k. Rządu w sprawie postępowania Teodora Sałahuba, naczelnika gminy Suszno pow. Radziechów.

Włościanin Zachary Pastuch wypożyzył z magazynu gminnego kilka korey zboża i w lutym 1906 r. oddał je wraz z procentem. Po oddaniu żądał od wójta zwrotu skryptu dłużnego; ten jednak wystawił mu poświadczenie oddania inne, gdyż, jak się tłumaczył, skrypt gdzieś się zatracił.

Wkrótce jednak znaleźli skrypt, skarżył wójt Teodor Sałahub powyż wymienionego włościanina do sądu, rzekomo z tego powodu, że ten nie chce oddać zboża

Sąd uniewinnił oskarżonego, który wykazał się poświadczeniem.

Ponieważ postępowanie Teodora Sałahuba jest od dawna znane jako nieliczące ze sprawowaniem urzędu naczelnika gminy zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce usunąć Teodora Sałahuba z wójtostwa, by zapobiedz na przyszłość dalszym postępowaniu.

We Lwowie, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, Stapiński, F. Włodek, Effenowicz, Korol, Staruch, Ostapeczuk, Mogilnicki, Mazikiewicz, Huryk, Kuryłowicz, Barabasz, J. Jaworski, Oleśnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempey i tow. do c. k. Rządu w sprawie niewłaściwego miejsca przynależności Zofii Małopolskiej do gminy Szalowy.

Magistrat król. stol. miasta Krakowa zażądał od gminy Szalowy, pow. gorlicki, niszczenia 1458 kor. 60 hal. tytułem kosztów utrzymania Zofii Małopolskiej w miejskim zakładzie kalek w czasie od 29. września 1902 do 5. sierpnia 1906 z przerwami ogółem na 1122 dni, na podstawie, że powyż wymieniona jest przynależną do Szalowy.

Sprawa miejsca przynależności Zofii Małopolskiej była w toku od r. 1903. C. k. Starostwo w Gorlicach orzekło, że Zofia Małopolska jest przynależną do gminy Szalowej na tej podstawie, iż Piotr Małopolski, jej mąż, miał być przynależnym do tej gminy. Orzeczenie to jednak zapadło tylko na tej podstawie, że gmina Szalowa nie mogła podać dowodów stwierdzających właściwe miejsce przynależności.

Okazało się jednak, że Piotr Małopolski służył w Krakowie przez kilkanaście lat jako trębacz na wieży Maryackiej.

Na tej podstawie wniosła gmina Szalowa rekurs do c. k. Namiestnictwa, które załatwiło go odmownie dopiero po upływie trzech lat, t. j. 25. czerwca 1906, zatem przez zbyt długie niezłatwienie rekursu

spowodowano gminę Szalową do tak wielkich kosztów, których ta gmina ponieść stanowczo nie może, gdyż jest zbyt ubogą.

Zważywszy, że gmina Szalowa jest narażona niesłusznie na tak wielkie koszty tylko z tego powodu, że wniesiony rekurs nie został w stosownym czasie załatwiony i że niesłusznie przyznano gminę Szalową jako miejsce przynależności dla Zofii Małopolskiej, zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce w jak najkrótszym czasie tę sprawę zbadać i uwolnić gminę Szalową od ciężaru, przez przyznanie Małopolskiej właściwego miejsca przynależności.

Lwów, 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapeczuk, Stapiński, Effinowicz, Jaworski, Mogilnicki, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie bezprawnie egzekwowanego podatku domowo-klasycznego w kwocie 100 koron z domu Szelegiewicza w Tarnobrzegu spalonego przed 12 laty.

W roku 1888 miesiącu lipcu dom pod Nr. 285 Jana Marcina Szelegiewicza w Tarnobrzegu spalił się z niewiadomego powodu do szczętu, po której to katastrofie Szelegiewicz ustnie a także i pisemnie zaraz zawiadomił odnośną władzę podatkową.

Mimo to Szelegiewicz ściągany był tym podatkiem przez c. k. Urząd podatkowy w Tarnobrzegu, nękanym ekzekucjami od r. 1888 do końca roku 1902, t. j. przez całe prawie 14, lat zapłaciwszy jak najniesprawiedliwiej 100 kor podatku domowo-klasowego.

Czując się tenże pokrzywdzonym, wniósł pod dniem 18. lutego 1903 zażalenie z prośbą do L. 647 do Wysokiej c. k. krajowej dyrekcji skarbowej we Lwowie, celem zwró-

cenia mu bezprawnie zapłaconego podatku, ale niestety do dziś ani odpowiedzi, ani słusznemu domaganiu się zadosyć nie uczyniono.

W ten sposób w kraju postępują dotyczące Władze!

Wobec tego jaskrawego przedstawionego faktu zapytują podpisani JW. Pana Komisarza rządowego:

1) Co zamysła uczynić, ażeby Władze skarbowe załatwiały w właściwym czasie podania, rekursy, prośby, zażalenia etc.?

2) Czy i kiedy nareszcie zalegające zażalenie Szelegiewicza z Tarnobrzegu w c. k. Dyrekcji skarbowej we Lwowie od roku 1903 załatwione i niesłusznie ściągnięty podatek domowo-klasowy z domu nieistniejącego zwrócony zostanie?

Lwów, dnia 18 marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Kuryłowicz, Oleśnicki, Mazikiewicz, Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapeczuk, Stapiński, Effinowicz, Mogilnicki, Jaworski.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie pokrzywdzonego Wojciecha Zyglę z Malinia powiat Mielec przez Władzę woj-skową.

Wojciech Zygiel, lat 31, katolik, rodem z Malinia, służył przy 40-tym pułku piechoty w Rzeszowie przez 2 lata 6 miesięcy i 5 dni. Podczas tej służby zachorował na lewą nogę, na którą pozostał do dziś dnia zupełnym kaleką, tak, że bez kuli chodzić nie może, a wskutek tego o zarobku na własne utrzymanie ani mowy być nie może.

Nie posiada on żadnego majątku i przeto wystawiony jest na zupełną nędzę. Łaskawa komenda 10. korpusu w Przemyślu rozporządzeniem z dnia 14. września 1904

Nr. 6736, powołując się na decyzję Ministerstwa wojny z 9. września 1904 Abt. 9. Nr. 6698, chcąc biednego inwalidę rzekomo zabezpieczyć, asygnowała mu aż 6 koron miesięcznie, którato kwota przecież ani na wikt nie wystarcza, a o ubraniu nawet i mowy być nie może, a więc wojskowość zaopatruje w ten sposób inwalidów, iż wystawieni są na największą nędzę głodową.

Wobec tego zapytnją podpisani :

1) Czy c. k. Rząd jest wiadomy o traktowaniu inwalidów przez zarząd wojskowy?

2) Jeżeli w służbie wojskowej zostaje syn chłopca kaleką, nędzarzem wystawionym na pastwę powolnej śmierci głodowej, czy nie uznaje c. k. Rząd zaopiekować się nim — w ten sposób, aby mógł uniknąć głodu?

3) Czy nie uznaje c. k. Rząd inwalidę Wojciecha Zyglę kalekę stosownie zaopatrzyć?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

F. Włodek, Bojko, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Stapiński, Effenowicz, Jaworski, Mogilnicki, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie odebranego gminie Jagiela prawa korzystania z lasu.

Mieszkańcy gminy Jagiela mieli od niepamiętnych czasów serwitutem zastrzeżone prawo posiadania zbiórki z lasu, należącego do dóbr p. Kellermanów.

Stosownie do tego prawa mieszkańcy tej wsi w przeznaczonym czasie tj. w każdą sobotę od października do końca marca łamali suche gałęzie zapomoceą haków do tego stosownie sporządzonych i wedle potrzeby zabierali na własny użytek do domu.

Od kiedy jednak dobra te a wraz z nimi i las stały się własnością innego posia-

daacza, powzięto zamiar odebrania gminie tego prawa, czem wyrządzonoby jej wielką krzywdę, zwłaszcza, że mieszkańcy ci doznają wielkich szkód, wyrządzanych przez zwierzynę tego lasu, sąsiadującego z gruntami chłopskimi.

To przedstawwszy, zapytują podpisani c. k. Rząd, czy zechce w tej sprawie interweniować i przywrócić właścicielom należne im prawo.

Lwów, 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, F. Włodek, Stapiński, Jaworski, Staruch, Ostapczuk, Effenowicz, Mogilnicki, Kuryłowicz, Huryk, Barabasz, Mazikiewicz, Korol, Oleśnicki.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i tow. do c. k. Rządu w sprawie niezatwierdzenia delegata nauczycieli okręgu bóbreckiego.

Nauczycielstwo okręgu bóbreckiego od 3 lat pozbawione jest swego reprezentanta do Rady szkolnej okręgowej.

Przed trzema laty wybrano na delegata nauczyciela Mykietylę, ten jednak nie został zatwierdzony. W następnym roku obrało nauczycielstwo tego samego. Wprawdzie został zatwierdzony, lecz z powodu urlopu nauczycielstwa nie zastępował. W roku bieżącym wybrano dnia 10. paźdz. na konferencyi okręgowej reprezentantem Filemona Pelociskiego i już 6 miesięcy nplywa, a zatwierdzenia jeszcze niema, chociaż wybór odbył się zupełnie legalnie.

To przedstawwszy, zapytujemy c. k. Rząd, czy zechce polecić odnośnym władzom, by sprawa zatwierdzenia reprezentanta nauczycieli do Rady szkolnej okręgowej w najkrótszym czasie załatwioną została.

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Mazikiewicz, Bojko, F. Włodek, Stapiński, Effinowicz, Jaworski, Mogilnicki, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Barabasz, Huryk, Staruch, Ostapczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła KremPy i tow. do JW Pana Komisarza rządowego w sprawie przewlekania zatwierdzenia wyborów Rady gminnej w Baranowie przez c. k. Rząd.

Gmina Baranów należy do bardzo podupadłych miasteczek. szczególnie od czasu kiedy dotknięte zostało klęską pożaru.

Na dobitkę tego, gospodarka gminna nadzwyczaj szwankuje przez to, iż znajduje się tamże zarząd gminny taki, który nie odpowiada warunkom; do którejto Władza polityczna pomocna jest dlatego, iż z górą przez rok nie załatwia rekursów wyborczych.

Wybory na radnych w miasteczku Baranowie odbyły się dnia 27. i 28 grudnia 1905. Bezpośrednio po nich wniósł burmistrz rekurs do c. k. Starostwa, o Walentego Kucharskiego i Jana Szaramę, że znajduje się w śledztwie. Na to odpowiedziało c. k. Starostwo w krótkim czasie, że wyboru ich nie zatwierdza, ale otwiera im rekurs do Namiestnictwa, rekurs został wniesiony, które rozporz. z 2. paźdź. 1906 L. 94209 zatwierdziło pełną nowowybraną Radę z pozostawieniem wniesienia rekursu do Wiednia.

W połowie stycznia stara Rada gminna z burmistrzem na czele uchwaliła wniesienie rekursu do Trybunału administracyjnego, który tamże do dziś się marynuje — przez co gmina ponosi szkodę w gospodarce gminnej, które postępowanie to wywołuje formalne oburzenie pomiędzy mieszkańcami tej gminy.

Wobec tego podpisani zapytują JW. Pana Komisarza rządowego: Czy i kiedy nareszcie kwestya wyborów w miasteczku Baranowie będzie załatwioną, a załatwienie rekursu od połowy stycznia 1906 w try-

bunale administracyjnym zalegającego nastąpi?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

Bojko, Stapiński, F. Włodek, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapczuk, Effinowicz, J. Jaworski, Mogilnicki, Mazikiewicz.

I n t e r p e l a c y a

posła KremPy i tow. do JW. Pana Komisarza rządowego w sprawie bezprawnego nakładania podatków na gospodarzy przez Władzę podatkową w powiecie mieleckim.

Przemysł domowy w naszym kraju upada skutkiem nakładania nań uciążliwych podatków wbrew istniejącym przepisom, które przemysł domowy od opłacania podatków zwalniają. W jaki sposób Władza podatkowa traktuje ludzi nawet nie trudniących się przemysłem domowym, oto fakt:

Walenty Górski z Żarownia powiatu mieleckiego, był gospodarz gruntowy liczący obecnie 63 lat, obecnie utrzymujący się z dożywocia, kiedy był młodszym, trudnił się poza zatrudnieniami rolnymi handlem trzody chlewnej. Władza podatkowa dopatrzawszy się w tym chłopie zarobkowania, 18 lat nękała go, chociaż nie miał najmniejszego zarobku, bo o tyle ten przemysł jego był dokonywanym, o ile na jarmarku kupił prosiaka i takowego sąsiadowi za odstępstwem jednej a najwyżej dwóch koron sprzedał.

Obecnie jednak już od 3-ich lat raz jako starszy człowiek, a po drugie nieposiadający pieniędzy absolutnie tym handlem wcale się nie trudni, jak tu obok załączone świadectwo stwierdza, a mimo tego c. k. Urząd podatkowy rzeczony podatek zarobkowy z niego ściąga. Wszelkie prośby, przedstawienia ustne u Inspektora podatkowego, rekursy nie odnoszą skutku, Walenty Górski mimo tego jest zmuszony egzekutywnie do płacenia podatku zarobkowego.

Wobec tego zapytują podpisani JW. Pana komisarza rządowego:

1) Co zamierza uczynić, ażeby podobnych wypadków nie było?

2) Czy nie uznaje za stosowne wydać zarządzenie, ażeby nareszcie Walentego Górskiego od bezprawnego placenia podatku zarobkowego uwolniono?

We Lwowie, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Krempa, w. r.

F. Włodek, Kuryłowicz, Oleśnicki, Korol, Huryk, Barabasz, Staruch, Ostapeczuk, Stański, Mazikiewicz, Effinowicz, Mogilnicki, J. Jaworski, Bojko.

Odpis.

P o ś w i a d c z e n i e.

Ze strony Zwierzchności gminnej w Żarowniu potwierdza się, iż Walenty Górski rodem i przynależny do gminy Żarownie, liczy lat 62, nie posiada żadnego majątku ani ruchomego ani nieruchomego, utrzymuje się przy swoim synie na utrzymaniu dożywotniem — nie trudni się handlem trzody świń od czasu, gdy tylko pozostały strefy pozamykane, gdyż od czasu tego zupełnie handlu zaprzestał, nadto Władza podatkowa w Mielcu takowego zmusza, aby zarobkowy podatek od pomienionego handlu płacił; ponieważ petent już e. k. Starostwo w Mielcu zawiadomił, iż się handlem powyższym nie trudni i był kilkakrotnie u Władzy podatkowej na ustny protokół i wniósł rekurs przeciw należytości wymiarowej w roku 1906 i na ów rekurs żadnej odpowiedzi nie otrzymał, a Władza żąda należytości zarobkowej od czasu zaprzestania handlu po dziś dzień, ponieważ petent nie trudni się pomienionym handlem świń od powyż wymienionego czasu. Przeto uprasza o zniesienie i odpisanie wymierzonego mu podatku zarobkowego w zupełności.

Na tej podstawie udziela się powyższemu niniejsze poświadczenie, jako zgodne z prawdą potwierdza:

Zwierzchność gminna.

Żarownie, dnia 12. marca 1907.

Wójt
(Ls.) Józef Rup, w. r.

I n t e r p e l a c y a

do JW. Pana Komisarza rządowego.

Podpisani mają zaszczyt zapytać, kiedy podjęta będzie dalsza rekonstrukcyja drogi państwowej z Dukli do Iwonicza i czy w preliminarz budżetu państwowego wstawioną zostanie rata na te prace w r. 1908

Interpelant:
Trzeciecki, w. r.

Gołuchowski, Cielecki, Rudrof, Paygert, Krzysztofowicz, Sozański, Gorayski, Horodyski, Wiktor Czaykowski, Sala, Obertyński, Schnell, Bał, A. Teodorowicz, Miecz. Urbański.

I n t e r p e l a c y a

posła Szajera i towarzyszy.

Jak wskazuje załączony list poszkodowanego Michała Władki z Dobrzechowa, którego posiadłości są położone nad Wisłokiem, doznał tenże przez elementarne wypadki, a to przez wylew wymienionej rzeki dotkliwe szkody.

W myśl istniejących przepisów należały mu się ulgi podatkowe, które, jakkolwiek zostały mu przyznane, jednak bardzo niesprawiedliwie, ponieważ wspomniane ulgi wynosiły u innych poszkodowanych gospodarzy 6—7 koron, u wymienionego ledwo 59 halerzy; podpisani zapytują:

Wgo Pana Komisarza rządowego, co zamysła w tym wypadku zarządzić i na przyszłość, aby podobnie niesprawiedliwe wymiary ulg podatkowych nie miały przykładów?

Interpelant:
Tomasz Szajer, w. r.

Wesoliński, Szwed, Szponder, Stojalowski, Korol, Bobaczewski, Effinowicz, Kramar-

czyk, Potoczek, J. Jaworski, Kuryłowicz,
Huryk, Staruch, Barabacz, Ostapeczuk.

Odpis.

Dobrzechów, dnia 15. lutego 1907.

Jaśnie Wielmożny Panie Pośle!

Podpisany wniósł do c. k. kraj. Dyrekcji skarbu we Lwowie rekurs z powodu opuszczenia czy coś innego przy rozliczeniu ulgi podatkowej z powodu ciągłych deszczów i powodzi w r. 1906.

Posiadam pięć morgów roli w rędcinach w klasie 3., co opłacam podatki wysokie, w górach mam resztę i raczyła mnie c. k. Dyrekcya ledwo przyznać 59 hal., a inni gospodarze płacą mniejsze podatki, a mają przyznane po 6-7 koron.

Upraszam Jaśnie Wielmożnego Posła, będąc we Lwowie, udać się do c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie, dowiedzieć się, co ma znaczyć taki rozkład ulg podatkowych i jak ten rachunek się prowadzi, oraz udowodnić moją krzywdę, a to:

Mój grunt położony nad brzegiem niedaleko Wisłoka, wskutek czego nie tylko poniosłem szkodę z ciągłych deszczów, lecz z podwójnej powodzi, że dziś nie mam paszy dla bydła, do tego inni gospodarze ze mnie się śmieją, że jestem sekretarzem gminy, a nie umiałem dla siebie napisać. O całej okoliczności upraszam o uwiadomienie, za co z wdzięcznością dziękuję.

Michał Włodyka,

sekretarz gminy Dobrzechów

poczta loco.

Do c. k. Dyrekcji podano

7. lutego 1907.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego c. k. Rządu.

Droga gminna prowadząca przez Cięciny, Cisiec, Miłówkę, Rayczę, Ujsolę do granicy węgierskiej (powiatu żywieckiego)

jest w tak złym stanie, że rząd węgierski był spowodowany odnieść się do Wys. c. k. Ministerstwa w Wiedniu — podnosząc, że droga jest strategiczna — stanowi ważną komunikację z Węgrami i wymaga koniecznej rekonstrukcji.

Na to doniesienie Wys. c. k. Ministerstwo poleciło stan drogi tej zbadać i wskutek tego Wys. Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem wydelegował w roku 1904 na miejsce komisję, która uznała konieczność rekonstrukcji tej drogi, sporządziła plany i kosztorysy i kosztą budowy obliczyła na 890.000 kor., a na pokrycie tychże kosztów Rada powiatowa deklarowała się złożyć kwotę 90.000 koron, a Wydział krajowy zgodził się połowę tych kosztów ponieść i udzielił powiatowi żywieckiemu bezprocentowej pożyczki — pod warunkiem, jeżeli c. k. Rząd przyjdzie tu z wydatniejszym zasiłkiem.

Gdy Wysoki c. k. Rząd ociąga się z udzieleniem odpowiedniej na ten cel zapomogi — a przebudowanie tej drogi jest bardzo pilne i kosztowne — zapytują przeto podpisani:

Czy Wysoki c. k. Rząd wobec powyższych okoliczności jest skłonny przyjąć z wydatniejszą pomocą na rekonstrukcję tej tak ważnej — a kosztownej drogi?

We Lwowie, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:
Szwed, w. r.

Kramarczyk, Szajer, Potoczek, Żardecki, Ochrymowicz, F. Włodek, Wesoliński, Mogiłański, Kuryłowicz, Huryk, Effinowicz, Staruch, J. Jaworski, Pastor.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

I n t e r p e l a c y a
do c. k. Rządu.

Dnia 5. marca 1906 r. odbyły się wybory połowy radnych do miejskiej Rady gminnej w Starym Samborze. Wybory zostały przeprowadzone jak najlegalniej pod

przewodnictwem starszego komisarza c. k. Starostwa Krasuskiego. Ponieważ do Rady zostały wybrane niektóre osobistości niemiłe c. k. Staroście Ricciemu, przeto wyborów nie zatwierdzono do dziś. Ponadto ciąga się ludzi do c. k. Sądu i straszy się kryminałem, jakoby ktoś głosował jeden za drugim i tem ludzi teroryzuje się.

Dlatego podpisani zapytują:

1) Czy wiadomo to c. k. Rządowi?

2) Czy i jakie kroki poczyni c. k. Rząd, ażeby legalnie przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Starym Samborze zostały jak najspieszniej zatwierdzone?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Oleśnicki, Bohaczewski, Effnowicz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Huryk, Mogilnicki, Korol, Gładziuk, Ochrymowicz, Kra. n. areczyk.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

Gmina Niedzielna powiatu starsamborskiego stara się już od dłuższego czasu o odłączenie od parafii Topolnicy z powodu wielkiego od niej oddalenia. Obecny paroch ks. Filaret Ortyński bynajmniej nie sprzeciwia się temu odłączeniu i rozchodzi się tu tylko o placę dla osobnego księdza. C. k. Namiestnictwo zażądało od Niedzielnej złożenia na ten cel 15.000 K. Gmina chętnie na to przystała i złożyła 7.000 K, a resztę zobowiązała się złożyć w najkrótszym czasie. Tymczasem c. k. Namiestnictwo zażądało złożenia 32.000 K. Wskutek tego gmina zgłosiła swoje przejście na łaciński obrządek, a wójt z Niedzielnej głosi, że jak gmina przejdzie na łaciństwo, to nie zapłaci ani grosza na utrzymanie osobnego księdza, bo o to już będzie troszczyć się sam Rząd.

Sprawę tę prowadzi tak c. k. starosta w Starym Samborze Ricci i przejście gminy Niedzielnej z obr. gr. kat. na obrządek łaciński nieczyją inną sprawą nie jest, jak tylko jego i to jest tylko prostą zemstą na parochu ks. Filarecie Ortyńskim za to, że przy ostatnim wyborze posła do Sejmu nie poszedł za jego wolą.

Dlatego podpisani niniejszem zapytują:

1) Czy c. k. Rząd wie o tem?

2) Czem usprawiedliwi żądanie c. k. Namiestnictwa złożenia przez gminę Niedzielną najprzód 15.000 K, a następnie 32.000 K. na utrzymanie osobnego księdza?

3) Czy i jakie środki przedsięwzię, ażeby powstrzymać agitacyjne zapędy c. k. Starosty Ricciego w Starym Samborze?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Stojałowski, Bohaczewski, Oleśnicki, Gładziuk, Effnowicz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Barabasz, Ostapczuk, Huryk, Mogilnicki, Ochrymowicz, Korol,

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu.

Jeszcze dnia 4. października 1905 r. odbyły się wybory do Rady gminnej w Olszaniku powiatu samborskiego. Wybory odbyły się legalnie, lecz jak wszędzie, tak i tu znaleźli się niezadowoleni, więc wniesiono protest. Protest ten do dziś nie załatwiony i c. k. Starostwo ani nowych wyborów nie rozpisuje, ani przeprowadzonych nie zatwierdza. Tymczasem obecna urzęduje sobie spokojnie z wielką szkodą dla gminy już drugi rok nieprawnie, a niema żadnej Rady na to lieho.

Dlatego podpisani zapytują:

1) Czy wie o tem c. k. Rząd?

2) Czy i jakie środki przedsięwzię, ażeby wybory gminne z dnia 4. paździer-

nika 1905 jak najspieszniej zostały zatwierdzone?

Lwów, dnia 18. marca 1907.

Interpelant:

J. Jaworski, w. r.

Bohaczewski, Oleśnicki, Effinowicz, Mazikiewicz, Kuryłowicz, Staruch, Barabas, Ostapczuk, Huryk, Mogilnicki, Korol, Ochrymowicz, Glidziuk, Kramarczyk.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanego wniosku umieści na po-

rządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 19. marca 1907 godzina 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 45 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Protokół

23. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 19. marca 1907.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 114.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 21. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 22. posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj. wniesionych po dzień 19. marca 1907 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Wydziałowi krajowemu L. s.: 2202, 2203, 2206, 2208, 2210, 2211, 2212, 2215,

2216, 2221, 2223, 2229, 2230, 2233, 2234 2259.

Komisji szkolnej L. s.: 2204, 2207 2213, 2222, 2226, 2227, 2235.

Komisji administracyjnej L. s.: 2205, 2214, 2224.

Komisji gospodarstwa krajowego L. s.: 2209, 2228.

Komisji drogowej L. s.: 2220, 2225 2258

Komisji wodnej L. s.: 2257.

Po odczytaniu petycji L. s. 2209 zwierzchności gminnej Oslawy białe w sprawie zakupywania drzewa z dóbr kameralnych przemawia p. Huryk, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnię-

cia pożyczki do wysokości 14,000.000 K przez gminę król. stol. miasta Lwowa za gwarancją kraju.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Marszałek udziela głosu p. Kazimierzowi Badeniemu.

P. Kazimierz Badeni stawia wniosek, aby polecić komisji budżetowej, aby sprawozdanie przedłożyła jeszcze na dzisiejszem posiedzeniu.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę Izba uchwała powyższy wniosek Wydziału krajowego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała dodatek proponowany przez p. Kazimierza Badeniego.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Gródku Jagiellońskim na pobór w roku 1907 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Gródku Jagiellońskim zezwala się pobierać w r. 1907 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania powyższej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba tę uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków fundacyi Stanisława hr. Skarbka za rok 1904.

Sprawozdawca p. Sala, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków fundacyi Stanisława hr. Skarbka za rok 1904.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by zażądał od fundacyi wyjaśnienia pozycji dochodów i wydatków w zamknięciu rachunkowym niedostatecznie wytłumaczonych, a w niniejszem sprawozdaniu podniesionych i umieścił je w najbliższem swoim sprawozdaniu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski 1 i 2 komisji które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o stanie fundacyi im. Stanisława hr. Skarbka za czas od połowy roku 1904 do końca roku 1905.

Sprawozdawca p. Sala, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o stanie fundacyi Stanisława hr. Skarbka za czas od połowy roku 1904 do końca roku 1906.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zwrócił uwagę fundacyi, by do Zakładu sierót w Drohowyżu bezwarunkowo tylko takie dzieci przyjmowano, które po-

przeprzecznie dokładnie badane przez lekarza zakładowego, okazały się zupełnie zdrowe, zwłaszcza niedotknięte gruźlicą.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby spowodował zarządzenia, któreby zapewniły usunięcie w możliwie blizkim czasie, braków podniesionych w rubryce „Budynki“ niniejszego sprawozdania, a w pierwszym rzędzie usterki wyszczególnione w ustępach b) i c) tejże rubryki.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy wnioski 1—3 komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o petycji Fryderyka hr. Skarbka, kuratora fundacyi Stanisława hr. Skarbka do l. 1192/978.

Sprawozdawca p. Sala odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Fryderyka hr. Skarbka, kuratora fundacyi Stanisława hr. Skarbka, udziela się Wydziałowi krajowemu do rozpatrzenia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawnej o petycji komitetów Tow. rolniczego w Krakowie i Tow. gospodarskiego we Lwowie o wezwanie c. k. Rządu, aby wprowadził zmiany postępowania sądowego w sprawach rolniczych.

Sprawozdawca p. Władysław Jaworski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby petycję Komitetów Tow. rolniczego w Krakowie i Gal. Tow. gospodarskiego we Lwowie w przedmiocie zmian postępowania są-

dowego w sprawach rolniczych wziął pod rozwagę i po porozumieniu się z prezydentami wyższych sądów krajowych, tudzież po zebraniu we właściwej drodze potrzebnego do oceny tej kwestyi materiału sprawozdanie o wyniku tych badań przedłożył.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o petycji p. Karola Pietrzykowskiego, koncesjonariusza kolei elektrycznej Grybów-Krynica-Muszyna do l. 1805/07 i petycji Wydziału powiatowego w Grybowie do l. 1883/07 w tej samej sprawie.

Sprawozdawca p. Schätzel uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję p. Karola Pietrzykowskiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zażyczenia przy załatwieniu uchwały sejmowej, dotyczącej bulwy linii kolejowej z Muszyny do Krynicy.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki 23,600.000 koron przez gminę król. stol. miasta Krakowa za gwarancją kraju.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy i rezolucyę:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia gminie król. stołecznej miasta Krakowa na zaciągnięcie za poręką kraju Królestwa

Galicyi i Łodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem pożyczki w sumie 23,600.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Łodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Upoważnia się gminę król. stołecznego miasta Krakowa do zaciągnięcia w drodze emisji 4% obligacji komunalnych, pożyczki do wysokości 23,600.000 koron, splacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele wymienione szczegółowo w art. II. tej ustawy z zachowaniem przepisów zawartych w artykule III. i IV. tejże ustawy.

Art. II.

Z funduszu uzyskać się mającego w sposób ustanowiony w Art. I. mają być pokryte następujące wydatki:

1. na zakupno i urządzenie gruntów fortyfikacyjnych, tudzież na kupno innych gruntów, wreszcie na osuszenie błoni miejskich 2,350.000 koron;

2. na zakupno młynów królewskich i młynówki Rudawy oraz na uregulowanie Rudawy 300.000 koron;

3. na rozszerzenie gazowni miejskiej i zupełną spłatę reszty na zakupno tejże gazowni zaciągniętej w r. 1886 pożyczki w austriackiem Towarzystwie kredytowym ziemskim 1,328.111 koron 54 h.;

4. na rozszerzenie elektrowni miejskiej 1,900.000 koron;

5. na budowę i urządzenie zakładu czyszczenia miasta i na rozszerzenie strażnicy pożarnej 1,000.000 koron;

6. na budowę skrzydła gmachu Magistratu 100.000 koron;

7. na budowę szpitala epidemicznego, zakładu desyntezyjnego i aresztów miejskich 400.000 koron;

8. na budowę domów robotniczych 250.000 koron;

9. na bruki i uporządkowanie ulic 700.000 koron;

10. na uzupełnienie sieci kanałów miejskich 500.000 koron;

11. na zupełną spłatę pożyczek miejskich, a to:

a) na spłatę reszty pożyczki zaciągniętej w r. 1892 w czeskiej Kasie oszczędności w Pradze na inwestycje miejskie 2,711.818 kor. 68 h.;

b) na spłatę reszty pożyczki zaciągniętej w r. 1900 w Banku krajowym na budowę wodociągu miejskiego 3,395.366 kor. 76 h.;

c) na spłatę reszty pożyczki zaciągniętej w r. 1903 w Kasie oszczędności miasta Krakowa na kupno realności L. 155 Dz. III. 173.138 kor. 96 h.;

d) na spłatę reszty pożyczki zaciągniętej w r. 1904 w Kasie oszczędności miasta Krakowa na kupno realności L. 147 i 157 Dz. I. 177.780 kor. 28 h.;

e) na spłatę ciężącej na realności L. 147 i 157 Dz. I. reszty pożyczki hipotecznej Banku krajowego we Lwowie 134.608 kor. 18 h.;

f) na spłatę reszty pożyczek zaciągniętych w r. 1904 na inwestycje miejskie i konwersję długów miasta w sumie łącznej 8,100.000 kor. w centralnym Banku czeskiej kas oszczędności w Pradze i w Kasie oszczędności miasta Krakowa 6,926.760 kor. 01 h.;

12. na pokrycie dalszych z przeprowadzeniem inwestycji miejskich i zrealizowaniem pożyczki połączonych wkładów i wydatków 1,254.415 kor. 59 h.

Art. III.

Wykonanie wymienionych w Art. II. inwestycji i operacji, jako też emisja po-

trzebnych na cele rzeczone kwot pożyczkowych nastąpić ma stopniowo i na podstawie specjalnej dla każdej sprawy uchwały Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

W sprawach tych uchwała Rady miejskiej, aby miała ważność, musi być powzięta w komplecie wymaganym podług §. 67. statutu miasta Krakowa z dnia 6. października 1901 Nr. 108 dz. u. i rozp. kraj., i to po wysłuchaniu wniosków odpowiednich sekcji i po rozpoznaniu szczegółowych projektów, planów i kosztorysów.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi krajowemu.

Art. IV.

Jeżeliby skutek uchwały Rady miejskiej lub z powodu odmówienia przez Wydział krajowy zatwierdzenia dotyczących uchwał Rady miejskiej, wykonanie którejkolwiek z wymienionych w Art. II. inwestycji, tudzież konwersya którejkolwiek z wymienionych pod 3, tudzież pod 11 lit. a) do f) pożyczek nie przysły do skutku, należy potrącić przeznaczoną na to kwotę z ogólnej sumy pożyczki.

Art. V.

Za pożyczkę niniejszą w sumie 23,600.000 kor. poręcza kraj Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowiem.

Art. VI.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stołecznego miasta Krakowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Krakowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na po-

krycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony (§. 60 ustęp 20 statutu miasta Krakowa w brzmieniu ustawy z 12. kwietnia 1905 Nr. 70 dz. ust. i rozp. kraj.) przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Krakowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Rezolucya.

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby wyjednał dla obligacyj pożyczki gminy król. stołecznego miasta Krakowa w wysokości 23,600.000 koron przyznanie charakteru publicznego bezpieczeństwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie odczytanej przez siebie ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Izba uchwała następnie bez rozprawy rezolucyę proponowaną przez komisję.

Następuje:

Sprawozdanie komisji bankowej w porozmianieniu z komisją budżetową o spra-

wozdaniu Wydziału krajowego w sprawie zaciągnięcia przez gminę król. stoł. miasta Lwowa 10-milionowej pożyczki na pokrycie kosztów rozszerzenia sieci miejskiej kolei elektrycznej, w sprawie udzielenia gwarancji kraju dla anuitetów tej pożyczki, oraz w sprawie zmiany statutu Banku krajowego.

Sprawozdawca p. Leo uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, oświadczywszy poprzednio imieniem komisji budżetowej, iż wniosek III. cofa, a natomiast uprasza na podstawie dodatkowego sprawozdania tej komisji o uchwalenie ustawy.

I. Sejm zmieniając częściowo uchwałę swą z dnia 11. marca 1907, uchyla postanowienia §§. 3. C. alinea pierwsza, 56. a. alinea pierwsza i § 64. a. statutu Banku krajowego w osnowie obecnie obowiązującej i uchwała je w osnowie następującej:

§ 3. C. alinea I-sza. Oddział kolejowy obejmuje udzielanie spłacalnych ratami pożyczek państwu, krajowi, miastom o własnym statucie i prywatnym przedsiębiorstwom kolejowym w kraju.

§ 56. a), alinea I-sza. Państwu, krajowi i miastom o własnym statucie ze skryptami dłużnymi celem uzyskania funduszków potrzebnych dla kolei przez nich wybudować i prowadzić się mających, jako też celem wypłaty akcyj pierwszeństwa i zakładowych towarzystw akcyjnych, założonych w celu budowy i ruchu takichże kolei.

§. 64. a) Celem udzielenia określonych w §. 56. pożyczek państwu, krajowi, miastom o własnym statucie lub prywatnemu przedsiębiorstwu kolejowemu aż do wysokości tychże pożyczek.

II. Sejm zatwierdza uchwałę Rady nadzorczej Banku krajowego z dnia 3. marca 1907 r., upoważniającą Dyrekcję tegoż Banku do udzielenia gminie stoł. król. m. Lwowa pożyczki kolejowej w sumie dziesięciu milionów (10,000.000) koron w 4% obli-

gacyach kolejowych tegoż Banku, spłacalnej w 114 ratach półrocznych na cele rozszerzenia miejskiej kolei elektrycznej i budowy nowej elektrowni miejskiej we Lwowie.

III. Sejm uchwała następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia o poręczeniu przez kraj pożyczki król. stoł. miasta Lwowa w sumie 10,000.000 koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektrycznej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę w wysokości dziesięciu milionów (10,000.000) koron, którą gmina król. stołecznego miasta Lwowa zamierza w Banku krajowym we Lwowie zaciągnąć w obligacjach kolejowych tegoż Banku.

Pożyczka ta jest przeznaczoną na rozszerzenie sieci miejskiej kolei elektrycznej i budowę nowej elektrowni miejskiej.

Art. II.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stołecznego m. Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwo-

wa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała oddzielnie oraz bez rozprawy powyższe wnioski I. i II. komisji, które p. sprawozdawca odczytuje.

Sprawozdawca odczytuje projekt ustawy objęty wnioskiem III. komisji.

Art. 1.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę w wysokości dziesięciu milionów (10,000.000) koron, którą gmina król. stołecznego miasta Lwowa zamierza w Banku krajowym we Lwowie zaciągnąć w obligacjach kolejowych tegoż Banku.

Pożyczka ta jest przeznaczoną na rozszerzenie sieci miejskiej kolei elektrycznej i budowę nowej elektrowni miejskiej.

Izba bez rozprawy uchwała Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stołecznego miasta Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stoso-

wne dodatki gminne do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Izba bez rozprawy uchwała Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Izba bez rozprawy uchwała art. III. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy.

U s t a w a

z dnia o poręczeniu przez kraj pożyczki król. stoł. miasta Lwowa w sumie 10,000.000 koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektrycznej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Izba bez rozprawy uchwała tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Oleśnickiego o zmianę

§. 16. ustawy o reprezentacji powiatowej z 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 21.

Sprawozdawca p. Mycielski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następującą ustawę:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca postanowienia §. 16. ustawy o reprezentacji powiatowej z 12. sierpnia 1866 L. 21. Dz. ust. kraj.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 16. ustawy o reprezentacji powiatowej z 12. sierpnia 1866 l. 21. Dz. ust. kraj. przestaje obowiązywać w swoim dotychczasowem brzmieniu, a ma opiewać, jak następuje:

§. 16.

W razie zaszłej dla członka Wydziału powiatowego przeszkody pełnienia obowiązków, ma być powołany jego zastępca. W miejsce członka Wydziału wybranego przez całą Radę, może Wydział powiatowy w razie nieprzyjęcia zastępstwa przez właściwego zastępcę, powołać innego z zastępców przez całą Radę wybranych (§. 33. ord. wyb. pow.).

Członka Wydziału, który ustąpił, zastąpi Rada na najbliższem swoim posiedzeniu przez nowy wybór na dalszy czas peryodu wyborczego.

Gdź ustąpi prezes Rady lub jego zastępca, ma wybór ten nastąpić do dni 30 od dnia ustąpienia

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej -u stawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej z ustawą finansową na r. 1907 (wniosek większości i mniejszości komisji).

Marszałek wzywa sprawozdawcę większości komisji do odczytania wniosków większości.

Sprawozdawca większości p. Milewski czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na rok 1907 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w kwocie . 42,849.578 K.
a dochody własne tegoż funduszu w kwocie 20,987.801 K.

II. 1. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1907 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo - czynszowego domowo - klasowego i pięcio-procentowego podatku od domów wolnych po 65 h.
od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków **osobistych**, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 71 h.

od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie I ad a) wymienionych w wysokości 57 h.

zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych po 63 h.

od każdej korony całej należytości tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1907 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego, jako też wszystkich zakładów krajowych będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6 i 7 i między pozycją 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a, d, e, f pozycyi 18;

c) w rubryce VIII. między pozycjami 6 i 7, tudzież między pozycjami 11, 12, 13 i 14;

d) w rubryce X. między pozycjami 27 c) i 29, dalej 32, 39 i 40, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły mleczarskiej w Rzeszowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych zakładów;

e) w rubryce XI. między pozycjami: 1, 2 i 6;

f) w rubryce XII. między pozycjami 57 i 100, 98 i 153 a), 142 i 144, wreszcie między pozycjami grupy I. dział A, tudzież grupy I. dział B, a, b, c, w granicach każ-

dego z tych działów, t. j. A i B z osobna, i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej na pokrycie niedoboru w kwocie 3,831.708 K. i przypadających od tej kwoty odsetek za pół roku w kwocie 76.634 K.

a zatem w ogólnej kwocie . 3.908.342 K.

z tem jednakże zastrzeżeniem, że pożyczka ta ma być oprocentowaną najwyżej po 4% od sta, a zwróconą najpóźniej 1. stycznia 1911 roku.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy również do pokrycia wydatku na regulację płac nauczycielskich od 1. lipca 1907 przez zaciągnięcie krótkoterminowej pożyczki w kwocie 1,744.975 K. i przypadających od tej kwoty 4% odsetek za pół roku w kwocie 34.900 K.

V. Sejm wzywa c. k. Rząd, by bez dalszej zwłoki przeprowadził w drodze ustawodawczej organiczną reformę skarbowości publicznej, a to przez przekazanie krajom koronnym takich źródeł dochodu podatkowego, któreby swoją wydajnością i elastycznością odpowiadały wzrastającym potrzebom skarbu krajowego.

Marszałek wzywa sprawozdawcę mniejszości komisji p. Skalkowskiego do odczytania wniosków mniejszości komisji.

Sprawozdawca mniejszości komisji p. Skalkowski czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

II. 1 Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1907 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowoczynszowego, domowo-klasowego i pięcio-procentowego podatku od domów wolnych po 72 h.

od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 78 h od każdej korony całej przypisanej należyłości tych podatków.

2. Opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1. ad a) wymienionych, w wysokości 64 b., zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych, po 70 h. od każdej korony całej należyłości tych podatków.

3. Kwoty przyzwolone na rok 1907 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego, jako też wszystkich zakładów krajowych, będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego:

a) w rubryce I. między pozycjami 5, 6 i 7 i między pozycją 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a, d, e, f pozycyi 18;

c) w rubryce VIII. między pozycjami 6 i 7, tudzież między pozycjami 11, 12, 13 i 14;

d) w rubryce X. między pozycjami 27 e) i 29, dalej 32, 39 i 40, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły mleczarskiej w Rzeszowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych zakładów;

e) w rubryce XI. między pozycjami: 1, 2 i 6;

f) w rubryce XII. między pozycjami 57 i 100; 98 i 153 a); 142 i 144, wręcz między pozycjami grupy I. dział A, tudzież grupy I. dział B. a, b, c, w granicach każdego z tych działów, t. j. A i B z osobna, i tylko w wydatkach zwyczajnych.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej na pokrycie reszty niedoboru i przypadających od tej kwoty odsetek za pół roku z zastrzeżeniem, że pożyczka ta ma być oprocentowaną najwyżej po 4% od sta, a zwróconą najpóźniej 1. stycznia 1911.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną i udziela głosu sprawozdawcy mniejszości p. Skalkowskiemu.

Przemawia p. Skalkowski.

Przemawia sprawozdawca większości komisji p. Milewski.

Przemawia p. Jędrzejowicz Stanisław.

Przemawia p. Kozłowski.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Izba uchwała na wniosek p. Brykczynskiego zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, iż zapisali się do głosu przed zamknięciem rozprawy pp. Głąbiński, Kolischer i Kramarczyk, udziela więc głosu p. Głąbińskiemu.

Przemawia p. Głąbiński.

Marszałek oznajmia, iż p. Kolischer zrzekł się głosu.

Przemawia p. Kramarczyk.

Marszałek udziela głosu sprawozdawcy mniejszości komisji p. Skalkowskiemu.

Przemawia p. Skalkowski.

Marszałek udziela głosu sprawozdawcy większości p. Milewskiemu.

Przemawia p. Milewski.

Marszałek udziela głosu p. Skalkowskiemu dla sprostowania faktu.

Przemawia p. Skalkowski.

Izba uchwała przystąpić do rozprawy szczegółowej, biorąc za podstawę sprawozdanie mniejszości komisji budżetowej.

Sprawozdawca mniejszości p. Skalkowski odczytuje następujące wnioski mniejszości komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na rok 1907 ustanawia się wydatki funduszu krajowego w kwocie 42,849.578 K., a dochody własne tegoż funduszu w kwocie 20.987.801 K.

Izba bez rozprawy uchwała wniosek I. komisji.

Sprawozdawca czyta:

II. 1) Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1907 pobierany będzie dodatek do państwowych podatków bezpośrednich, a mianowicie:

a) dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo - czynszowego, domowo - klasowego i pięcio-procentowego podatku od domów wolnych po 72 h.

od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków;

b) dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. 220 z wyjątkiem podatku osobistodochodowego w wysokości 78 h. od każdej korony całej przypisanej należności tych podatków.

2) Opodatkowani w mieście Krakowie tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków w ustępie 1. ad a) wymienionych, w wysokości 64 h. zaś do podatków w tymże ustępie ad b) wymienionych, po 70 h. od każdej korony całej należności tych podatków.

3) Kwoty przyzwolone na rok 1907 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego, jako też wszystkich zakładów krajowych będą wydawane tylko na cele oznaczone w poszczególnych rubrykach i pozycjach, a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych, osobno w dziale wydatków nadzwyczajnych.

Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach funduszu krajowego:

a) w rubryce I. między pozycjami 5. 6 i 7 i między pozycjami 8 i 10;

b) w rubryce II. między literami a, d, e, f pozycjami 18;

c) w rubryce VIII. między pozycjami 6 i 7, tudzież między pozycjami 11, 12, 13 i 14;

d) w rubryce X. między pozycjami 27 e) i 29, dalej 32, 39 i 40, dalej w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły mleczarskiej w Rzeszowie szkoły ogrodniczej w Tarnowie i zakładu sadowniczego w Zaleszczykach, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych zakładów;

e) w rubryce XI. między pozycjami: 1, 2 i 6;

f) w rubryce XII. między pozycjami 57 i 100, 98 i 153a), 142 i 144, wreszcie między pozycjami grupy I. dział A, tudzież grupy I. dział B a, b, c, w granicach każdego z tych działów, t. j. A i B z osobna, i tylko w wydatkach zwyczajnych.

Marszałek otwiera rozprawę nad wnioskiem II. komisji i odczytuje następującą poprawkę p. Głabińskiego zgłoszoną do wniosku II. komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Na pokrycie niedoboru budżetowego na rok 1907 nakłada się na podatek domowo-czynszowy dodatki o 3% niższe, niż na inne podatki bezpośrednie.

Marszałek oznajmia, iż zamierza podać pod głosowanie poprawkę tę przed wnios-

skiem komisji. Na wypadek, gdyby poprawka powyższa nie uzyskała większości, podda pod głosowanie wniosek komisji, na wypadek zaś, gdy poprawka uzyska większość, zwróci się do sprawozdawcy by na zasadzie wyrażonej w poprawce, sprostował cyfry w ustępie drugim, i dopiero sprostowany wniosek komisji podda pod głosowanie.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Głębiński.

Przemawia p. Stapiński

Przemawia p. Jabłoński.

Przemawia p. Głębiński dla sprostowania faktu.

Na wniosek sekretarza p. Urbańskiego Izba uchwała zamknięcie dyskusji.

Marszałek oznajmia, iż dla głosu zapisali się p. Leo za wnioskiem p. Głębińskiego, a pp. Huryk, Stojałowski i Kramarczyk przeciw temu wnioskowi — wzywa zatem posłów, którzy zapisali się przeciw wnioskowi, by wybrali mowę generalnego.

Po chwili udziela marszałek głosu p. Stojałowskiemu, który wybrany został mową generalnym przeciw wnioskowi p. Głębińskiego.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. Leo.

Po przemówieniu sprawozdawcy Izba odrzuca wniosek p. Głębińskiego, w oddzielnem zaś głosowaniu uchwała wniosek II. komisji.

Sprawozdawca czyta :

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki krótkoterminowej na pokrycie reszty niedoboru w kwocie 3,831.708 K i przypadających od tej kwoty odsetek za pół roku w kwocie 76.634 „
a zatem w ogólnej kwocie 3,908.342 K

z tem jednakże zastrzeżeniem, że pożyczka ta ma być oprocentowaną najwyżej po 4% od sta, a zwróconą najpóźniej 1. stycznia 1911 r.

Izba uchwała bez rozprawy wniosek III. komisji.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania uchwały finansowej bez czytania, Izba uchwała uchwałę finansową na rok 1907 w trzeciem czytaniu bez czytania.

Sprawozdawca czyta :

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd, by bez dalszej zwłoki przeprowadził w drodze ustawodawczej organiczną reformę skarbowości publicznej, a to przez przekazanie krajom koronnym takich źródeł dochodu podatkowego, któreby swoją wydajnością i elastycznością odpowiadały wzrastającym potrzebom skarbu krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała IV. wniosek komisji.

Sprawozdawca czyta :

Petycyje Rad powiatowych o uzyskanie udziału w podatku osobisto-dochodowym z powodu zrzeczenia się nakładania doń dodatków powiatowych Ls. 88, 461, 525, 576, 607, 752, 755, 757, 877, 1.079, 1.116, 1.142, 1.279, 1.280, 1.531, 1.820 i 1.825 — dalej

petycyje Rad powiatowych o przyznanie im z przyszłych opłat szynkarskich bonifikacyi Ls. 84, 85, 86, 87, 142, 460, 567, 608, 753, 754, 756, 1.115, 1.143, 1.275, 1.278, 1.296, 1.297, 1.522, 1.590, 1.601, 1.819, 1.823 i 1.826, — wreszcie

petycyje gminy m. Rohatyna o bonifikacye z opłat szynkarskich Ls. 828, 1.268 i 1.269, -

odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu.

Nad petycją Ls. 1 410/1.166 Towarzystwa właścicieli realności we Lwowie, w sprawie niepodwyższania dodatków do podatku domowo czynszowego, -

Sejm przechodzi do porządku dziennego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7. wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 3 minut 6 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 19 marca 1907.

Początek posiedzenia godz. 7 minut 40.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót odroczone posiedzenie.

Na porządku dziennym dalszy ciąg rozprawy nad sprawozdaniem komisji budżetowej z ustawą finansową na rok 1907.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucją p. Loewensteina wniesioną przy generalnej dyskusji nad budżetem, którą odczytuje:

Sejm poleca Wydz. kraj., aby przystąpił niezwłocznie do zbadania przyczyn zubożenia szerzącego się wśród ludności żydowskiej w kraju, na najbliższej sesji zdał sprawę o wynikn swych dochodzeń, a zarazem w porozumieniu z c. k. Rządem przedłożył Sejmowi wnioski dążące do podniesienia zarobkowości ludności żydowskiej i do niesienia doraźnej pomocy dotkniętej nędzą ludności.

Przemawia p. ks. Pastor.

Przemawia p. Kolischer.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez sprawozdawcę Izba uchwała rezolucję p. Loewensteina.

Marszałek otwiera rozprawę nad rezolucją p. Głabińskiego postawioną przy rozprawie ogólnej, którą odczytuje:

Wzywa się Wydział krajowy, ażeby sprawę dotychczasowego wysokiego obciążenia podatku domowo-czynszowego dodatkiem krajowym zbadał i wnioski swoje w tym przedmiocie Sejmowi przedłożył.

Izba bez rozprawy powyższą rezolucję p. Głabińskiego uchwała.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi, postawi na porządku dziennym sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie zaciągnięcia przez gminę m. Lwowa pożyczki do wysokości 14,000.000 koron.

Nikt się temu nie sprzeciwia.

Następuje zatem:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zaciągnięcia pożyczki do wysokości 14,000.000 K. przez gminę król. stol. m. Lwowa za gwarancją kraju.

Sprawozdawca komisji budżetowej p. Leo uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy i rezolucję.:

U s t a w a

z dnia w przedmiocie zezwolenia gminie król. stołecznego miasta Lwowa na zaciągnięcie za poręką kraju Królestwa Galicyi i Lodomoryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem pożyczki w sumie 14,000.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Upoważnia się gminę król. stołecznego miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze

emisji obligacji komunalnych, najwyżej podług stopy 4% oprocentowanych, pożyczki do wysokości 14,000.000 koron, spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele wymienione szczegółowo w Art. II. tej ustawy, z zachowaniem przepisów zawartych w artykułach III., IV. i V. tejże ustawy.

Art. II.

Z funduszu uzyskać się mającego w sposób ustanowiony w Art. I. mają być pokryte następujące wydatki:

1. na rozszerzenie gazowni miejskiej 2,000.000 koron;

2. na budowę nowych szkół 3,000.000 koron;

3. na zakupno gruntów na cele zakładu wodociągowego, oraz na budowę domu administracyjnego, magazynów i warsztatów dla tego zakładu 600.000 koron;

4. na rozszerzenie rzeźni miejskiej 260.000 koron;

5. na budowę hal targowych 1,200.000 koron;

6. na zakład pogrzebowy i dom przedpogrzebowy 180.000 koron;

7. na rozszerzenie zakładów dobroczynnych (przylisko Brata Alberta, pawilon dla nieuleczalnych i t. p.) 500.000 koron;

8. na łaźnie ludowe 300.000 koron;

9. na budowę kanałów miejskich 2.600.000 koron;

10. na wybrukowanie ulic 2,000 000 koron;

11. na zakupno realności dla gminy 500.000 koron;

12. na pokrycie kosztów połączonych ze zrealizowaniem pożyczki i konfekcją obligów komunalnych 860.000 koron.

Art. III.

Wykonanie wymienionych w Art. II. inwestycji, jako też emisja potrzebnych na

rzeczonych celach kwot pożyczkowych, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specjalnej dla każdej sprawy uchwały Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

Przed zatwierdzeniem odnośnej uchwały Rady miejskiej przez Wydział krajowy wykonanie żadnej inwestycji, w Art. II. wymienionej, nie może być rozpoczętem.

W sprawach tych uchwała Rady miejskiej, aby miała ważność, musi być powzięta na dwóch odbytych nie prędeż, jak w ośmiu dni — po sobie następujących posiedzeniach, w obecności przynajmniej 50 członków Rady miejskiej i to po wysłuchaniu wniosków odpowiednich sekcji i po rozpoznaniu szczegółowych projektów, planów i kosztorysów.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi krajowemu.

Art. IV.

Umowy co do sfinansowania niniejszej pożyczki zawrzeć się mające, będą obowiązywały gminę król. stołecznego miasta Lwowa dopiero od chwili zatwierdzenia tych umów przez Wydział krajowy.

Art. V.

Jeżeliby wskutek uchwały Rady miejskiej lub z powodu odmówienia przez Wydział krajowy zatwierdzenia dotyczących uchwał Rady miejskiej, wykonanie którejkolwiek z wymienionych w Art. II. inwestycji nie przyszło do skutku, należy potrącić przeznaczoną na to kwotę z ogólnej sumy pożyczki.

Art. VI.

Za pożyczkę niniejszą do wysokości 14,000.000 koron poręcza kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Art. VII.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązana jest Rada król. stołecznego miasta Lwowa przez cały czas okresu umorze-

nia wstawiać do budżetu i obowiązana jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Rezolucya.

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał dla obligacyj pożyczki gminy król. stołecznego miasta Lwowa w wysokości 14,000.000 koron, przyznanie charakteru pupilarnego bezpieczeństwa.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie odczytanej przez siebie ustawy *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie tej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje Izba uchwała bez rozprawy rezolucyę zgodnie z wnioskiem komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji górniczej o przedłożeniu rządowem z projektem ustawy, regulującej prawo wydobywania mineralów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywic ziemnych (nafta i wosk ziemny).

Pod względem formalnym przemawia p. Buynowski, i stawia wniosek o usunięcie tego przedmiotu z porządku dziennego i postawienia go na porządku dziennym jednego z posiedzeń jesiennej sesji sejmowej.

Marszałek poddaje do poparcia powyższy wniosek p. Buynowskiego..

Izba wniosek ten p. Buynowskiego popiera.

Marszałek otwiera nad tym wnioskiem p. Buynowskiego rozprawę.

Przemawia p. Gorayski.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. ks. Wesoliński.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Izba na wniosek sekretarza p. Urbańskiego uchwała zamknięcie rozprawy.

Przemawia p. Mogilnicki.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek p. Buynowskiego.

JE. c. k. Namiestnik Andrzej hr. Potocki żąda udzielenia głosu.

Marszałek udziela głosu JE. c. k. Namiestnikowi.

Przemawia JE. c. k. Namiestnik Andrzej hr. Potocki i oznajmia, że z mocy Najwyższego upoważnienia odracza III. sesyę VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego i uprasza Marszałka o zarządzenie regulaminem przepisanych formalności.

Marszałek oznajmia, iż protokół 23. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów i

wzywa sekretarza do odczytania protokołu 23. posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje protokół 23. posiedzenia, który Izba w głosowaniu przyjmuje bez rozprawy.

Przemawia Marszałek i wznosi okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który to okrzyk Izba trzykrotnie powtarza.

Koniec posiedzenia godzina 9. wieczorem.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Kazimierz Lubomirski, w. r.

Mieczysław Urbański, w. r.

